

219.4
ஒரு
சுருதிநீர்வததுவாசைதெத
ஸ்ரீ மொவாகுசுஷாய
வரஸ் ஹனெ நகம்.

2153

ஸ்ரீ உதிவிருநிமகானவிசாணவாராவரவாரசுஸுநா
லமவதா வுரவதஹவிபுணா பூண்தெ
சுஷாரசுஸஹஸ் ஸம்பூவரிசிதெ
ஸ்ரீ உதாமவதெ,
வயத, ஐதீய, துதீய, வதாமபுஸுநா
ஸம்பாபிதொயம் ஸ்ரீ கொசம்
ஸ்ரீ ஸரீயவூவூநெந
சுரவிவவிவதெதக வ ஸஹிதம்.

ஸ்ரீமத் பாகவதம்.

1, 2, 3, 4, ஸ்கந்தங்கள்.

ஸ்ரீ த ரீ ய வ் ய ர க் ய ர ன த் து ட ன்
சிறுகாம்பூர்- பிரம்மஸ்ரீ-

ராமாயணம்- நடேச சாஸ்திரிபார்
அ வ ர் க ள ர ல்

வரகவி- திரு- அ- சுப்பிரமணிய பாரதி அவர்களுடைய
உதவியைக்கொண்டு
தமிழில் மொழி பெயர்த்து
சென்னை, திருவல்லிக்கேணி,
எ. வி. ஐயர் அண்டு கம்பெனி ப்ரொப்பரைடர்

எ. வைத்திநாதையரால்

சென்னை, கோமளேசுவரன்பேட்டை,
சச்சிதாநந்த அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

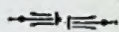
1914.

[Rights Reserved.]

ஸ்ரீரஹு.

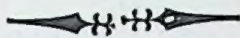
ஹரிஃ ஷ்ய

ஹதாதிஹஜந ஸ்ரீ க்ருஷ்ணவரஸ ஹணெநநிஃ.

ஸ்ரீ ஹபவநபரஸ ஹணெநநிஃ-

ஸ்ரீ ஜாமவதாவுபுராணர தானமகதாஜ்யாயகயாஸம்ஹஸோகாஃ

பு ய 2 வு கெ ஸ

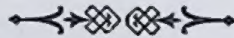
கஜ்யாயஸம்பூரா.

வாடஸம்பூரா.

- 1 ஸாஸுளவஸாரஃ ஸ்ரீ க்ருஷ்ணக்யத்வம் ஸுஷ்ணாஜிகௌயஃ ।
கவதாரகயாஃ க்ருஷ்ணக்யதயொ யஜ்ஞரக்ஷணம் ।
ததெவம் ப்ரயஜெஜ்ஞாயெஷ்டஃ ப்ரதா ஜுநிஹிஃ க்யதாஃ ॥ 1
- 2 ஜிதீயெ ததிதாரம் ஸதிதஸுதாண்டாரிஹ தெஷ்ய ॥ 7
- 3 கவதாரகயாப்ரஸு துதீயெ ததிதாரானியா ।
புராஸஸ்யாவரிகொஷஸு தவஃ ப்ரவவநாஜிஹிஃ ॥ 13
- 4 தாயெபூ ஹாமவதாரம்ஹகாரணகெந வண்குதெ ।
புராஸஸ்யாவரிகொஷஸு தவஃ ப்ரவவநாஜிஹிஃ ॥ 23
- 5 பஹ்நெ ஸவபுயஜெபுஷ்ய ஹரிஃ தநமளரவ்யு ।
புராஸஸ்யாவரிகொஷஸு தவஃ ப்ரவவநாஜிஹிஃ ॥ 28
- 6 புராஸஸ்யாவரிகொஷஸு தவஃ ப்ரவவநாஜிஹிஃ ॥ 37
- 7 கய ஹாமவதஸுதா துஜ்ஞந வகூம் வரீக்ஷிதஃ ।
ஸுபவாஸவயாஜெளணெஷ்டணஸவசி உவ்யுதெ ॥ 44
- 8 கஷ்டெ கௌதிதெளணெளரஸுஷ்டா வரீக்ஷிதஃ ।
ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஸுதாஃ கௌதா ராஜெஸுதாஃ கீதக்யுதெ ॥ 56
- 9 யாயிஷ்டிராய ஜெஷ்டண ஸவபுயஜெபுஷ்ய ஹரிஃ தநமளரவ்யு ।
வாஸுஷ்டிராய ஜெஷ்டண ஸவபுயஜெபுஷ்ய ஹரிஃ தநமளரவ்யு ॥ 67
- 10 ஜஸநெ க்யதகயாபுஷ்ய ஹஸ்திநாபுராஹொஹொஃ ।
ஸ்ரீஸுதாஃ ஸுதயிநாஸ்ய வண்குதெ ஹாரகாமஃ ॥ 77
- 11 வணகாஜெஸு ராஜிஸுஜெஸுதாஃ வண்குதெ ।
சுநெதெஃ ஸுதயிநாஸ்ய வரீஃ நிவிபுஷ்ய வநுஹிஃ ॥ 85

- 12 வுரொதும் யசு ப்ர ஸம்மாஜிஜெளணி ஞம்பாழி விஸுராசு ।
 ஞாடிசெ து தமெயவாய வரீக்ஷீஜந வண்புதெ ॥ 93
- 13 நிமபுரொ யுதராஷ்ஷு விஞுரொகூர து பொடிசெ ।
 உகூ வெளதூலிஷெகெண வகூம் ராஜெகூ றெஹாவய்ய ॥ 100
- 14 உதாடிசெ க்வரிஷ்டாநி ஞுஷா ராஜி விஸங்கிதம் ।
 சுயுணொடிஜுநாசு க்ஷுஷ்ஞிரொயாநிதீயபுதெ ॥ 112
- 15 கலிப்ர வெஸரிஅக்ஷு யாரம் நுஷு வரீக்ஷீதி ।
 சூரூரொஹ நுபம் ஸுமபுரிதி வஹடிசெ஽ஸு வீசு ॥ 120
- 16 ததஸ்ர ஷொங்ஸெ ஹ்ருதிபடிபொம் கலிவிநுயொம் ।
 ஸ்வாஞொ வண்புதெ ப்ராவிஃ பாகக்ஷு வரீக்ஷீதம் ॥ 131
- 17 ததஸ்ரஹ்ருதெ ராஜகூம் கெநிபுத்ரஹ உயுதெ ।
 தமெஸுலம் வீயபுஹாஜெ஽வி வெராமும் வக்ஷுதெ஽ஹுதம் ॥ 139
- 18 ராஜகூஷ்டாடிசெ தஸு ஸ்ரஹஸாவொ நிரூபுதெ ।
 ஸ யாநுத்ரஹ ஸ்வாஸு ஜாதொ வெராமுரிவஹநு ॥ 148
- 19 ப்ராயொவலிஷெ மம்மாயாம் ராஜகூ யொநிஜ நாவுதெ ।
 ஸுக்ஷுராமகம் தது ப்ரொகூகெகொநலிஸகெ ॥ 158

புயகிஸநூபுராயகயாஸம்த்ரஹ ஸ்ராகாஸரிவாஃ.

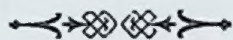

சுயஜிதீயஸம்யாயுராயகயாஸம்த்ரஹ ஸ்ராகாஃ.

- 1 தது து புயகெ஽ஜூயெ கீதபுநஸ்ர வணாழிஃ ।
 ஸுவிஷெ ஹவத்ரூபெ றெஸொ யாரணொயுதெ ॥ 169
- 2 ஜிதீயெது ததம் ஸ்ருதயாரணாதொஜிதம் றெஃ ।
 ஸவபுஸாக்ஷீணி ஸவெடிசெ விஷெள யாயபுரிதீயபுதெ ॥
 ஞுஸூராமஹநாருபெவறுதா வெ'ராஜியாரணா ।
 உஹொயுதெ து தஜாடி ஸவபுநாயபுரிதீயாரணா ॥ 182
- 3 துதீயெ விஷுஹகெஸு வெஸரிஷ்டு ஸுணுதொ றெஹம் ।
 ஹ்ருதெகெண தசு ககிபு ஸ்வணாடி ராயபுதெ ॥ 198
- 4 துயெபூ வரீக்ஷீதா வுஷ்டம் ஸுஷ்டாழிஹரிவெஷ்டிதம் ।
 ஸுக்ஷெ ஸ்ரஹததுத்ர ஸ்வாஞெநாவண்புதெ ॥ 206
- 5 வஹெ நாரெநாய வுஷ்டுஷ்டுடிவி வகூஜம் ।
 ஹரெஹூ விராடிஷ்டிஃ காககிபுரிதீயாஃ ॥ 214

- 6 ஷஷெ விராஜிவகுதிஸு ப்ராக்ராக்ராதாதிஷெதம் ।
 ஷிஷ்குதனம் வகுஷெடாகம் ஸவடம் பௌஷெஸகுதம் ॥ 226
- 7 உயுதெ ஸவதெ லீவாவதாரா ப்ரஹ்ணெநாதிதாஃ ।
 நாரதாய து தததே ப்ரபொஜநமௌணெஸஹ ॥ 241
- 8 சுஷெதெ ஷெஹஸம்வநதிராக்ரீவநீஸஜீவயொஃ ।
 வஹகுந்ரீக்ரீதாவ்ஜதாராணாயடாந வஹுக்ரீதாந ॥ 268
- 9 ராஜிப்ரெஸாதாரம் வகும் ப்ரஹ்ணெ ஹரிணெநாதித்யு ।
 கயயாரிஸ நவதெ ஸுகொ ஹமவதம் பௌநம் ॥ 276
- 10 ததெதா ஹமவதவ்யாவ்யா ஷாரெவ ஷெதெ ஸுட்யு ।
 ராஜி ப்ரெஸாதாரம் வகும்பாரெவெ வாகாராயணிஃ ॥ 290

விதீயஸநாஜ்யாய கயா ஸம்முஹஸ்யோகாஸாரிவாஃ

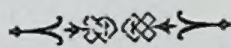
கய துதீயஸம்யாஜ்யாய கயாஸம்முஹஸ்யோகாஃ.

- 1 சுததது ப்ரயாரிஜ்யெ வநுதிந ஹிக்ர மதாயுஷஃ ।
 நிமடதஸ்யோஜவெநாஷெள ஸவாஷஃ சுததாரமயுதெ ॥ 305
- 2 விதீயெக்ரஷெவிஸெஷாநமஸொவஹயொபவஃ ।
 சுதெத்ர வாவயரித்ராணி க்ரஷெஸ்யாவணட்யவஸந ॥ 322
- 3 துதீயெ பௌராரெதெ ப்ரஜாத் ஸவபாதிச்யு ।
 யத்யதம் ஷாரகாயாந க்ரஷெந ததவணட்யசு ॥ 333
- 4 உதயெட வநுநியநம் ஸுக்வா ததஜ்ஜாதவஸ்யெ ।
 உஷவெஸ்யாவெஷெஸெந சுததா ரெதெத்ரயாரிசு ॥ 341
- 5 வஹெதெ ஹவஜீவாஃ சுததா வ்ரெஷா பஹாரிஃ ।
 ப்ரவாவ பஹாஜீநாம் ஸமடமெதஸு ஹரெஃ ஸுதிக்யு ।
 உக்ரததுஷ்டிராக்யெஃ சுததா ரெதெத்ரயஸாமரிஃ ।
 ஸவாஷஸு தயொஃ ஸநஜெயநாய நிமடிதெ ॥
 களஷாரவம் பயட்பெவசு மஹாஷாரெ க்ரதகிய்யு ।
 விஹாரஃ க்ரஷெநிதிடஷெம் பௌகாநம் பநஸாமதம் ॥ 352
- 6 ஷஷெ தெதீஸாராவெஷெஸ்யெஷிஜாஹ விராடநொஃ ।
 சுயிரெஷெவாதிஷெஷெ ததெத்ரவ ஹவத்யுத்யு ॥ 371
- 7 ஸவதெ ஸம்ஸபவெதி ப்ரதிநந்ர பௌநவட்யுஃ ।
 பௌநம் சுததா க்ரதா நானா ப்ரஸாஸ்யிமஹீரிதாஃ ॥ 382

- 8 சுஷ்ரெ ஸஜிஹகுஷ் ஹா நாவெஸு ஜஸாபிநம் ।
தஜிஜாநந ஜமெ ஸிஹுதவஸா தொஷயபரிட ॥ 394
- 9 நவெஜ தவஸா துஷ்டம் டுஷ்டா நாராயணம் க்ஷஜி ।
சுஷ்ளஜெகாண்டுவெ ஸீஜந் தொகஸமபுதிகீஷபா ॥ 409
- 10 டுஸஜெ காவஸம்புஸம் ப்ருதிவகூம் தஜுஜவம் ।
ப்ராஹ்மதாதிவிஹாமெந ஸமபுஸு டுஸயொயுதெ ॥ 426
- 11 சப க்ஷகாடிஸெ காவம் வரஜாணாதிவக்ஷஜெணம் ।
யுமஜெநனாராதிஹுஃ சுஷ்ஜாநாதி வணபுதெ ॥ 435
- 12 ஜாடிஸெ து கும்பாராதிநஸமெடா ஹுஜெயெநாசு ।
காயஜெயெந யௌநஸு ஜெநுஸமெடாநுநவணபுதெ ॥ 448
- 13 த்ருயொடிஸெ ஸிஸுக்ஷாயாம் ஜெநாராக்ஷிகாவுதெ ।
யாராஜெதபுஜெஹகுதாதொபாஜெத்யாநுஸகுடிநட ॥ 460
- 14 உதுடிஸெ நிஜாநனூ தஜெய வகூஜெயுதெ ।
ஸந்யாயாம் கஸ்யுவாஜெஸுஸஹவம் காஜெதா திதெ ॥ 476
- 15 ஹதவ ஜெஸுஜெரெஃ ப்ருஷஃ ப்ராஹ வஹஜெஸெ வியிஃ ।
தஜீஜெ விஷுஸாவாதி ஜெவகூம்ஜெ விஷுஹுத்யெயாஃ ॥ 489
- 16 ஹரிணா ஸாஸ்கிஜெதவிபுஜெப்ராநுதஜெவஸு ஜெஷாபஸெ ।
தயொரஸுரஹாவெஜவி க்ஷஜெதாநுநுஹ ராயபுதெ ॥ 510
- 17 ததஸுபடிஸெ ஜந தயொஜெடாக்ஷயம்காட ॥
ஹிரண்யாக்ஷபுலாவஸு வணபுதெ தித்யெஜெத்யு ॥ 524
- 18 சுஷ்ராடிஸெ ஹிரண்யாக்ஷபராயத்யுபரஹயொஃ ।
நிவிபுஸெஷம் ஜஹாயம் ஜெவரக்ஷா நிரகுபுதெ ॥ 532
- 19 ஜநநவின்ஸெ விரிஹ்யாதிப்யாபிபுதெந ஜஹாஜெயெ ।
வராஜெண ஹிரண்யாக்ஷயம் ஸாஜெயாநுநவணபுதெ ॥ 541
- 20 வின்ஸெ வராஹஜநாதி வ்யயாநாடியாதிதம் ।
ஸமெடாநுஸபபுதெ வகூஜெயம் ப்ருஸுதம் ஜெநாஃ ॥ 551
- 21 வணகவின்ஸெ தவொவிடிஜா தொஜிதெநதது விஷுநா ।
கடிபுஸு ஜெநாஃ ப்ருத்ரா விவாஹயடெநாதுதெ ॥ 564
- 22 ஜாவின்ஸெ கடிபுயாஜாடியாதிஷம் ஹி விஷுநா ।
ஜெநுடிபுஹிதாரம் ஜெவஹுகிதித்யுபவணபுதெ ॥ 580
- 23 த்ருயொவின்ஸெ தவொயொம நிபிபுதெ ஸவபுஸவஹி
விஜெநெ காஜெம வித்ரா தயொரீதிநிபுரகுபுதெ ॥ 590

- 24 உதுவிடுமெ ததொ ஜந் கவிமஸ்யாஹ தத்ரிதம் |
 ப்ரவ்யஜ்ஜாஹேநுஜ்ஜாவ்ய ஸீணத்ர யவிரோக்ஷதம் || 605
- 25 வஹ்விலெ ஜநந்நாது வுஷெஷா வந்ந விரோஹந்யூ |
 சூதாவாஹ வரம் ஹிமக்ஷணம் கவிமஸ்யுதம் || 616
- 26 ஷ்ஷிலெ வுமவ் க்ருதெத்ராஸு விவெகாயொவ வணயுதெ |
 ஸம்ப்ராநெ ஸவபூவாவாநாம் ஜந்ந மக்ஷணஸேததம் ||
 யாத்ரா வுத்ராய யக்ஷெப்ராஹ் க்ஷதெத்ரித்ராஸுதெந யக்ஷ |
 ரோதெத்ர ஸாம்ப்ரம் தத்யஜ்ஜாதம் ப்ராயாநெந்நாஹ தக்ஷவிசு || 629
- 27 ஸவ்விலெ ததஸ்யேஷ ஹம்ஸாயந்யொமதம் |
 வுமவ் க்ருதெத்ராவிடுவெகெந ரோக்ஷரீதிநிபுரகுஷ்யதெ || 648
- 28 கஷ்வாவிலெ ததொஷ்ஷாம்மெயாமெஸ்யாநஸொஹிநா |
 ஸவெபூவாயிவிநிபீபூக்ஷஸுரகுஷ்யந்நீயபுதெ ||
 ஹிம் ஸக்ஷெவதம் ப்ரோஹ ஸாம்ப்ரோஷ்யாவிஸ்யத்யூ |
 சுயாஹ வெஷ்வம் யொமஸேஷாம்மம் கவிமொஹரி || 656
- 29 ஹகொநத்ரிம்ஸகெ ஹிமெயாமஸு வஹ்மெயாஹ்யதெ |
 காமஸ்ய உ வமம் வெரஸம்ஸ்யதெஸு விரக்யெ || 671
- 30 த்ரிம்ஸ து காயகாஹாஹிமநாகம்மெவதஸ்யூ |
 காநீநாம் தாஸீ வாவா ஹெயாமதிருஹீயபுதெ || 682
- 31 ஹகத்ரிம்ஸ விரிமெஸ்யுஸு வுண்பாவெவெரிஹாஹாரா |
 நெஷ்யெயாநிஸம்ப்ராஹிவ்யுண்யுதெ ராஜீவீ மதி || 690
- 32 ஹத்ரிம்ஸ ஸாக்ஷிகெயபுமெந்நிபுரகுஷ்யாமதிருஹீயபுதெ |
 தக்ஷஜ்ஜாந விஹீநஸ்ய ததஸு வுந்நாமதி || 706
- 33 த்ரயஸிலெ து தஸெஸ்ய கவிமஸ்யாவெஸுதம் |
 ஜ்ஜாந்வாவெந தந்நாதுஜீவந்நுதிருஹீயபுதெ || 717

த்ரதீயஸம்யாஜ்யாயகயாஸம்ம ஹஸ்யோகாஸரீவாஃ

கய உதுயபுஸம்ஸ்யாயகயாஸம்ம ஹஸ்யோகாஃ.

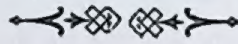
- 1 த்ரு து ப்ரயஸெய்யாபெ நெகந்நாந்யாஃ வ்யயக் |
 வண்யுதெத்ர யத்ர யஜ்ஜாஹிநிபுதீபிஃ ப்ரஹ்வா ஹெர || 729
- 2 தீயெ ப்ரயஸ்யாபெவக்ஷிவ்வவக்ஷ்யொஃ |
 விவெஷ்வாவண்யுதெ ஹெதாவிபுஸஸ்யயஜ்ஜ ஸம்ஸவ || 744

- 3 துதீயெ து ஸதீ தாத யஜெதா தவதிஜக்யா |
மதிஷ்யணீ ஜெஹஸெந வாரிதா நீதிஹெதுவி || 754
- 4 வதுயெது து வதீம் ஹிக்ரா மதாவித்ராவோநிதா |
ரூஷா நிக்ரூதுதம் யஜெத ஜெஹள ஜெஹரிதீயதுதெ || 763
- 5 வஹஜெ து ஸதீஜெஹத்யாமஜிக்ரூது ஸங்கரஃ |
வீரஹஜ்ஜரூஷோத்யாஜி தெந ஜக்யஜீவநக || 776
- 6 ஷஜெஷு து ஜெவஸம்வெந ஸஹ மக்யாவவம் வியிஃ |
ஸாங்க்யாரிஸ ஜக்யாஜீவிதாஜியதுரோஜராச || 784
- 7 ஸவஜெ விஷ்ணுரூபு தஸுதொ ஜக்யவாஜினி |
யஜ்ஞம் வ வதயூராரிஸ ஜக்யஜெனதி நிரூபுஜெத || 793
- 8 ஜெநுகந்யாந்யெ ப்ராஷா ஜக்யயஜ்ஞகயோஜிதா |
ஜெநுவத்ராந்யெ ப்ராஷா யுவயயபூய வஹினி ||
கஷஜெ மாரூஜாரொகிரொஷஜீதரதஃ வாராச ||
நிமதுதெந யுவெணாஹ தவஸா தொஷணம் ஹரெ || 819
- 9 நவஜெ து ஹரிம் ஸூக்யா வஸூ தஸூஜிராநு யுவஃ |
வத்ராமத்யாகரொஜ்ஜிம் வித்ராஜதீயதுதெ || 839
- 10 ஜஸஜெ ஸ்ராத்ரஹஞ்ஞணாம் யக்யாணாஜிகரொஜ்யது |
வணக்வவாவகாம் மக்யத்யஸு விக்ரஜே ராமயதுதெ || 857
- 11 வணகாஜஸெ து யக்யாணாம் ஜக்யம் ஜ்ஜஷா ஜெநுஸ்யது |
சூமத்ய வாரயாரிஸ யுவஹக்யாவஜெஸதஃ || 863
- 12 ஜாஜஸெ யநஜெநாநிநதிதஃ வாரரிமதஃ |
யஜெஜ்ஞரிஷா ஹரெஸூநாரோரொஹேதி கீதுதுதெ || 872
- 13 வணவ வஹினிரயூரெயெயுவயயபூநுவணிதா |
கயெகாஜஸனினித்ரம் வ்யயாவாரித்ரஜேதுதெ ||
தத்ருத்ருபொஜஸெ வகூம் வ்யயொஜ்ஜநு யுவாந்யெ |
காமொ வெநவிதா வுத்ருக்ரஸ்யபூஜத ஹதீயதுதெ || 884
- 14 வதுஜஸெ து ஜ்ஜஷாத்ரஹபாஜம்மெ மதெ ஜிஜெஜி |
க்ஷினிஷித்ருஸு வெநஸு ரொஷாவெதவய உயுதெ || 895
- 15 ததஃ வஹஜஸெ விஜெப்யேயநாஜெந வாவஹதஃ |
ஜாதஸு து வ்யயொரூகஜினிஷெகாஹஜ்ஞாஜிக்யு || 905
- 16 ஜெஷாவஸெ ஸவதுஜெகெகெஸஸ்துதம் ஹயயபூயது |
ஜெநிவ யுக்யாஸுதிதாஜா ஸாவனினிஷெதி வணதுதெ || 911

- 17 ததஸுபுதஸெ துொகெ கூதுயு: ப்ரஸபிபங் புயயு: |
முஸஸீஜாம் ஸீஹீம் ஹனும் யதெதாந் துராதயாஸுதம் || 918
- 18 சூயொயததுமவீரோயரோருவிநதாஸுதம் |
ஜெராதிரிநீவரஸுரோரோவிரஸுரோமுதம் ||
சுஷாபுதஸெ ஸீஹீவாகுரோதவாதுராதீ ஹேதம் |
புயுயாபிவிஸுதஸுஸா டுமெதி நிரகுபுதெ || 927
- 19 ஊநவிஸெஸுயெயாமஹபாவஹரணா துயெயா: |
ஊநுஹனும் புபுதஸு யாதா வாரணஸுயுதெ || 934
- 20 விஸெதம் விஷுநா ஸாக்ஷா துயெயாயுஜெநுஸாஸநு |
வாடாநபுஸமெந ஸீதிஸாநெநாநுயீயுதெ || 943
- 21 வணகவிஸெதம் புயயுநா புஜாநா ஸுஸாஸநு |
ஸீஹாஸதெ ஸுஸாநீநாம் ஸீஹாஸதஸி வணுதெ || 955
- 22 டாவிஸெதம் புரம் ஜோநம் புயயுவெ ஹரிஸாஸநாசு |
ஸநததுரோரோ ஹவாநுபாபிஸாபிதீயுதெ || 969
- 23 துயெயாவிஸெ ஸஹாரஸு வநெ நிகுஸரோயிதம் |
விரோநயிராஹுய வெவகும்மதிநீபுதெ || 986
- 24 வணகாபுஸாபிஸுயாபெயு: புயெயாஸுரிதீரிதம் |
புயெதஸாபிஸுயாபிஸுநுயெயு வணுதி: விதம் ||
யதவிஸெ புயுதாது புயெயா: புயுநவஹிதம் |
புயெதஸாம் ஜிநிஸுஸுயா ருபுததண வணுதெ || 996
- 25 புயெதஸு தவஸுதம் ததிதெ நாரொபுயுணி |
புயுநவஹிதெயுயுதம் வரொகெணாஹ வணுதி: |
புரம்ஜநக யாபுயாஜா துணவிஸெதம் நாரதம் |
சூதநா ஸுஸிஸமெந விவியாரோஹ ஸஸுதி ||
புயெதஸு தவஸுபுதவுரோநெஷு நாரதம் |
புரம்ஜநகயாகுபுபுயுதம் புயுநவஹிதெ || 1016
- 26 ஷபிஸெபுயயா புயாஜாதவஜாமரணாகிதி: |
ஸபுதீதாமயொமாஹாம் ஸஸுதிஸா புயுதெ || 1032
- 27 ஸபுவிஸெ புயாபுதாபுஸதா விஸுதாத்நம் |
காநகநுயுயாவாபுரொநெபுராரொமாபுதீயுதெ || 1400
- 28 சுஷாவிஸெதம் வெஷுபுயுரொநெந ஸீவிவிதயா |
ஸீகம் புயுதஸு நெஷெவந கதாநிநுதிருயுதெ || 1048

- 29 ஊநத்ரி ஂஸெ வரெராகுநாய-புஷ்பாபுரெநெநொவஸம்ஹத்யு
ஸ்ஸம்மதெதாவவஸ்ஸஸம்மாநுதிகிராஜீயபுதெ || 1063
- 30 ப்ரஸம்மாதுஹ்வி: ப்ரொகூம் வுதும் ப்ராஹ்நவஹிபுஷ்டி:
வண்புதெ உ வுந அபூஸூரம் ப்ரஸூதஹ் ப்ரவெதஸாழ் ||
தத்ரு த்ரி ஂஸெ தவஸூஷ்டா ஜெவாஹஸ்யவராஸதம் |
சூமத்யு வாகுஜீபுஜோஹ்ராஜிஹ்ருகூரிதீயபுதெ || 1086
- 31 ஊநத்ரி ஂஸெ ஸுதெ டிகெந யாரம் நுஸ்யு ப்ரவெதஸம் |
நாரபெரொகொந சாமெபுண மதா பிமுகி ஜிதீயபுதெ || 1099

உதயசூரியாயக்யாஸம்ஸுஹஸாகாஸகோஷாஃ.

ஸ்ரீ ரஸு.

ஹரி: ஷே

ஹதாதிபுஜைந ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபரஸு ஹனெந்நி:

ஸ்ரீ ஜோமவதவாராணந தானமுகதகயாநுகு ஸைதிவிகா

புரயஜெஸுநஸு கயாநுகு ஸைதிவிகா.

விஷயஸம்புரா.

வாடஸம்புரா.

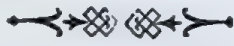
1 ஸைதிதம்புதி ஸளநகாஜிஹஷிபுகுதவ ஸுபுகார:	3
2 ஸைதிதகதமவதயாபு ஸம்ஸா	8
3 ஹவதொ நாராயணஸு னகவிஸத்யவதாரகயாவிவணபுநவட்ட:	13
4 சுநிவபுநிபஹுதாவொசுவதிம் புதி வ்யாஸஸுபரிவிநநு	22
5 வ்யாஸஸுநிபிம் புதி நாரதாமதிநம்	28
6 நாரதஜிஹஷெபு: வடுவபுஜிநவதுதானகயநம்	37
7 கஸுதாதி: சுஜிபுநகதவராமவகயா	47
8 மஹபுஸஸு வரீக்ஷித: வரிருக்ஷணகயா	58
9 ஸாதவ மதஸு மானெமபஸு ஸுநிபிம்புதி யஜிபுராஜமதிநம்	67
10 ஜிஷாநாயபுகுதஸ்ரீ க்ருஷ்ணநிபுராணகயா	72
11 ஸ்ரீ க்ருஷ்ணைடுதெபுபுராநகாமதிநம் புதி வ ஸுநகயா	79
12 வரீக்ஷிஜிநகயா	95
13 மாயாநிபுதராஷ்டுபா: ஜெஹவரித்யாமகயா	106
14 உதாநெதாததிஸங்கிதஸு யஜிபுராஜஸு வரிவிநநகயா	112
15 லாரகாமநராஜாமதெநாஜிபுநெநாவிஹிதஸ்ரீ க்ருஷ்ணநிபுராணகயா	
16 யஜிபுராஜகதவரீக்ஷிபுபுநிவெஷகவட்ட:	129
17 யஜிபுராஜாஜிநாம் ஜெஹவ ஸுநமதிநம்	130
18 ஸஜீகஹஷிபுநநிநவிஸுஷவரீக்ஷிஜாவகயா	154
19 வரீக்ஷிபுநாபொவவெஸவட்ட:	159
20 வரீக்ஷிநிபிம் புதி ஸுகஜெஹஷெபுராஜமதிநகயா	164

விதீயஸுநஸு கயாநுகு ஸைதிவிகா.

21 ஹமவதகயாபுராநம்வட்ட:	170
22 ஜெகதவ ராஜுபாயகயநம்	173
23 ஜெஹவாராஷஸுநிவஸு பு ஜாணநிவகெநாவிவணபுநம்	175

24	ஊஊக்கொஹுமவசவ்ஸூரூபயாரணாயொமவ் காரகயநம்	176
25	ஹமவசவ்ஸூரூபவரிக்ஞாநவியிவ் திவாடிநம்	182
26	உவாஸநாஹெஜெநொவாஸகாநாம் விவிந்நமவ்ரூஷிவ் தி வாடிநவ்யுஃ	198
27	ஹமவஜ்ஜுணாநம்வண்குநவூபவ்குதயா குத்ததஸூரூபகயந வ்வம்ஹொஜ்வாடிவிவண்குநம்	208
28	ஹவநொ நாராயணஸ்ய விவியாவதாரதீயாவிவண்குநகயா	241
29	ஸ்ரீக்யஷ்டீயாநாம் ஸம்முஹெநாவிவண்குநகயா	254

தஞ்சையிலுள்ள கயா நாகுலேசுவரிகா.

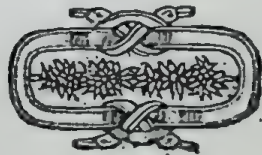
30	தீயபயா தூயரணபஸாயாபிவம் வ தி விஞரக்யதக்யஷாஜீநா காஸமவ்ய தானவரிவ ஸகயா	314
31	உபவக்யதஸீ க்யஷத்ராவிஸெஷாணாஸஸுஹேணா விவண்டநம்	333
32	விஞரநெதெயஸம்வாடிவாராஸம்	352
33	வ ஜாவ்யக்யபுபுஷு க்யஸு ஸாயம்வாஷிநோவபுதாத்	373
34	ஸீயஜுவராஹிதித்யவதாரகயா	464
35	யஜுவராஹிதிதிபு வுதி ஸ ஹாஜிதெவக்யதஸுதி:	469
36	ஜபவிஜயபொஹிபுரணாக்கஹிரணுகஸிவாரதிவகெநொசு வதூராஜிவிவண்டகயா	492
37	ஸீயஜுவராஹிதிதிபுதஹிரணாக்கஸம்ஹாரகயா	541
38	ஸஹாணஸுஷிபுவநவதிவபுசுபக்யாநகெநா மணதெவதா மணாஜிஸுஷிகயா	551
39	ஸாயம்வாஷிநுவம்ஸாநுவண்டந வதிவபுகதெவஹித்யு ஜாஹவபநாஜிவிவண்டகயா	564
40	கவிதாவதாரகயா	605
41	கவிதாதிவெணாவிவதிதம்வவனாபுதி ஸஹக்யதஸுதி:	607
42	கவிததெவஹிதிஸம்வாடி:	616
43	ஸபுஸஜீவக்யதம்வவசுஸுதி:	692

உதாசுபுவஸவகயா நுகுஜைவினிகா.

44	விடிநாள்வந்தி நெடுநெடுயெண்ணாவழிவழிவழியாய்வழிநுவலுத் வழியாய்வழிநுவலுத்	729
45	கடிநெடுயெண்ணாவழிவழிவழியாய்வழிநுவலுத்	733

46	சுத்தித் தவஃவ ஹாவாவிவண்புநவதிவபுகஸொரொசுவத்திகயா	737
47	உக்ஷிஹெஸுரபொவிபுரொயொதத்திகயா	744
48	உக்ஷணாநுஷீபிநாயுரஉஸபுநாயபு உக்ஷாயணீமநிநம்	764
49	வீரஹபுக்ஷதக்ஷாயுரபுஸநகயா	776
50	வீரஹபுரஹிஃ வரிஹதிதெஹெஃ க்யுதவ ஹவிஜ்ஜிவிஃ	784
51	உக்ஷணாநிதிபுரதிவிணீஸுரஹபுதிவ ஹாஹிஃக்யுதவூதிஃ	793
52	ஹ ஹாஹிபுரஹிபுதெஸுரக்யுதக்ஷாஹிநுமுஹகயா	798
53	உக்ஷாஹிக்யுதஸ்ரீநீநாராயணவூதிஃ	804
54	யுஹவாவாபுரநபுரஹம்	819
55	யுஹவண ஸஹபுரஹநாரஹிநுமுஹகயா	828
56	யுஹக்யுதஹமவசஸூதிஃ	
57	ஸமஹபுதஸு வெநஸுதிஹஹம்	841
58	புயதிவாபுரநபுரஹம்	884
59	மொரதிவபாரிணாஹம் புயஹக்யுதவிவிபுர ஷயிஹஹநவதூதிஃ	903
60	புயஹக்யுதபுநுஷிதாஸுரெயாயுரஹ ஹஹக்யுததீயா ஸுரஹஹணகயா	918
61	தஹுரஹ புயொஃ ஸ்ரீநீநாராயணநிதிபுநுமுஹஹம் புரஹிகயா	944
62	புயஹக்யுதவிபுக்ஷதபுரஹணபுரஹம்	965
63	புயஹக்யுதவிபுஸநிபிபு புதி ஸநகாநீநாரஹிநகயா	969
64	ஜாநஹெரஹிஸஹவநுஸு புயொரெபுரெக்ஷஸுபு புரஹிகயா	986
65	புயெதஹம் புதி ஸ்ரீநுஹக்யுதபுரஹிஹிநாரஹிஹி வஹிஹகயா	996
66	புரஹிநவஹிபுஷம் புதி நாரஹிஹிநாரஹிஹி ஹிஹகயா	1016
67	புரஹிநவஹிபுஷம் புதி நாரஹிஹிநாரஹிஹி	1017
68	புயெதஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹி	1086

ஸ்ரீ பாகவதம் முதல் ஸ்கந்தத்தின்

அட்டவவண

அத்தியாயம்.]

பக்கம்.

- 1 செளனகாதி முனிவர்கள் ஸுதபௌராணிகரைப்பார்த்து சாஸ்திரங்களின் ஸாரம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய செய்கை, விருஷ்டி முதலிய லீலைகள், அவதார கதைகள், கிருஷ்ண விர்த்திகள், தர்மரக்ஷணம் முதலிய கேள்விகளைக் கேட்டனர் என்பதைக் கூறுகிறது. 1
- 2 ஸுதபௌராணிகர் அவைகளில் நான்கு கேள்விகளுக்குப் பதில் கூறினார் என்பதைக் கூறுகிறது. 7
- 3 அவதாரகதைகளைப்பற்றிய கேள்வியில் புருஷாவதார முதலியவைகளைப் பற்றிய ப்ரவசனத்தாலும் அந்தந்தச் சரித்திரங்களை வர்ணிப்பதாலும் மறுமொழி பகர்ந்ததைக் கூறுகிறது. 13
- 4 பாகவ தாரம்பத்திற்குக் காரணமாக வியாஸ முனிவருக்குத் தவம் முதலியவற்றால் ஸந்தோஷமில்லாமையைக் கூறுகிறது. 22
- 5 நாரத முனிவர் வ்யாஸருடைய மனம் தெனியும் பொருட்டு தர்மங்களைல்லாவற்றையும்விட ஹரிநீர்த்தனத்திற்குப் பெருமையைத் தெரிவித்தாரெனக் கூறுகிறது. 28
- 6 நாரதர் வ்யாஸருக்கு நம்பிக்கை யுண்டாக்கக் கிருஷ்ணனுடைய கீர்த்தனத்தாலுண்டான தம் முன் ஜன்மத்துப் பாக்கியத்தைப் பிரஸங்கித்தாரென்பதைக் கூறுகிறது. 37
- 7 பாகவதத்தைச் ச்ரவணம் செய்பவராகிய பரீக்ஷித்து மஹாராஜனுடைய உற்பத்தியைச் சொல்லுவதற்கு அச்வத்தாமன் தூங்கும் சிறுவர்களைக் கொன்றதால் அவனைத் தண்டித்ததைக் கூறுகிறது. 44
- 8 கோபங்கொண்ட அச்வத்தாமனுடைய அஸ்திரத்தினின்று பரீக்ஷித்ததைக் காப்பாற்றியதையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை ஸ்துதித்ததையும் குந்தியுடையவும் தர்மபுத்திரருடையவும் சோகத்தைப் பற்றியும் கூறுகிறது. 51
- 9 பீஷ்மாசாரியார் தர்மபுத்திரருக்கு தர்மங்களெல்லாவற்றையும் நிரூபித்ததையும் வாஸுதேவனை ஸ்துதித்ததையும் மோக்ஷமடைந்ததையும் கூறுகிறது. 67
- 10 கார்யத்தை நிறைவேற்றிய கிருஷ்ணன் ஹஸ்தினாபுரியினின்று ஸ்திரீகளால் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டு த்வாரகை வருவதைக் கூறுகிறது. 77
- 11 ஆனர்த்த தேசத்தவர்களால் கொண்டாடப்படும் கிருஷ்ண பகவான் பந்து ஜனங்களுடன் நகரில் பிரவேசித்ததையும் அவரைப்பற்றிய விச்வாஸத்தையும் கூறுகிறது. 85

- 12 முன் கூறிய அச்வத்தாமசிகைக்ஷ முதலிய விரிவான வரலாற்றுக்குப் பின்பு பரீக்ஷித்தின் ஜன்மத்தைக் கூறுகிறது. 93
13. பொளத்திரனுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்து தர்மபுத்ராஜன் மஹா ப்ரஸ்தானம் செல்வதைச் சொல்வதற்கு விதாரூடைய சொற்க ளால் திருதராஷ்டிர மஹாராஜன் வெளிப்படுவதைக் கூறுகிறது. 100
- 14 யுதிஷ்டிர மஹாராஜன் அபசகுனங்களைக் கண்டு ஸந்தேகங் கொண்டு அர்ச்சுனனால் கிருஷ்ண பகவான் மறைந்ததைக் கேட்டாரென்பதைக் கூறுகிறது. 112
- 15 யுதிஷ்டிரர் கலியின் பிரவேசத்தைக் கண்டு பரீக்ஷித்திடம் ராஜ்ய பாரத்தைக் கொடுத்து ஸ்வர்க்கமேகினாரென்பதைக் கூறுகிறது. 120
- 16 கலியால் க்லேசமுற்ற பூமி தர்மதேவதை இவ்விருவரின் ஸம்வாதத் தையும் (அப்பொழுது) பரிபாலிப்பவனாகிய பரிக்ஷித்தாராஜன் அவர் களருகிற் சென்றனென்பதையும் கூறுகிறது. 131
- 17 அவ்வரசன் கலியை திக்ரஹித்தா நென்பதையும் வீர்யமுடைய அவ்வரசனின் அற்புதமான வைராக்கியத்தைப் பற்றியும் கூறுகிறது. 139
- 18 அந்தப் பரீக்ஷித்து ராஜனுக்கு பிராமண சாபம் வந்ததையும் அந்தச் சாபமே வைராக்கியத்தைக் கொடுக்கும் அநுக்ரஹமாயிற்று என்ப தையும் கூறுகிறது. 148
- 19 யோகிகள் சூழக் கங்கைக்கரையில் பரீக்ஷித்து மஹாராஜன் ப்ராயோப வேசம் செய்திருக்க அங்கே சுகப்பிரிமரிஷி வந்தா ரென்பதைக் கூறுகிறது. 158

இரண்டாவது ஸ்கந்தம்.

1. கிர்த்தனம் சிரவணம் முதலியவற்றால் பகவானுடைய விராட்ரூபத் தில் மனதின் தாரணையைப் பற்றிக் கூறுகிறது. 182
2. ஸ்தூல ஸ்வரூபத்தின் தாரணையால் ஜயிக்கப்பட்ட மனதை ஸர்வ ஸாக்ஷியும் ஸர்வேச்வரானுமாகிய விஷ்ணுவிடம் நிலைபெறச் செய்ய வேண்டு மென்று கூறப்படுகிறது. திருச்யம் ஆலம்பனம் என்னும் விராட்ரூபதாரணைகளில் ஆதியாகிய எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமி யாகியதைப்பற்றிய தாரணையும் கூறப்படுகிறது. 198
3. விஷ்ணுபக்தியின் பெருமையைக் கேட்ட சௌனக முனிவருக்கு பக்திப் பெருக்கத்தால் பகவானுடைய செய்கையைப்பற்றிய ச்ரவண த்தில் ஆதரவைக் கூறுகிறது. 206
4. பரீக்ஷித்து மஹாராஜன் கேட்ட நாராயணரின் ஸிருஷ்டி முதலிய வரலாற்றைச் சுகமகாமுனிவர் பிர்ஹும நாரத ஸம்வாதத்தால் வர்ணிக் கிறார் என்பதைக் கூறுகிறது. 206

5. நாரதரால் கேட்கப்பட்ட பிரமதேவர் காலம் கர்மம் முதலிய சக்தி களால் விஷ்ணு லீலா ரூபமான விராட் விருஷ்டியைச் சொன்ன ரென்பதைக் கூறுகிறது. 314
6. விராட் புருஷனுடைய பெருமையை அத்யாத்மம் முதலிய பேதத் தால் காட்டி முன் சொல்லியவற்றை புருஷஸூக்தத்தால் த்ருடப் படுத்தினாரென்பதைக் கூறுகிறது. 226
7. நான்முகன் நாரதருக்கு விஷ்ணுவின் லீலாவதாரங்களையும் அவை களின் செய்கைகளையும், ப்ரயோஜனத்தையும், குணங்களையும் உப தேசித்தா ரென்பதைக் கூறுகிறது. 211
8. பரீக்ஷித்து ராஜன் ஜீவேச்வரர்களுக்கு தேஹ ஸம்பந்தத்தை விசா ரித்துத்தெரிந்துகொள்ள விருப்பமுள்ளபுராணங்களின் பொருட்களை வெகுவாகக் கேட்டா னென்பதைக் கூறுகிறது. 268
9. சுகமுனிவர் பரீக்ஷித்தராஜனுடைய கேள்விக்குப் பதிற் கூற விஷ் ணுவால் பிரம்மாவுக்குச் சொல்லப்பட்ட பாகவதத்தை மறுபடியும் கூறினார் என்பதைக் கூறுகிறது. 276
10. சுக மஹாமுனிவர் பாகவதப்ரவசன மார்க்கமாகவே அரசனுடைய கேள்விக்குப் பதில் விபக்தமாகச் சொல்லலுற்றார் என்பதைக் கூறு கிறது. 290

மூன்றாவது ஸ்கந்தம்.

1. விதூரர் ஆயுள் முடிந்த பந்துக்களை விட்டு வெளிப்பட்டபோது ஆதி யில் உத்தவருடன் ஸம்வாதம்செய்ததைக் கூறுகிறது. 305
2. உத்தவர் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய வியோகத்தால் வருத்தமுற் றப் பெருமூச்செறிந்து விதூருக்குக் கிருஷ்ணனுடைய பால லீலை களை வர்ணித்தாரென்பதைக் கூறுகிறது. 322
3. கிருஷ்ணன் கோகுலத்தினின்று மதுரா நகரம் வந்து கம்ஸவதம் செய்தது முதலியவற்றையும் த்வாரகையில் அவர் நடத்தியதையும் கூறுகிறது, 333
4. விதூரர் பந்து விநாசத்தைக் கேட்டு உத்தவருடைய உபதேசத்தால் ஞானத்தை யடைய மைத்ரேயரிடம் வந்தாரென்பதைக் கூறுகிறது. 341
5. விதூரிடம் பகவானுடைய லீலையைக் கேட்ட மைத்ரேயமுனிவர் மஹத்தத்வம் முதலியவற்றின் உற்பத்தியையும் அவைகள் ஹரியை துதி செய்ததையும் கூறுகிறது. நான்கு அத்தியாயங்களால் விதூர மைத்ரேய ஸமாகமம் வர்ணிக்கப்படுகிறது. பிறகு இரண்டு ஸ்கந்தங் களால் அவ்விருவரின் ஸம்வாதம் கூறப்படுகிறது. கங்கா நதிக்கரை

யில் ஆற்றிகங்களைச் செய்தவரும், கிருஷ்ணபகவானால் குறிப்பிடப்பட்டவரும், கௌஷாரவர் என்ற மற்றொருபெயருடையவருமாகிய அந்த மைத்ரேய முனிவரை மனதுடன்டைந்த விதூர் கேட்கிறார்.

352

6. ஈச்வரனுடைய அனுப்ரவேசமுள்ள அந்த மஹத்தத்வம் முதலியவைகளால் விராட்ரூப முண்டானதையும் பகவான் ஏற்படுத்திய அதிதேவம் முதலியவைகளின் பேதத்தையும் கூறுகிறது.

371

7. விதூர் ஸந்தேஹத்தைப் போக்கும் மைத்ரேயருடைய சொல்லைக் கொண்டாடி மறுபடியும் பலவிதக்கேள்விகளை நன்றாய்க்கேட்டாரென்பதைக் கூறுகிறது.

382

8. ஜலத்தில் படுத்திருக்கும் விஷ்ணுவின் நாபிகமலத்தினின்று பிரம தேவர் உண்டாகி அநியாமல் ஜலத்தில் பயந்து தவம் செய்து பகவானைச் சந்தோஷப்படுத்தினாரென்று கூறுகிறது.

394

9. ஓரே கடலில் வருத்தமுற்ற நான்முகன் தவத்தால் ஸந்தோஷ மடைந்த முகுந்தனைப் பார்த்து உலகங்களை விருஷ்டி செய்பவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்தா ரென்பதைக் கூறுகிறது.

409

10. காலத்தைப்பற்றிய கேள்விக்குப் பதிலுரைக்க அந்தக் காலத்தாலுண்டாகும் ஸ்ருஷ்டியைப் பராகிருதம் முதலிய பத்துவித பிரிவால் சொன்னு ரென்று கூறுகிறது.

426

11. பரமானு முதலிய லக்ஷணங்களால் டுகம் மன்வந்தரம் முதலியவற்றையும் கற்பம் என்பதின் கணக்கு முதலியவற்றையும் கூறுகிறது.

435

12. மனதால் ஸந்தகுமாரர் முதலியவர்கள் விருஷ்டிக்கப்பட்டதும் சரீரத்தின் இருவிதத்தால் மனுவின் விருஷ்டியும் கூறப்படுகின்றன.

448

13. ஸ்வாயம்புவமனு விருஷ்டிக்க விரும்பியபோது அகாரணமாக வ்யாபித்த ஜலத்தில் முழுகிய பூமியை உத்தாரணம் செய்ய உண்டான வராஹரூபான வாஸுதேவனால் ஹிரண்யாக்ஷ வதை கூறப்படுகிறது.

460

14. அந்த ஹிரண்ய வதைக்குக் காரணமாக ஸந்தியா காலத்தில் காமத்தால் திதி தேவிக்கு காய்ப்பரிடம் உண்டான புத்ரோத்பத்தியைக் கூறுகிறது.

476

15. காந்தியற்ற தேவர்கள் பிரமதேவரை வினவுவதும், அதற்கு பிரமா, காந்திக் குறைவின் காரணமாக வைகுண்டத்தில் விஷ்ணு பிருத்யர்களுக்கு ஏற்பட்ட பிராம்மண சாபம் முதலியவற்றைக் கூறுவதும் கூறப்படுகின்றன.

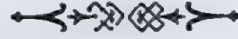
489

16. மஹாவிஷ்ணு நல்வார்த்தை கூறியதின் பேரில் அநுதாப மடைந்த அவ்வேதியர்கள் அந்த விஷ்ணு பிருத்யர்களுக்கு அஸுரத் தன்மையிலும் அநுகரஹம் செய்தார்க ளென்பதைக் கூறுகிறது.

510

17. அந்த இரண்டு பக்தர்களின் லோக பயங்கரமான ஜன்மத்தையும் திக் விஜயத்தில் அற்புதமான ஹிரண்யாக்ஷனுடைய மஹிமையையும் கூறுகிறது. 524
18. ஹிரண்யாக்ஷனுக்கும் பூமியைத் தாங்கும் வராஹ ரூபியாகிய விஷ்ணுவுக்கும் நடந்த நிகரற்ற யுத்தத்தையும் தேவர்கள் காக்கப்பட்ட தையும் கூறுகிறது. 532
19. பிரஹ்மா முதலியவர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட யஞ்ஞவராஹர் பெரும் யுத்தத்தில் சிலாகிப்பதற்குரிய ஹிரண்யாக்ஷ வதையைச் செய்தா ரெனக் கூறுகிறது. 542
20. வராஹவதாரம் முதலியவைகளை வர்ணித்த பின்பு மனுவின் வம்சத்தைச் சொல்லுவதற்கு விருஷ்டியைப்பற்றி வர்ணிப்பதைக் கூறுகிறது. 554
21. தவத்தாலும் வித்தையாலும் ஸந்தோஷ மடைந்த விஷ்ணுவால் கர்த்தமருக்கும் மனுவின் குமாரிக்கும் விவாஹ கடன் செய்யப்பட்டதைக் கூறுகிறது. 564
22. விஷ்ணுவின் கட்டளைப்படி ஸ்வாயம்பு மனு பெண்ணாகிய தேவஹுதியைக் கர்த்தமருக்குக் கொடுத்தா ரென்பதைக் கூறுகிறது. 580
23. தவத்தின் யோகத்தால் உண்டானதும் ஸம்பத்துக்க ளனைவற்றையு முடையதும் இச்சைப்படி செல்வதுமாகிய விமானத்தில் தேவஹுதி கர்த்தமர்களின் விசித்திர ரீதியைப்பற்றி நீரூபிக்கிறது. 590
24. கபிலருடைய ஜன்மத்தையும் அவர் தந்தையாகிய கர்த்தமருக்கு முன்று குணங்களை விமோசனம் செய்வித்து ஸன்னாகம் வரையிலுள்ள வரலாற்றையும் கூறுகிறது. 605
25. தாயாகிய தேவஹுதி பந்த விமோசனத்தைப்பற்றிக் கேட்க குமாரராகிய கபிலர் முகலாவது உயர்ந்த பக்தி லக்ஷணத்தைச் சொன்னார் என்று கூறுகிறது. 616
26. பதார்த்தங்க ளனைவற்றின் ஜன்ம லக்ஷண பேதத்தாலும் ஸாங்கியத்தாலும் ப்ரகிருதி புருஷ விவேகத்திற்காக வர்ணிப்பதைக்கூறுகிறது. 629
27. பிறகு சிறந்த வெகு ஸாதனங்களுடைய யோகத்தைக் கொண்டு ப்ரகிருதி புருஷ விவேகத்தால் மோக்ஷரீதியை நிரூபிப்பதைக் கூறுகிறது. 648
28. த்யானத்தால் சோபிக்கும் அஷ்டாங்க யோகத்தால் உபாதிகளினின்று விமோசன மடைந்த ஸ்வரூப ஞானத்தைப்பற்றியும் பக்தியை சுருக்கமாக உரைத்து ஸாங்கியத்தை விரிவாக வர்ணித்து பிறகு வைஷ்ணவமாகிய அஷ்டாங்க யோகத்தை யுரைத்தா ரென்பதையும் கூறுகிறது. 656

29. வைராக்ய மடைவதற்காக பக்தி யோகத்தையும் காலத்தினுடைய வும் கோரஸம்ஸாரத்தினுடையவும் வலுவைக் கூறுகிறது. 671
30. சரீரம் முதலியவைகளில் வ்யாகுல மடைந்த மனமுடைய காமிக னின் பாபத்தால் தமோகுண ஸம்பந்தமான கீழ்க்கதியைப் பற்றிக் கூறுகிறது. 682
31. மிச்ரங்களான புண்யபாபங்களால் ரஜோகுண ஸம்பந்தமுள்ள மானிட ஜன்ம மடைவதைக் கூறுகிறது. 690
32. ஸத்வகுண ஸம்பந்தமுள்ள தர்மங்களால் உயர்ந்த கதியையும் தத்வஞான மில்லாதவனுக்கு திரும்பி வரவையும் கூறுகிறது. 706
33. அந்தக் கபிலருடைய உபதேசத்தாலேயே அவர் தாயாகிய தேவ ஹரிதி ஞானமடைந்து ஜீவன் முக்தி பெற்றதைக் கூறுகிறது. 717

நான்காவது ஸ்கந்தம்.

1. மனுவின் கன்னிகைகளின் பரம்பரை களைப்பற்றித் தனித்தனியாக வும் யஞ்ஞர் முதலிய முர்த்திகளால் ஹரியின் உற்பத்திகளும் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. 729
2. முதல் அத்யாயத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டபடி ருத்ரனுக்கும் தக்ஷனுக் கும் உள்ள த்வேஷத்தில் ப்ராஜாபதிகள் யாகத்தில் உண்டானது ஹேதுவாகக் கூறப்படுகிறது. 744
3. ஸதீதேவி தகப்பனுடைய யாகமஹோற்சவத்தைத் தரிசிக்கவேண்டு மென்ற விருப்பங்கொண்டு செல்ல யத்தனிக்க சிவன் நீதியுடைய ஹேதுக்களால் தடைசெய்தார் என்பதைக் கூறுகிறது. 754
4. ஸதீதேவி பர்த்தாவைவிட்டுச் சென்று தந்தையால் அவமதிப்படை ந்து அவனைக் கோபித்து யாகத்தில் சரீரத்தை விட்டாளென்ப தைக் கூறுகிறது. 763
5. சங்கரன் ஸதீதேவியின் சரீரத் தியாகத்தைக்கேட்டுக் கோபத் துடன் வீரபத்ராளை உண்டுபண்ணி அவரைக்கொண்டு தக்ஷனை ஸம்ஹரித் தார் என்பதைக் கூறுகிறது. 776
6. பிர்ஹமதேவர் தேவர்களுடன் பரமசிவனிடம் சென்றுதக்ஷன் முத லியவர்களின் ப்ராணன் முதலியவைகளை யுத்தேசித்து ஆதரவுடன் ஸமாதானம் செய்தாரென்பதைக் கூறுகிறது. 784
7. தக்ஷன் சிவன் முதலியவர்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட விஷ் ணு ஆவிர்ப்பயித்து தக்ஷனைக்கொண்டு யாகத்தை நடத்தினாரென் பதை நிரூபிக்கிறது. 798

8: மனுவின் கன்னிகையின் வம்சத்தில் ஏற்பட்ட தகூபாக வரலாறு எனது வர்ணிக்கப்படுகிறது. பிறகு ஐந்து அத்யாயங்களால் மனுவின் மைந்தர்களின் பரம்பரையில் ஏற்பட்ட த்ருவனுடைய செய்கை வர்ணிக்கப்படுகிறது.

தாயின் வார்த்தையாலுண்டான கோபத்தாலும் மாத்ஸர்யத்தாலும் நகரைவிட்டு வெளிப்பட்ட த்ருவன் தவஞ்செய்து விஷ்ணுவைச் சந்தோஷப்படுத்தினான் என்பதைக் கூறுகிறது. 819

9. த்ருவன் விஷ்ணுவை ஸ்துதித்து அவரிடம் வரங்களைப்பெற்றுத் திரும்பிவந்து தகப்பன் கொடுத்த ராஜ்யத்தைப் பரிபாலித்தான் என்பதைக் கூறுகிறது. 839

10. பிராதாவைக் கொன்ற யக்ஷர்களை இந்த த்ருவன் ஒருவனாகவே அளகாநகரம் சென்று வதைசெய்தான் என்னும் அவனுடைய பராக்ரமத்தைக் கூறுகிறது. 857

11. யக்ஷராஜன் வந்ததை மனு பார்த்து தாமே வந்து தத்வோபதேசம் செய்து த்ருவனைத் தடுத்தாரென்பதை வர்ணிக்கிறது. 863

12. குபேரனால் ஸ்துதிக்கப்பட்ட த்ருவன் நகரம் வந்து யாகங்களைச் செய்து விஷ்ணுவின் ஸ்தானமடைந்தான் என்பதைக் கூறுகிறது. 872

13. இவ்விதம் ஐந்து அத்யாயங்களால் த்ருவனுடைய சரித்திரம் வர்ணிக்கப்பட்டது. பிறகு பதினேழு அத்யாயங்களால் ப்ருதுவின் சரித்திரம் வர்ணிக்கப்படுகிறது.

த்ருவனுடைய வம்சத்தில் ப்ருதுவின் ஜன்மத்தை வர்ணிக்க வேனனுடைய பிதாவாகிய அங்கன் என்ற ராஜரிஷி புத்தனுடைய க்ருரத் தன்மையால் சென்றான் என்பதைக் கூறுகிறது. 884

14. கெட்ட குமாரனிடம் பயத்தால் அங்க ராஜர்ஷி சென்ற பின்பு வேதியர்கள் வேனனுக்கு அபிஷேகம் செய்ததையும் பிறகு அவர்களே கோபத்துடன் அவனை வதைசெய்ததையும் கூறுகிறது. 895

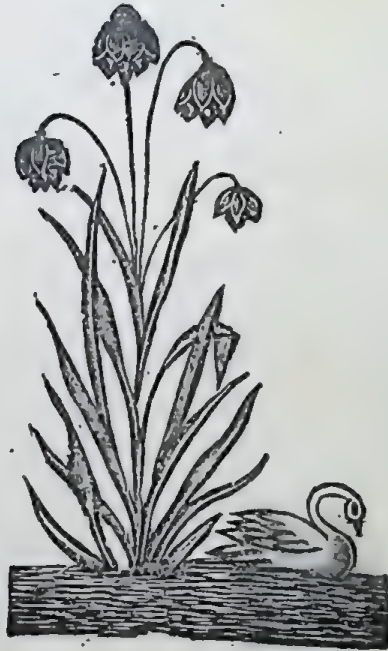
15. வேதியர்கள் வேனனுடைய பாகுவைக் கடையும்போது துண்டான ப்ருதுவுக்கு அபிஷேகம் ஸம்மானம் முதலியவை நடந்தன வென்று வர்ணிக்கப்படுகிறது. 905

16. லோகபாலர்கள் யாவராலும் வெகுமானிக்கப்பட்டவரும் மனை யுடன் கூடியவருமாகிய ப்ருதுவை முனிவர்களிடம் உத்தரவுபெற்ற ஸூதர் முதலியவர்கள் ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்களென்பதைக் கூறுகிறது. 911

17. ப்ருது உலகத்தில் பசிபை அடக்குவதற்கு ளிதைகளை வழங்கிய பூமியைக் கொல்ல முயல பூமி பயத்துடன் ஸ்துதித்தாள் என்பதைக் கூறுகிறது. 918

18. அசையும் துளவிமலை யுடையதும் கருடன்மீதிருப்பதும் கருநெய் தல்போல் சியாமளவர்ண முடையதுமாகிய ஜ்யோதிஸ்ஸானது என் முன்னால் தோன்றட்டும்.
- பூமியின் வார்த்தையால் ப்ருது முதலியவர்கள் கன்று பாத்ரம் முதலிய பேதங்களைக் கொண்டு கிரமமாக பூமியைக் கறந்தார்க ளெனக் கூறுகிறது. 927
19. ப்ருதுவின் அச்வமேதயாகத்திற்கு அங்கமான குதிரையை அபஹரி த்த இந்திரனைக்கொல்ல இந்த ப்ருதுமுயன்றபோது பிரஹ்மதேவர் தடைசெய்தாரெனக் கூறுகிறது. 934
20. ப்ருதுவின் யாகத்தில் விஷ்ணு ப்ரத்யக்ஷமாக வந்து ஆஞ்ஞை செய் வதும் வரம் கொடுக்கும் ப்ரஸங்கத்தால் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு பாராட்டுவதும் கூறப்படுகின்றன. 943
21. ப்ருது ப்ரஜைகளைப் பரிபாலிப்பதைப்பற்றி தேவர்களின் பெரும் ஸத்ரயாகத்தின் சிறந்த ஸபையில் வர்ணிக்கப்படுவதைக் கூறுகிறது. 955
22. விஷ்ணுவின் கட்டளையால் பகவானாகிய ஸநத்ருமாரர் ப்ருதுவுக்கு உயர்ந்த ஞானத்தை யுபதேசித்தா ரென்பதைக் கூறுகிறது. 969
23. ப்ருது வனத்தில் மனைவியுடன் எப்போதும் ஸமாதியுடனிருக்கும் போது விமானத்தின் மீதேறிக்கொண்டு வைகுண்டம் செல் வதைக் கூறுகிறது. 986
24. பதினோரு அத்யாயங்களால் ப்ருதுவின் சரித்திரம் வர்ணிக்கப்பட்ட து. பிறகு எட்டு அத்யாயங்களால் ப்ரசேதங்களின் சரிதம் கூறப் படுகிறது. இவைகளின் மத்தியில் ஐந்து அத்யாயங்களால் ப்ரசேதஸ்க ளின் தந்தையின் வரலாறு வர்ணிக்கப்படுகிறது.
- ப்ருதுவுக்கு ப்ரபௌதராகிய ப்ராசீன பர்ஹிஸ் என்பவரிடம் ப்ரசேதஸ்களின் உத்பத்தியும் அவர்களுக்கு ருத்ரகீதையும் வர்ணிக் கப்படுகின்றன. 996
25. ப்ரசேதஸ்கள் தவம் செய்யும்போது கருணையுடைய நாரதமுனி வர் அவர்களின் பிதாவாகிய ப்ராசீன பர்ஹிஸுக்கு ஐந்து அத்யா யங்களால் அப்ரத்யக்ஷமாக அத்யாத்ம் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகிறார்.
- நாரதமுனிவர் புரஞ்சனகதை என்றவியாஜத்தால் ஜீவனுக்கு புத்தி ஸம்பந்தத்தால் பலவிதமான ஜன்மத்தைக் கூறுவதும் ப்ரசேதஸ் கள் தவம் செய்யும்போது நாரதமுனிவர் ப்ராசீன பர்ஹிஸுக்கு மித்யையான புரஞ்சன கதையைக்கூறுவதும் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. 1016
26. வேட்டை என்ற வியாஜமாக ஸ்வப்னம் ஜாகரணம் இந்தச் சொற் களாலும் சிறந்த புத்தி த்யாகம், அதன் போகம் இவைகளாலும் அந்த ஸம்ஸாரமானது விரிவாக வர்ணிக்கப்படுகிறது. 1032

27. மனைவி மைந்தன் முதலியவைகளிடம் விருப்பத்தால் மறந்த ஜீவனுக்கு காலகன்னிகை முதலியவர்களின் உபாக்யானங்களால் மூப்பு வியாதி முதலியவை கூறப்படுகின்றன. 1040
28. வைதர்ப்பியின் உபாக்யானத்தால் ஸ்திரீயைப்பற்றிய சிந்தையால் ஸ்திரீத்தன்மையை அடைந்தவனுக்கு ஒருஸமயம் முக்தி என்றும் கூறப்படுகிறது. 1048
29. அபரத்யக்ஷமாக வர்ணிப்பதால் சுருக்கப்படுகிறது. ஸ்திரீயின் சேர்க்கையால் ஜனன முண்டா மென்றும் ஈசனுடைய சேர்க்கையால் முக்தி புண்டாகும் என்றும் கூறுகிறது. 1063
30. ப்ரஸக்தியால் ப்ராசீன பர்ஹிஸ்ஸின் சரிதத்தை ஐந்து அத்யாயங்களால் வர்ணித்தார். மறுப்பு ப்ரகிருதமான ப்ரசேதஸ்களின் சரிதத்தை இரண்டு அத்யாயங்களால் வர்ணிக்கிறார். முப்பதாவதில் ப்ரசேதஸ்கள் தவஞ்செய்து அதனால் ஸந்தோஷமடைந்த பகவானிடம் வரம்பெற்று வந்து வாரக்ஷியை விவாஹம் செய்து அரசு செலுத்தினார்களென்று கூறுகிறது. 1086
31. ப்ரசேதஸ்கள் புத்ரனிடம் ராஜ்யபாரத்தை வைத்து நாரதர் சொன்ன மார்க்கமாக முக்தி யடைந்தார்களெனக் கூறுகிறது. 1099

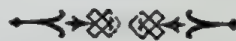

ஸ்ரீ பாகவதம் முதல் ஸ்கந்தத்தின் அட்டவவண

லிஷயம்.

பக்கம்.

1. ஸூத பௌராணிகரைப் பற்றி சௌனகாதி முனிவர்கள் ப்ரச்னம் செய்தது. 3
2. ஸூத பௌராணிகர் பகவத் கதையைக் கொண்டாடியது. 8
3. நாராயண பகவானுடைய இருபத்தோரவதாரங்களின் வர்ணிப்பு. 13
4. ஊகிக்க முடியாத மனத்தாங்கலைப் பற்றி வியாஸ முனிவர் யோசித்தல். 22
5. வியாஸ முனிவரிடம் நாரத முனிவர் வருவது. 28
6. நாரத முனிவரின் முன் ஜன்ம வரலாற்றைக் கூறுவது. 37
7. அர்ச்சுனன் அச்வத்தாமனை அவமதித்த சரித்திரம். 47
8. கர்ப்பத்தி விருக்கும் பரீக்ஷித்து ராஜனைக் காப்பாற்றிய கதை. 58
9. சாதற்பத்தி விருக்கும் பிஷ்மாச் சாரியாரிடம் தர்ம புத்ரர் செல்லுவது. 67
10. பிஷ்மர் செய்யும் கிருஷ்ணஸ்துதி. 72
11. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் த்வாரகா நகரைக் குறித்து ப்ரயாண மாகுதல். 79
12. பரீக்ஷித்தின் ஜன்ம கதை. 95
13. காந்தாரி திருதராஷ்டிரர் இவ்விருவரும் சரீரத்தை விடும் கதை. 106
14. உத்பாதங்க ஞாண்டானதால் ஸந்தேகம் கொண்ட தர்ம புத்ரர் கவலைப் படுவது. 112
15. த்வாரகையினின்று வந்த அர்ச்சுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நிர்யாணமானதைக் கூறியது. 120
16. யுதிஷ்டிரர் பரீக்ஷித்துக்குச் செய்து வைக்கும் பட்டாபிஷேக கதை. 129
17. தர்ம புத்ரர் முதலியவர்கள் மஹா ப்ரஸ்தானம் சொல்லுதல். 130
18. சமீக முனிவரின் குமாரனாகிய கிருங்கி பரீக்ஷித்து ராஜனுக்குக் கொடுத்த சாப வரலாறு. 154
19. பரீக்ஷித்து ராஜன் ப்ராயோபவேசம் செய்யும் கட்டம். 159
20. பரீக்ஷித்து ராஜனருகில் சுக முனிவர் வருவது. 164

இரண்டாவது ஸ்கந்தம்.

21. பாகவத கதையின் ஆரம்ப கட்டம். 170.
22. மோக்ஷமடைய உபாயத்தைக் கூறுதல். 173

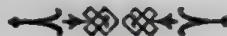
23. மஹா புருஷனுடைய ஸ்வரூபத்தை பிரம்மாண்ட ஸ்வரூபமாக வர்ணித்தல். 175
24. மோக்ஷமடைய விரும்பியவனுக்கு பகவானுடைய ஸ்வரூப தாரணையின் யோகத்தின் ப்ரகாரத்தைக் கூறுவது. 176
25. பகவத் ஸ்வரூபத்தின் பரிஞ்ஞான விதியை ப்ரதி பாதிக்கிறது. 182
26. உபாஸனையின் பேதத்தால் உபாஸிப்பவர்கள் பேதமான பலனடைவதை ப்ரதி பாதிக்கும் கட்டம். 198
27. பகவானுடைய குணங்களை வர்ணிப்பதை முன்னிட்டு ஆத்மஸ்வரூப முரைத்தலும் ப்ரபஞ்சோத் பத்தி முதலியவற்றை வர்ணித்தலும். 208
28. மஹா விஷ்ணுவின் பலவித அவதார லீலைகளைப் பற்றிய வர்ணனை. 241
29. ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலைகளை ஸங்கிரஹமாக வர்ணிப்பது. 254

மூன்றாவது ஸ்கந்தம்.

30. விதுரர் தீர்த்த யாத்ரை செய்யும்போது உத்தவரைப் பார்த்து கிருஷ்ணன் முதலியவர்களைப் பற்றி கேட்கும் விசாரித்தல். 314
31. உத்தவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய லீலா விசேஷங்களைப் பற்றி ஸங்கிரகமாக வர்ணித்தல் 333
32. விதுரருக்கும் மைத்ரேயருக்கும் ஸம்வாதாரம்பம். 352
33. ப்ரஜைகள் விர்த்தி யடைய முயன்ற ஸ்வாயம்புவ மனுவின் விருத்தாந்தம். 373
34. யஞ்ஞாவராஹ மூர்த்தியின் அவதார கதை. 464
35. அந்த யஞ்ஞாவரா ஹரைப்பற்றி பிரஹ்மாமுதலிய தேவர்கள் செய்த ஸ்துதி. 469
36. ஜயகிஜயர்கள் ஹிரண் யாக்ஷ ஹிரண்யகசிபுக்களாக உண்டானது முதலிய வற்றைக் கூறுவது. 492
37. யஞ்ஞ வராஹர் ஹிரண் யாக்ஷனை வதை செய்தது. 541
38. பிரம்மாண்ட ஸ்விருஷ்டியின் ப்ரவசனம் முதல் யக்ஷர்கள் ராக்ஷஸர்கள் தேவதைகள் இவர்களின் ஸ்விருஷ்டி. 551
39. ஸ்வாயம்புவ மனுவின் வம்சத்தை வர்ணிப்பது முதல் தேவஹுதி யின் விவாஹ கடனையைப் பற்றிய வர்ணிப்பு. 564
40. கபிலாவதார கதை. 605
41. கபிலருடியாக அவதாரம்செய்த பகவானுக்கு பிரஹ்மாசெய்த ஸ்துதி. 607
42. கபில தேவஹுதி ஸம்வாதம். 616
43. கர்ப்பத்தி ஸ்விருக்கும் ஜீவன் செய்யும் ஸ்துதி. 692

நான்காவது ஸ்கந்தம்.

41. விதாரருக்கு, மைத்ரேயர் கூறிய ஸ்வாயம்பு மனுபுத்ரிகளின் வம்சத்தை வர்ணிக்கும் கதை. 729
45. கர்தமப்ராஜாபதியின் ஸந்ததிகளின் வர்ணனை கதை. 733
46. அத்திரி முனிவர் செய்த தவத்தின் வர்ணனையும், பிறகு ஸோமனின் உற்பத்தியும் கூறுவது. 737
47. தக்ஷன், மஹேசுவரன் இவர்களுடைய விரோதத்தின் உற்பத்தியைக் கூறும் கதை. 744
48. தக்ஷன் செய்யும் யாகத்தைப் பார்ப்பதற்கு தாக்ஷாயணி சென்ற கதை. 764
49. வீரபத்திரன் தக்ஷன் யாகத்தை யழித்தது. 776
50. வீரபத்திரனால் அஷ்வமனஞ் செய்யப்பட்ட தேவர்கள் பிரமனிடம் முறையிடுதல். 781
51. தக்ஷிணமூர்த்திருபியான ஈசனை பிரமன் முதலியோர் செய்த ஸ்தோத்ரம். 793
52. பிரமா முதலியவர்களின் பிரார்த்தனைக் கிரங்கி அநுகூலித்தது. 798
53. தக்ஷன் முதலியோர் செய்த நாராயண ஸ்தோத்திரம். 804
54. துருவோபாக்யான ஆரம்பம். 819
55. துருவனுக்கு நாரதர் தாமாகவே வந்து அநுகூலித்தது. 828
56. துருவன் பகவானைத் துதித்தது. ,,
57. அங்கபுத்ராண லேனனுடைய இதிறாஸம். 841
58. பிருதூபாக்யான ஆரம்பம். 884
59. பசு ரூபதாரிணியான பூய்யி லிருந்து பிருது, பற்பல ஓஷதிகளைக் கறந்த லிருத்தாரந்தம். 903
60. பிருது சக்ரவர்த்தி செய்த அசுவமேத யாகத்தில் இந்திரன் குதிரையைக் கவர்ந்தது. 918
61. அந்த யாகத்தில் பிருது ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய அநுகூலத்தை யடைந்தது. 944
62. பிருது சக்ரவர்த்தி பிராமணர்களைப் புகழ்ந்தது. 965
63. பிருது சக்ரவர்த்தியின் முன் ஸநகாதிகள் வந்த கதை. 969
64. ஞான வைராக்யங்களை யடைந்த பிருது மேர்க்ஷைசுவரியத்தை யடைந்தது. 986
65. பிரசேதஸர்களுக்கு ஸ்ரீ ருத்ரன் யோகாதேச ஸ்தோத்திரத்தை உபதேசித்தது. 996
66. பிராசீனபர்ஹுஸுகளுக்கு நாரதர் கூறிய ஞானமார்க்க உபதேசம். 1016
67. புரஞ்ஜனோபாக்யானம். 1017
68. பிரசேதஸர்களுக்கு பகவான்வாதானம் கொடுத்த கதை. 1086

ஸ்ரீமத்பாகவதம்

ஸ்ரீரஹு.

ஸ்ரீரஹுகிணீஸ்துலாஜாஸ்தெத ஸ்ரீக௃ஷாயவரஸுஹணைநஃ.
ஸ்ரீஜாமவதெ, ஸவ்ராவ்ராமெ, ப்ரஹ்மஸுபாராஹ்.

ஸுக்ராமவரயரம் விஷ்ணுமஸரிவணடும் உதாஸுஜம் |
ப்ரஹ்மவதநம் யூரயெ தவதுவிவ்வாவஸானயெ ||
ஹ்ரீவரஹஸுரஹ்ரீராமநதகதஹ் |
வதாரஹ்ஜநஹ்ரஹ் வதெஹம் யதநதநம் ||

ஸ்ரீஹாமவதமுபாராஹ்.

ஹ்ரீநாஹ்ஸுயதொநயாஹ் தரதஸுரஹ்ஸுவிஜீவஸுரஹ்ஸு
ஸுஹஸுரஹ் ய ஸுஹிகவயெ ஸுஹினியதுரயம் |
தெஜாவாரிஹ்ரஹ்ரஹ் விநிஹ்யெ ய துதிவஸுமெஹ்ரஹ்
யாஹ்ஸுநஸுரஹ்ரஹ்ஸுஹகம் வதஸுஹ்ரஹ் ||

1

முதல் ஸ்கந்தம்.

1-வது அத்தியாயம்.

உலகத்திற்கு எந்தப் பிரஹ்மத்தினிடம் † அந்வயத்தாலும் ‡ வியதிரேகத்
தாலும் பிறத்தல், இருத்தல், மரித்தல் என்பன உண்டாகின்றனவோ, எது

வேதவியாசர் என்பவர் அநேக புராணங்களை யியற்றியுள்ளாராயினும் இவருக்கு
மனவமைதியுண்டாகவில்லை. ஆதலால் அவர் நாரத மகாமுனிவரிடம் உபதேசம் பெற்று
முக்கியமாக பகவானுடைய திவ்ய குணங்களைப் பற்றியே பேசுவதாகிய இந்தப் பாகவதம்
என்னும் சத்திரத்தத்தை இயற்றத் தொடங்கினார். அவர் தாம் தொடங்கிய தூல் இடையூ
றின்றி முடிதற் பொருட்டு காப்பமைத்துள்ளார் முதல் சுலோகத்தில்.

† அந்வயம் = ஈசுவரன் காரணமாயிருப்பதால், காரியமாகிய பிரபஞ்ச மேற்
படுமென்பது.

‡ வியதிரேகம் = ஈசுவரன் காரணமாக இல்லாவிட்டால் காரியமான பிரபஞ்ச
யில்லை யென்பது.

[illegible]

பொருள்களெல்லாவற்றையும் பார்க்கிறதோ, எது சுவயம் பிரகாசமாக விளங்குகிறதோ, (வேதத்தின் பொருளை யறிந்துகொள்ளக் குறைவில்லாத ஞானமுடைய) பெரியோர்களுக்கும் மயக்கத்தை யுண்டாக்கும் வேதத்தை எது அன்போடு ஆதிகவியாகிய பிரமனுக்கு உபதேசம் செய்ததோ, எந்தப்பிரஹ்மத்தினிடம் அதனுடைய மாயையின் குணங்களாகிய தாமஸம், இராஜஸம், சாத்துவிகம் என்பவைகளில் தமோகுண சிருஷ்டியாகிய ஸுதங்கனும், இரஜோகுண சிருஷ்டியாகிய இந்திரியங்களும் சத்துவகுண சிருஷ்டியாகிய தேவர்களும், பிருதுவி, அப்பு, தேபு இவைகளில் ஒன்றைப் பார்த்து மற்றொன்றாக நினைத்து மயங்குகிறார்களோ, எது தன்னுடைய பிரகாசத்தால் குற்றங்களினின்றும் விடுபட்டு விளங்குகிறதோ, எது உண்மை உருவமுடையதோ அந்தப் பரமாத்ம் சொருபத்தைத் தியானம் † செய்கிறோம். 1.

ஞனிபுங்கவராகிய வியாசர் இயற்றிய ‡ இந்த ஸ்ரீமத்பாகவதத்தில் மாற்
சரியத்தை விட்டொழித்த சாதுக்களுக்குக் கபடமில்லாத தருமம் பிரதிபாதிக்
கப்படுகிறது. சுவபாவத்திலேயே சித்தியைத் தந்து மங்களத்தை புண்டாக்கி
மூன்று தாபங்களையு மொழிப்பதாகிய பரபிரஹ்ம சொரூபமே இதில்
தெரிந்து கொள்ளக் கூடியது. மற்ற தருமங்களால் உள்ளபயன் யாது? (எனெ
னில்) அநேக ஜன்மமெடுத்துப் புண்ணியம் புரிந்தவர்கள், இந்த பாகவத கிர
ந்தத்தை கிரவணம் செய்ய விரும்பிய மாத்திரத்தில், அவர்களுடைய மனதில்
சலனமற்று வசித்து வருகிறார் ஈசன். (2)

சாமர்த்திய சாலிகளே ! (மங்களங்களைப் பெறுவதற்கு யோக்கியமான)
இந்தப் புலியில் (புண்ணிய பலனால் ஜனனமடைந்த) இரஸிகர்களே! சுசுபிரஹ்ம

† செய்கிறோம்—இங்ஙனம் பன்மையாகக் கூறியது தமது மாணாக்கர்கள் உள்
படவென்பதை விளக்க வெழுந்ததாம்.

‡ லியாசர் கிரந்தத்தை இயற்றுவவராயினும் இது அவரது அறிவில் செவ்வனே காணப்பட்டமையால் இந்த எனச் சுட்டுக் காட்டினர்.

9 ஆத்தியாத்தீகம், ஆதி சைவீகம், ஆதி பெளதீகம் என்று தாபங்கள் மூவகைப் படுகின்றன.

* சுழித்த, வலாயுத்து.—இதி வா஠ா஠ா஠ா.

நெழிஸெந்நிஷிக்ஷெத்ரு உநயஸூளநகாடியஃ |

ஸத்ருஷ்மயாபொகாயஸஹஸ்யஸஜாவஸத ||

4

தவாகடா து உநயஃ ஸ்ராதஹுதஹுதாமயஃ |

ஸத்ருதஸூதராவீநஸவபுஷுஸரிஜாடிநாக ||

5

|| கீஷயஃ ||

சுவயாவஸுமாராணாநிஸெதிஹாவாநி வாமவ |

சூஷாநாநுஷுயீதாநியஜஸாஸூரணியாநுத ||

ரிஷியின் முகத்தினின்று நமூவிய வேதமாகிப கற்பகத் த்ருவின் திங்கனியை யொத்த இந்த பாகவதம் என்னும் புராணத்தைப் பானம் செய்யுங்கள். இது அமுதத்திரவம் போன்ற சுவையுள்ளது. இந்த இரசத்தைச் சரீரம் நாசமடையும் வரையில் அடிக்கடி பானம் செய்யுங்கள்.

3

ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவின் க்ஷேத்திரமாகிய † நைமிசாரண்ணியத்தில் செளனகர் முதலிய முனிபுங்கவர்கள் மேலான பதவியை அடையும் பொருட்டு ஆயிர வருடகாலம் அனுஷ்டிக்கத்தக்க ‡ ஸத்ரம் என்னும் ஒரு யாகத்தைச் செய்தார்கள்.

4

ஒருசமயம் அந்த செளனகர் முதலிய முனிவர்கள் காலைபில் ஹோமஞ் செய்தற் கேற்ற நெய் முதலிய திரவியங்களைக் கொண்டு அக்கினியில் ஹோமம் செய்து, (தங்களுடைய) உபசரணையைப் பெற்றிருக்கும் சூதபுராணிகரைப் பார்த்து வினயத்துடன் வினவுகிறார்கள்.

5

முனிவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

பிரஸன்னராகிய சூதபுராணிகரே ! வித்துவான்களுக்குள் சிறந்தவரும் மகாமகிமையுள்ளவருமாகிய வாதராயணர், வியாசர், சகுண, நிர்க்குணப் பிரம் சொரூப மறிந்த மற்ற முனிவர்கள் இவர்கள் உணர்ந்துள்ள விஷயங்கள் யாவற்

கற்பகத்தரு வேண்டியதை யளிப்பது போல் வேதமும் அபேட்சித்ததை யளிக்கும். சுகர் - ரிஷி- அல்லது கிளி. கிளி கோதிய கனி மிகவும் சுவையுள்ளதாகும். நமூவியது என்றதால், மிகுந்த சுவையுள்ள தென்பதாம். அமுதத்திரவத்திற்குச் சமமான தென்றால் மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமாகிய பக்திரஸத்துடன் கூடியதாம். இரஸத்தைப் பானஞ் செய்யுங்களென்றதனால், வேதத்தின் ஞானகாண்டத்தைக் காட்டிலும் இந்த பாகவதம் மேலானதாகிற தென்பது பெறப் படுகிறது.

† நைமிசம்—முன்னொரு சமயம் அந்தணர்கள் பிரமதேவனிடம் சென்று தாங்கள் தவஞ்செய்வதற் குரிய புண்ணிய ஸ்தலம் எது வென்று கேட்க, பிதாமகர் தமது மனதால் ஒரு சக்ரத்தை யுண்டு பண்ணி, இது எங்கு சிதருகிறதோ அதுவே, தவத்திற்குரிய ஸ்தான மெனச் சொல்லிச் சக்ரத்தை யுருட்டி விட்டார். அது சிதரின பிரதேசமே நைமிசமாயிற்று.

‡ ஸத்ரம்—இந்த யாகத்தில் எல்லாருக்கும் யஜமானத்துவமுண்டு, எல்லாருமே நித்விக்குகள்.

யாநிவெடிவிதாஸ்யெஷோஹமவாநு வாடிநாயணம் |
 சுநெடுவழிநயஸூததவராவரவிஷோவிதம் ||
 வெகூகவம்ஸளஜைததவடூதகவதஸுதநாமுஹாசு |
 ஸூதியம்ஹிஸூஸிஷிஸூமாரவொமஹுஷுத || 6-8

தகுதகுஜாஸூயாஷுநு லவதாயவிநிஸிதடி |
 வம்ஸாரகெகானுதஸூயஸநஸூவிதாஹுஷுவி || 9

பூயெணாஸூயாஷுஸூ கமாவவிநு யாமெ ஜநா |
 ஜாஸூஜஜதயொ ஜஹாமூஹுஷுபஜுதா || 10

ஹிஸூஸிஸூஸிஸூஸூஸூ ஸூயாதவூநிவிஹாமஸ |
 சுதஸூயொதகுயதூரம் ஸஜூஜுஹுஷுஷுயா |
 ஸூவிஸிஸூயாஸூவிதாநா யெநாதூஸூபுஷுதி || 11½

ஸூதஜாநாஸிஸூஸூ ஹவாநு ஸாஸவதாஸூபதி |
 ஷெவகூராவஸூஷெவஸூ ஜாதொயஸூவிஷுஷுயா |
 தநஸூஸூவிஷுஜாணாநாஹுஷுஷுமாமவணிஷுதா || 13

றையும் தாங்கள் அவர்களுடைய அனுக்கிரகத்தால் அறிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். புராணங்களையும் இதிகாசங்களையும் தர்ம சாஸ்திரங்களையும் அறிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆசிரியர்கள் தங்களிடம் அன்புடையார்க்கு எந்த இரகசியங்களையும் கூறுவார்கள். 6 - 8

ஆயுஷ்மானே ! சாஸ்திரங்களில் புருஷர்களுக்கு மகிமையை யுண்டுபண்ணத்தக்க விடயங்களைத் தாங்கள் உண்மையாக நிச்சயஞ் செய்தபடி எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். 9

ஓ சாதுவே ! இந்தக் கலியுகத்தில் மானிடர்கள் அற்பமான ஆயுளுடையவர்கள். (அதிலும்) அற்பபுத்தியுடையவர்கள். (அதிலும்) அநேக இடையூறுடையவர்கள். (அதிலும்) பிணி முதலிய துன்பங்களை யுடையவர்கள். 10

சாதுவே ! அனுஷ்டிக்கத்தக்க கருமங்களடங்கிய சாஸ்திரங்கள் அநேக பிரிவுகளாக விருக்கின்றன. ஆயினும் இவைகளில் சாரமானதைத் தங்களுடைய புத்திக்குக் கொணர்ந்து ஜனங்களின் நன்மையின் பொருட்டு மனம் நிர்மல மடையும்படி கூறவேண்டும். 11½

சூதபுராணிகளே ! தாங்கள் எல்லாம் தெரிந்து கொண்டவர். தங்களுக்கு மங்களமுண்டாக வேண்டும். தொண்டர்களை யாதரிக்கும் பகவான் வசுதேவருக்குத் தேவகியிடம் அவதாரம் செய்ததன் காரணம் என்ன ? இது விஷயத்தை நாங்கள் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம். தாங்கள் வர்ணிக்க வேண்டும். 13

யஸ்யாவதாரொஹுதாநாஃ க்ஷேபாயவஹவாயவ	13½
சூவநஸம்ஸுதிஃ வொராஃ யநாஜவிவஸொஹுணநு	
ததஸ்யௌரவிஹுஹுத யஜி லெதிஸ்யம்ஹய	14½
யதூஜஸம்ஸுயாஸுதித ஹநயஃபுஸாஜாயநாஃ	
ஸஜிஃபுநஹுஹுஸுஸுஜா ஸுஜஃபுநாஹுஹுஸுஸுஜா	15½
கொவாஹுஹுதஸுஸு வுணுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு	
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு	16½
தஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு	
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு	17½
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு	
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு	18½

அந்தப் பகவானுடைய அவதாரம் பிராணிகளைப் பரிபாலிப்பதற்கும் (அவை களுடைய) குறைகளை நிவர்த்திப்பதற்கும் அல்லவா ஏற்பட்டது. 13½

பயங்கரமான சம்சாரத்தை யடைந்தவன் சுவாதீன மில்லாமலே அந்தப் பகவானுடைய நாம கீர்த்தனம் செய்யினும் உடனே சம்ஸார பந்தத் தினின்றும் விடுபடுகிறான். பகவானுடைய திருநாமத்துக்குப் பயம் என்பது பயமடைகிறது. 14½

† நாராயணனுடைய பாதங்களிலிருந் துண்டானது கங்காநதி. அதில் நீராடல் முதலியவைகளைச் செய்து அதை அடிக்கடி சேவித்தால் பரிசுத்த முண்டாகும். அந்த நாராயணனுடைய பாதகமலங்களை ஆசரித்தவர்களும் மன வமைதியைக் கொண்டவர்களுமாகிய முனிவர்கள் தங்களை யணுகிய மாத் திரத்தில் பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள். 15½

புண்ணிய சுலோகர்களால் (பரிசுத்தமான மகிமை யுடையவர்களால்) தோத்திரஞ் செய்யத்தக்க செயலினைவகித்த அந்த முகுந்தனுடைய, சம்ஸார துக்கத்தைப் போக்கும் மகிமையை, தான் பரிசுத்தனாக வேண்டுமென்றெண் னுகிற எந்த பாகவதன் தான் சிரவணம் செய்யமாட்டான். 16½

(பிரமன் உருத்திரன் முதலிய) முர்த்திகளை லீலாமாத்திரம் வகித்தருளிய அந்தப் பகவானுடைய உதாரமானவைகளும் (நாரதர் முதலிய) யோகிகளால் புகழப்படுவனவாயுமிருக்கிற (உலக சிருஷ்டி முதலிய) காரியங்களைக் கேட்க விருப்பமுடைய எங்களுக்குக் கூறவேண்டும். 17½

முத்திருான முடைய சூதமுனிவரே ! தன் இச்சைப்படி லீலைகளைச் செய்யும் ஈசன் தன் மாயையால் செய்த சுபமான அவதாரவரலாற்றையும் தெரி விக்க வேண்டும். 18½

† இந்த சுலோகத்தால், கங்காஜலத்தைக் காட்டிலும் சாதுக்களுக்கு மகிமை கூறப் பட்டது.

வயம்து நவி துவுர உதயெராகவிசுநெ |

யவநுணதாம் நவசிகாநாம் வராடிவராடிவடிவடி || 19½

கூதவாநுகியவியாணி ராஜெணவஹகெயவ: |

சுதிதத்யாநி ஹவாநு மஹிஃகவடரநுஷி || 20½

குகிராமதாஜிராய செஷதேவ்விநுவெஷுவெவயடி |

சுவீநாடிவடிவமெதுண சுடாயாவஸகூணாஹரெ: || 21½

சகல நவநீர்த் தரிசுதராயா து ராஜஸ்வரம் நிவிர்தீஷு தாடி |

கயிம்ஸக்பஹரம்புஸ்யா கணாபுயார இவாணாபுவ || 221

ബ്രഹ്മിയോഗീശ്വരപ്രഭുവേ. ബ്രഹ്മണൈവമുഖമുണി ।

வலங்காஷாயுநொவெதெ யெழுகும் ஸரணம்மதஃ || 231

நாங்கள் உத்தம சுலோகனுடைய அரிய குணங்களைக் கேட்பதில் இன்னும் திருப்தியடையவில்லை. ஏனெனில், அந்தக் குணங்களைச் சிரவணம் செய்வதில் அன்புடையார்க்கு ஒவ்வொரு பதத்திலு மல்லவா இனிமை யேற்படுகிறது.

194

† கபடமானிடனாகிய கேசவன், (தன் சொரூபத்தை மறைத்துக்கொண்டு) பலராமரூடன் மானிடர்களால் இயலாத (கோவர்த்தனந் தாங்கியது முதலிய) பாக்ரமமான செய்கைகளைச் செய்தனனல்லவா ? 20½

கவி புருஷனுடைய அவதாரத்தை யறிந்த நாங்கள் ஹரிகதா சிவணம் செய்யச் சமயத்தை யெதிர் பார்த்துக் கொண்டு தீர்க்க சத்ரம் என்னும் உபாயத்தால் இந்த விஷ்ணு கோபத்திரத்தில் வாசம் செய்கின்றோம். 21½

சத்துவ குணத்தை யழிப்பதும் எவராலும் அதிக்ரமிக்கக் கூடாதது
மான கலியைக் கடக்கவேண்டு மென்கிற வீருப்பமுள்ளவர்களாகிய எங்களு
க்கு, கடத்தற்கரிய கடலைக் கடக்க வீருப்பங் கொண்டவர்களுக்குக் கப்பலோட்
டும் மாலுமி யேற்படுவது போல், பகவான் தங்களைக் காட்டியிருக்கிறார். 22½

யோகிகளுக்கு ஈசனும் பிராமணர்களுக் கீதனும் தருமத்தைக் கவசம் போல் காப்பவனுமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொருபமடைந்த பிறகு தருமம் யானைச் சரணமாக அடைந்த தென்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.. 23½

முதல் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

† கிருஷ்ணனுடைய களித்திரத்தையும் தெரிவிக்க வேண்டுமென்பது. கருத்து.

1

2

3

1

2

3

† சுகப் பிரஹ்மரிஷி விருக்ஷ ரூபமாயிருந்து பதிலளித்தார் என்பது. ஏனெனில் தமது தந்தைக்குத் தம்மிடம் சினேக பந்தம் நீங்குவதற்கேயாம்.

- நாராயணம் நமஸுதகு நரன்வெவநரொதகு |
 டெவீஸ்ரஸ்ரதீவ்ராவம் ததொஜயஜீரயெ || 4
- உநயஸ்ராயுபுரெஷாஹம் ஹவஜீஸ்ரெபாகஜஜெஷ |
 யதகுதகூஷ வஸ்புஸ்ரெ யெநாதாவஸுபு வீதி || 5
- ஸவெவபுஸ்ராவபரொயஜெயா யதொஹகிரயொகஷஜெ |
 சுஹெதகூபுதிஹதா யயாதாவஸுபு வீதி || 6
- வாவஸுபெவெஸவதி ஹகிரயாமுபு யொஜித |
 ஜநயதூஸுஸ்ரெவராமு ஜீரநஸுயஜெஹதகூ || 7
- யஜெஸ்ரநுஷிதகூபுஸ்ராவம் விஷ்ணு கயாவஸுய |
 நொதூதயெஜீரதிம் ஸ்ரீஜவவஹிகெவயு || 8
- ஸ்ரீதஜெஸ்ரவநிஷஜம் ஜீரெஹஸிகயாஜதாசு |
 யநஸுநிஜுவஜிதெபுஜாஸ்ரவாஸுக்ஷஜா || 9
- யஜெஸ்ரஹுபவயுஸ்ர நாகுஜாஸுயாஸுயொவகயுதெ |
 ஸாகுஜெஸ்ர யஜெகூஷவஸு காரொவாலாயஹிவஜுத ||

நாராயணன் நரோத்தமனாகிய நரன், தேவியாகிய சரஸ்வதி, வியாசர், இவர்களை வணங்கிய பின்(ஸம்ஸாரபந்தத்தைஒழிக்கும்)கிரந்தத்தைக் கூறுகிறேன். 4

முனிவர்களை! மனதில் மிகவும் ஆந்த முண்டாகத் தக்க ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய விஷயமாய் நீங்கள் கேட்டதால், அது லோக மங்களமானதாகும். (கேட்டது) உசிதந்தான். 5

பலாபேகை யில்லாததும் இடையூறினால் தடைபடாததுமான பக்தி அநோக்ஷஜரிடம் எந்தத் தருமத்தினாலேனும் ஏற்பட்டுப் பரிசுத்த மடையுமாயின் அந்தத் தருமந்தான் மேலானது. 6

மகிமைபொருந்திய வாசுதேவனிடம் ஏற்படும்பக்தியோகம் வைராக்கியத்தையும்(உபனிஷத்தின் சம்பந்தமான)ஞானத்தையும் விரைவாகவுண்டாக்குகிறது. 7

மானிடர்கள் அனுஷ்டித்து வரும் தருமம் பகவானுடைய சரித்திரங்களில் அன்பைத்தரக்கூடியதா யில்லையாயின் அவை வீணாகமுடியும். 8

ஹரிகதாயிருத்ததைப் பானம் செய்த மானிடனுக்கு ஊக்கம், ஆனந்த பாவ்ஸம், மயிர்க்குச் செறிதல் இவைகளுண்டாக வில்லையாயின் அவனுக்கு ஆத்மதத்துவம் விளங்காது. 9

அர்த்தம் (பொருள் முதலியவை) மோக்ஷதரும பலனுக்கு யோக்கியமாகாது. தருமத்தை முக்கியமாகவுடைய அர்த்தத்திற்குக் காமம் (அன்னம்

+ தருமம் பிரவிர்த்தி, நிவிர்த்தி என இருவகைப்படும். சுவர்க்கம் முதலிய சுகத்தை யபேக்ஷித்துச் செய்வது பிரவிர்த்தி தருமம். பலத்தை யபேக்ஷியாமல் பக்திசெய்வது நிவிர்த்தி தருமம். இந்த நிவிர்த்திதருமமே சிறந்ததாகும்.

காஶஸூநெந்ரீ யஹீ தியுபாஹொஜீவெதயாவதா |
 ஜீவஸூததூஜிஜோஸொநபாமெபாயஸூஹகஉஷி: || 10-11
 வடினி தததவிடிஸக்யபடி ஜோநவஸ்யடி |
 ஸூஸூதிவாராநெதி ஹவாநிதிஸஸூதெ || 12
 தவடிபாநாஶநயொஜோநவொராஸூயுக்யா |
 வஸூஸூதூநிவாதூநாலகூராஸூதமூஹீதயா || 13
 சுதஶபூஹி ஶிபுஜஸூஷா வணபாஸூஉவிஹாமஸ: |
 வஸூஸூதிவஸூயடிஸூஸூஹிவிஹபாஸூதிவாஷணடி || 14
 தஸூஸூதிவஸூயடிஸூஸூஹிவிஹபாஸூதிவாஷணடி |
 ஸூஸூதிவஸூயடிஸூஸூஹிவிஹபாஸூதிவாஷணடி || 15
 யடிஸூஸூதிவஸூயடிஸூஸூஹிவிஹபாஸூதிவாஷணடி |
 ஶிபுஜஸூஷா வணபாஸூஉவிஹாமஸ: || 16

பானம் முதலியவை) பலகாது. விஷய போகத்திற்கு இந்திரியப் பரிதிபல
 னாவதில்லை. (தான் ஜீவித்திருப்பதற்குரிய காமங்களை மட்டும் கொள்ள வேண்
 டும்)தத்துவத்தை யறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஜீவனுக்குக் கருமங்களால்
 பயனில்லை. 10 - 11

தத்துவமறிந்த பெரியோர்கள் இரண்டற்றதான ஞானத்தையே தத்துவ
 மென்று கூறுகிறார்கள். (உபநிஷத்தை யுணர்ந்தவர்கள்) பிரமனென்றும் (ஹி
 ரண்யகர்ப்பரின் உபாஸகர்கள்) பரமாத்மா வென்றும்(பக்தர்கள்)பகவான் என்றும்
 கூறுகிறார்கள். 12

ஆகையால் சிரத்தையுள்ள முனிவர்கள் (பரோக்ஷ) ஞானத்துடனும்
 வைராக்கியத்துடனும் கூடியதும் (வேதாந்த முதலியவைகளை) சிரவணம் செய்
 வதா லுண்டாவதுமாகிய பரமாத்மாவை(க்ஷேத்திரஞ்ஞர்களிடம்)பார்க்கிறார்கள்.

ஆகையால், பிரமணோத்தமர்களை ! மாந்தர்கள் தத்தம் வருணச்சிரமத்
 திற்குரிய தருமங்களைச் சிறிதும் பிறழாதனுஷ்டித்துவரின், அதற்குப் பலன்
 பகவான் மகிழ்ச்சியடைவதேயாம். 14

ஆகையால்மனத்தைச் சலனமற்றிருக்கச் செய்து பக்தர்களுக்குப் பதியா
 கிய பகவானுடைய குணங்களைப் பாடி அவனுடைய சரிதைகளைக் கேட்டு அவ
 னுக்குச் சதாகாலமும் பூசை செய்து தியானித்து வரவேண்டும். 15

பகவானைத் தியானஞ் செய்வதாகிய கத்தியால், அகங்காரத்திற்கு முடிச்
 சாகிய கருமத்தை அறிஞர்கள் சேதித்துவிடுகிறார்கள். அந்த முகுந்தனுடைய
 சரித்திரத்தைக்கேட்பதில் எவனுக்குத் தான் பிரியமுண்டாகாது? 16

தருமத்திற்கு அர்த்தமும், அர்த்தத்திற்குக் காமமும், காமத்திற்கு இந்திரியப் பரிதி
 (தேவப்பரிதி) பலன் என்றும் அதனால் மீண்டும் தருமம் முதலியவை உண்டாகின்றன
 என்றும் கூறுகின்றனர் சிலர். இதை 10, 11 சுலோகங்களிரண்டும் மறுத்து நிற்கின்றன.

- ஸுஸூதுஷொஸூ டீயாநஸூ வாஸுஹெவகயாரதிஃ |
 ஸூராநஹதேவயாவிப்ராஃ பண்ணுதீயுநிஷெவணாஸு || 17
- ஸுஸூதாஹகயாஃகூஷுஃபண்ணுஸூ வணகீதமுநஃ |
 ஹரஹுஷெஸூஹுஸூராணிவியுநொதிஸுஹுததாடி || 18
- நஷுப்ராபெஷுஸூஷுஃ நிதூஹாமவத ஸெவயா |
 ஹமவதூதூஸூராகெ ஹகீஸுவதிநெஷிகீ || 19
- ததாரஜஸூஹொஹாவாஃ காஹொஹாடியஸூயெ |
 வெத வனதெதாநாவிஹம் ஸூதம் வஸெவ ப்ரஸீததி || 20
- வனவஹுஸூநநஸூஹொஹவடி கியொமதஃ |
 ஹமவதூசுவவிஜூநாஹுதூஸுஹுஜாயதெ || 21
- ஸிஹுதெஹுடியமுஸூஸிஹுஷெஸுவபுஸுஸாயாஃ |
 கஷீயஸெஸூவாஸூகடூராணிஹுஷுணவாதூநீஸூரெ || 22

அந்தணர்களே ! முதலில் புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்யின் பெரியோர்களுடைய தரிசனம் கிடைக்கும். பிறகு அறநெறி யொழுக்கச் சிரத்தை யுண்டாகும். பின்னர், சிரவணஞ் செய்வதில் இச்சையுண்டாம். அதன்பின் வாச தேவகதையில் மிகுதியான அன்புண்டாகும். 17

புண்ணியத்தை யளிக்கும்சிரவணம் கீர்த்தனம் இவைகளையுடைய கிருஷ்ணன் தன் சரித்திரங்களைச் சிரவணம் செய்பவர்களாகிய சாதுக்களுடைய இருதயத்திலிருக்கும் காமம் முதலியவைகளை, அந்த சாதுக்கள் உய்வது கருதி அவர்களுடைய மனத்தில் வசித்திருந்து நாசஞ் செய்கிறார். 18

எப்போதும் † பாகவதர்களை வணங்குவதால் காமம் முதலியவைகள் அநேகமாய் ஒழிந்து, பின்னர் மகாமகிமை வாய்ந்த பகவானிடம் நிச்சலமான பக்தி யுண்டாகிறது. 19

அப்பொழுது ரஜோகுணம் தமோகுணம் இவைகளாலுண்டாகும் காமம் லோபம் முதலியவைகளால் மனம் கெடுதலுறாமல் சத்துவகுணத்திலிருந்து நிர்மலமாகும். 20

இங்ஙனம் பகவானிடம் செய்யும் பக்தி யோகத்தால் மனத்தெளிவடைந்து விஷய ஆசையை யொழித்தவனுக்கு அந்த பகவானுடைய சாக்ஷாத்கார முண்டாகும். 21

ஆத்ம சொரூபனைத் தரிசித்தவுடன் அகங்காரம் ஒழியும். பின்னர் சந்தேகங்கள் சிதிரிப்போம். கர்மங்களும் நாசமடையும். 22

† பாகவதர்கள் - பகவானிடம் பக்தியுடையார். அல்லது பாகவத சாஸ்திரம். (மற் றொருபாடம்) சாதுக்களாகிய பாகவதர்கள்.

சுதொவெகவயொநிதூம் ஹதீம்பரயாஜா |
வாவுடெவெவவதிகுவடூதூதூவாழிநீடி || 23

வதூராஜவதூதிபூகூதெமபூணாவெ
யபூகூபரபூபூரூஷணகூஹாவூயதெ |
வூதூதூயெஹரிவிரினிஹரெதி வூஜிதூ:
ஸூயாவூதிதூவூவூதூதெநாநபூணாவூ:
|| 24

வாயிபூவாஜாரூணோயூஉவூவூதூநிவூயீய:
தூவூவூரூஜவூவூதூதூயஜஹஜபூதூ || 25

வெஜிரூஉநயொயூயூவூவூ உயொகூஜடி |
வதூவிபூகூகூபூயகூவூ கெயெநூதூநிஹ || 26

உஉகூவொவொரூஉவாநூ ஹிதூவூதவதீநய |
நாராயணகூரூரூ ஹஜகூஹூநவூயவ:
|| 27

ஆதலால் பெரியோர்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் பகவானாகிய வாசுதேவ
னிடம் மனத்தை நிர்மலமாக்கும் பக்தி செலுத்துகிறார்கள். 23

* ஸத்வம் இரஜஸ் தமஸ் என்னும் மூன்று குணங்களும் மாயையைச்
சார்ந்தவைகள். இந்த மூன்று குணங்களுடைய பரம்புருஷன் ஒருவனே சிரு
ஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரங்களுக்காகப் பிரமன், விஷ்ணு, சிவன் என்ற பெயரை
யடைகிறார். அந்த மூவரும், சத்வமூர்த்தியாகிய வாசுதேவரிடமே மானிடர்
களுக்கு நன்மை புண்டாகிறது. 24

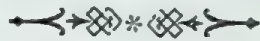
பூமியின் விகாரமான அரணிக்கட்டையைவிட, வேதங் கூறும் கருமங்
களைச் செய்ய அறிஞரியாக விருக்கும் புக்கமேலானது. அதைவிட வேதமய
மான அக்கினி சிறந்தது. இது போல், தமோகுணத்தை விட இரஜோகுணமும்
இரஜோ குணத்தைவிட பிரஹ்ம சொரூபத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்யும் சத்வ
குணமும் மேலாகிறது. 25

ஆகையால் முனிவர்கள் முன்பு விசுத்தரும், சத்வமூர்த்தியும் அதோகூஷ்
ஜருமாகிய பகவானை வழிபட்டார்கள். அந்த முனிவர்களை அனுசரித்தவர்களும்
ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று விடுபட்டு முத்தி யடைவார்கள். 26

முத்தியின்பம் கருதினோர் கோரமான உருவமுடைய பூதபதிகளை (தமோ
குண ரஜோகுண செய்கையையுடைய சாமான்னிய தேவர்களை) விட்டு வேறு
தேவதைகளை நிந்தனை செய்யாமல் சாந்தமூர்த்தியான நாராயணனை வழிபடு
கிறார்கள். 27

* பிரமன் இரஜோகுண சம்பந்த முடையவன். உருத்திரன் தமோகுண சம்பந்த
முடையவன். விஷ்ணு சத்வகுண சம்பந்த முடையவன்.

லாவயதெதுஷஸ்தெநநொகாநு வெவொகலாவநஃ |
 மீராவதாராநுநதொ டெவதியபுஷராஜிஷு || 35

யஸ்நாவயவஸம்ஸூரெநௌ கஸ்திரெதாஸூரகவிஸூரஃ |
தஸெவ ஸமவதௌரூவம் விஸூஜம் வஸ்துஜிபூதம் || 3

† பகவானுடைய அவதாரங்களில் முதலாவதாகிய பருஷாஅவதாரத்தைக் கூறுகிறது. மகத் முதலியவைகளின் லீவரம் பின்னாற் கூறப்படுகிறது, பதினாறு கலைகள்-இந்திரியங்கள் பதினொன்று, மகா பூதங்கள் ஐந்து. பருஷாவதாரம் தரித்தது பாத்ம கற்பத்தில்.

- வஸுஞ்ஞொராவஜேஸுவக்ஷுவா
 ஸஹஸ்யவாஜொரூஹாநநாஜுதடி |
 ஸஹஸ்யஜேஷுஸுவணாஷிநாவிகம்
 ஸஹஸ்யஜேஷுஸுவணாஷிநாவிகம் || 4
- வனதநாநாவதாராணாம் நியாநம்ஜேஷுயடி |
 யஸுராமாஸொநஸுஜுஜேஷுஷுதிராஜயம் || 5
- ஸஹவஸ்யஜேஷுஷுஷுக்ஷஜாரம்ஸமூஜாஷிதம் |
 வவாஸுஸுரம் ஸுஷா ஸுஷாஷுஷுஷுஷுஷு || 6
- விதீயம்தாவவாயாஸு ரவாதயுததாஜேஷு |
 உகரிஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு || 7
- தூதீயஜேஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு |
 தஜேஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு || 8

கணக்கற்ற பாதங்கள் துடைகள், கைகளுடையதும் வியப்புறத்தக்கமுகங்
 களையுடையதும் கணக்கற்ற தலை, செவி, கண், மூக்குகளுடையதும் கணக்கிட்
 டிச் சொல்லுதற்கரிய கிரீடங்கள், ஆடைகள், குண்டலங்களுடையதும் பிர
 காசிப்பதுமாகிய ரூபத்தை யோகிகள் ஞானக்கண்ணால் பார்க்கிறார்கள். 4

ஆதிநாராயண சொரூபமாகிய இந்த புருஷாவதாரமானது மற்ற அநேக
 அவதாரங்கள் (காரியமுடிவில்) பிரவேசிக்கும் ஸ்தானம். இந்த ரூபமே அநேக
 அவதாரங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணமானது. அழிவற்றது. இந்த ரூபத்தின்
 அம்சமாயுள்ளவர் பிரமதேவர். அந்த பிரமதேவரின் அம்சமானவர்கள் மரீசி
 முதலிய பிரஜாபதிகள். அந்த பிரஜாபதிகளால் தேவர்கள் திரியக்குகள் மானி
 டர்கள் சிருஷ்டிக்கப் படுகிறார்கள். (சனத்குமாரர் முதலிய அவதாரங்கள்). 5

* (புருஷரூபத்தையடைந்த) அந்தத் தேவன், முதலில் குமாரசிருஷ்டியை
 யடைந்து, பிராமணனாகி ஒருவராலும் அனுஷ்டித்தற்கரிய பிரமசரிய விருதத்
 தை அகண்டிதமாக அனுஷ்டித்தார். 6

† யஞ்ஞேசுவரராகிய வாசுதேவர் இந்தப்பிரபஞ்சம் உண்டாகவும் பாதா
 ளம்சென்ற பூமியை உயரக்கொண்டு வரும் பொருட்டும் இரண்டாந்தடவை
 வராகவதாரமெடுத்தார். 7

‡ பகவான், நிஷி சிருஷ்டியில் தேவரிஷியாகிய நாரதராக முன்றூந் தட
 வை அவதரித்தார். பந்த ஏதுக்களான கருமங்களை யொழிக்கக்கூடிய வைஷ்
 ணவ பாஞ்சாத்திராகமத்தைக் கூறியருளினார். 8

* சனத்குமாராவதாரம் அவதாரங்களில் ஒன்று. கௌமாரம், ஆரிஷம்; பிரஜாபத்தி
 யம், மானவம் என்பன சிருஷ்டி விசேடங்களின் பெயர்கள்.

† வராகவதாரம்— அவதாரம் 2

‡ நாரதாவதாரம்— 3

தூயெய்யுயகுகுராவஸு நரநாராயணாவுஷீ |
ஹிதுஸஜஜொவெத உகரொஜுஸுரனுவஃ || 9

வனுஜகவியொநாஜவியெஸுகாஹுவியுதடி |
பொவாவா஽஽ஹுரயெஸாஜ்ஜிம் தகவமுஜவிநிணயுடி || 10

ஷஷஜெதுரவதுதும் வுதஜ்ஜொவொ஽ஹுஜாயத |
சுஹீக்ஷகீஜெகுகுரய ப்ருஹுராஜிஸுஜிவிவாநு || 11

ததஸுவகுகுகுதிதுரார்ஹெயுஜெதுர஽ஹுஜாயத |
ஸயாஜாஜெஹுஹுரமனெண ரவாதுராயம்ஹுவானுடி || 12

கஷஜெஜெரஹுஜெஹுரஹுநாஹெஜுராதஹுஹுஜுஜு |
ஹுயுயநுவது யீராரணாம் ஸவஹுஹுஹுஹுஜு || 13

* தருமகலா (பமபத்தினி) சிருஷ்டியில் பகவானானவர் நரன் நாராயணனென்கிற இரண்டு ரிஷிகளாக நான்காவது முறை அவதரித்து மற்றவர்களாற் செய்யமுடியாத சமதமங்களுடன் கூடிய தவம் புரிந்தார். 9

† ஈசன் கபிலர் என்ற பெயருடன் சித்தர்களுக்குப் பிரபுவாக ஐந்தாவது முறை அவதரித்து, ஓர் சமயம் வித்தியாச மடைந்ததும் தத்துவ சமுகத்தை நிர்ணயித்துக் கொடுப்பதுமாகிய சாங்கியசாஸ்திரத்தை ஆசிரி என்ற அந்தணருக்கு உபதேசம் செய்தார். 10

‡ அனஞபை அத்திரி இவ்விருவருடைய பிரார்த்தனைக் குட்பட்டு அந்த முனிவருக்குப் புத்திரனாக ஆறாவது முறை அவதரித்து, அளர்க்கன் என்ற இராஜ ரிஷிக்கும் பிரஹ்லாதன் முதலியோருக்கும் ஆத்ம வித்தையை உபதேசம் செய்தார். 11

¶ ஆகூதியிடம் ருசிஎன்பவருக்கு ஏழாவதாக யஞ்ஞர் என்றுண்டானார். அந்த யஞ்ஞர் (தன் புத்திரர்களாகிய) யாமரர் முதலிய தேவர்களுடன் ஸீசுவாயம்புவ மன்வந்தாதத்தைப் பரிபாலித்தார். 12

() மேருதேவியிடம் நாபி என்பவருக்கு உருக்கிரமமென அவதாரம் செய்து பிரமசரியம் முதலிய ஆச்சிரமிகளெல்லோரும் வணங்கத்தக்க மார்க்கத்தை (அதிவரணாச்சிரம) வழியைத் தீரர்களுக்குக் காட்டியருளினார். 13

* நரநாராயணாவதாரம்	அவதாரம்	4
† கபிலாவதாரம்	"	5
‡ தத்தாத்ரேயாவதாரம்	"	6
¶ யஞ்ஞாவதாரம்	"	7
§ தானே இந்திரனானார்	"	
() ரிஷிபாவதாரம்	"	8

ஐயிலியபூவிதொலெஜெ நவலெவாஸிபுவவவாஃ |

ஐயெயொலொஷயீவிபுபொ ஸெநாயம்ஸஉஸதூஃ || 14

ராலொ ஸஜமூலெஹாஹூம் வாக்ஷுஷாஹாஸாவெ |

நாவூரொராவூ ஹீயூரவாபெவவஹூம் உநூ || 15

ஸுராவூராவூராவூ உயிம்ஸூகாம் உநூராவூ ||

ஐயெயொலொஷயீவிபுபொ ஸெநாயம்ஸஉஸதூஃ || 16

யாவூராவூராவூ உயிம்ஸூகாம் உநூராவூ ||

ஸுராவூராவூராவூ உயிம்ஸூகாம் உநூராவூ || 17

வதூயூம் நாராவூம் ஸிஸூலெஹாஹூம் உநூராவூ ||

ஐயெயொலொஷயீவிபுபொ ஸெநாயம்ஸஉஸதூஃ || 18

* (முருந்தனை) முனிவர்கள் பிரார்த்தித்துக்கொண்டதற் கிணங்கி அரசர் களுக்குரிய சரீரத்தைபடைந்து இந்தபூமியில் (கோருபம்) வஸ்துக்களெல்லாவற் றையுங்கறந்தார். ஓ அந்தணர்களே! அதனால் அந்த அவதாரம் மிகவும்கிறந்தது.

† சாட்சஷமன்வந்தாப் பிரளயத்தில் பத்தாவதாக மத்ஸயாவதார மெடுத் தார். ஓடம்போன்ற இந்தபூமியில் வைவஸ்வதமனுவை யேற்றிக் காப்பாற்றினார்.

‡ தேவர்களும் அசுரர்களும் சமுத்திரத்தைக் கடையும் போது பதி னென்றாவதாகக் கூர்மாவதாரம் செய்து தமது முதுகில் மந்தரமலையைத் தாங் கினார். 16

பனிரண்டாவது பதினமூன்றாவதாக ¶ தன்வந்திரியாகவும் § மோகினி யென்ற ஸ்திரீபாகவும் அவதாரம் செய்து அசுரர்களுக்கு மோகமுண்டாக்கித் தேவர்களுக்குக் (அமுதத்தை) கொடுத்தார். 17

§ பதினான்காவதாக நரசிம்மாவதார மெடுத்து பலிசாலியும் அசுரசிரேஷ் டனுமாகிப் இரண்டகசுபுவைத் தமது துடையில் வைத்துக்கொண்டு பாய் முடை பவன் கோரையைக் கிழிப்பது போல் நகங்களால் கிழித்தார். 18

* பிருதுவின் அவதாரம் ,, 9

† மன்வந்தரத்தின் முடிவில் பிரளய மில்லாவிட்டாலும் வைவஸ்வதமனுக்குத் தமது மரையை வேடிக்கையாகக் காண்பித்தார் என்பது.

மத்ஸ்யாவதாரம்- அவதாரம்- 10

‡ கூர்மாவதாரம்-அவதாரம் ,, 11

¶ தன்வந்திரி ,, 12

§ மோகினி ,, 13

§ நரசிம்மாவதாரம்- அவதாரம் 14

சுயராஸளயம் மலந்நாபாஹம் ஐஸ்ரயேஷம் நாரஜஸம் |
ஐநிதாவிஷம் யஸஸொநாதிநாகுவிஜம் மஹம் ||

சுவதாராஹஸ்யஜ்ஞா ஹரெஸ்கநியெதிபுஜர் :
 யயாவிதாவிநுகுருஸாரஸஸுஸஹஸுஸ : ||

ஐஷ்யொஊநயொடிவாஊநுஃ துஊஹளஜஃ |
 கறாஸவெஃஹரெரெவஸபுஜாவதயஃஸுதாஃ ||

ஊதெதுஸாஸகருாடிபுலுவிக்ருஷ ஸுலகுவாந்தயி |
ஊரூரிவாகுமம் மொகம் ஜ்யயனி யாமையுமெ ||

ஜந் மூஹம் லமவதொயனத தயதொநரஃ ।

ஸாயம்புராதமபுணநுலகூடிபுஷ்பபிராஜாதிபுஷ்பதெ ||

† கலியுகத்தின் முடிவில் அரசர்கள் திருடர்கள் போலாகும் போது ஐகத்குருவாகிய பகவான் இருபத்தோராவது முறை விஷ்ணுயஸஸ் என்ற ஓர் அந்தணரிடத்தில் கல்கி என்ற பெயருடன் அவதரிக்கப் போகிறார். 25

ஓ பிராமணசிரேஷ்டர்களே ! சத்துவகுண நிதியாகிய ஹரியின் குறைவுறாத நீரையுடைய சிரசிவிருந்து ஆயிரக்கணக்கான கண்ணிவாய்க்கால்கள் ஏற்படுகின்றன.

‡ ரிஷிகள், ¶ முனிவர்கள், தேவர்கள் மிகுந்த பலமுடைய மனுபுத்தி
 ர்கள் பிரஜாபதிகள் யாவரும் விஷ்ணுவின் ஆம்சமாகவே ஏற்பட்டார்கள். 27

பரம புருஷனுடைய ஃ அவதாரங்களிற் சில அம்சமுடையன. சில பகவா
னுடைய மகிமை பொருந்தியவைகள். நாராயணனுடைய பிரத்தியக்ஷமானது
கிருஷ்ணாவதாரந்தான். இந்த அவதாரங்கள் இந்திரனுக்குப் பகைவர்களாகிய
அசுரர்களால் துன்பமுற்ற உலகத்திற்கு ஒவ்வொரு யுகத்திலும் சுகமுண்டாக்
குகின்றன.

பகவானுடைய அநிகரகசியமான இந்த அவதாரத்தைப்பரிசுத்தத்துடனும் பத்தியுடனும் காலேமாலே இருவேளையிலும் துதிக்கிறவன் துக்கம் நிறைந்த சம் சாரபந்தத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

29

† கல்வி ஆவ தாரம்

21

‡ ரிஷிகள் - மந்திரமறிந்தவர்கள்.

முனிவர்கள் - மனனம் - அதாவது பிரஹ்ம சொரூபத்தையே யறிந்து ஆனந்திப்பவர்கள்.

இ சில சனக்குமாரர் முதலியவர்களிடம் ஞானம்ச மெனவும் பிடுத்து முதலிய யோரிடம் சக்தியின் அம்சமெனவும் உணர்க.

- வனதஞ்சுலிவம் ஹவதொஹூரூவஸூ விதாதுநஃ |
 உயாமுண்ணெவிபூரவிதம் உஹதாபிவிநாதூநி || 30
- யயாநஹஸி நெவளவொரொணுவபூவாபிபுவொநிநெ |
 வனவஞ்சுஷ்ரிஷுஸூசுவாரொவிதஸூபிவிஃ || 31
- சுதஸ்வரம் யதவூதூவூஉஹுணஸூஹிதடி |
 சுஷ்ரிஷுஸூதவஸூசுவாதுஜீவொயதூநஹபுவஃ || 32
- யதெசுநெ ஸதவஸூஉவெ பூதிஷிநெ ஸஸூவிதா |
 சுவிஷுயாதூநி சுரதெ ஹிதடி ஹதஸூநடி || 33
- யதெஷ்வொவரதாநெவீ உயா வெஸாராநீஉதிஃ |
 ஸவநஹவெதி விதூஉஹிநெ ஸ ஹீயதெ || 34

அருபனும் சின்மாத்நிநுமாகிய ஜீவனுக்கு இந்த ஸ்தூல சரீரமானது பகவானுடைய மாயையின் குணங்களான மகத் முதலியவைகளில் ஏற்படுகிறது. 30

(வாயுவை ஆசரித்த) மேகக்கூட்டம் ஆகாயமார்க்கத்திலும் பூமியிலுள்ள துளி வாயு விடத்திலும் அறிபாதவர்களால் ஆரோபணம் செய்யப்படுவதுபோல் திரஷ்டாவா (பார்க்கிறவரா)கிய ஆத்ம சொரூபத்தில் பார்க்கக் கூடிய (சரீரம் முதலிய) வைகளை அஞ்ஞர்கள் ஆரோபணம் செய்கிறார்கள். 31

அவ்வியக்தமானதும் (சூட்சுமம்) பரிணாமமில்லாத கைகால் முதலிவைகளை யுடையதுமாகிய மற்றொரு சரீரத்தையும் (ஸ்தூல சரீரத்தைப் போல்) பார்க்கவும் (இந்திரன் முதலியவர்களைப் போல்)கேட்கவும் முடியாது. ஜீவனுக்கு உபாதி யாகிய இந்த லிங்கசரீரம் (சூட்சுமசரீரம்) ஜீவனுடைய உற்பத்தி நாசங்களுக்குக் காரணமாகிறது. 32

காரிய ரூபமாகிய ஸ்தூல சரீரம், காரணரூபமாகிய லிங்கசரீரம் இவ்வி ரண்டையும் அவித்தையால் ஆத்ம சொரூபத்தினுடைய ஆரோபிதங்களென்று சொரூபஞானத்தால் ஜீவன் எப்பொழுது ஒழிக்கிறானோ அப்பொழுது ஞான சொரூபமாகிய பிரஹ்மமாகவே ஆகிறான். 33

ஸர்வஞ்ஞனாகிய ஈசுவர சம்பந்தமுள்ள (அவித்தியாரூபினியும் சம் சார சக்ரத்தால் கிரீடித்துக்கொண்டிருப்பவருமாகிய) மாயை ஒழிவடைந்தால் அந்த மாயையே வித்தையாகிறாள். ஜீவன் அப்பொழுது பிரஹ்ம சொரூபனாகிப் பரமானந்த சொரூபத்தில் பிரகாசிக்கிறான். 34

31 வது சுலோகம் ஸ்தூல சரீரம் ஈசனுடைய ஆரோபித மென்று கூறுகிறது.

32 வது சுலோகம் சூட்சும சரீரமும் ஆரோபித மெனக்கூறுகிறது.

34-வது சுலோகத்தின் கருத்து - மாயை அவித்தையின் வடிவத்துடன் ஜீவனுக்கு ஆவரண விசேஷங்களைச் செய்கிறாள். அது வரையில் அவன் உபாதி யடைகிறதில்லை. அந்த மாயை வித்தையின் வடிவமாயின் அவனுக்குபாதி யாகிய ஸ்தூல சூட்சுமங்களைத் தொலைத்துத் தானே ஒழிவடைகிறாள். அப்பொழுது அவன்பிரஹ்மமாகிறான்.

வனவஞ்ஞாந்கஜாணிஹுகதபுரஜமஸூவ |
வண்டயனீவஸகவயொவெடிமுஹாநிஹுதுதெ: || 35

வவாஹடி விஸூஜொவயீய ஸூஜதூவதுதிநவஜதெவ்விநு |
வதெவ்ஷாநாஹிபுதசூதூதூஷாபுபிபுசு ஜிவ்யுதி ஷபூ -
ணைய: || 36

நவாஸூ சுபிநிபுணைந யாதாரவெதி ஜனூகாஉநீஷஉதி: |
நாநி ரதிவாணி உநாவவொவிஸூநுநுதா நடவயபூலிவாஜித: ||
வவெடி யாதூவடிவீ வரஸூ ஸூரனவீயபுஸூ ரயாஜிவாணை |
யொஉயயாஸனதயாநுவதூ ஹஜத ததூடிவரொஜமஸு ||
சுயெஹயநூலமவனூகூம் யவாஸுடிவெவிவொகநாயெ |
சுவபூனீவவபூதூகூதூலாவநய தூலயபுபரிவதுஉதி: || 39

இவ்விதம் (ஜீவனுக்கு ஜன்மம் முதலியவை மாயையின் காரியமாவது போல்) கர்த்தாவாகாதவனுக்குக் கர்மங்களும் ஜன்மமில்லாதவனுக்கு ஜன்மங்களும் ஏற்படுகின்றன என்கிற இந்த அந்தர்யாமியின் இரகசியங்களைக் கவிகள் வர்ணிக்கிறார்கள். 35

அந்தர்யாமியும் அமோகமான (வியக்தமாகாத) லீலைகளையுடைய வனுமாகிய பகவான் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை சிருஷ்டிக்கிறான். சங்கரிக்கிறான். இப்பிரபஞ்சத்தில் பற்றுதலடைகிறதில்லை. ஆத்ம தந்திரனும் (சுவாதீனனும்) ஆறு இந்திரியங்களுக்கு நியாமகனுமாகிய ஈசுவரன் புதங்களுக்குள் எரிந்து ஆறு இந்திரியங்களின் விஷயமாகிய (ஸ்பரிசம் முதலியவைகளை) ஆக்கிராணம் செய்கிறான். (அவைகளை விரும்புகிறதில்லை). 36

மனதால் ரூபங்களையும், வாக்கால் நாமங்களையும் விஸ்தாரப் படுத்துகிற இந்த ஈசுவரனுடைய லீலைகளை அறியாதவன் நடனுடைய நடத்தையை எப்படித் தெரிந்து கொள்ள மாட்டானோ அது போல், அறிவில்லாதவன் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளமாட்டான். 37

உலகங்களைப் படைத்தவனும் அளவிறந்த ஆற்றலுடையவனும் சக்ராயுதந்தரித்தவனுமாகிய பரமபுருஷனுடைய பாதகமலங்களை வஞ்சகமின்றி இடைவிடாமல் அன்புடன் சேவிக்கும் பக்தனே அந்தப் பரமபுருஷனுடைய பதவியை யறிவான். 38

உலகமெல்லாவற்றிற்கும் நாதனாகிய வாசுதேவனிடம், மீண்டும் (கர்ப்பாவாசம் முதலிய துக்கங்களால்) உக்ரமான (ஜனனம் மரணம் என்கிற) சுழலில் சிக்காதமனோபாவத்தை நீங்கள் செலுத்தியிருக்கிறீர்கள். ஆதலால், நீங்கள் சர்வக்ஞர்கள். கிருதார்த்தர்கள். 39

ஆறு இந்திரியங்கள் - துவக் - சுகுபூசு, சுரோத்திரம் - ஜிஹ்வை - கிராணம் - மனசு இவைமுறையே தோல், கண், காது, வாய், மூக்கு மனம் எனப்படும்.

ஐதி ஸ்ரீஜோமவதெ, ப்ரஹ்மஸூத்ரம், துதீயோத்யாயம்.

வ்ரஹ்மஸூத்ரம் || ஐதி ஸ்ரீஜோமவதெ, ப்ரஹ்மஸூத்ரம், துதீயோத்யாயம். ||
வ்ரஹ்மஸூத்ரம் || ஐதி ஸ்ரீஜோமவதெ, ப்ரஹ்மஸூத்ரம், துதீயோத்யாயம். || 1

ஸ்ரீஜோமவதெ || ஐதி ஸ்ரீஜோமவதெ, ப்ரஹ்மஸூத்ரம், துதீயோத்யாயம். ||
ஸ்ரீஜோமவதெ || ஐதி ஸ்ரீஜோமவதெ, ப்ரஹ்மஸூத்ரம், துதீயோத்யாயம். || 2

கஸ்திஸூத்ரம் || ஐதி ஸ்ரீஜோமவதெ, ப்ரஹ்மஸூத்ரம், துதீயோத்யாயம். ||
கஸ்திஸூத்ரம் || ஐதி ஸ்ரீஜோமவதெ, ப்ரஹ்மஸூத்ரம், துதீயோத்யாயம். || 3

தஸ்திஸூத்ரம் || ஐதி ஸ்ரீஜோமவதெ, ப்ரஹ்மஸூத்ரம், துதீயோத்யாயம். ||
தஸ்திஸூத்ரம் || ஐதி ஸ்ரீஜோமவதெ, ப்ரஹ்மஸூத்ரம், துதீயோத்யாயம். || 4

4-வது அத்தியாயம்.

வி யா ச மு னி வ ர் கூ று கி ரு ர்.

ஆரம் வருடம்வரையில் ஸத்ரம் என்னும் யாகத்தைச் செய்துகொண்
டிருக்கும் முனிவர்களுக்குள் குலபதி (முக்கியர்) யும் (ஞானம் முதலியவை
களில்) பெரியவரும் ருக்வேத அத்தியாயம் செய்தவருமாகிய சௌனக முனி
வர் சூதபுராணிகர் இவ்வாறு கூற அவரை நன்றாய் ஸ்துதி செய்து சொல்லு
கிறார். 1

சௌனகமுனிவர் கூறுகிறார்.

மகா பாக்கியம் செய்தவரும் பேசுகிறவர்களுட் சிறந்தவருமாகிய சூதரே
மகிமைபொருந்திய சுகமகாமுனிவர் கூறியதும் பகவானே அதிகீரமித்து ஏற்
பட்ட புண்ணியத்திற்குச் சாதனமானது மாகிய கதையை எங்களுக்குச் சொல்ல
வேண்டும். 2

விபாசமகா முனிவர் எந்த யுகத்தில் எந்த இடத்தில் † என்ன காரணத்
தைக்கொண்டு யாரால் பிரேரணை செய்யப்பட்டு இந்தப் பாகவதசங்கிதையைச்
செய்தார். 3

அந்த விபாசருக்குப் புத்திரராகிய சுகர் மகாயோகி. பிரஹ்மத்தைப்
பார்க்கிறவர். பேதமற்றவர். ஒரே வஸ்துவில் நிலைத்திருக்கும் மதியை யுடைய
வர். மாயாசயனத்திலிருந்து விழித்துக் கொண்டவர். (ஆகையால்) மறைந்திருப்
பவர். மூடன் போல் தோன்றுகிறவர். 4

† மகா பாரதம் முதலிய சாஸ்திரங்களைச் செய்தவருக்கு இந்தப் பாகவத சங்கிதை
யைச் செய்ய ஏற்பட்ட காரணமென்ன என்பதாம்-

கயோராக்ஷிதஸ்வளரொ ஸ்ரோவஸ்குரூஜாஜயாநு |
உநததேகஜயவ அிவாநு மஜவாஹயெ ||

5

ஐரவ்யாநயாக்ஷிதாஜயவநம
தெவ்யாஹியா வாரிதயநமஸுதவ்ய அித்யு |
ததீக்ஷு வரஹதிமநள ஜமதவ்வாவா
ஸ்ரீவாஹிதாநதா வஸுதவ்ய விவிதஐரவ்ய||

6

கயாவாவாணவெயவ்ய ராஜவெஷுதயநிநாவஹ |
வாவாஹிதாநதா யதெவ்யா வாக்ஷிதயுதி||

7

இவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த இந்தச் சுகர் குரு கேஷத்திரத்திலும் ஜாங்கல
தேசத்திலும் முதன் முதலில் வந்திருந்து பிறகு அத்தினாபுரியில் பைத்
தியன், ஊமையன், மூடன் இவர்களைப் போல் சஞ்சாரஞ் செய்யும்போது இவ
ரை இந்நகரிலுள்ளார் எவ்விதம் தெரிந்து கொண்டார்கள். 5

குமாரனாகிய சுகனைத் (எல்லாவற்றையும் பரித்தியாகம் செய்து செல்ல)
தொடர்ந்து சென்ற அவரது தந்தையும் வயோதிகருமாகிய வியாச மகரிஷி
யைக் கண்டு ஜலக்ரீடை செய்து கொண்டிருந்த அப்ஸரஸ்திரீகள் அவர் வஸ்
திரம் தரித்தவராயிருந்தும் வெட்கமுற்று ஆடையணிந்து கொண்டார்கள். திகம்
பரனாகச் (வஸ்திரமின்றி) செல்பவரும் யௌவனபருவமுள்ள வருமாகிய வியாச
புத்திரனாகிய சுகரைக்கண்ட அவர்கள் வெட்கமடையாமலும் வஸ்திரம் தரிக்
காமலும் மிருந்தார்கள். இதைக்கண்ட வியாசமுனிவர் நான் விருத்தன்;
ஆடைபுனைந்தவன். புத்திரனே யௌவனன், ஆடைகளைந்தவன். அப்படியிருக்க,
என்னைக் கண்டு மட்டும் வஸ்திர முடுத்துக் கொண்டீர்கள். புத்திரனைக்
கண்டபோது ஒன்றும் செய்து கொள்ளவில்லை; ஏனப்படி என்று அப்ஸரஸ்திரீ
களை வினவ, அந்த ஸ்திரீகள், முனிவரே தங்களுக்கு இவள் பெண் இவன்
ஆண் என்கிற பேதபுத்தியிருக்கிறது. பரிசுத்த வஸ்துவில் கண்ணுள்ள உமது
குமாரன் சுகனுக்கு ஆண் பெண் என்கிற வித்தியாசமான புத்தியேயில்லை
என்றார்கள். 6

* பாண்டவேயனாகிய. (பாண்டவின் வம்சத்தில் ஜனித்தவன்)ராஜரிஷிக்கும்
(பரீக்ஷித்த) சுகமுனிவருக்கும் பாகவத சங்கிதையாகிய இந்த சம்வாதம் எஸ்
விதமுண்டாயிற்று. 7

* அரசுபுரியும் பரீக்ஷித்துக்கும் ஆசையற்ற சுகருக்கும் சம்வாதநேரக்காரணமில்லாத
தனால் கேள்வியுண்டாயிற்று.

ஸ மொஷொஹநதா துஹி மஹெஷு மஹெயெநாடி |
புநீக்ஷதெஹாலாமவீக்ஷீகுவடும்ஷதாஸூதே || 8

சுவிதநுஸுதம் ஸுதெ ப்ராஹுஸுதாமவதெதாதுதே |
தஸு ஜநு உஹாஸூயடும் சுஜாணீவ மஹீஹி நஃ || 9

ஸ ஸுபாடஸுவாஹெதொஜ்வாணுநாந் தாமவகடநஃ |
ப்ராபொவவிஷொமஜாயாநாடிதூயிராடியே || 10

நதனீ யதூடிநிகெததாதந ஸ்வாயவாநீய யநாநி ஸுதுவஃ |
கயாஸவீரஸ்ரீ யஜஜேஷுஜாம் யுவெஷுதொதுஷுஷுஹொ ஸஹொ
ஸுஸிஃ || 11

ஸ்வாய யொகஸுஸ வாய ஸுதெயெ யதூதெஸூகவராயணாநரா? |
ஜீவனி நாதூயுஷௌவரா ஸூயம் உஷொவ நிவெஷுஷு குதூகஷெ
வாஸு || 12

~~~~~  
மகா பாகராகிய அந்தச்சுகர் கிருகஸ்தர்களுடைய கிருகங்களைப் பரிசுத்தப்  
படுத்துவதன் பொருட்டு \* கோதோகனகாலம் வரையில் தான் தாமதிக்கிறார். 8

ஓ சூத! அபிமன்யுவின் குமாரனாகிய பரீக்ஷித் மகாராஜனை பாகவதோத்  
தமனென்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். அவ்வரசனுடைய ‡ அதி ஆச்சரிய  
கரமான ஜன்மத்தையும் செய்கைகளையும் எங்களுக்குக் கூறவேண்டும். 9

பாண்டுமகாராஜனுடைய வம்சத்திற்குக் கீர்த்தியையுண்டாக்கும் ஸம்ராட்  
டாகிய அந்த அரசன் மேன்மையான சம்பத்தை இலட்சியம் செய்யாமல் கங்  
கையில் பிராயோபவேசம் செய்ததற்குக் காரணமென்ன? 10

ஓ சூதரே! சத்ருக்கள் தங்களுடைய நன்மையின் பொருட்டுப் பொருள்  
களைக் கொண்டு வந்து எந்த அரசனுடைய பாதபீடத்திற்குக் காணிக்கையாகத்  
தந்து வணங்கினார்களோ அந்தப் பரீக்ஷித்து மகாராஜனாகிய வீரன் யௌவனப்  
பருவமுள்ளவனானும் மற்றவர் எவர்களாலும் விட்டொழித்தற்கு இயலாத  
இராஜ்யசம்பத்தை பிராணனோடுவிடுவதற்கு எப்படி சம்மதித்தான்? 11

மகாகீர்த்தி வாய்ந்தவரே! அடைதற்குரிய ரென்றெண்ணத்தக்கபெரியோர்  
கள் உலகம் ஐசுவரியத்தைப் பெற்றுச் சுகமடையக் கருதி ஜீவித்திருக்கிறார்கள்.  
தங்களுடைய சுயநலங்கருதி ஜீவித்திருக்கவில்லை. (அப்படி யிருக்க) இவ்வரசன்  
வைராக்கியமடைந்து பிறரரண்புகுதற்குரிய இந்தச் சரீரத்தை ஏன் விட்டார்? 12

8 வது சுலோகம்—கிருகஸ்தர்களின் கிருகங்களின் தங்குவது பிணக்காக வல்ல;  
இல்லம் பரிசுத்த மடைவது கருதியேயாமென்பது கருத்து.

\* கோதோகனகாலம்—பால் கறக்கும் போது மடியிலிருந்து ஒருபில்விழும் நேரமாம்.

‡ அதி ஆச்சரியமான என்பது அஸ்திரத்தால் சாம்பலானாலும் பூர்ண சரீரத்துடன்  
பிறிததைக் காட்டுகிறது.

கூதவடும் நவஸூதவக்ஷ வுஷொ யஜிஹ கிணுந |  
உநெய்சுவா விஷயெ வாவா ஸூதநெயுது ஹாநவாஸ ||

13

ஸ்ரீ ஸூக்தம் ||

அவரெ ஸூதநெயுது துதீயெ யுமவயுயெ |  
ஜாதநவராஸராஷொஸ் வாவாவா கவயா ஹரெ ||

14

ஸ கதாவிதாஸுதா உவஸுதா ஜயம் ஸூகி |  
விவித வாக ஸூகி உஜிதெ ரவிணெயெ ||

வராவரஜேஸுதா காமெநாவுத ருஹவா |  
யுமயஉவுதிகாஸ் பூவாஸ் ஸூகி யுமெயுமெ ||

ஸூகிதிகாஸ் வ ஹாவாஸ் ஸூகிதிகாஸ் வ தகூதக |  
ஸூகிதிகாஸ் நவஸூதாஸ் உமெயுதாஸ் ஸூகிதிகாஸ் ||

உமெயுதாஸ் ஜநாஸூகி உமெயுதாஸ் வகூதாஸ் |

ஸவவணுதாஸ் ஜநாஸ் யஉவுதாஸ் ஹிதெநெயுதாஸ் || 15 - 18

வராவரஜேஸுதா காமெநாவுத ருஹவா |

யுமயஉவுதிகாஸ் பூவாஸ் ஸூகி யுமெயுமெ || 19

வேதங்களைத்தவிர மற்ற (இதிகாசம் புராணம்) வைகளில் தாங்கள் கரை  
கண்டவர் என்று எண்ணுகிறேன். ஆகையால் நான் கேட்ட விஷயங்கள் முழு  
வதையும் கூறவேண்டும். 13

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

மூன்றாவதாகிய துகவாபரபுகக் கடைசியில், வாஸவியிடம் பராசா முனிவரு  
க்கு விஷ்ணுவின் அம்சத்துடன் ஞானியாகிய வியாசமுனிவர் உண்டாயினர். 14

(எல்லோருக்கும் உபகாரமாக விருக்கும்) தத்துவத்தை யுணர்ந்து மனனம்  
செய்கிறவரும் பிர்ஹம் சொருபத்தையும் மற்றவைகளையும் அறிந்த வருமாகிய  
வியாச முனிவர், ஒரு சமயம் ஸரஸ்வதி நதியில் ஸ்நானம் செய்து உதயமானவு  
டன் ஜன சஞ்சார மில்லாத இடத்திற்குச் சென்று அங்கு உட்கார்ந்து, இந்தப்  
புவியில் அறியொணாதவேகமுடைய காலகதியால், யுகதர்மங்களான புண்ணிய  
பாவங்களடையும் மாறுதலையும் அதனால் பஞ்சபூதங்களினாலாகிய பிராணிகளுக்  
குண்டாகும் சாமர்த்தியக் குறைவையும் ஜனங்கள் சிரத்தை சத்துவகுணம்  
இவைகளை விட்டுப் பாபம் செய்வதில் மனதைச் செலுத்தி (தர்மத்தை யனுஷ்  
டிப்பதற்குரிய) ஆயுள்பலம் இவைகளிற் குறைவடைந்து போவார்களென்பதை  
யும் தமது ஞானக்கண்ணால் பார்த்து வர்ணச்சிரமங்களுக்கு எது நன்மை பயக்  
கத்தக்க தென்பதைப்பற்றி யோசிக்கலாயினர். 15-18

ஹோதாவென்ற ரித்விக் முதலிய நான்கு ரித்விக்குகளால் அனுஷ்டிக்கத்  
தக்கதும் பரிசுத்தமானதும் வேதத்தைச் சேர்ந்ததுமாகிய கர்மத்தை ஆய்ந்து  
ணர்ந்து, பிரஜைகள் யாகத்தைக் குறைவின்றிச் செய்வதன் பொருட்டு வேதத்  
தை நான்கு பாகமாகப் பிரித்தனர். 19

\* வாஸவி - உபரிசரன் என்ற வசுவின் வீரியத்திற் குண்டானவன்.



ஐரஜம் ஸாராயவபூஷா வெஹஸ்கவாரஹஜதா |  
ஐதிஹாவஸபுராரணா வபனுவொ வெஹ உவதெ ||

20

தருவெஹபுராரஸெவெறு ஸாரஹொஹெஜிநிஸகவி |  
வெஸாபாயநனவெகொ நிஷா<sup>ண</sup>தொ யஜுஷா<sup>ண</sup>மணை ||

சயவபூ<sup>ண</sup>மிரஸாராவீ து<sup>ண</sup>ஹு<sup>ண</sup>பூரூ<sup>ண</sup>ணொ<sup>ண</sup>ம<sup>ண</sup> |

ஐதிஹாவஸபுராரணாநா<sup>ண</sup> விதா ரெ ரொஹஹு<sup>ண</sup>ண<sup>ண</sup> || 21 - 22

தனவ ஐஷயொவெஹ<sup>ண</sup> ஸ<sup>ண</sup> ஸ<sup>ண</sup> வு<sup>ண</sup>ஸு<sup>ண</sup>ந<sup>ண</sup>நகயா |

ஸி<sup>ண</sup>வெ<sup>ண</sup>ஷு<sup>ண</sup>பு<sup>ண</sup>ஸி<sup>ண</sup>வெ<sup>ண</sup>ஷு<sup>ண</sup>வ<sup>ண</sup>வி<sup>ண</sup>வெ<sup>ண</sup>ஷு<sup>ண</sup>வெ<sup>ண</sup>பூ<sup>ண</sup>பூ<sup>ண</sup>ஸா<sup>ண</sup>வி<sup>ண</sup>நா<sup>ண</sup>ஹவநு || 23

தனவ வெஹ ஹ<sup>ண</sup>ஹெ<sup>ண</sup>பூ<sup>ண</sup>பூ<sup>ண</sup>ய<sup>ண</sup>பூ<sup>ண</sup>ஹெ<sup>ண</sup> வு<sup>ண</sup>ரூ<sup>ண</sup>வெ<sup>ண</sup>ய<sup>ண</sup>பூ<sup>ண</sup> |

னவ<sup>ண</sup> உகார்<sup>ண</sup> ஹ<sup>ண</sup>வா<sup>ண</sup>நூ<sup>ண</sup>வஸ<sup>ண</sup>கூ<sup>ண</sup>வ<sup>ண</sup>வ<sup>ண</sup>த<sup>ண</sup> ||

23

ஹீ<sup>ண</sup>ஸ<sup>ண</sup>ஹி<sup>ண</sup>ஜ<sup>ண</sup>வ<sup>ண</sup>ஸ<sup>ண</sup>நா<sup>ண</sup> து<sup>ண</sup>யீ<sup>ண</sup> ந<sup>ண</sup>ஸு<sup>ண</sup>தி<sup>ண</sup>மாவரா |

க<sup>ண</sup>பூ<sup>ண</sup>ஸு<sup>ண</sup>ய<sup>ண</sup>வ<sup>ண</sup> ஹ<sup>ண</sup>வா<sup>ண</sup>நா<sup>ண</sup> ஸு<sup>ண</sup>ய<sup>ண</sup>வ<sup>ண</sup> ஹ<sup>ண</sup>வெ<sup>ண</sup>ஹி<sup>ண</sup> ||

வேதம் ருக், யஜுஸ், சாமம் அதர்வவென நான்குபாகமாகப் பிரிக்கப் பட்டது. (பாரதம் இராமாயணம் முதலிய) இதிகாசங்களும் (வைஷ்ணவபாகவதம் முதலிய) புராணங்களும் ஐந்தாவது வேதமென்று சொல்லப்படுகின்றன.

இவைகளில் ருக்வேதத்தை பைலர் என்பவர் அத்தியயனம் செய்தார். சாமவேதத்தைக் கவியாகிய ஜைமினி யென்பவர் அத்தியயனம் செய்தனர். யஜுர்வேதத்தை அத்தியயனம் செய்தவர் வைசம்பாயன முனிவர் ஒருவரே. அதர்வவேதத்தின் பிரிவினைகளைத் தெரிந்து கொண்டவர் குருரமான † ஸுமந்து என்ற முனிவர். இதிகாசபுராணங்களைத் தெரிந்து கொண்டவர் எந்தையாகிய ‡ ரோமஹர்ஷணர்

21-22

பிறகு அந்த ரிஷிகள் தத்தம் வேதத்தை அநேக பிரிவுகளாக வகுத்தனர். பின்னர் அவர்களுடைய மாணுக்கர்கள் அவர்களுடைய மாணுக்கர்கள் அவர்களுடைய மாணுக்கர்கள் இவர்களாலும் வேதங்கள் பல பிரிவினைகளை யடைந்தன.

முந்தி மேதாவிகளறிந்து கொண்ட வேதங்களை புத்திக்குறைவுடையவர்கள் பிறகு தெரிந்து கொண்டார்கள். கிருபணர்களிடம் கொண்ட பரிதாபத்தால் வியாசபகவான் இவ்வாறு செய்தார்.

24

மாதர்கள் சூத்திரர்கள் மற்ற மூன்று வருணத்தவர்களில் அதமர்களானவர்கள் இவர்களுக்கு வேதங்கள் பயன்படா. இவ்விதம் செய்தால் அவர்கள்

† கொடிய அபராதம் செய்ததால் ஸுமந்து எனப்பெயர் பெற்றார். அதர்வவேதம் ஆபிசாரவிதியைக் கூறுவது. அதைத் தெரிந்துகொண்டா ராதலால் அபராதியானார்.

‡ இதிகாசம் முதலியவைகளில் பிரதிபாதிக்கப்படும் பகவானுடைய சொருபானுபவத்தாலுண்டான ஒணத்தத்தால் மயிர்க்குச் செறிதலை யடைந்தவரானதால் அப்பெயர் பெற்றனர்.

உதி ஹாரதஜாஷ்டாநம் க்ருவயா உஹி நாக்ருத்யு || 25½

னவம் பூவ்ருத்யுஷு ஸடா ஹிதாநாஸ்யவமி அஜாஃ |

ஸவபூதகுகைநாவி யடா நாதுஷ்டஜ்யயம் ததஃ ||

நாதிபூவீடிஜ்யயஸாரஸ்தூவஸபெ ஸுஹ |

வி தக்யநிவித்யுஷு ஹிதாவாஸ யத்யுவிசு || 27½

யுதவ்ருதெந ஹி யா ஹிதாஸி மூஸவொஹயஃ |

நாதிதா நிவ்யுஷ்டகெந மூஹீதம் வாஹஸாரஸந்யு ||

ஹாரதவ்யவபெஸெந ஹிதாஸாயஸ்யுஷ்டிபுதஃ |

டிஸ்யுதெ யத்யுஷ்டிபுதஃ ஹிதாஸிபுதவிஸ்யுத ||

தயாவி வத தெ தெஹிதா ஹிதா தெவவாதநா விஸு |

ஹிதாஸிபுதவிஸ்யுஷ்டிபுதஃ || 28-30½

கிம் வா ஹிதாஸிபுதநா ந பூஸ்யெண நிஸிவிதாஃ |

பூஸ்யெண நிஸிவிதாஸிபுதநா ந பூஸ்யெண நிஸிவிதாஃ || 31½

ததெஹிதாஸிபுதநா ந பூஸ்யெண நிஸிவிதாஃ |

கூஸ்யெண நிஸிவிதாஸிபுதநா ந பூஸ்யெண நிஸிவிதாஃ || 32½

~~~~~  
நன்மை யடைவார்களெனக்கருதி வியாசமுனிவர் கருணையால் பாரதமென்னும் நூலைச்செய்தார். 25½

ஓ அந்தணர்களே ! ஜனங்கள் கீர்த்தியையடைவதில் எந்தக்காரியத்தைச் செய்தும் எப்போதும் இவ்விதம் விருப்பங்கொண்டு முயற்சிப்பாராயினும், அவருடைய மனம் சந்தோஷ மடையவில்லை. அப்பொழுது பரிசுத்தமான சரஸ்வதிக் கரையில் இருப்பினும் சிறிதும் தெனியாத மனதுடன் தருமங்களை யறிந்த வியாசமுனிவர் தனியேயிருந்து இது விஷயமாக ஆலோசனை செய்து கூறுகிறார். 27½

விருதங்களை யனுஷ்டித்துக் கொண்டு சாதுக்களையும் குருக்களையும் நான் சிறிதும் வஞ்சகமின்றிப் பூசித்தேன். ஆசிரியர்களின் ஆக்களுகளையும் பரிபாலித்தேன். மாதர்கள் சூத்திரர்கள் இவர்கள் கொள்ளத்தக்க தருமங்களைப் போதிக்கும் வேதப் பொருளை பாரதம் என்னும் நூலிற் காட்டினேன். அவ்விதம் செய்தும், எனது சரீரத்துள்ள ஜீவன் பிரஹ்மதேஜஸை யடைந்தவர்களுக்குள் சிரேஷ்டமேயாயினும் பரிபூர்ணமாயினும் பிரஹ்மத்தின் சாய்மி யத்தை யடையாதவன் போல் காண்கிறேன். கஷ்டம்! 30½

பரமஹம்சர்களுக்குப் பிரியமான பாகவத தருமங்களைப் பெரும்பாலும் நிரூபணம் செய்யவில்லையா? அந்த தருமங்கள் தான் அச்சுதனுக்குப் பிரியமானவைகள். 31½

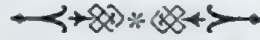
இவ்வாறு தம்மைச் சூன்யமாகக் கருதி வருத்தமுறும் வியாச முனிவர் கிடம் முற்கூறிய அவதாராச்சிரமத்தைக் குறிப்பிட்டு நாரத முனிவர் வந்தார்.

தலிஜோய ஸஹஸா ப்ருதூஸாயாமதஜாநி |

வலிஜயாஜாஸ விபிவநாரடி ஸாரவலிஜித |

33½

ஹதிஸ்ரீஜாமவதெ ப்ருயலவஸுஃ வதூஸோபாயாஸு.

ஸ்ரீஸூகத |

சுய து ஸுவஜாவீநஜுவாவீந வ்ருஹஜுவா |

ஜெவலிபுஜ்ஜாஹ விபுலிபு வீணாவாணிஸயநிவ ||

1

ஸ்ரீநாரடி ||

வாராஸயபு ஜஹாலாப ஹத: சுஜிதாதநா |

வரிதூஷுதி ஸாரீர சூதா ஜாநஸ னவ வா ||

2

ஜிஜோஸிதஸுஸுஸுநஜவி தெ ஜஹஜிதூத |

சுதவாநு ஹாரத யஸு ஸவபாஸுபுலிஸுஹித |

3

ஜிஜோஸிதஸுஸுஸுநாதநா |

தயாவி ஸோவஸுதாநஜுதாஸுபு ஹவ ஸுலொ ||

4

~~~~~
வியாசர் வந்த ரிஷியைத் தேவபூஜிதாராகிய நாரதரென்றறிந்து விரை
வாக எழுந்து விதிப்படி பூஜித்தார்.

33½

4-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

5-வது அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பிறகு மகாகீர்த்திவாய்ந்தவரும் வீணையைக் கையிலேந்தியவரும் தேவ
ரிஷியுமாகிய நாரதமகாமுனிவர் தமக்கு அருகே யிருப்பவரும் சுகத்தை விரும்
பியவரும் அந்தணசிரேஷ்டருமாகிய வியாசமுனிவரைச் சிறிது புன்னகையுடன்
பார்த்துக் கூறுகிறார்.

1

நாரதமுனிவர் வினவுகிறார்.

ஓ பாசரகுமாரே! மகாபாக்கியம் செய்தவரே! சரீரத்தில் அபிமான
முடைய உம்முடைய ஆத்மா சரீரத்துடனும் மனதிற்கு அபிமானமாகிய ஆத்
மா மனதுடனும் சந்தோஷமடைகிறதா?

2

நீர் தருமம் முதலிய அர்த்தங்கள் நிறையப்பெற்றதும் பெரிதானதும் ஆச்
சரிய முள்ளதுமாகிய பாரதத்தைச் செய்தீரல்லவா? (அதனால்) அறிந்து
கொள்ளவேண்டிய தருமம் முதலியவைகளைத் தெரிந்து கொண்டு அவ்விதமே
அனுஷ்டித்து வருகிறீரா?

3

நித்தியமாகிய தருமசொருபத்தைப் பற்றி விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்
டிருக்கிறீர். ஸீரபுவே! அவ்விதமிருந்தும் பயனடையாதவர் போல் ஏன் துக்கப்
படுகிறீர்.

4

ஸ்ரீ வெடிவாஸா||

சுவெஸுவ செ ஸவபுஜிம் சுவயொகம்
தயாவி நாதா வாரிதூஷுதெ செ ||

4

தநூலுமவபுதகமாயவொயம்
வபுஜாஹெ சுவாதலவாதலுதடி ||

5

வ வெவ ஹவாநு வெடிஸவஸுமஹம்
உவாவிதொ யதூரூஷி பொராணா ||

வராவரெஸொமநவெவவிஸம்
வபுஜதூவதூதிமநெணரவஸஜி ||

6

சவம் பயபுடநகபு உவதி மொகீ
மதஸுரொ வாயுரிவாதலாசுஜீ ||

வராவரெ வபுஜணி யபுதொ வபுதெ
வாதலு செநூலுந உமாவிக்ஷு ||

7

ஸ்ரீ நாரடி ||

லவதாநுஜிதவபாயம் யஸொ ஹவதொமவபு ||

யெநெவாவஸ நதூஷுதூமநுதடிபுந்விபு ||

8

யயா யபுஜாயஸூகூபா மநிவயபூந்வணிபுதா ||

ந தயா வாவஸுபெவஸு உஹிஜாஹுந்வணிபுதா ||

9

வேதவியாசர் கூறுகிறார்.

நாரதரே ! நீர் சொன்னவைகள் யாவும் என்னிடமிருக்கின்றன. அவ்வித மிருந்தும் (சரீராபிமானியும் மனதின் அபிமானியுமாகிய) என்னுடைய ஆத் மா சந்தோஷிக்கவில்லை. அதன் காரணம் விளங்கவில்லை. பிரமதேவரின் புத்திர ரும் கம்பிரமான ஞாமுடையவருமாகிய தங்களை அதைப்பற்றிக் கேட்கின்றேன்.

காரிய காரணங்களை நியமனஞ் செய்கின்ற புராண புருஷன், தன்மனச் சங்கற்பத்தால் (பிரகிருதியின் குணங்களில்) பற்றுதலடையாமலே பிரபஞ் சத்தைப் படைத்துப் பரிபாலித்துச் சங்கரிக்கிறான். தாங்கள் அந்தப் பரமபுரு ஷனை யுபாசிப்பதால் வேதாந்த இரகசியத்தைத் தெரிந்து கொண்டவராகிறீர். உண்மையிது. 6

மூவுலகங்களிலும் சஞ்சரிக்கும் சூரியனைப் போல் எல்லாவற்றையும் பார்ப் பவர் நீர். பிராணவாயுவை யொத்து (யோகபலத்தால் பிராணிகளின்) மன தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டு ஆத்மசாக்ஷியாக விளங்குகிறீர். யோகத்தால் பர பிரஹ்மத்தினிடமும் நியமங்களால் வேதங்களிலும் மிகுந்த ஆவலுள்ள என க்கு மிகவும் குறைவுள்ள (அறிய வேண்டிய) வீஷயத்தைக் கூறவேண்டும். 7

நாரதர் கூறுகிறார்.

பகவானாகிய வாசுதேவருடைய மகிமையை நீர் பெரும்பான்மையும் வர் ணிக்கவில்லை யாதலால், அவர் உம்மிடம் சந்தோஷமடையவில்லை. அதனால் உமது ஞானம் சூன்யமாயிற்றென்றெண்ணுகிறேன். 8

ஓ முனிசிரேஷ்டரே! தர்மம் முதலிய புருஷார்த்தங்களையும் அவைகளுக் குரிய சாதனங்களையும் வர்ணித்தது போல் வாசுதேவருடைய மகிமையையும் முக்கியமாகக் கொண்டு நீர் வர்ணிக்கவில்லை. 9

ந யஅவஸித்ருவடிஃ ஹரெயபுஸொ
ஜமதுவித்ருவ்ரமீணீத கஹிபுவிஸ |

தஅரயஸஃ கீஸபுஜஸாணி ஜாநஸா

ந யத்ரு ஹம்ஸா நிரஜக்ஷுபரிசுக் கஷயா: ||

10

தஅரயஸமெயா ஜநதாவவிவ்வொ
யவநிநுபுதிஸுராகஜவஸவதுவி |

நாஜாநநநவஸ்யஸொஜிதாநிய

ஹ்ரணானிமாயானிமூணானிஸாயவ: ||

11

நெஷஜபுஜபுஷுத ஹாவவஜிபுதம்

ந ஸொஸதெஜீஞாநஜமம் நிரஜநடி |

காது: வுநஸஸுடிஹடி ஜீஸுரெ

நவாவிபுதகஜபுடிபுசாரணடி ||

12

* உலகத்திற்குப் பரிசுத்தமுண்டாகும் விஷ்ணுவின் கீர்த்தியை உட்கொள்ளாத வாக்கியங்கள் விசித்திரமான பதங்களையுடையதாயிருந்தாலும் அவைகளை, சத்வகுணத்தை முக்கியமாகக் கொண்ட மனமுடையவர்களும் மனோஞ்ஞமான பிரஹ்மசொருபத்தை வாசஸ்தானமாகக் கொண்டவர்களுமாகிய சன்னியாசிகள் விரும்புவதில்லை. காக்கையை யொத்த காமிகளுக்கு விருப்பத்தைத் தரக் கூடியதென நினைத்து அன்பு பாராட்டுவதில்லை.

10

சுலோகம் பிழையுள்ளதாயினும் அதிலுள்ளவார்த்தைகள் அனந்தனுடைய மகிமையின் குறிப்புள்ள நாமங்களின் சம்பந்த முடையதாயின் அப்படிப்பட்ட பிரயோகம் ஜனங்களுடைய பாபக்குவியலை யொழிக்கும். ஏனெனில், சாதுக்கள் பகவானுடைய நாமங்களைச் (சொல்லுகிறவனிருந்தால்) சிரவணம் செய்வார்கள். (சிரவணம் செய்பவனிருந்தால்) தோத்திரம் செய்வார்கள். (சொல்லுகிறவன் சிரவணம் செய்கிறவன் இருவருமில்லாவிடில்) தாங்களே கீர்த்தனம் செய்வார்கள்.

11

உபாதியற்ற பிரஹ்மசொருப ஞானமும் அச்சதனிடம் பக்தியில்லாவிடில் சோபிக்காது. (அப்படியிருக்க) எப்போதும் துக்கத்தைக் கொடுக்கும் † காமியம் ‡ அகாமியம் ஆகிய இருகர்மங்களும் ஈசுவரபக்தியில்லாவிடில் எப்படிச் சோபிக்கும்.

12

* இந்த சுலோகம் சத்வகுணம் என்பது முதல் முடியச் சிலேடையாகப் பொருள்படக்கூடியது மாணஸஸரவீல் சஞ்சரிக்கும் மகிமை பொருந்திய அன்னங்கள் மனோஞ்ஞமான தாமரைக் குவியலைவிட்டு காக்கைகள்போல் விசித்திரமான அன்னங்களுள்ள எச்சிறகுழியுள் சஞ்சரிக்க விரும்புமா?

கோவிந்தனுடைய குணசம்பந்தமில்லாத வாக்கியங்களைப் பெரியோர்கள் விரும்பார்கள் என்பது சூத்திரம்.

† காமியம்- சொர்க்காதி சுகத்தை விரும்பிச் செய்யும் கருமம்.

‡ அகாமியம் - சொர்க்காதி சுகத்தை விரும்பாமல் கருமங்களைச்செய்து அவைகளை ஈசுவரார்ப்பணம் செய்தல்

13

14

15

16

13

14

15

16

தூதர வஸ்யஜம் வரணாம்புஜம் ஹரொ
 ஸுஜநபகொஹவதேததொ யஜி |
 யத்ரு துவா ஹஜஜெஹிஜெஹி கி
 ஷோவாஸ்யபுசுஷோவஜதாம் வஸ்யஜதஃ ||

17

தவெஸ்யவ ஹெதொஃ ப்ருயதெத கொவி ஷோ
 ந மஹதெயஜிஜதாம்பயபுயஃ |
 தயுஸ்யதெஹிபவஜநுதஸ்யம்பு
 காமெஹிஸவபுத்ரு மஹிராமஹஸா ||

18

ஸ வெ ஜெநா ஜாதா கயணநாவ்ஜெக
 ஜகாநுஸெவநுநுவஜிஜஸம்ஸுதிடி |
 ஸிரநு ஜகாநாஜிப வமஹெநம்புந
 விபுஹாதா ஜிவெந ரஸமுஹொஜநஃ ||

19

மானிடன் தனக்குரிய தருமத்தை யொழித்து ஹரியின் பாதகமலத்தை
 பஜனம் செய்து கொண்டேயிருந்து பரிபாகமடையாமலே மரணமடைந்தானா
 கில்,பிறகு அவன் எந்த நீசயோனியில் ஜனித்தானாயினும் குறைவடைவதேது?
 பகவானுடைய பாதகமலத்தை பஜனம் செய்யாமலே தனக்குரிய தருமங்களை
 யனுஷ்டிக்கும் மானிடன் அடைந்த பிரயோசனம் யாது ?

17

ஸ்தாவரமிருக்கும் ஸ்தான முதல் பீர்ம்மதேவர் வரையிலுமுள்ள யாவரும்
 அடையமுடியாத பதத்தையடைவதற்கே முயற்சிக்கவேண்டும். விஷயசுகமென்
 பது முன்செய்த தீவினையால் நாகமுதலியவைகளை யனுபவிப்பது போல் முன்
 செய்த நல்வினையால் அனுபவிக்கக்கூடியது. அந்த அனுபவமானது கம்பீர
 மான வேகமுடைய காற்றா லேற்படுகிறது.

18

முகுந்தனிடத்தில் பக்திசெலுத்தும் மானிடன் தாழ்ந்த ஜாதியையடைந்
 தானாயினும் எப்போதும் கருமஞ் செய்பவனைப் போல் சம்சாரத்தில் பந்தப்
 படமாட்டான். ஏனெனில் பகவானுடைய சரணாவிந்தரஸத்தை யனுபவித்த
 தாலுண்டாகும் நிகரற்ற சுகத்தை யடைவதால் முகுந்தனுடைய சரணகமலங்
 களை ஸ்மரித்துக் கொண்டேயிருப்பான். மீண்டும் அந்த இன்பத்தை விடுவ
 தற்கு விருப்பங்கொள்ளான்..

19

17-வது சுலோகத்தின் கருத்து -பஜனம் செய்பவன் நீசஜாதியில் பிறந்தாலும் கெடு
 தியடையான். பஜனம் செய்யாமல் கேவல தருமங்களை மட்டும் அனுஷ்டிப்பவனுக்கு
 இடையூறுண்டாமென்பது கருத்து.

18-வது சுலோகத்தின் கருத்து - விஷய சுகத்திற்கு முயற்சிசெய்யாமல் சாக்ஷத
 மான பதமடைய முயல்வேண்டும்.

இஃம் ஹிஸுஃ ஹவாநிவெதரொ
யதொஜமகஸூநநிரொயஸஹவாஃ |
தவிஸ்யம் வெடி ஹவாஹஸூயாவிரெ
பூரெஸோதூஹவதஃ பூரஸிபுதூ || 20

சுவராதூநாதூநவெஹுரொவடி
கூரஸூபுஹஸஃ வராதூநஃ கூரூடூ |
சஜம் பூஜாதம் ஜமதஸூவாயத
நஹாநுஹாவாஸூடியொயிமணூதூடூ || 21

இஃஹிபுஹஸ ஹவஸஸூதவூ
வலிஷுஸூவலிதூஸூஸுஸூதூதூயொஃ |
சவிஸூதொயூஃ கூவிஸிநிபு ரூவிதொ
யடிதூஸூரகமூணாநுவணூதூ || 22

சுஹஹுராகீதஹவெஹவம் ஸுதொ
ஃரஸூரஸூகஸூரஸூந வெடிவாஜிநாடூ |
நிரூவிதொ வாரூக வனவயொயிநாம்
ஸிஸூலிஷணெ பூரவூஷிநிவிபுவகூதூடூ || 23

எந்த பரமபுருஷனிடம் பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரங்கள் ஏற்படுகின்றனவோ அந்த பரமபுருஷன் அவதாரமாகிய நீர் பிராகிருத மானிடனைப் போலாகிறீர். நீர் எல்லாம் உணர்ந்தவர். ஆகையால் நான் உமக்குச் சிறிது ரூபகமூட்டினேன். 20

பயன்றாத்தக்க ஞான முடையவரே! நீர்தான் புரமாத்மா வாகிய பரமபுருஷனுடைய அம்சம். உமக்குப் பிறப்பில்லை யாயினும் உலகத்திற்கு மங்கள முண்டாக்க அவதரித்தவர். இதைநீர் தெரிந்து கொள்ளும். ஆகையால் மகானுபாவனாகிய பகவானுடைய திவ்ய லீலைகளைப்பற்றி வர்ணிக்க வேண்டும். 21

கவிகள் உத்தம சுலோகனுடைய குணங்களை வர்ணிப்பதையே மானிடர்களின் தவம் சாஸ்திராப் பியாசம், யாகம், ஸ்ரீ பூர்த்தம், நன் மொழிகள், தானம் இவைகளின் அழிவற்ற பிரயோசன மென நிரூபித் திருக்கிறார்கள். 22

நான்முன் கற்பத்தில் வேதாப்பியாசம் செய்பவர் களுக்கு வேலைக்காரி யாகிய ஓர் மானுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்தேன். குழந்தையா பிறக்கும் போதே வருஷா காலத்தில் ஶ்ரீசாதூர்மாஸ்ய விருதத்தை யனுஷ்டிக்க ஒரே இடத்தில்வாசம்

20-வது - உமக்குத் தெரியாததைக் கூறவில்லை. தெரிந்த விஷயத்தையே ரூபப் படுத்தினே என்பது கருத்து.

ஸ்ரீ பூர்த்தம் - அன்னதானம் குளம் வெட்டிதல் முதலிய தருமங்கள்.

ஶ்ரீ சாதூர் மாஸ்ய விருதம்-துறவிகள் மழைகாலம் நான்குமாதம் வரையில் ஒரே இடத் திலிருந்து அனுஷ்டிக்கும் விருதத்திற்குப் பெயர்.

தெ யூவெதாவிருவாவனெழுகெ
 ஞானெழுகுதீ யநகெழுவதிடுநி |
 வகுமீ கருவா யநிவிதுவநிடுநா
 ஸுமநிஷ்டானெ ஞானெழுவ லாவிணி ||

உலிஷ்டெவா நநுஜெத் தொலிஜெ
ஸகூத ஸுஜெதடிவாஸகிவிஷ்டு : ।

னவம் பூவுதலு விசுஜதவ
 வுஜகணவாதாமி: பூஜாயதெ || 25

தஞ்சாவூர் சுருஷிகாரம் பூமாயதா
உருமுறெணா ஸ்ரணவம் உருஹராஃ |

தாஸகயாஜெநுஸவம் விஸ்ரணுதஃ
வியஸ்ரவஸ்யம் மஜஜாலவடிதஃ ||

தமிழிஸ்ஸை ஸ்ரீராமன் வெடிக்காததே
விரயன் வலுவைத் தாக்கிடுகிறான்.

யயா உதெததுஷதயயா
வெஸுயிஸுஹணிகுவிதம் வரெ || 27

செய்யவிரும்பிய வர்களான யோகிகளாகிய துறவிகளுக்குப் பணிவிடை செய்
யத் தலைப்பட்டேன். 23

அந்த முனிசிரேஷ்டர்களாகிய யோகிகள் எல்லாவற்றையும் சமமாகப் பார்ப்பவர்களாயினும் சபலத் தன்மையை பொழித்தவனும் வினையாடுவதற் குரிய வஸ்துக்களை யபேக்ஷிக்காதவனும் இந்திரிய நிக்ரகம் செய்தவனும் அனுக்ஷனும் மிதமாகச் சம்பாஷணை செய்பவனுமாகிய என்னிடம் கருணை கூர்ந்து அபிமானித்து வந்தார்கள்.

24

பாத்திரங்களில் மிச்சமான அன்னங்களை அந்த அந்தணர்களுடைய அனுமதியின் பேரில் ஒருமுறை புசிப்பேன். அதனால் பாபங்களை யொழிப்பேன். இங்ஙனம் அனுஷ்டித்து வந்தமையால் மனத்தெளிவு பெற்று அந்தத்துறவிகள் செய்துவந்த பரமேசுவர பஜனத்திலேயே மனதிற்குப் பிரீதியுண்டாயிற்று. 25

ஓ முனிவரே! அங்கு அந்தத்துறவிகள் கிருஷ்ணனுடைய கதைகளைக் கானம் செய்வார்கள். நான் அப்பொழுது சிரவணம் செய்து கொண்டிருப்பேன். மனதை அபகரிக்கும் அந்த பகவானுடைய சரித்திரங்களை எப்போதும் எனக் கேற்பட்ட சிரத்தைக் குறைவன்றிச் சிரவணம் செய்து வந்தேன். அப்படிப்பட்ட எனக்கு அம்முனிபுங்கவர்களுடைய அனுக்கிரகத்தால் பகவானுடைய லீலாவிசேஷங்களைக் கேட்பதில் மிகுந்த ஆவலுண்டாயிற்று. 26

அறிவிற்து சிறந்த விபாசமுனிவரே! அன்பை யுண்டாக்கும் கதாசிரவணமு
டைய அந்தப் பரம்புருஷனிடம் அன்பையடைந்த எனக்குத் தடைபடாத அறி

28.

29-30

31

32.

27

29-30

31

32

சூரியோ யஸூலதிதாநாஃ ஜீதாயதெ யெநஸுவ்ருத |
தஜெவஹூஜயஜ்வஹ் நவாநாதி விகித்ரித ||

வனவம்நுணாஃ சூரியோமா: ஸவெபுஸம்ஸுதிஹதவ: |
தவனவாதூவிநாஸாய கஹுனெ கஹிதா: பரெ ||

33-34

யஜ்ஞ சூயதெ கஜெ ஹவதூரிதொஷண ||
ஜீதாநாயதூயீநம் ஹி ஹகியோமஸஜநித ||

35

குவபூணா யதூகஜூணி ஹவஜிஷ்யாஸகூச |
மூணனி மூணநாஜாமி கூஷஸூநாஸூரணிவ ||

36

நஜெஹவதெதஸூ வாவஸுஜெவாயயீஜஹி |
பூஜ்ஞயாயநிரூகாயநஜஸூஷுணாயவ ||

ஹதிஜெதபூலியாமெந ஜஜ் ஜெதிஜஜெதிஜக ||
யஜதெயஜீதவாஸூஸஸூஸூமூஸூமூ: வுஜாநு ||

37-38

ஹிருதசீலரே ! பிராணிகளுக்கு நெய் முதலிய பதார்த்தங்கள் வியாதியை யுண்டாக்குமே தவிர அந்த வஸ்துவானது வியாதியைப் போக்காது. அவைகளில் ஏதாவது வேறொன்றைக் கலந்துபயோகிக்கின் அவைகளே வியாதியை யொழிக்கும். அது போலவே ஜனன மரணமாகிய ஸம்ஸாரத்தைக் கொடுப்பதற்குக் காரணமாகிய கருமங்களைப் பரம புருஷனிடம் அர்ப்பணம் செய்தால் அந்தக் கர்மங்களே நிவர்த்திக்கும் காரணமாகின்றன.

33-34

பகவானுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகும் கருமங்களைச் செய்து அவைகளைப் பகவானிடமே அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுபக்தியோகத்துடன் கூடிய ஞானம் உண்டாகும்.

35

பெரியோர்கள் பகவானுடைய கட்டளைப்படி அடிக்கடி கருமங்களைச் செய்யும் போது அந்த பகவானாகிய கிருஷ்ணனுடைய குணங்களையும் நாமங்களையும் துதிக்கிறார்கள். கிருஷ்ணனைச் சிந்திக்கிறார்கள்.

36

* பகவானும் வாசுதேவனும் பிரத்யும்னனும் அனிருத்தனும் ஸங்கர்ஷணனுமாகிய உன்னை மனதால் நமஸ்கரிக்கின்றோம் என்ற இம்மந்திரத்தை ஜபம் செய்து மந்திர மூர்த்தியும் (மந்திரத்தில் கூறியதைத்தவிர மற்ற) மூர்த்தியில் லாதவரும் யக்ஞ புருஷருமாகிய ஈசுவரனைப் பூசிப்பவன் நல்ல அறிவுடையவனாகிறான்.

37-38

* முதலாவது பெரியோர்களின் சேவை ; அதனால் அவர்களுடைய கருணைபெறுவது ; பிறகு தருமமனுஷ்டிப்பதில் சிரத்தை ; பிறகு பகவானுடைய கதா சிரவணஞ்செய்தல் பிறகு பகவானிடம் மிகுதியான அன்பு அதனால் ஸதால குகூஷமத்தின் பகுத்தறிவுள்ள ஆத்ம ஞானம் ; பிறகு திடமான பக்தி ; பிறகு பகவானுடைய தத்துவஞானம், பிறகு அவருடைய கிருபையால் பகவத்குணங்களுண்டாதல் முதலிய கிரமங்களைக் காணவேண்டும்.

ஐஹவநிமஹ வுஹநுவெது ஐநாஹிதடி |
சுதாநெஜிதாநநெஸ்யபுஹிநு ஹவனுகெஸவஃ ||

39

கவபுஹி ஸுஸுத விஸுதம் விஸுதம்
ஹவபுதெ யெநவிதாஹம் ஹதிதடி |
புஹிஹி ஐஹவெஹம் ரஹித தாதநா
ஹகெஸநிவபாணம் ஹநிநாநா ||

40

ஐதி ஸ்ரீஹிமவதெ ஹவஹெஸவனுகெஸயஃ ||

ஸ்ரீ ஹிதடி ||

ஹவநிஸஹி ஹவாநு ஹவஹெஹிதடி கஹிதடி |
ஹிதடிஹவஹிதடி ஹவஹிதடி ஹவஹிதடி ||

1

ஸ்ரீ ஹிதடி ||

ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி |
ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி ||

2

ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி |
ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி ||

3

ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி |
ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி ||

39

ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி |
ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி ||

40

5-வது அத்தியாயம்முற்றிற்று.

6-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி |
ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி ||

1

ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி |

ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி |
ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி ||

2

ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி |
ஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடிஹிதடி ||

3

பூகஸ்யவிஷயாதேதாம் ஷுத்திந்தெவஸுரஸ்து |
நஹெவவஷுதாநாநா வனஷவஸுநிராகுதிஃ ||

4

ஸ்ரீநாரதஃ ||

ஸிஷுஸிவிபூவஸிதெவிஜ்ஞாநாஷெஷுஸிபூ |
வதபூநெநாவயஸுநாஷெததணததகாரிஷ்ட ||

5

ஸகாதஜா நெ ஜநநீயொஷிநூஜாஹகிஃ ||
உயுரதஜெஜநநூதளஹகெ ஸ்ஹாநஸுந ||

6

ஸாஸுதஞ்ஞாநகஸுநாஸீஷெநாமகேஷம் உஜெஹீ |
ஸாஸுதஞ்ஞாநகஸுநாஸீஷெநாமகேஷம் உஜெஹீ ||

7

ஸஹம்ஹதஜ ஹகஸு உஷிவாஸுதவெஷயா |

ஹிஷெஸகாஸுதஜெநாஸாஸுத வஹாயந ||

8

ஸகதாநிபூதாம் மெஹாஜஹம்நீம் நிஸிமாஸயி |
ஸவெபூதஜஸுதாஸுதஜஃ சுபணாம் காஸுதாஜிதஃ ||

9

~~~~~
ஓதேவ சிரேஷ்டரே! சகலத்தையும் ஒழிக்கும் இந்தக் காலமானது முந்
திய கற்ப சம்பந்தமான தங்களுடைய அறிவை ஏன் கண்டிக்க வில்லை.

4

நாரதமுனிவர் கூறுகிறார்.

எனக்கு விக்ஞான சொரூபத்தை உபதேசஞ் செய்த மகான்கள், சென்ற
பின்பு, எனது பெளவன வயதிலிருந்து (ஹரியின் குணங்களைத் துதித்தல்)
இந்தக் தொழிலையே செய்து வந்தேன்.

5

என் அன்னைக்கு நான் ஒருவனே புத்திரன். ஸ்திரீயாகையால் சுதந்தர மில்
லாமலும் செய்யவேண்டிய காரியங்களில் யாதொரு முயற்சி யெடுத்துக் கொள்
ளாமலு மிருந்துவிட்டு வேலைகளை மட்டும் செய்து கொண்டு வேறு கதியில்லாத
பிள்ளையாகிய என்னிடம் மிகுந்த அன்புபாராட்டி வந்தான்.

6

சுதந்தர மில்லாத என் அன்னை எனது யோக கேஷமங்களை விரும்பி ஒன்
றும் செய்யத் திறமை யற்றவளாய் மரத்தால் செய்த பதுமைபோல் இருந்தாள்.
ஐனங்கள் தங்களைப் படைத்து ஆளும் ஈசனுக்கன்றோ சுவாதீன மாகின்றார்கள்.

இதுகிழக்கு இதுமேற்கு என்கிற திசைகூடத் தெரியாத வளையும் இது
காஞ்சி இது காகியென்கிற தேசபேத மறியாதவளையும் இது சைத்திரம் இது
வைசாகம் என்கிற காலபேதத் தெரியாதவளையு மிருந்த ஐந்துவயது சென்ற
அதிபால்ய னாகையால் என் அன்னையை யுத்தேசித்து அவள் வசித்துவந்த பிரா
மணர்களுடைய கிருகத்திலேயே வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்தேன்.

8

நாதனற்ற என் அன்னை ஒருநாள் இரவில் மாடுகறக்கப் புறப்பட்டுப் போய்
வழியில் ஓர்சர்ப்பத்தை மிதித்துவிட்டாள். அது (என்தாயாரை) திண்டிற்று.

9

ததா ததஹ்ஸீஸஸு ஹக்ரநாம் ஸஜீவஹு: |
சுநுஹ் ஹம்ஜநுஜாநம் ப்ராதிஷ்ட்ஹிஸஜுதூராட |

10

ஹீதாநு ஜநபஹாம்ஸு துபுரஹ்ரஜாக்ரநாநு |
வெடாநு வவபுடவாடிஸுவநாநுபவநாநிவ ||

வித்ருயாதாவிவித்ராஜீநிலஹ்ஹஜஹ்ரஜாநு |
ஜவாஸயாநுஸிவஜவாநுநிஸீஸுரஸெவிதா: ||

வித்ருஷ்டெந: வத்ருரஸெவிபுஸு ஜஜ்ரஸி: |
நயவெணுஸாஸுஸு கஸகீவகமஹ்ரட ||

வாகவனவாதியாதொஹஜாசுஷம் விவிநம்ஜஹசு |
வொரஸ்ப்ரதிலயாகாரம் வுரஹொருகஸிவாஜிரட ||

11-14

என்மாதா மரணமடைந்ததை பக்தர்களின் நன்மையின் பொருட்டு ஈசன் செய்த அனுக்ஷீரக மெனக் கருதி வடதிசையை நோக்கிப் பிரயாணமானேன்.

வடதிசையில் சகலவளமும் பொருந்திய தேயங்கள், நகரங்கள் கோகுலங்கள் (இடைச்சேரிகள்) இரத்தின முதலியவைகளுண்டாகும் இடங்கள் பயிர் செய்பவர் களுடைய கிராமங்கள் மலைத் தாழ்வரையைச் சார்ந்த கிராமங்கள், கழுகு நிறைந்துள்ள தோப்புகள், நந்தவனங்கள், வனங்கள், உபவனங்கள் (மரம் செடி முதலியவைகள் வைத்துப் பயிர்செய்துள்ள தோட்டம்) விசித்திரமான தங்கம், வெள்ளி முதலிய லோகங்கள் விநையத்தக்க ஆச்சரிய கரமான பர்வதங்கள், யானைகளால் முறிக்கப்பட்ட கிளைகளுடன் கூடிய மரங்கள், மங்கள முண்டக்கத்தக்க நீர் நிறைந்த மடுக்கள், விசித்திரமாகக் கூவும் பறவை யினங்கள், (விழித்துக் கொண்டே) உலாவும் வண்டினங்கள் இவைகளால் அழகு வாய்ந்ததும் தேவர்களும் புகழத் தக்கதுமாகிய ஓடைகள், இவைகளை நானொருவனாகவே கடந்து (இவைகளில் குணங்களுடையதும் குற்றங்களையுடையதுமாயிருப்பினும் எல்லாவற்றையும் சமமாகவே பாவித்து) கோரை, சிறிய துவாரமுள்ள மூங்கில், நாணல் விசேஷங்கள், திருணங்கள், சாமன்னிய நாணல்கள், காற்று பிரவேசித்தவுடன் சத்த முண்டாகும் படியான மூங்கில்கள், இவைகள் பிரவேசிக்க முடியாம லடர்ந்ததும் சகிக்க முடியாததும் பயங்கரமானதும் சர்ப்பங்கள், கோட்டான்கள் நரிகள் இவைகள் உலாவி விநையாடக் கூடியதுமாகிய ஒர்பெரிய அரண்யத்தைக் கண்டேன்.

11-14

† யோகம் - கிடைக்காத ஒருவஸ்துவையடைவது. கேடும் கிடைத்ததைப் பரிபாலித்தல்.

‡ அனுக்ஷீரக மாவது - இங்கு கீதையின் வசனக் கருத்து. எவனுக்கு அனுக்ஷீரகம் செய்ய விரும்புகிறேனோ அவனுடைய பொருளை யபகரிப்பேன். அவன் உறவினரை நாசமடையும்படி செய்வேன்" என்பது கீதையின் வசனம்.

பெரியபுராணே ஸ்ரீ யாத்நஹந்த்யுபநீதௌஸுஸஹிதஃ ।

ஸாஷ்வதீசுவாஹுரெநநநா உபஸுஷொமதஸு ॥

தவிர, நிஜ நபர்களை நோக்கி விவரமொவ்வது சூழிதல் !

சுருதநாதநாதவம் யயாஸுருதவிசயம் ||

15-16

யுடைய துணைநாண்மொழி ஹாவ் நிஜி-குவெதஸா |

பெருந்தூரமுந் துறாக்கூறுமுந் துறாவீடுந் துறநெறுமுந் ||

பெருத்திவாந்விடந வாமுகாஜெரதிநிவடித: |

சூரநதி ஸம்வெவீனொ நாவஸுஜலயஜுநெ ||

18

ரமுவம் ஹமவதெதாயதநநஃகாஹம்ஸாவஹடி |

சுயஸ்ரீது ஸஹஸைரத்யுஸள வெகஸுரத்யுநா ஐவ ||

19

பிடிக்காதுவாடினம் ஹதிய: ப்ரணியாய உனாஹுதி ।

வீக்ஷணொ஽வி நாவஸூ஽வி துஷ ஐவாதூஸ: ||

20

ஊவாயதனும் விவிநெ ஜாஜாஹாமொவரொமிராடி |

மலர்நாசுக்கப்பாவா வாழ்வு: பூசையநிவ ||

21

என்கண்முதலிய இந்திரியங்களும் தேகமும் சேர்வடைந்த வனுய்ப் பசி தாகமு அதிகப்பட்டது. அங்கிருந்த நதியின்மடுவில் ஸ்நானஞ்செய்து அந்தநீரையருந்தி சிரமம் தெளிந்தபின் நிர்மானுஷியமான அந்த ஆரண்யத்தில் ஓர் அரசமரத்தடியில் உட்கார்ந்து என் மனதிலிருக்கும் பரமாத்வைத் துறவிகள் எனக் குபதேசித்தபடி தியானம் செய்தேன்.

15-16

15-16

அன்போடு (பகவானுடைய) சரண கமலங்களைத் தியானம் செய்பவனும் ஆனந்த பாஷ்பம் நிறைந்த கண்களுடையவனு மாகிய என் இருதயத்தில் ஹரி யானவர் மெதுவாக ஆவிர்ப்பாவ மடைந்தார்.

17

17

ஓமுனிவரே! மிகுந்த ஆனந்தத்தால் புளகாங்கித முற்ற தேகமுடையவனாகவும், பரமானந்த பிரவாகத்தில் மூழ்கினவனாகவும், சுகமடைந்தவனாகவுமிருந்த மையால் என்னையும் பரனையும் காணவில்லை.

18

18

மனதில் கிடைந்ததும் துக்கத்தைப் போக்குவதும் முதன்முதலாகப் பார்த்ததுமாகிய பகவானுடைய திருவுருவத்தைக் காணாமல் ஆவலின் மிகுதியால் துக்கமடைந்து விரைவாக எழுந்திருந்தேன்.

19

19

நான் மீண்டும் எனது இருதயத்தில் மனதை நிறுத்தி அந்தத் திருவுருவத்
தைப் பார்க்க விரும்பங்கொண்டு பார்த்தும் காணவில்லை. பின் திருப்தியில்லாத
நான் வியாதி யுடையவன் போலானேன்.

20

வேத வாக்கியங் களுக்கும் எட்டாத அந்தபகவான், இவ்வாறு அரண்யத் தில் அவரைத் தவசிக்கு முயன்றுவரும் என்னையுத்தேசித்து விருப்பத்துடனும் மெதுவாகவும் என் தூக்கத்தை யொழிப்பவர்போல் (சிலவார்த்தைகள் கூறினார்.

நாஜாநூநனவஸு மதகுபு: ப்ரநு
 மூஹூநி ஹூராணி க்ருதாநி வ ஸூரநு |
 மாம் வயபுடம்ஸூஷுஜநாமதவ்ஸூஹம்
 காமம் ப்ருதீக்ஷநு விஜெஹ விஜதூர: ||

27

னவஸூஷுஜதெஸு பூஹ நவதவஸூரஜதூநம் |
 காமம் ப்ருதூரஹூதூயெ தபிதளடாஜநீ யயா ||

28

ப்யுஜூஜாமெ உயி தாம் ஸூபாம் ஹாமவதீக்ஷநம் |
 ப்ருதூரஸூகபூநிவபூரணாமூவததூரணுஹதிசு ||

29

கஸூரண ஹூஜாபாய ஸயாமெ஽ஹஸூஷுதூதம் |
 காமம் ப்ருதூரணம் ஸிஸயிஷோவிபூவிஸெ஽னூரஹம் விஹோ: ||

30

வஸூஹஸு யாமவயபுண உதூயெஹம் வஸூஷுதம் |
 ஹீவிஸூர ஜீஷய: ப்ருணெஸூர஽ஹம் வ ஜஜீரெ ||

31

வெட்கப் படாமலே அனந்தனுடைய நாமகீர்த்தனம் செய்து இரகசியமும் மங்களத்தை யளிக்கக் கூடியதுமாகிய பகவானுடைய அவதார வரலாற்றை ஸ்மரணம் செய்து கொண்டே இந்தபூமியில் மனமகிழ்ச்சியுடன் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆசையைத் துரந்து மதமாற்சரியாதி குற்றங்க ளொழிந்து இந்தச் சரீரத்தை விடுங்காலத்தை யெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். 27

ஓமுனிவரே! இவ்வாறு கிருஷ்ணனிடம் புத்தியைச் செலுத்தினவனும் நிர்மலமான அந்தக்கரண முடையவனு மாகிய எனக்குக் காலங் கிட்டியவுடன் மின்னல்போல் (பிரகாசத் துடன்) மிருத்தியூ தோன்றினான். 28

‡ பகவான், என்னிடம் சுத்தமும் தன்னைச் சேர்ந்ததுமாகிய அந்தப் பாரிஷதீரத்தைப் பிரயோகித்தார். உடனே, பலனை யனுபவித்ததால் பிராரப்த கர்மங்களொழியப் பெற்ற இந்தப் பாஞ்சபௌதிக சரீரம் விழுந்தது. 29

நாராயணன், பிரளயகாலத்தில் இந்த முவுலகங்களைத் தன்னுள்ளடக்கிக் கொண்டு சமுத்திரஜலத்தில் சயனம்செய்து கொண்டிருக்கும் போது அவரிடம் சயனம் செய்துகொள்ள விருப்பங்கொண்ட பிரமதேவனுடைய மத்தியில் அவருடைய முச்சுக் காற்றுடன் பிரவேசித்தேன். 30

ஆயிரம்† சதுர்புக சொரூபமான இரவீன் முடிவில் எழுந்திருந்து இப்பிரபஞ்சத்தைப் படைக்க விருப்பங் கொண்ட பிரமதேவனுடைய பிராண வாயுக்களினின்று நானும் மரீசிமுதலிய முனிவர்களும் உண்டா'னோம். 31

† பாரிஷத சரீரம் கர்மாரப்தமில்லாத தென்றும் சுத்தமென்றும் நித்திய மென்றும் கூறப்பட்டது.

‡ சதுர்புகம்-கிருதபுகம், திரேதபுகம் தவாபயுகம், கலீயுகம், ஏனான்கு வகைப்படும்.

ஸ்வைஹிஸு மொகாஹீநு வயெபூஷநிதவ்ருக? |
 ஸநுபு ஹாநுஹாவிஷொராவூரஹதமதி? ஸுவிச? || 32
 ஷெவததூலிசா வீணா வுரஸுஹவிஹிவிதாடி |
 உலஹபூயிசுவா ஹரிசுவா மாயசாநஸுராஜஹடி || 33
 ப்ரமாயதஸுவீயபாணி தீஸபுவாடி: ப்ரியஸுவா: |
 ஸுஹித ஹவ செ ஸீவ்ம் ஷபூநம் யாதி வெதவி || 34
 னததாதுரவிதூநாநா சா தூவஸெபுஹயா உஹம்? |
 ஹவவிஸுவூவொ ஷுஷொ ஹரிவயபாநுவணபூடி || 35
 யசாஸிவியெபாமவபெடி: காஹொல ஹதொ உஹம்? |
 உகாநுஸெவயா யததூயாதூஜா ந ஸாஜிதி || 36

§ பிழை படாத பிரமசரிய விருத முடைய நான். மகாவிஷ்ணுவின் அனுக
 கிரகத்தால் எங்குந் தடையற்ற கமனமுடையவனாகி உள்ளும் புறம்பும் மூவுலகங்
 களிலும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். 32

ஈசுவரனா லளிக்கப் பட்டதும் § ஸ்வரங்களாகிய பிரம்மத்தால் அலங்கார
 முள்ளதுமாகிய இந்தவிண்ணை (ஆரோகணம் அவரோகணம் என்கிற கிரமத்
 துடன்) சத்க முண்டாகும்படி செய்து ஹரிகதைபைக் கானம்செய்து கொண்
 டே சஞ்சரிக்கிறேன். 33

பரிசுத்தமான பாத கமலங்களை யுடைய வரும் பிரியமான கடா சிவணத்
 திற்கு விஷயமாக விளங்குகிற வருமாகிய பகவான் தம்முடைய பராக்கிரமங்
 களைப் பற்றிக் கானம் செய்யும் எனதுள்ளத்தில் அழைக்கப் பட்டவர் போல்
 விரைவாகத் தரிசனங்கொடுத் தருளினார். 34

விஷய போகங்களிற் கொண்ட இச்சையால் நோயடைந்த மனமுடைய
 மானிடர் களுக்கு அடிக் கொருதரம் ஹரியின் சரித்திரத்தை வர்ணிப்ப தாகிய
 இந்தச் செய்கையே சம்சார சாகரத்திற்குத் தெப்பம் போலாகிறது. 35

காமத்தாலும் லோபத்தாலும் அடிக்கடி கெடுதி யுற்றமனம் சாக்ஷாத் தாக
 முகுந்தனை சேஷிப்பதில் தெளி வடைவது போல் ¶ யமம் முதலிய யோக விசே
 ஷங்களால் தெளிவடையாது. 36

§ கர்மிகள் புறம்பேயுள்ள பிரம்மலோகம் முதலியவை களுக்குச் சொல்ல மாட்டார்கள்
 தவத்தால் பிரம்மலோகம் சென்றவர்கள் உள்ளே பூமிக்கு வரமாட்டார்கள். நாரதர் எங்கும்
 செல்வார்.

‡ ஸ்வரங்கள்- நிஷாதம், ரிஷபம், காந்தாரம், ஷட்ஜம், மத்தியம், தைவதம், பஞ்ச
 மம் என ஏழுவகைப்படும்.

¶ யமம்முதலியன- யமம், ரியமம், ஆஸனம், பிராணபாமம், பிரத்தியாகாரம், தியா
 னம், தாஹ்ணை, சமாதி என எட்டுவகை அங்கங்களுண்டு.

ஸவஹம் ததிரஜாவூதா யதூஜெஷ்டாஹம் சவயாநவ |
ஜந்நகஜ ரஹஸ்யம் நெ ஹவதஸூதா தொஷணம் ||

37

ஸ்ரீஸூக்தம் ||

ஸவம் ஸாலாஷு ஹவாநாரஜெ வாஸவீஸுதம் |
சூக்தம் வீணாம் ரணயநு யயள யாஜஜிஹி கொ உநி ||
சுஹொ ஜெவஹிபுயபுநொஹம் யஃ கீதிபும் ஸாஜபுயநம் |
மாயநாஜநிரா தனூ ரஜயதூதாநம் ஜமக ||

38

39

ஐதி ஸ்ரீஜாமவதெ ப்ரஹ்மஸுக்ஸம் ஷஜெஷ்டாஹம்.

ஸ்ரீஸுளநகம் ||

நிமபுதெ நாரஜெ ஸூக்த ஹவாநு வாஜராயணம் |
ஸ்ரீதவாம்ஸூக்தவிபுதம் ததஃ கீதகரொவிஹம் ||

1

ஸ்ரீஸூக்தம் ||

ஸ்ரீஹநஜாஸூரஸூதா சூஸூஃ வஸூஜெ தபெ |
ஸஜாபூவஸ ஐதி வூதா கீஷீணாம் ஸூக்தவஹம் ||

2

குற்றமற்ற வியாச முனிவரே! நீர் கேட்டபடி நான் என்னுடைய ஜன்மத்
தையும் மனமகிழ்ச்செய்யும் இரகசியமான கருமத்தையும் கூறினேன்

37

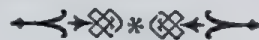
சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

மகாமகிமை வாய்ந்தவரும் தற்செயலாய் வந்த வரும் முனிபுங்க வரு
மாகிய நாரதர் இங்ஙனம் சம்பாஷித்து வாசவிக்குப் புத்திராகிய வியாச முனி
வரிடம் விடைபெற்று வினாகானம் செய்துகொண்ட போனார்.

38

சார்ங்கம் என்ற வில்லையுடைய பகவானுடைய கீர்த்தியைக் கானம்செய்து
கொண்டு (ஆனந்தமேலிட்டினால்) மதங் கொண்டவர் போலிருந்து, சம்ஸார
மாகிற வியாதியால் துன்பமுறும் பிரபஞ்சத்தைத் தமது வினாகானத்தால் பக
வானிடம் அன்பு செலுத்தும்படி செய்கிறார் தேவரிஷியாகிய நாரதர். ஆச்சரியம்!

6-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

7-வது அத்தியாயம்.

சௌனகமுனிவர் வினவுகிறார்.

மகிமை பொருந்தியவரும் சாமர்த்திய முள்ளவருமாகிய வியாச முனிவர்,
நாரத மகாமுனிவர் சென்றபின்பு அவருடைய கருத்துக் கிசைந்து ஏதேனும்
செய்தனரா?

1

ஸ்ரீசூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பிராமணர்கள் நிறைந்திருக்கும் சரஸ்வதி நதியின் மேல்கரையில் ரிஷிக
னுடைய சத்ரம் என்னும் யாகம் நடந்து வருவதும் பிரசித்தி யுள்ளதும் சம்மி
யாப் பிராஸம் என்னும் பெயருள்ளது மாகிய ஆச்சிரமம் ஒன்றுண்டு

2

தவ்விநுஷாஸ்ய ஜெ வ்நாவொவாஷீஷணைணீதெ |
சூவீநொவ உவஹ்யஸ்ய ப்ரணீடியுள உநவ்யயடி || 3

ஹதீயொமெந உநவலி ஸஜுக்ஷணீஹீதெ஽ஜெ |
ஈவஸ்யுதூரூஷம் வலிவடும் ஶாயாம் வ தஹ்வாஸ்யயாடி || 4

யயா ஸ்நொஹீதொ ஜீவ சூதூநம் த்ரிமூணாதூகடி |
வரொ஽வி உநுதெ஽நகூடம் ததூதம் ஶாலிவடிதெ || 5

ஈநகூடாவஸஜம் ஸாக்ஷாஜிதீயொமஜெயாக்ஷஜெ |
ஹாகஸ்யாஜீதூநதொ வி ஶாஸ்யுகெ ஸாகவதஸ்ந்ஹீதாடி || 6

யஸ்யாம் வெஸ்யுதீயஜாணாயாம் க்ரஷெ வரஜவலிஸூஷெ |
ஹதீஸூதடிதெ வுஸ்ஸஸ்யாகஜொஹஸ்யாவஹா || 7

ஸ ஸ்ந்ஹீதாம் ஶாமவதீம் க்ரகூவாநுகூஜெ ஶாதூஜடி |
ஸூகஜ்யாவயாஜாஸ நிவ்ருத்தீநிரதம் உநிடி: || 8

இலந்த மரங்கள் நிறைந்த அலங்கார மான அந்த ஆச்சிர மத்தில் உட்
கார்ந்து ஆசமனம் செய்து மனதை ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டார் வியாச முனி
வர். 3

நிச்சல மானதும், பக்தி யோகத்தால் நிர்மலமானது மாகிய தமது மனத்
தில் ஆகிபுருஷீனையும் ஆதிபுருஷீன ஆசரித்த மாயையினையும் பார்த்தார். 4

ஜீவன் முக்குணங் களுக்கும் வேறுபட்டவ னாயினும் மாயையால் மோக
மடைந்து முக்குணத்தின் சொரூபமுள்ள வனாகக் காண்கிறான். அந்த முன்று
குணங்களிற் கொண்ட அபிமானத்தா லுண்டான (நான் கர்த்தா என்பது முத
லிய) அனர்த்தத் தையும் பெறுகிறான். (அத்தன்மை யையும் பார்த்தார்) 5

அனர்த்தங்களை யொழிக்கும் அதோக்ஷஜரிடம் சாக்ஷாத்தான பக்தி யோக
த்தையும் பார்த்தார். இவைக ள்னைத்தையும் பார்த்த வித்துவானாகிய வியாசர்
இம்மாதிரி யறிந்து கொள்ளாத ஜனங்களுக்காக இந்த ஸ்ரீமத் பாகவதத்தைச்
செய்தார். 6

ஸ்ரீபாகவதத்தைச் சிரவணம் செய்யும் போதே பரம புருஷனாகிய கிருஷ்ண
பகவானிடம் மானிடர் களுக்கு (ஆத்யாத்மிகம் முதலிய தாபங்களால் உண்டா
கும்) சோகத்தையும் (தேகமே ஆத்மா வென்னும்) மோகத்தையும் (நாகம்
முதலிய வைகளில் உண்டாகும்.) பயத்தையும் போக்குகிற பக்தி யுண்டாகிறது.

வியாசமுனிவர் பாகவத கிரந்தத்தைச் செய்து அதை நன்கு சோதித்து
நிவிருத்தி மார்க்கத்தி லிருப்பவனும் முனியும் புத்திரனு மாகிய சுகருக்கு அத்தி
யயனம் செய்வித்தார். 8

ஸ்ரீபாளநகம்||

வ வெ ந லு தி ரா த வ ஸ வ டு கு ா வெ க்ஷ கொ ஁ நி : |

கவ்ய வா ஸ்ய ஹதீதேதாஜாதா_ஜஸை_ஸஹுவக் ||

ஸ்ரீஹருத: ||

சுதாராஜாஸு உபநயா நிபுக்லா கவ்யுரூசு தெ

கூவுந்நெறதூகீம் ஸதீலிகூம்ஸதீதமுனொ ஹரி: ||

10

ஹரெ மகாநாக்ஷித்ரே மஹாநு வாடிநாயணி: |

சுயநிதாநஹதாஸூநம் நிதூம் விஷ்ணுஜநஹிதய: ||

11

வரீகஷிதொய ராஜஷெஜுந கஜு விநாயநடி |

ஸாவாநம் பாண்பாபுதாணாம் வகெஷு கருஷு கமெயாடியடி || 12.

12.

யுடா ஜெயெ களாவஸ்யம்ஜயாநாம்

வீரெஷ்யெனா வீரமதிம் மகேதஷப |

வெகாடிநாவிசுமடினியா

ஹெமாஸ்டிசென் டிராஷாபெக்டு ||

13

ஸ்ரீசௌனகமுனிவர் வினவுகிறார்.

நின்றுத்தி மார்க்கத்தி லிருப்பவரும் எல்லா வற்றிலும் உபேகை யுள்ள வரும் (1) ஆத்மா ராமருமாகிய அந்த சுகமுனிவர் எதற்காகப் பெரிதான இந்த பாகவதத்தை அப்பியாசம் செய்தார்.

9

ஸ்ரீகுத்பராணிகர் கூறுகிறார்.

முனிவர்கள் தங்கள் இருதயத்தி லுள்ள அகங்காரம் முதலிய வர்களை யொழித்தவர்களாயினும் ஆகம் ராமர்களாயினும் த்ரிவிக்ரமனிடம் பலனை விரும்பாமல் பக்தியைச் செய்கிறார்கள். ஹரிபானவர் (விஷயத்தில் ஆசை யுள்ளவர்களுடையவும் வீரக்தர்களுடையவும் மனதை வசப் படுத்துவதில் சாமர்த்தியமுள்ள) குணங்க ளுடையவராகிறார்.

10

ஹரியின் குணங்களில் சுடுபட்ட புத்தி யுடைய வரும் மகிமை பொருந்திய வரும் எப்போதும் விஷ்ணு பக்தர்களிடம் அன்புள்ள வரும் பாதராயணர் குமாரருமாகிய சுகர் பெரிய இந்த ஆக்கியானத்தை அத்தியயனம் செய்தார். 11

11

கௌரவர் களுக்கும் டீ ஸ்ரூஞ்சபர்களுக்கும் யுத்தம் நடந்த காலத்தில் வீரர்கள் வீரசுவர்க்கம் அடைந்தார்கள், பின்னர் திருதாஷ்டியான் குமரனாகிய துரி

(1) - ஆத்மாராம் - பாமாத்மாவிடம் இரமிப்பவர்.

‡ வீரஞ்சயர்கள் - பாண்டவர்கள். பாண்டவர்களும் கௌரவர்களோ. சேனாதிபதியாகிய திருஷ்டத்தியும் நன் வீரஞ்சய வம்சத்தன். ஆகையால் பாண்டவர்களையும் வீரஞ்சயர்களென்று கூறுகிறார்கள்.

14

15

16

17

13-15

16

17

† மற்றொருபாடம்-நீபுத்திரர்களைச்சுட்டு அந்தச் சிரம்திருக்கப் போகிறாய்.

தோவ்தனம் ஸ விருஷி டிரா -

தமிழர்ஹொழிமுதநாநயெந |

பெராடிவதானவநீபுருவகூர்

ധാവളം രാജ്യധാരിയായാകും ||

iv

புறா ஸாணா⁸தா⁸ந⁸வெ⁸ஷ⁸வா⁸ஜி⁸ந⁸டி⁸ |

சுவம் ஸஹஸிரொ நெமெ ஹுதூதூணம் விஜாதஜஃ ||

19

சுயொபவஸ்துஸு ஸயிதம் ஸத்யெஃ ஸம் ஸஜாஹிதஃ|

சுஜாநாநம்பலம்ஹாரம் பூணகஜ உபவதித ||

20

தன்னை விரட்டிக் கொண்டு வரும் அர்ச்சுனனைக் குழந்தைகளைக் கொன்ற அசுவத்தாமன் வெகு தூரத்திலேயே பார்த்தான். அவன் மனம் மிகவும் பீதியடைந்து (1) பிராணனைக் காத்துக் கொள்ள விரும்பி பூமியில் எவ்வளவு தூரம் போகக் கூடுமோ அது வரையில் (2) உருத்திரரிடம் பயந்து பிரமதேவர் நடுங்கி யோடியது போல் வெருண்டோடினான்.

18

‡ பிராம்மண குமாரனாகிய அசுவத்தாமன் களைத்துப் போன குதிரைகளை
புடைய தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேறுபாயம் காணாமல், பிர்ம்மாஸ்திரமே
தன்னைக் காப்பதெனக் கருதினான்.

19

பின்னர் அந்த அஸ்திரத்தை உபஸம்ஹாரம் செய்ய அறியாத வனாய்ப் பிராணசங்கடம் நோர்ந்தபோது ஆசமனம் செய்து தியானித்து அஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்தான்.

20

(1) பிராணனை மட்டும் காப்பாற்ற விரும்பினான். கீர்த்தியைக் காக்க விரும்பவில்லை.

(2) உருத்திரரிடம் பிரமதேவர் பயந்து ஓடக்காரண மென்ன வெனில், ஒருசமயம் பிரமதேவன் மிருகவடிவ மெடுத்துப் பெண்ணைப் புணர்வதற்கு யத்தனித்தான். அப்போது பரமசிவன் சினமடைந்ததால் வெருண் டோடினான். உருத்திரரிடம் பயந்து சூரியன் ஓடுவது போல் என்பது மற்றொரு பாடம். இச்சரித்திரம் வாம புராணத்தி லுள்ளது. வித்தி யுன் மாலி யென்னும் இராக்கத னொருவன் பரமசிவனிடம் சொர்ண விமானத்தை யடைந்தான். இந்த இராக்கதன் சூரியனுக்குப் 'பின்புறமாகவே தன் விமானத்தின் மீது சஞ்சரித்து அந்த விமானத்தின் ஒளியால் இரவை அகற்றி வந்தான். அதைக்கண்ட சூரியன் தன்னுடைய கிரணவொளியால் அந்த விமானத்தின் ஒளியை யகற்றிவந்தான். அவன் சங்கரனிடம் முறையிட்டான். சங்கரன் சின மடைந்தான். அதுகண்டு சூரியன் பயக் தோடினான்' அப்பொழுது சூரியன் ருத்திரனுடைய குரு திருஷ்டியினால் தகிக்கப் பட்டுக் கீழே விழுந்தான். பின்னர் சூரியன் ஸ்ரீகாசியில் லோலார்க்க னென்ற பெயருடன் விளங்கினான் என்பது சரித்திரம்.

உருத்திரரிடம் பயந்த யமன்போல் என்பது மற்றொருபாடம். இது மார்க்கண் டேயருக் காக உருத்திரர் சினங் கொண்டது கண்டு யமன் பயந்ததைக் குறிப்பதாகும்.

‡ பிராம்மண குமாரன் என்றதனாலும் உபசம்ஹாரம் தெரியாதவ் னென்றதனாலும் இன்னது வருமென்கிற யோசனைக் குறைவை விளக்குகிறது.

2 மஃதிரத்தை ஜடிக்ஷூப் டியோகித்த அஸ்திரத்தை நிறுத்தல்.

ததஃ ப்ராஹ்மஜாதகௌஜஃ ப்ரவணம் ஸவபுதொஹிஸ்டு |
ப்ராணாவஹிபெக்ஷா விஷ்ணு ஜிஷ்ணுருவாவ ஹ || 21

கூர்ஷகூர்ஷ ஹாவாவஹா ஹதநாநாஹயங்கர |
சுவஹெகொ ஹிஷ்ணுநாநாநாஹவமெயாஹ ஸி ஸாஸுதெஃ || 22

சுவஹிஷ்ணுஃ ப்ராஹ்மஜாதகௌஜஃ ப்ரவணம் ஸவபுதொஹிஸ்டு |
பாயாஹ்மஜாதகௌஜஃ ப்ரவணம் ஸவபுதொஹிஸ்டு || 23

ஸ ஹவ ஜீவஹிஷ்ணுஃ பாயாஹிஷ்ணுஃ ப்ரவணம் ஸவபுதொஹிஸ்டு |
விஷ்ணுஃ ப்ரவணம் ஸவபுதொஹிஸ்டு || 24

தயாயாஹ்மஜாதகௌஜஃ ப்ரவணம் ஸவபுதொஹிஸ்டு |
ஸாநாஹ்மஜாதகௌஜஃ ப்ரவணம் ஸவபுதொஹிஸ்டு || 25

கிஷ்ணுஃ ப்ரவணம் ஸவபுதொஹிஸ்டு |
ஸவபுதொஹிஸ்டு || 26

ஸ்ரீஹிஷ்ணு ||

வெகெஹிஷ்ணுஃ ப்ரவணம் ஸவபுதொஹிஸ்டு |
நெவாவஸ ஸவபுதொஹிஸ்டு || 27

திக்குக ஸெங்கும் பிரசண்டம் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டு கிளம்பிய
அந்த அஸ்திரத்தின் தேஜஸையும் (அப்போதுநேரிட்ட) பிராணபத்தையும் பார்
த்த அர்ச்சுனன் கிருஷ்ணனிடம் கூறுகிறான். 21

கிருஷ்ண! கிருஷ்ண! மகாபாகுவே! அன்பர்களுக்கு அபயம் கொடுப்பவ
னே! சம்சார மென்கிற (தியால்) தகிக்கப் படுகிறவர்களை அதினின்றும் விடுவிப்
பவன் நீ ஒருவன் தான். 22

நீயே பிரத்தியக்ஷ ஈசுவரன். நீதான் ஆதிபுருஷன். பிரகிருதிக்கு வேறுபட்
டவன். தானே பிரகாசிக்கும் சக்தியால் மாயையை யொழித்துக் கைவல்ய
சொருபத்தி லிருப்பவன். 23

இவ்வளவந்தம் மகிமைபுள்ள நீ மாயையினால் மோகமடைந்த மனமுடைய
ஜீவன்களால் உபாசிக்கப் படுகிறாய். அவைகளுக்குத் தரும் முதலிய பயன்களை
உனது மகிமையால் அளிக்கின்றாய். 24

ஆயினும் பூபாரத்தை யொழிப்பதற்கும் உன்னை யடைந்து மற்றதெதிலும்
மனத்தைச் செலுத்தாதவர் களுமாகிய பக்தர்கள் அடிக்கடி தியானிப்பதற்கும்
உனது அவதாரம் ஏற்படுகிறது. 25

தேவர்களுக்கும் தேவனாகிய பகவானே! மிகவும் பயங்கரமானதும் எங்குந்
தடையின்றி வியாபித்தது மாகிய இந்த தேஜஸின் சொரூபம் யாது; இது எங்
கிருந்து கிளம்பிற்று? எனக்குத் தெரிய வில்லையே. 26

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கூறுகிறான்.

இது துரோண சிரியருடைய புத்திரனாகிய அசுவத் தாமனுடைய பிரமாஸ்
திரம். அவன் தனக்குப் பிராணசங்கடம் உண்டானவுடன் இதைக் காட்டியிருக்

ந ஹ்ருஸ்யாநுதமே கிவிதீஷம் ப்ருதவகஸ்யநடி |
ஜஹ்ருஸ்யதேஜ உநஹ்ருஸ்யஜேதாஸ்யஸ்யதேஜஸா ||

28

ஸ்ரீஸூக்தம் ||

ஸ்ருகவா ஹ்ருவதா ப்ருகத் மஹ்ருந் பரவீரஹா |
ஹ்ருஷாபஸம் பரிக்ருஷ் ஸ்ருஷம் ஸ்ருஷாய ஸந்தயே ||
ஸம்ஹதூரநூரநூரநுஜஹ்யொவ்ஹஜஸ் ஸாஸம்வ்யதே |
ஸ்ருவ்யதூ ரொதீஸ் வம் உ வவ்யயாதேதக்யவஹிவக் ||

29

30

ஹ்ருஷாஸ்யதேஜஸம் தயொவீநு நொகாநு ப்ருதஹ்ருஹக் |
ஹ்ருஷாநா ப்ருஜாஸ்யவ்யாஸ்யாவதக்யஜேஷத ||

31

ஹ்ருஜாவஹ்யவாநொக்ய நொகவ்யதிகாரம் உ தடி |
உதம் உ வாஸம்ஹ்ருவஸ்ய ஸம்ஹாராஜ்யநொ உயடி ||

32

கிருன். இவன் உபசங்காரம் செய்யத் தெரியாதவன். தான் தெரியாதவன் என் பதை அவனே யறிவான்.

27

இந்த பிரம்மாஸ்திரத்தின் தேஜஸை நிவர்த்திக்க மற்ற அஸ்திரங்களுக் குத் திறமை யில்லை. விருத்தி படையும் இந்த தேஜஸை நீடும் பிரமாஸ்திரப் பிர யோகம் செய்து அதனுடைய தேஜஸால் நாசம் செய்யவேண்டும். நீ அஸ்திர ங்க ளெல்லாவற்றையும் பிரயோகம் செய்வதில் சமர்த்த னாயிற்றே.

23

சூத புராணிகர் கூறுகிறார்.

பகைவர்கள் மகாவீரர்க ளாயினும் அவர்களையும் கொல்ல வல்லவனாகிய பற் குனன், கிருஷ்ணன் இவ்விதம் கூறியதைக் கேட்டதும் ஆசமனம் செய்து கிரு ஷ்ணனை வலம்வந்து பணிந்து பிரமாஸ்திரத்தை நிவாரணம் செய்ய பிரமாஸ்திர ரத்தைப் பிரயோகித்தான்.

29

ஓ உடனே இரண்டு பிரமாஸ்திரங்களின் தேஜசும் ஒன்றாய்க் கலந்து ஆகா யம் பூமி அந்தரிக்ஷம் எங்கும் பரவி சூரியன் அக்னி இவைகளைப்போல் விருத்தி யடைந்தது.

30

அசுவத்தாமன் அர்ச்சுனன் இவர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் மூவுலகங் களையு மெரிப்பதும் மகத்து மாகிய அஸ்திரதேஜஸால் தகிக்கப்படும் பிராணிகள் யாவும் பிரளய காலாக்கினி என்றெண்ணின.

31

பிராணிகளுக் குண்டான உபத்திரவத்தையும் உலகத்திற் குண்டான நாச த்தையும் வாசுதேவரது அபிப்பிராயத்தையும் கவனித்து இரண்டு பிரமாஸ்த் திரத்தையும் உபசங்காரம் செய்தான்.

32

ஓ பிரளய காலத்தில் சங்கர்ஷணனுடைய முகத்தினின்றுண்டான அக்கினியும் சூரி யனும் கலந்து விருத்தியடையும்,

ஸ்ரீராமாநுஜ: பரமஹெண்ட: ப்ரபுஷாத்ருஷண: பவ: |
 தத்யஸஸு ஹி ஸ்ரீயொயஜாஷாத்ருய: பமாநு || 37

புதிதாய்து வ லுவதா வானாயுராஸ்திரன்தொ 22 |
 சூஹரிஷெ ஸிராஸஸு யஸெ ஜாமிநி வசுதஹா || 38

தடிவள்ள வயுதாம் வாவ சூததாயுராத்வலுஹா |
 ஹதகுஸு விஷியம் வீர சுதவாநு சுருவாம்ஸந: || 39

னாவம் பரீக்ஷிதா யஜாம் வாஸ்யாம் சுரஜெந வொஜிதம் |
 நெவஜி_ஹராமஸுதம் ஹனாம் யஜி_ஹவா_ஹதஹநம் ஜஹாநு || 40

ததொ஁ஸெது ஸ்ரீஸிரம் மொவிதூயஸாரயிஃ |
 நுவெடியது வியாயெ மொவனூ சூதஜாது ஹதாது || 41

தயா ஹிதம் வஸுவதாஸவஜ

உவாழ்வங்கட்கு ஜாழ்வாவிதேவ |

எவன் கருணையற்றவனும் துஷ்டனுமாக விருந்து பிறருடைய பிராணைக்கொண்டு தன் பிராணனைக் காக்கக் கருதுகிறானோ அவனைக் கொல்வது அவனுக்கு நலம்பயக்கும். † ஏனெனில் பிறரை இம்சை செய்த குற்றத்தால் நரகத்தை யல்லவா அடைகிறான்.

(அர்ச்சுன!) நான் கேட்டுக்கொண் டிருக்கும் போதே திரௌபதியை நோக்கி, “ஏ மானினி! உன்னுடைய புத்திரர்களைக் கொன்ற அசுவத்தாமனுடைய சிரசைக் கொண்டுவருகிறே” எனென்று நீ பிரதிக்ளை செய்திருக்கிறாய். 38

ஏ வீரனாகப் பாண்டிநந்தன் ! இந்த அசுவத்தாமன் ஆபுத மெடுத்தவன். பாபம் செய்தவன். உன்னுடைய புத்திரர்களைக் கொன்றவன். துரியோதனனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்தவன். பிராமண குலத்திற்கு அபகீர்த்தியை புண்டாக்கியவன். ஆகையால் இவனை வதம் செய்யலாம்.

39

தரும முணர்ந்த கிருஷ்ணன் இங்ஙனம் பிரேரேபித்ததும் கீர்த்தி வாண
னாகிய பார்த்தன், புத்திரர்களைக் கொன்றவனாயினும் அவனை (அசுவத்தாமனை)க்
கொல்ல விரும்பவில்லை.

பின்னர், கோவந்தனைத் தனக்கு நண்பனாகவும் சாரதியாகவு முடைய. ஆர்ச்சுனன் தன்னுடைய கூடாரம்வந்து மரணமடைந்த தன் புத்திரர்களை நினைத்து வருந்தித் துக்கங்கொண் டிருக்கும் தன் நாயகியாகிய திரௌபதிக்கு அசுவத்தாமனைக் காட்டினான்.

41

அவ்விதம் அவமானப்படுத்தப் பட்டவனும் பசுவைப்போல் கயிற்றினால் கட்டுண்டவனும் நிந்திக்கத்தக்க காரியங்களைச் செய்ததால் தலைகுனிந்து நிற்ப

†பாபம் செய்தவர்கள் இராஜனுடைய தண்டனைக்குட்பட்டால் அவர்களுக்கு நற் கதியுண்டாகும். இது ஸ்மிருதி வசனங்களுத்து. வாலியை வதம் செய்வதற்கு இராமர் கூறிய அநேக காரணங்கள் இதுவுமொன்று.

நிரீக்ஷ க்ரஷ்ண வக்ரதம் மூரொஸூதம்
வாஜஸூலாவா க்ரவயா நநாஜ வ ||

42

உவாவ ஸாஸஹக்ஷஸூ வஸநாநயநம் ஸதீ |
உவூதாம் உவூதாஜேவ ஸூஷ்ணொ நிரூம் மூரூம் || 43

ஸாஹஸூர யநுவெஹ்விஸமெபூவஸம்யஜை |
கூஸு மூஜஸூ ஹவதா ஸிக்ஷிதொ யஜநுமூ ஹாசு || 44

ஸ னஷ ஹவாநு ஜோணை பூஜாரூவெண வதூதெ |
தஸூரதூநாஜயம் வதூஸூ நாநுமூஜீரஸூ க்ரூ || 45

தஜஜீத ஜஹாவ ஹஜீமூளரவம் கூரு ||
வஜீநம் நாஹதி பூவாம் வஜீம் வஜீக்ஷஸூ || 46

ஜாஸூஜீதஸூ ஜநநீ மளதீ வதிஜேவதா |
யயாஹம் ஜதவதூதூ ரொஜீஸூ மூஜீ உஹம் || 47

~~~~~  
வனும் அபசாரம்செய்தவனுமாகிய குருபுத்திரனாகிய அசுவத்தாமனைக்கண்டது  
ம்சோபனமான சுவபாவமுடைய பாஞ்சாலி கருணைகூர்ந்துவந்தனம்செய்தாள்.

பதிவிருதையாகிய பாஞ்சாலி இப்படி அசுவத்தாமன் கயிற்றால் கட்டுண்  
டிருப்பதைக் கண்டும் சகிக்காமல் “இவர் பிராமணர்; தவிர குருவாகவும் ஏற்  
பட்டவர்; விட்டுவிடவேண்டும்! விட்டுவிடவேண்டும்!!” என்றாள். 43

(நாத!) தாங்கள், இரகசியமான மந்திரத்துடனும், ஸம்ஹாரம் உபஸம்ஹா  
ரங்களுடனும் தனூர்வித்தையையும் அஸ்திவித்தைகளையும் கற்றுக்கொண்ட  
துரோணசிரியரே இவர். † அவர்தான் புத்திரரூபமாக விருக்கிறார். மேலும்  
அந்த துரோணசாரியரின் சரீரத்தில் ‡ பாதியாகிய கிருபியு மிருக்கிறார். (அந்த  
கிருபி தன்கணவன் மரணமடைந்தவுடன் தானும் ஏன்மரணமடையவில்லை யெனி  
ன்) வீரனாய் நவளாகையால் கணவனையனுசரித்துப் பரலோகம் செல்ல வில்லை.

ஆகையால் தருமமுணர்ந்தவரும் மகாபாக்கியம் செய்தவருமாகிய பிரா  
ணேசா! (அர்க்கியம் முதலியவைகளால்) பூசிக்கவும் அடிக்கடி வணங்கவும்  
தகுந்தது குருவம்சம். ஆகையால், தங்களால் துக்கத்தையடையத்தக்க தல்ல. 46

குழந்தைகள் மரணமடைந்ததால் துக்கமடைந்து கண்களினின்று நீர்பெ  
ருகும் முகத்துடனிருந்து நான் கதறுவதுபோல, பதியைத் தெய்வமாகக் கருதி  
யவளும் கௌதம வம்சத்திற் பிறந்தவளுமாகிய இந்த அசுவத்தாமனுடைய  
தாயாரும் கதறவேண்டாம். 47

~~~~~  
† அவர்தான் புத்திரரூபமாக விருக்கிறார் என்பது தானே புத்திரனாகப் பிறக்கி
றான் என்னும் வேதப்பிரமாணங் கொண்டுக்கிறது.

‡ கிருபி துரோணசாரியரின் பாதி சரீரமென்பதும் வேதப் பிரமாணமேயாம்.

யெ: கொவிதம் ஸ்ரஹகூயம் ராஜநெநுரஜிதாத்வி: |
ததூயம் ப்ரஹ்மதூயம் ஸாநாவஸம் சூவாவிதத் ||

48

ஸூத்ரம் ||

யதூம் நூயம் ஸகரூணம் நிவதூனீகம் ஸம் உஹஸ |
ராஜா யதூஸுதொ ராஜிதூ: ப்ரதூநதூவொ அஜா: ||

49

நகூயஸுஹதெவஸு யுயுயாநொ யநஜய: |
ஹவாநு தெவகீயுதொ யெ வாதெ யாஸு யொவிதத் ||

50

ததூஹாவிததொ வீஹஸு ஸ்ரயாநயஸுத: |

ந ஹதூராநதூநதூயதெ யொஹநு ஸூவாநு சிஸூநுவயா ||

51

நிஸூ வீஹதம் ஓளவதூயு வதூவதூஜ: |

சூயொகூ வதூம் ஸவூரிதூஹ ஹவநிவ ||

52

அந்தக்கரணத்தை அடக்காத க்ஷத்திரியர்கள் அந்தணர்களுடைய வம்
சத்திற்குக் கோபமுண்டாக்கினால் அந்த க்ஷத்திரியர்களின் வம்சம் பரிவாரத்
துடன் துக்கமடையும். அந்த அந்தணவம்சம் இந்த க்ஷத்திரிய வம்சத்தைப்
பொசுக்கிடும்.

48

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

ஓ அந்தணர்களே! யாகம் செய்யும் காலத்தில் அக்னியிலுண்டான (அல்
லது இராஜமகிஷியான) திரௌபதியினுடைய அறநெறி வழுவாததும் நியாயங்
கடவாததும் கருணை நிறைந்ததும் கபடமற்றதும் சமமானதும் புகழ்பெறகட்
டியதுமாகிய வார்த்தையை இராஜாவாகிய தருமநந்தன் கேட்டுப் புகழ்ந்தார்.

நகுலன், சகாதேவன், சாத்யகி, தனஞ்சயன் தேவகியின் குமாரனாகிய
கிருஷ்ணன் இன்னும் மற்று முள்ளவர்கள் ஸ்திரீகள் முதலிய எல்லோரும்
புகழ்ந்தார்கள்.

50

¶ அச்சமயம் பீமசேனன் வெகுண்டெழுந்து யஜமானனுக்கும் தனக்கும்
பயனின்றி நித்திரை புரியும் குழந்தைகளை வீணை வதம்செய்தா னாகையால்
இந்த அசுவத்தாமனைக் கொல்வதே தர்மமசாஸ்திர சம்மதமென்றான்.

51

* பீமசேனன் கூறியதையும் திரௌபதி கூறியதையும் கேட்ட நான்கு
புயங்கோபுடைய பகவான் தனது நண்பனாகிய அர்ச்சுனனுடைய முகத்தைப்
பார்த்து புன்முறுவலுடன் கூறுகிறார்.

52

¶ நித்திரை செய்த பாலர்களை வதம் செய்ததில் தனக்குப் பயனில்லாமற் போய்விட்
டது. துரியோதனனுக்கும் பயனில்லை. இவ்விருவருக்கும் குழந்தைகளால் எவ்விதத் தீங்
கும் கிடையாது. ஆகையால் இது வீண்வாதம் என்பதாம்.

* பீமன் வெகுண்டு அசுவத்தாமனைக்கொல்லவேண்டுமென்று கூறியதையும் பாஞ்சாலி
கொல்லவேண்டாமென்று கூறியதையும் நிஷேதிக்க நான்குபுயங்களுடன் தரிசனந்தந்
தான் பகவான் என்றறித.

ஸ்ரீஹவாநு ||

ஸுஹவநுநகஹைவ ஸுததாயீ வயாஹுணஃ |
உயெவொஹயஜாதம் வரிவாஹுநுஸாவநடி ||

53

கூரூ ப்ருதிஸுதம் ஸதூம் யதூநாயதா வியாடி |
வியனு லீஉஸைநஸு வானூரூ உஹுஉவ வ ||

54

ஸ்ரீஸுதஃ ||

சுஜகூந ஸுஹவாஜீதாய ஹரெஹுடாடிஉயாவிநா |
உணீம் ஜஹார உஉககூநம் ஸுஜஸு ஸஹஉஉககூஜ ||

55

விஶு ரஸநாவஸம் வாமுஹதூஹதபுலடி |
தெஜஸா உணீநா ஹீநம் ஸிஸிராநிரயாவயசு ||

56

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார்.

அர்ச்சுனா ! அதமனாமினும் பிராமணனாகையால் அவனை வதம் செய்யக் கூடாது. ஃ ஆததாயி யாகிய அந்தணனை வதம் செய்யவேண்டும். ஆகிய இவ் விரண்டு சாஸ்திரங்களையும் நானேற்படுத்தியிருக்கிறேன். எனதாக்ஞையைப் பரிபாலனம் செய்.

53

* நீ உன் பிரியமுள்ள பாஞ்சாலிக்குச் சமாதானம் செய்த போது செய்த பிரதிக்ஞையை உண்மையாகச் செய். பீமசேனனுக்கும் எனக்கும் பாஞ்சாலி க்கும் பிரியமானதைச் செய்.

54

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பிறகு அர்ச்சுனன் ஹரியின் கருத்தையறிந்து கொண்டு விரைவாகத்தன் கைக்கத்தியால் அசுவத்தாமனுடைய கிரசிலிருக்கும் மணியையும் மயிரையும் அறுத்தெடுத்தான்.

55

பாலஹத்தி செய்ததால் கார்தி இழந்தவனும், (கிரசிலிருந்த) மணியற்றவ னுமாகிய அசுவத்தாமனைக் கட்டவிழ்த்து விட்டுக் கூடாரத்தை விட்டுத்தரத்தி னான்.

56

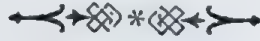
ஃ ஆததாயி - தீவைப்பவன், விஷம்கொடுப்பவன், ஆயுதமெடுப்பவன், பொருளையப கரிப்பவன், (பிறருடைய) பூமியையும் பெண்டிரையும் அபகரிப்பவன் எனப்பொருள்படும். இங்கு ஆயுதமெடுத்தா னாகையால் இவன் ஆததாயியாகிறான். ஆததாயியாகிய அந்தணன் வேத வேதாங்கங்களின் கரைகண்டவனானும் அவன் எதிர்த்துக் கொல்லவருவானாயின் அவனை வதம் செய்யலாம். இதனால் பிரம்ஹத்திசெய்தவனாகமாட்டான். (இதுவும் கிருஷ் ணபகவானால் ஏற்படுத்தப்பட்டதேயாகும்.)

* பீமனுக்கு அசுவத்தாமனை வதம் செய்வதில் பிரியம்; பாஞ்சாலிக்கு வதஞ்செய்யா மலிருப்பது பிரியம். இரண்டிலும் கிருஷ்ணனுக்குப் பிரியம்.

வபநம் ஜிவிணாஜாநம் ஸ்ரீநாநியபாவணம் தயா |
 னஷ ஹி ஸ்ரீஷ்ரீஸுநம் வயொ நாமொழைவி ஷெஹிகு || 57

புதுசொகாதாராஸுவெது வாணவாஸுஹ க்ருஷயா |
 ஸ்ரீநாநம் ஜிதாநம் யக்துதும் வக்ருநிதுஹாரணாஜிகு || 58

ஐதி ஸ்ரீஜைமவதெ ப்ரியஜைஸு வபநொய்யாய்.

ஸ்ரீஸுநம் ||

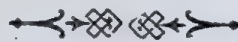
சுய தெ ஸ்வபரொதாநம் ஸ்ரீநாநாஜைகஜிஹதா |
 ஜாதம் ஸக்ருஷா மம்மாயா வாரஸுத யயா: ஹிய: || 1

தெ ஸ்ரீயொகம் ஸுவெது விருவது வ ஸுஸம் பநம் |
 சூபுதா ஹரிவாஜாஸுஜ: வுதஸுரிஜயெ || 2

பிராமணாதமர்மளுக்குக் கேசமறுத்தல், அவர்களின் பொருளைக் கிரகித்
 தல், இருப்பிடத்தைவிட்டு வெருட்டுதல் இவைகளையே வதமென்று பெரியோர்
 கள் கூறுகிறார்கள். அவர்களுக்குத்தேகத்தைப் பற்றியவை வேறெதுவுமில்லை.

புத்திர சோகத்தால் வருந்தும் பாண்டவர்கள் ஐவரும் திரௌபதியுடனி
 ருந்து மரணமடைந்த ஞாதிகளுக்குத்தகனம் செய்வதற்கு முயற்சியுள்ள காரி
 யத்தைச் செய்தார்கள். 58

7-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

8 - வது அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

* பின்னர் அந்தப்பாண்டவர்கள் மரணமடைந்தவர்களும் (தர்ப்பணத்
 தை) விரும்பியவர்களுமாகிய ஞாதிகளுக்குக்கங்கையில் தர்ப்பணம் செய்ய
 திரௌபதி முதலிய மாதர்களை முன்னே நடத்திக்கொண்டு சென்றார்கள். 1

அந்தப்பாண்டவர்கள் யாவரும் நீரால் தர்ப்பணஞ்செய்து மிகவும் பிரலா
 பித்து ஹரியின் பாதகமல தூளியால் பரிசுத்தமான கங்காஜலத்தில் மறுபடி
 யும் ஸ்நானம் செய்தார்கள். 2

* பிரேத காரியத்திற்குச் செல்லும்போது மாதர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டே
 செல்லவேண்டுமென்பது சாஸ்திரம்.

- தூதராவீநம் கூருவதிம் யுதராஷ்ட்ரம் ஸஹாநுஜம் |
 மாகாரீம் வுசுசொகாததாம் வுயாம் கூஷாம் உராய்வம் || 3
- ஸாங்கயாராவஸ உநிலிஹுதவஸுநு ஸுவாஜிபுதாநு |
 ஸுதெஷு காமஸு மதிம் ஷபுயநவதிகியாடி || 4
- ஸாயிசுவாஜாதஸுசுராவீநம் ராஜம் கிதவெஹுதம் |
 சுஜீஹநஜாஜிதவெநுரம் கவஸுஸுக்ஷதாயுஷம் || 5
- யாஜயிசுவாஸுசுராவீநம் திரிவிருதகலுசெகம் |
 தஷுஸம் வாவநம் ஷிஷுஸு மதவெநுரிவாதநெசம் || 6
- சுதேஷு வானுஸுசுராவீநம் செநெயொகவ ஸம்யுதம் |
 வெவாயநாஜிவிநிவெஷு வஜிதெஷு திவஜிதம் || 7
- மனம் கூதததிஸுபுஷுநு அரகாம் ரயாவீதம் |
 உவெவெஷுவிவாவநீஸுதராம் ஸவவிஹுதம் || 8

அநேக முனிவர்களுடன் கூடியமாதவன் அங்கிருக்கும் குருவம்சத்திற்குப் பதியாகிய தருமபுத்திரர் அவருடன் பிறந்த பீமன் முதலியவர்கள், திருதராஷ்டிரன், புத்திரசோகத்தால் வருத்தமடைந்த காந்தாரி, குந்தி, திரௌபதி, உறவினர்களை இழந்த துக்கத்தில் மூழ்கிய மற்றவர்கள் இவர்களுக்கு ஜனன மரணமுதலிய காலகதியைப் பிராணிகளால் தடுக்க முடியாதென உபதேசித்துச் சமாதானம் செய்தார். 3—4

பகவானுன் இருஷ்ணன் வஞ்சகர்களாகிய துரியோதனன் முதலியவர்கள் இடுங்கிக் கொண்ட அஜாத சத்ருவின் (தரும புத்திரரின்) இராஜ்யத்தை அவருக்குச் சுவாதீனப்படுத்தி திரௌபதியின் கூந்தலை தொட்டதனால் ஆயுள் முடிவைப்பெற்ற துரியோதனனை பீமன் அர்ச்சுனன் முதலியவர்களைக் கொண்டு வதம் செய்தார். 5

மேலான ஒழுங்கையுடைய மூன்று அசுவமேதயாகங்களைத் தரும புத்திரருக்கு நடத்திக் கொடுத்து, நூறு அசுவமேதயாகங்களை யனுஷ்டித்த தேவேந்திரன் கீர்த்தி திக்குகளெங்கும் பரவி யிருப்பது போல் இந்த யுதிஷ்டிரருடைய பரிசுத்தமான கீர்த்தியைத் திசைகளெங்கும் பரவும்படி செய்தார். 6

கோலிந்தன் பாண்டு புத்திரர்களிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு சினி என் பவனுக்குக் கொள்பேராகிய சாத்தகியுடனும் உத்தவருடனும் எல்லோராலும் பூஜிக்கப்பட்ட துவைபாயனர் (வியாசர்) முதலிய முனிவர்கள் புகழ்த்துவாரகை செல்ல நிச்சயித்து இரதத்தி லேறினர். அப்பொழுது பயத்தால் தளர்ச்சியடைந்து (அபுமன்யுவின் பத்தினியாகிய) உத்தரை எதிர் நோக்கி வரக்கண்டார். 7-8

கூனூலூலுவுலுவிதாநாநாதா யொமெஸுரொ ஹரி: |
வூலாயயாவூனொடிஹும் வெவராடூ: கூரூதகூவெ || 14

யடிவூலூம் ஸூஸூரூலூலொவம் வாபூதிகூ யடி |
வெவூவம் தெஜ சூலாடி வஸாஜூஜூமூலூ || 15

லாஜூலூ னதாஸூயும் வவடூஸூயூயெயூதெ |
ய ஹம் லாயயா லெவூலூ ஸூஜதூவதி ஹூஜ: || 16

ஸூலூதெஜூவி நிஜூகெரூதூஜெஸூலூ கூலூயா |
பூயாணாலூலூவம் கூலூலூஜூலூ வூயா ஸகீ || 17
கூனூ ||

நூலூலூ வூரூலூவம் கூலூலூலூலூ லூகூதெவூலூ |
கூலூலூலூ வவடூலூவிதாநா ஜெவூலூலூலூலூலூ || 18

லாயயவநிகூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூ |
ந லூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூ || 19

தூலூ வூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூ |
லூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூலூ || 20

பூதங்கள் எல்லா வற்றிற்கும் அந்தர்யாமியும் யோகேசுவரருமாகிய ஹரி
யானவர் குருவம்சம் விருத்தி யடையத் தமது மாயையால் உத்தரையின் உள்
ளிருந்து கர்ப்பத்தை மறைத்துக் கொண்டார். 14

ஓ பிருகு சிரேஷ்டரே! பிரமாஸ்திர மானது வீணாகாததும் வேறென்றால்
தடுக்கக் கூடாததுமாயினும் விஷ்ணு தேஜஸின் சொரூபமான சக்ராயுதத்தினி
டம் வந்தவுடன் அடங்கி விட்டது. 15

இந்த பிரமாஸ்திரத்தை நிக்ரகம் செய்தது பற்றி அதிகயிக்கத்தக்க குணங்
களையுடைய அச்சதனிடம் ஆச்சரியப் படவேண்டாம். அவன் தான் ஜன்மம
டையாமலே தன் மாயையால் இந்த பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கிறான். பரிபாலிக்
கிறான். சங்கரிக் கின்றான். 16

பிரமாஸ்திரத்தி னுடைய தேஜஸுக்குத் தப்பிய புத்திரர்கள், பாஞ்சாலி
இவர்களுடனிருந்து பதிவிருதை யாகிய குந்தி பிரயாணத் திற்குத் தாயாராகிய
கிருஷ்ணனைப் பார்த்துக் கூறுகிறாள். 17

குந்தி கூறுகிறாள்.

ஆதிபுருஷனும் பிரகிருதிக்கு வேறுபட்ட வனும் பிரகிருதியை யடக்கி
யாள்பவனும் பூதங்களின் உள்ளும் புறம்பு மிருப்பவனும் காணமுடியாதவனும்
மாயை என்னும் திரையில் மறைந் திருப்பவனும் அதோக்ஷணம் அழிவற்ற
வனுமாகிய தெரிந்து கொள்ளாத நான் உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன். நாட்டியத்
தை ஆசரித்த நடன்போன்றவரீர். (தேகத்திலுள்ள அபிமானமுள்ள)முட்கிரு

கருஷாய வாஸுஷெவாய ஷெவகீ நநநாய வ |
நநுமொவகஸுஜாராய மொவிநாய நநொ நநி ||

21

நநி வஸ்கஜநாலாய நநி வஸ்கஜநாலிநெ |
நநி வஸ்கஜநெசுராய நநிவஸு வஸ்கஜநெயெ ||

22

யயா ஹுஷீகெஸ வநெந ஷெவகீ
கஸெஸநரஸுஜா வஸுவிரஸு வஸுவாவிபுதா |
விநொவிதாநெஹஸுவஹாநுஜா விநொ
கவெயெவநாநெந ஸுஹுவிபுஷணாஸு ||

23

ஷ்டிகளுக்கும் (பரமாத்ம ஜீவாத்ம விவேசனம் செய்யும்) பரம ஹம்சர்களுக்கும் (சுவருபத்தை யறிந்த) முனிவர்களுக்கும் (இராகதுவேஷ முதலியவைகளற்ற) நிர்மலமான அந்தக் கரணமுடையவர் களுக்கும் காண முடியாத மகிமை யுடையவர். (அவ்விதமிருக்க) ஸ்தரீகளாகிய நாங்கள் பக்தியோகத்தைச் செய்து எவ்விதம் தங்கள் (சொருபத்தை) காண்போம்.

18-20

கிருஷ்ணரும் வாசுதேவரும் தேவகி நந்தனரும் நந்தகோப குமாரரும் கோவிந்தருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்! நமஸ்காரம்!

21

(1) பங்கயத்தை நாடியிலுடையவருக்கு நமஸ்காரம். பங்கய மாலைகளை யணிந்தவர்க்கு நமஸ்காரம். பங்கய நேத்திரானுகிய உமக்கு நமஸ்காரம்! (2) பங்கய அடையாள முள்ள பாதங்களை யுடைய உமக்கு நமஸ்காரம்.

22

‡ ஹிருஷீகேச! துஷ்டனாகிய கம்சனால் இம்சிக்கப்பட்டவளும் வெகுகாலம் துக்க மடைந்தவளுமாகிய தேவகியை விடுவித்தது போலா நாதனாகிய நீர் என்னையும் விடுவித்தீர். என்னை என் புத்திரர்களுடன் அநேக ஆபத்துகளினின்றும் பலமுறையும் விடுவித்தீர்.

23

(1) பங்கயத்தை நாடியில் என்றதால் பிரபஞ்சம் யாவும் பத்மாகாரமாக நாடியிலமைந்திருக்கிற தென்பது கருத்து.

(2) பாதங்களில் பத்மரோகைக ளிருக்கின்றன என்பதாம்.

18-19-20 இந்தமூன்று சுலோகங்களும் - ஆத்ராமர் களையும் தன்னுடைய குணங்களால் வசமாக்கி பக்தியோகம் செய்யும்படி செய்ய அவதரித்த பகவானாகிய உன்னை ஸ்திரீகள் எவ்விதம் பக்திசெய்யப் போகிறார்கள். ஆகையால் நமஸ்கரிக்கிறேன் என்னும் கருத்துடையன. குந்திக்குக் கிருஷ்ணன் சிறியவனாயினும் பகவானாகையால் நமஸ்கரித்தாள் என்றறிக.

‡ தாயாகிய தேவகியை விட என்னிடம் மிகுந்த அபிமானத்தால் காப்பாற்றி யிருக்கிறாய். எப்படியெனில், தேவகி வெகுநாள் காராகிருகத்தி லிருந்தாள். கம்ஸனால் அவளுக்கு ஏற்பட்ட பயத்தை மட்டும் கிவிருத்தி செய்தீர். அவளுடைய புத்திரர்களைக் காக்கவில்லை. தவிர அவளுக்குப் புருஷன் நாதன். எனக்கு அநேகவிதமான ஆபத்துக்கள்; அதிலும் அடிக் கடி நேர்ந்திருக்கின்றன. அதிலும் என் பிள்ளைகளின் பொருட்டேயாம். நீ ஒருவனை எனக்கு நாதன். ஆகையால் என்னிடம் மிகுந்த அபிமானமுடையவன் என்பது கருத்து.

விஷாநஹாஹை வுருஷாடிஷாநா
டிஷாஹாயா வநவாஸக்யஜதஃ |

ஏயெ ஏயெநெகஹாரயாஹுதொ

ஐளணஹுதஸூர்ஷ ஹரெஹிரக்ஷிதாஃ ||

24

ஸுயெயநநிஸுஷா நஸூர்வாயாஷாநொ உநிஃ |

வநெசுஸூரத்யவத ஸஹ சூரொகெஸூரதாஃ வநெ ||

25

விவடிஸுணு தாஸுஸுதது தது ஜமஹொ |

ஹவதொ ஷாநம் யஸூர்ஷாடிஷாநஸுடிஷாநடி ||

26

ஜநெஸுயடி ஸுத ஸீ ஹிரெயநாநடி வுநாநு |

ந வாஹடிஸுயாதாஃ வெ சவாஹிணுநொவாடி ||

27

நொஹகிஹவிதூய நிவததுணவதயெ |

சூதூர்வாய ஸாநாய கெவஸுதயெ நடி ||

28

~~~~~
விஷத்தினின்றும் (பீமனுக்குத் துரியோதனன் விடமுட்டியது) பெரும்
தியினின்றும் (அரக்குமானிகை) இராகுத தரிசனத்தி னின்றும் (இடும்பன்
முதலியவர்கள்) சூதாரும் சபையி னின்றும் வனவாச கஷ்டத்தி னின்றும் ஒவ்
வொரு யுத்தத்திலும் அநேக டீ மகாரதர்கள் பிரயோகித்த அஸ்திரங்களி னின்
றும் அசுவத்தாமன் பிரயோகித்த பிரமாஸ்திரத்தி னின்றும் ஏ கிருஷ்ண நான்
கள் உன்னால் இரக்ஷிக்கப் பட்டோம். 24

* வனத்தில் சஞ்சரிக்கும் எங்களைச் சபிக்கத் துரியோதனனுப்பிய
மகா கோபியாகிய தூர்வாச முனிவர் முவுலகங்களுடன் கீரையாலும் திருப்தி
யடைந்தார். அதுவும் உன்னுடைய அனுக்கரகமே. 25

ஐகத்குருவே! ஆபத்துக்கள் அடிக்கடி ஏற்பட்டும். ஏனெனில் அந்தந்த
கஷ்ட காலங்களில் ஜனன மரண ரூபமாகிய சம்சாரத்தை நீக்கும் உன்னுடைய
தரிசனம் மறுபடியும் கிடைக்கு மல்லவா? 26

ஜன்மம், பிரபுத்தன்மை, வேதசாஸ்திர சிரவணம், பொருள் இவைகளில்
மேன்மை யடைந்து கர்வங்கொண்ட மானிடன் தீனரக்ஷகனாகிய உன்னை (கிரு
ஷ்ண கோவிந்தா என்று) சொல்லவும் மாட்டான். 27

பக்தர்களுக்குப் பொருளானவனும் அற்றுப்போன (தருமம் அர்த்தம் கா
மம்) என்ற குணங்களின் செய்கை யுடையவனும் ஆத்மாராமனும் சாந்தரும்
கைவல்லிய மருளவல்ல சமர்த்தனுமாகிய உன்னை நமஸ்கரிக்கிறேன். 28

டீ மகாரதர்கள்- தங்களையும் தன்ராதிகளையும் குதிரைகளையும் இரக்ஷித்துக் கொண்டு
யுத்தம் செய்பவர்கள்.

* இது அதிகப்பாடம்.

உநெநு சுவாஃ காமுஜீஸாநநநாழிநியநம் விஹுடி |
வஸம் வரணம் வஸபுது ஹிதாநா யநியஃ கவிஃ ||

29

ந வெடி கஸிஜ மவம்ஸிகீஷிபுதம்
தவெஹஜாநஸு நுணாஃ விபாவநடி |
ந யஸு கஸிஜயிதொ஽ஸிகஹிபு வி
அஷஸுஸ்யவ்ஸிநிஷஜா உதிநபுணாடி ||

30

ஜந கபேவ விஸாதுநஜஸுராகதுபுராதுநஃ |
தியபுஜாவிபுயாடிஸு தடிதுணவிபாவநடி ||

31

மொவபுரபெ சுவயி கருதாமஸி டாஉ தாவ
புராதெ டுஸாஸு கவிஹாஜநஸம்ஸுஜாக்ஷடி |
வக்ரு நிநீய ஹயஹாவநயா ஸ்விதஸு
ஸா உஃ விஜொஹயதி லீரவி யஜிஹிதி ||

32

காலன், சிஷுகன், ஆதியும் அந்தமுயில்லாதவன். பிரபு, பூதங்களெல்லா வற்றையும் சமமாகப் பாவிப்பவன் நீ என்பதை நானறிவேன். உன்னை நிமித்த காரணமாகக் கொண்டு ஜனங்கள் ஒருவர்க் கொருவர் கலகம் செய்கிறார்கள். 29

* பகவானே! நீ மானிடன் செய்வதையே செய்து வருவதால் உன் கருத் தை யாராலும் அறிய முடியவில்லை. உனக்கு நண்பன், பகைவன் என்னும் பே தம் எப்போது மில்லை. நீ சிலரைத் தண்டிப்பதாகவும் சிலரை ரக்ஷிப்பதாகவும் பாமர ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள் 30

பிரபஞ்ச சொரூபமாகிய ஏ! பரம புருஷ, அந்தர்யாமியும் ஜனன மற்றவ னுமாகிய உனக்கு (வராகம் முதலிய) திரியக் ஜாதியிலும் (இராமர் முதலிய) மா னிடனாகவும் (வாமனர் முதலிய) ரிஷிகளாகவும் (மத்ஸ்ய முதலிய) ஜல ஜந்துக் களாகவும் ஜன்மம் ஏற்பட்டதும் அகர்த்தாவாகிய (ஒன்றும் செய்யாதவர்) உன க்குக் கர்மம் ஏற்பட்டதும் லீலையே யாம். 31

கிருஷ்ண! (தயிர்ச்சட்டியை யுடைத்ததனால்) அபராதிபாகிய உன்னைக் கட்டுவதற்கு யசோதை கயிற்றை யெடுத்தாள். அச்சமயம் நீ, கண்களினின்று பெருகும் நீ ரொடு கலந்தமையுடனும், பர பரப்புடன் பார்க்கும்கண்களுடனும் கூடிய உனது முகத்தைக் கீழ்நோக்கி பயந்தவன்போல் காட்டிய உனது அவஸ் தையை நினைக்கும் போது எனக்கே மோக முண்டாகிறது. (ஜனன மரணரூப மாகிய சம்சார மென்னும்) பயமும் (மோக்ஷமளிக்கும் உன்னிடம்) பயமடைகிற தல்லவா? 32

* சிலரை கிஷிப்பது சிலரை ரக்ஷிப்பது என்னும் செய்கை மானிடனாக அவதரித்த தை அனுசரித்துச் செய்வதாகும். உண்மையில் பகவானுக்கு அந்த பேதமில்லை யென்பது கருத்து.

கெலிஹாஹுரஜம் ஜாதம் வுண்ணுஸூகஸு கீதயெ |
யபொஹி யஸுநாவாயெ உயஸெவ வநந் || 33

சுவரெ வஸுபெவஸு பெவசுநா யாவிதொஸுநாசு |
சுஜஸுபெவஸு கெஷுபாய வயாய வ வுநாவிஷா || 34

ஹாராவதாரணாயாநெ ஹுவொ நாவ இவொபயள |
வீபினா ஹுரிவாரெண ஜாதொ ஹுநாதுவாகுகிபுத || 35

ஹவெவஸிநு கிஸுநா உநாநாபெவிபுநாகாகெபெவி |
ஸு வணஸுநாணாஹுநாணி கரிஷுநிதி கெவந || 36

ஸுநுண்தி நாயந்தி முநுண்துலீக்ஷு
ஸுநுநிநந் தவெஹிதம் ஜநா ||

த வநவ வஸுநுவிநெண தாவகம்
ஹவஸுவாஹொவாநம் வபாஹுஜ || 37

பரிசுத்தமான மகிமையையுடைய புதிஷ்டிரருக்குக் கீர்த்தியை யுண்டு
பண்ணுவதற்கு, மலய பர்வதத்தின் கீர்த்தியை விருத்தி செய்ய வனத்தில் சந்
தன விருகும் உண்டாவது போல் ஜன்ம மில்லாத நீ மிகுந்த பிரீதிக்குக் கார
ணமாகிய யாதவவம்சத்தில் அவதாரம் செய்தாய் எனச் சிலர் கூறுகிறார்கள். 33

* இந்தப் பிரபஞ்சம் கேசுமமடையவும் தேவ சத்துருக்கள் நாசமடையவும்
பிரமன் முதலியவர்களால் (அல்லது சுதபஸ், பிருசுனி அவ்விருவரால்) பிரார்த்தி
க்கப்பட்டு வசுதேவருடைய பத்தினியாகிய தேவகியிடம் நீ அவதாரம் செய்த
தென மற்றும் சிலர் கூறுகிறார்கள். 34

† சமுத்திரத்தில் தத்தளிக்கும் ஓடம் போல் மிகுதியான பாரத்தால் தத்த
ளிக்கும் பூபாரத்தைப் போக்க பிரமதேவரால் பிரார்த்திக்கப்பட்டு அவதரித்த
தாக மற்றும் சிலர் கூறுகிறார்கள். 35

இந்த சம்சாரத்தில் அவித்தையாலும் காமத்தாலும் கருமத்தாலும் கிலேச
முறும் மானிடர்கள் (அந்தக் கிலேச நிவிருத்தியின் பொருட்டு) சிரவணம், ஸ்மர
ணம் இவைகளுக் குரியவைகளைச் செய்ய அவதாரம் செய்ததெனக் கூறுகிறார்
கள் சிலர். 36

எந்த மானிடர்கள் உம்முடைய சரித்திரத்தை அடிக்கடி சிரவணம் கானம்
கீர்த்தனம் ஸ்மரணஞ் செய்கிறார்களோ (மற்றவர்கள் கீர்த்தனம் செய்யக் கேட்
டுக்) சந்தோஷ மடைகிறார்களோ அவர்கள் தான் சம்சார பரம்பரையை
நிவிருத்திக்கும் உன்னுடைய பாத கமலத்தை விரைவாகப்பார்க்கிறார்கள். 37

* பிரமன் முதலியோரால் பிரார்த்திக்கப்படும் விவரம் 10-வது ஸ்கந்தத்திற் காண்க.

† முன் சுலோகத்தில் பிரமதேவர் பிரார்த்தித்தது முக்கிய மென்றும் இந்த சுலோகத்
தில் பூமியின் பொருட்டென்றும் வித்தியாசம் காண்க.

கூபுஷு நஸூ வஸுருதெஹித ப்ருவொ
ஜிஹாவஸி ஸிதுஹுரொ஽நுஜீவிநு |

யெஷாந் ந வாகுஷுவதஃ வடாஹஸுஜா
துராயணம் நாகவஸு யொஜிதாஹஸாடி || 38

கெ வயா நாகரூபாவஸூ யபுவிஸுஹ வாகவாஃ |
லவதொ டஸுநம் யஹிடி ஹுஷீகாணாஜிவெஸிதுஃ || 39

நெயம் ஸொலிஷுதெ யாகீ யஸெடாநீம் மடாயா |
கவதுதெடாநகிதா ஹதி ஸுருக்ஷண விருக்ஷிதெஃ || 40

ஹெ ஜநவடாஸுஜாவஸுவக்ஷஸுயிவீராயஃ |
வநாஜி நபுஷுநுஹொ ஹெயுதெ தவ வீக்ஷிதெஃ || 41

ஸய விஸுஸு விஸுதாநிஸுதெஃ ஸுருக்ஷு நெ |
ஸெஹவாஸஜிஹம் மிஸி டுஜம் வானுஷு வுஷிஷு || 42

கவயி நெ஽நநுவிஷயா உதி஽யுவதெ஽ஸுருக் |
நதி஽ஹதாடி வாகுஷுவஸுநுதி || 43

தன்னை ஆசரித்த வர்களுடைய மனோரத மெல்லா வற்றையும் பூர்த்தி செய்யும் பிரபுவே! அன்புடைய வர்களும் உன்னை யனுசரித்து ஜீவிப்பவர்களுமாகிய எங்களை இப்போது நீ கைவிடுவதற்கு விரும்பலாமா? துரியோதனன் முதலிய இராஜாக்கள் விஷயத்தில் பாபத்தைச் செய்த எங்களுக்கு உம்முடைய பாதார விந்தத்தைத் தவிர சரணமடையக் கூடியது வேறொன்றும் இல்லை. 38

இந்திரியங்களுக்கு ஈசனாகிய நீயில்லாவிடில் நாமமும் உருவமும் இல்லை; அதுபோல் நீ எப்போது எங்களைப் பார்க்காமல் போகிறாயோ அப்போதே. கீர்த்தியிலும் ஐஸ்வரியத்திலும் மேம்பட்ட யாதவர்களும் பாண்டவர்களுமாகிய நாங்கள் யார்? (இல்லாதவர் களாகவே ஆகிறோம்) 39

ஓ கதாதர! மற்றவர்களுக் கமையாத வஜ்ரம் முதலிய இலக்ஷணங்க ளமைந்த உன்னுடைய பாதங்களின் அடையாள முள்ள இந்த பூமி, இப்போது பிரகாசிப்பது போல் (நீ ஊருக்குச் சென்றால்) பிரகாசிக்காது. 40

சகல வளப்பங்களுடனும் செவ்வனே வளர்ந்த ஓஷதிகள், கொடிகளையுடையனும் காடு மலை நதி கடல் இவைகளுடனுங் கூடிய இந்த தேசம் யாவும் உன்னுடைய பார்வையால் விருத்தி யடைகின்றன. 41

ஓ விச்வேச்வர! பிரபஞ்சத்தின் அந்தர் யாமியே! விச்வக்ஸ்வரூப! என்னைச் சேர்ந்தவர் களாகிய பாண்டவர்க ளிடமும் யாதவர்க ளிடமும் எனக் கேற்பட்டிருக்கும் திடமான இந்த ஸ்னேக பாசத்தை நீக்கவேண்டும். 42

மது என்ற தேசத்திற்குப் பதியாகிய திருஷ்ணி! என் மதியானது மற்ற விஷயங்களில் சம்பந்தப் படாமல், கங்கை தன் பிரவாகத்தைக் கடலில் சேர்ப்பது போல் உன்னிடம் பிரத்தியக்ஷமாக அன்பை யடையட்டும். 43

ஸ்ரீக்ருஷ்ணக்ருஷ்ணவவ வுஷ்ணுஷ்ணாவநீஷு
 ஸ்ராஜநுலம்ஸாஹநாநவவமுகூயபு |
 மொவிந மொவிஜஸுராதிஷுஹராவதார
 யொநீஸுராவிருமுரொ ஹவநுஷெ ||

44

ஸ்ரீஸூக்தம் ||

வ்யயயெஸம் கருவபெஷு வரிணைதாவினொடிய |
 உதம் ஜஹாஸ வெகுகுணொ ஜொஹயநிவ உயயா ||

45

தாம் வாக்ஷிதூவாஜுத்ரு ப்ருவிஸு மஜஸாஸுயடி
 ஸ்ரீயஸு ஸ்வபுரம் யாஸுநெ ஜாஜிசு நிவாரிதம் ||

46

வ்யாஸாபெஷுஸ்ரீஸுரொஹாபெஷுக்ருஷ்ணநாஜுதகஷுணா |
 ப்ருவொயிதொஜீதிஹாபெஷெநுபாஸுயுதஸுவாவிதம் ||

47

ஸ்ரீ கிருஷ்ண! அர்ச்சுனனுக்குச் சகாயனே! யாதவசிரேஷ்ட! பூமிக்குத்
 துரோகம் செய்த ஸூத்திரியர்களின் வம்சத்திற்கு அக்கினியானவரே! குறை
 யாத மகிமையுள்ளவரே! கோவிந்த! கோக்கள் பிராமணர்கள் தேவர்கள் இவர்க
 ளுடைய கஷ்டத்தைப் போக்குவதற் குரிய அவதாரம் செய்தவரே! யோகீச
 வர எல்லோருக்கும் குருவாகியவரே உமக்கு நமஸ்காரம்.

44

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு குந்தியின் மதுர வசனங்களால் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட
 மகிமையைபுடைய கிருஷ்ணன் மாயையால் மோகப் படுத்துகிறவர் போல்
 மந்தகாசம் செய்தார்.

45

கிருஷ்ணன், (உனக்கு என்னிடம் அன்புண்டாகக் கடவதெனக்குந்தியிடம்)
 சொல்லிவிட்டு ஹஸ்தினாபுரியில் பிரவேசித்து, குந்தி யிடத்திலும் (சுபத்திரை
 முதலிய ஸ்திரீகளிடத்திலும்) சொல்லிக் கொண்டு தன்னிருப்பிடம் பிரயாண
 மாகும்போது தருமபுத்திரர் அன்புமேலிட்டித்தடுத்தார். (கொஞ்சக்காலம் இங்
 கிருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்).

46

‡ மிகுந்த துக்கமுடைய தரும புத்திரருக்கு, பகவானுடைய அபிப்
 பிராய மறியாத வியாசர் முதலிய முனிவர்களும் § அற்புதமான செய்கை

‡ பகவானுடைய அபிப்பிராய மறியாதவர்கள் என்றது., ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு பீஷ்
 மாகாரியார் கிரியாண மடையும் மகோற்ச வத்திற்குத் தரும புத்திரருடன் போகவேண்டு
 மென்றும் அந்த பீஷ்மரைக் கொண்டு யுதிஷ்டிரருக்கு குபதேசிக்கச் செய்யவேண்டு மென்
 றும் அபிப்பிராய மறியாதவர்கள்.

§ அற்புதமான செய்கையுடையவர் என்றது கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்
 கும். சந்திசெய்யத் தூது சென்றும் சமயோசித மாகப் பேசி யுத்தத்தையே தீர்மானித்
 ததுபோல் தருமபுத்திரருக்கு விவேக முண்டாகும்படி உபதேசித்தும் விவேக மில்லாண்
 மையே தீர்மானப் படுத்தினார். அதுதான் அற்புதமான செய்கை.

சூஹ ராஜா யஜுஸுதஸ்திஜயநு ஸுஹுஜாம் வயழ் |
பூாக்யுதெநாதநா விபூா: ஸெஹரெஹவஸம் மத: || 48

அஹோ நெ வஸுதாஜிதாநம் ஹுதி ராஜம் துராநாதம் |
 வாரக்யஸெவ நெஹஸுஸஹ்ஸு நெஃக்ஷாஹிணீஹதா || 49

வாறு விஜய ஸுஹிநித்ரு வித்ரு லூரத்ரு மூரூ ஓஹம் |
 ந மெ ஸூநிரயாநெநா ஹி விஷயாநாயாநெதெ || 50

நெநொ நாஜி: பூஜாஹதகூயகூஜெ யுகெ வயொ ஊஷாடி |
ஹதி ஜெ ந து ஸொயாய கஹு தெ ஸாஸநம் வஹ: || 51

புடைய கிருஷ்ணனும் விவேக முண்டாகும்படி இதி காசங்களைக் கூறி யுபதே
சித்தும் விவேக முண்டாகவில்லை. 47

ஓ அந்தணர்களே! தருமபுத்திர மகாராஜன், பந்துக்கள் வதஞ் செய்யப் பட்டதை நினைத்து ஸ்நேகம் மோகம் இவைகளுக்குட் பட்டு அவிவேகத் துடன் கூறுகிறார்.

48

ஆச்சரியம்! துராத்மாவாயினான் இந்நதயத்தில் ஏறியிருக்கும் அஞ்ஞானத்தைப் பாருங்கள். (நாய்நரி முதலியவைகளுக்கு) ஆஹாரமாக மட்டும் ஏற்பட்ட இச்சரீரத்தின் நிமித்தம் என்னால் வெகு + அகௌகணிகசேனைகள் மாண்டன.

49

வாலிபர்கள், அந்தணர்கள், சம்பந்திகள், நண்பர்கள், பிதாவின் உடன் பிறந்தவர்கள், சகோதரர்கள் ஆசாரியர்கள் இவர்களுக்குத் துரோகம் செய்த எனக்குப் பதினாயிரம் வருஷங்களில் அநேகம் பதினாயிர வருஷங்க ளானாலும் நரகத்தினின்று விடுதலை யுண்டாகப் போகிற தில்லை.

50

தருமமாக யுத்தம் செய்து சத்துருக்களை வதம் செய்தால், அரசனுக்குப் பாபமுண்டாகாது என்று சாஸ்திரங்களில் கூறியுள்ள வசனங்களும் எனக்கு விவேகத்தை உண்டு பண்ணுகிற வைகளல்ல; ஏனெனில், அந்த வசனங்கள் பிரஜைகளைப் பரிபாலிக்கும் அரசனுக்கு ஏற்பட்டவைகள்.

51

† அக்டோபெரின் - 1 - இரதம் 1 - கலும் 5 பதாதிகள் 3 - குதிரைகள்சேர்ந்தது பத்தியென்று கணக்காகிறது. பத்தியை மூன்றாகப் பெருக்கினால் சேனாமுகம்; சேனாமுகம் மூன்று சேர்ந்தால் குல்மம்; குல்மம் மூன்றானால் கணம்; கணம் மூன்றானால் வாசினி; வாசினி மூன்றானால் பிருதனை; பிருதனை மூன்றானால் சமூ; சமூ மூன்றானால் அனீ கினி; அனீ கினி பத்து மடங்கானால் அக்டோபெரின் என்ற பெயரை அடையும்.

51 வது சுவேதகத்தின் கருத்து அரசன் பிரஜைகளைப் பரிபாலிக்கும் போது, மற்ற வர்களால் பிரஜைகளுக்கு சங்கடம் நேரிட்டால் சங்கடத்திற் குள்ளாக்கும் அவர்களை அரசன் கொல்லவேண்டும். துரியோதனன பிரஜைகளைப் பரிபாலித்து வரும்போது வீணான திராஜ்யத்தின் ஓசையால் கொன்றமையால் நான்செய்தது பாபமே).

யயா வங்கெந வங்காலுவுரயா வா ஸுராகுது |
ஹிதஹதூனெயெவெநா நயஜெனா ஜாஷுஜஹதி || 53

ஐதிரீஜீராமவதெ ப்ரபுஜஸுநெ சுஷுநெய்யாய்.

ஸ்ரீ ஸூக்தம் ||

தநா தஐராதாஸவெஃ ஸஹஸ்ரணாபுஷ்பிதெஃ ।
சுருதவந் நெயவிதுஷா வ்ராஸ்யளஜோதயஸ்யா ॥

2

ஹவாநவி விபுஷெ நமோ ந வஸநம்ஜயஃ |
வஸ தெவபுரோவத நரவஃ கஸெந ஹ மஹுகெஃ || 3

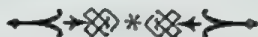
பந்துக்களை இழந்த ஸ்திரீகளுக்குச் செய்த துரோகத்தை, கிருகஸ்தாச் சிரமத்திற் குரிய கர்மங்களைச் செய்து போக்கடித்துக் கொள்ள நான் சமர்த்த னல்ல.

52

சேற்றால் சேற்று ஜலமும் மதுவால் மதுவால் உண்டான குற்றமும் எப்படிப் பரிசுத்தமாகாதோ அது போல் (தவறுதலால்) செய்த ஜீவ இம்சையை (புத்தியுடன் ஜீவ இம்சையைச் செய்யும்) அசுவமேதம். முதலிய) யாகங்கள் போக்கவல்லமை யற்றவைகள்.

53:

8-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

9 - வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பிரஜைகளுக்கு இவ்விதம் துரோகம் செய்தோமென்ப பயந்து தருமங்க-
ளனைத்தையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்கிற விருப்பத்தால் ஹஸ்திநாபுரி
யினின்று புறப்பட்டு பீஷ்மாசாரியர் விழுந்து கிடக்கும் யுத்தகளமாகிய குரு
கோத்திரம் வந்தார் தருமபுத்திரர்.

அப்பொழுது அந்த யுதிஷ்டிரரின் சகோதரர்களானவரும் வியாசர் தெள
ம்மியர் முதலிய முனிவர்களும் சிறந்த குதிரைகள் பூட்டப்பட்டு சுவர்ணத்தால்
அலங்கரிக்கப்பட்ட வாகனாகிய இரதங்களி லேறிக்கொண்டு தருமபுத்திர
ரை யனுசரித்துச் சென்றார்கள்.

பிராமண சிதேஷ்டராகிய செளனக முனிவரே! ஆர்ச்சுனனுடன் கூடின கிருஷ்ண பகவானும் இரதங்களை யனுசரித்துச் சென்றார். இவர்களுடன் கூடின யுகிஷ்டிர மகாராஜன் குஹ்யதர்களுடன் கூடின குபேரன். போல் விளங்கினார்.

ஐஷ்டா நிவதிதம் ஹிணை ஐவஸ்துத் தலிவாஜாடி |

புண்ணைஃ வாணாவா லீஷ்டம் ஸாநுமாஸ்து வசீணா || 4

தது ஸ்ரஹஷ்டயஸ்துவெது தயா டெவஷ்டயஸ்துதாஃ |

ராஜஷ்டயஸ்து ததுவாஸ்து ஐஷ்டம் ஹாதவம்மவது || 5

வவதுதொ நாரதெர் யளதெர் ஹவாநு வாதாராயணை |

ஸ்ரஹதெஸ்து ஹவாஜஸ்துஸிஷெஸ்து ரெணுகாஸுதா ||

வவலிஷ்ட ஹததுஷ்டதெஸ்து துததுஷ்டதெஸ்துதா ||

ககஸ்தீவாநு மளததெஸ்துதது களஸிகொதயஸ்துததுதது ||

ககஸ்து வ துததுதெஸ்து ஸ்ரஹதது ஸ்ரஹததுததுதது ||

ஸிஷெஸ்துததுததுதது களஸிஷெஸ்து களஸிஷெஸ்து || 6-8

ததுததுததுததுததுததுததுததுததுததுததுதது ||

வதிஜயாதாவா யததுஷ்டதது டெஸ்துததுதது || 9

கருஷ்டம் வ ததுததுததுததுததுததுதது ||

ஹததுதது வதிஜயாதாவா ததுததுததுதது || 10

தங்களுடன் வந்தவர்களுடன் கூடிய பாண்டவர்கள் சக்ர பாணியாகிய கிருஷ்ணனுடன் சொர்க்கத்தினின்று நழுவிப் தேவனைப்போல் புவிமீது விழுந்திருக்கும் பீஷ்மரைப் பார்த்து நமஸ்காரம் செய்தார்கள். 4

அப்பொழுது அநேக பிர்மரிஷிகள் சிறந்த தேவரிஷிகள் இராஜரிஷிகள் பாதவம்ச சிரேஷ்டராகிய பீஷ்மரைப் பார்ப்பதற்கு வந்தார்கள். 5

ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டரே! பர்வதர் நாரதர் தெளமியர் மகிமையுள்ள பாதராயணர், பிருததச்வர், பரத்வாஜர், சீஷர்களுடன் கூடின பரசராமர், வசிஷ்டர், இந்திராபிரமதர்த்திரதர், கிருத்ஸமதர், அவதர், ககஸ்தீவான், கௌதமர், அத்ரி, விச்வாமித்திரர், ஸுதரிசனர், ககர்முதலிய மலமற்ற மற்றுமுள்ள முனிவர்கள் காகியப் பிருதஸ்பதி முதலியவர்கள் இவர்கள் யாவரும் தத்தம் மாணுக்கர்களுடன் வந்தார்கள். 6-8

தருமம் தெரிந்தவரும் தேச காலங்களின் வேற்றுமை தெரிந்து கொண்டவரும், வசுத்தமனுமாகிய பீஷ்மாசாரியார், மகாபாக்கிய வான்களும் சேர்ந்து வந்த வர்களுமாகிய அவர்களை அடைந்து பூசித்தார். 9

கிருஷ்ணனுடைய மகிமையைத் தெரிந்து கொண்ட வாசவிபுத்திரர், மாயபால் சரீரத்தைக் கிரகித்தவரும் தன் இருதயத்திலிருந்து கொண்டே (முன்னால்) வீற்றிருப்பவரும் ஐதீசுவரனுமாகிய கிருஷ்ணனைப் பூசித்தார். 10

- வாணுபுத்ராநுவாவீநாநு ப்ருஸ்யபெஹைமதாநு |
 சுலுஷாநுராநாஸெஸுரநீவதிதெந வக்ஷுஷா || 11
- சுஹொ கஷ்டஹொ நூயந் யத்யுயம் யத்யுநதந |
 ஜீவிதம் நாஸ்ய கீஷா விபுயத்யாஷுதாஸ்யா || 12
- ஸாஸூதெததிரஸெ வாணௌ ப்ருஷா வாமபுஜா வயதி |
 யுஷுதூதெ வஹதிநு கௌரநு ப்ராபூதொகவதீ உஹ || 13
- ஸவதம் காருகதம் உஹ லவதம் உயத்யுயம் |
 ஸ காரொ யதஸெ ஹொகொ வாயொரிவ வநாவயி || 14
- யத்ரு யத்யுஸுதொ நாரஜா மஹாவாணிவபூகொதார |
 க்ருஷொஹீ மாணிவஸூவஸுஹுதூஷஸுதொ விவக்ஷ || 15
- ந ஹுஸூ கஹிபூஷிதாஜநு வுதாநு வெத வியிதிதா |
 யவிஜிஜுதாவயா யுக்தா உஹுனி கவயொஹி || 16
- தஸூஷிதம் ஹெவதம் து வுவஸூ லாதஷுல |
 தஸூநாவிஹிதொஹநாநா நாய வானி ப்ருஜா ப்ருஹொ || 17

அநுகே வீற்றிருப்பவர்களும் வணக்கம் அன்பு இவைகளுடன் கூடியவர்
 களுமாகிய பாண்டு குமாரர்களைப் பார்த்து, ஆனந்த பாஷ்பத்தால் நீனந்த
 கண்ணுடன் கூறுகிறார்.

ஓ தருமபுத்திர! பிராம்மணர்கள், தருமம், அச்சதன் இவர்களை ஆசரித்த
 நீங்கள், வருத்தத்துடன் ஜீவிக்கத் தகுந்த வர்களல்ல. ஆச்சரியம்! கஷ்டம்!
 ஆச்சரியம், அநியாயம்!

அதிரதனாகிய பாண்டு மகாராஜன் மரணமடைந்த பின்பு, இளங்குழந்தை
 களுடையவனும் ஸ்திரீயுமாகிய குந்தி, உங்களுக்காக அடிக்கடி மிகவும் துன்ப
 மடைந்தாள்.

உங்களுக் குண்டான இவ்வளவு அப்பிரியமும் காலன் செய்தது என்று
 நினைக்கிறேன். வாயுவின் வசத்தில் மேகக் கூட்டங்கள் இருப்பது போல் எவன்
 வசத்தில் உலகம் இருக்கிறதோ அவனே காலன் ஆகிறான்.

அரசனே தருமபுத்திரன், கதாயுதத்தைக் கையி லுடையவனே பீமசே
 னன், வில் பிடித்தவனே அர்ச்சுன்ன், வில்லோர் காண்டவம்; பந்துவோ கிருஷ்
 ணன் இவ்வித மிருந்தும் விபத்துண்டாகிறது.

ஏஇராஜனே! மானிடன் எப்போதும் இந்த கிருஷ்ணனுடைய அபிப்பிரா
 யத்தைத் தெரிந்து கொள்ளமாட்டான். இவரபிப் பிராயத்தைத் தெரிந்து கொ
 ள்ள யோகிக ளாகிய கவிகளும் மோக மடைகிறார்கள்.

ஆகையால் பரதவம்ச சிரேஷ்டனும், நாதனும், பிரபுவாகிய தரும நந்தன்!
 இந்தப் பிரபஞ்சம் ஈசுவரனுக்கு சுவாதீன மென்று நிச்சயித்து, அந்த ஈசுவரனை
 அனுசரித்து நாதனில்லாத இந்தப் பிரஜைகளைப் பரிபாலனம் செய்.

வாஷ வெவ ஹவாநு வாக்ஷாஜாஷோ நாராயணஃ வுஜாநு |
ஜோஹயநாயயா ஜொகம் மஹஸூரதி வுஷிஷு ||

18

சுஸூநாஹாவம் ஹவாநு வெஷ மஹஸூதம் சிவஃ |
ஜெவஷிபுநபாரஜஸூரக்ஷாஜ மவாநுகவிரொநரவ ||

19

யம் உநுஸெ ஜாதூயெயம் சுஜஷம் ஜித்ரம் ஸுஹஸூதஜ |
சுகரொஸூவிவம் ஐதம் ஸளஹஜாஜய ஸாரயிடி ||

20

ஸவபூதநஸூஜஜஸொ ஹஜயஸூநஹம்சூரெதே |
தகூரதம் உதிவெஷஜம் நிரவஜுஸூ ந க்ஷிசு ||

21

தயாவெசூகாஹுதெஷு வஸூ ஹவாநுகாவிதடி |
யநெநஸூமஸூஜதஸூகாஹுதெஷா ஐஸபுநஜாமதஃ ||

22

ஹதூவெஸூ ஜெநா யஸூநு வாவா யநாஜகீதபுயநு |
தஜநு கஜெவரம் யொயீ ஜுவூதெ காஜகஜுவிஃ ||

23

பிரத்திபக்ஷமாகிப இவர்தான் பகவான்; ஆதியிலிருப்பவர்; (ஆரியர்) நாராயணன் புருஷனுமானவர். இவர் மாயைபால் உலகம் மோகமடையும்படி செய்து கொண்டு யதுவம்சத்த வர்களின் தேசத்தில் சஞ்சரிக்கிறார்.

18

ஓ அரசீன! இந்த கிருஷ்ணனுடைய அதிகசியமான மகிமையை பகவானாகிய பரமசிவன், தேவரிஷிபாகிய நாரதர், பிரத்தி யக்ஷமாக அவதாரம் செய்த பகவானாகிய கபிலர் இவர்க ளறிவார்கள்.

19

ஈ கிருஷ்ணனை அம்மான் பிள்ளையென்றும், மித்திர னென்றும், மிகுதியான சுகிருத் தென்றும் நினைக்கிறாய்; அதனால் மந்திரியாகவும் தூதனாகவும் சாரதியாகவும் செய்து கொள்ளுகிறாய்.

20

இராகம் முதலியவைக ளற்றவரும் அகங்கார மில்லாதவரும், இரண்டற்றவரும் எல்லோரிடமும் சமமான திருஷ்டி யுடையவரும் எல்லா வருவமும் தானேயா யிருப்பவருமாகிப இந்த கிருஷ்ண பகவானுக்கு மகிமையுள்ள அகங்காரத்தா லுண்டாகும் (தாழ்ந்தது உயர்ந்தது என்ற) புத்தியின் வைஷம்மியம் எப்போதும் இல்லை.

21

ஓ அரசீன! ஆயினும், ஓ ஏகாந்த பத்தர்களிடம் உள்ள தயவைப் பார்த்தாயா? ஏனெனில் நான் பிராணனை விடும்பொழுது கிருஷ்ணன் பிரத்தி யக்ஷமாக தரிசனம் கொடுக்க வந்தாரல்லவா?

22

இந்த கிருஷ்ண பகவானிடம் பக்தியுடன் மனதைச் செலுத்தி வாக்கினால் நாம கீர்த்தனம் செய்து சரீரத்தை விடுகிற போகி காமிய கருமங்களி னின்று விடுபடுகிறான்.

23

ஓ ஏகாந்த பத்தர்கள் - மற்றவர்க ளிடம் மனதைச் செலுத்தாமல் பகவானையே பஜனம் செய்பவர்கள்.

ஸ ஜெவஜெவொ ஹவாநு ப்ரதீக்ஷதாம்

கஜெவராம் யாவஜிஜம் ஹிநொஜ்ஜஹ்டு |

ப்ரஹ்மஹாவாரூணயொஹநொயூஸ

நூவாஂஸுஜொ யூநவயஸ்துதுலபுஜஃ ||

24

ஸ்ரீஸூக்தஃ ||

யுயிஷிரஸூதாசுணபூ ஸயாநம் ஸாவஜ்ஜொ |

சூவ்ரஹ்மிவிபாநு யஜாந்ரஷீணாஜநம் ஸ்ரணுதாடி ||

25

வூரூஷஸூலாவவிஹிதாநு யயாவணபூம் யயாஸூஜடி |

வெராமூ ராமொவாயிஸூரஜாதொலய ருக்ஷணாநு ||

ஜாநயஜாநு ராஜயஜாநு ஜொக்ஷயஜாநு விலாமஸஃ |

வூயஜாநு ஹவஜஜாநு ஸஜாஸவூஸயொமதஃ ||

யஜாஸூபூகாஜொக்ஷாஸூ ஸஹொவாயாநு யயாஜுநெ |

நாநாவூரநெதிஹொஸெஷு வணபூயாஜாஸ யஜுவிசு ||

26-28

யஜாநு ப்ரவஜதஸூஸூ ஸ காமுஃ ப்ரதூவஸூதிஃ |

யொ யொயிநஸூஜஜொதூவபூஂமிதஸூதிதூராயணஃ ||

29

~~~~~
தேவதேவரும் மகிமை பொருந்திவரும் பிரஸன்னமான ஹாவியம் சிவந்த கண்கள், பிரகாசிக்கும் முககமலம் இவைக ளுடையவரும் தியானத்திற்கு விஷயமானவரும் நான்கு புஜமுடைய வருமாகிய அந்த கிருஷ்ணன் நான் இந்த சரீரத்தை விடுகிற வரையில் தாமதிக்கவில்லும்.

24

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

இந்த வார்த்தையை யுதிஷ்டிரர் கேட்டு, பாணங்களாகிற கூட்டில் சயனம் செய்து கொண்டிருக்கும் பிஷ்மாசாரியரைப் பார்த்து ரீஷிகள் சமீபத்திலிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே அநேகவித தருமங்களைப் பிரசனம்செய்தார்.

25

ஒசௌனக முனிவரே! தருமங்களை யறிந்த பிஷ்மர், மானிட ஜாதிக்ஞரிய சாதாரண தருமங்கள், வர்ண (பிரம கூத்திரிய வைசிய சூத்திரர்) தருமங்கள் ஆசிரம (பிரும்மசரியம் முதலிய) தருமங்கள், வைராக்கியத்தின் உபாதியால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரவிருத்தி மார்க்கத்தைக் கூறும் தருமங்கள், தான தருமங்கள், இராஜ தருமங்கள், மோக்ஷ தருமங்கள், ஸ்திரீ தருமங்கள், பகவானுக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும் தருமங்கள், உபாயங்களுடன் கூடின தருமம், அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் இவைகளை பிரித்தும் விரித்தும் சுருக்கியும் வெகு ஆக்கியானவ் களிலும் இதி காசங்களிலும் பிரதிபாதித் திருக்கும் விதம் வர்ணித்தார்.

26-28

மரணத்தைத் தன்னிச்சைப்படி வருவித்துக் கொள்ளவல்ல யோகியாகிய அந்த பிஷ்மர் தருமங்களை நன்றாய்ப் பிரவசனம்செய்து கொண்டிருக்கும் போது இவர் விரும்பியபடி அந்த உத்தராயண காலம் வந்தது.

29

நடுபொலஸாஹுதா திரஸுஹஸுணீ

விபுலகஸாமதந குழிவதிராஷெ |

கூடுஷ மஸதீதவபெ வதாஸபுஜெ

புரஸுஹுதெ கீவிநதபுமியாரயக் ||

30

விஸாஸயா யாஸணயா ஹதாஸுல

ஸதீஷயெவாஸு மதாயுயஸூய: |

நிவாதுஸவெபுரியவகுதிவிஸு

ஸுஷாவி ஜநுவிஸுஜந ஜநாபுநடு ||

31

ஸ்ரீலீஷாஸாயபு கபுதஸ்ரீ கபுஷஸுதி:

ஹதி உதிராஸபகஸுதா விதபுஷா

ஸமவதிஸாஸவத வபுமவெ விஸுதி |

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு கவிவிஸுதபு

புசுதிபுஸுஸுஸு யபு வஸுஸுஸு ||

32

திஸுஸுஸுஸுஸு தபுஸுஸுஸு

ஸவிகாஸுஸுஸுஸுஸுஸு டுயாஸெ |

வஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு தபுஸுஸுஸு

விஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

33

(புத்தத்தில்) ஆயிரம் இரதிகளைப் பரிபாலித்த பீஷ்மர், மௌனமாயிருந்து கண்களை மூடாமலே ஆதிபுருஷனும் பிரகாசிக்கும் பீதாம்பர முடையவனும் நான்கு புயங்களுடைய வனும் முன்னால் இருப்பவனுமாகிய கிருஷ்ணனிடம் பற்றுதலற்ற மனதைச் செலுத்தினார். 30

பரிசுத்தமான தியானத்தால் அசுப மொழிந்தவரும் அந்த பகவானுடைய விசுஷணத்தால் விரைவில் ஆயுதம் நீங்கி உபத்திரவ மடைந்தவரும் (அதனால்) இந்திரியங்க ளெல்லாவற்றின் பலவிதமான பிரமங்களின் நிவிருத்தி பெற்றவருமாகிய கங்கா புத்திரர் சரீரத்தை விடும்போது ஜனார்த்தனரை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார். 31

ஸ்ரீபீஷ்மாசாரியார் செய்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் ஸ்துதி

விசேஷ மகிமைபுடையவரும் ஸ்வரூபமான பிரஹ்மா னந்தத்தை யடைந்தவரும் ஜனனமரண பரம்பரையை உண்டுபண்ணும் பிரகிருதியை விளையாடுவதற்குச் சில சமயம் அடைந்தவரும் யாதவ சிரேஷ்டருமாகிய பகவானிடம் மற்றெதிலும் பற்றற்ற என்னுடைய புத்தியானது இவ்வாறு (விஷயநிவிர்த்தியுடன்) வைக்கப் பட்டது. 32

ஓஷலகமும் விரும்பத் தக்கதும் பச்சிலை நிறமுடையது மாகிய சரீரத்தை யுடையவரும் (இளம்) சூரியனுடைய கிரணம்போல் சுபாவமாகவே மஞ்சள் நிறமுடைய சிறந்த வஸ்திரம் தரித்தவரும் சுருண்ட மயிர்கள் சூழ்ந்த முகார விர்த முடையவருமாகிய பார்த்த சாரதியிடம் எனக்குப் பலனை அபேக்ஷியாத அன்புண்டாகட்டும். 33

யாயி துரம ரஜொ வியுஜ வியு
கவ மூறி தஸு வாயு மூக்ய தாவெஸு |
22 நிஸி தஸு ரெவி டுவிஷு ஜாந

சவலி விமலஸ தவவெஶஸு க்யுஷு சூதா ||

34

ஸவலி ஸவிவவொ நிஸஜு உயெஸு
நிஜவாஸ்யொஸு மயொஸா மூவெஸு |
ஸிதவதி வரவெஸ நிகாயாஸக்ஷா

ஹுதவ திவாஸு டவவெஸ ரதிஷு ஜாவஸு ||

35

வூவஹி தபுதநாஜுஸா நிரீக்ஷு
ஸுஜநவயாவிஜுஸவஸு டொஷஸுயூர |
கூஉதிஷுஹாஜாதூவிஷுயா ய

ஸுரணாஸதிஃ வரவஸு தவஸு வெஶஸு ||

36

யுத்தத்தில் குதிரைகளின் குளம்புகளிலிருந்துண்டான தூளிகளால் அழுக் குண்டதும் அங்கு மிங்கும் அசைவதாகிய கேசங்களால் சிதறின வேர் வை நீர்நிறைந்ததும் அலங்காரமுமுள்ள முகமுடையவரும் தீக்ஷணமான என் பாணங்களால் பேதிக்கப்பட்ட தேகமுடையவரும் (பாணங்களாலேயே) பிரகா சிக்கும் கவசமுடையவரு மாகிய கிருஷ்ணனிடம் என்மனம் பற்றுதலடையட் டும்.

34

† நண்பனாகிய அர்ச்சுனன் வார்த்தையைக் கேட்டு உடனே தன்னுடையவும சத்ரு வுடையவும சேனைகளின் மத்தியில் தேரைச் செலுத்தி நின்று, ‡ தமது பார்வையால் துரியோதன னுடைய சேனைகளின் ஆயுளை அபகரித்தவ ராகிய பார்த்தசாரதியிடம் எனக்கு மிகுதியான ப்ரீதியுண்டாகட்டும்.

35

¶ சேனைக்குத் தலைவர்களாகிய நானும் மற்றவர்களும் சிறிதுதூரத்திலிருக் கும்போது பார்த்து ஞாநிகளும் பந்துக்களுமாகிய இவர்களை வதம்செய்வது குற்றம் என்றுரைத்து வருத்தமுற்ற ஸீஜயனுக்கு, ஆத்தம தத்துவத்தைப் பிரதி பாதிக்கும் வித்தையால் நான், என்னுடையது என்பது முதலிய கெட்ட புத்தி

† இருபக்கத்துச் சேனைகளின் மத்தியில் தேரைச் செலுத்தி நிறுத்தும் ஓ அச்சுத! யுத்தம் செய்ய விருப்பங் கொண்டு வந்திருக்கும் இவர்கள் அனைவரையும் நான் பார்க்கி றேன் என்று கீதையில் கூறிய படியாம்.

‡ தன் பார்வையால் எல்லோருடைய ஆயுளை முடித்தவர் என்று கூறியதால் இவர் பீஷ்மர் இவர் துரோணர் இவன் கர்ணன் என்று அர்ச்சுனனுக்குக் காட்டிய உபாயத்தால் எல்லோருடைய ஆயுளையும் ஆகர்ஷணம் செய்து அர்ச்சுனனுக்கு ஐயம் கொடுத்தவர் என் பது கருத்து.

¶ தன்னைச் சேர்ந்த இவர்களை வதம் செய்வது தோஷமென்று எண்ணி நான் இவர்க ளோடு யுத்தம்செய்யவில்லை என்றுரைத்துத் துக்கமடைந்து வில்லை மூவவிட்டுத் தேர்த் தட்டிலுட்கார்த்தான் அர்ச்சுனன் என்று கீதை கூறுகிறது.

ஹநிமஹவஹாய உத்யுதிஜீவா

உத்யுதிஜீவா உத்யுதிஜீவா உத்யுதிஜீவா |

யுத்யுதிஜீவா உத்யுதிஜீவா உத்யுதிஜீவா

ஹநிமஹவஹாய உத்யுதிஜீவா ||

37

ஸிதவிஸிவவதொ விஸீணாஹம்

ஹநிமஹவஹாய உத்யுதிஜீவா |

யுத்யுதிஜீவா உத்யுதிஜீவா உத்யுதிஜீவா

ஹநிமஹவஹாய உத்யுதிஜீவா ||

38

விஜயராமகருடம்வ ஸுததொதெ

யுத்யுதிஜீவா உத்யுதிஜீவா உத்யுதிஜீவா |

ஹநிமஹவஹாய உத்யுதிஜீவா

யுத்யுதிஜீவா உத்யுதிஜீவா உத்யுதிஜீவா ||

39

யை யொழித்த பிரசித்தி யுள்ள பரமபுருஷனுடைய பாத பத்மங்களில் மிகுந்த பக்தி எனக் குண்டாகட்டும்.

36

இந்த கிருஷ்ணன் தான் செய்த (ஆயுத மெடுக்காமலே உதவி செய்கிறேன் என்ற) பிரதிஞ்ஞையைவிட்டு நான்செய்த (கிருஷ்ணனை ஆயுதமெடுக்கும்படி செய்ய்கிறேன் என்ற) பிரதிஞ்ஞையை உண்மையாகச் செய்வதன் பொருட்டு இரத்தத் திவிருந்து பூமியில் குதித்து சக்ராபுத மெடுத்து, தன்வயிற்றில் உலகமெல்லா மிருப்பதால் ஒவ்வொரு அடி வைக்கும்போது பூமி அசைய வழியில் உத்தரீயத் தை நழுவவிட்டுக் கொண்டு யானையைக் கொல்வதற்கு வரும் சிங்கம் போல் என்னெதிர் லோக்கி வந்தார்.

37

அப்பொழுது ஆயுத பாணியாகிய என்னுடைய தீக்ஷணமான பாணங்க களால் அடிபட்டுக் கவசம் ஒடிந்து இரத்தம் பெருக (அர்ச்சுனன்) பலாத்கார மாக (தடுத்தும்) என்னை வதஞ்செய்ய என்னெதிரே வந்தார். அந்த பகவானு கிய முகுந்தனே எனக்குக் கதியாகவேண்டும்.

38

விஜயனுடைய இரத்தத்தையே * குடும்பமாக உடையவரும் சவுக்கையும் குதி னைக் கடிவாளங்களையும் சையிற் கொண்டவரும் தேர் செலுத்துகிறவனுக் குரிய சௌந்தரிய முடையவரும் பார்க்கத்தக்க வருமாகிய கிருஷ்ணபகவானிடம் மா னமடைய விருப்பங்கொண்ட எனக்கு நிகரற்ற ப்ரீதியுண்டாகட்டும். இந்த யுத்தத்தில் அடிபட்டவர்கள் இந்த பகவானைத் தரிசித்து † சாரூப்பிய முத் தியை யல்லவா அடைந்தார்கள்.

39

* குடும்பமாக உடையவர் என்றதால் அநேக அகாரியங்களைச் செய்தாவது குடும்பத் தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று மனுஷநியபடி பக்தனாகிய அர்ச்சுனனுடைய தேரைச் செலுத்த அகாரிய மாயினும் செய்து பக்தபரி பாலனம் செய்தாரென்பது கருத்து.

† சாரூப்பிய முத்தி என்பது பகவானுடைய ரூபம்போல் ரூபமடைந்திருப்பது.

வயித மதி விவாஸ வயு ஹாஸ

புணயநிஸீக்ஷண கல்தொரூபாநா: |

கூததேநுகூதவதூ உநூபாநா:

பூகூதிதேநூ கிவ யஸூ மொவவயூ ||

40

உநிமண நூவவயு ஸங்குமென்த

ஸூபவியயிஷிராராஜஸூய வனஷாடி |

கூஹுணைபவெடி ஸங்குணீயொ

உஉ ஸூபிரிமொவர வனஷ சூவிராநூ ||

41

கூதிதிலாபவரொவிதூ காரூணா

ஸூவநவவாஸூஜகூவஸவஹிடி |

ததிதேஹைநூவ, தாதிஹாஸூ

ஹூபி வாரிஸூ ஜஹூபி உதூநீவடி ||

42

ததிதேஹைஜூ ஸூரவாஜா

ஹூபி ஹூபியிஷித தாதூகல்தொநாடி |

பூதிஹூபிவ நெகயாகூபெக

ஸூபியமெதொஸூ வியூதவெடிதொஹ: ||

43

அழகான நடை, வினையாட்டு, சுந்தரமான ஹாஸியம், அன்புள்ள பார்வை இவைகளால் ஏற்பட்ட மகாமகிமை யுடைய வர்களும் கிருஷ்ணன் செய்த கோவர்த்தனோத்தாரணம் முதலியவைகளை அனுசந்தானஞ் செய்தவர்களும் * மிகுந்த மதங்கொண்டவர்களுமாகிய கோபஸ்திரீஞமல்லவா இந்தப் பகவானுடைய சுவரூபத்தை அடைந்தார்கள். 40

தரும் புத்திரருடைய இராஜசூய யாகத்தில் அநேக முனிவர்களும் இராஜ சிரேஷ்டர்களும் நிறைந்த சபையின் மத்தியில் முனிவர்கள் முதலிய எல்லாருக்கும் பார்ப்பதற் குரியவராகப் பூஜையை அடைந்த இந்த பரமாத்மா என் கண்களுக்கு விஷயமாகி ஆவிர்பளித் திருக்கிறார். 41

இந்தப் பகவான் பூபாரத்தைப் பரிகரிக்க வாயுபோல் * குருவம்சத் தார்களுக்கு பாசச்சைக் காயாகிய வம்சவன்னியை (மூங்கில் தீ) உண்டு பண்ணினார். 42

அப்படிப்பட்ட மகிமை யுடையவரும் ஆசரித்த வர்களின் தாபத்தை யபகரிக்கும் பாதாரவிந்த முடையவரு மாகிய இந்தக் கிருஷ்ண பகவானை மனதில் ஆவிக்கனம் செய்து மானிடர் களுக்குக் கூடாகிய இந்த சரீரத்தை விடுகிறேன்.

பேதத்தையும் மோகத்தையும் ஒழித்த நான், சூரியன் ஒருவனையினும் ஒவ்வொருவருடைய கண்களுக்கும் பலவிதமாகத் தோன்றுவதுபோல் தன்னால் படைக்கப்பட்ட சரீரந்தாங்கி மானிடர்களின் இருதயந்தோறும் தோன்றுகிற பிறப்பற்ற இந்தப் பகவானை நன்றாய் அறிந்தேன். 43

* மிகுந்த - மதங் கொண்டவர்கள் என்றது, பகவானுடைய திவ்ய சரித்திரங்களின் ஸ்மரணத்தில் உண்டான நிகரற்ற பிரம்மானந்தத்தின் அனுபவமாகிற கடலில் மூழ்கின தால் மறந்து போன தன்னுடையவும் பிறருடையவும் சுவரூப முடையவர்கள் என்பதாம்.

ஸ்ரீ ஸௌதுகம் ||

44

ஸாஷாநாஜாஜிதாய ஸ்ரீஷம் ஸ்ரீஷணீ நிஷ்ஷெ |
 ஸவெபு ஸவாஸவெபு துஷம் வயாஸவீ வநாதுயெ || 45

கருநாடகம் நெடுநிலையா நெடுநிலையா நெடுநிலையா |
 மலையாளம் நெடுநிலையா நெடுநிலையா நெடுநிலையா || 46

தவறு பிழைபுரணா஢ீநி ஸாம்பரெதவறு லாபபுவ |
யுயிஷிநஃ காரயிகவா உஹுதிதும் டிஃ விதொஃஸவசு || 77

தகவுவாழ்குநயொ ஹைவா: க௃னா தகுவாநாநி: |
ததவெ_த க௃னா ஹைவாஸாஸாநா_ஸ ப்ரயயம்: வநம்: || 48

தகுதா யுயிஷிரொ மகூா வஹகூஷொ மஜாஹயடி |
விதரம் ஸாங்கயாஜாவ மாநாரீம் உ தபவநீடி || 49

ஸ்ரீகுதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

அந்த பீஷ்மர் இவ்வாறு மனம்வாக்கு நேத்திரம் இவைகளின் வியாபாரங்
களால் மகிமைபொருந்திய கிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் மனதைச் செலுத்தி,
உள்ளடங்கிய சுவாச முடையவராகி ஒழிவடைந்தார். 44

பிஷ்மாசாரியார் நிஷ்கள் பிரஹ்மத்தினிடம் கலந்ததைத்திரிந்து யாவரும் பறவைகள் சாயங்காலத்தில் அடங்கிபிரூப்பதுபோல்பேசாம லிருந்தார்கள். 45

அங்கு தேவர்களும் மானிடர்களும் துந்துபி வர்த்தியங்களை முழக்கினார்கள். அரசர்களுக்குள் (பிரஹ்ம நிஷ்டர்களாகிய) சாதுக்கள் கொண்டாடினார்கள். ஆகாயத்தினின்று புஷ்பமாரி பொழிந்தது.

46

ஓ பார்க்கவமுனிவ (சௌனக) றே! தரும புத்திரர், பரஹ்மகஞ் சென்ற அந்த பீஷ்மா சாரியாருக்கு ஸம்ஸ்காரம் முதலியவைகளைச் செய்து இரண்டு நாழிகை வரையில் வருத்த மடைந்தார்.

முனிவர்கள் சந்தோஷ மடைந்து கிருஷ்ண பகவானை அவருடைய இரகசியத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் நாமங்களால் தோத்திரம் செய்தார்கள். பிறகு அவர்கள் கிருஷ்ணானிடம் மனைதச் செலுத்திக் கொண்டே தங்களுடைய ஆசிரமங்களை மறுபடியு மடைந்தார்கள்.

48

பிறகு யுதிஷ்டிரர் கிருஷ்ணனுடன் அக்திநாபுரி சென்று தந்தையாகிய திருதராஷ்டிரரையும் (புத்திர சோகத்தால்) சந்தாப முடைய கார்தாரியையும் சமாதானம் செய்தார்.

49

வித்ராவாநுஜதொ ராஜா வாஸுதேவாநுஜொழிதஃ |

வகார ராஜ்ஞம் யஜெஹ வித்ருவெதாஜஹம் விஹஃ || 50

ஐதி ஸ்ரீஜ்ஜாமவதெ-புரமேஸ்வரெஸா. நவஜொ஽ய்யாயஃ.

ஸ்ரீஸளநகஃ ||

ஹசவா ஸ்ரீகஸ்யுஹ சூததாயிநொ

யுயிஷிரொ யஜெஹதாம் வரிஷஃ |

ஸஹாநுஜெஃ புத்ருவரூஜலொஜநஃ

கயம் புவருதஃ கிகாராஷீததஃ ||

1

ஸ்ரீஸூகதஃ ||

வம்ஸம் கூரொவபும்ஸதவாஸிநிஹபுதம்

ஸர்வொஹயிசுவா ஹவொவநொ ஹரிஃ |

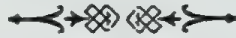
நிவெஸயிசுவா நிஜராஜ்ஞம் ஸர்வொ

யுயிஷிரம் வீரதநா வஸூவஹ ||

2

பிரபுவாக்ய தரும நந்தனர் திருதராஷ்டிர னிடம் உத்தரவு பெற்று வாச தேவர் அனுமோதிக்க, பிதிர்க்கள் பிதாமகர்கள் ஆண்டுவந்த இராஜ்யத்தைத் தருமமாகப் பரிபாலித்தார். 50

9-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

10-வது அத்தியாயம்.

சௌனகமுனிவர் வினவுகிறார்.

தருமத்தை யனுஷ்டிப்பவர் களுக்குள் சிறந்த தருமபுத்திரர், தமது இராஜ்யத்தில் ஆசைகொண்ட * ஆததாயிகளைக் கொன்று (பந்துஜனங்கள் வதமடைந்த துக்கத்தால்) சுகக்குறை வடைந்து தம்பி மார்களுடன் பிறகு எவ்விதம் இராஜ்யத்தில் பிரவிருத்தித்தார்? என்ன செய்தார்? 1

ஸ்ரீகுதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

† சம்சாரத்தை விருத்தி பண்ணும் ஈச்வரனாகிய ஹரி, குலமாகிய காட்டிலுண்டான (கோபருபமான) அக்கினியால் எரிந்துபோன குரு வம்சத்தை

* ஆததாயிகள் என்பதற்கு இலக்ஷணம் முந்தியே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதில் விஷம் கொடுத்தல் அரக்கு மாளிகையைத் தகனம் செய்தல், முதலிய கெட்ட செய்கை செய்தவர்கள் என்று கொள்ளவேண்டும்.

† கிருஷ்ணனுக்கு விருப்ப மிருந்தமையால் தருமபுத்திரர் இராஜ்யத்தில் பிரவிருத்தித்தார் என்பதுகருத்து.

பிஸஜ லீஷோதயாவஹுதொஹிதம்

புஷ்யதூவிஜிஞாநவியுதவிஸ்யஃ |

ஸஸாஸ மாஸிந் ஐவாஜிதாஸ்யஃ

பாஸியஹுபாஸாந் ஐவாநுவதிஃ ||

3

காஹ வவஷ்ய பஜ்யநுஸவ்யகாஹ்வா ஹீ |

ஸிஷிவஹுஸ்ய ஐவாநாவஃ வயஸொயஸ்தீஹ்வா ||

4

நடிஸ்யஹ்வா நிரயஸவநஸ்திவீரஹ்யஃ |

ஹொஸ்யஹ்வாஷ்யவ்யஹ்வா காஹ்வா தஸ்ய வெ ||

5

நாயயொ வ்யாயஃ கௌரா ஹெவஹிதா துஹெதவஃ |

ஐவாநாஸுதாவஹந ஐஹிநா நாஜி கஹிஃ விஃ ||

6

‡ முளைக்கவைத்து யுதிஷ்டிரை அவருடைய இராஜ்யத்தி விருக்கச் செய்து சந்தோஷங் கொண்ட மனமுடையவரானார்.

2

தருமநந்தனர் பிஷ்மாசாரியார் கூறியதையும் பிறகு அச்சுதன் கூறியதையும் கேட்டு அதனால் உண்டான விஞ்ஞானத்தால் (நான் கர்த்தா என்பது முதலிய) மோகத்தின் நிவிருத்தியடைந்து கிருஷ்ண பகவானையே ஆசிரயமாகக் கொண்டு தம்பிகள் சேவிக்க சமுத்திரம் வரையிலுமுள்ள பூமியை இந்திரன் போல் பரிபாலனம் செய்தார்.

3

இந்திரன் (மழையை) நன்றாய் வருஷித்தான். பூமி அபீஷ்டம் யாவற்றையும் அளித்தது. பெருத்த மடியுடைய பசுக்கள் கோசாலையில் பாலைப் பெருக விட்டன.

4

பாண்டிநந்தனன் பரிபாலிக்கும் போது † நதிகள் கடல்கள் மலைகள் விருக்ஷங்கள் கொடிகள் அநேக ஓஷதிகள் இவையாவும் ஒவ்வொரு ருதுவிலும் நன்றாய்ப் பலிதமாய் வந்தன.

5

அஜாதசத்ரு (தருமர்) அரசனாக விருக்கும்போது, பிராணிகளுக்கு (மனதில்) துக்கங்களு மில்லை. (சீதம் உஷ்ணம் முதலியவற்றால் உண்டாகும்) ரோகங்களுமில்லை. தெய்வம் பூதங்கள் ஆத்மா இவைகளைக் காரணமாகக்கொண்ட கிலேசங்களும் (ஆத்யாத்மிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதிதைவிகம்) எப்போது முண்டாவ தில்லை.

6

‡ முளைக்கும்படி. செய்து என்றதால், பரீக்ஷித்து மகாராஜனை ஜீவிக்கச் செய்ததைக் கூறுவதாகும்.

† தென்கா லுண்டாகும் பலனாகிய பயிர் விருத்தி, கடலின் பலனாகிய இரத்தினம் முதலியவைகள், மலைகளின் பலனாகிய தாதுக்கள், விருக்ஷங்களின் பலனாகிய பழங்கள் கொடிகளின் பலனாகிய புஷ்பங்கள், ஓஷதிகளின் பலனாகிய நெல் முதலியவை. இவை என் எந்தக் காலத்திலும் குறைவற விருத்தியாய் வந்தன.

உஷிக்ஷா ஹவ்விநவபுரோ ஜாவாநு கதிவயாநு ஹரிஃ |
 ஸுஹ்யஜாஃ ஸோகநாஸாய ஸுஸுஸு வியகாஜ்யா ||
 சூக்ஷ்மாயாஸுநுஜீதாதஃ வரிஷ்ணஜாவிவாடிதஃ |
 சூரூரோஹ ரயம் கெஸரிதூரிஷ்ணகோஜிவாடிதஃ || 7-8

ஸுஸுஸு ஜுளவஜீ கௌஜீ விஜுரோஜயயுயிஷிரஃ |
 மாநாரீ யுதராஷ்ண யுயுதுமௌதஜோ யஜன ||
 வுக்ஷாஜரஸு யளஜஸு ஹியோ ஜ்ஞஸுதாஜயஃ |
 ந ஸெஹிரோ விஜுஹுஜோ விரஹம் ஸாஜ்யயங் || 9-10

ஸுதம்மாநுகஜுஸுமொ ஹாதம் நொதுஹதெஸுயஃ |
 கீதஜுஜாநம் யஸோ யஸு ஸக்யஜாகணஜு ரொவநஜு || 11

தஸுநு நுஸுயியஃ வாயுஜாஸுஹொநு விரஹம் கயஜு |
 ஜஸுநு ஸுஸுநாநாவ ஸயநாவந ஹொஜநெ || 12

கிருஷ்ணபகவான் கிருத்துக்கள் (பாண்டவர்கள்) தங்கையாகிய சுபத்திரை இவர்களுடைய துக்கம் நீங்குவதற்கும் பிரிய முண்டாவ தற்கும் அத்திருப்பிரியில் சில மாசம் வரையில் வசித்துப் பிறகு தரும புத்திரரை நமஸ்கரித்து ஆலிங்கனம் செய்து அவரிடம் விடைபெற்று, சிலர் (நகுல சகாதேவர்கள் முதலியோர்) தன்னை நமஸ்கரித்து ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ள பிறகு தேரின்மீ தேறினார்.

7-8

சுபத்திரை, திரௌபதி, குந்தி, ஷிதூர், பிறகு யுதிஷ்டிரர், காந்தாரி, திருதராஷ்டிரன், ‡ யுயுத்சு, கிருபாசாரியார், நகுலன், சகாதேவன், பீமசேனன், தெளமியர், உத்தரை (அல்லது சத்தியவதி) முதலிய ஸ்திரீகள் யாவரும் மோகமடைந்து சார்க்கத்தை வில்லாகக் கொண்ட கிருஷ்ணனுடைய விரகத்தைச் சகிக்காம விருந்தார்கள்.

9-10

சாதுக்களின்சகவாசத்தால், (புத்திரன் முதலியவர்களிடம்) பற்றுதலை யொழித்த வித்வான், (அந்த சாதுக்கள்) மனோஞ்ஞமான கிருஷ்ணனுடைய மகிமையைக் கீர்த்தனம் செய்வதை ஒருதடவை கேட்கினும் (அந்த சாதுக்களின் சேர்க்கையை) விடச்சத்தி பெறான்.

11

இத்துணை மகிமை வாய்ந்த கிருஷ்ண பகவானிடம், தரிசனம் ஸ்பரிசனம், சம்பாஷணை, சயனம், ஆசனம், போஜனம் இவைகளால் மனதைச் செலுத்திய குந்தியின் குமாரர்கள் எவ்விதம் அவர் பிரிவதைச் சகிப்பார்கள்.

12

‡ யுயுத்சு என்பவன், திருதராஷ்டிரருக்கு வேசியிட முண்டானவன்.

கூஸூயனாஸிஷஸூதூஸூதூ ததூ விஜெரிதாஃ |
நாஜரலிவாநாஸூலிவாஸூ நிகுணஸூ மூணாதூநஃ || 19

கூநூநூலாஸீதூஜயூ உதூஜெஸூககெதவஸாடூ |
வெளரவெநூ வுரவூணாஃ வவபூஸூ தூஜெநாஹரஃ || 20

வ வெவ கிவாயம்புரூஷஃ வுராதநா
யவநக சூவீடிவிஸெஷாதூநி |
கூமூ மூணெஸூ ஜமடாதூநீஸூரெ
நிஜீவிதாதூநிஸி வுபுஸகூஷூ || 21

வ வவ வலியொ நிஜவீயபூவாஜிதாஃ
வூஜீவயாஃ பூகூதிஃ வலிஸூகூகீடூ |
கூநாஜரலிவாதூநி ரலிவநாஜநீ
வியிதூலாமொநாமவஸார ஸாஸூகூகூ || 22

வ வாசயம் யதூஜதூ வலியொ
ஜிதெஜி யா நிஜிபூதாதாஸிஸூநஃ |

நிர்க்குண சுவரூபனுக்குத் தகாதவைகளும் ஸகுண சுவரூபனுக்குசிதமான
வகைகளும் ஸத்தியமானவைகளுமான ஆசீர்வாத மொழிகளும் கேட்கப்பட்டன.

உத்தம சுலோகனிடம் மனதைச் செலுத்திய புருவம்ச சிரேஷ்டனாகிய
பாண்டு நந்தனனுடைய பட்டணத்து ஸ்திரீகள் எல்லோருடைய செவியையும்
மனதையும் அபகரிக்கும்படி ஒருவர்க் கொருவர் பேசிக் கொண்டார்கள். 20

எந்தப் பகவான் (சத்துவமுதலிய) குணங்களின் க்ஷோபத்திற்கு முன்
உலகங்களுக்கு ஆத்தமாவாகிய ஈசுவரன் (ஜீவன்) மறைந்த சுவரூப முள்ளவனா
யிருந்த போது (ஜீவனுக்குபாதியாகிய சத்துவ முதலிய * குணங்களின்) சக்தி
கள் லயமடைந்த சமயத்தில் பிரபஞ்ச மற்ற (தன்) சுவரூபத்தில் புராணராக
வும் ஒருவராகவும் இருந்தனரோ அந்தப் புருஷன் தான் இந்த கிருஷ்ணன்.

நாமரூபங்களற்ற ஜீவனுக்கு நாமரூபங்களைச்செய்ய விரும்பியவரும் சாஸ்
திரங்களைக் கற்பித்தவருமாகிய அந்தப் புராண புருஷனே தன்கால சக்தியால்
பிரேரணை செய்யப் பட்டவனும் தன் அம்சமாகிய ஜீவன்களை மோகிக்கச் செய்
கிறவனும் (ஆகையால்) கிருஷ்டி செய்ய விரும்பியவனா மாகிய மரையை
மறுபடியும் அனுசரித்தார். 22

இந்திரியங்களை ஐயித்தவர்களும் வாபுவை அடக்கியவர்களு மாகிய பக்தி
மான்கள் பக்திப் பெருக்கத்தால், நிர்மலமான மனதால் எந்தப்புராண புருஷனு

* பிரத்தியக்ஷ ஈசனாகையால் இவரைக் கண்டு மோகமடைவது ஆச்சரிய மல்ல என்
பது கருத்து.

புருஷோத்தமாத்மனா துநா
நமஸ்குஷ ஸகலம் பாரிஜாதபூஷணபூதி || 23

ஸ வா சுயம் ஸபூதமநீதஸ்துயொ
வெஹெஷ மஹெஷ வ மஹெவாழிஸி |
ய நாக ஸாஸொ ஜமதாத்மீயுயா
ஸுஜதவதூதி ந தத்ர ஸஜ்தெ || 24

யதா ஸூயதெபுண ததொயியொ நுதவா
ஜீவணி ததெத்ரஷ ஹி ஸகலதூ கிய |
யதூ ஹம் ஸதூஜதத்யாம் யஸொ
ஹவாய ரூபாணி தயதூமெயுமெ || 25

சுஹொ வத ஸூவூதம் யதொ கும்
சுஹொ சுமம் பூணூதம் தயொவபூநடி |
யதெஷ பூவொஜதஷஹி ப்ரியஸுவா
ஸுஜநநா வஜ்ஜெணை ந வாவதி || 26

டைய சுவரூபத்தை (அல்லது பாதத்தை) தரிசிக்கிறார்களோ, அவர்தான் இவர்.
இது நிச்சயம். இவர்(நம்முடைய) புத்தியைச் சோதிக்கத் தகுதியானவர்; (யோ
கம் முதலியவைகள்) தகுதியாகா. 23

ஓ!தோழி! ஒருவனாகிய ஈசுவரன் தன்னுடைய விளையாட்டால் பிரபஞ்சத்
தை ஸீருஷ்டி செய்கிறார். பரிபாலிக்கிறார். சம்ஹரிக்கிறார். அந்தப் பிரபஞ்சத்தில்
தான் பற்றுத லடைகிறதில்லை என்று வேதமோதும் வித்துவான்களால் வேத
ங்களிலும் இரகசியமான ஆகமங்களிலும் கானம் செய்யப்படுகிற புராண புரு
ஷர் இந்த கிருஷ்ணன் தான். 24

அரசர்கள் அஞ்ஞானம் மிகுந்த புத்திபுடன் அதருமமாக நடந்து
வரும்பொழுது இந்தப் பகவான் (உலகத்தின்) நன்மைக்காக ஒவ்வொரு சமயதி
லும் சுத்தசத்துவசுவரூபத்தால், வர்ணாச்சரம தருமம், ஐசுவரியம், சத்தியப்பிரஞ்
ஞன் என்றதன்மை, உண்மை யுபதேசித்தல், தயை, கீர்த்தி இவைகளைப் பிரகா
சப் படுத்துகிறார். 25

ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!! யதுகுலம் மிகவும் சிலாக்கியமானது. மிகவும் ஆச்
சரியம்! மதுவனம் மிகவும் புண்ணிய மானது. ஏனெனில், சிரவணம் செய்பவர்
புருஷு மிகப் பிரீதியைக் கொடுக்கும் கீர்த்தியுடையவரும் புருஷோத்தமரு மா
கெ பகவான் அவதாரம் செய்ததாலும் சஞ்சரிப்பதாலும் பெருமைப் படுத்துகி
றால்லவா? 26

அஹோ வத வயபுஸவஸி_தரஸ_தநீ
 க_தஸவ_தயீ ப_தண_தயஸவ_தநீ ஸ_தவ_த |
 வஸ_தநி நி_தத_தம் ய_தத_தந_தமு_த ஹ_தவ_ததி_தத_தம்
 வ_ததி_தத_தவ_தத_தர_தக_தம் வ_தவ_ததி_தம் வ_தய_தத_தய_தத_த ||

27

நடுநா வு தவா நஹு தாழிநெய்யுர
ஹைகிடுதொ ஹைவா மூவீ தவாணிவி;
விவனி யாவைவயராஜதம் உஹு
வகுஜகூயவாஉஹுயபுராஸயா; |

28

யா வீயபுஸும்தெந ஹுதாஃஷ்யம்வரெ
 பூஷு ஹெஷுபூஷாநிஸுஷிணா |
 பூஷுஷுஸாம்பபூஸவாடியா பரா
 யாஸூரஹுதா ஹஸவயெ ஸஹஸுஸா ||
 னதாஃ பரம் ஹீக்ஷபாஸுபெஸும
 நிரஸுஸளம் வத ஸாபு காவபுதெ |
 யாவாஜூஹாதுஷூரயெவநஃ பதி
 ஜாக்ஷபெதூரஹுதிவிஹபுரதி ஸுஸுஸு ||

29-30.

துவாரகையானது சுவர்க்கலோகம் சிறந்தது என்ற மகிமையை அவமதிக்கக் கூடியது. பூமிக்குப் புண்ணியத்தையும் கியாதினையும் விருத்திசெய்யக் கூடியது. மிகவும் ஆச்சரியம்! அந்த துவாரகை யிலுள்ள பிரஜைகள் (தங்களை) அனுக் கிரகிப்பதற்குச் செய்யும் புன்னகையுடன் கூடிய பார்வையுள்ள வரும் தங்களைக் காப்பவருமாகிய கிருஷ்ணனை எப்போதும் பார்க்கிறார்கள்.

இந்தக் கிருஷ்ணன் பாணிக்ரகணம் செய்து கொண்ட பத்தினிகள் (ஜன் மாந்தரத்தில்) விருதம், ஸ்நானம், ஹோமம் முதலிய தருமங்களைச் செய்து இந்த ஈசுவரனைப் பூஜித் திருக்கிறார்கள். ஏசு! கோப ஸ்திரீகள் எந்த அத ராமிருதத்தைப் பானம்செய்ய வேண்டுமென்று மோக மடைந்தார்களோ அந்த அதரா மிருதத்தைப் பத்தினிகள் அடிக்கடி யல்லவா பானம் செய்கிறார்கள். 28

வீரியத்தையே சுல்க(கண்ணிகைகளுக்குக்கொடுக்கும் திரவியம்) மாகவுடைய கிருஷ்ணன், சுயம்வரத்தில் பலசாலிகளாகிய சிசுபாலன் முதலியவர்களை ஜயித்து அபகரித்த பிரத்யும்னனைப் புத்திரனாக உடைய ஜாம்பவதி முதலிய ஸ்திரீகள், நரகாசுரனை வதம் செய்தபோது ஆயிரக்கணக்காக அபகரிக்கப்பட்ட ஸ்திரீகள் இவர்கள் யாவரும் சுவதந்திரத் தன்மையற்றதும் பரிசுத்த மில்லாதது மாகிய தங்களுடைய ஜன்மத்தை ஒழித்தார்கள். ஏனெனில் தங்களுக்குப் பதியாகிய புண்டரீகாക്ഷன் (பாரிஜாத புஷ்பங்கொண்டு வருவதுமுதலிய) காரியங்களால் ஆனந்த மளித்துக்கொண்டு ஒரு சமயமும் அந்த ஸ்திரீகளின் கிருகத்தினின்று வெளிப் புறப்படுவ தில்லையல்லவா? ஆச்சரியம்!

29-30

29-30

|| ஸூத்ரம் ||

ஹவம் வித்யா வடிநீதாம் ஸ திரஃ ப்ரஹ்மயோஷிதாடி |
நிர்ஷக்ஷணைநாவிநதநு ஸஹிதேந யயள ஹரிஃ || 31

சுஜாதஸத்ருஃ ப்ரஹ்மநாஜோவீடியாய உபாஸிஷுஃ |
பரெஹ்மஸூகிதஃ ஸ்ரஹ்மாஸ்ப்ரஹ்மஸூகித வதாரம்நிணீடி || 32

சுய உபிராமதாநு ஸளரிஃ சுளரவாந்நிரஹாதாராநு |
ஸாமிவபுநு உபஜஹ்மிஹாநுப்ரஹ்மாஸ்ப்ரஹ்மஸூகித வதாரம் ஹரிஃ || 33

கூர்ணஜாமவதாநாநு ஸாமிவபுநு ஸயாஜாமதாநு |
ஸ்ரஹ்மவதஸூகிதஃ ஸ்ரஹ்மாஸ்ப்ரஹ்மஸூகித வதாரம் ஹரிஃ || 34

உபாஸிஷுஃ ஸ்ரஹ்மாஸ்ப்ரஹ்மஸூகித வதாரம் ஹரிஃ |
ஸ்ரஹ்மாஸ்ப்ரஹ்மஸூகித வதாரம் ஹரிஃ || 35

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

அந்த முகுந்தன், இம்மாதிரி புகழும் அந்தப் பட்டணத்து ஸ்திரீகளின்
மோழிகளைப்பூண்கையுடன் கூடிய பார்வையால் கொண்டாடிச் சென்றார். 31

அஜாத சத்ருவாகிய தரும புத்திரர் மதுவென்ற அசுரனைச் சங்காரம் செ
ய்த கிருஷ்ணனை இரக்ஷிப்பதற்காக சத்துருக்களிடம் சந்தேகங் கொண்டு
சினேகத்தால் * நான்கு அங்கமுடைய சேனையை அனுப்பினார். 32

பிறகு சௌரியாகிய ஹரியானவர் அத்தியந்த நண்பர்களும் பிரிவாற்றா
மையால் துன்ப முறுவோரும் வெகுதூரம் வந்தவர்களுமாகிய கௌரவர்களை
நிறுத்தி விட்டுத் தன்னகம் சென்றார். 33

ஓ சௌனக முனிவரே! குருதேசம், ஜாங்கலம், பாஞ்சாலம், சூரசேனம்,
யமுனைக் கரையிலுள்ள தேசங்கள், பிரமாவர்த்தம், குருக்ஷேத்திரம், மத்
ஸிய தேசங்கள், ஸரஸ்வதி நதிக்கரையிலுள்ள தேசங்கள், ஜலமில்லாத பிரதே
சங்கள், இவைகளைக் கடந்து, குதிரைகள் களைப்படைந்தமையால் பிரபுவாகிய
கிருஷ்ணன் ஸௌவீர தேசங்கள் ஆபிரதேசம் ஸிந்துதேசம் ஆனர்த்த தேசங்
கள் இவைகளை மெதுவாகக் கடந்தார். 34-35

* இரதம் யானை குதிரை பதாதி இவை நான்கும் அங்கமெனப்படும்.

தகுவஸுதந்நநிநடிம் ஜமடி யலயாவஹடி |
 புகுநுடியம் பூஜாஹவபா ஹதரடிசாபுகநாநாஹவா || 3
 தகெசுராவடீதவயுயொரவெடிபவலிவொடிதா ||
 சூதாராஜம் பவிணடகாஜம் நிஜயாவெந நிதூடா ||
 ஸ்ரீதூதாதுமாவா பூஜாவஹடிஷடிமடிதா திரா |
 விதரம் வவடிஸுஹடிடிவிதாரலிவாவகா || 4 - 5

நதா? ஸ ஹெ நாய தவாஹிவங்கஜம்
 விரிவிவெரிவிஸுஹரெடிவடிதடி |
 வராயணம் கெஷலிஹெஹதாம் வரம்
 நயசுகாயம் பூஹவெசுரம் பூஹம் || 6
 ஹவாய நஹம் ஹவ விஸுஹாவந
 சவவெவராதாZZதஹுஹுதிதா வதி ||
 சவா வடிசுரம்நடி வரம் வ வெடிவதம்
 யஸுநாநுவதூ காதிநொ வவலிவி || 7
 சஹொ வநாயாவதா ஸ யவய
 ஹெஹவிஷ்வாநாவி டிராடிசாபுகடி |

உலகத்திற்குப் பயத்தைக்கொடுக்கும் அரக்கர்களுக்கும் பயத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய அந்தச் சத்தத்தைச் செவியுற்ற பிரஜைகள் யாவரும் பிரபுவைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்ற ஆவலுடன் எதிர்கொண்டு வந்தார்கள். 3

அங்குக் காணிக்கை கொண்டுவந்து சூரியனுக்குத் தீபம் கொடுப்பதுபோல் பிரயத்தினத்துடன் பூஜித்து ஆனந்தா நுபவத்தால் எப்போதும் பூர்ணகாமனும் ஆத்மாராமனும் எல்லாருக்கும் சுகிருத்தாகிய வனும் காப்பாற்றுகிற வனுமாய் பகவானைப் பார்த்து பிரீதியால் விகசித்த முகமுடையவர்களாகி, குழந்தைகள் தந்தையிடம் கூறுவதுபோல் கூறுகிறார்கள். 4-5

ஓ நாத! பிரமன், சனகாதிகள், இந்திரன் இவர்களால் வணங்கப் படுவதும் இந்தச் சம்சாரத்தில் மிகுந்த சுகத்தை விரும்பிபவர் களுக்குப் பராயணமானது மாகிய உம்முடைய பாத கமலத்திற்கு நாங்கள் வந்தனம் செய்கிறோம். நீர் பிரமன் முதலிபவர்களுக்கும் பிரபுவாகிறீர். தங்களுக்குக் காலனும் பிரபுவாக மாட்டானல்லவா? 6

ஓ விச்வபாவன! நீர் எங்களுடைய நன்மையின் பொருட்டு அனுக்கிரகிக்க வேண்டும். எங்களுக்கு நீர் ஆத்மா! அந்தாங்க சுகிருத்தானவர், பிதா, பாவிக்கிறவர். சற்குரு, பரதேயவம், தங்களை நாங்கள் அனுசரித் திருப்பதால் கிருதார்த்தர்களானோம். 7

ஆச்சரியம்! நாங்கள் தங்களால் நாதனுடையவர்களானோம். (ஏனெனில்) சுவர்க்கத்தில் வசிப்பவர் களுக்கும் கிட்டாத தரிசன மகிமையுடையதும், அன்

5

9

பார்ந்த புன்னகையுடன் கூடிய சிரேகப் பார்வையுடைய முகமுமுள்ளதும்
அவயவமெல்லா வற்றிலும் மனோஞ்ஞ மானதுமாகிய உமது திருவுருவத்தைத்
தரிசிக்கிறே மல்லவா ? 8

ஓ அச்சுத! ஓ அம்புஜாட்ச!(தாமரைக் கண்ணு) நீர் எங்களைவிட்டு, பந்துக் களைப்பார்க்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் குரு சேஷத்திரத்திற்காவது மதுரா புரிக்காவது சென்றால், அப்பொழுது சூரியனில்லா வீடில் நேத்திரம் குருட்டுத் தன்மையை யடைவதுபோல், தங்களைச்சார்ந்த எங்களுக் கேற்படும் ஒரு கணப் போது கோடிவருஷம் போல் ஆகும்.

சுதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பக்தர்களைப் பரிபாலிக்கும் பகவான் பிரஜைகள் கூறும் சொற்களைக் கேட்டு பார்வையால் அவர்களுக்கு கணுக்கிரகம் செய்துகொண்டு தனக்குச் சமமான பல முள்ள,மது, போஜன், சார்கதேசத்தவர் அர்கதேசத்தவர், குரு வம்சத்தவர் அந்தக தேசத்தவர், விருஷ்ணிகள் இவர்களால், சர்ப்பங் களால் காக்கப்படும் போகவதி போல் காக்கப்படுவதும் நுதுக்களி லெல்லாமுள்ள மலர்கள் முதலிய விபவங்களை யுடையதும் புண்ணிய விருகூங்கன் லதா கிருகங்கள் இவைகளை யுடைய * உத்தியானவனம். டி உபவனம் ¶ ஆராமம் இவைகள் சூழப் பெற்ற தும் தாமரை ஓடைகளினால் அழகினை யுடையதும் நகரக் கோட்டை வாயில்களி லும் வீட்டு வாயில்களிலும் உற்சவத்தின் பொருட்டு கட்டப்படும் தோரண அலங்

* உத்தியானவனம் - பலனை முக்கியமாக உடையது.

உபவனம் - புஷ்பத்தை முக்கியமாகக் கொண்டது.

¶ ஆராமம் - கிரீடிப்பதற் குரியவனம்.

ஸவபுதபுஸவபுவிஹவெவ: பண்ணுவாஷுததாஸு நெவ: |
 உஷாநெவபவநாராநெவபுதா வஷாகாஸுயபு ||
 மொபுரவாரபாமெஷு கரதகளதகதொரணாபு |
 விசுயுஜபதாக்காமெசுராக: ப்ரதிஹதாதவாபு ||
 ஸரங்காபிபுதஹாபாமெஷுராவணகவசவராபு |
 விகா மஸஜமெசுராவா மயவபுஷாஷுதாங்குரெ: ||
 அரி அரி மூஹாணா வ ஷுஷுதவமெசுஷுவி: |
 அலாகுதா வபுணபுசுமெவபுயிலியபுபுஷிவகெ: || 10-15
 நிரபு ப்ரெஷுபாயாண வஸுஷெவொ ஹாபநா: |
 அகூபுரெஷுபுமெசுநா ராபுஷுபுதவிசு: ||
 ப்ரபுஷுபுராமெஷுபு யெ வ ஸாம்பமபாபு: |
 ப்ரஹ்மபுஷெவொவாவிதஸயநாஸநவொஜநா: ||
 வாரணாபு ப்ரஹ்மபுஷு வ்ரஹ்மெசுஸஸுமெசு: |
 ஸாவதபுபுநிநாபெந ப்ரஹ்மவொஷெணவாபுதா: ||
 ப்ரபுஷுபுமெசுபுஷுபுஷுநணயாமதஸாயுஸா: || 16-18½

காரங்களை உடையதும் விசித்திரமான † துவஜங்கள் ‡ பதாகைகள் இவை
 களால் உள்ளே வெயில் புகாமல் தடுக்கப் பெற்றதும், நன்கு சோதிக்கப் பட்ட
 இராஜவிதிகள், மற்றுமுள்ள வீதிகள், கடைத் தெருக்கள், ¶ அங்கணங்கள்
 இவைகளை உடையதும், வாசனை கலந்த நீர் தெளிக்கப் பெற்றதும், கனிகள், புஷ்
 பங்கள் அக்ஷதங்கள் அரும்புகள் இவைகள் இறைக்கப் பெற்றதும் தயிர் அக்ஷ
 தங்கள், கனிகள், கரும்புகள் பூர்ண கும்பங்கள் பலிகள் துபதிபங்கள் இவை
 களால் அலங்கரிக்கப் பட்ட வீடுகளை யுடையது மாகிய துவாரகையில் பிரவே
 சித்தார். 10-15

ஓ சௌனக முனிவரே! மகாமனஸ்வியாகிய வசுதேவர் அக்ரூரர், உக்ரசே
 னர், ஆச்சரியமான பராக்கிரம முடைய பலராமர், பிரத்யும்னன், சாருதேஷ்ணன்
 ஸாம்பன், கதன் முதலியவர்கள் யாவரும் மிகுந்த அன்பிற்குரிய கிருஷ்ணன்
 வருகிறான் என்பதைச் செவியுற்று, அதனால் உண்டான சந்தோஷத்தின் மிகுதி
 யால் சயனம், ஆசனம், போஜனம், இவைகளைத் தள்ளி கிறந்த யானைகளை முன்
 னிட்டுக்கொண்டு மங்கள் வஸ்துக்களுடன் கூடிய அந்தணர்க ளுடனும் சங்கு,
 தூரியம் முதலிய வாத்திய முழக்கத்துடனும் வேத கோஷத்துடனும் ஆதரவும்
 அன்பின் மிகுதியா லுண்டான பரபரப்பு முடையவராய் இரதங்களுடன் எதிர்
 கொண்டுவந்தார்கள். 16-18½

† துவஜங்கள் - வீரகின்ன முன்னவை.

‡ பதாகைகள் - ஜயங்கொடுக்கும் யந்திரங்கள்

¶ அங்கணங்கள் - வால் என்றமுற்றம்.

வாரஹஸூரஸூரதஸோரயானெவஸூரஸூரமோதஸூரகா: ||

மஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூர ||

19

நடந்ததகமஸவஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூர ||

மாயனிலொதஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூர ||

20

ஸவஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூர ||

மாயனிலொதஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூர ||

ஸவஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூர ||

ஸவஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூர ||

22

ஸவஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூர ||

ஸவஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூரஸூர ||

23

ஒளி பொருந்திய குண்டலங்கள் விளங்கும் கன்னமும் அதனால் அழகுவாய்ந்த முகமுமுடைய * உத்தம வேசிகள் அந்த கிருஷ்ணனைத் தரிசிக்க விரும்பி உற்சாகத்துடன் வரகனங்களின் மீதேறி நூற்றுக் கணக்காக (எதிர்கொண்டு) வந்தார்கள்.

19½

(1) நடர்கள், (2) நர்த்தனக் காரர்கள், (3) கந்தர்வர்கள், (4) சூதர்கள், (5) மாகதர்கள், (6) வந்திகள் யாவரும் உத்தம சுலோகனுடைய அற்புதமான சரித்திரங்களைக் கானம் செய்கிறார்கள்.

20½

† அப்பொழுது பிரபுவாகிய கிருஷ்ண பகவான் தன்னை யனுசரித்தவர்களாகிய நகரத்தார்களுடனும் உறவினர்களுடனும் விதிப்படி சேர்ந்து தலையாலும் வாக்கினாலும் வந்தனம் செய்தும் பின் ஆலிங்கனம் செய்தும் கையால் ஸ்பரிசித்தும் புன்னகை செய்தும் கண்ணோக்கியும் சமாதானம் செய்தார். நாய் மாம்சம் தின்னும் சண்டாளர்களுக்கும் விரும்பிய வைகளைக் கொடுத்துக் கௌரவப் படுத்தினார்.

21-22½

கிருஷ்ணபகவான், பத்தினிகளுடன் கூடிய குருமார்கள், அந்தணர்கள், பெரியோர்கள், மற்றுமுள்ள வந்திகள் இவர்கள் ஆசீர்வதிக்க நகரத்தில் பிரவேசித்தார்.

23½

* உத்தம வேசிகள் - நர்த்தனம் செய்பவர்கள்.

(1) நடர்கள் - கிருங்காரம் முதலிய நவரஸங்களையும் அபிநயிப்பதில் சாமர்த்தியமுள்ளவர்கள்.

(2) நர்த்தனக் காரர்கள் - தாளம் முதலியவைகளை அனுசரித்து நர்த்தனம் செய்பவர்கள்.

(3) கந்தர்வர்கள் - பாடுகிறவர்கள்.

(4) சூதர்கள் - பிராசீன வரலாறையுரைப்பவர்கள்.

(5) மாகதர்கள் - பரம்பரையைக் கொண்டாடுகிறவர்கள்.

(6) வந்திகள் - சமயோசித மாகப் பேசும் நிர்மலமான அறிவுடையவர்கள்.

† அவரவர் கௌரவத் திற்குத் தக்கபடி வந்தனம் செய்தார் என்பது கருத்து.

நாஜிபாதிதம் மதெ க்யுஜெ மாநகாபாம் சுமுறுவியி : |

ஹெக்ஸாணாரசுபரஹுபதி பஞ்சாஸ்தி க்ஷணஹோதவா: || 24

நிகும் நிர்ஈக்ஷணாநாம் யடிவி டாரகளகவஸாடி ।

ந வித்யவூணி ஹி ஐஸ்: ஸ்ரீ யோயாஜாஜ்ஜைஷுதத் ||

ஸ்ரீ யொநிவாஸெரயஸெநாஸு: வாநவாதும் ஔவம் ஐஸாடி |

ஸாஹவொ யொகவாநாநா ஸாராநாநா வடாஸுஜா || 26

விதாதவகுவுஜெநராவஸுத:

உருவமும் நவநெய்யும் ஸாஸிவஷிஷுக்: உயி |

விசும்பவாஸா வநதாதுயா ஸலுள

வெநா யமாகெடாஹவவெவெடுதெ: || 27½

புவிஷஸம் ஸ்ரணம் விடுதா: பரிஷக:ஸஜாதூனி:

வவநெ ஸிரஸா ஸவ நெவகீபுஜாவாஸா || 28½

ஓ அந்தணர்களே ! கிருஷ்ணன் துவாரகையில் இராஜவீதி வந்தவுடன் குலஸ்திரீகள் அந்த கிருஷ்ணனுடைய தரிசனத்தை மகோற்சவமாக நினைத்து உப்பரிகைகளின் மீதேறினார்கள். 24½

துவாரகையில் வாசம் செய்பவர்கள் இலக்ஷ்மி தேவிக்கு இருப்பிடமான சரீரமுடைய அச்சுதனை எப்போதும் நன்றாய்த் தரிசனம் செய்பவர்க ளாயி னும் அவர்களுடைய நேத்திரங்கள் திருப்தியுடைய வில்லை. ஏனெனில் பகவா னுடைய மார்பு ஸ்ரீதேவிக்கு வாசஸ்தானமாகிறது. (அவருடைய) முகமும் நேத்திரமும் (சௌந்தரியமாகிய அமிருதத்தைப்) பானம் செய்யும் பாத்திர மாகின்றன. (ஈசனுடைய) கைகள் லோக பாலர்களுக்கு வாசஸ்தானமாகிந் தன. (முகுந்தனுடைய) சரணு விர்தம் பக்தர்களுக்கு இருப்பிடமாகிறது.

வேண்மை நிறமுடைய சூடை சாமரங்கள் இவைகளால் உபசரிக்கப் பெற்றவரும் மார்க்கத்தில் புஷ்பமாரி பொழியப் பெற்றவரும் பீதாம்பர மணிந்தவரும் வனமாலையுடன் கூடியவரு மாகிய வாசுதேவன் * சூரியன், நகூத்திரங்களுடன் கூடிய சந்திரன், இந்திரனதுவில், மின்னல் இவைகளுடன் கூடிய மேகம்போல் விளங்கினார்.

அப்பொழுது கிருஷ்ணன் தாய் தந்தைகளின் இருகத்தில் பிரவேசித்தார். அங்கு அவரைத் தாய்மார்கள் ஆலிங்கனம் செய்தார்கள். தேவகி முதலிய தாய் மார்களாகிய ஆவர்கள் எழுவரையும் தலையால் வணங்கினார்.

* சூரியன் - குடை, நகரத்திரங்கன்-புஷ்பமாரி, சந்திரன் - சாமரம், வனமாலே - இந்திரன்வில், மின்னல்-பீதாம்பரம் இவ்விதம் உபமானித்துக் கொள்க. மேகத்திற்கு மேல் சூரியம்புறமும், இருபக்கத்தில் இருசந்திரனும், நான் குபக்கத்திலும் நகரத்திரங்கனும் அவைகளின் மத்தியில் இந்திரன் வில்லும் ஸ்திரமான மின்னலும் இருந்தால் அச்சமயம் மேகம் எவ்விதம் வீசக்குமோ அவ்விதம் வீசக்கூடாது என்பது கருத்து.

தாஃ வு து உகரொராவு ஸெஹஸு தவயொயராஃ |
ஹஷுவிஹ விதாதாநஸிவிவநெது ஜெஜுயெஃ || 29

சுபாவிஸகஸுஹவநம் ஸவபுகாஜநுதுடி |
புராஸாடா யது வதீநாம் ஸஹஸுராணி வ ஷொஸா || 30

வதூஃ வதிம் ப்ராஷு மஹாநுபாமதம்
வியொக்ய ஸாஜாதஜநொஹொதுவாஃ |

உதஸுராராதஹஸா ஸநாஸயாசு
ஸாகம் ப்ரதெவீபுவிதயொவநாநநாஃ || 31

ததாத்ஜெடிபுஷிலிரஞாராதநா
ஃரஞலாவாஃ வாரிரொலிரொ வதிடி |

நிராஜஉபூஸ வடிஸு நெதுயொஃ
வியஜிதாநாம் ஹமுவயபு விசுஸாசு || 32

யடிபுஸள வாய்புமதொ ரஹொமதஃ
தாவாந்தயாவுஸி யும நவநவடி |

அன்பினால் பால் பெருதும் கொங்கைகளை யுடைய வர்களும் மகிழ்ச்சியால்
தளர்ந்த மனமுடையவர்களுமாகிய அந்த தேவகி முதலியவர்கள் புத்திரானுசிய
கிருஷ்ணனை மடிமீதுவைத்து 'நேத்திரங்கனி லுண்டான நீரால் நனைத்தார்கள்.

பிறகு பதினாறுவிரத்து நூற்றெட்டுப் பட்டமகிஷிக ளிருந்துவரும் உப்ப
ரிகைகளை உடையதும் மிகவும் சிரேஷ்டமானதும் ஆசிக்கத்தக்க பொருள் யா
வற்றையு முடையது மாகிய தன் அரண்மனை சென்றார். 30½

பட்ட மகிஷிகள் தேசாந்தரம் சென்று விட்டிற்கு அருகேவந்த தங்கள்
கணவனை எட்டிப் பார்த்து மனதில் மிகுந்த உற்சாகமும் வெட்கமுமடைந்த
கண்களையும் முகத்தையு முடையவர் களாய் * விருதங்களுடன் ஆசனத்தி
னின்று விரைவாக எழுந்தார்கள். 31½

கம்பீரமான அபிப்பிராய முடைய அந்தக் காமினிகள் தங்கள் பர்த்தாவை
(தரிசனம் செய்வதற்கு முன்) மனதாலும் (தரிசனம் செய்தவுடன்) கண்களா
லும் (சமீபத்தில் வந்தவுடன்) புத்திரர்களை எடுத்து ஆலிங்கனம் செய்து கொ
ள்வது போல் இறுகத் தழுவிடும் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார்கள். ஒ செள
னக முனிவரே! வெட்கமுடைய அந்த விலாசினிகள் பரவசமானமையால் அவர்
களுடையவிழிகளினின்று எவ்வளவு அடக்கிடும் நில்லாமல் நீர் பெருகிற்று. 32½

இந்தபகவான் அந்தப்பட்டமகிஷிகளுக்குச் சமீபத்திலிருந்தாலும் இரகசி
யமாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு அவருடைய பாதகமலங்கள் ஒவ்வொரு

* விருதங்களாவன - கணவன் தேசாந்தரஞ் சென்றிருக்கும் போது விளையாடல், சரீ
ரத்தை அலங்கரித்துக் கொள்ளல், சபை உற்சவங்களைத் தரிசிப்பது, ஹாஸ்யம், பிறரில்லம்
செல்வது முதலியவைகளை விட்டுவிட வேண்டும் என்று யாஞ்ஞவல்கியர் கூறிய படியும்.

வடுவடு கா விரதெத ததுடா-

வ்ருவி யம் ஸ்ரீநகுஜஹாதி சுஹிபுவிசு ||

33.

வனவம் நரவாணாம் சுஷிதிலாநஜநநாம்

சுஷிளஹிணீவி: வரீவ்ருதெதஜஸாடி |

வியாய வெவாம் ஸ்வஸநொயயாநநம்

வியொவயெநொவரதொ நிராயுய: ||

34.

வனவம் நரவொகெவீநவநீணபுஸஜாயயா |

நொநெ வ்ருநதகூடெவ்ரு ஹவாநு வ்ருகூதொ யயா ||

35.

உஜாஜஹாவவிஸுநாஜருவருஹாவ-

வீவாவநொகநிஹதொ உஜெநாவி யாவாடி |

ஸாஜஹ வாவஜஹாசுபுஜெநாதுவா

யவெஸுநி யம்விஜிதம் கௌகெநபுஸகூ ||

36.

~~~~~  
கூணத்திலும் புதிது புதிதாக (தோன்றும்) ஆகுமாதலால் அந்தப் பாதகமலத்-  
தில் எவருக்குத்தான் பற்றில்லாமற் போகும்? இலக்ஷ்மிதேவி சுஞ்சல சுபாவ  
முடையவ ளாயினும் இந்த ஈசனை எப்போதும் விடுகிறதில்லை. 33½

இவ்விதம் புவிக்குப்பாரமாக ஜன்ம மடைந்தவர்களும் அகூலகிணிக்கணக்-  
கான சேனைகளுடன் எங்கும் பரவிய மகிமையை உடையவர்களுமாகிய அரசர்-  
களுக்குள் தான் ஆபுதமெடுக்காமலே விரோதத்தை உண்டு பண்ணிப் பின்  
(காற்றானது மூங்கில்களை ஒன்றுக் கொன்று உராய்ந்து சொள்ளும்படி செய்து-  
தீயை உண்டுபண்ணி அவைகள் எரிந்தபின்பு, ஒய்வதுபோல்) ஒருவர்க்கொரு  
வர் சண்டை நடந்து முடிந்தபின்னர் சமனமடைந்தார். 34½

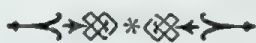
அந்தப்பகவான் தன் மாயையால் இந்த மானிடப்பிரபஞ்சத்தில் அவதாரம்  
செய்து ஸ்திரீ ரத்தினங்களின் சமூகத்தி லிருந்து பிராகிருத புருஷன் போல்  
இவ்விதம் ரமித்தார். 35½

\* தங்கள்மனதிலுள்ள கம்பீரமான அபிப்பிராயத்தைக்குறிப்பிக்கும் நிர்மல  
மும் அழகானதுமாகிய மந்தகாசத் தாலும், வெட்கத்தாலும் கடாசூவிகூண  
த்தாலும் மன்மதனும்மயங்கி மோகமுற்றுத் தன்னுடையபுஷ்பபாணங்களைஎறி  
ந்துவிடச் செய்யும் மகிமை பொருந்திய அந்த உத்தம ஸ்திரீகள், தங்களுடைய  
விலாசங்களால் கிருஷ்ணனுடைய இந்திரியத்தை கேடாபம் செய்பச் சக்தியற்ற  
வர்க ளானார்கள். 36½

~~~~~  
* ஸ்திரீ ரத்தினங்கள் பாமசெவியும் மோகிக்கும்படி செய்து அவர் கையில்தரித்த
பிஞ்சுமேன்னும் வில்லை எழுவும்படிசெய்தவர்கள் என்பது ஒரு சாரார் கருத்து.

உந்நதெ ததயம் மொகொஹுஸததவி ஸம்மிநட் |
 சூதூளவஜெந உநுஜம் வூரவூணாநதொதாஸுயம் || 37½
 னததீஸநதீஸஸு வூசுதிஸுதாவி ததூனெணை |
 நயுஜுதெ ஸதாதூதெஸுயயூர வுவிஸதாஸுயா || 38½
 தம் தெநிரெ ஸவயா னௌஜாசு தெஸுணை வாமுஸுதம் நஹை |
 சுபுரானவிதொ வததூஸீஸுரம் உதயொ யயா || 39½

ஐதிஸ்ரீஜோமவதெ வுஸதஸுநெ னகாடிஸொயூயம்.

|| ஸ்ரீஸுளநகம் ||

சுஸகூரொவஸுஜெந ஸ ஹஸீஷெதாருதெஜஸா |
 உதூராயா ஹதொ மஸு: சுஜெஷெ நாஜீவித: வுநம் ||

எங்கும் வியாபித்த அந்தப் பகவான் பற்றுதலற்றவராயிருந்தம் அவரை
 ஜனங்கள் தங்களுக்குச் சமமாகப் பற்றுதலுடையவரென் றெண்ணு கிறார்கள்.
 ஆகையால் இவர்கள் தத்துவ மறியாதவர்களே யாவார்கள். 37½

ஆத்ம சுவருபத்தை அடைந்த ஆனந்தம் முதலியவைகளோடு அந்த
 ஆத்ம சுவருபத்தை ஆசரித்த அறிவு சேராதது போல் பகவான் பிரகிருதியி
 லிருப்பவராயினும் அந்தப் பிரகிருதியின் குணங்களுடன் சேருவதில்லை. இது
 தான் ஈசனுக்குள்ள பிரபுத்தன்மை. 38½

அகங்கார விருத்திகள் சேஷத்திரஞ்ஞனை சுவாதீனன் என்று நினைப்பது
 போல் கிருஷ்ண பகவானுடைய மகிமையை யறியாத ஸ்திரீகள் மூடத்தன்மை
 யால் அவரைத் தங்களுக்கு சுவாதீனன் என்றும் தனிமையில் தங்களை யனுசரிக்
 கிறவனென்றும் நினைக்கிறார்கள். 39½

11 - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

12 - வது அத்தியாயம்.

சௌனக முனிவர் வினவுகிறார்.

ஓ குதபுராணிகளே! அசுவத்தாமன் விட்ட மிகுதியான தேஜஸுடைய
 பிருமம் கிரச் என்ற அஸ்திரத்தால் அடியுண்டு நொந்த உத்தரையின் கர்ப்பம்
 கிருஷ்ணனால் மறுபடியும் ஜீவனை யடைந்தது (என்றுரைத்தீர்கள்). மகா
 புத்திசாலியும் மகாத்மாவுமாகிய அந்தப்பரீக்ஷித்து மகாராஜனுடைய உற்பத்தி

அன்புள்ள தருமபுத்திர மகாராஜன் தெளம்மியர் கிருபாசாரியர் முதலிய பிராமணர்களைக் கொண்டு பிறந்த இந்த சிசுவுக்குப் புண்ணியாக வாசனம் செய்து ஜாத கருமத்தையும் செய்தார்.

- சூசூய ஸ்வபுலகுதாநா யயா டெவொ ரஜாஸூயு |
 ஸ்வபுலகுணஜாஹாது னஷ சுஜ்ண உநுபுது || 24
- ரந்திரெவ ஐவளடாயெபு யயாதிரிவ யாபிகு |
 யுதூ வலிவெஃ சுஜ்ண ப்ருஹாடி ஐவ ஸடிஹ || 25
- சூஹதெபுஷொஸூஜெயாநா வுஜாநா வயபுவாவக |
 ராஜஜீகணா ஜகயிதா ராஹா வொதுயமாபிநாடி || 26
- நிமூவீதா கடுஸெஸுஷ ஹுவொ யபுஸூ காரணாக |
 தக்ஷகாடாதுநா ஐதூம் விஜபுதூவவஸிபுதாசு ||
 ப்ருபுதுத உபஸூது உதவம்மஃ வடிம் ஹரெ || 27½
- ஜிஜிதாவிதாதுயாயாதூர உநெவபுபாவஸுதாடிஸள ||
 ஹிசெவடிம் நூவ ம்மாயா யாஸூதுஜாசுகுதொலயடி || 28½
- ஐதி ராஜீத உபாபிஸூ விபூர ஜாதககொவிடா ||
 மஸூவபிதயஸூவெபு ப்ருதிஜமூ ஸகாநு மூஹாநு || 29½

இந்த பாலன் இலக்ஷ்மீ காந்தனாகிய விஷ்ணுவைப் போல் பூதங்கள் யாவற்
 நிற்கும் ஆசிரயமாக விருப்பவன். நற்குணங்கள் யாவற்றாலும் உண்டாகும் மா
 காத்தியத்தில் கிருஷ்ணனை அனுசரித்தவன். 24

இந்தக் குமாரன் உதாரத் தன்மையில் ரந்தி தேவ மகாராஜனைப் போன்ற
 வன். யயாதி மகாராஜன் போல் தார்மிகன். தாரியத்தில் மகாபலிக்குச் சமமான
 வன். பிரஹ்லாதன் போல் கிருஷ்ண பகவானிடம் நல்ல அபிநிவேச முடைய
 வன். 25

இந்த பிராஞ்ஞன் அசுவமேதபாகங்களைச் செய்பவன். பெரியோர்களை உபா
 சிக்கிறவன். (ஜனபேஜயன் முதலிய) இராஜ ரிஷிகளை உண்டு பண்ணுகிறவன்.
 தூர் மார்க்கத்தில் பிரவேசிப்பவர்களைச் சிஷிக்கிறவன். 26

பூதேவிக் காகவும் தருமத்திற் காகவும் கலிபுருஷனை இவன் சிஷிக்கிற
 வன். 26½

இந்த தருமாத்மா பிராம்மண குமாரனாகிய சிருங்கி என்ற முனிவரால்
 அனுப்பப் பட்ட தக்ஷகனால் தனக்கு மரணம் என்பதை யறிந்து பற்றுத லற்ற
 வனாக ஹரியின் பதத்தை யடையப் போகிறான். 27½

ஓ அரசனே! இந்த ஞானி வியாசமுனிவர் குமாரராகிய சுக முனிவரிடம்
 ஜீவாத்ம பாமாத்ம தத்துவத்தை யறிந்து கங்கையில் இந்தச் சரீரத்தைத் தொ
 டித்து பயமற்ற விஷ்ணு பதத்தை அடையப் போகிறான். நிச்சயம். 28½

ஜாதக சாஸ்திரத்தில் சாமர்த்தியமுள்ள பிராம்மணர்கள் யாவரும் அரசனி
 டம் இவ்வாறு தெரிவித்துச் சன்மானம் பெற்றுத் தங்களுடைய கிருகம் சென்
 றார்கள். 29½

வன னஷ் றொகெ விஷூதஃ ஸ்ரீக்ஷத்ரி யத்ருஃ ||
 மஹாபுஷ்யேஷியூயத்ருக்ஷேத நரெஷிஹ | 30½

வல நாஜபுத்ரா வவுயெ ஹாஸு முக இவொயுநாடி ||
சூவாயபுணா: விதுவி: காஷாவிசிவ ஸொ^யநஹு | 31

யக்ஷாநாணொ஽ஸுமேதெந ஜிதாதிஶ்ராஹஜிவாஂஸயா |
நாஜா஽ஸுயநொ டயுளநாநுத்ரு க்ஷா஽ஂவயொஃ | 321

தடிவிவெத்தோமகஷு ஸ்ராதரொ஽ஹுத்வொழிதா? ||
யநம் ப்ரஹ்ணஜஹுஸ்ரஹீஹாம் ஹூரிஸொ ழிஸி ।

தெந வஸஹுதவஸஹாரொ யஸுகாரொ யாபிஷ்டாஃ ||
வாஜிநெயெவ்விஸிவீபுதொ யஜெசுஸையஜபரிட | 341

இந்தப் பரீக்ஷித்து ராஜன் தான் காணும் மானிடர்களுக்குள் கார்ப்பத்தில் கண்ட புருஷன்யார் என்பதைப்பற்றிப் பரீக்ஷித்த படியால், இந்தப்பிரபு உலகத்தில் பரீக்ஷித்து என்ற பெயரை யடைந்தார்.

301

சுக்ல பக்ஷத்தில் தினந்தோறும் கலைஞருடன் விருத்தியடையும் நக்ஷத்திர ராஜனாகிய சந்திரன் போல் இந்த இராஜகுமாரன் (தருமபுத்திரர் முதலிய) பிதிருக்களாலும் (அறுபத்து நான்கு) கலைகளாலும் விரைவாக விருத்தி யடைந்தான்.

31

தருமபுத்திர மகாராஜன் உறவினர் களுக்குத் துரோகம் செய்த குற்றத்
தைப்போக்க விரும்பி அசுவமேத யாகம் செய்தவன் பொருட்டு * கப்பம்
வாங்குவதாலும் துஷ்டர்களை சிசுதிப்பதாலும் கிடைக்கும் பொருளைத் தவிர
வேறு பொருளை யடையாமல் திருப்தி யடைந்தார். 32½

இந்த அபிப்பிராயத்தை யறிந்த சகேதர்கள் கிருஷ்ண பகவானிடம் உத்தரவுபெற்று வடதிசை சென்று (அங்குமருத்த மகாராஜன் யாகத்தில்) தியனிக் கப்பட்ட (சொர்ணபாத்திரம் முதலிய) பொருளை அநேகமாகக் கொண்டு வந்தார்கள்.

331

(ஞாதிசுருக்குத் துரோகம் செய்தோம் என்று) பயந்த யுதிஷ்டிர மகாராஜன் அந்தப் பொருளால் மனோ பீஷ்டம் நிறைவேறப் பெற்று சாமக்ரிகளைச் சேகரித்து மூன்று அசுவமேத யாகம் செய்து யஞ்ஞேச்வரராகிய ஹரியைப் புகித்தார்.

341

* கப்பம் வாங்குவது, துஷ்டர்களைச் சித்தித்து அந்தத் துஷ்டர்களுடைய பொருள்களைக் கிரகிப்பது இவ்விரண்டு வகையில் கிடைக்கும் பொருளை ஊழியம் செய்பவர்களுக்கு மட்டிலு முபயோகப் படுத்தவேண்டுமென்பது சாஸ்திரம்.

சூஹுதொ ஹவாநு ராஜீதா யாஜயிசுவா அிஜெநபூவடி |
உவாஸ கதிவிநூலாநு ஸுஹஜாம் வியகாஜ்யா |

35½

ததொ ராஜீதாஸுநுஜீதாதஃ கூஷ்யா ஸஹ வ்யஸுவிஃ ||
யயள அராவதீம் ஸ்ருஷுநு ஸாஜபூநொ யஜுவிவபூதஃ |

36½

ஐதிஸ்ரீஜாமவதே ப்ருஷேஷஸ்யொ அாடிஸொயூயஃ

|| ஸ்ரீவஸுதஃ ||

விஜுரஸீஸ்யூயா தூயாம் ஜெஜெதூயாஜாதூநொ மதிடி |
ஜீதாசுவாஜாஸிநவாநுயாவாபூவிவிஜீதஃ ||

1

யாவதஃ கூதவாநு ப்ருஷாநு க்ஷதூ களஷாரவாபூதஃ |
ஜாதெகஸுதிமொபூவிம்ஜெ தெஸுஸுராவாராஜஹ ||

2

தருமபுத்திர மகாராஜனால் அழைக்கப் பட்ட கிருஷ்ண பகவான் பிராம்
மணர்களைக் கொண்டு யுதிஷ்டிரருக்கு யாகங்களை நடத்திக் கொடுத்து ஈகிருத்
துக்களுக் குண்டான பிரீதியை விரும்பி சில மாதம் வரையில் (பாண்டவர்களு
டைய பட்டணத்தில்) வாசம் செய்தார்.

25½

ஓ சௌனகமுனிவரே! யுதிஷ்டிர ராஜன், திரௌபதி, பந்து ஜனங்கள் இவர்
களிடம் விடை பெற்று யாதவர்கள் சூழ அர்ச்சனனுடன் கிருஷ்ண பகவான்
துவாரகை சென்றார்.

36½

12- வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

13- வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீகுதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

விதரர், தீர்த்த யாத்திரை செய்யும்போது மைத்திரேயரிடம் தமக்குக்கதி
யாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் வரலா றறிந்தார். அதனால் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய
வைகளை யறிந்து கொண்டார். பின் அத்தினுபுரிக்கு வந்தார்.

1

விதரர் மைத்திரேயரிடம் எவ்வளவு வினாக்கள் கேட்டனரோ (அந்த
வினாக்களில் இரண்டு மூன்று வினாக்களுக்கு மறுமொழிகளைக் கேட்ட வுடன்)
கோவிந்தனிடம் மிகுந்த பக்தி யுண்டாகி பாக்கி வினாக்களின் மறுமொழிகளைத்
தெரிந்து கொள்வதி னின்றும் ஒழிவடைந்தார்.

2

தம் வாயுமாதந்நவா யஜுஸுத்ருஷ்ணாநுஜை |
யுதராஷ்டிராயுஸுத்ருஷ்ணாநுஜை வ்யா | 3

மாயாநீ ஓளவநீ ஸ்ருஷ்ணா வஸுஷ்ணா வஸுஷ்ணா க்யவீ |
க்யவீ ஜாஜயை வாயுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை || 4

யுதாஜயை வஸுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை |
க்யவீ வஸுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை || 5

க்யவீ வஸுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை |
க்யவீ வஸுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை || 6

தம் வஸுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை |
யுதாஜயை வஸுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை || 7

|| யுயிஷி: ||

க்யவீ வஸுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை வஸுஷ்ணாநுஜை |

ஒசௌனக முனிவரே! தம்பி மார்களுடன் கூடின தருமபுத்திரர் திருத
ராஷ்டிரர், யுபுத்சு, சஞ்சயர், கிருபாசாரியர், குந்தி, காந்தாரி, திரௌபதி, சுபத்தி
ரை, உத்தரை, கிருபி, மற்றும்முள்ள ஞாதிகளின் பத்தினிகள், பாண்டு மகாராஜ
னுடைய ஞாதிகள் குமாரர்களுடன் கூடின ஸ்திரீகள் யாவரும் பந்துவாகிய
விதுரர் வந்ததைப் பார்த்து சந்தோஷத்துடன் (கைகால்முதலிய வைகளுடன்
கூடிய) சரீரங்கள் (மூர்ச்சை முதலியனவொழிந்து பின்) பிராணனை யடைந்தது
போல் எண்ணி, ஆலிங்கனம் செய்தும் வந்தனங்கள் புரிந்தும் விதிப்படி சேர்
ந்து எதிர் கொண்டார்கள். 3-5

யாவரும் விதுரனுடைய பிரிவினா ஹண்டான சோகத்தை நினைத்துப் பர
வசர்களாகி ஆனந்த பாஷ்பம் சொரிந்தார்கள். தருமபுத்திர மகாராஜன் ஆஸ
னத்தி லமர்ந்த அந்த விதுரைப் பூசுத்தார். 6

அந்த விதுரர் போஜனம் செய்து சிரமபரிகாரஞ் செய்துகொண்டு ஆஸ
னத்தில் சுகமாக வீற்றிருக்கும் போது தருமபுத்திர மகாராஜன் வினயத்துடன்
வணங்கி தன்னைச்சார்ந்த யாவரும் கேட்டுக் கொண்டிருக்க வினவுகிறார். 7.

யுதிஷ்டிரர் வினவுகிறார்.

ஒவிதுரரே (1) உங்களுடைய இறக்கைகளின் நிழலால் விருத்தி யடைந்த
எங்களைத்தாங்கள் மறக்காமல் இருக்கிறீர்களா? நாங்களும் எங்கள் தாயாரும் தங்

(1) இறக்கைகளின் நிழல் என்பது, தங்கள் இறக்கைகளில்லாத பகலிகள் என்றதை
யும் பிறரை ஆசரித்து ஜீவித்தலையும் விதுரர் இறக்கையுள்ள பகலிபோல் போஷனை செய்
தார் என்பதையும் விளக்குகிறது.

- விவடிணா விஷாநாபெ நெடாவிதா யதுஜாதாகா: || 8
- கயா வுதூர வதிடகம் வ ஸ்ரூஜி: க்ஷிதிஜெயடி |
- தீஸாடாநி க்ஷெதுஜெவாநி வெவிதாநீஹ ஹிதயெ || 9
- ஹவலியா ஹமவதாஸீஸாடலுதா: ஸ்யம் ப்ருஹா |
- தீஸீடகுவடினி தீஸாடாநி ஸ்ரானஸெந மடாலுதா || 10
- கவி நஸூஹஜெஸாத வாமயவா: க்ஷெஜெவதா: |
- ஜெஷாஸூதா வா யடிவ: ஸ்யமயடாம் ஸுவஜாவதெ || 11
- ஐதூகொ யஜெராஜெந ததுவடும் ஸஜவணடயக் |
- யயாநுஹிதகூஜெஸா விநா யடுகாமகூயடி || 12
- நநவியம் டுவிடஷஹம் நுணாஹம் ஸ்யமயவஸிதடி |
- நாவெடியது கரூணா டுவிதாநு ஜெஷஜெஷஜெ || 13
- கவிதாஹஜெவாநி ததுதொ ஜெவவஸுஸகெ: |

களால் வெகு ஆபத்துகளி னின்றும் விஷம் தீ முதலியவற்றிலிருந்தும் காக்கப் பட்டோ மல்லவா? 8

பூமிமண்டலத்தில் சுஞ்சாரம் செய்யும்போது தாங்கள் எவ்விதம் சரீரத் தைப்போஷித்தீர்கள்? இந்த பூமியிலுள்ள எந்த க்ஷேத்திரங்கள் எந்தத் தீர்த்தங் களைச் சேவித்தீர்கள்? 9

பிரபுவே! நாராயண மூர்த்தியை மனதில் கொண்ட பரிசுத்தர் களாகிய தங்களைப் போன்ற பாகவதர்கள், (பாபம்செய்த ஜனங்களுடைய சேர்க்கை யால் அழுக்கடைந்த) தீர்த்தங் களுக்குச் சென்று பரிசுத்த மாக்குகிறார்கள். 10

பூஜிக்கத்தக்க விதூரே! கிருஷ்ணனைத் தெய்வமாக உடையவர்களும் நமக் குச் சகிருத்துக்களும் பந்துக்களு மாகிய யாதவர்கள் அவர்களுடைய நகரத்தில் சுகமாக இருக்கிறார்களா? தாங்கள் அவர்களை எங்கேயாவது பார்த்தீர்களா? அவர்களைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டீர்களா? 11

இவ்விதம் யுதிஷ்டிரர் கேட்க, விதூர் தான் முந்தியறிந்த வண்ணம் கிரம மாக யதுகுலம் நாசமடைந்த வரலாற்றைத் தவிர யாவற்றையும் வர்ணித்தார்.

துக்கமடை பவர்களைப் பார்த்துச் சகிக்க சக்தி யற்றவரும் மகாகருணை யுள்ளவரு மாகிய விதூர், மானிடர்கள் கேட்டுச் சகிக்கமுடியாத அப்பிரியமான வரலாறை வந்ததும் தானே தெரியப் படுத்தவில்லை. 13

பிறகு விதூர், தன்னைச்சார்ந்த தரும நந்தனர் முதலியவர்களால் தேவர் களைப்போல் பூசிக்கப்பட்டு எல்லோருக்கும் அன்பை உண்டு பண்ணிக் கொண்டு

ஸூராதூஜைபூஷண் ஸ்ரீயஸுத வெபுஷா ஸ்ரீதிஜாவஹநு || 14

சுவிஸூரியபூர ஂஂம் யயாவைவகாரிஷு |

யாவடிபார ஸூரிஷுக்ஷம் ஸாவாஅஷுபுரதம் யஜ || 15

|| ஸ்ரீஸூக்தி ||

யுயிஷ்ரொர ஸுஸுராஜொர ஂஷுபூ வளசூம் கும்பாடி |

ஸூராதூவியெபாகவாராவெஷுபூஷு வரயா ஸ்ரீயா || 61

மூத்த பிராதாவாகிய திருதராஷ்டிரருக்கு தத்துவோபதேசம் செய்துகொண்டு கொஞ்சக்காலம் வசித்தார். 14

(1) யமதருமராஜன் (2) மாண்டவ்யருடைய சாபத்தால் நூறுவருஷம் வரையில் சூத்ரத்தன்மையை அடைந்தார். அதுவரையில் யமலோகத்தில் பாபிகளின் குற்றத்திற்குச் செய்யவேண்டிய தண்டனையை அந்தயமனுக்குத்தந்தையாகிய சூரியனிருந்து நடத்திவந்தான். 15

அரசனுத்திரவு பெற்ற தூதர்கள் திருடர்களைத் தொடர்ந்து, இவர்களைக் கண்டு இந்த முனிவருடன் திருடர்களைக் கட்டிக்கொண்டு அரசனிடம் கொண்டு வந்தார்கள். அரசன் யாவரையும் சூலத்தி லேற்றப்படி கட்டளை யிட்டான். தூதர்களும் அவர்களை அவ்விதமே சூலத்தில் ஏற்றினார்கள். பிறகு அரசன் இவரை முனிவ ரென்றறிந்து சூலத்தினின்று இறக்கி மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டான். அந்த மாண்டவ்ய முனிவர் யமனிடம் சென்று கோபத்துடன் “யமனே! எனக்கு ஏன் சூலத்தி லேற்றும் படியான தண்டனை ஏற்படுத்தினாய்” என்றுகேட்டார். அதற்கு யமன் “ஓமுனிவரே! நீர் வாலிபத்தில் பூச்சியைத் தர்ப்பையின் நுனியில்லீகார்த்து விளையாடினீர்; அதனால்” என்றான். அதுகேட்ட மாண்டவ்யர், வாலிபத்தில் பருத்தறியில்லாத நான் செய்த குற்றத்திற்கு இவ்வளவு பெரிய தண்டனையை ஏற்படுத்திய தால், நீசூத்ரனாகப் பிறக்கக் கடவாய் என்று சாபங் கொடுத்தார். அந்த யமதர்மராஜனே விதூரர் என்றறியவும்.

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

தருமபுத்திரர் இராஜ்ய மடைந்து லோக பாலர்களுக்குச் (இந்திரன் முதலியவர் களுக்குச்) சமமான கார்தியுடைய தம்பி மார்களுடன் வம்சத்தை ஏற்கத்தக்க பௌத்திரனைப் பார்த்து மிகமகிழ்ச்சியுடன் விளங்கினார். 16

(1) சூத்திரனுக்குத் தத்வோபதேசம்செய்ய அதிகாரம் எவ்விதம் மேற்பட்டதெனில், இவர் சூத்திரனல்ல; யமனே இவ்வுருவத்துடன் வந்தனர் என்பது. அதனை இந்த சுலோகம் தெரிவிப்பது காண்க.

(2) மாண்டவ்யருடைய சாப வரலாறுபாரதத்திற்குக் காண்க.

சுயாதேத்ரஸாஸுதொ வஸ்யுநிவத்ரஸாஸுதொநுமதாநிஸு |
 சுஜஸுமொகவஸெமெயெவஸுதொ அராவதீம் யயள || 17

வஸம் ம்ரஸெஷு வஸுதாநாம் ப்ரஸுதாநாம் தஜீஹயா |
 சுதூக்ரஸுஜிதாது காமு வரஸுஷு || 18

விஷுரஸுஷிஸுதூ யுதராஷுஸுஷுத |

|| விஷுரம் ||

ராஜநிஸுஜுதாம் ஸீஸு வஸுஷு வஸுஷு வஸுஷு || 19

புதிசுயா ந யஸுஷுஷுதஸுதிதஸுதி வுதிஸு |
 வஸுஷு வஸுஷு வஸுஷு வஸுஷு வஸுஷு || 20

யெந வெஹாஸிவஸுதாநாம் ப்ராஸெணு விஸுதஸெஸுவி |
 ஜநஸுஷு வுஷுஷுத கிஷுதாஸெஸுஷுநாஸிஸு || 21

(1) பிறகு பிரபுவாகிய கிருஷ்ண பகவான் தன்னை அநுசரித்து வரும் உறவினர்களிடம் விடைபெற்று அவர்களை நிறுத்திவிட்டு அர்ச்சனன், உத்தவர், சாத்யகி இவர்கள் சூழ துவாரகாபுரி சென்றார். 17

இவ்விதம் கிருகங்களில் பற்றுத லுடையவர்களும் அந்தகிருக வியாபாரங்களில் ஈடு பட்டவர்களு மாகிய (திருதராஷ்டிரன் முதலிய) யாவருக்கும் பிரம தேவர் முதலியவர் களாலும் நிவிருத்தி செய்யமுடியாத காலமானது தெரியாமலே சென்றது. 18

விதுரர் இதையறிந்து திருத ராஷ்டிரரைப் பார்த்துக் கூறுகிறார். 18½

விதுரர் கூறுகிறார்.

ஓஅரசனே! விரைவாக நீர் வெளிப் புறப்பட வேண்டும். இதோபயமுண்டா யிருக்கிறது! பாரும்! ஓ பிரபுவே! எவ்விதத்திலும் எப்போதும் தடை செய்ய முடியாத, மகிமை வாய்ந்த இந்தக் காலன் நம்மெல்லோ ருக்கும் வந்து விட்டான். 18-20

தேகத்தை அடைந்த இந்தப் பிராணி இந்தக் காலனால் மிகவும் அன்புள்ள பிராணன்களிலிருந்தும் உடனே விடுபடுகிறான். மற்றபொருள் முதலியவைகளிலிருந்து விடுபடுகிறான் என்பதற்குக் கேட்க வேண்டுமா? 21

(1) 12 வது அத்தியாயத்தின் கடைசியில் கிருஷ்ணன் துவாரகை சென்று மறுபடி இங்குக்கூறியது கதையின் தொடர்ச்சியின்பொருட்டேயாம்.

விது ஸ்ராத்ர ஸுஹ்ர துத்ரா ஹதாஸெ விமதம் வயம் |
 சூத்ரா வ ஜரயா ம் ஸு வரமெஹஜுவாஸஸெ || 22

சூங்: உயிரெவ ஸயிரொ ஂடிவுஜெழு ஸாங்வு த் |
 விஸ்ணு ஂடிந்தொ ஂடிமிஸரொம்: கமஂஅஹநு || 23

சுஹொ உஹீயவ் ஜுதொஜ் புவி தாஸா யயா ஸ்வாநு |
 லீலாவஜிபுதம் விஃபராதெத மூஹவாருவசு || 24

கூறியபடிவழிவென்ற அத்தனும் மரொ ஞானாழ்வு அவிதாஃ |
ஹதம் கெஷத்ரம் யநம் யெஷாம் ததெதெநாஸுஹிஃ கியசு || 25

தவறாவி தவ றெஹா஁யம் கூவணவ்ஷ ஜிஜீவிஷா? |
வரெதந்நிவ்ஷதொ ஜீணெ஁ர ஜரயா வாஸவ் ஐவ || 26

மதவாஸுழிஹம் டெஹம் விஶுதொ ஶுக்ஷஸநஃ |
 சுவஹிதா தமதிஜஹுத வெ யீர உஹுதஃ || 27

‡ உம்முடைய தந்தை சகோதரர்கள் யாவரும் மரண மடைந்தார்கள். வயதும் சென்றது. சரீரமும் கிழத்தன்மையடைந்து வீட்டது. (இவ்விதமாயும், பிறர் வீட்டை அண்டியிருக்கிறீர். 22

நீர் முன்பே (ஐனன் மாகும்போதே) குளுடன். இப்போது காதும் கேட்காமல் புத்தியும் குறைந்து பற்களும் விழுந்து ஜாட ராக்கினியும் குறைந்து வியாதியும் மிசுந்து கபமும் உறைந்திருக்கிற துமக்கு.

23

ஆச்சரியம்! பிராணிகளுக்கு உயிரில் ஆசை மிகுதியு முண்டுதான். (ஏனெனில்) அந்த ஆசையால் (பிள்ளைகளைக் கொன்ற) பீமசேனனால் கொடுக்கப்படும் பிண்டத்தை நாய்போல் புசிக்கிறீர். 24

நீர் எவர்களுக்கு அக்கினியை வைத்து (அரக்கு மாளிகையில்) விஷத்தையும் கொடுத்து (கங்கைக் கரையில்) அவர்கள் மனைவியாகிய திரௌபதி யையும் தூஷித்து, (வஸ்திரத்தைக் களைந்தபோது) பொருளையும் பூமியையும் அபகரித்து (சூதாட்டத்தில்) துன்பப் படுத்தினீரோ அவர்கள் கொடுக்கும் அன்னத்தைப் புசித்துப் பிராணனை வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் பயன் என்ன? 25

(சத்துருக்க ளிமென்னத்தால்) ஜீவிப்பவரும் இன்னமும் வெகுதூரம் வரையில் ஜீவித்திருக்க விரும்பியவரும் கிருபணரும் (மரணத்தை) விநும்பாதவருமாகிய உம்முடைய இந்தச் சரீரம் கிழத்தனத்தால் மெலிந்து வஸ்திரம் போல் நாசமடையப் போகிறது.

அபிமானத்தை யொழித்தவனும் (இந்தவிடத்திற்குச் சென்றனென்பதை) எவரு மறியொணாத கதியுடையவனுமாகிய மானிடன் (கீர்த்தி தருமம் முத லிய) பயனெதுவுமில்லாத இச்சரீரத்தை விடுவானாகில் அவனை தீரனாகிறான்.

‡ விதூர் திருதராஷ்டிரரை நிந்திப்பது வைராக்கியத்தை உண்டு பண்ணுவதற்
கேயாம்.

யுஷ்காபூரதொ வெஹ ஜாதநிவெட்டி சூதுவாநு !
ஹுழி கடுகவா ஹரி மெஹாத வ ஜெஹ நரொதஃ || 28

சுயோநீயீம் ஷிஸம் யாது வெவ்வுரஜிதாதமதிலுபவாநு ।
ஐதொவபூதாயஸஃ காமுஃ வும்ஸாம் முணாவி கஷ்டணஃ ॥ 29

னவம் நாகா விஷுரெணாநுஜெந
 ப்ரஜீதாமிஷுரெஷுபாபிதஸூஜஜீம் |
 மிஷா ஸ்வேஷு ஸ்வேஹவாஸாநுஷிஜெந
 நிஸூகாஜ ஸூராத்ரஸந்ஸிபுதாயா ||

வதிம் ப்ரியாணம் ஸுஸ்வரஸு புகுத்
 வதிவ் தா வாநுஜமாஉ ஸாயீ |
 ஹிதாருயம் நுஷ்டணப்ரஹ்ம-ம்
 உநஸிநாதிவ ஸதம்ப்ரஹாரஃ ||

சுஜாதா து: குதநெடுதா ஹதாதி:
விபாநகா திமொவஸ்தாருகெ: |

மானிடன் இயற்கை யாகவோ பிறரின் உபதேசத்தாலோ இந்தச் சரீரம் முதலியவை பயன்றற் தென்கிற தன்மையை அடைந்து ஞானியாகி இருதயத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைத் தியானம் செய்துகொண்டு கிருஹத்தினின்று வெளிப்பட்டானே யாகில் அவன்தான் உத்தம புருஷனாகிறான். 28

ஆகையால் நீர் உம்மைச் சார்ந்தவா களுக்குத் தெரியாமல் வட திசையை நோக்கிச் செல்லலாம். உமக்குஇனியுள்ள கால்மானது மானிடர் களுக்கு (தேரிக் கம் முதலிய) குணங்களைப் பெரும்பாலும் போக்கக் கூடியது. 29

இவ்விதம் தம்பியாகிய விதூரனால் போதனை செய்யப்பட்ட வனும் 'அஜமீ' டன்வம்சத்தில் ஜனித்தவனும் அறிவையே கண்ணாக உடையவனுமாகிய திருத ராஷ்டிர மகாராஜன் தைரியங் கொண்டு தன்னைச் சார்ந்தவர்களிடம் அபிமா னத்தை யொழித்துத் தம்பியாகிய விதூரன் மோகஷம் வனம் இவைகளுக்கு வழிகாட்ட வெளிப் பட்டான்.

30

நல்ல சுவபாவ முடையவனும் பதிவிறுதையு மாகிய சுபலராஜன் புத்திரி காரந்தாரியும், சூரர்களுக்கு யுத்தத்தில் கிறந்த அடியானது சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பது போல் இந்திரியத்தை ஜயித்தவர் களுக்கு சந்தோஷத்தைக் கொ டுக்கும் இமயமலைக்குச் செல்லும் தன் கணவனாகிய திருதராஷ்டிர மகாரா ஜனை அனுசரித்துச் சென்றாள்.

31

அஐத சத்ருவாகிய தருமந்தனர் சந்தியாவந்தனம் முடித்து அக்னி
கோத்திரம் செய்து திலம்(எள்ளு),கோக்கள் (பசு), சுவர்ணம், சிரேஷ்டவஸ்துக்

மூஹம் ப்ரவிஷ்ணு மூரூவம்ஹநாய

நவாவஸுதிதரள வளவமீ வ ||

32

தது ஸம்ஜயஜாவீகம் வப்ரஹ்மஜாநவஸு |

மாவஸுணை து நவஸுதொ வுஜொ ஹீநஸு நெதுயொ ||

33

சும்பா வா ஹதவஸுதூதா விதுவஸு து மதஸுஹஸு |

சுவி உயுகுதபுஜேத ஹதவஸு வஸுஹாயபுயா ||

34

சுஸம்வஜாநஸுஉமம் மம்மாயாம் டுமிவீதொவதசு |

விதயபுமவரதெ வாணஸ வஸபுநஸுஹஸுஹிஸு ||

35

சுரகஷதாம் வஸுநதம் விதுவஸு து மதாவிதம் |

|| ஸீஸுதம் ||

சுரவயா ஸுஹவெதுஸுதூதூதொ விரஹகஸிபுதம் ||

36

சுதெஸுரஉகஷாணொ ந ப்ரதூஹாதிவீவிதம் |

விஜேஜா வாணீநாஸு-ணி விஷுஸுதூநஜாதூநா ||

37

~~~~~
கள் இவைகளை யளித்து பிராம்மணர் குருவாகிய வர்களை நமஸ்காரஞ் செய்ய
(அவர்கள்)கிருகத்திற்குச் சென்றார்கள். திருதராஷ்டிரர், விதுரர் இவ்விரு தந்
தையர்களையும் கார்தாரியையும் பார்க்கவில்லை.

32

புதிஷ்டிரர் மனம்நொந்தவ ராகி அங்கிருக்கும் ஸஞ்சயரைப் பார்த்துக் கே
ட்கிறார். காவல்கணர் குமாரராகிய ஸஞ்சயரே! வயசு சென்றவரும் கண்களில்
லாதவரு மாகிய எங்களுடைய தந்தை எங்கே?

33

பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்துத் துன்பமடைந்த தாயாகிய கார்தாரி எங்கே?
சுகிருத்தாகிய சிறியதந்தை விதுரர் எங்கு சென்றார்? பந்து ஜனங்களை இழந்த
திருத ராஷ்டிரர் புத்தியில்லாத நான் செய்தது குற்றமென் றெண்ணித் துக்கம்
கொண்டு தன் பத்தினியாகிய கார்தாரி புடன் கங்கா நதியில் விழுந்தாரா?

34½

தந்தையின் உடன்பிறந்தவர் களாகிய திருதராஷ்டிரர் விதுர ரிருவரும்
தந்தையாகிய பாண்டு மகாராஜன் பரலோகஞ் சென்றவுடன் சுகிருத்துக்களும்
குழந்தைகளு மாகிய எங்களைக் கஷ்டப் பட்டுக் காப்பாற்றி னார்கள். அவர்கள்
இந்த விடத்தைவிட்டு எங்கு சென்றார்கள்?

35½

புருகுத்புராணிகர் கூறுகிறார்.

ஸஞ்சயன், தனக்குப் பிரபுவாகிய திருதராஷ்டிர மகா ராஜனுடைய பிரி
வாற்றாமையால் சரீரம் இளைத்துக் கருணையாலும் அன்பின் பரவசத் தன்மை
யாலும் மிகவும் துன்ப மடைந்தா ராதலால் பதில் ஒன்றும் கூறவில்லை.

36½

பிறகு கண்ணீரைக் கையால் துடைத்து புத்தியால் மனத்தை நிலை நிறுத்தி
அரசனாகிய திருதராஷ்டிர னுடைய பாதங்களை ஸ்மரித்துக் கொண்டு அஜாத
சத்ருவாகிய தரும புத்திரரைப் பார்த்துக் கூறுகிறார்.

37½

சஜாதஸத்ரும் ப்ரதூதவெ ஹதஃ வாடிவநுஷ்டாந |
சஹம் வவவரிதம் நாஜஹித்ராவஃ கஸுநதந || 38

ந வெழி ஸாயுரா மாகாயபா உஷிதொ஽ஸி உஹாதூலி |
சமராஜமாஹைவாநாரஹஸுஹதம்ஸுமரம் || 39

ப்ரதூதாயாஸிவாடிநாஹ ஸாநுஜொ஽ஸுவபுயநிவ |

|| யுயிஷிரஃ ||

நாஹம் வெடி மதிம் வித்ராவஃமவநு ஸு மதஃ விதா || 40

சாவா வா ஹதவஃத்ராதபா ஸு மதா வ தவவ்விநீ |
ஹிஷ்டா நொ ஹைவாநு டிஷ்டா உமாதா வஸநாணபுவெ || 41

கணபுயார ஹைவாரொ வாஹி ஜாம் வாரடிஸபுநம் |

|| ஸூதஃ ||

சமாவஸாவெஷ ஹைவாநாரஹொ உநிஸதஃ || 42

குரு வம்சத்தார்களைச் சந்தோஷப் படுத்துகிற ஓஅரசனே! உங்களுடைய தந்தைகளாகிய திருதராஷ்டிரர், விதுரர், பதிவிறுதை யாகிய கார்தாரி இவர்கள் எங்குச்சென்றார்களென்பதை நானறியேன். மகாத்மாக்களாகிய திருதராஷ்டிரர் முதலியவர்கள் என்னை மோசஞ் செய்தார்கள். 38½

பிறகு மகிமை பொருந்திய நாரதமுனிவர் தும்புருவுடன் அங்கு வந்தார். உடனே தருமபுத்திரர் தம்பி மார்களுடன் எழுந்து நமஸ்கரித்து (துக்கத்தால்) டி பூஜிக்கிறவர் போல் வினவுகிறார். 39½

தருமபுத்திரர் வினவுகிறார்.

ஓநாரத பகவானே! தந்தைகளாகிய திருதராஷ்டிர விதுரர்களிருவருமெங்கு சென்றார்களென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னுடைய தந்தை எங்கு சென்றார்? பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்துத் துன்பமடைந்த வளும் அதனால் துக்கிக்கத் தக்கவளுமாகிய தாய் கார்தாரி எங்கே சென்றாள்? 40½

கரைகடந்த வியசனக்கடலில் மூழ்கிய எங்களுக்குக் கரைகாட்டும் மாலுமி போல் பகவானாகிய தாங்கள் தரிசனம் கொடுத்தீர்கள். சந்தோஷம்! என்னைக் காக்க வேண்டும்! 41½

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பிறகு முனிவர்களுக்குள் சிரேஷ்டராகிய நாரதபகவான் கூறுகிறார். 42

டி பூஜிக்கிறவர்போல் என்றதால் பூஜிக்கவில்லை என்றர்த்தமாகிறது. துக்கமுடையவன், கோபமுடையவன், சிரத்தை யில்லாதவன் இவர்கள் ஆசிரியர்களையும் தேவர்களையும் பிராம்மணர்களையும் பூஜிக்க மாட்டார்கள் என்று ஸ்மிருதிவசனம் கூறுகிறது.

|| நாரத: ||

சா கணுந ஸுபொ ராஜநு யதீஸ்வரவஸம் ஜமக |
 ஸ ஸம்யுநக்தி ஹிதாநி ஸ னவ வியுநக்தி ஹ || 43

தொகாஹ்வாவா யஸூரெ வஹனி வயிதீஸிதா: |
 யயா மாவொ நவரி ப்ரொதாஹ்ஞா வகொவதாஹி: || 44

வாக்ஞா நாலிஸபுலா வஹனி வயிதீஸிதா: |
 யயா கீ வொவஸுராணா ஸம்யொமவி மலாவிஹ || 45

ஹயா கீ விதா: ஸூதா தஸெவெஸெஹயா நுணாடி |
 யந்நஸெ யுமம் தொகஜ்யுமம் வா ந வொஹயடி || 46

ஸவபுயாவி ந ஸொஹாஸெ ஸெஹாடிநுத்ர நொஹஜாசு |
 தஹாஜஹுஜி வெகூஸுஜிதாநகூதாதாந: || 47

நாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ அரசனே! யாரைக்குறித்தும் நீர் துக்க மடைய வேண்டாம். ஏனெனில் உலகம்பாவும் ஈசுவரனுடைய சுவாதீனத்தி லல்லவா இருக்கிறது. அந்த ஈசுவரனே பூதங்கள் யாவற்றையும் சேர்த்து வைக்கிறார். வியோகத்தையும் உண்டு பண்ணுகிறார். லோக பாலர்களுடன் கூடினஜனங்கள் யாவரும் ஈசுவரனுக்குப் பூஜையைச் செய்கிறார்கள். 43½

மூக்கனாகயிறு போடப்பட்டிக் கழுத்தில் நீளமான!கயிறால் கட்டப்பட்ட பசுக்கள்போல் மானிடர்கள் வேதமாகிய கயிற்றினால் (பிராம்மணன் கூத்திரியன்) முதலியவர்களால் கட்டுண்டு பரமேசுவரனுக்குப் பூஜாதிரவியங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். 44½

விளையாடுகிறவன் இச்சைப்படி விளையாடுவதற் குரிய வஸ்துக்கள் சேர்வதும் பிரிவதும்போல் மானிடர்களுக்கும் ஈசனிச்சைப்படி ஏற்படுகிறது. 45½

ஜனங்கள் (ஜீவனாயிருக்கும் தன்மையில்) நித்தியமாகவும் (தேகத்தை அடைந்த தன்மையில்) அநித்தியமாகவும் எண்ணுகிறாயா? (சுத்தப் பிர்ம சுவரூபமாகையால்) நித்தியமும்மல்ல; அநித்தியமு மல்ல; ஆகையால் தந்தை முதலியவர்களைக் குறித்து எந்த விதத்திலும் வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. அவ்விதம் துக்க மடைதற்குக் காரணம் மோகத்தா லுண்டான சிநேகந்தான்.

ஆகையால் ஒதருமபுத்திர! நாதனில்லாத வர்களும் கிருபணர்களு மாகிய, தந்தை முதலியவர்கள் நானில்லாமல் எவ்வித மிருப்பார்கள் என்ற அஞ்ஞானத்தால் மனதில் ஏற்படும் வியாகுலத் தன்மையை விட்டுவிடு. ஆச்சரியம்! இந்

§ நாரதர் முதலிலேயே விவரத்தைத் தெரிவித்தால் மூர்ச்சை யடைவாரென்று கருதி முதலில் துக்கத்தை யொழிக்கும் படியான நீதியை யோதுகிறார்.

- கயம் சவநாயா க்ரவணா வதெபுரநு வத ஜாஜுதெ |
காமுகஜேமுணாயீநொ ஜெஹொயம் வாணுஹதிகஃ || 48
- கயஜேநூம்ஷு மொவாயெதுவபுமுஷெர யயாவாடி |
சுஹஸ்தாநி ஸஹஸ்தாநாஜவஜாநி வதுஷ்டாடி || 49
- வஸ்துநி தது ஜஹதாம் ஜீவொ ஜீவஸு ஜீவநடி |
தபிஃ ஹவாநு ராஜநெக சூதூதூநாம் ஷ்டிக || 50
- சுஹரொயநஹரொ ஹதி பஸு சம் ஜாயயொராயா |
ஸொயஜே ஜஹாராஜ ஹவாநு ஹதஹாவநஃ || 51
- காமுரூபொயவதீணொயாஜஸூஜஹாவாய ஸுரஜிஷாடி |
நிஷ்டாபிதம் ஜெவக்யதஜவஸெஷம் ப்ரதீக்ஷதெ || 52
- தாவஜூயஜவெக்ஷயம் ஹவெஜாவஜிஹஸுரஃ |
யுதராஷ்டஸுஹ ஸூதூ மாகாயா வ ஷ்ஹாயயா || 53
- ஜக்ஷிணொ வெ ஹிஜவத ஜீஷ்ணாஜாஸூஜம் மதஃ |
ஸொதொலிஸுவலியாது ஷ்யபுநீ ஸவயா ஸயாசு || 54

தச் சரீர மானது காலம் கருமம் குணங்கள் இவைகளுக்குச் சுவாதீன மாகவும் (பூமிமுதலிய) ஐந்து பூதங்களின் விகாரமாகவு முடையது. சர்ப்பத்தால் விழுங் கப்படுகிறவன்? மற்றவனை இரக்ஷிக்க முடியாததுபோல் இவன் எவர்களை இரக்ஷிக் கப் போகிறான். கையில்லாத பசுக்கள் முதலியவைகள் கைகளுடன் கூடின (மா னிடர் முதலிய) வர்களுக்கும், பசுக்களுக்குக் காலில்லாதவை (திருணம் முதலிய வை) களுமாகப் பெரும் பூதங்களுக்கு அற்ப பூதங்கள் ஆகாரமாகின்றன. ஆகை யால் ஜீவன்கள் யாவும் ஜீவன்களுக்கே ஆகார மாகின்றன.

ஓ அரசனே! இந்தப் பிரபஞ்சம் யாவும் அனுபவிப்ப வர்களின் சுவரூப மாகவும் ஸ்வப்பிரகாச மாகவு மிருப்பவன் பகவான் ஒருவனே. அவரே பதார்த் தங்க ளெல்லா வற்றினுள்ளும் புறம்பும் விளங்குகிறார். மாயையால் பலவாறுகத் தோன்றும் ஈசனை நீபார். பூதபாவனராகிய அந்தப்பகவான் ஓ மகாராஜனே! இப் போது காலரூபமாக இப்புவி யில் தேவ சத்துருக்கள் நாசமடைய அவதாரம் செய்திருக்கிறார். தேவர்களுடைய காரியத்தை நிறை வேற்றினார். பாக்கியுள்ள காரியங்களைப் பற்றி எதிர் பார்க்கிறார். ஈசுவரனாகிய கிருஷ்ணன் இங்கு பூமியி லுள்ள வரையில் நீங்கள் கவனிக்கவேண்டும். 46-52½

இமயமலையின் தென் பாகத்தில் ஸப்த (ஏழு) ரிஷிகளின் பிரீதிக்காக ஆகாச கங்கை யானவள் தனித்தனியே ஏழுபிரிவாகப் பிரிந்து பிரவகிக்கிறாள். பெரியோர்கள் அதை ஸப்தஸ்ரோதஸ் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த இடத்திற்கு திருநாரஷ்டிர மகாராஜன் பிராதாவுடனும் பத்தினியாகிய காந்தாரி யுடனும் சென்று அங்குள்ள முனிவர்களின் ஆச்சிரமத்தி லிருக்கிறார். 53-54½

ஸவ்நாநா ஸ்ரீதயெ நாநா ஸவஸுராதஃ ப்ரவக்ஷதெ |
ஸுக்ஷாநுஸவநக்ஷவிநு ஸுக்ஷா வாநீநு யயாவியி || 55

சுக்ஷு உபஸாநாதா ஸ சூஸு விமதெஷணஃ |
ஜிதாஸநா ஜிதஸூஸு ப்ரதூஹதஷவிநீயஃ || 56

ஹரிஹவநயா ஸுஸுரஜஸுக்ஷதரோஹஃ |
விஜ்ஞாநாத்நி ஸன்யொஜ்ஞ க்ஷத்ருஜ்ஞ ப்ரவிநாவூ த் || 57

ஸ்ரஹ்ணூதாநயாரொ வடாஹரலிவாஹொ |
ஸுஸுராயாமுணொஹிகெஹா நிரூக்ஷரணாஸயஃ || 58

நிவதிதூதாவிநாஹார சூஸு ஸூரணூரிவாயுநா |
தஸூரணூராயொ நெவா ஹிதூஸூரவிநாக்ஷணஃ || 59

ஸ வா ச்ஷுதநாஹாஜநு வரதஃ வநுநெஹநி |
கநெஹரஹாஸூதி ஸு தஹ ஹவீஹவிஷுதி || 60

ஹூராமெந்நிவிஷெஹ வதூஃ வதீ ஸஹொடஜெ |

அவ்வரசன் விதிப்படி அந்த ஸப்தஸ் ரோதஸ் என்ற தீர்த்தத்தில் முக்
காலத்திலும் ஸ்னானம் செய்து அக்கினிகளிலும் ஹோமம் செய்து ஜலத்தையே
ஆகாரம் செய்துகொண்டு அடங்கிய அந்தக் கரணத்துடன் மக்கள் முதலிய
ஆசைக ளொழித்து ஆஸனங்களை ஜயித்து மூச்சை அடக்கி (கண் முதலிய)
ஆறு இந்திரியங்களையும் விஷயங்களிற் செல்ல வொட்டாமல் தடுத்து மகா
விஷ்ணுவை பாவனை செய்வதால் தமஸ் இராஜஸ் ஸத்வம் என்ற தோஷங்களின்
றி வாசம் செய்கிறார். 55-56

அந்த மகாத்மா மனதை (ஸ்தூல தேகத்தினின்று) விஞ்ஞான சுவரூப
மாகிய புத்தியில் ஒன்று சேர்த்து அந்த விஞ்ஞான சுவரூபத்தைக் கேஷத்திரஞ்
ஞனிடம் ஒன்றுபடுத்தி அந்தக் கேஷத்திரஞ்ஞனை ஆதாரமாகிய பிரமத்தினிடம்
குடத்துக் குள்ளிருக்கும் ஆகாசத்தை வேறுபடுத்தி மஹாகாசத்தில் சேர்ப்
பது போல் ஒன்று படுத்தி மாயா குணங்களின் வாசனையைத் தொலைத்து,
இந்திரியங்களையும் மனதையும் அடக்கி, புசிக்கத் தக்க வைகளையும் விடுத்து
இப்போது மரம்போல் இருக்கிறார். இவ்விதம் கருமங்களெல்லா வற்றையும் தியா
கம் செய்த அந்தத் திருதராஷ்டிர மகாராஜனுக்கு நீ இடையூறு செய்ய வேண்
டாம். 57-59

ஓ இராஜனே! இதற்குப் பின்வரும் ஐந்தாவது நாளில் தன்னுடைய சரீரத்
தை விடப்போகிறார். அந்தச் சரீரமும் சாம்பலாகப் போகிறது. 60

பர்ண சாலையுடனும் (கார்கபத்தியம் முதலிய) அக்னிக ளுடனும் கணவ
னுடைய சரீரமானது (யோகாக்கினி யால்) பொசுங்கும் போது வெளிப் பக்கத்தி

சூரமுவூ உ மதிம் ராளொரம் விவயபுஷுதபுயலிபுணம் |
வாவீயவீம் நூணாம் வாதபுரம் கெராயமொலாநுதாதநாடி || 3

ஜிஹ்வுராயம் வுவஹுதம் ஸாஸிஸூம் உ வஸஹுதடி |
விதுரோது வஸஹுதோது ஐவதீநாம் உ கஹநடி ||

கநூவிகூயிணனாதம் ஸுதம் விஞ்ஞாபொஷக்டு |
 ஸ்ராஹணாடுஷவிஜுபாநு ஸதிஜாடுஷ ஸ்ரஹவாஜிந: || 5

நிலிதூநுதுரிஷ்டாநி காவெ சுவநுமதெ நுணாடி |
 மொலாடி யபுஸுதிம் டுஷ்டாவாநாநுஜம் நுவம் || 6

॥ यमुनिशिरः ॥

வம்பெழுவிதொ ஶாரகாயா^{ம்} ஜி^ண ஸு^பகா^{ம்} ஶி^{டி}க^{யா} |
ஜி^{கா}த^{ம்} ஶ^வ ஸு^பகா^{ம்} ஶி^{டி}க^{யா} | 7

முதலாவதாயுநா ஶாஸா ஸீஸெந தவாநுஜி |
நாயாதி கஸு வா ஹெதொநுஹம் வெஜீஜஜுவா || 8

சுவி டெவஷிபுணாழிஷ்டு காமொய்யம்பவமிதஃ |
யதாதநொஹோகீ ஸம் ஹவாநுதிஸுக்ஷதி || 9

காலம் பொல்லா தாயிற்று. வசந்தம் முதலிய ருதுதருமங்கள் மாறுத லடைந்தன. மானிடர்கள் குரோதம் லோபம் பொய் இவைகளுடன் கூடின மன முடையவர்க ளாகிப் பாபங்களைச் செய்தார்கள். வியவகாரம் பெரும்பாலும் கபட மாயிற்று. சினேகம் வஞ்சனை கலந்திருந்தது. தந்தைதாய் சுகிருத்துக்கள் பிரா தாக்கள் தம்பதிகள் யாவரும் கலகம்முதலிய வஞ்சனைகளைச் செய்தார்கள். தகப் பன்கன்னியைக்கிரயப் படுத்தவும்பிள்ளைகள்தாய் தந்தைகளைப்போவியா திருக்க வும் பிராம்மணர்களவேதங்களில் வெறுப்புக்கொள்ளவும் சூத்திரர்வேதத்தைக் கற்று வேதாந்தம் பேசவுமாயினர். இம்மாதிரியான மிகவும் கெடுதியுள்ள அபச குனங்களையும் மானிடர்களுடைய லோபம் முதலிய அதர்மமான பிரவீருத் தியையும் காலம்(கலி)வந்தவுடன் தருமபுத்திரர் பார்த்து அனுஜனாகிய பீமசேன னிடம் கூறுகிறார்.

தருமபுத்திரர் கூறுகிறார்.

(ஒபீமீ!) அர்ச்சுனன் உறவினர்களைப் பார்க்கவும் புண்ய சலோகனாகிய கிருஷ்ணன் வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ளவும் துவாரகை சென்றான். 7

ஒபீமசேன! இப்பொழுது மாசம் ஏழாயிற்று. உன் தம்பி விஜயன் என்ன காரணத்தால் வரவில்லை. இதுவிஷயம் விவரமாக எனக்குத் தெரியவில்லை. 8

தேவரிஷியாகிய நாரதர் குறிப்பிட்டபடி பகவான் கிரீடைக்குரிய தன்னுடைய சரீரத்தை விடுவதற்கு விருப்பமுள்ள அந்தக் காலம் வந்து விட்டதோ என்னமோ தெரியவில்லை.

- யஸ்யாநஸம்வபொ ராஜ்யம் ஞாநாஃ 'புராணாஃ கும்பம் ப்ராஜாஃ |
 சூலநு ஸவதவிஜயொ மொகாஸு யதநுமஹாஸு || 10
- வஸ்யோதாநாநாஸுபாஸு லிபுநு ஸளநாநு ஸஸெஹி காநு |
 வொராநாஸம்வதொ ஞாநாஸம் நொ வுபிஜொஹநு || 11
- உளவபுஷிவாஹவொ ஞாநம் ஸுராஸுஜ வுநம் வுநம் |
 வெவயுஸுராவி ஹநுய சூராஜாஸுஜி விபி யு || 12
- ஸிவெவெஷாநுஜாநிதூலிரளதூநநாநா |
 ஞாநம் ஸாரநெயொயஸுஜிநொநிதூலீருவசு || 13
- ஸஸுராஃ கும்புஜி ஞாநம் ஸஸுரம் ஞாநிணம் வஸவொயவொ |
 வொஹாஸு வுராஸுஷுபாஸு மகசுயொ ருநதொ ஞாநம் || 14
- புதுநுநிதூஃ கவொதொயஸுஜிநுஃ கும்பயநுநம் |
 புதுநுநிதூஃ கும்புஜிநொநிதூஸம் ஞாநுநிதூஸம் || 15
- யுபிஜா லிபுஃ வஸிபுயஃ கும்பதெ ஸுபுஸுஹா லிபி |
 ஸிபுபாஸு ஞாநாஸுஜிநொநிதூஸம் வ ஸுநிதூஸம் || 16

ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸுதைய அனுக்கிரகத்தால் நமக்கு சம்பத்து இராஜ்யம், மனைவி, பிராணன்கள், குலம், பிரஜைகள், சத்ரு விஜயம், (புண்ணிய) லோகங்கள் இவையாவும் உண்டாயின. 10

மானிட சிரேஷ்டனாகிய பீம! புத்தியை மோகிக்கச் செய்யும் கோரமான பயத்தை நாமறியும் பொருட்டுச் சரீரத்திலும் ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் உண்டாகும் அபசகுனங்களைப் பார். 11

விருகோதர! என்னிடது துடை கண் கை இவைகள் அடிக்கடி துடிக்கின்றன. இருதயத்தில் நடுக்கமும் உண்டாகிறது. இவைகள் எனக்கு விரைவாகக் கெடுதியைக் கொடுக்கப் போகின்றன. 12

அடே பீம! நெருப்பை வாயில் வைத்துக்கொண்டு இதோ நரி உதயமாகும் சூரியனை நோக்கி ரோதனம் செய்கிறது. இதோ நாய் என்னைக் குறிப்பிட்டுத் தைரியமாகக் கதறுகிறது. 13

சிலாக்கியமான (கோ முதலிய) பசுக்கள் என்னை இடமாகச் சுற்றுகின்றன. மற்றுமுள்ள (கழுதை முதலிய) பசுக்கள் என்னை வலமாகச் சுற்றுகின்றன. ஒப்புருஷ சிரேஷ்டனே! குதிரைகள் ரோதனம் செய்கின்றன. இவ்விதம் நான் பார்க்கிறேன். 14

இந்த மாடப்புற மரணத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. இந்தக் கோட்டான் காக் கை இரண்டும் என்மனதை நடுங்கச் செய்து குற்சிதமான கூச்சலிட்டு உலகத்தை விரைவாகச் சூன்யம் செய்ய விரும்புகின்றன. 15

திசைகள் தாமதிறமாயின. பரிவேஷங்கள் (கோட்டைகள்) இவ்வுலகத்தில் வியாபித் திருக்கின்றன. பூமியானது மலைகளுடன் நடுங்குகின்றது. மேகமில்லாமலே பேரிடியானது முழக்கத்துடன் உண்டாயிற்று. 16

- வாயுவாதி வரவ்யஸோ ராஜஸா விஸ்யஜம்ஸுஜை |
 சுவ்யஜ்ஜுஷுனி ஜயதா வீஸுஜிவ ஸவ்யத: || 17
- ஸுய்யம் ஹதவ்யம் வஸ்ய மஹஜ்யம் தியோ திவி |
 ஸுஸங்குமெஸுததமெணஜ்யுமிதெ ஐவ ரொடிவீ || 18
- நஜோ நஜாஸு க்ஷுவிதாஸுராஸி வ உநாஸி வ |
 ந ஜயதா திராஜோந காஸொயம் கிம் வியாஸுதி || 19
- ந விஸனி ஸுநம் வஸுந ந ஜுஹுனி வ தாதா: |
 ருஜ்ஞஸுமாவா மாவொ ந ஹஜ்ஞஸுஜுஷுலா வுஜை ||
 ரெடிவதாநி ருஜ்ஞிவ வ்விஜ்ஞி ப்ருவகுனி வ | 20
- ஐஜை ஜநவதா மூஜா: வுரொஜாநாகராஸுஜா: ||
 ஸுஷுஸுயொ நிராநதா: கிஜைம் டுஸுயனி ந: | 21
- உநு ஸுநெஜுஹொதூதெநுதமம் ஸுஸவத: வரெடி: || 22
- சுநநுபுரஸுஸுவிஹீநா ஸுஸுதஸுஸுஸுஸு |

வாயுவானது கடுமையாய் மோதி புழுதிடப்பட இருந்து குழ விசுகி
 றது. மேகங்கள் எங்கும் சிக்கமுடியாமல் இரத்தத்தை வருஷிக்கின்றன. 17

சூரியன் ஒளியிழந்து விட்டான். கிரகங்கள் ஒன்றுக் கொன்று ஆகாயமார்க்க
 கத்தில் கலகம்செய்கின்றன. நுத்திரரைச்சார்ந்த பூதங்களின் கூட்டங்களுடன்
 பிராணிகள் கலந்திருப்பதால் ஆகாயம்பூமி இவ்விரண்டும் நன்றாய் ஜ்வலிப்பது
 போல் காணப் படுகின்றன. 18

(1) நதிகளும் நதங்களும் தடாகங்களும் (பிராணிகளின்) மனமும் கலங்கின.
 அக்னி நெய்யினால் பிரகாசிக்க வில்லை. இந்தக்காலம் என்ன செய்யப் போகிற
 தோ? 19

கன்றுகள் முலைப்பால் குடிக்கவில்லை. தாய்ப்பசுக்கள் பால் கொடுக்க வில்லை.
 பசுக்கள் கண்ணீர் தளும்பிய முகத்துடன் ரோதனம் செய்கின்றன. காளைகள்
 விருஷபசாலையில் சந்தோஷமாயிருக்கவில்லை. பிரதிமைகள் அலறுகின்றன போல
 வேர்வை யுடையன போலவும் அசைகின்றன போலவும் காணப் படுகின்றன. 20

இந்த தேசங்கள் கிராமங்கள் நகரங்கள் உத்தியானங்கள் ஆகரங்கள் ஆசிர
 மங்கள் இவைகள் சந்தோஷ மில்லாம விருக்கின்றன. நமக்கு எந்த துக்கத்தைக்
 காட்டுமோ? 21

இந்தப் பெரும் உற்பாதங்கள் காணப்படுவது, மற்ற புருஷர்களுக்கில்லாத,
 (வஜ்ரம் முதலிய) மகிமையுள்ள பகவானுடைய பாதங்கள் படாமல் இந்த பூமி
 யானது சீர்கெட்டிருப்பதி னாலேயே என்றெண்ணுகிறேன். 22

(I) நதிகள் மேற்கிலிருந்து கிழக்குமுகமாகப் பிரவகிப்பன, நதங்கள் கிழக்கிலிருந்து
 மேற்கு முகமாகப் பிரவகிப்பன.

ஐதி விநயதஸ்யஸூ ட்ரஷ்டாரிஷ்டந வெதஸா ||
ராஜீகூ: ப்ரதூரமஜ்ஜஹநு யதும்புயபூ: கவிய்யஜ: | 23

தம் வாடியொநிபுவதிதயயாவதிவபூதாரபூ
சுயொவதநமஸிததிநு வபூஜனம் நயநாஸ்யொயா: | 24

விநொகொமிதஹதயம் விஹாயதநுஜம் நயவ: ||
வபூஜதி ஸ்ரீ ஸுஹதநயொ ஸம்ஸாரநாரொரிதபூ | 25

|| யுயிஷிர: ||

கஜிதாமதபுயபூ: நமஸ்யநாஸ்யவபூவதெ ||
யு ஹொஜகொராஹபூவாசுவதாஸக வபூஜய: | 26

ஸூரொ ராதாஜஹ: கஜிசுஸ்யஸூரொவ வாக்ஸபூ ராரிஷ: ||
ராதாமுராநுஜ: கஜிதாமுராநகதபூமி: | 27

ஸவ ஸவாரஸுததொ ராதாமுராநுஸஹாதஜா: ||
சூவதெ ஸஸுஷா: கௌஜம் டெவகீபூஜவாஸ்யபூ | 28

ஓ சௌனக முனிவரே! தருமபுத்திர மகாராஜன் இப்படிப் பட்ட அரிஷ்டங்
களைப்பார்த்துக் கவலை கொண்டிருக்கும்போது அனுமானேத் துவஜமாக உடைய
அர்ச்சனன் துவாரகையி னின்று வந்தான். 23

தரும நந்தர் தமது பாதங்களில் விழுந்தவனும் முன்பேர வில்லாதவ
னும் துக்கமடைந்த வனும் கீழ் நோக்கிய முகமுடையவனும் தாமரைப் பூப்
போன்ற கண்களி லிருந்து நீர்த்திவலைகளைச் சொரிகின்றவனும் நடுங்கிய மன
முடையவனும் கார்த்தியற்றவனும் அநுஜனுமாகிய அந்த அர்ச்சனனைப் பார்த்து
நாரதர் கூறியதை நினைத்துச் சுகிருத்துக் களின் மத்தியில் கேட்கிறார். 24-25

யுதிஷ்டிரர் வினவுகிறார்.

(அர்ச்சன.) ஆனர்த்த புரியல் நம்முடைய பந்துக்கள் சுகமாயிருக்கின்
றார்களா? மதுக்கள் போஜகர்கள் தாசா தாசர்கள் ஸாத்வதர்கள் அந்தகர்கள்
விருஷ்ணிகள் இவர்கள் யாவரும் சுகமாக விருக்கின்றார்களா? 26

ஏ பார்த்த! சூரனும் பூஜிக்கத் தக்கவனுமாகிய மாதாமகன் (தாயின்தந்தை)
கேஷமமா? தம்பிமார்களுடன் கூடிய ஆனகதுந்தபி என்னும் பெயருள்ள மாமா
சௌக்யமா? 27

அந்த வசுதேவருடைய பத்தினிகளும் சகோதரிகளு மாகிய தேவகிமுத
லிய ஏழு மாமிமார்களும் புத்திரர்கள் மருமக்கள் எல்லாரும் கேஷமமாக விருக்
கின்றார்களா? 28

சூக்ஷ்ம யஜுகுமாராவொயாவாஷ்டாநகைவஸவஃ வுஜாநு |
 யஜாஹுஷணமுவாயாம் வஸுபயபூம் யஜவொஷ்டிதாஃ ||
 க்ரீஹணி வரஜாமநம் உஹாவளரூஷிகா ஐவ ||

37

யஜூதஸுஸூருணைஹுக்ஷணா
 வதூதயொ அஷ்டவஸஹஸு யொஷிதஃ |
 நிரிபுத்ய ஸம்வெஷு திரிதஸாம்வஸ்தாஸிஷொ
 ஹரந்தி வஜ்ராயுயவஹூவொஷிதாஃ ||

33

யஜாஹுஷண ப்ரஹ்வொவஜீவிநொ
 யஜுப்ரவீரொ ஹுகுதொலயா உஹுஃ |
 சுவிசுரூஹி விராஹுதாஃ வவாஹூலொ
 ஸுயபூம் ஸுரவஸ்துதொஷிதாஃ ||

39

கஷிதெநாநயனாத ஹுஷ்டெஜா விலாவஸி நெ |
 சுயஸுஜொநொ உவஜிதாஃ கிம் வா தகு விரொஷிதஃ ||

40

கஷிநாவிஹதொ உவொவெஸுஸாஷிவிரஜெஹெஃ |
 ந டிதூகூகூகூஷிபுஷு சூஸயா யசுப்ரதிஸூதஃ ||

41

~~~~~  
 கிறார். அவருடைய சிறந்த பாகுவால் காக்கப்படும் யாதவர்கள் வைகுண்டநாத
 னாகிய நாராயண மூர்த்தியை அனுசரித்தவர்கள் போல் மிகுதியான ஜனந்தத்
 துடன் விளையாடுகிறார்கள்.

36-37

சத்தியபாமை முதலிய பதினாறாயிரம் ஸ்திரீகள் பகவானுடைய பாதசிஸ்ரு
 ஷை செய்யும் முக்கியமான காரியத்தால், யுத்தத்தில் (கிருஷ்ணனைக்கொண்டு)
 தேவர்களை ஜயித்து வஜ்ராயுதம் தரித்த இந்திரனுக்கு இஷ்டநாயகி யாகிய
 இந்திராணி யனுபலிப்பதற் குரிய தேவ போகங்களை (பாரிஜாதம் முதலியவை)
 அடைகிறார்கள்.

38

பகவானுடைய புயபலத்தா லுண்டான வஸ்துக்களால் ஜீவிக்கும் யாதவ
 வீரர்கள், பலத்தால் அடைந்ததும் தேவர்களுக்குள் சிறந்தவர்களுக் குசிதமு
 மான சபையில் பாதங்களுடன் அடிக்கடி சஞ்சரிக்கிறார்கள். (அந்த கோவிந்தன்
 சௌக்கியமா?)

39

என்னப்பனே! நீ சௌக்கியமா? நீ தேஜஸ் குறைந்தவனாகக் காண்கிறாயே?
 நீ அங்கு வெகு காலம் வாசம் செய்தமையால் உன்னை பந்து ஜனங்கள் மதிக்க
 வில்லையா? அல்லது அவர்கள் உன்னை திரஸ்காரஞ் செய்தார்களா?

40

பிரியமற்ற கரோமான சப்தத்தால் (பேச்சுக்களால்) நீ அடிபடாம விருக்கிற
 யா? ஆசையுடன் யாசகர்களுக்குப் பிரதிஞ்ஞை செய்து, கூறியதைக்
 கொடுக்கத் தவறினாயா?

41

கூலித்வம் ஸ்ராவணம் வாகம் மாம் வஜம் ரொமிணம் ஹியடி |
ஸரணொவஸுதம் ஸகவம் நாதூக்ஷீஸுரணபுடி || 42

கூலித்வம் நாமஜொமஜொம்மஜொம் வாஸதூதாம் ஹியடி |
வராஜிதொ வாய ஹொநொதொதொநொவொநொவொ || 43

கூலி வு துயுலுஜாஹம் ஸ்ரொஜாநு வஜவாகாநு |
(உவெக்ஷாதிபிஸுதூம்ஸு மலிபுணூதாரகநூகா ||)
ஜாமுவித்வம் கஜே கிணிதூதவாநு யடிக்கஜே || 44

கூலிஸுபுஷுதொநாம் ம ஹடிதொநாதூவம்யாமா |
ஸூநொவொஸு ரஹிதொ நிதூம் உநூவொ தெதூயா ந ரூக் || 45

உதி ஸ்ரீஜொமவதொ பூயஜஹொ உதூடிஸொய்யா ||



முன் நீ ஆசரித்த வர்களுக்கு அபயம் கொடுப்பவ னல்லவா? (ஆகையால் இப்போது) சரண மென்று வந்த பிராம்மணன், குழந்தை, பசு, வயோதிகள், ரோகிஷ்டன், ஸ்திரீ, இவர்களை நீ விடாம விருக்கிறாயா? 42

நிந்திக்கத் தக்க ஸ்திரீயிடம் சங்கமம் செய்யாம விருக்கிறாயா? சங்கமம் செய்யத் தகுதியான ஸ்திரீ அழுக்குள்ள வஸ்திரம் முதலியவற்றை யடைந் திருக்கக் கண்டு அந்த ஸ்திரீயிடம் சங்கமம் செய்யாம விருந்து விட்டாயா? அல்லது மார்க்கத்தில் உனக்குச் சமமாக விருப்பவர் களாலும் உனக்குக் கீழ்ப் பட்டவர்களாலும் அவமானப் பட்டனையோ? 43

நன்றாய்ப் புசிக்கத்தக்க பெரியோர்கள் குழந்தைகள் (அதிதிகள் பிருத்தி யர்கள், கர்ப்பிணிகள் ரோகிஷ்டர்கள் கன்னிகைகள்) இவர்களுக்கு முன் போஜ னம் செய்தாயா? நிந்திக்கத் தக்கதும்; அனுசிதமுமான காரியம் ஏதேனும் செய்ய வில்லையே? 44

ஓ அர்ச்சன! மிகவும் அந்தரங்கனும் நமக்கு பந்துவுமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண னில்லாமல் எப்போதும் சூன்யமாகி விட்டோமே என்று எண்ணுகிறாயா? இல்லா விடில் உனக்கு மனதில் உபத்திரவம் ஏற்படாது. 45

14-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.



|| ஸ்ரீ ஸூக்தம் ||

ஹவம் க்ருஷ்ண வஸஃ க்ருஷ்ண ஸ்ராதா ராஜீதா விக்ஷிதஃ |
நாநாஸங்காஷ்டம் ரவிவம் க்ருஷ்ண விஸ்யைஷகஸிபுதஃ || 1

ஸொகெந ஸுஷ்ண அநஹ்ரத ரொஜொ ஹதப்ரஹ்மஃ |
விஹம் ததெவாநாயுராயநாஸகொக்ஷபுதிஸாஷிதா || 2

க்ருஷ்ண வஸஸுஷ்ண ஸுஹ்மஃ பாணீநா ஜஜ்ஞ நெத்ருயொஃ |
வரொகெக்ஷண வஸுநகபுணயளகண்காநா || 3

ஸஸுஷ்ண நெத்ருயொஃ வஸுஷ்ண வஸுஷ்ண வஸுஷ்ண வஸுஷ்ண |
ந்ருவஜ்ஞஜிதாஹ வஸுஷ்ண வஸுஷ்ண வஸுஷ்ண || 4

|| ஸுஜக்தம் ||

வணிகொதொஹம் ஜஹாராஜ ஹரிணா வஸுஷ்ண வஸுஷ்ண |
யெந நெ வஸுஷ்ண தொஜொ டெவவிஸுஷ்ண வஸுஷ்ண || 5

15-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ கு த பு ரா ணி க ர் கூ று கி ரு ர்.

இவ்விதம் பலவிதமும் சந்தேகிப்பதற் கிடமான உருவத்துட னிருக்கக் கண்டு, தமையனாகிய தருமபுத்திரர், விகற்பித்துக்கேட்க, கிருஷ்ணனுக்கு நண்ப னும் கிருஷ்ணனுடைய பிரிவாற் றுமையால் இளைத்தவனும் அந்த சோகத்தால் வாடிய முகத்தாமரையையும் மனத்தாமரையை முடையவனும் ஒளியிழந்த வனுமாகிய அர்ச்சுனன் அந்தக்கிருஷ்ணனையே நினைத்துப்பதிற்குறச் சக்தியில் லாதவனு யிருந்தான். 1-2

பார்த்தன் மிகுந்த சிரமத்துடன் கண்ணீரை யடக்கியும் பெருகியதைக் கையால் துடைத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணன் பிரத்தியக்ஷமாக இல்லாததால் மிகுந்த அன்பும் ஆவலு மடைந்ததுமன்றி வியாகுலமுற்று, தேரோட்டுதல் முதலிய செய்கைகளில் (கிருஷ்ணனுடைய) நன்மையைக் கோரி நடந்ததையும் உபகாரம் செய்ததையும், நம்மைச் சார்ந்தவன் என்று நல்ல இருதயத் துட னிருந்ததையும் நினைத்துக்கொண்டு கண்ணீர் விட்டான். பின்தமையனாகிய யுதி ஷ்டிர மகாராஜனை நோக்கித் தளர்ந்த குரலுடன் கூறுகிறான். 3-4

அர்ச்சுனன் கூறுகிறான்.

ஓ மகாராஜனே! பந்துவின் உருவந்தாங்கிய ஸ்ரீ ஹரியால் வஞ்சிக்கப் பட் டேன். அந்த பகவானால் பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்கும் ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கும் சிறந்த என் தேஜஸானது அபகரிக்கப் பட்டது. 5

யஸ்ய ஸ்ஷணவியொமௌ நொகொ ஹ்ஸி யடிஸ-நஃ |
ஸிஞ்சுந ரஹிதொ ஹ்ஸுஷ் ஆதகஃ ஸ்ரொவ்யுதெ யயா ||

6

யதஸ்ய யாடிவடிமஹைவாமதாநாம்

ராஜிதாம் ஸ்யம்வரஹ்வெ ஸ்ரஹ்-ஆதாநாடி |

தெஜொ ஹ்ரதம் வஹ்ர யவாவிஹதஸ்ய உத்யு

ஸஜீக்யுதெந யந-ஷாயிமதா வ க்யுஷா ||

7

யதநியாவஹைவா வாம்வவஹ்யெயா

சித்ரஹ் ஸாரஹ்-மணம் தரஸா விஜித்யு |

ஹ்ஸா ஸ்லா யக்யுதாடி-தஸிஹ்யா

ஹ்ஸுஷா-ஹ்ரத்யவதயொ ஸயிஹ்யுரெ தெ ||

8

யதநியள ந்யவஸிரொஹ்-ஹ்ரத்யவாஸ்ய

ஹ்யெயா-ஹ்-ஹ்ஸுவ மஜாய-தவஸ்வய்ய-ஃ |

தெநாஹ்ரதாஃ ஹ்-ஹ்-நாயவொய ஹ்வொ

யநொவிதாஸ்வஹ்யு ஸயிஹ்யுரெ தெ ||

9

~~~~~  
பொருளில்லாத தரித்திரன் பெரும்பாலும் சவத்திற்குச் சமமானவன் என்று எல்லோராலும் கூறப்படுவது போல் கிருஷ்ணன் ஒரு கணம் பிரிந்திருப்பினும் ஜனங்களுக்கு வெறுப்புண்டாக்கத் தக்க ரூபமுடையவனாகிறான். 6

இந்தக் கிருஷ்ணனுடைய ஆதரவால், சுயம்வரம் நடக்கும்போது துருபத மகாராஜ னரண்மனைக்கு வந்தவர்களாகிய மன்மத விகாரங்கொண்ட அரசர்களின் தேஜஸ்ஸானது நான் வில்லை எடுத்தவுடன் அபகரிக்கப் பட்டது. வில்லை நாண் கயிறுடன் சேர்த்தவுடன் மச்சியயந்திரம் அடிபட்டது. திரௌபதியும் கிடைத்தாள். 7

ஆச்சரியம்! நான் கிருஷ்ணனுடைய சன்னிதியில் தேவக் கூட்டங்களுடனிருந்த இந்திரனை வல்லமையால் வென்று காண்டவ வனத்தை அக்கினிபகவானுக்குக் கொடுத்தேன். அற்புதமான சிற்பத்தால் உலகங்களை மோகிக்கச் செய்யும் மயனுடைய சபை நமக்குக் கிடைத்தது. உம்முடைய இராஜசூய யாகத்தில் அரசர்கள் திசைகளினின்று காணிக்கை யாகத் திரவியக் குவியலைக் கொண்டு வந்தார்கள். 8

பதினாயிரம் பாணைகளுக்குச் சமமான உற்சாகம் பராக்கிரமம் இவைகளை யுடையவனும் ஆரியனும் தங்களுக்கு அனுஜனுமாகிய பீமசேனன் இராஜசூய யாகம் நடப்பதன் பொருட்டு இராஜாக்களின் சிரந்தோய்ந்த கழல்களையுடைய ஜராசந்தனை கோபாலன் சன்னிதியில் வதம் செய்தான். அந்த ஜராசந்தன் கால பைரவரை யுத்தேசித்துச் செய்யும் யாகத்திற்காக (பசுக்களின் ஸ்தானத்தில்) கொண்டுவந்த அரசர்களை முகுந்தன் விடுவித்தார். அந்த அரசர்கள் உம்முடைய யாகத்திற்கு மிகுந்த காணிக்கை கொண்டு வந்தார்கள். 9

வதூரஸவாயிஜவ க்ரீவ ஜஹாலிஷெக

ஸ்ராவிஷ் வாரா கவரம் கிதவெவஸவாயாடி |

ஸ்புஷ்டம் விகீயபு வடியொ: வதிதாஸ்ரமுவூ

யெவஸூத்ர யொக்யத ஹதெஸ விஜுக்கெஸா: ||

10

யொ நொ ஜுமொவ வநஜெது ஸ்ரான்க்யூ

ஸ்வபூவஸவொரரிவிதாடியுதாஸ்ரமுவூ: |

ஸாகாநஸிஷ்ஜுபயுஜ்ய தவூரொகீ

தூவாஜெஸ வஸிநெ விநிஜெஸவ: ||

11

(பகவானுடைய) பாதங்களில் (நமஸ்காரம் செய்யும்போது) சொட்டும் கண்ணீருடன் கூடிய முகமுடையவனும் உமக்கு மனைவியுமாகிய திரௌபதியின் இராஜசூய யாகத்தில் செய்த மகாபிஷேகத்தால் மிகவும் சிலாகிக்கத் தக்கதும் சுந்தரமுமான கேசபாச மானது மோசக்காரர்களாகிய துச்சாதனன் முதலிய வர்களால் சபையில் அவிழ்த்து இழுக்கப் பட்டது. பகவான் அந்த துச்சாதனன் முதலியவர்களின் மனைவிகள் கணவனை இழுக்கவும் அதனால் அவர்கள் அவிழ்ந்த கேசங்களை புடையவர்களாகவும் செய்தார்.

10

† பதினாயிரம் சீடர்களுடன் (ஒரே பந்தியில்) புசிக்கிற தூர்வாசமுனி வரைக் கொண்டு சத்ருவாகிய துரியோதனன் செய்த பெரிய கஷ்டத்தினின்று காக்கக் கிருஷ்ணபகவான் வனம்வந்து, மீதியிருந்த கீரையைப் புசித்தார். ஏனெனில் ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்த ரிஷிகூட்டம் முவுலகமும் திருப்தியடைந்ததாக எண்ணிற்று.

11

† ஒரு சமயம் துரியோதனன் தூர்வாச முனிவருக்கு அன்னமிட்டான். அந்த தூர்வாசர் சந்தோஷித்துத் “துரியோதன! நீ வேண்டிய வரனைக் கேட்டுக்கொள்” னென்றார். துரியோதனன் பாண்டவர்கள் நாசமடைய வேண்டுமென்பதை மனதிலெண்ணி “ஒருமுனிவரே! எங்கள் வம்சத்திற்குத் தருமபுத்திரன் முக்கியமானவன். ஆகையால், அவனுடைய கிருகத்திற்குச் சென்று தாங்கள் இவ்விதமாகவே பதினாயிரம் சீடர்களுடன் அதிதியாகிப் போஜனம் செய்யவேண்டும். ஆனால் திரௌபதி பசியால் வருத்தமடையக் கூடாது. ஆகையால், அந்தப் பாஞ்சாலி புசித்தபின்பு அவர்கள் கிருகம் செல்ல வேண்டும்” என்று வரம்கேட்டான். தூர்வாச முனிவர் அவ்விதமே வரம் கொடுத்து யுதிஷ்டிர ரிருக்குமிடம் வந்தார். தரும புத்திரர் மிகவும் ஆதரவுடன் “முனிவரே! சீடர்களுடன் மாத்தியான்னிகம் செய்துவாருங்க” னென்று கேட்டுக் கொண்டார். முனிவர், சீடர்களுடன் நதிக்குச் சென்று அகமரிஷணஸ்நானம் (பாபங்களைப் போக்கும் மந்திரங்களை ஜபம் செய்து செய்யும் ஸ்நானம்) செய்வதற்காக ஜலத்தில் முழுகினார். அப்பொழுது பாஞ்சாலி கவலையுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை ஸ்மரித்தான். கிருஷ்ணன் பக்தர்களிடத்துக் கொண்ட அன்பால் அந்தக்கணமே அங்குவந்தார். திரௌபதி தூர்வாசமுனிவர் வந்த வரலாற்றைத் தெரிவித்தாள். அப்போது பகவான் “நான் பசியுட னிருக்கிறேன், எனக்குப் போஜனம் கொடு” என்றார். திரௌபதி மிகவும் வெட்க மடைந்து, “சுவாமி! நான் போஜனம் செய்யும்வரையில் சூரிய பகவான் கொடுத்த அகூடிய பாத்திரத்தின் அன்னம் குறையாம லிருக்கும். போஜன மளித்

தடுகு வ வெ விரஹதொ ஸுஜடின யுழ
மாணீவமகக்ஷணராதிவயாய டெவா: |
வெநு ருதிதா யடிநுலாவிதஜஜீவ
தெநாஹ டிடி உஷித: பாராஷெண ஹிஜா || 13

கிருஷ்ணனுடைய தேஜஸ்ஸால் சூலாபுதம் தரித்த வரும் மகிமை வாய்ந்த வருமாகிய மகாதேவன் புத்தத்தில் பர்வதராஜ புத்திரியாகிய உமையுடன் ஆச்சரிய மடைந்து, தம்முடைய அஸ்திரமாகிய பாசுபதத்தை எனக்குக் கொடுத்தார். மற்றுமுள்ள லோக பாலர்களும் தங்கள் தங்களுடைய அஸ்திரங்களைக் கொடுத்தார்கள். நான் இந்தச் சரீரத்துடன் இந்திர லோகம் சென்று சிறந்த இந்திரன் ஆஸனத்தில் பாதியை யடைந்தேன்.

(உத்தரகோக் கிரகணத்தில்) தாண்டுவதற்கு முடியாத (பீஷ்மா சாரியார் முதலியவர் களாகிய) ஜல ஜந்துக்களை யுடையதும், (காம்பீரியத்தால்) முடிவில்லாததும், (பிரதேசத்தால்) ஆளவிறந்தது மாகிய கௌரவ சைன்னிய மாகிய

துப் போஜனம்செய்தாயிற்று. ஆகையால் அன்னமில்லை” என்றார். ஆயினும் கிருஷ்ணன் நிர்ப்பந்தம் செய்து அகஷய பாத்நிரத்தைக் கொண்டுவரச்சொன்னார். திரௌபதி கொண்டு வர அந்தப் பாத்நிரத்தின் வாயில் ஒட்டியிருந்த கீரையை மட்டிலும் புசித்தார். பிறகு முனிவர்களைக் கூப்பிடு என்றார். பகவான் தன் வயிற்றில் உலகங்களை வைத்திருப்ப தாலும் அந்தப்பகவான் திருப்தி யடைந்தமை யாலும் தூர்வாச முனிவரும் அவர் சீடர்களும் திருப்தி யடைந்து திரௌபதி நமஸ்காகப் பாகம் செய்தது வீணாகும்; அதனால் பாஞ்சாலியின் கோபத்திற்குப் பாத்நிரமாக வேண்டு மென்று பயந்து ஓடினார்கள் என்பது சரித்திரம்.

யொ லீஷ கண்ட மூரூ மயூ வஜ்ஜிஷு
 ராஜநுவயபுரயணைமுணீதாவஸு |

கடுகு வரொ லெ விஹா ரயயுயவாநா
 உயுஷுநாஹி உ டுரா வஹ டெஜ சூஷுஸு ||

15

யஜெஷு உ பூணீஹிதம் மூரூ லீஷகண்ட
 டுளணி த்ரிமதூ மயூ வெஸுவ வாவூகாரெஷு |

கூஷூரணுஜெவஹிஉநி நிரவிதாநி
 நொவஸூரூநுஷுமரிபாவலிவாவூரூணி ||

16

வஸதெஷு வுதூ கூஉதிநாதூ ஸ்ரூரொஜெ
 யஜூஷுஷுஷுவாய வஜ்ஜி லவூஸு |

உா ஸ்ரூரணுவஹஜெயொ ரயிநொ லுவிஷு
 ந பூரஹரநுஷுநுலாவநிரவூதிதூஸு ||

17

கடலை, கிருஷ்ணனை உறவினராக அடைந்த நான் ஒருவனாகவே இரதத்துடன் தாண்டினேன். (சத்துருக்களால்) அபகரிக்கப் பட்ட, மிகுதியான கோதனத்தையும் (பசுமாடுகளை) திருப்பினேன். மகிமைக்கு இருப்பிடமும் விலை மதிக்கத் தகாததுமாகிய பகைவர்க ளுடைய இரத்தின கிரீடத்தையும் அவர்க ளுடைய தலையிலிருந்து (மோகனஸ்திரத்தால் மோகப்படுத்தி) அபகரித்தேன்.

ஓபிரபுவே! கிருஷ்ண பகவான் அநேக சுத்தத்திரிய சிரேஷ்டர்களின் இரதக் கூட்டங்களுடன் கூடிய பீஷ்மர், கர்ணன், துரோணசாரியார், சல்லியன் இவர்களுடைய சேனைகளில் எனக்கு முன்னால் சாரதியாக இருந்து அந்தப் பீஷ்மசாரியார் முதலிய சிறந்த ரதிகர்களின் ஆயுளையும் உற்சாக சக்திகளையும் மனோ பலத்தையும் சரீர பலத்தையும் பார்வையால் அபகரித்தார். 15

துரோண சாரியார், பீஷ்மா சாரியார், கர்ணன், அசுவத்தாமன், திரிகர்த்த தேசத்திற்கதிபனாகிய சுசர்மா, (மத்ரதேசாதி பதியாகிய) சல்லியன், ஸிந்து தேசாதி பதியாகிய ஜயத்ரதன், (சந்தனுவின் பிராதாவாகிய) பாஹ்லீகன் முதலிய சூரர்கள் பிரயோகம் செய்த பழுதுபடாத மகிமைபுடைய அஸ்திரங்கள் யாவும், ஹிரண்ணியகசிபுவினால் விடப்பட்ட அஸ்திரங்கள் நரசிம்ம தாஸனாகிய பிரஹ்லாதனை யணுகா திருந்ததுபோல், கிருஷ்ண பகவானுடைய கைகளால் இரக்ஷிக்கப்படும் என்னையும் தொடவில்லை. (அந்தக்கிருஷ்ண பகவான் என்னை மோசம் செய்தார்). 16

எந்தப் பகவானுடைய பாத பங்கயத்தை மகான்களாகிய முனிவர்கள் முத்தி யடைவதன்பொருட்டுப் பணிகொடுக்கலோ, டி (தண்ணீரில்லாமல்) களைப் படைந்த

§ ஜயத்ரத னுடைய வதத்தில் குதிரைகள் தண்ணீர் குடிக்காமல் களைப்பை யடைந்தன. உடனே அர்ச்சுனன் தேரினின்று பூமியிலிறங்கிப் பாணங்களால் பூமியைப் பிளந்து குதிரைகளைத் தண்ணீர் கொள்ளும்படி செய்தான் என்பதாம்.

நடராணா ஷாரா ஷிரஷி தஸோவி தாநி
 ஹெ வாஸா ஹெஜாந வஸெவ காராநநிநதி |
 வஜ்ஜிதாநி நரபெவ ஹிஷிஸாநி
 ஷதாஸாநி ஹிஷிஸாநி || 18

ஸயாஸநாடநவி கதூநஹாஜநாடி
 ஹெஷகாஸயஸா கீதவாநி விபுஸா |
 வஸாஸாஸெவ விதூவதநயஸா வஸா
 ஹெஹெ ஹாஹிதயா காதெரவம் ரெ || 19

ஹொஹெ நயபெந ரஹிதா வாராஹாநதெந
 வஸா விபெண வஸாஹா ஹிஷிஸாநி |
 கதூநாஸா கதூநாஸா ஹிஷிஸாநி
 ஹொஹெரவாஸா வஸாநி விநிஷிஸாநி || 20

ததெந யாஸாஸாஸா வஸா வஸா
 ஹொஹெ ராஸா நயவதயா யதாஸாநி |

குதிரைகளுடையவனும் (அதற்காக) புஷிமீதிருந்த வனுமாகிய என்னைப் பகை
 வர்கள் எந்த முகுந்தனுடைய மகிமையால் மனமயங்கி அடிக்காமலிருந்தார்கள்
 னோ, அந்தப் பகவானும் ஈசுவரனும் ஞான மளிப்பவனுமாகிய கிருஷ்ணனை
 அறிவில்லாத நான் சாரதியாக வமர்த்திக் கொண்டேனே. 17

ஓஅரசனே! மாதவனாகிய கிருஷ்ணனுடைய கம்பீரமும் சுந்தரமுமான
 புன்னகையையும் பரிகாசப் பேச்சுகளையும் ஏபார்த்த! ஏஅர்ச்சன! நண்ப! குரு
 வம்சத் தார்களைச் சந்தோஷப் படுத்துகிறவனே! எனவழைக்கும் மனோற்சாக
 மான சம்பாஷணைகளையும் நினைக்கிற என் இருதயம் கலங்குகின்றது. 18

சயனம், ஆசனம், சஞ்சாரம், தன் குணங்களை வர்ணித்தல், போஜனம் முத
 வியவைகளில் பேத மில்லா திருந்தும். (ஒருசமயம் தவறுதலைப் பார்த்து, ஓ
 நண்ப! நீ சத்திய முடையவனா? என்று திரஸ்காரம் செய்தேன். பகவான் மிகுதி
 யான மகிமையுள்ளவராகையால், புத்தியில்லாத என் குற்றம் யாவற்றையும்
 நண்பனுடைய (குற்றத்தை) நண்பன்போலும் பிள்ளையி னுடையதை (குற்றத்
 தை) தந்தைபோலும் பொறுத் தருளினார். 19

ஓஇராஜ சிரேஷ்டனே! அவ்வளவு குற்றம் செய்த நான் புருஷோத்தம
 னும், நண்பனும் அன்பனும், சுகிருத்து மாகிய கிருஷ்ணனை விட்டுப் பிரிந்து
 அதனால் சூன்யமான மனமுடையவனானேன். ஓஅரசனே! கிருஷ்ண னுடைய
 அந்தப் புரஸ்திரீகளாகிய பதினாறாயிரம் பேர்களை இரக்ஷித்துக் கொண்டு வரும்
 போது, வழியில் அசத்துக்களாகிய கோபாலர்க ளிடம் பலமில்லாத ஸ்திரீ
 போல் அபஜய மடைந்தேன். 20

அரசர்கள் யாவரும் மதிக்கத் தக்க அதேவில்லு, அதே பாணங்கள் அதே
 இரதம், அதே குதிரைகளையுடைய அதே ரதிகள்தான் நான். இவையனைத்தும்

வலவும் கஷ்டமென தடிவெழுவெழியாரிகம்
வலவநு ஹுதம் கும்பகராஜிவொவ்வெழாடி || 21

ராஜம்ஸ்யாவிபுஷ்டாநாம் ஸுஹ்ரதாம் நஸுஹ்ரதூரொ |
 விபுஷாபவிஜேஜாநாம் நிஷுதாம் உஷ்விஸிஜுயஃ ||

வாருணீம் ஶ்ரீராம் லீக்ஷா ஶ்ரீநாத்விதவதஸாடி |
 சுஜாததாவிவாநொந்நம் உதும்பனாவஸெஷிதாஃ || 23

பூயெணெதடி மவத ாம்பூராஸு விவெஷிதடி ।
 தியோ நிவந்தி ஸுதாநி ஸாவயந்தி உயநியடி ॥ 24

ஜமளகலாஃ ஜமெ யதநஹாரெனா ஸ்ரீஸுணயவஃ |
 ஸுபபுராநயிநா ராஜநஹாரெனா வயிநா சியஃ ||

ஸாவம் ஸயிஸெஷ்யபுதாவிதபுஹஸ்திரபராந்விஸுஃ |
 யதிகுதபுவிநகெநாநுஃ ஹிஸாராநு ஸஜஹார ஹ ||

பகவானன்றிச் சாம்பலில் செய்த ஹேராமம் போலும் மோசக் காரனிடம் கொடுத்த (பொருள் முதலிய) வைபோலும் களாநிலத்தில் விதைத்த விதை போலவும், ஒரு கணத்தில் பயனற்ற தாயின.

ஓ அரசனே! சகிருத்துக் களின் பட்டணத்தில் உம்மால் கேட்கப் பட்ட சகிருத்துக்களுக்குள் பிராம்மண சாபத்தால் மூடத் தன்மையையடைந்து வருணன் கன்னிகையாகிய மதிரையைப் (சாராயம்) பானம் செய்து அதனால் உண்டான மதத்தால் மனம் பேதித்து, ஒருவருக் கொருவர் (தகப்பன் பிள்ளை பிரத, தா என்று எப்போதும்) அறியாதவர்கள்போல் (கோரை களாலும்), முஷ்டிகளாலும் அடித்துக்கொண்டதில் நான்கு ஐந்து சகிருத்துக்கள்மீதியிருக்கின்றார்கள்.

பெரும்பாலும் ஜனங்கள் ஒருவருக் கொருவர் அடித்துக் கொள்வதும், இகழ்ந்து கொள்வதும் மகிமை பொருந்திய ஈசுவரனுடைய லீலையாகவே முடிகின்றன.

24

ஓ அரசனே! ஜலத்தில் வாசமுடைய ஜந்துக்களுக்குள், பெரிய ஜந்துக்கள் அற்பமான ஜந்துக்களைத் தின்பதுபோல், வலுவுடையவர்கள் வலுயில்லாதவர்களுடும் இருவரும் வலுவுடைய வர்களாயின் ஒருவரை யொருவர் புசித்தும் வருகிறார்கள்.

இவ்வாறு பிரபுவாகிய கிருஷ்ணன் வலுவுடைய யாதவர்களைக் கொண்டு வலுவற்ற யாதவர்களையும் வலுவுடைய யாதவர்களைக் கொண்டு மற்றுமுள்ள வலுவுள்ள யாதவர்களையும் ஒருவரை யொருவர் (சங்கரிக்கும்படி செய்து) பூபா ரத்தைப் போக்கினார்.

பெய்காறாய புய்கா நி ஹுதாவொவஸாநி ௨ |
ஹாந்தி ஸாதுஸித் மொவிநாவிஹிதாநி ௨௨ ||

27

॥ श्री-वसुधतः ॥

வளவம் வினாயதொ ஜிஷோ_ண: க்ருஷ்வாப_ணவரொருஹ்டு |
வளவாபெ_ணநாதிமாபெ_ணந சா_ணகாவீ_ணவி_ணயா_ணதி: ||

28

வாவும்பெவாம்பூநுயூந வரிஸூஹிதாஹவா
லகூநிபூயிதாஸெஷகஷாயிஷனொஃஜபூநஃ ||

29

நீதம் ஹவதா ஜோநம் யததம்^{தஸ}பிராஜைபுநி |
 காமகஜைதஜோராமம் வுநாயு^யமஜிஹு ||

30

வினொகொ ஸ்ஹவஸ்வதூ வஸஹிநநெஅதஸஸயஃ ।
 மீநபுகூதிநெநமபுணாடிஜகவாடிஸஸவஃ ॥

31

நிஸ்ஜு ஹவ்நா மும் ஸம்ஸூம் யஹுக்ருஷ் வ, |
ஸூவஹாய உதிம் ஹகெ நிஸுதாதா ய்யிஷிர்: ||

32

தேசத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஒத்தவைகளும் பிரயோஜன முடையவைகளும் மனதிலுள்ள தாபங்களைப் போக்குறிவைகளாகிய கோவிர்தன் கூறிய வார்த்தைகளை நினைக்குந் தோறும் என்மனம் ஆவச மாகின்றது. 27

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

மிருந்த சினேகத்தால் கிருஷ்ணனுடைய பாதார விர்த்தத்தைத் தியானி
த்து இவ்வாறு அர்ச்சன னுடைய புத்தியானது (ஆனந்தத்தின் மிகுதியால்)
சாந்தி ரசத்தையும் வைராக்கியத்தையு மடைந்தது. 28

பிரபுவாகிய அர்ச்சுனன் வாசு தேவருடைய சரணங்களைத் தியானம் செய்ததால் அதிகப்பட்டுப் பக்தியினால் காமம் முதலிய வாசனைகள் யாவும் ஒழிந்த புத்தியுடைய வனாகி, டுத்தமுனையில் கிருஷ்ண பகவான் உபதேசம் செய்ததும் (இப்பொழுது) காலத்தாலும் கருமத்தாலும் மோகத்தாலும் மறைந் திருப்பது மாகிய ஞானத்தை மறுபடி யடைந்தான்.

29-30

அர்ச்சுனன், நான் பிரம்மமாகவே ஆகிறேன் என்ற ஞானத்தால், அவித்
தைச் சத்துவம் முதலிய குணங்களொழிந்து லிங்கசரீரம் நாசமடையப் பெற்று
அதனால் ஸ்தூலசரீரத்தி னின்று விடுபட்டவனாகி, இரண்டு (ஜீவாத்ம பரமாத்
மாக்கள்) என்றபேதம் நீங்கி துக்கமற்றவனானான்.

நிச்சலமான மனமுடைய தரும புத்திரர், கிருஷ்ண பகவான் சென்ற மார்
க்தத்தையும் யாதவவம்சம் நாச மடைந்ததையும் கேட்டு சுவர்க்க லோகஞ்
செல்ல எண்ணங் கொண்டார்.

32

ப்ரியாவ்யுபஸ்யுதூ யநஜ்யொயாதிதம்
நாஸம் யதெநாம் ஹமவதூதிம் வ தாடி |

வனகாஹகூர ஹமவதூயொக்ஷஜெ

நிவெஸிதாதொவாராஜ வஸ்வஜெதெ ||

33

யயாஹரஜுவொ ஹாரம் தாம் தநம் விஜஹாவஜெ |

கணாகம் கணாகெநவ அயம் வாவீஸிதூஸூடி ||

34

யயா ஜெஹாஹிராவாணி யதெ ஜஹூஜயா நடி |

ஹிஹாரஃ க்ஷவிதொ யெந ஜஹள தஜ் கஹெவாரடி ||

35

யதா ஜுகூஹொ ஹமவாநிஜாம் ஜஹீம்

ஜஹள வுதநா ஸுவணீயவதூயஃ |

ததா ஹரெ வாவ்ரகிஸுஹவெதவா

ஜெஹெதெஃ கவிரவதூத ||

36

யுயிஷிரவதூரிஸவடூணம் வுயஃ

வாரெ வ ராவெஹ வுஹெ ததாதூநி |

விஹொகூஹொவாநுதஜிஹஹிஹவா

ஜூயஜெஹூம் மஜநாய வயடூயாக் ||

37

பகவான் அடைந்த (மற்றவர்க ளறியக் கூடாத) கதியையும் யாதவர்களின் நாசத்தையும் அர்ச்சனன் கூறக்கேட்ட குந்தியும் பகவானாகிய அதேதாஸுஜ ரிடம் தீவிரமான பக்தியால் மனத்தைச் செலுத்தி, ஜீவன் முக்தை யாயினள்.

(கருமத்தால்) ஜன்ம மில்லாத கிருஷ்ணன் முள்ளை முள்ளினால் நீக்குவது போல் பூமியின் பாரத்தை ஒழித்துச் சரீரத்தைத் தியாகம் செய்தார். ஈசுவரனுக்கு ஜன்மமும் மாணமும் சமமானது தான். (ஜன்மத்தால் சந்தோஷமென்பதும் மாணத்தால் வருத்தமென்பது மில்லை). ஏனெனில் இவ்விரண்டும் அந்தப் பகவானுடைய இஷ்டத்தை யனுசரித் துண்டாவன.)

34

நடன் பலவித வேடம் தரித்தும் பின் விட்டு விடுவதுபோல், மத்ஸியம் முதலிய ரூபங்களைப் பகவான் அடைந்து பின் விடுகிறார். அதுபோல், பூமியின் பாரத்தை யொழித்த இச்சரீரத்தையும் விட்டார்.

35

கிரவணம் செய்வதற் குரிய ஸத்சரீரங்க ளுடையவரும், மகிமை பொருந் திபவரு மாகிய முகுந்தன் தன் சரீர முன்பட இந்தப் பூமியை விட்டவுடன் அதே தினத்தில் அஞ்ஞானம் சூழ்ந்த மனமுடை யோர்களுக்குக் கெடுதி செய்யக் காரணமாகிய கவி புருஷனாகத் தோன்றினார்.

36

அப்பொழுது வித்துவானாகிய தரும புத்திரர், நகரத்திலும் இராஜ்யத்திலும் மனதிலும் அந்தக் கலியின், லோபம் (தனமுடையவன் பொருள் ஸத்பாத் திரத்தி லுபயோகப் படாமை) பொய் பேசல், கபடத்தன்மை, இம்சைமுதலிய அதருமங்கள் பரவுவதைப் பார்த்து, பரலோகஞ் செல்வதற்கு எண்ணங் கொண்டார்.

37

விராட்டாஸ்து விபயிநதாதுநஸுஸஸம் மூனெனா |
தொயநீவநா: பததி ஹிநெரஸுஷிணாஜாஸுயெ || 38

உயுராயாஸ்யாவஜு மூரஸெநஸுதம் தத: |
பூஜாவதூம் நிரூபெஷுஷிஉநீநவிவநீயூர: || 39

விஸுஜு தது ததுவடும் டுகூலுவயாபிகட |
நிநெயாஹநிரஹம்காரஸம்மிநாஸெஷுவஸந: || 40

வாஸம் ஜுஹாவ உநஸி தகூபூரண ஹதரெ வ தட |
உதூவவபாநம் ஸெஸுதமும் தம் வணுசெவ ஹஜோஹவீச || 41

தூசெவ ஹஸவா ய வணுசுவனெஷுகசெவ ஜுஹோநூநி: |
ஸவடூதாதுஜுஹவீச ஹணூதாநதவூயெ || 42

ஹீரவாவா நிராஹாரெ வவவாஹீசுதஉயடஜ: |
உஸடூயநாதுநாரூவம் ஜவோநுதுவிஸாவவச || 43

ஸ்வராட்டாகிய யுதிஷ்டிரமகாராஜன் தமதுகுணங்களுக்குச் சமமானவனும்
வணக்கமுள்ளவனும் பௌத்திரனுமாகிய பரீக்ஷித்தைச் சமுத்திரத்தை வஸ்திர
மாகக் கொண்ட பூமிக் கதிபதியாக்கி அத்தினுபிரியில் பட்டாபிஷேகம்
செய்வித்தார். 38

பிறகு உக்ரசேனன் புத்திரனாகிய வஜ்ரனுக்கு மதுரையில் பட்டாபிஷேகம்
செய்வித்தார். பிறகு சாமர்த்திய முள்ள தருமநந்தனர் பிராஜாபத்தியம்
என்ற இஷ்டியைச் செய்து அக்கினியைத் தம்மிடம் ஆரோபணம் செய்து
கொண்டார். 39

அந்த அக்கினியில் பட்டு வஸ்திரங்கள், கங்கணங்கள், முதலிய யாவற்
றையும் போட்டார். மோகத்தையும் அகங்காரத்தையும் ஒழித்தார். (உபாதி
முதலிய) பந்தங்கள் யாவையும் ஒழித்தார். 40

முனிவராகிய தருமபுத்திரர், வாக்கு முதலிய இந்திரியங்களை மனதிலும்
மனதைப் பிராணனிலும் பிராணனை அபானத்திலும் அபானத்தை (அதன்வியா
பார மாகிய) விடுதலையுடன் (அபானத்தின் அதிஷ்டான தேவதையா
கிய) மிருத்தியுள்ளும் அந்த மிருத்தியுவை (பூமி முதலிய) ஐந்து பூதங்களின்
விகாரமாகிய சரீரத்திலும் பிறகு அந்தச் சரீரத்தை (சத்வம் முதலிய) மூன்று
குணங்களிலும் அந்த மூன்று குணங்களையும் ஒன்றாகிய வித்தையிலும் எல்லா
வற்றையும் ஆரோபணம் செய்வதற்குக் காரணமாகிய அவித்தையை ஜீவனிடத்
திலும் அந்த ஜீவாத்மாவை கூடஸ்தனாகிய பிரம்மத் திடத்திலும் ஹோமம்
செய்தார். (அதாவது பாவனை செய்தார்). 41-42

பிறகு தருமபுத்திரர் மரவுரியுடுத்து, ஆகாரத்தை வெறுத்து மௌன விரு
தம்பூண்டு தலைமயிரையளிழ்த்துக் கொண்டு துடன், பைத்தியங் கொண்டவன்,

சுநவெக்ஷாணொ நிரமாடிஸுணீநயிரொ யயா |
உஜீனீம் ப்ரவிவெஸாஸாம் மதவதிவபூம் உஹாதூவி: || 44

ஹேஜி ஸ்ரஹ வரம் யஸாயநாவதெகத யதொ மத: |
வவெபு ததெநுநீஜபூஸுபூதார: க்ருதநிஸ்யா: || 45

கவிநா யதேஜிதெருண டுஷா: ஸ்ருஷா: ப்ரஜா ஸாவி |
தெ ஸாயாக்ருதஸவபூஸூபூ ஜீதாசுவாதூனிகதாதூந: || 46

உநஸா யாரயாஜாஸுமெவெபுகுணவரணாம்ஸுஜட |
தடூரொநா டித்யா ஹதூர விஸும யிஷணா: வரெ || 47

தவூரிநாராயணவபெ னகானதெயொ மதிட |
சுவாபுமபூரவாவாந சுவஜிவிபூஷயாதூவி: || 48

வியதிதகயூஷாஸூரொ விரஜெநாதூநெவ ஹி |
விஹுரொஸவி வரிதூஜூ ப்ரஹ்மெவெ டெஹதாதூவாந || 49

~~~~~
பிசாசு இவர்கள்போல் தன்னுருவத்தை எல்லோருக்கும் காண்பித்துக்கொண்டு (தம்பிமார்களை) எதிர்பாராமல் செவிடன்போல் (ஒன்றையும்) கேளாமல் மனதில் பரப்பிரம்த்தைத் தியானம் செய்துகொண்டு மகாத்மாக்கள் (சிருதராஷ்டிரர் முதலியவர்கள்) முந்திச் சென்ற வடதிசையில் பிரவேசித்தார். அங்குச் சென்றவர்கள் மறுபடி சம்சார பந்தத்தை அடைவதில்லை. சகோதரர்களாகிய (பீமன் முதலிய) யாவரும் நிச்சயம் செய்து கொண்டு அந்தத் தருமநந்தனரையே தொடர்ந்தார்கள். 43-45

அதருமத்திற்குத் தோழனாகிய கலியின் கண்களில் தென்பட்ட வர்களும் (அவனால்) தீண்டப்பட்ட வர்களுமாகிய பூமியிலுள்ள ஜனங்கள், தருமம்முதலிய புருஷார்த்தங்களைச் சரிவரச் செய்து நாராயணனுடைய சரணாகிந்தமே தங்களுக்கு ஆதரவான தென்றறிந்து அந்தச்சரண கமலங்களை மனதில் தியானம் செய்தார்கள். கன்மஷம் நீங்கிய யோகிகளுக்கு இருப்பிடமாகிய அந்த நாராயணனுடைய பாதகமலத்தில் ஒருமைப்பட்ட அறிவையுடையவர்களும், அந்தச் சரணாகிந்தத்தின் தியானத்தால் விருத்தி யடைந்த பக்தியால் பரிசுத்தமான புத்தியுடைய வர்களுமாகிய மற்றுமுள்ள மகாத்மாக்கள், விஷயபோகங்களில் மனங்கொண்ட அசத்துக்களடைதற்கரிய நற்கதியைத்தோஷமற்ற ஆத்மாவுடன் அடைந்தார்கள். 46-48½

ஞானியாகிய விதூரரும் கிருஷ்ண பகவானிடம் மனதைச் செலுத்திய வராய், பிரபாசம் என்னும் புண்ய தீர்த்தத்தில் சரீரத்தைவிட்டு அந்தக் கிருஷ்ணனிடமே பற்றுக்கொண்டு (அப்பொழுது தன்னை யழைக்கவந்த) பிதிர்க்களுடன் தன்னிருப்பிடம் (யமனுடைய அதிகார ஸ்தானம்) சென்றார். 49½

கூஷ்ணாவெஸெக தஜிதூ விதூவிஷ்ணுக்ஷயம் யயள |
ஒளவஜீ வ ததாஜிதூய வதீநாஜநவெக்ஷதாடி ||

50

வாவஸுஜெவெ ஹவதி ஹைகாஜைதிராவதடி ||

யஜுஜெயெதடி ஹவஸுபுயாணம்

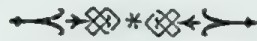
வாவணாவஸுதாநாஜவி ஸஸுபுயாணடி |

ஸுநணாவதூயம் ஸஸுபுயநம் வவிதூம்

யஜு ஹாஸ ஹஜீஜெவெதி வவிஜிடி ||

51

ஐதிஸ்ரீஜாஹவதெ ப்ருயஜெஸெநெ வணுஜெஸாநயூயம்

|| ஸ்ரீ:ஸுதித: ||

தத: வரீக்ஷிஜிஜவயபுரிக்ஷயா

ஜஹீ ஜஹாலாஹவதஸுஸாவஹ |

யயா ஹி ஸுதிதூஜவிஜாதகொவிதா

ஸஜாஜிஸநிபு ஜஹாமுணவஸா ||

1

ஸ உதூரவஸு தநயாஜுவயெஜ ஐராவதீடி |

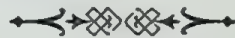
ஜநஜெஜயாஜீஸுதூரவஸுஜாஜுதூயதூதாநு ||

2

அப்பொழுது திரௌபதி தன் பதிகளுக்குத் தன்னிடம் விருப்ப மில்லா
மைகண்டு பகவானாகிய வாசுதேவரிடம் தீவிரமான புத்தியைச்செலுத்தி அந்தப்
பகவானை அடைந்தாள். 50

மிகவும் மங்களத்தைக் கொடுப்பதும் பரிசுத்தமுமான இந்தப்பகவான்திவ்
விய பதமடைந்த வரலாறையும் பாண்டு குமாரர்கள் யாத்திரை செய்ததையும்
சொத்தையுடன் கேட்பவன் முகுந்தனிடம் பக்தியை யடைந்து சித்தி பெறு
வான். 51

15-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

16-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீகுதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

ஓ செளனக முனிவரே! பிறகு மஹா பாகவதமாகிய பரீக்ஷித்து மகாரா
ஜன் பிராம்மண சிரேஷ்டர்களின் உபதேசத்தால் பூமியைப் பரிபாலித்தான்.
அவ்வரசன் ஜனனமான போது சோதிட சாத்திர வல்லவர்கள் எவ்விதம்
கூறினார்களோ அவ்விதமே சகல குணங்களையு முடையவனாக விருந்தான். 1

அந்த மகாராஜன் உத்தரன் கன்னிகை யாகிய இராவதியை மணம் புரிந்
தான். அந்த இராவதியிடம் இவ்வரசனுக்கு ஜனமேஜயன் முதலிய நான்கு
குமாரர்க ளுண்டானார்கள். 2

சூஜஹாராஸ்யுதெயாஸ்ரீநஜாயா ஹரிசுகிணாநு |
ஸாரஅதம் மாரும் க்ருகா டெவா யத்ராசுகிமொவராஃ ||

3

நிஜமுதாஸளஜஸா வீரஃ சுயிம் ஹிஜயெ சுவிசு |
ந்ருவாஹிஸ்யாஸம் ஸூசும் ஷுனம் மொலிமுநம் வடா ||

4

|| ஸ்ரீஸளநகஃ ||

கஸ்ய ஹெதொநிஜமுதாஸ சுயிம் ஹிஜயெ ந்ருவஃ |
ந்ருடெவாஸூவ்யுஹூசுஃ கொஸள மாம் யஃ வடாஸநக ||

5

தத்யுதாம் டெஹாஸா யஹி விஷுக்ஸாஸ்யு |
ஸய வாவஸு வடாஹொஜகஸாந்ருவிஹாம் ஷதா ||

6

கிடெந்ருஸாஸாஹொவொயாஸுஷா யடிஸஆயஃ |
க்ஷுடாஸுஷாம் ந்ருணாஜ ஜதாநாஜததிஹதா ||

7

ஹொவாஸஹூதொ ஹவாந்ருதூஸூரித்ருகடிணி |

அந்தப் பரீக்ஷித்து, கிருபாசாரியாரைக் குருவாக அடைந்து, கங்கா நதிக்கரையில் அதிக தக்ஷிணைகளுடன் மூன்று அசுவமேதங்களைச் செய்தார். அந்த யாகங்களில் தேவர்கள் பிரத்தியக்ஷ மாக வந்தார்கள்.

3

வீரனாகிய பரீக்ஷித்து மகராஜன் திக்ஷிஜயம் செய்து வரும்போது ஓரிடத்தில் காலால் ஆண் பசு, பெண் பசு இரண்டையும் புதைப்பவனும் சூத்திரனும் இராஜவேடம் பூண்டவனு மாகிய கலியைத் தன் பராக்கிரமத்தால் நிக்கிரகம் செய்தான்.

4

ஸ்ரீசௌனக முனிவர் வினவுகிறார்.

பரீக்ஷித்து மகராஜன் திக்ஷிஜயம் செய்யும் போது எதற்காகக் கலியை நிக்கிரகம் செய்தார்? இராஜ வேடம் தரித்த இந்தச் சூத்திரன் காலால் பசுவை இம்சித்ததால் மிகவும் அசுத்தனாகிறான்.

5

மகா பாக்கியம் செய்த சூதபுராணிகளே! (கலியை நிக்கிரகம் செய்த) அந்த வரலாறானது, விஷ்ணுவின் சரித்திரத்தைச் சார்ந்த தாயினும் அல்லது விஷ்ணுவின் பாத கமலங்களில் பெருகும் மகாந்தங்களைப் புசிக்கும் சாதுக்களின் வரலாறைச் சார்ந்த தாயினும் சொல்ல வேண்டும்.

6

மற்றுமுள்ள வீண் சம்பாஷணைகளால் என்ன பிரயோஜனம்? ஏனெனில் ஆயுளானது வீணே செலவாகிய தன்றோ?

6½

ஓ சூதபுராணிகளே! அற்பமான ஆயுளுடைய வர்களும் மரண மடையக் கூடியவர்களும் (ஆயினும்) மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்களு மாகிய மானிடர்

ந கஸ்மிந்யதெ தாவஷ்டாவஷ்டா ஹாஸ்தக: ||

8

ஊதடியம் ஹி ஹவாநாஹதிக: பராஷ்டிபி: |

கஹா நுயொகெ லீயெத ஹரிமீயாஜதம் வவ: ||

9

உஷஸு உஷ்ரஜிதஸு வயொஜாயுஷஸு யச: |

நிஜயா ஹீயதெ நகம் லிவா வ வுஸாடகஉபி: ||

10

|| ஸ்ரீ ஸதிக: ||

யதா பரீக்ஷிதூரூஜாஜ்யெ வஸநு

கலிம் ப்ரவிஷம் நிஜவசு வதிடதெ |

நிஸஜ வாதுடாநதிப்யாநுதஸு

ராவநம் ஸம்யுமஸளணா ஸுடியெ ||

11

கருக்கு டீ மரணத்தைக் கொடுக்கும் மகிமை பொருந்திய நமனை இந்த ஸத்ர யா. கத்தில் பசுவை இம்சிப்பதற்கு அழைத்து வந்திருக்கிறோம். இந்த யமதரும ராஜன் இங்கிருக்கும் வரையில் எவனும் மரணமடைய மாட்டான். 7-8

இந்த மானிட லோகத்தில் பகவானுடைய லீலையாகிய அமுதங்கலந்த சொற்களை யனுபவிக்க வேண்டு மென்பதற்காகவே மகாரிஷிகள் மகிமை தங்கிய இந்த யமதருமராஜனை அழைத்து வந்தார்கள். 9

சோம்ப லுடையவனும் புத்தியினனும் அற்பமான ஆயுளை யுடையவனு மாகிய மானிடனுடைய ஆயுளானது, இரவில் நித்திரையாலும் பகலில் பயனற்ற மந்தச் செய்கைகளாலும் வீணாகிறது. 10

ஸ்ரீகுதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

குரு தேசத்திலும் ஜாங்கல தேசத்திலும் வசித்துவரும் பரீக்ஷித்து மகா ராஜன் தன்னுடைய சேனைகளால் பரிபாலிக்கப்படும் தேசங்களில் அதிகம் || பிரிய மில்லாததும் சிறிது பிரயமுள்ளது மாகிய கலி பிரவேசித்தா னென்னும் வரலாறைக் கேட்டு யுத்தம் செய்வதில் திறமைபுள்ள அவ்வரசன் வில்லைத் தரித்தான். 11

§ மானிடர்களுக்கோ மூரணமுண்டு. அவர்கள் முத்தியை விரும்புகிறார்கள். அந்த முத்தியானது ஹரிகதாமிருத பானத்தைத் தவிர வேறு எந்த உபாயத்தாலும் கிடைப்ப தரிது. அந்த ஹரி கதையைக் கேட்பதற்குள் மரணமேற் படாமலிருக்க உபாயம் வேண் டும். இந்த ஸத்ர யாகத்திற்கு யத்தினம் செய்து, இதில் பசுக்களை இம்சிப்பதற்காக யமனை அழைத்தால் யமன் வந்து இந்தக்காரியம் முடியும் வரையில் யாரும் மரண மடையார்கள். அந்தச் சமயத்தில் விஷ்ணு கதாமிருத பானம் செய்யலாம். அதனால் மோகஸ்தை யடை யலாம் என்று முயற்சித் திருக்கிறோம். ஆகையால் நாராயணன் கதையைச் சொல்ல வேண்டு மென்பது 7-வது 9-வது வரையிலுள்ள கருத்து.

|| (மிகவும் பிரியமில்லாதது சிறிதுபிரிய முடையது என்றதால் கலி பிரவேசித்தமை யால் தீங்குண்டாகு மென்பது கருதிப் பிரியமின்மையும் யுத்தம் நேருமென்பதும் லோக் கிப் பிரியமும் என்பது கருத்து.)

- வ்ருக்ஷக்ரமஸ்யாஜதாரஜ்யொயிதம்
 ரயம் ஜ்ஞெய்யஜ்ஞொயிதம் வுராக் |
 வுரொதொ ரயாஸ்யஜிவவத்யித்யுத்யா
 வ்ருவெநயா ஜிஜிஜயாய நிமுக்தம் || 12
- ஹொஸ்யம் கெதூராமம் வ ஹாரதம் வொதூராதூரநு |
 கிம்வாஸுஷாஜி வஷுஷாணி விஜிதூ ஜ்ஞெய்யெ வயிதம் || 13
- தகுதகுதூவஸ்யுணாநம் வ்ருவதிவெஷுஷாம் ஜஹாதூநாடி |
 ப்ரயித்யாமம் வ யஸம் க்ருஷ ஜஹாதூஸதிவநடி || 14
- சூதூநம் வ வரிதூததஸ்யுஷாஜொஜ்ஞெய்யெதஜ்வா |
 வெஷுஷம் வ வுஷிவாஸுஷாமாம் தெஷாம் ஹக்ஷம் வ கெஸவெ || 15
- தெஷுஷம் வரஜஸ்யுஷம் ஜ்ஞெய்யொஜ்ஞொயிதவொவநம் |
 ஜஹாதூநாடி வாஸாஸி ஜ்ஞெய்யொஹாராதூஹாஜநாம் || 16
- ஹாரயூ வாரிஷஜ வெவந வ்ருஷ ஜ்ஞெய்யொ
 வீராவநாமம்ஜ்ஞெய்யொவநாடி ஸ்யுணநு |

அந்தப் பார்த்திபன், நன்றாய் அலங்கரிக்கப் பெற்ற சியாமளவர்ண முடைய குதிரைகள் பூட்டியதும் சிங்கத் துவஜமுடையது மாகிய தேரின் மீதேறிக் கொண்டு இரதம் யானை குதிரை பதாதிகளுடன் கூடிய தன்சேனையுடன் பட்டணத்தி லிருந்து திக்விஜயத்திற்காகப் புறப்பட்டான். 12

பத்ராச்வம், கேதுமாலம், பாரதம், உத்தர குருக்ஷேத்திரம், கிம்புருஷம் முதலிய வருஷங்களை ஜயித்து (வெகு திரவியங்களின் வரவு ரூபமான) பூஜை யை அடைந்தான். 13

அங்கங்கு, மகிமையைக் குறிப்பிக்கும் மகாத்மாக்க ளாகிய தன் முன் னோர்களின் கீர்த்தியையும் அசுவத்தாம னுடைய அஸ்திர தேஜஸ்ஸால் தான் காக்கப் பட்டதையும் யாதவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கு முள்ள நேசத்தையும் அந்த யாதவ பாண்டவர்களுக்குக் கேசவனிடம் உள்ள பக்தியையும் அநே கர் கானம்செய்யக் கேட்டு இந்தப் பரீக்ஷித்து மகாராஜன் மிகுந்த சந்தோஷ மடைந்து பிரீதியால் மலர்ந்த நேத்திரமும் நல்ல மனமு முடையவனாகி விடைமதிக்க வொண்ணாத வஸ்திரங்களையும் ஹாரங்களையும் கானம் செய்தவர் களுக்குக் கொடுத்தான். 14-16

சினேகமுள்ள பாண்டவர்களிடம் சாரத்தியம் செய்தல், சபையில் ஆதிபதி யாயிருத்தல், பாண்டவர்க ளிட்டவேலைகளைச் செய்தல், தோழமை, துதுநடத் தல், இரவில் கத்தியைக் கையில்பிடித்துக்கொண்டு விழித்திருத்தல், கூடச்செல் லல் பாண்டவர்களின் பெருமையைப் பற்றி ஸ்தோத்திரஞ் செய்தல் இவைகளை யும் விஷ்ணுவாகிய கிருஷ்ணபகவான் உலகத்தார் யாவராலும் நமஸ்கரிக்கப்

வ்விஷ்ணு வாணுஷு ஜஸுபுணதி ஸ விஷ்ணு
ஹுக்தி கரொதி நயவதிஸுரணாரவிநெ || 17

தஸுராமுவதபுராமஸு வடுவெஷு வுதிநெஹு |
நாதிநெரெ கிருஸுயபு யபாஸு தநிவெய நெ || 18

யபு: வநெநெகந வரநிவாயாமுவயு மாபு |
வபுஹி ஸுஸுமவநாம விவதாவிவ நாதாபு || 19
|| யபு: ||

கவிநெஷு நாமஸு தநவெ விவாயாவி நாமதா யநுநெ வந |
சுருஷுயெ ஹவநீநெராயி நெரெவநாமு சொவவி கருநாம ||

வாநுநுநெ சொவவி நெநெகவாநு
நாமதாநெ வபுஷுநெநெஷுநெநெ ||
சுருஷுமாமாநு ஹுதயநெகவாமாநு
வபுஜா உத வ்விநவவதுவபுதி || 21

படுந்தன்மைபுள்ளவர் என்பதையும் கேட்ட பரீக்ஷித்து மகாராஜன் விஷ்ணு
வின் சரணை விர்தங்களில் பக்தியைச் செலுத்தினான். 17

ஓ செளனக முனிவரே! தினந்தோறும் அந்த அரசன் முன்னோர்களின்
வழியை யனுசரித்து வரும்போது வெகு சிக்கிரமாக உண்டான ஆச்சரியத்
தைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள். 18

(விருஷப ரூபங்கொண்டு) ஒரே பாதத்துடன் சஞ்சரிக்கும் தரும தேவதை
யானது, குழந்தையை இழந்த தாயைப்போல், கண்ணீர் பெருகும் முக
முடையவளும் ஒளியற்றவளா மாகிய (பசுவின் உருவங்கொண்ட) பூதேவியிடம்
சென்று கேட்கிறது. 19

தருமதேவதை கூறுகிறது.

ஓ மங்களசுருப முடையவளே! உன்சரீரம் ஆரோக்கிய முடையதாக
விருக்கிறதா? முகம் வாடி யிருப்பதுமன்றி ஒளியிழந்தவ ளாகக் காண்கிறாய்; நீ
மனதில் ஏதோவருத்தங் கொண்டிருப்பதாக நினைக்கிறேன். அம்ம! தேசாந்
தரத்தி விருக்கும் குழந்தையை நினைத்து வருத்தப்படுகிறாயா? 20

(மூன்றுபாதங்கள்) குறைந்து ஒரேபாத முடையவ ளாகிய என்னைப்பற்றி
வருத்த முறுகிறாயா? அல்லது இனி தருமயில்லாத அற்ப அரசர்கள் உன்னைப்
பரிபாவிக்கப் போகிறார்களென்று பரிதாப மடைகிறாயா? அல்லது (உலகில் அந்
தணர்கள் அதருமமாக யாகம்செய்யப் போகிறதால்) தேவர்களுக்குக் கிடைக்க
வேண்டிய ஹவிர்ப் பாகங்களை அரசர்கள் அடையப் போகிறார்களென்று
துன்பப்படுகிறாயா? அல்லது இந்திரன் மழை பொழியாமலிருந்து பிரஜைகள்
பரிதாபமடைவார்களென்று கவலைப் படுகிறாயா? 21

காரகங்களைப் பற்றிய உவிகு வரலாறு
 சொல்லுகிற வாராஷாபெரிவாதாறு ।
 வானம் தெனீம் பூவுகையெ குககேணு
 பூவுகையெ ராஜகையெ குகையாறு ॥

கிம் சஷி சூயஸூது சுவிநொவவரஷுது
 ராஷுராணி வாதெரவரொவிதாநி |
 ஐதவஸ்தொ வா ஸயநாஸநாந
 வாமவ்வாயொநுவஜீவயொகடி ||

யதாண்வ தெ ஸ்ரீநிராவதாரசுதாவதாரசஸு ஹரெய்யுநிதி |
 சக்ஷிபுதஸு ஸ்ரீ விஸுஷ்டா
 சுபூணி நிவபூணவிஸ்மிதாநி || 24

ஊர் உறவுகூழ் தவாயிஉறும் வவஸுநெ யெந விகழிபுதரவி !
காடுநெ னா தெ வயிநாந் வயீயலா
ஸுநாநிபுதம் கிம் ஹுதனெ வஸஸமு || 25

ஓ பூதேவி! ஸ்திரீகளைக் கணவன்மார்கள் காப்பாற்றார்கள் என்றும் குழந்தைகளைத் தந்தைகள் போஷியார்கள் என்றும் அல்லது தந்தைகளே புருஷமாயிசம் தின்னும் கருணை யில்லாதவர்க (இராக்ஷசர்க) னைப்போல் குழந்தைகளைத் துன்பப் படுத்துவார்களென்றும் அல்லது சரஸ்வதி தேவிக் குண்டாகும் சங்கடத்தைச் சிந்தித்துக் கொண்டும் அல்லது பிர்ம குலத்திற்பிறந்த பிராம்மணோத்தமர்கள் கெட்ட ஆசாரமுள்ளதும் பிராம்மண விசுவாச மில்லாததுமாகிய இராஜாங்கத்தில் சேவிக்கப் போகிறார்களென்றும் விசன மடைகிறாயா?

அற்ப சூத்திரியர்கள் கலியால் வியாபிக்கப் படுகிறார்களென்றும் அந்த சூத்திரியர்கள் இராஜ்யங்களை இழக்கப் போகிறார்களென்றும் பிராணிகள் கண்ட விடங்களில் சயனம் ஆஸனம் போஜனம் பானம் ஸ்திரீசங்கமம் இவைகளை (விதிவிலக்கின்றி)ச் செய்யப் போகிறார்களென்றும் கவலைப்படுகிறாயா? 23

அம்மா பூதேவியே! அல்லது உன்னுடைய மிகுந்த பாரத்தைக் குறைக்க அவதாரம் செய்தவரும் (இப்போது) அந்தர்த்தானமடைந்த வருமாகிய கிருஷ்ணபகவானுடைய மோகஷம் என்ற உயர்ந்த தன்மையையும் பழிக்கும் சரித்திரங்களை வினைத்துக்கொண்டு(அந்தக் கிருஷ்ணனைப்)பிரிந்துவருத்த மடைகொயா?

24

அம்மா! அல்லது பலசாலிகளுக்குள் மிகுந்த பலமுள்ளவனாகிய காலன் தேவர்களாலும் பூசிக்கப்படும் உன்னுடைய சௌபாக்யத்தை அபகரித்துக் கொண்டானா? என்ன காரணத்தால் வருத்தப்படுகிறாய்? ஓ பூதேவியே! உன் மனதிற்குண்டான வருத்தத்திற்குக் காரணத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டும்.

|| யாணீ ||

ஹவாநு ஹி வெடி ததூவடும் யநூம் யஜோநுவஜஹி |
வதூஹிபுவதூவெயெயவாநெயெயாகவஸுவாவநெஹை || 26

வதூம் ஸளவம் டயா க்ஷானிஸூரமஸநொஷ சூஜபவ |
ஸநொ டஜவவஸூரஜ்ஞிதிசுஷாவரதிஸூரத | 27

ஜோநம் விரகூரெய்யடும் ஸளயடெனெஜாவதம் ஸூதி |
வூதஜ்ஞம் களஸதம் கானிநெயடும் ஜாடிவநெவ வ || 28

பூரமஜ்ஞம் பூரயஸூரம் வஹ டெஜா வதம் ஹம் |
மான்யடும் நெய்யடூரவூகூம் கீதிபூரநொநஹம்கூதி || 29

வநதெ வாமெந வ வஹவொ யவூநிதூர ஜஹாமுணா |
பூரகூர ஜஹத ஜிவஜிநடி வியநி ஸூ கஹிபி விசு || 30

தெநாஹம் மூணவாநெஞ்ஞ ஸூ நிவாவெந வான்பூத |
ஸொவாநி ரஹிதம் நொகம் வாவநா கநிநெகஷித | 31

பூதேவீ கூறுகிறாள்.

ஓ தரும! நீ யாவற்றையும் அறிவாய்; ஆயினும் நீ என்னைக்கேட்கிறபடியால் கூறுகிறேன். நீ உலகங்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும் நான்கு பாதங்களுடன் இருக்கிறவனல்லவா? 26

உண்மை புரைத்தல், பரிசுத்தையிருத்தல், பிறருடைய துக்கங்கண்டு வருந்தல், கோபம் உண்டாயினும் மனதை அடக்குதல், யாசகர்களுக்கு ஏராளமாகக் கொடுத்தல், போதும் என்றபுத்தி, தீவழி நில்லாமை, மனச்சஞ்சலமின்றி யிருத்தல், வெளி யிர்திரியங்களில் நிச்சலத்தன்மை, தனக்குரிய தருமம், இவன் சத்துரு இவன் மித்திரன் என்றபேத மில்லாமை, பிறர் குற்றம் பொறுத்தல் லாபம் கிடைக்கினும் உதாசினமாக விருக்கும் தன்மை, சாஸ்திர விசாரணை, ஆத்மஞானம், ஆசை யில்லாமை, சிகிழிக்கும் தன்மை, யுத்தத்தில் உற்சாகம், மகிமை, சாமர்த்தியம், செய்யவேண்டிய காரியங்களை மறவாமற் செய்வது, பராதீனமாகாம விருப்பது, காரியங்களைச் செய்புந் திறமை, செளந்தரியம், வியாகுலமில்லாம விருப்பது, மனதிற் கடினமில்லாமை, புதிது புதிதாகத் தேரண்டும் அறிவின் கௌரவம், வணக்கம், சுவபாவம், மனோபலம், கருமேந்திரிய பலம், சுகங்களுக்கு இருப்பிடமாக விருக்கும் தன்மை, கலங்காமை, சஞ்சல மற்ற தன்மை சிரத்தை, கீர்த்தி, எல்லோராலும் பூஜிக்கப்படுந்தன்மை, கர்வமில்லாமை, இந்த (39) குணங்களும், பெருந் தன்மையை விரும்பியவர்கள் விரும்பத்தக்க மற்றுமுள்ள அநேகசிறந்த குணங்களும் இயற்கையிலமைந்து எப்போதுங்குறைவற்று விளங்கத்தக்க மகிமை வாய்ந்தவனும் குணங்களுக்கு இருப்பிடமுமாகிய ஸ்ரீவிவாசன் இல்லாததும், பாபங்களுக்குக் காரணமாகிய கலியால், பார்க்கப்படுகிறதமாகிய இவ்வுலகத்தை நினைத்து வருத்தமடைகிறேன். 27-31

சூத்ரமம் வாநுஸொவாஜி லவனம் வாஜரொதூ |

ஜெவாநுஷீநிதூநு ஸாயுநு ஸவபூநுணபூஸூஜாமஸூ || 32

ஸ்ரீ ஜெபமவதெ வ்யாஜவஸு: யஜ்வாஜரொக்ஷ

காஜாவஸவஸவாநமவஸுபூவநா |

ஸா ஸ்ரீ:ஸவாவஸவாவிந்வநம் விஹாய

யஜ்வாஜவஸவஸவம் லஜதெ ஸாயுதா || 33

தவஸூஜாவஸவஸுமிஸாம்குஸகெதுகெதெ:

ஸ்ரீ ஜெபமவதெ வ்யாஜவஸு: யஜ்வாஜரொக்ஷ

காஜாவஸவஸவாவிந்வநம் விஹாய

யஜ்வாஜவஸவஸவம் லஜதெ ஸாயுதா || 34

யெ வெ ஜாதிஸாஜாவஸவஸவாஜி

காஜாவஸவஸவாவிந்வநம் விஹாய

யஜ்வாஜவஸவஸவம் லஜதெ ஸாயுதா || 35

ஓதேவ சிரேஷ்டனே! என்னையும் உன்னையும் தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் பிதிரர்களையும் ஸாதுக்களையும் வர்ணாச்சிரமத்தவர்கள் யாவரையும் உத்தேசித்து வருத்த மடைகிறேன். 32

பிரமன் முதலியவர்கள் இலக்ஷ்மீ தேவியின் கடாக்ஷமானது தங்களிடம் பொருந்த வேண்டுமென்ற விருப்பத்துடன் வெகுகாலம் தவம் செய்கிறார்கள். அவ்விதம் உத்தமர்களால் ஆசரிக்கப்படும் இலக்ஷ்மீ தேவியும் தனக்கு வாசம் செய்யும் ஸ்தானமாகிய தாமரைவனத்தை விட்டு மிகவும் ஆவல்கொண்டு பகவானுடைய பாதங்களின் லாவண்ணியத்தை அனுபவிக்கிறாள். 33

நான் அந்த பகவானுடைய பத்மம், வஜ்ரம், அங்குசம், துவஜம், இவ்வடையாளங்க ளமைந்த அழகுவாய்ந்த பாதங்களால் நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்ட அங்கமுடைய வளாகி அந்த பகவானுடைய ஐசுவரியத்தையடைந்து முயல்கிலும் மேலானவளாக விளங்கினேன். அந்தப் பெருமைக்கு முடிவுகாலத்தில், கருவங்கொண்ட என்னை அவர் விட்டு விட்டார். 34

சுவாதீனனாகிய பகவான், வெகு அருகிலுள்ளவர்களை கணக்கான அசுவம்சத்தரசர்களால் எனக்குண்டான மிகுந்த பாரத்தைப்போக்கினார். பாதங்கள் குறைந்தவனும் அதனால் கஷ்டமடைந்தவனுமாகிய என்னை புருஷப்பிரயத்னினத்தால் தன்னிடம் நான்கு பாதமுடையவனாகச் செய்வதற்கு யது வம்சத்தில் அழகான சரீரமடைந்தார். 35

கா வா ஸஹைத விரஹம் வுரூஷோதஸூ
 ப்ரோவஹாகரூவிரஷிதவயுஜயெஃ |
 வெஸ்யபும் ஸஜாமஹரநயூநாநிநா
 ரொரொஹொஜயஹிவிடம்சிதாயாஃ ||

36

|| ஸ்ரீஸூக்தம் ||

தயொரெவம் கயதொஃ ப்ரயிவீயஜயொஸூதா |
 வரீக்ஷிநாநாஜஷிபுஃ ப்ராஹுஃ ப்ராஹீம் ஸரஸூக்தீ ||
 ஐதிஸ்ரீஹைமவதெ ப்ரயஜஸூக்தெ ஷோபஸொஹயாயஃ.

37

|| ஸ்ரீஸூக்தம் ||

தது மொலியூமம் ராஜா ஹநூஜாமநநாயவக் |
 டிணஹஸூதம் வ ப்ரஷுமம் டிடிஸூ நயவயாமஹந ||
 ப்ரஷம் டிணாஹயவஹம் நெஹநூலிவ விஸூத ||
 வெவஜாமம் வபெஹெகந வீஹம் ஸூஹிதாபித ||

1

2

கிருஷ்ண பகவான் தம்முடைய அன்புள்ள பார்வை, மனோஞ்ஞமான புன்னகை, சுந்தரமான சம்பாஷணை, இவைகளால் சத்தியபாமை முதலிய ஸ்திரீகளுடைய கருவத்துடன் கூடிய மாறாநிலைமையை அபகரித்தார். அந்த முகுந்தனுடைய சரணாவிந்த துளியால் எனக்கு (பயிர் முதலியவை என்ற வியாஜத்தால்) மயிர்க்குச்சலுண்டாயிற்று. அந்தப்புருஷோத்தமனைப்பிரிய எந்த ஸ்திரீதான் பொறுப்பான்?

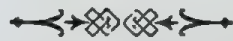
36

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பூதேவியும் தருமதேவதையும் பேசிக்கொண் டிருக்கும்போது பரீக்ஷித்து என்று பிரசித்தியுள்ள இராஜரிஷி கீழ்முகமாகப் பிரவகிக்கும் சரஸ்வதி நதிக்கரை வந்தார்.

37

16-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

17 - வது அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பரீக்ஷித்து மகாராஜன் அங்கு நாதனற்றவர்களைப் போல் அடிபடுகிற எருதொன்றையும், பசுவொன்றையும், தடியைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு இராஜவேடம் பூண்ட சூத்திரனையும் பார்த்தான்.

1.

தாமரைத் தண்டு போல் வெண்மை வர்ண முடையதும் மூத்திரபுரீஷங்களைச் செய்வது போன்றதும் பயமுடையதும் நடுங்குகிறதும் ஒரு பாதத்தால் கிலேசமடைகிறதும்சூத்திரனால் அடிபடுகிறதுமாகிய விருஷபத்தையும்அவிசை

மாஹ வபுஷுஷாஹம் ஶீநாஹ ஶுஸாஹ ஶுஷுஷாஹதாஹ |

விவத்நாஹ ஶாஸ்தாஹவத்நாஹ க்ஷாஜாஹ யவஸலிஹதீஹ ||

3

வபுஷு ஶுஸாஸ்தாஹ காதபுஷுஸாஸ்தாஹ |

வெவமஹ்ரயா வாவா ஶாஸ்தாஸ்தாஹ தகாபுஷு ||

4

|| ராஜா ||

கவாஹ ஶுஸாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ||

நாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ||

5

யவாஹ க்ஷாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ||

ஸாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ||

6

கவாஹ ஶுஸாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ||

வபுஷுஸாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ||

7

நாஸ்தாஹ க்ஷாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ||

லாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ஶாஸ்தாஹ ||

8

~~~~~
உண்டு பண்ணுகிறதும் மிகவும் தைன்ய மடைந்ததும் சூத்திரன் பாதத் தால் உதை படுகிறதும் புற்களை விரும்புவதும் கன்றில்லாததும் இளைப்புடையதும் கண்ணீர் நிறைந்த முகமுடையது மாகிய கோவையும் கண்டான். 2-3

சுவர்ணமயமான சாமான்களை யுடைய தேரின்மீதேறிக் கொண்டிருக்கும் பரீக்ஷித்து மகாராஜன் வில்லை ஆரோபணம் செய்து கொண்டு மேகம் போன்ற தொனியுடன் கம்பீரமாய் வினவுகிறான். 4

பரீக்ஷித்துமகாராஜன் கேட்கிறான்.

நீ யார்? என்னைக் கதியாக உடைய இவ்வுலகத்தில் வலுவற்றவர்களை வல்லமையுள்ள நீ பலாத்காரமாக இம்சிக்கிறாய். நீ நடனைப் (வேடம் பூண்டவன்) போல் அரசனாகிறாய்; செய்கையால் சூத்திரனாகிறாய். 5

காண்டிவம் என்ற வில்லையுடைய அர்ச்சுனனுடன் கிருஷ்ண பகவான் சேன்றின்பு, குற்றமில்லாதவர்களைத் தனியே யிருந்து அடிக்கிறாய். அதனால் நீ குற்றவாளியானாய்; அதனால் நீ வதமடைவதற் குரியவனாகிறாய். 6

ஓ கிருஷ்ணமே! நீ யார் தாமரைத்தண்டுபோல் வெண்மை நிறத்துடனும் மூன்றுபாதங்கள் குறைந்து ஒருபாதத்தால் சுஞ்சாரம் செய்துகொண்டும் இருக்கிறாய்? கிருஷ்ணபருபத்துடன் இருந்து எங்களை வருத்தும் தேவனோ? 7

குருவம்சத் தாசர்களின் சிறந்த கைகளால் அணைத்ததற் கொப்பப் பரீ பாலிக்கப்படும் இந்த பூமண்டலத்தில் உன் கண்ணீரைத் தவிர மற்றவர்களுடைய கண்களினின்று நீர் எப்போதும் விழாது. 8

உா ஸ்ளரஸ்யாநாஸொவொவஸுதா தெ வுஷுநாஹ்யட் |
உாரொஹீராவ ஹொ தெ வநாநாஃ உயி ஸாஸுரி || 9

யஸு ராஸு வுஜாஸுவபாஸுஸுநெ ஸாஸுஸாஸுஸி |
தஸு உதஸு மஸுனி கீதிபுராயுஹொ மதி || 10

ஸாஸு ராஜீதாஃ வரொ யஉ சுதபாநாதிபுநிமுஹ ||
சுத ஸாஃ ஹநிஷுபி ஹிதபுஹஸுதபு || 11

கொஸுஸுதவ வாஹாஸுஸு ஸ்ளரஸ்ய உதஸுஸு ||
உாஸுஸுஸாஸு ராஸு ராஜீதாஃ கஸுஸாநாவதிபுநா || 12

ஸுஸுஸி ஹொ வுஷுவஸுஸாஸுஸுதாஸுஸா ||
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு || 13

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||
சுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு || 14

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

காமதேனுவின் குமாரனாகிய விருஷபமே! நீ வருத்தமடைய வேண்டாம். உனக்குச் சூத்திரனிடம் ஏற்பட்டபயமானது ஒழிந்துபோகும். ஓ அம்ம! துஷ்டர்களைத் தண்டிக்கிற நான் இருக்கும்போது உனக்கு நன்மையே உண்டாகும். அழ வேண்டாம். 9

பதிவிருதை யாகிய ஓ தேவி! ஒருவனுடைய இராஜ்யத்தில் யாரேனும் துஷ்டர்களால் ஹிம்சை படைய நேரிடின், மதங்கொண்ட அத்தேசத் தரசனுடைய கீர்த்தி, ஆயுள், பாக்கியம், பரலோகம் இவைகளும் நாச மடையும். 10

துக்கப் படுகிறவர்க ளுடைய துக்கத்தை யொழிப்பதே அரசர்களுக்கு முக்கியமான தருமமாகும். ஆதலால், பிராணிகளுக்குத் துரோகம் செய்பவனும் அஸத்துக்களுக்குள் சிறந்தவனுமாகிய இவனை வதஞ்செய்கிறேன். 11

காமதேனுவின் குமாரனே! நான்கு பாதங்களுடைய உன் முன்று பாதங்களை எவன் வெட்டினான்? கிருஷ்ணபகவானே அனுசரித்தவர்களாகிய அரசர்கள் பரிபாலனம் செய்யும் இராஜ்யத்தில் உன்னைப்போல் யாரும் இருக்கக்கூடா தல்லவா (யாரும் உன்னைப்போல் வருத்தமடையக் கூடாதென்பது கருத்து) 12

ஓ விருஷபமே! குற்றமற்றவர்களும் ஸாதுக்களுமாகிய உங்களுக்குக் கேடும் முண்டாகட்டும். உன்னுடைய பாதங்களைச் சேதித்து விகாரப்படுத்தியவன் எவன்? குந்தியின் குமாரர்களைச் சார்ந்தவர்களாகிய எங்களுடைய கீர்த்தியைத் துஷித்தவனுமெவன் சொல்லு. 13

குற்றமற்ற வர்களுக்குத் துன்பம் செய்பவன் எவனோ அவனுக்கு என்னால் எங்கும் பயமுண்டு. (துஷ்டர்களைத் தண்டிப்பதால் ஸாதுக்களுக்கே நன்மையுண்டாகும்) எவன் குற்றமற்றவர்களுக்குத் தடையின்றிக் கெடுதல் செய்கிறானோ அவன் தேவனாயினும் அவனுடைய தோள்வளைகளுள் பட கையை நான் வாங்கி விடுவேன். 14

நாஜெதா ஹி வரஜொ யஜுஃ ஸ்ருயஜஸூகமாவாமுமடி || 15
 ஸாஸதொதாந்நாந்யாஸாஸூஜநாவடிஸூத்யாநி ஹ |

|| யஜுஃ ||

வாதஃ வாணாவெயாநா யுக்தாததாலயம் வஃ || 16

யெஷா மூணமணெஃ க்ருஷ்ணா டளதூடளஹவாநு க்ருதஃ |
 ந வயம் க்ருஸஸீஜாநி யதஸூஃ பௌருஷஷடல || 17

பௌருஷம் தம் விஜாநீஜொ வாக்ருஷெஷிஜொஹிதாஃ |
 கெவிவிக்ருவஸநா சூஹுராதாநதாதஃ || 18

கெஷெஷெஷெ வரெ கஜு ஸ்ருவாவஷெவரெ ப்ருஸூ |
 ஸ்ருதகக்ருஷாநிஷெஷுரூபிதி கெஷெஷி நிஸூயஃ || 19

ததூநாஸூவம் நாஜஷெஷு விஜுஸ ஸ்ருநீஷயா |
 வவம் யஜெ ப்ருவதி வ ஸ ஸ்ருஜிஷஸ்துதாஃ || 20
 ஸஜாஹிதெந உஸா விஷெஷு ப்ருதூஷத து |

ஆபத்தில்லாமலிருக்கும்போது தன்மார்க்கமுடையவர்களாகிய அதருமிஷ்டர்களைச் சாஸ்திரப்படி தண்டிக்கும் அரசனுக்கு, தங்களுக்குரிய தருமங்களை அனுஷ்டானம் செய்துவரும் ஸாதகர்களைப் பரிபாலனம் செய்வது முக்கிய தருமமல்லவா? 15½

தருமதேவதைக் கூறுகிறது

பாண்டவர்களைச் சார்ந்த தாங்கள் தான் துக்கமடைந்தவர்களுக்கு அபயம் கொடுக்கும் வார்த்தை பேசுவதற் குரியவர்கள். ஏனெனில், அந்தப் பாண்டவர்களுடைய அநீத நம்ருணங்களாலல்லவாகிருஷ்ண பகவான் துதுநடப்பதுமுதலிய காரியங்களில் பிரவேசித்தார். 16½

ஓ புருஷ சிரேஷ்டனே! நாங்கள் (வாதம் செய்பவர்களின்) வாக்கிய பேதங்களால் மோகமடைந்து, எவன் இந்தத் துன்பத்திற்குக் காரணமானவனோ அந்தப் புருஷனைத் தெரிந்துகொள்ள வில்லை. 17½

பேதபுத்தியற்ற யோகிகள் சிலர் தங்களுக்குத் தாங்களை பிரபுவென்று பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள். மற்று முள்ளவர்கள் (சோதிடர்கள்) தெய்வந்தான் என்று கூறுகிறார்கள். மற்று முள்ளவர்கள் (மீமாம்சகர்கள்) கருமமே பிரபு வாகிற தென்கிறார்கள். சிலர் மனதுக்கு எட்டாதவனும் வாக்குக்கு எட்டாதவனுமாகிய பரமேஸ்வர னிடமே சுகம் முதலியவை உண்டாகின்றன என்று நிச்சயிக்கிறார்கள். ஓ இராஜ சிரேஷ்டனே! உம்முடைய புத்தியால் இவைகளில் எது உசிதமோ அதைப்பற்றி யோசித்துக் கொள்ளும் (என்றது) 18-19½

ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டர்களே! தருமதேவதை இவ்வாறு பேசும்போது சம்ராட்டாகிய பரீகசித்து மகாராஜன் மோகந் தெளிந்து, சாவதான மனதுடன் தரும தேவதையை நோக்கிப் பதிலுரைக்கிறான். 20½

॥ ராஜா ॥

யஜஃ ஸ்ர வீஷி யஜஜேது யஜெபா஽வி வுஷாஸுவயுஸு ॥ 21

யஜயஜுகுதஃஸூநம் ஸுவிவகஸூரவி தஜ வெஸு |
ஸுய வா ஜெவஜாயாயா மதிநகூஉநஜமொவரா ॥ 22

வெதவஸா வவஸஸூரவி ஸுவிதாநாதிதி நிஸுயஃ |
தவஸுஸுளவம் டயா ஸதூதிதி வாஹாஃ சுருதெ சுருதாஃ ॥ 23

ஸயஜஃமெமஸூயொ ஸமாஸுயஸம்மஜஜெஷுவ |
ஹாநீம் யஜவாஹாஸூ ஸதூம் நிவகூதகூயெஷுதஃ ॥ 24

தம் ஜிவ்யகூதகூயஜெபா஽யஜநுதெநெயிதஃ கவிஃ |
ஹம் வ ஸுவிஸுவமதா நூரவிதொரஸுஸா ஸதீ ॥ 25

அரசன் கூறுகிறான்.

தருமர் தெரிந்தவனே! § தருமத்தைக் கூறுவதால் விருஷருபர் தரித்த தருமதேவதை யாகிறாய்? ஏனெனில், அதருமம் செய்கிறவனுக்குரிய நாகங்களை அந்த அதருமிஷ்டனைப் பற்றிப்பேசுகிறவனு மடைகிறானல்லவா? அல்லது பகவானுடைய மாயையை நிச்சயமாகவே யாருமறிய முடியாது. அந்த மாயை பிராணிகளின் மனதுக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாதவள் என்பது சித்தாந்தமானதுதான். 22½

¶ தரும! கிருதயுகத்தில் தவம் சௌசம், தயை, ஸத்தியம் என்றமூன்று பாதங்க ளிருந்தன. அதருமத்தின் அங்கங்களாகிய கருவம், சேர்க்கை, மதம் இவைகளால் உன்னுடைய மூன்று பாதங்களும் துன்ப மடைந்தன. இக்கலியில் மிகுந்த பிரயத்தினத் துடன் ஜீவிக்கக் காரணமாகிய ஸத்தியம் என்ற பாதமானது உனக்குருக்கிறது. அந்தப் பாதத்தையும் அசத்தியத்தால் விருத்தியடையும் இந்த அதருமிஷ்டனாகிய கலியானவன் புண்பண்ணுவதற்கு விரும்புகிறான்.

பதிவிருதை யாகிய இந்த பூதேவி தன்னுடைய மிகுதியான பாரமானது கிருஷ்ண பகவானால் குறைக்கப் பட்டமையாலும் அந்த பகவானுடைய அழகு

§ ஹிம்வீப்பவன் இன்னொன்று தெரிந்திருந்தாலும், அவனைப்பற்றிச் சொல்வது அவனுக்குரிய நாகத்திற்கு இடமாகும். என்று தரும தேவதை உரைக்கவில்லை அல்லது மாயையினால் தெரியாம லிருந்தாலு மிருக்கலாம் என்பது 21-22½ சுலோகங்களின் கருத்து.

¶ கிருதயுகத்தில் தருமம் தவம் சௌசம் தயை ஸத்தியம் என்னும் நான்கு பாதங்க ளுண்டு. அதருமத்திற்குக் கருவம் சேர்க்கை மதம் அசத்தியம், இந்நான்கும் அங்கமாகும். திரோதாயுகத்தில் தவம் கருவத்தாலும் சௌசம் சேர்க்கையாலும் தயை மதத்தாலும் ஸத்தியம் அசத்தியத்தாலும் நான்கிலொரு அம்சம் குறைவாகும். துவாபர யுகத்தில் பாதி குறையும் கலியுகத்தில் முக்கால்பாகம் குறையும். பாக்கியுள்ள காற்பங்கும் கடைசியில் நாசமடையும் என்பது புராணக் கொள்கை.

ஸ்ரீஜிஷதநாநெஸவது: சுருதகளதகா |
 சொவதுசுகராவாயீ ஸுஸுமெவொஸிதா வதீ || 26

கூன வுணா நுவவாஜாஸ்திரா ஹாஷுனி பாதிதி |
 ஐதி யதும் உஹீம் வெவ வஸாஸவயிஸா உஹாஸய ||

நிஸாதாடிஷெ வஹு சுருயெயுடிஹெதவெ ।
தம் ஜிவாஸுஹிஸுத்ரு விஹாய நரவமுஹநடி ॥ 28

ததூரஜிதம் சரிஸா ஸஜாதி யவிஹுது |
வதிதம் வாரியொயீரஃ க்யவயா ஜீநவதுது |
ஸரணொ நாவயீலொகூ சூஹ லெடி ஹவநிவ || 29

॥ ஸாஜா ॥

௩ தெ மூலாகெஸ யசொயரார்ணாம்
 வஜாஹுறெவெடு ஹயஉவ்வி கிம்மிசு |
 ௪ வதிடதவும் ஹவதா சுயம்வந
 செஷ்தெது உவூத்யே சுவயஉபுஸாஸு ||

வாய்ந்த அந்த பாத ஸ்பரிசுத்தால் என்கும் ஆனந்த மடைந்து இருந்தனள். இப்பொழுது அந்த பகவான் தன்னுடைய ஸ்தானம் சென்றமையால் அவரில்லாத பாக்கியக் குறைவை யடைந்து கண்ணீர் பெருகும் முகத்துடன் வருத்த மடைகிறாள். பிராம்மண பக்தியில்லாத வஞ்சக அரசர்கள் தன்னைப் புசிக்கப் போகிறார்களென்றும் வருத்த மடைகிறாள். 25-26

இவ்விதம் மகாரதனாகிய பரீக்ஷித்து தருமனையும் பூதேவியையும் நல்வார்த்
தைகளால் சமாதானம் செய்து, அதருமத்திற்குக் காரணமாகிய கலியைக்கொல்
லுவதற்குத் தீக்ஷணமான கத்தியை எடுத்தான். 271

பரீக்ஷித்து மகராஜன் வதஞ்செய்ய விரும்பியதையறிந்த அந்தச் சூத்திரன் இராஜவேடத்தை விட்டு அச்சத்தால் தளர்ச்சியுற்று அந்தப் பரீக்ஷித்தினுடைய பாதங்களுக்குச் சமீபத்தில் தலையால் வணங்கினான். அப்பொழுது தீனர்க்களிடம் அன்புள்ள வனும் தீரனும் சரணமடையத் தகுதியானவனும் சிறந்த கீர்த்திக் குரியவனுமாகிய மகாராஜன் தன்பாதங்களில் விழுந்த அந்தச் சூத்திரனை வதம் செய்யவில்லை. மந்தகாசம் செய்து ஒருவார்த்தை கூறுகிறான். 29

அரசன் கூறுகிறான்:

குடாகேசனுடைய (அர்ச்சனன்) கீர்த்தியைப் பெற்ற எங்களைக் குறித்து அஞ்சவிசெய்த உனக்குச் சிறிதேனும் அச்சமில்லை. இது நிச்சயம். எங்களுடைய இராஜ்யத்தில் எவ்விதத்திலும் நீ இருக்கக் கூடாது. நீ அதருமத்திற்குப் பந்து வல்லவா?

30

யத்ருக்ஷ வா஽ய வத்ஸூரீ ஸாவபுலாஃ தவாஜீத்யா |
மக்ஷயெ தத்ரு தத்ராவி சவாஜாதேஷுஸாராஸநடி || 35

தநெய்யஜஹதாம் ஸ்ரேஷ்ட ஸூநம் நிஜெஷுஷுஹபுஸி |
யநெத்ருவ நியதொ வத்ஸு சுகிஷ்டெஷுநுஸாஸநடி || 36

|| ஸூதத: ||

சுஸூக்ஷிபுதஸூரா தநெஷு ஸூநாநி சுயயெ ட்டௌ |
ட்டூததம் வாநம் ஸ்ரீயஸூதநா யத்ரா஽ஜஸூதுவிபுய: || 37

புநஸு யாவஜாநாய ஜாதாஸூவஜாஸிஸு: |
ததொ஽நுதம் ட்ட: காரொ ரஜொ வெரம் உ வணுடி || 38

சூதூநி வணுஸூநாநி ஹுயஜபுலவ: சுயி: |
ட்டுதரொயெண ட்டூநி நுவுஸுதூநிஜெஸகூச || 39

ஓ ஸார்வபௌம! (புவி முழுதும் ஆளும் அரசன்) (இங்கு வாசம் செய்யக் கூடாதென்பது) தங்களுடைய ஆஞ்ஞை ஆகையால் நான்எங்கு வாசம் செய்வேன்? அங்கங்கு பாணங்களையும் வில்லையும் தரித்த தங்களைப் பார்க்கிறேனே.

தருமங்களை யனுஷ்டிப்பவர் களுக்குள் சிறந்த அரசனே! நான் தங்களுடைய உத்தரவை அனுசரித்து, சஞ்சலமின்றி வாசம் செய்வதற் கேற்ற இடத்தைக் குறிக்கவேண்டும். 36

ஸ்ரீ சூ த பு ரா ணி க ர் கூ று கி ரு ர்.

இவ்வாறு யாசித்ததும் பரீக்ஷித்து மகாராஜன் அந்தக் கலிக்கு அப்போது இடத்தைக் குறிப்பிடுகிறான். ‡ சூதாட்டத்திலும் மதுவருந்தல் முதலியவைகளிலும் ஸ்திரீகளிடமும், பிராணிகளை வதஞ்செய்யும்(கசாப்புக்கடை முதலியவை) இடத்திலும் நீ இருக்கலாம். இங்கு நான்குவித அதருமங்களும் நடக்கின்றன.

பிரபுவாக்ய பரீக்ஷித்து மகாராஜன் மறுபடி யாசகம் செய்த நீ கலிக்குச் சுவர்ணத்தை வாசஸ்தான மாகக் கொடுத்தான். அதனால் அசத்தியம் மதம் காமம் இம்சை ஐந்தாவதாகிய விரோதம் இந்த ஸ்தானங்களும் ஏற்பட்டன. 38

அதருமத்திற்குக் காரணமான கலியானவன் உத்தரையின் குமாரனாகிய அவ்வரசன் கொடுத்த (அஸத்தியம் மதம் காமம் இம்சை விரோதம் என்ற) இவ்வைந்து ஸ்தானங்களிலும் அவனுடைய ஆஞ்ஞைப்படி வாசம் செய்தான்.

‡ சூதாட்டத்தில் பொய்யும், மதுபானம் செய்வதில் மதமும், ஸ்திரீகளிடம் சேர்க்கையும் பிராணிகளி னிம்சையில் குரூரத் தன்மையுமாய்க் கலி யேற்படுகிறது.

§ கலியானவன் அரசனை நோக்கி பொய்முதலிய நான்கு பாகுபடுகளுடன் ஒரே இடத்தில் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள, அரசன் சுவர்ணத்தைக் கொடுத்தான். அந்தச் சுவர்ணத்தில் வைரம் என்ற ஐந்தாவதாகிய தோஷமுள்பட இந்நான்குதோஷங்களுமுள்ளன. இதை ஊகித்துக் கொள்ளவும்.

சுபெதாநி ந ஸெவெத ஸுலுஷு: வாஸுஷு: கூலிசு |
விஸெஷுதொ யஜுஸீஸொ ராஜா ஸொகவதிமபுரம் || 40

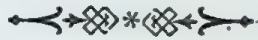
வ்ருஷஸு வாடிம் ஓதீ நஷாண்டபஸுளவம் டயாதிதி |
புதிஸநய சூஸூரஸு உஹீம் வ ஸவெயபுயசு || 41

ஸ வஸஷ வநதஸுபுயாஸு சூஸநம் வாஸூபுவொலிதடி |
விதாஹெநொவநுஷு ராஜீசூரணம் விவிஷுதா || 42

சூஸெ யுநாயராஜஷிபு: சுளரவெநு: ஸூயொஸுஸநு |
மஜாஸுயெ உஹாலாமஸுசு வதீபு ஸூஸுஸுவா: || 43

ஹஸுலுதாநுஹாவொயஸுவிசநுஸுஸுதொ நூவ: |
யஸு வாஸுயத: சுஷாணீம் யயிம் ஸசூரய தீக்ஷிதா: || 44

ஹதி ஸீ உஜாமவதெ ப்ருஸஸுஸெ ஸவஷுஸொயஸுராய:

¶ ஆகையால் உய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணங் கொண்ட மானிடன் இந்த அஸத்தியம் முதலியவைகளை எப்போதும் சேவிக்கக் கூடாது. தருமங்களை யனுஷ்டிப்பவனும் உலகங்களுக்குப் பதியும் குருவுமாகிய அரசன் இவைகளைச் சேவிக்கக் கூடாது. 40

தவம், செளசம், தயை என்ற வீருஷ்ருப முடைய தருமதேவதையின் மூன்று பாதங்களையும் அரசன் சேர்த்து வைத்தான். (தவம் முதலியன நடக்கும் படி செய்தான்.) பூதேவியையும் சமாதானப் படுத்தி உற்சாகப் படுத்தினான். 41

இவ்வளவு மகிமையுள்ள இந்தராஜன் தன்னுடைய பிதா மகனாகிய தரும புத்திரர் ஆரண்ணியம் செல்லும் போது கொடுத்ததும் அரசர்களுக்குத் தகுதியானது மாகிய சிங்காசனத்தில் இப்போது வீற்றிருக்கிறான். 42

குருவம்சத் தவர்களுக்குள் சிறந்தவனும் மகாபாக்கியம் செய்தவனும் மிகுந்த கீர்த்தி வாய்ந்தவனும் சக்ரவர்த்தியும் இராஜ சிரேஷ்டனுமாகிய பரீக்ஷித்து தேஜஸுடன் இப்போது அத்திபுரியில் பரிபாலனம் செய்கிறார். 43

அபிமன்யுவின் புத்திரனாகிய இவ்வரசன் இவ்வளவு மகிமை யுள்ளவன். இந்த இராஜன் பூமியைப் பரிபாலிக்கும் போது நீங்கள் ஸத்திரம் என்னும் யாகத்தைச் செய்யத் திகைப்பை அடைந் திருக்கிறீர்கள். 44

17-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

¶ ஸ்திரீகளையும் சுவர்ணத்தையும் சேவிக்கக் கூடாது என்றது மிகுந்த பற்றுதல் வைக்கக்கூடாது என்பதாம்.

|| ஸ்ரீ ஸூக்தம் ||

- யொ வெ வெ ஓளண்ணுவிவீஷ்டா ந உதாரமவதெ உதம் |
 சுநமுஹாஓ மவதம் சுநஷ்ட ஸூரஓ தகஉணம் | 1
- ஸ்ர. ஸூராவொகிதாஓ ஸூ தகஷ்காசுபூரணவிவீஷ்டா |
 ந ஸூரஓவொஹாரஓ ஸூரஓ மவதவிபுதாஸம் | 2
- உதாரஓ ஸவபுதஸஓ விஜீதாதாஜி தஸஓவிதி |
 வெயாவிகெஜஓஹா ஸிஷ்டா மஜாயா ஸகவெவாஸம் | 3
- நொததெஸூரகவாதபாநா ஜுஷதா ததயாபுதம் |
 ஸூரஓ ஸூரஓவொகாஓவொவி ஸூரதா ததயாஸம் | 4
- தாவதவிநபு ப்ரியவெசுபூவிஷ்டாஓ ஸவபுதம் |
 யாவதெஸூர உஹாமவபூர சூவிதமவ ஸகரஓ | 5
- யவநிநஹநி யவஓபு வவவாமவத ஸவபு மபு |
 தவெவெஹாமவபூதொவவபு ப்ரியவஓ கவி | 6

18- அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ குதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

அற்புதமான செய்கைகளுடைய வரும் மகிமை பொருந்தியவரு மாகிய
 கிருஷ்ணனுடைய அனுகிரகத்தால், பரீக்ஷித்து ராஜன் தன் தாயின் வயிற்றி
 லிருக்கும்போது துரோணசாரி யாரின் குமாரனாகிய அசுவத்தாமன் பிரயோகம்
 செய்த அஸ்திரத்தால் தகிக்கப்பட்டா னாயினும் மரணமடைய வில்லை. 1

அவ்வரசன் பகவானிடம் மனதைச் செலுத்தியவ ராகையால் பிராம்மண
 சாபத்தால் தகைகள் மூலமாக ஏற்பட்ட பிராண நாசத்தின்பொருட்டும் மிகுந்த
 பயத்தினிமித்தமும் மோகமடைய வில்லை. 2

அந்தராஜன் வியாச புத்திரராகிய சுகப்பிரம் ரிஷிக்குச் சீடனாக விருந்து
 நாராயணனுடைய தத்துவத்தை யறிந்து எல்லா வற்றிலும் ஆசையை யொழித்
 துத் தன் சரீரத்தைக் கங்கையில் தியாகம் செய்தான். 3

உத்தம சுலோகனைப் பற்றியே பேசுகிறவர்களும் அவருடைய கதையாகிய
 அமுதத்தைப் பானம் செய்பவர்களும் தாங்கள்மாமனமடையும் காலத்தில் அந்த
 பகவானுடைய பாதார விந்தத்தை ஸ்மரணம் செய்பவர்களு மாகிய ஸாதுக்
 களுக்கு மோகமானது உண்டாகாது. 4

இப்புகியில் கலியானவன் எங்கும் பிரவேசித் திருந்தாலும் சக்ரவர்த்தி
 யும் அபிமன்யுவின் குமாரனும் சிறந்தவனுமாகிய பரீக்ஷித்துமகாராஜன் பூமியில்
 அரசாக்கி செய்யும் வரையில் அக்கலி சாமர்த்திய முடையவனாக மாட்டான். 5

கிருஷ்ணபகவான் எந்த தினத்தில் எந்த க்ஷணத்தில் இப்பூமியை விட்டா
 ரோ அதே சமயத்தில் அதருமத்திற்குக் காரணமாகிய இந்தக் கலியானவன்
 இந்த பூமியில் பிரவேசித்தான். 6

நாமுபெஷி கலிம் ஸ்ரோஹாரஜி உவ ஸாரஸுக் |
 காமுநாநாஸு விஷ்ணி நெதராணி சுதாநி யக் || 7
 கிநு வாமெஷு சூரெண கலிநா யீரவீரணா |
 சுவரேது: பூரேதுஷு யொ வுகொ நூஷு வதூதெ || 8
 உவவணிபுததெது: வுண்ணு வாரீக்ஷிதம் யா |
 வாலுபெவ கயொபெதராவூநம் யபவஜத || 9
 யா யா: கயா லாவத: கயநீயொருகபுண: |
 மூணகபூபிதா: வுலிவெஷுவூஷாஷா வுலிஷுவி: || 10
 || கீஷய: ||

ஸூத ஜீவ ஸாரஸுஜை ஸாஸுதீவிபுஷம் யா: |
 யஸு சம்ஸஸி சுஜஷுஷு உதுபாநாபூதம் ஹி ந: || 11
 கபுணுவிநாஸாஸு யுதேயூபூதநா லவாநு |
 சுவாயயதி மொவிநுவாபவஜாஸவம் யா || 12

ஸம்ராட்டாகிய இந்த அரசன் ஸாரத்தைப் புசிக்கும் வண்டுபேரவருந் தான். கலியைத் துவேஷித்துக் கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் (இக்கலியில்) புண்ணியங்கள் விரைவாக(சங்கற்பித்த மாத் திரத்தில்)சித்தி பெறுகின்றன. பாபங்கள் (சங்கற்பித்ததால்)பலிக்கிறதில்லை. பாபங்களைச் செய்தால் பலனேற்படுகின்றது.

அறிவில்லாதவர்களிடம் குரகுகவும் தீரர்களிடம் பயந்தவனாகவு. மிருக்கும் கலியால் இவ்வரசனுக்கு என்னதீங்கு உண்டாகும்? அந்தக் கலியானவன் மதங்கொண்ட மானிடர்களிடம் பரபரப்புடன் செந்நாய்போல் பிர்வேசிக்கிறான். 8

நீங்கள் கேட்டபடி வாசுதேவருடைய சரித்திரங்களுடன் கூடியதும் புண்ணிய முடையதுமாகிய பரீக்ஷித்தைப் பற்றிய ஆக்கியானத்தை நான் உங்களுக்குக் கூறினேன். 9

சொல்லுவதற்குத் தகுதியான அநேக செயல்களையுடைய பகவானது குணங்களையும் செய்கைகளையும் ஆசரித்த கதைகளை நற்கதியை யடையவேண்டுமென விரும்பிய மானிடர்கள் சிரவணம் செய்ய வேண்டும். 10

ரிஷிகள் வினவுகிறார்கள்.

உக்ரத் தன்மையற்ற ஸூதபுராணிகரே ! நீர் வெகுதூரம் வரையில் ஜீவித்திருக்க வேண்டும். நீர் கிருஷ்ணனுடைய மலரகிதமான கீர்த்தியைக் கீர்த்தனம் செய்கிறீர். அந்த பகவானுடைய கீர்த்தி மரணமுடைய எங்களுக்கு மரணத்தைத் தடுக்கும் அமுதம் போன்றது. 11

† நம்பிக்கையற்ற இந்த ஸத்ர யாகத்தில் பு கையால் சரீர நிறமாயிய எங்களுக்கு, மதுரமான கோவிந்தனுடைய பாதபத்மத்தினின்று பெருகும் மகரந்தத்தைத் தாங்கள் பானம் செய்யக்கிறீர்களல்லவா? 12

† யாகம் செய்வதில் ஏதாவது ஓர் வித்தியாசம் நேருமாயின் யாகபலனும் கெட்டு யஜமானனும் நாச மடைவான். ஆகையால் இந்த யாகத்தில் பலன் சரிவரக் கிடைக்கு மென்ற நம்பிக்கையில்லை என்றதாம்.

தூய்யாஜ ஸ்வெநாவி ந ஸ்ரீமதும் நாவாநஸ்யவடு
ஹவதூமிஸம்மஸூ உத்யூதாநாம் கிஜுதாரீஷி ||

13

கொ நாஜ த்ரவெஹ்ரவவி த்யாயா
உஹதூகெகாநாவராயணஸூ |
நாஜம் மூணாநாஜமூணஸூ ஜ்ஜ
யெபூமெஸூரா யெ ஹவபாஜிஜுவூ ||

14

ததெநா ஹவாஹெ ஹவக்ஷ்யாயாநொ
உஹதூகெகாநாவராயணஸூ |
ஹரெஸூபாரம் வரிதம் விஸூஜம்
ஸூஸூ உஷதாம் நொ விதநொதூ வி அநு ||

15

ஸ வெவ உஹாஹவதூ வரீக்ஷி
ஹ்நாவவமூபூஜஜ்ஜஸூஜி |
ஜிதாநெந வெயாஸகிஸாணிதெந
ஹெஜ வமெஹ்ரூஜ்வாஜிஜுவூ ||

16

தநூ வரம் வுணூஉஸம்வூதாஸூ
உபூபாநஜூஜூதயொமநிஷூ ||

~~~~~  
விஷ்ணு பக்தர்களிடம் சிலகாலம் வரையில் சகவாசம் செய்தாலும் அதற்
குச் சமமாக சொர்க்கத்தையும் மோக்ஷத்தையும் நினைக்க மாட்டோம். (அவ்வித
மிருக்க) மானிடர்களின் (இராஜ்யம் முதலிய) பொருள்களையா பெருமையுடை
யனவென்று கருதுவோம்.

13

பெருந்தன்மை வாய்ந்தவர்கள் முக்கியமாய்ச் சரணமடையக் கூடிய பகவா
னுடைய கதையின் இரசந் தெரிந்தவனில் எவன்தான் திருத்தி யடைவான்?
யோகிசுவரர்களாகிய சிவன், பிரமன் முதலியவர்கள் குணமற்றவர்க ளாயினும்
பகவானுடைய குணங்களுக்கு முடிவு கண்டார்களில்லை.

14

ஆகையால் வித்துவானாகிய ஓ சூதபுராணிகரே! பகவானையே பொருளாகக்
கொண்ட தாங்கள், சிவணம் செய்ய ள்ருப்பமுடைய எங்களுக்கு, மகாமகிமை
யை யடைந்தவர்கள் முக்கியமாகச் சரணமடையக் கூடிய ஹரியின் உதாரமும்
பரிசுத்தமுமான சரித்திரத்தை விஸ்தாரப் படுத்தி வர்ணிக்க வேண்டும். 15

மிகுதியான அறிவுடையவனும் மஹா பாகவதனுமாகிய பரீக்ஷித்து மகா
ராஜன் விபாசகுமாரராகிய சுகர்கூறிய ஞானத்தின் எந்தசாதனத்தால் அபவர்க்
கம் என்னும் பெயருடைய கருடத் துவஜனது பாதங்களுக் கருகே சென்றான்.

மிகவும் புண்ணியமானதும் மிகவும் ஆச்சரியமுள்ள யோகத்தில் முடிவு
டையதும் அந்ந்நனுடைய சரித்திரங்களுடன் கூடியதும் பரீக்ஷித்து மகாராஜனு

சூவூஹுநனாவரீதொவவநம்
வாரீக்ஷிதம் ஹாமவதாவிராஜம் ||

17

|| ஸ்ரீஸூக்தி: ||

கூஹொ வயஞ்ஞதொஹுஹாஹு
வ்யூஜாநுவ்யூதூவி விரொஹாஜாதா: |
ஹிஷுஹுயோயிம் வியுநொதிஸீயூம்
ஹைதூநாநாஹியாநயொம: ||

18

கூத: வுநமபூணதொ நாஹ தவூ
ஹைதூநெகாஹவராயணவூ |
யொஹநஹுசுகிஷ்டமவாநநஹொ
ஹைஹுணகவாஹுஹைநஹாஹ: ||

19

ஹதாவதாமம் நநம் ஸூகிதொ
ஹுநெஹாஹாஹுநதிஸாயநவூ |
ஹிஷ்வதாராஹு வ்யூகூயதொவிஸூகி:
யவூஹுஹொஹம் ஜுஹதொஹுஹைவூ: ||

20

~~~~~  
க்குக் கூறியதும் பாகவதர்களுக்கு மனோஹாரகர் தரத்தக்கதுமாகிய சரித்திரத்
தை எங்களுக்கு விவரமாகக் கூறவேண்டும்.

17

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்

ஆச்சரியம்! சந்தோஷம்! நாங்கள் கீழானஜாதியில் பிறந்தவர் களாயினும்
ஞானத்தால் பெரியவராகிய சுகருடைய சம்பாஷணை ரூபமான சேவையால்
இப்போது நல்ல ஜன்மமடைந்தவர்க ளானோம். பெருந்தன்மை யுள்ளவர்களு
டைய சாதாரணமான சம்பாஷணையும், துஷ்டவம்சத்தில் பிறந்த தோஷத்தை
யும் மனதின் பீடையையும் விரைவாகப் போக்குகிறது.

18

மிகவும் பெருந் தன்மை யுள்ளவர்களால் முக்கியமாக அடையக் கூடிய
அந்த நாராயணனுடைய நாம கீர்த்தனம் செய்பவனது சம்பாஷணை யானது
துஷ்டவம்சத்தில் பிறந்ததையும் மனத்தின் துக்கத்தையும் போக்குகிறது என்
பதில் என்ன சந்தேகம்? ஏனெனில், பெரியோர்கள் பகவானை அருந்த சக்தியுடை
யவென்றும் அந்த மில்லாதவென்றும் மகான்களிடம் குணமுடையவனாகை
யால் (குணங்களாலும்) முடிவில்லாதவ னென்றும் கூறுகிறார்கள்.

19

குணங்களில் தன்னை மிக்காரும் ஒப்பாருமில்லாத மகிமையுடைய பகவா
னைப் பற்றி இவ்வளவு வர்ணித்தது போதுமானது. (விஸ்தாரமாக வர்ணிப்ப
தற்கு எவனும் சக்தி பெறான்) இலட்சுமீதேவி, பிரார்த்திக்கும் பிரமன் முத
லியவர்களை விட்டுத் தன்னிடம் ஆசை யில்லாதவராயினும் முருந்தனுடைய
பாததுளைச் சேவிக்கிறா ளல்லவா.

20

காமாவி யத்ராநவாவஸ்யஷ்டம்

ஜமஹிரிம்வொவஹுதாஹுணாம்ஃ ।

வெஸம் வுநாதூநுததொ உகூநாசு

கொநாஃ மொகெ ஹவதூதாஸுஃ ॥

21

யத்ராநுநகாஸஹவெஸவ யீரா

வ்வொஹு டெஹாஹிஷு வஸஜுஃ ॥

வ்ரஜணீ தத்ராநஹம்ஸுஜனீம்

யஸிநஹிம்வொவஸுஃ ॥

22

கஹம் ஹி வ்ரஷ்டாஸுஜனொஹவஸி

நாவகூ சுதூவமொஃ து யாவாநு ।

நஹ் வதனூதாஸுஃ வததிண

வஸாஸுஃ விஷுமதிம் விவஸிதஃ ॥

23

ஊகடா யநுநுஷ்டு விவநுநுயாம் வநெ ।

ஜமாநுமதஃ ஸ்ரானுஸுஜிதஃ க்ஷுயிதொ ஹஸு ॥

24

ஜமாஸயஹக்ஷாணஃ ப்ரவிவெஸ ததாஸு ॥

மேலும் பிரமதேவனால் கொடுக்கப்பட்ட அர்க்கிய நீரானது பகவானுடைய பாத நகங்களினின்று வெளிவந்த தாயினும் ஈசனுடன் உலகத்தைப் பரிசுத்தப் படுத்துகிறது. ஆகையால் உலகத்தில் முகுந்தனைத் தவிர மற்ற எவன், பகவான் என்றபதத்திற்கு அர்த்தமாவான் (முகுந்தனே ஸர்வேசன்). 21

தேவியசாலிகள் அந்த வாசுதேவனிடம் அன்புடையவர்களாயின் தேகம் முதலியவைகளில் உள்ள பற்றுதலை விரைவாகவே விட்டு ஹிம்சை யில்லாமையையும் ஒழிவையும் சுவதருமமாகக் கொண்டதும் பரமஹம்சர்க ளடையக்கூடியதும் மிகவும் உயர்ந்தது மாகிய ஸ்தானத்தை அடைகிறார்கள். 22

சூரியனுக்குச் சமமான கார்த்திபெற்ற செளனகாதி முனிவர்களே ! என்னை நீங்கள் கேட்டபடி நான் அறிந்தவரையில் சொல்லுகிறேன். பகவிகள் தங்களுக்குள்ள சக்தியை அனுசரித்து ஆகாய மார்க்கத்தில் சென்று சஞ்சரிக் கின்றன. அவ்விதமே வித்துவான்களும் தங்களுடைய புத்திரிக்கு எட்டிய வரையில் விஷ்ணுவின் லீலையை வர்ணிக்கிறார்கள். 23

பரீக்ஷித்து மகாராஜன் ஒரு சமயம் வில்லை எடுத்துக் கொண்டு அரண்யத்தில் வேட்டை யாடிச் சஞ்சரித்து மிருகங்களைத் தொடர்ந்து வரும்போது களைப்பு, பசி, தாகம், இவைகளை மிகவும் அடைந்தான். 24

அரசன் அந்த வனத்தில் குளத்தைக் காணாமல் பிரசித்தியுள்ள ஓராச்சிரமத்திற்குள் நுழைந்தான். அந்த ஆச்சிரமத்தி லிருப்பவரும் சாந்தரும் கண்

- உடிஸு. உமநிஜாவீகம் ஸாணம் உயிதயொவமடி || 25
- புதிருவெழி யபுராணமெநாவும்புபாரதடி |
வூரநகுயாதூரம் பூரவம் ஸஹஸுததவிக்ரியடி || 26
- விபுக்ணபுஜபாஜ்ஜம் ரளரவெணாஜிநெந உ |
விஸுஷுதாபுரூபகம் தயாலுததயாவத || 27
- சுருஷுதருணலுஜாபிரவஸம்பூரவாபுலுதநுத: |
சுவஜிதாதிவாதூரம் உநுஜாநஸுபுரவ ஹ || 28
- சுலுதவலுவபுஷுஹவா ச்ஷுதூஜாபிபுதாதூந: |
ஸுபூஷுணம் பூதலுதபூரஜிதா உநுரொ உநுரொவ உ || 29
- ல து ஸ ஹஷுபுரவெல மதாவஸுபுரமம் ருஷா |
விநிபுஷுநு யநுஷுபுர நியாய வுரஜாமத: || 30
- வனஷ கிம் நிஸுதாபுரவசுரணொ உயிதெசுஷண: |
உஷா வலாயிராவொ விதிம் நு ஸுபுதூவஸுலி: || 31

~~~~~  
களை முடியிருப்பவரும் இந்திரியங்கள் பிராணன் மனம் புத்தி இவைகளை யடக்கியவரும் ஒழிவுடையவரும்(ஜாக்கிரம் சுவப்னம் சுஷுப்திஎன்ற)மூன்று அவஸ்தைகளுக்கு மேலானஸ்திதியை யடைந்தவரும் பிர்மமாகிய வரும் விகாரமற்றவரும் கலைந்த சடைகளால் மறைந்தவரும் நுரு என்ற மானினுடைய தோலை வஸ்திரமாக அணிந்தவருமாகிய சமீகர் என்றமுனிவரைக் கண்டான்.இவ்வரசன் கடைவாயும் உலர்ந்தவனாகி, இவ்வளவு மகிமைதங்கிய முனிவரை ஜலம் வேண்டுமென்று யாசித்தான். 25-27

பரீக்ஷித்து மகாராஜன் திருணம் என்ற ஆஸனமும் உட்காருவதற்கு பூமியும் அர்க்கியமும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. ஆதலால் தன்னை இந்த முனிவர் அவமதித்த தாக எண்ணிக் கோபங் கொண்டான். 28

பசி தாகத்தால் துன்பமுற்ற மனமுடைய இந்த அரசனுக்கு சமீக முனிவரிடத்தில் இதற்குமுன் அவன் எங்கும் கொள்ளாத மாற்சரியமும் கோபமும் விரைவாக உண்டாயிற்று. 29

அந்தப் பரீக்ஷித்து மகாராஜன் வெளிப் புறப்படும்போது அந்தப் பிர்மரிஷியின் கழுத்தில் இறந்த அவமொன்றைத் தன்னுடைய வில் நுனியால் எடுத்துக் கோபத்துடன் போட்டுவிட்டுத் தன்னகரம் வந்தான். 30

இந்த முனிவர் இந்திரியங்கள் யாவற்றையும் அடக்கிக் கொண்டு கண்களை முடிக்கொண்டவரா? அல்லது வந்து போகிறவர்களாகிய க்ஷத்திரியாதமர்களால் ஆகவேண்டுவது என்னவென்று பொய்யான சமாதி யுடையவரா? 31

தவஸு வாநெத்ரா²திதெஜவீ விஹரநு வாநுகொ²ஸு²கெ² |
ராஜிதாவம் பூவிதம் தாதம் ஸூசுவா தநெத்ரா²ஜஸீ² || 32

|| ஸூ² ||

சுஹொ சுய²ஃ வாநாநா²ம் வீவா²ம் வநிலுஜா²விவ |
வூ²விநு²வம் யஜா²ஸா²நா²ம் அராவா²நா²ம் ஸூ²நா²விவ || 33

வூ²ஹ²நெ²ண²ஃ சு²த்ரு²வ²ஸு²ஹி²ஃ ஸூ²ஹ²வா²நொ² நிரூ²வி²த² |
வஸ² சுய²ம் தஜூ²நெ² அ²ஸு²ஸு²ஹா²ண²ம் ஹொ²த²ம் உ²ஹ²த²தி || 34

சு²ஜ²ஷ² ம²தெ ஹ²வ²தி ஸா²ஸு²ய²ஸு²த²ய²ஸா²வி²நா²டி |
தஜூ²நெ²ஸ²த²தி²நஜூ²ஹம் ஸா²ஸு²வி² வ²ஸு²த² நெ² வ²ய²டி || 35

ஹ²தூ²சு²வா² ரொ²ஷ²தா² ஜா²கெ²ஷா² வ²ய²ஸு²ஸா²நு²ஷி²வா²நுக² |
சு²ள²ஸி²சூ²வ² உ²வ²ஸு²ஸு² வா²ஸு²ஜ²ம் வி²ஸ²ஸ²ஜ²ஹ² || 36

ஹ²தொ² ம²வி²த²ய²ஸா²டி²ம் த²சு²சு²க²வ²ஸ²வ²நெ²ஹ²நி |
ய²சு²ஷ²தி² வ²ஸு² சு²வா²ம்²ஸா²ம்² வொ²ஷி²தொ² நெ² த²த²ஜூ²ஹ²டி || 37

அந்தசமீக முனிவருக்குக் குமாரனும்மிகுதியானதேஜஸுள்ளவனும்குழந்தையுமாகியசிருங்கி என்பவன் குழந்தைகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது தந்தைக்குப் பரீக்ஷித்த மகாராஜன் துக்கத்தை உண்டாக்கியதைக் கேட்டு அந்தக் குழந்தைகளின் மத்தியி லிருந்து கூறுகிறான். 32

சிருங்கிநிகிகூருன்.

கஷ்டம்! புஷ்டியுள்ள அரசர்கள் செய்வது அதருமம். அடிமைகள் தங்கள் யஜமானனிடம் செய்யும் கெடுதியானது காக்கை, வாயிற்படி காக்கும் நாய் இவைகளுடையது போலாகிறது. 33

பிராம்மணர்கள் சுஷத்திரியனை நாய்க்குச் சமமாக நிச்சயித் திருக்கிறார்கள். வாயிற்படியிலிருக்கும் அந்த நாய் யஜமானன் வீட்டிலிருக்கும் பாத்திரத்திலுள்ள பதார்த்தத்தைப் புசிக்க யோக்கியமாவ தெப்படி? 34

துர்மார்க்கமுடையவர்களைத் தண்டிக்கும் கிருஷ்ணபகவான் சென்ற பின்பு இப்பொழுது மரியாதை கெட்டவர்களை நான் தண்டிக்கிறேன். என் பலத்தைப் பாருங்கள். 35

இவ்விதம் முனிவரின் குமாரன் நண்பர்களிடம் கூறிக் கண்கள் சிவக்கக் கோபமடைந்து கௌசிகி நதியின் ஜலத்தை ஆசமனம் செய்து சாப்பிட்டுத் தான். 36

செத்த பாம்பைப் போட்டதால் மரியாதை கெட்டவனும், என் தந்தைக்குத் துரோகம் செய்தவனும் குலத்திற்கு நெருப்புக் கட்டி போன்றவனுமாகிய பரீக்ஷித்தை என்னுக்கொ பெற்ற தசுக்கன் ஏழாவது நாளில் பொசுக்கப் போகிறான். 37

ததொஹைநாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய மஹை ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய |
விதாஸம் வீக்ஷ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய || 38

ஸ வா ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய |
உநீயஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய || 39

விஸ்யஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய |
கெந வா தெ விஸ்யஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய || 40

ஸ்ரீமத் பாகவதம் 1-வது ஸ்கந்தம்.
ஸ வா ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய |
கெந வா தெ விஸ்யஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய || 41

ஸ்ரீமத் பாகவதம் 1-வது ஸ்கந்தம்.
ஸ வா ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய |
கெந வா தெ விஸ்யஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸ்வாஸ்ய || 42

பிறகு அந்த முனிபாலகன் ஆசிரமம் வந்து கழுத்தில் உயிரிழந்த சர்ப்பத்
தை யுடைய தந்தையைப் பார்த்து துக்கத்தால் துன்பமுற்று வாய் விட்டலறி
னான். 38

ஓ செளனக முனிவரே! ஆங்கீரசராகிய சமீகமுனிவர் தன் புத்திரன் பிர
லாபிப்பதைக் கேட்டுக் கண்களை மெள்ளத் திறந்து, கழுத்தில் இருக்கும்
செத்த பாம்பையும் பார்த்து அந்தப் பாம்பைக் கீழே தள்ளிவிட்டு, குமாரனை
நோக்கி குழந்தாய் ஏன் கதறுகிறாய்? யார் உனக்கு என்ன கெடுதி செய்தார்கள்?
என்று வினவ சிருங்கி நடந்ததைத் தெரிவித்தான். 39-40

சாபமடையத் தகாதவனாகிய பரீக்ஷித் து மகாராஜனுக்குச் சாபம்
கொடுத்ததைக் கேட்ட அந்தச் சமீக முனிவர் தமது பிள்ளையிடம் சந்தேர்ஷ
மடையவில்லை. ஆச்சரியம்! கஷ்டம்! ஒழிட! நீ பெரிய பாதகத்தைச் செய்து
விட்டாய். அற்பமான குற்றத்திற்குப் பெரிய தண்டனையைச் செய்து விட்
டாய். 41

பக்குவமில்லாத அறிவுடையவனே! விஷ்ணுவே! அரசன் என்ற புகழ்ச்சிக்
குரிய பூபாலனை மானிடர்களுக்குச் சமமாக எண்ணாதே. அரசனுடைய சகிக்க
முடியாத தேஜஸ்ஸால் இரகசிக்கப்படும் பிராணிகள் எங்கும் பயமில்லாமல் நன்
மையை அடைகிறார்கள். 42

சுருக்ஷாநாணை நரபெவநாதி
 ராயாஜ்வாணாவயஜை மொகா: |
 தயா ஹி வொரபுரவொரொ விநக்ஷா.
 துரக்ஷாநாணாவிவரபுரவதூணா: ||

43

தடிநு ந: வாவஜுவெதூநநயம்
 யநஷ நாயஸு வஸொவிபுமும்பகா: |
 வரஸுரம் வுனி ரவனி வுஜுதெ
 வஸுமும்வியொகூபுரநு வுரபுரவொ ஜநா: ||

44

தடியபு யபுஸு விநீயதெ நுணாம்
 வணபுரபுரவாரயம் தஹீயேய: |
 ததொகூபுரகாவிநிவெஸிதாதூநாம்
 ருநாம் கவீநாவிவ வணபுரவொகூர: ||

45

யபுவொரொ நரவதிஸு து வுரபுரவொ
 ஸாக்ஷாநஹாவொமவதொ ராஜவிபுரபுரவொயபாடி ||

46

~~~~~  
 அடேமகனே! அரசன் என்ற பெயரடைந்த நாராயணன் காணப்படாவி
 டில், இவ்வுலகமெங்கும் திருடர்கள் மிகுதியுமுண்டாகி இரக்ஷிக்கப் படாத ஆட்
 டிக் கூட்டம்போல் ஓர் கணத்தில் நாசமடையும்.

43.

ஆகையால் அரசனை இழந்த ஜனங்களின் பொருளைத் திருடுகிறவர்களின்
 மூலமாக ஏற்படும் பாபமானது, சம்பந்த மில்லாமலே நமக்கு இனி உண்டாகும்.
 பெரும்பாலும் திருடர்களாகிய ஜனங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொள்
 வார்கள். கரோமாகப் பேசுவார்கள். பசுக்களையும் ஸ்திரீகளையும் பொருட்களையும்
 அபகரித்துக் கொள்வார்கள்.

44

ஆகையால் மானிடர்களின் வர்ணச்சிரம ஆசாரத்துடன் கூடியதும் வேத
 ங்களில் கூறியதுமான ஸதாசாரமானது நாசமடையும். பிறகு நாய்கள் குரங்கு
 கள் போல், பொருட்களிலும் இச்சைகளிலும் அபிவிருத்திமுள்ள மானிடர்க
 ளுக்கு † வர்ண ஸங்கரம் உண்டாகிறது.

45

அந்தப்பரீக்ஷித்து ராஜன் பிரத்தியக்ஷமாகத் தருமத்தைப்பரிபாலிப்பவன்.
 ஸ்ம்ராட்டாகியவன், மகாகீர்த்தி வாய்ந்தவன், மகா பாகவதன், இராஜரிஷி, அசுவ
 மேதயாகம் செய்தவன், அவ்வளவு மகிமை வாய்ந்த அந்தப் பூபதி பசி தாகங்
 களால் சிரமமடைந்து தினத்தன்மை யடைந்தவனாகையால் நம்மிடம் சாப
 மடையத் தகாதவனாகவே ஆகிறான்.

46½

† (வர்ணசங்கரமாவது பிராம்மணன் முதலிய வர்ணங்கள் ஒன்றுக் கொன்று கல
 ந்து சம்பந்தம் முதலியவை ஏற்படுவதாம்).

கஷுத்ரூபயுதொ ிநொ நெவாஸுலாவஹுதி |
 சுவாவெஷு ஸ்ஹுதெஷு வாவொநாவக்ஷஸுவிநா || 47

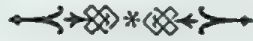
வாவம் சுதம் யஹ்வாநு ஸவபூதூ க்ஷணுஹுதி |
 திரஸுதாவிபுரஸுஸூதா: க்ஷிபூ ஹதா சவி || 48
 நாவஸு தக்ஷுதிகுவடுனி தஹூ: ப்ரஹ்வொவி ஹி |

||ஸுதித:||

ஹதி வுத்ருத்ருதாவெந ஸ்வொநுதவொ ஹொஹுதி: || 49

ஸ்யம் விபுக்ருதொ நாஜிதா நெவாவம் தஹிநயக் |
 ப்ராயஸஸூயவொ ஹொகெ வஹொஹுதெஷு யொஜிதா: || 50
 ந வுயந்தி ந ஹுஷுந்தி யத சுதூ முணாஸூய: |

ஹதி ஸ்ரீஹ்வாஸுவதெ ப்ரயஹ்வொஸு சுவொஹுதெஸூய:

பக்குவ மில்லாத புத்தியுடைய இக்குமாரன் குற்றமற்ற நம்முடைய ஊழி
 யக் காரர்களிடம் செய்த பாபத்தை ஸர்வ சுவரூபனாகிய கிருஷ்ண பகவான்
 மன்னிக்க வேண்டும். 47½

அந்தக்கிருஷ்ண பக்தர்கள் பிறரால் நிந்திக்கப் பட்டாலும், மோசம்போன
 லும், சாபத்தைப் பெற்றாலும், அவமான மடைந்தாலும், அடி பட்டாலும், நிந்
 தை முதலியவை களைச் செய்தவனுக்கு பதில் சாபம் கொடுக்கச் சக்தி பெற்ற
 வர்களேயாயினும் பதில் செய்ய மாட்டார்கள். 48½

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு சமீகமுனிவர் புத்திரன் செய்த பாபத்தால் அனுதாப மடைந்
 தார். அரசன் தன்னை அவமதித்தாலும், அதை இந்த மகாமுனிவர் குற்றமாக
 நினைக்கவில்லை. 49½

உலகத்தில் பெரும்பாலும் ஸாதுக்கள் பிறரால் சுக துக்கங்களை அடைந்
 தாலும் சந்தோஷமுங் கொள்ளார்கள், துக்கப்படவு மாட்டார்கள். ஏனெனில்
 ஆத்மாவானது சுக துக்கங்களுக்கு ஆஸ்ரயமாக ஆகாது. 50½

18 -வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

|| ஸ்ரீஸூக்தம் ||

உவீவதிஸூ தததத மஹத
விவினயநாதகூதம் வஸுததததநா? |
சுஹொ உயா நீவதநாயதவதூதம்
நிராமலி ஸ ஹணி மலதததததவ | 1

புவம் தததா தெ கூதததததததததத
தூரதூயவஸநம் நாததீவதூதா? |
தததத காலை ஹவநிஷததததததத
யயா ந கூயதூம் வுநததததததத | 2

சுஹொ ராஜம் வஸுததததததத
புஹொவிததததததததததததததததத
தததததததததத வுநததததததததத
வாலீயவீ யீததததததததததததத | 3

19-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீகுதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பிறகு பரீக்ஷித்து மகாராஜன் தான் செய்த நிந்திக்கத் தக்க (முனிவரின் கழுத்தில் பாம்பைப் போட்ட) செய்கையை நினைத்து மிகவும் வியாகுல மடைந்தான். ஆச்சரியம்! மறைந்த தேஜஸ்சை யுடையவரும் குற்றமற்ற வருமாகிய பிராம்மணரிடம் நான் துஷ்டனைப் போல் பாபத்தைச் செய்தேன். 1

நான் ஈசுவரனை அவமதித்த குற்றத்தால் தடுத்ததற்கரிய ஆபத்து நிச்சயமாக உண்டாகும். அந்த வருத்தமானது எனக்கே || பிரத்தியக்ஷமாகச் சீக்கிரத்தில் உண்டாகட்டும். அவ்விதம் வியசன முண்டாவது நான் செய்த பாபத்திற்குப் பிராயச் சித்தமாகவும் இனி இம்மாதிரி தோஷத்தைச் செய்யாமலிருப்பதற்குக் காரணமாகவும் ஏற்படும். 2

அமங்களாகிய என்னுடைய நிறைந்த கோசமுடைய இராஜ்யத்தையும் சேனைகளையும் கோபங்கொண்ட பிராம்மண குலமாகிய தீயானது இப்போதே பொசுக்கட்டும்; பிராம்மணர்கள் தேவர்கள் பசுக்கள் இவர்களிடம் எனக்கு மறு படியும் தீய எண்ணம் உண்டாக வேண்டாம். 3

|| பிரத்தியக்ஷமாக என்றதால் என் செய்த தோஷத்திற்கு என் புத்திரன் முதலியவர்கள் மூலமாக வியசனம் ஏற்படவேண்டாம். அது எனக்கே ஏற்பட்டதும் என்பதுகருத்து.

வண்ணியநிதூயாஸ்யுணொடிஸா

உமெநவஸுதொகொ நியீதிவிஷகாஸூரசு |

வா வஸாஸு மெநெ நவிரெண தக்ஷகா

நயுபுஸதவஸு விரகிகாரணடி ||

4

சுயொ விஹாயெஜஜு வ யொகள

விஜஸிபுதள ஹெயதயா வுரவஸாசு |

கூஷாஸ்மிவெவாஜயிஜநுஜாந

உவாவிஸகபுராயஜதபுநடிடா ||

5

யா வெ வுஸஜீதுஸவீவிஸு

கூஷாஸ்மிரெணஸூயிகாஸுமெநதீ |

வாநாதி யொகாநுஸயது வெஸாநு

கஸாநு ந வெவெத ஜரிஷுஜாணா ||

6

ஐதி வுஸஜீது வ வானவெயா

புராயொவவெஸு புதி விஷுவடிடா |

பிறகு இவ்வாறு ஆலோசனை செய்து கொண்டிருந்த இந்தப் பரீக்ஷித்து மகாராஜன், சமீக முனிவரின் குமாரனாகிய சிருங்கி தக்ஷகனால் அரசனுக்கு மரண மேற்பட்டதும் என்று கூறிய மரண வரலாறை (சமீகமுனிவ ரனுப்பியமா ணவன் மூலமாக)த் தெரிந்து கொண்டான். அவ்வரசன் கேட்டு (விஷயபோகங் களில்) பற்றுதலுடைய தான் வைராக்கிய மடையக் காரணமாகிய தக்ஷகனுடைய விஷாக்கினியானது சீக்கிரத்தில் பொசுக்குவது உசிதமென்று எண்ணினான். 4

பிறகு அந்தராஜன் உலகத்தையும் பரலோகத்தையும் பயனற்ற தென்று கருதி இராஜ்ய மத்தியில் ஆலோசனை செய்து தள்ளிவிட்டு, கிருஷ்ண னுடைய பாதங்களைச் சேவிப்பதையே பெருமையென நினைத்து கங்காநதி சென்று ஸ்ரீ பிராயோப வேசம் செய்தான். 5

பிரகாசிக்கும் கார்தியுள்ள துளசி கலந்த கிருஷ்ணனது பாத துளிகளால் சிலாக்கியமான நீரைப் பெருக்கும் கங்கை, லோக பாலர்களுடன் கூடிய ஜனங் கள் யாவரையும் உள்ளும் புறம்பும் சுத்தம் செய்கிறாள். அவ்வளவு மகிமைவாய் ந்த அந்தக் கங்கையை மரணம் கிட்டிய மானிடன் எவன்தான் சேவிக்க மாட் டான். 6

பாண்டவர்களின் வம்சத்தில்ஜனித்த அந்தப்பரீக்ஷித்து மகாராஜன் கங்கை யில் பிராயோப வேசம் செய்வதென நிச்சயித்து, எதிலும் பற்றுதலற்று (அத

ஸ்ரீ பிராயோப வேசமாவது ஆகாரமின்றி யிருக்கும் ஒருவிரதம்.

ஸுவொவாவியெஷ்டஷ்ய தெஷு ஹுயி:
 சுதபுணாஜ: ஸ்விஷ்டிதம் யச:
 விஜீதாவயாஜாவ விவிசுதௌ
 உவஹி தொழெழ்விமுஹீதவாணி: || 12
 || வரீக்ஷிதவாவ ||

சுஹொ வயம் யநுதா நுபாணா
 உஹதூநுமுஹணீயஸீதா: |
 ராஜீதார்குமம் ஸ்ரஹணவாடிஸளவா
 டிராவிஷ்டம் வத மஹாசுத:
 தவெஷுவ தெவஷுவ வராவரெஸொ
 வ்ராவசுதிதஷு முஹெஷுலீக்ஷ:
 நிவெஷுதெஹொ விஜஸாவாதிவொ
 யது ப்ருஸதொ ஹயாஸம் யதெ || 13
 தம் ஜொவயாதம் ப்ருதியஸு விபு:
 மம்மா வ டெவீ யுதவிதூஸெ | 14

அந்த முனிவர்கள் சுகமாக ஆஸனங்களில் வீற்றிருந்தவுடன் பரீக்ஷித்து மகராஜன் மறுபடியும் நடஸ்காரம் செய்து பரிசுத்த மனதுடன் கைகளைக் கூப்பி, அருகே அவர்கள் முன்னிலையில் இருந்து தான் பிராயோப வேசம் செய்ய விரும்பியதைப் பற்றித் தெரியப் படுத்திக் கொள்ளுகிறான். 12

பரீக்ஷித்து மகராஜன் வினவுகிறான்.

ஆச்சரியம்! மிகவும் பெருந் தன்மை யுள்ளவர்க ளுடைய அனுக்கிரகம் பெறத்தக்க நடத்தையுள்ள நாங்கள் அரசர்களுக்குள் மிகவும் கிருதார்த்தர்களானோம். (என்னைப்போல்) நிந்திக்கத் தக்க செய்கை யுடைய அரசர்களின் பரம்பரையானது, தூரத்தில் தள்ளவேண்டிய பிராம்மணர்கள் காலலம்பிய நீரைவிட தூரத்தில் தள்ள வேண்டிய தாகிறது. கஷ்டம்! 13

நீ நிந்திக்கத்தக்க காரியங்களை உடையவனும் பாபமுள்ள புத்தி யுடையவனும் கிருகம் முதலியவைகளில் மிகவும் பற்றுதலுடைய மனமுடையவனுமாகிய நான் (பகவானுடைய பதமடைய) பிரமன் முதலியவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஈசனும், வைராக்கியத்தை (மற்றவர்கள்) அடையக் காரணமானவனுமாகிய பகவானே பிராம்மண சாபருபமாக ஏற்பட்டான். அந்தச்சாபம் உண்டானவுடன் கிருகம் முதலியவைகளில் பயமடைகிறான். (வைராக்கியத்தை அடைகிறான்). 14

ஓ அந்தணர்களே! ஈசனிடம் மனம் செலுத்தியவனும் அவ்வளவு வைராக் கிய முள்ளவனுமாகிய நான் சரணம் அடைந்தவன் என்பதைத் தெரிந்து கொ

ஓ உச்செஷ்டம், மல மூத்திரங்கள், கால் கழுவியநீர் ஐவைகளைத் தூரத்தில் தியாகம் செய்யவேண்டு மென்று ஸ்மிருதி கூறுகிறது.

விஜோபவஸுஷ்டி: கௌகஸ்தக்ஷகாபெஷா
 டஸகவமம் மாயத விஷ்ணுமாயா: ||

15

புநஸு ஹியாதி மவதூநகெ

ரதிபுஸஜஸு ததாஸுயெஷம் |

ஹஸு யாம் யாஹுபயாதி ஸுஷ்டி:

நெசுஷுஷம் ஸவசுசு நநோ விஜெஸு: ||

16

இதி ஸு ராஜா வுஸவாயயுக்த:

புரானி ந ஸிவெஷம் கௌஸஷம் யீர: |

உஷ்டிஹுமெவா டகஷிணகலிபு சூஸெ

ஸஹுபதூர:ஸுஸுதநுஸுஸார: ||

17

ஸவம் தம் தவ்விஹாஹெவஹெவ

புராயொபவிஷ்ட ஹிவி ஹெவஸம்வா: |

புஸஸு ஹிளே வுகிரநுபுஸலிஹெ

ஹுஹா ஹுஸுஹுஹுஸுஸு நெஹ: ||

18

ஹஸுஸுஸு ஸஹுவாமதா யெ

புஸஸு ஸாயிதூநுஹெஹாநா: |

ள்ளுங்கள். கங்காதேவியும் அறியட்டும்; பிராம்மணனால் அனுப்பப் படுகிறவ
 னும் வஞ்சகனுமாகிய தக்ஷசன் என்பவன் என்னை நன்றாகத் தீண்டட்டும்.
 நீங்கள் விஷ்ணுவின் கதைகளைக் கானம் செய்யுங்கள்.

15

நான் எந்த எந்த ஜன்ம மடைந்தாலும் அந்த அந்த ஜன்மத்தில் பகவா
 னும் அனந்தனுமாகிய வாசு தேவனிடம் நிகரற்ற அன்பும் மிகுந்த சகவாச
 மும் உண்டாக வேண்டும். அந்த பகவானை ஆசிரயித்த மகான்க ளிடத்திலும்
 அன்பும் சேர்க்கையும் நட்பும் உண்டாக வேண்டும். பிராம்மணர் களுக்கு நமஸ்
 காரம்.

16

இவ்வாறு நிச்சயங்கொண்ட தீரனாகிய அந்த அரசன் தன் பிள்ளையாகிய
 ஜனமே ஐயனிடம் இராஜ்யபாரத்தை ஒப்புவித்து, சமுத்திர ராஜனுக்குப் பத்
 தினியாகிய கங்கையின் தென்கரையில் கிழக்கு நுனியான தருப்பைகளில் வடதி
 சையை நோக்கியிருந்தான்.

17

இவ்விதம் ராஜாதி ராஜனாகிய பரீக்ஷித்து மகராஜன் பிராயோப வேசம்
 செய்தவுடன் ஆகாய மார்க்கத்தில் தேவர்கள் யாவரும் சந்தோஷத் துடன்
 கொண்டாடிப் பூமியில் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். அடிக்கடி தூந்துபி வாத்தி
 யங்களும் முழங்கின.

18

பிரஜைகளை அனுக்கிரகிக்கும் சுவபாவத்தையும் பலத்தையும் உடையவர்
 களுப்(அங்கு)வந்தவர்களு மாகிய மகரிஷிகள் அந்தப் பரீக்ஷித்து மகாராஜனைப்

உளவா? ப்ரஜாநுக்ரஹஸீயஸாராரா
யதூதஸ்யோகமணாராவிரதிவடி || 19

ந வர ஐதம் ராஜஷ்டிபவயது வித்ரும்
ஹவது க்ருஷ்ணம் ஸௌநுபுதெஷு |
யெய்யுநாஸநாராஜகீரீடஜுஷ்டம்
ஸஜெநா ஜஹுஸ்டுமவத்ராஸ்டுகாரா: || 20

ஸவெபு வயம் தாவஜிஹாஸுஸெஷ்டி
கஸெஸாரம் யாவஜஸள விஹாய |
ஹொகம் வரம் விராஜஸம் விஸொகம்
யாவஸுத்யம் ஹாமவதப்யயாம: || 21

க்ருஷ்ணதூதஜிஷ்டிவவ: வரீக்ஷி
தூதேயமவஸுதூதமவாஸுஷ்டி |
க்ருவாஷுதெநாநவிநதூத யுகம்
ஸுஸுதேஷ்டாணஸுரிதாநி விஸெஷ்டா: || 22

|| ராஜா ||

ஸௌமதாஸவதுத னவ ஸவெபு
வெஷ்டா யயா உதிதிபயராஹிபுஷ்டி ||

புகழ்ந்து கொண்டாடி, நல்லது என்று அனுமோதித்து உத்தம சுலோக-
னுடைய குணங்களால் அழகுபாய்ந்த வார்த்தை கூறுகிறார்கள். 19

இராஜ ரிஷிகளுக்குள் சிறந்த ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! கிருஷ்ணனை ஆசிர-
யித்த உங்களிடம் இது அச்சரியமல்ல. நிச்சயம்! ஏனெனில், பகவானுடைய
பக்கத்தில் வாசஞ்செய்ய விருப்பமுள்ள தருமபுத்திரர் முதலியவர்கள் அரசர்
களின் கிரீடங்களுடன் கூடின சிங்காசனத்தை விட்டார்களல்லவா? 20

இந்த அரசன் இப்பொழுது சரீரத்தைவிட்டு, சிறந்ததும் மாயை யற்ற-
தும் சோக மற்றதுமாகிய உலகத்திற்குச் செல்லப் போகிறான். அது வரையில்
நாம்இங்கே வசிப்போம். ஏனெனில் இவன் பாகவதர்களுக்குள் முக்கியமான
வன். 21

பரீக்ஷித்து மகாராஜன் பக்ஷபாத மில்லாததும் மதுரமானதும் கம்பீரமும்
ஸத்தியமும் உசிதமுமாகிய முனிவர்கள் ஒருவருக் கொருவர் பேசிக்கொண்ட-
வார்த்தையைக் கேட்டு அந்த முனிவர்களைக் கொண்டாடி விஷ்ணுவின் சரித்-
திரங்களைக் கேட்பதற்கு விருப்பங் கொண்டு சொல்லுகிறான். 22

அரசன் கேட்கிறான்.

ஓ முனிவர்களே! மூவுலகங்களுக்கும் மேலான ஸத்தியலோகத்தில், மூர்த்தி
தரிந்த வேதங்கள்போல் நீங்கள் யாவரும் பல இடங்களி லிருந்து வந்தவர்கள்.

- நெஹாய வா ஜுத்ர வ கஸுநாயு
 ஜீதெ வராதநுமுஹஜாதஸ்ரீயு || 23
- ததஸு வஃ ப்ரஹ்மஜிஹி ப்ரஹ்ம
 விஸ்ரஹ் விப்ரா ஐதி க்ருதூதாயாடி |
 ஸவபூதநா ப்ரியஜானெஸு க்ருதூ
 ஸுஹ தத்ராஜஸுதாவியுதா || 24
- தத்ராஜஸு மவாநு வ்ராவ வுத்ரா
 யஜுஸ்யா மாத்ரஜானாநவெக்ஷு |
 சுருக்ஷுயிம்மொ நிஜயாலதூஷ்டா
 வ்ரதஸு வாரெயாவயுதவெஷு | 25
- தூ அஷ்டவஷ்டு ஸுசுஜாரவாடி
 சுரொரஸுவாஹ்வ கவொயுமா துடி |
 வாவபூயதாஷ்டாநவதூயுகண்ட
 ஸுஜ ஐரநநஜ்ஹ்ஸுஸுஜாதகண்ட || 26
- நிமதிஜஜத்ரம் ப்ரஹ்மதூஜவக்ஷவ
 ஜாவதூநாவிம் வவிவயுதிநாநு |

ஆகையால் சுவபாவமாகவே பிறருக்கு அனுக்கிரகம் செய்வதை விட உங்களுக்கு இவ்வுலகிலும் அவ்வுலகிலும் ஒருவிதப் பயனுமில்லை. 23

ஓ பிராம்மணர்களே! இங்ஙனம் செய்ய வேண்டியது, என்பதில் நம்பிக்கை யுடன் நான் கேட்கிறேன். எந்த அவஸ்தைகளிலும் (விசேஷமாக) மரணமடை பவர்கள் செய்யும் பாபமற்ற காரியத்தைப்பற்றிச் சாவதானமாக விசாரிப்புகள். (விசாரித்துக் கூறுங்கள்.) 24

(முனிவர்கள் யாகம் முதலியவைகள் பாபமற்ற தென்று விவாதம் செய்து கொண்டிருக்கும் போது) பூமியில் சஞ்சரிப்பவரும் விருப்ப மில்லாதவரும் ஆகி ராமம் முதலியவைக ளிவையென்று காண்பதற் கில்லாதவரும் தனக்குள்ள பிர்மானந்த லாபத்தால் சந்தோஷ மடைந்தவரும் அபுதூதர்களின் வேஷம் பூண்டவரும் குழந்தைகள் சூழ விருப்பவரும் வியாசருக்குப் புத்திரருமாகிய சுகர் தற்செயலாய் அங்கு வந்தார். 25

பதினாறு வயதுள்ளவரும் மிகவும் அழகுவாய்ந்த பாதங்கள், கைகள், தொடைகள், தோள்கள், கன்னங்கள், சரீரம் இவைகளை உடையவரும் மனோஞ்ஞமான நீண்ட கண்கள், உயர்ந்தநாசி, சமமான செவிகள். சோபனமான புருவம் இவைகளுடன் கூடிய முகமுள்ளவரும், சங்குபோல் சுந்தரமான கழுத்து, (மாமிசத்தால்) மறைந்த கழுத்துக்குக் கீழுள்ள எலும்புகள், பரந்துயர்ந்த மார்பு, சுழல் போன்ற நாபி, மடிப்புக்களால் அழகுவாய்ந்த வயிறு இவைகளை யுடையவரும் திசைகளையே ஆடையாக உடையவரும் சுருண்டு விசாவித்த மயிர்களை யுடைய

ஜிமுவாரம் வசுவிசீணுகுசுமம்

புலம்பவாவஹம் ஸுரொதாதுவஹம் ||

27

ஸூரம் ஸுராவீஷுவயொஜயக்ஷுரா

ஹீணாம் உமொஜீதம் ருமிரம் ஸுயெந |

புதுசுகிதா உநயஃஸூவஸுநெஹு

ஸுயக்ஷணஜீதா சுவி மலிவவபுஸம் ||

28

ஸ விஷுராரதொததியய சூமதாய

தடுவெ ஸவயபூம் ஸிரஸா ஜஹார |

ததொ நிவசுதாஹுஸுயாஹியொதஹகா

உஹாவநெ ஸொவவிவெஸ வலிஜிதஃ ||

29

ஸ ஸம்வசுதஸுது உஹாநஹீயஸாம்

ஸ ஹவிபுராஜவிபுஸுரவிபுஸநெஹு |

ஸுரொவதாஹம் ஹவாநுமெது

புஹக்ஷுதாராநிகரெஃ வரீதஃ ||

30

புராணாவீநகசுணுநெயவ

உநிநுபொ ஹமவதொதஹுஸெது |

வரும், நீண்டகைகளுடையவரும், சிறந்த தேவர்களுக்குள் சிறந்த நாராயணன் போன்ற கார்த்தியுள்ளவரும் சியாமளவர்ண முடையவரும் மிகவும் அழகு வாய்ந்த யௌவன சரீர கார்த்தியால் ஸ்திரீகளுக்கு மனோஞ்ஞமான வரும் புன்னகையால் அழகுள்ளவரு மாகிய அந்த சுகப்பிரம் ரிஷியை, மறைந்த தேஜஸ்ஸுள்ளவராயினும் முனிவர்கள் பார்த்து, அவருடைய இலக்கணங்களை அறிந்தவர்க ளாகையால் தங்களுடைய ஆசனங்களி னின்று எழுந்து எதிர் கொண்டார்கள். 26-28.

விஷ்ணுராதன் என்ற பரீக்ஷித்து மகாராஜன் அதிதியும் வந்தவரு மாகிய அந்தச் சுகருக்குச் சிசால் பூஜையைச் செய்தான். (தன்னையே அர்ப்பணம்செய்தான்.) பிறகு (அந்தச் சுகருடன் வந்த) அறிவு குறைந்த ஸ்திரீகளும் குழந்தைகளும் திரும்பிச் சென்றார்கள். அந்தச் சுகமுனிவர் எல்லோராலும் பூசைபெற்றுச் சிறந்த ஆஸனத்தி லமர்ந்தார். 29.

பெருந்தன்மை வாய்ந்தவர் களுக்குள் மகானும் மகிமை பொருந்தியவரு மாகிய சுகப்பிரம் ரிஷியானவர் அங்கு பிரம்மரிஷிகள் இராஜரிஷிகள் தேவரிஷிகள் குழு (சக்ரன் முதலிய) கிரகங்கள் (அச்வினி முதலிய) நக்ஷத்திரங்கள் (மற்று முள்ள) நக்ஷத்திரங்கள் இவைகள் குழு விளங்கும் சந்திரன் போல்விளங்கினார்.

பாகவதனாகிய பரீக்ஷித்தாராஜன் மிகவும் சாந்தரும் (அங்கு) வீற்றிருப்பவரும் மங்காத புத்தியுடையவரு மாகிய அந்தச் சுகமுனிவரை அடைந்து தலை

புண்ணு உலுபாவணிதஃ க்ரதாஜுவி
நகூகா மிரா ஸுநதயா஽ஹபுஜஸு ||

31

|| ராஜா ||

சுஹொ சுபு வயம் ஸ ஹநு ஸதெவ்யாஃ க்ஷத்ருவஸாவஃ |
க்ரவயாதியிரஸுபெண ஹவஜிவீஸுபுகாஃ க்ரதாஃ ||

32

யெஷாம் ஸம்ஸுரணாத்ஹம்ஸாம் ஸபுஸுஜ்ஞி வெ மூஹாஃ |
கிம் வுநபுஸுபுநஸுபுபாபுஸளவாஸநாபிவிஃ ||

33

ஸாநியூதெ உஹாயொமிநாதகாநி உஹாஜ்ஞவி |

ஸபெஷா நஸுஜ்ஞி வெ வும்ஸாம் விஷொரிவ ஸுரெதராஃ ||

34

சுவி ரெ ஹவாநு ஸ்ரீதஃ க்ரஷுஃ வாணுஸுதவ்யிஃ |

வெதூஷுஸெயஹ்ரீதூஸுபு ததெஷா த்ருவ்யூதவாஸாவஃ ||

35

சுந்யூதெ த்ருவ்யூததெபுஸுபுநம் நஃ க்யம் நுணாபு |

நிதராம் ஸ்ரீயநாணாநாம் ஸம்ஸிவஸு வநீயஸஃ ||

36

யால் வணங்கி, சாவதான மடைந்து (மறுபடி) நமஸ்காரஞ் செய்து அஞ்சலி
யுடனிருந்து நல்ல வார்த்தை கேட்கிறான்.

31

பரிசுஷித்துமகாரஜான் கூறுகிறான்.

ஆச்சரியம்! ஓ பிரம்ரிஷியே! அற்பக்ஷத்திரியர்க ளாகிய நாங்கள் இப்
பொழுது சாதுக்கள் சேவிக்கத் தக்கவர்களானோம். ஏனெனில் தாங்கள் கருணை
கூர்ந்து அதிதிருபங் கொண்டு எங்களை யோக்கியர்களாகச் செய்தீர்கள்.

32

சாதுக்களை ஸ்மரணம்செய்வதால் மானிடர்களின் கிருகங்கள் (கிருகம்முத
லியவைகள்) உடனே பரிசுத்த மடைகின்றன. நிச்சயம், (அந்த ஸாதுக்களை) தரி
சித்தல், ஸ்பரிசித்தல், பாதப்பிரக்ஷாளனம்செய்தல், ஆஸனம்கொடுத்தல் முதலிய
வைகளைப்பற்றிக் கேட்க வேண்டுமா?

33

ஓ மகாயோகியே! விஷ்ணுவின் சன்னிதானத்தில் அசுரர்கள் நாசமடை
வதுபோல் தங்களுடைய சன்னிதானத்தில் மானிடர்களின் மதா பாதகங்களும்
உடனே நாச மடைகின்றன. நிச்சயம்.

34

பாண்டு குமாரர்களிடம் பிரியமுள்ளவரும் பந்து ஜனங்களுக்கு நன்மை
செய்ய வேண்டு மென்னும் கொள்கை யுடையவரு மாகிய கிருஷ்ண பகவான்,
அத்தை பிள்ளைகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களுக்குப் பௌத்
திரானுகிய என்னிடம் பிரீதி யடைந்தாரா? (பிரீதி யடைந்தார்.)

35

இல்லாவிடில் மரணமடைய விருப்பமுள்ள மானிடர்களாகிய எங்களுக்கு
மகா சித்தி பெற்றவரும் மிகுந்த உதாரத்தன்மை யுள்ளவரும் யாருமறி
யாத மனமுடையவரு மாகிய உம்முடைய தரிசனம் மிகுதியுங் கிடைப்
பது எப்படி?

36

சுதஃ ப்ரஜ்ஜாஸி ஸம்ஸிஸிம் யொயிநாம் வரஜம் மூரூடா |
வ்ரூஷஸௌ யதூயடும் ச்ரீயஜாணஸௌ ஸவடூடா || 37

யஜ்ஜாதவூயொ ஜவூம் யதூதடவூம் நூஸிஃ ப்ரஹொ |
ஸூதடவூம் ஹஜநீயம் வா ஸூதஹி யதூ விவயடயடூ || 38

நூநம் ஹவதொஸூ ஹநூ மூஹௌஷூ மூஹதெயிநாடூ |
ந மூக்ஷுதெ ஹூவஸூநதவி மொதொஹநம் சூஸிசு || 39

|| ஸ்ரீஸூததஃ ||

ஹவஜாஹாஸிதஃ ப்ரஜ்ஜாஸ ராஜிதூ ஸூக்ஷயா நிரா |
ப்ரதூஹாஷத யதூஜிதூ ஹவாநூ வாதிராயணிஃ || 40

ஐதி ஸ்ரீஜ்ஜாமவதெ ஜஹாபூரானொ
சுஷூடாடிஸஸஹஸிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம்
வாரஜஹம்ஸூம் ஸ்ரீவெயாவிகூம்
ஸ்ரீஹயஸ்ரீவ ஸூஹவிடிாயாம்
ப்ரயஜஸூநொ ஹகொநவிஸொடயூராயஃ.

ஆகையால் காரியசித்தி யுடையவரும் யோகிகளுக்குள் சிரேஷ்டரும் குரு
வானவரு மாகிய உம்மைக் கேட்கிறேன். இப்பொழுது மரணமடையும் புருஷன்
எப்போதும் செய்யவேண்டிய காரியம் என்ன? 37

ஓ பிரபுவே! மானிடர்கள் சிரவணம் செய்வதற் குரியது எது? அல்லது
ஜபம் செய்ய வேண்டியது எது? செய்ய வேண்டியது எது? ஸ்மரணம் செய்ய
வேண்டியது எது? பஜனம் செய்ய வேண்டியது எது? அல்லது கேட்கவும்,
ஜபம் செய்யவும், செய்யவும், ஸ்மரணம் செய்யவும், பஜனம் செய்யவும் தகாதது
எது? சொல்ல வேண்டும். 38

ஓ பிரம் ரிஷியே! பகவானாகிய தாங்கள் கிருகஸ்தர்க ளுடைய கிருகங்களில்
மாடு கறக்கும் காலம் வரையிலும் கூட ஓரிடத்திலும் இருப்பதில்லை யல்லவர். 39

ஸ்ரீகுதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பரீக்ஷித்துமகாராஜன் மதுரமான வார்த்தைகளால் சுகரை எதிர்
நோக்கும்படிசெய்து கேட்டவுடன், தருமங்களை அறிந்தவரும் பகவானும் பாத
ராயணர் குமாரருமாகிய சுகமுனிவர் பதில் கூறுகிறார். 40

19-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

முதல் ஸ்கந்தம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ருக்மிணிஸ்து ஹாரிஸதேத ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பரவ ஹ்ருணேநதீம்.

ஸ்ரீ யராயாயபுஷபபுஷணீதா ஸ்ரீ ஹமவத ஹவாயபுஷீவிகாஷ்யா

சுமெஷ்தவ்யாஷ்யா

யதண்பூர்டொடகெஷீஸேப ஸஜீஷயஜாயுரெவமா நுகுருய—

தொனனா வுஷ்ணனா வடநவியடநாவாடவஹாடபனா।

ஸந்யாபாஜீயகாரெரயிநடநவியிஷ்ணபுகாஸ்யாமுதாதை

க்ரீவாஜீஷ்யாநயெதெ ஸ ஹதா ஹவாந ஸஸிஷா ஹஸிவகூம் ॥

ஜீகூம் கரோதி வாவாந வம்மம் மவ்யதெ மிரிபு ।

யத்யவா தஜீஹம் வநெ பரஜாநந ராயபு ॥

ஸம்ப டாயாநுஸாரெண வலிஷ்டாயாபுநுஸாரதம் ।

ஸ்ரீ ஹமவதஹவாயபுஷீவிகேபம் விதநுதெ ॥

ஸ்ரீ ஜீமவதாநியஸூரதரூஸாராங்குரஸஜிநி—

ஸூரெயெஷ்டாஜஸநிஸதம் வ விஸஸக்யாவவாநொடியம்।

வாதிமுஸதிஸ தவ யஸ்ய விஸஸவாபாஸஹஸாணுமொ

வண்பூநுஷ்டசெஷ்டெஷ்டாதிஸுமொ வவடகிபு ஸவெபாவரி॥

சுய தத ஹவாந வெஷ்யாஸம் நானாவாரணஸாஸுப வம்மெயஸித

வ ஸஜீமஹாநஸுத ததாவரிதாஷ்ய ஹாரெஷாவெஷ்ய தஸ்ரீஹவ தூணா

நுவண்புந வ யாநம் ஹமவதஸாஸம் பாரிஸுஸததூருஹநிஷ்யதாதி

ஸிபயெ தததிவாஷ்யவரெஷ்வதாநுஸூரணரலிவம் ஜீமஷீவாதி—

ஜீநாஷ்யெஸிதிவாரம் வரெஷ்யாரம் யீஹியூயதெவிஷ் சுதநெவஹம் மாந

ஸம் யூரெயெஷ்டயபுஷி வஹுவநா ஸிஷ்யானிபூயம் தரெஷ்யாரபுவ

தடஸுமக்ஷணாஸூரீயவக்ஷயதி ததஸூரலிவக்ஷணம் ஸதூஜிதி ஸதூக்ஷ

ஹதம் யத யஸிந வ ஹணி துயாணாம் சுதஜாயாமுணாநாம் தரெஷ்யஜ

ஸகவாநாம் ஸமபுஃ ஹிதெதாதி ய ஷேவதாரலிவம் சுஜீஷாஸதம் யததூதயா

ஜிஷ்யாஸமெபாவி ஸதூவதூதீயதெ தம் வரம்ஸதூஜித்யபுஷி சுதூஷ்யாணம்

தெஜோவாரிஜீஷாம் யயாவநிஜயதி—விநிஜெபாவ்யதயம் சுநுஷிஷநூர்வ

ஹஸம் ஸயயா சுயிஷாநஸுதயா ஸதூதூதீயத ஹத்யபுஷி தததெஜிஸி

வாரிஸுமிஃ ஜீரூஜீநிகாயாம் வ ஸிபாஜிஷிகாஷ்யாஷ்யவாரிஸுமிஃவாரிணி

உகாவிநிவாஸிநிதாதி யயா யயதிஹி | யஜா, தவெஸு வ வரபாய-
ஸத்யகவ-திவாநாப ததிதரஸுநியாகுபேதம் | யத ப்ரெஷெவாயத்ரி
ஸமெ-நா நவஸுதஸநிதி யதெ துநெந ப தீதஜெவாயிஸம்வயம் வார
யகி ஸெநெநவ யாஜா ஜெஹஸா நிரஸம் கஹகம் கவடம் ஜாயிகம் விஸம்
யவநிந தம் யீஜெஹிதி ப-ருவெடுநெவ ஸம்வாநா | தடஸுதக்ஷணஜாஹ ஜநா
ஜீதி | ஸஸு விஸஸு ஜநாதி ஜநஸுநிதம்மாம் யத: வரஜெஸுராசு ஸவநிதம்
ஜெஹிதி | தத ஹெதம்: சுநயாதிதரதஸாபெ-ஷு சுகாஸாதிசாபெ-ஷு
வரஜெஸுராஸு ஸப-ருவெணாநாபாசு சுசாபெ-ஷு: வவஸுஷாதிஸு
தத்யகிரெகாசு | யஜா சுநயஸெநாநுஸுதி: உதரஸெந வ்யாவுதி:
சுநுஸுதக்யாதப-ருவம் ஸஹ காரணம் ப்ரெஸுதவண-டாதிவசு வ்யாவுத
க்யாதிஸம் காய-டம் வடகம்வதாதிவ தித்ய-டம் | யஜா ஸாவபவக்யாதிநய வுதி
ரெகாஹாம் யஜஸு ஜநாதி தத்யதொஸவதீதி ஸம்வயம் | தயாவ ஸு-தி:
யதெதாவா உஜாநி ஸதிதாநி ஜாயநெயெந ஜாதாநி ஜீவநி | யத யத்யுவிஸம்
விஸநி” உத்யாதி | ஸு-திஸு—“யதவ்ஸ-டாணி ஸதிதாநி ஸவஜாதிஸு-மா
மஜெ | யஸிஸு ப்ரெயயாநி வுநரெவ யு-மக்ஷயெ” உத்யாதி | தஹி-டம்
ப்யாநம் ஜமதாரணக்யாபெய-ஜிபெ-தம் நெத்யாஹ சவிஜ்ஜ: ய: தம்—
“ஸம்ஸுதெதாநி தோகாநுதொகவாநாநஸுஜா” உதி | “ஸவஜாநுதொகாந
ஸுஜித” உத்யாதி | ஸம்ஸுதெத-டாஸவ” ரிதிஸாஸீரக ஸதிதா வு | ஸம்ஸுதெ
ஸுதவணாஸு வெஹெவஜமதாரண || “ஸவ-டஜ்ஜம் ஸஹ ஜமதகாரணி” த்யாதி
ப்யாநஸு ஜவகெநெநகீதக்யாபெய-டாசு சுஸவம் ஸெஷெந ஜமதாரண
கெந சுப-திவாதிதம் ப்யாநம் ஜமதாரணம் ந ஸவதீதிஸ-ரு-த்யு-டம்
தஹி-டம் ஜீவெ, யெயஸுராசு நெத்யாஹ வ்ஸா-டெ-ஷெநெவ ராஜெதப:
தம் வுதஸி-ஜ்ஜாநித்ய-டம் | தஹி-டம் ஸஹ ஹிரணுமஹ-டெய-
“ஹிரணும-டஸுதெத-டாபெ-ஸதிதஸு ஜாத:வகிரெக சுவீசு | ஸவ-டா
ப்யு-திவீஷா” ரித்யாதி ஸு-தெ:நெத்யாஹ—தெநஉதி | சுதிகவயெ வத
பு-வ ஸஹெண | ஸஹ வெடம் ய: தெநெ ப்ர-திசாஸிதவாந—
“பொ ஸஹாணம் விடியாதி ப-ருவ-டம் பொ வெ வெடாம்ஸு ப்ர-திசாஸிதவாந
தவெஸு | த-ஹெஷெவாதஸு-டீவ காரணம் ஜெ-ஷெ-வெ-ட ஸாரணஜெஹ
பு-வெ” உத்யாதி || நநு ஸஹெண: சுநுதொ வெடாயு-யநஜெ-விஸம்
ஸத்ய | தத-ஹு-ஜாநெவெவ தெநெ விஸு-தவாந | சுநெந வு-டீவ-தி
பு-வத-கெவெந மாய-த்யு-டம் பு-டஸி-டம்: வக்ஷுதெஹி || “பு-வெ-திதா
பெந வாராஸாஸுதீ விதநதாஜஸுஸுதீ-ஷு-தி-ஹு-தி-ஸுதக்ஷணாபா-
ந-ரு-தி-ஸுத-ஸு-தி-ஷீ-ஷா ஜெ-ஷெ: பு-வீ-தா” ரிதி || நநு ஸஹாஸு-
ஜெ-ஷெ-வெ-வ-வ-தித்யாபெந வெ-ஜெ-வெ-வ-தம் நெத்யாஹ யசு யவநிந

[illegible]

விஷயெனெய்வாவி னென ஷோஹ வெஷிதி|வாஸும வரோயபுலலிதம்வஸு
 வெஷி நதும்வெசெஷிகாழிவஷிமுணாழிர-டுவம்| யஷ வாஸுமஸெஷ
 வஸுமெ.நாம்ஸொ ஜீவம் வஸுமம் சக்ஷிபாயாவ வஸுமம் காயபு ஜமது
 ததவபுமவெஷிவந.ததவபுயமிதிவெஷிதயு| வெஷி சபதெநெமவஜிதா தம்
 ஸக்யம்| ததம்கிதசுஹ ஸிவம் வரோஸுவஷி கிண சூயாதிகாழிதாவது
 யொநுடுமநம் | சுநெந ஜதாநகாம்பவிஷெயெஷி: னெனஷோநுஸிபுதம்
 கதபுநெநாவி னென ஷோஹ சிஹாசுமி: ஸீ சநாராயண: தெநவபுயம்
 ஸெகெவத: க்யுநெ ஷெவதாநகாம்பத: னென ஷோஹ கிவெதி சவநெர:
 ஸாமெஷி: ததாநகஸாயநெவபு ரம்ஸார: ஹிஷி கிவா ஸஷிவனவ சவ
 ராயுநெ ஸிஸ்கியதெ| வாஸஷ: காவபு மகண: காக்யபு: கிணுவிம
 வெந கயவ்விஷெவ சுத ஸுஸ-டுஷுமி: ஸொதாதிவிறெவ ததணா
 ஷெவாவராயுநெ ஹிஷெவ தஹிபுகிதிதிஸவெபுணஸுணுனி ததாஹ க்யுதி
 விரிதி ஸ வணைஹாதவாநெணுவிபுநாமொததத ஹத்யபு: தவா
 தத காம சூயாயபுஸ்யாவி யயாவது கிவாநாழிஷெவ ஸவபுஸாமெஷி:
 ஸொ ஷா: சுதொ நித்யிஷெஷெஸொ தவதிதிவாவ: ஹாநீன ந கெவம
 ஸாஸாமெஷி: ஸொ ஷகாஷஸு ஸவண விபிபதெ சவிதாஸவபுஸாஸு
 மவரடுவரிஷ: சுத: வரோஷெரெணெவஷித்யாஹ || நிமஜிஹி || நிமஷொ
 வெஷ: ஸவனவ கயுதரம்: ஸாஸாமெஷாபுயாவாயகாசு தவ்ய மம
 ஹம் ஹாமவதம் நாச ததம் வெகணமதம், நாநெநாநீய சிஹாநுதம் சிபா
 வ ஸாகுமெவநிஹிதம் தததநுபாசு ஹவிமஷிதம் ஸிஷிஷ, ஸிஷிஷி
 ரடுவவதுவவரம்வரயா ஸெநெ: சவம்பெஷாவதீணம் நதடுவநிவாதெ
 நஸுபுகித்யபு: வனதது ஹிஷிஷிவிமதிதவநிஷிபுஷம் சுநாமதாஸுநெ
 நெவாஸு ஸாமெஷு ஸவதெ: சுதவனவாபுத ரடுவெணபுநெணஸம்
 யுதம் மொகெஹிஸாகுமெஷுஷம் மம சுபேததிவ ஸாஷ ஹதீதி
 ஸுவிஷம் சுத தம் ஸாகுமெ: சுபேதம் வரோநாநீ: ஸவனவ ஸொரஸம்:
 ஸொஸாமெஷி: ஸொஸாமெஷிவாயவஸுநாநீவதீ' த்யாதி சுதஹெரவிகா:
 ரஸஜி: ததாவி ஹாவகா: ஹெரஸ விஸெஷ ஹாவநாவதாரம்: சுஹொ
 ஹவிமஷிததித்யுஹிதாநாகி: ஹம் ஹாமவதம்நாச மம சூஹுவிவத
 நநாகுமாதிகம் விஹாயமொஷி: ஸம் வீபதெ கயம்மமஷெவபாதவ்யுதா
 ஹ ரஸம் ரஸரடுவம் சுதஸுபாஷெஹபுஸுஹாவாதெஷெக்யுதம் விவத
 சுத வ ரஸதாஷாதுவிவக்யா ரஸவது ஸுவிவக்யதகாசு முணவவநெவி
 ரஸஸெஷிதம்வ: ஸாமெஷிவாவாசு தெநவிநெவரஸம்மதிகிஸாரிநாநாயி
 கரணம்| தத மததித்யுநெவாநாஸம்வொஹெபாஸவ ஸகிஸு ஹவெதி

தந்நிவ்யத்யயம் ரஸநித்யுக் ரஸநித்யுக்ருவி மஹிதஸ்ய ரஸஸ்யவாகு
 ரோக்யகூதவநித்யுக்ருவி உஷ்டவ்யம் நவ வாழ்வதாஜிதவாநம். ரோக்ய
 வித்யாஜித்யாஹ சூயம் மயொ ரோக்யம் சுவிவிபாவெவாகாரம் உபநிவ்யா
 வ்ய மஹிதம் ஸ்மயாஜிஸம்வவநுக்ருவெவ்யுதே கிணுஸெவ்யுத வநவ
 வக்யுதிஹி—“சூத்யாராஜிஸம்மயொ நிமயூபா சுப்யுாராக்ருவேகூவ்யுக்ரு
 மெஹதகூம் ஹகிதிதம்வநிதம்மணாஹரி”ரிதி || ததநெந ஸ்ராக்ரு யெண்
 விஸிஷ்டஷ்டஷ்டவதாநுஸ்யரணவநித்யுக்ருவா ரிஸிதஸ்யுஸாஸ்யுஸ்யிஷ்ட
 வ பொஜநாஜிவெஸிஷ்டநஸம்வெஸ்யுக்ருநகஸ்யு ராக்ருநகீஸுக்ரு
 ஸாஸ்யு ராரஹதே || ௧ || நெநிஸஹதி || வ ஹணாவிஸ்யுஷ்டஸ்யு உக்ருஸ்யு ரெநா
 யொ யஸ்யு நெநிஸ்யுதகூம்வநி யத்யு தம் நெநிஸம் நெநிஸரெவ நெ
 நிஸம் தயாவவாய்வெ || வந தந்நெநாஜிம் உக்ருஸ்யு யத்யுவிஸ்யுஜிதே || யத்யு
 ஸ்யு ஸ்யுதகேநெநிஸம் ஸெஸஸஸஸஸஸம் || உத்யுக்ருஸ்யுத்யுஸம்காஸம்
 உக்ரும் ஸ்யுஷ்டா ரெநாஜிம் || ப்ருணிவத்யுஜிஹாஷ்டவா விஸஸஜ்யு விதாஜிஹம் ||
 தெவிஹுஷ்டதராவியாஃ ப்ருணஜி ஜிமதாஃவஸ்யு || ப்ருயயம்ஸஸ்யு உக்ரு
 ஸ்யு யத்யு நெநிஸம் ஸ்யுதகேநெநிஸம் விஸ்யுதம் நெநிஸம்நிவநிதி
 திதி || நெநிஷ்டஹதி வாரம் வாரஹ வாரஹணாக்ரு உஷ்டவ்யம் தயாஹி—
 மளரஸம்வஜிஷ்டம் வநி ஹவஸ்யு || வநவம் க்யூபா ததொ ஷெவொ ருநி
 மளரஸம்வதயா || உவாவ நிதிஷெணெஹம்நிஹதம் ஷாநவம் வஸ்யு || சுரணெ
 ஸிஸ்தஸ்தெஸ்தெநெநிஷ்டாணெ ஸம்ஜித்யு || ஹிஷ்டி யயாயம் வெ
 ஸாஹணாநாம் விஸெஷ்கிதி || சுநிதிஷ்டம் ஸ்ரீவிஷ்டம் சுமாவ்யுஷ்டிச்யா
 தஸ்யு க்ருதே || தயாவாஸிதெவாய்யாயெ ஸாநகாஜிவவநம் க்ருதே ஷ்ரிந
 வெஷ்டவெவய’ரிதி ஸம் த்யதஹதி ஸ்மயாபொஹரிஸம்வ வொகம் ஹதா
 நாம் நிவாஸஸ்யுநம் || ததெஸ்யு ததாவ்யத்யுத்யு || ௪ || தததி || ப்ருதம்
 காரெய் ஹதா வநவ ஹதாஹயொ யெஸெஸு கெநந நித்யு நெநிதிக்
 ஹொஸாக்யம் ஷ்ரிதம் || ௫ || விவிதிதாநய்யாநு ப்ருஷ்டம் ஸூதஸ்யு
 ஸவ்யுஸாஸ்யுஜாநாகிஸயரஹ சுயெத்யாஜிதி || ௬ || திஹாஸொ ரெஹாஸா
 தாஜிததஹிதாநி வாரஹாநிநகெவதேயீதாநி சுவிதய்யாவ்யாதாநி
 உத சுவித யாநி யத்யுஸாஸ்யுணி தாநிவி கிண || ௭ || யாநித்யாஜி || விதாம்
 விதாஷ்டம் ரெய்யு ஸ்ரீஷ்டம் யாநிவெஷ்டம் வாராவரெ ஸம்ஸநித்யு
 ஸ்ரீஹணிவிதம்நித்யா || ௮ || வெதேதி || ஸாஜி ஹெஸாயொ || தெஷ்டிநம்
 ஸ்ரீஹாதி தததம் வெதேஜாநாஸி ஜாநெ ஹதாரஹ—ஸ்யு த்யுரிதி ||
 ஸிஸ்யு பெருவதம் சுதவநவம்ஸூரெவி ரஹஸ்யுரெவி ஸ்யு த்யுரிதி || ௯ ||
 ததேதி || சுஜஸா ஸ்யுயாஜிவெந || ௧௦ || நந் சுநெநிவி வநிஸாக்ருத
 வஹஸாஸ்யுஸ்யுணாஜிவி || நிஸிதம் நெத்யாஹ—ப்யுபெணெதி || ஸஸ்யு

ஹெஸாயொ சுஸிநு யுமெ கௌ ஸுயாயுஷொஜநாஃ || தத்ராவி ரீநாஃ
 சுஸுலாஃ தத்ராவி ஸுரீநாதயஃ தத்ராவி ரீநாஜாஃ || விஸூகாசுலாஃ ||
 தத்ராவுஷுதாஃ ரொமாஜிஹிஃ வீலிதாஃ || ௧௩ || யெந உஜுத விஷய
 ப்ரவவநெந சூதாஸுவிஃ ஸாப வீததிஸஜ்ஜுமபஸாஜிதி || ப்ரஸூனாஸ
 ஸுதஜாநாஸிதி வஸுஹிஃ || ஸஜுதௌக்யுளதுகெநாஸீவபாடிஃ விஸுரெ
 ணாஸீவபாடி வவநெந விஷுசுயாவிவாநொஸவதிதி ஸாமுஹெணொகூ
 தயாஹி || ஸா ஹாநிஸுநஹிஜம் ஸ ரொஹஸு வ விஸுஃ | யநுஹிதம்
 சுணனவாவி வாஸுஹெவம் ந விநெயிதி வக்யுரீணக்யாசுஹமவாநு நிராகி
 ஸுபெயஸுபாடிமணயுகூ || ஸாக்ஸாஃ ஸுஹெபந ஸக்பேருதிபுஸுமவாநு
 சுஸிய்யநெ || ஸஉவாஸுதயா விஜுதெ பெஷாநெ ஸக்பனஃ ஸகூஃ | ததஃ
 ஸாரெசுணீ ராக்ஸவாயஸாடிவக் || தததகாரஸு ஸு வணரீஷுதம் | ததெவம்
 ஸாக்ஸந்தததி ஹகி தெஷாஃ வதிஃ வாகுஃ || ௧௪ || யஸுயாபுவிஸெஷஸு
 விசீஷுயம் வஸுஹெவஸு ஹாபுயாபாஃ ஹெவக்யாஃஜாதஃ || ஸாமஹெஸுத
 நஃ சுநுவணிபுதம் சுஹபுலி ஸாரீநுதஸூவக் || ௧௫ || யஸுயாவதாரொ
 ஹிதாநாஃ கெஷீய வாகுநாய || ஹவாய ஸஜீவபெ | வுநாவி ததஹாவ
 ரீநுவணபுயந்தஸுஜுஸுஸு வணஸுதக்யுரீவிஷுவபுனிதி || ஸாஸுதி
 ஸுபநுஃ ப்ராஷுஃ விவஸொதகிஹிதஃ || ௧௬ || ததஃ || ஸஸுதெஃ || தத ஹெ
 தம் || யசு யதொநாஜிஃ || ஹபீவி ஸுபஸிஹெக் || யஸுயாபாடி ஸஸுயொ
 யெஷாநெ சுதவனவபுஸிஃ சுயநம் வதபு சுஸுபொவா யெஷாநெ |
 ரீநயஃ || ௧௭ || உபஸுஷாஃ ஸநுயிசீதெணஸெவிதாஃ || ஸஜுஃ
 வுநனி ஸுபுநம்மா தஸுயா ஸுபஸுததூஜாநிஸுதாஃ நதா
 ததெதூவ திஷுனி சுதஸுதஸுபெந வுநனொவி சுநுஸெவயா
 வுநனி நதஸுஜு உதி ரீநநாஜுதெஷுதாஃ || வுணுஸுரொகெஸீயா
 நி ஸுயூமி கபீராணி யஸு தஸு || ௧௮ || யஸு கலிதொவஹ ஸஸார ஹு
 ஹொவஸிநம் || ப்ரஸூனாஸ உதாராணி ரீஹாநி விஸுஸுஷுரீநி ஸுருரி
 ஹி || நாராஜிஹி || ௧௯ || சுலாஃ ஹ ஹாஜாஜிதி || சுயெதி ப்ரஸூனாஸ
 சுவதாரகயாஃ ஸித்யுபுதெவததூவஸுரெ யெதூஜாடிவதாராஃக்யுதாஃ ததா
 ஸுயாஃ சுயாஃ || ௨௦ || ஹெஸுரம்ஹிஃ காவதஃ || க்ருஷாவதார ப்ரபொஜந
 ப்ரஸுநெவ தஸுரித ப்ரஸுரவி ஜாத வஸெதி ஹுதகெந வுந
 ரவி யஸுரிதாநெவ ஸுராதூஜிஹுதஸுதாத்நஸுதூவஹ்வரீவெயனி
 வயாஸிதி || யாமயொமாஜிஷு துஷாஃஸுஃ உஜுதி தரோயஸூத உதரீ
 தயாஹிதஃ ஸுரொகொ யஸொயஸு தஸு விக்ரெதம் விஸெஷெணவித
 யூரீ || சுஜிதிநரீநாஜிஹெ || ௨௧ || ததஹெதம் || உஜுரீம் ஸுணதா
 யஸு கெநுதூபுதம் நாரீ வபனுநெதி துஸுஸுரூநயம் || சுயபுதம்
 தெயா ஹுதஸுவிவபுதி—உதாராஜிஹெநவா ரஸாஜாநெநவா

[illegible]

ഇതിഹാസാധികൃഷ്ടികാധാം പ്രധാനോദ്ധാരാധം.

திதீபே தநிதரம் ஸந்தபுதபுண்பூரீஹ தெஷ்ய||

[illegible]

2

ம || காரிஸ்யேதி || காரிஸ்ய விஷயமொமஸ்ய ஹ்ரிய ஸ்ரீ தி: லாஹ: மஹ: ந
 ஹவதி | கிணுயாவதாஜீவெசு தாவாமெவ காரிஸ்ய லாஹ: மஹ: | ந.த
 ஹ்ரியஸ்ரீ தி: | ஜீவந வபபூவ வனவ காரி: ஸெவ்ய ஹத்யய: | ஜீவஸ்ய
 ஜீவநஸ்ய வபந: கரீடாநுஷாந லாரா கரீடலிபு ஹ ப்ரஸிப: ஸொ2
 யெடா ந ஹவதி | கிணு தக்ஷஜிஜ்ஞாஸெவெதி ||க|| நநு! தக்ஷஜிஜ்ஞாஸா
 நா3 யரீடஜிஜ்ஞாஸெவ | யரீட வனவஹி தக்ஷரிதி 'கெலிசு | தத்ராஹ—
 வடினீதி || தக்ஷவிடிஸு ததெவதக்ஷ வடினீ | கிா தச? யசு ஜ்ஞாநம் நா3 |
 சுடிபரிதி சுண்ணிகவிஜ்ஞாநவக்ஷம் யூவதபுகி நநு! தக்ஷவிடிஸா2வி வி.த
 வநநா வனவ| ரெலிவா| கெஸெவ தக்ஷஸ்ய நா3காஹரெரலிபாநாதித்ராஹ
 ளவநிஷெரெ: ஸ்ர ஹெதி, ஹெரணுமஹெ: வரரிதெதி, ஸாக்ஸெத
 ஸுமவாநித்யலியெத ||க|| ததுதக்ஷம் ஸெ.ரிசுரயா ஹெக்ஷெவ ப்ராவுத
 ஹத்ராஹ—ததிதி || ததித்யுயம் | ஜ்ஞாநவெராது யுக்யெதத் ஜ்ஞாநம்
 வரெராக்ஷம் | தது தக்ஷரிதூநி கெசுத்ரெஜ்ஞ வஸுனி கிந்தச? சுத்ராநம் வர
 ரிதூநம் | ஸ்ருதெந வெடாநாதி ஸ்ர வணெந | மூலீதயா ப்ராஹ்யெதி
 ஹெக்ஷெடாஜுடேகம் | யரீடஸ்ய மஹ: ஹதி: நா3காரிதிகரிதீரீயடேவ
 வாரெடிவ ஸஹாதி ||க|| சுதஹதி || ஹெ லீஜெஸ்ர ஷா: | ஹரிநொஷணம்
 ஹரெராராயநம் ஸஹிபி: மஹ: ||க|| யஸூவ ஹிஹீநொயரீ: கெவஹம்
 ஸ்ரீவனவ | தஸூசு ஹிஹீயாந வனவ யரீ: ஈநுஷெய ஹத்ராஹ—தஸூ
 டிதி || வனகெந வனகாஹெண ரீநஸா || க|| ஹிவிஹீநொயரீ: கெவஹம்
 ஸ்ரீஹதி ஸ்ர வஹிதம் | ஹநீந்து ஹெக்ஷெடாக்ஷெவஹம் ப்ரவஹயதி—
 யதிதி || யஸூநு யூநம், ஹெவ் சுலி:வஹ: தெந யுகா: ஸ்ரீதா: விவெ
 கிந: மூயிரிஹகாரம் நிவயாதி யதரீதஹிதஹி தஸ்ய கயாபாரதி
 கொ நகூபூசு ||க|| நநு! ஸத்யெலிவ: கரீடநிடிஉலிநீ ஹரிசயாரதி:
 தயாவி தஸ்யா ருலிநெடாதுதெ | கிம் கரீடஸ்தாஹ—ஸ்ரூதி
 ஷாரிதி || வுணுதீயடி நிஷெவணாதிநிடிஷாவஸ்ய ரீஹதெவா ஸூசு,
 தயாவ தரீடஸ்ரூதி, தத: ஸ்ரவணெவா ததொ ருலிஸூதித்ய: ||க||
 ததஸ்—ஸ்ரணுதாரிதி || வுணு ஸ்ரவணகீதெந யஸூஸ: | ஸதாம் ஸு
 ஹசு ஹிதகாரீஹி யாநுஷாணி காரிதீவாஸநா: தாநி சுதஸு:
 ஹடிபஸுஸு வியுநொநி ||க|| ததஸ்—நஷெதி || ஸவடாஹநாஸஸ்ய
 ஜ்ஞாநொதூகாரீநக்ஷசு ப்ராயமுஹண: | ஹமவதாநாம் ஹமவதஸாஸஸ்ய
 வா ஸெவயா, நெஷிசு நிஸூவா விஷெவகாஹவாசு சுத வ்ருவடாபெடி
 நித்யம் ஹமவதஸெவயெதி வணடாயிகூரிஷடி | ஸஹமவத ஸெவயெதி
 வாரெ ந காவ்யநுபவதி: || க || ததெதி || ரஜஸுதரீஸ்ர யெவ தத்ஸவா
 ஹவா:காரிதீய: வனதெநநாவிவ:சநலிஹிதம் ப்ரஸீததி உவஸாரீதி ||

[illegible]

ஐதி லாவாயுதீவிகாயாஃ தீதீயாய்யாவ்யா.

வாரூஷாடி வதாரொகூர ததவாரித வணடுமெடு ||

யதூகம்—“சயாவுரணி ஹரெஃபுதேவதாரகயாஸூஸா”ஐதி, ததூக
ரகெந நாநாவதார கயாபீநுகூரிஷிந, ப்ரயஜம் வாரூஷாவதாரபீஹ
வஹ்விஃ—ஜமுஹஐதி॥ 3ஹதாஹிஃ 3ஹதஹகூரவஸ்தநாநெத்ரஃ வனகா
தஸெம்பிபாணி வஹிஹாஹநிதாநீதி ஷொயஸகயா சம்ஸா யஸிந தக் ।
யதூவி ஹவஹிமுஹொ நெவஹிதஃ தயாவி விராடீ ஷெஹாஹயூரி
ணொ ஹவதொ விராபுநுவெணொவாஸநாயுநெவ புகூதிதி துஷெவ்யம்
க॥ கொ2ஸௌ ஹவாநித்யுபெக்ஷாபாம், தம் விஸிநஷி—யஸெதி ॥ யஸு
சம்ஹஸுகாணபுவெஸபாநஸு, விஸாநஸு தத்ர யபாமஃ ஸபாயி,
தத்ரபாம் நிதூம் விஸாரயத! நானிரெவஹதஃ, தஸிந யதம்புஜம்
தஸூதகாஸாக் । வாஷெ கஹெ ஸ வளரூஷம் ராநுவம் ஜமுஹெ ॥ 2 ॥
நநு! கீஷெஸொ விமுஹஃ? தஸு யொ2ஜஸி செதெஸு । தஷெவாஹ
தத்ரஸு ஹவதொ ராநுவம் தம் விஸூஷம் ரஜி ஸூஷஸிஹம், சுத வளவொஜி
தம் நிரதிஸபம் ஸகம் ॥ ௩ ॥ வனதத்ர யொமிநாம் ப்ரதூக்ஷிதூஹ—வஸு
கீதி ॥ ஸதஹம் சுநஹம் ஜூநாதூகம் யஜூக்ஷம் தெந ஸஹஸம் । சவஸி
ரிதாநி யாநிவாஹிநி தெநஹம் தம் ஸஹஸம் 3பிஷபாஹயொ யஸிந தக்
ஸஹஸம் யாநி ஜேஷாஹிநி தெநரூஸக ஸொஹாம் ॥ 4 ॥ வனதத்ர
காநிபூஸம், நகூநூவதாரவஹிஷாவதிஸொஹாவஹிதூஹ—வனததிதி ॥
வனதஹி நாரயணரூபம் நிய்யபெத2ஸிநிதி நியாம் । காயபூவஸாநெ
சுவதாராணாம் ப்ரவெஸஸூநதித்யுதஃ । ஸீஜபூஜ3நஸூநம், ஸீஜகெ2வி
நாநுஸீஜ தம்புஜம் । கிம்ஹவ்யம் । நகெவய 3வதாராணாநெவ ஸீஜம், கிணு
ஸவபூபாணிநாநிதூஹ—யஸெதி॥ யஸூம்ஸொ ஸஹா தஸூம்ஸொ
3ஸீயூஹி । தெந ஸநதூ3பாராஹவதாராஃ ॥ ௫ ॥ ததுரிதம் வாஹ—ஸஐதி॥
களாராஃ ஸூஷதஃ ப்ராஜிவதொ 3பாவ ஹதூஹி ஸமபுவிஸெஷநாரி ॥
யம் வளரூஷம் ராநுவம் ஜமுஹெ, ஸ வளவ ஷெவஃ களாராவ்யம் ஸமபு
3வஸிதஸுந, ஸஹா ஸூஹணொஹநிசூா ஸஹயபூம் வவார । ஸஃ
ப்ரயஜெவதாராஃ । ப்ரயஜிதீயாஹிஸூா நிஷெபூ3பாத்ராவெக்ஷயா ப்ரய
காஃ ॥ ௬ ॥ ஹிதீயரிதி ॥ சஸு விஸஸு ஹவாய உஹவாய 3ஹீ3பரிஷிநிதி
கெ2பூக்ஷி । வளவம் ஸவபூ3வதாரஸூத2பொகூதிதூஸஸெய்ய ॥ ௭ ॥
நாரஹவதாரபீஹ—த்யுதீயரிதி ॥ 3ஷிஸமபூ3பெதூ தத்ர ஷெவஹி
கூ3பெதூத்யுதஃ । ஸாக்ஷதம் வெஹஸம், தஹம் வானூராத்ராமம்
ஸூஷ உகூவாந, யதஸூநாக், நிமபூதம், கபூ கபூக்ஷம் ஸந்ஹெதூக்ஷம்,
யெஹஸூநி நிஷபூ3ணி, தெஷாம் ஹவொ நெஷூ3பூ கபூக்ஷாம் 3பொ

கூகும் யதொ லவதி ததாஹவெத த்யயு: || ௮ || நரநாராயணாவதாரபாஹ—
 துயயு: || துபெது வதயெது ஈவதாரெ யபுஸ்ய யபஸ்ய கலா கஸம்
 ஹபெதுயு: ‘‘செயுபாவா வனஷ சூதநொ யதூதீ’’ ஐதிஸ்ரூதெ: |
 தஸ்யாஸமெது பிஷ்ணுக்ருகெதுகாவதாரதாநுஸ்யதி || ௯ || க்விதாவதார
 பாஹ—வஹிதீ || சூஸாரபெ தநாநெ ஸ்ராஹணாய ததாநாந் ப்ராபஸ்ய
 ஸஹஸ்ய விநிண்டபொ யஸிந் ஸாஸெதகஸாஹ || ௧௦ || ததாதெ யாவதார
 பாஹ—ஷஷிதீ || சுதெரவதூகம் தெநெவ வுதஸ்த் ப்ராஹ: ‘‘சுதெ
 ரவதூகிதிகாங்கத சூஹதூதீ’’ ஐதி வக்ஷரோணதூக | கயம் ப்ராஹ:
 சுநஸுதியயா தீதூஸாவதூதிஷெண பாபேவாவதூ வுதவாநிதி ஷோஷ
 ஷுஷிதீகூவதுநவாதெரவதூதீ ப்ராஹ ஐத்யயு: || ௧௧ || சூதீக்ஷகீதா தவிதூ ||
 ௧௧ || யஜ்ஞாவதாரபாஹ—தததீ || ஸ யதூ: யாரோஷெ: ஸ்லெஸ்யவ
 வுத்ரா: யாரோநாபி ஷேவா: ததாரோஷஸ்தஹ ஸாயம்ஸூய தீநூநா: சுவாசு
 வாலிதவாந், ததா ஸ்யபிநெ நாலிதித்யயு: | பிஷ்ணாவதாரபாஹ—சஷுதி
 ஐதி || ஸவயாஸூதி நபஸ்யதம் ஈதூஸூதி, வாரபேஹஸ்யம் வதூ யீராணாந்
 தஸ்யயந் சூத்யவாத்ராசு நானெ: பிஷ்ணோ ஜாத: || ௧௨ || வ்யொரவ
 தாரபாஹ—பிஷிநிநிதி || வாயிபுவம் வவா: ராஜிஷெஹ: வ்யாராநிவம் |
 வாராநரெ வ்யொரிநி வாயிபு: ஷேயீரிதூவலக்ஷணா | ஐதாம் வ்யாபி
 லீம், ஸவயாணி வஸுதிநி ஷூதூ சுதூதூ | சுயாமோநாவஸூஷ: || ௧௩ || ஸ்லெ
 தெந வ்யாபிவீஷாஹநெந, ஸொயபிவதார: உஸதூதி: கபீநீயததி: | வஸ
 கானாலிதூஸூபாதொநிபுஷ்ணோயம் ஸஷ: || ௧௪ || தீதூவதாரபாஹ—
 ராநுவதி || வாக்ஷாஷதீநூநெ, ய உத்யிஸம்ஸூவ: தஸ்திந் | யதூவி தீநூ
 ராவஸாநெ ப்ரஹபொ நாவி, தயாவி கெந விதூதூகெந ஸதூயுதாய,
 ரோயா ப்ரஹபிதா | யயா சுகானெ ராகுணெயாயெத்ஷஷவம் | தீஹீ
 தீயாம் நாவி நாராநவாயாம் தீஹாதித்யயு: | சுவாசு ரக்ஷிதவாந் | வெவ
 ஸததிதி, ஹாலிநீஸம்ஸூ || ௧௫ || சுதிதூவதாரபாஹ—ஸாரெதி || கபி:
 சுதிதூ: ததூ நெவண வனகாஷெஸு க்வதாரெ, விஹ்ஷயெ தயாராக || ௧௬ ||
 யதூநாந் யதூநாரிநிவம், தூதஸிதிதிப்யொமஸூஷ: | த்யொதஸி
 நெவெதூதிநா ததூரிநெந ஸஹ தஸ்யதி | சுதூவாரஷ: வ்ஷிதீ |
 சுவாயபிதூதூ ஸாயாதித்யூஹாந: ரோஹிநூ ஸிதா ரோஹிநூவ
 ஸீராவெண, சுதூந ஸாராநிந், ரோஹயந், யதூநாரிநிவெண சுதூத
 ராதீய ரோஹிநூ சுவாயபித்யயு: || ௧௭ || நூலிஹாவதாரபாஹ—வதூ
 தஸிதி || நாரலிஹம் ராவம் ஸிஸுசு, வனகாந் நிதூதிதூண விஸெ
 ஷாந் || ௧௮ || வாரிநாவதாரபாஹ—வஹிதஸிதி || தூஷாநாந் தீந் வாரிநய
 தீதி வாரிநகம் ராவம், ஸ்லெவா, ப்ரதூதிதூஸஸூஷாஹிதூதூ ஸீதூ

2100 || 22 || வரஸுநாரிவதாரபாஹ—சுவதாரஹதி || திமுணம் யயா
 ஹவதிதயா, ஸவக்யக்யம், ஸவவாராநு வனகவிஸதிவாராநித்யயம் || 23 ||
 வ்யாஸாவதாரபாஹ—ததஹதி || சுலபெயஸு: சுலபுஜாநு பௌஸொ
 டுவுஜா ததநுமுஹாயு: ஸாவாஸுக்ரு || 24 || ஸ்ரீநாரிவதாரபாஹ—
 நரெதி || நரபெவகா நாவவரதிவெண பூபஸுநு | அத: வரபேஜாபெஸெ
 || 25 || நாரிக்ஷுஷாவதாரபாஹ—வனகெதி || விஸதிததி ஹதி வதவெயு தகார
 மொவஸுநாநுஸ: | வணபூயிக்யு: து ஹாநுஸகாபெவெதிஜெயம் | நெநத
 தெநாவி வ்யாவ்யாநு ஸுஷீக்யு: | சுதவிஸெவெதிவாரெ, நகாவுநு
 பவதிநிதி திவெயம் | நாரிக்ஷுஷாவதிதெயம் நாரி ஜநுநி பூவ்யு || 26 ||
 வுஸாவதாரபாஹ—ததஹதி || சுஜிநஸு ஸு: | ஜிநஸுத ஹதி வாரெ,
 ஜிநொவி ஸ வனவ கீகபெஷு: த்யுமயாபுபெஸெ || 27 || சுலபுதாரபாஹ—
 சுயெதி | யுமஸஸுநாபா: சுமொநெ விஸுபஸெஸொ பூஹணாதகா
 ஸாசு, ஜிநிதா ஜிநிஷுதெ || 28 || சுநுதஸவபுஸெமுஹாயுபாஹ—சுவ
 தாராஹதி || சுஸெவெயுபகெபுஷாநு: யெயதி | சுவிதாலிந: சுபக்யபஸதி
 நூசு தஸு சுபக்யப" ஹதுஷாநிஷுந: | ஸரஸஸுநாஸாசு சுமூர: சுநுதி
 பூவாஹா: || 29 || விவதிதாரஹ—பிஷபஹதி || 30 || தத விஸெஷபாஹ-
 வனதஹதி || பௌஸு: வரபெஸுநாஸு கெலிஃஸா: கெலிதலா: விவதிதயஸு
 திஷாநாரிவதாரபாஹ ஸவபுஜுக்ரு ஸவபுஸுதிநெ சுவி, யெயாவபொம
 பெவ ஜூநகியாஸக்யாவிஷுநணம் | சுபார நாரபாபிஷுயிகாரெஷு
 யெயாவபொமஸெஸகயாவெஸ: | தத, சுபாரபாபிஷு ஜூநாவெஸ: | பூபூ
 பிஷு ஸக்யாவெஸ: | க்யுஷுஸு ஹவாநு ஸாக்ஷாநாராயண வனவ | சூவி
 ஷுதஸவபுஸுதிநாசு | ஸவெபுஷா: பூபொஜிநபாஹ, ஹபூபெயா
 பெபெதூ: தெவபூபாசும உவபு: தம் திபபனி ஸுவிநம் சுவபுனி ||
 31 || வனததீதநவமபாஹ—ஜிநெதி || முஹு: சுதிநஹஸு, ஜநு |
 பூபத: ஸுவிஸுநு | ஹு:வமுபாபாஹஸாராசு விஸுபுத ஹதுதூ || 32 ||
 தத கயம் பெஹபுபஸெவெயெஸதி ததிஸுதிநிதூஸம், பெஹஸ:வா
 ஸு ஹவநாபொதூவிஷாவிவஸிதகாபெதவவணாதி ஜிநிதவிஷயா ததி
 வுதிருவபெத ஹதுஸபெநாஹ வஹனி: = வனததி || சுருவெஸு
 விபெகாஸஸு சூதெநாஜீவஸு | வனதசு ஸும ரதிவம் ஸுநம் | ஹவதொ
 தியா, யாதஸு: முபெண: பிஷாபிநதிபெ: விநிதம் க்யு: சூதநி
 சூதஸுநெ | ஸுநம் க்யுதித்யய: || 33 || சுயதிதெவகா | யா: ஸுநதி
 வாவரெந ததயாஸஹதி, ஸபுஷாநாஹ—யெயதி || யயா வாயா
 ஸி தொ பெவெவொ நவஸி சூகாபெ, சுபூபிவிநெஜு: சூரொவித:
 யயாவா: வாயிபெவொ ரெண: தததயபெஸுநாபி: சுநிநெ; வனவம்

பூஷ்னி சூத்திரி புஷ்ணம் புஷ்ணாதி யபிசுக் ஸர்ஸாரொவிததிது
 யபிசு, கிஷி || ௧ || சுத: ஸூத்ரிவாபிவாபுரம் சுநுதவி ருவிவாரொவித
 திது நுஷ்ட: || சுபம்வதிதம் சுத: யபிசுக் ஸூத்ரி, தத் ஹெதம்,
 சுபூத்ரிமணவ்யுஹிதம் வ்யூத்ரிம் சுரவரணாதிவரிணாதி: . சுதயாவரிண
 தா: சுபூத்ரி: மணா: சுரவரணாதி: தெமபுமெணெவ்யுஹிதம்,
 ரவிதம்; சூசாரவிஸெஷ ரவிதகாபிசுதிதுயபிசு! வந்ததெவ கூதஸுத்ரா
 ஹ—சூபுஷ்டி || சுபூஷ்டாஸு தவஸூகாசு யவூகாரவிஸெஷவஸூ
 தபிசுதாதிவஸூஸுதெ ஸூத்ரிபதெவா, உபூதிவசு, உதனம் ந தயா
 தவதித தஸூ ஸூத்ரி கிஷி ராணம்? தத்ராஹ, ஸஜீவ: ஜீவொவாயி: விம்ம
 ஸர்ஸு . ஜீவொ ஜீவெந நிபிசுக் ஜீவொ ஜீவம் விஹாய ய” உத்யாதி
 ஜீவொவாயி விம்மஸர்ஸு ஜீவஸஸூபு யொம், உவவாராஜீவொவாயிதயா
 கவித உத்யுயபிசு! நந! ஸூத்ரிமெவ ஹொமாயதநகாசு ஜீவொவாயிரஸூ
 கிஷிசுதநயெதத் சூஹ—யபிசுக் ஸூத்ரிசுதநயபிசு: வுநஜபிசுதவ
 திதி | ஜீவஸூ உத்யாதிமத்யா மதிநாம் தெந விநா சுஸம்வதாதிதிவாவ: || ௧௨ ||
 ததெவ பிவாயிபிபிசுக் ததவவாபெந ஜீவஸூ ருவிவெ ஸூத்ரிமஸூத்ரி
 ருவிவெ ஸூஸம்விதா ஸூரூபிவஸூதிஜாநெந வுதிவிதி வவத: | ஜாநெ
 ந வுதிவெயாஹபிசுத் தெவிவ ஹெதம்ராஹ, சுவிதியா சூத்ரி சுதெ
 கவிதெ உதி ஹெதொ: | ததஹ ததாஜீவொ வுமெஹவ வவதித்யுயபிசு: |
 சுபம்வதிதம் தபிசு: ஜாநெநகஸூரூபிசு || ௧௩ || தயாவி ஹவநூயாயா
 ஸூஸூதிசாரணமதிதாயாவிதிபிசுநகாசு | சுபம் வுஹதா? தத்ராஹ—
 யதிதி || ஸூத்ரிமெவ ஸூத்ரிமவவநம் யதிதி: “யதி வெதா: வு ராணம் ஸூ”
 ரிதிவசு | வெஸாரபிவஸாரதி: ஸவபிசு ராஸூரம், ததீயாபெவீ ஸூஸார
 வகெசுண சூபி வநஷா ராபா, யபிசுபரதா வவதி | கிஷித்யுபரதாமெ
 தத்ராஹதிவிதிபிசு, சுபம்வாவம், யாவதிபிசுதநா சூவரணவிசெஷவ
 சுரொதி, தாவமெஹாவரதெ: யதாதமெஸவ விதிபிசுருவிவெண வரிணதா
 ததா ஸூஸூபிசு வம் ஜீவொவாயி ததா நிபிசுநாதிவசு ஸூபிசுமெவாவ
 ரேதிதி | ததா ஸூவநம் வு ஸூரூபிவம் வு வநவெதி விசுததஜா: |
 கிஷித்யுபிசுமெவ ஸூபிசுதி வரபிசுநாருவிவெ ரிஷிதெ வுதிஜிதெ
 விராஜித உத்யுயபிசு: || ௧௪ || யயா ஜீவஸூ ஜிநாதிபாபா வநவீஸூரஸூவா ஜிந
 சுபூதி ராபெத்யாஹ—வநவதிதி | சுசுதபிசு: சுபூணி, சுஜநஸூ ஜிநாதி,
 ஹூதிதெ: சுதபிசுதிண: || ௧௫ || தவதி, ஜீவாதிஸூரஸூ கொவிஸெஷ:
 ஸூதஜிமெவ விஸெஷத்யாஹ—ஸூதி || ஷாபிபிசு உபிசு ய ஷபிசு
 விஷயா, ஜிவதி திராபெவ மஸவஜிஹாதி | நதா ஸஜிததத்யுயபிசு: |
 சுத: ஷபிசுமெஸ: ஷபிசு யபிசு || ௧௬ || நந! கிஷிஸூரஸூ ஸூஷ்டிபிசு

கடுனி: விஷயவொருமெய்யா? தத்தாஹ—நெதி || யாதா: ஜமலியாதா
 ரீஸாஸா உள்தீ: மீலா: கூபீநீஷ: கூபாவி: நிவாணெந தகடாநிகளா
 மெந நாவெதி நஜாநாதி, கெலா ராபாணி வலலா நாராதி, ஸகெந
 த: விஸாரயத:; கெலாவொலிரிதி வஹுக் கூ வுத்யுவிபா யெண | கெந
 வொலிஸெனெதிவா || ௩௭ || ஹகஸுக்யாவிஜாநாதீதாஹ—ஸஹதி || கராய
 யா ககாபுலாவெந | ஸகதபா நிரனாயா| சுந வுத்யா சுநகூபெய்
 ந ஹஜத|| ௩௮ || ஹகிசாமெக்ஷ ப்ரவ்யுதாநுஷீநவிநதி—கயெதி|| யத்யத:
 ஹகா வனவ ஹவத்கூ ஜாநகி சுய சுத: காரணாக ஹவத: ஸவட்கூ:
 யந்யா: க்யுதாத்யா: | கூத: யத்யுலாக ஹதம் ப்ரெஸவ்யாஸு
 கெவெ சுத்யாவா கெநாவ்யுதி கூவட்கி | ஸவட்கூதகூ வெனகாநிகூ| யத்ய
 யலிந ஹாவெஸதி ஹப: உத்ய: மஹாவலாநித்ய:வஸாரபவ: வரிவ
 தெடா ஜநகிரணாநிவதெடா நஹதி || ௩௯ || ஸகதி! கெதெய்யாஸு
 வபவட்கூ சுயயலி? தத்தாஹ—ஹஜிதி|| ஹ ஹவஜிதம் ஸவட்கெத்யாஸு||
 உத்யெஸாகஸுயரிதம் யலிந தக கிவி: யுலாஸ:|| ௪௦ || ததம்ப்ரதாயவ வுதி
 கிஹ—நிஸெ யஸாயெதி || ஸுதம்ஸுக் || ௪௧ || ப்ராயெதி || ப்ராயெண
 க்யுத்யவயட்கூநஸகெநாவவிஷிதி வரகெவொராமொகி: | ஹ
 விபா: விபு கெட்கூஸகாஸாக || ௪௨ || சுஹதி || சுயுமே ஜாதவாநலி |
 தத்யு கீத்யத: தத்யு நிவிட்கூ ஹதி, வானுயவெதாதத்யு வொவ்யுதி
 கெலாஷ: || ௪௩ || ஸஹதி || யதாயதம் நதம் ஸுதிவிவலிதம், தத்யாவி யதா
 கிதி ஸுதித்யுநுஸாரெண | ஸகெவத: சுயிதம்| விஸுதத: ஸாவயிஷாநி||

ஐதி ஹவாயுஷீவிகாயாம் துதீயாஜ்யாயவ்யாவ்யா.

வ்யாஸஸ்யாவஸிதோஷஸு தவஃஸ வயநாதினி: ||

வ்யாஸஸ்யாவஸிதோஷஸு தவஃஸு வயநாதினிஃ ॥

உதீதி || உதேயம் புவந்வாபா ஸ்ராவயிஷ்யாதீதி ஸ்வாணம்,
வஹுநாம் ௨௦.நீநாம் ௨௧.பெ வனகெந வகுவெ பொ வுஜ: வுபெஷ்ஷவி,
வஹுஷா ய: கௌவதி: மணபேஷ: ,தெஷ்ஷவி வஹுஷா பொ வஹுஷ:
பீஷ்ஷே, தெந வகுவ:; சுத வனவஹுதகூபாஹாநகொஹு வீச || ௧ ||
ஸுதெதி || யசு யாங்குரம் || ௨ || கஸிநிதி || கஸிநி யுமெ? கஸிஸு ஸாநெ?
கெந ஹெது நெதி, ௨ஹாஹாரதாதி ஸவபுராஸாணி க்யதவத:புநகொ
தஹுஹிதாசுரணெ கிம் காரணரித்யபு: | கூதததி, ஸாவபு விவகிகஸஸுவி:
கெந புவதிபுததத்யபு: || ௩ || யுத: ஸ து ஸஸ்ராவபாஸெதி தத,
ஸுஸு வுராவாநாநிகம் சுயம் வடிதரிதி புவத:புதஸுராவஸெதாஹாந
தாஸாஹ ஸாஸா—கஸெதி || ஸபேஷ் ஸபி ஸு ஹ பஸுதீதி, சுதொ
நிவிபுசுசு: | ஸாபெபுசுபு | நிரஸுஹெ: | கிஸு, வனகஸிநெவ சுத
ஸுராவபுஸுராவ தயாவதிதா ௨திபுஸுஸம் | யத உநித: ௨பாஸபநா
புஷ: | நிபாஸாபா,—“பாநிஸாஸவபுததெதாநா தஸுரம் ஜாமதிபு
ஸம்பதி”உதி ஸுதெ: | சுத வனவ மதி: சுபுசு: ௨புதத புவதீயதெ || ௪ ||
சுயரிதி || வனவஹுதெதாஸு, சுயராவசுத: ஜாத: | கூரவொ ஜாமதாஸு
பெஸவிஸெஷா: தாநு ஸாபுத: புவதி, ததொ மஜஸாஹபெ விவரநு,
மஜந ஸுஹித: சுஹபொ நாபஸு தஸிநு, ஹஸிநாபுரொ | ஹஸிநாபு
ராஜா தெந நிபிபுதகூபா || ௫ || நிவிபுசுசுபு புவதததி—புஷெதி ||
சுதேஜம் ஸுசு ஸவபு ஸுஸு மஹு ஸுசு ஸுசு ஸுசு ஸுசு ஸுசு, பீஷி
புராவா | சுநுபிபு புஷா ஜெஹு சீபஜெஷா பெஷ: ஸுராவ: ஹிபாவஜபா,
வஸுபரிபாநம் க்யதவத: | சுநுபிபுதெந சுயபுதததெந நுத உத்யு
தம் ஹதி | நுதஸு வுரதொ மஹதஸுதஸு து ஹிபா ந வரிதயம்
ததிதம் வீசு உயம் ஸு சுயம் வுராவதி விபா ஹெ: தவாஸி | விவிதா
வதிதா புஷிபுஸு || ௬ || சுயரிதி || வனவ ஹுதெந ௨நிநா ஸுஹ, யத
ஸாவாபெ வனஷா ஸாஸுதீ ஹாவதீ ஸுதி: ஹாவதஸுஹிதா || ௭ || வனத
புராவாநம் வஹுகாவஸுராவாவெசுத தஸு கெசுத ராவஸுராவம் புஷபு
பிதாஹ—ஸுததி || மொபொஹநதாதும் காவம் புவதீசுதெ; தபி ந
விசுராயபு | தெஷாம் சுஸு ௨மஹாநு தீயபு குவபு வவிதீ குவபு
தஸுபெவஹுதொ வகெதாஸுபு || ௮ || ஸுராதஸுரிததீவாஸுபு
யத: ,சுத: சுயபெதாஹ வஹி:—சுயரிதஸுஸுதரிதி || ௯ || முணீஹி சுயய ||
சு || ஸுததி || ஸுஸுராவ புஷதீபு வெதி விதகெபு கஸு வா ஹெதொ:
கஸுராவாஸு, சுயிராவ புயம் சுயிராவாஸுபு, ஸுபேநாபுத || ௧௦ ||

நகனீகி யஸு வாடிநிகெதம் உரணவீடு | யநாநாநீய ஸக்த வொநகீனி
 கஜ! ஹெஸகுத! யுவா தருண வனவ வெனஷத வெனஹ | சூதநெ வடி
 ரோஷ்டம் | கஸுஹி: ப்ராணெஸுஹ ||௧௩|| நநா! விரகஸு கிம் யநாநி
 ரிகி வெததூஹ—ஸிவாபெதி | யொகஸு ஸிவாப ஸுபாய | ஹவாய
 ஸபேபெ | ஹகுதபெ வெஸுபபாயதெஜீவனி, நகூதாதுடம் | வனவ
 ஸதி, கஸு ராஜா மிவெடி விரஜிவரி வரெஷாரோஸ்யம் கெவ்வரம்,
 கூதொ ஹெதொ: ரெரோவ நஹி வரெவஜீவநம் ஸுபம் துகூரெவித
 ரித்யுடம் ||௧௨|| ததிகி || யதிஹநபுஷெடி ததவடம் நொஸுஹம் ஸரி
 வகூ; யக் கஸுக் வாஹம் விஷயெ மிராம் மொவரெ சுதெ ஸூதம் வார
 டுதம் கூரம் ரெநு | மொநுஸாடிநுது வெவிகவூகிரெகெண கெதெவணி
 ககூயக் ||௧௩|| கஸிவ யும உதூடி ப்ராநாம் யூஸஜநகயந வதிவக
 ரெதரோஹ—ஜாவரஹி || துதீபெ ஜாவரெ ஸரிநுப்ராஹ || ததெது
 வெகூபாரோஹ, யுமஸு பபபெ வரிவகெது வரஜாமஹத்யுடம் | வரஸ
 யூரெவரிவரஸு வஸொவீபபூஜாதாயாம் ஸதவத்யூ | யொதஜூந்
 யூஸொஜாதம் ||௧௪|| ஸஹி || ஜெரெவஸுஸு ஜெஸுநாநிகம் க்ரெகெது
 யுடம் | சூவ்நொ வஹிவெகி ரெஷம் | விவிகு ரெஸ உதூடி விதெகூ
 மூதூதுடம் | கெநெநெவ ஷடிகாஸு ரெஸூநம் ஸதிவித்யு ||௧௫|| வரா
 வரஜு ஹி || சுத வ ஷி: யுமபடிவூ கிராநிகம் வீகூ ஸவபுணடா
 ஸுரோணாம் யகி தம் தஜூவிகி துதீபஸுரெகெநாநய: | வராவரஜு: சுதீ
 தாநாமதவிக | ஷகூ ராஹொ வெமொ யஸு, தெந காமெந யுமதொ
 யபூரணாம் யுகிராம் ஸஜாம் ப்ராஹம் வீகூ | தயா ஹவி யுமெ யுமெ ||
 ௧௬|| ஹதிகாநாநி || ஹதிகாநாம் ராநாநீநாம் | ததூதம் கால கூதம் |
 நிஸகூவ வெயபுஸகுநாநம் | ரெரெபாநுதீநம் || ௧௭ || ௧௮ || ததஸ் |
 வாதெஹடாது ரிகி || ஹொதெ ராவகூதாஸுநாரபீகிஜ: உதெஹடா
 தார: தெரநுஷெயம் கடு | ருஹம் விஸூகிரம் கடு யஜு ஸனெதெ
 யஜூநா ரெவெஹாய ||௧௯|| வாதவிபுரெவாஹ—பீநிகி || உபுதா: பூய
 கூதா: ||௨௦|| ததெதுகி || கவி: வதிவட ரீராம்ஸாகூகூயக் ரெஜெநி: || ௨௧
 கயவெகி || ஞாரண: ஸயவெடூகூலிவாராநெதூ ப்ரவதெ: || ௨௨ ||
 தஹி || யுஸுந விறாம க்ரவக: ||௨௩|| வெடிவிறாம ப்ரபாஜநோஹ—
 தஹி || யெ வதிவடி: ரெயாவியபூயபுநெ, வனவெகி || ௨௪ || கிஹ—
 ஸீகி || ஜிஜ்வஸவ: ரெதெவணி: கெஷ்டரோ: | தெஷாம் கடுரூபெ
 ரெ யஸி ரெ யஸூயநெ வனவ ஹவெக் கெநெ ப்ரகாரெண ஹவகி ||
 ௨௫|| சுத வனவ—உதீகி || தெஷாம் க்ரபயா ஹாதரோஸூநம் ரெநிநா
 க்ரத்யு || ௨௬ || ஸவெகி || ஸவடூதகெநாவி கடுணா | நாதிபுலீக
 ஹடி யஸுஸ: ||௨௭|| விதக்யநிகி || விதஸூ ப்ர ஸநகெ ஹதம் வித

கூடுபந் ஐடிஃவாஅவ ஸுமத்யு ||உஅ|| ரோநிதாஹதி|| ரோநிதாஃ வடுஜிதாஃ||உக||
 டுஸ்யுத ஐதி|| டெஹுஃ டெஹஹவஃ, சூதாஜீவஃ, வஸுதொவிஹஃ வரி
 வடுண்டு வரவ|| சூதநா ஸெந ரடுபெண||௩௦|| சஸஜநஹதி|| ஈஸாவநஃ
 தாடா||கூபா||வஹ்வாஹதி; ஸ்ஹவபுஸா ஸ்வணாயுராவநா||தஷ்டஜம்
 கௌ|| தகூ||ஸாயவொ ஸ்ஹவபுஸுஃ||தெஷு||ஸதஃ||சதிஸு||ஜொவி||
 யஜா||ந||கெவஹிஸம்வஹ ஐவாஹதி; ப்ரகூ||த||ஸ்ஹவபுஸீ||ஸ்ஹவபு
 ஸவாநவி||உஸதகீ||தி||வா||ர||ஹ||ரெ||க||நீ||ப||த||ரொ||ஹி||சஸாவதள||ஹெதம்
 ஸப||ரெ||வா||ஸ||ஹ||தெ|||பா||யெ||ண||ஹ||டு||ய||ஸெ||ந||||௩௧||பிரயாஹதி : ஹி||ய||ஸா||த
 வனவ||ய||டீ||ஃ||ஈ||யு||த||ஸு||பிரயாஃ; விஹம்||ஸ||டு||நம், சூதா||ம்||வி||டி||தஃ
 வெ||ம்||பா||ஹ||வ||தஃ||௩௨||கூ||ஷ||ஸெ||தி||கூ||ஷ||ஸு||யு||ஸ||ஸு||பா||மா||டா
 ஹு||தம்||ஸா||ஸ||தீ||ர||ஸம்||||௩௩||ஸா||ர||வ||ஜி||தம்||நா||ர||டம்||சூ||ம||த||கீ||ஜி||யா||ய
 ஸஹஸா||ப்ர||கூ||தா||ய||வ||டு||ஜி||யா||ரொ||ஸெ||தி||||௩௪||

ஐதி||ஸாவாயபு||ஜீ||விகாயாம்||வதூ||தூ||யு||யவ்யூ||வ்யூ

வஹ்||ரெ||ஸவபு||ய||டெ||டி||ஜொ||ஹரி||கீ||த||ட||ம||ள||ர||வ்யு|||

யு||ஸ||வி||த||ப்||ஸா||டா||ய||நா||ர||டெ||நா||வ||ஜி||ஸு||தெ||||

சு||யெ||தி||||உ||வ||ஸ||ஜீ||வெ, சூ||லீ||நம்||வி||ப்||வ||ஜி||டம், ஸ்||ஹ||ஹ||வாஃ||ரெ||ஹா

யஸாஃ; ஸு||ப||நம்||ரம்||ஷ||ஹ||ஹ||தி||வெ||த||யெ||ந||ம்||ரம்||வ||ப்||ஸ||தி||ஜெ||டி||டா||த||யெ||தெ|||ய||வா
 ஹ||வெ||த||ய||யி||கா||ஸு||யெ||டி|||சு||ஹொ||!||ரெ||ஹா||ந||வி||ரம்||ஹு||தீ||தி||ஸு||ப||ரொ||நம்||||௧||
 வா||ரா||ஸ||யெ||டி||தி||||ஸா||நீ||ரம்||ஸா||நீ||ரா||லி||ரொ||நீ||சூ||தா; சூ||தா||நா||தெ||ந||ஸா||நீ||ரொ||ண
 க||லி||க||கி||ம்||லி||லி||க||வரி||தூ||ஷு||தி|||ரொ||ந||ஸ||சூ||தா||ரெ||நா||லி||ரொ||நீ||,தெ||ந||ரெ||ஸா
 வரி||தூ||ஷு||தி||க||லி||க||நொ||வா||?||||௨||ஜி||ஜொ||லி||தி||தி||||ஜி||ஜொ||லி||தம்||ஜொ||தூ||
 ரீ||ஷ்டம், ய||டீ||டா||டி||ப||சு, த||த||வ||டம்||ஸம்||ஸம்||வ||நம்||ஸ||ஜி||கீ||ஜொ||தம்; ம||த||யு||தூ||யா||தொ
 ஜொ||டா||நா||ய||டீ||க||கூ||யா||சு; சூ||வி||ஸ||ஸா||டி||நம்||ஷி||த||ஹெ||த||யு||டி|||சு||யீ||தி||வா||டு
 ஸம்||ஸொ||ய||நம்|||ஸம்||ஸ||ஜி||ஹ||கெ||ஹெ||தம்||ரெ||ஹ||டி||ஹு||த||ஜி||தூ||டி||ஸ||வெ||டி
 ர||யெ||டி||பு||டி||டி||டி||லி||லி||வரி||ஸு||ஹி||தம்||வரி||வ||டு||ண||டம்|||கி||ஹம்||||௩||ஜி||ஜொ
 லீ||தி||தி||||ய||தூ||நா||த||நம்||நி||தம்||வா||ம்||ஸு||ஹ; த||யு||கூ||யா||ஜி||ஜொ||லி||தம்||வி||யா||ரி
 தம்||சு||யீ||த||ஹ; சு||யீ||ம||தம்||பா||வ||ஹெ||த||யு||டி|||சு||யா||வி||ஸொ||வ||லி||?||த||தி||ரெ||தூ||
 ரீ||தி||ஸொ||ஷ்டம்||||௪||சூ||லீ||தி||||சூ||தா||ஸா||நீ||ரொ||ரொ||ந||ஸ||ஸு; த||தூ||டு||ஹ||ஸு||யாவரி
 தொ||ஷ||ஸு||கா||ர||ணம்|||சு||ஷு||கீ||ஸு||டம்|||ஹெ||நா||ர||டி||!||கூ||யா||கூ||யாம்||வு||ஹா||ரீ|||
 சூ||தூ||ஹொ||வொ||ஸு||ஹா|||த||ஸு||யா||தூ||நொ||டெ||ஹொ||டி||ஹு||தி||தம், சு||த||வ||ன||வ||சு||யா

யொ மஹீரொ வொயொ யவ்ய தஹ்வஜிஜிபுகபுகஃ || ௫ || சமாபவொய தாஃ
 ப்ரவஹபநாஹ ஜாஹாஃ—ஸஹதி || ஸவபுமஹஜோநெ ஹெதஃ; யஜு
 ஸூத்ராராணஃ சுநாதிஸிஃ வாரூஷஃ, உவாலிதஸ்யா; கயஜிபுகஃ?
 வராவரெஸஃ காயபுகாரணநியனா, நெநெஸவ ஸஹஜோதெண மஹெணஃ
 க்ருக்ஷா விஸம் ஸஜஜீத்யாதி || ௬ || கிஹ—கூரிதி | கூம் திரொகீம் வபபுப
 ஹகபு உவ ஸவபுஸீபு, பொமவெநெ ப்ராணவாயுரிவ ஸவபுப்ராணிநா
 ரிஜேஸரநு, சூதஸாக்ஷி வஹிவ்யதிஜஃ; சுதஃ வரொ வ்ரஹ்ணி யபுகதஃ
 யொமெந நிஷாதஸ்ய தபுகதம் யாஜிவெநெ—“ஹஜாஹாரஜிஹிஸாஜாந
 ஸாயுயாகபுகணாபு | சுபனா வரொயொ யபெயா யபெயாநெநாதபுஸபுநம்”
 ஹதி || சுபரொ வ்ரஹ்ணி வெஜாவெ வ்ரெதஃ ஸாயுயநியநெஜி நிஷா
 தஸ்ய ரெ சுஹரிக்யபும யநுபுகதம் தஜிவக்ஷிவதகபு || ௭ || ஹவெதகி || ஹவதா
 சுநாதிதபுயபம் சுநாதுபுயபம், ஹவபுஸோவிநா யெநெநவ யபுகாதி
 ஜோநெநாஸா ஹவாந துநெஷி || தததெதபுஸபுநம் ஜோநம் விஹம்
 நுபுகதம் ஸபுகதம் ரெநெ || ௮ || நநா ! ஹவபுஸவனவ தத ததாநா
 வணிபுதனாஹ—யபெதி || வ ஸவாபுகாதிஸாயநாநி வ, தயா யபுகாதி
 வக, பாயாநெந வாஸுநெவஸ்ய ரிஹிரா நெநாஹ உத்யபும || ௯ || வாஸு
 நெவஸ்யிரிகாநுவிஷயஜோநவநெவாநு விஷயம் வாதூதபுஸபுஸவிவெ
 த்யாஹ—நெதி || வித்யவநெவி யபெயொ ஹரெயபுஸொ நப ம்ருணீத
 தபாயஸனீயபும காகதயூநாநா காரிநாநா ராகிஸூநம் உஸனீ ரெநெ |
 கூதஃ? ரோநஸாஃ ஸகூப்யாநெ ரெநலி வதபுகாநாஃ ஹஸாஃ யதயஃ பத
 நிரரெநி கஹிபுவிஷி நிதராநா நரரெநெ | உஸிக் கூபாஃ உஸிக்ரெநீயம்
 ப்ரஹ்ணயொ நிவாலொ யெஷாநெ; யயா ப்ரலிபா ஹஸாஃ ரோநஸ
 ஸரலி வரஹஃ கரெநீயாஸுஷணாநி விஹாபவாயஸா உவ வரித்யுநொஹிஷ
 விவிபவித்ராஹபுகெவ்யுஹிஷமெதபு காக கீவாஸூநெ ந ரரெந ஹதி
 ரெஷஃ || ௧௦ || விநாவி துவநாநாபும ஹவபுஸஃ ப்ரயாநம் வஹம்
 வவித்யிரிகாஹ—தஜி || ஸ வாலா வாயிஸமபுஸ, வாவஃ ப்ரயொமஃ ஜநா
 நாநா ஸபுகெஹா ஜநதா, தஸ்யாஃ சுஹம் விபூவபதி நாஸபதீதி தயா |
 யஸிநூயிஸமெபு சுஹவத்யவி சுஹஸவாபியுகெவியிபுகிஸொகரெந
 ஸ்ய யஸொஹிதாநி நாரோநி ஹவனீ | தத ஹெதஃ, யஜூநி நாரோநி ஸாய
 வொ ரெஹாஹஃ வகூரி ஸகி ஸுணனி, ரெநாதரி ஸகி ம்ருணனி, சுநயா
 தா ஸுயரெவ மாயனி கீதபுனி || ௧௧ || ஹதிஹம் ஜோநம், கபுக வ நுபுக
 ரெவெதி ரெகெரெகிநூயெந புஸபுகி—நெநஸுபுகி || ௧௨ || நெநஸுபுகி
 நிஷபுகி ப்ரஹ்ண தநெகாகாரகூநிஷபுகிதாரபுவம் நெநஸுபுகி || சுஜிதெ
 சுநெநெத்யுஜம் உவாயி தநிவதபுகம் நிரஹம்; வஹம்ஹிதரெவிஜோநம்,
 சுயுதெ வாவொ ஹதி தஜிபுகதவெச? சுஹரிக்யபும ந ரெஹவெ ஸபுக

மவரொக்காய ந கலு தஹித்யுடி! ஸஸ்தா ஸாயநகாடு வ மவகாடு வ
கூழும் டுஃவரடுவம் யதார்டும் கடு, யதவுகாரணகார்டும் தவெதி வகா
ரஸுநயம்; ததவி கடு ஸஸுரெ நாவிகுதம் வெதுதஸுநவதெ? வவநி
டுவகெவந ஸத ஸொயககூபாஹாவாக்||கஉ|| தடுவம் ஹிஸுடுநாநி ஜூந
வாகூதும்புகடுகளஸுநாநி ஸுயுடாடுநெவ; யதம் சுதொ ஹஸுஸுரிதடு
வாநுவண்டெய்துஹ—சுதஹி||சுதம் சுதம் காரணாக் சுதொவா யயாயுடா,
டிசு யுயுடிஸு; ஸுவி ஸுபம் ஸுலொ யஸொ யஸு; ஸதெது ரதம்,
யு.காநி வு.காநி யெந ஸம்; ஹவடுவம் டிஹாமுணஸூவக், சுதம் உருசு
டுஸு விவிபம் வெஷ்டிதம் ஸீலாவெவிசு, விடுதகாமெருண சுவிவஸு,
வஸுடுகடுப கடுமஸுஸு ஸுக்வா வண்டெய்துடி; | வஸ்து வாசுநா
திதி டிபுடுவாருஷ ப் பொமொ நாமுவவநம் ||கஉ|| விடுகடுபெ டொஷா
ஸுரோஹ—ததஹி|| தத உருசுடுவெஷ்டிதா யுடிஸு; சுத வஸவாநுயா
ப் காராஸுரெண யதிஸிடிடாஸுரம் விவகடுதம், தயா விவிசுபா சுடுதெம்
ஸுரிடுதெம் ரடுடுபெம் நாரி: வதுவடுகடுநாவஸிடுதெம், டுஸி.தா
சுநவஸி.தா ஸதீ, டி: கடுவிசு ஸுஸுடம் ஸுநம் ந வதெ; வாதெநாஹதா
சுவடுணி.தா நளரிவ; தடுகூம் துதாஸு—, வுவஸாயாதிசு வுபுடு
கெஹ காராநதந்!|வஸுஸாஸா ஹுநஸுஸு வுபடுபாடுவஸாயிநாம்”
ஹுதி||கச|| தடுவம் ஹரிபஸொவிநா ஹாரதாடிஷு சுதம் யடுபாடிவண்ட
நடுகிஸிதாடுதிசு; ப் துத விருபடுவ ஜாததிசுஹ—ஜுஹுவி.த
தி|| ஜுஹுவிதம் நிடுபா கார்டுகடுபாடி, ஸுலாவதவஸ ரதுஸு தது ராமி
ணம் வாராஷஸு யடுகடுதெ யடுபாடிடுமஸாஸதஸுவ டிஹாநயம் வுதி
சு: சுநாயம், ஸாஸுலாஹுவநிதிடி; | சுதம்? ஹுத ஸுஹ, யஸு
கவ வாசுதம் சுயடுவ டுடுவா யடு ஹி ஸிதம்; ஹதம்: ப்ராசுதம் ஜநம்
தஸு கார்டுகடுபாடி, சுடுநுத தகுவடுகடு கியடுபாணம் ஸுபடுவ வா-சுடு
கியடுபாணம் | யஹா—“ந கடுணா ந ப்ரா யடுநுத துாமெடுநெகெ கடு
தகுவடுநஸு” ஹுதி ஸுதா கியடுபாணம் நிவாரணம் யயாயுடுதெதி
ந டெடுதெ | ஹு வுதிடுமடாநயிகுதவிஷயடுதெதி? கலுயதீதி |
தடுகூம் டிஹாஸுராவநுடுவ ஹடுடு—“தடுதெ வம் ஸகடுதெ வதூம்
யெடுவஸுடாடிபொ நாரம்! ஹுஸுஸு ந ஸகடுதி சுதம் தெஷாடுபம்
வியம் | நெஷிகுஸுஹவயடு வா வரி ப்ராசுதாவி வா | நெதாவஸு
ஹுதவஸு தெநாடுவதடுவதெ” ஹுதி||கடு|| நநம்! யடுபா வு
திடுமடா நிடுதெ; தஹி நிவுதிடுமடா ஸவடுகியாதுாமெடுநெவ
வாரடுஸுரஸுவஸுரடுவாநுவடுதெம் கிம் தடுஸு: சுயடுநநாவி |
ததுஹ—விவகடுததி|| விவகடுதம்: நிவாணம் சுடுடுவ நிவுதிதம்: ஸவடு

[illegible]

கவ்ய லீலா, ஐத்யவெக்ஷாயாரோஹ—ஐதீதி || ௨௦ || ஹி விஸ்ரம் ஹவாநெவ,
 நக்ஷஸ்ராதீதரஃ; ஸாஸ்யராசு வ வஹோநவ்யயக்; ஸாஸ்யராஸு வ வஹா
 த்யயமித்யயஃ | தத் ஹெதஃ, யதொ ஹெதொஃ ஜமதஃ ஸ்ரீத்யாடிபொ
 ஹவனி, சுநெநெவ லீலா சுவி டிஸிபுதாஃ | யஜ்ஜா, ஐதம் விஸ்ரம் ஹவாந
 உதர ஐவ, யஸ்ஸஜீவொ ஹவாநெவவெதநாவெதநவ வஹஃ தக்ஷுதிருகெ
 ண நாவலி; ஸ வநவெக்ஷத தித்யயஃ | ஹிநவெந “ஸவடம் வவிதம்
 ஸ ஹ” ஐத்யாடி ப்ராணம் ஸதிவிதம் | தவிஸ்பபெவ ஹவாந வெடிபுரொ
 ஸாரோத்ரம் வநகெடிஸாரோத்ரம் “சூவாயபுவாந வாரூஷொவெடி” ஐத்யாடி
 ஸுத்யயபுஸாபாடிநாய தெபேபா வ டிஸிபுதம் || ௨௦ || நவதவாயாயபுரொவெக்ஷா
 வீஸ்ராவதாரகூபாதித்யாஹ—கூபிதி || ஹெ சுரோவெடிக்! கூபோத்நா ஸுபம்
 சூதாநம் சுஜெவெ, ஸதொ கம் ஜமதஸ்யிவாய வ ஜாதபெவஹி சுதஃ? வரஸ்ய
 வம்ஸஃ, சுதாம் ஸம்ஸவதிதம், தக்ஷஸாநஹாநம்ஹவஸ்ய ஹரொஸ்யுடியஃ
 வராக்ரஃ சுயிசுயிகா மண்தாம் நிரதிவ்யதாம் || ௨௧ || சுநெநெவ தவ
 சூடிஸவடம் தவஸஃ மஹம்ஸ்யாதித்யாஹ—ஐதீதி || ஸுதாடிபொ, “ஹாவெ
 நிஷா” | ஐதெவ ஹி தவஸ்யவணாஹொவிவ்யுதொ நிதெய்யபுமஹம்; கிம்
 தக்? உதீரொகமுணாநம்வண்டநிதி யக் || ௨௨ || ஸதம்மதொ ஹரிசுயா
 ஸ்வணாடிமஹம் ஸவ்யுதாநெந வ வஹபதி—சுஹிதி || சுஹம் வாரா
 வதிவடகெவ, சுதீதவவெ வதிவடிஜநி, வெடிவாடிநாம் டாஸ்யாஸகாஸாடி
 ஹம் ஜாதொஸி நிரதிவிதஃ நபாக்; பொமிநாம் ஸந்யாவலிநாம், ஸம்ஸுதி
 ஷெண, ப்ராவுஷி வவெடிபாவெக்ஷிதெ வாதூடிபொஸ்ய, நிவிடவக்ஷதாம்
 நிவெடுஸஜெகத் வாவம் சுதபூதிவ தாம் || ௨௩ || தஹி || சுவெதாநி மதாநி
 சுவிதாநி வாவதாநி யஸ்யாதலிந, நிபதெந்தியெ | சுயுதகீயநகெ துத
 கீயாஸாயநெ, சுநாவதிபுதி சுநாகுதிவெ || ௨௪ || உஹிஷெதி || உஹிஷெஸ்ய
 வெவாந வாத்ராந, நெதஃ ஹெஜெ, சுநாஜ்ஜாதஸ்ய ஹெஜ்ஜத்யுநாஸிஷெ
 ஸ்ய, ஹம்ஜெ ஸ, தெந ஹெஜெநநாவாஸகிவிஷொ ஜாதொஸி, தெஷாம்
 யஜெ வாரஜெஸ்யாஹஜந வநவ சூதநொ கெஸஃ ராமிஃ வ ஜாயதெ ஸ்வேத்ய
 நுஷஃ || ௨௫ || ததெதி || சுஸ்யுணவா, ஸுதவாநஸி, ஜெ ஸ ப்பா
 கெஜெவ ஸ்தஸிப்பா, ந கூநெந வயாஜ்ஜிநித்யா, சுதொ கெஜெஸ்யாவளந
 ராக் || ௨௬ || தலிநிதி || வி யம் ஸ்வொ யஸ்ய, தலிநி ஹவதி, ஸ்வாரூ
 வெடி, சுஸ்யிதா சுவ திஹதா, கிரிவவதித்யுநுஷம்; யயா கெஜாவரொ
 வ வஹாதீதெ, ஸ்வஹாதிவெ, கிமி; ஸடிஸக ஸ்திவம் ஸதிக்கா வ வநத
 ஹரீரம், ஸாரோபயா ஸாவிடிபா கலிதம் | ந தம், வஸுதொஸி, வநதத
 ணெஜெவ வஸ்யாஜீ || ௨௭ || வநவா ஸாஜெ கும்படியெடி ஜாதெ டெஹாடி
 க்யதவிஷெவநிவ்யதிஸ்தாரணமதிதரஜிஸரொ நிவதிபுக்ஷா ட்யா ஹிஜபா

தெதூஹ—ஐதூதிதி || ஹரெயபுஸம், சுநுஸவா தி காலம் || ௨௮ || தஸ்யேதி ||
தஸ்ய ஜோதஸம் பகவதாயபுஸ்ய ஜோதகிதம், தெ, ப்ரஸி தஸ்ய விநீ தஸ்ய
|| ௨௯ || ஜோதகிதி || மஹுதகிதி ஸாயநஹுதகயதேதகஸ்தோநம்
மஹுதகிதாயம் தெஹவபவிவிக்ரதஜோநம் மஹுதகம், ததூவெயுர
தகஸ்தோநம் மஹுதகம், ஹவதெதகிதம், ஹவதம் ஸாஸம், சுநவொவநு
உவதிஷ்டவணம் || ௩௦ || ததெவஜோநம் பதிவெபுதகஸ்தோநாயபுஜோநாக் விவெ
கெந ஐஸுபதி—யெநெதி || சுவிஜோதவாநஹம் || ௩௧ || ததூயநயதே
ரஹஸ்யம் ஸுவிதகிதூஹ—வநதகிதி || தாவதயஸ்யாயுதிகா
தெஸ்திகிதிதம் தெஷஜம் நிவதகம்; ஸகஸொயகரிதிபாவக் | கிம் ததூவகி
ஹவிகம் ஸிவிதகம் யததேதக, சுயதேதெ, ஹவதி ராஸுரெ ஸவத
நியதாரி, வநவகி ப்ரஹ்ணா சுபயுதவநுணபுரதிவெ || ௩௨ || நநு!
ஸம்ஸாரஹெதோ: சுபேண: சுயம் தாவத யநிவதகஸ்கம்? ஸாஸிதெஷெந
வததகி, ஸஜுஷாஜோஹ ஜாஹாம்—சூபிதகி || சூபொரொமம் யெந
யுதாதிநா ஜாயதெ ததெவ கெவதோபகாரணஹுதம் துஷம் | தரோ
பிம் ந வுநாகி ந நிவதகபதீத்யயம் | கிம் து விகிதிதம் துஷா
ரெஹபாவிகம் ஸதூநாதெதவ || ௩௩ || யயா—வநவிகிதி || தயாத்விநாஸாய
சுபேநிவததெ, சுபெநெ ஸிதேபா ஹவதி | வரெ ராஸுரெ | சுபிதாஸு
விததாஸுணம், சுதூவ யதேபேஹெதவா, ததஸ்தூவா, ததஸ்தேபுஸா,
ததெதா ஹவதயாஸு வணம், சுதெதா ஹவதி ரதி, தயா வ தெஹவபவிவிக்ர
தஜோநம், ததெதா ஜோஹ வகி, ததெதா ஹவததஜோநம், ததஸ்தூவபா
ஸவதஜோஹ ஹவதஜோநாவிகாவதகி சூரோ ஐஸிதகம் || ௩௪ || நநு! வ,
ஜோநெநாஜோநபாவசுபேநாஸம்; ததஜோநம் வகிபொமாஷ்வகி, சுயம்
சுபேணா சுபேநாஸஸுததூஹ—யதிகி || ஹவதவதெநெந கியபிணம்
சுபேஹிபொமம் ஜநபதீதி || ௩௫ || தது ஸதாவாரெண ஐஸுபதி—குவபா
ணாதகி || யதூபதா, ஹவதகம் ஸிக்ஷபா சுபேணா குவபாணா ஹவதி, தரா
சுஷஸ்ய மணநாரிநி மூணதி சுநுஸுரணி வ | சுஷஸித்யயம் | உயநெ
ஹவதிக்ஷா “யதரொஷி யதஸாஸி யஜோஹொஷி ஐதாவி யக் | யதவ
ஸுஸி களதெப! ததூரூஷி தேவபேணம்” இதிகி || ௩௬ || சுதேநஸுரண
ரதிவபொஹதிகெதகஸ்தோநம்; ஜோநெநதகஸ்தோஹ ஜாஹாம்—நிதகி ||
நரொயேஹி தேநஸா நநெநுபேதேஹி || ௩௭ || இதிகி || சுபேநா தேநெ
சுபேதிகி—சுபேதேதூதகஸ்தூதிரிகேதிகி—சுபேதேதூத, யதெதெ பதிஜயதி, ஸ
புமோநு ஸிதேபுதகம் || ௩௮ || ஹவததகிதேயி ஹரி: ஸுஸஜுஸம் ஜோநாதிகா
ததவாநிதூஹ—ஐதிகி || ஐதே ஸுநிமேம் ஸோவதேஸம் தேதநுஷிதம்,
சுவெதஜோஹா, ஹவம் ஸீதி || ௩௯ || சுதஸுதேபேவம் சுவிததூஹ—
சுபிதி || சுஹதேம் சுநவம் ஸுதம் யஸ்ய, ஹெ சுஷஸுத! விஹோ:

விஸ்வரூபம் யஸு: ப்ரவ்யாஹி கயய, யெந விஸ்வதெந வுமெந விதாம்
விதாஷாம் வுமஸ்திதம் வெபாஹிதா வஸிவ்யதெ வஸிவ்யதெ, யசு
யத: ஸு:ஸெவ: வீவிதாநாம் கெஸாநாம் ஸாஹி கெஸஸாஹி, ப்ர காராநா
ரெண ந கெதெ || ௪௦ ||

உதிவாவாயுதீவிகாயாம் வணுரோயுபயுபவ்யா.

வ்யாஸஸ்ய ப்ரத்யயாயுதம் ஹி ஷெஷெ ப்ராஜநஸஜெ வ்யு |
வ்ருணாயம் நாரத: ப்ராஹ க்ருஷ்ணஸ்கீதகநொஜெ வ்யு |

க || ஸ்பரிஷி தயா விக்ஷேபுமபுரஞ்சபெஸாநஞாஹி தஜுரிதம்
புஜுதி—விஷுஸிரிதி || விப வஸிதெ டுநாஜெஸமஜெந க்ருதெ வஸி,
விஷுநஸெஜாவபெஷெபுஜி: ப்ராஹ தகெஸாநெஸம் க்ருதவஜி: || ௨ || ஸாயம்
ஸுவெதி || பரம் வய: உதாரம் ச்ரபம், தெ கயா, சுயம் வதிபுதம் நீதம்,
ஐஜிதி—தாஸீபுத்யுதம் கெவெ. வரம் உஜஸாசு: உஜஸவாநஸி ||
௩ || ப்ராமிதி || வணஷ க்ருஷாநா வக்ஷண: கால: தெ ஸ்புதீ கயம் ந வ்யவ
தாசு நவணிதவாந | சுயமஜாஹாவஸூஷபு: | யத வணஷ வவபுஸ்ய கிரா
க்யதி: ப்ரொபொயஸூத: || ௪ || விஷுஸிரிதி || சுகாரிஷம் க்ருதவாநஹம் |
ரெவஷகாரபொவிபுஸூஷம் மநொநாமரொபெந த்யவமஜெவ்யம் || ௫ ||
ததஸாவதநிதாலம், ததெதெ வ காதெஸெஹபந்தி தொ ந்யவஸித்யாஹ
க்யி:—வணகெதி || வணக வணவ சுஹஜாதெஜா பஸூஸூ; பொஷெதி கெ
ஸெதி வ ஸெஹாமாவஸுமெதம் || ௬ || கிஷுநீத்யுஸ்யாயுதம் ப்ர வணபதி—
ஸெதி || சுஸுதந்தா சுதொநகத்யா, பொமகெஷெ வியாநெந வஸியூ
சுஸிச; தாராயீ பொஷெத்யவி வாரவஸூஷபுஷாநம் | தஜெவ வ
ஸெஹம் வகெ || ௭ || சுஹம் வ திமதிஷுநவிஜு: சுதஸுதெதெ ந்யவஸித்யா
ஹ—சுஹிதி || சுஹம் வ ததெ ஹகூதெ தஸூர காதம் ஸெஹாமாவஸு
ஸூரவெஷபா சுதா விரஜெதி ப்ர தீக்ஷபெத்யாயுதம் | உஜிதவாந வாஸம்
க்யதவாந | வணஹாயநம் வணவஷபு: || ௮ || வணகஜெதி || மெஹாநிபுதாம்
மாமுஹணீ | மெதா, ஸத்யபுத்யு: ஜொஹம் நிபுதாரித்யு: வதா
வாஜெந சூஸூஷபு: ஸம்ஷதாசூதம், சுதஸுசு சுவாஷசு || ௯ || தஜெதி || ததூ
தாஜெஸம் வதூதாம், ஸம் கதூரணம், சுஹிதம் ஸம்ஸூராமுஹம் கெத
காதம், ப்ராதிஷம் ப்ர ஸுதெதாநி || ௧௦ || ஸுதாநிதி || ஸுதாநி ஜமவதாந சுதி
யாதஸூத கெதெவிதஜாசுதி வதாமெபுதாநபு: | ஜமவதாஷிஷா நாமா

[illegible]

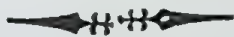

யடி, ஸ ஸம்ஸாரம் || உக || ஹனேதி || ஹனேதி ஸாநாக்ஷஸஜோயநெ
 ரோகம், ஓஷ்டம் போஷுகி நாமுகி, யதஃ? சுவீவகா? சுபூதம், கஷாயா
 மோம், காபோயொ பெஷாதெஷாம் | கூம்பாமிநாம் சுநிஷ்டயொமாமாம் |
 உஉ || கூஷ்டஹி-ஓஷ்டோஷி? தகூஹ—ஸகூழிதி || ஸகூஜஸி-ஓதம்
 பெயதி யக், ஸகூஷோய ப்யுநாராமாய, க்ஷதாதெந கிரித்ய த சூஹ-ஓதாஃ
 வுபோநு ஹுய்யபாநு காபோநு || உஉ || ஸநிதி || சுஷ்டயபாவி ஸதாம் ஸெவபா
 க்ஷபூம் மிநூம், ஷோஷம் ஸம்பாஷுகிதிபாவக் | உஃம் யொகம் ஷெஹம் ஷாவீ
 வுபூக்ஷெவாரம், ஷேநகாம் ஷேஷாஷ்டகாம் மனாவஸி || உச || ஷேரிதி ||
 ப்ரஜாமாம் ஸமெ-ஓஷ்டுஷ, மிரோயெ ஸஹாரெஷவி, ப்ரஜாஸம-ஓஷ்டு
 மிரோய உதி வா || உரு || ஷதாவதி || தகூவலிம் ஷேஷ-ஓதம் | .. ஷதவ்யு
 வா சுக்ஷரவ்யு ஷேஷதொ ஷுதவ்யு மிஸூவலிதெஷேஷுஷ, உத்யாமிஸூ-ஓதெ
 க்ஷுஷாம்? ஸம்ஸாரம் ஸவ-ஓதபிபந்து | நவஸி ஷேஷ-ஓதி-ஓதபிபந்து தக்ஷ மஹா
 ஸிம்ஹம் | “சூகாஸஸாரீரம் ஷேஷ” உதி ஸூ-ஓதக் | ஸநிவலிதெஷி, ந ஷேஷ-ஓத
 உத்யுமிம், உஷேஷ சுஷ்டுஷாய சுஷதாஃம் ப்ரணாஃம், விஷயெ க்யதவாமஹம்,
 தெந சுநாக்ஷிதஸூநு || உச || நாராந்தி || மதகூ வஃ தகூஷுஜஃ | விஷதரொ
 ஜாதொஷலீதிஸெஷம் || உஎ || ஷவலிதி || காமெ ஸூவலஸெ, காமொ ப்யுத்யம்,
 ப்ராஹ்மணசு சூவிய-ஓதவ | சுக்ஷாசு ப்ராஹ்மணசெ ஷுஷ்டாஃம் |
 தபிதி, ஸௌடாஃமீதி விஸெஷணம், ஸூ-ஓதபிபந்து ஷுஷ்டாமாய-ஓம் | ஸுஷாரோ
 ரோவா தகூ ஷவா ஸௌடாஃமீ, ரோவாகாரெத்ய-ஓம் | யஜா, ஸுஷாரோநாரோ
 க்ஷுஷிசு ஷுஷிகவவ-ஓதம் | “தெநெஷகிதி” திஸ-ஓதெண்ணாண | ஷுஷி
 காமிபெ வவ-ஓத ப்ராஹ்மணா ஷி விஷுஷ || சுஷ்ஸூடா ஷவதி, தகூஷித்ய
 -ஓம் | யஜா, தபிதி சுஷிக உத்ய-ஓம் | “தபிதித்யுஷிகவாபொ” நிதிநெ
 ருத்யுஷாரணாசு || உஅ || ப்ரபூஜ்யோநஉதி || “ஷிவாவஷுரிஃம் யொகம் மனாஃ
 ஷுஷதாஃமீ” உதி யா ஷாமவதீ ஷமதூஷ்டுஷார-ஓவா, ஸூஷா ஷத்ய
 -ஓம், ப்ரதிஸூ-ஓதாம் தாம் ப்ரதிஷமவதா ஷி ப்ரபூஜ்யோநெ நிபயோநெ
 ஷதி | ப்ராஹ்மண க்ஷுஷி யக் தநிவ-ஓதணம் ஷோஷி: யவ்யு, க்ஷுஷணம் நிவ-ஓதண
 ஷவ நிவ-ஓதணா யஸேஷி வா, ப்ராஹ்மணசு: வஹ்ம-ஓத-ஓதகொ ஷேஷம்,
 த்யவதக் | சுநெந வாஷ்டுஷதம-ஓதாம் சுக்ஷாரஸகம் ஸூஷகம் நித்யுக்ஷ
 ஷித்யாமி ஷிவலிதம் ஷவதி || உச || க்ஷூஷஉதி || உஃம் தெந், யொக்யோஷா
 பொவஸம்ஹுத்ய, உஷுதம் ஷகாஷ்டுஷஸூஷி ஸபாநெ ஸீநாராய
 ணே, ஸிஸமிஷோ: ஸயநகூத்யு-ஓஷிஷாம், விஷோ:ம், ஷேஷணம் சுஷம் ப்யு,
 சுந-ஓதணம் நிஸூஸெந ஷஹ, விவிஸெ ப்ர விஷ்டாஷம் “ததொஷதீ
 ய-ஓஷிஷாம” உதி சுஷெஷ-ஓதம் | ஷூயநெஷலீதிவா-ஓம் ஷூயநெ

ஸஸ்ய சுயநெ சுஹஸி ஸிஸயிஷொஃ ஸ ஹணஹி ஸ்ரீநாராயணெநாமெஹ
 விவக்ஷயொகூதித்யமதேவ்யம் || ௩௦ || ஸஹஸெகி || ப்ராணெஹிஃ ஹித்யெஹிஃ,
 சுஹம் ரீர்விதிஸாஃ தநுஹி பீஷயஸு, ஜஜீரெ || ௩௧ || சுஹரிதி || யெ வ
 சுதிபுணஸெ ஸஹி நபுபாணி, யெ வ தவ குஹிஸு புஹெரெகம் மதாஃ, தெ
 க்ஷஹநபுபாணி சுஹஹு ரீஹ, விஷொரநுமு ஹாஸ, சுஸநித்யுதஃ சுபணிக
 ஸ்ரஹயபபுஸு, சுஹபுஹிஸு வயெபுரி வயபுடாதி | ஸ்வித்யுவிவாதா
 சுபு திஹதா மத்யபுஸு ஸம் || ௩௨ || நநு ! கிரிதி வ்யபுடநம்? ரஸஸாரா
 ஜீயா மொகஸம்மொபுரித்யாஹ வதாஹிஃ—தெவதூதிதி || தெவெந ரா
 ஸரெண, ததாஃ, ஸாராஃ நிஷாஹிஷுஹமாநார ஷஜ்யுரீயெவதவஹி
 ஹி ஸவ | த வணவ ஸ ஹ, ஸ ஹாஹிஷுஹகாஸ, தெந விஹிஷிதாஃ
 ஸதவ்விஸவஸுராதித்யபுஃ | ரீமபுயிகா ரீமபுநாராவதீம் க்யூகா ||
 ௩௩ || ஸ்ரபு யொஜநரீஹ—ஹ மாயதஹி || || ௩௪ || வணததி || ரீதாஃ வீஷ
 யாஃ, தெஷாஃ ஸுபாஃ ஹொதாஃ, தெஷாஹிஹ | குகூராணி விதாதி
 யெஷாஃ தெஷாஃ, ஹரியபுநாவணபுநரிதி யச, வணததேஹவலிநொஃ
 ஸவஃ பொதஃ, ந கெவம ஸுதிபுராரெணுந, கிம் க்ஷநயபுதிரெகா
 ஹாஃ திஷு வணவெத்யபுஃ || ௩௫ || வணததேவெத்யுதேவயாரணரீமஹவெந
 திஷயதி—யதேதி || யஜநுகுநஸெவயா, சுபா ஸாக்ஷாஸ, ஸூதா ரீநம் |
 ஸாஜிதி சுயஹிநுகுநஸெவாரீதெண ஸாஜிதி, கிம்வாநஸுஹணவணபு
 நெநெகி ஹவஃ || ௩௬ || ஸவபுரிதி || ஹதொ ரீநஸஃ வரிதொஷகாரம் வாவூ
 தம் ஸபு வஹிஹவாஹிதம் || ௩௭ || வணததி || ஸூதெ ஸநுஜீவாஹி,
 யாஜிஹிஃ ஸபு யொஜநஸஹு ஸுதிநம் || ௩௮ || ஹரிசுயாமாயசுநாரஹிஹம்
 ஸாவதெ—சுஹாஹி || ரீதாஹி ஹிஷு, தந்திரா வீணயா || ௩௯ ||

ஹி ஹாவாயுஜீவிகாயாம் ஷஷாயூயவூவூ.

சம மாவத தஸோ துஜுந வகூம் பரீக்ஷிதம் |

ஸுவபாவபாஷாணெடி ஸஸவெ உயுதெ ||

நிமட்தஹதி || விஹம் ஸத்யேஃ, தஸ்ய நாரதஸ்யாஸிஸெம் தகாதயட
விஷடாயேஃ, முகதவாந ஸந || ௧ || ஸஹெதி || ஸஹநஜாஃ ஸஹநெவ
த்யாபாஃ, ஸாஹநெணரநி தாயா வா | ஸத்ர கரீட வபுடயதீதி தயா || ௨ ||
தஸிநிதி || ஸநரீணாம் ஷம்வெந ஸநெநெந, கீணெத, சூஸநெ ஸ்ரீபா
ஸ்ரெ, கீம் ஸ்ரீபாஸ்ரீ ஸ்ரீநீலகார, ஸரீயிநாமஸுநெதி நாரதொவ
நிஷம்யாநக்யதவாநித்யேஃ || ௩ || ஹதி || ஸ்ரீஹிநெ நிஸ்ரெ, சத்ர
ஹெதம்—ஹிபொநெந நிபுநெ, வநிவடம் ஸ்யேஃ, வாராஷேஸ்ரரீவ
ஸ்ரீக | வநிநிதிதி வா வாஃ | தஹவாஸ்ரயாம் ஸாஸ்ரரீயாம், தஹ
நாம் கீபாம்வாஸ்யுக் || ௪ || ஸாஸரீயாக்யதாம் ஜீவாம் ஸஸ்யதீவஸ்ய
நித்யாஹ—யபெதி || யபா ஸநெஹிதஃ ஸ்ரீவாவரணெந விக்ஷிதஃ |
வரொஹி மூணத்ரயாஷிநிநெஹி | தத்யுதம் தி மூணகாவிரீந
க்யுதம் | கநயேஃ வகத்யுதகாநிகம் ஸாஸ்யாதி || ௫ || கநயேஃ || கநயே
ஹஸ்யதீதி யொ க்யொக்ஷஜெஸாக்ஷாஷித்யொமஸம் வாவஸ்யுக் | வநததவடம்
ஸபா ஸ்ரீஷா வநவீஜாநெதொ தொகஸ்யாஸ்யே ஸாக்ஷதஸம்ஹிதாம் ஸீ ஹம
வதம் வகெ || ததெநெந ஸொகெந ஹமவதாயேஃ ஸெவெதொ ஸ்ரீபுதஃ |
தஹதம் ஹதி | விஷாஸதீஃ, கீபா நிபநா, நித்யாவிஷ்டுதவரீநநந
ஸ்ரீவநெ, ஸவட்யுதஃ, ஸவட்யுதகிஸ்ரீஸாஃ, தந்யாபா ஸநெஹிதஃ திரொ
வநிதஸ்யாநெ, ததீவரீதயேஃ ஜீவஃ தஸ்ய வெஸ்ரவக்யா வஸ்யுதாநெந
கொக்ஷ ஹதி | தஹதம் ஸ்ரீநா “ஹாநித்யா ஸாவிதாஸிஷ்டஸ்யிதாநந
ஸாஸ்யாஃ ஸாவித்யாஸாஸ்யெதொ ஜீவஸ்யுதஸநிகராகாஃ” | தயா | “ஸ ஸாஸ்யா
யத்யொ கீபா ஸ ஜீவொ யத்யாபாஷிதஃ | ஸாவிஷ்டுதவரீநநந ஸாவிஷ்டுத
தஸ்யுதஃவநெ || ஸாஷ்யுதாவிஷ்டுதவரீநநந ஜீவஸ்யுதஃ | யநாபயா
ஜெஷநாஸ்யுததீஃ ந்யுஹிநெ” ஹத்யாஷிதாஸ்யா || ௬ || கநயேஃவ
ஸகக்ஷா ஸ்யுதபதி—யஸ்யாதி || யஸ்யாம் வெஸ்ர—பிரீணாயாநெவ, கிம்
வநெ ஸ்ரீதாபாநித்யேஃ || ௭ || ஸஹதி || கநக்யுத்யொயயிக்ஷா || ௮ ||
ஸஹதி || கஸ்ய வா ஹெதொஃ, ஸுஹதீம் விததாம் || ௯ || க்ஷுதி || நிமட்தாஃ
ஸ்ரீஷெஷா நிமட்தாஃ, தஹதம் தீதாஸம்” யதா தெ கீஹகலிம் வுஷி
ஷ்டுதிதரிஷ்டி | ததா மஹாஸி நிவெதம் ஸ்ரீதவ்யஸ்யுதஸ்யுதம்
ஹதி | பஹ, ஸ்ரீநெவ ஸ்ரீஃ நிவததஸ்யுத ஸ்ரீய ஹத்யேஃ | நந ஸுதா
தா கிம்ஹத்யாஷிதவ்யா க்ஷவவரிஹாராயேஃ ஹ—ஹதம்ஹதம்
ஹதி || ௧௦ || நந! ஹதி காவதம் நாரீ, வநதவாஸ்யாஸ்யுதஸ்யுதம் கிம்

காரணரித்து குஹ—ஹரெரிசி || சுயுமாசு சுயீதவாநு | விஷுஜநாஃ
 விபாஃ யஸெதி, னதஜ்ஜாபுநாநிவ ஸஜெந தகஜானிகாஜெ ஐதி ஹவஃ
 னதெந “தஸு வுதெநா ஜஹாபொ” உத்யாநாஸுஸு வுபாபொநெ
 ப்ரவ்ருதிஃ சுயிரிதி யத்யுஷம் தஸெநாதரமேகம் || ௧ || யத்யுஷம் வர்
 சுதிதஃப்ரபொவவெஸுஸு யணம் சுயிரிதி “தஸு ஜநஜஹாஸுப”ரித்யாநிநா
 தஸெநாதரம் வகூபாஹ—வர்சுதிதஐதி || விவாபநம் மெகம், மெகம் வா;
 ஸஸூநம் ஜஹாபுஸூநம், க்ஷுஷகயாநா மெயொ யயாஹதி தயா || ௧௨ ||
 தத வர்சுதிதொ ஜநநிரபுவயிஷுநு குஜா தாவஜஹஸுஸுணவாஸுதாமொ
 ப்ரஹ்மஸூஸூக்யெஷெந ரகூதித ஐதி வகூம் சுயாம் ப்ரஸுநி—யதெத்யாநி
 திரிவிஃ யதா, உளணி, ரஸுதாரி, க்ஷுஷாஸுதாநாம் உளவஜீபுத்ராணாம்,
 ஸிராஹி உவஹாதி ததா தநா தாராஷு, தாம் வ ஸாஹபநு கிரீட
 ராஜீ சுஜபுநம், குஹிதி துதீயெநாநுயஃ | கிரிதி வாவாநாம் ஸிராஹி
 நீதவாநித்யுபெக்ஷாயாஜஹ—மெயெ யுதெ, யத்யுவி வான வர்சுதித களர
 வா னவ | தயாவி ஸுஜபவம்ஸஜெ யுஷெஷுமே வானவாநாம் ஸெநா
 வதிரிதி ஸுஜபாநா ரித்யுமே, வீரமதி ஸுமேகதி, சுயொ சுநதாரம்,
 வுக்ஷாஜெரெணாவியாஃ சுஜீவ்யாஃ மத்யாஃ சுஜிஜெஸுபந சுஜிவாதெந,
 ஹதா ஹாரம் ஐணா யஸு, தயாஹிதெ யுதரஹ்வெபுதெ ஐயெபு
 யதெ ஸதி|| ௧௩ || ஹத்யுரிதி || ஹத்யுஷுமெயுயநஸு | ஸெதி விதகெது
 ஐதி னவம் ஸுஜிதி பஸுநு தஸு தஜிவி யதெவெதி வாகூநாரம் | விவி
 யகெவ ஹெதம்- ஜுமுவிதா சுத்யுஜுமுவாவிஸிஷிதி|| ௧௪ || ராதெதி ||
 வொரம் ஐஸுஹம் யயாஹதி தயா, வாவஸு கஜாலிவிபுஷுவி,
 குகுவெ சுசுஜீணி யஸூஸூ, கிரீடெஸுசெகுவி தத்யுராணாம் வாவ
 ஜுதிரீடராதீத்யுமே || ௧௫ || ததெதி || ஸுமஸூகாஸு மணி விஜேஜாநி
 வாரிஜாஜுயாஜீதி யசு, யதாஸு ஹவெநாஸு ஐஹணாயஸு சுததாயிந
 ஐதி “சுஜிஜெ மரஜெஸுஸு ஸஸுவாணியுநாவஹம்|கெததாரஹஸெஸு
 வ ஷெவெதெ சுததாயிந” ஐதிஸுராணாசு | சுத்யுசுததாயீ ஸஸுவாணி,
 தெந வ வுத்ரஹணுசும யகூதெ; மாவ்வாஹநுஷம் மெகெவ்விபுஸி
 மெவெபுமெணம் உவாவரெ சுததீவரெநயாநி, யஸுர சுசுஜீ குஸநம்
 விபாய ஐஸுபுத்ராஸூஸூஸி | ஸூஸூஸூதி வாவாநாம் || ௧௬ || ஐதி ||
 வவ்வாரஜாஃ விவிதாஃ ஜெஸூஃ வாவணாநி தெதெ; ஸொஜபுநம் சுயுத
 னவ ரித்யு ஸுததயு யஸு ஸி, ஐஸிதொ வவ்ஸவம், உமம் யநுஸூ
 வாயஸு, கவிஹபநிதிராஹுஜெ யஸு மரெராஃ வுத்ராஸெநாநுஷு வசு ||
 ௧௭ || ததி || சுவதகம் சுவாவகம் | ஸு உளணி | கார வாவவாதீ |
 உஜிஜெநாஃ சுவிதஹுஷயஃ | வானவரீஸுஃ வானாநு உஸூஜிஹம் |

ந து கீதிடும் | யாவற்றும் யாவற்றும் ஸக்யம் தாவ டுவுடும் ! வராடி வசு
 வலாயிடு | சுஃ னு ஹா டுமொ லகிசுலா ஸுதாம் யனிதும் டுடித்ஸுந்,
 ருடி ஸு ஹா டுயா வலாயிடு தஸு | சுசுடிததி வாடு வாகிநவ ருராணகயா
 ஸுதிவிதா | தயாஹி- விடிநாநீநாடி சுஸிடிநாசுஸொஹிசு | தடுஸு
 ருடு டு ஸு ஸாவண- டு விசாநாநு தம் | தடுதாஹு ஸுசுடி ஸு ஸுடுதொ
 ஸுடிநு விசாநாநீநா ராசுரி விடுவாவிதவாநு | தடுதாஹு டுண நிஜிதெ
 டுஜாஹி டுராவிகா தடிசாநம் வாசுதிதம் | தயாஹி காவிடுத ருடு
 ஹா டுசுஃ வராடி வசு | தடுதா ருடி ஸு சூரிசயா டுடி டுடி டுடி
 டு.நம் வதநு வாராணஸுரம் டுமொசுடிநாநா ஸுவி விஸுரடுதா ஜாத ஹி ||
 சுடி || யடுதி || சுஸாணம் ரகசுரஹிதம் | நநம்! வலாயிடுதெ ரகசுகிஹி |
 ந தஸுராவிகுண்டிதகாநிசுரஹி-ஸுரஹி: வாஜிடுதா யஸு தம் | ஸுஹி
 ஸிரொஹு ஸு ஹாஸு | டிஜாதஜி ஹுடிவடிஸிடுதாஹி || சுசு ||
 சுடி || தடி ஹாஸு | ஸுரஹி: சுசுடிநாநம் | உவஸுஹாஸுரிஜாந
 டுதாஹி ஸுராவடுதெஹுதம்:—வாணசுஹி ஹி || ௨௦ || ததஹி || ததம்:
 சுஸாசு | வாடிஹுதம் வசுடிஹிதம் தெஜாஹிடுதெ, ததம்:
 வாணாவஹி ஹி || ௨௧ || வஸுதம் விஜாஹிதம் வயிடு
 ஸு.கி வதாஹி:—சுடிஹி || ஸுஸுடுதெஹுடுதம், டுஹிஹிநாநம்,
 ஸவஸுடி: ஸவஸுடிதா | நாஸு ஹுடி || ௨௨ || சுடி || யதஸுரிஸுர
 ஸுசுசு | சுசு: யதம் வசுடுதம் வரம் வரம்: | தததம்: யதம்:
 சுடி: காரணம் காரணம் சுவிசுரிதாஹி—சுயாம் வுடி ஸு ஸுவிஹி
 டுடுதெஹிடுதெ சுடிடுதெஹி ஹி || ௨௩ || தி வடிஹிதாவி சுடுடுதெ
 துஹி—ஸுஹி || யஸு ருபாஹிஹிடுதெ ஸு, ஸ ஸு வ ருபாஹிஹிடுதெ
 டுடிஸு; யடுடிஹிஹி உவாவிதஸு விடுதெ, ஸுந வடுடுதெ வஸு
 வடு || ௨௪ || தயா வ சுடுதெநாவதாடுதெ தவ ஸுயுவசுடிவாடுதெ ஹி
 ஹி—தயே || சுஃ ஹிஹாஹிணம் டிஹிஹிடுதெ நவவிததா
 ஹி—ஸுரஹி ஹி துஹி ஹி ஹி ஹி | தயாஹி நடுஹிஹி ஹி ஹி
 ஹி || ௨௫ || ஸுஹிஹிஹி ஹி ஹி ஹி ஹி ஹி ஹி ஹி || சுரிதி || சுரிதசு
 டி: சுடுதொ வா? சுபாதி, ஸுடிதெஹி || ௨௬ || வடுதெ || ஹி டுடி
 வசுடி ஸு ஹிஹி, தெந வ வாணஸுயாபாம் வாஸுயாம், வ டுடி
 தம் டுடுதெ, ந து தடுடுதெ கஸு ஹி ஹி || யதம் சுஸு உவஸு
 ஹி நடுதெ | வசு ஹி வடுதெ ஜாஹி || ௨௭ || நஹி || வசு ஹி
 தம் கஸுஹி || திவதசுரிதய: | சுதஸுடிஹி, உடுதெ உடுதெ: |
 விஜாஹிததிதய: | ஸு ஹிஹி ஹி ஹி ஹி ஹி வாதப | சுதயுதம்

வாழ்வு தகுவலம்ஹுது ஸ்பரோவஸாடுகை | யதஸுதெஹுதெதா?வி
 ஸவதாஹுபு பொமகாஸதொலி ||௨௮|| ஸுக்ஷேதி || வரெ ஸதூவம், த
 வனவ வீராஃ, தாநு ஹநீதிதயா | ஹதூநஃ சுஜிதூநஃ | ஸவஃ ஸுபுஷா
 குவரீ தம் சுபுஷம் வரிகுரீ ப்ரதிக்ஷீணீகூது ஸுஹாய ஸ ஹாஹு மிவ
 தயிதாம் ||௨௯|| ஸம்ஹதெதி || ததஸு உஹபொஸு தஹாஹு பொஸுஜீவீ
 ஸ'மரெஸுஸுபுதெ ஸம்வெஷிதெவ வரஸுரம் திவிசுவாவபுயாதெ சுவவெதூதாம்
 கிம் சுபுக்வா ரொஷிஷீராவாபுயிஷுள வம்சனாரிக்ஷா குவதூயயாவ உயெ
 ஸங்கஷ்டுணமீவாநிஃ உவரிகுரீதொகூஸுஸம்ஹதூவெயுதெதஃ || ௩௦ ||
 ஷுபெஷி || தபொஃ துளணிஹதூநபொஃ ததஃ தெந தஹுரீநாஃ ஸாம்
 வதூகம் ப்ரஉயாநிம் சுமீஸத தெநிரெ ||௩௧|| வ ஜெதி || தொகாநாம் வுதி
 கரவூதூயநாஸரிதூயுஃ வாஸம்ஷெஸுதேதவாக்ஷுபுஹா ஹுதூயமீவ
 ஸம்ஹுதவாநு ||௩௨|| ததஹதி || மாதமீவம்ஸஜி மாதீகீபுலீ தஸுரஸுதம்
 சுமீஷெடுணகொவெந தாரெ சுக்ஷீணீபஸுஸம், நியபுணகெஷுஷாநஃ
 வஸாம் யயெதி தஸு வாயநஸுதே உதூதூவாஷுஷாநஃ | யயாயாஜி கஃ
 வஸூரிவரஸநயாரஜி ||௩௩|| சொகரொஷாதி யுக்ஷுரஜிதூநஸு யதே
 நிஷாவூராவநாய ஸீ க்ஷுஷவாகும ததாஹ ஷுஷிஃ—ஸிவிராயெதி ||ஸிவிரா
 ய ராஜிநிவெஸநாய நெதூரீஹதூ வ கும்பிதஃ ததூயாவெநாஷெடும்
 ப்ராவூதெவதி ||௩௪|| தெதி || சுநாமஸஃ நிரவராயாநு ஸ ஹவம்யம்
 ஸுஹணாஹாஸம் ||௩௫|| ரிவொரவிஸுவஸுவாவஸு வ வயொ நயதே
 ஹதி சுஸுராயெயுதூஸுயதி தேதிதி தேதம் தேஜாதிநாவ தேதம் சுநவஹிதம்
 உநதம் மூஹவாதாதிநாஜிவம் சுநுஜிமீ வ பஹம் ஸாணாமதம் விரயம்
 ஹரயம் ||௩௬|| ஸெதி || தஹுபொஷ்வரூவஃ ததெஸுவ ஸெ யஃ வாரூ
 ஷாயுஃ யதூதொஷணபூயஸிதூஹிதாசு ஷொஷாசு ஸவூரீநு சுயொ
 யாதீதி நரகாடிகம் ப்ராவொதி தயாவ ஸுபிதிஃ “ராஜிபபூதஷணாஸு
 க்ஷவா வாவாநி தீநவாஃ | வியகுதகஸுஷா யானி ஸுடும் ஸுக்ஷிதொ
 யயெ”தி ||௩௭||௩௮||௩௯|| வனவரிதி || யதூவிவொதிதஸுயாவிஹதூம் நெ
 ஹதி சுதஹநம்புத ஹனாரிவி, “சுதூவெவபுதூநாரிவி”திஸுதெ
 யதொ தேஹாநு ||௪௦|| ததஹதி || மொவிநஃ ப்ரியஸுரயிஸு யஸு சுதஜிநு
 சொஹதெஹு ||௪௧|| தயெதி || தயாவரிஹவெநாஹுதம் சுநீதம் கதூணா
 ஜமூஹிதெந ஷொஷெண சுவாஹுமம் சுவகூதம் சுவகாரிணம் || க்ஷவயா
 நிரீக்ஷு வாரிஃ சொஹநஃ ஸுஹாவொ யஸுரஸு ந நாஜிவவாவவெதி வகாரா
 ஹாம் ஸம்ஸுதேஸுதிதி || ௪௨ || உவாவெதி || வாயநெநநாயநஸுஹாரீநா
 || ௪௩ || ஸாஹஸுஹதி || ஸாஹஸுஃ மொஷுதே ஸஹிதஃ விஸமெதூஹு
 ப்ர பொமஃ உவஸம்யமீ உவஸம்ஹாரஃ தாஹாம் ஸஹிதொஹு ஸதேஹு
 யதநுமூஹாசு யஸுஷெரணஸுநாமூஹாசு வ ஸாஷாசு ||௪௪|| ஸஹதி ||

உதி னாவாய் டீவினாயாம் ஸஷோய்யாயவ்யாவ்யா.

சுஷ்டெ கௌதிதௌ ள்ணெரஸூரூக்ஷா வரீக்ஷிதம் |

ஸ்ரீக்ஷணஸம்ஸூகி: கூஞ்ஞா ராஜ்ஞெஸூரூக்ஷா கீதூதெ ||

சுயெதி || தெ வாணவா: ஸம்வரெதாநாந் பேதாநாந் மம்மாயாபேதகம்
நிவாவொடிகநாந் ஸக்ஷணா: க்ஷெந ஸஹிதா: லியவீ: வார
ஸூகி சும்த: க்ஷா தலிங் காயெபு ஸ்ரீவாரஸூரூக்ஷவிபாநாச: || ௧ ||
தஹி || உதகம் நிநீய நிவாவொடிகநாந் ஹரிவாடாஸூரெஜாவி: வதிதா
யாவரிசு மம்மாதஸூ: ஜெ வுநமுபுஹணாடாடாவவிஸூதாஹி ம்ஜெ
தெ || ததெதி || கூராவதி ம்யிவீரம் ஸஹாநுஜிவீரஹிதம் || ௩ ||
ஸாங்கபாரேஸெதி || ம்மிஸூஹிதம் || ச || ஸாயயிகெதி || கிதவெபுபுதெதெ:
உயெபுபுநாஹி: உளவபு: க்ஷமுஹணாஹிநாக்ஷதம் நஷேராயெபு
ஷானாந் || ௩ || யாஜயிகெதி || யாஜயிகெதூஹி ஹவிகயாஸங்கெவ: சத
நெரூஸூதக்தெதாரிவ || ௪ || சூரெதெதி || செநெநய: ஸிநெநபுஷா ஸா
தூகி: தெந வ உவெந வ ஸம்யுதம் || ௫ || மனூரிகி || ராயேஸூதஸூ
உதாரம் வரீக்ஷிநாதாரம் சுவிபாவஜீ உவெநெ டிசு || ௬ || உதார
ஸ்ரீக்ஷண ப்ராபுதெ டூஹாம்—வாஹி | சுநுஸூ ப்ராபுநா
யெமொ நாவீதூஹ நெதி | க்ஷக்த: சுநம் ஹரஹிதம் நவஸூரி
யதெவாகெவாஸூரம் பேதூஹபுதி || ௭ || தத ப்ரஹுதம் ஹராவெபுதி
சுவிபுதி சுவிபுதி சுவிபுபாரதி தத சூபஸம்வொஹிமம் ஸயூ
யஸூஸ: சுதிசாவபுணெநாஹ—காரிதி || காரி யெஹம் ராநிவாதூதாம்
நஸூஸூதம் || ௮ || உபாயெபுதி || வராஹவெநாநி கௌதிதஸூ உளணெ:
சுஹம் சுபாம்பம் வாணவஸூதிநம் உஹிஸூ கதபும் ப்ரபுதம் ப்ரஹா
ஹம் சுபுபுதி || ௯ || சுதவநவ வஹம்—ததாமதரிதூஹ—தஹி ||
தஹிபுதி ததாநீரெவ || ௧௦ || வுஸநிதி || ப்ரஹாஹுஸூரூஹாநெரெ
ரநிவதபுக்ஷாதஹுஸூரிஹாரம் வுஸநம் வீக்ஷ சுநநுவிஷப: சூதூயெஷாம்
நெஸூகநிஷாநாரிதூபு: || ௧௧ || சுஹஸூதி || வெராபு: உதாராய:
சுஹஸூதம் மஹிபுதவாந் ததெஹதம் யத: சூதூசுதபுபுபி யெமொ
ஸூர ஹி வஹிஷுஸூவி ப்ரவெஸவபுநாயபுபுதம் கூரவிணாம் தஹெ
வநாநாய வாணவாநவி கூராவம்ஸஜ்வாஹெவம்கம் || ௧௨ || யதி || சுரெ
வம் சுபுதிபுபுபுஸூரிசு ஸம்ஸாநாஹி || ௧௩ || ரெதி || வநதஹுஸூ
ஸூநம் ரேஸூ: ரேநுஸூ உஹி ஜிசு || ௧௪ || ப்ரஹிதி || க்ஷஸூயவஸூ ||
நிஸூதிக்காக்காம் நெஸூ நெஸூரூ || நநு கநிஷம் ராம் கயம் நெஸூ
ரூஹி ததூஹ—சூரம் வாரவம் கூத: ப்ரக்தெ: வரம் ததூத:
ப்ரக்தெ: ரம்ஸூ: ப்ரக்தெதாரவி நிபநாரம் சுத வநவ ஸவபுஹிதா
நாம் சுஹபுஹிபு வதிணபுக்ஷநாவஸூதா தயாவூக்ஷம் ததெஹதம் ||

கஅ|| போயெகி|| போயெவ யவநிகா திரஸூரிணீ தயா சூவநம் ப்ரதிவநம்
 கெகாஹஜோ க்ஷுக்கிபொமாநவிஜோ கெவநம் நலிஸூரி சுயங்குதம் சுக்ஷஜி
 ஜோநம் யஸூநம் சுயுயபிவரிஜிநம் தத்ரவநபதி நெதி நடுபாயா நட
 லவ ருமபூஸாநம் ஷெஹாலிநாநிநாநம் வுண்ஸாநம் க்ஷு நமக்ஷுஸெ கிண ||
 கக|| தயெகி|| வரஜிஹ்ஸாநாநம் சூதாநாதவிவெகிநாநம் ததொ ருநீநாநம்
 நேநஸீநாநாநிவி ததஸூரிநாநம் நிவ்ருதாநாநி ஷெஷாணாநிவி தயா
 நெந ஷெநிநா நமக்ஷுஸெ சுதொஹகிபொமவிபாதுண்காநம் வபம் ஹிபம் சுயம்
 வஸூரி யஜாவரஜிஹ்ஸாநாநிவிநகிபொமவிபாதாநாநம் க்ஷாநம் சுயம்ஹாவம்
 சூதாநாநிவி சுவிஜ்ஜிநிஜிமநெணராக்ஷுஹகிபொமகாரயிதம் சுவ
 தீணம் க்ஷாநம் ஹிபொ வபம் சுயம் வஸூரிநேயம் || ௨௦ || ஜோ நவகொ
 ரஸக்யுக்ஷுக்ஷா வுநம் கெவநம் நலிஸூரிநிஜாநம் || ௨௧ || நலிநி || வக்ஷி
 நாம யஸூ வக்ஷிநாநம் ரோக சுவி யஸூ வக்ஷிவதஸநெ நெநெ யஸூ
 வக்ஷிநாநிதாவய்ய யஸூ || ௨௨ || தத்ரதொவகாராநம் ஸூரிநிஜாநம் ||
 யயெகி|| சுயயம் || ராத்ரதொவி ய்யுயிகா தவலீ தி: தயாஹி ஹெஹுஷீ
 கெஸ யயாஷெவகீ கன்ஸெந ருஜாக்ஷபா நொவி தா சுஹந தயெவ கிஜோவி
 நெதிக்காநிஹாநிஸெஷெக்த்ரதஸுபதி ஸாக்ஷிவிருருஜாவதீ தஸூஷெ
 க்ஷாஷெவ ஸக்யுநிஜோவிதா தயா ஸுநாவிதாநாவதீ நவ தஸூரீவாநா
 ரக்ஷிதா: சுவிநாநொநாபஸூஸூ: சுஹநாவிவக்ஷிநாநி சுதாவிநிஹ
 ஸீவம் வ ஸாத்ஜிவ க்ஷெயெவநாநெநெதி || ௨௩ || விவக்ஷிநெவக்ஷிநாநி
 விஷாநி || விஷாநி லீஸூ விஷெநிஷெக்ஷாநாநி ரிஹாநெ: ஜதமுஹா
 ஹாநி வுருஷாநா: ஹிபிஸாஷெயா ராக்ஷஸா: நெஷாநி ஷெக்ஷாநாநி
 ஸூயா: ஷெநிதஸூநாநி சுவிநொரக்ஷிதா: சூவஸூவாநி || ௨௪ || விவக்ஷி ||
 யக்ஷாஸா விவக்ஷி க்ஷிஸூநம் ஷெக்ஷாநம் நாவிவாநாவிவக்ஷிஸூஸூ
 ஷெக்ஷாநம் யஸூநி || ௨௫ || ௨௬ || ஸவக்ஷிஸூய: வரிவாயிநி ஜதாஹ—
 ஜெநி || ஜதஸூநெ ஜதாநிநொயோநொ ரெஷா யஸூஸூ: சுவிநாநம்
 க்ஷெநி மொவிஷெநி வக்ஷிவி சுவிநாநாநொமொவாநம் விஷயநெநெ || ௨௭ ||
 வ்ருதநொநாநெயவநொநாநம் வுண்ஸி நலிநி || சுவிநாநம்
 வ்ருத வ்ருத வித் ஸவக்ஷி யஸூ த்ரெஷெ நிவ்ருதா: மூணவ்ருதயொ யஜா
 யு காவிஷயா: யஸூத்ரெஷெ காத: சூதாநாநி காத: ஸாநாநி கிண
 கெவக்ஷிவதயெ கெவக்ஷிநாநம் ஷெக்ஷாநம் || ௨௮ || நநா ஷெவகீ
 வுத்ரம் ரோ சுயலெவ ஸூஷி தத்ரஹ—நெநெதி || நெநெக்ஷாநம் காதம்
 நநா ஷெவகீவுத்ரம் தத்ர ஹெவ: ஸூஸாநம் நிபநாநம் சுநாநிநிபநம்
 சூதாநாநி வ்ருதம் வ்ருதம் ஸூய யயாஹவதி தயா ஸவக்ஷிவ்ருதாநாநி
 வாயுஸூயாநெயுக்ஷி ஸூயிதத்ரஹ யக்ஷித: க்ஷித: நிதிதவநெநெதி

ஹிதாநாபெவ ரியஃ கலிஃ கருஹொ ஹவதி நதம் ஸுதஸ்யபெவெஷ்டி || ௧௧ ||
நநுநிமு ஹாநுமு ஹாநுவம் ரியி பெவெஷ்டிம் வ ஸிபிதகருஹ—நெதி ||
நுணாந் விபம்ஸம் சுநாகுணம் ராஹோநஸ்ய காவதா யஸிந் சுயி
விஷ்டி ரிதிஃ சுநுமு ஹநிமு ஹாநுவா ஹவதி || ௧௨ || ஜநெதி || சுஜநுஜந் சுக்
தபுஃ சுபி தியபுக்ஷா வராஹாநிபெவண பீஷ்டிஷா வாரிநாநிபெவண
யாநிஸுபீஷ்டிநிபெவண || ௧௩ || நரவிபம்ஸம் சுயி சுதாஸுபபிதாஹ
மொவீதி || மொவீ யஸொநா சுயி சுதாமஸி டிபிஹாணஸொடம் சுதவதி
யாவநா ஜிமுஹ தாவதசுக்ஷணவந தெ யா டிஸா சுவஸூ ஸா ரிம் விநொஹ
யதி கிம் ஹிதஸ்ய சுஸு—ஹிஃ கலிஹம் யூரிஸும் சுஜிநம் யபொஸெவ தெ
ஸம்ஸு ரெண யூகாமெ சுக்ஷிணீ யஸிந் தபுக்ஷிநீப சுயஃக்யூகா தாயிஷ்டி
தீதி ஹபஸ்ய ஹாவநயா ஸிதஸ்ய யசுயதஸுதஃ ஸீரவி ஸுபம் விநெதி தஸ்ய
தெ டிஸா || ௧௪ || சுதவநவ ஜமநொஹந தபா டுஜெபுபகாசு தவ ஜநாநி
வஹுயாவணபுநீதாஹ வதாநிபு—கெவிதி || வுணுஸொகஸ்ய
வியஸ்ய யுயிஷ்டிரஸ்ய கீதபெ யபொரெவகீதபுயதி வா யபொஃ விய
ஸ்யாநபெவம்ஸெ ரிபஸ்ய கீதபெ வநெ வநம் யயா || ௧௫ || சுவரயதி ||
தயா வஸுபெவஸ்ய ஹாபுயாநம் பெவக்யாந் சுஜிவநவ சுபிஷ்டிமாசு வுதக
ரிதி செஷ்டிபுயபொருஷஸூஷ்டி சுஜிமாநி வாவாஸுமரிதாஸூ
பெவ வபுவபும் ஸுதவஃ பூஸிரிபொஹாநம் யாவிதஸுந் சுஸ்ய ஜமதஃ
கெஷ்டிய || ௧௬ || ஹாரெதி || சுதஹுவெதி | வுஹபுயபுநாயாஃ பூயாநு
விவக்ஷபாநிதாநாந் || ௧௭ || ஹவதி || வாரிநம்ஸூபொஹாநிவிஷ்டி
ததொ பெஹாநிநிநாநாநி ததஃ சுபிபாணி தெதஃ கிஸூரிநாநாநி
வூதபெ ஸு வணாநிஹபாணி சுபிபாணி சுரிஷ்டி || ௧௮ || சுநுபக்ஷஸ்ய
விவாநதாநிபெபுத்யு ஸு வண ஸுநீதபுநாநிபெவகூதபாநம்ஸு வாவி
ரிதாஹ—ஸுணுநீதி || நநுநி சுநெநுஃ கீதபுநிநிநநுநி, கிஸு
பெ ஜநாஸுவெஹிதம் வரிதம் தாவகம் சுபீயம் வபாநம்ஸு த வநவ வஸ்ய
நெஷ்டி சுவிநெநெவெதி வ ஸவபுத்யாவயாரணம் கீபுஸம் ஹவபுவாஹ
ஸ்ய ஜநுவரம்வாராயாஃ உவரெநி நிவாரணம் யஸிந் தசு || ௧௯ || உதாநீம்
தவாஸுதரிதாமொநுமித உதாஹ வதாநிபு—சுவீதி || ஹெபு மொ
ஸுஹுடஃ சுநிஷ்டிநாந் சுநுஜீவிநஸு நம் சுஸூந் சுபு சுவிஸிசு கிம்ஸிசு
சுந் ஜிஹாஸுஸி ஹாதாநிஷ்டி பெஷ்டிஸூகம் சுநுபுத்யாயணம் நாவி
கூதஃ ராஜிஸுபொஜிதம் சுஹொடம்ஸு பெபெஷ்டி ஸாநம் சுத
நீவிதம் சுபெக்ஷிதம் பெந ஸூஸி தக்யத ஸவபுநீஷ்டித்யபுபு. தஸ்ய
ஸுபெவாயநம் விஸுபுநாவாபெவபெஷ்டி || ௨௦ || நநு தவ
வாஸுவொ யாநிஷ்டி வுதாஸு வானவாஃ ஸூரிஸூபுத்யு ததிக்காவபு

ண் ஹாஷெஸெ அதகூஹ—கஉகி || யஹிபுஹதம் || சுடிஸுநம் யடாக்ஷிஸா
 நபஸ்யஸி தடா நாஜாவிபுராதா ராடுபெண ஸபேயுரவ யபுனிஸஹிதா
 வாணவநாஜெவபம் நகெவி சுதிதுஹா உத்யுயு: | ஹுஷீகாணாரிஹி
 யாணாரீஸிதம்: ஜீவஸ்ய சுடிஸுநெ யடா ந கிஹிநாஜை ராடுபெணதடிசு ||
 ௩௯ || நெகி கிஹி || யபெடாநீரிபஜஸ்தாதுராவதி: ஸெஸரஸாயாரெணெ
 வபுஜாங்குஸாடிவிவடகூரெணெவிபுக்ஷிதெஸிஹிதெ: க்ஷப்தெபெராக்கி
 தாஸதீஸாதீ தத்ருதடாக்ஷயி நிமபுதெஸகி நஸொலிஷுதெ || ச௦ || உரெ
 உகி || உரெ ஜநபடா: டெஸா: ஸுபாஸுஸபேயா: ஸஹ: தவ லீக்ஷிதெ
 ரெயநெ || ச௧ || மரெநெ வாணவநாஜாகுமம் சுமரெநெ யாடிவாநாம் உத்யுஹ
 யதெதா யுராகுமவிதாஸதீ தெஷு ஸெஹநிவபுத் திம் ப்ராபுபதெ |
 சுயெகி || விஸெஸெதாடி ஸெஸொயநாடி || ஸெஹவாஸதெடிஸாபேயு
 யுராவநாப டிபா ஸதகம் || ச௨ || தக:கிதெ க்ஷஹ—கூய்தி || சுநநுவிஷபா
 ஸதீ ரெ கி: ராதிஜுஹதாசு சுநவஹிநாம் லீதிம் சுரெகாவித்யுயு: | டெவம்
 வதிரம் யடா மமா லீதிவம்யம் ந மணயதி வணவரீகிரவி விஸாநமணய
 க்ஷிதி ஹாவ: || ச௩ || வணவரீயுடி வுநம்வ ணரீதி || ஸ்ரீ க்ஷெஷெகி || ஹெ
 ஸ்ரீ க்ஷெஷெ தெ நரீ: உபகாராநநுஸூரதி வஹுயா ஸெஸொயபகி க்ஷெஷெ
 ஸவ சுஜிபுநஸ்ய ஸபெவ வுஷீநாம் பிஷஹ ஸெஷு சுவநெநுஹகுரெஷெ
 டுஹுஹி பெராஜநுரெஷெஷாம் வஸஸ்யுடிஹந வணவ ரீஷெநவவமபு வீபு
 சுக்ஷணப ஹாவ மொவித ஸெஸொவகாரெயெநெஸுபுமொஜிஜ ஸுராரணா
 ராதிபுஹரெவதாரொ யஸெகி || ச௪ || வுயெயெகி || கலாநி யுராரணி
 வடாநி பெஷு தெ: வாரெக்யு: வரிணதெ: ப்ரகூடிக்யுத: சுவிதொடி
 பெரிஹிபாபஸ்யஸ: ணுஸுதாவித்யுஷாதுரிணதெகி வதெஷெடிவபுஸம்
 டெராமுரொபெநெகி ஜெஷப: | ரெஷேஷசு தஸ்யுஹாஸ வணவ ரீயாவக்யுகிஹி ||
 “ஹாலொஜெநாநுடிகுரீய ராபெ” || ச௫ || தாரீகி || க்ஷயி ரெ சுநநுவிஷபா
 ரீகிரிதி யசு ப்ராபுபதம் தஜாஸித்யுதிக்யுத ருயஸூநாதுஸூதஜீஸாஹப
 ராமத்ய வஸூதாஹ சுநுஸு ஸுஹபுராவ: ஸிப: உவாரெத்ரு சுநு
 ஜூபு ஸுபாரம் யாஸ்யுநுராஜா யுயிஷிரெண வெபுர சுதெத்ருவ கம்
 விதூலம் நிவஸெகி ஸாபுராயுடி நிவாரித: || ச௬ || சுய லீஷெநிபுராணெத
 வ வதூ உவொஹாதகயாம் ப்ரஹ்ளதி—யுரெஸெகி || யுரஸாரெஷெ:
 ப்ரெஸொயிதெதாவி ஸுஹா யுரவஸுந நாவுபுத விவெகம் நபுராவ,
 ணுஸுரெஹபா சுஜெஷ: ஸுஹதூஷெநிபுராணரெஹாத்வாய ராஜூ ஸஹ
 காருக்ஷெத்ரு மஹ்யம் தநுவெநெவாயம் ப்ரகிஸொயநீய உகி
 காயபுடிபலிபாயக ணுஸுரானிபுராயஜீநஜிரித்யுயு: | ஸ்ரீ க்ஷெஷெநாவி
 ப்ரெஸொயிதெ நாவுபுத தத்ரு ஹெதம்: சுஹுதகரெஷா யடா காரு
 வாரவஸூயநாயுடி மதெதாவி யபெயாவிதெவ வடிநுவி விபுஹரெவ

உதிலாவாயு புழிவிகாயாஃ சுஷிதோய்யாயவ்யூவ்யூ.

யுயிரிநாய லீஷெண ஸவ்யபிபுநிரபுண்பு |

ஸ்ரீகृஷ்ண ஸூகிபுதிநபுதெ கஸ்ய வண்புதெ ||

யப்யபு தஸ்ய விவெக: ஸ்ரீகृஷ்ண ந ஸம்வயிபுத: தஜ்யபயதி—
 உதீதி || ஸவெபுஷாம் யபிபுணாம் விவிதபா வெதுதிபா விஸஸநம் காரா
 கெதம் டெவபுதெ லீஷ: || ௧ || ததேதி || ஸன: ஸெஷா: சுஸா: வ
 பெஷுநெத: ரயெ: || ௨ || ததேதி || தத ததா ததாஸந தக்ஷண
 வனவ சூதா உத்யபு: | ஸாதபுமவம் லீஷா || ௩ || பவபுதததி || ரெண
 காலுத: பரஸுரார்: || ௪ || வலிஷுததி || கௌஸிகொ விஸாதித: || ௫ ||
 கநுததி || வுஹாராத: ஸாக: சூமிரஸொ வுஹஸ்தி: || ௬ || தாநிதி ||
 வஸுததெரோ லீஷ: || ௭ || க்ருஷ்ணிதி || ஹரிஸு ஸனம் பாரத: சூலீநம்,
 வகுஜபாரை || ௮ || வாரம்புதாநிதி || உவாஸநாநு ஸரீவெ உவவி
 ஷாநு, ப்ரஸுபொ விநய: வெஸெஸுஹ: தாஜா ஸம்மதாநு உவபநாநு
 பாநானொ ஸநதாநு சவநதாநு | க்ருஷ்ண க்ருஷ்ணாத, சுநுராமா
 ஸெ: ஸெஹாஸு: ஸாய்ஹநெதந வக்ஷுஷா உவமக்ஷித: டிபுஸெ
 தி வா || ௧௧ || சுலிஹாஷணரோஹ வனகாடிஸு:—சுஹோததி || ஹெபபிபுநந!
 கிஷம் யபா ஹதெவா ஜீவிதம் நாமபு யபுபிதி யக்; வனதக் சுஹொ
 கஷம் ஜாமுவித:! சுஹொ! சுந்யபுநெதக்! யதொ யபிபம் விபா:
 யபிப: சுயுதஸ் சூபு யொ பெஷாம் தெ || ௧௨ || கிஹ—ஸம்ஸிதேதி ||
 ஸம்ஸிதேதி, வாமா: ப்ரஜா: யஸுராஸா | யபுநெஸ்தி டெஷநம்
 டிபிபுதம், தொகாநுபத்யாநி தததி, சவதெஸுஹ கெஸாநு ப்ராபெ
 த்யபு: || ௧௩ || காமக்ருதகெந ஸொகம் நிவாரயதி ஜாஜா—ஸவபிபிதி ||
 ஹதாபிபி யபுஸு யஸு வஸு வதபுதெ || ௧௪ || சுஹொ! ஸவபிபுபுநா
 பபு: காமத்யாஹ—யதேதி || க்ருஷ்ண: சுஜபுநம், சுலீயந், தத:
 ததாபி விவக் பூணு ஸரீர வாமாஸுநெபூணுஸஸுநெஷவஸம்வ
 தாவதித்யபு: || ௧௫ || நநா! ஸ்ரீகृஷ்ண சுயம் காமொதிக்ருபெதிதெ
 க்ரபாரோஹ—நஹிதி || சுஸு க்ருஷ்ணெஸுதம்மஜாநிபிபுதி விபிபிதம்
 கதபுதிபு யபுவிபிதிதயு விஜிதாநபா || ௧௬ || தஸாதிதி || டெஷதம்
 ஸம்ஸுராய்நம், வுபஸு நிபித, தஸுஸுரஸுநாமுவிநித: சுநுவதிபு
 ஸந | கதபுநித: | ஹெநாய! காமவாரம்பாரமதஸுநிநு! ப்ரஹொ!
 ஸபிபு! சுநாயா: ப்ரஜா: வாஹி || ௧௭ || சுநுவியெப: வரஸெஸுரஸு ஸ்ரீ
 க்ருஷ்ண வனவத்யாஹ—வனஷததி || வனஷ வனவ ஹவாநு ஸவெபுஸார:, யத
 சூபு: வாரோநு யதொ நாராயணஸூகாசு || ௧௮ || தபுபவாபிபி—
 சுஸுதி || சுநுஹாம் ப்ரஹாம் || ௧௯ || யபிபி || க்ருஷ்ணநாசு; யம் வனவம்
 பிபுஸெ பாதாமாநா: டெஷக்யாஸுதம் | ப்ரபம் பீதிவிஷயம் | திதம்

6

நஞ்சு ஹேதும் நாஸ்தீத்யயு: | தநெவ வரநெஸ்தபுராஹ—ஸஸுவம்
 ஸ்ரூபவநுதம் வரநாநநம் உவமதெ ப்ராவ்வதெவ, கவிததாவி
 விகத-ஹ்விதம் ப்ரக்யகீஸெவபுஷி ஸ்ரீக்யதவதி, ந து ஸ்ரூபவதி
 ரொயாமெந வீவவதாரகந்த்ர தித்யயு: | விஹத-ஹ்விதம் ப்ர வஹய
 தி—யசு யத: ப்ரக்யதெ: ஸவப வாஹ: ஸ்ரெஷ்ட: வரம்பரா, ஹவதி ||
 ௩௨ || ஹநாநம் ஸ்ரீக்யஷ்டேதிதித்யம் வண்டபந ரகிம் ப்ராயுயதெ—தி ஹ
 வநகநிதி || தி ஹவநகநம் தி ரொக்யா ரெகெவெ யசு கநீயதெவ
 ஹயாமெந ரகிதெ-ஹ்விதம், தகாநீரெவெனெ-ஹ்விதம் யஸு தசு, ப்ராத: காமீநா
 ரவெ: கரா ஹ வஸ்த வநவ மாரெ வீதெ வரெ நிதிதெ, சுஹெ ரெ யஸ்தி
 தசு, விஜயஸவெ வாயுஸாரயா சுநவத்யா, சுஹெதகீ, மஹாவிஸயி
 ரவிகா || ௩௩ || விஜயஸவகெவாநாவண்டபந ரகிம் ப்ராயுயதெ—
 யாயிதி || யாயி யாவெ தாரமாணாம் வாராஜஸூரமாரஜி, தெந வியதி
 ப்ராயுயஸார: தெ வ விஷ்ணு: ஹதஸ்தஸுதஹ: கயா: கானதாம், தெ
 விதூஸநிதம் விசீண-ஹ்விதம் ஸ்ரீவாரிஸ்தேஷி-ஹ்விதம் தெந ஹவா. கத்ய
 நெயா. நகெந சுஹக்யதாரஸு யஸு தவதி, ஸ்ரீக்யஷ்டே தாரதா தெநாஸா
 ரதாரித்யயு: | வந: சுயம்ஹதெ தீதெயெநி-ஹ்விதெவீதெஷு-ஹ்விதெ
 விதவிதாரதா க்ஷயஸு ஸரெரெவ விஸதவம் யஸு ததவதி || கிஹ ||
 ௩௪ || ஸவதீதி || “ஸெநபொரூஹபொதெ-ஹ்விதம் ரயம் ஸூவய ரெ-ஹ்விதம் |
 யாவெதாநி-ஹ்விதம் யொகா-ஹ்விதம், ஹதி || ஸவ்யம்: சுஜ-ஹ்விதம்
 நஸு வவா நிஸ்தே ஸவதி தசுக்ஷணெவ ஸ்வரபொ: ஸெநபொதெ-
 ஹ்விதம் ரயம் ப்ரவெஸு ஸிதெ வாயுஸவெ ரகிதெ-ஹ்விதம், தத விக்ஷா
 க்யம் ஸவ்யம் ஹ-ஹ்விதம் வரஸு ஹயெ-ஹ்விதம் ஸெநிகாநாராயம்
 சுஜா காம ரதிவெண ஹதவதி சுஸா ஹ்விதம் சுஸா ஹ்விதம், சுஸா
 கண்டதி ததசு-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம்
 க்யஷ்ட சுஜ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் || ௩௫ || ந கெவ தஜ-ஹ்விதம் ஸவதாரய
 ஹ-ஹ்விதெவ ஜபாவஹ: கிஹ சுவிதாரஹ-ஹ்விதம்—
 ஹ-ஹ்விதெதி || ஹ-ஹ்விதாரய: ஹ-ஹ்விதாரய: ப்ரதநாரய: ஹ-ஹ்வித
 ஹ-ஹ்விதம், சுஜ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் | ஹ-ஹ்விதாரய: ஹ-ஹ்வித
 ஹ-ஹ்விதம், தத-ஹ்விதம் “ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம்
 ஹ-ஹ்விதம் | ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம்” ஹ-ஹ்விதம், சுஜ-ஹ்விதம்
 ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் || ௩௬ || தீ தஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம்
 ஹ-ஹ்விதம்—ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம்
 ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம்
 ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம் ஹ-ஹ்விதம்

சுதும் யொரயவஸுங் கவபுதம் ஸஹஸெவாவதீணம் உபுதரய
 வரணம் உபுதவகும், சோஷ்யபாசு கவிபேவம் சுயாவசு | ஹம் ஹதும்
 ஹரி, லிஹ உவ; கிம் வகுதம்? தயா வ ஸாரம்ஹண சோநுஷ்யுநாபு
 விஷ்யுதெம் உதரவஸவபுதவநவாரெண ப்ரகீவதம் வஹம்ஸஸுததீ மம்
 ப்ரயிவீ யஸாத்தெநவ ஸாரம்ஹண வயி மதம் வுததேதரீயம் வஹம்
 யஸு ஸகோகநா ரெ மதிம் வவகித்யுதரெணாநயம் || ௩௭ || ஸிதவிஸி
 வெதி || வனவம் யதாஹ்யாததா ஸபகோநஸ்யாததாயிநா யநிநா ரெயநி
 நொ ரெ ஸிதெவநீகெஷவிபுஸிவெஹதம்; சுதொ விஸீணதும்ஸொ
 வீபுஸகவம், தவனவ கக்ஷதஜெந ருயிரெண வபரிபுதம் வுபாபாஹஸுந,
 ப்ரஸஹம் வதாஹாரபகைபுஜதும்பகிசுபி ஜெயாயபுஜிஸஸார கவிபே
 வம் ஜிதாபி | வனவம் யொகபு தீதா கஜதும்பகவபாதீவ வக்ஷிதம்; வஸு
 தஸு ரெயுவாநுமூஹம் சுதவாந | ஜெதெந யதவ உகம் ததயாஹிதி;
 ஸ ஹவாந ரெ மதிவகித்யுதம் || ௩௮ || தஜெவநொயெரவி ஹுது
 ரக்ஷாவுமெ ஸீக்யெஷ ரகிபோஸாஸெ—விஜயெதி || விஜயொஹதும்,
 தஸு ரய வனவ கும்பகிசுபிசுதெரவி ரக்ஷணீயம் யஸு தஸிந,
 சூதெனாநம் ப்ரதொதொ பெந தஸிந, யுதாஹபாநம் ரஸுபம் ப்ர
 ஹாஸெ ஸகி யஸு தஸிந | ஸீஹாஹிஸுதநகாராநாவி ரஸிஸவா
 ஹிம் | ததிபா தாஹிதாரயுக்ஷரெணாவபொயிவெஷெண, ரம்கக்ஷணீயெ
 சொஹாநெ ரெகிஷெதாபுததும்பிஹம் நநநாயவதிபுதி கிரிதி ரகி
 பாயபுதெ சுத சூஹ ஹவத்யுலிநெஷ்யுபெய, ததாஹ ஹயாநெ
 ஹதாம் ஸவெபுயம் நிஸீக்ஷ, ஸாரகிவம் ததீநாநாதிவம் மதாம் ப்ராஹ
 ஹி திவ்ஷெஷொ பஸ்யுநாஹ || ௩௯ || க்ஷத்யுபெதெய யுயுபோநாஸுதாரகி
 வம் ப்ராஹாரிதெதநிதம், யதொதொநா கவிபாஹாரிதாஹ—
 வதிதெதி || வதிதமதிஸு விதாஸு, வதூஹாஸாஹிஜம்மதாஹிநி
 ராதீயெயம், ததீயெயவதா கவிதம்உரம் ரோநம் வகுஜாயாலாநாம்,
 சுதம் உதெநெத ரெதெந சுநாம், சுத வனவ தஜெகவிதெகெந, தஸு
 சுதம் சுபி, மொவபுநொபரணாஹிகா, சுநாகுதவதொ மொவபு
 யஸு ப்ரகூதிம் ஸாரகிவம் சுமந் சுமநி | சகாரதொவஸூஷெம் | கித
 ப்ர விபு | தஸிந ரெ ரகிரஸிதி வதிவெபுணாநயம் || ௪௦ || ஜமதகிஜ
 தாபிநுஸுநாஹ—ரெநீதி || ரெநிமெணம் நுபவயெபுஸு ஸகோக
 வுபெ, சுதஸூஷெ ஸஹாரெயுயுயிஷிரஸு ராஜஸகிவெ வனஷாம் ரெநி
 மணாஹீநாம், ரம்கக்ஷணீயம், சுதொரகிவபெஷொ ரெஹ ஹதாஸுபெதெ
 விதொகநீயஸுந, சுதபுணமெவெஷெ ப்ராவ, ஸ வனஷ ஜமதாபாதா ரெ
 ஹரி மொவரம் ஹிஷிவிஷயஸுந சூவி ப்ரகெடாவததெ | சுதொ ரெஹ
 ஹாரிதிவாவம் || ௪௧ || கிஹ—கிதீதி || வஸாநாம் வஸிபுயா, சுக்ஷ வனவ

வாஸவந்யபூஷஸூஜக, தம் வரிநஹி தேத்யநீயம் ஜஹாதி || ௪௨ || ஸொஹம்
 க்ருதாயெபாஹீத்யாஹ—ததிதி || ததிஜஜம் ஸத்யபிமதொவ்வி, ஸத்யக்ருதோஹ,
 வியதிதஸெநொஹம், தத்யபம் ஹெநஸ்யஸவாயிக்ருதோஹ, சூத்யக்ருதோஹம்
 ஸ்மிதிததோஹம், ஸநீநஹாஜாம் ப்ராணீநாம், ஹிஹி ஹிஹி ப்ரதிஹிஹி
 யதிதம் கயிதிதம் | ககாரதொவஸாஷ்டம் | “தத்யத்யா | ததெவாநம்
 ப்ராலிஸம் | ஜஜாத ஜாதா ஈநம் விவெஸ” இதி ஸ்ருதெஸு | மெக்யா,
 கயிஷ்டாமஹேநாநெகவக வானிதித்யபம் : “வனகம் ஸனம்வஹாயா க்ரு
 யதி” இதி ஸ்ருதெம் | தத்ய ட்யத்யாஹம்; ஸவப்ராணீநாம் ட்யஸம்,
 ட்யஸம் ப்ரதி வனகெவாக்ருதெக்யா ப்ரதிதெவதி || ௪௩ || க்ருஷ்ண இதி ||
 தெநாவாஸ்யஸ்தீநாம் வ்யுத்திஹி, வரதோததி க்ருஷ்ண, சுதெரெவ விதீநம்
 ஸ்ராவஸா யஸ்யஸம் || ௪௪ || ஸம்பந்நோததி || நிஷ்ணெ நிரூபாயள, ஸம்பந்ந
 ஓம் ரீஷிதம், சூஜ்யாய சூத்யக்ரு, வயாம்வி வக்ஷண இவ || ௪௫ || ததெத்ரதி ||
 நெநெவெபாநெவெஸு வாதிதாம், ராஜ்யம் தியெ ஸாயவம் சுநஸூயவம் || ௪௬ ||
 சுஸெத்ரதி || நிஹபுரணாநீதி ஸம்ஸாராநீதி, ஸம்பநெதஸு ஸத்யக்ருநம்பர
 தோத்யாம் இதஸு ப்ராவஸு, தோதஸுயாவீத்யபம் || ௪௭ || ௪௮ || ததஇதி ||
 விதரம் யுதராவதம் தவவ்விதீநம் வுத்ரெஸாகஜிநிதஸனாவவதீநம் || ௪௯ ||
 விதெத்ரதி || விஹம் ராஜா யுயிஷிர், சுநாநிதம் சுநாஜ்யாதம் || ௫௦ ||

இதி லாவாயுதீவிகாயாம் நவரோய்யாயவ்யாவ்யா.

‘தஸநெ க்ருதகாயஸு ஹஸ்திநாவாநதொ ஹரெம் |

ஸ்ரீஸிஸம்ஸூயபோநஸு வண்டுகெ ட்யாரகாமம் ||

தத்ய ஹஸ்திநாவாரெ ராஜ்யம் வகாரெத்யுதம்; தத்ய வ்யுத்தி ஸளந
 கம்—ஹகெதி || ஸஸு நிஷ்ணெ யதெஹி ஸ்மித்யா ஸ்யஹம் காவதம், யத்யா
 ஸநீநாய ஸ்யுத் ஸம்ப்ராநெயெஷாநெ; சுத வனவ ததிரணீஹரணா
 நாததாயிதம் தாநு ஹக்யா ப்ரத்யவாநிஹாஜநம் வ்யயவ்யத்யுதெவந
 ஸகூலிதஹாமம், ராஜ்யதாஹெந ப்ராவாயிகனொமொவா; கயம் ராஜ்ய
 ப்ரவ்யுதம்? ப்ரவ்யுதொ வர தத்கிசிகாராநீச? கிசிகரொச? தத்யெஹொஹ
 வரத்யம் || ௧ || ராஜ்யஸு ப்ரவ்யுதா ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஸ்ரீ கீநம் வயபாநொவ்யு
 ப்ரவ்யுத இத்யாஸபெநொத்யரோஹ—வஸிதி || க்ருஷ்ணவ்யுதம் ஸம்ஸொ
 ஹயக்யா வரீக்ஷித்யுக்ஷணெந ஸம்ஸொஹி, சுநகூரிதம் க்ருக்ஷா, கயம்வதி
 தம்? வஸத்யவ்யுதீநிஹத்யுதம், வஸ வனவ தவொ வநம் தஸ்யாஹித்யுதம் க்ருத்ய

[illegible]

3பகுதாம் ஷேசாநாம் வதி: ஸ்ரீ க்ருஷ்ண: || ௧௮ || ஸ்ரீ குபஞ்சி || ஸத்யா:
 ஸ்ரீ க்ருஷ்ண தாஸாபிஷயிவாராஜ; கிணு நாநாரதிவாஸு சுநாரதிவாஸு
 சூஸிஷ: நிமகுண்டஸு வாரதாநநஸு, ஸுலீலவெத்ராடியொ நாநு
 ராதிவாஸுத்யய: || ௧௯ || சுநேராநுதி || உவநிஷ்டொ2வி 2திதி2தி
 ஸுத்ய: , தம் ஸஜிஷுநஸுநநுதித்யய: || ௨௦ || தத் தெஜஸுநாநுயபூதி
 ஸபெந விஸிதாஸுஸுலீலொ2நாஸிப: சுயபணி, நாத் விஸ்ய: காய: ,
 ஸாக்ஷாநிஸாஸாநிஸுதி உதாவி:—ஸ ஊத்யாநி: || வெஸுரணெ
 கிவெதி ப்ரஸிபூ ப்ராரணெநோதநம் ய வநக வநவாஜித்ய: வுரூஷ:
 சூலீக், ஸ வநவாயம் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண: , கருத்ராவீக்? சுவிஸெஷெ சூதூதி நிஷ்
 வணெ நிஜஸுரகுபெ, சுதா சுமெ, முணெஸு: , முணெக்ஷாஹா த்ருவ: ,
 தயா நிஸிபுபெ ய, தஸு மக்ஷண, ஜிதாரிதூதி, நிஜிதாதூதி
 மூலஸுபத்யை வபம் ஜாதாவெகவநம் | ராஸுரெ ஜீவெஷு மீநரகுபெ
 ஷு ஸத்யத்ய: | நநு! ஜீவாநாம் ஸுஹக்ஷாத்யம் மயஸுத்ரஹ, ஸுத்ர
 ஸு ஸத்யஷு ஸத்யஷு ஜீவொவாயிமதிதஸகூடிஸகிதப வநவ ஜீவமஉவ
 மக்ஷத உத்ய: | தநெவம் ஸுஷெநாநா ப்ரபெநதராவ நிஷ்வணொ
 வஸுநரூக்ஷ ஸுஷிப யபொ2யெ ப்ரபணாவஸுநரூஷ: || ௨௧ ||
 ஸததி || ஸ வநவாப்யுதஸுரதிவஸிதிரெவ, ப்ரகூதி2நுஸஸார,
 சுயிஷிதவாந, ஹிப: வுந: ஸுஷிப வாமஸுநாநிசுத்யூஸீ நிஜ
 லீயபொதிதாம் ஸுக்ஷாமஸகிபெரிதாம், ஸுராமதிதாநாம் ஜீவாநாம்,
 ரோபாம் ரோஹிநீ, சுத வநவ விஸுக்ஷதீ ஸுஷு2லீஷு கி2ய22நுஸ
 ஸார சுநாரதிவெ சூதூநிஜீவெ, ராதிவநாநீ விபாதாஜிஷு, உவாயி
 ஸுஷு ஜீவாநாம், ஹொமாபெத்ய: | க2பூணி உ விபாதம் வெதாந
 க்ருதவாநித்யாஹ: ஸாவூகூதி || ௨.௨ || ஸுஷு டு2நதி2ஹு2லீஷு
 ம2ஸு2தித்யாஹ:—ஸததி || ஸ வெ சுபம், யஸு வபம் ஸுரதிவம், சுஷி
 வா நிஜி2தொ ராதரிஸா ப்ரணொ பெய: | ஹ ஸுக்ஷாஷ: | தெஸுரய
 வநவ பஸுனி, தெந ஹக்ஷா உததித: , உதூரிதொ சுஜெொ ய சூதூ
 வு2லீஷெந “டிஸுதெ சுமூபா வுயூ” உதி ஸ்ருதெ: | வு2லீ
 வெஜிஷுஸுரபு2ஜெவ ஹெதாரித்யாஹ: | நநு! ஹெஸலி! வநஷ வநவ
 நஸுக்ஷ வு2லீ வரி2ஷ: ஸ2கீக் ஸொயிதம் சுஹ2தி ந து
 பொமாடிப உத்ய: | யபூ, ஹெஸலி ! வநஷ வநவ நஸுக்ஷ ஜீநாம் வரி
 ரிஷ: நாமயிதம் டிராம2நெந சுபூத்யுக்ஷிவதிதம் நாம2தி,
 கிணு சுநெந ஸவெஹவ மஜூதித்ய: || ௨௩ || வுணுஸுராகதாரிஹ:—
 ஸததி || ஹெ ஸலி! வெஜெஷு ம2ஹெஷு ரஹஸுராமஜெஷு உ ரஹ
 ஸு திரதிவெகெ: சுநுததஸத்ய: சுநுததா: ஸத்யா யஸு ஸ, வநவா

யம் மாநவ், காரபாஹம்—ய வனக ஐத்யாதிநா||௨௬|| வனவம்ஹிதஸ்ய நாநா
வதாரகாரணகாரபாஹம்—யபெதி|| ததோ வ்யாவா ய்யெபுஷாநெ, ந்யவாஃ
சயபெடுண ஜீவணி, கெவலம் ப்ராணாந வுஷணி, தத் ததா, வனஷ வனவ
ஹவாய ஸ்ரிநெத்ய, ஸக்தத் விஸுஜநாடுவெண ஸகெந ராடுவாணி டயக்,
ஹமாதீநி யநெத் ப்ரகடயதி, யுமெ யுமெ தத்நவஸநெ, ஹமெஸ்ப்படம்
ஸத்யம் ஸத்யவ திஜ்ஞகம், கீதம் யயாபெபூவபெஸககம், டயாம் ஹத்யுபாம்
யஸம் சஹதகபூககம் || ௨௭ || விஸெஷத்: ஸ்ரீக்யஷாவதாரஸளஹாநம்
வண்டயதி—சுஹொஹத்யாதிநி: பஹ்னி: || யப்யஸாபெவ பாராடுஷாதீ:
ஸ்ரி ய: வதி: ஸஜநநா, யபெடா:கூலா சஹ்நி வதிஜயதி ஸதரொதி | சுத:
ஸ்ராவ்யதீகை, அங்குரெணந வ ரெயாவடம் ரெயாராம் ஸதரொதி சுதஸ்த
தூண்தரீதிதரீபு த்யபஸ்யாவ்யதூணாகிஸபெந சுதரிதி, தத்யாவ்யாஸ
பெபு சுஹொ ஐத்யுதம் || ௨௮ || ஸாரகாம் ஸ்ராவநெ—சுஹொஹதி || சுஹொ
வத சுத்யாஸபடம், கிண்துஸஸ்தீஸாரகா ஸுமபு உத்யுஷாஹதி யப்யஸம்
தஸ்ய திரஸ்ய பரிஹகதீபுஹவஸு பூண்யபஸஸ்யீஹதீபு ஹவதி, யப்ய
த: யத்யுத்யாஸவடம் ப்ரஜா: ஸ்ராமுமெண ராஹிதம் ப்ரெஷிதம்
ஸிதவதிவபாவநெகம் | யப்ய சுநுமெஹாயபீஷிதரிஷம் ஸஸ்யாதீதம்
வதிம் ஸ்ரீக்யஷம், நதா வித்யாதிவபெஷஹாதஸ்ய வதிம் நிதம் வஸ்யணி
ஸ | உஷிதரிதிவாரெ ஸ்ராமுமெஹாயபீஷிதம்க்யதவாஸம் நெதததெபு
2வீத்யுப: || ௨௯ || நதிநரிதி || ஹெ ஸவி ! சஸ்ய மூஹிதபாணிநி:
வதீநி: ராஸா: சயபெவ நடுநம் ஜநாநரெஷா ஸரிவிதத்: யஸிநு சுயரா
ரெதெ சூஸப: விதம் யாஸாநா: ஸாஸாஸஹம், ஸாஸாஸஹம் ப்ராஹா ஐதி
ரெநாஹாரக்யுதம் || ௩௦ || வனதக்பவஹபதி ஸ்ராவாம்—பெதி || வீபடம்
ப்ரஹாவ வனவ ஸுலம் ரெநுமெ தெந விஸுஷிண: வலிஷாந ப்ரெபுமெ
ஸாஸஸு சுஸஸு வஸ்தா: யாஸாம் ராக்கிணீஜாஸவதீநாஜீதீநாம் தா
சூபியபாஸாம் ஸத்யாஹாரீநாம் தா: யாஸாவரா: சஸ்ய ஸ்ராகஸ்யாதர
ஸ்ராகெநாநப: || ௩௧ || வனதா ஐதி || வனதா: ஸ்ரீக்யஷெவ பரா கெவலம்

ஸாயு ஸொஹநம் கூவடெத, சுபாஸம் வெஸுமெஷம், ஸ்ராதந்த்ரம்
யஸாசு, நிரஸம் ஸளவம் ஸுவிசம் யஸாசு, தயாஹடுதரீவி ஜாதா கதாவி
டிவி நாவெதி, ந நிமபூதி சூஹிதீவிப்யூஹாரெ: | யப்ய, வாரி
ஜாதாதி ப்ரபஸ்யாஹாரெணெ: ஹுதி ஸ்யஸநு சூநந்யந || ௩௨ || வனவம் வியா
ஐதி || வனவம் வியா: விவித்யா: ஸஸிதெந நிர்ஶ்ணெநாநிநந்ய ஸஹரி
யப்ய || ௩௩ || சுஜாதஸத்ராரிதி || ரெபுஷிஷா மொவீயாப ரக்ஷணாய
ஹெஹாத்ரெஸுஸுத்ரஸுஸுதிதஸந, ப்ராயுஷீத: “ஹஸ்யஸுரயபாஹாதா
ஸெநாம் ஸ்யாஸுதாவிப்ய” தீதெவம் வதாராமிணீ வுதநாம் ஸெ

[illegible]

இதி ஸாவாயுதீவிகாயாம். ஐஸகியாயவ்யாயா.

ஷங்காடிஸா ராஜீஸ்திபாடிவெஹு வண்புதெ ।
 சூநதெஹுஹிபாநஸு வுந் நிவிபுஸுபெஹுஹி ॥
 உதெவெரஹுஸதாநஹிஹிவாநஸு ।
 உதெஹுததீவாடி வுபுஹு ஸாவிஸக்ய ஹி ॥

சூததூதிகி || ஸ்பூகாநு ஸபூகாநு, ஞாநாரம் பாஹஜிநம் ஸஜம், ஞயுள
நாநிதவாநு || ௧ || ஸஜதி || ஞரம் ஸம்வம், ஞயூயரிநம் சுதிஸபெந ஹவதா
பாபிபுரிணம் | உலுசாஸெ ஸாஸாஹ உத்யுநயம் | சுயம்ஹநுதம்? யவஜைஹ
நம் யஸ்யஸம், யவஜைஹ || ௨ || தரிதி || ஜிததொ யஜயநஸ்ய ஹபாவஹம் |
ஜிதஜவஹபாவஹரிதிவாரெ ஜிததா ஜீவாநம் ஹவாஹம்ஸாராஜிபநதடிவஹ
நீதி ஜிதஜவஹபாவஹம் | பூத்யுஜ்யம் பூத்யுஜ்யம், ஹத்யுஜ்யம்
ஜாவஹம் || ௩ || ததெ தூரிஸொகஜ்யெகெ வாச்யம் | தத தவ்விநு
ஸூக்யெஷ, உவநீதாஸூபிவிதா, வஹம், உவாயநாநி யாலிஸா: நிரவெ
கெஷவி தவ்விநூடிஸெ ஸபிவபுஷெ ஞயுஷாஹம் ரவெஷிவபிவெதி || ௪ ||
ஸூதிதி || விதாரிஸகா ஹவ தம் ஸயபுஸாஹம், சுவிதாரம் ஸுஸாரகா
கம், ப்ரொயாரித்யுதரெணாஹம் | ஸாஹுஷெவெநவாவிதாரம், நதா
காநெ; தத ஹெதா: சூதாராஜி ததூவி, ஹெதா: வாரிநாநிஜ
ஸூராவெவெநவபாபிபுரிணம் || ௫ || நதாஹதி || விரிணி: ஸுஷா,

7

ஸஸிதி || ஸஸ்தும்குமெமிடபுதாநி யாநி கவொமூநி தெவபுதெ
 ஷு ஸ்ரீயபுலாநாஃ, வாரஸுபுஃ நதபுக்ஷா வெஸுபுஃ, நபுஃ நவரஸா
 லிநயநவதூரஃ, தாநாநுநுஸாரெண நுதபுக்ஷா, ம்யவபு
 மாயகஃ, ஸஸ்திதஃ வளரானிகஃ ப்ராக்ஷா தோமபா வஸஸம்ஸகஃ | வநிந
 ஸஸிவபுஜஃ ப்ரஸாவஸபுஸோக்யம் || ௨௦ || மாயகீதி || சுஸுதாநி
 தெதி வகாரஸு வநிநஸெத்யம் | தெ ஸவெபு மாயகி தெதி || ௨௧ || யயா
 விபிதி || யயாவியி பெஸுஹ யயோக்தெஸுயா ஸதாமே ஸதாமே
 க்ஷகா, ஸவெபுஷா, தோந் குடியெ | க்ஷதவாநித்யபு || ௨௨ || ததாஹ—
 ப்ரஹ்மீதி || ப்ரஹ்மகா ஸிரஸா நதி, சுலிவாநம் வாவா நதி, சூஸாஸு
 மஹம் டிகா, சூஸாவாகெஸுஃ ஸவாகாநபுவிஷாபு | சூயாவாநித்யபு ||
 வஸெஸஸிஷ்டாநெஸு தோந் க்ஷதவாநித்யபு || ௨௩ || ஸுயிதி || சூஸீதி ||
 சுஸெஸு வஸிவிஸு || ௨௪ || ராஜீதி || தஸு ஂரங்குணெந ஸஹாநுதவொ
 யாலாநாஃ | யசு யஸாநித்யம் ஸதா சுயுதம் நிர்ஹிதாநாநிவி டுஸொ
 நெவ துபுஷி | சுதஃ சூராமுஹம், கயம்ஸுதம்? ஸ்ரி யஃ ஸொஸாயா
 யாஸி ஸாநமேம் யஸுதம் || ௨௫ || ததெவாநிநபெநாஹ—ஸ்ரியதி ||
 ஸ்ரி யொ மக்ஷுஃ, யஸு உரஃ வக்ஷஃ நிவாஸம் யஸு மெவம் ஸவபுபுரானிநா
 டுஸாஃ ஸாநபுபுதவாநாய வானவாதம், யஸு வானவொ மொக
 வாமாநாஃ நிவாஸம், ஸாரம் ஹரி மாயகீதி ஸாரம்மஃ ஹகா, தெஷா
 யஸு வதாஃஸு நிவாஸம், தநிர்ஹிதாநாநா டுஸு உதி வதிவெபுணா
 நபு || ௨௬ || லிதெதி || லிதெதஃ சூதவகுபுஜிதெந் உவஸுதொமீதிதஃ
 சுக்ஷு உவவொ நக்ஷுதவஸித்யாஃ, வாவஃ உம்யநுஸு, வெஷு
 தம் விஷுதெஜு, தெதாகு, மத்ரஸுதாவோநம், நக்ஷுதானி வுஷு
 வுஷு, உம்யஃ வரிஸுதெதெவொகாரபொஸுதாவோநம் யாஸுதெதெயா
 வதாவோயாஃ விஷுதெஜு விஸம்ஸவாஸம், சுஷுதெதாவெயம் | ௨௭ || வந
 ஸுதாவரிஸுதபுஸிம்ஸம் உவததஸுதா ஸவபுதொ நக்ஷுதானா
 மெயு உதிநிதம், வாவஸுபம் ஸுதா விஷுதெஜொ யதி வவதி, தவதி ஸ
 வதொ யயா ஹதி, தயா, ஹரிவபுதாவித்யபு || ௨௮ || ஸும்யஹவெஸ
 தோஹ—வ விஷுதெதி || தெவசீவ மெவஸுத, வவதெதி தோதுஸாநெயெபு
 தாரவிஸெஷுதாவநாயுதம் | சுஷுதாவஸி வஸுதெவஸு ஹாயுதம்;
 தோதுதாஸுதாவஸுதா வவ || ௨௯ || சுயெதி || சுநுதமே யஸுதமே
 ஸவபுதெதித்யபு | ஸஹஸுதானி உஷொயஸதி, வகாராநெஷுதா
 ஸதாபிகாநிதெஜு || ௩௦ || வதுதி || ப்ரஹ்மெஷுதெஸாநெ உஷிவா
 ஸாநெயாநெவ விதெக்ய ஸுதாவொ தநவி தெஷுதாவொ யாலாநாஃ |
 ஸுதாவாஸயாஸு ஸுதாவாஷுதாவொததஸு, சூஸயொநெகரணம், தஸு
 திவி சூதா உதஸு க்ஷதவாநாநா சூதம் ஸுஸெஷு சுஷுதாவஸு

யாந்நிவி தாநஸஹந் உத்யயம் | வீன்தாமி லொயநாமி சூநநாமி வ
 யாலானாமி | சுவாந்மெரெவ வீக்ஷணாஹீன்தொயநாமி | சுவநததேவகாஹீன்தொ
 யாந்நாமி | ஸாகம் வுதெநிதி, ஹாஸ்யக்ரீடாபவஜ்ஜநாதிநியபா சுவி தாஹி
 உதஸூரித்யயம் | யுதவதா வனவொதஸூரிதி வா வுதாமிவ யாஜ
 வுதொநாகாமி “கீயம் ஸரீர ஸம்ஸாரம் ஸாரொஜாதவஸுபுத்ய ஹாஸ்யம்
 வரமுஹை யாநம் துஜைசு ப்ரொஷிதவதபுகா” இதி || ௩௨ || தரிதி ||
 சூபாநம் வதிம் டிஸுபநாதுவதம் சூதநா ஸுயூ சதஹபுடிபெ வரி
 ரெனிரெ | ததொ டுஷிவி, ததஸூபிபொமதம், சூதநெஜை வுதெத்ரம்
 வுதாநுபுஹி ததம்ரொமிமபதம் உவ, ஸுபரிமிமிதவதம் உத்யயம் |
 தத ஹைதம், டுரஹைவாமி மஹீராலிபாபா தயாவ தாஸாம் நெது
 பொமிபுரூபிபுஷ்யஸுபாஷ்யம் விசுவாஹைவஸூராக் சூஸ வடிஷஸுபாஸாவ,
 சதவநவ யெபுஹாநாவிஜிதாநாம் ஹை ஸுமாவபு! ஸாநக! வித்ரம்
 ஸுணிதி || ௩௩ || யதிதி || வாஸுபுதஸூபிவஸு, ததாவி ரஹை மதம்
 வநகாஹை வததெஹை | வடிவெடி வகிக்ஷணம், நவம் நவநெவ, சத
 நெகைதிகநாயம், காவிரநெததி, வதாவஹைவஸூவாவி ஸ்ரீம் நஜஹாதி ||
 ௩௪ || உதம் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண வரிதம் ஸம்ஸூபுரஹ ஸூராம்—வநவரிதி || க்ருஷ்ண
 ஹாராய ஜநயெஷாஹை; வாவாதிஸுபெந கெவதம் ஹைவாராயொதநா
 ரித்யயம் | சக்ஷணஹிணீனி: க்ருஷ்ண வரிவ்ருத் ஸவதம் வுஸுதம் தெஜை
 வுஹாவொ பெஷாம் வரிவ்ருதெஜஸாரிதிவா | ஸுஸநம் வாயுவெடுணந
 நாம் சுநொநுஸம்வெஷுண சுநதம் வியாய ரியொடாஹைந யெயாவஸா
 ரிதி தவசு || ௩௫ || ஸஹிதி: ஸ்ரீரதகதிபுஸு உததீவீகடிஸஸு || ௩௬ || நந
 வம் ஸ்ரீஸம்மாதினி: ஸம்ஸாரபுதிதெ: சுயம் ஹவாநவதீணபு உத்யயுதெ?
 ததாஹ ஸூராம்—உதாரெதி || யாலாஹைரொமஹீரொ யொ ஹாவொஹி
 பாயம் தஸு விஸுநஸுபுதகம், சுரொ வதம் ஸுநொஹாஸம் வீ வா
 வொகாஸு, தாஹாம் மிஹதம் சுரெநம் ரொஹைவொஹி ஸுஹை வஜபா
 வாவம் விநாகஜஹாசு வநவம் வுஹாவாஹிபு உதெதுதாவஜிவகதிதம் | யஜா,
 ஹவதொ ரொஹிநிரதிபெண ரெஹைஸொஹி ரொஹித வநவ, வநதாஸுதாம்
 டுபுநிதாஸா வநவதி; தயொகூ, தாம் கஹகெகம் கவெடு: விஸுநெடு:
 யெஸுபுதி, யம் விபிதிதம் கெஷாஹிதம் ந ஸகூ || ௩௭ || ரெநுதஹி || தம்
 க்ருஷ்ண சுயம் வாகுதொ யொகம் சூதவநெடுந ஸஸாடிஸுந ஸம்மிநம்
 ரெநுஜை ரெநுதெ, வுரவுணாநம் வுரவி யரொணம் சுதொயபிஸுயம் சதத
 ஜை || ௩௮ || கஹ உத்யெவக்ஷாயாஹைஸுபுதகக்ஷணரொஹ—வநததி || ராம்
 ஸுயம் ராம்ஸநம் வெஸுபுதம் நாரெதெடிவ | கிணசு? வுக்ருதிஸொஹி

இதி ஸாவாயுதீவிகாயாம் ஸகாடிஸாய்யாபவ்யாவ்யா.

நாடிசெ து தயெவாய வரீக்ஷிநவண-டுதெ ||

[illegible]

தலு சுனென்குநலு: யயா உதரெ ஸு துநாநாடி: லீகிம் ந கூவடிவி
தலு || கூ || வு ஸு தரோஹ—சுமஷாநாதி || வுரடம் ஸுமஷாநாதி,
ஸுரடம் ஸுரடம் ஸுரடம் ஸுரடம் | சுயிக்ஷ காஸகெநிநீடயாநிநிதி
யடி: | ஸ்ரீ ஹாநிஷுஸ்தி உதி ப்ர த்யு: | சுவீயும் சுதிஸுமாரம், டிஸுந
உதி டிஸுநம் ராதிவம் யஸுநம், துதிஷுநம் துதிஷுநம் யஸுநம் |
ஸுரதிதி உ வடாஸுநம் விஷுநம் ஸுரதிதிதெவோவரி ஸுரதிதிதா | சுயுந
விகாரம் || ௮ || ஸ்ரீதிதி || தலு டாஹாதிதீநம் உதாநம் தநயெ கூவடிவெ
யஸுநம் | கூதஜாக்ஷம் சுஹா திஷுஸுநம் மலெ சுஸாநிவெதி ஸுரம்
ஹாதித்யாநகெநம் || கூ || வரிஷுதிதி || சுஸகெநிவியதிநம் நாஸபநம்
நீஹாரம் ஹிம் மொவதிஸுநம் உவ || கம் || வியதிதி || ஸுநிகெஷு
ஸுநிவெ, டிஷுநம் வாலு சு உதி வயெடுக்த விதகிதவாநு | சுநி யாநா
கயம் தலுயுதிவாநிதிவிதகி ஸுரதிவம், யடிம் மொவாதிதி யடி
முவ || க || வஸுநம் || டிஸுநம் டிஸுநம் டிஸுநம் வரிஷுதிதி, திஷுநம்
வஸுநம், யது டிஷுநம் ஸுநம் மலெ வல, சுநாதிவெந்நிதி, ந
கூநிதி மதி யதொ விஸுநம் மதி உதிஷுநம் உதாநம் மலம் ஸுநம்
நாதிதரோதராயிகுஸுநம் மலெ தது ஹேதாநகெநெநெநெ
முடுஹேஸுநிதாநம் ஸுநம் ஹாநாம் உதிஷுநம் யஸுநம் || ௧௨ || க || ஜாதக
தி || ஜாதகம் ஜாதகம், ஸுநம் மலம் வுணாநம், வுரதி ஸ்ரீஷுநம் || ௧௩ ||
வாதிதி || ஸுநம் ஸுநம் சுநம் தீயுதி டாநாதிவாதி ஸுநம்
காநாதி || “யாவநிதிதெ நாநம் தாவநாதி ஸுநம் | மலெ
நாநெ ததி வுரதிதகம் து வியதி” உதி வலநாதி | ததிவலம்
வாதிதி சுநம் வா, வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ
“வுரதிதெ வுரதிதெ ததி வலநாதி வலநாதி” திதிஷுநம் | “வெவா
விதாதிவ வுரதிதெ ஜாதகம் திதிஷுநம் | சுயாநிதி மலெ
யு மலநாதி” திதி ஸுநம் | ஸுநம் நுநம் || ௧௪ || வலநாதி ||
வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ
வெவெந கயம் மலெந் | சுயாநிதெ துவாநெ ஸுநம் நாஸ
உவெயுதி மலெ ஸுநம் || ௧௫ || ராததி || வுரதிதெ வுரதிதெ
வலநாதி வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ
கிதி, தலுநெ வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ || ௧௬ || வலநாதி ||
வலநாதி மலெ வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ
நம் வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ வுரதிதெ
துநெ, ஹுநம் வுரதிதெ வுரதிதெ, சுயாநிதெ, யஸுநம்
ஸுநம் || ௧௭ || சுநம் வுரதிதெ || சுநம் வுரதிதெ வுரதிதெ, வுரதிதெ

ஸ்ரீவாதஸ்யவாஸ்யநாமம், வ ஜாநாஸிதா ரக்ஷக், ராநவம் வெவவஸ்த
 ரெநாஸ்யுக் || ௧௧ || ஸ ஹ்ணுதி || ஸ ஹ்ணு || ஸ்ராஹ்ணெஷு ஹித்
 ஸக்ய வ சித் || ஸ்ரீராகோ யயா னேஸீநரஃ னேஸீநரெஷாயிவதி
 ஸிஸிஃ ஸிஸிவக்யவத் பௌ வஸ்தோஸம் ஸ்ரீநாய டிக்ஷா ஸ்ரணரோமத்
 கவொநா ரக்ஷத் || ௧௨ || யஸுதி || ஸ்ரீநாம ஜோத்நம் யஜநாஹ, யஸொ
 விதநிதா விஸாராக் னேஷ்ணிஃ ஸாதவனவ சுஜெநமயாஃ வாஹ்யகாத்
 லீப்யுபொ || ௧௩ || ஹுதாஸுதி || ஹிவாநிவஸதா நிஷெஷு, சுநந்ருதி
 க்ஷெந || ௧௪ || சிசிக்ஷாநிதி || வஸுபெவ சிசிக்ஷம், க்ஷாநு, விதரள ராதா
 விதராவிவ, ஸஹிஷுஃ விதாரெஹ ஸ்ரஹ தெந ஸரி, ஸாநே ஸவத்
 மதிதஸிக்ஷ || ௧௫ || சூஸ்ர யுதி || ராரீஸ்ர பொ ஹரிஃ ஸவெஷுஃ ஸஜு
 ணெப்யுநாஹா த்யுஹிவ ஸ்ரீ க்ஷுண்துயு || ௧௬ || ராகிஷெவதி || ஸந ஹ்
 ம்ஹம் சுநிநிவெஸா யஸு || ௧௭ || சூஹதெதி || சூஹதா கதா, ராஜ
 ஷ்ட்ணம் ஜநெஜபாஹம் || ௧௮ || நிமூஹீதெதி || ஜிவம்தெ ண ஸ்ரம்
 நாஜா, உவஸஜிதாசு வெரிதாசு தக்ஷாசு, சூத்மொ ரீத்யுமீவ
 ஸுத || ௧௯ || வ வஸ்துதி || ஹெரஃ வஜம் வவஸ்துதெ ஹிஷ்ணி,
 ததஸ் ஜிஜ்ஞாஸித் சூத்மொ யாயாத்ம் பௌ ஸ || ௨௦ || ஹிக்ஷதி || ஹம்
 ஸ்ரீநம் மமாயா ஹிவா சுஹெதா ஹம் ஹெரஃ வஜம் யாஸுதி, சுஜா
 நிஸ்யெந ஜாதகொவிதாஃ ஜாதகஸாஸுஸ்யயா || ௨௧ || வஸுதி || வஸு,
 சுவநிதிஃ வஹி ஜெயெஸுவரீக்ஷிதி நாஜ நிவத், யஜுஸாசு வஹம்
 ஸய்யுஸு || ௨௨ || மஹதி || மஹத் டுஷ்டம் வஹம் சுநிப்யாயுஹ
 டுஸுரோநெஷு நரெஷு ரெபு ஸவ்யுவி நரம் வரீக்ஷத் சுயஸௌ
 ஹெந்வா உதி விவாரபெசு, சுதஃ வரீக்ஷிதி விவ்ராத், வஹம் டுஷ்ட
 ரிதி வாஹம் தா ராத்மஹத் டுஷ்டரித்யு || ௨௩ || ஸுக்ஷு ஸுக்ஷவக்ஷ, ஸ
 வ்ரலிஃ, உவவஃ வஹெயா யயா || ௨௪ || சூவதிபுரீண உதி || சுந்ஹம்
 காஷ்டாஃ வஹ்ரஸகௌஃ, சூவதிபுரீணொ வபுதெ, வஹம் வித்யுதி
 யபுயிஷ்ரீராஹிஃ காஹெஃ வதாஷ்டிஷ்ரீராஹிஸு, சூவதிபுரீணொ
 வபுயெ, வஹிபுரீக்ஷெஷுதாநஸுரேயா ஸ்வகாரம் சுய
 யதி ஜாதிகெஷுஹஸுஹமநெயா, யக்ஷுரீணம் || ௨௫ || ராஜேதி || கர
 டம்பொஃ சுந்ருதகரஃ ஷ்ஷாஸுஹ்ணம், டம்பஃ டுஷ்டநிமூஹிநிததீய
 யநவஃ, தாஹம் விநா, சுஹஸுபம் டுபுள விநயாரோஸ, கரஹ்நாஜித
 யநஸு வரிஜநஹ்ணரோதொவகக்ஷணக்ஷாசு || ௨௬ || யநிதி | வ்ரஹ்ணம்
 ரோதஸு யஜெத்யுத் ஸவண்பவாத்ராகிரீநிதவஃ ஸாஹதஸம்ஹா
 ரஃ ஸாவாதிதபஜோவகரணம் லீதொ ஜாதிகெஷுஹாசு || ௨௭ || ௨௮ ||

உதி ஹவாயுஹிவிகாயம் ஸ்ரீஸாயாயவ்யாவ்யா.

நிமகுரோ யுதராஷஸு விஹாரோக்யா துயொடிஸு |

உகூஸ்வாசுராவிஷெகெண வகூம் ராஜேஜா சிஹாவயு ||

ஊராம் வரீகூதீதஃ கலிநிமுஹாநீநி கபேராணி சுயயிஷ்யது, விஹாராஃ
நெந யுதராஷஸு ஸ்ராமம்; ததொஃஜேநாமமேநம், ததஃவாஃவவ ஸ்ராமஹ
நிரபுபயகி திரஹ்யாரெயெ:—விஹாரஹதி || சூதநஃ மதிம் ஸ்ரீஹரிம்,
தயா சூதமத்யா, சுவாவம் விவிஹிதம் ஜாதாதிஷம் ஸவகம் யெந || க ||
ததெவாஹ—யாவத ஹதி || யாவதஃ கபேயொமஜோநாதிவிஷயாநு ப்ரஸாநு
புயசிம் க்ருதவாநு களஷாரவஸு நெநெதெயஸு| வாரதஃ வஸாதிவதார
புஸாபுஜோநாநெதெண மொவிநெ ஜானெதகஹதிஃ க்ருதாபுஸுந
தெஹிஃ ப்ரஸேஹிஃ | நெநெதெ பொகூதாடிஸுபுஸுபுதிவநெஹி ஹது
யு: | உவாராஃ, ததஃவரம் ந விஜேஜாஸிதவாநு ||உ|| ததிகி || ஸாநிதஃ ஸம்
ஜயம் | ஸாரஹதஃ க்ருவஃ | புயா கௌ ||ந|| மானாஸ்தி || க்ருவீ ஜோண
ஹாபு, ஜாபிம் ஜாதிவாபு, சுந்யாஸுஸி: || ச || ப்ரத்யுஜ்ஜுமிநி ||
புராணஹு ஹவெதி கௌதஸுநிநுமபுாதிஷெஷதஃ புராண வஸநெ ஸதி,
தநஃ கராஜ்யாடிபா நிஸேஷா ஹவநி | வுநஸு தஸிநாவிஷுநெ
யயொதிஷெதி தஹி ||ரு|| ஸேஷுமிநி || விரஹெண யௌதணுநெந
காதாரா விவஸா: ||க||எ|| ஸவீதி || பகூஸெணாஹுபத்யாநி யயாதிஸெஹெந
பகூஸுயயா 'வபுபநி தஹி, யுஷத க்ருஸுயயா ஸநெயிதாநு, நொஃ
ஸாநு ஸவி ஸுரத ஸஸுய கிம்? ஸநெயிதகநெவாஹவிபகூணாடிஸுநொ
விதாஃ ஸ: ||அ|| கயெதி || வொயுஷாஹி: சுபா வுத்யா வதிதம் நெஹ
வுதிஹி: க்ருதா கானி வ தீயுாநி ஸெவிதாநி ||க|| ஹவதாம் வ தீயுாநம்
நஸுயுபுதம், கிணு தீயுாநம்முஹாயுதிதாஹ—ஹவதி || சி.ந.ஜ.ந
ஸவகெகூண தீயுாநி சிவநாநி ஸநி, ஸநஃ வுநம் ஸுாநம் சிந: தத
ஸிநெந ஸஸுாஹஸிநெநெதி வா, வுநம் தாநி தீயுாநுவி தீதீகூ
வகூதீத்யு: ||ய|| ஸவீதி || ஸவி கி ஸவசோஸநெ ஹவதி? க்ருவி புஷா:
ஸுதாவா ||க||உ || யுஃகௌகூபாவணநெ காரணசாஹ—நநிதி ||க||
கூதி || ஸுயஸுதத ஸேஷிஸு || கச || நநம்! ஸாநெஜாஸு சுயம்
தத ஸேஷிஸு? ந ஹஸுா ஸாநி, கிணு யஸுபுதிவணாஸி கி
தத காரணம்? யநெ வாத்ராமநெ கஸுத க: ஸுயா ஹதெவகூயா
சாஹ—ஸவிஸு தி || ஸவிஸு, யுதவாநித்யு: | ஸாஸுஸு ஸாவாசு
தயாஹி க்ருவிஸுராமாநாமபாவனொ ராஜ ஹா: ஸாஸுஸு ஸெஷஸுபு
ரதஃ க்ரு ஸேஷெவ தாநு ஸாஸுபு தெந ஸஹ நிவ்யாநீய ராஜே
நிவெடி ததாஜுபா ஸவகாநு ஸாநெஷாரொவபாஸு: | ததொ ராஜா

[illegible]

யுதராஷ்டிர, ஸளவமீ மான்யாஸீ, நாவஸ்யக் ||௩௨|| ததெகுதி || மெ
 மாவலுணை! மாவலுணஸ்ய புகு ஸம்ஜிப! ||௩௩|| சம்வெதி || ஸா...
 ஸோககெகம் வாச்யம் | சுசுதபுஜெத திநிதள ||௩௪|| சூஸம்ஸோ...
 ஸம்ஜிபம், சூஸம்ஸோ... சூஸம்ஸோ... மாயப்யா ஸஹ ||௩௫|| சுரக...
 தாதிதி || யள சுரக... தள ஐதம் ஸாநாசு க்யபயா ஸெஹ...
 ஹாதிவீ... ||௩௬|| சூதெஸு... || சூதெஸு... யுதராஷ்டிர...
 ஹகஸி... ஸகுதம் ஸம்ஜிபம், ப்ருதூதரம் நாம, சூதநா
 வுப்யா, சூதநாம் தம், விஷ்ணு... க்யகூ... ||௩௭|| சுஜாதஸு...
 திதி || ப்ருதூதரம் யுதராஷ்டிர... மாயப்யா, வ்யவஸிதம் கி... ||௩௮||
 மெதி || திஷிதம் வஸிதொ... வஸம் கம்விதா... ஸோவதி தஸிந, சுய
 நாரடி சூஜமா... வஸதஸி... ஐதூ... கதிவி...
 டி... தி, தி... ஸம்... வ்யா... ||௩௯|| ப்ருதூதர
 மெதி || ஸோக... வ்ய... ந க்ய...
 “ஸோகாகூ... ப்ருதூதரம்... மாயப்யா...
 ஜாதீ... ப்ருதூதரம் ந ஸோவ... ஐதி...
 சம்வெதி || சுபாரஸோகா... ||௪௦|| கண்டபார ஐதி || மமவா...
 க்ய... கண்டபாரம், நாவிக ஐவ பார...
 ||௪௧|| சூ... ய... ஸோக...
 ஹ... க... ||௪௨|| க...
 மெ... ||௪௩|| வ...
 ||௪௪|| த...
 ம... ||௪௫|| வ...
 ||௪௬|| வ...
 ||௪௭|| வ...
 ||௪௮|| வ...
 ||௪௯|| வ...
 ||௫௦|| வ...
 ||௫௧|| வ...
 ||௫௨|| வ...
 ||௫௩|| வ...
 ||௫௪|| வ...
 ||௫௫|| வ...
 ||௫௬|| வ...
 ||௫௭|| வ...
 ||௫௮|| வ...
 ||௫௯|| வ...
 ||௬௦|| வ...
 ||௬௧|| வ...
 ||௬௨|| வ...
 ||௬௩|| வ...
 ||௬௪|| வ...
 ||௬௫|| வ...
 ||௬௬|| வ...
 ||௬௭|| வ...
 ||௬௮|| வ...
 ||௬௯|| வ...
 ||௭௦|| வ...
 ||௭௧|| வ...
 ||௭௨|| வ...
 ||௭௩|| வ...
 ||௭௪|| வ...
 ||௭௫|| வ...
 ||௭௬|| வ...
 ||௭௭|| வ...
 ||௭௮|| வ...
 ||௭௯|| வ...
 ||௮௦|| வ...
 ||௮௧|| வ...
 ||௮௨|| வ...
 ||௮௩|| வ...
 ||௮௪|| வ...
 ||௮௫|| வ...
 ||௮௬|| வ...
 ||௮௭|| வ...
 ||௮௮|| வ...
 ||௮௯|| வ...
 ||௯௦|| வ...
 ||௯௧|| வ...
 ||௯௨|| வ...
 ||௯௩|| வ...
 ||௯௪|| வ...
 ||௯௫|| வ...
 ||௯௬|| வ...
 ||௯௭|| வ...
 ||௯௮|| வ...
 ||௯௯|| வ...
 ||௧௦௦|| வ...

தெய்வநீதி, சூதநம் உதவொ வெவ்வுயும் வுராகுதாஞ்சு ||சஎ|| தத்
 கவெஹத, தெஷா ஸ்துதிரிதெததாவனாநீத்ராஹ—கயரிதி|| காரொ
 மூண்கொலகம், கடுகிந நிதிதம், மூணா உவாடாநம், தடியம் வாண்
 னாகிகொழயம் ஜெ, தவினாமெநாஸவாஸு ||சஅ|| கயரிதி|| ஸவபுமுஹ
 கயிராமநிதிகம் யயா சுநம் உமேதிஷ்டம் ந ரக்சுதி த அகம் ராஸரெண வி
 விரகாவுதிஸ் ஸவபுதஸுமெவெதராஹ—சஹவூநி பஸாநீநி, சவ
 டாநி துணாநீநி, தத் தெஷஹஸாநிஷ்டவி ||சக|| மஹபுநீதி || மஹபுநி
 னவா ஜீவஸுவெபாபி ஸவபுஸு ஜீவஸு ஜீவநம் ஜீவிகா னதெதெவ ஸ
 வபுதொ துதா மு ஸகவெனாகம் கோஹநிவதயதம் மெ அதஸுராவத
 கூரோஹ, ததிதம் சஹஸஸஹஸாநிபவஜ்ஜமக் ஸுஷுக் ஹவாநெவ ந தத
 புயகஸ்வ வனக வனவ ந து நானா | நநு! ஸஜாதீயவிஜாதீயவெஷ
 ப் துதெக் கூத வனததூஹ, சூதநம் ஹோதூணாம் சூதா ஸுரபு
 சதொ நஸஜாதீயவெஷம் ||ரு|| சுந்தர உதி || சுந்தராமநாஸு சுவபு
 ஹோதூபுஹோமுரபுஸு ஹாதி, சுதொ ந விஜாதீயவெஷாவி நெஷுக்,
 கயனயா ப் தீயதெ? ததூஹ, ஜாயயா வஹுயா ஹாநாம் வஸுதி ||
 ரு|| ஸாஸாவாஸு ந ராஸரொ ஜஹாரோயாவீ அரகாயாதிதூஹ—கா
 ரபு உதி || சுஸுரம் ப்யபிவ்யம், சவாவாப நாஸாய, தஹிபு ஸ் கடுஷா
 தூநீத்ரெதவாஸுரம் ரா கயா உதூஹ, சுத் ஷெவாநாம் சுதபு
 காயுதெந நிஷாநிதம் கெவலம், சவஸெஷம் ப் தீக்ஷதெ யதூகா
 கப
 ரிதி ஹபுஷம் | ததொ நிஜம் யாதி யாஸுதி, ததொ யபிபிவி மதுதெத
 யதம் | தது ஹபுதவி விதூரவதஸு நாவணபுபக் ||ருஉ|| ரு|| ததெவ
 ஸோகாவஸூநம் நிவாயு ஜிஜாஸாரோநாய தஸெயயா வுதம் கயயதி—
 தாவதிதூநிபுஸுலி:—தகூண உதி || ஹிபெதொ தகூணஹமெ, யாவெ
 ப் ஸிபா ஸபுநீ மமா சூதாநம் யத் ஸவயா வுயாக் || ருச || ஸவா
 நாரிதி|| கிரியம் நானாவய க்ஷுலி: ஸ்ராதொலி: ப் வாவெஹ: ஸவ
 நாரிஷ்ணாம் ப் தயெ சுத வனவ ததீயம் ஜிநாஸவஸ்ராதொ வதனி,
 சுத் தெந சுத் தஷாந்யொதரோஹ ஸாஹெதூநிவதாநி: தத் ஸா
 ம் ஹோரி: ||ருரு|| சவகூ உதி || சவகூணஹ நிபரோ உதூ:, ஹகூண
 நெ சவாம் ஸீகாராநிஷகூண: உவஸாநம் சூதா யஸுர விமதா வுதா
 ஷெஷணா யஸாநிதி பரோ உதூ:, ஜிதாஸநா சுவநவாணாயாபித்ரா
 ஹாரா உதூ: ||ரு|| ஹரிஹவநபெதி || ஹரிஹவநபெதி யாரணோதூ,
 யுலா: ரஜிஸுததோரபிவா: ரொ யஸுதி மஹதொயூநமூதம், ஸரோபி
 ரோஹ விஜாநெதூநி அஹம், சூதாநம் உம: சஹகாராஸுடாக் ஸுபி
 ஹாபிபொஜி விஜாநாதநி ஹம் ஸாயொஜி வகீகதூ தம் விஜாநா

தூதர் உபஸாரம் ஸாஸிபொஜி கெசுத ஜெசுத ஷுரி விவாபுதம் உ கெசு
 துஜம் உபஸாரம் ஸாஸிபொஜி || ௫௭ || ஸஹ்ணீதி || சூபாரெ சூபு யஸம்
 ஜெசுத ஹ்ணீ விவாபுத, வடாம்பரம் வடொவாரெயெவிபொஜி, யயா ஜஹா
 காரெ ப் விவாபுதெ, த அசு வுதூநாவாவரெஹததி சுஹமபுண்கெசு
 ஹாஜி ஹ்ரிதி யகெசுஹா அ, தஹ்ணம் தவ். நாவி யதொ யுஜெசுத ரோயா
 மூணாநாஜெசு உதூரவஹம் வாவநா யஸு, நிரூபாநி கரணாநி வகசு
 ராஜீந் சூபுயொ ஜெசுத யஸு || ௫௮ || நிவதிபுதெகி || சுத வஹ நிவதிபுதெ,
 சுவிவ சூஹாரொ ஹாஜி, ஹ்ரி யெபி விஷயாஹ்ணம் வா யெந ஸம் |
 ஸூணாஸிவ நிஸுதம் சூஜெசு தயாஹ்நிதெவூரெநதஜெசுதம் ப் தூரஹ
 சுதராரெயெ விஹம் || ஜெவாஹ்நிதெவூரெநதஜெசுதம் || ௫௯ || ஜெசுதநிவி தா
 வதூயபூரிதூஜெசுதம் ப் தூரஹ — ஸ ஹி || ஸ வெசுதநாஜெசுதம் வ
 ரதம், உதூரத ஸ ஸூயந் தஹிபு தஜாஹாயபும் நாமஜிஷூரி, நெதூர
 ஹ தஜெசுதி || ௬௦ || தஹிபு மாயாபூநயநாயபும் மஜிஷூரி, நெதூரஹ—
 ஜஹாரெ ஹி || வதூஜெசுதெ ஸஹாபுஜெ வணபுஸாராஸஹிதெ
 யொமாத்நி ஸஹ் மஹபுதூஜிவிஜெசுதாரெ, தவ் வதீ வஹிஹ்ரி
 தாஸதீ தம் வதிதெ சுதம் வெசுததி ப் வெசுததி || ௬௧ || தஹிபு விஜாரா
 நயநாயபும் மதவ்ஜெவ நெதூரஹ—விஜார ஹி || விஜாரஹ் தஹிஸா
 ஜெசுத, ஸூதம் ஸுமதூர ஹஜெசுத || தஜெசுதநா ஸொகஸு தாஜாரம்
 யுகஸஸாசு ஸூநாதீயபூநி ஸெவிதம் மதா மஜிஷூரி || ௬௨ || ஹிதி ||
 ஸுமம் ஸொகாநு |

ஐதி லாவாய் டீவிசாயாம் துயொடிசாய்யாயவ்யூவ்யூ

உதாஹரணம் கவரிஷாநி டிஷா நாஜா விஸங்கிதம் ।

சுபுணொடிஐகுநாத பூஷ ிரொயாதி தீயபுதெ ||

ஸம்பு ஸித உதி || க௃ஷஸு வெதி உகாரெணாவிபு ராயம் ஜா
தம் || க || ஸுதீதா உதி || சுதிந்திவபோஸாஃ, ததா காராதிசுரெழெவி, த
தொ அராகாயாஃ, நாயாசு நாமதம், நிதிதாமி உதூதாநு, காரா அஹொ
யாயிஷிநாஃ || ௨ || காமஸெஷி || ராஷ்டிரம் வொராஃ, ததெவாஹ—விவயு
ஷாஃ, பீதாயபிஷாஃ யஸிநு, தஸுவாதபாஃ ஜீவிகாஃ, கெராயவொஹாநு
தெதம், யாகு சுதா ரெநா யெஷாஃ || ௩ || ஜிஹவாபிதி || ஜிஹவா
யம், கவபவஹம் வுபவஹம் வுபவஹம், ஸாரம் வவநம் தநிசுரம் வெள
ஹம் ஸவம், விதூதீநாஃ ஸவபொயினி கவநஜவஹாதி || ௪ || சுநா

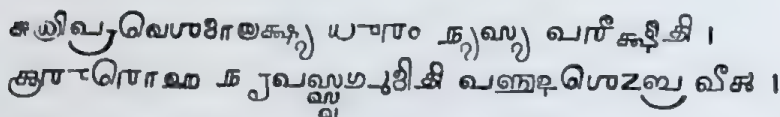

[illegible]

தவ்ய ராஜ்யம் உதெவம் உபுஷாந்யூரிஷாநி பெந தெந, வெதஸா விநய
 தஸ்யத் || ௨௩ || ராஜ்ய உதி || சுயயாவதிவ்யம் நிவதித் ததெவாஹ சூதாரதி
 த்யாதிவிஸேஷணென் || ௨௪ || சுயாவதநிதி || சுஸிந்திதி சுஸு-ருணி தெ
 த்யாந்யாம் விஸுஜினிதித்யுயம் | உதிதம் கவித் ஹப்யம் யஸ்ய விஹ
 பம் விமதகாந்தி, நபுவம் யுயிஷிரம் || ௨௫ || வபுஷத்தி || ஸுஜிநாஃ வாய
 வா || ௨௬ || கிவக்ஷுத்தி ஸங்கயா வ்யவஹிதக் தெண வபுஷதி உயிதி || தாரி
 ஷம் தாத்யம், தாதாஹம் || ௨௭ || தாதாஹ உதி சூதகஹம் உபுஷிவஸுதெவம் ||
 ௨௮ || சூஸத உதி || வரஸ்யம் வஸுதெவகெஷிதம் தாலாதிவி கெஷிம் வபு
 ஷதெவ வபுயமவி வபுஷதி—ஸுபதி, சூஸுக் உபுஸெநம், கஸக
 வுதெத்யாயஸ்ய, சுத வஸவ ஜீவநதாத்ரெவ வபுஷம் சுநாஜிஸு தெவகம் ||
 ௨௯ || ஹபுயிகஸெதி || ஹபுயிகஸ்ய ஸுத் கபுதவதி, ஜிபகாடியம் கபு
 ஷஸு தாதம் || ௩௦ || கஜிதி || ஸவபுஷிநாம் தியெ தீஹாரயம் || ௩௧ || ய
 உதி || மஹாரயம் யுதெ தீஹாவெம், வபுதெ, தீஹாத உத்யுயம் || ௩௨ ||
 சுநு உதி || கபுஷஸ்யாவத்யாநிகாஷ்யம் தெஷு புவரா || ௩௩ || ஸுநநு
 உதி || ஸுநநுநநெள ஸீஷுணுஸுபுள யெஷாநெ || ௩௪ || ௩௫ || ஹவா
 நு ஸுபதாஸு உதி ப்ரஸுஸ்யாநளவித்யாஸங்க்யாஹ—வார உத்யாதி || ஹ
 வதெதாத்ராவஸூநெ ஹி தெகாநாம் தீமஹம் நாயெத்யாஸபெநாஹ தீம
 ஹபெத்யாதிவதாநி—தீமஹம் ஸுஸாய, கெஷாய வஸுவாதநாய உபு
 வாய || ௩௬ || சூஸுஉதி சுநுதஸவம் வதஹம் ஸுஸாயம், சுதிததாஸவெயம்
 வகுஜிதாம், வரதாநம் யயாவதி தயா தீஹாவளரூஷிகாஃ தெவகஸு
 நாயாநுஸராம் || ௩௭ || யதி || யஸ்ய வாதஸுரு குஷணதெவ தீமஹம் தவ
 சூதிஹம் தெ ஹம் யததெதந வத்யுஹாதீயம் ஸுஸெய யுதெ கபுஷவ
 தெந, தீதஸாநு தெவாநு, நிஜித்யு ததாஸிஷம் தெவஹாத்யாநு வாரிஜா
 தாதிநு வஜீ யாயஸ்ய வஜுஹா ஸுத் தஸ்யாஉதிதாம் || ௩௮ || யதி || யஸுஹம்
 உபவ ஹவாவஜீவிநம் ஸுபதிதீமஹி, விரவிசுரதீவி ஸமொவிநுஸுபதா
 ஸு உதி மதவஹதீஸூகெநாந்யம் || ௩௯ || தீதாநம் ததெஸ்யவ கஸுஸம் வபு
 ஷத்தி கஜிதித்யாதிஷு, கஜிதி || சுநாதிம் சூரொமம், ந தெஸா தீமொ
 யெந வ்யயுஹம் ஸகாஸாதி வ தெத் வத்யுதகவஜுதாத் திரஸுபுத்
 ய. சுநிரொஷித் வஹுசுதாத் தத ஸுதித் || ௪௦ || கஜிதி || சுநாவெரிதி
 தெஷம் ப்ரபுஸுருதெநாநிதீமஹம் வாரூதெஷுஸூபாதிநித்யாநிஹத்
 ந ததீதொதலிதி ? யதா, சுதித்யுத் தாஸ்யாதித்யுதம் நததம் கிம் யதா
 சூஸயா ஸஹ யயாவதி தயா தாஸ்யாதிதி ப்ரதிஸுதம் ஸக நததம் கிம்?
 ௪௧ || கஜிதி || சுநு தா ஸரணாதத் ஸகம் ப்ராணிதீதம் நாத்யாக்ஷம், ந
 தத்யுதவாநலி கிம் ? யதஸு வதிவ்யம், ஸரணவதம் சூஸயவதம் || ௪௨ ||

ஐதி லாவாய் டீவிசாயாம் உதுடிசாய்யாயவ்யா.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ண், தீ கதடும் தீ கதடெசாயிவதிக் ஸுஸஜோ, ஸலு: ஸலு: ஜெயி
 வதிக், ஸெஸாயவ: ஸிஸுஜெசாயிவதிக் ஜபத்யு, வாஸிக், ஸஜெநா
 ஸுடாதா, சுஜெவொ ஜெஹிஜா யெஷா, தயாஹகுதாநுவி ப்ரதீகாராகர
 ஜெவபுஸுஸெட டுஷ்டாஹ், ஸுஸுராணி ஹிரண்குஸரிவெபுரிதாநி
 சுஸுராணி நுஹரிஜாஸம் ப்ரஹ்மஜிவெதி || ௧௧ || ஸாவராயபேநுஸுரநு ஸஜ
 வுஜோந ஸுஹ—ஸளத்யுதிக் ஸளதெது ஸாரயெது ஜோகூஜிநா ஸவதுத்க்,
 கூஜிதிகுஜெவாஹ—சுதூஜ உத்யாஜிநா, சுதூஜ் ஜோநபுடிக், ஸவவாய
 ஜோகூநாய, ஸவ்யு: ஸெஷா, ஸுராணா: வாஹா: சுஸுரா: யஸு தம் ஜோ, ஜப
 த்யுயவயெ ஹி ஜெவாநம் விநா சுஸுரா: ஸுராணா: ததொநயாடிவதீபுடும்வி
 ஷ்டெவி வொஜெஹடும்வி விகா ஜெம் ஸம்பாஜிதம் ஜோ தஜா யஸுநு
 ஹவெந நிரஸுவிதா சுரயொ ஜோ ந ப்ரஹ்மதவத்க், ஸ ஸளதெதுவதுத உதி
 கூஜிதிகு || ௧௨ || நஜோணிக் || ஜெஹ நரஜெவ! உஜாரம் மஹீரம் ருஹிரம் யக
 ஸிதம் தெந ஸொஹிதாநி நஜோணி வரிஹாஸவாகூராகி தயா, காயபு
 ப்ரஸாவெஷு, ஜெஹ வாயெதுதூஜிநி ஜோநாகூராணி ஸாஜெவிதாநி வ,
 ஹுஜி ஸுஸுராநி ஜெநாஜூநி வ, ஜோயவஸு யாநெதுதாநி ஷுதகூஜெஜி ஹுஜ
 யம் மூண்டி ஜெஹவதிக் | ஜிஜிஹவ ஸுஷ்டிக் || ௧௩ || ஸயெதுதி || விகுதநம்
 ஸுமணஸுராவநம் விருஹவஹாஷணம் வா, ஸயுஜிஷு ஜெஹகூரக சுஹுதி
 ஜெகாவெதொ: ஜெஹகூம் ஜோநவிகவூராவாராஜெடிக், கஜாவிஜூவிவாரம்
 டுஷ்டா ஜெஹ வயஸு! ஜெதவாந ஸத்யுஜெகூரிக் விகுதகூர விவ மஸு:
 கிரஸுஜெதொடவி | ஜெஹஜோநிக் வொம் ஜெஹவொ ஜெவாஜெஹவகாஸுஜி யஸு
 சுஸு ஜெஹநவி வயஸு உதி ஜெகா விவ மஸு: கிரஸுஜெத உத்யுடிக் | ஜெத
 ஜோநிக் வொம் வகூராவஸுராவடிக் | ஜெ சுஸம், சுவராயம் ஜெஹஜெ, ஜெஹ
 ஜெஹஜெயா ஜெஹகூந, ஜெஹகூவெஜெந சுஜிஜெஹகூவெநத்யுடிக்: ஸவ்யுராவம்
 ஸவெவ தநயஸுராவம் விதெவ|| ௧௪ || கூபா ஸங்கிதம் வராஜபம் வ ப்ராவொ
 ஜெஹஜெதூஹ—ஸஉதிக் | தெந ஸவ்யுராவிக், சுதொ ஹுஜெயெந ஸுநுஜிக்,
 சும! ஜெஹ ராஜெ! உருகூஜெயு வரிமுஹம் ஜெஹவஸ ஸஹஸு ஹீ: ரகூநு
 சுஸுஜிநீடெவெ: சுஸுரா பெ:ஜெவ || ௧௫ || ஸுக்ஷுஷவியொம ஸவவாது
 ஜெஹதூநடாநு உத்யாஹ—தஜிக் | யத: பெஹ: ராஜெநாநிக் ஸுநுஜிக்
 சுஸு சுயபூகூஜெ, ஸவடெவி கூஜெந ந ஸுக்ஷுஷவியொமாவூவஹிதகூஜெ
 ஸவ ஸுஜூ வியாஜெநாவி, ஸஸுஜிதிக் மூஷுஸவதீகம் வடம், ஸஸுஜிஹம்
 தம் ஸஸுஹுதஜிவ, சுஜிவூதாஜெவி கூஹகூக ஜோயாயநஸுகாஸாசு, ராஜம்
 மஸுஜிவ, சுய வா கூஹகே வஹகே, சுஸுஜூதெ ராஜம் டுஜிவ ஸஜெகூ
 ராஜெவூஜெஜெஜெஜெஜெஜெ, உஜம் ப்ரகூஜெம் ஸஜிவ || ௧௬ || ராஜெநிக் ||
 ஸுஹுஜெதொ ரகூபாவிவெஷுநாம் ஸுஹுஜெஜாம் ஜெயு || ௧௭ || வாருணி

தி.கி || உகாரா: பஹ்வாவஸெஷிதா: , தத்ர ஹெதுவிபுப் ஸாவெத்யாதி.நா
 வாருணீநேயீஜோநதாரிவ, சுநோந்யோஜாநதாரிவ, ஸ்வித்யவா.த்ர.ஹ.த்ர
 ப்ரஹ்மீநு கபாப்யஜாநதாரிவ வ்ணகாஸேஷிநிதிபுஷ்தாம் சவஸெஷிதா
 உத்யுமெநொகம் || ௨௩ || ஹெதுகதடாரோஹ தி.வி:—புரபெண்கி ||
 ஸாவபநி வாமபநி || ௨௪ || ஜௌகஸாரிதி || ஜௌகஸாம் தேஹாஜீநாம் தேயு
 தேஹாந: ஸூத்ரம்: சுணீயஸ: ஸூத்ரோநு யயா சுஷ்ணிக்ஷபநி || ௨௫ || வ்ணவ
 திதி || ஸூத்ராராநு ஸாவொ ஹாரஹுதாராநு ஸம்ஹுதவாநு || ௨௬ || சுத: பரம்
 வதாம் நஸகோஜீதி ஸூத்ரவ்யநாஹ—தேஸகாமெகி || தேஸகாமொவிதாயு
 பகூநி தேநீவ்வொபஸேநகராணி மொவிந்ஷு வ்ணநாநி ஸூரதொ தே
 விதம் ஹரகி சூக்ஷ்மேஷி || ௨௭ || வ்ணவதிதி ஸூத்ரதொகி:—வ்ணவதிதி || துபெந
 ஹெஹெந விநாபதொஜேபுநஸ்ய தேஸாநாஹவதஸூரணஜிநிதாநநாதி
 ஸபெந ஸாநிரஸபகூ, விஜிவாவஸொகா விரகூ வாவீச || ௨௮ || தேதிவெ
 தேயுமொரோஹ—வாஸுதேவெகி || வாஸுதேவாம்ப்ர நுய்யாமெந வரி
 யுந்ஹிதம் ஸம்வயிதம், ரம்ஹொ வெமொ யஸூர், தபா ஹத்யூ, நிபேயி
 தாம் உநூதிதாம், சுஸெஷாம்: கஷாயாம்: காசாதிபொ யஸூரஸா | யிஷணா
 வூதிபுஷ்ய ஸ:ஜோநம் வுநாயுமேதித்யுதரெணாந்யம் || ௨௯ || திததிதி ||
 காமெந கபேஷி: நேஸா மொமாவிநிவெஸெந வ ருபம், சூவ்யதம் ஸக ||
 ௩௦ || ஜோநமொரோஹ—விஸொக ஹதி || வ்ணததேவ ஸொகஹெகவ்வொவெந
 உபவாடியதி, ஸொகஸூரவி ஹெது:—தெவதஹ: தஸ்ய தேஹம் தஸ்ய
 லிம்மம் தஸ்ய முணாம் தெஷாதிவித்யூ, தத்யு வ்ரஹஸம்வத்யூ வ்ரஹாஹ
 திதி ஜோமெந தீநா ப்ரகூகிரவித்யூ யஸூந், ததெஹமபுணாம் ஹதி, ந
 து ஸுஷுஷிபு, வ்யபொரிவ சுவித்யூஸெஷம், தஸூதெஹமபுணாம்
 நுணகாயபுலிம்நாஸம், சுலிம்நகூவூஸம்ஹவம், ஸத்யெஹாமாய ஹதி,
 வுந: வுநரிதி, ஸம்ஹவம் ஸூத்ரஸூர்நாமத்யுஹிதம், தத்யு தத்யுந்ஹெ
 ஹாவாச ஸம்ஹிநொ தெஷ்தகக்ஷண: ஸம்ஸயொ ஹொ யஸ்ய ஸம்,
 விஸொகொ ஜாதஹதி || ௩௧ || நிஸதேதி || ஹவதொ ரோமபுரோக்யூ, யத
 காமஸ்ய ஸம்ஸாம் நாஸம் ஸூகூ, நாரதொகூ வானுஸ்யுத்யு, ஸூவ்யாய
 ஸூமபுரோமபுய, நியதூதூநிஸுவித்யு: | நியதிதாநம்:கரண உத்யுபு: || ௩௨ ||
 ப்யெகி || தாம் துவிபுஜெயாம், வக்யுதி வ்ணகாதிஸொ ‘ஸௌதாதிநா யயா
 காமொ யானூ ஹிவாஹு தேவபு | மதிநபு கக்ஷுதெ தேதெபுஷ்யா க்ஷு
 ஸ்ய தேஷ்வெதெ’ ரிதி, வ்ணகாஹத்யூ சுஷ்ணிவரித ஹத்யூ, ஸம்ஸுதெ
 ருவாராதி ஜீவநூதூ வ்ணவ, தேஹம் ஜஹாவிதிவா || ௩௩ || ததேவமேதேவி
 யாதெஹொ ஹவதொ வெவகக்ஷணு:ஸூஜா ததூஜம் வதொ தேதேநு
 ப்ரதி வெவகக்ஷணம் ஸூஷ்பதி வூஜாம்—ப்யெகி || யயா யாத: ராவயா
 ததூ, ஸாவொ ஹாரம், கண்டெந கண்டகிவ, கண்டெகாரணஸாயநீஹிதம்

காட்குரிவாஹரக் யாடிவதநுஹுதிவாரதநுஸ்துதி அயலீஸ்வரஸ்ய ஸம்
 ஹாயுக்ஷெந. ஸரீரேவ ||௩௪|| ஸ்ரீ க்ஷஷ்டேந்தெகுவீடுஸெஷரோஹ—யயெதி||
 தாந்யவி யயாயதெ ஜஹாதி உ, ததாஹ—யயா நடுபா நிஜரூபெண
 ஸ்ரீத வணவ ரூபாஹாராணி யதெ ஸதாபுதெவ, தயா யெந கஸெவரெண
 க்ஷவிதஃ ததவி கஸெவரம் ஜஹா, ஸதாபுயாவித்யுயுஃ ||௩௫|| யுயிஷ்வி
 ரஸ்ய ஸுமாரோஹணவ ஸாமாய கயிவ வெஸரோஹ—யயெதி || ஸுதநா
 ஜஹா ஸ்ரீயதநொரெவ வெகாணாரொஹாததா படிஹஸுஸிநெவாஹ
 நீதி மூவஸவத்யேனம் பதம், சப திஸுபயெதஸாம் ஸஜாநாவிஷ்விதா
 நாம் விவெகிநாம் து, ந ப்ர ஹாரித்யுக்ஷம் | ஸுதவததெதி வசிவடுவோம்
 செந ப்ரவிஷ்ஸு ஸ்வேந ரூபெணாநுஹுதீரூதா || ௩௬ || யுயிஷ்வி
 உதி || சூதநி நேஸி உ தஸ்ய கமெஃ பரிஸவடணம் ப்ர ஸுரணம் விநொக்ய,
 கயம்ஹதிதஃ? நொஹாடியபேத்யம் யஸிந ஜிஹம் க்ளபித்யம் வயடியாக்
 ததாஹிதம் பரிபாநகிரோக் ||௩௭|| ஸுராபிதி || சூதநம் ஸுஸ்ய மூமெணம்
 ஸுஸம் ஸ்வேநாத்யஸைப்யம் நிபதம் நிபதேவதம் தொயம் ஸவடதஃ ஸ்ரீதம்
 ஸரீமெட்யாடிசுரேவ நீலீபரிபாநவிஸெஷொ யஸ்யாஸுஸ்யாம், ஹதிநெஃ பதி
 க்ஷெநாஹிஷிதவாந ||௩௮|| தீயாராயாதிதி || வஜ்ரம் ஸநிரூபஸ்ய வுதம்,
 ப்ராஜாவெத்யஷ்டிம் நிரூப்ய, க்ஷெவத்யுயுஃ | ஸவிஸக் சூதநாரொவ
 யாரோஸ, ஸம்ஸுரஸ்யுயுஃ || ௩௯ || விஸ்யஜெதி || ஸம்ஹிநாந்யுஸெஷாணி
 வஸநாநி உவாபயொ யெந ||௪௦|| ததெஷ்டுபதி அஹாம்—வாவதிதி ||
 வாவதித்யுவதக்ஷணம், ஸவெட்யுயாணி நேஸி ப்ர விநாவிதவாநித்யுயுஃ |
 தது நேஃ ப்ராணெ, ப்ராணாயீநவ்யுதிக்காத ப்ராணநிதரெ, உதரஸிந
 ஸவாநெ ஸவாநெநாகஷ்டணாக், ஸவாநவ்யாவார உத்யுயுஃ, ததுஹிதம்
 ஸவாநம் த்யேந, ததயிஷாநதெவதாயாம் ஸநெநெவ வாமாநீநாநிவி தத
 ததேஸாஹித்யு ஜெத்யம், தம் த்யேத்யம், வஹகெ வஹஹதிதாநாநெக்ய
 நெஹ, நெஹநெஸ்யவ த்யேத்யம் ததநததி விநாவிதவாநித்யுயுஃ | ஸஜொ
 ஹவீதிபடி மூமனாநூபிரூபம் ||௪௧|| தி க்ஷிதி தி க்ஷெ மூணத யெ
 தது தி க்ஷரேக வித்யாபாம், ஸவடம் ஸவடாரொவஹதாநிவித்யாம், சூதநி
 ஜீவெ | ஸஜொஹவீதிவத்யெ ஸஜஹவீதித்யாஷ்டம் | வணம் தி க்ஷாதிதி
 ஸ்ரீக்ஷெஸாயிதா சூதநம் ப்ர ஹணி க்ஷயெ கதிடஸ்ய, ந து தஸ்யா
 ந்யுத மப உத்யுயுஃ || ௪௨ || ததெஷ்டாத்யுதிவதித்யுக்ஷா வோஹஸ்யிதி
 ரோஹ அஹாம்—தீரவாஸா உதி || வபவாக் ரோநீ ||௪௩|| ஸுதெவக்ஷரோண
 உதி || ஸநெவக்ஷரோணம் ஸநுஜாதிஷு ப்ர தீக்ஷரேகாவடந | ஸக்ஷராயிக்ய
 ரோஷ்டம் | சூஸாம் லிஸம், தீஹாத்விஃ விஹாயுதாராஷ்டாதிநி, மதவதிவடாம்
 வதிவடம் ப்ரவிஷ்டாம் ||௪௪|| ஹதீதி || யதஃ யாம் லிஸம் மதஃ, வுநநடா
 வதெதத ஸம்ஸாரெ ந ப்ரவததெ ||௪௫|| கவிநெதி || ஸுபதேயா திதம்

யஸ்ய தெந, ஸாயுக்யகாஸ்யவெஃ கயோஃ யஜோஹ்யொயெஃ || சக || 2ம்
 வெதி || 3ம் வனவ வெகுகுணஸ்ய உரணாம்புஜதேவ சூதூனிகம் ஸாரணம்
 ஜோகா || ச || தஸ்யநிதி || வனகாஹதேயம் மமவதேகபுவணம்புஜயம், விஷ
 யாத்நிரஸந், ஸாரவாபா || ச || வியதிதெதி || கயோஹ்யொதெ வதே
 வியதிதகஸுஷாணம் யொமிநாம், சூஸூநம் வாஸஸூநம், யசு தஸ்யநிரஜெந
 சூதூநெவ சுவாபுஃ யயுஃ, ந து ஷொயஸகஸெந மிமெந, சூஸூந
 ரிதி வாஹம் மதெவபூவிஸெஷணம் | விரஜெநாத்நெவ சூஸூநரூபிவாம்
 மகிம் தெ வியதிதகஸுஷாஃ பூவாபுரிதி வா, சூதூவாநு ஜோநவாநு,
 தீயபூநுபுபு பூவாஸெ || ச || க்யுஷெதி || க்யுஷாவெஸெந ஸீக்யுஷெ
 விதோவெஸ்ய ஷெஷஸூகா, தஸ்யதஸ்ய ததாம் நெதா மோமெதெ வித்யு
 விஸஹ ஸுக்ஷம், ஸூயிகாரஸூநம் யயு சூதூநம் பூதி சநவெக்ஷதாம்,
 ததா ஜோகா தம் சுவபூவாபு || 10 || யதிதி || வனவம் யதூபு யாணம் மமவதொ
 ஷிவபூபூவதி, சுலம் சுதிஸயெந ஸுஸ்யயம் மோஷாஸூதம், வவிதூ ஹ ||
 உதி ஹவாயுதீவிகாயாம் வனூஸாயாயபூவா.

ததஸ்ய ஷொயஸெ ஹிபிபத்யொஃகலிவிஹ்யொஃ |

ஸாவாஹொ வனூதெ பூவதிஷ வாகஸ்ய வரீக்ஷீதம் ||

ததஹதி || திஜவபூணாம் ஸிக்ஷயா ஸூத்ராஃ ஜநநி சுவிஜாதகொ
 விதாஃ ஜாதகவிதா, ஹே விபு ! 2ஹாஹொ மூணா யஸ்யநு ஸம் || 1 || ஸஹதி ||
 ஜநநெஜபாநீதித்யு சக்ஷராயிக்யம் மாதஸம் | சுவாமோவாவஸூஷத்யு || 2 ||
 சூஜஹாரெதி || சூஜஹார, க்யுதவாநித்யுத்யு || ஸாரததம் க்யுவம், யதூ !
 பெஷஸூநெயெஷா || 1 || நிஜபூவெதி || நிஜபூவஹ நிமூவீதவாநு, கலிதேவ
 நிபிதஸதி—நூபெதி, நூபவியயாரம் ராஜெவெஷயாரிணம் || 1 || கஸெதி ||
 கஸ்ய ஹெதொரித்யுயத்யு, கலிம் கஸூவெதொஃ கெவமம் நிஜபூவஹ.ந
 து ஹதவாநு, யதொ2ஸம் ஸூதித்யுஃ கஃ சுதிசூதித்யு யொ மாம் வதா
 ஹததி || 10 || ததி || தசு கலிநிமூவாரூபம் கதூ, கஸ்ய விஷொஃ வதாம்
 ஹாஜெயொஃ, யொ 2கரத்யு தம் விஹனி சூஸூதயனி, யெ தெஷாம் ஸதாம்
 2ஹதாம் வா கயாஸ்யயிதி ஸரீஸாஹிக்யுஷிஸூநாஹம், தஹித கயூ
 தாம் || 1 || கிதி || ந வெசு கிதெந்யூஸூதி || சூவாவெயதூசு யெராயொஷொ
 வுயா க்ஷம், கஸூகரீயம் ஸூத்யதொ2வி ஹரிகயா2தவாநாயு வனவெ
 தூஹ ஸாதிதூவாஹாம், க்ஷுத்யு கஸூ ராயொபெஷாஹாரதொ 2ததூநாம்
 2ரணவதாம், தயாவி கீதம் ஸதூ, ரோக்ஷிததாம் || 1 || உஹெதி || யொ
 2தூஃ ஸ உஹ ஸதெ ஸதிதாரிதம் ஸாதிதம் கதூ, வஸூஹிம்ஸநம்
 தத்யு 2வஹததம் || 1 || வனததி || ததம் கிதே சூஹ ந சுவிதிதூதி,

ததொ2வி கி3த சூஹ, சுஹோ! நடுவொகெ, ஹரிவீலாபு.தம் வயம் வ்யெ
தெதெதுதடியும், ஹரிவீலெவாபு.தம் யவ்விநு, ததயாவ வுரதித்யும் ||
ததலாவெ தஸு வ்யெயெவ ஜீவநதித்யாஹ—பிநஸ்யேதி || பிநஸ்ய சுஹஸ்ய,
நதூ ராத்ரள, யத்யம் சூபம் தந்நிடி யா லிவா சுஹிவ, யத்யம், தத்யுய
கபி2லி, ஹீயதெ || ௧௦ || ததா ததவிநிபுஹவ ஸம்மரோஹ—யதெதி || யதா
நிஜிவசூவகிடுதெ ஸ்லெஸநயா வாவதெ டெஸெ,கலிம் ப்ரவிஷ்டம் ஸம்ஸூராவ
ததா, தாம் சுநகிவிபாம் வாதபாம் கிண்சிவ்யபாம் வ கலிநிதி யுமெ
களதமகஸம்வதெத் திஸ்யே ததம் ஸராவஸம் உஷ்டநிபுஹாயும் சூடியெ,
ஸம்யம்ஸளம்யம் யுமெ ப்ரமஹம் | வாராநரெ யுமெ ஸளரிதமயம் || ௧௧ ||
௧௨ || ஹதெதி || ஹத்யாஸாநீதி வடுவடுவஸிபி டிசுநீணொதூரதஸுபு
மதூமி வஷ்டாணி ரெரொஸுவடுத ஹவ்யு.தம், தத உதூரதொ ரபு.தம்
ஹிரண்யம் வ டிசுநீணதொ ஹரிவஷ்டம் கிம் வுரூஷண தாமி விஜிது |
கிம்வுரூஷெதுத வண்டாயிகுரோஷ்டம் | வலிம் வுஷ்டமயநபுராத
வடுவடுகாம் ஸவயபும் || ௧௩ || ததெதி || ப்ரத்யபேதம் யஸ சூநி ஸுணநு
தெஹொ டிதாவிதி துதீயெநாந்யம் || ௧௪ || ௧௫ || கிண—ஸாரயெதி ||
ஹிமெஷம் வாம்வஷம் வாம்வவெஷம் விவெஷாயபாமி ஸாரயூநீதி சுபூ
ணி தாமி ஸுணநு, ததா விவெஷஜீமதததுகாம் ப்ரணகிம் வ ஸுணநு
நுபகிம் வரீசுநீதம் விவெஷாஸாரணாரவிநெ ஹகிம் கரொகி ஸ; ஸாரயூ
நீதி விவெஷயதி—ஸாரயும் நியனுகவதெ வாரிஷ்டம் ஸவாவகிஹம்,
ஸெவநம் விதாநுவ்யுதி: வீராவஸம் ராத்ரள ப்ரஹஸ்ய திஷ்டொ
ஜாமரணம், ஸெவநம் வாம்வவெஷாதிதகாயட்காரணம், ஸவநம் வதிமாயாதி
வசு தெஷாம் வெவவ ப்ரவ்ராவநம் || ௧௬ || தஸ்யேதி || வடுவெஷாம்
புதிபிநுவதபுரோநஸ்ய நாதிடிருரெ ஸீவ ரெவ || ௧௭ || யபி2லி || யடுபூ
புஷ்டரடுவம், விஹாயாம் ஹதப்ரஹம், மாம் மொரடுவாம் ப்யுய், விவதாம்
நஷ்டாவத்யாம் || ௧௮ || சுவிநிதி || தெ சூதநொ ரெஹஸ்ய, யடிவி வஹிராபி
யொ ந மக்யுதெ, தயாவி சுஷ்டெயெ சூயி: வீயா யஸ்யாஸாம், க்வாரோ
மக்யெ, கெந யதொ விஹாயாவி, சுதம் ராம்ஷசு தூயதா வெவண்யும்
ஹஜதா பிமெந, மிம்மெந தது காரணாநி விகல்பநு, ப்யுயகி—டிருரெ
வஸூபித்யாதி வஹி: | டிருரெ ஸ்விதம் வஸூம் ரெஸாநாவகிடுதம்
வதம் || ௨௦ || வாதெதி த்ரி: வாதெடி: நுருதம் ஸடுதம், சுத வ்நவ வ்நக
வாடி, ரோ ரோ வுஷ்டெமெ: யபி2ஸருமெநு: க்ஷுதிதரஜெமெநுரித
ஹயும் ஹக்ஷுரோணம், வுஷ்டோதநு ஸவ்விஸெஷணகவாசு | பி2தாதி
மொவவடுவடுகபஜோடிநுஷ்டாமெந சுஸுமெரெ: ஹதாம் யஜிஹாம்:
யெஷாம், சுயவா யஜிஹாகாரணாசு || ௨௧ || சுரக்ஷுரோண உதி || ஹெ உவி
ப்யுயி! ஹத்யுவிரரக்ஷாரோணம் ஸ்விபி, வித்யுவிரரக்ஷாரோணாநு வாமாநு,

திருத்த தெருவ புருஷாடெரிவ நிடிபெராதாந் தீஷாந்
 வாறாம் டெலீம் ஸரவஸ்தம் கூகடுணி புராநாரெ ஸ்விதாந் கூதாபுராந்
 ப்ராஹ்ணெணாதாந், ஸெவகாந் || ௨௨ || கிரிகி || கூலெநாவஸுஷாந் ஸுராவாந்,
 கவரொவிதாநி உதாவிதாநி ஸுராவொ ரெயெநம் வியிநிஷெயாநாடி
 ரெண ஸவதஸுபநாடிஷெநுநுபம் புவதடுகாமம் ஜீவெனாகம் வா || ௨௩ ||
 யெவகி || ஹெ சுவ! தாத! யரிதி! தெ தவ யொ ஹுரிநாரம், தஸுர
 வதரணாயடும், கூதாவதாரஸு கடுகாணி ஸுரகி, தெந விஸுஷா ஸதீ
 சொவலிநிவடாணம் விவ்விதாஸரி தம் ஸ்விதம் யெஷுதாநி | வா஁னரெ
 நிவடாணம் விவ்விதவிவஹலிதம், பெய்: ரோக்ஷாடிபுயிகஸுபாநீத்ய
 யடும் || ௨௪ || ஹெ சுவ! தெதவ ஸளஹம் ஸளஹம், காடுந
 வா ஹுதம் || ௨௫ || ஹவாநிதி || ஹவாந் ஜாநாதெவ, தயாஹ வக்ஷாஜீத்யாஹ
 பெந ஹெதஹுதெந கூம் வதாவிடும் வாடுஷெவதடுஸெ || ௨௬ || யத
 ஸத்யாடியொ ரீஹாமுணா: ந வியனி நக்ஷயநெ, தெந ஸ்ரீநிவாஸெந
 ரஹிதம் தொகம் சொவாஜீதி ஷெஷநாந்யம், ஸத்யம் யதாயடூவாஷணம்,
 ஸளஹம் ஸுபகம், டிபா வரஹு:வாஸஹம் கூகாணி, கெட்டாயபுராவ்
 விதஸம்பநம், த்யாமம் சுதிடுஷு ரேகஹஸ்ததா, ஸனொஷம் சுத:வா:வி,
 சூடிவம் கவகூதா, ஸனொ ரெநாநெஸுத்யம், டி: வொஹெஜீயநெஸு
 த்யம், தவ: ஸுபடி, ஸாடி: சுரிதித்யாடிவா:வி, கிகிஷா வராவராய
 ஸஹம், உவரகி: வாவ ப்ராஹ்வாஷாடிவீத்யம், ஸுதம் ஸாஸவிதாரம் || ௨௭ ||
 ஜோநிதி || ஜோநம் சூதவிஷயம், விரகிவெடுத்யுஷ்யம், வெஸுபடும் நிபக்ஷ
 கூம், ஸளயடும் ஸம்ப்ராஹிதாஹம், தெஜ: ப்ரஹ்வம், வலம் டிஷ்கூம், ஸுபகி:
 கதடுவ்யாடியடூ நுஸம்யாநம், ஸூதாத்த்யம் சவராயநதா, களஸுமக்ஷ்யாநி
 வுணதா, கூகாணி: ஸளந்யடும், பெயடும் சவராகூததா, ரோடிவம் வித
 காரித்யம் || ௨௮ || ப்ராஹ்ணிரிகி || ப்ராஹ்ணம் ப்ரகிவாதிஸயம், ப்ரஸுயொ
 வீநயம், ஸீவ: ஸுபாவம், ஸஹ டிஜொ வொநி ரெநஸொ ஜோநகடுகி:ஜியா
 ணாஹ வாடிவாநி, ஹம்: ஹொமாவூஷகம், மாஸ்யடும் சுக்ஷாஹகூம், லெஸு
 யடும் சுவஹுததா, சூவித்யம் ஸுபா, கீகிடிபுடும், ரோநம்: வதிஜகூம், சுநஹம்
 கூகி: மவடூவாவம் || ௨௯ || வநதததி || வநதெ வநகொநவகூபாரி:ஸக,
 சுநெவ வ்ரஹ்ணஸுரணகூடியொ ரீஹாநொ முணா: யவ்விநித்யாஸுஹ
 ஜா: | ந வியனி நக்ஷயநெஸு || ௩௦ || தெநெதி || தெந முணவாநெண,
 முணாவபெந வாடிவாநி வாவஹெதநா || ௩௧ || ௩௨ || தஸு விரஹொ
 டுஸுஹ உத்யாஹ வதாவிடும்:—ப்ரஹ்மபததி || ப்ரஹ்மபொ யஸுரஸுப:
 சவா:டெகா: ஸுபிந் டிஷிவா:வி, ததாரோஸு: வஹுதியம் வஹு
 காலம் தவஸுராவாந் ஸுபித்யாநிஸு, ஹவஹி: உதெடு: ப்ரவஹா சூரிதா

விஸாஸ் : யஸ்ய வாடிதாவண்யம் சுமரிநாஸகாஸதீ வெவகெ || ௩௩ ||
 தவெஸ்யகி || தவ்ய ஹவதஃ ஸ்ரீஃ வடுஷெஃ கெதாஜபுஜஃ சுஷாடிபஃ கெதா
 ஸ்ரிஹாதி யெஷாடுஷெஃ, யஃ; சுஷாஜீநாஸாஸு யெபஃ ஸரீமலங்குதகம்ம
 யஸ்யாஸா, சுஹம் தகொ ஹவதஃ விஹிதிம் ஸம்பதஃபவஹு ப்ராப்ய
 ச்ரீநுலொகாநகிக்ரீ சுரொஹம் சொஹிதவத்யஸி, வஸூதஸ்யா விஹி
 தெஃ சுனொ நாஸகாடுவொ ப்ராபெஸதி, உதபஹீ உதபரிநாம், மவபு
 கூவபாணாம் ராம், ஸஃ வ்யஸ்யஜித் துக்வாந || ௩௪ || யஹி || கிஹ யொடுவெ
 ஸுஸாடுரொ வஸொ, யெஷாம் தெஷாம் ராஜீஹம், சுக்ஷாஹிணீஸதரபிவம்
 ரீதாதிஹம் ஹாம் சுபநீதபாந, கூபம் உ ஹநவதகாஹுஸ்யம் ஸஹம் வள
 ருடுஷெண வுரூஷகாரெண சூதநி ஸ்லிபி, ஸம்பநிணபுபஹம் ஸஸ்யம்
 ஸம்பாடிபநு மக்ஷணஹெகொஃ, க்ரியபா ஹி ஹெதள ஸத்யவத்யபஃ |
 ஸம்பாடியிதாதித்யபுஃ | சுஷிஹி யுதவாநித்யபுஃ || ௩௫ || கெதி || தவ்ய
 விரஹம் கா வா ஸஹெத, பெ ரீவ ஹொகஸு ருஹிரவிகம் உ வஹ ஜஹு
 ஹெதஃ ரீபாநிநீநாம் ஸத்யாஹிநாம், ஸரீநம் மவபு ஸஹிதம் ஹெஸ்யபு
 ஸஸ்யம் உ யஃ சுஹாசு யஸ்யாஹிணா ரஜஸ்யங்கிதெந விடங்கிதாயா
 சுஹக்யதாயாஃ ஸஸ்யாஹிஜிஷெண ரொடுஷெஹொ ஹவதி || ௩௬ || தயொரிதி ||
 சுயபதொஸ்தொஃ ப்ராஹீ வபிவபுஹிநீ ஸரஸ்தீம் சுரூஷெதெ
 ஹி ஹாவாயபுஜீவிகாயாம் ஹொயஸாய்யாபய்யாப்யா.

ததஸ்பதஸொ ராஜஃ கஹெநிபுஹ ஹ உயுதெ |

தஹெஸ்யவம் வீயபுஹாஜொஹி வெரொமம் வக்ஷதெஹுத்ய ||

தஹெஸ்யகி | ஹநுரீநம் தாயுரீநம் || ௩ || உ || மாரிதி || வ்ரீபுஹவாம்
 ஹவிஷெபாஹீ, கூரீநா க்யஸம், யவஸம் துணம், சுதிராவி ஸஸ்யாஹிவ ஸவ
 கூபாதிவஹெத யஜுஹாஹ ஹாவாஹுஸாம் சுத வஹ யஜுஹாவிஹி ஸா
 வ்யுதி ஸநிஹிதம் '௩' || வபு ஹெதி || காதுஸுரம் ஸவணபு வாரிஹி
 வரிசுரொ யஸ்ய ஸ்லிபிவபிதித்யபுஃ | ஸஜீக்யதகாரீபுஃ || ௪ || சுஹி ||
 ஹஸிஸம்வாதபவிராஜாஹிதி தெததாஹ நப ஹ வெஷொதெண,
 நரஷெஹொஹி, கபீணாதம் சுஜிஜஃ ஸநிஹி || ௫ || யஹி || சுஸொஹாந
 நிரவராயாந, ரஹஸி யஸ்யம் ப்ராஹஸி சொஹிஃ ஸாவராயொஹி,
 சுதொ வயிஹபுஹி || ௬ || வ்யுஷம் ததாஹ—கூரிதி || கூம் யா கஃ வ்யுடுவெ
 ஸம்வாவயதி கி? சுஸிஷெஹொ வ்யுஷாஹிவெண நம் சுஸாந வரிவெடிபநு
 வத்யுஹெ || ௭ || நெதி || ஹொபுஹெஃ வரிஹிதவ்ஹுரகூதெ தெ தவ
 ஸம்ஹம் சுஸு ஹிவிநா சுஹெஷாம் சுஸு ஹிவிநாஹவதகீதி வெடிஹெ

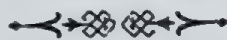
கூங்கு டுஸிடுதம் || ௨|| வனவழிகெ, வுநரவி சொவனா ப்ரதூஹ—
 டெதி || ஸாரவெஃவாது ! தோநுசொவா சொகா தோகாராஷ், வெது
 கவயாதா, மாப் ப்ரதூஹ—சுவா! தாதா! ஸாஸுரி தி ஜீவதி ஸதி தெ
 ஸுடெவ, சுதொ தோரொழி || ௧ || 33 ஹிதாயுடெவெவநம் ஹநிஷ்யாதி, ந
 தவொவகாராபெதூஹ தூஹா—பஸுதி || ஹெ ஸாயி! ஸவடா யா
 காரிஷீத்யுடா; ஸலாயுவிஸுஸுதெ வீயுதெ, ஹமொ ஹாது, மத்
 வரவொகா || ௧௦ || ௧௧ || வுநரவி சொவனா வுஷம் ப்ரதூஹ—க ஹதி ||
 கஃ கவஸுத விவெஷ, க்ஷாபுஸா க்ஷாபிபா டுஃவிதா || ௧௨ || சூவுஹி ||
 வெஹதூஷி, சூததஸவ வாடிஷெதெந வெரவிஷு க்ருதவனம் கீதிடு
 திஷபதி, தயா தோவூஹி வடி || ௧௩ || ததாவூதெ க்ருதெ, கயம்
 ஹம் ஸூவிதூ க்ருஹ—ஜநஹி || யஸூவடிநாமலி ஜநெ, கயம் டுஃவம்
 யுஷு, ஹதி, தஸு வனவாஹிதஸு தி திஸுகாஸாசு ஸவடூவி ஹம்
 ஹதி, ததஸூயுநாம் ஹம் ஹவதி, வனதஸு டுஃவெயஸிஸுட ஹதி
 தா ஸாஸுரிதூஹ க்ருதாமலி, சூமஸுடிபராபகதூ || ௧௪ || சூஹதெதி ||
 தஸு சுதிதூஷு டெவஸூவி, ஸாஜி சூஹதூவி சூஹரிஷ்யாதி, ஸாம
 திதூதெந திஷதஃ உதூடூ சூஹரிஷ்யாதி டுஸிடுதம் || ௧௫ || நடுகஸு
 நிஷுஹ க்ருதஸூநாமுஹெ தவ கிம் ப்ரபாஜநிதூஸாங்கு ராஜி
 ஹதூதிநாஹ—ஸாஸத ஹி || க்ருதாஹ க்ருதிஷுதா, ஸாஸதஃ டுஃபதஃ
 சூதூநாஸிஸம், யஸூத தவ வாரவெபாநாம் வ யுஷுவிதெவ || ௧௬ ||
 பெஷாதி || வபனா யதஃ வாராஷாதாணிநாம் க்ருதவெதவெ ஹவெயம்
 || ௧௭ || வாராஷாதி || தம் வாராஷம் ந விஜாநீ, யதஃ வாதிநாம் வாகு
 வெஃஃ விவொஹிதா, வாகுஹெதாவெஹ—விஷு வெஃ வஸதெ
 சூஹாடினி, பெ யொமிநஃ தெ சூதாநடுவாதநம் ப்ரஹம் ஸாவெடி
 தோஹம், ததூதஃ “சூதெதவஹூததெந வையாராதெவ ரிவாராதநம்”,
 ஹி யஸூ, பெவிகெஹு காதகெடி, ப்ராகுதநாஸிசு வனவ ஹிதெ
 வடிநி ந தாவெடிவதாதிநாம் ப்ரஹம் க்ருதாயிநகூசு, ந வ க்ருதெ,
 தஸூ ஸூயிநகூடிவெதநகூது, சுதஃ ஸூபெவ ப்ரஹம் ந வா க்ருதி ||
 ௧௮ || டெவதி || சுதெ து டெவஜூதஃ டெவா ப்ரஹாதிநாஹு டெவ
 தாம், கவரெ து தீராமகா ஸுகடி, கவரெ வொகாயதிகா ஸூஹாம்,
 கெஷுவி ஸெஸுரெஷு கெஷுவி டுஃவஹம் டுஸிடுதம், நிஸூய ஹி
 ஸிபாஹம் க்ருதகூடாதிதெந மொவராசு, க்ருதெயூசு வநாமொவ
 ராசு || ௧௯ || ததெதி || வரெஸூராதவம் ஹதி விஜிஸவிவாரய,
 ஸூவாதி || ௨௦ || ஸூஹிதெநதி || விவெடி மதெஹம், ப்ரதூவடி
 ப்ரதூவடி, சூதவாதித்யுடா; சுதிபூரிதிவஸு வாதகூஜாநு

10

வருகப்பெ ||௩௫|| தறிதி || ததஸாஸிபதொ நிரூஹம் வக்ஷாமி ||௩௬|| சுஷுபி-
 தி || உதி || வாநம் ஷேரஹி ஸகுநாஃ ப்ராணியபாஃ, ஷ்ருதெ சுநுதம், வா
 நெ ஷேஃ, டயாநாஸககெவொகூஃ, சுநு து மவபுதாரா தவொநாஸக
 கெவொகூஃ, ஸ்ரீஷம் ஸம்மஃ ஹிம்ஸாபாஃ க்ருளயபும் டயாநாஸகரிதிஜெ
 யம் | யஷுவிஸவபும் ஸவபுத்ராவி ஸம்ஹவதி தயாவி ப்ராபாநெநாநுதாஃ
 நாம் ஷ்ருததாஹிஷம் யயாஸம்வ்யம் ஜெக்யம், ஆஷஸஸம்யெது “ஸத்யம் டயா
 தவொ டாநரிதி வாஹ லீஹொநுபவ” உத்யுத் டாநஸஸெந ஸௌவஜெ
 வொகூஃ ! ஷேஸுநிராதிபக்ஷாஃ | ஹகுதாஹபஹாநரித்யபுஃ “தெ தாயாம்
 யபேவாஹாநாம் துயபூர்ஸொ ஹீபதெ ஸமெமஃ | சுயபேவாஹெநாநுத
 ஹிம்ஸாஸஸெநாஷநிம ஹெ’ ரித்யுத் வ சுஸம் தொஷஸஸெந தஸு
 ஹெசுமபுவெபா மக்யதெ, நிமூஹ ஸஸெந தஜெசுஸ்ஸம்ம உத்யுவி
 யாராபு ||௩௭|| வுநரிதி || வதுவிபுயஸ்யாபெகெவொவஸூநம் ஷேஹிதி
 வுநபபூவஜாநாய ஜாதரூபம் ஸுவணபும் ஷேரஃ சுஷுதவாந ததஸுவ
 ணபுநாநாஷநுதம் ஷேஃ காரிதி ஸம்ம ரஜி உதி ரஜெரேதிவாம் ஹிம்ஸாம் வ
 க்ஷாரி வெதாநி வம்ஹம் வெரம் வாஹரிதி ||௩௮|| சுஜெநீதி || சுஜெநி
 சுஜேஷம் ஸாநெஷம் நுவஸரித்யபுஃ ||௩௯|| சுயெதி || வந்தாநி வுமூ
 ஷம் : ஹிதாஸிஸுஸ்ஸுவணபுபாரஸெவநம் நாரி தயொநாஸகிஃ ||
 சா || வுஷஸெதி || வநவம் சுஃ நிமூஹ வுஷஸு வாஹாந வுதி ஸம்
 பெ தவ சுஜீதி வ வகிபுத் வானித்யபுஃ ||௪௦|| யுஷஜீபஸதவ வுதிரவி
 தக்ப வாவாஹெத்யாஹ த்ரிஃ — ஸ உதி || வந்தஹிபு உஹாம் யுயி
 ஷிரெண ஸரணம் வ வெஷுரிவ தா உபநுஸா ஸபேவிபுதரோஸநம் சுயூ
 ஸெ ||௪௨|| ஸுஸ உதி || சுயுநா ஸுஸெ வாலயதீதி வ வகபு தோநஸாஜீவெ
 வகபுதோநவணிஷேஸம், ஸெத்யுயூஹாரொ வா ||௪௩|| உத்யுதி || ஸத்ராய
 ஸத்ரம் சுத்யம் ஜீக்ஷிதாம் ஜீக்ஷாம் சுதவஹஃ ||

உதி வாவாயபுஜீவிக்ஷயாம் ஸவஸாஸ்யாயவ்யூஷா.

நாஜேஸுஷாஹஸெ தஸு ஸுஸாஸொ நிரூபுதெ |

ஸ வாமூஹ வஸவஸு ஜாதொ வெராமுஜாவஹந ||

வரிக்கீதொ நியபூணதெநாஸுபபும் வதூம் ததூஹாவநாய ஜநாஸபு
 தோஸூநயதி — ய உதி || விஸுஷொ நிரூபுஸு ||௪௪|| ஸுஷெதி || ஸு
 ஸாவொதிதாதுக்ஷாஃ பஃ ப்ராணவிஸவஃ ப்ராணநாஸம் உரூஹம் வ யஸூ
 சு ந ஸம்மொஹ சுநு ஹெதம் : பஸு ஹவதெதவாவிபுதாஸய உதி ||
 வ உத்யுஜெதி || கிம்சு வெபாலிகெஃ ஸாகஸு ஸிஷுஸு விஜாதா சு
 ஜீதஸு ஹரெஃ ஸாஸுதிஃ ததூம் பெந ஸம் ||௪௬|| நெதவ்வித்யுதித்யாஹ — நெ

தி || உதரெஸோகெஸெவ வாதூ யெஷு, சுந வனவ பரிதும் உதரெஸோ
வரிதேதம் ஜெஷோணாநா, ஸெஷெரோ ரொஷெர ந ஸ்ரோச ||ச|| ராஜி ஸு
தராம் தனவிதூரிதூஸாயெநாஹ—தாவநிதி || சுலிதெநூ: வுத் வனகரா
டீ வுக் வதீபு ஂரம்ஸம் வகிஸாவச ||ரு|| நநு கெஸெவெஸெ வனவாஸு
வ் விஷெடா2வி நபுஹெவகிதி கூதஸுதூஹ—யஷிநிதி || யஷிபு யஷி
நெவகஷெனெ, மாம் வுஷ்டீம், சுநுவுத: வ் விஷ்டீம், சுபேஷு வ் வொ
யஷிநி ||சு|| ந ஸுபேஷெதம் கூயிம் ஸவபூயா கிம் ந ஹதவாஸுதூஹ
நெதி || ஸாரம்மொ ஸு ரிர உவ, ஸாரமுகு ஸாரமு ராஹீ, ஸாரரோஹ—
யசு யஷிநி கூஸுதா நி வுணூரி சூஸு ஸெகஷுரோதெனெ வொனெ, உத
ராணி வாவாநி சூஸு ந ஸிபுநி, யதஸூநி கூதாநெவ ஸிபுநி, ந
தம் ஸெகஷுதிரோதாணீதி ||எ|| நநு ! ஷோஷாயிகூரோஷெ வனவ யுதூம்,
ந யீரெஷு தஸூரகிவிதூகாதிதூஹ—கிநிதி || கிஹு தெந வ்வெலா
நெஷு சுயீரெஷு சுபேதீத: சுவஹிதஸுந் யொ வுக் உவ வதபுதெ ||
அ|| உவவணிபுதிதி || வாரீக்ஷீதிரோஷூநம் சுவபூஷதவ்ஷெவனெ, யுபுயம்
கிம் வஹுநா ||சு|| நநெரெநெதாவெஷெ சுதபூரிதி ஸவபூஸாஸுஸாரம்சுய
யதி—யாயா உதி || சுயநீபாநி உரெனெ கபேரணி யஸு தஸு, மூணகபே
விஷயம் வுஹெஷுவி: ஸவாவரிஷி: ||க|| வுநவிபுஸுரெனெ சுயநா
யுபு ஸெடுதெதாந் ததம்மவாநிநநி திவி:—ஸெடுதெதி || ஸாஸுதீஸு
ரோ சுநநாநு ஸவதூராநு ஜீவ | சுதூஷஸெயெதெஜீயா | விஸுபம் யஸு
கீதபுஸி, தது சுஸாகம் தேதூநாம் சுபேதம் ரிரணநிவதூகா ||க|| கிஹு—
கபேரணி || சுலிந் கபேரணி ஸெடு, சுநாஸூஸெ சுவிஸஸநீயெ, வெவ
மூணுஸாஹுநெஷெ வொநிஸூபாஹாவசு, யுடுதெந யுபே:விவண்டி: சூ
தூ ஸரீம் யெஷாம் தாந், சுஸாந் | கபேரணிஷெஷீ | சூஸவம் ரேகாந், ரீயு
ரீயுரம் ||க2|| துமயாரெதி || ஹவதம்மிநொ விஷுவகூம், தெஷாம் ஸம்
ஸு யொ வவ: சுதூப: காவம், தெநாவி ஸுமபு ந துமடாரி, ந ஸரீம் வ
ஸூரீ, ந வாவவமபு | ஸவாவநாயாமொடீ | தேதூநாஹு: சூஸி
ஷெ: ராஜோஷாம் ந துமயாரெதி கிபு வகூபு? ||க3|| வனவம் ஸதம்மபேந
நு ரு வணுஷுதூகூராவிஷுவபுநி—சு உதி || ரஸவிசு ரஸஜூம், ரெஷு
ரோநாநெகாநெந வரம் சுயநம் சூஸுயொ யஸு தஸு, சுயாயாம் சுமூண
ஸு வாகுதமூணாஹிதஸு, சுயூணமூணாநாநெ, யெயொயெஸூராவெ
2வி ந ஜீமும், வனதாவந் உதி ந வரிமணயாந் வுமும், ஹவ: ஸிவம், வா
ஷொ ஸு ஹா ரெஷொ யெஷாந்தெ ||க4|| ததஉதி || நொ2ஸூகம், ரீயெ, ஹ
வாந் வுயாம் ஸெஷொ யஸு ஸ ஹவாந், ஸுஸூஷதாம், நம் உதாரம்
வாரீவரூஷாயபுபு ஹெரெஸூரிதம் விஸூரயதம் ||க5|| வ உதி || தது
சுபரீக்ஷீதவாஹம் சுயயெதூஹ வூஷாம்; வெயாஸிசிநா ஸஷிதெந

சுயிதெந பெந ஜோநெந ஜோநஸாயெந சுவவமு உத்யாவ்யா யஸு தக்
 வபெந்நுஜஸு ஹரெஃ வாடி ரெநு ஹெஜி ||கக்|| ததிதி || தக் சுஸம்வ
 தாயுடம் யயாகயா சூஷாஹி, ததெவ நிதிபுஸதி—வரீக்ஷிதெ சுயிதெ,
 பொரீக்ஷிதெ சூஷாஹம் லாமவதம் வுராரணம், வரரி வுண்ணுஸக்யஸொயகம்
 சுத்யுதெ யொமெ நிஷா யஸு, சுநஞஸுராவரிதெருவவனம் யுதம்,
 சுத வனவ லாமவதாநாநிவிராபிம் ப்ரியம், வனதெவிபுஸெஷெனெஃ சுபுஜோ
 நஸுதிபொமவ காஸககம் டிஸிபுதம் ||கக்|| ஸ்ரீ லாமவதஸு வுராவ்யாநெ தஸு
 ப்ரிஸம்மம் ரீஹதாரோடிவபாநு தாராநம் ஸ்வதெ ஆஹாம்—சுஹொ உதி
 சுஹொ உத்யாஸுயெபு | ஹெதி ஹெஷு | வயரிதி ஸ்ராவாயாம் | ப்ரிதி
 ஹொரிஜி சுவி சுடிஜ்ஜஸுபுதம் ஸவமஜ்ஜநாமஃ, சூஷ ஜாதஃ, வுரீநாநாநி
 வுத்யா சூரெண ஜோநவ்யஃ ஸாகம் தஸு ஸெவபெதி வா, யதொ டு
 டுமகம் தனிநித்யாயிஹ ரிநிவீபாம் வ, ரீஹதாரோநாநிவாயாநயொமம், ஹ
 திகொஹி ஸம்வாஷணமகணஸம்வம், விபுநொதி சுபந யதி ||கக்||
 சுத உதி || சுதஃ வுநம் கிம் வுநவபுத்யு, தஸு சுநஞஸு நாநி ம்
 ணதஃ வும்ஸஃ, ரீஹதாரோநாநிவாயாநயொமொ டிஷமும் விபுநொதிதி |
 யவா நாநிமணதஃ, சுதஃ? வுநடிஷமும்புரிதி | யவா ம்ணதஃ வும்
 ஸம் தஸு நாநி டிஷமும் விபுநொதிதி கிம் வத்யுரிதிசெகெநிதிக நா
 யடுவாஹ—சுநஞாஃ ஸக்யொ யஸு, ஸதொஹுநதஃ, கிஹ ரீஹதம் ம
 ணா யஸு ஸரீஹதம் ஸஸு லாவஸகம், தஸுக் யம் மணதொஹுநத
 ரோஹம் ||கக்|| வனத து வஹபதி த்ரிவி—வனதாவதெதி || தஸு யடிஸாபு,
 சுநதிஸாயகம், ம்ணெஃ ததாரிஷ்டாபிக்யம் வ, சுநுஸு நாநித்யுஸு
 யுஸு ஜோநாய, வனதாவதா ஸநிவிதெந | நநு! சும வயபுதம், சுஸு
 விஸுநொ வதம் ஸதொதித்யுபு | ததெவாஹ உதராநு ஸுஹாநி, வ
 யுபபாநாநி ஹிவா விவதிஃ ஸ்ரீ சுநவீஸாரவி யஸுராவி ரெணம்
 ஜெஷதெ ஸெவத உதி ||௨௦|| சுயெதி || சுயெத்யுபுதாரொ | யஸு வாடிந
 வாவஸுஷம் நிஸுதவி, விரிவெநொவஹுதம் ஸவிபிபுதம், சுஹுணாம்
 வஃ சுயெபுதகம், ரம்ஸஸஹிதம் ஜமதுநாதி, விரிவொவஹுதம் சு
 யெபுதகம், ரம்ஸஸஹிதம் ஜமதுநாதி, விரிவொவஹுதம் ஸெஸரிதி
 தபொரவ்யுவாலகக்யுதம், தஸுநகநுத்யுரிதிசு கொ நாநி ஹவதத
 ஸுயுபு, ஸவெபுர ஹுத்யுபு: ||௨௧|| யதெதி || யிராஸுஃ உளம் யு
 தம் சுஹம் வரிகொஷாவஹம், ததாஹ யஸுநு சுஹிஸா உபஸரிஸு ஸுரவா
 விகொ யபு: ||௨௨|| வனம் ஸுஹாநிவிநநு வாரிக்ஷிதொவாவ்யாநம் வ
 துதாஹ—சுஹிதி | ஹெ சுயபுரண: | ஸநிபுதா: த்யுரிதெபு: ||௨௩|| ஸம்
 ப்ரிதி சுயாஸுவக்ஷிவதி—வனகெதி || ரீமாமுதொஹுநம்மநு ஸாந
 ஸு துஷிதஸு க்ஷயிதஸு வஹிவ ||௨௪|| ஜொஸபரிதி || சுவக்ஷாணம் சுபஸு

நு, தம் ப்ரவலிபரோஸ்ரம் தவ்லிநு ரோமின் ஸரீகம் ||௨௫|| ப்ரதிரும்பெதி || ப்ரதி
 ருமார்: ப்ரதிராஹுதார்: ஹந்ரீ யாடிபொ யெந, சுத வனவ உப்ரதம், ஸ்ராம
 த்ரபாஹுரம் ஜாம டாடிதக்ஷணாஹுரம் துரீயம் ப்ரம் ப்ராஹ், சுத வனவப்ர
 ஹஹத்ரதக்ஷாடிவிக்ரி யம் ||௨௬|| தயாஹுதிதபாவதெத்ரத்ரதரெணாந்யப்: தரெ
 வ விஸிநவதி—விப்ரக்ஷிணேதி || விப்ரக்ஷிணேதிஜிபுடாவி: சூவஹ், ருரூம்:
 ரீமவிஸெஷம்: தவ்லி உரீபுணா ஹஹ் விஸெஷெண ஸுஷ்ரத்ர தாலுயபுஸ்ய
 ஸம்: | தயாஹுதிதம் ரோமின் ||௨௭|| சுஷெஸ்தி || ந வஸ்யம் த்ரணா த்ரணாஸநம்
 ஹதிரீரூபவெஸஸாநம் உ யெந ஸம், ந ஸாப்ராஹ் சுஷ்யம் ஸத்ரத்யத்ர
 வி யவவநம் உ யெந ஸம் ||௨௮|| சுஹத்ரததி || ரீகர: த்ரத்ரத்ரத்ராவஹநம் ||
 ௨௯|| ஸஹதி || மதாஸம் ரீதம் யநுஷெடாஹுர வாவாஹ்ரணம் ||௩௦|| வனஷ
 ஹதி || ஸவபுநியாநெ ராஜேஜாஹிபாபரோஹ வனஷ கிம் ப்ரதிராஹுத
 ஸவெபுநி யஸ்ய ஜீவிதெக்ஷண: ஸ்ரீதம், யதா, சுத்ரவ்யம்யாவி: சூமதெ
 மதெதெவதா கிஹ் ஸ்ராதித்ரவஜேயா ரீஷா ஸரோயிஸ்ய ஹதி ஜோதாதித்ர
 யம் ||௩௧|| தவெஸ்தி || தவ்லி வுத்ர: ஸ்ரத்ர நாரி, சுயம்ஹ்ரீவம் த்ர
 ஹ்ரகரீயெ ||௩௨|| சுஹா ஹதி || வாலாநாம் ராஜேஜாம் வீஹ் வுஷாநாம்
 சுபரீபெவ டிஸ்யுதி ஸாரிநீதி—ஹாவாநாம் யதவம் வாவாஹ்ரணம், வ்ர
 ஹஜாம் காசாநாரிவ, ஸுநாரிவ தெதி ||௩௩|| ஹ்ரஹ்ரெணேரிதி || ஸஹம்யம்
 ஹம்ய வனவ ஸ்ரீதம் ||௩௪|| சுஹ ஹதி || தக் ததநநரம், சுஹம் ஸாஸிஹ்யயாரி ||
 ௩௫|| ஹதி || ஹதி வயஸ்யாநுக்ஷா, ரொஷெண தாஜே சுக்ஷிண பஸ்ய,
 களஸிகீ நதி, தவ்லி சுபம், ஸாயிராஷம்: கெஸிஸ்க்யவ ஹதி வாராஹ்ரெ
 ந காஹ்ரநுபவதி: | வ்ரஹ்ரம் ஸாவம் || ௩௬|| ஹத ஹதி || ஹதி ஸவபுநி
 கெஷெவெண யக்ஷதி ஸ்ர ஹ்ரீகரிஷ்தி | ஸ்ரேதி வாடிவ்ரெண | ஹ்ர
 ஹ்ரீதிவாராஹ்ரம் | சுஹ்ரம்மாரதயம் ரெ ரீயா, தாதத்ரஹ், ததெ
 தி ஹ்ரஹ்ரீஷம் ||௩௭|| தத ஹதி || சுஹம் மெவ, ஸவபுக்ஷெவரம் | யவெஸ்ய
 த்ரஹ்ரீஸம்: | ரீதக்ஷண: உஹ்ரீரித்ரயம்: ||௩௮|| ஸ ஹதி || சூத்ரஸம்,
 ஸரீகம், வ்ரஹ்ரத்ரத்ரெணாந்யப்: ||௩௯|| கிரிதி வ்ரஷ்வாநித்ரதக்ஷண—
 விஸ்யஜேதி || தம் உ ஸவபு விஸ்யஜே, கவ்லாஹ்ரெதா: ரொடிஷி? கெந
 வாஹ்ரததி ||௪௦|| நிஸஜேதி || சுஹ்ரந்ரவாக்யம் சுஹா! ஹத்ரதி!
 வத சுஷம்! தெக்ஷயா ரீஹ்ராவம் க்ரதம், சுஹ்யவி ஹ்ரஹ்ரெ சுஹ்ரயெ
 டிஸாஹ்ம் ||௪௧|| நெதி || வ்ரொ விஷ்ரரித்ராவ்ர வ்ராதியபுஸ்ய தம், நர
 ஹ்ரம், த்ரவி: ஸாரிதம் ஸம் டி ஷ்ரம் ||௪௨|| சுஹ்ரீரண ஹதி || சுஹ்ர
 ரீரெண சுஹ்ரீரென சுஹ்ரயெவக் ரெஷ்ரஹ்ம் ||௪௩|| ததி || நவெஷா
 நாயொ யஸ்ய தெகஸ்ய தவ்லி உஹ்ரம்: வஸுநொ யநஸ்ய விஹ்ம்வகாச
 சுஹ்ரத்ரத்ரெணாந்யப்: ஹ்ரெதா: யத்ரஹ் ஹ்ரதி | த்ரஹ்ரீதித்ரஹ்
 ஹ்ரகரீவெஷ்தி, சுஹ்ரயம் ஸம்யம்யஸத்ரநெவ, த்ரெவ வாவம் டிஸ்ய

யதி வரஸுரதிதி சுவனி வரஸுஷம் வநி, வஸாஜீந வுஜுதெ கவஹர
 டி வரஸுஷம் வரஸுஷம் வரஸுஷம் ||சச|| தநெதி ||சுபயபெடு: ஸடாநா
 ரம், சாநா கவீநாநிவ வ சுபுகாபெபாரெ வாலி நிவெரி ததிதாநா ||சநு
 வனவ ராஜோத்யுஸு சாவா.நஹுகுபுகா வுஸுதெ விஸெஷோஹ ஸா
 கெடுந—யபெடுதி || ஹயபெயபாடீ கஸுபெயபாஜீ ||சக|| கூழிதி || சுஸு
 ஹோவாவஸுநாநு வுயபரி.கஜேஷுஷா வாவோவெடிபந ஹவநம் ஹரிம்
 ப்ராபுபதெ அவாவெஷிதி ||சஎ|| வாவதி || ராஜா வெதுதிசாவம் டிஷா
 துவிடு, நிஷுதிஸுபெடி, தது ந ஸம்வதிதஸு ஹவதகூறிதூஹ
 திரஸுதா உதி | திரஸுதா: நிதிதா, விபுஸா: வந்திதா: | கூழிதா
 கவஜூதா: | ஹதா: தாவிதா: சுஸு திரஸுதாநிகதடுநடு துதீகார
 ஸுவதி. துதூ: வீஷுதூ: ப்ரஹவ ஸபயபா சுவி ||சஅ|| சக|| ஸுய
 திதி || விபுசுத: சுபசுத: சுவம் சுவராபா, யுதநெததிதூஹ ப்ரா
 யஸ உதி | அநெ அஷு ஸவநம்வாடிஷு ||ரு|| நெதி || சுமாணாஸு ய:
 ஸவநம்வாடிஸுபொ ந ஹதி ||

உதி ஹவாயுஜீவிகாபா கஷ்டாடிஸாயுபயுஷா

வாயாவவிஷெ மமாயா ராஜிதெமாதீநாவுதெ |
 ஸாகஸுயதீநம் தது பெருகெகொநவிஸகெ ||

பெவதிநிதி || ஸுசுதம் துதீடு, ருநிஸுபெ ஸபடுநிகெவணம் ம
 ஹதம், நிதிநி விஸயந ஸுபடுநா: ஜாதம், வினாநெவாஹ ஸாயபுதா
 ஹம், தீவம் வாவம் சுஜீ வடரிதி வானெவி ஸ வநவாயபு, ப்ரஹ்ணி ப்ரா
 ஹணெ, மருதம் மாவ தெஜை யஸு ||உ|| யுபதிதி || சுதம் யஜெவெஹ
 ஹதம், ருஸுராவஜூ வாவதித்யபு: | தஸுநுதநம் வுஸநம் ஹிஷிதி,
 தது நாதீஜீவபூதாநா, சுவிராநெவாஸு ததூவி சுஜா ஸாக்ஷா, ரி
 நெவாஸு ந வுதூஜிஷாரெணெதிபுயபுநா, காபி சுஸகொவதா
 வனவ ப்ராபுநாயா: ப்ரபொஜநம், சுவஸு நிஷுதாய ப்ராயுதிதாய, யயா
 வுநரெவ ந காயுரிதி உ ||உ|| வனவ ஸாக்ஷாநெவெவ வுஸநம் ஸம்
 ப்ராபு ததீபுரெவ கிணிதூயபுதெ—சுஜிதி || சுஜெவ ரெ ரா
 ஜிதி டிஹதம், ப்ரகொவிதம் ப்ரஹ்நுதெவாநதம் வுநதிபுஜிதம் வீவ
 யிதம் பிஜெ நாவநி, நவெவித்யபு: ||உ|| ஸநிநிபநிதி || உதம் ஸம்
 விஸயந ஸ ராஜிநெநஸுதெநாத: ஸுதெநெஹநி நிர்ஃபிதிபுத்யு:
 யயா ஹிஷிதி, தயா சுஸுணா, ஸகெவ விதாஹிஷுதா: ஸுசுதா உ
 ஸ கக்ஷஸு விஷாதி ஸாயா ரெதெ, யதெ விஷயெஷு ப்ரஸுதஸு,

விரகிகாரணம் ||ச|| சுயோ உதி|| சுயோ சுநஞரம் உலா தோகா|| வுரஸா
 ஞாஜியு வனவ, ஹெயதயா விவாரிதள விவாய, கூஷாஜிஸெவாஜேவாயி
 சிறுநாநஸநு ஸவபுலுரூஷாயுயிகாம் ஜாநநு நுவு: ப்ராயபோஸ.நத
 ஸிநித்யு: | தகுகெவெநொபாலிஸஜிக்யாவச | யஜா வ் க்ருஷ்யதநம் ரீ
 ணம் யயா ஹவதி தயா ||ரு|| சுதிகுநஜாஜிதி விஸேஷணஸு மதரோஹ—
 யெதி|| பா சமா மஸனீ ஸீ யபுஸ்யாஸபா துமஸ்யாவிஜிஸ்யாயெ கூஷாஜி
 ரெணவ: தெராயுயிகம் ஸவெபூத்யஷ்டம் யஜம்வம் தஸுநெகீ தஜாஹிநீ
 உஹயத் சுதவபுஹஸு ஸெஸாநு தொகவாஸெ: ஸஹிதாநு தொகாநு
 வுநாதி, ரீரிஷுபோண: சூஸநரீரண:, ரீரணஸ்யாநிபதகாதுகூதவெபூத
 வி தயா, சுதஸூ கொ ந ஸெவெத ||ச|| உதீதி|| உதெசுவம் விஷு வஜா
 மமாயாம், ப்ராயொவவெஸம் ப்ரதி, வுவஜிஜி நிஸித்யு வாம்வெய உதி.
 தகுகெவெவித்யம் டிஸாயதி, நாஸுநுஸிந ஹவொடஸு ஸ:, கூத:, ரீ
 நிவ, த: உவஸாந:, தகுக: ? ரீகூ: ஸஜேஸஸுமொ யெந ஸ: ||எ|| ததெ
 தி || தத தஜா தஜஸுநாயு: ரீநய: உவாமதா:, ந து தீயபுநா
 யு: சுதாயுக்வாசு, நநு ! தாஜுஸாநாஜிவி தீயபுநா து ஜுஸுதெ, த
 துஹ ப்ராயெனெதி, தீயபுநாதுவாஸெ: ||அ||ரு|| சுநு உதி || சுரூ
 ணாடிய: காம்வஜிதிகவிஸெஷண வுயஜநிஜிபுஷா: நானாவியாநு
 ஷெபுயாணி ஜிஷ்ணாம் மொதூணி தெஷு ப்ரவராநு ஸ்ரெஷ்டாநு ஸிரஸா
 ஹிஜி ஸுஷா, வவநெ ||க|| ஸுஸெதி|| விஜூவநாயு: வுநுக்ருதவ
 ணாஜி, விவிகம் விஸுபுனெதொ யஸு ஸ:, சுவிமுஹீதள ஸயொஜிதள
 வானீ யெந ஸ:, ஸுவிசீஷிதம் ப்ராயொவவெஸநாஜி யுதூபுதூ வெதி
 விஜூவ யாஜாஸ ||கஉ|| சுநுரொஜெந சுநுமுஹரோக்யு ஸாவெத—
 சுஹொ உதி || நுபாணாம் ரீயெ ரீஹதெரெநுமுமுஹணீபம் ஸீலம் வுத
 யெஷாம், வநதது ராஜூஜிதிகுமபுவிதூஹ : ஸ்ரூஹணாநாம் வாடிஸா
 யாதாடிபுக்ஷாஜெநாடிசாச | டிராடிஹிஷு விணுதிதவாடிஸாம்ஸி
 ஸஜிஸுஜெசு' உதி ஸுதெ: | டிரெஹி தெஸுஜிஸுஜெத தெதா
 வி ரூரொடிவ விஸுஷ்டம் கூஜித் ததூவி ஸூதூபொயித்யு: | ம
 ஹபு: சுஜி யஸுதூதாந ரீஜிஸுதூதம் ||கங|| சூலாஜாவடிமுமுஹ:,
 ப்ரஹணஸாவொ:வி ஹவசு ப்ரஸாடிடிவ ஜாத உதூஹ—தஸுதி ||
 சஸு மஹபுசுஜிண வனவ, சுத: சுவஸு பாவஸு பாவாதந: முஹெ
 ஹாஸுதூதிதஸு ரெ ஸுபாபுபெ வராவராணாஜிஸ வனவ திஜஸாவாரு
 வொ வஹுவ | யது யஸிநு ஸாவெ ஸதி, முஹெஷு ப்ரஸெகூ ஹம்
 யதெ நிவிடெணா ஹதி, ஸபம் யதொ நிவெடிஜித: வெராஜிம் ரீலம்
 ப்ராவிகாரணம் வா யஸிநு ஸஸு வெராஜிப்ராவிகூதஸு ஹபிசு
 காதடிபு: திஜஸாவம் காரிதவாநித்யு: ||கச|| தாநு ப்ராயுயதெ வ

ஹாம்—தரிகி || தம் ரீ ரீம் உவயாதம் ஸர்ணாமதம் வு தியதும் ஜாதனும்,
 ஷெலீ ஷெவகாரதிவா மமாவ, ப்ரதெதுதம் வா | உஸஹம் ப்ரதிகி யாதா
 றெர | மாயாஃ சுயாஃ || ௧௫ || வுநரிகி || ஸ சுஸ்யொ யெஷாம் தெஷு
 ப்ரக்யுஷிஸம்மொஹிபாஷ் சுஹம் யாம் யாம் ஸுஷிம் ஜந உவயாஜி தஸ்யாம்
 தஸ்யாம் ஸுஷிள ஜநநி || ௧௬ || உதீதி || சுயுவஸாயொ நிஸ்யஃ ப்ராமமெ
 ஷு கும்ஸெஷு குஸெ ஸ ஸஸுதநுதஹாரஃ ஸஸுதெ ஜநநெஜயெ
 நுஸொஹாரொ ராஜிம் பெந ஸம் || ௧௭ || ஸவதிகி || சேஷா வுகிரநு ஷெவஸம்
 ஸெஷு வாஜி கா ஹம்ஹமொ நெஷு || ௧௮ || சேஷஷுப உதி || ப்ர ஜாநு
 ம்ரெஹ ஸீலம் ஸாரொ வயஹ பெஷாம், உதீஸொகமும்ஸெர விரதிவம்
 ஸம்ஹம் || ௧௯ || நெதி || ஹவதம் வாம்வொவதும்ஸெஷு பெ ஜஹாரிகி யுயி
 ஷிராஷிவிபாபெண || ௨௦ || வரஸூரம் ஸம்ஸேதுயமெ ஸவது உதி, வரம்
 ஸெஷுஷம் மொகம், தது ஹெதம் விரஜிஸம்நிஜாயம் விஸொகாவ யாஸுதீதி
 கும்ஸுதாஹ சுயரிகி || ௨௧ || சுஸுதெதி || சுஸுதது குகண்டி ஸம்
 வக்ஷவாதஸுதிநம் சேஷுஷுஷ் சேஷுஸூவி ம்ரம் மம்ஸிராயம் சுஷுஷீகம்
 ஸதா || ௨௨ || ஸராமதா உதி || துயாணாம் மொகாமாம் வுஷெ உவரி ஸ
 துமொகெ ஷெஷாம் யுயா சேதிபுராம் ஹவதி, ததுஷு ஜாநாதிஸயசே
 சுரக்யவாஹ தாரீஹ—நெஹதி | ஹவதம் ப்ரபொஜநம் வராமம்
 ஹம் விநா நாவதி, தஹித ஸ ஸவாயுஸூரதயம் சுதீஸீலம் ஸவாவம் || ௨௩ ||
 தத உதி || ப்ரஹம் ப்ரஷுஷம் விஸுஷு விஸூரஸம் சுக்ஷா, ஸவம் சுதது
 ிததுஷு ஹவதி || உதிகததுஷுதா, தஹிநு விஷயெ ஸவதுதநா ஸவதுவஸூ
 ஸம் சுதது, விஸெஷதது து யசொஸென்ஃ தது ஸம், வாவஸம்சுஷுஹி
 தம், சுதீஸுதவிவாரபத || ௨௪ || ததெதி || தது தெஷு யாமயொமதவொ
 றாநாவிவிஷுஷாரெஷு ஸதம், யதுஷுயா மம் வபுதநு வூஸவம்து
 ஸுதாஹவக்ஷ ப்ரஹம், ந வக்ஷம் சுஸூரோஜிமிம்ம் யஸு, சுவயதிதம் சுவஜத
 யா ஜெநெஷுதொ யஸுஸெஷு வவெஷொ யஸு || ௨௫ || தரிகி || தரிகுஷீநாம்
 ப்ரதிகுதீதா உதி துதீபெநாநுபம் | திமுணாநுஷெள வஷுஷாணி யஸு
 ஸம்சாரா வாவா சுரள உளரதி வாவாஹி சுஸள கவொள மாதம்
 உ யஸு, வாராணீ சுபதெ சுக்ஷீணீ யஸுநு, உததா நாவா யஸுநு, வயம்
 ஹஸூரிவெஷிம் விநா ததுஷு கண்டி யஸுநு, ஸொஹநெஷுவள யஸு
 நு, ஸவம் ஹதிதரீநஸம் யஸு, கம்ஸுவதெவா துயாங்கிதம், ஸுஷு ஜா
 தம் கணொ யஸு ஸம் || ௨௬ || நிமதிபெதி || கண்டிபொஹாமெஸிதெ சுஷி
 நீ ஜதுணீ, சாமெந நிமதிபெ ஜதுணீ யஸு, வுயம் விஷீணம்
 தம்ஸேதம் வக்ஷா யஸு, சுவததுவதாவியுஷு, வஹிவிஸியுஷிஜெ
 வாவி, வஸூரஜேஷம் யஸு, திஸவ்வாவம் யஸு, வக்ஷாம் விஷீணாம்
 கெஸாம் யஸு, ப்ரஹவ்வாவாஹி யஸு, ஸரீஸெஷுஸெஷெஷு ஷெ

வெஷகுதொ ஹரி: த அநாமா யஸு || ௨௭ || ஸ்ராஜிதி || ஸொ ஈவீயு கது
 நொதே ய அபொ யாவந, தெந யா ஈமதகூஜெடிஹகாண்டி, கபா ரு
 விரம், ஸபெந வ, மலிவயபுஸிவி ப்ருதுதிதா: கம் டுஷ்டா ப்ருது
 தேஹுதவந இதுய: || ௨௮ || ஸ இதி || ஸிரஸெவ ஸவயபுரஜி
 ஹார, சூதநி வெநம் சூதவாங், தெந ஸஹ சூமதாஸுரபஸெ.காநிவ
 தா: ஸ உவலிவெஸ | ஸாயிராஷ்ட: || ௨௯ || ஸ இதி || ஸ ஹவாங் ப்ருஹ
 வதிபுஸொழிவிஸுங்வுதவந, ஈமவ்ரொயத, ம் ஹா: ஸுக்ராடிய: பிசுநா
 ண்ஸிநாஜீநி, ஈந்ராவாரா: || ௩௦ || ப்ருஸாநிதி || நகூணா ஸவபுரெய
 ஷம் செபா யஸு, ப்ருஸாயு: வுநநபுக்வா || ௩௧ || ஸதிநுதாம் மிரபாஹ
 வ்வலி:—சுஹா இதி || ஸதாம் ஸெஷா: ஜாதா: யத: ஈதியிரவிபெண
 ஹெதுநா தீயபுக்: பொழா: கூதா: || ௩௨ || || ௩௩ || ஸாநிபுரஜிதி || வி
 ஷொஸாநிபுரஜஸுரர ஹ || ௩௪ || ஈவீதி || பாம்வா ஸுதாநாம் ப்ருப: க
 தஸெஷாம் வெதூஷெஸபாநாம் ப்ருதுய: தஷொதூஷு ததூதூஷு
 செ, சூதம் ஸீகூதம், வாம்பவா வம்பு கூதம் பெந ஸ: || ௩௫ || ஈந்யெதி
 ஈந்யா ஸீகூஷஸு ப்ருவாடி விநா, சுஷுக்ர மதிபுஷு, த்ரியோணா
 நாம் நிதராம் கயம் ஸுராக், வநயிதா யாயிதா, வநயிதூதொவநீபாநு,
 தஸுராதூதாரதபா ஜாம் யாமெயா இதி ப்ருவதகஸெதுய: || ௩௬ ||
 ஈத இதி || ஸஜுகி பிபுஷுத, காபு: கதபு: பொழம் || ௩௭ || யஜிதி ||
 கதபு: காவஸுகிதி ஹே: விவபுபம் சுஸுராதவாஜி || ௩௮ || க்ஷஸபு
 நஸு வுநநபு: வுநநபு: ஈநீவகயநீபிதூஸபெநாஹ—நதிநிதி ||
 மொஷொஹநகாஹாதுவி || ௩௯ || ஸவதிதி || ஸவம் ஈஹா இதுரஜிகபா
 ஸக்பா ஜெயரபா மிரா, சூவாவித: கவிஜீகூத: ப்ருஷ்டு || ௪௦ ||

இதி ஸ்ரீஜாமவதவ்யாஷாபாம் ஸ்ரீயராவாயபுஷ்டகூதாயாம்

ஹாவாயபுஷ்டிகாஷாபாம் ஸகொநவீம்ஸாய்யாஷா.

பு ய ஜ ஸ ந வ ர வ ர ஸ ர வ ர

பிரீமத் பாகவதம்.

ஸ்ரீரஹு.

ஸ்ரீராக்ஷீணீஸ்துலாஜாவஸ்தெத ஸ்ரீக்ரஷ்ண வர்ஸவஹ்ணெ நம:.
ஸ்ரீஜஹ்வதெ வஸுராவுராதெ விதீயஸுங் பூரணம்.
|| ஸ்ரீராக்ஷ: ||

வரீயாதெநஷ தெ ப்ரஹ்: க்ரதொ மொகஹிதொ நயவ |
சூதவிதூத: வுண்டாம் ஸ்ராதவூரஹிஷ ய: வர: ||

1

வூ— விதீயெது ஷாப்யூயாம் ஸ்ரீஹ்வதஹிதம் |
உஜ்ஜயதக்ஷணாக்ஷிணாம் ஸங்க்ஷெபெணாவவணக்ஷதெ ||
தத்ரு து ப்ரயஜெயூயெ கீதந்ரு ஸ்வணாஹிணி |
ஸுவிஷ்ணு ஹ்வதூருவெ க்ரதெஸா யாரணாவூதெ ||
யனாகீதந்ரு ஷாந்ரு தவொயொமாஹி ஸத்யு |
தம் நித்யம் வரஹிந்ரு ஹரிம் நரஹிந்ருஸுரேக் ||
உக்ஷ: வ்ருவக்ஷெவொஹிதம் ப்ரஸம்மெந ஸாக்ஷம: |
ராஜாவூஷ்ரு நுணாம் க்ரதூயிஹ ஸாக்ஷந்ருநி: ||

ராஜத்ரு ப்ரஹ்விந்ருதி வரீயாநிதிதெ க்ஷயா வுண்டாம்ஸ்ராதவூ
'ஹிஷ்ரு க்ரதெ ய: வர: ஸ்ரவ்ரு தஜ்ஜாஹ்வதூ க்ரத: வ்ரு வ்ரு வரீ
யாந்ரு யதொ மொகஹிதெதக்ஷ | ஜொக்ஷெஹதூக்ஷக்ஷ சூதவிதாம் ப்ரஹ்
விதாம் க்ரதூநாம் ஸதெதாயதம் ||க்|| தத்ரு தாவக்ஷ்ணாவிக்ஷி யாணாம் க்ரு

இரண்டாவது ஸ்கந்தம்.

1- வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ அரசனே! நீ கேட்டேள்வி மானிடர்கள் கேட்க வேண்டியவைகளுக்குள் சிறந்தது. உலகங்களுக்கு இதமானது. பிரீமஞ்ஞானிகளுக்குச் சம்மதமானது. இந்தக் கேள்வியே சிறந்தது.

வனதாவாநு ஸாம்புயொமாவொ ஸ்யபக்யவாநிந்ஷயா |

ஜந்நவாஹு வரஃ வாமாவாஜக்தே நாராயணவ்யூதிஃ ||

6

புராயெண உநயொ ராஜநிவ்ருதா வியிநிஷெயதஃ |

நெமக்யுணுஸ்யாரக்தே வ்ருமணாநக்யக்தே ஹரெஃ ||

ஐஹம் ஹமவதம் நாஜ வாமாணம் ப்ருஹ்மஸந்திதம் |

சயீதவாநு ஆவராஜன விதும்ஷெபாயநாடிஹம் ||

8

ஸ்ருஸ்யோதாரஜேஷா ஸ்ரோதவ்யாஹி ப்ருஸ்யோதாரஜேஷா—தஸ்யாஹிதி || ஹே
ஹாரத ஹாதவம்ஸ்ய ஸவக்யாதேஹி ஸ்ரேஷ்ணகோஹ ஹவாநிதி ஸளாஹ்யபு
ராமஸ்யரஹத்யாவஸ்யுக்கம் ஹரிநிதி வாயஹாரிகம் சஹவா சவமநவ்யம்
கோஷ்டம் || ௫ || சதஃ வரம் சந்யுஷெயொ நாஸ்தீத்யாஹ—வனதாவாநிதி || வனதா
வாநெவ ஜந்நநாவாஹம் மஸித்யாஹ—நாராயணவ்யூதிநிதி || ஸாம்புயாஹி
ஸ்யாயு ஐதி தெஷாம் ஸ்யாதக்யுண வாலகம் வாரயதி | ஸாம்புயம் சூதா
நாதுவிவெகம் | பொம் சஷ்டாம் ப்ருபக்யுஃ விஹிதாநுஷாநம் நெதஃ சுஹே
தக்யஸ்யுதிஃ வரொவாஹம் | நதந்நஹிஜாவக்யம் ஸக்யத ஐதி ஹவம் || ௬ || சத்ரு
ஸஹாபாரம் ப்ருஜாணபதி | வியிநிஷெயதஃ வியிநிஷெயாஹ்யம் நிவ்யூதாஃ
சத்ருவணக்யாக்யுஜாஷ்டம் | நெமக்யுணு ப்ருஹ்மணிஸிதா சவி | ஸ
ப்ருஸ்யிஷ ஸாஹ || நநு கிஜீர்ச சவந்வம் க்யயவநி ஸத்யம் உஹிதவந்வம்
வெஹித்யாஹ—ஐஹிதி | ஐஹம் ஹமவசுபொக்யம் தனாநெக ப்ருயாநம் வாம
ராணா ப்ருஹஸாநிதம் ஸவக்யவெஹத்யுயம் யதா ப்ருஹஸத்யம் ஸஜீக்
நிதம் பெந | கூதஸ்யபா ப்ருவாஹம் தத்ராஹ—சயீதவாநிதி || கூரா ஆவரா
ஜன ஆவராஃ சூஹிப்யஸ்ய காவஸ்ய தஸ்யிநி ஆவராஹ உத்யுயம் | ஸகநா

† ஸாங்கியத்தாலும் § யோகத்தாலும், தங்களுக்குரிய தருமங்களைத் தவ்
றாம லஹவ்ஷிப்ப தாலும் சென்று போகுங் காலத்தில் நாராயண னுடைய
ஸ்மரண முண்டாகிறது. இவ்வளவு தான் மானிடஜன்ம மடைந்ததற்கு மிகுதி
யான லாபமாகிறது. 6

ஓ அரசனே! விதி விலக்குகளின்று திரும்பியவர்களாகிய முனிவர்கள்
பிரம்ரிஷ்டர்க ளாயினும் பெரும்பாலும் ஹரிநின் குணங்களைக் கூறுவதில் இம்
மிக்கிறார்கள். இது பிரசித்தமானது. 7

பகவானால் கூறப்பட்டதும் பாகவதம் என்னும் பெயருடையதும் வேதங்
களுக்குச் சமமுமாகிய இந்தப் புராணத்தைத் துவாபர யுகத்தின் கடைசிக்
காலத்தில் நான் எந்தந்தையாகிய விபாசமுனிவரிடம் அத்தியயனம்செய்தேன். 8

† ஸாங்கியமாவது ஜீவாத்ம பரமாத்ம விவேகம்.

§ யோகமாவது யமம், நியமம், பிராணயாமம், ஆஸனம், பிரத்தியாகாரம், தியானம்,
தாரணை, ஸமாதி என எட்டு அங்கங்க ளுடையது.

பொரிநிஷொரவி நெமமுண்ணு ஹுதஸெராகனீயா |
மூவீநவெதா ராஜஷக்ருவூரம் யதீதவாநு || 9

தடிஹம் தெநியாவூரலி உஹாவளரூஷிகொ லவாநு |

யத்ரு ஸ்ரீயதாராஸா ஸூரநுகுஷெ உதிஸ்தீ || 10

னதநிவிடிஷுஜாநாநாலிஹதாசுகுதொயடி |

யொமிநாம் நயவ நிணீகதம் ஹரொநயாராநுகீதகமடி || 11

ஸகோலெ வுலாவதாராக||அ|| நநு ஸிபிஸு சுதொய்யநெ ப்ரவ்யதி
ஸத்ராஹ—பரிநிஷ உதி | மூவீதவெதா சுகுஷெம்விதம் || கூ || ததிகி||
ஹோபுரூஷொ விஷம் ததீபம் ஹோவளரூஷிக் யத்ரு யலிநு ஸ்ரீய
தாம் ஸ்ரீயம் குவதாம் ஸதீ சுஹெதகீ || கம் || ஸாயகாநாம் ஸிபாநாம்
வநாதம் வரநெயெயொவீத்யாஹ—னததிகி || ஹதாம் ஸகாரோநாம்
ததலஸாயநதெதடிவ நிவிடிஷுஜாநாம் ஸேசுக்ருணாம் ஸேசுஸாயந
தெதடிவ | யொமிநாம் ஜோமிநாம் சுசுதொஹம் சுதஸிடிவி லயரஹிதம்
ஹநெநெதடிவ நிணீகதம் | நாகு ப்ரோணம் வசுஷுதித்ய—கக|| சுஹெ
வாயுரவஸிஷம் கிஹம் ஸாயபெயரிகி ராஸுவ உத்யாஹ—திவி: கிதி:
வரொஹெசு: சுஹெதெ: ஹாயநெவடிஹெசு: கிம் விதிதம் வ்யா
யாதீதி விதிதம் ஜாதம் யதம் யெந ஜாநெந வடதெ யதம் கரொதி||உ||
வடாம்மதி || வடாம்மொஹி ஹெவவசெஷ ஸிக்ஷா ஹெத்யாநஜயசு நெதம்
ப்ரஸநெஹெடிஹெவபுரம் வுணீஷெத்யுதெநாதம் ப்ரயமே ஜோயம்
சயுதாதிதி ததொ ஹெஹெரூதம் ஸேசுக்ருத—கதேவீதி ததொகி
ஸீவ்யம் விஹெந ஸுவராமத்ய ஹரிம் ஸரணம் மததீதி || கூ || தவெதி தவ
தம் ஹதஹடிவி ஹாநீவி தாவதிதி | தாவதாசுகுதொ ஸாரவராயிகம்
வாரஹதிகம் ஸாயநசேவகலய ஸாவாடி||கச|| தத்ரு வெராடி தாவரா

ஓ இராஜ கிரேஷ்டனே! நான் பிம்ம நிஷ்டனாமினம் உத்தம சுலோகனு
டைய லீலையால் மனம் கவரப்பட்டு இந்த அக்கியானத்தை அத்தியயனம் செய்
தேன். 9

அந்தப் பாகவதத்தை நான் உமக்குக் கூறுகிறேன். நீர் மகா புருஷனாகிய
நாராயணனுடைய பக்தனாகி, இந்தக் கிரந்தத்தில் கிரந்தை யுடையவர்களுக்கு
முகுத்தனிடம் பலாபேனைத் தில்லாத அறிவு உண்டாகும். 10

ஓ அரசனே! விஷ்ணுவின் நாமங்களை அடிக்கடி சிந்தனம் செய்வதினால்
யே மோகசுமடைய விருப்ப முள்ளவர்களுக்கும் பலாபேனைத் துள்ளவர்களுக்
கும் போகிகளுக்கும் எவ்விதத்திலும் தீங்கு நேரிடா தென்று நிச்சயிக்கப்பட்
பிருக்கிறது. 11

கிம் ப்ரஹ்மஸ்ய வஹுஸிஃ வரொக்ஷெஹபாயநெநரிஹ |
 வரம் ஸுஹுதிதம் விஹிதம் வடிகெ ஸ்ரெயஸெ யதஃ || 12
 ப்ஷாஜோ நாஜ ராஜஹிஷிதாசெவயதூலிஹாயாஷஃ |
 ஸுஹுதிதாஸ்தவஸுஹுஜ்ஜ மதவாநஸயம் ஹரிஃ || 13
 தவ க்ஷெதஹிஃ களரவ்ய ஸபூஹம் ஜீவிதாவயிஃ |
 உபகஸ்ய தஸ்தவம் யதூவதூவராயிக் || 14
 க்ஷகாவெ தா வாராஷ ச்ருமதெ மதஸாயுஸஃ |
 விந்நாஹஸ்யஸெஹ்ந ஸுஹாம் ஷெஹெ வ யெநுமதஃ || 15
 மஹாஸ்ப்ரவ்ரஜீதொ யீரஃ வுணுக்ஷபஜநாஸுதஃ |
 ஸாஹவிவித ச்ருவீநொ வியிவதூவிதாவநெ || 16
 ஹ—க்ஷகாவயதி || மதஸாயுஸஃ ஶ்ரீதூவபஸுமதஃ கஸம்ஃ கநாஸகிஃ
 தெந ஸெஹ்நஸ்யுஹாம்ஸுபெஹாம் தம் ஷெஹெநுயெபுதகஸ்தூந
 யஃ தெஹ்வி ஸுஹாம்விந்நாஸ || கரு || மஹாஹிதி | மஹாஸ்ப்ரவ்ரஜீதஃ
 மஹாஹிகம் விஹாயநிமடதஃ, மஹெஹிதஸ்ய ந வுநராஸகிஸம்ஹவாஸ

(தேகம் முதலியவைகளில்) பற்றுதலை அடைந்தவனுக்கு அநேக வருடங்
 கள்(அவனை) அறிபாமலே சென்றும் பயன் என்ன? (இவ்வளவு காலம் வீணாகச்
 சென்றதென்று) தெரிந்து கொண்ட காலம் கொஞ்சமாயினும் சிறந்ததாகும்.
 ஏனெனில் (அந்தக் கொஞ்ச காலத்தில்) தான் நன்மையடைய முயற்சிக்கிறான்.

¶ கட்வாங்கன் என்னும் பிரசித்தியுள்ள இராஜரிஷி இவ்வளவுதான் ஆயுள்
 என்பதை அறிந்து ஓர் முகூர்த்தத்தில் யாவற்றையும் விட்டுச் சம்சார பயத்
 தைப் போக்கும் நாராயண மூர்த்தியை அடைந்தான். 13

ஓ கௌரவ்ய! இப்பொழுது ஏழுநாள் வரையில் ஜீவித்திருக்க அவதி இருக்
 கிறது. அதற்குள் பரலோகத்திற்கு ஸாதனமானகாரியம் யாவற்றையும் செய்து
 கொள். 14

புருஷன் (தனக்கு) நாசகாலம் வந்தவுடன் (மரண பயத்தை யொழித்து,
 பற்றுதலில்லாமை என்னும் ஆபுதத்தால் தேகத்திலும் தேகத்தை அனுசரித்த
 வர்களான புத்திரன் முதலியவர்க ளிடத்திலும் உள்ள விருப்பத்தைச் சேதிக்க
 வேண்டும். 15

கிருகம் முதலியவைகளை விட்டுத்தேறிய மடைந்து புண்ணிய தீர்த்தங்களை
 யுடைய (கங்கை முதலிய) நதிகளில் ஸ்நானம் செய்து வீதிப்படி ஆஸனங்க
 ளமைந்ததும் பரிசுத்த முமான தனித்த ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து அகாரம்

¶ கட்வாங்கன் ஒருசமயம் தேவர்களுக்குச் சகாயமாக விருந்து அசுரர்களை ஜயித்
 தான். அப்பொழுது தேவர்கள் அவன் முன் தோன்றி ஓ ராஜனே! வேண்டிய வரனைக்
 கேட்டுக் கொள்ளென்றார்கள். கட்வாங்கன் முதலாவது என்னுடைய ஆயுளைச் சொல்
 லுங்கள் என்றான். பிறகு தேவர்கள் ஓ அரசனே! இன்னும் ஓர் முகூர்த்தம் (இரண்டு
 நாழிகை) உனக்கு ஆயுள் என்றார்கள். உடனே அரசன் வெகு விரைவாக விமானத்தின்
 மீதேறி புவியில்வந்து ஹரியைச் சாணம்புருந்தான்.

கவலையென நநவா ஸாஸம் த்ரிவ்யஜ்ஞாஷ்ணம் வரத |

உநொ யவெஜ்ஞிதஸாஸொ வ்ருஷணீஜஉநாஸாஸநா ||

17

நியவெஜ்ஞியெவெஜ்ஞாஷ்ணம் நநவா வுபிஸாஸாயி |

உநந் கஜெவிராஷ்ணம் ஸாஸாஸெபு யாஸயெயியா ||

18

ததெகுக்ராவயவம் யுராயெபவ்ருஷிநெந வெதஸா |

உநொ நிவிபுஷ்யம் யுஷ்ணக்ர ததெ கிஷ்ண ந வ்ருஷெக ||

19

தத்ராஷ்ணம்யொமஜாஹ யிராஸித்ரி வ்ருஷணயபுரூபி நியரோவெகக்ஷணம் வு
ணுத்யெபுதி ஸாஸாநி நியரோவெகக்ஷணம் ஸுஸநஜாஹஸாஸாவிதி விவிசுக்
வணகாஸெ விபிவதஸாஸாஸிதவெவெஃ சுரெண நிஜிபுதெ || கசு || ஜிவமஹம்
புராணாயாஸி வதூம் ஜிவரோஹ—சுஷ்யஸெநிதி || த்ரிவ்யக் த்ரிவிசுக்ராராநிவி
வபுதிபுதம்யுபிதம் வ்ருஷணக்ர வ்ருணவம் உநஸா சுஷ்யஸெக சுவதபுபெக
உநஸா ஸ்ரீயபு த்ராஹாரம் வதூம் புராணாயாஸெ உந உநொ நியஉநஜாஹ
உநொயவெஜ்ஞிதஸாஸெபுணவம் சுநாஸாஸெவ ஜிதஸாஸெவ || கசு || புத்ரா
ஹாரஜாஹ நியவெஜ்ஞிதி | நியவெஜ்ஞாநிஜ்யாஸி நிஸ்யாதிகா வுபிஸா
ஸாயிபுஷ்யஸி, யாஸணாஜாஹ உநஜதி வுநஸாகுபுலிந்த தாஸநாஸிராஷ்ண
வ்ருக்ஷுஷம் ஸாஸாயெபு ஹவ்ருபெவ || கசு || வணவம் நியபிதஸு உநஸி
கூருஸாஸாரஸாஸாநிநியததே யுரநஜாஹ—ததெகுதி || வணவெகம்
வாஸாஸுபவம் சுஷ்யஸெநெ வஸித்யுரவாஸிஸெக || சுதவிஸெஷெ
ஸாஸாநிதே வி தஸுஸிஸுரணம் யாஸணா | சுபயவவிஸாவநயா தஜாஸுபுயா
நிதி ஸேஃ ததெபுநொவெதெவிபுபஸுஸாயிரிதி விவெகம் | ஸாஸாயிஜாஹ
உநஜதி | நிவிபுஷ்யம் உநொயுஷ்ணக்ர ஸாஸாயா | ஸ்ரீஸுபுதெ உநஸிஸு
ஸுதரஜாநஜா த்ராகாரம் க்ருஷெத்யுபு || கசு || வபுதி | வ்ருஷிதி உபஸா

உகாரம் மகாரம் இம்முன் நெழுத்துச் சேர்ந்ததும் சுத்தமும் நித்தியமுமான
பிரணவத்தை மனதால் ஜபம் செய்ய வேண்டும். வேதங்களாகிய விருக்ஷத்
திற்கு விதை போன்ற பிரணவத்தை ஸ்மரணம் செய்து கொண்டே சுவாஸங்
களை யடக்கி மனதை யடக்க வேண்டும். 16-17

(சிச்சயஸுபமான) புத்தியை சாரதியாகக் கொண்டு விஷயங்களி னின்று
இந்திரியங்களை மனதால் அடக்க வேண்டும். (மறுபடியும்) கரும வாசனைகளால்
இழுக்கப்பட்ட மனதை புத்தியால்பகவானுடைய சுவரூபத்தில் தாரணைசெய்து
கொள்ள வேண்டும். 18

மனதை அடக்கியபின்பு சிரேஷ்டமான (பாதம் முதலிய) அங்கங்களுடைய
பகவானை விச்சேத மில்லாத மனதால் தியானம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு
விஷயப்பற்றுதலற்ற மனதை பகவானிடம் ஐக்கியப் படுத்தியபின்பு மற்ற எதை
யும் ஸ்மரணம் செய்யக் கூடாது. 19

வடம் ததூரம் விஷ்ணோர்த்தொ யதூ பூரீர்த்தி |
ராஜஸ்தொஸ்தொர்த்தொ விஷ்ணு உதூ ரூதூ || 20

யதூராரணயாயீரொஹனி யதூதூதஜய |
யதூரம் ஸ்வாயதூரணாயம் யொமிநொ லதூயகூணா |
சூரம் ஸ்வதூதெ யொமசூரயம் லதூரீகூதா || 21

|| ராஜா ||

யதூ ஸ்வாயதூதெ ஸ்ர ஹநு யாரணா யதூ ஸ்வதூ |
யதூரீ வா ஹரொதூரம் வாரூஷஸூ உதூரதூ || 22

|| கீர்த்தி ||

ஜிதாவநொ ஜிதஸூரொ ஜிதஸ்வொ ஜிதெநீயா |
ஸூதெ ஹவதொ ரூதெ உதூராயாரயெயி || 23

ஜித மூணவராது நரவி க்ஷொஹஸதி யாரணாஜெவஸீ க்யூதூதி
ஹ—ராஜஸூரீகூதூ தஜீர விஷ்ணு ஸ்வயா உதூராயாரயெயி || உ || யதூ
ஜித | ததூதூ ராஜஸூரொ ஜிதம் யதூ | யதூரம் க்ஷிபாரணாயம் ஹ
ஸ்வாதூ விஷயம் வசூததூதெவ ஸ்ரீகூதூவி || உ || யதூ | யதூ
யதூயதூரீதி உதூ கதூதூதூ விஷயதூரீசொஷாணாபூ || உ ||
யதூதூதூதூர | “ஜிதாவநொ ஜிதஸூரஜிதஸ்வொ ஜிதெநீயா” உதூ
உ || விஷயதூர ஸ்வயதூ | விஷயதூ | விஷயதூ விராபூஹா கதி

இரஜோகுணத் தாலும் தமோ குணத்தாலும் திரஸ்கரிக்கப் பட்டதும்
மிகுதியான மோகத்தை உண்டாக்குவது மாகிய மனதைப் பிரசன்ன மாகச்
செய்வது பகவானுடைய சிறந்த பாதாரவிந்தமே யாதலால், தீரனாகிய புருஷன்
தன்னுடைய மனதை தாரணையால் அடக்க வேண்டும். அதனால் இரஜோகுண
தமோ, குணங்களால் உண்டான அழுக்கானது ஒழிகிறது. அந்த தாரணை
நிலைத்தவுடன் (மனதிற்கு) ஆச்சரியமாகிய மங்கள் சுவரூபத்தைப் பார்த்த
யோகிக்குப் பக்தி யோகமானது விரைவாக உண்டாகிறது. 20-21

அரசன் வினவுகிறான்.

ஓ பிரம் ரிஷியே! (பக்திக்குச் சாதனம் என்று) ஸம்மதமான தாரணையை
எந்தப் பிரகாரமாக எந்த ஆசிரயத்தில் தரிக்கச் செய்கிறது? அந்த தாரணை
எவ்விதமானால் புருஷனுடைய மனதிலுள்ள அழுக்கைத் துரிதத்தில் போக்கும்.

சுகர் கூறுகிறார்.

ஆனாம், சுவாஸங்கள் (பிரம்ஞான மில்லாதவர்களின்) சேர்க்கை, இந்திரி
யங்கள் இவைகளை ஜயித்த புருஷன் பகவானுடைய (பிரபஞ்சரூபமான) ஸ்தூல
சரீரத்தில் புத்தியுடன் மனதைத்தாரணை செய்ய வேண்டும். 23

விஷயஸாஸம் ஷெனொரயம்ஸவிஷஸம் ஸவீயஸாடி |
யதெதூரம் ஷுரஸூதே விஸூம் ஹிதம் ஹவம் ஹவஜ் ஸக | 24
கண்கொஸம் ஸரீரொரவீநு ஸவாவரண ஸம்யுதே |
வெஸாஜம் பரஸுஷா யொரவெஸ ஹவாநு யாரணாஸ்யம் || 25

வாதாஸ்தெதஸ்ய ஹி வாடிதேயம்

யாநி வாஷி பூபுவஷேரஸாதயடி |

உறாதகம் விஸஸ்யஜொரய மூலம்

தயாதகம் வெ வுரஸுஷஸ்ய ஜாவெ || 26

ஸூடுலாநாதி ஸூடுலதரஸிஸிதி காயபூதூம்ஸு யொவகண்கெந
விஷயகவம்ஸ || வஸுதஸு விராஜீவநிபந்தாஸவாநெவ விஷய உதூரஹ
கண்கொஸம் உதி | கண்கொஸம் கண்கொஸாநவபூதிபூகிகடாஹ வனவபூயி
விராவரணம் ததம் கெவெஜொவாயாகாஸாஹார ஷெதகாஜீநிஸவ || 27 ||
விராஜேஹதஜீவததயபூஜிணா ஷெஜொரொவொவாஸநம் கதபூஜி
தூஸபெநாஹ—வாதாஸம் வாடிதேயம் வாடிஸ்யாபொலாமம் | வாதாஸா
ஜீநாஸவபவதா வியபதே | வாதாஸாஜீநுதலாநாதி | கயஸூநாஜாரஸு
ஸவஸூலவிவராணி வடணி | மூணகீதூஜி பூரணாஸபூநம் வாஷிபூ
வூவெஷொஷு பஸூதூரொலாமம் || 28 || உதி || உளரம் உயஸஸு

உண்டானதும் உண்டாகப் போகிறதும் உண்டா யிருப்பதுமாகிய இந்
தப் பிரபஞ்சமானது எந்தப் பகவானிடம் காணப்படுகிறதோ, ஸ்தூலமானவை
களுக்கும் ஸ்தூலமாகிய அந்தப் பகவானுக்கு இந்தப் பிரபஞ்சமேசரீரமாகிறது.
இந்தச் சரீரமே பக்தி யோகத்தை அடைய விரும்பிய வனுக்கு விஷய மாகவும்
ஆகிறது. 24

† (பிருதிவி அப்பு தேபு வாபு ஆகாயம் அகங்காரம் மகத்தத்துவம் முத
விய) ஏழு ஆவரணங்களுடன் கூடின இந்த அண்ட கோசமான சரீரத்தில்
இருக்கும் புருஷன் வைராஜன் என்ற பெயரை அடைகிறான். அந்தப் பகவான்
தான் தாரணைக்கு ஆசிரியனாகிறான். 25

பிரபஞ்சத்தைவிருஷ்டிசெய்த இந்தவைராஜ புருஷனுக்குப்பாதாளத்தைப்
பாதங்களின் கீழ்ப்பாக மாகவும் ரஸாதலத்தைப் பாதங்களின் முன் பின் பாகங்
களாகவும் மகா தலத்தைப் பாதங்களின் பக்கங்களி லிருக்கும் கரடுகளாகவும்
தலா தலத்தைப் பாதங்களுக்கு மேல் முழங்கால்களுக்குக் கீழ்ப்பாக மாகவும்
கூறுகிறார்கள். (அல்லது சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன). 26

† பகவானுடைய ஸ்தூல ரூபத்தில் மனதின் தாரணை உண்டானால் பகவானுடைய
குக்ரூப விஷயமான பக்தி யுண்டாகுமென்பது கருத்து.

வெ ஜாநுநீ வஸுதஸம் விஸுஜெதெ
ரூரூபம் விதஸம் வாதஸம் வ ||

உஹீதஸுஜைவநம் உஹீவதெ
நஸஸுதஸம் நாவிரெராமுணணி || 27

உரஃ வஸுதஸம் ஜெராதிரநீகஉஸு
ஸ்ரீவா உஹஅதநம் வெ ஜநாஸு
தவொ மூடம் விதூராதிவஸம்
ஸுதஸுதஸம் ஸீஷுதாணி வஸஸுதஸுதஸம் || 28

உநூதயொ வாவஸுதஸம்
கணாஸுதஸம் ஸ்ரீரூதஸுதஸம்
நாவஸுதஸுதஸம் வரஸுதஸம் நாவஸு
வாஸுதஸுதஸம் மகா உவஸுதஸுதஸம் || 29

கயொவாமெவிதஸம் உதூவாமெ சுதஸுதஸம் நஸஸுதஸம் வஸுதஸுதஸம்
நாவிரெவஸுதஸம் || 27 || உரஸுதஸுதஸம் | உரஸுதஸுதஸம் ஜெராதிரநீகஉஸுதஸுதஸம்
ஸுதஸுதஸம் ஜெராதிரநீகஉஸுதஸுதஸம் உஹவெதஸுதஸம் ஸ்ரீவெதி
ஸுதஸுதஸம் தவொவொகம் மூடம்ஸுதஸுதஸம் வஸுதஸுதஸம் தஸுதஸுதஸம் || 27 || உநூ
தயஸுதஸுதஸம் | உஸுதஸுதஸம் | தெஜெராயஸுதஸுதஸம் வஸுதஸுதஸம் உதூவஸுதஸுதஸம்,
ஸுதஸுதஸம் கணாஸுதஸுதஸம் ஸ்ரீரூதஸுதஸம் வஸுதஸுதஸம் வஸுதஸுதஸம் வஸுதஸுதஸம்

ஓ அரஸுதஸுதஸம்! பிரபஞ்ச சுவருபஸுதஸுதஸம் பகவானுக்கு சுதஸுதஸம் இரு முழங்
கால்க ளாகவும் விதஸுதஸுதஸம் அதஸுதஸுதஸம் இரு தொடைக ளாகவும் பூத
ஸுதஸுதஸுதஸம் நாவிரெவஸுதஸம் (ஆகாயப் பிரதேசம் அதாவது புவர்லோ
கம்) நாவிரெவஸுதஸம் வஸுதஸுதஸம் வஸுதஸுதஸம் || 27 ||

ஆதி புருஷஸுதஸுதஸம் இந்த பகவானுக்கு நஸுதஸுதஸம் லோகஸுதஸுதஸம் மார்பாகவும்
மகர் லோகஸுதஸுதஸம் கழுத்தாகவும் ஜெராதிர லோகஸுதஸுதஸம் முகமாகவும் தபோ லோ
கஸுதஸுதஸம் நெற்றியாகவும் வெரு சிரசுதஸுதஸம் இந்த பகவானுக்கு ஸுதஸுதஸுதஸம்
சிரசுதஸுதஸம் வஸுதஸுதஸம் வஸுதஸுதஸம் || 28 ||

சுதஸுதஸுதஸம் இந்தப் புருஷஸுதஸுதஸம் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் கைக
ஸுதஸுதஸுதஸம் திசைகள் காதுக ளுதஸுதஸம் சுதஸுதஸம் † சுரோத்திர மென்றும் அசு
ஸுதஸுதஸுதஸம் தேவர்கள் மூக்குதஸுதஸம் கந்தம் கிராணேந்திரிய மென்றும் பிரகாசிக்கும்
அக்னி முக மென்றும் வஸுதஸுதஸம் || 29 ||

† காது- சுரோத்திரம், மூக்கு - கிராணேந்திரியம், அதிஷ்டான பேதத்தால் இரு
வகையாகக் கூறப்படுகின்றன. இவ்விதமே மேல் கூறும் விஷயங்களிலும் காண்க.

நஷ்டோ஽ஸ்ய நாலஸ்ய தநநுஹாணி
 உஹீரஹா விஸ்தநொநப்யவெஜ் |
 சுநனவீயபுஸ்யவிதம் ஜாதரிஸா
 மதிவபுய? கஜமுணவ்வாஹம் ||

33

ஂஸஸ்ய கெஸாநிஜுஂஸுவாஹா
 நாவஸ்ய ஸ்யுரம் குரவயபுலுஜை |
 சவ்யகஜாஹுஹப்யஜயம் உநஸு
 வவந் ஜாவஸ்யவி காரகொஸம் ||

34

விஜ்ஞாநஸகிம் உஹிஜாஉநனி
 வவபூததொநஜைகரணம் மிரிசுடி |
 சஸாஸுதயபுஷமஜா நவாநி
 வவெபு ஜுமஃ பஸவஃ ஸ்ரோணிஜெஸெ ||

35

~~~~~
 தஸ்யமஜநம் முணவ்வாஹம் ப்ராணிநாம் ஸம்ஸாரம் கஜை தஸ்ய ச்ரியாநந ||
 ஂஸஸ்யெதி | ஹுஜை: ப்ரஹ்மஃ சவ்யகம் ப்ரபாநஸம் ப்ரவீஜஸந்ஜை:
 ஹுஜயபாஹம் தஜீயம்ஜை ஸவெபுஷாம் விகாராணாம் காரஜீநாம் கொஸ
 ஹாஸ்யயீஹுஜை: உநெஜ், ஸவ்யவிகாரகொஸ உஜுதெ ய-ஜுஜிஜாம-
 க்வாச||நச|| விஜ்ஞாநஸகிஜிதி விஜ்ஞாநஸகிம் ஜ்ஞாநந-ஹொம் ஹவவகிவிதம்
 ஜை: ஜை: ஜை: | சுஜை:கரணம் சுஹொகாரம் | மிரிசுதம் ஸ்ரீரூபம் | மஜ-ஹா
 பவாயா ஜுபுஹா சுஸுதரீ || நநு | வபாஹீதி | வபாஹி வகஜீணம் தஸ்ய

ஓ இராஜ சிரேஷ்டனே! பிரபஞ்சத்தைச்சரீரமாகக்கொண்ட இந்தவிஷ்ணு
 வுக்கு நதிகள் நாடிகள் என்றும் விருக்ஷங்கள் ரோமங்க ளென்றும் கணக்கற்ற
 விரியமுடைய பகவானுக்கு வாயு முச்சகக் காற்றென்றும் காலம் நடை என்றும்
 (பிராணிகளின்) ஸம்ஸாரம் செய்கை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். 33

ஓ குரு சிரேஷ்டனே! பிரபுவாகிய ஈசனுக்கு மேகங்கள் கேசங்க ளென்
 றும் சந்தியை வஸ்திர மென்றும் பிரதானம் (மாயையின் ஓர் பெயர்) இரு
 தய மென்றும் காமம் முதலிய விகாரங்கள் யாவற்றிற்கும் இருப்பிடமாகிய பிர
 சித்தியுள்ள சந்திரன் மனம் என்றும் கூறுகிறார்கள். 34

ஸர்வ சுவரூபாகிய பகவானுக்கு மகத்தத்துவம் விஞ்ஞான சக்தியாகிய
 சித்தமென்றும் ஸ்ரீ ருத்திரன் அகங்கார மென்றும் குதிரை அசுவதரி (கழுதை
 க்குக் குதிரையிடம் உண்டானது) ஒட்டகை யாளை இவைகள் நகங்களென்
 றும் அநேக மிருகங்கள் பசுக்கள் பின்பிரதேசத்தின் இருபாகங்களென்றும்
 சொல்லுகிறார்கள். 35

வயாம்பி தஹ்ராகரணம் விவித்ரும்

உநுஉநீஷா உநுஜோ நிவாவஸு |

மகவபுவிஷாபரவாரணாபுர:

வ்ரவ்ரதிஹபுஸுராநீகவீயபு: ||

36

வ்ரவ்ரநநம் க்ஷத்ருவ்ரஜோ உஹாதூ

விவ்ரிராரம்பிஸ்ரீதக்ருஷ வணபு: |

நாநாலியாவீஜமணோவபவநா

புவுராதுக: கபுவிதாநயொம: ||

37

உயாநவாலீஸ்ராவிஸ்ரஹஸு

யஹம்நிவெஸு: கயிதொயா தெ |

வஸாயபுதெதவ்விநு வுராவ்ஷ வ்விவ்ஷ

உநவ்ரவ்ரபுர. நயதொதவ்வி கிவிக: ||

33

வ்ராகரணம் || நாரீரகுபெ வ்ராகரவாணீதி ஸுத்ருகம் ஸிவீநெவஸு
ணம் யஹம்நிவெஸு: கயிதொயா தெ || யஹம்நிவெஸு: கயிதொயா தெ ||
நாநாலியாவீஜமணோவபவநா || வ்ரவ்ரதிஹபுஸுராநீகவீயபு: ||
வ்ரவ்ரநநம் க்ஷத்ருவ்ரஜோ உஹாதூ || விவ்ரிராரம்பிஸ்ரீதக்ருஷ வணபு: ||
நாநாலியாவீஜமணோவபவநா || புவுராதுக: கபுவிதாநயொம: ||
உயாநவாலீஸ்ராவிஸ்ரஹஸு || யஹம்நிவெஸு: கயிதொயா தெ ||
வஸாயபுதெதவ்விநு வுராவ்ஷ வ்விவ்ஷ || உநவ்ரவ்ரபுர. நயதொதவ்வி கிவிக: ||

அந்த பகவானுக்கு பக்ஷிகள் விகித்திரமான சிற்ப வியாபாரமென்றும்
சுவாயம்பவமனு புத்தி யென்றும் மானிடன் ஆசிரயனென்றும் கந்தருவர்கள்
வித்யாதரர்கள், சாரணர்கள் அப்ஸரஸ்தீர்கள் ஸ்வரங்களென்றும் அசுரக் கூட்
டங்களுக்குள் சிறந்தவனாகிய பிரஹ்லாதன் ஸ்மிருதி என்றும் கூறுகிறார்கள். 36.

ஈசனுக்கு பிராம்மணன் முகமாகிறான். அந்த மகாத்மாவுக்கு க்ஷத்திரி
யன் கைகளாகிறான். வைசியன் தொடைகளாகிறான். கறுத்தவர்ணமுடைய
குத்திரன் அவருடைய பாதங்களை அடைந்தவனாகிறான்.

பல பெயர் பூண்ட தேவக் கூட்டங்களுடன் கூடினதும் ஹவிஸ்ஸால் சாதி
க்கக் கூடியதுமான யாகப் பிரயோகம் செய்கை யெனவும் கூறுகிறார்கள். 37

ஓ அரசனே! ஈசவரனுடைய சரீரத்தின் அமைப்பு இதுதான். இதைநான்
உனக்குக் கூறினேன். (மோக்ஷமடைய விரும்பியவர்கள்) ஸ்தூலனாகிய இந்தப்
புருஷனிடம் தன் புத்தியுடன் மனதை தாரணை செய்து கொள்ள வேண்டும்.
இந்த புருஷனைத் தவிர மற்றெதுவுமில்லை. 38

ஸ வஸபுயீவ்ருத்நாஹுதஸவபு

சூதா யயா ஸ்ஷஜநெசஷிநெதகஃ ।

தம் ஸதூஜாநநநியிம் ஹஜத

நாநுத்ரு ஸஜெஜநுத சூதவாதஃ ॥

39

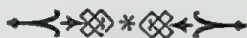
ஐதி ஸ்ரீஜாமவநெ விதீயஸநெ ப்ரயஜோய்யாயஃ.

௩௭॥ ஐயாநிதி । ஐயாநெதாவாஹுதிவெஸஃ சவபவஸம்ஸாரநம் । சவ்விநு ஸு
ஜ்ஜாநெஸநாயபுநெ ஜெஜெஷுஹிம் யநெதாநிரிதஃ கிம்விநாஸி தவ்விநு॥௩௮
தநெவம் விதநெஸ்யபுய்யபும் விராஜெஹ ஜீவெஸுராணாம் சுஹெஜெநாவா
ஸநஜெகா ததூதம் நெஹ ஜீவாவீஸுரெ ப்ரவிநாஸ்ய ஸ வஸவெய்ய ஐதி
ஸஜ்ஜெஷாநம் நிஜபாரயதி ஸ ஐதி । ஸவெபுஷாம் ஸ்ரீவ்ருத்திநாஹு
தம் ஸவபும் யெநஸஃ வஸகவஸவ ஸவபுஜாநா சூதா । தநெவஸத்யம் ஹஜத
சுநுநெத்ராவகஷணெ நஸஜெகா யதஃ ஸம்மாச சூதநம் வாதஃ ஸம்ஸாரெ
ஹதி । வஸகஸ்ய ததஜிநி யெஸவபுநாஹுதள ஜ்ஜெஷாநம் ஸ்ரீவெஜநாநா
ஜீகீதா யயெதி । ஸ்ரீவெஹிகஜாவிஜ ஹுநு ஜீவாந பரிகஸ்ய ஜீவஸ்திநி
யெஃ ஸவபும் பஸ்யதி த ஐசுரம்ஸுரஸ்ய துவிஜ்ஜாஸகிஷ்வாஹவஸம்॥௩௯॥

ஐதி ஸ்ரீஜாமவநெ விதீயஸநெ ப்ரயஜோய்யாய வ்யாவ்யா.

ஹாவாயபுஜீவிகாயம் ப்ரயஜோய்ய வ்யாவ்யா.

எல்லோருடைய அறிவின் விருத்தியால் அனுபவிக்கப்படும் எல்லாவற்றையும்
முடைய அந்த பகவான் சொப்பனத்தில் வெகுஜனங்களைக் கற்பித்துப் பார்ப்ப
வன்போல் ஒருவராகவே ஆகிறார். அவ்வளவு மகிமையுள்ளவரும் சத்திய சுவ
ரூபரும் ஆனந்த நிதியுமாகிய ஈசுவரனையே பஜிக்கவேண்டும். தனக்குச் சம்சார
பந்தத்தைக் கொடுக்கும் மற்றவைகளில் பற்றுதலடையக் கூடாது.

39

1-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

|| ஸ்ரீ ஸூகம் ||

ஊவம் பூரா யாரணயாத்யொநி

நஷ்டாந் ஸ்ரீதிர ப்ரத்யவரூபய துஷ்டாஸு |

தயா ஸஸஜெஷ்டஜெவாஷ்டி

யபூயாவ்யாஸுபூயாவஸாயஸுவி: ||

1

ஸாஸுஸு ஹி ஸ்ரஹண ஊஷ பாகா

யநாஸியபூயதி யீரவாஸெஷ்ட: |

விதீயே து ததஸு-ருபாரணாதொ ஜிதம் உநம் |

ஸவபூஸாஸுஷிணி ஸவெபூஸெ விஷுள யாயபூதிதீயபூதெ ||

ஹ்ரஸ்யாலம்பநா-ருபெவ உகூரெவராஜியாரணா || .

ஹ்ரஸ்யாலம்பநா-ருபெவ உகூரெவராஜியாரணா || .

தத தாவத-ருபெபூத யாரணாயா சுவாஹரமமம் விஸுஸுஷ்டாஜி .
கஜாஹ—ஊவநிதி || ஊவம் யாரணயா துஷ்டாஸுரெம் பூராபூ-உயஸெயெ
நஷ்டாந் ஸ்ரீதிர ப்ரத்யவரூபய உஷா வ்யாஸுபூ-உயாஸுபூ-யிதம்
விஸம் யயாஸீதயா ஸஸஜெஷ்ட வ்யவஸாயாதிசுபூஷ்டிபூஷ்டி சுதவனவஜெவா
ஷ்டிபூஷ்டி சுதஸுபாயாரணயா விஸுஸுஷ்டிஸாயேஷ்டம் ஹதி || உவா
ஸநாமதாதி விரகஸு ஸூபாதயாரணயா யிசுரம் சுதொ வெரா
யாயபூ ஸவபூ கஜெமமம் நிநிதி ஸாஸுஷ்டி ஸாஸு ஸஸ்யெயி || ஸ்ரஹ
ஹெம் தஸு ஊஷபாகா கஜெமமவெராயந பூகாரம் | கொஸள சுயபூ
ஸ-ருபெயெவ ஸூபூஷ்டிநா ஜித யபூயதி ததஜிதாங்கராதீதி யசு |
சுவாபூஷ்டிவாஹ—ததூராயா ஜெய வயிஸுஸிதி ஜெநிதாநம் ஸூபூஷ்டி

2-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

பரமாத்மாவிட முண்டான பிர்மதேவர் ஸிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில்
இம்மாதிரிதான்செய்து அதனால் சந்தோஷங்கொண்ட நாராயணனிடம்(ஏற்க
னவே) தாம் இழந்த சிருஷ்டியையும் அறிவை அடைந்து பழுதில்லாத ஞான
த்தையும் நிச்சய புத்தியையும் பெற்று இப்பிரபஞ்சத்தைப் பிரளயகாலத்
திற்கு முன் இருந்ததுபோல் சிருஷ்டியுத்தார்.

1

பயனற்றவைகளாகிய (சுவர்க்கம் முதலிய)பெயர்களால் புத்தியானது (அவ்
வுலகங்களில்) ஆகை கொள்ளுகிறது என்ற (கருமத்தை யறிவிக்கும்) மார்க்க

வீராணி கிம் வயி ந ஸனி திஸனி விக்ஷா

நொவாஸ்ரீவா: வரஹுதஸுரிதொ வுஸுஷுது |

ஸுஸா மஹா: கிஜிதொவதி நொவபநாது

கஸாஜிஜி கவயொ யநஜுஜுடாஸாது ||

5

ஸவம் ஸ்விதே ஸுத ஸவ வலி

சூதா வி யொசெஸுடா ஹவாநநஜ: |

தநிவபுதொ நியதஸம் ஹஜெத

ஸம்ஸாரஹைதவிவரஸு யசு ||

6

ஸத்ராதி கஸிவொஸுபுராபா: ஸுதஸிஸெவாஹஸதிலவஸஹுதெண: கிம் உஸுஷுதெகம் வுஸுயாவஹுபுக்ஸாஸா கஸ்வாசுரா ஹஜிநவா தெணதிகுஜாவொ நாநிநுக்ஸெவாசா|| நநுவஹுதெநொய்வாஸ: ஸுநா வயாவாஸுயதம் விநா கயம் ப்ராஸுத ததாஹ—வீராணி | வீராணி வஸுஸுவாபி வராநு விஸுதி வுஷுதி மவாநிலியெபுஸுஹா: ஸுஸு யநொவஸுநாபுஸுயபுக்ஸா: மிரிபுபு: | ஸுஸா: கிம் ஸாஜிநிலிபுஸு லா: கிம் நநு தெஷாஜிவாஸெ கிம் காயபும் ஸுஜாதசுஹ—சுஜெதொ ஹரி: உவஸுநாநு ஸுஸுநாமதாநு| கிம் நாவதி நரக்ஷதி, கிம் ஸஸுஸுராவி வு வு.சு.ஸுஸுஸு: யநெநயொபுபுபு: தெந சாஸாநு||௧௮|| ஹரிஸுஸெவு ஸுஜாஹ—வஸுதி | வஸம் விநாஸுநு தஹஜெத ஹஜிநியஸெஹைதவ: ஸ்விதேஸுதவஸவலி: யத வஸவ சூதா சுதவஸவிய: பியஸுய ஸெவா ஸுஸுயுதெவெவ சுயபுஸுஸுத: நகாசுதவநியுஸுஸுவாநு ஹஜிநியஸுஸு சுநுதஸுநித: வஸவஹுதஸுஸுஜெத| ததநுஸவாநநெநநிவபுதஸுநிதி

மார்க்கத்தில் மரவுரிகளில்லையா? பிறரைப் போஷிக்கும் விருகூதங்கள் பிச்சை கொடுக்கவில்லையா? நதிகள் வற்றிற்று? குகைகள் நாசமடைந்திருக்கின்றனவா? சாணமென்றடைந்தவர்களை நாயாயண மூர்த்தி இரகூதிக்கவா இல்லை? (இவைகளிருக்க) பண்டிதர்கள் பணக்கொழுப்பால் குருடர்களாகிய பிரபுக்களை எதற்காக ஆசிரயிக்கவேண்டும்.

5

இவ்வாறு வைராக்கியமடைந்து அந்தப் பரம புருஷனையே பஜிக்கவேண்டும். அந்த பகவான் தன்னுடைய (பஜனம் செய்பவன் அல்லது எல்லோருடையதும்) மனதில் சுவபாவமாகவே இருப்பவர். அந்தரியாமியாகையால் பிரியமானவர். ஸத்தியமானவர். பஜிக்கத் தகுதியான குணங்களுடையவர். நித்தியர். அந்த பகவத் சுவருபாரந்தானுபவத்தால் சுகமடைந்தவனாகவும் இந்திரிய நிக்கிரகம் செய்தவனாகவும் ஆகிறான். சம்சாரத்திற்குக் காரணமாகிய அவித்தையும் நாசமடைகிறது.

6

கஹோ சவநாடிதூ வராமநுவினா
 ஆதெ வஸூநவதீம் நாஜயாஜ்ஞாஸு |
 வஸூநு ஜநம் வபிதம் வெவதாரணா
 ஹுகஜாநு வபிதாவாநு ஜுஷாணா ||

7

கெவிசுஹுஷெஹாஹுடிதயாவகாஸெ
 ப்ராஹ்மேஸாநு வபுரூஷம் வஸகூ ||
 வதூஹுஜம் கஹாஸாஜஸாவ
 மதாயாஸம் யாரணயா ஹாணி ||

8

ஸ்தஸூவாதூக க்வா டிஸிடுதம் | கிம் உயஸிநி ஹஜெஸதி ஸஸாரஹெ
 தோஸவிஷ்யாயா உபரஹோநாஸொஹதி || சு || ஸதஜெவாநு வினாமிந்யா
 டிஸபகி கஹதிதாம் தயாஹுதாம் வரஸு ஹரெஸநுவினாம் யாரணா
 டிநாடிதூ வஸூநி கஜேஜிபாநி விநா || யயாவஸுரெவ ஸவடிஜெவாநாம்
 திஸூ தெஃ கஸதீவிஷயவினாம் | கொநாஸிகுயடாஸு தவினயா வெதா
 ணாம் வபிதம் ததூஹுகஜேஜாயாதிக்காடி க்ஸுஸாநி ஸெவபாநம் வஸூநி
 வெதாஸநிபி ஆரஹாநி ததூஹுகாஸுதிவெதாஸநி || எ || தாஜெ
 வயாரணாம் ஸவிஸெஷாஹ—ஷபிஃ கெவிதி ஸுஷெஹஸுயாஹம் | ஜெய
 யுடியா ததூயாவகாஸஸூஸிநி வஸகூ ப்ராஹ்மேஸம் தஜேநுஜுஷெயா
 விஷுஸாம் ஸ ஸவ பாதா ப்ராணம் யஸு ஹாடியவரிபாணம் ததூவய
 யுதெ சுஜம் வஜ் ரயாம்ம் உகூ || அ || ப்ரஸஹெதி நஸிநம் வஜ் த ஆஸு
 ப்ரஸஹெ | சுபதெ ஜீவெடு ாருக்ஷண யஸுகுஹைகஸுஸு கிஜேஹு
 கெஸாம் த ஆதிஸாமெ வாஸஸீயஸு வஸனி ஜஹாஸுநாமிபெஷு தாமி

கருமங்களைச் செய்வதற் கிலேசங்களை அடைந்தவனும் (2) வைதரணி
 யில் விழுந்தவனுமாகிய மானிடனைப் பார்த்தவர்களுள் கரும ஜடர்களைத் தவிர
 எந்த மானிடன் தான் விஷ்ணுவின் தாரணையை அநாதரவு செய்து விஷய
 போகங்களில் பற்றுதலடைவான்.

7

சிலர், தங்களுடைய சரீரத்தின் மத்தியிலுள்ள இருதயாகாசத்தில் வசிப்
 பவராகிய புருஷனைத் தாரணையால் ஸ்மரணம் செய்கிறார்கள். அந்தப் புருஷன்
 ஒரு ஓட்டைப் பிரமாணமுள்ளவர். நான்கு புயங்களுடையவர். பத்மம், சக்ரம்,
 சங்கு, கதை இவைகளைத் தரித்தவர். பிரசன்னமுகமுள்ளவர். தமரைப்பூ போன்ற
 நீண்ட நேத்திரமுடையவர். கடப்பம் பூவின் கஞ்சற்கம்போல் கோரோசனை
 நிறமுடைய வஸ்திரமுள்ளவர். பிரகாசிக்கும் உயர்ந்த ரத்தினங்களமைந்த சுவர்
 ணமயமான தோள்வளைகளை யுடையவர். பிரகாசிக்கும் உயர்ந்த ரத்தினமயமான

(2) வைதரணி என்றது யமனுடைய வாசலிலிருக்கும் தீ மயமான நதி. அதற்
 கொப்பான சம்பாரத்தில் விழுந்தவன் என்பது கருத்து.

புலகநவகம் நயிநாயகெசுஷணம்

கடிவகிளையுவிசுஜவாவஸவடி |

புலகநவகாரதவிரணயாஜிதம்

வஸுநவகாரதகிரீடகூணயடி ||

9

உநிஜெஹுதகஜகணிபுகாநயெ

பொமெஸுரஸூவிதவாடிவயுவடி |

ஸ்ரீயுகுஷணம் களவஸுலாநககார—

உஜாநயுகுஷுரவநகாயயாவிதடி ||

10

விஸுவிதம் வெவயயாமுலீயகெ—

உஜாநயுகெவஸுலாநககாரகணிவிதி ||

விஸுவிதம் வெவயயாமுலீயகெ—

விபுரொவஜாநகநவகாரவெஸுலா ||

11

சுரீநயீயாஹவிரிதெசுஷணையு—

புலகமாமுலீயதவயபுகாநயுகு ||

ஸுஷணபுலகமாமுலீயதவயபுகாநயுகு || உநிஜெஹுதகஜகணிபுகாநயெ பொமெஸுரஸூவிதவாடிவயுவடி || விஸுவிதம் வெவயயாமுலீயகெ— விபுரொவஜாநகநவகாரவெஸுலா || சுரீநயீயாஹவிரிதெசுஷணையு— புலகமாமுலீயதவயபுகாநயுகு ||

கிரீடகுண்டலங்களை யு முடையவர். மலர்ந்த இருதய கமலமுக்கையாகிய ஆலயத் தில் யோகேசுவரர்களால் நன்றாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட துளிர்போன்ற பாதங்களு டையவர். இலக்ஷ்மீதேவியை அடையாளமாகக்கொண்டவர். கௌஸ்தபம் என் னும் இரத்தினத்தைக் கழுத்திலுடையவர். கார்த்தி யுடைய வாடாத வனமாலே யணிந்தவர். அரைநூல் மாலையா லும் விலை மதிக்கத்தகாத மோதிரங்களாலும் தண்டைகளாலும் கங்கணம் முதலியவைகளாலும் அலங்காரஞ் செய்துகொண்ட வர். அபிமானிக்கத்தக்கதும் நிர்மலமானதும் சுருண்டிருப்பதுமாகிய கேசங் களை நினைங்கும் முகத்தில் தோன்றும் முதுவலால் மனோஞ்ஞமானவர். உதா ரமான விளையாட்டுச் சிரிப்புடன் கூடின பார்வையில் பிரகாசிக்கும் புருவநெரிப் பால் சூசனை செய்யப்பட்ட பெரிய அனுக்கிரகமுடையவர். தியானம் செய்வ

ஔகெஷத வினாபயவெவீஸூரம்
யாவநநொ யாரணயாவதிஷ்டெ || 12

ஔகெசுசொரஂமநி யியாநுலாவயெசு
வாடாதி யாவலவிதம் மடாஹதம் |
ஜிதம் ஜிதம் ஸ்ரீநதவொஹு யாரயெ—
தூரஂவரம் ஸுயுதி யீயபுர தயா || 13

யாவந ஜாயெத வராவரெஂவீநு
விஸுஸுரெ ஐஷ்டரி லகீயொமம் |
தாவசு ஸ்ரீயீயம் வுரூஷஸு ரூபம்
கீயாவஸாநெ ஸுபதஸுரெத || 14

ஸாஸநிவிதொ ஹபபுநுமூஹொபெந வினாபயம் வினாபா சூவிஷ்ட
வஹஂகத || தஸுஸுய யூநரீஹ ஸகெசுஸஂகி வாடாதி யாவலவிதம்
ஹலித பபபுஹஂ கநுஹாவயெவினயெசு யஷ்டஜிதபததம் ஸுாரிதம் வா
ஐமூவாதிஸூரம் சுவபவஸுததவொஹுத்யுக்ஷா வரம் ஜிவாஜிநாதி, யாரயெ
கூபெசு ஸுயுதிதஸிநிஸூராவதி ||கந|| வடுவெபூகுவெராரஜியாரணா
யாவநதகாரணம் மகவீரஹபாவதிதி வரெ ஸுஹாடிம் தெகவரெ யஸூ
ததம் விஸுஸுரெதநிபதாரி ஐஷ்டரிநதஐஸுரெ நெதநுவநகூடகி
பொம் ஸ்ரீயெகூண கீயாவஸாநெ சுவஸுசுபூர நுஹாநாநனூரம் கநெ
ந கபூரவி நிபவெசு கி பொமவயபுஹெவெத்யுக்ஷஂகச || ஸதாவதா ஸந

தால் ஆளிர்ப்பாவமடையுந் தன்மையினர். (இவ்வளவு இலகூணங்க ளமைந்த
ஈசுவரனே, மனமானது தாரணையால் நிலை பெறுகிறவரையில்) இம்மாதிரி மனத்
தால் பார்க்கவேண்டும். 8-12

கதாதாராகிய பகவானுடையபாதம்முதல் சிரிப்புவரையில்(முதம்வரையில்)
உள்ள அங்கங்களைத் தனித்தனியே அறிவால் தியானம் செய்ய வேண்டும்.
பகவானுடைய எந்த அங்கமானது தியானத்தால் ஜபிக்கப் படுகிறதோ அதை
விட்டு, தன் அறிவானது நிச்சல மாகும்படி ஜபிக்கப்பட்ட அங்கத்திற்கு
மேற்பட்ட அங்கத்தைத் தியானம் செய்யவேண்டும். 13

பிரமதேவர் முதலியவர்களுக்கு மேலானவரும் எல்லா வற்றிற்கும் ஈசுவர
ரும் எல்லா வற்றையும் பார்க்கிறவரு மாகிய பகவானிடம் பக்தியோக மானது
உண்டாகாம லிருக்கும் வரையில், தான் செய்யவேண்டிய கருமங்களைச் செய்து
அதன் கடைசியில் மனதை அடக்கி, (முன் கூறிய) புருஷனுடைய ஸ்துலரூபத்
தை ஸ்மரணம் செய்ய வேண்டும். 14

வ்விதா மஸவா வாவநதாஸிதொயதி—

யபுதா ஜிஹாஸுரிஜஜ்ஜ தொக்டு |

காவெ வ டெஸெ வ ஜெநா ந வஜெக

புரணாநியவெநநவா ஜிதாவஸம் ||

15

உநடிவஸுயுதாபா நியஜ்

கெஷுதுஜ்ஜ வனதாம் நிரயெததாத்நி |

சுதாநதாத்நவருயு யீரொ

யவெஸாவஸானிவிபுரஜெத க்ருதாஸ ||

16

ந யத்ரு காவொந்நிஷாந் வரஃ ப்ருஹம்

காவொந்ந்நிஷாந் வரஃ ப்ருஹம்

ஜெத்யாஃ வுஹம் க்ருதாஸுதம் உதாநீம் தஸெஸுவ வ்யம் டெஹுத்யுத
ஜிவகம் க்ருதாஸு ஸாஸெயுதாஸிபுஃ || வ்விதாநி || க்ருதாஸுதம் வனவா
வாஸதொயதிஃ யபுதா | உஜெதொகம் டெஹு ஜிஹாஸுஃ ஹாதாஜிவதி ததா
டெஸெ வுணுக்ஷெத்ரு காவெயொதாநாயணாடின ஜெநா நவஜெதம்ந
புராவபெக நடிஸகாவா பொமிநவ்விஜிவெதாநி கிணுபொய வனவெதி
டிபநிஸுபொவகாவாஸிதாஸு வஸகாவா க்ருதாஸுதம் தஸுத்புரணாநிநி
யானிநிபவெக || ௧௫ || உதாநி | ததாஜ்ஜவீதவிஷயம் உதா வுயுநிஸுதாநி
வயாநிபுதாநாந் க்ருதா வனதாம் உதாநிபுதாஸாயநீவதாஸுதம்
கெஷுதுஜ்ஜ வுயுதாஜிவ்வி நிரயெக ப்ருவிதாவபெக தவ கெஷுதுஜ்ஜ
க்ருதாஸுதெதெத தவஸுதாநாந் க்ருதாஸுதம் ப்ருஹணி சவஸுயு வனக
க்ருதாஸுதாவஸானிஃ புராவநிவபுதிஸுத க்ருதாஸுதாநி || ௧௬ || ததம்
வரம் புராவாஸாவாஸ தடிவாஹ—நபதெதி யத்ருதாஸுதாநிபெ கா
வொந ப்ருஹம் கிபிவிசுதாநம் ந வஸிபுஃ சுதவனவ டெவா ந ப்ருஹவத்யா
ஹ சுநிஜிஷாந் டெவாநாந் வரஃ ப்ருஹம் காவொவி யத்ரு ந ப்ருஹம் தத்ரு

ஒ அரசனே! தியானம் செய்பவன், இந்தச் சரீரத்தை யொழிக்க விரும்புவா
னாகில் (புண்ணிய) தேசத்திலும் (புண்ணிய) காலத்திலும் மனம் செலுத்தாமல்
ஸ்திரமும் சுகமுமான ஆசனத்தை யடைந்து, சுவாசத்தை அடக்கி, இந்திரியங்
களை நீக்கிக் கம் செய்ய வேண்டும்.

15

இரென்பவன் நிர்மலமான தன் புத்தியால் மனைத அடக்க வேண்டும்.
அந்தப் புத்தியை க்ஷேத்திரஞ்ஞ னிடம் ஐக்கியப்படுத்தி, அந்த க்ஷேத்திரஞ்
ஞ்ஞச் சுத்த தத்துவத்தில் ஐக்கியப்படுத்தி, அந்தச் சுத்த தத்துவத்தைப் பிர
மத்திடம் ஐக்கியப்படுத்தி ஆனந்த மடைந்து செய்கையி னின்று ஒழிவடைய
வேண்டும்.

16

ஆத்ம சவரூபத்தில் தேவர்களுக்குள் சிறந்தவ னாகிய காலனும் (எனதாயும்
செய்ய) சமர்த்தனாக மாட்டான். அவ்விதமிருக்க உலகங்களுக்குப் பிரபுக்களா

நயத்ருவதம் நரஜஸ்து

நவெவிகாரொ நஹாநு ப்ரபாநடி ||

17

வரம் வடம் வெவஷ்வஜாநனித

டிநெதி நெதீதூதாநீஸுஷ்வ? |

விஸுஜ்ஜ டளராதுநநஸுஸாஹஜா

ஹஜொவமஹொஹபுஷம் வபெ வபெ ||

18

நகா உநிஸுவிவாநெயுவஸிதொ

விஜிதாநடிஸீயபுஸுநாநிதாஸய? |

ஸவாஷிபுநா வீஷுமும் ததொநிமம்

ஸாநெஷு ஷுபுநெயெஜிதக? ||

19

கூதொ டெவாஃ ப்ரஹஸுஃ டெவநியஜாநாம் து ஜமதாம் ப்ராணிநாம்
ததுகாவாடெதூராஹ ஜமதாதிதி கூதொ ந ப்ரஹனீத்யுபெக்ஷாயநம்
நிரூபாயிக்ஷாதிதூரஹ—ய அ ஜமதாரணாநுவி யஸு ஜமதூஷ்டாடி
நப்ரஹனீதூரஹ நயதெதி||௧௭|| நிரூபாயிக்ஷம் கூதததுத சூஹ—
வாதிதி|| யக் யஸாக் சுதக் சூ துவிதிரிகூ நெதி நெதீதெவ ஸுக்ஸுஷு
ஜிஹ்வொ டளராதுஃ டெஹாஜூதகம் விஸுஜ்ஜ சுஹபுஷு வஹிஷு ஸீ
விஷொஃ வடம் வபெவபெ க்ஷணெக்ஷணெ ஹஜா உவமஹி சுஸிஷு
நாநுஷிநி ஸுஸஹுடம் யெஷாம் தயா ஹிதாஸுஹஃ ததெ ஆஷ்வம் வடம்
சுதவநவ வரம் ஸவபுதம் ஸ்ரஷுஃ சூநெனீத்யுநயம் || ௧௮ || ஹதிதி||யஸா
திதம் ப்ரஹகெந வுஷிதொ ஸுநிஃ உவாநெக் து ஸஷெந யதி ப்ரபா
ஸுநிதி வக்ஷஜாணாதுகாஸாக் விஸெஷஉதம் | தஜாஹ—விஜூயதெ கநெ
நெதி விஜூநம் ஸாஸூநெதெ ஜாதாடிசு ஜூநம் தஸூரம் வீயபுஷெம்

ஐய தேவர்கள் எவ்விதம் சமர்த்த ராவார்கள். அந்த ஆத்ம சுவரூபத்தில் இர
ஜஸ்ஸும் இல்லை, தமஸ்ஸும் இல்லை, ஸத்வமும் இல்லை, மகத்தும் இல்லை,
விகாரமுமில்லை, பிரதானமு மில்லை.

17

ஆத்ம சுவரூபத்தை யன்றி மற்றவைகளை இல்லை இல்லை என எடுவதற்கு
விரும்பங் கொண்ட பெரியோர்கள் (தேகம் முதலியவைகளில்) ஆத்மா என்ற
பாவனையை விட்டுப் பூசிக்கத் தகுந்தவராகிய நாராயண னுடைய பாதங்களை
ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் இருதயத்தால் ஆலிங்கனம் செய்து, மற்றவைகளில்
அன்பில்லாதவர் களாய் அந்த விஷ்ணுவின் பாதாடி வந்தத்தையே மேலான
தென் நெண்ணுகுறார்கள்.

18

இவ்வாறு பிர்மமான முனிவன் சாஸ்திரஞான வலுவால் வீஷ்ப வாசனை
கள் எரிந்தொழியப் பெற்று ஒழிவடைய வேண்டும். (இனி தேகத்தை விடும்
விதம்) தன்னுடைய பாத மூலத்தால் மூலாதாரத்தை யடைந்து பிங்கஷ்ட
மின்றி வாயுவை நாபி (தொப்புள்) முதலிய ஆறு ஸ்தானங்களில் கொண்டுவர
வேண்டும்.

19

நாஸ்தாஹ் ஸ்ரீதா ஹ்ரத்யாபிராப்யதஸா
 ஐதாநமகெத்யாஸாவி தம் நயெநுநி |
 ததெதாநுஸாயாமி நிராநவஸீ
 ஸ்தாநுநமகெத்யாஸா || 20

தஸாநுநவாஸாநாநமகெத்யாஸா
 நிராநவஸாநமகெத்யாஸா ||
 ஸ்ரீதா ஐதாநமகெத்யாஸா
 நிராநவஸாநமகெத்யாஸா || 21

தெந ஸுராயிதா நிராநவஸா விஹிஸிதா வா சூரயா விஷயவாஸ நாயஸு
 ஸி ஐதாநம் தஸா நெஹத்யாஸா ப்ரகாரோஹ ஸ்வாஸிதா வாநிநுநெ
 ந மஹம் நெஹத்யாஸா சூரயா நிராநவஸா சநிதம்பிராணம்நெஹத்யாஸா
 நயெநுநி தம் ததெதாநுஸாயாமி நிராநவஸீ ததெதாநுஸாயாமி நிராநவஸீ
 நாஸ்தாஹ் ஸ்ரீதா ஹ்ரத்யாபிராப்யதஸா ஐதாநமகெத்யாஸா
 கணாநயொநெஸெஸிதெ விஸுநகெத்யாஸா நவஸீபததிதம் ஸ்தாநுநமகெத்யாஸா
 ததெதாநுஸாயாமி நிராநவஸீ ததெதாநுஸாயாமி நிராநவஸீ
 நிராநவஸாநமகெத்யாஸா தஸாநுநவாஸாநாநமகெத்யாஸா || நிராநவ
 ஸாநமகெத்யாஸா நெஹத்யாஸா நிராநவஸா நெஹத்யாஸா
 நி ப்ராணோநமகெத்யாஸா ஸ்ரீதா ஐதாநமகெத்யாஸா சநிதம்
 ப்ரஹ்மதம் ஸ்ரீதாநமகெத்யாஸா நெஹத்யாஸா நெஹத்யாஸா
 நிராநவஸாநமகெத்யாஸா ஐதாநமகெத்யாஸா நெஹத்யாஸா
 நிராநவஸாநமகெத்யாஸா ஐதாநமகெத்யாஸா நெஹத்யாஸா

முனிவன் நாயி விருக்கும் வாயுவை இருதயத்தில் ஏற்றி அந்த இரு
 தயத்தி விருந்து கழுத்துப் பிரதேசத்தில் வியாபித் திருக்கும் கதியால் அந்த
 வாயுவை மார்புக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். ஸ்திரமான மனமுடைய அந்த
 முனி தன் அறிவால் அனுசந்தானம் செய்து அந்த மார்புப் பிரதேசத்தி விரு
 ந்து மெதுவாகத் தன்னுடைய மோவாய்க் கட்டைக்கு அருகே கொண்டுவர
 வேண்டும். 20

† அந்த மோவாய்க் கட்டைக்கு அருகேயிருந்து வாயுவைப் புருவங்களின்
 மத்தியில் கொண்டுவர வேண்டும். ஏழு (காதிகள் மூக்கின் இரண்டுபாகம் நேத்
 திங்கள் முகம்) பிராண மார்க்கங்களை படைந்து ஒருநாழிகை வரையில் இருந்து
 (தேகத்தில்) அபேகை யில்லாவிடில் தடைபடாத பார்வையுடன் பிர்ம சுவ
 ரூபத்தினின்று சிவசைப் பிளந்து (தேகம் இந்திரியங்கள் இவைகளை) விட
 வேண்டும். 21

: 19, 20, 21 இச்சுலோகங்களில் கூறிய ஆறு ஸ்தானங்கள் முறையே மூலாதாரம்,
 மணி பூசம், அனாகம், விசத்தம், ஆஞ்ஞை, பிரும ரத்திரம் எனப்பெயர் பெறுவன.

யதி ப்ரியாஸுந்நவ வாரஜேஷு

வெஹாயஸாநாஜாத யதிஹாஸு |

சுஷாயிவதூ மூணஸநிவாதெ

ஸவெஹவ மஹேந்நவெந்நிபெயஸு ||

22

யொமெஸுராணாம் மதிஜாஹுரண—

ஸபுஹிஹிஹொகூரஃ வவநாஹுராதூநாடி |

ந கஜேஸிஸா மதிஜாவஸனி

விஜாநவொயொமஸஜாயிஹாஜாடி ||

23

வெஸுராநாம் யாதி விஹாயஸாமத—

ஸுஷுஜயா ஸுஹவயெந சொலிஷா |

நஜேஷு வஜம் ஸுஹணம் ஸூநம் ப்ரியாஸுந்நவ வதி | உதவெஹாயஸா
நாம் வெஸுராணாம் ஸிபாநாம் யதிஹாரம் சீபாஸூநம் ஸுராஜிகா சீபுஸம்
சுஷாயிவதூமி சுணரிஜாஜேஸுபுராணியஸிந் தடிவி ப்ரியாஸுந்நவ மூண
ஸநிவாதெ மூணஸஜாயாபநுபெ ஸுஹாணெ ஸவபுதே துத்யபுஜே || 22 ||
யதம் கஜேஸி வஸயொமததி வரிஹிஹெதூஹ—யொமெஸுராணாஜிதி ||
யொமெஸுராணாம் திஹொகூரஃ சுஹபுஹிஸு ஜஹெபுராஜாஜிஷு ஸுஹ
ணாஜி ஹிஸு மதிஜாஹுஃ சுஹெஹதம் வவநஸுரம் தம் சூதூலிம்ஸுரம்
பெஷாஜிதி விஜா உவாஸநா தவொஹவபுஜே யொமொஷுரம்மஃ ஸஜா
யிஜுபூநம் தாநெவ ஹஜிதி பெ தெஷாம் யாமதி || 23 || தாஜாஹாஷுலி ||
வெஸுராநாஜிதி | விஹாயஸா சூகாஸெந துத ஸுஹெஹொகவயெந மத
ஸுந் ப்ரியம் வெஸுராநாம் சுஹிஸிஜாநிந் டேவதாம் யாதிகெநொவாயெந
ஸுஷுஜயாநாபூ ஸாஹெஹாஜி ஹிஸி விததாஸுதூஹ சொலிஷா

ஓ அரசனே! பிர்மாவின் ஸ்தானம் செல்ல எண்ணங் கொண்டவனாயினும்
அல்லது (அணிமை முதலிய) எட்டு ஐச்வரியங்க ளுடையதும், ஆகாய மார்க்
சுத்தில் சஞ்சாரம் செய்யும் சித்தர்களின் கிரீடஸ்தானமு மாகிய சுவர்க்கம்
முதலியவை களுக்குச் செல்ல எண்ணங் கொண்டவ னாயினும் இந்தப் பிரும்
மாண்டத்தி லெங்கும் மனதுடனும் இந்திரியங்க ளுடனும் செல்வான். 22

சரீரத்தின் மத்தியில் வாயுவை (ரேசகம் முதலிய கிரமத்தால்) கொள்
ளுகிறவர்களும், உபாசனை, தவம், யோகம், ஞானம் இவைகளையே அடைந்த
வர்களுமாகிய யோகேசுவரர் களுக்கு மூவுலகுக் குள்ளும் வெளியும் கமன
முண்டென்று கூறுகிறார்கள். இந்தக் கதியானது கருமங்களைச் செய்பவர்களுக்
குண்டாகாது. 23

ஓ அரசனே! ஆகாய மார்க்கத்தில் பிர்மலோகத்தின் வழியாக சோதி மய
மான சுஷுமனா என்ற நாடியின் வழியாக அக்கினியின் அபிமான தேவதை

வியடுதகதெனாழய ஹரெரமுடிவாசு

புயாதி வசு மதுவ செஸ்ஸாஜாசு ||

24

நாஸி நாஸித் திவதது விவெஷா

நாஸியஸா விரஜெநாதெநகம் |

நவஸுதம் ஸ ஹவிதாஜுமெவதி

கலூயமுஷா யஸிஸுயா ரஜென ||

25

கயெர கமந்நஸு ஜுவாநமெந

ஜஹுஜாநம் ஸ நிரீக்ஷு விஸு ||

நியபாதி விலெஸு ரஜுஷுயிஷு

யமெவ வரால பூஜாஜுவாரஜெஷு ||

26

ஜெநாதிஜயூர வியடுதகதெனா துதொஜெனெயெநஸம் | க்ராவஸஜேந ஐத்ய
யுஜி உஜஸாசு உவரிஷாசு வதஜேநம் ஹரெஸஸஸிதாராரடுவம் நா
நாயணாயிஷி தித்யுயு | செஸ்ஸாஜாரம் உசு வஸஜேஸெவ வஹுஜா
ணம் ஸிஸ்ஸாஜாராவம் ஜெநாதீஸுசுநு உசுஸாநாநி சூதிதாதி யுவானா
தி வநாநி புயாதீத்யுயு || ௨௪ || ததிதி ததிஷோஸுசு விஸுஸு நாலி
ஸடுபபாஜூர ஸுயஸடுதம் சூதிஷுவிமகவாநாநி ஸஸுஸு நகீவகம் | சுதி
வதது சுதிசூதி வரதம் ஸுமிபுணாம் மதுலாவாசு | வஸகவஸவிநிஜெநெநஸி
மஸரீரெண ஸுஹவிதா ஸாநம் கெநெநபுஜேஸு புதம் ஜெநெபாசுசுமெவ
தி யபுஷிவி விஸுயா கலூயமுஷா ஸுபாடிய || ௨௫ || சுயோஜதி சுயோ
சுமநாரம் கலூனெ ஸவிஸு தெனெகாசு சுதிஸயெந ஜஹுஜேநம் நிரீ
க்ஷு ததூவடுஷு புரவெம் யதிவராலபுஸாயிததாரஜெஷு வஜம்
புதிதிபாதி விலெஸுரெஜெஷுநாயிஷுநாநி யஸிவி தசு ஐதெஸு
ஷு ஸடுவிதா || ௨௬ || கஜேவாஹநெதி சூதிபுஜுஜேவம் உஜெராவயம்

யை அடைகிறான். ஒன்றிலும் பற்றுதலை யடையாமல், அந்த ஸ்தானத்திற்கு
மேற் பட்டதான சிம்சமார சக்தத்தைப் பிறகு அடைகிறான். 24

பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாகிய விஷ்ணுவின் அந்த சிம்சமார சக்திரத்தைக்
கடந்து (பிறகு) தனியாகவே சூட்சுமமும் நிர்மலமுமான ஷங்க சரீரத்துடன்
(மற்றவர்களால்) நமஸ்கரிக்கப் படும் பிரம் சவருபமறிந்த பெரியோர் களின்
ஸ்தானத்தை அடைகிறான். அங்குக் கற்பம் வரையில் ஆபுளுடைய பிறகுமுத
லிய ஞானிகள் இரயிக்கிறான். 25

பிறகு அந்தனுடைய முகத்தீயால் (பிரளயத்தில்) பிரபஞ்ச மெல்லாம்
மிகுதியும் தகிக்கப் படுவதைப் பார்த்து சித்தர்கள் அடைந்த ஸ்தானமும் இர
ண்டு பார்த்தம் வரையிலிருப்பது மாகிய ஸான்முகப் பிரமனுடைய ஸ்தானத்
திற்கே செல்லுகிறான். 26

ந ய து சொகொ ந ஜரா ந ஜுதூ
நடாதிடநடு வொவொம ஃதெ கூதஸிசு |
யவிததொடி: கூவயாநிடிவிடா
ஃராநாஃவ புவவாநுடிஸுநாசு ||

27

ததொ விஸெஷம் பூதிவடி நிஸுய
வெநாதநாவொநமஜிதிடாசுவாநு |
ஜெநாதிடிவொ வாயுமவெது காநெ
வாயுதநா வம் வுஹாநாதுஜி ||

28

கிணுயவிததொ ஹெதொ: யஃவம் சுடி: ஃதெ ததெகம் விநாததூதொ
வவகி சுநிடிவிடா ஹம் ஹவதொயூநஜிநதா: பூணிநா: ஃராநா
ஃவாநா: ய: புவவொஜிந தஸூநாடிஸுநாசு யஅ தெஷா: கூவ
யா,விததொடிநி:வீவெகியசு தஅநாகூதஸிடிவி யதுசொகாடியொ
நஸநீதி||௨௭|| ததுபூஹொகம் மதாநா: திவியாமதி: யெ வுண்ணா
ததெடிண மதா: தெ கபூநாநெ வுணுதாரதஜெந சூயிகாரிகாஹ
னி, யெ து ஹிரணு மஃபாடிவாஸநா வவெந மதா: தெ பூஹணா
ஸஹிமூஜெ யெ ஹவஃவாஸகா: தெஸெயபா பூஹாண ஹிவெகவ
வெஹ்வவ்வஃ குரொஹனி தது பூஸுதஸு ஹவஃகஸு பூஹாண
ஹெந பூகாராஹ—ததஜி- சுதெயம் பூகியா ஂஸுராபிஷிதாயா:
பூகூதெ: கெநவிடிஸெநஜிஹதூகம் வவகி தஸூநாடிஸுநாஹகார:
தஸூநாடிஸுந ஸஷதநாது, அராநஹ: தஸூநாடிஸுநஸுடி தநாது அரா
வாயு:தஸூநாடிஸுநருவிதநாது, அராநதஜி: தஸூநாடிஸுநஸுதநாது,
அராநாசுவ: தாஸாடிஸுநமஸுதநாது, அராபூயிவீவெதஸூஜிவெதெ:
வதுடிஸுஹவநாதுகம் விராடூஸம் தஸு வ்வாஸதொடியொஜிநவிஸால

அந்த ஸ்தானத்தில் சோகமில்லை, மூப்பில்லை, மாணியில்லை, துக்கமில்லை.
பயமில்லை. அங்கிருக்கும் ஞானிகளுக்கு, இந்த ஸ்தானத்தை அறியாதவர்களின்
(தேகம் முதலியவைகளில் அபேகைக் கொண்டு) முடிவில்லாத துக்கத்திற்குக்
காரணமாகிய சம்சார சங்கடத்தைப் பார்த்தவுடன் கருணையால் மனதில் வரு
த்த முண்டாகிறது.

27

பிறகு பிருதிவீ தத்துவத்தை யடைந்து, பயமின்றி அந்த பூமி ரூபமாகிய
சரீரத்துடன் ஜலதத்துவத்தை அடைகிறான். அதினின்று அக்கினிமயமான சரீர
மடைந்து மெதுவாகச் சென்று சோதியமான சரீரத்துடன் வாயுவை அடை
கிறான். அதன் பிறகு அந்த வாயு உண்டாகக் காரணமானதும் வியாபகமுமான
ஆகாயத்தை அடைகிறான்.

28

வ்ராணெந மஸம் ரஸமெந வெ ரஸம்
 ரஸம் வ ஸ்ரீஷ்டா ஸ்ரஸம் சவவெவ |
 ஸ்ரோத்ருண வொவெது நவொமுணகம்
 வ்ராணெந வாகுதிஜுவெதி யொதி ||

29

ஸ ஹிதஸஞ்செஷ்டி யஸநிகஷ்டம்
 உமொஜயம் ஷெவஜயம் விகாய்ட்டு |

ஸு வ்யயிவ்யவாங்கடாஹ ஸஷ்வாஸா | கொடியொஜந விஸாலம் ப்ய
 லாவரணம் வஹாஸஞ்சொடியொஜந விஸாலத்தெகெ | ததஸாஸாநீநாம் பெ
 வரிணதாம் சம்ஸாமி தானெந்வொத்ரொத்ரம் ஸமுணாநூவரணாநிகஷ்ட
 மிதவ்யக்யதாவரணம்! வ்யாவகஜெவ தஜெவம் ஸ்ரீதெ வ்யயிவ்யாஜாவரண
 ஹெந ப்ரகாரம் கயுதெ ததஜிதி ததொ விஸேஷம் ப்ரதிவஜ்ஜிம்மஜெ
 ஹெந வ்யயிவ்யாததாம் ப்ராபெத்யுடும் | வனவஜ்ஜுதாவி ஸ்ரஷ்டவ்யம்
 நிஷ்டயம் கயம்யாஸ்யாஜீதி ஸங்காஸஞ்ஜம் | தெநாதநா வ்யயிவீ ரஞ்ஜெ
 ண தநிரணார சவம் ப்ரதிவஜ்ஜி கக்யரங் கவராஜெகுவடும் ததஜாதககெவந
 ஜெஷ்டாஹாதி ஸங்காஹாவாஜ்யெஷ்டம் ஹொமாந் ஹம்ஜாந ஹத்யுடும் | வனவம்
 ஜெஷ்டாதிஜ்யஸ்தம் காவெஹொமாவஸாமெ வ்யஹதம் சூதநம் மிம்மஜெஞ்சிடி
 கெவந உவாவநெஷ்டஞ்ஜம் | யவா ஸஷ்வாதநா தஸு ப்ரோவகஜிதி || 2அ||
 ஹ்நி யாய்ட்டாநாம் ஹிதஸஞ்செஷ்டாணாம் ககிக்ரஜேஹ—வ்ராணெநெதி |
 வ்ராணெநாயிஷிதெந மஸம்வெது ஸஸம் ஸஸம் நவொமுணகம்
 ஸஷ்வாததாம் ப்ராணெந தததஜெஷ்டி யெண சூகஞ்சித் தததியாம் || 2க||
 வனவம் ஹிதஸம்ஹார க்ரஜேலியாய கநஜாஜிநி யஸம்ஹாரக்ரஜேஹ—
 வ்ராணெந காய்ட்டுஹிதெந மஸம் தஸு காரணீஹிதம் மஸதநா துஜே
 வெது தயாரஸமெந ரஸமெநி யெண ரஸம்ரஸதநா துஜேவெது

யோகியானவன் கிரானேந்திரியத்தால் கந்த (வாசனை) தன் மாத்திரை
 யை அடைந்து அவ்விதமே இரசநேந்திரியத்தால் இரச தன்மாத்திரையையும்,
 நேத்திரேந்திரியத்தால் ரூபதன் மாத்திரையையும் துவகி (தோல்) ந்திரியத்தால்
 ஸ்பரிச தன்மாத்திரையையும் சுரோத்திரேந்திரியத்தால் சப்த தன்மாத்திரை
 யையும் அடைந்து (பிறகு) பிராணவாயுவால் (அதன் காரணமாகிய) ஆகூதிரை
 (ஞ்ணவிசேடம்) யும் அடைகிறான். 29

அந்த யோகி கந்த தன் மாத்திரை முதலியவைகள் கிராணம் முதலிய இந்
 திரிபங்கள் இவைகளுக்குச் சமீபத்திலிருப்பதும் மனதிற்குக் காரணமானதும்
 வைகாரிகம் என்ற பெயருடையதுமாகிய சாத்தவிகாகங்காரத்தையும் இந்திரியங்

ஸம்ஸாரஹி மதூர ஸஹ தெந யாதி

விஜ்ஞாநதக்ஷம் மூணாஸாநிரொரயத் ||

30

தெநாதூநாதூநமஹெவதி ஸாந்த

ஜாமதஜாமதஜயொஹவஸாரநெ |

ஸந்தாம் மதிம் ஹாமவதீம் மதொய

ஸவெவெ வாமநெஹ விஷஜ்ஜெதஜஜ ||

31

தயா ஹிஷ்டிராஹக்ஷுஷாராநிவம் தக்ஷாரணீஹிதம் ராநிவதநாதூநம் உ
உவெத்யக்ஷவெவ க்ஷத்நிபெநெணவ தக்ஷாரணம் ஸுஸுபுஹெவத்ய தயா
ஸுராதெநிபெண தக்ஷாரணீஹிதமஹாமுணக்ஷம் ஸவதநாதூநாநி
வக்ஷம் உவெத்ய க்ஷந்நாரம் ப்ராணெந ப்ராணவாயுநா தக்ஷாரணீஹி
தாரீகநிதிம் யொதீஹமஹவாஸகம் உவெதி। க்ஷநிதிநிதிமுணவிஸெ
ஷம் || விதூவவிதிஸாகநிதம் யாகநிதிஸு க்ஷநிதிநிதிம் ப்ராஹ்மீஷா
ஹெதூரஹ விதெவெதூரஹிஸஹ வாராக்ஷம் || உக || ததெவம் ஸுபிவஸநிஷு
ஹிதாதிஷுபிஷு ததாரவாண ஹிதாஹங்கார ப்ராஹ்மீஷாஹி ப்ரா
ஹிஷாஹ—ஸ ஹி | ஸபொதீ விகாயபம் ஸப்ராஹி விஜ்ஞாநதக்ஷம் யாதி
விவியம் காயபம் பஸெதி விகாயபாஹங்காரம் | ஸதிவியம் தாரீஸொ ராஜ
ஸஸாஸிகஸெதி। ததூதாரீஸாஸ க்ஷதூதாநி ஹிதஸநிஷுணாநி ஜாயஹெ
ராஜஸாஸ ஹிபிஷுபாநி ஹிஷிஷுபாநி ஸாஸிகாஸ | உக || உக || யம் ஹெவாஸு
தெஷாம் வயஸுததஹங்காரெ ததூஹிதஸநிஷுணாநாம் | ஹிஷுபாணாம் உ
ஸநிஷுஷம் வயஸுதம் தாரீஸாராஜஸம் உக || உக || யம் ஹெவாஸு
ஸப்ராஹி மதூரமஹெந தெநாஹங்காரெண ஸஹ விஜ்ஞாநதக்ஷம் யாதி
ததீம் மூணாநாம் ஸநிஷுரொயொவயொயஸிந் | ததூப்யாநம் யாதி || உக ||
தெநாதூநா ப்ராஹ்மீஷாநிவெண க்ஷநிதிஸுஷம் உவாய்நாஹவஸாரநெ ஸாந்த
விஷுதாரீகநிதிம் வாரீகநிதிமஹெவதி ந விஷஜ்ஜெதநாவதூத ஹதூபிஷம் ||

கருக்குக் காரணமானதும் தைஜஸம் என்னும் பெயருடையதுமாகிய இராஜ
ஸாஹங்காரத்தையும் ஐந்து பூதங்களின் விகாரமாகிய தாமஸாஹங்காரத்தை
யும் அடைந்து அந்த அஹங்காரத்துடன் விஞ்ஞான தத்துவத்தை அடைகி
றான். பிறகு மூலப்பிரகிருதி தத்துவத்தை அடைகிறான். 30

அந்த மூலப் பிரகிருதி ரூபத்துடன் உபாதிகளின் முடிவில் ஆனந்தமயமாகி
ய பரமாத்ம சுவரூபத்தை அடைகிறான். ஓ அரசனே! எவன் பகவானை அடை
வதற்குச் சாதனமாகிய இந்தகதியை அடைகிறானோ அவன் மறுபடியும் இங்கு
திரும்புகிறதில்லை; இது நிச்சயம். 31

ஊதெ ஸுதீ தெ நுவுர் வெதீதெ
 கூயாலிவடுஷெ வ ஸநாதநெ வ |
 யெ வெவ வுரா ஸ ஹண சூஹவடுஷெ
 சூராயிதொ ஹவாநாஸுடுஷெ ||

32

நஸுதொதநுஸிவ: வாயா விஸதஸுஸுதாவிஹ |
 வாஸுடுஷெவ ஹவதி ஹதியொமொ யதொ ஹவசு ||

33

நகா ஊதெதெதி ஸுதீதாமுள புகாரா வித்ய: || ஹெநுவு சுநவெ
 கௌபிவிட்டி ரெடுபுதிஸுஜெதராமதெதி யா ஸடுஷாரேகிஸெகாஸு
 தி: யதி பூயாஸுநிதூதிநா சூரேகிஸு திதீயாஸுதி: ஊதெஸுதீ வெ
 டெநதீதெ உகெ ந து ஸுஸாகவெகூதெ தது; யதா ஸவெடு பூரேயு
 நெ காராயெஸுஹுதிஸிதா: || சுயதெதூர உதொவததுத பூஹஸி
 ஸுதெ ததி ஸடுஷாரேகி: தெதவிடுஷெவிஸா ஹவதிதூதிநா சூரேகிஸு
 வெடுஷெநாகெ ய அநகூகிஸுமதி ராஸுவதிதி டகூணராமுஸுரவி
 ஸடுவிதகூசா ஊதெஸுதீததி திவதந் கூயாலிவடுஷெ யதொதவ
 திதூதி பூஸுந சுயதூநுதி விஷயெ தெ சுவிஸுதீவடுஷெ பூடுஹி
 ய அ விவயபுதிதி வ டகூணராமெபூயுயூதூஷெ: ஊவம் கூயா தவ
 ஷெயதொதவதிதூதி பூஸு ஊதெஸுதீ ததுநய: || ௩௨ || ஸனிஸம்
 ஸுத: வுமலொ ஹஹவொ ரொகூராமுபொமாடிப: || ஸஜீநுஸுபெவெ
 தூஹ—நெதி || யதொநுஷிதாதிசியொமொஹவசு சுதொநுஸிவஸுவ
 ரடுவொ நிவிடுஸு நாமெஸுவா || ௩௩ || கூதததுத சூஹ ஹவாநிதி || ஹ

ஓ அரசனே! உன்னால் கேட்கப்பட்ட இந்த (1) இரண்டு மார்க்கங்களும்
 பிரசுனமானவைகள். வேதங்கூறியவைகள். இவைகளை நான் உனக்குக் கூறி
 னேன். முன் பிரமதேவர் மகிமை பொருந்திய வாசுதேவனைப் பூசித்துக் கேட்
 டார். அந்த பகவான் இந்த இரண்டு மார்க்கங்களையும் அந்த பிரமதேவருக்குக்
 கூறினார்.

32

இந்த சம்சாரபந்தத்தை அடைந்தவனுக்கு இந்த மார்க்கத்தைத் தவிர
 வேறு வழியானது மங்களத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தன்று. ஏனெனில் இந்த
 மார்க்கமாக அனுஷ்டானம் செய்தால் பகவானாகிய வாசுதேவரிடம் பக்தியோக
 முண்டாகும்.

33

(1) இரண்டு மார்க்கங்களாவன - உடனே முக்தியடையும் மார்க்கம் ஒன்று. 22-வது
 சுலோகம் முதல் கூறப்பட்ட பிரமமாக முக்தியடையும் மார்க்கம் ஒன்று; ஆகிய விரண்
 மேயாம். அல்லது துமாதிகதி அர்ச்சிராதிகதி என்ற இரண்டுமாம்.

ஹவாநுஸுஹகாடுதெ-ந-நிரநீஷஷு உநீஷயா |

தடியவஸுதூடவொ ரதிராதநுதொ லவெசு || 34

ஹவாநு ஸவபுலிதெஷு யசஷிதஸராதநா ஹரி: |

ஐயெஸ்ஸெய்யாவினியூதவடா யுக்தெணர நுஜாவகெ: || 35

தஸாதவபாதநா ராஜநு ஹரிஸவபுத்ரு ஸவபுதா |

ஸ்ரீராதவும்: கீதிடதவஸு ஸ்துதவெஸா ஹவாநு நுணாடி || 36

வாங்கு வு ஹா கருட்டும் நிவிடகாரம் வளகாழ் விதஸ்திதியுடன் தீருவாராந
காசுஷெடு ஸாகெடுந வு ஹவெடி சுநீக்ஷ விவாயுயதம் யஸாஜாதநி
ஹரளாதிவெசு தடுவ சிநீஷ்யா சுயுவஸு நிஸிதவாங்கு || ௩௪ || நநந
ஹடுதெயெடு ரதிவெசு சுநநஹடுதெயெடு தடுவசு சுயாரதிஸுத
தூஹ ஹவாநிதி || ஹவாங்கு மக்ஷீதம் டுஷ்டம் சுயம் ஸாதநா கெசுதூஜா
நயபூதி தயாடுகெம் டுடுசெயு வுஷாடிநி தடுவ டெயாடிஸுயதி
டுஸுநாநா ஜிவாநாடிஸுநம் ஸுபுக்ஸாநு டுடாரவிநாநயடுதெயுந
வவதிடுவெந மக்ஷெடு ஸுபுக்ஸாநாநயபூதிமக்ஷெடு தயாஸு
யூநி சுதபுபுயொஜாநி சுரணகாசு வாஸூடிவதி வுஷிடுவெந
சுநாடுவெடு ஸுதபுபு சுதெடுதெயுஸுரவிதி || ௩௫ || யெஷாதவ
திதூடி படுஷாநாடுசுடுவஸுஹாதி தஸாதி || ௩௬ || ஸுவணாடிம
சிநயெநாஹ—விவெதி || ஸதாடுதநம் சுதகெந புகாஸாடுவ
கெயெவாடிதம் விஷெயெவிடிடுவதிதம் சிநீக்ஷதம் சுஸயம் படுநி

பிரமதேவர் மனதை நிலைநிறுத்தி வேதம் யாவற்றையும் மூன்று தடவை ஆராய்ந்து வாசுதேவரிடம் நிகரற்ற அன்பானது எதனாலுண்டாகுமோ அந்த மார்க்கத்தையே புத்தியால் நிச்சயம் செய்தார். 34

ஞானத்திற்கு விஷயங்களும் அனுமானிக்கக் கூடியவைகளுமாகிய மகத் தத்துவம் முதலிய இலக்கணங்களால் ஞானவானும் பகவாதுமாகிய ஹரியா னவர், நல்ல சித்தமுடையவனால் பூதங்களெல்லாவற்றிலும் அறியப்படுகிறார்.

ஓ அரசனே! ஆகையால் மானிடர்கள் எந்த மார்க்கத்தாலும் எந்தக்காலத்
திலும் பகவானாகிய முகுந்தனையே (குணங்களை) சிரவணம் செய்யவேண்டும்.
(குணங்களை) கிர்த்தனம் செய்யவேண்டும். (சுவரூபத்தை அல்லது குணங்களை)
ஸ்மரணம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரஹவபுஸகாஸு யஜேத ஸ்ரஹணஸ்தி |
ஊந்ரீயகாஸு ப்ரஜாகாஸு ப்ரஜாவதீநு || 2

சுநாஸுக்ஷுபிதி ஸ்ரஹகாஸுபிதெஸுதாநு |
விஸுநு ஡ெவாநு ராஜுக்ஷுபிதாநு ஸ்ரஹகாஸுபிதாநு விஸாஸு || 3

஡ெவீஸு ராயா ஸ்ரஹகாஸுபிதாநு விஸாவஸு |
வஸுகாஸு வஸுபிநு ருஹு வியுக்ஷுபிதாநு வியுபாநு || 4

ஸ்ரஹகாஸுபிதாநு ஡ெவா வஸுபிதாநு ஊந்ரீயகாஸு ஊந்ரீயகாஸு |
ப்ரதிஸுக்ஷுபிதாநு ராஜுபிதாநு ராஜுபிதாநு ராஜுபிதாநு || 5

யுபிதெஸுபிதாநு ஡ெவாநா ஊந்ரீயகாஸு—ஸ்ரஹவபுஸ்தி ஸ்ரஹணஸ்தி
஡ெவவதி ஸ்ரஹண ஊந்ரீயகாஸுபிதாநு ஊந்ரீயகாஸு ப்ரஜாகாஸு ப்ரஜாவ
தீநுபிதாநு||சுநாஸுபிதாநு||சுநாஸுபிதாநு||சுநாஸுபிதாநு||சுநாஸுபிதாநு||சுநாஸுபிதாநு||
பிதாநு விஸாஸு ஡ெவாஸு ப்ரஜாநா ஸ்ரஹகாஸுபிதாநு ஸ்ரஹகாஸுபிதாநு
஡ெவீஸுபிதாநு ராயாஸுபிதாநு விஸாவஸுபிதாநு வஸுகாஸுபிதாநு யுபிதாநு
வியுபு ப்ரஜாவதி ததாஸு வியுபாநு ருஹுபிதாநு யஜேத || 6 || ஸ்ரஹகாஸு
ஊந்ரீயகாஸுபிதாநு ப்ரதிஸுக்ஷுபிதாநு ராஜுபிதாநு || ராஜுபிதாநு ராஜுபிதாநு
|| ருஹுபிதாநு || சுநாஸுபிதாநு ஊந்ரீயகாஸுபிதாநு ஊந்ரீயகாஸுபிதாநு
யுபிதாநு ||

பிரம்ம தேஜஸை விரும்பியவன் வேதங்களுக்குப் பதியாகியப் பிரமதே
வரைப் பூசிக்கவேண்டும். இந்திரியங்கள் திறமையுற விரும்பியவன் இந்திர
னையும், புத்திரசந்தானத்தை விரும்பியவன் (தகன் முதலிய) பிரஜாபதிகளை
யும் பூசிக்கவேண்டும். 2

பூசிக்கத்தக்கவைகளை விரும்பியவன் அநிதி தேவதையையும், சுவர்க்கத்
தை விரும்பியவன் அநிதியின் குமாரர்களாகிய (12) ஆதித்தியர்களையும் இராஜ்
யத்தை விரும்பியவன் விசுவேதேவர்களையும் தேசத்திலுள்ள பிரஜைகள் சுவா
தினமாகவேண்டுமென விரும்பியவன் ஸாத்தியர்களையும் பூசிக்கவேண்டும். 3

ஸ்ரீயை அபேக்ஷித்தவன் துர்க்காதேவியையும் தேஜஸை விரும்பியவன்
அக்னியையும், பொருளை அபேக்ஷிப்பவன் வசுக்களையும், விரியத்தை விரும்பிய
வன் விரியத்தைக் கொடுக்கும் உருத்திரர்களையும் பூசிக்கவேண்டும். 4

ஆயுளை விரும்புகிறவன் அசுவீன தேவர்களையும் புஷ்டியை விரும்பியவன்
பூமியையும் பிரதிஷ்டையை (ஸ்தானப் பிரம்சமில்லாமை) அபேக்ஷிக்கும் புரு
ஷன் உலகத்திற்குத் தாய்தந்தையராகிய ஆகாயத்தையும் பூமியையும் பூசிக்க
வேண்டும். 5

அகாஷ்வஸுபகாஷோ வா கொக்ஷகாஷ உஷாஸயீ |
தீவ்ருண ஹதீயொமெந யஜெத வுருஷம்பாடி || 10

னதாவானெவ யஜதாதிஹ நிஸ்யயஸொடிய |
ஹவத்யுவொ ஹவொ யஜாமவதஸம்மத | 11

ஜூநம் யதஃ ப்ரதிநிவ்ருதமுணொதிபுஷத் -

தாதுவ்ருஸாடி உஹயத்ரு முணெஷ்ஷஸம்ம |

கெவயுஸாதிதவயஸ்ய ஹதீயொம்

கொநிவ்ருதொ ஹரிசுயாஸம் ரதிம் ந சுயபாக || 12

வனகாஷஹதஃ | உகாநுக்ஷஸவடகாஷோ வா வுருஷம் பஞ்ஞம் நிரூ
வாயிகா பஞ்ஞெபாதுநாநா லெவதாயஜநஸூவி ஸ்யொமப்யுயக்தேந
ஹதீயொமமெக்ஷோஹ—வனதாவாநிதிஹநூதிநவிபஜிதாம் உஹததெவதா
யஜெந ஹவதாநாம் ஸம்மதொ ஹவத்யுவொஹவொஹதீயஸிவ
தாவானெவ நிஸ்யயஸஸ்ய வரஹுருஷாயப்யுஷ உஷொயாஹம் சுநுது
ஸவம் துஹதித்யம் || 10 || ஹவதஸம்மத உத்யெநெந ஸஞ்ஜிதாம் ஹரி
சுயாரதி ஸ்னதி ஜூநதிதி யதஃ யாஸம் சுயாஸம் ஜூநம் ஹதி தாஸம்
ரதிம் கொநசுயபாதித்யம் கீபுஸம் ப்ரதிநிவ்ருதம் உவரதம் முணொ
திபுணாம் ராமாதிநாஸ்தம் ஸதிஞ்ஞொயஸாதகெதாரத ப்ரஸாடிஸு யத்ரு
யாஸுதிஃ ப்ரஸாடிஹதஃ முணெஷ்ஷ விஷயெஷ்ஷஸம்ம வெவராஸம்
வ உஹபெத்ருதி வாஹம் உஹாஸுத்ருவ முணெஷ்ஷஸம்ம கெவயுதித்யெவ
ஸாதிஃ வ்யாஃ யொ ஹதீயொம் நிவ்ருதஃ ஸ்வணஸுபெந சுநுதுநி

வைராக்கியத்தை விரும்பியவனாயினும் (மேற் கூறியன அவைகளல்லாதன
வாகிய மற்றவைகளிலும்) எல்லாவற்றிலும் விருப்பமுள்ளவனாயினும் மோக்ஷத்
தை விரும்பியவனாயினும், கம்பிரமான புத்தியுடைய புருஷன், தீவிரமான பக்தி
யோகத்தால் பரம்புருஷனைப் பூசிக்கவேண்டும். 10

இந்திரன் முதலியவர்களைப் பூசிப்பவர்களுக்கு அந்தந்த தேவதைகளைப்
பூசிக்கும்போது பாகவதர்கள் அடையக்கூடியதான பகவானிடம் நிச்சலமான
பக்தி உண்டாவதாகிய நன்மையே லாபமாகிறது. 11

ஹரியின் கதைகளைச் சிரவணம் செய்வதால், இராகத்துவேஷங்களின்
கூட்டங்க ளொழிந்த ஞானமும் (அதற்குக் காரணமாகிய) மனதின் நிர்மலத்
தன்மையும், இகபரங்களிலும் விஷயப் பற்றுதலில்லா திருப்பதும் பிறரு
கைவல்லியத்திற்குச் சாதனமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மார்க்கமுடைய
பக்தியோகமும் உண்டாகின்றன. இவ்வளவு மகிமையுள்ள ஹரிகதைகளில்
மோக்ஷத்தை விரும்பிய எவன் தான் மிகுதியான அன்பைச் செலுத்தமாட்
டான். 12

விறெ வதொருகு உவிகு ஜாநு யெ
 நஸுணுதகு கணபுபுடெ நரஸு |
 ஜிஹா வஸீ டாடிபுரிசெவ வஸுத
 நவொவமாயது ருமாயமாயாடி ||

20

ஹாஸு வரம் பட்டசிரீடஜுஷு -
 உபுதுஜாம் ந நஜெநுகுநுடி |
 ஸாவள கரள நொகாருதவஸயபுரம்
 ஹரெயுவுதாநு நகுகுணள வா ||

21

வஹபுயிதெ தெ நயநெ நராணாம்
 விஜாநி விஷொநு நிசீஷுதொ யெ |
 பாடிள நுணாம் தள ஓஜெநுலாஜள
 கெஷுதூணி நாமுவுஜதொ ஹரெயுபுள ||

22

ரஸி நிக்ஷிபெந ராஜ்யாயிகாரஸ-டுகெந வடுஷுண கிரீடெந வாஜுஷு
 உவி ஸிரொயநிநநஜெதூணிபு கெவலம் ஹாஸவ வஸுபுதகம் ததுயுள
 வஸனிகாஹ ந குகுணாநி யயொஸுள சுபுயெபு வாஸஸுபு உகா வஹபு
 யிதெ ஐகி யெந யநெ விஷொம் ஸ்ரீ ஜெதிபு கஸாயாரணாநி ஸம்பவ
 குாநிவிநி தாநி வாநநிசீகெதெ தெ வஹபு யிதெ உய-டுரவிம்மநெது
 துமெயு ஸிவிவிம்மவதிபுநெதுஸு நெதூகாரஸஸுலாவெவி யயா உஸு
 நா யொமாடிநயபுசுதிநி ஹவம் ஓஜெநு ஹஜதஐதி தயா வுசுஜெடுவ
 துயுரா வித்யபுபு||உஉ|| ஜீவநிதி நாலிவெத சுவிதொந ஸுபுஸெநயா

கஷ்டம்! பாம்புருஷனுடைய குணங்களைச் சிரவணம் செய்யாத மானிட
 னுடைய செவிகள் வீணான துவாரங்களாகின்றன. ஒ குதபுராணிகளே! எவ
 னுடைய நாக்கானது மகான்கள் கானம் செய்வதற்குரிய மாதவனுடைய சரித்தி
 ரங்களைக்கானம் செய்ய வில்லையோ, அவனுடைய அந்த நாக்கானது குற்ற
 முடையதேயாம். தவளையின் நாக்குப்போல் ஆகிறது (வீண் சத்தமுடையது).

சிரசானது இராஜ்பாதி காரத்தைக்காட்டும் பட்டுவஸ்திரத்தாலும் கிரீ
 டத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயினும் முகுந்தனை வணங்காவிடில், வீண்பார
 முடையதேயாம். கைகள் பிரகாசிக்கும் சுவர்ணங்களை யுடையதாயினும், ஹரி
 யின் பூஜையைச்செய்யாவிடில், பிணத்தின் கைகளுக்குச்சமமானவைகளேயாம்.

மானிடர்களின் எந்த நேத்திரங்கள் விஷ்ணுவின் மூர்த்திகளைப் பார்க்க
 வில்லையோ, அந்த நேத்திரங்கள் மயில் தோகையிலுள்ள கண்களேயாம். எவர்
 களுடைய பாதங்கள் கோவந்தனுடைய க்ஷேத்திரங்களை அடையவில்லையோ
 அந்தப் பாதங்கள் மரக்காலுக் கொப்பானவைகளே.

22

ஜீவநு ஸவொ ஹமவதாஹ்ரொணா
 ந ஜாது உதெபூரவிஹ்ரெத யவநு |
 ஸ்ரீவிஷ்ணுவஹ்ர உநாஜவநுமவஸூர
 ஸ்வஸநு ஸவொ யவநு ந வெஹ் மஸூ || 23

தஹ்ஸவாரம் ஹ்ரஹம் வதெஹ்
 யஹ்ஸூரானெஹ்ஸூரிநாஉயெயெ |
 ந விக்ரீ யெதாஹ் உவெ விகாரொ
 நெஹ்ரு ஜஹம் மாத்ராமஹ்ஸூ ஹ்ஸூ || 24

ஶயாஸிஸொஹ்ஸூ ஜெநொநாநுகுஹம்
 ப்ரஹ்ஸூலெ ஹமவதபுயாநம் |
 யஹ்ஸூ வெயாஸகிராத்விஹ்ர
 விஸாரஹ்ர நுபதிக் ஸாயா வுஷ்டி || 25

ஐதி ஸ்ரீஜீவதெ விதீயஸநெ துதீயொநயூயம்.

நயெஶ ஸ்ரீவிஷ்ணுவஹ்ர விஷ்ணுவஹ்ரமாயாஃ தாமஸூரம் மயம்நவெஹ் ஶனி
 வ்ராயநாஸிநஹ்ரீ த்யூபூ||௨௩|| தஹி! ஶஸூவதாரொ வஹம் காரிந்ரம் யவநு
 விக்ரீயாமஶ்ணம் ஶயெதி மாத்ராமஹ்ஸூ ரொஹ்ஸூஹ்ஸூ || ௨௪ || யவநு
 ஹ்ஸூ வஹ்ருதெ த்யூபூ||௨௫|| ஶயெதி | ஶஸூவதாமுகுஹம் ப்ரயம்
 ப்ரஹ்ஸூலெ ஶய ஶதஸூயா வுஷ்டிஸூ வெயாஸகிஃ நுபதிக் ப்ரதி
 யஹ்ஸூ தஹிஸெஹ்ரி||௨௬||

ஐதிஹாவ்யுதீவிகாயாம் விதீயஸநெ துதீயாயூயவூயூ

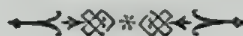

எப்போதேனும் (ஒரு தடவை) பாகவதர்களின் பாததாளியைப் பெறாமற்
 போகும் மானிடன் உயிர்ப்பிணமாகிறான். ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் பாதஸ்பரிசம்பெற்ற
 துளசியின் வாசனையை அறிந்து ஆனந்திக்காதவன் முச்சக்ஷிமப்பிணமேயாவன்.

நாராயண முர்த்தியின் நாமங்களைச் சிரவணஞ் செய்தவுடன் எவனுடைய
 இருதயம் (சந்தோஷம் முதலியவைகளின்) பேதத்தை அடையவில்லையோ?
 எவனுடையமுகத்தில் பேதமும் கண்களில் (ஆனந்த)நீரும் ரோமங்களில் சந்தோ
 ஷமும் (ரோமாஞ்சம்) உண்டாகவில்லையோ அவன் இருதயம் கல்லைப்போல்
 கடினமானது. 24

ஓ ஸூதபுராணிகரே! நீர் மனதிற்கு அனுகூலமான பிரியமொழிகளைப்
 பேசுகிறீர். ஆகையால் பாகவத சிரேஷ்டரும் ஆத்மனித்தையில் தேர்ந்தவரும்
 வியாசநந்தனருமாகிய சுகர் நல்ல கேள்விகளைக் கேட்ட அவ்வரசனுக்கு எதைக்
 கூறினாரோ அதைக் கூறவேண்டும். 25

3-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

|| ஸ்ரீ ஸூகம் ||

வெயாஸகெரிதி வவஸுத நிஸயதாதுநம் |

உபயாயு உதி க்ருஷ டேதரெயஸகீம் வுயாசு || 1

சூதஜாயாஸுதா மாரவஸுதவிணவஸுஷம் |

ராஜே வாவிகெடு நிதும் நிராஜாம் உதாம் ஜஹன் || 2

வபுஷு வெவெவாயு யநாம் வபுஷு வஸுதா ||

க்ருஷாநுலாவஸுதவிண ஸுத்யாநொ உஹாநாம் || 3

ஸாஸூம் விஜீதாய வஸுதா கடு தெவநிபுகம் உயசு |

தாபெபுபுரீகீதா வுஷு ஸுஷுராஜி ஹரிவெஷிதா |

ஸுகெந வுஷுததூதஸாவாடு நொவவணுதே ||

ராஜம் ப்ருஷம் கபிதா தஸு ப்ருஷம் ஸ்ரீதிராஹ—வெயாஸ
கெரிதி. உதேவம் ஹிதம் சூதஜஸுஷு நிஸயா யஸுத உவம் உபயா
யு சூகயு ஸகீம் ஸ்ருஷாம் உதி க்ருஷ வஸுவெஷுநாநு உதேவம்
ஹிதாம் || 1 || சூதேதி சூதாடுஹம் வஸுவாஜாடிம் சவிகெடுவெரிவி
நாவுதே ராஜே || 2 || வபுஷுதி உவெவாயு ஹரிவீதாயகண்ணம் ||
3 || ஸாஸூதி ஸாஸூம் உதாம் தெவநிபுகம் யத்யாபுகாபுயாநம்
வஸுஷுதா சூதாவா வரம் வரபெஷு ஜாஹவாதுககாமதேபுராவ

4-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஸூகதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

உத்தரையின் குமாரனாகிய பரீகித்து மகாராஜன் வியாசகுமாரராகிய சுக
முனிவரிடம் இவ்வாறு பரமாத்மாவின் தத்துவத்தை நிச்சயிக்கும் சொற்களை
விசாரித்துக் கிருஷ்ணபகவானிடம் சிறந்த புத்தியைச் செலுத்தினான். 1

சரீரம், மனவி, மக்கள், வீடு, பசுக்கள், பொருட்கள், பந்துக்கள், சத்துருக்
களின் சங்கடமில்லாத இராஜ்யம் இவைகளில் மிகுந்த பற்றுதலுள்ளதான் என்
னுடையது என்ற தன்மையை யொழித்தான். 2

சாதுக்களுக்குள் சிறந்த ஓ முனிவர்களே! கிருஷ்ணனுடைய மகிமையைச்
சிரவணம் செய்வதில் சிரத்தையுடையவனும் மிகுதியான மனமுடையவனுமா
கிய பரீகித்து ராஜன், நீங்கள் என்னைக் கேட்டதின் கருத்தடங்கியதையே
கேட்டான். 3

அந்த அரசன் தனக்குண்டாகப் போகும் மாணத்தை யறிந்து தருமம்
அந்தம் காமம் இவைகளைப் பிரதானமாக உடைய கருமத்தையும் ஒழித்து

வாஸுதேவெ ஹவதி ஸுதூதலாவம் வரம் மது: ||

4

|| ராஜா ||

ஸஜீநம் வவொ ஸுஹநு ஸவஜிசுஸு தவாநவ |
தஜொ விஸீயபுதெ ஊஹொ ஹரொ: சுயமது: சுயா: ||

5

ஹிய னாவ விவிதூலி ஹவாநாதூயயா |
யயாவதீணொ ஹவாநு பரிநக்ஷதி ஸதுயடி |
(யயெஹொ ஸுஜதெ விஸுஹொ ஹவாநுயயீஸுரொ: ||

6

யயா மொவாயதி விஸுயபுயா ஸாயஸுதெ வுந: |
யா யா மகிசுபாஸி து வுருமகி: வர: வுஜாநு ||

7

சுதூநம் கீபயநு கீபநரொதி விகரொதி வ |
நுநம் ஹவதொ ஸுஹநு ஹரொரஹுதகபுண: |
ஹவாநுயயீஸுரொதி கவிவிஸூவி வெஷிதடி ||

8

ஸவ பவஹு || 1 || ஸஜீநமிதி | ஊஹொ ஊஹ: சுஜாநம் நஸுதி தவசுயத
ஸத: சுதஸஜீநம் || 2 || ஹியயதி | வுருஸு விவிதூலி வெஷிதூலிவாஸி ஹ
ஹவாநுயயீஸுரொதி கவிதகபு வுரு யயா ஸுஜதெ || 3 || யயெதி | மொவாயதி
வாமயதி ஸாயஸுதெ ஸஹரதி வுருமகி: சுநஹஸுதி || 4 || சுதூந

பகவானாகிய வாசுதேவனிடம் உறுதியான பக்தியை மனதில் கொண்டான்.
(அடைந்து பிரச்சனம் செய்தார்.)

4

பரீக்ஷித்து ராஜன் வினவுகிறான்.

தோஷமில்லாதவராகிய ஓ பிர்மரிஷியே! எல்லாவற்றையும் அறிந்தவராகிய
தாங்கள் ஹரியின் கதைகளைச் சொல்லும்போது என்னுடைய அஞ்ஞானமான
து நாசமடைகிறது. ஆகையால் தங்களுடைய சொற்கள் சிறந்ததாகிறது.

5

ஓ பிர்மரிஷியே நான் மறுபடியும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஈச
வரத்தன்மையை அடைந்த பகவான் அவதாரம் செய்து எவ்விதம் நல்ல மார்க்
கத்தை இரக்ஷிக்கிறார். பிர்மதேவர் முதலிய மற்ற தேவர்களால் பூர்ணமாக
அறிய முடியாத இந்தப் பிரபஞ்சத்தை தன்னுடைய மாயையால் எவ்விதம்
சிருஷ்டி செய்கிறார். எவ்விதம் இரக்ஷிக்கிறார். எவ்விதம் சங்கரிக்கிறார். அந்ந
சக்திகளுடைய பரமபுருஷன் எந்தெந்த சக்தியை ஆசரித்துத்தான் விளையாட
வேண்டுமென்று (அவதாரங்களைச் செய்து)கரீடிக்கிறார். (அந்த அவதாரங்களை)
மறைக்கிறார். ஓ பிர்மரிஷியே! ஆச்சரியமான செய்கையுடையவரும் பகவானு
மாகிய ஹரியின் வியாபாரமானது பிர்மசுவரூப ஞானிகளாலும் சிரமத்துட
னறியக் கூடியதென்று தோன்றுகிறது. நிச்சயம்.

6-8

யயா முணாஹு புகுதெயுமவதுசொழிவா |

விவதிபு ஹரிஸவெகம் காவது கஉராணி ஜந்வி || 9

விவிகிதிதெதெந் ஸ வீத ஹவாநு யயா |

ஸாஸெஸுஹணி நிஷாதம் வரவிஸு ஹவாநு வம || 10

|| ஸீஸுதம் ||

உதுவாஜிதெநா ராஜிதா முணாநுகயெந ஹரெ ||

ஹிஷீகெஸஉநுஷுத பூதிவதும் பூவகூரெ || 11

|| ஸீஸாகம் ||

நம: வரஸெஸு வுரூஷாய ஹியஸெ

ஸஉஹ வஸூநநிரொயவீயயா |

இதி. சீயந யயாகரொதி சூதாநம் ஸுஹாஜிரடுவிணம் சீயந விசுரொ
தி விவியங்கரொதி || 9 || யயெதிவாகம் வுரூஷாருடுவெண யுமவஜந்வி:
ஸுஹாஜிவதாரெம் சூசெஸாவா யயா புகுதெமடாணாந் ஸுஹாதி ||
க || விவிகிதிதெதி | விவிகிதிதம் ஸஹிஸு ஸாஸெ ஸுஹணி விவாரெண
நிஷாதம் நிரதாஸாதம் வரவிஸுநுஹவெந || 10 || உதீதி | ராஜிதா உவாஜித
தம் பூயிதம் பூவகூரெ ஷெவதா ஸுரூஷிரடுவம் உவகூரெ கூதவா
நித்யபுடிகக || தஷெவாஹ சூயொடிஸாதி || நஜிதி வரஸெஸு ஸவெடாத
ராய தசு ஹெதம் ஹியஸெ சவரிதிதெஹெந் தஹபுயதி சஸதம் பூ

ஒருவனாகிய பரமபுருஷன் தன்னுடைய அவதாரங்களால் அநேக காரி
யங்களைச் செய்துகொண்டு பிரகருதியின் (சத்துவம் முதலிய) குணங்களை ஒரு
சமயத்தில் தரிக்கிறாரா அல்லது காமமாகத் தரிக்கிறாரா? 9

பகவானாகிய தாங்கள் இந்த சந்தேகத்தை எனக்குத் (தெரியும்படி) சொல்
வேண்டும். சப்தப்பிரம்த்தில் (வேதவிசாரத்தாலும்) பரபிரம்த்தினிடம் (அனுப
வத்தாலும்) மிகுந்த பழக்கமுடையவராகிறீர் நீர். 10

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு அரசன் ஹரியின் குணங்களைச் சொல்லவேண்டு மென்று பிரா
ந்தனை செய்தவுடன் சுகப்பிரம்ரியானவர் ஹிருஷீகேசனை ஸ்யரித்துக்கொ
ண்டு பதில்கூற யத்தனித்தார். 11

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

சுணக்கற்ற மகிமையுடையவரும் பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி பாலனம் பிரள
யம் இவைகளில் லீலையாக இராஜஸ் முதலிய மூன்று சக்திகளைக் கிரகித்தவரும்

முஹீதஸ்கித்ரதயாய ஷெஹி-நா

உனதுவாயாநுபுஷிவதுகம ||

12

ஹூயொ நஹுயுஜி நஹிஷெஹ்தா

உலாவாயா விருவாகுததயெ |

പഠംശരാം പൗനഃ പാരമഹംശുക്തൃഗ്വേ

வடுவவூரிதாநாநுநுமுடிபாபுஷெ ||

13

நமோ நமஸௌஸுஷுலாய ஸாக்ஷதாம்

விடிவாசகாஷாய உஹுஃ கயொநிநாடி |

நிர்ஷலாஜ்ஜாதிஸ்யை நாராயணா

வயாழ்நி வுஹணி ராஹுதெ நம: ||

14

வண்ண உழுவாழிஷம் நிதிதவந்தியா மீயபா முவீதம் ப்ருஷாழிரஞ்செ
ண் ரஜி சூழிசுதி திருதயம் பெந தமெஸு சுதவயாய சுதயபூதினெ சுத
வ்வவயவபூதமுதகூர் உநுபவயவதததெ சுநுபவயவ ஜூதாழிச
கூம் வததவயவபூதம் யவய தமெஸு || கஉ || விவி துமவயவதததெ சுநுபவயவ
புண்ணிதி ஹந்தி | ஹந்தி ப்ருஷாழிசுதி திருதயம் பெந தமெஸு சுதவயாய
சுதயபூதினெ சுதயவயவதததெ சுநுபவயவ ஜூதாழிச
கூம் வததவயவபூதம் யவய தமெஸு || கஉ || விவி துமவயவதததெ சுநுபவயவ
புண்ணிதி ஹந்தி | ஹந்தி ப்ருஷாழிசுதி திருதயம் பெந தமெஸு சுதவயாய
சுதயபூதினெ சுதயவயவதததெ சுநுபவயவ ஜூதாழிச

மானிடர்களுக்கு அந்தர்பாயியும் யாவராலும் அறிபத்தகாத மார்க்கமுடைய
வரும் சர்வோத்தமநுமாகிய புருஷன் நாராயணனுக்கு நமஸ்காரம். 12

சாதுக்களின் பாபங்களைப் போக்குகிறவரும் துஷ்டர்களை நாசம் செய்பவரும் சகல ஜீவசொரூபரும் பரஹம்சர்களைச் சார்ந்த சன்னியாசம் முதலிய ஆகிரமத்திலிருக்கும் மானிடர்களுக்கு(மனதால்)தேடக்கூடிய ஆத்மதத்துவத்தைக் கொடுப்பவருமாகிய நாராயணனுக்கு அநேக நமஸ்காரம். 13

பத்தர்களைப் பரிபாவிப்பவரும் பக்தியில்லாத குற்சிதயோகிகளுக்குத் தானிருக்குந்திசை வெகு தூரத்திலிருக்கும்படி செய்பவருமா (அறியமுடியாதவரும்) கிய உமக்கு நமஸ்காரம்! நமஸ்காரம்!! மேலானவர்களும் சமமானவர்களுமில்லை எனவமைந்த ஐசுவரியத்தால் ஸ்வயம் பிரகாசமாகிய பிரமத்தினிடம் இரமிக்கிறவராகிய பரமபுருஷனுக்கு நமஸ்காரம். 14

யதீதநம் யசுஸ்ரணம் யதீக்ஷணம்
 யதநம் யதவணம் யதஹுணம் |
 மொகஸு வஸெஷா வியுமொதி கயுஷம்
 தமெஷு வஸுஹுஸு வமெஷ நமொநம் ||

15

விவக்ஷணா யதரணொவஸாநா
 தம்மவஸுதவெஷாலயதொநாராதம் |
 விதணி ஹி வுஷமதி மதகதா
 வுமெஷு வஸுஹுஸு வமெஷ நமொநம் ||

16

கூயொமிநாம் ஹிஹீநாநாம் விதிராகாஷாதிமவியஸு டுஷெதுயாயெ
 துயுடும் தமெஷம் வெஷெஷு ப்ரதீதாவவி நிஷெஷாஷகா தவிஷெஷுயுயு
 ரோஹநிரஸம் ஸாஜிம் சுதிஸபஸு யதவெக்ஷபாகநுஸுஸாஜிம் சுதிஸபஸு
 நாஸ்திதநராயஸாஸுயெயுண ஸுபாநி வஸுநெஷு ஹணிரஜிணாய||
 ஸவஸுஸாயநெஷொஹதேஃ ஸெஷுஷிம் சுஸுஸுரவ ப்ரணதி ஆஹாம்
 யதிகி சுஹுணம் பநிஜநம் ஸுநிபதெ ஸமெஷுரிதி ஸுவம் ஸுஹு
 ஸுஜிம்மஹம் ஸுயொயஸொயஸு தமெஷு:கரு|| விவக்ஷணா ததி விவக்ஷணாம்
 விவெகிநம் யஸு வரணயொராவஸாநாசு உவஸதேஃ ஹிநாதிதுயுடும்
 சுஜாராதம் தநஸம் உஹது ஹஹ வரது வஸம்மவஸு நிரஸுமத
 துஜாம் ப்ரயாஸாஹிதாம் ||கசு|| ஹிஸுநிநாநாம் ஸவஸுஸாயந வெஷமயு
 டுஸுபஸுஷி தவஹிநததி தநஸிநம் யொமிநம் ஸுஜிம்மஹம் ஸதாரா
 நாம் யஸிந தவசுஷுபுணம் விநா ஸுஹுஸுவஸ துஸுயாவதுதிஸம்
 ஸுவணாஷெஃ ப்ரயாநுஜாவநாய || கசு || ஹதேஃ வரஸுஸிஹதகூம்
 டுஸுபஸுஹ—கிராதெதி கிராதாபெர யெ வாவஜாதயம் சுநுய யெ
 கடுனி வாவரநிவாம் யதவாஸுயாம் ஹமவதாம் ததாஸுயாஸுஹம் ஸு
 யுனி சுஸஹாவநாஸுக்காம் வரிஹாதி ப்ரஹிஷுஷெஷுஹிதம் ஸீலம்

எந்தப்பகவானைப் பாடுவது ஸ்மரிப்பது பார்ப்பது நமஸ்கரிப்பது சிரவணம்
 செய்வது பூசிப்பது என்ற இவைகளால் ஜனங்களின் கல்மஷம் உடனே நாச
 மடைகிறதோ அவ்வளவு மகிமைபுள்ளவரும் மங்களமான கீர்த்தியுடையவரு
 மாகிய அந்தப் பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

15

விவேகமுடையோர் எந்தப்பகவானுடைய சரணாவிந்தங்களைத்தொழுவதி
 னால் இகபரமிரண்டிலும் மனப்பற்றுதலைவிட்டுக் கஷ்டமின்றிப் பிரமத்தின்
 கதியை அடைகிறார்களோ அவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த மங்களமான கீர்த்தி
 யுடைய அந்தக் கோவிந்தனுக்கு நமஸ்காரம்

16

புறொழிதா யெந வாறா வரவூதி
விதநுதாஜஸூ வகீம் ஸூபுகிம் ஹுஜி |
வ்லுக்ஷணா ப்ராஹ்மலுதிநாஸூக
ஸூரெ கீஷீணாபூஷலஃ ப்ரவீர்தாடூ || 22

ஹுதெதெஹூழி யபு ஹோஃ வாஹா விஹ
நிபூபாய செதெ யதெலிஷு வபிராஷுஃ |
ஹுஜே மூணாநு ஷோபஸ ஷோபஸாதூக
ஸூராமூகூஷீஷு ஹமவாநு வவாஹி ரெ || 23

நபஸூரெஸூ ஹமவதெ வெடிவூஸாய வெயஸெ |
வவாஜேதூநபயம் ஸஸூராய நூவாஹ்மூஹாஸவடூ || 24

ஹுதெதெரிதி ஸ ரெ வவாஹி சுலாகூஷீஷு சுலாகூராதூசுநூஸூவவஸா
ரெநூநா மூகாராஸம்ஹவாஸம்சூ தஸூராதபூரிதாரிஷரெரிதி யொ
ரெஹூஃ ஹுதெதெரிதோஃ வாஹ்ம் ஸரீரானி ஸூஷூகா சுஜெஷு வபுஷு
சுதயபூரிதயா செதெவஸதி சுது வாஹ்மஸூரபூரம் ப்ராணயதி யக்
யஸூதூபிராஷுஹி சுதவஸயம் வஸகாஹுசெநூயவஹுதநூ தூரூவாநு
ஷோபஸமூணாநு கஹூஃ ஹுஜே ப்ராஸயதி வாலயகீதி வா ஹுஜே
ஹூதூதெநபடிஷுஹம் ததூஹேதம் | யதம் ஷோபஸாநாரிதூ வெத
யிதா ததூரீதி யாவஸ ஸூரெபூகம் நகூது ஜீவஸூஹுதெ ப்ராயூநா

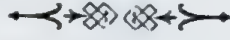
நான்முதப்பிரமனுடைய இருதயத்தில் (முன் ஸ்ரீருஷ்டி செய்யவேண்டு
மென்ற) சிலாக்கியமான நினைவை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்று எண்ணிய
எந்த நாராயணனால் ஏவப்பட்ட சர்வவதியானவன் ஸ்ரீருஷ்டியின் ஆதிகாலத்
தில் தன்னுடைய இலக்ஷணங்களுடன் முகத்தினின்று ஆவிர்ப்பாவ மடைந்தன
ளோ அவ்வளவு மகிமைவாய்ந்தவரும் ஞானமளிப்பவர்களுக்குள் சிறந்தவரு
மாகிய பகவான் எனக்கு அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும். 22

பிரபுவாகிய எந்தப் புருஷன் மகாபூதங்களால், இந்தச் சரீரங்களை உண்டு
பண்ணி இந்தச் சரீரங்களில் அந்தர்யாயியாக வாசம் செய்கின்றாரோ எவர் பதி
னாறு குணங்களுக்குப் பதியாகி அந்தப் பதினாறு (பதினாறு இந்திரியங்கள்
ஐந்து தன் மாத்திரைகள்) குணங்களைப் பிரகாசப்படுத்துகின்றனரோ, அந்தப்
பகவான் என்னுடைய (உபதேசரூபமான)வார்த்தைகளை அலங்கரிக்கவேண்டும்.

பக்தர்கள் எந்த வியாசமுனிவரின் முகத்தாமரையினின்று பெருகும்ஞான
மயமான மகாந்தத்தைப் பானம் செய்கின்றார்களோ அந்தப் பிரமசுவரூபியா
கிய வேதவ்வியாச பகவானுக்கு நமஸ்காரம். 24

வனதடிவாதவூரிராஜனாராயாநுவபுஜதெ |
வெடிமவெபூரஹ்யாநாசுநாசு யதாஹ ஹாரிராதநு ||

உதிஸ்ரீஜோமவதெ விதீயவஸுநு வதுசெபூராயாநு.

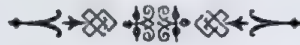
|| நாரடி ||

பெவபெவ நபெவெவஸு ஹிதவாவந வபுவபுஜ |
தவிஜாநீஹி யசு ஜோநதாததகவநிபஸபுநு ||

1

விநொயாசு||உந|| வுராஸ நபெவெராகி நபெகி ஸளஜிம் ஹதாம் யஸுஜி
வாஹுமெஜி சூஸவம் பிகாநு தபூ||உச|| உதாநீம் ப்ரஸுநாததயா ப்ரஹ்
நாரடிஸவாடிஸுளதி வனததிதி உததிஸபி வனவவெடிம் மவெப்யஸுஸி
ஸாக்ஷாபிரியபூரஹ||உந||

உதிவாவாயபூபிவிகாயாநிதீயவஸுநு வதுய பூராயவூரூ

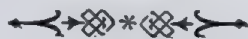

“வனெஜி நாரபெநாயு வுடிம் ஸுடிபூபி வகூஜி !
ஹெவீபூரம் விநாபூபி காவகபூபிஸகிவி ||”

நாரடிய வுஜதெ வெடிமவெபூரஹ்யாபிதூகம் ததநாரடிபுஸூரி
ஹ—பெவபெவெகி| ஹெஹடுதவாவந சுதவனவ ஸவெபூரம் வபுவபுஜி
சுநாபெ ஜூயதெ சுநெநெகி ஜூநம் ததாயநம் யசு தவிஜாநீஹி விநொ
வெண ஜூவபெத்ய பூபிகயாஹடுதம் சூததகம் நிதாரம் புஸுதெ யெ

ஓ அரசனே ! வேதங்களை யுட்கொண்டப் பிரம்மதேவர் தனக்குநாராயண
மூர்த்தி உபதேசம் செய்த இந்த விஷயத்தையே தன்னைப் பிரச்சனம் செய்த
நாரதமுனிவருக்குக் கூறினார். 25

4-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

5-வது அத்தியாயம்.

நாரதமுனிவர் வினவுகிறார்.

பிரானிகளைத்தையும் படைப்பவரும் ஆதியில் உண்டானவரும் தேவர்
களுக்குத் தேவருமாகிய “ ஓ பிரம்மதேவரே உமக்கு நமஸ்காரம். ஆத்மத்து
வத்தை நன்றாய்ப்பிரகாசிக்கச் செய்யும் ஞானத்திற்குச் சாதனமான தெதுவோ
அதை அறிவிக்கவேண்டும். 1

யடி உலகம் யடியிஷாநம் யதஸுரஷ்டிநம் பூஹா ।

யதம்வம் யதாம் யவ ததகம் வடி தகவதம் ||

2

ஸவடும் ஹெடுத்தி வாநு வெடி ஹிதலவ்ஹவசுபுறம் :

கராஜமுகவகிஸ்ரம் விஜோநாவஸிதம் தவ ||

3

யவிஜிஞாநொ யடியாரொ யதரஸம் யடாதகம் |

ஊரக ஸ்ரீஜாவி ஹததாநி ஹததெரெவாததாயயா ||

4

[illegible]

ஓ பிரபுவே! இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் பிரகாசிக்கும்படி. செய்பவர் யார்? எவரை ஆசரித்திருக்கிறது? எவரால் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டது? எவரிடம் லயமாகிறது? எவனுக்குச் சுவாதினமாகிறது? எந்தச் சொரூபமுடையது? இதன் உண்மையை யதார்த்தமாகக் கூறவேண்டும்.

உண்டானது உண்டாயிருப்பது. உண்டாகப்போவது இவைகளுக்குப் பிரபுவாகிய தாங்கள் இவை யாவற்றையும் அறிந்தவர்களே! இந்தப் பிரபஞ்சமானது மிகுந்த ஞானத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டு உமக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோலிருக்கிறது.

3

நீர் எவரிடம் விஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவர்? எவரை ஆதாரமாகவுடையவர்? எவருக்குச் சுவாதீனமானவர்? எந்தச் சொரூபமுடையவர்? நீர் சகாயமின்றி உம் முடைய மாயையால் பிருதிவி முதலிய பூதங்களைக் கொண்டே பிராணிகளை விரிவூட்டிக்கிறீர்.

சூதநு லாவயவெ தாநி ந வராலாவயநு ஸ்யபு |
சூதஸூதிவஷ்டஸு உளணாநாவிநிவாகுதே ||

5

நாஹம் வெடி வரம் சுவமிநாவரம் ந ஸஜம் விஹொ |
நாஜரூபமொணெஹாவ்யம் ஸடிஸதிநிடிநுதே ||

ஸ லவாநாலரஷ்டாராயதவஸுஸஜாஹிதே !
தெந வெடியவெ நஸம் வராம் ஸங்கம் ப்ரயஜ்ஹி ||

7

ஹதநெ நுபுஜ தஸுவபு ஸவபுஜி ஸகநெஸுர |
விஜாநீஹி யநெவாஹம் சுவயா வுநெஜநுஸாவிதே ||

8

ஹஸுஜிதி த அகம் || நெதி | தஸாடிஹஹு சுஸிநு விஸுவிநு வரம் உதே
சுவரம் சுபஜிநுஜிநு தத்ராவி நாஜிநுஷ்டாதிநுநிவம் திவடிசுராதி
மூணம் ஸுநூஜி நெதஹு ஸாயு தத்ராவி ஸடிஸசு ஸுநிவம் ஸநி
கூலம் கிந்திடிநுதொ ந வெடி கிநுசுதவளவ ஸவபு ஸவதீதி திநெ ||
|| சு || ஹதநிதி யநெவாஹம் சுவயா சுநுஸாவிதஸுநு வுநெஜ வுநெஜ
யம் தயா விஜாநீஹி விஸெநெண ஜாபய || அ || ப்ரஸுஜிநுநிதி திவிஸு
நிதி ஹவஸுதெஹ வுநு தவெடி விவிதிதிதம் ஸநெஹம் தத்நிவபுசு
ஸுராயம் ஸஜிநித்யபு யதம் காராணிகஸு தவாயம் ப்ரஸு தத்நெஹதம்

சிலந்திப் பூச்சியானது தன் சக்தியைக்கொண்டு ஸிருஷ்டிப்பதுபோல் நீர்
ஸிருஷ்டிசெய்து சிரமமின்றிப் பிராணிகள் அவமதிப்புற வண்ணம் உங்க
ளிடமே பரிபாவிக்கிறீர்.

5

ஓ விபுவே! இப்பிரபஞ்சத்தில் நான், உத்தமமும் மத்தமமும் அதமமும்
நாமங்கள் ரூபங்கள் குணங்கள் இவைகளால் சாதிக்கத்தக்கதும் ஸ்தூலமும்
சூக்ஷ்மமும்மான எதையும் மற்றவிடத்தில் உண்டாவதாக அறியவில்லை. (யாவும்
தம்மிடமே உண்டாகின்றனவென்று அறிகிறேன்.)

6

பிரபஞ்ச ரூபமாகிய நீர் ஏகாக்ரராகிக் கடுந்தவம் செப்கிறீர்; அதனால் நீர்
எங்களைக் கிலேசமுறும்படி செய்கிறீர்; மிகுதியான சந்தேகத்தைக் கொடுக்
கிறீர்.

7

எல்லாவற்றையு மறிந்தவரும் எல்லாவற்றிற்கும் ஈசுவரனுமாகிய ஓ பிரம
தேவரே! எனக்கு நான் கேட்டவைகள் எல்லாவற்றையுங் கூறவேண்டும். நான்
உம்முடைய எந்த உபதேசத்தால் தெரிந்து கொள்வேனோ அந்த விதம் நன்
றாய் உபதேசிக்கவேண்டும்.

8

॥ ஸ்ரீ ஹா ॥

ஸுஜகாரணிகஸூரம் வது தெ விவிகிதிதம் ।
யநஹம் வொழிதொ யமெது ஹவஜீயபுஷ்பநெ ॥ 9

நாதஞ்ஜநதம் தஜ யயா ஜா ப்ரஸுவீஷி ஹொ ।
ஃவிஜிராய வரம் உது வனதாவகம்யதொ஽ஸி நெ ॥ 10

யெந ஸ்ரொவிஷா விஸம் ரொவிதம் ரொவயாஜஹம் ।
யயாகெபா஽நியபுயா ஸொரொ யயகஷபுஹதாரகாஃ ॥ 11

யசு யதஃ சுஹம் யமெது ஹவஜீயபுஷ்பகாஸநெ ப்ரவதிபுதொஸி சுதஸம்
ஜீஜாஸாரவி யி சுபாவேவ சுதவாநித்யபுஃ । நநு காவேவ ஹவாநி
த்யுதம் யா வனகஸுஜீவி ஹதாநீத்யாநி ஸத்யம் ॥ நெதி । யயா ஜா
ஸுபாஸகெந ப்ரஹாஷஸெ தடிவி தவவாஷணம் நாதஞ்ஜநதம் யதஃ
காரணாசு வனதாவதஃ ப்ரஹாவஸு ஹவம் வனதாவதம் நெவி கிம் து உது
வரம் ஸ்ரொவிஷா ய ப்ரஹேவ சுதஸாபுஸ்யாதவெயம் ஸ்ரானிஃ ந து
ஸுபுபவநெபுததித்யபுஃ । யத ஸ்ரொநாநி வனதாவதம் தவிஜாயெதி
யாந்யம் ॥ தவிபு கொஸாலீஸா உதுவெக்யாயம் ஹத்யாநிஸுவ
நெவ க்யபதி த்ரிவிஃ-யெநெதி யெந ஸுபகாஸெந ரொவிதம் ப்ரகாஸி
தநெவ ப்ரகாஸயாநி ஸுஷுரா சுவிவக்தம் கரொநி யயாகபாடியம் வெதநு
ப்ரகாஸுநெவ ப்ரகாஸயநி தயா வஸுநிஃ ॥ 12 தது ஸுபுபுநாநி
ந வநு தாரகம் நெவிஷிதொவாநி குதொயநிஃ ॥ தநெவஹாஜநஹா
தி ஸவபு தஸு ஹவா ஸவபுடிஃ விவாதி'உதி'கக ॥ தஸாஉதிதஸெநரொ

பிரம்மதேவர் கூறுகிறார்.

ஓ நாரத ! கருணை யுடையவனாகிய உனது சந்தேகமுள்ள இக்கேள்வி
சிறந்ததுதான். ஏனெனில், பகவானுடைய மகிமையைப் பிரகாசப்படுத்தும் தரு
மத்தி லல்லவா என்னைப் பிரேரணை செய்தாய். 9

ஓ நாரத ! நீ என்னை (ஈசுவரன்) என்று பேசுவது மிகவும் பொய்யே.
எந்த ஈசுவரனால் எனக்கு இவ்வளவு மகிமை உண்டாயிற்றோ அந்த என்னைத்
தவிர உத்திருஷ்டனாகிய பரமபுருஷனை நீ தெரிந்துகொள்ளாமல் கூறுகிறாய். 10

ஈசனுடைய பிரகாசத்தால் பிரகாசிக்கும் இப்பிரபஞ்சத்தை நான், சூரியன்
அக்னி சந்திரன் (அசுவினி முதலிய 27) நக்சத்திரங்கள் (சூரியன் முதலிய)
கிரகங்கள் (மற்றுமுள்ள) நக்சத்திரங்கள் இவைகள்போல் சிருஷ்டியால் பிரகா
சிக்கும்படி செய்கிறேன். 11

தடுவெ நடுவா லமவதே வாஸுமெவாய யீஹி |

யநாயயா ஓஜுயயா ஓம் வடினி ஜமஓராமு ||

12

விஜைநாயா யஸு ஸாதாஃகூபாயமெஓயா |

விஜைநா விகஸனெ ஓஹிதி ஓயிபுய: ||

13

ஓவும் கஃபு வ காமுஸு ஸுஹாவொ ஜீவ வனவ வ |

வாஸுமெவாதிரொ ஸுஹந சவநோரஸெஓபாஓஹிதசவத: || 14

யீஹி யஸு ராயயா ஜைநிதாஸுண: யுஷ்டாடியொ ஓம் ஜமஓராமு ஜம
தாரணம் வடினி தடுவெகட || யநாயயெதி ராயாஸவெஓயாடுத் தஸுராஓ
ஓயகெஓயாடுத் தஸுராவி கிஹி ஸஸார: நெவெதாஹ—விஜைந
யெதி ஓதவடேஸை ஜாநாநீதி யஸு ஓஷிவெயெஸாதம் விஜைநயெவ
தஸிந ஸுகாயபுஃகுவடூர கஓயாராயயா ஜைநிதா கஸுடாடியொ ஓ
யிபு: கவிஓராவுதஜாநா வனவ விகுதெஸுராவனெ சுநெந யபுருவதி
துஸு ப்ருஸுராதாரஓகூ ஹதி||கந|| தஃவ ஸுஸாஓநு வரெஸுர
நிரபு ஓஓநீ யடியிஷாநதிதாஓ ப்ருநாநா ஸ வனவாயிஷாநாஓக
ஸவபுதிதூதார வகூன ஆதிரெகெணாநுஸுராவெஓஹ ஓஷிதி ஓவ
ஓஹாஓகாநி உபாஓநாநுபாணி கஃபு ஜநநிதித காம: ததெஓஹக
ஸுஹாவ: ததூரிணாஓஹெதா: ஜீவொஹாஓகூபாஸுமெவாதார: சுநோ
யெஓநாஹி காரணாவூதிரெகாஓகூயபுஸு||கச|| தக் ப்ருவனயதி ஆஹார
நாராயணெதி||நாராயண: வரகாரணம் யெஷாநெ சுநெநெவ ஸாஹ
யொநிசுபுதிவாஓநெ ஓரஸுரெ ப்ருணம் ஸவபுஃகூபாஓகெஓஹாஓடு
வாஸு தஓமாஜாதா: சுநொ ந தஆதிரிதூ: ஓகாஸுமபாடிய: தஓந
நாராய: ஓவா: ததூயநஹாதி||கடு|| நாராயணெதி யொம: ப்ருணாயா

நீயும் உன்னைப் போன்றவர்களும்என்னை உலகங்களுக்குக்காரணன் என்று
கூறும்படி. மோகப்படுத்துவதும் ஜயித்தற்கரியதமாகிய மாயையையுடைய பக
வானாகிய வாசுதேவருக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறோம். 12

அந்தப் பகவானுடைய பார்வையில் இருப்பதற்கு (என் கபடத்தை இவர்
அறிவார் என்று) வெட்க முடையவளாகிய இந்த மாயையால் மோகங்கொண்ட
தர்ப்புத்தி யுடையவர்கள் என்னுடையது நான் என்று சிலாகித்துப் பேசு
கிறார்கள். 13

ஓ நாரத! மகாபூதங்கள் கருமம் காலம் சுவபாவம் ஜீவன் இவைகள் வாசு
தேவனைத்தவிர உண்மையில் வேறல்ல. மற்ற எந்த விஷயமும் வாசுதேவனைத்
தவிர வேறில்லை. 14

நாராயணவரர வெஃர ஷெவா நாராயணாஃ || 15
நாராயணவரர மொகா நாராயணவரர உவா ||

நாராயணவரொ யொமொ நாராயணவரணவா || 16
நாராயணவரஃ ஜோநஃ நாராயணவரர மதி ||

தஸ்யாவி ஓஷ்டாஸ்யஸ்ய கதிஷ்யஸ்யாவிநாதந || 17
ஸ்யஜ்ஜம் ஸ்யஜாதி ஸ்யஷ்டாஹேக்ஷயெவாவிவொழித ||

ஸ்யுதம் ரஜஸ்யஜதி நிமகுணஸ்ய மூணாஸ்யய || 18
ஸ்யிதிஸமகு நிரொயெஷு ம்யஹீதா ராயயா விஹா ||

~~~~~  
போதி: தவ: தத்யாயுந்நிதெகாமுஜம் ஜாநனத்யாயும மதி: ததம சுநெ  
நெவ ஸவகுஷயநிதிதுகூ||கச|| தஹி-கம் கிங்கரொஷீத்யுபெக்ஷாயா  
போஹ தஸ்யுதி தஸ்ய ஸ்யஜிவேவி தெந ஸ்யஷ்டாஹம் ஸ்யஜாதி ஂரங்க்யா  
கடாக்கண தகூஹெதவொஷ்டாஸ்யித்யாய: || கஎ || நநு சுதொயம்  
ஜீவெஸரவிஹம் யதஸுப் பெய-பு: ஸ வ பெயாகம் ஸ்யாதித்யுபெக்ஷா  
யாஃ ஜீவெஸரவிஹமஹெதபோஹ த்ரி-ஹி-ஸக்யிதி | நிமகுணஸ்யாஸ்ய  
ரஸ்ய த்யொமூணா: வ்யுநித்யுதரொணாஸ்ய: தெ க்யஹ-திதா: தெ  
நெவ ஸாதக்யுண ஸ்யித்யாய-பு: போயயா ம்யஹீதா||கஅ|| காயெ-பு:கி  
வஸு-க: நித்யாபு-கிவேவி போயிநம் போயா விஷயம் வாரூஷம் ஜீவம் வ்யுநி  
ஸ்காய-பு: சுயிஹ-திதம் காரணம் சுயூதகம் சுத-பா சுயிநெவதம் தெஷாஃ  
ஹாவ: தகம் தஸ்யிந ஓஷ்டம் ஜோஹ-திதாநி ஜோஹஸ்யெந ஷெவதா:க்யாயா:  
ஹி-யாணி தத்யாய-பு: தெஷாஃ காரணம-திதா:ததஹிபோநெந வ்யுநி||

வேதங்கள் நாராயணனைச் சார்ந்தவைகள். தேவர்கள் நாரணனுடைய அங்  
கத்தி லுண்டானவர்கள். (சுவர்க்கம் முதலிய) உலகங்கள் நாராயணனைப்பற்றிய  
வைகள். யாகங்களும் நாராயணனைச் சார்ந்தவைகள். யோகமும், நாராயணனைச்  
சார்ந்தது. தவமும் நாரணனைப் பற்றியது. ஞானமும் நாரணனைச் சார்ந்தது.  
இவைகளின் பலனும் நாரணனைச் சார்ந்ததே. 15-16

அந்தப்பகவானால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நான் ஸர்வசுவுருபனும் கூடஸ்தனும்  
(எல்லாவற்றையும்) பார்க்கிறவனும் ஈசனுமாகிய அவருடைய கடாசுத்தால்  
ஏவப்பட்டு அந்த முருந்தன் சிருஷ்டிக்க வேண்டியபிரபஞ்சத்தைச்சிருஷ்டிசெய்  
கிறேன். 17

பிரபுவாகிய ஈசன் குணமற்றவனாயினும் சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்மாரம் இவை  
களுக்காக ஸத்துவம் இரஜஸ் தமஸ் என்னும்மூன்று குணங்களையும் மாயையால்  
கிரகித்துக் கொள்கிறார். 18



காயபுகாரணகதகுகெவ ஓவஜோநகி யாஸ்ய யா: |  
ஸபுனி நிதூதா உகூ உயிநம் வுரூஷம் மூணா: ||

19

ஸ னஷ ஹவாநு விஜெஹிவி ரொலிரயொக்ஷஜ: |  
ஸுலக்ஷிதமதிஸு டுஷநு ஸவெபுஷாம் உஉ வெஸுர: ||

20

காலம் கபு ஸலாவம் உ உயெஸொ உயயா ஸயா |  
யபுயயாத்நி ப்ராஷம் விஸுஸுஷுரூவாபுஷெ ||

21

காலாஹுணவூதிகர: வரிணாஸலாவத: |

கபுணொ ஜநு உஹத: வுரூஷாயிஷிதாபுஷ ||

22

ககா ஸ உதி ஸ னஷ: வஸுராய: னலிவிபுமெமபுமெண: ஜீவாநாரோ  
வாரகெ: உவாயினிஸுஷு சுலக்ஷிதாமதிஸுக்ஷம் பஸுஸ: ஸெஸுபுதெ  
ரெவ உக்ஷிதாமதியபுஸெதி வா||உ|| தஸு ஸுஷிபு காரரோஹ—காயுதிதி  
கபு ஜீவாபுஷம் விஸுஸுஷு: விவியம் ஸவிதாஷு ஸுஷு||உ||ககாலாதிதி.  
மூணாநாம் வுதிகர: க்ஷாலம் ஸாபுதாம: வரிணாரொருவாஹுரா  
புதி: வுரூஷம் ராஸுர: தெநாயிஷிதகம் துயாணாவிஸெஷணம் உஹ  
த: உஹதகஸு||உ|| உஹதஜிதி உஹதகாஅிகுவடாணா அிகிபடாணாக்  
தஸு உகியாஜோநஸகிகாசு திமூணகெவி ரஜஸகாலாபுஷுஹி  
தகம் சுஹாகாரஸு காவாரககாசு தஜிபுயாநகம் சுதவனவ சுஹாகார  
காபெபுஷு தாஸெகாரிராமாடிகம் வஹு- ராஜஸெஸாதிதகம் உரூஷம் ஸவம்

மகா பூதங்கள் தேவதைகள் இர்திரியங்கள் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய  
இம்மூன்று குணங்களும், மாயைக்கு விஷயமாகிய ஜீவன் எப்போதும் முக்த  
னாயினும் அவனை ஆத்தியாத்மிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதிதைவிகம் என்ற இம்  
மூன்றின் தன்மையில் கட்டுப்படுத்து கின்றன. 19

ஓ நாரத! அவ்வளவு மகிமை புள்ளவரும் அஃதாக்கூஜருமாகிய இந்தப் பக.  
வான் இந்த மூன்றுகுணங்களுடன் பக்தர்களால் காணப்படும் தத்துவமுடை  
யவரா யிருக்கிறார். அந்த ஈசனே எல்லோருக்கும் எனக்கும் பிரபுவாகிறார். 20

மாயைக்கு ஈசனாகிய மாதவன் தன்னிடம் முயற்சியின்றி அடைந்த  
காலத்தையும், கருமத்தையும் சுவபாவத்தையும் தனக்குள்ளடங்கிய மாயை  
யால் பலவிதமாக ஆகவேண்டுமென்ற விருப்பங்கொண்டு கிரகித்தார். 21

ஈசுவரனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து குணங்களின் க்ஷோபமும்  
சுவபாவத்தி லிருந்து பரிணாமமும் கருமத்திலிருந்து மகத் தத்துவத்தின் உற்  
பத்தியும் உண்டாயின. 22

உறுதவஸு விகுவாணாஜஸுதாவஸுஹிதாசு |  
தஜெபுயாநஸுவஜெதாநகி யாதசு ||

23

ஸொஹொகார இதி ஸொகொ விசுவபுது ஸஹொதிபா ।  
 ஸெகாரிகஸெஜஸு தாஸெஸுதி யஜிபா ।  
 ஸுஸுகி: கிராஸுகிபாநஸுகிரிதி ஸுஸொ ॥

24

தாஷாஷி ஹிதாஷெவிபுகுவாணாஷிநஹ: |  
தவஸு தாதாமுணஸுஸொ விஜிம் யஷஷுஷுஸுயொ: ||

25

தஃபாயிஷு ஜீவெஷ்வி தஸ்யெவதாஸாயிக்யு ॥ ௨௩ ॥ ஸதீ । ஸத  
விகுவந் ராநுவாநாரம் மஹந் நெத்ருவியுநேவாஹ—வெகாரிகதீ ।  
வெகாரிகம் ஸாதீகம் நெதஜீஸம் ராஜீஸம் பஜிதாயஸ்யஸேஷம் டுவுஸகீரி  
தூஜி ப்ராத்தொடுந துயாணாம் அக்ஷணாநி । டுவுஜீஹாஹநதாவே  
ஸகீபுஸ்ய கியாஸா ஹநியெஷா ஸகீபுஸ்ய ஜூநெஷா நெவெஷா  
ஸகீபுஸ்ய ஹெ ப்ரஹா ஸொஃஸகூ॥௨௪॥ தாஸோஜிதிஹநதாநெரிதி  
தாஸஸ்ய விஸெஷணம் நநு தாஸோக்ஷயஜிம் ஸஸோஹவதீதி ப்ரஸிஷம்  
ஸத்யம் ஸதா தஸ்ய நஹஸோஜி தூஸநிஷ்ரநிபம்மாணஸ்யூவாதுகொ  
யஜிம் ஸஸஜாராநஹ உதஜித ஹத்யஜிம் । ஸவஸேவ ஸஸூஜிஷ்வி  
நஷ்விஸ்ய ஸஸஸ்ய அக்ஷணம் விமஜிதி கும்பூஜிதாரிதெந கெநவிதா  
நெஷு மஜீஜத்யுகெ ப்ராமஜிதூஷாயஸ்ய தெந டுஸ்யோமஜித்யொவிதம்மா  
ஸொயகம் விமவிஸெஷணகூஜிஷ்விஸ்ய கீஸக்யு ॥ ௨௫ ॥ நஹஸதீ ।

இரஜஸ் சத்துவம் இந்த குணங்களால் விருத்தியடைந்ததும் விகாரத்தை அடைந்ததுமாகிய மகத் தத்துவத்திலிருந்து மகாபூதங்கள், தேவதைகள், இந்திரியங்கள் இவைகளின் சுவரூபமானதும் தமோகுணத்தைப் பிரதானமாக உடையதுமான அகங்கார தத்துவம் உண்டாயிற்று.

23

23

அந்த அகங்கார தத்துவம் விகாரத்தை யடைந்தபோது மூன்றுவிதமா யிற்று. ஓ நாரத! மகா பூதங்களில் சக்தியுடைய வைகாரிகம் (சாத்விகம்) என் றும் இந்திரியங்களில் சக்தியுடைய தைஜஸம் (இராஜஸம்) என்றும் தேவர்க ளிடம் சக்தியுள்ள தாமசம் என்றும் மூன்று விதமுண்டு. 24

24

பூதங்களுக்கு ஆதியும் விகாரத்தை அடைந்ததுமாகிற தாமச அகங்காரத்  
தினின்னு ஆகாச முண்டாயிற்று. அந்த ஆகாயத்தின் அசாதாரண குணமாகிய  
சத்தமும் உண்டாயிற்று. அந்த சத்தமே பார்க்கிறவன்; பார்க்கக்கூடியது இவை  
களை அறிவிக்கிறது.

25



நலவெலாழ விகுவாணாடிவசுஸுபுமணொநிறு |

வராநுயாஜவவாஸு பூண டெஜஸுஹொ வது || 26

வாயொரவி விகுவாணாதாதுகஜுஸுலாவது |

உடிவடித தெஜொ வெ ருவிவசுஸுபுமணவசு || 27

தெஜஸுஸு விகுவாணாடிவீடிஹொரவாதுக ||

ருவிவசுஸுபுமணாஹொ வொஷவது வராநுயாசு || 28

விசெஷஸு விகுவாணாடிஹொ மஸுவாநலுக |

வராநுயாஜுஸுஸுபுமணாருவிமணாநித || 29

~~~~~  
வாஸுநலுக காரணசெவநாநுயாசு ஸவவாஸு வாயு தஸெஷுவ வசு
ண பூண டெஜஸுபாண டெஜஸுஹொவவாதி ஹித்யபநுஸுரீராணா
வாடிவாதி தெஷா ஹொதுரித்யபுடி||உசு|| வாயொரிதி | வுதொருவ
வதெஜி வாயுநலுக காரணவதயொரவாசு ஸுபுமணவது வனவ
கலஸு வுபிஷாஸு வராநுயாயிகுராஜுணாயிகு || தெஜஸுதி | வொ
ஷ ஸவ||உசு|| விசெஷதி | விசெஷ ஸுபு||உசு|| வெகாரிகாதி |

பிறகு ஆகாயம் விகாரத்தை யடைந்தபோது ஸ்பரிசத்தைக் குணமாகக் கொண்ட வாயு உண்டாயிற்று. இந்த வாயு தனக்குக்காரணமாகிய ஆகாயத்தின் சம்பந்தத்தால் சத்த முடையதாகவும் ஸ்பரிசமுடையதாகவும் பிராணதாரணம் இந்திரியங்கள் மனம் சரீரம் இவைகளின் திறமைக்குக் காரணமாகவும் ஆகிறது. 26

காலம் கருமம் சுபாவம் இவைகளால் விகாரமடைந்த வாயுவினின்றுருபம் என்ற குணமுடைய தேஜஸ் உண்டாயிற்று. தேஜஸுக்குக் காரணமாகிய வாயு ஆகாயம் இவைகளின் சம்பந்தத்தால் தேஜஸ் ஸ்பரிசகுணத்தையும் சத்தகுணத்தையும் உடையதாகிறது. 27

விகாரமடைந்த தேஜஸினின்று இரசம் என்ற குணமுள்ள ஜலமுண்டாயிற்று. ஜலமானது ஜலத்திற்குக் காரணமாகிய தேஜஸ் வாயு ஆகாயம் இவைகளின் சம்பந்தத்தால் ரூபம் ஸ்பரிசம் சத்தம் இந்த குணங்களையுடையதாகிறது. 28

விகாரமடைந்த ஜலத்தினின்று கந்தம் என்ற குணமுடைய பூமி உண்டாயிற்று. பூமியானது பூமிக்குக் காரணமாகிய ஜலம் தேஜஸ் வாயு ஆகாயம் இவைகளின் சம்பந்தத்தால் இரசம் ரூபம் ஸ்பரிசம் சத்தம் இந்த குணங்களையும் உடையதாகிறது. 29

வெகாரிகாநநொ ஜஜேது டெவா வெகாரிகா டஸ |
 ஹிஸ்தாகுபுலெதொஸிவஹ்நொவெநுதிது கா: || 30

தெஜஸாது விகுவபாணாஹிநி யாணி டஸாலவநு |
 ஜோநஸகி: கியாஸகிவபுவி: ப்ராணஸு தெஜஸஸ || 31

ஸ்யோதுசவஸ்யாணாடிஹாவாமொதெபுபாமிவாயவ: |
 யதெதெ வஸஜதா லாவா ஹதெநி யதெநாமுணா: || 32

பெருமேனெனவ தடியிஷாதா உநெநாவி டிஷட்யும் சுநெய டஸதெவா
 வெகாரிகா: ஸாதிக்காஹுக்காரகாயபு: | தாநாஹ-டிஸஸு வாதஸு சுசுஸு
 ப்ரெதாஸு சுஸிநளவ ஸதெவாவஸ்யோதுசுசுசுஜிஹாப்யாணாநா
 சுயிஷாதார: வஹிஸு ஹஸு உபெநுஸு திதுஸு சுஸுபுஜாவதி: ஸதெ
 வநு வாஹாணி வாஹபாய-வஸுநாபு||௩௦|| தெஜஸாஹிதி | யதொஜோந
 ஸகி: ஸுபிகியாஸகி: ப்ராணஸு தெஜஸாஹுக்காரகாயபு: சுதொஜோந
 கியா விஸெஷஸுபுவாணீநி யாணுவி தெஜஸாஹவநித்யபு: || ௩௧ ||
 தாநாஹ ஸ்யோதுதிதி டோ: வாணி: தெபு உவஸு: சுபிஸு சுது
 விவசுதி: வஸவ காரணஸுஷிபுசு காயபுஸுஷிபாஹ-யதா வஸதெ
 சுஸமதா: சுஜிஹிதா: சுஸபு||௩௨|| யதிதி | சுதவஸ யதாயதஸு, ப்ரஹ்

(1) சாத்தானிக அகங்காரத்தினின்று மனம் உண்டாயிற்று. மற்றுமுள்ள
 பத்துத் தேவர்களும் உண்டானார்கள். பத்துத்தேவர்கள் திசைகள், வாயு,
 சூரியன், வருணன், அசுவினீ, தேவர்கள், அக்னி, இந்திரன், உபேந்திரன், மித்
 திரன், பிரஜாபதி இவர்களேயாம். 30

விகாரமடைந்த இராஜச அகங்காரத்தினின்று பத்து இந்திரியங்களுண்டா
 யின. அவ்விந்திரியங்களுள் ஞானேந்திரியங்கள் - கருமேந்திரியங்க ளென்று
 பெயருடையன. இந்த இராஜஸ அகங்காரத்தினின்று புத்தியும் பிராணனும் உண்
 டாயின. பத்து இந்திரியங்களாவன: சுரோத்திரம், துவக்கு சக்ஷு:ஸ், ஜிஹ்வை,
 கிராணம், வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபத்தம் என்பனவே. கந்தம் முதலிய
 பூதகுணங்கள் இந்திரியகுணங்கள் மனதின் குணங்கள் இவைகள் ரூபமான பதா
 ர்த்தங்கள்; எப்போது சேராமலே இருந்தனவோ அதனால் பிரம்மாண்டம் என்
 னும் சரீரத்தைச் சிருஷ்டிசெய்வதற்குச் சக்தியற்றுப் போயினவோ அப்
 போது ஓ நாரதமுனிவரே! பகவானுடைய சக்தியால் பிரேரணை செய்யப்பட்டு

(1) மனம் உண்டாயிற்று என்றவிடத்தில் மனதிற்கு அநிஷ்டானமாகிய சந்திரனும்
 உண்டானான் என்பது அறிவிக்கப்படுகிறது. திசைகள் முதலிய பத்துத் தேவர்களும்
 சுரோத்திரம் துவக்கு சக்ஷு:ஸ் ஜிஹ்வை கிராணம் வாக்கு பாணி பாதம் பாயு உபத்தம்
 இவைகளுக்கு அநிஷ்டானமாகின்றார்கள்.

யநாயதநநிஜோணை நசெகுவ டுஷ்விதே |

தநா ஸம்ஹத்ய வாநெநாநு ஹவஹகீவொழிதா: ||

33

ஸஜஸக்வஃவாநாய வொஹயம்ஸஸ்யஜஹப்ய |

வஷ்டாயுதவஸஸ்யாநெ தநுஜஹகேஸயபு |

34

காயகஜேஷ்வஹாவஸ்ய ஜீவொ ஜீவஜீவயக் |

ஸ ஸாவ வுரூஷஸ்வஸாநு நினிபுநு நியுத: |

ஸஸஸ்யாவபுஷ்வஹகஷஸ்வஸ்யாநநஸீஷ்டவாநு ||

35

யஸ்யஸ்யாவயவெவெபாகாநயுயனி உநீஷிண: |

கடூநாழினிரயஸவ வஸ்வாயுடம் ஜவநாழினி: ||

36

~~~~~
ணாவ்யஸரீஸ்ய நிஜோணை ந செகுவ: தநா || ௩௩ || ஸஜிதி | ஸஜஸக்வம்
புயாநமணவாவஃவாநாய ஸீக்ரத்ய உஹம் ஸஜிஷிஷ்டுஷ்டுதகம் ஸரீ
ஸபு||௩௪|| காயஉதி | காயகஜேஷ்வஹாவநயிஷ்டாய ஸ்வித: ஜீவயதீதி ஜீவ: வர
ஜாதா கஜீவா கவெதநம் கஜீவயக் வெதயதி ஸ நினிபுநு புயுக்ரத்ய ஸ்வித
உத்யுபு||௩௫|| தவபவெவெபாகாநயுயநாஹயஸ்யதி | கடி: உளரூ
ஜெவமொ: வஸாநாம: ஜவநம் வுரூஷாம: கயஸவதொகாந கதொ
நீந் உளபுடம் ஹரூநீந் ஸவபு||௩௬|| வணடாநாஜுததி உஸபுயதி வுரூ
ஷஸ்யதி ஸ்ரஹா ஸ்ரஹண: ஜவஜிதி காயபுக்ரணயொரவெஷிவக்

ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்து சத்தையும் அசத்தையும் கிரகித்துக்கொண்டு ஸம்
ஷ்டி சரீரத்தையும் வியஷ்டி சரீரத்தையும் உண்டுபண்ணின. ஒன்றுக்கொன்று
சேர்ந்த அந்தப் பதார்த்தமானது பதினாயிரக் கணக்கான வருஷங்கள் ஆனபின்பு
ஜலத்திலிருக்கும் அண்டமாக ஆயிற்று. காலம் கருமம் சுவபாவம் இவைகளை
அதிஷ்டானமாக உடைய பரமாத்மா அசேதனத்தை (அண்டத்தை)ச் சேதன்
மாகச் செய்தார். அசேதனத்தொடைகள் பாதங்கள் கைகள் கண்களை உடைய
யவனும் அசேதனமுகங்கள் சிரசுகளை புடையவனுமாகிய அந்த ஈசுவரனே அந்த
அண்டத்தினின்று அதைப் பிளந்துகொண்டு புருஷனாகப் புறப்பட்டான். 31-35

பீரம் சவருபமறிந்தவர்கள் இந்தப் புருஷனிடம் இவருடைய கடி (தொ
டைகளின் அடிப்பிரதேசங்களில் பின்பக்கம்) முதலிய அவயவங்களால் (அதலம்
முதலிய) கீழ் ஏழ் உலகங்களையும் ஜகனம் (தொடைகளின் அடிப்பிரதேசம்
முன்பாகம்) முதலிய அவயவங்களால் (பூமி முதலிய) மேல் ஏழ் உலகங்களை
யும் கிரமமாக ஏற்படுத்துகிறார்கள்.

36

உருவாஷஸு உவா ஸு ஷா க்ஷுத்ரெதஸு வாவஹவஃ |
 உளவெபூவிபுஸா லமவதஃ வஜ்ஜாம் ஸூரெபூ வஜ்ஜாயத || 37
 ஹூரெபூகஃ கஹிதஃ வஜ்ஜாம் ஹவெபூகஸு நாவிதஃ |
 ஹூரூ வூரெபூக உரவா உஹவெபூகொ உஹாத்நஃ || 38
 ஸ்ரீவாயாம் ஜநயொகஸு தவொயொகஸு நயயாசு |
 உலபுதஸுதூரெகஸு ஸுஹயொகஸு நாதநஃ || 39
 ததூராததம் க்ஷுதூரூஸூம் விதம் விஹாஃ |
 ஜாநூஸூம் வுதம் ஸூம் ஜவாஸூநு தவாதம || 40
 உஹாதமநு மூஸூஸூம் பூவஜாஸூம் ரவாதம ||
 வாதாநு வாததமத உதி யொகயை வுமாத || 41

யொகம் வாவஹவதிக்ஷுத்ரம் க்ஷுத்ரயம் || ௩௭ || உபாநீஸாவாஸநாயபூம் யொக
 கஸு நாவெபூவ டிஸ்யபூ ஸவெயொகவக்ஷரஹ அஸூம் ஹூரெபூக
 உதூரஹூரெபூகம் வாதாநூஸூவஜ்ஜாம் கபிபயபூஸூ || ௩௮ ||
 ஸ்ரீவாபாதிதி | ஸுந அபாதிதூவாஸநாயபூக்ஷாடிபூயொஹாஸவெவ
 நீதம் ந டொஷம் யவாஸநக் ஸூம் கவபூக் யொஷ அயநஸூரதித
 யபூம் | ஸுஹயொகொவெகூணாவூம் ஸநாதநம் நிதம் ந து ஸுஜ
 பூவஹாவபூதீதூயபூம் || ௩௯ || உபாநீம் வதூடிஸயொகவக்ஷம் டிஸ்ய
 யதி ததூ ஜவநாதிநிஃ ஹூரூயை வவெபூகூ வவ ஸவகூரூதிநிஃ
 கயஸவயொகாநாஹ ததிதூரூ அஸூம் ஸூம் ஹூரூதிவாஸகூ ||

இந்தப் புருஷனுடைய மூகமே பிராம்மணன்; இவருடைய கைகளே க்ஷத்
 திரியன். இந்தப் பகவானுடைய தொடைகளினின்று வைசியனும் பாதங்களி
 னின்று சூத்திரனும் உண்டானார்கள். 37

மகாத்மாவாகிய இந்தப் புருஷனுடைய பாதங்களில் பூலோகமும் நாபியில்
 புவரலோகமும் இருதயத்தில் சுவரலோகமும் மார்பில் மஹா லோகமும்
 கழுத்தில் ஜனோலோகமும் இரண்டு ஸ்தனங்களில் தபோலோகமும் சிரசில்
 வைருண்டம் என்னும் பெயருடைய சனாதனமான சத்தியலோகமும் ஏற்பட்
 டிருக்கின்றன. 38-39

அந்த மகாத்மானுடைய கடியில் அதலமும் தொடைகளில் விதலமும்
 பிரபுவின் முழங்கால்களில் சுத்தமாகிய சுதலமும் கணைக்கால்களில் தலாதலமும்
 கரடுகளில் மகாதலமும் முன்கால்களில் இரசாதலமும் உள்ளங்கால்களில் பாதா
 ளமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் புருஷன் இவ்வாறு உலக சுவரூபனாகி
 றான். 40-41

(38-வது சுலோகம் முதல் 42-வது சுலோகம் வரையில் கூறிய உலகங்களின் கற்பனே
 யள், ஏழு பதினான்கு மூன்று என்னும் இம்மூன்று பிரகாரங்களைக் காட்டுகின்றன.)

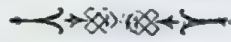

ஹுமெபுகாகுக் கவிதா வபிஷா ஸுவமெபுகவஸு நாவிதா |

ஹுமெபுகாகு கவிதொ உபிஷா இதி வா மொககஹுநா ||

42

இதி ஸ்ரீஜோமவதெ அநீத்யஸூக்யம் வபிஷாப்யாயம்.

|| ஸுஹா ||

வாவா வஹெபுகவஸு கெஷத்ரு மஹஸா ஸவ யாதவ |

ஹவகவாபுதாநாநா ஜிஹா ஸவபுரஸஸு வ ||

1

சம் || சக || திரொகவகூபாஹ—ஹுமெபுகஹதூதிநா ஹுமெபுகாகு
வாதாஹாபிஸஹிதம் || சஉ ||

இதிவாவாபுபீவிகாயா வபிஷாப்யாயவ்யாபுர

ஷஷெ விராபிஹுதிஸு ப்ரொகூயா தூதிஷெதம் |

புபீகூதனுவஹுமெபுகாகு ஸவபு வபுரஸஸுதம் ||

இதாநீம் வெராஜஸு விஹுதிஃ ஸபு-வபிஷாநுவணுபுதெ-வாவா
இதி || வாவா சுஸாபிவாநிநி யாணாம் தபிஷாநுவபுஹுதஸு புவம்
கெஷத்ரு உபிஷாநம் மஹஸாநாயதூதிநாம் ஸவபுரம் தஸுயாதவம்
கூபாபிஷெதம் ஹவபுரவாநாநிஷகவாபிதூணாநிஷ சுபிதனுவபு
ஸெஷம் பிஷாணாநிஷ வபிஷாம் சுநாநாம் ஸவபுரஸஸு புவராபிஷ
ஷபிபஸு வகூபாபிஷாபி ரஸபிஷாநாயதூதிஸு தபிஷாநுவபுரஸஸு வ
வபிஷா கெஷத்ரு வாவா ஸவபுதூதிநாநுவபு || க || ஸவபுதி ||

(1) இவருடைய பாதங்களில் பூலோகமும் நாபியில் புவர்லோகமும் சிரசில்
சுவர்லோகமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விதமும் உலகங்களின் அமைப்பு
ஏற்படுகிறது.

42

5 - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

6-வது அத்தியாயம்.

பி.ர் ம் ம தே வ ர் கூ று கி ரு ர்.

அந்த வீராட் புருஷனுடைய முகமானது வாக்கு இந்திரியத்துக்கும் அக்
னிக்கும் ஸ்தானமாகிறது. (காயத்ரிமுதலிய) சந்தசுகளுக்கு துவக்கு முதலிய
ஏழுதாதுக்கள் ஸ்தானமாகின்றன. ஹவ்வியம் (தேவர்கள் அன்னம்) கவ்வியம்
(பிதிர்க்களுடைய அன்னம்) அமிருதம் (மானிடர்களின் அன்னம்) இந்த அன்
னங்களுக்கும் (மதுரம் முதலிய) இரசங்களுக்கும் இரச னேந்திரியத்திற்கும்
இப்பவை (நிச்சு) ஸ்தானமாகிறது.

1

ஸவபூஸூதிநாம் வ வாயொஸு தநாஸெ வரஜாயநெ |
 சுஸூதிநொரொஷயீநாம் வ வுரொணொ ஜொடிவூஜொடியொ || 2
 ரூதிவாணாம் தெஜஸூணூக்ஷுஜிபுவஸூதியபுவூ வாக்ஷிணீ |
 கண்டூள ஜிஸாம் வ தீக்ஷூபூநாம் ஸ்ரோத்ராகாஸஸஸ்யொ || 3
 தஜாதூம் வஸூஸூராராணாம் ஸளஸூமூஸூ வ லாஜநடூ |
 சவமஸூ ஸூஸூபூவாயொஸு ஸவபூஜெயஸூ ஜெவவஹி || 4
 ரொஜாணூஜிஜ்ஜாதீநாம் ஜெவபூ யஜிதூஸூ ஸஸ்ஸூதம் |
 கெஸஸூஸூமவாநூஸூ ஸிவாமொஹூஸூவிஜூதா || 5

ஸவபூஸூதிநாம் சுஸூதாஜி பூரணாதீநாம் தஸூ நாஸெநாலாரஸூ வரஜா
 யநெ உதூதிக்கெதெ ஜொடிவூஜொடியொஸு ஸாஜாநூ விஸெஷமஸ்யொ
 வுரொணொநீயம் வரஜாயநடூ || ரூதிவாணாஜிதி தெஜஸூம் ரூதிவபூகாஸ
 காநாம் வக்ஷூஸூநீயம் சுக்ஷிணீநெத்ரொமொகெ ஸவபூத்ரஷ்ஷூதாநாம்
 பூயஜாநம் கெத்ரம் ஸூஷூயம் கண்டூள ஸ்ரோத்ராயிஷாமெ ஸ்ரோத்ரி
 நீயடூ தஜிதி தஸூமாதூ ஸரீரம் வஸூதிநாம் யெ ஸாராம்ஸாம் தெஷாம்
 லாஜநம் ஸூநம் சுஸூக்ஷு ஸூஸூபூ வ வாயொஸூதூயடூ | ஸவபூ
 ஜெயஸூ யஜூஸூ || ௪ || ரொஜாணூதி உஜிஜ்ஜாதீநாம் ஸவபூக்ஷாணாம் ஜெர
 ஸூத்ராஹ்வரவஜிரவாமாஸாஜி வுக்கெயபூஜூஸூக்ஷாயிதம் தெஷாஜெவ
 வா கெஸாஜெவாநாம் கெத்ரம் பதிவடூ தயொகெத்ரம் ஸூஸூதிணி விஜூ
 தாம் வாடிசூநவாநி ஸிவாமொஹூநாஜிதி ஸாடிஸூரூதிஹூ || ௫ || வா

அந்தப்புருஷனுடைய நாசிகைகள் எல்லோருடைய பிராணன்களுக்கும்,
 வாயுவுக்கும் சிறந்த ஸ்தானமாகின்றன. கிராணேந்திரியமானது, அச்சினீதே
 வர்களுக்கும், ஓஷதிகளுக்கும், சாமான்யகந்தத்திற்கும், விசேஷகந்தத்திற்கும்,
 சிறந்தஸ்தானமாகிறது. 2

அத்த பகவானுடைய சக்ஷூரிந்திரியமானது, (வெண்மைமுதலிய) ரூபங்
 களுக்கும், (ஸோமன்முதலிய) தேவதைகளுக்கும் ஸ்தானமாகிறது. நேத்தி
 ரங்கள், ஆகாயத்திற்கும் சூரியனுக்கும் ஸ்தானமாகின்றன. சுரோத்திரத்தின்
 அதிஷ்டானங்கள், திசைகளுக்கும், திரீத்தங்களுக்கும் ஸ்தானமாகின்றன.
 சுரேத்திரேந்திரியமானது ஆகாயத்திற்கும், சப்தத்திற்கும் ஸ்தானமாகிறது. 3

அவருடைய சரீரமானது, வஸ்துக்களின் சாராம்சங்களுக்கும், செளந்த
 ரியத்திற்கும் ஸ்தானமாகிறது. அவருடைய துவக்கிந்திரியமானது ஸ்பரிசத்
 திற்கும், வாடுவுக்கும், யஞ்ஞத்திற்கும் ஸ்தானமாகிறது. 4

இந்தப்புருஷனுடைய ரோமங்கள் விருக்ஷங்கள் யாவற்றிற்கும் அல்லது
 எந்த (அரசுமுதலிய) விருக்ஷங்களால் யாகம் செய்யப்படுகிறதோ அந்த விரு

ஸாஹவொ ஹொகவொறொநொ ஸ்ராயஸ: கெஷ்கெஷ்ணாடி !

വിക്രമോ ഹരിഹരവരവശ്ച ക്ഷേമേ ശാന്തവശ്ച ച || 6.

ஸவபுகாஜவாஸ்யாவி ஹரெஸ்யாணாஜாஸ்யத்யு ||

7.

சுபாஃ வீரபுஷ்ப வரதபுஷ்ப வஜரதபுஷ்ப பூஜாபதேஃ ।

பொன்மயம் உவமம் பூஜாதாநதநிவர்த்தக: || 8:

வாயுநிலைத் திசுவை வரிசைப்படுத்து நாசு !

ஹிம்ஸாயா நிஜிஜெதேசுபெதூநிபுரயஸூ மூடி: ஸுரத: || 9:

ஹவ ஐதி ! க்ஷேபேகேபுணாந வாநநகத்யுபுணாந விசுபேபாநந்யாஸம்ஹநிரா
 டி மொகாநாந சூஸ்பந சூஸ்யம் ஹநஹபுஸஸரிதிஷஷேபஹவபநாநஹ
 ஹநிராடிஸஸாநாபிஷ்யகாசு. ஷஷ்யாநகக் க்ஷேபிஃ ஹஸ்யாக்ஷணஃ ஸரணஃ
 ஹபாந்ரக்ஷணஃ॥ ௧॥ ஸவெபுதி। ஸவெபுஷாந காபேநாந வரஸ்யவரணஸ்யாவி
 ஹரெஸம்விநாஸ்யுபுள॥ சவாபீதி வீயபுஸ்ய ஸாக்ஷ்ய ஸிஸ்தம் சுயிஷாநஃ
 உபஸ்யஸு ஐந்ரியம் ப்ரஜாத்யாநநஃ ஸனாநாபுபு ஸாஹொமஃ தெந
 நிவ்யபுதிஃ தாவஹாநிஃ தஸ்யாஃ॥ ௨॥ வாயுநிதி। வரிநொக்ஷஸ்ய உத்யா
 மஸ்யவாயுநிந்ரியம் மூஷம் ஸூநாநிபிபிதெஃ சுதக்ஷ்யாஃ॥ ௩॥ வராஹநிதெ

சூழங்களுக்கும் ஸ்தானமாகின்றன. இவ்ருடைய கேசங்கள் மேகங்களுக்கும், சூமச்சூருக்கள் (மீசை), மின்னல்களுக்கும், பாதங்களின் நகங்கள் கற்களுக்கும், நை நகங்கள் லோகங்களுக்கும் ஸ்தானமாகின்றன. 5.

இந்தப்புருஷனுடைய புயங்கள் பரிபாலனத் தொழிலுடைய லோகபாலந்
களுக்கு ஸ்தானமாகின்றன. இவருடைய அடிவைப்பானது பூலோகம், புவர்
லோகம், சுவர்லோகம் இவைகளுக்கும் கிடைத்ததை இரக்ஷிப்பதற்கும், பயத்தி
னின்ரு காப்பதற்கும் காரணமாகிறது. 6

இந்த ஹரியின் பாதமானது மனோரதம் யாவற்றையும் கேட்டுக்கொள்வதற்கு ஸ்தானமாகிறது.

இந்தப்புருஷனுடைய சிச்சமானது ஜலங்களுக்கும், சுக்கிலத்திற்கும், விரூஷ்டிக்கும், மேகத்திற்கும், பிரஜாபதிக்கும் ஸ்தானமாகிறது. அவருடைய உபத்தமானது புத்திரசந்தான முண்டாவதன்பொருட்டுப் போகம் கெய்வதாலேற்படும் தாபமில்லாமைக்கு ஸ்தானமாகிறது. 8.

ஓ நாரதமுனிவரே! பகவானுடைய பாயு என்ற இந்திரியமானது யமனுக்கும் மித்திரனுக்கும் மல விகாரச்சனத்திற்கும் ஸ்தானமாகிறது. இவருடைய குதமானது (நாபிக்குக் கீழுள்ள துவாரம்) ஹிம்சைக்கும், மிருத்தியுவுக்கும் நரகத்திற்கும் ஸ்தானமாகிறது.

- வராலுதொடபுஷு தலஸூரவி பஸிஷு |
 நாலுநா நடிநடிநா து மொதூணாபஸிஸம்ஹதி: || 10
- சுவஸூதாஸஸிஸநா ஹதிநா நியநஸு வ |
 உதாஸ விஷிதம் பஸஸொ ஹுதயம் உநஸ: வடி || 11
- யபுஷு உ துஸு வ சுபாராணா ஹவஸு வ |
 விஜூநஸு வ ஸகூஸு வரஸூதா வராயண || 12
- சுஹம் ஹவாநு ஹவஸெஸுவ த ஹெ உநயொஉஜா: |
 வஸுராஸுரா நரா நாமா: வமா உதஸஸீஸுவா: || 13

ரிதி தலஸு சுஜூநஸு பஸிஸிஷு ஹம் மொதூணா மிரீணா' ஸி
 ஸ்வாதிகா|| சுயுதேதி சுயுதம் ப்யாநம் ரஸம் சுநாஹிஸம் விஸவஸு
 ஸுஷா: தெஷா நியநஸு உபஸு உதாஸ வஃ ஸூநம் விஷிதம் ஜூநிஸி:
 உநஸம் சுஸூதாஹிஸம்ஸுரஸு||க|| யபுஷுதிதஸு தவ சுபாராணா
 ஸநகாஹம் ஹவஸுராபுஸு சூதாவிதம் வராயநம் ஸ்வம் தாவதாஸெஸு
 ராஜாதம் விஸுததொநிஸம் ஸ து ஸவபுஸு நியதா ஸவபுஸுசுஸொ
 நித்யுதேத்யுதாபுஸு || கஉ || தலெவ வஸுஸஸுதூயு சுயநெந
 ஸுயதிததஸுஸஸுஸிஷெத்யுதூபுஸு: "வாஹஸுஸுஸுஸுஸுஸு"
 ஸித்யுஸெஸு ஸிஸுஸுஸுஸு: | வஸுதூயுஸுஸுஸுஸுஸு: | "வஸுஸு
 ஸஸெஸுஸுஸு" உத்யுஸுஸுஸு: ஸுஸுஸுஸுஸுஸு: சுஸுஸுஸு
 தெ சுஜூநஸு ஸநகாஹிஸுஸுஸுஸு நாமா: மஜா:க|| மஸவெதி

இந்தப்பகவானுடைய பின்பாகமானது அவமதிக்கும், அதருமத்திற்கும்,
 அஞ்ஞானத்திற்கும் ஸ்தானமாகிறது. இவருடைய நம்புகள் நதங்களுக்கும்,
 நதிகளுக்கும் ஸ்தானமாகின்றன. இந்தப்புருஷனுடைய எலும்புக்கூட்டமா
 னது மலைகளுக்கு ஸ்தானமாகிறது. 10

இந்தப் பரம புருஷனுடைய வயிறானது முக்கியமான இரசத்திற்கும்,
 சமுத்திரங்களுக்கும், பிராணிகளுக்கும், பிரளயத்திற்கும் ஸ்தானமென்று பெரி
 யோர்கள் அறிகிறார்கள். இவருடைய இருதயமானது மனத்திற்கும், (சந்திர
 னுக்கும்) ஸ்தானமாகிறது. 11

அந்தப்பகவானுடைய கித்தமானது தருமத்தின் அதிஷ்டான தேவ
 தைக்கும், எனக்கும், உமக்கும் (ஸனகர் முதலிய) குமாரர்களுக்கும், உருத்திர
 ருக்கும், விஞ்ஞானத்திற்கும், சத்துவத்திற்கும் முக்கிய ஸ்தானமாகிறது. 12

நான் நீர் உருத்திரர் உமக்குமுன் னுண்டானவர்களாகிய (சனகர்; மரீசிமு
 தலிய) முனிவர்கள், தேவர்கள், அசுரர்கள், மானிடர்கள், நாகர்கள், பறவை
 கள், மிருகங்கள், பாம்புகள், கந்தருவர்கள், அப்சரஸ்திரீகள், யக்ஷிகள், இரா

மலவபூராவொரெனா யக்ஷா ரகெஷாஹுதிதமணொரமாஃ' |

பாஸவஃ விதரவ்விவா விஷ்ணுபூரணா ஓமஃ || 14

சுமெநு வ விவிபா ஜீவா ஜயவ்யுநஹளகஸஃ |

ஸ்ரீமகஷபுகெதவஸாராவடிதஸநயிதவஃ || 15

ஸவபும் பூரூஷ னவெஃ ஹிதம் ஹவ்ம் ஹவது யக் |

தெநெஷாவரதம் விஸ்வ விதவ்விதயிதிஷதா || 16

ஸயிஷ்ணம் ப்ரதவநுபூரணொ வஹிஸ்ர ப்ரதவதூஸள |

னவம் விராஜம் ப்ரதவம்ஸவதூஸபுஹிஃ பூமஃ || 17

ஹிதமணாஃ ஸிவபாஷ்டாஃ உரமாஸபுஜாதபஸுவெவி பாஸவம் உதம்
ஷாடாஃ விதபுபூஸுதபஸுக்ஷாரொஷெவெஷ்வாரொஷெஃ || 18 || சுநுஜிதி
ஜிவெ ஸ்ரமம் உ நஹு டகாஸிபெஷாம் தெ ஜிவக்ஷெஷாடாயஃ ஸ்ரம
கஸஃ ஸ்ரமவாஸிநஃ ஸவெவி பூரணிநம் நஹளகஸஃ பக்ஷிணஃ கெதவஃ
யநிசெகெது ப்ரஹுதப னேதூதிகாஃ தாராஃ சுஸிநாடாயஃ நஹளகஸஜிதி
ஸாயிராஷ்டா || 19 || ஸவபுஜிதி ஸவபு பூரூஷ னவ நததஃ ப்யயிதி
யபுஃ | ப்ரவாஸெந தஸ்யாவரிஷ்டம் வகூம் ஸ ஹிஜிதிஸ்யாயபூஹ-
ததூஷம் விவக்ஷித்யுபெந ஷாவஷெதெநெதி தெந பூரூஷெண விஸ்வ
ஜிதி ஹிஜிபெஷாயபுஃ | விதவ்விதயி டகாஸிபெஷாம் பக்ஷிணம் சுயதூதிஸபு
ஷு ஸ்வதூதிவி வுக்ஷெதூஷு ஸ உ விதவ்விதயி வூஷிதிஷ் தீதூயி
கூரூதம் விவக்ஷிதம் ந பரிஜாணம் சுநுபயொமாடிவரிஷ்டகவா || 20 ||
னவததூஷ்வாரொஹ-ஸ்யிஷ்டிதி | கஸள பூரணம் சுஜிதம் || கஸள வா
சுஜிதம் பூரணஜிதம் ஸுதெஃ ஸ்யிஷ்டம் ஜிவம் பூகாஸயநி வஹிஸ்ர
பூகாஸயநி னவம் விராஜெஹ பூகாஸயநி பூஹாணஜெவபுஹிஸ்ர பூ

கூசர்கள், பூதக்கூட்டங்கள், உரகர்கள், பசுக்கள், பிதிர்க்கள், சித்தர்கள், வித்-
தியாதர்கள், சாரணர்கள், விருகூங்கள், ஜலத்தில் வாசம்செய்யும் (மத்ஸியம்
முதலிய) ஜந்துக்கள், ஸ்தலத்தில் வாசம்செய்யும் (பிராணிகள் முதலிய) ஜந்துக்-
கள், ஆகாயத்தில் வாசஞ்செய்யும் (பக்ஷிமுதலிய) ஜந்துக்கள், மற்றுமுள்ள
அனேகவித ஜீவன்கள், கிரஹங்கள், (அசுவினிமுதலிய) நகூத்திரங்கள், (தூம
கேதுமுதலிய) உற்பாதங்கள், (மற்றுமுள்ள) நகூத்திரங்கள், மின்னல்கள், இடி-
கள், உண்டானதும், உண்டாயிருப்பதும், உண்டாகப்போவதுமாகிய இந்தப்பிர-
பஞ்சம் யாவும் அந்தப்புருஷனே. தமது பத்து அங்குலப் பரிமாணமுள்ள பிர-
தேசத்தால் வெகு பிர்ம்மாண்டங்களை மிகுதியும் வியாபித்திருக்கும் அந்தப்-
புருஷனால் இந்தப் பிரபஞ்சமானது வியாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. 13-16

இந்தச்சூரியன் தன்னுடைய மண்டலத்தைப் பிரகாசிக்கச்செய்து வெளிப்-
பக்கங்களையும் பிரகாசிக்கச்செய்வதுபோல் இந்த விராட்புருஷன் விராட்சரீ-

வெரஜதஸ்யாஹயஸ்யஸொ உத்யுஜதம் யத்யுமாஸு |
உஹிநெஷ ததொ ஸ்ருஷ்நு வுரூஷஸ்ய ஞுரத்யுயம் || 18

வாபெஷு ஸவபுலதாநி வுமஸு ஸ்ரீதிவபொ விஞு |
சுஜதம் கெஷஜஹயம் த்ரிஜெயெபுரயாயி உயபுஷம் || 19

காஸபதி||கன||நித்யுதூகூகம் உபாயிதம் உதாஜேதகூஸ்யுத்யுஸ்யாயுஜாஹ
ஸ உதி | சுஹபஸ்யுதி ஜெதமதாஜேதகூவபவ்யுபுரா சுஹெநெதி வஞு
விவகிவ்யுத்யுபெந வ்யுஅஷெஜெத்யும ராணயஜெகம் சுஹகஜெமயஸ்யுத்யு
மாஸு சுதிசூஜே ஸ்ரீதம் சுதொ ந கெவலம் ஸவபுதூகம் கிஹு சுஜேதகூஸ்யு
நிஜாந்ஹஸ்யுவி ஞுரூஸுர உத்யுயம் | நநு புவஹா தூகஸ்யு சுதொ
நித்யுதூகூபித்யுரூகூ தூநிஹாராய வனதாவாநஸ்யுத்யுஸ்யாயுஜாஹ-
புவஹா தூகஸ்யு புவேதகூஸகூபித்யுஷ ஜெஹிஜாஞுரத்யுயம் சுவாரம்
சுபுவஹாநலிஹு தகூபிதிவாவம் ஜெஹுண உ || ஹதாவாநஸ்யுஜெஹிஜா
விஹுதிஃ ஸதஜாபாந ஜெஹுதரஉதி வததா சுயஜெவாயு உதூ||கஅ||தஜெ
வஜேஸுரொ நித்யுதூக உத்யுதூ தஜாஸூதாநாம் ஹுதாநாம் வுபுஜெகூஷ
வ்யுஸ்யுபெதி உபாயுத வுபொஸ்யு விஸூஹுதாநீத்யுஸ்யாயுஜாஹ வாபெ
ஷிதி திஷ்ஜெத்யுதி ஸ்ரீதயொ ஹுரூபிதொகூம் தெ வாரா உவவாரா
கூஸாம் யஸ்யு ஸம் ஸ்ரீதிவா தூஸ்யு வாபெஷு கூஸஹுதெஷு ஹொகெ
ஷு ஸவபுலதாநி ஜீவாவிஞு ஜெஹுதா வுபொஸ்யு விஸூஹுதாநீதி
ஸாராநாயிகரூணம் சுயிஷாநாயிஷெ யயொரஹெஷெ விவகூயா வார
உதெகூவஉநம் ஸாராநூலி பூரயெணெதி வ்யுபுராதம் ஸவதி தெஷுமய
ஹெவித்யும உபாயுத த்ரிவாபெஸ்யுஜேதநீத்யுஸ்யாயுஜாஹ—சுஸ்யுஸு
ரஸ்யு ஸஹஸ்யுத்ரிவாபெஜேதம் நித்யுஸுஹம் ஜிவி உஸ்யுதொகெஷு நத்ரி
ஹொகூபித்யுயம் தஜெவ த்ரிவாபெஷுதூ ஹெத்யுவித்யும உபாயுதஹ—

ரத்தையும் பிரகாசிக்கச்செய்து பிறும்மாண்டத்திற்குள்ளும் வெளியும் பிரகாச
முண்டாக்குகிறான். 17

அந்த விராட்புருஷன் பயமற்றதாகிய தன் ஆனந்தத்திற்கும் பிரபுவாகிறார்.
ஏனெனில் மரணதருமமுடைய கருமபலனை அதிக்ரமித்திருக்கிறார். ஓ நார
தரே! ஆகையால் இந்தப்புருஷனுடைய (பிரபஞ்சரூபனாயினும் ஆனந்தத்திற்
குப் பிரபு என்ற) இந்த மகிமை அபாரமானது. 18

பூமிமுதலிய உலகங்களைப் பாதங்களாக உடைய பரம்புருஷனுடைய பாதங்
களில் ஜீவர்கள் இருக்கிறார்களென்று பெரியோர்கள் அழிகிறார்கள். மூவுலகங்
களுக்கும் கிரகபோன்ற மகாலோகத்தின் மேலான ஜனலோகம், தபோலோகம்,
ஸத்தியலோகம் இம்மூவுலகிலும் அழிவில்லாத சுகம், கேசமம், மோகூதம் இம்
மூன்றும் கிரமமாக அமைந்திருக்கின்றன. 19

வாடாஸ்த்யொ வஹிஸ்தாஸந்நபுஜாநாம் ய சூஸ்ரதாஃ |
 சந்த்ரஸ்த்யொக்ஷாஸ்தாஸநொ மூஹநெயொ வபுஹபூதம் || 20

ஸுதீ விவக்ருதே விஷ்ணுஸநநாஸநநெ உஸெ |
 யதவிஷ்ணா வ விஷ்ணா வ வுருஷஸ்துஸ்யாஸ்ரயம் || 21

சூயாணாம் தொகாநாம் திபுபுடாஹெபுடாகம் தஸு திபுபுடாம் தஃவரி
 தநாநொகம் தெஷுயயாகுதே திபுதாடிகையாயி நிஹிதம் ததூதி தொக்ஷாம்
 மஸுரநெவ ஸுஃவம் திஹெபுடாகஸு க்ரேதேகிஸுநகெவவி க்ஷாநெ ததூ
 தூநாம் ஸாநக்யாமாநா விநாஸிஸுஃவம் ஜநதொகெக்ஷபூதம் சுவிநாஸு
 வம் யாவஜீவா ஸஸுநா வரிதூமாஸு கிஹு திஹெபுடாகநிவாலிநாம் க்ஷா
 நெ நெத்ரதொக்ய டாஹொஷாவீயிதாநாம் தடா ததூமதிநாடிக்கேதேசுபு
 மதிஸி தவொதொகெ தஸுஜாவாஸு க்ஷேதேவ வக்ஷுதி ஹி த்ரதொக்ஷாம்
 திஹிதாநாயாம் ஸக்யாஸுஸுஷுணாநா யாநுதிஷுணா திஹெபுடாகா
 ஜநம் ஹுதாடியொதிடதாம் உதி ஸதூதொகெக்ஷவம் ரொக்ஷம் தக்ஷுதூ
 ஸதேகிஸு வனதெஷவ நெவதி தூயிகாரிஸெஷெந உவவாடியந் திவா
 திபுபுடிகுஸுயாபுடாஹ க்ஷாநாஹி ந வுஜாநெ வுதூதிரதிவெ
 ணெதூ புஜாம் நெஷிக ஸுஹயாரிவாபுஸ்யதயம் தெஷாஸுதூதாம்
 த்ரதொக்ஷா வஹிராஸந் மூஹநெயஸுஹம் யஸுதாபுஹபூதம் ஸுஹ
 யதூ புதாஹிதம் சுயவாயிகாரிஸெஷம் || உ || வனகெஸு வஸுநநெஷெ
 ந ந க்ஷதூஹிநிஷயஹி திபுபுடந் ததொ விஷுதீ வுக்ரேதிகுஸுயா
 யுடாஹ ஸுதீ விவிதம் ஸுஷு சுஹதீதி விஷுதீ வுருஷம் க்ஷேதூஜம்
 ஸுதீதாமுள தக்ஷிணாநாஸ விவக்ருதே வயதிஸு கயம் ஹதெ ஸுதீ
 ஸாஸநாஸநெ ஹொமாவவமது ப்ராஹ்மிஸுயநஹதெ ததூஹெதூதெ
 ந வுநவிடுஸெஷணம் யக்ஷதம் சுவிஷ்ணாக்ஷுநாஹொ வனகாவிஷ்ணா வ ததூ
 யநொ வாஸநாஹொ சுதூ || உக || ததேவம் விராபகவதிடநாம் மஹ

புத்திரன் முதலியவர்களை உண்டுபண்ணுத நைஷ்டிகப் பிரமசாரி, வானப்
 பிரஸ்தன், சன்னியாசி இவர்களுடைய மூன்று ஆசிரமங்களும் முவுலகுக்கும்
 வெளியில் பரமபுருஷனுக்கு மூன்று பாதங்களாக இருக்கின்றன. பிரம்மசாரிய
 வீருதமில்லாத இருகஸ்தனுடைய ஆசிரமமானது முவுலகுக்குள் மற்றொரு பாத
 மாகிறது. 20

பலவிதமாகவும் நன்றாய் வியாபித்தவராகிய கேஷத்திரஞ்ஞன், போகத்திற்கும்
 மோக்ஷத்திற்கும் சாதனமாகிய இரண்டு மார்க்கங்களைக் (தென்மார்க்கம் வட
 மார்க்கம் தாமாதிகதி அர்ச்சிராதிகதி) கற்பித்தார். அவ்விருண்டில் ஒன்று கரும
 ரூபம் மற்றொன்று உபாஸனரூபம். இந்த கேஷத்திரஞ்ஞன் அவ்விருமார்க்கங்
 களுக்கும் ஆசிரமமானவன். 21

யஸ்யாடிணம் விராஜஜேது ஹதெந்ரீயமுணாதகஃ |

தடிவூதேதுமாவிஸுஜோவிஸூயடி ஹவாதவநு ||

22

யடாஸு நாவூநூநாடிஹஜாவஸம் ஹோதூநஃ |

நாவிடிம்யஜேதுஸம்ஹாராநூருஷாவயவாடிதே ||

23

தெஷு யஜேதுஸு வஸவஃ ஸவநஸுதயஃ கஸாஃ |

ஹம் ஏ டேவயஜநம் காரொ வஹமுணாநீதஃ ||

24

வெவித்ரேகா தகாரணஸ்யேஸுரஸு ததெஹக்ஷணம் டிஸ்யுயிதம்
தஸாஅராபஜாயதே துஸ்யாயுடோஹ யஸாஅதி யஸாடிணம் ஜஜேது
ஹதெந்ரீயமுணாதகோ விராடிஜஜேது ஸாரஸுரஃ தஅஸம் விராடி
ஹம் டிவ்யம் சுணாநு சுதிசுராதவாந் ஸூயடி ஹவதி வடுவெடாகூடுவே
டிஷ்டானோஹ|| ௨௨ || நநெவம் வாருஷவனவ தெததவடூஹிடியஜஸுத
தாயநாநாநு சுப்யுழாவாசு யஜேது வாருஷாராயநம் ந ஸ்யேடி
தூஸங்கு ததாரிஹாராய யதூருஷெணெதி டேகூயடும்ஸம்யுஹடிஸு
யதியடேதி சுஸ்யுதி விராபதயடூதிணம் ததெஸ்யவ பூகூதகூசு நாஹ
ஹம் நாஹம் தஸாடிஜஸு ஸம்ஹாராந் நாவஸம் தடா தெஷு ஸம்ஹ
ரெஷு ஸாயேஷு ஸதூவாருஷாவடுவெரெவ ஸம்ஹாராஸம் ஹதா
ஹதி வதூயேடநாநுயம் || ௨௩ || தானெவ டிஸ்யுயி தெஷுதி வநஸுதயொ
யடுவாம் டேவயஜநம் யஜுஹதிஃ ஹம் தெதி வவநாசு யஜுஹெடஸூநெ
ஹவவிஷ்டஃ சுயயதீதி மஜேதே வஹமுணாநீதஃ வஸனாஅகாமம் || ௨௪ ||

எந்த ஈசுவரனிடம் அண்டமானது உண்டாயிற்றோ அந்தப்பகவானிடமே
(பூமி முதலிய) பூதங்கள் (சகலம் முதலிய) இந்திரியங்கள் (சத்துவம் முத
லிய) குணங்களின் சுவரூபனாகிய விராட்புருஷனுண்டானான். அந்த ஈசுவரன்
விராட்புருஷனுடைய தேகத்தையும் அண்டத்தையும் சூரியன் கிரணங்களால்
எங்கும் வியாபித்துப் பிரகாசிப்பதுபோல் அதிர்கிரமித்திருக்கிறார். 22

விராட்புருஷனுடைய அந்தரியாமியாகிய இந்த ஈசுவரனுடைய நாயியிலு
ண்டான கமலத்தினின்று எப்பொழுது நான் உண்டானேனோ அப்பொழுது
புருஷனுடைய அவயவங்களைத் தவிர யாகத்திற்கு உபயோகமுள்ள பதார்த்தங்
களை நான் அடையவில்லை. 23

சிரேஷ்டனாகிய ஓ நாரத! அந்தப் புருஷனுடைய அவயவங்களுக்குள்
யாகத்திற்குரிய பசுக்கள் யூபங்களுடன் தர்ப்பங்கள் † இந்த யாக பூமி அநேக

† இந்த யாக பூமி என்றதால் பிர்ம்மதேவர் யாக பூமியிலிருந்து நாரதருக்குக்கூடுகிற
ரென்பது விளங்குகிறது.

வஸூதிநோஷயயஸூஹா ரஸதொஹஜொ ஜயு |

ஃவொ யஜுமிஷி ஸாஜாநி வாதுஹொபுதும் வ ஸது || 25

நாஜயெயாநி ஜொராஸு டகஷிணாஸு வுதாநி வ |

ஜெவதாநுகுஜி கஹுஸுஸு வஸூஜெவ வ || 26

மதயொ உதயஸூகா: ப்ராபஸுதித் ஸஜவபுண |

புருஷாவயவெரெதெ ஸஹாராஸுஸுதா யா || 27

உதிஸுஸுதஸுஸார: புருஷாவயவெரெஹ |

தஜெவ புருஷம் யஜித் தெநெவாயஜஜீஸுர | 28

வஸூதிநீதி வஸூதிநி வாதுநீதி ஷயய: ஸூஹாஜய: ஸூஹா: வுதா
நய: ரஸா: யுராஜய: ஸுவணபுநீதி ஹொநி ஜொஸு வாதுஹொபு
தும் ஹொதாநி கஜு||உ|| நாஜயெயாநி நாஜயெயாநி ஜொதிஷொ
ஜாநி ஃஜாநி-நாஜுக்ஷா: ஜொஹி ஸூஹாகாராஜய: ஜெவதாநுகுஜி
உஜெஸ: கஹு: வொயாப.நாநி கஜுவகி துந: சுநெநாஹம் யகஜு உதி
ஸுஸு: தஜுஜெஹொ ந புகார:||உ||மதபஉதி|மதய: விஸுசுஜாஜா:
தய: ஜெவதாபுநாநி ப்ராபஸுதித் ஹொபுஸுராநி கபதஸு ஹவகி
ஸஜவபுண||உ|| உதி. ஸுஸுதா: ஸவாநிதா: ஸஹார: யெந ஸொ
ஹெநெநெவயஜெநெவ சுநெந யஜெந யஜுயஜெநெவா உதி ஜொ
யுஸுதிவிதி||உ|| தெந ஜெவா சுயஜெநெதுஸுயபு ஸ வு வஹம்

குணங்களுடன் கூடின (வசந்தம் முதலிய) காலம் பாத்திரம் முதலியவைகள்
ஒஷதிகள் நெய் முதலியவை (மதரம் முதலிய) ரசங்கள் (சுவர்ணம் முதலிய)
லோகங்கள் மிருத்திகைகள் ஜலம் ருக்குகள் யஜுஸ்ஸுகள் சாமங்கள் (பிரமா,
ஹோதா, அத்வரியு, ஆக்னீத்திரன் முதலிய) நான்கு ரித்துவிக்குகளைச் சார்ந்த
(தரிசபூர்ணமாசம் முதலிய) கருமங்கள் (ஜியோதிஷ்டோமம் முதலிய) பெயர்
கள் (ஸ்வாஹாகாரம் முதலிய) மந்திரங்கள் தக்ஷிணைகள் விருதங்கள் தேவதை
களின் உத்தேசம் (கருமங்களின் வழியைக் கூறும்) கிரந்தம் சங்கற்பம் அனுஷ்
டானத்தின் பிரகாரம் (விஷ்ணுக்கிரமம் முதலிய) கதிகள் தேவதைகளின் தியா
னங்கள், சிரத்தை பிராயச்சித்தம் (செய்த கருமங்களை) பகவானிடம் அர்ப்ப
ணம் செய்தல் இந்தப் பதார்த்தங்களை நான் அந்தப் புருஷனுடைய அவயவங்
களால் சம்பாதித்துக் கொண்டேன். 24-27

இவ்விதம் புருஷனுடைய அவயவங்களால் சம்பாரங்களைச் சம்பாதித்துக்
கொண்டு பிரபுவும் யஞ்சுவருபனுமாகிய அந்தப் புருஷனை அந்தப் பகவானைக்
கொண்டே பூசித்தேன். 28

ததவ்ஷ ஸ்ராதா ஹே ப்ராஜாநா வதயொ நவ |
சுயஜநுக்ஷேதம் பௌருஷம் ஸுஸஜாஹிதாஃ || 29

ததஸ்ர உநவஃ காது ஂரஹீரெ ஂநயொ஽வரெ |
விதரொ விஸுயா றெத்யா உநுஷாஃ ச்ருதுவிவிபுஸா || 30

நாராயணெ ஹவதி தஜிஃ விஸுஜாஹித |
ஸ்ரஹீதாயொரூமுணஸுமபா஽வமுணஸுதஃ || 31

ஸுஜாஜி தநியுகொ஽ஹம் ஹரொ ஹரதி ததஸஃ |
விஸ்ரம் பௌருஷா஽வெண வாரிவாதி த்ரிஸுதிபுசு || 32

ஃஸுபுயதி ஃராஹம் ததஹி வுதம் ஹ்ராஜிநு஽வெண சுவுதம் ஸுதம்
சுநெந பௌருஷம் ஜாதஜெதஹத்யஸுயொபொ ஃஸரிபுதம்||உசு|| ததஹி
காமெ஽ஸெஸு சுவஸரொ||நு|| யபிஷாநஜெத்ய தசுபுஸுதாநாயபுஃவ
ஸஹாதி| நாராயணஹி சூஹிதம் சுயிஷிதம் ஹவதெதெஹதஃ யஃஸுதம்
சுமுணம் ஸமபா஽வ ஸ்ரஹீதா ரியா யா உரவொமுணாயெந தவிநு||நசு||
யதாஸுஜிதெத்ய தசுபுஸுதாநாயபுதம் ஸ வநஷஹவாநு ஸவெபுஷாஃ
ஜெதெஸுரஹி ததவஸஹாதி பாவநம் துஸுபஜெவ கரொதீத்யாஹ—
ஸுஜாஜிதி|பௌருஷா஽வெண ஸ்ரிவிஷ்ணு஽வெண த்ரிஸுதிஃ ரியா தா
யாரயதீதி தயா ஸஃ||நஉ|| யவெஹம் விஸ்ரம் யதாநுக்ஷேதெத்யவாஜி ஸவபு

பிறகு பிரதாக்களாகிய அந்த ஒன்பது பிரஜாபதிகளும் சாவதானமன
துடன் (ஸ்வபாவமாக) அவ்வியக்கதனும் (இந்திரன் முதலியவர்களின் ரூபத்
தால்) வியக்கதனாகிய புருஷனைப் பூசித்தார்கள். 29

பின்பும் (சுவாயம்புவன் முதலிய) மனுக்கள் மற்றுமுள்ள முனிவர்கள்
பிதிர்க்கள் தேவர்கள் தைத்தியர்கள் மானிடர்கள் இவர்கள் யாவரும் தங்கள்
தங்களுக்குக் கிடைத்த சமயத்தில் யாகங்களைச் செய்துப் பிரபுவைப் பூசித்
தார்கள். 30

இந்தப் பிரபஞ்சமானது பகவானாகிய நாராயணனிடம் அமைக்கப்பட்டி
ருக்கிறது. அந்த பகவான் சுவபாவமாக (சத்துவம் முதலிய) குணங்களில்
லாதவர். சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் மாயையின் மிகுதியான குணங்களைக்
கொகிக்கொள். 31.

அந்த ஈசனால் பிரேரணை செய்யப்பட்டு நான் படைக்கிறேன். உருத்திரன்
அவருக்குச் சுவாதீனமாக விருந்து சங்கரிக்கிறார். மாயையைத் தரித்த அந்தத்
தாமோதரன் பிரபஞ்சத்தைப் புருஷரூபத்துடன் பரிபாலனம்செய்கிறார். 32.

உதி தெழலிஹிதா தாத யதெததநுபுரவலி |

நாநுட மவதஃ கிவிடிவா வடிவஸதாதகடி ||

33

ந லாரகீ ரெஜ்ஜ ஜெஷாவருகஷுதெ

ந சுஹிபுரிநெ உநவொ ஜஷாமதிஃ |

ந ரெ ஹுஷீகாணி வதகூஸதயெ

யநெ ஹுடளதூண வதா யுதொ ஹரிஃ ||

34

வொரஹம் ஸராராயமயவொராய

புஜாவகீநாஹிவநிதஃ வதிஃ |

சுலூய யொம நிபுணம் ஸரஹித

லம் நாயுமஜம் யத சூதஸம்ஹவஃ ||

35

புஸாநாம் ஸாரோநொதூரம் யதூதம் வாஸுதெவாத்ரொ ப்ருஹஸ்வா
நொயெடாவதி தகவதஹி | பாராஷ வனவெதமம் ஸவபிதிராதி ப்ரு
திராய யதீயகூதம் ததவஸம்ஹதி | உதீதி ஸதஸதாதகம் காயகார
ணாதகம் ஹவ்யம் ஸுஜீம் ஹவதஸகாஸாநிநுக ந ஹவதீதூதூ || ௩௩ ||
யதூதம் யயா ராம் ப்ருபுலீஷிஹொ சுவிஜூய வரம் உதவனதாவகம் யதொ
லி ரெ உதி ததவபாஷொவஸாஹதி | நெதி | யசு யவூக ரெ யியா
டளதூணம் ஹதூஷெகம் ததூதெந ஹுடாஹரிஃ யுதஃ யூதஃ சும
ஹொநாநி சுதஃ ரெவாம் உநவெநி யாணாம் வுதூயம் ஸதூயடாம் | ந து
தகபுஹாவெநெதூயடம் || ௩௪ || சுதூ ஸாநுஹவெவொநயவூத்ரொகாஸூம்
புரோணயதி ஹாஸூம் ஸ உதி | ஸொஹம்ஸரோநாயாநிஃ ஸவெடாதூ
ஷெடாவி பொமரோஸிதூவி யத சூதநொ உதவஸம்ஹவஃ ஜநதவெவ நஜூத
வாந் கதொநுஸு வாநதூ வனதூ துதீயஸநெய வொஷாஜவெவகூதெ||

சிருஷ்டிக்கப்படும் காரிய காரண சுவரூபமாகிய எதுவும் பகவானைத்தவிர
மற்றொன்றும் இல்லை. ஓ நாரத! நீ கேட்டபடி உனக்கு நான் கூறினேன். 33

ஓ நாரத! என்னுடைய வாக்குப் பொய்யாகாது'என்மனதுக்கு எப்போதும்
அசத்தியத்தின் சஞ்சாரமில்லை. என்னுடைய இந்திரியங்கள் கெட்ட வழியில்
சஞ்சரிக்கா. ஏனெனில் பக்திப் பெருக்கமுள்ள மனதாலல்லவா நான் ஹரியைத்
தியானம் செய்கிறேன். 34

அந்த நான் வேதமயனாயினும் தவத்தைச் சரீரமாக உடையவனாயினும்(கசி
யபர் முதலிய) பிரஜபதிகளால் நமஸ்கரிக்கப் படுகிறவனாயினும் (அவர்களுக்கு)
பதியாயினும் சிறந்த யோகத்தை அப்யாசம் செய்தவனாயினும் சாவதான
மனமுள்ள வனாயினும் எந்தப் புருஷனிடமிருந்து நான் உற்பத்தியானேனோ
அந்தப் புருஷனை நான் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. 35

நதொ஽ஸூஹக்ஷுரணம் ஸஜீயுஷாம்
 ஹவஹீஃ ஸுதூயநம் ஸுஜஜ்ஜஹே |
 யொ ஹூராதூராயாவிலவம் நு வயபுமா
 ட்யூயா நஹவ்ஸூராக்ஷயாவரெகூதஃ ||

36

நாஹம் ந யத்யம் யஜுதாம் மதிம்விஹு
 நஃ வாஜஜெவஃ கிஜுதாவரெ ஸுராராஃ |
 யநாயயாரொஹிதஸுஃயஸிஹி
 விநிதிபூதம் ஸூராதஸஜம் விவக்ஷஹே ||

37

நடு|| நதஹி தயா ஸஜீயுஷாம் ஸரணாமதாநாம் ஸம்ஸாரநிவதபூகம்
 சிம்ஹாவஹம் ஸுஸெவ்யம் ஹரணம் நதொஸி ததொ஽விஹு ஜஹக்ஷந
 ஜாதவாநஸீதி கெஹேகிகந்யாயெநாஹ-யொஹீதி | ஸூரீடாபா விஸூராரம்
 யம் ஸுபஜிவி வயபுமாபூரிஸஹோ நிஷெயெ வளதாவாநிதி ஜாதவாநி
 த்யூஃ! சுவரெ கூதொ ஜாநீயம் ததொஸூஹரணம் நதொஸீதி வ-
 வெஹெணவ ஸம்வஹம் நநு ஸவபூஜஃ க்யம் ந ஜாநாதி சுஜாஹாவாஹிதி
 ட்யூஷ்டாஹெநாஹ-யயா ஸுஸூரானம் நஹொந பூரஹீதி ததஃ நஹி
 வஸுஷாஹிஸுநம் ஸவபூஜஃ நிஹக்ஷீதிஹவம் தயா வ வக்ஷதிஹுபத
 ய வளவதெந யயுரானேநத தயா க்ஷிவி யஜ்ஜரானாநி வ யா நநுஸாவ
 ரணா ஹதூஜிஸூதிஸு யொ கஸ்யாயுக்ஷம் வாரெஹேராவ ஸொ சுமவெ
 ட்யபிவாநவெஹேதி ||நசு|| வளதஃபு-வஸ்யதி ஆஸூரம் நெதி | வாஜஜெவஃ
 ரூஃ! யஸூ சிதாம்மதிம் வாராயபூஷூர-ஹம் கிஹு ஹம் பூவஸூர-
 வம் தஸூ ராயயா நிதிபூதம் விவக்ஷஹேவிஹி தடிவி சூதஸஜம் ஸுஜாதாநாநு
 ர-ஹவெஹ ந து க்ஷிஸம் ரொஹிதஸுஃய ஹத்யஹேஜாநெ பூவஸு

ஆகாயமானது தனக்கொரு முடிவை அடையாததுபோல் தன்னுடைய
 மாயையின் விரிவை (அல்லது மகிமையை) இவ்வளவென்று அறியாத அந்த
 பகவானுடைய சரணம் புகுந்தவர்களுக்குச் சம்சாரபந்தத்தைப் போக்குவதும்
 மங்களத்தைக் கொடுப்பதும் சுவபாவமாகவே மங்களவடிவம் கொண்டதுமாகி
 ய பாதாரவிந்தத்தை நான் நமஸ்கரிக்கிறேன். அவ்விதமிருக்கமற்றவர்கள் எவ்
 விதம் அந்த மாயையின் மகிமையை அறிவார்கள். 36

அந்த பகவானுடைய பரமார்த்த சுவரூபத்தை நான் அறியேன். நீங்க
 ளும் அறியமாட்டீர்கள். வாமதேவரும் (உருத்திரர்) அறியார். மற்றுமுள்ள
 தேவர்கள் எவ்விதமறிவார்கள். (1) அந்த ஈசுவரனுடைய மாயையால் மோக

(1) அந்த ஈசுவரனுடைய மாயையால் மோகமடைந்த புத்தியுடைய வர்களென்பது
 இங்கு பகவானுடைய சுவரூபத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமைக்கும் பிரபஞ்ச ஞானத்திற்
 கும் காரணமாகிறது.

யஸ்யாவதாரகஜாணி மாயனி ஹ்ருஷ்டாடியம் |

நயம் விந்நி தக்தே ந தகெஸே ஹ்ருவதே நமஃ ||

38

ஸ வளஷ சூர்டுஃ பாரூஷ்டுஃ கஸ்யே கஸ்யே ஸ்ரஜதூஜம் |

சூதநெநுவாதநாதாநம் ஸம்யஜதி வ பாதி வ ||

39

விஸுஸம் கெவமம் ஜீராமம் ப்ரதூக்ஷ்ருவவ்விதம் |

ஸத்யம் ப்ரணைபுநாடினம் நிமபுணம் நிதூஜயமம் ||

40

ஜீராமே உ ஹேதும் || ௩௭ || நநு ஸவெபுவிதம் வண்புபதொ டுபுஸ்யுதெ
ததூஹயஸ்யுகி || ௩௮ || சுவதாரகஜாணி ஸங்கெவதொ டுபுபதி | ஸ
உதி | ஸ வளஷம் சூர்டுஃ ஹ்வாங் யம் பாரூஷாவதாரஸ்து ஸ்ரஷ்டுரூபிகம்
கரோதி சூதநாதாந ஜாதநேதி கதூடாடிபிகரணம் ஸாயநம் கஜே உ
ஸ்யபரேவெத்யுபுடம் | பாரூஷாவதாரம் ஸ்ரஷ்டுரூபிகஜாணீதிஸங்கெவொ
கி || ௩௯ || நயம் விந்நி தக்தேநெதூக்தம் கிதேக்தித்யுபெக்யபாரீஹ—விஸு
ஸிதி | ஜீராமம் கெவமம் ஸத்யம் ததூ வடாடிபிகாரவ்யுதிஜீராமவ்யவெஜா
யுடம் விஸேஷணாநி விஸுஸம் விஷ்பாகாரஸாநுந்யதம் ப்ரதூக்ஷ்ருவவ்விதம்
நாரம் சுவதவ வஸ்டிக்ஷ்ருஷ்டுஹாடிபிகாரிதம் சுவஸ்திதம் ஸ்ரீராயதொ நிமபு
ணம் மூணகாயுடம் ஹி மூணவ்யுதிருகாயுடம் உவதி படிவி வ்யுதிஜீர
ாமேவி ஸாநுவ ஜீராமேவெதி | ந யாநுஜாடி ஷோஷயுதம் தயாவ்யுதம்
காரணவ்யுதிஷோஷெஸ்யா தயா ஹதீதி வ்யவ்யுதெ வ்னவிரெவ விஸே
ஷெனெஃ தவ்யுதூபேவி ஸேதிதம் கிந்ர யபிகாரவசு தகஸத்யம் டுபுஷ்டு
ந யாவ்யு ஜீராமம் ஷபிகாரஸுஜீராம—சுநாடினம் ஜீராமாஸாநுநிதம்
சுவதவ ஜீராமநாராஸ்தி க்ஷெக்செனாவி விகாரொநாஸ்தி வ்யுதிபரிணாபாவ

மடைந்த புத்தியுடைய வர்களாகிய நாம் அவருடைய மாயையால் இந்தப் பிர
பஞ்ச ரூபம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்று நம்முடைய அஞ்ஞானத்திற்கு அனு
குணமாக அறிகிறோம்.

37.

நானும் மற்றவர்களும் எவருடைய அவதார சரித்திரங்களைத் துதிக்கிறோ
மோ (துதித்தும்) உண்மையாக எந்த பகவானைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை
யோ அந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

38.

ஆதியிலிருப்பவரும் ஜன்மமில்லாதவருமாகிய அந்தப் புருஷன் ஒவ்வொ
ரு கற்பத்திலும் தாமே தம்மிடத்தில் தம்மைப் படைத்துக்கொள்கிறார். பரி
பாஸித்துக் கொள்கிறார். சங்கரித்துக் கொள்கிறார்.

39.

ஓ நாரத! பிரசன்னமான தேகம் இந்திரியங்கள் மனம் இவைகளுடைய
முனிவர்கள் விசத்தமும் நிர்மலமும் ஞானசுவரூபமும் சுவயம் பிரகாசமும் சந்
தேகம் முதலியவை இல்லாததும் ஸ்திரமும் சத்தியமும் பூர்ணமும் ஆதி அந்த

ஃஷெ விந்னி உநயஃ ப்ராணாதெந்நி யாஸயாஃ |
யதா ததெவாவஸ்துகெஷுவிந்நாய்யெத விஷுதஃ ||

41

சூரெஷா2வதாரஃ வுரூஷஃவரஸு

காருவஸாவஸதநஸ |

பூவூ விகாரொ முண ஈநி யாணி

விராடிராடீஸாவஸ வரிஷு ஹதஃ ||

42

கூயாஸு ந ஸனி யதஃ வகுணஃ ஸவகுருஹைதஃ நிது2அயம் நிதும்
ஸவகுரொ2அத ப்ரதீதிஸப்யெ விவரபாயுதஃ சுஅயரிதி||சௌ|| ஃஷெ2அதி |
ஹெ ஃஷெநாரத ப்ராணாதெந்நி யாஸயாஃ ப்ராஸஹதெஹெந்நி யபிநஸொ
யயாவதி | சுந்யா ததஜ்ஜாதெ காரணரொஹ—யதா து ததெவ ப்ரகாஸ
பாநதெவ சுஸதானகெஷுவிஷுதஸுதாதி ரொய்யெதெதி || சக ||
கஸு2கஸு சூதாநம் ஸுஜீதீது2கம் கெதெஸு ஸுஜீபாநாவதாராஃ தா
நவதாராநிஸுரொஹ யாவடியாய ஸபாவதி சூடி2அதி ! வரஸு ஹதஃ
வூரூஷஃ ப்ரகூதி ப்ரவதகம் ஹஸஸஹஸு2ஷெ2து2கொலீ2அவி2மு
ஹம் ஸ சூரெஷாவதாரஃ வகூதி ஹைகாடிஸொ ஹதெதய2யாவஹவிரா
தஸு2ஷெ2 வூரூ விராஜி விரயயு தஸி2வ | ஸா2ஸொநிவிஷு2 வூரூ
ஷாவியாந2வாவ நாராயண சூடி2தெவ2அதி தது தயா யொகூ || விஷொ
ஸு தீ2ணிர2வாணி வூரூஷாவூ2நு2தொ வி2ஃ | ப்ரய2ம் 2ஹதஸு2
ஷி2 அிதீயணுணஸம்ஸி2து | துதீயம் ஸவகுருதஸுனாநி ஜாக்ஷா வி2ம்
யு2தெ தயாவி காவஸு ஸாவஸு ஸதஸதி காய2காரணா2திகா ப்ரகூதி
ஸு வனதாஸு2தப2ம் 2ம் சூ2நி காய2ாணி ப்ரஹ்மாத்யொ முணாவதாராஃ
தகூ2த்யொ விவகுதய2அதி வகூ2யு2ம் 2ம் 2ஹததம் 2பூ2ம் 2ஹாஹகுதாநி
கூ2தொ2து ந விவகூ2தம் விகாரஃ சுஹங்காரஃ முணஃ ஸகூ2தி விராடீ ஸபி
ஷிஸா2ரம் ஸா2ரடீ வெராஜி ஸாஸுஸாரம் வரிஷு2ஜி2ம2ம் வுஷிஸா2ரீ
ஸு||சௌ|| சுய வா கிம் வஹுநாஸம் கெஷெவண ஸுணம் | ச ஹரிதி | சுஹம்

மில்லாததும் குணமில்லாததும் நித்தியமும் துவைதமில்லாததுமாகிய பிரம்
மத்தை அறிகிறார்கள். இந்தப் பிரம்ம சுவரூபமானது அசத்துக்களின் தர்க்
கங்களால் எப்போது வியாபிக்கப்படுகிறதோ அப்போது மறைந்திருக்கிறது.

வியாபனாகிய பரமாத்மாவுக்குப் புருஷன் ஆதியில் ஏற்பட்ட அவதாரமாகி
றான். இந்தப் புருஷனே, காலசுவரூபன். காரியகாரண சுவரூபப் புரகிருதி
புடையவன். மனம் முதலியவைகளின் காரியங்களாகிய குணவதாரங்களின் வடி
வமானவன். மகாபூதங்களின் சுவரூபமுடையவன். அகங்கார வடிவமானவன்
சத்துவம் முதலிய குணங்களின் சுவரூபமுடையவன். இந்திரிய சுவரூபன், ஸம
ஷ்டி சரீரமானவன். வைராஜன், ஸ்தாவராஜங்கம சுவரூபன்.

42

சுஹம் ஹவொ யஜே ததெ ப்ரஜேஸா
 டக்ஷாடியொ யெ ஹவாடியஸு |
 வுதொகவாதுா: வமதொகவாதுா
 நுதொகவாதுாஸுதொகவாதுா: ||

43

மஸவபுவிந்யாபரவாஸனேஸா
 யெ யக்ஷாஸக்ஷாஸமநாமநாயா: |
 யெ வா ஃஷீணாஜேஷஹா: விதுணா
 நெதெநுநு வுதொகவாதுா: ||

44

சுதெநு வ யெ ப்ரெதவிஸாவஹத
 சுதெஸாணயாஜேமவஸுயீஸா: |
 யதீணு தொகெ ஹவநுஹவ
 நெஜஸுஹவஸு துவத தாவசு ||

45

ஸ்ரீ ஹீ விஹதூதவதீஸுதாண
 ததம் வரம் ரதவவதவாஸு |

ஹவொ ருதூ: யஜே: விஷு: டக்ஷாடியொ ததெ ப்ரஜேஸா: தவ
 தொகவாதுா: வாதாஹாடியிவதயி: || 1 || மஸவபுதி மஸவபுதிநாஸீஸா:
 யக்ஷாதிநா: நாயா: ரக்ஷாஸமெதி ஸநிஸாஷு: || 2 || ஃஷீணா: விதுணா: வ
 நெஸுஷா: || 3 || சுதெநு: ததெ ப்ரெதவிஸாவஹத: கி: வஹநா யதீணு: ம
 வதாதிதவ: வரநெவ ததீதிதுய: || 4 || ஹவசு நெஸுயபுய: || 5 || ஹவசு
 தெஜோயு: || 6 || ஹவசு ஹவசு: || 7 || ஹவசு: || 8 || ஹவசு: || 9 || ஹவசு:
 வம: ஹவசு: || 10 || ஹவசு: || 11 || ஹவசு: || 12 || ஹவசு: || 13 || ஹவசு:
 விஹதூ: வஹதூ: || 14 || ஹவசு: || 15 || ஹவசு: || 16 || ஹவசு: || 17 || ஹவசு:

நான் (பிரமன்) சிவன் விஷ்ணு தக்ஷன் முதலிய பிரஜாபதிகள் நீ
 (நாரதர்) சுவர்க்க லோகத்தைப் பரிபாலிக்கும் இந்திரன் முதலியவர்கள்,
 பக்ஷிலோகத்தைப் பரிபாலிக்கும் கருடன் முதலானவர்கள், மானிடலோக
 அரசர்களாகிய மனு முதலியவர்கள், பாதாளலோகத்தின் அதிகாரிகளா
 கிய அனந்தன் வரசுகி முதலியவர்கள், வித்யாதர சிரேஷ்டர்கள், சாரணோத்த
 மர்கள், யக்ஷசிரேஷ்டர்களாகிய குபேரன் முதலியவர்கள், இராக்ஷச சிரேஷ்டர்
 களான இராவணன் முதலானவர்கள், உரகசிரேஷ்டர்கள், நாகசிரேஷ்டர்கள், ரிஷி
 சிரேஷ்டர்களாகிய வசிஷ்டர் முதலியவர்கள், பிதிர் சிரேஷ்டர்களான அநியமா
 முதலியவர்கள் தைத்தியசிரேஷ்டர்களான பிரஹ்லாதன் முதலியவர்கள் சித்த
 சிரேஷ்டர்களாகிய கபிலர் முதலியவர்கள் அசுரசிரேஷ்டர்களாகிய மயன் முத
 லியவர்கள், மற்றுமுள்ள பிரேத சிரேஷ்டர்கள், பூதசிரேஷ்டர்கள், பிசாசசிரேஷ்
 டர்கள், கூச்மாண்ட சிரேஷ்டர்கள், ஜலஜந்துக்களுக்குள் சிறந்தவைகள், மிருக

பூராயாநுதொ யாநுஷ சூஉநனி

மீயாவதாராநுநுஷஷ ஹுஉஃ ||

46

சூவீயதாம் கண்டுகஷாயஸொஷா

நநுகூலிஷெ த ஹாநு ஸுபெஸாநு ||

47

ஐதி ஸீ உஹி மவதெ விதீயஸுநெ ஷஷொயூராயம்.

|| ஸு ஷொவாஹ ||

யதெத்ராநுகுக்ஷிதிதமொகரணாயஸிஸு

தூளயீ தநம் ஸகலயஜிதயீஉநனஃ |

சூஸுபுஷண்டித்யயுஃ ருபவஷஸாருபம் ருபவஷாருபம் உயக்தத
வயம் வாரெவ ததூ தவிவகுதிரித்யயுஃ | ஸுஷஸூவதாராநுகூரோஹ ||
சக || சூவீயதாநிதி சுஸ்தயா ஸுவநெனஃ யெ கண்டுகுபொஃ கஷாயாஃ ரோஃ
தாநு சொஷயநீதி தயா தாநு ஸுபெஸாநு ஸுநாராநு மகாரமொவ
ஸூஷயுஃ | ஹ ஸ்ஷெநாரததுஹிநுகூலிஷெ தநுகூலிணாபீதம்
கூபாவீயதாநித்யயுஃ, சூவீயதாநிதி ஸுதூதம் வா சூவிஸதாம் கண்டுக
கஷாயஸொஷாநித்யயுஃ || ச ||

ஐதிஸாவாயுஜீவிகாயாம் ஷஷாயூயவூவூ

உயுநெ ஸஷரெமீயாவதாரா ஸுஹநெனாநிதாஃ |

நாரதாய து ததூ வுபொஜிநமுகெனெஸுஹ ||

யதெதுதி யது யதா க்ஷிதிதமொகரணாயுஃ வாராஹீம் தநம்

சிரேஷ்டங்கள், பசு சிரேஷ்டங்கள், உலகத்தில்மற்றும் ஐசுவரிய முடையது
தேஜஸ் உடையது இந்திரிய சக்தியுடையது மனோ சக்தியுடையது சாமர்த்
த்யமுள்ளது பொறுமையுள்ளது சோபை வெட்கம் பெருமை புத்தி இவைக
ளுடையது, ஆச்சரியவண்ண முடையது, உருவமுடையது உருவமில்லாதது
இவைகள் யாவும் பரதத்துவமாகின்றன. ஓ நாரத! வியாபகனாகிய அந்தப் பரம
புருஷன் தன் லீலையால் எடுத்துக்கொண்ட முக்கியமான எந்த அவதாரங்களை
ஞானிகள் அறிகிறார்களோ செவிகளின் மலங்களைச் சோஷிக்கச் செய்யும் சுந்
தாமான அந்த அவதாரங்களை உனக்கு நான் சொல்கிறேன். (அந்த அமுதத்தை)
நீ பானம் செய்வாயாக. 43-47

6-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

7-வது அத்தியாயம்.

பிரமதேவர் கூறுகிறார்.

பூமியை உத்தாரணம் செய்வதற்காக எல்லாயாகங்களின் வடிவமாகிய
வராக (1) சரீரத்தைத் தரித்த அழிவற்ற நாராயணன் எப்பொழுது

(1) வராகாவதாரம்.

சங்கேதஹாணபுவஜுவாமதஜாஹிசெதூ
 ண்டம்ஷ்டயாஹிவ வஜ்யுயரொ ட்டாரா ||

1

ஜாதொ ருவொரஜநயதூயஜாநு ஸுயஜித
 சூகதிதிஸதிநுரஜாராய ட்டக்ஷிணாயாடி |
 மொகசூயஸூ ஹேதீஹாரஹிதாதிடம்
 ஸுயயஸுவெந ஹநா ஹரிநிதூநதிதூ ||

2

ஜஜித வ கட்டஜஜஹே விஜஜெவஹதிதூ
 ஸ்ரீவிஸம் நவவிநாதமதி ஸுஜாதெ ||

விஜித உஹிதொநஹி தஜா தம் ஸுயுவிஸம் ஹரிணாக்ஷம் ட்டம்ஷ்டயா
 ட்டாரா|| யஜ்வதாரஜாஹ—ஜாததி | ருவெம் புஜாவதெஸகாஸாக்
 தஜாயுயா சூகதிதெஸதிநம் ஸுயஜிதநாஜிதம் ஸ வ ஸுயாயுயா
 யாம் ட்டக்ஷிணாயாம் ஸுயஜித ட்டெவநஜநயசு ஸ வனவ ஹுஸுத யஜா சூதிட
 ஹேரக தஜா வதிவடம் ஸுயஜித உதூகொவி சுநாவஜாக் ட்டநா
 ஜாதஜெஹ ஹரிநிதூதூக் சுநெந ட்டெவதொதூதநம் மொகசூயா
 திஹாரணம் வ கட்டஜஜிதம் வனவ ஸவட தூவதாரம் தததஜெய ஜெயு
 உ|| கவிநாவதாரஜாஹ—ஜஜிததி! கட்டஜஜிதவதெமஜெஹ தஜாயுயா
 யாம் ட்டெவஹதிதூ ஜஜிதவஹி ஸ்ரீவிஸம் ஸவஸுஜாதெ சூதமதி
 ஸுஹவிதூ உகவாந யயா சூதமதூ ஸா சூதநஸுஜிதம் ட்டிநீகாரணம்
 மணஸம்மாரதிவம் வங்கம் சுவிநெவ ஜநநிவிதூய கவிஸுய மதி ட்டம்

முபந்தித்தாரோ அப்பொழுது பெருங்கடலுக்குள் பிரவேசிக்க வந்தவனும் பிர
 சித்திபெற்றவனும் ஆதி தைத்தியனுமாகிய ஹிரண்ணியாக்ஷீன கோரப்பல்லி
 னால், வஜ்ராயுதமுடைய இந்திரன் மலையைப் பிளப்பதுபோல் பிளந்தார். 1

பகவான் ருசி என்ற பிரஜாபதிக்கு ஆகதி என்ற ஸ்திரீயிடம் சுயஞ்ஞர்
 என்ற பெயருடன் உண்டானார். பிறகு அந்த சுயஞ்ஞர் தக்ஷிணை என்ற ஸ்திரீ
 யிடம் சுயமர்கள் என்ற (2) தேவர்களை உண்டு பண்ணினார். இந்த சுயஞ்ஞர்
 எச்சமயம் முவுலகங்களிலும் உண்டான பெரும் உபத்திரவத்தை நீக்கினாரோ
 அச்சமயம் சுவாயம்புவமனுவானவர் இந்த சுயஞ்ஞரை ஹரி என்று பெயரிட்
 டழைத்தார். 3

ஓ நாத ! நாராயணன் கர்த்தமப் பிரஜாபதியின் மனைவியாகிய தேவஹதி
 தியிடம் (கபிலர் என்ற பெயருடன்)(1) ஒன்பது சகோதரிகளுடன் உண்டானார்.

(2) யஞ்ஞவதாரம்

(1) கபிலவதாரம்

உளவெ யயாதூரஹம் மூணவஸ்யவாகம்

ஸாஸ்திர விபலிய கவிஞஸ்ய மதிம் ப்ரவெபெ ||

3

கஸ்திரவதூலிகாங்குத சூஹ துஷ்டா

ஐதொ யயாஹலிதி யதீ மவாஸ்ய வ ஐதூ |

யதூரவாகஜவரா மவவி துஷ்டஹா

யொ மயிபூரவாஸ்யவாயம் யதூஷ்டஹயாடி ||

4

தவா தவொ விவிபவொகவிஸ்யக்யா

சூடிள ஸநாக ஸதவஸம் ஸ உதூஸ்யநொஹிசு |

புராவதீ|| || ஐதூதெ பாவதாரஹ-கஸ்திரிதி | யா கஹவெவ துஷ்டம்
ஐதூதி யசு யத சூஹ- ததஸநாஹாஐதூஜாதம் ஸஸகெஷொ யொமெ
ஸ்யபூரவாநதூரிதூம் ஐஸ்யபதி யஸ்ய வாடிவங்கஜியொம் வராமம் தெந
வவிதூம் ஐஹாம் யெஷாநெ உஸ்யெஹிசீரஹிஷிசீவ ஸகிஷிசீ
ரவிவாம் வா|| || கஸ்திராவதாரஹ-தவதிதி | ஐதூ யா சூடிள யதவம்
தவம் தஸாகஸ்தவஸம் ஐதூவஸொஹெதொம் ஸ ஹரிம் உதூஸ்யநொஹிசு
ஸநதூரஹம் ஸநகம் ஸநதூம் ஸநதூஜாததி உகாரம் ஸஸஸொ
நாஜிபஸ்யஸம் கயம் ஹிதாததவஸம் ஸநாக கவணிதாசு ய அஸ்தவஸம்
ஸநாக ஐநாஹிபஸ்யஸம் | ஷணுஹெ ஸ உ வடுவகஸ்யஸ்ய

தம்முடைய தாயாகிய தேவஹுதிக்குப் பிர்ம்மவித்தையை உபதேசித்தார்.
அந்த தேவஹுதியானவன் இந்தப் பிர்ம்மவித்தையால் இந்த ஜன்மத்திலேயே
மனதிற்கு மெலின முண்டாக்கும் வீஷயப்பற்றுதல் என்கிற ரூபமான தீங்கைத்
தள்ளிக்கடுவருடைய கதியை(மோக்ஷத்தை) அடைந்தான். 3;

புத்திரனை விரும்பிய அத்திரிபிரஜாபதிக்கு அவருடைய தவத்தால் சந்
தோஷமடைந்து, பகவான் “ ஓ அத்திரியே! என்னால் நான் உமக்குக் கொடுக்
கப் பட்டேன் ” என்று கூறியதால் தத்தர் என்ற பெயருடன் புத்திரனாக அவ
தரித்தார். (2) அந்த தத்தருடைய பாதாரவீந்தங்களின் தூளியால் பரிசுத்த
மான சரீரம் பெற்ற(யயாதியின் குமாரனாகிய) யது, ஹைஹய தேசத்தரசனாகிய
கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் இவர்களுல்லாம் போகமோக்ஷ ரூபமான இரண்டு
கதியையும் அடைந்தார்கள். 4;

நான் உலகம் யாவற்றையும் சிருஷ்டிக்கவேண்டு மென்ற விருப்பத்தால் ஆதி
யில் தவம்புரிந்தேன். அகண்டதமாக நான் தவம்(1)செய்ததன்பொருட்டு(தவம்
செய்து அதைப் பகவானிடம் அர்ப்பணம் செய்ததால்) அந்த முகுந்தன் ஸன

(2) தத்தாத்திரேயாவதாரம்.
(1) குமாராவதாரம்.

புரகஸுஸாபவவி நஷ்டிஹாதததம்

ஸஷ்டிமாத உமநயொ யடிவகஷதாதது ||

5

யடிவஸு டிஷ்டிஹிதயடிஜநிஷ்டி உடுதபூம்

நாராயணொ நர ஹி ஸுதவ:புலாவ: |

ஹிஷ்டிதநொ ஹமவதொ நியபாவதொவம்

ஹிஷ்டிவஸுநஸுபுதநா வடிதம் ந ஸெகும் ||

6

ஸாவஸெ புவபெ விநஷ்டம் உதுஸஸாபுரபபாதததம் ஹ ஸுலிங்
 கஸெஸஷ்டிமாத உதுவாங் ஸஷ்டிஹி டிஷ்டிபதி யக மதிதாதுநெவ உமநயம்
 ஸுதநிபிதஸி கவகஷதஸாக்ஷாஹிபஸுந் ஸுதநிததத ஸவஜீதொவ ஸுஷ்டி||
 ௫|| நாராயணாவதாரபாஹ—யடிஸெதி|யடிஸு வதூம் டிஷ்டிஹி
 தரிபிதிடிஸுஹாயம் நாராயணொ நரஹி உடுதிடி உடுதந ஜாத:கயம்
 ஹதித் ஸம் கஸாயாரணஸுவ:புலாவொ யஸு தஹிவாஹ—கஸம்யஸு
 வுதநாம் ஹிஷ்டி: கஸுரஸம் ஹவதஸுஸாஸாக் ஸுதநம் ஸுபுதிரபுவாம்
 உளவபுஸுரஹி: ஹிபொ ஹிஷ்டிதஸு நியபாவதொவம்வுதஸம்யடிதம்
 ஸாயயிதம் ந ஸெகும். யஅ ஸுதநம் ஸுஸு யம் நியபி: தவொநாஸந
 ரபுவம் தஸுதொவம் தத ஹிஷ்டி ஹவதம் தவடிதம் நததஸெகும்
 ரிதி ஸதஸுரபூம் வஸகாஹிஸெ வகஷதி || ௬ || யத காவிஜயீகொயொ
 விஸிஸெதி ததகாஹிநபுஸவதி கிம் வதுஸுரிதூஹ—காவிஜிதி| கபிதிம்
 ருபுபுஹி: ரொஷயுதுபா ஹிஷ்டிஹி: ஹிஷ்டி ரொஷகூ
 தூம் ஹிஷ்டிவி தெ நஹிஷ்டி கொயெநாவிஸபுவத ஹிஷ்டி: நந
 கஸெஸொயம் ரொஷ: யஹிஷ்டி யஸுயம் புவிஸங் கஸம்யிஸெதி. யஅ

என்ற சப்தங்களுடைய நான்கு பெயர் கொண்டு அவதாரம் செய்தார். (ஸனத்
 குமாரர்: ஸநகர், ஸநந்தனர், ஸநத்ஸுஜாதர்) அந்த பகவானாகிய குமாரர், முன்
 கற்பத்தின் பிரளயத்தில் மறைந்துபோன ஆத்மதத்துவத்தை இந்தக்கற்பத்தில்
 நன்றாய் உபதேசம் செய்தார். அந்தபகவான் உபதேசம் செய்தவுடன்
 முனிவர்கள் அந்த ஆத்மதத்துவத்தை மனதில் சாக்ஷாத்தாகப் பார்த்தார்கள்.

தகூப் பிரஜாபதிக்குக் குமாரியும் தருமனுக்குப் பத்தினியுமாகிய மூர்த்தி
 யிடம் மாதவன், நாராயணன் நான் என்ற இரண்டு வடிவத்துடன் உண்டானார்.
 அந்தப் பகவான் தவத்தின் மகிமையை அடைந்திருந்தார். ஸர்வார்தரியாயியும்
 நாராயணருமாகிய பகவானுடைய தவத்தின் நியமத்திற்குக் குறைவுண்டு
 பண்ணக் கருதிய மன்மதனுடைய சேனைகளாகிய அரம்பை முதலிய அப்சா
 ஸ்திகள் இவருடைய தவத்தின் நியமத்தைக் கெடுக்கச் சக்தியற்றவர்க
 ளானார்கள்.

6

காஃ ஹனி க்ரதிநொ நநு ரொஷ்டுஷ்டு
ரொஷ்டு ஹனேவி தெ ந ஹனேஷ்டுஷ்டு |

வொநயம் யந்நரஹம் ப்ரவிஸநு விஸெதி

காஃ கயம் நு வுநரஸு உந்ஸ்யெத ||

7

விஹஸவதூழி தவத்ரிவிநி ராஜேதா

வாநொவிஸநுவதஸவவெ வநாநி |

தஸா சுதாபு வததி ம்ரணதெ ப்ரஸநொ

பிவ்ரஸுவநி உநயொ யபுவயபஸாச ||

8

யஸு சுநம் ஃநம் கயம் ஹதம் சுஹம் நிஃபுலம் ப்ரவிஸநுதி || ௭ || உரிதெ
நெணவ கஃபுவதாரம் ஸநுதயதி விஹதி ஃதாதுஸவதூர் ஸுநுமெஃ
உதிதாநி உதாநி வாஹாநெவ பத்ரிணம் வானாம் தெவிஃபொயு வஃ
ராஜத் உதாநவாஹு சுநிஸீவெ தவஸெ தவஸுரிதம் யுவமதிம்
யுவவஃ யசு யாம் உவரிஸுதாம் சுயஸாசு ஸுதாம் பிவிஹவாம் பிவ்ரஸவ
ஷ்டுயம் ஸுவநி யதா உவரிஸுதாஹம் சுயஸாசு ஸவஷ்டுயததி || ௮ ||
புபுதாரஹயதி! யசு யதா பிவிஹிம் சுயிதம் ததாவெநஞாசு
சுயயம் தசுவதூதிவஃநாஃநெவெ “வாநொநொநாசுஷ்டுஸாபிதாம்
தூயதெ ஸுதம்! தஸாதுதததி ப்ரொகம் ஸுபவெவ ஸுபுலுவா” ததி
ஹி வுதவதூததி கயம்ஹதம் ஃநாநாம் ஸாவவாகுமெவ வஹம்

ஓ நாரத! சமர்த்தர்களாகிய உருத்திரன் முதலியவர்கள் கோபங்கொண்ட
பார்வையால் காமனை எரிக்கின்றார்கள். அவர்கள் மனதை எரிப்பதும்
சகிக்கமுடியாததுமாகிய கோபத்தை எரிப்பவர்களல்ல. (சமர்த்தர்களாலும்
ஜயிக்கமுடியாத) அந்தக் கோபமானது இந்த நர நாராயண பகவானு
டைய நிர்மலமான மனதை அடைய அஞ்சுகிறது. இவ்விதமிருக்க, கோபத்
தைவிடக் கீழானதாகிய காமமானது இந்தப் பகவானுடைய மனதை எவ்விதம்
கிடும்.

7

உத்தானபாத ராஜனுக்கு மனைவியும் தன் தாய்க்குச் சக்களத்தியுமாகிய
சுமதியின் சொற்களாகிய பாணங்களால் அடியுண்ட துருவன், பாலனாயினும்
தவம் செய்வதற்காக வனம் சென்றான். ஸ்தோத்திரஞ் செய்தவனாகிய துரு
வனுக்கு பகவான் பிரசன்னராகி ஸ்திரமான ஸ்தானத்தைக் கொடுத்தார்.
மேலான பதத்தில் இருக்கும் அந்த ஸ்தானத்தைக் கீழான பதத்திலிருக்கும்
ஏழு ரிஷிகளுமல்லவா ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள்.

8

§ நரநாராயணவதாரம்.

|| தருவாவதாரம் ; தருவரை இரகிப்பதற்காக ஆவிர்ப்பாவமடைந்த ஓர் அவதா
ரம் என்பார் சிலர்.

யபெநமுத்யமதம் அஜ்வாகுவஜ்
விபூஷபளரூஷலம் நிரயெ வதனடி ।
தூகாக்ஷிபுதொ ஜமதி வுதூவடி வ நெலெ
பும வவநி வவாயா வகநாநி யெந ॥

நாளைவராவர்ஷை சூவர் ஸுபெவிஸ்கிநா
யெபாவெ வ்வா ஸஜெஹ்பொமயபாடி
யதாரணம்ஷைஷய: பஜாநகரி

ஸஸு: ப்ரஸாஞகராண: பரிஜுகஸம் ||

தெந விஹுஷம் ஐயம் பளரூஷம்ஹம் வெஸஸ்படும் உ யஸ்யதம் உரித்ரா
 ஞாரோஹ—யெந வா ஜமதி ஜமடிவநாய வஸுஞ்சி சுனாஜித்ரவாணி வஸுயா
 ஐயா ||௧௯|| பிஷ்வாவதாரோஹ—நாலெரிதி | சுஸளஸ்ரீஹரி: நாலெரா
 தீயுபுத்ராது ஷெவ்யாஸுஞ்சுநாராஸ நாலெஸ்யாயபூயாம் தெரூஷெவ்யா
 வஸவ ஸுஷெவீத்யவி ஸம்ஜ்ஜா ஜிவஷெயாமெந நித்யஸோயிநா உயபூம் யக்
 யாம் தத்ருஹெதுஸ்பிஷித் தத்ராவி ஹெது: ஸ்ஸ்ய: ஸ்ஸ்யாஞ்செவஸித்:
 யத்: ப்ரஸாநெநீயம் யதூத்: வரிதொ ஶோக்ஸம்||௨௦|| ஸ்ரீஹயத்ரீவாவ
 தாரோஹ—சுயொ உத்யயபூநாரெ ஸ வஸவ ஸாக்ஷாஜிமவாந் ஶிஷெஹ்ண
 ஸுதெயபஜெஹபஸ்ஷித் சூஸ தவநீயம் ஸாவணம் ததி அணெயாயஸ்ய
 ஸம் உநொஸ்யம் வெஷிஸ்யம் ததியெயா யெ ஶவாம் தநயம் சுபீதயி உதி வா
 வாம்: ஶெவெயபூஜநீயாம் யா சுவிஷெவதாம் ததாத்தாவு சுஸ்யஸுஸதம்
 ஸாஸம் ஶோஹத்: நஸ்தம் நாலாபுடாசு உஸதீ: உஸந்ஜம்: சுத்ராஷ்டக்ஷாசு

வாசுதேவன், துர்மார்க்கத்தில் பிரவேசித்தவனும் பிராம்மணர்களின் சாப வாக்கியமாகிய வஜ்ராயுதத்தால் குறைந்துபோன பராக்கிரமம் ஐசவரியம் இவைகளை யுடையவனும் ஽ நாகத்தில் விழுகிறவனுமாகிய வேனன் என்ற அரசனை இரக்ஷித்து, முனிவர்கள் பிரார்த்தனைக்கிணங்கி அந்த வேனனுக்குப் புத்திரன் என்ற பெயரையும் உலகில் அடைந்தார். பிருது என்ற அந்த பகவான் பூமியில் (தனதான்னியம் முதலிய) பொருள்களைக் கரந்தார். 9

இந்த முகுந்தன் நாடி என்பவனுக்கு மனைவியாகிய சுதேவியிடம். ரிஷபர் 4 என்ற பெயருடன் அவதாரம் செய்தார். எங்கும் சமமான பார்வையுள்ளவரும் ஸ்திரமான புத்தியுடையவரும் பற்றுதலற்றவரும் இந்திரிய அடக்கமுள்ளவருமாகிய அந்த ரிஷபர் ஜடனைப்போல் யோகநிலையிலிருந்தார். அந்த யோகநிலையை ரிஷிகள் பரமஹம்சர்களைச் சார்ந்த முத்திஸ்தானமென்று அறிகிறார்கள். 10

‡ பிருதுவின் அவதாம்.

† நீடிப்பாவதாம்.

ஸத்ரு ஜோஸ ஹவாநு ஹயஸீஷு வாவ
 ஸாக்ஷாத் யஜேதபுரூஷஸுவநீயவணு: |
 மஹோயொ ஜவையொ2விருஷெவதாதா
 வாவொவஹுவாஸுதீ:ஸுவதொ2ஸு நஸு: || 11
 ஜெதுர யுமாஸஸையெ ஜநுநொவயுஸு:
 க்ஷாணையொ நிவிஜீவநிகாயகெத: |
 விஸு்ஸிதாநுஸுஸயெ ஸுமிரு ஜவாநு
 சூதாய தது விஜஹார ஹ வெஜஜாமுநா || 12

புயரோயெது அிதீபா கஜீநீபா: வெஜுகுக்ஷணா வாவொவஹுவாஸு: || ககாஜேதுர
 வதாரபாஹ—ஜேதுஜதி ஜெதுராவநா லெவெவஸுதெந ஜநுநா ஜுஷு:
 க்ஷாணீயம் ப்யுப்யுயாந: ததாஸுயஜதுய: || சுதவநவ நிவிஜீவநிகா
 யாநா: சுஸுய: ஜெ ஜவாக் விஸு்ஸிதாநு ஸுமிதாநு வெஜஸு ஜாமுநா
 ஹஜாநு ஹவா.நாஜாய ததுயுமாஸஸுமிருவிஜீஹார ஹெதிஹஜெது: || கஉ ||
 சுருஜேதுவதாரபாஹ—க்ஷீரொடியாவிதி | க்ஷீரொடியள சுஹவவஸுஷா
 மொதும் ஜெநாயு: ஜெநாமிநி ப்ஜெஷுந யுதவாந் சுஜா சுஜேதஸுயெ
 க்ஷீராவியு: உநுததாஸுதா: நிஜாயா: சுக்ஷண: சுவஸுர: உஸுதவொ வாயஸுஸ:
 சுஜெ: வரிவத: வரிஸு: சுக்ஷாண: சுஜெ: வரெ: வாயஸுஸ:
 ஸாகு: வாயஸுஸ: அாகு: வரிவத: வரவகஜெ: சுக்ஷண: தெநசுநிதி
 சுபயாதீ: திக்ஷாணாகு: வாயஸுஸு: ஸுமிஹாவதாரபாஹுஜெதுவிஷுவெதி
 ஜெதுவிஷுவா: ஜெவா: தெஜா: உருஸு: ஹஜீ: தியாஸுஹவாந் சுயவா

சுவர்ணம் போன்ற வர்ணமுடையவரும் வேதமயரும் யாகமயரும் தேவர்
 களெல்லோருடைய சுவருபரும் யஞ்ஞபுருஷருமாகிய அந்தப் பகவானேபிரத்தி
 யகூதமாக ஹயக்கிரீவ (குதிரை முகம்) ராக என்(பிரமன்)ஸத்திரயாகத்தில் அவ
 தாரம் செய்தார். இந்த ஹயக்கிரீவர் * மூச்சு விடும்போது அவருடைய
 நாசிகையினின்று மனோஞ்ஞமான வேத வாக்கியங்கள் உண்டாயின. 11

யுகப்பிரளயத்தில் (உண்டாகப் போகிற) வைவஸ்வதமனுவால் தரிசிக்
 கப பட்டவரும், பூமியின் சுவருபரும் ஜீவன்களுக்கெல்லாம் ஆகிரயரும் மத்
 வியருபியுமாகிய () மாதவன் மிகுதியான பயத்தை யுண்டாக்கும் பிரளயக்கட
 லின் நீரில் என் முகத்தினின்று நழுவிய வேதங்களின் பேதங்களைக் கிரகித்துக்
 கொண்டு அந்தப் பிரளயஜலத்திலேயே விளையாடினார். ஆச்சரியம்! 12

* ஹயக்கிரீவாவதாரம்.
 () மத்வியாவதாரம்.

சுக்ரீரொடியாவரொநவயுயவாநா

உருமதுதாஜதருஸ்ய சூழிபெவ: |

பெருஷ்டந கலபவபுவிபுடியார மொதும்

நிஜாஷ்டனொ 2ஜிவாரிவதபுகஷாணகண்து: ||

13

நெருவிஷ்டபொருஸ்யஹா ஸ நரவிஹாரபு

கூகவா ஸுஜகுகுபிபிஷ்ட கராஸவக்டு |

பெருஷ்டநு ஜாஸு மடியாவிவதகஜாரா

பிரளாநிபாது விபார நபெவ: ஸுரக்டு ||

14

சுக்ரீரொடியாவரொநவயுயவாநா

புரொஷ்டந யுயவதிராஸுஜஹஸு சூதபு: |

நெருவிஷ்டபா: பெருஷ்டா: ஹிரணு சுபிபொ: ராஜிகாமெ தெஷா
உருமபிநகொஹாஸொ யஸிந தக நெருவிஷ்டபொருஸ்யஹாஸம் தக
நரவிஹாரபு கூகவா சுயம் ஹுதம் ரபுஹ ஸுஜகுகுபிபிஷ்ட
புரொஸு யஸிந தகராஸம் வக்டு யஸிந தக பெருஷ்டநு ஸுரக்டு
தீப வஸமபா உபவக்டு சுவிவதக நபெவபிபிஷ்ட || ௧௪ || ஹரி
ஸஜிகாவதாரபாஹ—யுமெநு சுதாரிதி: மஜபுயஸு வதெ: தீப
ரபுஹ ஸுரொயஸு தீபுஸுவா: ஸுவணெநெவ பிமெம் நாரியெயம்

அமரசிரேஷ்டர்களும் அசுர சிரேஷ்டர்களும் அமுதத்தையடையப் பாற்
கடலைக் கடையும்போது ஆமையின் சரீரங்கொண்டவரும் நித்திரையின் சமய
முடையவரும் (மந்தர)மலையின் ஸ்ரீசுற்றுதலாகிய சொந்தலினால் அரிப்புநீங்கி
யவரும் ஆகிதேவருமாகிய அநந்தன் தமது முதுகால் மந்தரமலையைத் தாங்
கினார். 13

தேவர்களுக்குண்டான மிகுதிபான பயத்தைப் போக்குகிற அந்தப் பத்ம
நாபன் சுழலும் புருவங்களையும் ஸ்ரீகோரப்பற்களையு முடையதும் குருரமுமாகிய
முதத்தையுடைய நாகம்மவடிவமெடுத்து, பிரகாசிப்பவனும் அசுரசிரேஷ்டனும்
கதையுடன் கூடியவனும், விரைவாகத் தன்னருகில் வருகிறவனுமாகிய ஹிரண்
ணிய கசிபுவைத் தன் தொடையில் போட்டு விரைவாக நகங்களால் பிளந்தார்.

அதிபலமுடைய முதலை பாதங்களைக் கௌலி ஸாஸுக்குள் யிழுக்க அத
னால் உபத்திரவமடைந்ததும் யானைக் கூட்டங்களுக்குப் பதியுமாகிய கஜேந்திர

§ கூர்மாவதாரம்.

‡ ஹசும்மாவதாரம்.

சூறெஹோஜாஹிவாஸாஷாவிதௌகநாய
தீக்ஷாபூவஃ சூவணஜெஹநாஜெய ||

15

சூகவா ஹரிவஸு ஸாணாக்ஷிபுநஜெயெய
ஸூகாயாயஃ வதமராஜஸுஜாயிரயஃ |
வகெருண நகூவடிநம் விநிவாடி தவா
வெஷுபுமூஹு ஹவாநு க்ஷவயொஜஹார ||
ஜாயாநு மூனெனாவரஜொஹுஜிதெஸுதாநா
வொகாநு விவகூஜெ ஹநூடியாயிஜிஃ |

16

யஸு||கரு|| சூகெகி தஸு தஆநம் சூகவா ஸாணாயிபுநஜெஹெஸு
ஸூணாயாம் பூமூஹு கிம் க்ஷா நகூஸு தஸுமூஹஸு வடிநம் விநி
வாடி விஜாயு தஸாஷ வடிநாஷ||கசு|| வாரிநாவதாராரஹி ஜாயாநிதி|| சுடி
தெஸுநாநாம் ஆடிஸாஹிதூநாம் ஜெயு சுயியஜஃ யஜாயிஷாதாஸீ
விஷுஃ கவாஜி கநீயாநவிமூனெஜபாயாநு ஸ்ரெஷு மூணாநெவாஹ
யக் யதஃ ஹிநு வொகாநு விவகூஜெவாடிநூரெஸு க்ஷாதவாநு சுயபூதி
சூதாநஜொரெவ தகூஹெதம் வவெஃ க்ஷாந்வாரிநெந ரூபெண ஜமூ
ஹெ நஸீஸூரஃ ஸூபா கிரிதி ஓஸபுவதயாஹகூ ததூஹ யாஹாம் விநா
யஜிபாநெமூண புவதபூநம் பூஹூநிபூதயாஹம் வெஸுயபூஹபூஸு
நீயஜி||கசு|| நநம் தவாடி யாஹபாவி வாமநிநூலிதெரெவெதூஸங்கு
ததெதாயிகம் ஸூஸாநொகூடி ஹாஸூரீதூஸயெநாஹுதவாநிதூஹநெகி||

மானது தாமரைப் பூவைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு “ ஓ ஆதிபுருஷ! உலகம்
யாவற்றிற்கும் நாதனே! பரிசுத்தமான சீர்த்தி யுடையவனே! கிரவணம் செய்த
வளவில் மங்களமளிக்கும் நாமதேயமுடையவனே” என்ற இந்த மொழிகளைக்
கூறிற்று.

15

பகவானும் அப்பிரமேயரும் சக்ராபுதந் தரித்தவரும் பக்ஷிராஜனாகிய கரு
டன் மீதேறுகிறவருமாகிய ஹரிபானவர், (இம்மொழிகளை) கேட்டு முதலையின்
முகத்தைச் சக்கிராபுதத்தால் பிளந்து இரக்ஷணத்தைவிரும்பியகஜேந்திரத்தின்
† துதிக்கையைப் பிடித்து அம்முதலையின் வாயிலிருந்து கருணையால் கரை
யேற்றினார்.

16

யக்ஞத்திற்கு அதிகஷ்டாதாவாகிய பகவான் அதிதியின் ஆத்துமஜர்களா
கிய தேவர்களுக்குள் இளையவராயினும், குணங்களால் மேலானவர். ஏனெ
னில் இந்த பகவான் வாமன வடிவங்கொண்டு மூன்று அடிகளை யாசிப்பது
என்ற வியாஜத்தால் மகாபலி யிடமிருந்து பூமியைக் கிரகித்தார். அந்த மகா

† ஹரியின் அவதாரம்.

க்ஷாந் வாஜநெந ஜமரெஹ த்ரி வடிஹெந
யாவாஜரெதெ வயி வரநு ப்ரஹ்மிநஃ வரநுஃ ||

17

நாகெஸ்டா வநெராயஜாநாக்ஷபாடிஸளவ
ஜாவஸிவா யுதவதொ விஸுயாயிவதூ |
யொ வெவ ப்ரதிஸுதஜெதெ நவிக்ஷடநு
டாதுநஜே சிரஸாவ்ராயெநெநெ ||

18

துஹ்ம் வ நாரடி ஸுஸம் ஹவாநு விவ்ரக
ஹவெந ஸாயா வாரிதுஷ்ட உவாவ யொமடி |

யதிஸுயாயிவதூம் ஐதாநீம் வவாஸ்ப்ராஹ் சுமெதீயஜாநவ சுயவெஹ்ம்
புரூஷாடியெடாநவகி கூதஜதூத சூஹ சூவம் சூ சவஹிவடிஹெஹ்ம்
உரூமாயஸு வாடிஸளவம் வாடிஸுக்ஷாநெநரநிவா சூவம் சூ ஸவட்தொ
யுதவதம் ஸுஸிவாயாஜெயுத்யுடம் | கிவ் ஸுக்ருண வாரிதஸுதொவி
சம்ம ஹெநாரடி ப்ரதிஸுதம் விநா சுநுக்ஷ நவிக்ஷடக்ஷ சுதூயாஜாஹாவ
சூஷ்டம் யஸுதீயபாடி வநிரணாயடம் சுரயெ சூதூநம் டெஹ்வி
சுவிஜெநெ சும்குதவாஹ வளவம் ஸடெஹெநெஹ்ம் ஹெஹ்ம் ஸுயாடிதவதொ
விஸுயாயிவதூயெடாந ஹவீத்யுடம் || ௧௮ || ஹஸாவதாரஜாஹ—
துஹ்மிதி ஹுஸம் விவ்ரகெந ஹவெந சுதூமிதூபஹ்மூவாரிதுஷ்டஸுஹ்
ஸாயாபயாதயா உவாவ ஹ்விஜாமடம் ஜூதாநம் வெதி ஜூநஸாயநம் கிம் தஜா
மவதம் நாசி சுயம் ஹிதம் ததெவ ஸுததம் தஜீவஞ்ஜததஜீவகம் விவ்ரக

பலி சக்கிரவர்த்தி பிரதிக்கை செய்தவுடன் இந்த வுலகங்களை ஆக்கிரமித்
தார். சமர்த்தர்களாலும் நல் வழிபிழிநுக்கும் புருஷனை யாசித்தாலன்றி
அசைக்கமுடியாது.

17

பகவானுடைய பாதங்களில் அபிஷேகம் செய்த தீர்த்தத்தைச் சிரசில்
எங்கும் தரித்தவனாகிய மகாபலிக்கு (இப்பொழுது பலாத்காரமாகக் கிடைத்தி
ருப்பதும், இனி பகவான் சந்தோஷ மடைந்து கொடுக்கப் போகிறதுமான)
தேவர்களுக்கு அதிபதியாக விருப்பது என்ற தன்மையானது புருஷார்த்த
மாகாது. ஏனெனில் ஓ நாரதரே! அந்த மகாபலியானவன் தான் பிர
திக்கை செய்ததைத் தவிர மற்றொன்றைச் செய்யவிரும்பாமல் †) சுத்துரு
வுக்கும் தன் சரீரத்தைக் கொடுக்கச் சிரசால் ஒப்புக்கொண்டான்.

18

ஓ நாரத! நீர்செய்த மிகுதியான பக்தியால் சந்தோஷமடைந்து பகவான்
உமக்கு, ஆத்மதத்துவத்தை விசேஷமாகப் பிரகாசப்படுத்துகிறதும், பகவா

† வாமனாவதாரம் அல்லது திரிவிக்கிரமாவதாரம்.

ஜீதாநம் வ லாமவதஜாதஸுததஜீவம்

யஅரஸம்^{ஸ்வ}பெவஸா^{ஸ்வ}ரணா விஜா^{ஸ்வ}ரஜு^{ஸ்வ}ஸெவ ||

வக்ரம் வ ஷிக்ஷவஹிதம் ஷஸஸம் ஸுதெஜா

ஜெஹரெஷம் உநுவம்ஸய்ரொ விஸதி^{ஸ்வ} |

ஜா^{ஸ்வ}ஷெஷம் ராஜஸம் ஜஜம் வுஜயா^{ஸ்வ}க்ஷகீதி^{ஸ்வ}ம்

ஸதெது த்ரிபுஷு உஸதீம் ப்ருயயம்ஸுரி^{ஸ்வ}தெது^{ஸ்வ} ||

20.

யநனா^{ஸ்வ}ரிஸு ஹவா^{ஸ்வ}ந்தய^{ஸ்வ}தெவ கீதி^{ஸ்வ} |

நபாஜா^{ஸ்வ}நருணா^{ஸ்வ}ம் வுரூ^{ஸ்வ}ரூஜா^{ஸ்வ}ம் ருஜ சூஸம் ஹனி |

ஹாவெநெதி. விஸெஷணஸு மஹாஹ—யஜிதி யஸூக்ஸிக்ஸா ததநுநனாரா
வதாரபாஹ—வக்ரஜிதி ஸுதெஜம் நிஜபு—ஹாவெவவக்ரம் ஸுஷஸுநம் விஸ
தி^{ஸ்வ}யக்ரவஷு^{ஸ்வ}திஹதம் ப்ரு—ஹாவம் விஸதீ^{ஸ்வ}துய^{ஸ்வ}ம் | ததெவாஹ—உநுவம்ஸ
வாமக்ஷு^{ஸ்வ}த்ருபாணாம் ஹொகாநாம் ப்ருஷெஷ உவரிஸு^{ஸ்வ}தெ ஸதெதுஸ்து
ஹொகெவி கஜீபாம் ஸுக்ஷி^{ஸ்வ}தி^{ஸ்வ}ம் விஸூரயத் ராஜஸம் ஜஜம் வியதெ || 20 ||
யநனா^{ஸ்வ}ய^{ஸ்வ}தாரபாஹ—யநனா^{ஸ்வ}ரிஸி^{ஸ்வ}தி^{ஸ்வ} ஹொகெ கவதீய^{ஸ்வ}யநனா^{ஸ்வ}ரிஸு^{ஸ்வ}வா^{ஸ்வ}ரூ
ரூஜாம் ஜஹாரொமிணாம் ஸநா^{ஸ்வ}தெவரூஜம் ரொமா^{ஸ்வ}த் ஹனி ஸுய^{ஸ்வ}தெவகீதி^{ஸ்வ}
ரிதி கீத^{ஸ்வ}யுதி ஸயொகீ^{ஸ்வ}ம் சுஜேதம் ஜரணஸு^{ஸ்வ}நு^{ஸ்வ}ம் சூயுய^{ஸ்வ}ஸூ^{ஸ்வ}தீ^{ஸ்வ}ம் கவா கவ
ஸநம் வ^{ஸ்வ}ருவ^{ஸ்வ}ம் ஹெ^{ஸ்வ}தெது^{ஸ்வ}ம் ப்ருதி^{ஸ்வ}வி^{ஸ்வ}தி^{ஸ்வ}ம் யஜெ^{ஸ்வ}தா^{ஸ்வ}ம் வ கவா^{ஸ்வ}ரு^{ஸ்வ}ஸு^{ஸ்வ} கவ
ஹத கவா^{ஸ்வ}வா^{ஸ்வ}யுதி^{ஸ்வ} வாரொ கவ^{ஸ்வ}தெவா^{ஸ்வ}யு^{ஸ்வ}ம் சூயு^{ஸ்வ}வி^{ஸ்வ}ஷயம் வெ^{ஸ்வ}ஜம் வா^{ஸ்வ}நம்

† னைச் சார்ந்ததும் ஞானத்திற்குச் சாதனமுமாகிய பக்தி மார்க்கத்தை செவ்
வையாய் உபதேசம் செய்தார். வாசுதேவரே இரக்ஷிப்பவர் என்ற எண்ணங்
கொண்டவர்கள் அந்த பக்தி மார்க்கத்தை விரைவாக அறிகிறார்கள். 19

மனுவின் பரம்பரையைப் பரிபாலிக்கும் மனு ரூபத்தைத் தரித்த பகவான்
பத்துத் திசைகளிலும் பரவிய தமது தேஜஸ்ஸின் ரூபமான ஆக்ஞா சக்ரத்தை
மன்வந்தரங்களிலும் தரிக்கிறார்.

தம்முடைய சரித்திரங்களால் மனோஞ்ஞமான கீர்த்தியை முவுலகுக்கும்
மேலாகிய ஸத்திய லோகத்திலும் விஸ்தாரப்படுத்தி, துஷ்டர்களாகிய அரசர்க
† ளிடம் சினைஷயை ஏற்படுத்துகிறார். 20.

பகவான் உலகத்தில் தானே கீர்த்தி வடிவமாகத் தன்வந்தரியாக இருந்து
மிகுதிபான ரோகமுடையவர்களின் ரோகங்களைத் தமது பெயராலேயே நாசம்
செய்கிறார். * மரண சூன்யமான ஆயுளுடைய அந்தத் தன்வந்தரியானவர் அசு

† ஹம்சாவதாரம்.

† மனுவின் அவதாரம் அல்லது அந்தந்த மன்வந்தரங்களில் செய்த அவதாரம்.

* தன்வந்தரி அவதாரம்.

யஜேது வ லாமஜேதாயாரவாவரூங்

சுயுஷ்டெவஜநுஸாவஸுவதீயபு மொகெ ||

21

க்ஷத்ரும் க்ஷபாய வியிநொவஸுதம் ஜஹாதூர்

ஸு ஹெஹுமஹிதவயம் நரகாதிபுவிவம் |

உலக்ஷஸாவவநிகாடகஜேமீயபு

ஹிஸவக்யகவ உரூயாரவரஸுயெந ||

22

அஸுதுஸாடிஸுஜேவம் கருயா கருஸா

உக்ஷாகுமவஸ அவதீயபு மூரொநிபுஜெஸெ |

ஸாவதி ப்ரவதயதி || உகாவரஸுராராவதாரராவஹ-க்ஷத்ருதிதிஜமதம்க்ஷபாய
வியிநொஹெந உவஸுதம் ஸாவயிபுதம் ஜேத்யெவஸிவிபுததிதி வா
ஸூஹெணெஹொஹுதீதி தயா சுதம் உஜிதம் ப்ரூராம் வெஜாமெபூ
பெநதகம் சுதவனவ நரகாதிபு விஸுதீதி தயா வனவம் ஹுதம் சுவநெம்குண
கதுஸும் க்ஷத்ரும் சுஸன் ஜஹாதூஹரி உலகி உதாபயதி ஜீவபுதீக்ஷபா
ரெண வரஸுநா || உஉ || ராராவதாரராவஹ-த்ருதிதி : ஸுதிதிசுஸாகம் ஸூஹ
ஜீநாம் ப்ரஸாஹெந ஸுஜேவம் கருபாவரதாஹிபுபபா ஸஹ கருராவா
தஸுராம் ரூஸம் மூரொம் டிஸாயஸு குஜூயானிஷ்டு ஸீதாவக்ஷணாஸூ
ஸஹிதொ வநராவிவெஸ யஸிநு விரொயம் க்ஷவாராவணொநாஸூபூவம்
|| உஉ || யஸூ உதி யஸெஸு ஸீராராய உடியிம் ஜேபுஜேகக் டிடின ஸவதி
ஸீவம் ஹரொயயாதிவாரம் டியக்ஷஸு உக சுரிவாரம் மகாநிபுக்ஷாம்

மர்களால் தடைப்பட்டிருந்த யாகத்தின் ஆவிரப்பாகத்தையும் அடைந்தார்.
ஆயுள்விஷயமான வேதத்தை (வைத்திய சாஸ்திரத்தைப்) பிரவிருத்திக்கச்
செய்தார்.

21

உக்ரமான பராக்கிரம முடையவரும் மகாத்மாவுமாகிய இந்த முகுந்தன்
தேய்வவசத்தால் விருத்தியடைந்ததால் பீ பிராம்மணர்களுக்குத் துரோகம்செய்
ததும், நந்நெறி கடந்ததும், நரகங்களின் உபத்திரவங்களில் ஆசைகொண்ட
தும், பூமிக்குக் கண்டகம் (முள்ளு) போன்றதுமாகிய க்ஷத்திரிய பரம்பரையை
(உலகத்தின் நாசத்திற்காக) தீக்ஷயமான முனையுடைய பாசு என்ற
ஆயுதத்தால் இருபத்தொரு முறை நாசஞ் செய்தார்.

22

எனக்கும் தேவர்களுக்கும் அனுக்கிரகம் செய்வதில் நல்ல முகமுடைய
வரும் மாயைக்கு ஈசனுமாகிய மாதவன் (பரதன் முதலிய) அம்சங்களுடன்
இஃகுவாகுவம்சத்தில் அவதாரஞ்செய்து, குருவாகிய தசரதருடைய ஆக்ஷை

திஷ்ட வநம் ஸதயிதாநஜ சூவிவெஸா

யவ்விநு விருய்யு டுபகநாரு சூதிடோமடக !

23

யஸாசுதாதுயிராதிவஸயாஜுவெவொ

உமையும் ஸ்வபூரிவாரம் ஹாவழியக்கூடா? |

உருவெழுத்துத் தொகுப்புச் சொல்லு

தாதவ்யோந உகரொராமகூ ஹகூ : ||

24

வக்ஷஸுபநாசகரம் உதேயநி வாண

தென்குவி புலாவி தகசு⁶⁷புஷ உளஐஹாஸ்டு ।

ஐயுநிலைமாம் ஷஷ்வதமயுக்யெயு யதா வஹீ யஜ்யெக்ஷாம் ராஜாக்ஷயம்
 ப்ராவுக்ஷெநாமெகெவொயஸ்யேதி கயா ஹுதம் உதயிம் உளம் ப்ராவுத்
 யஜ்யெக்ஷெந சுமெஷு வெவம் கெவொயஸ்யே சுத்ருஹேதாம் ஐருவதயு
 ரீநா ஸுஹுக்ஷீதா தயாநிதிதஹுதயா யிதம் க்ஷுனிதம் ரொஷம் தெந
 ஸுஸொணா சுத்ருணா ஐஷிஸ்யபா சுத்ருஹேதாநம் ரீகராணாம் உர
 மாணாம் நகராணாம் உக்ரம் யஸிதி || உச|| கி || உ || வக்ஷஸ்ஸெதி | யுமெ
 ராவணஸ்ய வக்ஷஸ்ஸெவஸ்யெந சுத்ருமெநாஹம் குஷயம் ருமாஃ ஹமாஃ
 பெரீஹேநு வாவஸ்யெ வெநராவதஸ்யே ஐனாம் தெவிடயெஸிதாம் ஸ்யவஸிநா
 யவஸ்யேதாம் ததஜிஷ்வதிதெதம் ப்ரகாஸிதா உத்யயு || யாம் வஸம்
 ஹுதாம் ககூஹம் ஜிஸம் தாம் ஜிஷெதெ ஸெவதெ வாயுயதீதி வாதஜாஸ்ய
 ஐராவதயுஃ ராவணஸ்யே சுஹோஜிதிகொநொஸ்யேதிஹாமெவெண உளம்
 ப்ராவுத் ஹாஸிஸுஹி ப்ரொஸெஸுஹ ஸஜ்யஸ்யம் விநெஷ்யேதி சுவெந
 ஷ்யேதி கெகெ யநுஷொ விஸுநஜிதெதம் டாகாரெவொரெஷெரெவ கயா

யையேற்று மனைவியாகிய லீதைபுடனும், தம்சியாகிய இலக்ஷ்மணனுடனும் வனம் புகுந்தார். அந்த ஸ்ரீராமச்சந்திரனிடம் பத்துத்தலை இராவணன் வீரோதித்துக்கொண்டு நாசமடைந்தான்.

23

பரமசிவன்போல் சத்துருவின் புரத்தைப் பொசுக்கவிரும்பிய ஸ்ரீராமன் இலங்கையிலிருக்கும் வீரதையின்பொருட்டு மனங்கலங்கிக் கண்கள் சிவக்கச் சின மடைந்து மிகவும் தாபமுற்றார். பெரியபெரிய மீன்கள், உரசங்கள், முதலைகள் இவைகளுடனுடன் கூடியவனும் அதனால் ரத்தில்நடுக்கங்கொண்டவனுமாயி சமுத்திரராஜன் உடனே வழியை விட்டான்.

24

(யுத்தத்தில்) மார்பினிடம் பட்டதால் முறிந்துபோன இந்திரன் வாகனமாகிய ஜராவதத்தின் தந்தங்களால்வெண்மைநிறமடைந்ததிசைகளைப்பரிபாவிப்பவனும், தம்முடைய (ஸ்ரீராமனுடைய) பத்தினியைத் திருடியவனும், தம்மு

ஜாதஃ காரிஷுதி ஜநாநுவயுகஷுஜாமுஃ

கடூரணி வாதுஜஹிஜோவநிஸங்நாநி ||

26

தொகெந ஜீவஹரணா யதூருகிகாயா

ஜெஷுஜாவிகஸு வ வடா ஸகடொவவதஃ |

யஜி ஜதானாமதெந டிவிஸுஜொவடா

உநூருநா கவிதரயாஜுபநயொநு லாவடு ||

27

யஜெ வுஜெ வுஜவஸூநு விஷதொயவீதாநு

வாநாஹுஜீவயதநு மஹஜஷிவரஷு ||

வகெஸொஃரணரிதிமஜ்தெகநுயாததெதுவபஞவடாவரவிரொயாவதெஃ
கூஷஸுஹமவாநுஸுபங்கதெதுதவிரொயாது. கயாஹுதஃவரஜெஸுரஃதயா
ஜெநொநுவதெகூரோமெடா யஸு தஹீஸுரகெ கிம் பூரணஜீகோநு
ஷகஜோநுயாநுவவதிரெவெதூஹ—சூதநொ ஜெஹிஜீ உவநிஸபுதெ
கவிவஜுதெ யெஷுதாநி||உசு|| தஜெவ பூவஸுயதி தொகெநெதி தொ
கெந வொமெந ஸதா உருகிகாயா வுதநாயா ஜீவஹரணாபகரிமதா
ஜாநுஹா மஹதா கனாமதெந ஸுபா பூரஜெந டிவிஸுஜொஃ சுஜு
யுயொஃ சுநுயா சுநீஸுரகெதஹவிதவடு||உஎ|| யஜிதி|| விஷதொயவீதாநு
விஷஜியனொயனஸுயீதம் வானம் யெஷானாநு வொநாநு மொவாஸுக்ஷவா
ஜுஷிஸுபாவுஷுஜா ஜீவயிஷுஜீதி யஜுநாயா விஹரநு உரமகாஜெயம்
உஜாடியிஷுதி தவாஹயெ தஸுரஃ ஹஜிநுரஃ நிவிஷகூயா சுதிவிஷ

நிறமுடையதுமான பகவானுடைய கேசங்களே பலராமனுடன் கிருஷ்ணனாக
அவதாரம் செய்யப்போகின்றன. ஜனங்களால் அறியத்தகாத மார்க்கமுடைய
அந்த பகவான் தமது மகிமையைப் பிரகாசப்படுத்தும் காரியங்களைச் செய்யப்
போகிறார்.

26

இந்தக் கிருஷ்ண பகவானுடைய அவதாரம் ஏற்படாவிடில் குழந்தையாக
இருக்கும்போது பூதனையின் பிராணனை அபகரித்ததும், முன்று மாசத்துப்
பாலனாக விருக்கும்போது பாதத்தால் சகடாசரனைச் சின்னாபின்னமாகச்
செய்ததும் மத்தியிலிருந்து முழங்காலகளை இழுத்துத் தவிழ்த்து செல்லும்
போது ஆகாய மார்க்கத்தை அளவிய அர்ச்சன (மருத) விருகுகளை நாசம்
செய்ததும் ஏற்படா.

27

கிருஷ்ண பகவான் இடைச் சேரியிலிருக்கும்போது, விஷங்கலந்த ஜலத்
தைப் பானம் செய்த இடைச் சேரியிலுள்ள பசுக்களையும், கோபாலர்களையும்
அனுக்கிரகத்துடன் கூடிய பார்வையாகிய அமுத வருஷத்தால் பிழைப்பிக்கப்

† பூதனையின் நாசம் முதலிய விவரங்களைப் பத்தாவது ஸ்கந்தத்தில் காண்க.

தவாஸபெருகிவிஷவீயபுவிதொறுஜீஹு

சுவாபுயிஷ்டுராமம் விஹரநு ஹரிநாடி ||

28

தததே டிவ்விவ யநிநி நிஸ்யாநம்

தாவாநிநா சாமிவநெ வாரிடிஹுதாமெ |

உனெஷ்டி வுஜதெதாஉவவரிதான்காமம்

நெருகு வியாயு வஸவொருநயிமஜுவீயபு ||

29

மூலீத யாடிபுவவஸுஜேஷு தாதா

சாஸம் வஸுதவ்ஸு ந து தததேஷு தாதி |

யஜ்ஞம்வதெதாஉவ்ஸுவதெ வுவநாநி மொவீ

வஸுதவ்ஸு சாமிததநா: வுதிவொயிதாவீசு ||

30

லீமெபுண வியொவாஸம்உவாஜீஹாயஸு || உஅ || ததிதி டிவ்விவ ஸுளகிகுமெவெகி
வொகொகி: உனெஷ்டி உவரிஷ்டி சாமி: ஸ்ரீஷ்ட: ததவஸிநிவநெ
சாஸம்வஸு தயபு: கதொவாபெருஹெருதொவவரித: நிஸ்யித: கன்காமொயஸு
தவஸவம் வஸா: கதயிமஜேம் ஜேஷுயம் வீயபு யஸுஸ: ததநிநிநிஸு
யாநிநி கானிபடிமராதுள யஜ்ஞாநீரெ நெருகுவியாயுவிஹிதெகாஸ
யிவெகி ஜேஷுயிதி ஜேஷு || உக || மூலீதெகி | உவஸயுதெ சுநெ
நெருபுவவஸு ததாயநம் சாஸநா: கஜேஷுதாதா யஸொடா மூலீத
மூலீதவீ ககாஸவொவஸுஷ்ட: கஜேஷுஉருநநாதிவஸநஸா: தம் ந
வதி ந வகுபுதெ நாலிதயபு: மொவீயஸொடாஸவக்ஷுஜேஷுபுதி

போகெருர். யமுன நதியில் விளையாடும்போது அந்த நதியின் ஜலமானது
சுத்தமடைய மிகுதிபான விஷத்தின் வலுவால் சஞ்சலமான நாவுடைய (காளி
யன் என்ற) சர்ப்பத்தைத் துரத்தப்போகெருர். 28

கிரீஷ்ம காலத்தில் வனமானது காட்டுத்தீயால் தகிக்கப்படும்போது, இர
வில் நன்றாய் சயனம் செய்தவர்களும் அதனால் தங்களுடைய வினாச
காலத்தை நிச்சயம்செய்து கொண்டவர்களுமாகிய கோபாலர்களை, அறிதற்
கரிய பாக்கிரமமுடையவரும் பலராமருடன் கூடியவருமாகிய கிருஷ்ணபகவான்
கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படி செய்து அந்த வனத்தினின்று உத்தரமணம்
செய்யப்போகெருர். இந்தச் செய்கையானது மேலானதுதான். 29

இந்தக் கிருஷ்ணனுடைய தாயாகிய யசோதை பிள்ளையாகிய இந்தக்கிருஷ்
ணனைக் கட்டுவதற்குச் சாதனமாக எந்தெந்தக் கயிற்றை எடுத்தாலும் அந்தக்
கயிறெல்லாம் போதாமலே யிருந்தன. இந்தக் கிருஷ்ணன் கொட்டாவி விடும்
போது இவருடைய வாயில் கோபஸ்திரீயாகிய யசோதை உலகங்களைப்பார்த்து
மனதில் சந்தேகமடைந்து, இந்தக் கிருஷ்ணனால் இவருடைய மகிமையைத்
தெரிந்து கொண்டவனானான். 30

ஸ்ரீ ஜந வதெ நரிசி நரிசாகராரஸிமளயபூம்
நாரவொதவஃ கருவபாயதஜெஹிபுதெந |

உஜிவிதவாராஜாம் ப்ரஜவதிவயதிநாம்
ஹதபூஹபூரிஷுதி ஸிரொ யநபாநாமஸு || 33

யெ வ ப்ரமும்ப வர பபூர கெஸூரிஷு
உஜெஹ கம்வ யவநாஃ கஜ வளம்ப்ர காபூரஃ |

ஸநெநு வ வொது கவி பயயு தனுவக
ஸவொகஷ ஸம்வர விவதிநாம ருகிஜுவூரஃ || 34

குவெராநாமரஸு ஸம்வருவஸு ஸிரொஹரிஷுதி || ௩௩ || யஜதி |
யெ வ ப்ரமும்பாபுதெ ஸவெபுஹரிணா ஹெதும்புதெந தபீயா கடி
ஸபூநம் பஸபூநாபொதும் நிரபம் வெகூணம் சுமாயாஸு கீதூ தரெணா
நுயம் வரொபெநம்கம் பபூரொவகம் உஹம் காவமயாபீயம் கவி:அவிதம்
கூஹம் நரகம் || ௩௪ || யஜதி | யெ வ ப்ரயெ சூதூவாபாம் வதிதள ஸம்ப்ராபெ
ஸாதெஸூராவனாதி ஸதிதி ஸாதிநம் நநு ப்ரமும்பவரகவி பயுராகி
பூபூவாம் வயவபெண நிறதாம் காமொஜாபயஸு வீஜாபூநாபிவி
ஸம்வரம் ப்ரபூபெந யவநொபூமகூபெந ந து ஹரிணா ததூஹ
வவந்திவாயபூபொயூராஜாஹுடாம் கவபூநாபி யஸு தெந வமநிபூஹா
யபூததூபிவிவிஷெநெதூபூ: ஸவொகஷாணஸு தெந திதிதாம் காமா

கிருஷ்ணன் இராசக்கிரீடோற்சவம் செய்யவிரும்பி வனத்தில் சந்திர கிர
ணங்களால் வெண்மை நிறம் வாய்ந்த இரவில் மனோஞ்ஞமான பதங்கையுடைய
னம் திர்க்கமும் ஆலாபன விசேஷங்களுடன் கூடியதுமான கானத்தால் ஓங்கிய
மன்மதனாகிய நோயையடைந்த கோபஸ்திரீகளைத் திருடும் குபேரனைச் சார்ந்த
சங்குடனுடைய கிரைச அபகரிக்கப்போகிறார். 33

† பிரலம்பன், கமுதைவடிவமுள்ள தேனுகன், தர்த்துரன், (குதிரைவடிவ
முள்ள) கேசி, அரிஷ்டன், (சானூரன், முஷ்டிகன் முதலிய) மல்லர்கள், (சுவ
லபாபீடன் என்னும் பெயருள்ள) கஜாசுரன், கம்சன், (மூன்று கோடி மிலேச்
சர்களுக்கு அதிகாரியாகிய) யவணன், நரகன், பெளண்ட்ரகன் முதலியவர்கள்
ஸால்வன், திவிவிதன், பல்வலன், தந்தவக்கிரன், விருஷப ரூபந்தரித்த ஏழு
இராஷ்டசர்கள், சம்பரன், வீரேதன், ருக்மி முதலியவர்கள் யுத்தத்தில்
பிரகாசிப்பவர்களும், வில்லாளிகளுமாகிய காம்போஜர்கள், மத்ஸியதேசத்தார்

† பிரலம்பன் முதலிய அசுரர்களில் சிலர் பலராமன் முதலியவர்களால் வதமடைந்
திருந்தாலும் பகவானே அந்த பலராமன் முதலியவர்களிடம் அனுப்பிரவேசம் செய்து
வதம் செந்தரெனக் கொள்ளல்வேண்டும்.

யெ வா ஜயெ ஸ்விதிஸாவிந ஸ்ருத்வாவொஃ

காஹொஜ உஹூ கார்ஸு ஸ்ரஜ்யகெக்யாநாஃ |

யாஸூனூபஸுநஜயா வநுவீஜோக்யா

ஸ்ராஜாஹ்யெந ஹரிணா நிருயம் ததீயத் ||

35

காஹெந ஜீவிதயியாஜவஜேஸு ந்ருணா

ஸ்ரோகாயுஷா ஸ்நிமஜோ வத டுராவாஸா |

ஸ்ருவிஹிபுதஸுநுயாமம் ஸ ஹி ஸதூவதூ

வெடிசுமே விடவஸோ விஹஜிஷுதி ஸ ||

36

ஓரொ யாஸூனீதிவாவ வளதது ஸவபுஜிவி டிவ்யம் தஜாந்யாநவாவூதி
ப-டுவெபுணாநயம் || ௩௫ || ஸ்ராவாவதாரஜாஹ-காஹெநெதி | க-நுயாமம்
பு-தியாமமீதிதா ஸகூவிதாய்யெபுஷா ஸ்ரோகஜீஸா யாயெபுஷாந்தெ
ஷா ஸ்நிமஜி ஸ்ருதம் ஸ்நெநஸவ்யபுதொ வா வெடிராஸி வத கஹொ
ஸாமாவக டு-டுரொ பாராயஸூஸம் டுமபுஜி ஹதூவஜேஸு விவாயபுஸதூ
வதூராவிவபு-டுதஸூவ வளவம் ஸ்ருணரி விடவஸம் ஸாவாஹெடிந||௩௬||
ஸூவாவதாரஜாஹ-டிவெதி | டெவஜிஷா டெடிதூநாம் நிமஜவதூமி வெடி
ராமெபு ஸதஜீபாநுஷாநாடி நிஷிதாநாம் நிதராஹிதாநாம் தஜெநெநய
ப-டுவிபு த்ருவாஹெ டெடிஸுத-டுவிபு டெவாஜிவிவாயுக்ஷுபெவாஹி
கிம்வ கபொரஜததா ஜீயீவி தொகாந ஸூதாம் ஜெவிபுரோஹொபொமூ
தாதூராம் யஸூஸ ஜெதம் ப்ருவொஹு சுயாநுஷீகாரொ யஸூஸ தம் வாஷ
ணவெஷம் விவாய டெவயபுஜி யஜீவஜாஸஜாநயபுஜி வாஷணயபுஜி

கள், குருதேசத்தார்கள், ஸிருஞ்சயதேசத்தார்கள், கேகயதேசத்தார்கள் இவர்
கள் யாவரும் பலராமன், பீமசேனன், அர்ச்சுனன் என்ற கபடமானநாம
தேயங்களுடைய † ஹரியின் மூலமாய் எவராலும் பார்க்கமுடியாததும்,
ஹரியைச் சார்ந்ததுமான வைகுண்டம் என்ற ஸ்தானத்தை அடையப் போகி
றார்கள். 34-35

புகந்தோறும் காலத்தால் குறைவு பெற்ற புத்தியுடையவர்களும் அற்ப
மான ஆயுளுடையவர்களுமாகிய மானிடர்களுக்கு அவர் விருத்திசெய்தவேத
மானது (சமுத்திரம்போல்) கரைகாண முடியாதது என்பது கருதி அந்ந
தி பகவான் சத்தியவதியிடம் ஆவிர்ப்பவித்து வேதமாகிய விருகூத்தைக்காகை
களின் பேதமாகப் பிரிக்கப்போகிறார். 36

பெவரிஷா நமவதகூநி நிஷிதாநா

பாபுலிஷெயெ ந ராவிதாவிஷுதலிஷி |

மெகாநு வதா உதிவிஜொஹஉதிபுயொல

வெஷம் வியாய வஹுஹாஷுத டொயபஉஷு ||

37

யஹஷுதயெஷுவி ஸதா ந ஹரெஃ கயாஸுஃ

பாஷுணிநா விஜஜநா வுஷுதா நுஷெவா |

வாஹா வியா வஷுவிதி ஸ நிபொ ந யசு

யாஹா ஹிஷுதி கமெஷுமவாநு யாமானெ ||

38

ஸுபெஷுதெ வஹுஹாஷுதெ வஹுஹாஷிஷுத உத்யுஷுதௌ || ௩௭ || கஷு
வகாரகாஹயஷுதி யஷிஷு யதாஸதாஷுதயெஷு ஹரெஃ கயாஃ
நஸுஃ விஜஜநாஃ நெசுவணிஷுதாஃ பாஷுணிநாஃ ஹவசிபொயிநாஃ கஸத்யு
வாஹதா கயபுஸீலாஸுஷுஃ வுஷுதாஃ ஸுஷுதாஃ நுஷெவாஃ ராஜாநாஃ
ஸுஃ ஸுஷுதா வனவ ராஜாநா நகசுதிபவாஸுதா உதிவாஷு யதாஸுஹா
ஸுபாவஷுதிநிபொநஸுஃயஷுதாஷுதாநாஸாஸுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதா
கஷுஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதா
ஹாஷுதாஃ ஹாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதா
தாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதா
ஸுஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதாஷுதா

தேவர்களுக்குச் சத்துருக்களும் வேத மார்க்கத்தில் (வேதங்களில் கூறிய
தருமானுஷ்டானம் முதலியவைகளில்) இருப்பவர்களும் மயனாற் செய்யப்பட்டு
தேவர்களும் காணமுடியாத வேகமுள்ளவைகளாகிய (முன்று) புரங்களால்
உலகங்களை ஹிம்சிப்பவர்களுமாகிய அசுரர்களின் புத்திக்கு + மோகத்தை
உண்டாக்குவதும் மிகுந்த + லோபத்தை யுண்டாக்குவதுமாகிய (பாஷண்ட)
வேஷத்தைப் பகவான் ௩ தரித்து தருமம்போல் தோன்றும் அகருமத்தை
(பாஷண்ட தருமத்தை) மிகுதியும் போதனை செய்யப்படுபாடுகிறார். 37

எப்பொழுது சாதுக்களின் கிருகங்களிலும் விஷ்ணுவின் சரித்திரங்கள்
இல்லா தொழிகின்றனவோ பிராம்மண, சூத்ரதீரீய, வைசியர்கள் பகவானுக்கு
விநோதிகளாகவும் ஆகின்றார்களே! சூத்திரர்கள் ௪ அசுரர்களாகிறார்களே
எப்பொழுது (பாகம் முதலியவைகளில்லாமையால்) ஸ்வஹா, ஸ்வதா, வஷட்
என்ற சொற்கள் ஏற்படவில்லையோ அப்பொழுது யுகத்தின் முடிவில் பகவான்
கலையை சிசுபிக்ருவராக அவதாரம் செய்யப் போகிறார். 38

+ மோகமாவது:—யோக்கியதைநய விடவேகிவது.

; லோபமாவது—அயோக்யமானதைக் கொள்வது.

௩ புத்தாவதாரம்.

௪ கலி அவதாரம்.

ஸமெபு தவொஹஜெஷ்யொ நவ யெ ப்ரஜேஸாஃ?

ஸூரெநயபஜேபவநஜராவநீஸாஃ |

சுனெ சவபஜேஹரஜநு^௦வஸாஸு^௦ராஜா

ஜாயாவிஹதய ஐஜாஃ வு^௦ராஸகீலாஜஃ ||

39

விஷொநபு^௦ வீயபு^௦மணநா^௦ கதஜொஹபு^௦தீஹ

யஃ வாயிபுவாநு^௦வி சுவிவிபு^௦ஜெ ரஜா^௦ஸி |

வஸு^௦ஹ யஃ^௦ஸூரஸு^௦வா ஸு^௦தா த்ரி^௦புஷு^௦

யஸூ^௦திஸாஜு^௦ஸஜநா^௦பு^௦ரா^௦குவயாநபு^௦ ||

40

விஹதீராஹ ஸமபு^௦ஜி ஸமெபு ஸுஷு^௦ள ஸமபு^௦விஷயகதவஸூ^௦ரலிக்ஷாத்
பொஹ ஸூரெநஸூ^௦தள ஜெஃ ஸ்ரீ^௦விஷு^௦ஃ | “யஜேஜா வெவவிஷு^௦” ஐதி
ஸ்ரு^௦தெஃ யபு^௦ஸு ஜெஸு ஜநவஸு சுஜீராஸு கவநீஸாஃ ப்ரபூ^௦பு^௦யஸு சுனெஸு^௦
ஹாரெ ஹரொராஸு^௦ஜே^௦நு^௦வஸாஃ ஸபபு^௦ஃ வஹு^௦ஸகீபாரி^௦னொஹவதஃ
ஜாயா விஹதயஃ || ஜயா ஸு^௦கெஷவெனொ^௦கூ^௦ விஸு^௦ரெண வகூ^௦ம் நகொவி
ஸஜெபு^௦ ஐதூ^௦ஹ—விஷொரி^௦தி ப்ரபூ^௦பு^௦யாஃ ப்ரஜா^௦ண^௦நவியொ விஜெ
மணிதவா^௦ தா^௦பு^௦ஸொவி கொநு வி^௦ஷொ வீ^௦யபு^௦மணநா^௦ கதபு^௦
ஜெபு^௦தி சுய^௦ஹதஸு^௦ யொவிஷு^௦ஃ த்ரி^௦புஷு^௦ ஸதூ^௦யொகூ^௦ வஸு^௦ஹ
யு^௦தவா^௦ யஸூ^௦க^௦ நெ^௦த்ரி^௦கூ^௦ஜெ சுஸு^௦தா^௦பு^௦தி^௦வாதஸ^௦நெ^௦நஸூ^௦ரஸு^௦
ஸு^௦பா^௦ஜெவெந த்ரி^௦ஸாஜு^௦ர^௦பு^௦ வஜநஜெயிஷா^௦ம் ப்ரபா^௦ம் தஸூ^௦தி
ஸாஜு^௦ஸஜநா^௦கூ^௦ ஸூ^௦ஹ உ^௦ரா சுயிகூ^௦ம் குவயா^௦ம் குவஜா^௦ம் குவெ^௦நயா^௦ம்
யவெ^௦தி வா சுத? காரணா^௦ஹு^௦ஸு^௦ஹ சு^௦த்ரி^௦புஷு^௦ஜி^௦தி வா^௦ஜெ^௦ ஸதூ^௦யொகூ^௦
ஜெ^௦பு^௦பு^௦யஃ ஸவபு^௦ம் யு^௦தவா^௦தி^௦யபு^௦ஃ தயா^௦ய ஸ்ரு^௦தி^௦“விஷொநபு^௦கூ^௦
வீ^௦யபு^௦ணி ப்ர^௦வொ^௦ம் யஃ^௦ வாயி^௦புவா^௦தி விஜெ^௦ரஜா^௦ம^௦ஸியொ சுஸு^௦யபு^௦
தூ^௦ம^௦ஸு^௦பு^௦ஸு^௦வி^௦கூ^௦ஜா^௦ண^௦வெ^௦யொ^௦ரா^௦யஃ” ஐதி^௦சு^௦ஸூ^௦யபு^௦விஷொநபு^௦

ஸிருஷ்டி செய்வதில் தவத்தின் சுவருபனாகிய நான் (பிரமன்) ரிஷிகள்
ஒன்பது பிரஜாபதிகள் பரிபாலனத்தில் தருமதேவதை, விஷ்ணு, மனுக்கள்,
அமரர்கள் (பிருதுமுதலிய) பூபாலர்கள் சங்கராத்தில் அதருமம், ருத்திரர்,
சர்ப்பங்கள், அசுரர்கள் முதலிய யாவரும் அநேக சத்திகளை யுடைய ஈசுவர
னது மாயையின் விபூதிகளாகிறோம்.

39

பூமியீஸிருக்கும் தூள்களை எண்ணுகிற வித்வான் விஷ்ணுவின் சத்திகளைக்
கணக்கிடச் சக்திபெறுவானா? ஏனெனில் அந்தப் பகவான் தடையில்லாத வேத
த்தால் முக்குணங்களிலும் சமமான அவஸ்தையுள்ள ஸத்தியலோகத்தை அபே
க்ஷித்து மிகவும் சஞ்சலமான சுவர்க்கலோகத்தைத் தரித்தாரல்லவா?

40

நானம் விதாஜ்ஞஹஜீ உநயொழமு ஜாவெ
 உயாவவஸு வுருஷஸு சுதொழவரெ யெ |

மாயநு மூணாநு டுஸஸதாநந சூழிடுவ
 ஸ்ரெஷொழயுநாவி ஸவவஸுதி நாவஸு வாரடூ || 41

யெஷாந் ஸ வனஷ ஹவாநு டயயெடநுத
 ஸவபூதநா ஸ்ரி தவதொ யழி நிவடூலீக்யு |

தெ டுஸஸராஜதிதரணி வ டெவதாயாந்
 நெஷாந் உதாஹஜிதி யீ: ஸ்ரஸுமாமஹசெஷு || 42

ஸீயபூணி கம்புவொம் கம் பூவொவஜித்யயு: | யம் வாயிபூவாநுவி
 ரஜாம்ஸி விஜெஸொவி யொ விஷு: தெயா விவசுஜாண:விக்ரஃகுவபுந
 உதாரமொகம் சுஸுமாயக சுவஷஸுவாந் சுயஸுதம் ஸயஸு ஸஹஸு
 ஸபாடுஸ: திஷ்ணீதீஸா: தத்யுதெடுதெவெஸஹவகடூநஜித்யயு:
 || சம் || வனகஸ்புவஸுயதி நெதி | வுருஷஸு யநாயாவதஸுராண்
 நவிதாஜி நவெஜி டுஸஸதாநநாநநாநி யஸு ஸஸெஷொவி யஸு மூணாநு
 தஸவவஸுதி ஸஜமவஸாநம் ந மஹதீத்யயு: || சக || நநம் ய வனகெவி ந
 விநிதி தஹிபு சுயம் விஜெஸுரநுதத்யுதெயெவெசுரஹயெஷாஜிதி டயயெ
 டயாந் சுயபூக ஸ வ யழி நிஷபடம் சூஸிதயரணொஹவதி தெடுவஸு
 விஷொ: டுஸஸராஜி தாயாநாநி வகாராநாயா வெஹவம் விஷிதி வ
 சுயெதி வா வா: பூத்யுஷஜெவ தெஷாந் தாயாதிதரணிதூஹ நெஷா
 ஜிதி ஸ்ரஸுமாமாநாந் வகெஷு டெஹெ || சஉ || சுஷஜூதாநாவெவிதாயெ
 யஜிதி ஜூநம் தத்யுபயா வஹுநாஜெதீதூஹதிவி: வெடுதி யருய
 ஜிதி ஸநகாஜீநாந் சுஷபூவாஹுஹவநம் டெடுத்யயு: பூஹாடி:

இந்தப் பரமபுருஷனுடைய மாயாபலத்தை நானுமறியேன். உமக்கு முன்
 னோர்களாகிய இந்த (சனகர் முதலிய) முனிவர்களும் அறியார்கள். மற்ற
 முள்ள எவர்கள்தான் அறிவார்கள்? ஆயிரம் முகம்படைத்த ஆதி தேவனாகிய
 சேஷனும் இவருடைய குணங்களைக் கீர்த்தனம் செய்துகொண்டிருக்கிறான்.
 இன்னமும் கரைகாணவில்லை. 41.

பக்தியுடையோர்களால் எந்தமார்க்கத்தாலும் கபடமின்றி ஆசிரயிக்கப்
 படும் சாணகமலங்களுடைய அனந்தனாகிய பகவான் எவர்களிடம் தயைபுரிகின்
 ருரோ அவர்கள் மற்றவர்களால் தாண்ட முடியாத தேவ மாயையைக் கடந்து
 விடுகிறார்கள். அந்த தேவமாயையை அறியவும் அறிகிறார்கள். இவர்களுக்கு
 நாய், நரிகள் புசிக்கத்தக்க இந்தச்சரீரத்தில் என்னுடையது நான் என்ற புத்தி.
 யானது உண்டாகிற்றில்லை. 42.

வெஹாஹைம வரஹு ஹி யொமஜாயா
யயம் ஹவஸு ஹவாநய செதூவயபு |
வதீ உநொஸு உ உநுஸு ததாதஜாஸு
புரவீமவஹிபு ஸீஸாஸு உத யு வஸு ||

43

ஐக்ஷாகுரெஹைமகாநவிதெஹமாயி
ரவ்யம்வரீஷஸமரா மயநாஹுஷாபுர |
நாகாசுதயகபுதயநாநிதெவா .
தெவபு தொ வவிரயதிதபுரயொ ஹிவ |

11

ஸௌஹயபுஹகஸிவிதெவபுவிபுரூபா
ஸாரவ்யதொவவபராஸாஸுலிரிஷெணா |
யெநெநு விவீஷணஹநிதெபுபெநுத
வாசபுரவீஷெணவிதபுரஸுததெவவயபு ||

45

உதா: ஸாயம்ஹ: தஸு வதீஸுதரூபாவ ததாதஜ: கநுஸு புரவீம
வஹிபு: விஸமபுரொபஸாநு: சும: வெநவிதா || ௪௩ || ஐக்ஷாகுரிகி||
ஸதயந: கநுஸு ஸநீராவ: ரநிதெவாஉதிவாஸும:ஸெனகவதெ
வனதெஸுஹிதொ தெவபுததயபு: || ௪௪ || ஸௌஸீதி | உபெநுதத:
ஸாக: விவீஷணாபொ ராக்ஷஸாஸு ஹநிதெபு: கபபஸு வபபு:
புஷா: பெஷாநெ || ௪௫ || கி , ஹஹநாஸுதமெந ஸவெபுவி விதனி
தூஹததி || ௪௬ || து: வாநுரஸா: யஸுஹரெ: துராயணா:
தகா: தெஷா: ஸீஸெஸிஷாயெஷாநெ தபா யதிவநி தஹிபு ஸவெபு
விதனி ஸுதெ ஹவதொ ரூபெபாரணா உநொநியபநெ பெஷாநெ

ஓ நாரத! இந்தப் பரமபுருஷனுடைய யோக மாயையை நான் அறிவேன்.
(சனகர் முதலிய) நீங்கள் அறிவீர்கள். ஞானத்தால் பிரகாசிக்கும் உருத்திரர்,
பிரஹ்மாதன், ஸ்வாயம்பு மனு, அந்த மனுவின் பத்னியாகிய சதருபை அவ்
வீருவருடைய குமாரர்களாகிய பிரியவிருதர், உத்தானபாதர் முதலியவர்கள்,
பிராசினர், கிசு, ருபு என்றமுனிவர், அங்கன் (வேனனுடைய தகப்பன்) துரு
வன், இக்ஷ்வாகு, ஐளன், முசுகந்தன், விதேகன், காதி, இரகு, அம்பரீஷன்,
ஸகான், கயன், நாகுஷன் முதலியவர்கள், மாந்தாதா, அளர்க்கன், சந்தனு,
அனு, இரந்திதேவன், பீஷ்மர், பஸி, அநூர்த்தரயன், திலீபர், செளபரி, உதங்
கர், சிபி, தேவஸர், பிப்பலாதர், ஸாரஸ்வதர், உத்தவர், பாசரர், பூதிஷேணர்
மற்றுமுள்ள சிரேஷ்டர்களான விபீஷணர், அனுமான், சுகர், பார்த்தர்கள்,
ஆர்ஷணிஷேணர், விதுரர், சுருததேவர் இவர்களும் அறிவார்கள். 43-45

ஸௌ ந யத்ரு வாரகாரகவாது க்ரியாசெஷ்டா
 லாயா வரெரெதுவிசுவெ வ விருஜோநா ||

47

தடுவெ வபு ஹவதஃ வரவஸு வுமெவா

வ்ருஷெதி யசிசுராஜஸுஸுவம் விஸொக்டு |

ஸுவகஸுஸுதுதகூஹயத்ரு வஹுகாரகஸாயுஃ க்ரியாயுஃ உததூரூபி
 உதுவிபக்யாயாமஹம் உ நாவூ ஐந்ருயெஜூநாஸாஸாவூகிரிவ க்ரியாஸி
 ராநநாஸாஸாவூகிரிவ க்ரியாஸி க்ரியாஸி க்ரியாஸி க்ரியாஸி க்ரியாஸி
 ஐநாவெவி லாயாஸிவகாரணெந விகாயுக்ஸம் ஸுராபெவ ஸ்ரீஹ்ணாஸிவ
 துமெஷாவகாரணெநதூஸாஸுஹ—லாயா ஸிஸிசுவெ ஸுராதம் விருஜு
 லாயெந யஸுராதெரெதி ஐநாவெவஸுரதி||ச|| தஸுரபெவ ஹவெத ஹ
 வதி நிபதிதெநஸாம் க்யூதாயுநாம் ந கிரிவி க்யூதூஸூதூஹ—ததிதி
 ஸஹாஸூதி ஸயுதஃ ஸஹவரம் ஐநம் யத்ரு வ்ருகிரியஸிவஸுரீக்யூ
 யதயஃ யத்ருஸீலாம் கதஃ மெஃ தந்ருராஸம் ககதஃ தத்ருஹெதி ஸாயநம்
 ஜஹுஃ துஜெயம் சுநுவயொமாதூநாஸிவ ஐதயுஃ | உவயொ
 மாவாவெந ஸாயநாநாஸிவ ஐஷ்டாஹம்நிவ்யதெஸிநிதி நிவாநம்கூடுவம்
 தஸு வநித்ரு வநநஸாயநம் யயா ஸுராடீ ஸுயலெவ வஜீந்ருநாடு
 பெண விராஜிதம் ஐந்ருநாஸிவதத அதிதி யயா ஸுரெநெவ ராஜிதஹி
 ஸுராடீ ஐநிஃ ஸ யயா ஐந்ருஃ ஸஜீவஸு ககீகாரணஸாயாம் மூஹீதம்
 நிவாநவநித்ரு ஜஹாதி த அதித்யுஃ! ஹவதாவஜஸுஸுவம் விஸொக்டு

மாகிய எந்தப் பிரம்த்தை முனிவர்கள் அறிகுறிக்கலோ அந்தப் பிரம்மமே
 பகவானாகிய பரமபுருஷனுடைய சுவரூபமாகிறது. அந்தச் சுவரூபத்தை மிகுதி
 யான(கர்த்தா கர்மா காரணம் என்ற)காரகன்களுடையதும் தாதுக்களின் அர்த்
 தத்தை முக்கியமாக உடையதுமாகிய வேதமும் வர்ணிக்கத் திறமையில்லாத
 தானேது. அந்த சுவரூபத்திற்கு எதிரில் மாயையும் வெட்கமடைந்து வெகு

(1) இந்திரன் மலைகளை வஜ்ராயுதத்தால் வெட்டிய பிறகு அந்த ஆயுதத்தை விட்டு
 விடுவதுபோல், யோகிகள் இந்திரிய சித்திரம் செய்து பகவானிடம் மனதைக் கட்டுப்படுத்தி
 ய பின்பு பிரயோஜனமில்லாமையால் பாபமலைகளைச் சேதிக்கும் இந்திரிய சித்திரங்களுப
 மான ஆயுதத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள் என்பது கருத்து; அல்லது தரித்திரன் தன் பிழைப்
 புக்காக ஆயுதங்களை யடைந்து பணக்காரனான பிறகு ஆயுதங்களை விட்டுவிடுவதுபோல்,
 பகவானுடைய சுவரூபத்தில் மனதைக் கட்டுப்படுத்த எந்தச்சாதனங்களை யோகியானவன்
 தேடிக்கொண்டானோ அந்தச் சாதனங்களைப் பகவானிடம் மனதைக் கட்டுப்படுத்தியபின்
 னர் அவைபயனற்றன வாகின்றமையால் அந்த யோகி விட்டுவிடுவான்; அல்லது பகவா
 னிடம்இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்திய பெரியோர்கள் பாபிகளைச்சித்திரமாய்மையான
 ஆயுதத்தை இந்திரானுக்குவஜ்ராயுதம்போல் சுவாதினப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். அதாவது
 யமனுக்குச் சுவாதினப்படுகிறவர்கள் எல்லாம் கருத்து-

மீயாம் வணபுயதொ ஸ்ரீஜோமவதே விதீயவஸுநு நொழிது? |

ஸ்ரீஜோமவதே விதீயவஸுநு நொழிது? |

55

ஐதி ஸ்ரீஜோமவதே விதீயவஸுநு நொழிது? |

|| ராஜா ||

வ்ருணா வொழிதொ வ்ருணா முணாவொநெ முணவ்ரு வ |

யவெவ்ரு யவெவ்ரு யவா வ்ருணா நொழிதொ நொழிது? ||

1

வ்ருணாவொழிது வ்ருணா தசவ்ரு வ்ருணா வ்ருணா |

வ்ருணாவொழிது வ்ருணா தசவ்ரு வ்ருணா வ்ருணா ||

2

ஸ்ரீஹரிவீரோ ரோபா கிம் தவணபுநெநெதுத் சூஹவீரோகிதி||ரு||

ஐதி ஸாவாபுஷீவிகாபாம் ஸவ்ருபுயாபவ்ருபுயா.

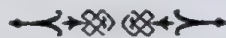
சவ்ருபுஷீவிகாபாம் ஸவ்ருபுயாபவ்ருபுயா.

வ்ருணாவொழிது வ்ருணா தசவ்ரு வ்ருணா வ்ருணா ||

வ்ருணாவொழிது வ்ருணா தசவ்ரு வ்ருணா வ்ருணா ||
வ்ருணாவொழிது வ்ருணா தசவ்ரு வ்ருணா வ்ருணா ||
வ்ருணாவொழிது வ்ருணா தசவ்ரு வ்ருணா வ்ருணா ||

இந்த ஈசுவரனுடைய வீலையை எப்போதும் சிரத்தையுடன் வர்ணிப்பவ
னுக்கு (அல்லது) அனுமோதிப்பவனுக்கு (அல்லது) சிரவணம் செய்பவனுக்கு
மனசானது மாயையால் மோகமடைகிறதில்லை. 55

7-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

8 - வது அத்தியாயம்.

பரீகசித்து மகாராஜன் வினவுகிறான்.

ஓ சுகபிம்மரிஷியே! குணமில்லாத வனாபிணம் பகவானுடைய குணங்
களைக் கூறுவதற்காகப் பிரம்மதேவரால் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவரும் (தம்மைத் தரி
சித்தவர்க்கு) பகவானுடைய தரிசன பலனை யளிக்கும் தரிசனமகிமை யுடைய
வருமாகிய நாரதமுனிவர் எவ்வெவர்களுக்கு எந்தெந்த விதம் கூறினார்? 1

தத்துவமறிந்த வர்களுக்குள் சிறந்த மகா முனிவரே! இந்தத் தத்துவத்
தை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நான் எதிலும் பற்றற்ற ஸர்வஸ்வ

கயயவ்வு உஹாஹாம யயாஹேவிதாதுநி |

கூஷண நிரெஸூ நிரெஜம் உநவூக்ஷு கஷெவாரட |

3

ஸுணதஸூயா நிதூம் முணதஸு வ்வுஷெஷித |

காமெந நாதிகீவெபுண ஹவாநு விஸதெ ஹுஜி |

4

புவிஷ்டு கணபுரெஸுண வ்வுநாஹாவவஸரொரூஹ |

யுநெநாதி ஸஜெம் கூஷண வ்வுயிவஸூ யயா ஸாச |

5

யளதாதூ வுரூஷ்டு கூஷண வ்வுபாடிஜெம் ந ஜுணதி |

தொ டிஸிபுதூ||ந|| ஸொவிஸூயபா ஸுணதொ நாவஸூகஜதூஹஸுணத
ஹி | ஸுஷெஷிதம் ஸ்ரீபதிபுஷெஷிதம் ஸுணதம் முணதஸு கயயதஸு
ஸுபுயதம் விநாஹவாநு ஸுபுஷெஷிதம் ஹுஜிவிஸதி || ச || புவிஷ்டுஹி ஸூநாஹ
ஸ்ரீபதூநாஹாவவஸரொரூஹ ஹுஜயகஜெம் கணபுரெஸு அரொண புவி
ஷ்டு தஜதம்ஸஜெம் வாவம் ஸவபுடாநெநாதி க்ஷாடியதி ஸலிவஸூதி
ஹுஜாஹாஸூதிஸுணாதிநாகூஹஸு ஜெஸொயிதெ தஜெவ கெவம்ஸு
புதி ந து நஜீதடாகாடிமதம் ஸவஜெம் கூஹஸூஹிஷ்டுதெவ ந து
ஸவபுடாவிஷ்டுதெ கதவனவ கிஹிவெநெ வுநுக்ஷுஹித வ வாவகெவொ
ஹாநாதி புயஸிதம் ந ஸவபுடா ஸவெபுஷாஹ வாவம் விஸுநெநாதி கிஜு
ஸாவஸெஷம் தஜிவி கஸு விஜெவ கிஹிஜெவ ஹுஜிபுவிஷ்டு தாதூஸு ஸ்ரீ
கூஷணஸவெபுஷாஹ ஸவபுடா வாவாநிஸுஷாஹாதீதெநெநுஷுஷாநெநெநா
கூஹ ஸலிவஸு யயாஸாடிதி||ந|| ததஸு கூதாயெடா ஹவதீதூஹ யளதா
தெதி|| யளதாதூ நிஷாவம் ஜுஷாஸவெபுராமெ அஷாடியுபரிஸுஸாயெந

ருபஞ்சிய கிருஷ்ணனிடம் மனதைச் செலுத்திச் சரீரத்தை விடும் வண்ணம்
ஓ மகா பாக்கியசாலியாகிய ரிஷியே! உலகங்களுக்கு மங்களமளிக்கும் அற்புத
மான வீரியமுடைய ஹரியின் கதைகளைச் சொல்லவேண்டும். 2-3

பகவான், தம்முடைய சரித்திரத்தை எப்போதும் கிரத்தையுடன் கிரவ
ணம் செய்பவன் கிரத்தனம் செய்பவன் இவர்களுடைய மனதில் வெகு விரை
வாகவே பிரவேசிக்கிறார். 4

கிருஷ்ணபகவான் தமது பக்தர்களின் காதுகளின் துவாரத்தின் வழியே
இருதயகமலத்தில் பிரவேசித்து, அவர்களின் பாபங்களைச் சரத்காலமானது
ஐலத்தின் தோஷத்தைப் போக்குவதுபோல் போக்குகிறார். 5

பாபங்களற்றவனும் இராகத்துவேஷம் முதலிய கிலேசத்தினின்றும் விடுபட்
டவனுமாகிய புருஷன், கிருஷ்ணனுடைய பாதங்களின் சமீபத்திலிருந்து,

ஊகஸவபுபாரிகெஸு: வாநு: ஸுஸாரணம் யயா ||

6

யடியாதுஉதொ ஸுஹநு ஷெஹாரம்ஹொஸு யாதுவி: |

யடிவயா ஹெதுநா வா ஹவனொ ஜாநதெ யயா ||

7

சூவீடிடிடிராதுடிம் ஹொகஸம்ஸூநயக்ஷணடி |

யாவாநயம் வெவ வுருஷ ஐயதூவயவெவ: வுயக ||

தாவாநஸாவிதி ஹொகஸம்ஸூவயவவாநிவ ||

8

ஸு: வாரா: ஸு வாலாஜாமத: ஸுஸாரணம் ஸுமுஹா யயாநஜேஹதி தயக||
க|| தடிவ ஸுவணஸுதுக்ஷிராவிஷுது ஸந்திபூந சுயபூந புஹதியதிதி|
ஸபாதுதி: யாகவொ ஷெஹாஹுதாநி துதுஸாஸாநுஸூராபுஹதி
கஸூராவளகிஸூராத்நொயாதுவி: ஷெஹாரஹதியக ததிம் யடிவயா
நிநிடிடுதெந வா ஹெதுநா கடிபாநிநா வா ஹவன: யயாவக ஜாநதெ சுத:
கயயம்சவிதி செஷ: || யயாஸாலீஸூரஸூரெவெததுதுடிஷெஹம்ஹொது:
சுதஸுஸுஹொவி செஷஹதுாஸயெந புஹதி ஸாஸெடுந சூவீதிதிஹொகா
நாம் ஸம்ஸூநம் ரயநா தடிவ வக்ஷணம் ருடுவம் யஸு தகதெதுஹொகூ
துகம் வஹம் யஸூராடிராடிவீக கஸாலீஸூர: ஐயதூயாஹெ: ஸுபரிதிதா
வயவெவ: சுயம்ஸளகிக: வுருஷொயாவாநு யதுஸூராவயயாது: தாவாநு
ஹொகஸம்ஸூவாநு சுபவவவாநிதி ஹொது: ஸம்ஸூர சூகாரம்: சுபவயாஸு
விடிஹெ யஸூதி ஸம்ஸூராவயவவாநிவ நவாராயுத ஐதிசெஷ: || அ|| சுத:
கொவிசெஷஹுஸூதி சுவஸூம் வ விசெஷொவாது ஐதுாஹ—சுஐஐதி|
சுஐ: ஸு ஹாஹுதாநாம் வுஷுஹொயாய்நாம் சூதூநிபனா ஸடிஷுஹொயாயி
கூவாக யெந வ சுநுமுஹதா தஸூரடுவம் டிடிஸெ டிடிஷுவாநு வளதது

வழிப்போக்கன் (விடு வந்த பின்பு) தன் கிருகத்தை விட்டு எவ்விதம் விலக
மாட்டானோ அவ்விதம் விலகமாட்டான்.

6

ஓ பிரமரிஷியே! இந்த ஆத்மா மகா பூதங்களின் சம்பந்தமற்ற தாயினும்
பூதங்களால் தேகாரம்பமேற்பட்டதென்பதுஎன்ன? இதன்விவரத்தைத் தாங்கள்
காரணத்துடனே காரணமில்லாமலோ அறிவீர்கள். (ஆகையால் சொல்ல வேண்
டும்.)

7

எவருடைய ஜடத்தினின்று உலகங்களின் அமைப்பின் ரூபமான பத்ம
மானது உண்டாயிற்றோ அந்த ஈசுவரன், இவ்வளவெனக் கணக்குள்ள அயவயவ
ங்களால் சாதாரண புருஷன் தனித்தனியே எவ்வளவு எண்ணிக்கையுள்ள அவ
யவங்களுடையவ னாகறனோ அவ்வளவு ஆகிருதியையும் அயவயவங்களையும்
உடையவன் போன்றவனென்று வர்ணிக்கப்படுகிறார்.

8

சுஜய்யஜதிலுதாநி ஹுதாதா யதநுமு ஹாசு |
 டிடிஸெ யெந தடிவிவம் நாலிவடிவஸுடி வஃ ||

9

ஸ லாவி யத்ரு வுநுஷா விஸ்வவித்ருஷ வாவஸ்யம் |
 உகா துதாயாம் ஜாயெஸஸுதெ ஸவ்ஸுணாஸ்யம் ||

10

புருஷாவயவெயெடாகாஸ்பாநா: வதிவகஸ்திதா: |
 யொகொஷாவயவாஸ்பாநெரிதி ஸுஸு ||

11

[illegible]

நாபிகமலத்திலுண்டானவரும் பூதங்களுக்கு நியந்தாவுமாகிய பிர்மதேவர் எவருடைய அனுக்கிரகத்தால் பூதங்களைச் சிறுஷ்டிக்கிறாரோ அதையும், எவரால் அந்த பகவானுடைய ரூபத்தைத் தரிசனம் செய்தாரோ அதையும் தெரிவிக்க வேண்டும்.

9

9

பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரம் இவைகளை விகிப்பவரும் மாயை
க்கு ஈசனும் குணங்கள் யாவற்றிற்கும் ஆசிரயருமாகிய அந்தப் புருஷன் தம்
மூடைய மாயையவிட்டு எந்த உருவத்துடனிருக்கிறார்? 10

10

திக்காலர்களுடன் கூடிய உலகங்கள் புருஷனுடைய அவயவங்களால் முன் போல அமைந்தனவென்றும் ஆந்தப் புருஷனுடைய அவயவங்கள் திக்காலர்களுடன் கூடிய உலகங்களால் அமைந்தனவென்றும் கேள்விப்பட்டோம். 11

11

யாவாநு கடுவா விகடுவா வா யயா காவொ2நுதீயதெ |
லுதலவலவலவல சூயு2பாநம் உ யதுதம் ||

12

காவலுநு2நுதீயதெ து மகஷுதெ2ணீயுஹதூவி |
யாவதும்: கடு2நுதயொ யாடிஸ்ரீவி2ஜவதுத ||

13

யவ்லுநு கடுவலவாயொ யயா யெநொவ2நுஹதெ |
முணாநாம் முணிநாம் வெவ வரிணா2லீயுதாடி ||

14

லுதலவதாடி ககடுவலு2நுஹதகஷுதலுதலுதாடி |
லுநிதூ2பாநாம் ஸ்லவலுதெ2நாகலாடி ||

15

ணாடுகடு2ணாம் வுணுபாவாநம் ஸலவாயஸு2பாடி: கெநகடு2லு2பாடி
யெந கயாகுதெந கொயிகாஸ் டெவாஜிலாவம் பூரூ2தீயுடி: || கச ||
லுதலவதாலுதி | லுதலவதாடி2நாம் ஸ்லவ: வரதாநி கெகாலியெ
லாம் கெலாம் பூரணிநாம் உ ஸ்லவ: யயெதி ஸவ2தூ2நுஹம்: || கரு ||
பூரணிதி: வண2பாநாம் சூரூ2பாணாம் உ விரிஸுடி: ததகலாவெநி2பாடி
ரூ||சக|| கவதாரெதி: யுமெயுமெ பூ2தியுமம் நுணாம் யொய2டி: யது
ஹரெரவதாராநுயரிதூ||க|| நுணாதி: ஸ விலெஷ: வண2பா2நிபை
நாம்: ஸ்ரூணிநாம் ததகலவலாயொவலீவிநாம் வுலவாரநிய2கடுகடுணா

அவாந்தரளயம் மகாப்பிரளயம் இவைகளுக்குக் கால அளவென்ன? நடந்
தது, நடப்பது, நடக்கப்போவது என்ற காலமானது எவ்விதம் அனுமானிக்
கப் படுகிறது. மானிடன் பிரதீர்த்தேவர்கள் இவர்களின் ஆயுளின் பிரமாணம்
எவ்வளவு?

12

காலத்தின் சூக்ஷ்மமும் பெரிதுமாகிய பிரஸிருத்தி எவ்விதம் காணப்படு
கிறது? ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டரே! கருமங்களால் அடையக்கூடிய ஸ்தானங்கள்
எப்படிப்பட்டவைகள்? எவ்வளவு?

13

சத்துவம் முதலிய குணங்களின் பரிணாமமாகிய தேவர்கள் முதலிய ரூப
த்தைவிரும்பிய ஜீவன்கள் கருமங்களை அனுஷ்டானம் செய்வதெப்படி? அவை
களை பாரிடம் அர்ப்பணம் செய்வது? அந்தக் கருமங்களை எவ்விதம் யார் கிரகித்
கொள்.

14

பூமி பாதாளம் திசைகள் ஆகாயம் கிரகங்கள் நக்சத்திரங்கள் பர்வதங்கள்
நதிகள் சமுத்திரங்கள் தீவுகள் இவைகளின் உற்பத்தி, இவைகளில் வாசம்
செய்யும் பிராணிகளின் உற்பத்தி, அண்டகோசத்தின் வெளிப்பக்கத்திலும் உட்

புராணனைக் கொடியவ் வாறஹுரஹுஞ்ஞாஸெஹதஃ |

உணதாங் வநு வரிதம் வண்பாசு உவிநிசுய: || 16

சுவதாராநுவஸிதம் யஜாஸ்யபுதம் ஹஸெ: |

யாழாநி யாழாநாடு உ யுஜெஞ் யஸு யாமெ யாமெ || 17

മൃണാലം ഖണ്ഡാനന്തോ ധർമ്മശ്ലൈശ്ചൈവ ശാസ്തൃതഃ ।

ஸ்ரீநாமாநாஜஷ்டகாநாம்பயத்யுக்யஸ்ரீஸ்ரீஷுஜீவதாடி || 18

தகவாநாம் வரிஸம்ஸூநம் மகக்ஷணம் ஹெதுமகக்ஷணம் |

வாஸுதாராய நவியியெபூரணஸூரயூதிகவஸூ உ || 19

யொமெஸ்ரெஸ்ரயுமதிநி_{வ்}கும்மஹம்மஹு_{க்} யொநிநாடி |

வெடொவ்வெடியுடாணாதிஹாவஸுராணயொஃ || 20

பெரும்பாலான நபர்கள் பஞ்சாபிலிருந்து வந்தவர்கள். இவர்களுக்கு பஞ்சாபிலிருந்து வந்தவர்கள் என்று சொல்லுவது சரியானது.

ஜீவதாம் ஸவெஷ்டாஹ்||கஅ|| தகூநாநாதிதி | தகூநாம் ப்ருக்யதூதீநாம் வரி

ஸாஸ்யாநம் ஸாஸ்யாபகாஷணம் ஸாராபகம் ஹேதுபகாஷணத்ததாயுஹேது

கெநது அக்ஷணத்திற் புகும்பெருமூலாநாயகஸுவியிஃ ஹேவவஞ்சிபுகாரஃ

சுஷ்டாந்தபொருஷு உ வியி||கக|| பொருஷுருதி|பொருஷுராணா||பொரு

ஹாஸஸாவிநாஸெஸெபெண சுணிநிநாமிதி: சுவிபுராமிதி: விஹ

ശരീരശുദ്ധി: പ്രവൃത്തി: വേഷാ: ജ്യോതിഷാദയ: ഉപവേഷാ: കൃയാവേഷാ:

தமிழ் யதிசா: யதிசா வுரைணி தெவ்வம் உதிஹாஸபுராணயொஸ்ர உதி

ஹாஸி: பொராவதுத் ஸகயாயுப் ப்ரதிவாடிசு: பொராணம் ஐஸவந்தியகண்ண

விஸிஷ்டம் மதி: தயொஸூர-௮வழ் || ௨௦ || ஸம்வயந்தி | ஸம்வய: சுவாஹா

பக்கத்திலுமுள்ள பேதத்தால் ஏற்பட்ட பிரமாணம், மகா புருஷர்களின் சரித்

திரம், வர்ணசிரமங்களின் நிச்சயம், ஹரியின் மிகுந்த ஆச்சரியமுள்ள அவ

தார சரித்திரம், புகங்கள், புகத்தின் கணக்கு, ஒவ்வொரு புகத்திலுமுள்ள தரு

மம், மாணிடர்க்களின் ஸத்தியம் முதலிய சாமான்யதருமம், சமதமங்கள் முதலி

ய விச்சஷதருமங்கள், ஜாதி விச்சஷதங்களின் தருமங்கள், இராஜவிச்சகளின் தரு

மக்கள், ஆபத்தகாலத்தில் ஜவனம் செய்வதற்குரிய தருமங்கள், பரமருத்ர முதலிய 11 தக் கிவங்கலின் தணக்கு வந்தத் தணக்தின் இலகூணம் வந்தத் தக் கிவங்

ய தத் துவடுகளிலு கணக்கு, அந்தக் கணக்கன் இலக்ட்டன்ம், அந்தத் தத் துவடு
களின் லேறுதுக்களின் இலக்ட்டன்ம். கேவுபுதரப்பிரகாரம் அக்மாணவு அதிகரித்

தயோகத்தின் விதி, யோகாப்பிப்பாசத்தால் பிரகாசிக்கும் யோகிகளின் அணி

மை முதலியவைகளால் ஏற்படும் ஆர்ச்சிகாதிதமனம், யோகிகளின் விங்க சரீரத்

தின் வினாசம், ருக்கு முதலிய வேதங்கள், ஆயுர்வேதம் முதலிய உபவேதங்கள்

தருமசாஸ்திரங்கள் இதிகாச புராணங்கள் இவைகளின் சுவரூபம், பூதங்களெ

ல்லாவற்றின் உற்பத்தி, பரிபாலனம், பிரளயம் இவைகள், வேதங்களில் கூறிய

ஸம்வவஸஸவபுஸுதிதாநாம் விசுரஃ ப்ருதிஸம்சுரஃ |

ஐஷ்டாவதிதஸு காரோநாம் த்ரிவமஸு வ யொ வியிஃ || 21

யஸாநுஸாயிநாம் ஸமஸு வபாஷணஸு வ ஸம்ஸவஃ |

சூதகநா வஸஸோக்ஷள வ வஸஸூநாம் ஸுராவதஃ || 22

யஸாதூதனோ ஸமவாநு விசீவதூதூயயா |

விஸுஜ்ஜ வா யஸா உயாஜுஷாவஸு ஸாக்ஷிவஸிஸு || 23

ஸவபுஜேதஸு ஸமவநு ப்ருஜதே ஜேநுவதிவஸு |

தஸவதேதாஜஸுஷுஷாஸதஸு ப்ருவஸாய உஸாஜுமே || 24

ஸசு ப்ருஜாணம் ஸி ஸவாஸுரஜேஷீ யஸாதூஸதி |

ஸவரெ வாநுதிஷுனி வதிவெஷுநாம் வதிவபுஜே க்ருதம் || 25

ப்ருஹ்யஃ யசா ஸஜீக் ப்ருவநஜேஷம் விசுரஃ ஸ்ரீதிஃ ப்ருதிஸம்சுரஃ ஜஹா
ப்ருஹ்யஃ ஐஷ்டம் யாமாநிரதிவம்வெஷிகம் கஜே வதிதகூடாகவாஸுயாயா
நி நிஜோணரதிவம் ஸுரதகூகஜேவாஸீகதிவதகூடா காகி ஜேவதாயதநாநிவ
ஸுப்ருஜாநஜாராஜஃ வதிதகூகிவிஸீயதே உதி தசு காரோநாஜேஷுஹா
சூதீநாம் த்ரிவமஸு யஜேகாரோயசுரதிவஸு வியிஃ சுநுஷாநபுசாரஃ
||உக|| யஸதி சுநுஸாயிநாம் ஜேநொவாயீநாம் ஜீவாநாம் சூதநம் ஜீவஸு
ஸுஸுஸூநாம் வஸஸோக்ஷாதிரிசுஸூரதிவெணாவஸூநம் ||உஉ|| யயேதி | உதா
ஸுஸு ப்ருஹ்ய || உக || ஸவபுஜீதி | வ ஸஸூஷுஷுஷுஜேவி || உச || சுதேதி |
ப்ருஜாணம் ஸஜீகூதாயதஸுஸு ஸுநாஜுஷுஸுஸுஜேண ஸுபுஜாயொ
ஸ்ரீதி ஸாஜாநுநுயெநாஹ-ஸவரெவெதி யசா சுஜேஷு ப்ருயஸொ
மதாநுமதி காவனவ நதஜிஜுஷாஹ-ஸவரெவெதி ||உரு|| நெதிநநு தவ

கருமங்கள், ஸ்மிருதிகளில் கூறிய கருமங்கள், இவைகளில் காமம் மியங்களான அக்
னிஹோத்திரம் முதலிய கருமங்கள், தருமம் அர்த்தம் காமம் இவைகளை அனு
ஷ்டிக்கவேண்டியவிதி, மலினோபாதிகளாகிய ஜீவர்களுடைய உற்பத்தி, பாஷண்ட
னுடைய உற்பத்தி, ஜீவனுக்குள்ள பந்தம், மோக்ஷம், அந்த ஜீவன் ஸ்வரூபத்
துடனிருக்கும் நிலைமை இவைகளையும், சுவதந்திரரும் பிரபுவுமாகிய பகவான்
தன் மாயையால் எவ்விதம் கிரீடிக்கிறார் என்பதையும், பிரளயத்தில் மாயையை
விட்டுச் சாட்சிபோல் எவ்விதமிருக்கிறார் என்பதையும், ஞானம் நிறைந்த ஒ
மகாமுனிவரே! சரணம்புகுந்தவனும் பிரச்னம் செய்தவனுமாகிய எனக்கு
இவை யாவற்றையும் கிரமமாகவும் உண்மையாகவும் கூறவேண்டும். 15-24

இவைகளைத் தாங்கள், தாமே உண்டானவராகிய பிரமதேவர்போல் நன்றாய்
அறிந்தவர்கள். தங்களைத் தவிர மற்றவர்கள், முன்னோர்களுக்கும் முந்தி உண்
டானவர்களின் செய்கையை அனுசரிப்பவர்கள் (இவைகளை அறிந்தவர்களன்று.)

ந ரெ உவவ: வராயணி வுஹநநஸநாடி |
விவதொஹுதவியுஷம் சுவநுபாஸிவிநிஸு ஏநடி || 26

|| ஸ்ரீஸுதத: ||

வ வவாஹிதொ ராஜிதா கயபாதி விதுதெ: |
வஹாராதொ ஸுஸம் ஸீதொ விஷுராதெந ஸம்ஸி || 27

சுஹ ஹமவதம் நாத வுராரணம் வுஹஸம்ரிதடி |
வஹஸெ ஹவதொகம் வுஹகஹ உவாமதெ || 28

யடிதுரீக்ஷிடிஷல: வானுநாதநுபுஷதி |
சுநுவடுவெடுண ததுவபுராவாதமவகரு || 29

உதி ஸ்ரீஹாமவதெ திதீயஸுநெ சுஷுரொஹுய:

க நஸநாஜிகொவாஸுரம் வுராகுஹஸுருத: ஸுவணதூஹ—நவரா
யணிநாவமஹி நவராகுஹவஹித்யு: | சுவாதகீதிபுஷ்யடுஷ்விஸகி
|| உச || ஸஹி | உவாஹித: வுஷ: ஸஸ்ராஸள வதிஸு தஸு || உஎ ||
சுஹிவஹகஹெ ஸுஷுருவகருஹி ஹமவதாவாநெநெவ வுஸா
நாஹுதரம் ஹதம் வுசுரானவாநித்யு: || உஅ || யதிதிவாணுநாடிஷல:
ஸுஷ: சுநுவடுவெடுணதி வுஸாவகருஹிசுவிவக்ஷித: நவஸு
கரு: || உக ||

உதி ஹவாயுடிவிசாயாம் சுஷுராயுயவ்யாவ்யா

ஓ சுகமுனிவரே! தங்களுடைய முகமாகிய சந்திரனிட மிருந்து பெருகும்
அச்சதனுடைய கீர்த்தியாகிய அமுதத்தைப் பானம் செய்யும் என்னுடைய
பிராணன்கள் போஜனமில்லாததால் வியாகுலத் தன்மையை அடையவில்லை. 26

ஸ்ரீ ஸுதபுராணிகர் கூறுகிறார்,

† விஷ்ணுராதாகிய பரீக்ஷித்து மகாராஜனால் கேட்கப்பட்ட ‡ பிர்மாத
ராகிய சுகமுனிவர் மிகவும் ஸந்தோஷ மடைந்து ஸாது ரக்ஷகனாகிய பகவானு
டைய சரித்திரங்களைக் கூறுகிறேன் என்றுரைத்து அந்த முனிவர்கள் கூடிய
சபையில் விருஷ்டியின் ஆரம்ப காலத்தில் நாராயண மூர்த்தியால் பிரம்ம தேவ
ருக்கு உபதேசிக்கப் பட்டதும் வேதங்களுக்குச் சமமானதும் பாகவதம்
என்னும் பிரசித்தி யுள்ளதுமாகிய புராணத்தைக் கூறினார். பாண்டு வம்சத்த
வர்களுட் சிறந்த பரீக்ஷித்துமகாராஜன் எந்த எந்த விஷயங்களைக் கேட்டாரோ
அவையாவற்றையும் கிரமமாகச் சொல்லுவதற்கு யத்தனித்தார். 27-28-29.

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

† விஷ்ணுராதர் - விஷ்ணுவால் கொடுக்கப் பட்டவர்.

‡ பிர்மாதர் - பிர்மதேவரால் கொடுக்கப்பட்டவர்.

சூதத்தத விஸுஜ்யம் யதாஹ ஹவாநாத |
 ஸ்ரஹணெ டஸ்யநு சுவரவ்லீகவ்-தாடிதஃ ||

4

ஸ சூழிஜெவொ ஹஜதாம் வரொ மூரூ
 ஸபிஷ்ஜாஸ்யா வஸிஷ்ஷயெஷ்ஷத |
 தாம் நாயுஜ்ஜி சூரஜ்ஜ ஸம்ஜதாம்
 வ்ரவணநிஜாணவியியப்யா ஹவெச ||

5

தொகஸ்யாஜாநதொவ்யாஸஸுக்ரெ ஸாக்ஸஸாஹிதாம் உதிநாயபெவாகம் வரா
 ரெஸாஸ்யாவி டெஹஸம்வநாவிஸெஷாசு கயஜஜ்ஜுரா ரெகக்ஸ்யாஜிதி
 சூவீஜ்ஜுஜ்ஜாநாஜ்ஜிதாநா தத்ராஹசுதெதி | சூதநம் ஜீவஸு தத்விஸு
 ஜ்யஜ்ஜகஜ்ஜாநாய்ஜ்ஜவெதெவகிஜ்ஜயதவஜ்ஜாநா ஸஹஜ்ஜம்ஹவாந
 ஸ்ரஹண சூஹ கிங்குஷ்ந பீதம் ஸத்யம் விஜ்ஜம் ரூபம் டஸ்யநு டஸ்யந
 ஹெதஃ சுஷ்ஜ்ஜெண வ்ரெதந தவஸா சூடிதஃ டெஸவிதஸுந ஹவாந
 உததிவிநாஸாஜி ஷ்ஜம்ஹெஸ்யப்யாஸாஸீ யதாஹதக்ஷ்யாஜீதி ஸெஷம் |
 சுபம்வாவம் ஜீவஸ்யாவிஜ்யாஜிப்யாஸூபெடெஹஸம்வநம் ராஸ்யாஸு தபொ
 மஜாயபா விஜ்ஜநதீதா விஜ்ஜஹாவிஜ்ஜாவஜி ஜீஹாநிஸெஷம் சுதஸுஜ்ஜநா
 நெகாசுஷாவபதிரிதி || ௪ || ஹவஜ்ஜநாடெவ தக்ஷ்யாநஜிதெதக்ஷ்யவஹ
 யிஷ்ஜநு ஸ்ரஹணெவாவி தத்ஸாநாடெவெதி டஸ்யபிதாம் உதிஹாஸஜாஹ
 ஸ உதி | வரொமூரூம் ஹக்தாஹஸ்யாஸெஷ்ஜா ஸபிஷ்ஜம் வஜ்ஜாஸ்யா
 சுபிஷ்ஜா தஸ்யாபிஷ்ஜாநாநெஷ்ணாய வ்ரெவம் ஜெஹநிஜ்ஜம் வஸாசு வரா
 த்ராபுத்யஸ்யிஷ்ஜ ஸிசெவத்யம் | ஹெக்ஷத வநதத்யம் ஸ்ரஷ்ஜி
 த்ராவொவிதவாந தாம் டுஸம் ஸ்ரஜ்ஜாம் சுதஸுஷ்ஜிவிஷ்யெ ஸஜீதாம் சுஷ்
 விவாரிணீ யபா டுஸாவியிஃ ஸ்ரகாரம் || ௫ || ஸஹதி | ஸுஷ்ஜி விஜ்யநு கடி

முதுமோகம் நீங்கியவனாக, நான் என்னுடையது என்ற இரண்டையு மொ
 ழித்துப் பூர்ணனாக விருக்கிறேன்.

3

(பிரமனுடைய) கபடமற்ற தவத்தால் சேவிக்கப்பட்ட பகவான் ஜீவனுக்
 குத் தத்துவஞான முண்டாவதற்காக, பிரம்மதேவனுக்குச் சத்தியமான கவ
 ரூபத்தைத் தரிசனம் செய்வித்து, 'எதைக் கூறினாரோ அதைச்சொல்லுகிறேன்.

தம்மை பஜனம் செய்பவர்களுக்குச் சிறந்த குருவாயும் ஆதிதேவருமாகிய
 அந்தப் பிரம்மதேவர் தமது வாசஸ்தானமாகிய பத்மத்திலிருந்து கொண்டு
 ஸிருஷ்டி செய்ய வேண்டுமென ஆலோசனைசெய்தார். எந்தப் பிரக்ஞையால்
 உலகங்களைச் சிருஷ்டிக்கும் விதி ஏற்படுமோ சம்மதமான அந்தப் பிரக்ஞை
 யைப் பெறவில்லை.

5

வல விதீயநு அஞ்சுநாசெகடாஹவஸு
 வாஸ்யுணொஜிமுகிதம் வவொ விஸு |
 ஸ்யெஸுஷு யசுஷொயஸசெகவிஸா
 நிஷிவநாநா நுபயபநம் விதா ||

6

நிஸஜ தவகூபிதாசுயா நிஸா
 வியொகூ தநாநுபயஸுநாநு |
 ஸ்யிஷுநாஸ்ய விஜுஸு தவிதம்
 தவஸுபாபிஷு உவாநியெ நம ||

7

விசு அஞ்சுநாவது சுஹலி உபாஸ்யுணொசு உவஸுபெஸு தவாநு தெ
 சுஷுநொ டுஸுயகி காடிபொ ராவஸாநா ஸ்யஸுடா தெஷு யசு ஷொயஸ
 தகாரம் யவெஷு கவிஸாஹகாரம் வவஸொ நிஷெஸுயாடும் தடியுடாஹ—
 ஹெநுபநிஷிநாநா துதூயநாநா யவிதா யெந தவொயநா உகி
 ப்ரஸிநா தது அமுகிதம் தவதவெகி லொணயு ரெஸுநொஷெகவநம்
 தஸுலீஸாசுரெணஸாயநவியரூபாஸுணொபித்யுடும் || ௬ || நிஸஜேகி
 லவம் நிஸஜ தஸு வவஸொவதும் டிபுசுயாததம் ப்ரவலிதஸுநு நிஸாவி
 லொகூ வுநம் ஸ்யிஷுநாஸ்ய கெநவித்யுசுநம் நிபுதூவ ததுதநொ
 விதம் விவிதம் விஜுஸு தவலி ரெநாயுதவாநித்யுடும் || ௭ || டிபுஜிதிததது

விருஷ்டியைப்பற்றி ஆலோசனை செய்துகொண்டிருந்த பிரபுவாகிய
 அந்தப் பிரமதேவர் ஒருசமயம் ஜலத்தில் இரண்டு எழுத்துக்களுடைய வார்த்தைகளின் தொனியை இரண்டுமுறை கேட்டார். * அவ்விரண்டு எழுத்தாவன-
 க என்ற எழுத்துமுதல் ம என்ற எழுத்து வரையிலுள்ள ஸ்பரிசம் என்ற
 பெயரை அடைந்த வர்ணங்களில் பதினென்று இருபத்தொன்றாவதாகிய த,
 ப, என்ற எழுத்துக்களாகின்றன. ஒ அரசனே! அந்த இரண்டு வர்ணமுடைய
 சத்தமானது ஏழைகளுக்குப் பொருள் என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்களென்
 னு சொல்லப்படுகின்றது.

6

பிரமதேவர் இச்சொற்களைக் கேட்டதும் இவ்வார்த்தை சொன்னவரைப்
 பார்க்க விரும்பி (ஸ்தானத்தை விட்டு) திசைகளை நோக்கிச் சென்று அங்கு
 மற்ற எதையும் காணாமல் மறுபடியும் தம்முடைய ஸ்தானத்திற்கு வந்து
 எவராலோ கட்டளையிடப்பட்டவர்போல் அந்த ஆக்கினையத்தமக்கு இதமென
 ஆலோசித்துத் தவஞ் செய்வதில் மனதைச் செலுத்தினார்.

7

* (தப, தப, என்ற சொல்லை பிரமன் கேட்டார். தவஞ் செய், தவஞ்செய். என்பது
 அதன் கருத்து).

ஐவ்யம் ஸஹஸ்ர ஸ்ரஜஜோவடிஸ்யுமொ
 ஜிதாநிநாநா விஜிதொஹ யெந்நியம் |
 சுதவ்யுதஸாவிநுநொகதாவநம்
 தவஸ்யவீயாம்ஸவதாம் ஸஜாஹிதம் ||

3

தஸெஸ் ஸ்ரெஹாகம் ஹவாநு ஸஹாஜித
 ஸ்ரடிஸ்யுயாஜாவ வரம் ந யதூநடி |
 வ்யவெதஸம்கெஸாவிநொஹஸாயஸம்
 ஸ்ரடிஸ்யு வஜிவிஸ்யுஸ்யெஸாஹிஷ்யுதம் ||

9

புவததெ யதூ ரஜஸ்யஸ்யொ
 ஸகம் வ ஸ்ரம் ந வ காமவிசுதம் |

ஸஃ ஸ்ரஹா சுவிநாநாம் நொகாநாம் தாவநம் ப்ரகாஸகம் தவஃ சுதவ்யுத
 ஸ்ர க்யுதவாந் தவதவெத்யஸ்ய வஸஸொஸ்யெஸ்யு சுஸொம் டிஸ்யுநம் யஸ்யு
 ஜிதம் சுநிதம் சுதூஜநஸ்யெந விஜிதாநி உஸ்யெந்நியாணி ஜூநகஜூணி
 யெந தவதாம் தவஸூரதாம் ஸ்யெதவீயாந் சுதிஸ்யெந தவஸ்யீ || ௮ ||
 தஸூரஜிதா தஸெஸ் ஸ்ரஹஸெஸ் ஸ்ரெஹாகம் லெகஸூநாஸ்யம் வரம் ஸ்ரெஷ்யம்
 யதம் வரஜிஸ்யுஷ்யம் சுந்யூஸாவி தஸெவ நொகஜெநுவஸ்யுயதி வஸூஸி
 வ்யவெதாஃ ஸம்கெஸாடிஸ்யொ யஸூஸு ஸ்ரடிஸ்யு வஜிஃ ஸ்யுஸூஸ்யு வஜிஃ யதூ
 ஸ்யுஷ்யுஷ்யம் டிஸ்யுநம் சுஸ்யெஸ்யொ சுதவஜிநித்யுஸ்யு || ௯ || புவததஜிதா
 தயொரிதி தாஸூரம் ஸ்ரம்ஸகம் வ ந புவததெ கிம் து ஸூஸெவ

பழுதில்லாத ஞானமுடையவரும் சுவாஸத்தையும் மனதையும் ஜயித்த
 வரும் ஞானேந்திரியங்களையும் கருமேந்திரியங்களையும் ஜயித்தவரும் தவம்
 செய்பவர்களுக்குள் சிறந்த தவம் செய்பவருமாகிய பிரம்மதேவர் சாவதான
 மாக இருந்து தேவவருஷங்களில் ஆயிரம் வருஷம் வரையில் ஜனங்கள் யாவ
 ரையும் தபிக்கச்செய்யும் தவத்தைச் செய்தார். 8

பிரம்மதேவரால் பூசிக்கப்பட்ட பகவான், சிறந்ததும் மற்றவைகள் சிறந்த
 தல்ல என்று சொல்லுந்தன்மையதும் (ஆத்தியாத்மிசம் முதலிய) துக்கங்கள்
 அஞ்ஞானம் பயம் இவைகளில்லாததும் சிறந்த புண்ணியம் செய்த தேவர்க
 ளால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப் படுவதுமாகிய தம்முடைய உலகத்தைப் பிரம்
 தேவருக்குக் காட்டினார். 9

அந்தஉலகத்தில் இராஜஸூயில்லை. தமஸூயில்லை. அவ்விருகுணங்கலந்த சத்
 துவமு மில்லை. காலனுக்குத் திறமையுமில்லை. பிரகருதியு மில்லை. மற்றுமுள்ள
 அற்ப பதார்த்தங்களில்லை என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமா? அவ்வுலகில்

13

14

15

36

- கவனம்-கண்ணியாவநாஹிதம் வரம்
 வரதம் உதவெஷாஸவனஸகிலி: || 16
- யாதம் ஹமெமெஸுரிதரத்ர வாயுமெவ:
 வனவ யாநு ரஜாணீஸுரடி | 17
- தடிஸ-நாஹாடிவரிஷுதாநுரொ
 ஹுஷுதநம்: ப்ரஹ்மஸூத்ரம்யொவநம்: |
- நநாடி வாரிம்வஜஸு விஸுஸு
 தாரஜஹ்மெஸுந வயாவிமஜுதே || 18
- தம் ஸ்ரீயஜாணம் வஜவஸிதம் கவிம்
 ப்ரஜாவிஸமெடி நிஜஸாவநாஹ-கணடி |

புக்ஷி வுருஷஜஹ்மகாரந-வா: ஷோஸவனகாடிஸெந்ரியஜஹ்
 ஹ-கிவா: வஹ-கிவா: யாஸுதப: தாவிய-தடி||கக|| யுதகிதி
 மெஸு-மெஸு-வாவிமெகெரெஸுப-டி ஹிரிதரத்ரயொமீஷ- சுயு-
 மெவ: சும-க-கெரஸாயாரமெனரி-க்ய-டி: | வனவ ஸத்யுவி வுனவ
 யாநி வுஸு ர-வனவ ரஜாணம் சுதவெஸுரடி||கக|| தகிதி | விஸுஸு
 வ ஹாவாரிஹ்மெஸுந வ-யா ஜாநிமெ-கண சுத்ர வன-யாயிகுஜாஷ-டி||
 கக|| தகிதி | ஸதம் ஸுஹாணம் ப்ரிய: ஹவாந வஹமெஷ ப்ரஜாவிஸமெடி
 காயெடி நிஜஸாவநாஹ-கணம் ஸுநியொம-ஹ-டி ப்ரஜாவிஸமெடி ஸஜிவ

பீதாம்பர மணிந்தவரும், மார்பில் இலக்ஷ்மியைத் தரித்தவரும், சிறந்த சிங்காச
 னத்தி லிருப்பவரும் சிரேஷ்டரும் நான்கு (பிரகிருதி புருஷன் மகத் அகங்
 காரம்)பதினாறு (இந்திரியங்கள் பதினென்று பூதங்கள் ஐந்து) ஐந்து(ஐந்து தன்
 மாத்திரைகள்) இந்தச் சக்திகளுடன் கூடியவரும் மற்றவிடங்களில் நிலைபெறு
 தவைகளும் சுவபாவ சித்தமுடையவைகளுமான ஞானம் முதலிய குணங்களு
 டையவரும் தம்முடைய ரூபத்திலேயே இரமிப்பவரும் ஈசுவரருமாகிய பக
 வானைப் பிரமதேவர் கண்டார். 14-17

அந்தப் பகவானைத் தரிசனம் செய்த சந்தேதாஷமிருந்த மனமுடையவரும்
 புளகமரும்பிய சரீர முடையவரும் மிகுதியான அன்பாலுண்டான ஆனந்த
 பாஷ்பம் நிறைந்த கண்களுடையவருமாகிய பிரம்மதேவர் பரமஹம்சர்க
 ளைச் சார்ந்த ஞானமார்க்கத்தால் அடையக்கூடிய பகவானுடைய பாதாரவிந்
 தங்களில் நமஸ்காரஞ் செய்தார். 18

பிரீதி யுடையவரும் நன்றாய் உபாசனை செய்தவரும் பிரஜைகளை ஸிருஷ்டி
 செய்யும் காரியத்தில் தம்முடைய ஆக்கைஞ் குரியவருமாகியப் பிரம

வியடிவியம் வீதநாடு கடும ஸ்ரீராமநாத் !

19

சுவயாஹம் தொழிதவஸ்ய (தெடிமலபுவிவஸுதபா |

உரிமம் யுத்தே தவஸா ஞ்ஞெவாஷ்டி கதிட்யொநிநாடி ||

20

வரம் வரய ஹஜ்ர தெ வரெஸம்ஜாவிவாஹிதூ |

ബഹു ശ്രദ്ധാചരിതാഭി: പാണ്ഡിത്യഭി: ||

21

உதவித் தாதுவாவையம் 22 லாகாவலாகநடு |

யடிவழுத்து ரஹஸி வகயு வரஹம் தவஃ ||

22

ஷ்ரீததித்ருபு: ஸ்ரம்ஷுஸிதெநு சொமி: ஶீவ: சொநாபஸ்யாஸ்பாமிநா||

ககா|| கையெதி | ஹெ வெடிமனெடுதி ஸாஸொயயநு வெடிநு ஸாஸாரயதிவி

ஸ்கூப்பா விராயுதெந தவஸா சுஹாஸ்யு₂க்₂தொவிதும்₂ஸொஷம்₂

தொஷயிதஸுக்ஷு || ௨௦ || வாஜிதி । ஜா ஜாம் ஸ்ரெயஸாம் மயாநாம் வரி

ஸ்ரீஜைஸாயநபுயாஸம் ஜெஸுநடுவோவயியுஷுதயாகுதையிகுஸுமெம்

நாஸ்திக்யடிவரிசுரீ மித்யாநிவடிஃ மானஸ்யு||உச||வ்னததுதிதவபா

சுயா வாழ்விதழாஹ—நீநீதிதெதி நீநீதிதம் ஹுதாதுஹிதம் ஓதாதுவிதி

2. பொது தரவு நுழைவாய் கொள்ளதிறம்—22 யொகஸ்யாவயொகம்

யதக் நயெழும் நெயெயவ தவொவநெந பூவரிதி ஸாதனும் நெயவகை

வ.வ.தொ.வி. 2-து.தகூ.வி.தா.ஹ.—ரஹஸி.தவ.தவெ.திய.அவ.வஸு.பு.து.

பாடினேவ்: வகயு: து: தவா: நலி: || ௨௨ || வ: த: ா: ி: வ: ி: தி: த: அ: வ: க்: ா: வ: தி:

தேவரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு அன்பு கூர்ந்த மனதுடன் பகவான் புன்
னையோடு கூறுகிறார். 19

19*

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

வேதங்களை யுட்கொண்ட பிரம்மதேவ! விரூஷ்டி செய்யவேண்டுமென்று விரும்பி நீர் வெகுகாலம் செய்த தவத்தால் கபட யோகிகளால் சந்தோஷப் படுத்த முடியாத நான்மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். 20.

20

ஓ பிரமணே! உமக்கு மங்கள் முண்டாகுக. வரம் கொடுக்கும் என்னிடம் நீர் விரும்பிய வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளும். மானிடர்கள் பலனையடையச் சீரமைத்துக் கொள்வது என்னுடைய தரிசனமாகும் வரையில்ல்தான்.

21

நீர் என்னுடைய உலகத்தைப் பார்த்ததென்பது (உமக்கு இந்த பாங்கியம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற என்) இச்சகையின் மகிமையே. ஏனெனில் இரகசியத்தில் (தவஞ்செய் தவஞ்செய்) என்ற மொழியைக்கேட்டுச் சிறந்த தவம் செய்தீர் அல்லவா ? 22

22

புத்தாழிஷ்டம் உயா துது சுவயி கருவினொஹிதே |
தவொ ரெ ஹுதயம் ஸாக்ஷாதாதுஹம் தவஸொ உநவ || 23

ஸுஜாதி தவஸெவெஷம் ம ஸாதி தவஸா வுநம் |
ஸிவாதி தவஸா விஸு வீயுமெ ஷுஹம் தவம் || 24

|| ஸுஹ ||

ஸமவநு ஸவபுஹதநாநாயுக்ஷாநவஸிதொ முஹாடி |
வெஷ ஸுபுத்திராநெந ப்ரஜிதாநெந விக்ஷிபுதம் || 25

தயாவி நாயாநவஸு நாய நாயய நாயிதம் |
வராபரெ யயா ருபெ ஜாநீயாம் தெ சுவரவிணம் || 26

உபெவ ஸுபிஷ்டமவபிஷ்டம் கரா துது துராஸுஷ்டாரம்வெ சுவயி கருணி
காபெடி வினொஹிதெ ஸதி கிணதவொநாநிநெவஸகிரிதாஹ—தவொ
நெஹுதயம்ஸுநாஸகிஃ ஸுதாஸுரபுவம் யஸுஜாநிபநவம்உதிஸு—தெ
||உந|| ஸுஜாநீதி ம ஸாநிஸஹாநி ஸிவாதிவாலயாநி வீயுமகிஃ ||உச||
வரம்வரபெதுதம் ஸமவதாத் துாஹ—ஸமவநிதி | சுயுக்ஷம் சுயிஷாநா
முஹாம் முஹாயாம் வுபிள சுவஸித்யபுவி வெஷ தயாவீதுதரெணா
நயம்||உரு|| தயெதி | நாயாநவஸு யாவாநவஸு உவதவாநவஸுதி வா
ஹெநாயநாயப சூஸஸப ப்ரயஹநாயிதம் யாவிதம் நாயுநாயுயாஜொ
வதாவெஸுபுஸீஷம் நாயிதவெவாஹ—வரம்ஸுபுக்ஷம் சவரம் ஸுபு
ஹ தெ ருபுவம் யயாநிநீயாடி ||உச|| யயெதி யயா வ கும் கீவஸி தயா

ஸிருஷ்டியின் ஆரம்ப சமயத்தில் நீர் காரியத்தில் மோசமடைந் திருக்கும்
போது நான் உமக்குக் கட்டினையிட்டேன். இந்தத்தவமானது எனக்குப் பிரத்தி
யக்ஷமான இருதயம். ஒ தோஷமற்றவரே! நான் தவத்தின்சவருபமானவன். 23

இந்தப் பிரபஞ்சத்தைத் தவத்தாலேயே ஸிருஷ்டி செய்கிறேன். தவத்
தால் பரிபாலனம் செய்கிறேன். தவத்தால் சங்கரிக்கிறேன். தவமே என்
சக்தியாகிறது. 24

பிரம்மதேவர் கூறுகிறார்.

ஓ பகவானே! நீர் பூதங்கள் எல்லாவற்றின் இருதய குகையில் அதிஷ்டா
தாவாக இருந்து தடையில்லாத ஞானத்தால் செய்ய வேண்டியதை அறிந்தவ
வல்லவா? 25

ஓ நாத! ஆயினும் தாபமடைந்த நான் யாசிப்பதைக் கொடுக்க வேண்டும்.
ரூபமில்லாத தங்கரூபுடைய சூக்ஷ்மரூபத்தையும் ஸ்தூலரூபத்தையும் நான் எவ்
வித மறிவேன்? 26

யமாதூயாயொமெந நாநாஸகூபவஸுஹிதடி |
விமும்பநு விஸுஜநு மூஹநு விஸுடாதாநகாதாநா || 27

சூயஸுஜொவஸஸு உளணபுநாலியபுஜொணபுதெ |
தயா தவிஷயாம் ஷெஹி உநீஷாம் உயி உயவ || 28

ஹவஹிசுதிதஹம் கரவாணி ஹததிதக |
நெஹநாநு ப்ரஜாஸமபு வஜெயம் யதநுமஹாச || 29

யாவதூவா ஸஸுரிவெஸ தெ சுதக |
ப்ரஜாவிஸமெபுவிஹஜாதி ஹஜநடி |

தவிஷயாம் உநீஷாம்உயி ஷெஹீதூதரொணாநுயம்நாநாஸகூபவஸுஹிதம்
விஸுவிமும்பநு ஸம்ஹாநு விஸுஜநு விவியம் ஸுஜநு விஸுசு வாமயநு
சூதநாஸுபஜெவாதாநம் ப்ரஹ்மாதிராநிவம் மூஹநு சூயநு || 27 || சூயஸுநி |
உளணபுதெ ததூலிராதாநம் சூயாடியதி || 28 || ததிஸுஜெபுரூபி
சுணவத துஜாநாபுரூபுயஸெநெதூஹ—ஹவதிதி | ஹவதாசுயாஸிசுதி
தநுஸரிஷம் சுததிதக | சுநஸஸுநு சுரிஷாதி தஹிபு கிபெநந தசுஜா
நெந ததூஹ—யஸாஜெவமெபுதாதவாநுமஹாச ப்ரஜாஸமபுஜெஹா
நம் சுபுஷவி சுஹகாராதிவிஸபுஜொந ஹவபிதி || 29 || சுவஸுரூப உஜொ
ஹிதாஸவகம்விதாலம் ஜாஹதிதி ப்ரூபுயதெ யாவதிதி ! ஹொரம்ஸதெ
சுயா லாகிசுஸு ஸஸுஸுபெவாஹம் சுதக | சுரஸுபுரூபிநா ஸஜெகெந
ஸஜாநிதஸுநு ப்ரஜாஸமபுரூபெ தவபரிசுபுணி ஸெவாயாம் ஹிதக | சுவி
சூபம் சுயாகுமணவ யாவஜநம் விஹஜாதி உதஜெபுரூபஜெஹெந ஸுஜாதி

வியர்த்தமாகாத சங்கற்பத்தை யுடைய ஓ மாதவ! சிலந்திப் பூச்சிகளானது
நூல்களால் தங்களை மறைத்துக்கொள்வதுபோல் தாங்களை (பிரமன் முதலிய)
சுவரூபத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு தங்களுடைய மாயையின் மகிமையால்
அநேக சக்திகள் நிறைந்த பிரபஞ்சத்தைச் சங்கரித்து, ஸிருஷ்டித்துப் பரிபா
லித்துக் கிரீடிக்கிறீர். அந்த விஷயமான புத்தியை என்னிடம் கொடுக்க
வேண்டும். 27-28

தங்களால் கட்டளை யிடப்பட்ட காரியத்தைச் சோம்பலின்றி நான்
செய்கிறேன். நான் பிரஜைகளை ஸிருஷ்டி செய்யும் காரியத்தைச் செய்பவனாயி
னும் தாங்கள் (ஞானோப தேசம் செய்ததாலுண்டான) அனுக்கிரகத்தால் (அகங்
காரம்முதலியவைகளால்) பந்தமடையாம லிருப்பேன். 29

ஓ ஈச! தோழனுக்குத் தோழன்போல், தங்களால் சம்மானம்பெற்ற நான்
பிரஜைகளை ஸிருஷ்டிக்கும் சிசுருஷையிலிருந்து வியாகுலமுறாம லிருக்கவேண்
டும். ஜனங்களை (உத்தமன் மத்திமன் அதமன்) என்ற பேதத்தால் ஸிருஷ்டி

ஐதெ2கூடும் யசுபுக்ரியெத நபுக்ரியெதவாதூநி |

தவிஷ்டாநாதூநொ யாயா யயா ஹாலொயயா த2 ||

34

யயா உஹாணி ஹிதாநி ஹிதெஷுஹிவவெஷுநா |

புவிஷ்டாநுபுவிஷ்டாநி தயா தெஷு ந தெஷுஷ்ட ||

35

வனதாவபெவ ஜிஜ்ஞாஸு தகவஜிஜ்ஞாஸுநாதூந ||

சுநயபுதிரெகாஸூரம் யதூராதவபுத்ரு ஸவபுதா ||

36

ஹதி ||௩௩|| யயாதூராயொமெநெதூநெந ராயாயா சவிபுஷ்டகூரூ
கூரூரொணொ வபொயிகூரூரூ ராயா நிரூபெயதி ஐதஹதி | ஐதெயடும் விநா
வி வாஸுவபெயடும் யசு யதம் கிஷு நிரூகூ சூதூநி சுயிஷாநெ பூத்யெத
ஸபிவி ந பூத்யெத தசு சூதூநொ ரெ ராயா விஷாசு யயா சூலாலொ
விவநூரூபிரிதி சுயடும் விநாபூதீதா ஐஷ்டாநம் யயாதஐதீ விதொ
பூதீதா த2 ராஹம் யயாபுஹணெ ஸூதொவி ந ஐஸூதெ||௩௪||
யயாஹாஸ உதெதக ஸுஷ்டயதி|யயெதி|யயா உஹாஹிதாநி ஹதிசெஷு
சுநுஸூபெஷ்டாநநூரம் பூவிஷ்டாநீவதெஷுஹி வஹூரூநகூரூ சுபு
விஷ்டாநி பூரொமெவகாரணதயா தெஷு விஷுரூநகூரூநூராதெஷு ஹித
ஹதிசெஷுஹம் வனவஹிதாநிஸெதூதூயடும் ||௩௫|| ஸாயநரூஹவனதா
வபிதி சூதூநம் தகூரூஜிஜ்ஞாஸுநா வனதாவபெவ ஜிஜ்ஞாஸு விவாயடும் தபெ
வாஹ—சுநயம் காரெபுஷு காரணகெநாநுவுதி காரணாவஸூராயா
வ தெஷூரூபுதிரெகம் தயாஜாபுஷாஷுவஸூரஸு தகூரூதயாசுநயபுதிரெ
கூரூ ஸரூயூரூள வனவபுதிரெகாஸூரம் யதூராதவபுத்ருஸவபுதா தபெ
வாதூநம் ஸூரூபொ சுநயபுதிரெக ஸாயநெநாதூ ஜிஜ்ஞாஸு உதூயடும்||

உண்மையான அர்த்த மில்லாமலே எது ஆபாசம், (இரண்டாவது சந்தி
ரன் முதலியவை) போல் காணப்படுகிறதோ அதிஷ்டானத்தில் இருப்பதாயி
னும், ராகு கிரகம்போல் காணப்படவில்லையோ, அதை என்னுடைய மாயை
என்று அறியவேண்டும்.

34

மகா பூதங்கள், உயர்ந்த பூதங்களின் சம்பந்த முள்ளவைகளில் பிரவேசிக்
காத வைகளாயினும் ஸிருஷ்டிக்குப் பின்பு பிரவேச முள்ளவைகள்போல்
காணப் படுகின்றனவோ அதுபோல் அந்த பூதங்களிடமும் பூதங்களைச் சேர்ந்த
வைகளிடமும் நான் இல்லாமலு மிருக்கிறேன். அவைகளில் இருக்கவும்
இருக்கிறேன்.

35

ஆத்ம தத்துவத்தைத் தெரிந்துகொள்ள ஹிருப்பமுள்ளவன் இவ்வளவு
தான் விசாரிக்கவேண்டியது. எது அவ்வயத்தாலுமும் வியதிரேகத்தாலும் எல்
லாத் தேசங்களிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் இருக்கிறதோ அதுதான் ஆத்தம
ரூபம்.

36

எனது நதம் ஸோதிஷ் பாரண ஸோயிநா |

ഇവ നൂ കരു വികസ്യേഷാ ന വിജുഹ്വതി കഥന്തി ദിഷ ||

37

|| ശ്രീഗൗരോ ||

ஸாபூபிஸெஸ்வரஜநா ஜநாநாம் வாநெஷிநம் ।

பெருந்தவறு தடுவதொரு நூலுணர்ச்சி ||

39

சங்குஹி-டுகெழி யாய-பாய ஹரயெ விஹி-தாஜுவி: |

ஸவபுலகுதையொ விஸ்ரம் ஸம்ஸஜெட்டம் ஸ பாவபவக் ||

39

புஜாவதிரியுடையதினொகடா நியமாறு யமாறு |

ஸஞ்ஞாநாத நிவநாதிஷ்தாகுடிகாயா ||

40

௩௬॥ யசுப்ராபிபுத நெஹோநம் ப்ரஜாஸமபிதி தசுப்ராஸாபீகரோதி
 வளதகிதி । வளதநஜேதம் ஸஜ்யநுதிஷ ஸபோயிநா விஹேதகாபெருண
 கஜெஷம் பெ விக்ஷாஃ விவியாஃ ஸுஷ்யம் தெஷம் விஹோஹம் சுதபுக்ஷா
 விநிவெஸம் நயாஸுதீதி॥௩௭॥ ஸாப்ரபிஸ்யேதிவளவம்ஸம் ப்ரபிஸ்யஜிநாநாம்
 வாரஜேஷிநம் வாரஜே சூயிவகேஷிநம் ப்ரஹ்மாணம் சூக்தம் தஜ்ஜிபவம்
 ந்யாருணசு சுஹ்னிபுதவாந் ॥ ௩௮ ॥ சுஹ்னிபுதேதி சுஹ்னிபுதம் உந்நிபா
 யபுஃ ப்ரக்யக்ஷாருபவம் பெந தஸெஸ வஜாஜ்ஜிஸுந் ॥ ௩௯ ॥ தஜநஹாம்
 வகுபெபாஹோ ப்ரஹ்மாநாநஸவாஜஃ ப்ரவ்ருதஹத்யாஹவ்நுநிஃ ப்ரஜா
 வதிரிதி ப்ரஜாமாம் ஹ்ருதிவநிஜேஸநெவஸாமபுக்ஷாஜாஸப்யொஜநே
 ஹாதயாயஜிநிபாநநிதிஷுச ॥௪௦॥ தரிதி । நிக்ஷாஹாநாம் பூத்யாணாம் ஜெயே

நீர் சிறந்த சமாதியால் என்னுடைய இந்த மதத்தை அனுசரித்திருந்தேன். கற்பங்களில் உள்ள பலவித விருஷ்டிகளில் எப்பொழுதும் மோகமடைய மாட்டேன்.

37

ஸ்ரீசுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

உற்பத்தி முதலியவைகளற்ற ஹரியானவர் உலகங்களுக்குப் பிதாமக னாகிய பீர்மமேகேயனுக்கு இவ்வாறு கட்டளை யிட்டு அந்தப் பிரமன் பார்த் துக் கொண்டிருக்கும்போது தம்முடைய அந்த ரூபத்தை மறைத்தார். (அந்த ர்த்தானமடைந்தார்).

38.

பூதங்களெல்லாவற்றின் சுவரூபராகிய பீர்மீதவர் (அப்படி) மறைந்தபிரதீப
தியக்ஷரூபமுடைய நாராயணனை வணங்கி இந்தப் பிரபஞ்சத்தை 'முன்போல்
சிருஷ்டிசெய்தார்.

39.

தருமங்களைப் பரிபாலிப்பவரும் பிரஜைகளுக்குப் பதியுமாகிய பிரமன் பிரஜைகளின் நன்மையையும் தமது பிரயோஜனத்தையு முத்தேசித்து ஒரு சமயம் நியமங்களையும் யமங்களையும் அனுஷ்டானம் செய்தார். (அதாவது தவம் செய்தார்).

40

40

தம் நாரடி: ப்ரியதஜோ ரிக்ஷாநாநாநாபுத: |
ஸுஸு-உஷ்டாணஸீயெந ப்ருஸ்யெண டெந வ || 41

உயாம் விவிஜிஷுவி-ஷுஷ்டாநாநாபுத: |
உஷ்டாநாநாபுதா ராஜநு விதாம் வய-புதாஷயசு || 42

தூஷ்டம் நிஸாநி விதாம் யொகாநாம் ப்ருவிதாநை ||
ஷெவஷி-பு: வரிவபுஷ ஹவாநு யநாநாபுத: || 43

தஷ்டா ஐம் ஹமவதம் வுராணம் டெநகஷண ||
ப்ருதாம் ஹமவதா ப்ராஹ ஸீத: வுத்ராய ஹிதகசு || 44

நாரடி: ப்ராஹ உநயெ வரஸுதாஸுதே நபவ |
யுராயதெ ஸுஷ்ட வரம் வுராஸாயாதிததெஜவெ || 45

ப்ரியத: தா விதாம் ஸெவபாநம் ஸீலாநா வரிதொஷயாநாஸெதூத
ரெணாநுயம் || சக || உயாதிதி கிதிஷ்ட உயாம் வெதிதூதிஷ்ட || சஉ || தூஷ்டிதி |
யொகாநாம் ப்ருவிதாநை விதிவிதாநை ப்ருஷ்டீநாநி காரணகாசு
நிஸாநி டெஷ்டா ஜோகெதூய-பு: உயா || சந || தஷ்டாநி ஹமவதா உத
ஸ்ரோக்யாஸகெஷெவெண ப்ருதாம் விஷ்டரெண ப்ராஹ-டெநகஷணாநிதக
ணீயா சுய-புவிஷ்டெ யஷ்டித சு || சச || ததஷ்டாபுராயதொ ஹமவத
ஜோதஷ்டிதாஸயெநாஹ-நாரடிதி || சரு || ஹமவதஷ்டாபுராதெநெவ

ஓ இராஜனே! புத்திரர்களுக்குள் மிகப் பிரியமானவரும் பிரிமானை அனு
சரித்தவரும் நல்ல ஆசனத்தாலும் வணக்கத்தாலும் இந்திரிய நிக்கிரகத்தாலும்
சிச்ருஷைசெய்பவரும் மகாபாகவதரும் மகாமுனிவருமாகிய நாரதர் மாயை
யைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பித் தந்தையை நன்றாய்ச் சந்தோஷப்படுத்
தினார். 41-42

அரசனே! நீர் என்னை எதைக் கேட்டீரோ அந்த விஷயத்தைத் தேவரிஷி
யாகிய நாரதர் உலகங்களுக்குப் பிரபிதாமகரும் தமக்குத் தந்தையு மாகிய
பிரமதேவர் சந்தோஷமடைந்ததை அறிந்து கேட்டார். 43

கிருஷ்ண கர்த்தாவாகிய நான்முகன் தமக்கு பகவானால் சொல்லப் பட்ட
தும் பத்து இலக்ஷணங்க ளுடையதுமாகிய பாகவதம் என்னும் புராணத்தைப்
புத்திரனாகிய நாரதருக்கு அன்புடன் கூறினார். 44

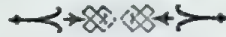
ஓ அரசனே! அந்த நாரதமுனிவர் ஸர்ஸ்வதீ நதிக் கரையில் பரப்பிரமத்
தைத் தியானம் செய்பவரும் கணக்கற்ற தேஜஸுடையவருமாகிய வியாசமுனி
வருக்குக் கூறினார். 45

யதுதாஹஸ்தா ப்ரெஷ்டா வெரராஜாதுரூஷாஹிதீ |
யஸாஸீததுவாபுராவேஸு ப்ரஸாநநாஸு க்ருதஸு ||

46

ஐதி ஸ்ரீ ஐராவதே விதீயஸந் நவரோதயாயு.

|| ஸ்ரீவாடிநாயணி: ||

சுத்ரு ஸமெபா விஸமபுஸு ஸ்ரீநா நவாஷணமேதய: |

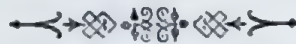
உஹரெஸாநாக்யா நிரொயொ உதிராஸ்ய: ||

1

ஐஸரெஸு விஸுஷ்யயு நவாநாஸிஹமகஷணம் |

தவப்ரஸாநா உத்ரநாஸுரீதூஹ—யதிதி “வாரூஷாவயவெவெபா
காஸவாலா: வடுவகூலிதா:” உத்ரநா வெரராஜாதுரூஷாஹிதீவிஸு
க்யோஸீதி யஹம் சபா ப்ரெஷ்டா வெ தத்யாவபுராவேஸுரீஸு
ஸிதி||சக||

ஐதி ஹவாயுதீவிகாயா நவரோதயவ்யாவா.

கதொ ஸாவதவ்யாவா உரெவ ஐஸரெஸுபு |

நாஸி ப்ரெஸாநா வதுரோரெவோடிநாயணி: ||

சுதீதாநாஸுராய்யே ஐஸமகஷணம் வாராணம் ப்ராவெதூகநாஸி
ஐஸமகஷணாஸி ஐஸபுதி சுத்ருதி நவரோஸி ராஸாநாக்யாஸுதி உம்
உம் ஸமபாஹி துஐஸவஹிதீ: மக்யுதெ||க|| நவெவயேதெவாஹி
ஹேஸுராதூஹ ஐஸரெஸுதி ஐஸரெஸு சுப்ரயஸு விஸுஷ்யயுதெதூ
நாயு நவாநா மகஷணம் ஸுரடுவக்யுநம் வகவெஸு வாயாநாஸா

நீர் கேட்டபடி விராஜனாகிய புருஷனிடமிருந்து இப்பிரபஞ்சம் எவ்விதம்
உண்டாயிற்றோ அதையும் இன்னும் மற்றுமுள்ள கேள்விகள் யாவற்றையும்
கூறுகிறேன்.

46

9 - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

10 - வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

இங்கு ஸர்க்கம், விஸர்க்கம், ஸ்தானம், போஷணம், ஊதிகள், மனுவந்த
ரங்கள், ஈசானுகதைகள், நிரோதம், முக்தி, ஆசிரமம் எனப்படுத்து இலக்ஷணம்
கருடையதாகிறது புராணம்.

1

மகாத்தமாக்கள் இவைகளில் பத்தாவதாகிய ஆசிரயத்தின் தத்வஞ்ஞானத்
திற்காக வேதத்திற் கிரதிபாதித்த சவருபத்தாலும் அதன் தாத்பரியத்தாலும்

வண்டியணி உறாதாந் ஸூர்தெநாகெடாந வானுலா || 2

வகுதரெதுதி யயியா ஜநஸம உபாஸுதா |

ஸுஷ்ணொ மாணவெஷ்டாஜ்ஜஸம உபளரஷஸுதா || 3

ஸூதிவெடகாணவிஜய பொஷணஜநமூ ||

உஷ்ணராணி ஸகஜ உளதய கஜுவாஸநா || 4

சுவதாராநுபரிதம் ஹரெரஸூரநுவதிடநா ||

வாஸா வ ஸககயா பொதாநாநாவொநாவஸுஹிதா |

யம் ஷொஷத்யயுஃ நவதுநெவா பூதீயதெ ததூஹ—ஸூர்தெந

ஸூர்தெதுவ ஸூதிபூதிவாஜிராதிவெணஸுஷ்டாஜ்ஜஸாநெஷு சுஜஸா
ஸாக்ஷா அணடபதி சுயெடந தாத்யபுதுதூவ ததூவொநெஷு ||

உ || ஸம—தாஜீநாம் பூதேகம் மகக்ஷணஜாஹ—வகுதரெதுதி | வகுதாநி

சூகாஸாஜீநி தாதூணி ஸஷாஜீநி ஐந்ரியாணி வ யீஸெஷெந ஜெஷஹகாராந

மாணாநாம் வெஷ்டாதுரிணாஜாக்ஷ ஷுஹணம் வரஜெஸூராததயுஃ வகு

தாஜீநாம் யஜிராபூதிவெண ஸூரதிவதய ஜநஸம உபிஸம—தாஹ—வா

ரஷு வெரஜாஜி ததூதம் வளரஷு—வராவஸமெடாவிஸம உத்யயுஃ ||

ந || ஸூதிரிதி வெகாணஸு ஹவதொ விஜய ஸுஷ்டாநாநுதநயபூதா

வாமநெநொதீஷுஃ ஹவதவகாரெஜமதூவநதித்யயுஃ ஸூதி ஸூநம்

ஸவதெஷு தஸூரநமூஹம் பொஷணம் ததநமூஹிதாநாம் ஸதாம்

உஷ்ணராபிவதீநாம் யஜீஃ ஸகஜ உளதய கஜுணாம் வாஸநாம் வெஞ்

தணுஸனாநெ உளயதெ கஜுலிஃ ஸனநுன உத்யுதிதயம் வ்யயுயபூ

தஸூஷாயபூதாவபதெபூதொரிதம் ரதிவம் உளயதெ கஜுலிவ்யபூ

தெ ஸாஸூஷுனததி வா உளதயஉத்யயுஃ || ச || ராஸாநாகயாஜாஹ—சுவ

தாரெதி ஹரெரவதாராநுபரிதம் சுஸூரநுவதிடநாஹ ஸதூயாராஸா

(ஸர்க்கம் முதலிய) ஒன்பது வகைகளின் இலக்ஷணங்களைப் பிரத்தியக்ஷமாகக் கூறுகிறார்கள். 2

(ஆகாயம் முதலிய) பூதங்கள் (சத்தம் முதலிய) மாத்திரைகள், இந்திரியங்கள், மகத்தி, அகங்காரம் இவைகளுக்குக் குணங்களின் பரிணாமத்தால்பரமேசுவரனிடமிருந்து உற்பத்தி என்பது ஸர்க்கம் என்றுகிறது. வைராஜனாகிய புருஷனால் ஏற்பட்டது (சராசர விருஷ்டி) விஸர்க்கம் என்றுகிறது. 3

பகவானுடைய அவதாரங்களால் உலகங்களைப் பரிப்பாவிப்பது ஸ்தானம் என்றாகும். அந்தப் பகவான் செய்யும் அனுக்கிரகம் போஷணம் என்றாகும். கருமவாசனைகள் ஊதிகளெனப்படும். 4

விஷ்ணுவின் அவதார சரித்திரமும் இந்த விஷ்ணுவைச் சார்ந்த பத்த ஜனங்களின் அநேக உபாக்கியானங்கள் நிறைந்த சத்கதைகளும் ஈசானுக்கைகளாகும். 5

வனக் கெகதராலாவெ யடா நொவொலாஹெ |

த்ரிதயம் தது யொ வெடி வ ஸூதா ஸ்ராயாஸ்யம் || 9

புரூஷோணம் விநிவிடிஷு யதாவள வ விநிமுகம் |

ஸூதநொயநஜநிவநவொஸா ரக்ஷீஹுவிஸூஹீ || 10

தாவஸவாதீதஸுஷ்டாஸு வஹஸுபரிவதூராநு |

தெந நாராயணொ நாடி யதாவஃ புரூஷோடிவாஃ || 11

வனக் கெகதராலாவ உதேதெஷாம் சுநொநுஸாவெகஷவிக்ஷெந சுநா
தக்ஷம் டிஸ்யதி தயா ஹி டிஸ்யம் விநாதக்ஷபுத்ரீதேயக்ஷணம் மலிக்ஷி
நாவிபுஷா ந உ டிஷாரம் விநாக்ஷணபுஷுத்ரம்-தேயஃ தடியிஷாதா
ஸஞ்சிபுடாஃ நய தம் விநாக்ஷணம் புவதபுதெ ந உ தகிநா டிஸ்யிதே
வம் வனகதரஸுலாவெ வனகம் நொவொலாஹெ தது தடா தக்ஷிதயம்
ஸுமொயநாதகெந புதுயெந யொவெடிஸாக்ஷிதயா பஸுதி ஸம் வரபா
தா ஸுஸ்யம் தெஷாபி வரஸுராயகம்பிஸுதெதி ததுவெஹிஷாபு
விஸெஷணம் ஸுஸ்யம் சுநநுஸாயம் ஸவாஸாவநெஷாஸுயெதி
தயா உ ஹவாந வக்ஷிதி | டிஷுஞ்சிவபாமு வபுரதூரெஸு வரஸுரம்
லிக்ஷிதி யஸுதஃ வெ ஸூதாயெஷா பவரொய ஸூஷுஃ ஸுயாமுஹஞ்சு
விவலிவிவிதி || 12 | வனதெநெவ வுவிவாரிக்ஷாதெஷாம் பாயாபிஸு
தூகம் சுதவனவ புரூஷாவபவெதெடாகாஸவாமாம் வஞ்சுகுதிதாம்
தொகெகதரூஷாவபவெஸவாமெதஃ உதேதெ நொகொவிரொயொவி
வரிஹுதம் || 13 || உகெவொயுதாதி விவாமம் புவஸுயநுயேதாஹம் சுயா
புஷெடா வெரொஜாபுரூஷாடிஷு | யதாவீதூபாவ்யாஸு || 14 ||
ஜாதம் ததுததிபுக்ஷாரபாஹ புரூஷஹி | புரூஷஃ வெரொஜஃ
சுணம் விநிவிடிஷுபுக்ஷு விநிமுகம் புயக் ஸ்ரிதஹுயுஃ | சுயநம்
ஸூநம் சுநிவநு விஸுஸநு யதஸூஹிஃ ஸுபம் சுதவனவ ஸுஹீ ஸுபாம் சுபம்
மஹேடாக்ஷணம் || 15 || சுஸாக்ஷிதஸுஜி || 16 || தாவஸிதி | சுஸுவாஸம் நாராயண
நாபிநிசுரூஷாஸுடிதி தெந சுஸுவாஸெந யக்ஷஸூதாஸுஷம் நரம்

இம்முன்றுக்குள் ஒன்றில்லாவிடில் ஒன்றை நாமறிபோம். அப்பொழுது
இம்முன்றையும் எவன் (சாக்ஷியாக இருந்த) அறிகின்றனோ அவன்தான்
பரமாத்மா. அவன் மற்றவர்களை ஆசிரயிக்காதவன் (அந்த பரமாத்மாவே
ஆசிரயன் எனப்படுகிறான்). 9

எப்பொழுது விராட்புருஷன் அண்டத்தைப் பிளந்து வெளிப்பட்டனரோ
அப்பொழுது தமக்கு வசிக்கஸ்தானத்தை விரும்பி, தாம் பரிசுத்தராகையால்
பரிசுத்தமான ஜனங்களை விருஷ்டிசெய்தார். 10

தம்மால் கிருஷ்டிக்கப்பட்ட அந்த ஜலத்தில் ஆயிரம் வருஷம் வரையில்
வாசஞ்செய்தார். அதனால் நாராயணன் என்ற பெயரை யடைந்தார். ஏனெனில்
ஜலம் புருஷன் என்ற நரனிடம் உண்டானது. 11

- பூவும் கடிவு வ காமுர வலவாவொ ஜீவ வவ வ |
யடிநாமு ஹதவணி ந வணி யடிவெகூபா || 12
- வாகொ நாநாசவதிறுது யொமதவூதுதுதிது |
வீயடி ஹிரணயம் டெஹம் உயயா வுஷஜதியா || 13
- கயிவெவையாதுதுயிவதிதி புலம் |
யடிநம் வளர ஹம் வீயடி தியாவிடுத தவ்ரணம் || 14
- கவஸுமீர சுகாஸாதுருஷஷ விறெஷுதம் |
டிஜவெஹா வஹ ஜெஜெ ததம் ப்ராணொ உஹாநவம் || 15

கூலாடிவொயாவொ பாராஃ சூவம் சுபநஜெஸுதி நாராயணஉத்யுயம் |
கூலாடி சூவொநாராஜதி பெகூ சூவொவெநாஸகுநவம் | சுபநஜ
ஸுதாஃ வடுவடுதெந நாராயணஸுதம் || 16 || தவ்ர ப்ராஹ்மாவொ—பூ
திதி புலம் உவாடிநம் கடிவாடிநி திரிதாதி ஜீவம் ஹோகூயஸுநாமுஹா
ஸுதி காயடுகூலாவதீத்யுயம் || 17 || வளகஜதி | யொம வளவதவ்ரம் சயூ
தவ்ராக் வீயடி மஹாருவொ டெஹாஹிரணயதிதி ப்ரகாஸவஹுஷு || 18 ||
கூலெஸுத ப்ரவஹம்சயிதி வளவயிடுவொதிரகுபெணத்யாவின்ஸுதாவி
காயடுஸு வளகம் வுருஷா வுருஷஸவ்ரவி கியாஸகிரகுபெணத்யா
விடுதெதி யக் சுவ ஸுணம் || 19 || கனரிதி | கனஸுரோயம் சுகாஸம் தவ்ராக்
கியாஸகிராவியம் வெஷுதாநவ்ர ஸதம் டிஜம் ஹித்யுதம் ஸஹம் தவ்ராக்
வஹம் டெஹஸுதி ததம் கியாஸகிராதுஸுதகூபுடுவாக் ப்ராணம் ஸதி
ப்ராஹ்மம் தவ்ராக் ஸ வளவாஸம் கலாதுகம் ப்ராணஸுதெஷுதம் ||

(பிருதுன் முதலிய) திரவியம் (புண்ணிய பாபருபபாண) கருமங்கள், (களை
முதலிய) காலம் (சத்துவமுதலிய) சுவபாவம். ஜீவன் இவைகள் பகவானுடைய
அனுக்கிரகத்தால் இருக்கின்றன. அவர் உபேகைசெய்தால் இல்லாமற்
போகின்றன. 12

இரண்டற்றவாகிய தாம் பலவிதமாக ஆகவேண்டுமென விரும்பி யோக
மாகிப தர்ப்பத்தினின்று எழுந்து பிரகாசம் நிறைந்ததும் கர்பருபமுமாகிய
தேகத்தைத் தமது மாயையால் மூன்றாகப் பிரித்தார். 13

பிரபுவாகிய ஈசன் அதிதேவம் அத்தியாத்மம் அதிபூதம் என்னும் மூன்
றைப் பிரித்தபின்பு புருஷனைச் சார்ந்த கிரியாசக்தி ரூபமாகிய ஓர் வீரியம்
மூன்றாகப் பிரித்தது. அதைக் கேள்— 14

பலவிதமான சேஷடைகளைபுடைய புருஷனின் சரீரத்திற் குள்ளிருக்கும்
ஆகாயத்தினின்று இத்திரிய சக்தியும், மனோசக்தியும், தேகசக்தியும் உண்டா
யின. அந்த குகைமருபத்தினின்று பிராணன் உண்டாயிற்று. அந்தப் பிராணன்
சூக்ச்மமானது. அச என்ற பெயருடையது. 15

சுமபுராணணி யம் புராணாஃ புராணானம் ஸவபுஜனோஷம் |
சுவாநகஜ்வாநனி நரபெவலிவாநுமாஃ || 16

புராணெந சுஷிவதா க்ஷுத்ரபஞ்ஜாயதெ விஸொஃ |
விவாவதொ ஜக்ஷதஸு புரஹ்மே நிரவிடித || 17

ஃவதஸூரமும் நிரிபுனஜிஸூ ததெத்ராவஜாயதெ |
ததொ நானாரஸொ ஜஜேத ஜிஹயா யொஃயிமஜதெ || 18

விவகெஷாஃஃவதொ ஹுரொ வஹிவபூஸூஹதம் தயொஃ |
ஜஹெ வெவ தஸு ஸுமிரம் நிரொயஸூஜாயத || 19

கரு || உஹகா ஃஸபுயதி | சுநிதி புராணாஃ ஹ்ரியாணி யம் புராணனம்
யெஷாஃ கௌபுனம் சுமபுராஸ புராணணி யெஷாஃ கௌபுனி சுவா
நகம் சுயெஷாஹுஜேபொநனி யெஷாஹுஜினி ராஜாநமேஹுத்ராஹவா
கசு || புராணெநதி | சுஷிவதாநயதாநிஜிதெந க்ஷுத்ரபாஹிகம் விராஜ்வா
ஹெபெநொவாஸநாயபுஃகம் ஜாயதெ ஸு க்ரியாதகம் ததொ ஜக்ஷதஃ ஹக்ஷ
யிதாஜிஹதஹுயபுஃ | புரஹ்மேயம் நிரவிடிதவிஹகஜிஹகஸு || ஃவத
ஹி தாமஃ சுயிஷாநம் ஜிஹா ஹ்ரியம் நானாரஸொ விஷயம் வரஃணஸு
பெவதா ஜாதயூ வனவம் ஸவபுத்ரு சுயிஷாநஜிஹ்ரியம் பெவதா விஷயஸு
தெதது துஷயமேஹுஹு || ௧௮ || விவகெஷாரிதி | விவகெஷாஃ வகூ
ஜிஹொஃ ஃவதவனவஹிஃ பெவதா வாஹ்ரியம் யூஹதஃ ஹாஷணம்
தயொரிதி ஹ்ரியபெவதாயநகம் கபுனொஃஸபுயதி || ௧௯ || நாலிகெஹி |

ஐந்துக்களெல்லாவற்றிலும் சேஷ்டிப்பதாகிய எதை அனுசரித்து இந்த
ரியங்கள், அரசனை அனுசரிக்கும் பிருத்தியர்கள்போல் சேஷ்டிக்கின்றனவோ
சேஷ்டையிலல்லாவிடில் சேஷ்டிக்காம விருக்கின்றனவோ (அதுதான் முக்கிய
மான பிராணனெனப்படும்). 16

சரீரத்தின் மத்தியில் பிராணன் சலிக்கும்போது பிரபுவுக்குப் பசியும்
தாகமும் உண்டாகின்றன. அதனால் பானஞ்செய்ய வேண்டுமென்றும் புசிக்க
வேண்டுமென்றும் விருப்பமுள்ள அந்தப் பகவானுக்கு முதலாவது முகம் உண்
டாயிற்று. 17

முகத்தினின்று மோவாய்க்கட்டை உண்டாயிற்று. அந்த மோவாய்க்கட்
டையின் மத்தியினின்று நாக்குண்டாயிற்று. அந்த நாவால் கிரகிக்கக் கூடிய
வெகு ரஸங்கள் அந்த நாவினின்றே உண்டாயின. 18

வசனிக்க வேண்டுமென்று விருப்பமுள்ள அந்தப் பிரபுவின் முகத்தி
னின்று அக்னியும், வாக் என்ற இந்திரியமும் இவைகளைச் சார்ந்த சம்பாஷணை
யும் உண்டாயின. அந்த அக்னிக்கு ஐலத்தில் வெகுகாலம் வரையில் தடையுண்
டாயிற்று. 19

நாவிகெ நிரலிஷெதா நொயுயதி நலவ்விதி |
தகு வாயுமுகவவெனா வுரனொ நலி ஜீவ்யக்ஷதம் || 20

யதாத்நி நிராயொகதாதாநம் வ லிப்யக்ஷதம் |
நிலிபுநெ சுகநிணீ தவஸு ஜெநாதியுக்ஷமகுணமுஹம் || 21

வொயுநாநவஸு ஜீவிலிராதநவஸு ஜீவ்யக்ஷதம் |
கணபுள வ நிரலிஷெதா மிஸு ஸ்ரோதம் முணமுஹம் || 22

வவஸுநொ ஜெநாகாரிநயுவமுமுவபுளவ்விததாடு |
ஜீவ்யக்ஷதவஸுநொ தவஸுநொ ரொஜெவீரமுஹம் || 23

நலவ்விதி ப்ராணவாடள நொயுயதோநெ சுத்யுனா ப்ரவயதி தகு நலி
நாவிகாயாநம் வாயுஷெபதா மஸுவஹதீதி தயா சுநெநமஸாவிஷெயொ
ஹிபுதம் ப்ராணஹித்யம் ஜீவ்யக்ஷதம் மஸா மூலீதாஜிவதம் || 20 || யதேதி |
நிராயொகம் ப்ரகாஸஸுநத்யம் சுவீபிதிஸெஷம் நிபுக்ஷிசுதிவபுய்யாவம்
ததா சூதாநம் ஷெஹம் வகாராநத்ய வஸு லிப்யக்ஷதம் சுக்ஷிணீஸூநா
ஜெநாதீ சூபித்யாஷெவதா வக்ஷம் ஹித்யம் ததொ முணஸு ருபவஸு
முஹம் முஹணம் சுநெநஸுநெ விஷெயொ ஹிபுதம் || 21 || வொயுநாந
வஸுநொ ஜீவிலி ஷெவெவ வொயுநாநவஸு ஸதம் சூதநம் ப்ரவொயுநாந
மூலீதாஜிவதம் கணபுள சுயிஷாநாமிஸு ஷெவதா ஸ்ரோதஜிவ்யம்
ததொ முணமுஹம் ஸஷமுஹம் || 22 || வஸுநததி | ஜெநாகம் வ காரி
நத்யம் வ வஸுநதம் வ மாராகவஹ உஷகம் ஸீததாநம் வெத்யுதம் | யதேதி
உஷகவிலி ஹித்யவிலிஷயவநவ தயாவி தவஸு ஜீவ்யக்ஷாநாவாசு ஜெஹ
ஜித்யுதம் முவபுஷிதிவாநெ யணாஷெஸூநாநவஸு வஸுநம் வஸுநம்

பிராணவாயுவானது மிகவும் சலிக்கும்போது முக்குகள் உண்டாயின. அங்
கு கந்தத்தை வகிக்கும் வாயு (மூச்சுக்காற்று) உண்டாயிற்று. வாசீனையைக்
கிரகிக்க விருப்பங்கொண்டபோது அந்த நாசிகையினின்று சிரவணேந்திரய
முண்டாயிற்று. 20

எப்பொழுது எங்கும் பிரகாசமில்லாம விருந்ததோ அப்பொழுது தம்மி
டம் தமது சரீரத்தையும் மற்றவைகளையும் பார்க்க விருப்பமுள்ள பகவானுக்கு
நேத்திரகோளங்களும் ரூபகுணத்தைக் கிரகிக்கும் சோதிரூபமான சுட்சுரிந்தி
ரியமும் உண்டாயின. 21

தேவர்களால் போதிக்கப்படுகிறவரும் அந்தச் சத்தத்தைக் கிரகிக்கவேண்
டுமென்ற விருப்பமுள்ளவருமாகிய பரமாத்மாவுக்குத் திசைகளின் ரூபமான
செவிகளும் சப்தகுணத்தைக் கிரகிக்கும் சுரோத்திரேந்திரியமும் உண்டாயின.

வஸ்துவின் மிருதுத்தன்மை கடினத்தன்மை இலகுத்தன்மை பெருந்தன்
மை உஷ்ணத்தன்மை சீதளத்தன்மை இவைகளைக் கிரகிக்கவேண்டுமென்ற
விருப்பமுள்ள பகவானுக்கு துவகீந்திரியமும் உண்டாயிற்று. அந்தத் துவகீந்திரி

ததூ வாணவபுஹிவபாதஸ்வவா ஹஸுமணொ வுதஃ |
ஹஸுள ருருஹதமஸுஸு நாநாககே விக்ஷதஃ || 24

தயொஸு வபுவாநிஜ் சூடாநமஸயாஸுயடி |
மதிம் ஜிவ்யக்ஷதஃ வபாஸாருருஹாதெதவிகாஸிகாடி || 25

வஹுரம் யஜுஸூயம் ஹவ்ஸம் ககேவிஃ க்ரியதெ நுவிஃ |

மூணாஹ ஜிவ்யக்ஷதஃ க்ஸுவிபுநா க்ஸுமித்ரி யாயிஷாநம் வபேஜாதிரித்யயபுஃ |
தஸுரா ஹொரிதி ஐத்ரிபம் ஶீரூஹாஸு ஷெவதாஜி தாஃ வஸுநிஹஸுநா
தொலிதெ கமஸுக்ஸமஸுக்ஸபொஜ்ஜாநாஸு தபொரவி க்ஸுமித்ரி யவிஷயக்ஸ
ரிதி வளராணிகாஃ || 26 || ததேத்ருதி ததூக்ஸுவி க்ஸுஸபுஹிஸு வாதொவ்யுதஃ
க்ஸுயுத்யுஷ்டிகஃ கதபுரிநிஷாக்கயாஹதஃ க்ஸுயாவஸுஃ மூணஃ ஸுஸொடா
பெந கபயபுஃ க்ஸுமித்ரி பபேவ வஹிஃ க்ஸுயதிஸஹிதம் ஸுஸபுஹிஸு
ஸுஸொதொயுதெ ததூ ஶீரூஹாணாஃ ஷெவக்ஸா க்ஸுஸபுஹிஸுஸுடம்
மூஹ தஷெவக்ஸுஸுஸொதொயுதெ ததூவாதொ ஷெவதா தயா வ துதீயெ
வக்ஷுதி || 27 || க்ஸுயபிஸுவிநிவிபுநாஃ விவிஸுயிபுஷுஜிஸுஷயீஃ க்ஸுஸொந ஹொரிதிஃ
க்ஸுஸுபொபநாஸா வுதிவபுதெ நிவிபுநாநுஸுயபேஜாணிகொகவாகொ
நிஹொவிஸு || 28 || ப்ராணெநாஸொந ஸுஸுஸுடம் பெநாஸா வுதிவபுதெ
ஐதி ததூயபேஜாணீதி வபேஜாவக்ஸு தாக்ஸுமித்யயபுஃ | ப்ராணெநாஸொ
நெதி ப்ராணவாயுயுஹெந க்ஸுமித்ரி பெணெத்யயபுஃ | வஹுயஸுமூதள
தம் “வளக்ஸவாஸா நிபிபுஷுஃ க்ஸுதீரவிஷுதக்ஸவொஹொரிதி ஹொரிஷு
ஷெபிவநஸு தபஃ” ஐதி ருருஹதம் நிவிபுநெ || 29 || தபொரிதி வமஐத்ரி
யா ஐநெட்ராஷெவதா ததூஹபாஸுயம் ஷெவதாஸுயம் சூடாநம் ககே க்ஸுஸிகா
காஃ க்ஸுஸுடாஹிவிதாநித்யயபுஃ || 30 || வஹுரிதி வஹுரம் ஸுஸுயபெஜாவிஷு

யத்தில் ரோமசவருபங்களான விருக்ஷங்கள் உண்டாயின. அந்தத் துவக்கந்திரி
யத்தால் அறியக்கூடிய குணமுடைய வாயுவானது உள்ளும் வெளியும் விரிபித்
திருக்கிறது. 23-½

மிகுதியும் காரியங்களைச் செய்ய விரும்பிய அந்தப் பகவானுக்குக் கைகள்
உண்டாயின. அந்தக் கைகளின் பலத்தையுடையவன் இந்தான். (அவன் அதிஷ்
டான தேவதையாகருன்). இவ்விரண்டையும் ஸ்வீகரிப்பது என்ற தன்மை
சார்ந்திருக்கிறது. 24-½

தன்னிச்சைப்படி சுமனத்தை விரும்பிய பகவானுக்குப் பாதங்களுண்டா
யின. கால்களின்றும் யஞ்ப (நுபிபாந) விஷ்ணு தானே தோன்றினார், மனி
தரின் (அந்தக்கால்களின்) கிரியைகளாலே ஹவ்யகர்மாசெய்யப்படுகிறது. (பாத
ங்களின் அதிர்ஷ்டான தேவதை விஷ்ணுவென்பதும் உலகில் யஞ்யாதிகாரிக
ளால் கொடுக்கப்படும் ஹவிர்பாகத்தை கிரஹிப்பது அவைகளின் வேலை யென்
பதும் கருத்து). 25-½

நிரலிடித்த ஸிஸூ வெ * வுஜாநநாஜதாசுதிடம் || 26

உவஸூ சூவீதாநாநா வி யம் யஜுஸ்யாஸ்யம் |

உதூஸூசெஷாயதாதுமம் நிரலிடித்த வெ மூடி || 27

ததம் வாயுஸூதொ லிசூ உதூ மூ உஸ்யாஸ்யம் |

சூவீஸூவொஃ வுரஃ வுயபா நாலிஅரவொநதம் || 28

ததூவாநஸூதொ ஜதூஃ வுயசூ உஸ்யாஸ்யம் |

ரெவ ஸ்யஸூயிஷாதூரூவெணஸூதம் கஜூயிரிதி மதூவூகஜூஸூதி
நிநிப்யூதம் ஹவூ கியதஜதி மதிபூவூ யஜூயூஜூயூ விஷய
உதூதம் நூயிரிதி வுஷிஜீவெஸூவி உயரெவூரீதிரிதி டுஸூயவ நாராயி
காரிகூம் யஜூநாநா டுஸூயதி பூ ஜா சுவதூ சூநநூதீஃ கஜூதம்ஸூமூடி
தடூயிடம் ஸிஸூ சுயிஷாநூ ||உசு|| உவஸூஉதி உவஸூஉநி யம் பூஜாவதி
ஸூவீதிதிஜூயம் ததூஸ்யாஸ்யமிநிபூயெவதாஸ்யம் காரிநாநா ஹூஸூ
ஹொமாநாநா ஸூஸூயிபூயம் ஸூஸூயாதுமம் மூதூநா ஜூஜீநா ஜூஸூ
நாநாஸூதூகூஜிஹூ ||உஎ|| ததூஉதிமூடிவாயூஜிதூதமூசயிஷாநெநி
யெவதா விஷபாஃ வுயபாஃ ஜூஹாசு வுரஃ ஜூஹானூரானி சூவீஸூ
வொஃஸூவூதொமூஜிஹூஃ நாலிஅரம் நிரலிடித்ததூநூஷம்மஃ சுவா
நதம் சுவமூதம் ||உஅ|| ததூதிவூயூதம் ஜூரணம் நாலூஜீதி சுயிஷாநாஜீதி
நாலூம் ஹி பூரணாவாநயொவூயூவீஸூஷணம் ஜூதூயிரிதி பூவிலம்
சூவாநாநாஜிதூஃ ஸூதூவீதூஜிஹூஃ கூகூஜிஸூநூரானி நாலூயூ

பிரகை, (இதனுற்பத்தியால் நிகழும்)சுகம் (இதன் பரம்பரைபால் நிகழும்)
அமிருதம் இவைகளேற்பட(2) விரும்பிப (பகவானுக்கு) வருக்கு ஸ்திரீபுருஷ
கர்மஸம்பந்தமான பிரியம் எவ்விரண்டையும் சார்ந்திருக்கிறதோ அந்தச் சித்
னமும் உபத்தமும் உண்டாயின. 26-½

புசித்த அன்னங்களின் சாரமற்ற அம்சங்களைத் தியாகம்செய்ய விரும்
பிய ஈசனுக்குக் குதம்(சீழ்ரெந்திரம்)உண்டாயிற்று. அந்தக்குதத்தினின்று பாயு
என்ற இந்திரியம் உண்டாயிற்று. அந்தப் பாயுன்னின்று மித்திரன் உண்டானான்
தியாகம் என்பது குதம்பாயு இவ்விரண்டையும்சார்ந்திருக்கிறது. 27-½

தேகத்தினின்று வேறு தேகங்கள் தோறும் செல்ல விரும்பிய பகவா
னுக்கு நாபித்துவார முண்டாயிற்று. அந்த நாபித் துவாரத்தினின்று அபா
ஸம் உண்டாயிற்று. அந்த அபாஸத்தினின்று மிருத்தியு தேவதை உண்டா
யிற்று. மரணமென்பது இவ்விரண்டையும் சார்ந்திருக்கிறது. 28-½

* பூஜாவதி ரஜூதகாநநூதூவஸூ என்பது முதலிய சுருதி வாக்ய
ங்களின் அர்த்தம் இதனால் எடுத்துரைக்கப் பட்டது. (2) விருப்பு என்னும் பதம் ஈசனைப்
பற்றியதல்ல. ஜீவர்களுடையதேயாம். ஈசன் ஜீவஸமஷ்டிபாதால் அவனிடம் உபசார
மாகக் உதரப்பட்டது.

ஸ வாஷுவாவசுதயா ஹவாநு ஸ் ஹாஸ்திபயஸு |

நாநாவிவகியா யதெவ விகடாகடிகுபொந || 36

புஜாவதீது உருது தெவாநாஷீது வித்யாணாது பௌயசு |

விஜயநாண மகாவட்டிநிநயநது வுமரமுஹுகரது || 37

கிநராபுரமென நாமாநு ஸபபாநு கின்புரூஷபாபுரூஷபாநு !

உருபுக்கள்: விபரம் பொது வெகுதலுதவி நாயகாநு || 38

கருபரனொநடிவெதாஹநு யாதுயாநாநு மஹாநவி |

பொருந்தாது பசுதிது வுக்காநீர் நடுவ வுந்நுபாது || 39

அவிதாஸ்துவிபுயா யெஹநு ஜயஸுநஸளகஸா |

குறவாகுறவா சிறுநா: கடுணாம் முதயவிலா: || 40

௩௬॥ ஸாதசுபு வஸுபதி ஸாமெபு வுவினி: ப்ரஜாவதிநிதி । அதிபானா
 நாம் யதூத்யுநெநாநாய: । தத்யு ப்ரஜாவதூதிநி நாரிதி ததூதூதி
 ராடுவாணி ததூதூணி தெயுயாநி ப்யுயக் ததூதூவானாவெடுந॥௩௭॥௩௮॥
 சுடுஸாணெதி । மரீநித்யுஸூநனாரம் நுவெதி ஸாவொயத்யு॥௩௯॥ அதி
 விபாதி அவிபா: ஸாவாஜம்மாரிபாடுவெண, உதூவிபா: ஜிராயுஜானஜி
 வெஷுஜெஜிஜாடுவெண ஜெஸூதநனாஸிடிசாஸி பெஷானாநவிபதூதி
 வடுவெடுணாநாய: யதூராஜூபுஷ்டி, “யாவதூ: சுடுமதயொ யாடிஸீஅடி
 ஜஸூதூ” உதி தஸூவிபு, ஸாமாடிநெநெவொ தூரரிஹ—கூஸலா: உதூரூ:
 சுகூஸலா: நீலா: ரிஸூ: வானாஸரிஸூ: ட்யூரூ: சுடுணாம் வுணூ
 வுணூவிரிஸூரணாம் மதய: மவாநி॥௪௦॥ ஸகூபாடிவெடுந சுடுமதி வெவரி

எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவரும் மாயையால் கருமங்களுடையவராயிருந்
தும் கருமங்களில்லாதவருமாயிடின அந்த பகவான், பிர்ம சுவரூபத்தைத் தரித்து
வாச்சியமாகவிருக்கையில் நாமங்களையும் வராகமாயிருக்கையில் ரூபங்களையும்
கிரியைகளையும் தரிக்கிறார்.

ஓ அரசனே! பிரஜாபதிகள் மனுக்கள், தேவர்கள், ரிஷிகள், பலபிரிவுள்ள பிதிர்க்கூட்டங்கள், சித்தர்கள், சாரணர்கள் கந்தருவர்கள் வித்தியாதரர்கள் தேவர்கள், குஹியர்கள், கின்னர்கள், அப்ஸ்ரஸ்திரீகள், நாகர்கள் சர்ப்பர்கள் கிம்புருஷர்கள் பூருஷர்கள், மாதாக்கள் இராசுசர்கள் பிசாசங்கள் பிரேதங்கள், பூதங்கள், வினாயகர்கள், கூசுமாண்டக்கிரகங்கள். உன்மாதங்கள், பேதாளங்கள், யாதுதானர்கள், கிரகங்கள், பக்ஷிகள், மிருகங்கள், பசுக்கள் விருக்ஷங்கள், கிரீகள், மலைப்பாம்புகள், இன்னும் மற்றுமுள்ள ஜலத்திலும் ஸ்தலத்திலும் ஆகாயத்திலும் வாசம் செய்யும் ஜந்துக்கள், ஸ்தாவரங்கள், ஜங்கமங்கள், ஜராபுஜங்கள், அண்டஜங்கள், ஸ்வேதஜங்கள், உத்பிஜங்கள், இவைகளையும் தரிக்கிறார். (அதாவது ஸ்ரீரஷ்டிக்கிறார்.) 37-39-1

உத்தமர்களிடம் சத்துவகுணமும் அதமர்களிடம் தமோகுணமும் மத்தி
மர்களிடம் மூன்று குணமும் ஏற்படுவது பாவபுண்ய கர்மகதிகளினாலேயாம்.

ஸ்ரீமத் பாகவதம்.

ஸ்ரீரங்குணீஸ்துலாஜாஸுதேத ஸ்ரீக௃ஷ்ராயவாஸு ஹுணெநகஜ:
ஸ்ரீஜீராமவதெ ஸவூரவூரெந க௃தீயஸுநுபாரஹ:
ஸ்ரீக௃ஷ்ராயவாஸு ஹுணெநகஜ:
ஸ்ரீக௃ஷ்ராயவாஸு ஹுணெநகஜ:

E

நாராயண ஸ்ரீஹஸம்வாடெந சுஹரெவாஸரெகொமெ^{ஸு}ஹதி வத^{ஸு}ஸொக்ஷா
ஸீ^{ஸு}ஹாமவதம் நிர-^{ஸு}விதம் தடெவ ஸ்ரீஹநாரஹஸம்வாடெந டஸமக்ஷணதய^{ஸு}
கி^{ஸு}னி^{ஸு}தி^{ஸு}ஸ்தரெ^{ஸு}ணாகூ^{ஸு} தடெவ ஸெ^{ஸு}ஷொ^{ஸு}கூ^{ஸு}தி^{ஸு}வி^{ஸு}ஸ்தரெ^{ஸு}தாவகூ^{ஸு}ம் து^{ஸு}தீயா^{ஸு}
ஐ^{ஸு}றா^{ஸு}ம்ஃ! தது து^{ஸு}தீயெ^{ஸு} ப்ர^{ஸு}ய^{ஸு}மெ^{ஸு}க்ஷ^{ஸு}த^{ஸு}மெ^{ஸு}டு^{ஸு}தெ^{ஸு}ய^{ஸு}ஸம்ம^{ஸு}தி^{ஸு} து^{ஸு}னி^{ஸு}பு^{ஸு}
யு^{ஸு}றா^{ஸு}மெ^{ஸு}ய^{ஸு} ததெ^{ஸு}தா^{ஸு}ஷ^{ஸு}னி^{ஸு}ஃ ஸ^{ஸு}வி^{ஸு}ஸம^{ஸு}டு^{ஸு} ப்ர^{ஸு}வ^{ஸு}ண^{ஸு}ஃ ததெ^{ஸு}தா^{ஸு} வி^{ஸு}ஸம^{ஸு}டு^{ஸு} ப்ர^{ஸு}ஸு^{ஸு}
வெ^{ஸு}ந ஸ^{ஸு}ஷ^{ஸு}னி^{ஸு}வ^{ஸு}பு^{ஸு}ரா^{ஸு}ஹா^{ஸு}வ^{ஸு}தா^{ஸு}ர^{ஸு}ஃ தத^{ஸு}வ^{ஸு}ன^{ஸு}கெ^{ஸு}ந வி^{ஸு}ஸம^{ஸு}டு^{ஸு}ஸ^{ஸு}ரீ^{ஸு}ஹா^{ஸு}ர^{ஸு}ஃத^{ஸு}க்^{ஸு}ப்ர^{ஸு}ஸம்^{ஸு}
மெ^{ஸு}த வ^{ஸு}த^{ஸு}னி^{ஸு}பு^{ஸு}யு^{ஸு}றா^{ஸு}மெ^{ஸு}ய^{ஸு} க^{ஸு}வி^{ஸு}தா^{ஸு}வ^{ஸு}தா^{ஸு}ர^{ஸு}ஃ ததெ^{ஸு}தா^{ஸு}ந^{ஸு}வ^{ஸு}னி^{ஸு}ஃக^{ஸு}வி^{ஸு}தா^{ஸு}வ^{ஸு}யு^{ஸு}றா^{ஸு}ந^{ஸு}தி^{ஸு}
து^{ஸு}ய^{ஸு}ஸு^{ஸு}ம்ஸ^{ஸு}டி^{ஸு}யு^{ஸு}றா^{ஸு}மெ^{ஸு}ய^{ஸு}ஸு^{ஸு}தீ^{ஸு}ய^{ஸு}ஸ^{ஸு}ப^{ஸு}வ^{ஸு}வ^{ஸு}தீ^{ஸு}ஃ தது^{ஸு}தி^{ஸு}தீ^{ஸு}ய^{ஸு}ஸ^{ஸு}பா^{ஸு}மெ^{ஸு}|| ‘வா^{ஸு}ரி

ஐச்வரியம் நிறைந்த தமது இருகத்தை விட்டு அரண்ணியத்தில் பிரவேசித்த விதூரர் மகிமை பொருந்திய மைத்திரேயரை முன்பு இவ்விதம் இந்த விவரத்தைப்பற்றிப் பிரச்சனம் செய்தார்.

யவா சுயம் ஜனகரொ மமவாநவிநெஸூர: |

வளராவெந் மூலம் ஹிக்ஷா ப்ருவிவெஸாதூஸாதூதத் ||

2

|| ராஜா ||

கூகு க்ஷதூஸபுவதா நெநெசூயெணாவ ஸஜஜ: |

கடா வா ஸஹ ஸாவாடி னாதபுணபுய ந: ப்ருமொ ||

3

ந ஹஸூராக்ஷபாடியவஸூ விஜ்ஞாஸூரஜோதந: |

தவரிப்ரீயவரி ப்ருஸஸூராயுவாஜொவஸூஹித: ||

4

|| ஸ்ரீஸூத: ||

ஸ னவஜ்ஜவியெபூய ராஜோ வுஷ: வரீக்ஷிதா |

பாணம் உ காஸூ க்ஷ மக்ஷணவிமுஹ்ய யயா வுஸஸூ அபூபூஸூவாஜம்
க்ஷ ஜெயாஸூணம் உதிபுதிஜாதஜெயம் விஸுரெண நிராபவயிதூதிதிஹா
ஸா ப்ருஸூகி அஸூபூ னவரிதி கீவிஜெஸவபுஸம்பதி: வகுணபூகிதி
சுகிஸூவூஜாமாநஹபூதிசூஹயதிதி யநெஅபுஸிஜம் மூஹம் வ: வாண
வாநாம் ஜனகூக்ஷிதூதூ சுயம் ஸ்ரீகூஷ: ஸ்ரீகூஷஸூவூபூஸூநிபா
நாடியதிதி நிரெபூ: வளராவெந் மூலம் ப்ருமொ ந: தவரி மூஹம் ஹிக்ஷா
சுநாஹபூதிவவ ப்ருவிவெஸ சுதூஹேதூ: சூதூஸாதூதம் சூதூயகெந
கூதம் மூஹிதூஉ|| கூகுசூகி | கூகுஸம்ம: சூஸ வஹபூவ: || நஹிதி |
வரீயவரிஸூஸூ க்ஷ ஸூஸூபூயூ உஜெயா யஸூதயாஹபூதொநஹதி
ஸாயுவாஜெந ஸதாஜெநமோடிநெந உவஸூஹித: ஸாவபூத: யயா
ஸாயொஜெசூயஸூ ஸாவாஜெந உதூரெணஸூவிதஜதூய: || ச || ஸ
உதி ஸூபூபூதிதி வாவெகார: ஸூபூயதாம் ஸூவண்கூயதூதிதூய: ||

உங்களுக்குத் தூதுநடந்தவரும் மகிமை வாய்ந்த வரும் எல்லாவற்றிற்கும்
நசுவரருமாகிய இந்தக் கிருஷ்ணபகவான் துரியோதனன் கிருகத்தை விட்டுத்
தம்முடையது என்று நிச்சயிக்கப்பட்ட (விதுரருடைய) கிருகத்திலல்லவா
பிரவேசித்தார்? (அவ்வளவு மகிமை வாய்ந்த கிருகத்தைவிட்டு விதுரர் வனம்
சென்றார் என்பது கருத்து).

2

அரசன் கேட்கிறான்.

ஓ பிரபுவாகிய சுகபிரம்ரிஷியே! விதுரருக்கு பகவானாகிய மைத்திரேயரு
டன் எங்கு சேர்க்கை ஏற்பட்டது? எப்போது சம்வாதம் நடந்தது? இவைகளை
எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

3

கீர்மலமான அந்தக்கரணமுடைய அந்த விதுரர், ஸாதுக்கள் கொண்டா
வேதால் புகழ்பெற்ற சிரேஷ்டரான மைத்திரேயரிடம் செய்த பிரச்னமானது
அற்பப் பயனைக் கொடுப்பதாக ஆகாதல்லவா?

4

ஸ்ரீ ஸூத புராணிகர் கூறுகிறார்.

பரீக்ஷித்து மகாராஜன் இவ்விதம் கேட்க, ரிஷிகளுக்குள் சிறந்தவரும்
அநேக விஷயங்களறிந்தவருமாகிய சுகமுனிவர் அன்புகூர்ந்த அந்தக்கரண

புத்ராஹ தம் வஸ வஸுவித்ரீதாதா ஸ்ருதயதர்ஸிதி ||

5

|| ஸ்ரீஸுகு ||

யதா து ராஜா ஸுஸுதாநஸாயத்ரு
வாஷநயஜெண விநஷஜிஷிஃ |
ஸுதாயபுவிஷஸு வஸுதாநிவஸுத்ரு
புரவஸு ராஷாலவநெ டதாஹ ||

6

யதா ஸஹாயா கஸுரஜெவஜெஷா
கெஸாவிஜஸு வஸுதகஜ மஹபூ |
ந வாயாஜாஸ நுபவஸுஷாயா
ஸுரஸெஹ ஹுரஜா கஸுரகஸுரகாநி ||
ஜுதெத கஸுரஜெண ஜிதஸு வாயொ
ஸுதாவஸு வநாமதஸு |

7

|| துராமாநஹபுஷாவி மஹஸு துராமஹதஸுக்ஷெந கஸுரவாபராயா
நாஹ-வஸகாஜஸுவி யஜெதி வஸதெஷா வ ததாஸு க்ஷதா சுபாஜிதெகாடி
ஸெ கியாகாரகஸுஸைஸு யவிஷஸு கநிஷஸு வானுஷா விவஸுத்ரு
வித்யவிஹீநாநு|| யஜெதி கஸுரஜெவஸு யுபிஷிரஸு ஜெஷா டுளவ
ஜா க்ஷதநு ஸுஷாயா ஸுரஸெஹுரஸுவி ஸுசுரகஸுரகாநி
ஸிவஸுஷுணா வ தஜ து-பவஸு ஹுரஜா|| என ஜுதஜதி | ஸுதாவ
ஸுஸு ஸுதாஸுபஸு வநஸு-துராமதஸு ஸுரஸெந வ-புஷுதெந

முடையவராகி, அவ்வரசனைப் பார்த்து சிரவணம் செய்யலாமென்று மறுமொழி கூறுகிறார்.

5

ஸ்ரீ சுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

நேத்திரமில்லாத திருதராஷ்டிரமகாராஜன் துஷ்டர்களான தன் குமாரர்
களை அதருமமாக விருத்தி பண்ணிக்கொண்டு தம்பியாகிய பாண்டுவின் குமா
ரர்களும் தகப்பனில்லாதவர்களுமாகிய தருமபுத்திரர் முதலியவர்களை எப்போ
முது அரக்கு மாளிகையில் பிரவேசிக்கச் செய்து பொசுக்கினோ. 6

சபையில் தன்னுடைய ஸ்தனங்களிலுள்ள குங்குமம் நீங்கக் கண்ணீர்
விட்டவளும் தனக்கு மருமகளும் குருதேவனாகிய யுதிஷ்டிரருக்குப் பட்டமகி
ஷியுமாகிய திரௌபதியின் கேசங்களைத் தன் புத்திரன் ஸ்பரிசித்த நிந்தைக்
குரிய காரியத்தை திருதராஷ்டிரன் எப்போது தடை செய்ய வில்லையோ.

சுதாட்டத்தில் அதருமமாக ஜயிக்கப்பட்டவரும் சாதுவும் ஸத்தியத்தை
ஆசரித்தவரும் வனத்திலிருந்து வந்தவரும் முன்செய்த பிரதிஞ்ஞையின்படி

ந யாவதொழுகையென ஞாயம்

தனொழுஷ்டனொ யஜாதஸதொ ||

8

யஜாவ வாகுபுஷ்ணி தஸ்வாயாம்

ஜமத்யுராயுநி ஜமாடி கௌ ||

ந தாநி வுண்டாஜதாயநாநி

நாஜொராமெனெ கஷதவாணயெஸ ||

9

யஜெவஹுதொ ஸ்வநம் ப்ருவிஷ்டொ

ஜெராய வுஷ்டி கிய வுவிஷ்டெ ||

கமாவ தம் ஜெராயாம் வரீயாநு

யநுஜெனொ வெஷுரிகம் வடந்தி ||

10

ஞாயாயாவநஸ்யஸ யஜாநாடாக நடின தஜெ ரொஹம் ஜெஷாணம் || அயஜெ
கியாநிவநாநி வுண்டாஷ்டாநாம் சுஜெதாயநாநிகஜெதபுராவீணிராஜா
யு-தராஷ்டம் ஞயெ-பாயதொ வா உராயவஹு நஜெநெ கஷதொநஷ்டம்
வாணயெஸொயஸ்யஸம் ந ஸ்வகீதி-பு-பாய-பாடிஹெதாம் கிம் து
நாஜெ ப்ருவிஷ்டெஹெதாம் வாணயெஸ ஸ்வ க்ஷவீ-தஸ்யாவி நஷ்க்வா
நாடி-தவாநி-த்ய-பு-|| க || உஜாநம் விஜாநஸெஷுவ கஜதம் கவராயம் ஞய-
யதி ஷ்ஷிம் பஜெகி யஜாவ-வ-பு-ஜெந யு-தராஷ்டெண ஜெராயெவஹு-
தொஹு-பு-ஹு ப்ருவிஷ்டாவிஜாநம் ஜெராய வுஷ்டஸ்த கயாநதார-தஜாஹ
கிம் ஜெனொஷ்டாவி யஜெ-ஷு-ரிகம் விஜாநவாகுரிகி ப்ருவிஷ்டம் வடந்தி || க ||
தஜெவஹு-த்ய-|| க || கி-தஸதொநிதி தவ க்ஷம் கவராயம் ஸ்வஹா-நஸ்ய
ஞாயம் ப்ரு-த்ய-பு-ஷ்ணி யதா வராயெ கநு-ஜெஸ்தவ த-பு-நா-வுகொ

தமது பாகத்தையாசித்தவரும் அஜாதசத்துருவுமாகிய தரும புத்திரருக்கு
இவ்வரசன் மோகமடைந்து எப்போது அவருடைய பாகத்தைக் கொடுக்க
வில்லையோ-

குந்தியின் குமார்களால் அனுப்பப்பட்டவரும் உலகங்களுக்குக் குருவுமா
கிய கிருஷ்ணன் சபையில் கூறிய மானிடர்களுக்கு அமுதத்தை யூட்டுந்தன்
மையுள்ள மொழிகளை அற்புண்ணியமுடைய இவ்வரசன் எப்போது வெகு
மானிக்கவில்லையோ-

தமையனாகிய கிருதராஷ்டிரரால் மந்திராலோசனையின் பொருட்டுக்
அழைக்கப்பட்டவரும் கிருகம் வந்தவரும் தமையனால் விசாரிக்கப் பட்டவரும்
மந்திராலோசனை செய்பவர்களுக்குள் சிறந்தவருமாகிய இந்த விதூரர் பிறகு
கூறிய விஷயத்தை மந்திரிகள் வைதுரிகம் என்று பேசுகிறார்கள்.

ஸ உதூதூஸூணகணபுவாஸெண
ஸூராதூ: வுரொ உஉஸு தாவிதொஉவி |

ஸ்யம் யநுஅபூரி நியாய உயாம்
மதவ்யுயொஉயாஅஸு உநயாம் ||

16

ஸ நிமபூத: களாவவாணூஸூ
மஜாஹயாதீயபூத: வபாநி |

சுநாகூ உதூணூவிக்ஷபூயாவூர
உயிஷிதொ யாநி ஸஹஸூஉதிதி: ||

17

சுதூஸூ ஸெண: கணபூயொபூணவததவி: வஸுஷவாஸெகூஉஉஸு
தாவிதொவி மதவ்யு: ததூஸூதூ: ரோயாம் உஸுஸஹுரோநயநு கஸூ
ரோயா ரோஹாதூரிகி தாவேவ ததூஸூதூ: உநூரோநுதநூஸூரணாதூவபூ
ஸூபவேவ சுயாக் நிஜபூரிகி கிம் கபூகா வனதெநுநு ரோரிஷூனிகிம்யநுஸூ
கி தஸூ அராயநுநிபூயாய யஅ லீரோஹிஸூஹஸம்மதூ சுஸூலியொபூ
தூதீகி ரோஸூகீரிகி யநுநிபூயாநூகக || ததொ நிமபூதஸூ தீயபூந
பூகாரரோஹாஷூலி: ஸஹி ஸ: மஜாஹயாதீயபூதஸூதீயபூ: வாவேயஸூ
தஸூஹரொ: வபாநி க்ஷூதூணி வுணூவிக்ஷபூர சுநாகூஉகூ கூஸெண
பூதூவபூத களாவாணாம் வுணூந ஸஹி தெஷாம் வாமூஸெவ்
தெநுநுஸெணாமதிகி ஸூவிதம் உவூபூம் ஸஹஸூஉதிதி: பூஸூ
ரூபூரூநெக உதிதிஸூதூ தீயபூ வாவநாயயாநூயிஷூ யஸூதூ: || கள ||
வநெஷூகி வுணூநி யாநி உவவநாநீநி தெஹம் கூஸெஷம் உதாமூ
ஸூநெஷம் சுபங்காநிதொயாநி யெஷாம் தெஷம் ஸாரிதூஸூஸூதீயெ

அந்த விதூர் இவ்விதம் செவிகளில் பாணங்கள்போல் விழுகிற வாரத்தை
களால், பிராதாவாகிய திருதராஷ்டிரர் முன்னிலையில் மருமஸ்தானத்தில்
அடிபட்டவராயினும் துக்கப்படாமல் மாயையை வெருமானித்துக் கொண்டு
(1) வில்லை துவாரத்தில் வைத்துவிட்டுத் தாமே வெளிப்பட்டார். 6—16

குருவம்சத்தவர்களுடைய புண்ணியத்தால் உண்டான அந்த விதூர்
ஹஸ்தினாபுரியை விட்டுப் புறப்பட்டுப் புண்ணியகாரியங்களைச் செய்யவேண்டு
மென்று கருதிப் பூமியில் நாரணன் பல முர்த்தங்கொண்டு எந்த இடங்களில்
இருக்கிறாரோ, பாதத்தில் கங்கையையுடைய அந்த பகவானது சேஷத்
திரங்களை அடைந்தார். 17

(1) பீமன் முதலியவர்களோடு கலந்து சண்டைக்குவருவானே என்ற சந்தேகம் துரி
யோனாதிகளுக்குக் குண்டாகாமலிருக்க, வில்லை வைத்துச்சென்றார் என்றறி.

வநெஷு வுண்ணொவவநாஜி கும்ஜெ
 ஷுஷாங்குதொயெஷு ஸாரித்ரஸு |
 சுநஞயிஜெஸுஜெயுகுதெஷு
 வவார தீயுடாயதநெஷுநநு: ||

18

மா வயபுடநு ஜெயுவிவிகவந்தி
 ஸுடாவுதொயஸுயநொவயுத: |
 சுறுகஷிதெவெரவயுதவெஷொ
 வுதாநி வெரெ ஹரிதொஷணாநி ||

19

உது வுஜநு ஹாரதஜெவ வஷு
 காரெந யாவஜுதவாநு பூவாவடி |
 தாவஸுராவ சுஷிதிஜெகவகூ
 ஜெகாதவதூஜிதெந வாயு: ||

20

ஷு சுபதநெஷு உ கெஷுதெஷு கீஜுஸெஷு சுநஞஸு வுமெஷு-
 சிபுலி: ஸஜெயும சுபதெஷு சுநநு: வனகாகி||கஅ|| கிம்மாரிதி மாம்பயபு
 பு ஹரிதொஷணாநி வுதாநிவெரெ சுபரக ஜெயுராவவிதூவிவிகூ
 சுஸங்கிணடூய வுதிஜீபிகாயஸுஸு: ஸுடாவுத: பூதிதீயுட ஸூத:
 சுயஸுயநு யஸு சுபபுத: சுஸுஷுதஜெஹ: சுபபுதவெஷு: வஜுராஜிந
 யார் சுதவனவ வெஸுரவுஷித:||கக|| உதுஜிதி வனகவெஸுய உதுமெஸெ
 நு யஸுராம வனகஜெவ ராஜிவிஹு ஸுதாதவதம் யஸுரஹாம் சுஜிதெந
 ஸுக்ஷெஷு ஸுஹாயெந||உ|| ததெதுதிததுபூவாவெ வரவூரம் வுபுயா

புண்ணியங்களுக்குக் காரணமான உபவனங்களையும் மலைகளையுமுடைய
 லதாகிருக்கின்றன வனங்களிலும் சேறில்லாத ஜலமுடைய நதிகளிலும் ஸரஸ்
 ஸுக்களிலும் அனந்தனுடைய முர்த்திகளால் நன்றாய் அலங்காரமான தீர்த்
 தங்களிலும் சேஷத்திரங்களிலும் தனியே சஞ்சரித்தார். 18

பூமியில் சஞ்சரிப்பவரும் அற்பமான ஜீவனமுடையவரும் எப்போதும்
 ஸ்னானம் செய்பவரும் பூமியில் சுயனம் செய்பவரும் மெலினமான தேக
 முடையவரும் தம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்கு அறியப்படாதவரும் அவதூதர்
 களின் வேடம்போன்ற வேடம் பூண்டவருமாகிய விதூர் விஷ்ணுவுக்குச்
 சந்தோஷமுள்ள விருதங்களை அனுஷ்டானம் செய்தார். 19

இவ்விதம் பாரதவருஷத்தில் செல்லும்போது எவ்வளவு காலத்தில் பிர
 பாசதீர்த்தம் சென்றாரோ அவ்வளவு காலம்வரையில் தருமபுத்திரர் கிருஷ்ண
 னுடைய சகாயத்தைக்கொண்டு ஒரே சைன்னிய முடையதும் ஒரேவெண்கு
 டையுடையதுமாகிய பூமியைப் பரிபாலித்து வந்தார். 20

கதெசுவ ஸுஸூராவ ஸுஹுஜிநஷிம்
வநம் யயா வெணுஜவஹிஸம்ஸ்யயடி |
ஸம்ஹயாயா டிஹ்யோநுஸொவநு
ஸரவஸ்தீம் ப்ரதூமியாய தஹீடி || 21

தஸூரம் ச்ரி தஸூரஸநஸொ உமொஸு
ப்யஸொரயாஸொஸாவிதஸூ வாயொஃ |
தீயடிம் ஸுஹாவஸூ மவாம் மஹவஸூ
யவாஜதெவஸூ ஸ சூவிஷெவெ || 22

சுநூநி வெவ விஜதெவதெவெவெ
கூதாநி நாநாயதநாநி விஷொஃ |
ப்ரதூஜஸூஸூராகிததீரிராணி
யடிஸடிநாதுஷ உநுஸூரணி || 23

நிதிதஹடுதபா ஸுஹுடா களரவாணாம் விநஷிம் விநாஸம் சுஸுணொசு
வரஸூநாஸொ டிஷ்டாஹம் வெணுஜொவஹிம் ஸம்ஸ்யயதெ யவநம் தடியா
டிஸுவதி தயா ப்ரதூகஸூரிஹீஸம் யயாவதி தயெத்யடிம் || 24 ||
தஸூரிகி | தஸூரம்ஸரவஸூரம் ச்ரிதாஜீநெகாடிஸகீயாநி ததூநாஜா
புஸிபாநி சூஸெவிதவாங் || 25 || சுநூநி | தீஷெவெஃ தீஷிவி
தெவெஸூ கூதாநி சுமமம் ப்ரதிவதஹி ப்ரதூமநி சூயாநி
தெஷு ஸூவம் வகூந்தெநாநிதாநி ஸூயாநிஹேகூம்ஸெஷு விஹி
தாநி தீரிராணி யெஷுதாநி நாநாவியாநி ஸூவிஷொ | ராயதநாநி
கேஷுதாணி வ தீயாநி வ சூவிஷெவெ யெஷாம் வகூராகிததீரிரவதாம்
டிஸடிநாசு ஸூகூஷம் ஸூரணி || 26 || ததஹி | சுதிவஜ் சுதிசூயாவஹவம்

முங்கிலிஷுண்டானதீயை ஆசரித்த அரண்யம்தகிக்கப்படுவதுபோல் பொரு
மையால்சுகிருத்துக்கள் மாணமடைந்ததை விதூரர் அந்தப் பிரபாசதீர்த்தத்
திலேயே கேட்டார். பிறகு துக்கத்துடன் மேற்கு நோக்கி ஸரஸ்வதீநதியைக்
குறித்து மௌனமாகச் சென்றார். 21

விதூரர் அந்த ஸரஸ்வதியில் திரிதர், உசனஸ், மனு, பிருது, அக்னி
அசிதஷ், வாயு, சுதாசர், கோக்கன், குஹன், கிராத்ததேவன் இவர்களின் தீர்த்
தங்களைச் சேவித்தார். 22

ரிஷிகளாலும் தேவர்களாலும் நிர்மானிக்கப்பட்டவைகளும் ஆயுதங்களு
க்குள் முக்கியமான சக்கிராயுதத்தின் அடையாளமடைந்தகிருகங்களுடையவை
களுமான விஷ்ணுவின் மற்றுமுள்ள பலவித கேஷத்திரங்களைச் சேவித்தார்.
அவைகளைப் பார்த்தவுடன் அவருக்குக் கிருஷ்ணனுடைய ரூபகமுண்டாயிற்று.

ததஸ்திவ்ருண வுராஷ்டரஜம்

வளவிரதேநாநு காமுஜாஜயாஸு |

காமெந தாவடிநாநாபெத

தகெதாபவம் ஹாமவதம் டிசுபு ||

24

வ வாமுஷ்டவாநாமரம் ப்ரஸாதம்

வ்ரஹஸ்தெஃ ப்ராதநயம் ப்ரதீதம் |

சூயிஜ்ஞ மாகம் ப்ரணயெந ஹம்

வ்ரநாஜபுஷ்டி மவதுஜாநாடி ||

25

கஜிசு வுராணாந வுராஷ்ட வ்ரநாஸு

வடிநாமுஷ்டேஹ கிவாவதீணாடி |

சூவாத உவடிநாஃ காமுரம் வியாய

க்யுதக்ஷணாந காமுரம் சாநிரமெஹ ||

26

பூவஃ தாவசஸ்பிவி யஜநாபெத || ௨௪ || ஸஜதி ஸ விடிநாஃ ப்ராத
நயம் வடுவடிஸிஷ்டம் நீதிஸாஸ்தே வாகாநரே ப்ராஸ்தோநயொநீதி
ஸாஸ்தம் பெந கம் ப்ரதீதம் ப்ரவ்யாதம் ஸாநாஸ்தோநீதம் ஹ்மேஷ்டுஷ்ட
ப்ரஸ்தேஹதம் ஹமவதம் ப்ரஜாநாம் வொஷ்டாணாடி || ௨௫ || ப்ரயஜிநாவடிநா
க்யுஷ்டபாஃ காமுரம் வடிஷ்டி கஜிஷ்டி ஸநாஸ்தவம் ஸநாஸ்தம் வாகம்
ப்ரஸ்தா கஸ்தாநாமுஷ்டேஹ ப்ராயுநயா ஹவாவதீணாடி காமுரமொஸாதெ
வதெடுதெ க்யுதக்ஷணா ஸ்தொகாமுரம் டிதாவஸுர ஸவெடுஷ்டாக்யுதொ
ஸ்தவாவதி வா தபொநிடித்ய காமுரமெஹி உக்யுவிஸெஷ்ட வ்ரஸிஷ்ட ஸாநிர
ஸெநஸு ம்ரெஹ கஜிதாவாதெ ஹி ப்ரஸு || ௨௬ || யடிநாநாம் காமுரம்

சுராஷ்டிரதேசம்ஸௌவீரதேசம் மச்சதேசம் குருதேசம் ஜாங்கலதேசம்
இவைகளைக்கடந்து யமுநாதிக்கு உத்தவர்வந்தவுடன் அப்பொழுது அந்த
யமுனையை விதுரர்தாமுமடைந்து அங்கு பாகவதராகிய அவரைக்கண்டார்.

அந்த விதுரர் வாசுதேவருடன் சஞ்சரிப்பவரும் மிகுதியான ஒழிவுடை
யவரும் பிருகஸ்பதிக்குப் பிரதமமானவரும் பிரசித்தியுள்ளவருமாகிய உத்த
வரை அன்புடன் கட்டி ஆலிங்கனம் செய்து பகவானுடைய பிரஜைகளாகிய
பந்துக்களின் கேஷமம் விசாரித்தார். 25

தம்முடைய நாபியிலுண்டான பிர்ம்மதேவரின் பிரார்த்தனையால் பூமி
யில் அவதாரம் செய்தவர்களும் புராண புருஷர்களுமாகிய பலராமன் கிருஷ்
ணன் இருவரும் பூமிக்கு மங்களத்தைச் செய்து தங்களுலகம் செல்லச்
சமயம் எதிர் பார்த்துக்கொண்டு சூரசேனன் இருகத்தில் கேஷமமாக இருக்கி
ருக்கார்? 26

கவிதூரலிணாம் பரஹ்மஸுஹோ
 ஹாவஸு சூஷெ ஸுவஜே ஸளரிஃ |
 யொ லெஸஸுணாம் விபூவடிபதி
 வராநு வடிபெநா வரதபபுணைந ||

27

கவிதூரலியாயிபதியடிபநாம்
 பூபுஷே சூஷெ ஸுவஜே ஸீரஃ |
 யம் ராக்ஷிணீ ஹவதொ஽விமெஹ
 சூராய விபூநு ஸரஜாஹிவமெபு ||

28

கவிதூவா வரதத வுஷி ஹொஜ
 டிராஹபுகர்ணா஽யிபஸு சூஷெ |
 யஜேஷிவஹ் தவகுநெகுதா
 நூவாஸநாஸாம் பரிஹுதூ டிராசு ||

29

~~~~~
 பூஷதி நவநிஃ கவிதிநி ஹாவஃ பகுஜிஃ ஸளரிஃ வஸுபேவஃ யஜா
 ஹாவொஹமிநீஹதூ காஹீவஸுபேவஸுஹமிநீ சுதொ பேவகீ பானோ
 ஹமிநீதி ஹொகஸு பூவஹாரஃவராநயபூவபாநுஃசுதூஹாரஃவராணாம்
 வஸுபுநாம் தவபுணைந ஸஜாநெந ஸஹ || ௨௭ || கவிதிநி | வரபூயாயி
 பதிஸெநாநீஃ சூஹிவமெபு பகுபுஜநுநி ஸரங்காஜம் ஸுதஜிவிமெஹெ
 புகுதம் ஹவதீ || ௨௮ || கவிதிநிஸாததாஜீநா஽யிபதிஃ ௨௮ || ஸெநஸதவகு
 நெகுதம் ஸீகூஷம் நூவாஸநாஸாம் ராஜாஹிவாஷாம் பரிஹுதூஸாவ
 ஹெயந டிராசு ஷிதஹுதூபுஃ || கவிதிநி | ஹெஸஸுஹொஸுதஃதெந

ஓ உத்தவரே! குருவம்சத்தவர்களாகிய எங்களுக்குச் சிறந்த சுகிருத்தா
 கியவரும் பூஜிக்கத்தக்கவருமாகிய அந்த வசுதேவர் சுகமாக இருக்கிறாரா?
 கொடையாளியாகிய அந்த வசுதேவர் சுகோதரிகளுக்குச் சிறந்த வஸ்துக்களை
 வெகுமானமாகக் கொடுத்துப் பொருள்களையுந் தந்தைபோல் கொடுக்கிற
 ரல்லவா? இது நிச்சயம்.

27

ஓ உத்தவரே! ருக்மிணி தெவப்பிராம்மணர்களைப் பூஜித்த முன் ஜன்மத்
 தில் மன்மதனாகவிருந்த எந்தக் குமாரனை பகவானிடம் அடைந்தாளோ.
 அந்தச்சூரனும் யாதவர்களுக்குச் சேனாபதியுமாகிய பிரத்தியும்னன் செளக்
 கியமாக இருக்கிறானா?

28.

அரசாளுவதற்குரிய சிம்மாசனத்தின் ஆசையை வெகுதூரத்தில் பரிகரி
 த்தவரும் தாமரைமலர்போன்ற நேத்திரமுடையவருமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
 எவருக்கு முடிசூட்டினாரோ அந்தஸாத்வதர்கள் விருஷ்ணிகள் போஜர்கள்
 தசாஹர்கள் இவர்களுக்கு அகிபனாகிய உக்கிரசேனர் செளக்கியமாக இருக்
 கிறாரா?

29

கவிதரெல்லாவு ஸுதவஸுபுக்ஷ

சுருவெழு ணீரயிநா ஸாயு ஸாம்பு |

சுலகுத யம் ஜாம்பவதீ வுதாஜா

தெவம்மாஹம் யொரூங்கியா யுதொரூ ||

30

செஷம் ஸ கவித்யுயாயாந சுருவெ

யம் மறுநாநுஸ்யநதிரஹஸு |

தெவெரூஜஸாயொக்ஷஜவெவயெயெ

மதிம் ததீயாம் யதூணித்யுராவா ||

31

கவித்யுயவஸுநதீவ சுருவெ

ஸமறுவாபுதொ ஸமவதவஃ |

யம் கருஷ வாதாங்கிதாமுபாவஸு

வெவெஷுத தெவமிலிநுயெயபு ||

32

ஸுத்யுக்ஷஸுபுஸம் ஸாயு யயாஸுதயா ஸுலகாஸு மஹாநாதிடுசெயம்
சுருவெருவதுநிநியொவவாநாநுதெயபுதம் துதீயாம் செஷிதி | யாயு
யாயம் ஸாத்யுதி செஷம் கௌகாஸு மஹாநாசு கருஷுநாசு மஹாநா
நெவாநுதவஸு யெந ததீயாம் சுபாக்ஷஜஸம்வஸிநீதூநகா கவிதீதிஸமறு
வாது கருஷுநா வுபொவிதாநு சுதொமவதம் புவஃ சுநுஸுதம்
சுதவவ சுதீயம் நிஷாவம் ஸுதாமிமதெதக் சுலெஷுத வுதாமு சுருஷு
விவிஃ விதிஷுயம் யெயபு யஸு ஸுலகெஷுதாஸுநகா கவிதீதிதெவக
நாநொயொவாஜி தஸு வாதூயம் தெவகூயம் விஷுயம் புவாபுதொ
யஸுயம் தஸுயம் தெவகாநாநுதெவகூயம் யதூவிதா நுருவெயபு

ஓ பிசன்னராதிப உத்தவரே! உமாதேவி முன்னம்மத்தில் எந்தக்குமார
னைக் கப்பத்தில் தரித்தனனோ அந்த தேவனாகிய சுப்பிரமணியரை விரு
தத்தில் விளங்கும் இடம்பவதி புத்திரனாக அடைந்தாள். அந்தக் கிருஷ்ணனுக்
குப் புத்திரனும் கிருஷ்ணனுக்குச் சமானனும் ரதிகர்களுக்குள் கிரேஷ்டனுமா
கிய ஸாம்பன் நன்றாக இருக்கிறானா? 30

அர்ச்சுனனிடம் தனுர்வேதத்தின் இரகசியங்களை அறிந்த எவர் அதோ
க்ஷணனுடைய சேவையிலேயே மற்றபாதவர்களால் அடையமுடியாத கதையை
வினாவாக அடைந்தாரோ அந்த ஸாத்திகி கேஷமமாக இருக்கிறாரா? 31

வித்துவானும் பகவானைச் சரணமென்றடைந்தவரும் பாபமில்லாதவரும்
சுவபல்குவுக்குப் புத்திரரும் கிருஷ்ணனுடைய பாத அடைபாளமுள்ள
மார்க்கத்தில் இருக்கும் துளிகளில், அன்னை மிகுதியால் தைரியங்கொண்டு
புரண்டவருமாகிய அக்குருரர் சௌக்கியமாக இருக்கிறாரா? 32

கவிவிவம் டெவகலொஜயபுது

விஷ்ணுஜாயா நவ ஷேவராதம் |

யா வெவ ஸ்ரீமஹேசுண ஸ்ரீமஹேசுண

சூர்ய பரம பஜிதாவிதாநமஸு ||

33

அபிஷிஷாபெஸ் ஹமவாநு வஸுஷெவா

பலராத தாம் காலடிவொழிநிராடிஃ |

யோகத்தில் ஸ்ரீ ஹரி ஸ்வயம்பொருள்

உதையம் ஸத் துரீயதத ||

34

[illegible]

வேதமானது உரகத்தின் விஸ்தாரநுபமான அர்த்தத்தைத் தரிப்பதுபோல் தன் கர்ப்பத்தில் பகவானைத் தரித்து அவரைப் புத்திரனாக அடைந்த தேவ மாதாவாகிய அசித்திதேவி போன்றவளும் தேவகன் என்னும் போஜனுக்குக் குமாரியுமாகிய தேவகி கௌரமமாக இருக்கிறாள்? 33

தேவர்கள் எவரை சாஸ்திரத்திற்குக் காரணரென்றும் மனதுக்குப் பிரேமரகர் என்றும் (1) அந்தக்கரணம் யாவற்றுக்கும் நான்காவது தத்துவமாகிய வர் என்றும் அந்நிறுக்கினோர் அந்த மகிமைபொருந்தியவரும் உபாசனை செய்பவர்களின் மனோரதங்களைப் பூர்த்தி செய்பவருமாகிய உங்களைச் சார்ந்த அந்நிறுத்தர் சுகமாக இருக்கிறாரா?

34

(1) அத்தக்கரணம் என்பது நான்கு பிரிவினையுடையது. சித்தம் அகங்காரம் புத்தி மனம் என்பனவாம். இவைகளுக்குக் கிரமமாக வாசுதேவர் ஸங்கர்ஷணர் பிரத்தியயுன்னர் அநிருத்தர் என்ற நால்வரும் அதிஷ்டாநமானவர்கள். அதனால்தான் அநிருத்தனை நான் காவது தத்துவமெனக் கூறியதென்றுகொள்க.

கஜிஞ்சொயா நயயயவாநா

மாணீவயவொவரதாரிராவெ |

சுறுகிதொ யவரகடுமடுவொ

உயாவிநாதொ மிரிஸஸுதொஷ ||

38

யபாவதவிசு வநவள வுயாயா

வாஸெஸுவுபுதள வசுஷிசுவிணீவ |

ரொத உபுடாடு உயெ வுரிசு

ஸுயா ஸுவணபூவிவ வஜிவகாசு ||

39

சுஹொ வுயாவி யுயதொஹுசுயெ

நாஜவிபுவெயுண விநாவி தெம |

நயயவாநா உபெயஸொயா சீதிபுரீ யபா ஸீபாநாநெஷா
சீதிபுரீ உவரதா சுயொ யஸாசு யஸு ஸாகடுதெ வொணஸு
ஹெநமடு சுஷுனாந அபபாவிதி உதவிதிவிசுபந நசுஸஹெஷ
ரொதெ சீயதததததத | ஸவதாஸுதாவவி வுயாயாஸநவள
வுயாயா வுதெ சுஷுதள ஸுவணபூவிவரொதெ கி சுசு
வராஹுயெபாநாசுஸுரிசுஸீபாநாஜுஉபுடாடுசுவிசுவிவகாசு
உபவாசு ஸுரிசுஉபுதொ மரபுதெவி ! யபா ஸுவணபூவிவெதி யதி
மரபுதெ சஜீதபாநயெதொ தவித ததத || ௩௯ || வுயாயா
கி வுயெய யத சஸுர வாணு விநா பூணபாநாநிதாஸுபு

எவராலும் காணமுடியாதவரும் மாயாவெனது வடிவங்கொண்டவருமா
நிப சங்கரன் எவனுடைய பாணக்கூட்டத்தால் மறைக்கப்பட்டுச் சந்தோஷித்
தாரோ, அந்தச் சிறந்த கீர்த்தியையடைந்த இரதிகளும் காண்டவத்தை எல்லா
கக்கொண்டவனுமாகிய அர்ச்சுனன் சத்தருக்களை நாசஞ்செய்து சுகமாயிருக்கி
றானா? 38

குந்தியின் ஸ்தன்னியபானம் செய்தவர்களும் இமைகள் நேத்திரங்களைக்
கவர்த்திருப்பதுபோல் அந்தக் குந்தியின் குமாரர்கள் சூழ்விருப்பவருமாகிய
நகுலசகதேவர்களிருவரும், இத்திராவிடமிருந்து (1) இரண்டு கருடன் அமுதத்
தைக்கொண்டு வருவதற்கொப்ப புத்தத்தில் தங்களைச்சேர்ந்த இராஜ்யத்தைக்
கிரகித்துக்கொண்டு சுகமாயிருக்கிறார்களா? 39

ஒப்பற்றவீரரும் அதிரதரும் தனுசைச் சகாயமாக அடைந்தவருமாகிய
எவர் நான்குதிசைகளையும் ஜயித்தாரோ அந்த இராஜரிஷிசிரேஷ்டராகிப

(1) இரண்டு கருடன் என்பது அபுதோபமையாகும். இருகருடன் அமுதம்
கொண்டுவந்தால் எவ்விதமோ அவ்விதம் என்று நகுலசகதேவ ரிருவரைப்பற்றிக் கூறிய
உபமானம்)

யவெஸுகவீரொர்திரயொ விஜிமெ
யநுவிபுதீயம் ககாலுதஸு ||

40

ஸௌஜாநுஸொரெவ ததயவதனம்
ஸூரெது வரெதாய வ ஐஐஐஹெ யம் |
நியபூவிதொ யெந ஸுஹுதவாயபூ
ஶம் ஸுபுதூநு ஸௌநுபுதெந ||

41

ஸௌரஹா ஹரெபுதபூவிவாஸநெந
ஐரெஸா நுணா வானுயதொ வியாதம் |
நாநெராவபுஷுஃ வடிவீ ஸுஸாடா
ஸூரலி வஸுநு மதவிஸுயொர்து ||

42

திதூஹ—ஸௌரலி | யூயகெ ஜீவதி நயாதூஸுயபூ யதொஹபூ
யெபு ஜீவதி நனொமாயபூ கடிபூஸுயபூ ஜெவெகூஹ—தெந தயா
ஹுகெந விநாகுபூஹ—யஸுதி யநுரெவலிதீயம் ஸஹாயொபஸு||ச||
ஸௌஜேதி | வுயா ஶபூகாமெபு ஜீவதீதி யுதூஜெவ ஹெ ஸௌஜேயுத
ஸூரஜே ஜீவஜெநுஸொவாரி ததி சுபவதூதா ததுஹெதும்வரெதாய
ஜேதாயஸூரெதுவாணவெ ததுகூரெஹெணபொ விஐஐஐஹெஹெ
ஹா கூதவாந் திவ ஜீவகொவி ஸூரத பூஜே ஶவகூதவாநிதூஹ—யெந
ஸுஹுக் ஸூரத ஶஹா ஸுப பூஸுகாஸாக் திபூவிததிவபூவிதம்
வஸுவீஸுயம்||ச|| ஜாநதொவி துஸெயவா ஐஐஐஐஐதம் யதஸுய வாயு
ஸூரலிஐஐஐ ஸூரெஹா துதூஹ—ஸௌதி ஸௌஹா ஸ்ரீஹரெஐஸூரடா
தஸு வடிவீ ஜாஹாதூ வஸுநு மதவிஸுபம் ஶுதூஹுகெநாநெராவ
புஷுஃ மருஶஸு வஸு வியராரி கயஹுகெதஸு திபூநாவிவாஸநெந
ஸௌஸுபூவாநெந ஜெநுஜாநுஸுரணெந நுணா ஐஐஐ விதவூதீம்
வானுயதம் ஸூரலிததிஸௌநு ஸ்ரீஹரெ கிஜெவ லீயபாயெந ஸுஹகாநாம்

பாஸுமகாராஜனில்லாமல் குந்தியும் மக்களுக்காக ஜீவனைத்தரித்திருப்பது
ஆச்சரியம்!

40

பிரசன்னராகிய ஓ உத்தவரே ! மரணமடைந்தவரெனினும் பிராதாவாகிய
பாஸுமகா (அப்பாஸுமகின் பிள்ளைகளுக்குத் திங்குரொத்ததால்) துரோகம்
செய்தவராம் தமது குமாரர்களை யனுசரித்து சுகிருத்தாகிய என்னை அப்பட்
டனாக் கிணின்னு தூரத்தியவரும் நாகத்திற்காளாக விருப்பவருமாகிய அந்தத்திரு
தாஷ்டிரரைப்பற்றி வருத்தப்படுகிறேன்.

41

மானிடர்களைப்போல் நடப்பதால் மானிடர்களின் மனோவியாபாரங்களைப்
பிரமிக்கச்செய்தவரும் எல்லாவற்றையும் பாதுகாக்கிறவருமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண
னுடைய அனுக்கிரகத்தால் அவரது மகிமையைப் பார்த்துக்கொண்டு ஆச்ச
ரியமடைபாமல் இப்புவியில் மற்றவர்கள் என்னைக்காணமுடியாதபடி மறைந்து
சஞ்சரிக்கிறேன்.

42

நடுநம் நடுவாணாம் துரிதொதுநாநாம்
உஹீம் உஹுஸாஸுயதாம் வஉஹிஃ |

வயாஸுபுநாதிபுஜிஹீஷுபுயெஸொ

உபுஸுபெஷுதாவம் ஹவாநு காருணாடி ||

43

சுஜஸு ஜநோதுநாஸநாய

கடோணுகதபுபுஹணாய வுஸாடி |

ந சுவநுயா கொஹுதி டெஹயொமம்

வரொ மூணாநாஹுத கபுதஸுடி ||

44

வ வநவாஸாதிஸுஸாஹவணி ஸுஸு உ டுருதுவஸுநொடிபாதி வராவஃ
ததஃ வரம் தெஷாஸிவராயாநதாரஸெவ ஹநம் நாவராய உபெஷுத
ஹதுதசுஹ.நடுநதிதி | நடுநம் விநிஸிதம் துரிதெஹிஃ உதுயாநாம்
உதுதுநாநாம்பாபெதொஃ புவஹாநாதிபு ஜிஹீஷுபுயா ஸுஸொபுய
ஸபிபவஹ ஹுதாம் ஸபெபுராவி காருணாம் சுவஸுபெஷுதததாநீ
ஸெவ தெஷாம் வபெஸவபுஹுஷாஜநுபெபாநஸுபாதிதாஸுபெநதுயுஃ
“விஷாஸிபொயநபிஷுபெயொவாவிஜெநொபிஃ | வனதெபிபாபிபாநாநெதவஹ
ஸதாநிபாதி துபொபிபா||சந|| ஸவபுஹுபுதுவயாபுபெவஹவதொஜந
கடோணி நாநுபெதி கெஸுதிசுநாபெநாஹ—சுஜஸுதி சுஜஸுபாவி
ஜந சுசுதபுராவி கடோணி வுஸாடிஹணாய கபுஸுபுபுதுபெ சுநு
யாந வுபெஷுத தஹிபு ஹவதொ ஜநாபிகயாதாவாஸாம் கொவாநொபாவி
வரொமூணாதீதஃ டெஹயொமகபுவிஸுராஹாஹுதீதி||சச||தஸுபெஷுத

பகவான் தம்மிடம் சரணம் புகுந்தவர்களின் துக்கத்தைப் பரிகரிக்க
வெண்ணி, முன்று (வித்தை, பொருள், வம்சம்) மதத்தால் மரியாதை தவறி
யவர்களும் சைன்னியங்களைக்கொண்டு பூமியை அடிக்கடி அசையும்படி செய்
பவர்களுமாகிய அரசர்களை வதஞ்செய்ய நிச்சயித்துக் குருவம்சத்தவர்களா
கிய துரியோதனன் முதலானவர்கள் செய்த குற்றத்தைத் தாம் சமர்த்தராயி
னும் உபேக்ஷித்தார். நிச்சயம்.

43

ஜன்மமில்லாதவராயினும் மரியாதை மீறியவர்களை நாசம் செய்வதற்கு
ஜன்மத்தையும் தான் அகர்த்தா (செய்கையில்லாதவர்) ஆயினும் மானிடர்க
ளைக் கருமங்களில் பிரவிருத்திக்கச் செய்யக் கருமங்களையும் பகவான் அடை
கிறார். இல்லாவிடில் மற்ற எவன் குணங்களுக்குப் பரனாகவிருந்து இம்மாதிரி
சரீரசம்பந்தத்தையும் கருமங்களின் விஸ்தாரத்தையும் அடைப யோக்கியனா
வான்?

44

தவஸு ப்ரவநாவினொகவாநா

உவஸிதாநாஜநுஸாஸநெ வெ |

கஸாபாய ஜாதஸு யதுஷஜஸு

வாதாரம் ஸவெ கீதய தீகாபுதேது: ||

45

உதி ஸ்ரீஜோமவதெ துதீயஸுநெ ப்ரவநொ2யாய.

|| ஸ்ரீஸுநம் ||

உதி ஸாமவத: ப்ரஷ: க்ஷதா வாதாரம் வி யாஸு யாடி |

ப்ரதிவதும் ந வொதெ ஹேன துண ராக ஸாரிதெஸுர: ||

1

ஹி க்ஷாவினொகவாநா விநொநகயா: கஸயெதூஹ—தஸுதி | ப்ரவநா: யெ க்ஷிவொகவாநா: தெஷாநெதுஷா: ஸீயெகநுஸாஸநெஸிதாநா: கஸாபாய ப்ரவொநாய யதுஷ: ஜாதஸு தீயபுதா ஸஸார தாரண: கீதயபுதேது: ||

உதி ஸ்ரீஜோமவதெ துதீயஸுநெ ப்ரவநொ2யாய.

துதீயஸுநெ ப்ரவநொ2யாய.

விதீயெ க்ஷவிஸுஷாநுஸொவநெயாபவ: |

கெதெ ப்ரவநொ2யாய துண ராக ஸாரிதெஸுர: ||

தெஷா: ப்ரவநொ2யாய ப்ரஷ: க்ஷவிஸுஷாநுஸொவநெயாபவ: ||

ஓ நண்ப! ஜன்மமில்லாதவராயினும் சாணுகதி செய்த லோகபாலர்களெ ஸ்லோருடையவும் தம் கட்டளையிலிருக்கும் மற்றவர்களுடையவும் பிரயோஜனத்திற்காக யதுவம்சத்தில் உண்டானவரும் பரிசுத்தமான கீர்த்தி வாய்ந்த வருமாகிய அந்தக் கிருஷ்ணபகவானுடைய வரலாறைச் சொல்லவேண்டும். 45

1-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

2-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ கருணாநிவர கருகிருர்.

இவ்விதம் பிரியமாகிய கிருஷ்ணனை ஆசரித்த வரலாறைப்பற்றி விதூரர் கூறக்கேட்டு மகிழ்ந்தவரும் ஈசுவரனாகிய கிருஷ்ணனைச் சிந்தனை செய்து கொண்டவரும் பாகவதருமாகிய உத்தவர் (கிருஷ்ணனுடைய விரகத்தாலுண்டான) சோகத்தை நினைத்துக் கொண்டமையால் பதிலுரைப்பதற்கும் சக்தி யில்லாமலிருந்தார்.

ஊமிதஜீகா: வுரூபுளஜா னைகாராஜாஸு ஸாகவதா: |
ஸாகவதாஜுஷஹம் ஸவெபு ஹிதாவாஸஜைஸத ||

9

பெவஸு ஜாயயா ஸுஜஷா யெ வாமெநு ஹுஸஜாஸிதா: |
ஸூஜதெ யீநது தவாமெக்யுராதுநுஷாதுநெ ஹரள ||

10

புஜஸபூதவதவஸாஜவி துஷுஜஸாம் நுணாடி |
சுஜாயாநுயாஜுஷு ஸுஸிம்ஸம் மொகமொவநடி ||

11

தயா வுரூபு சுதிஸபெந புளஜா: நிபுணா: வனகஸிஸெவஸுமெ சூர
ஜீதி தயா வனவாஹிதா சுவி ஹிதாநாரிவாஸம் ஸாஸுரம் ஸஜைஸாத
தாநாஜுஷஹம் ஸாகுதஸெஷஜைஸத சுஜீநு||க|| பெகெவி ஹாபுவதஸு
ஜிமிதாஜிநா ஸாஸுரதயா ஜாநனொவி | சுதஜிதாம் புஷுதாவாஸுமெ
யுரிதி கிம் ஹாபுவதயாவி ததூஹ—பெவஸுதி யெயாஜவா:பெவஜாயயா
வூஷா: யாஜவொயஸைஸுயுரிதி வஜினி யெ வ ஸிஸுவாஸாஜய: சுஸபெ
வாநுஜதூணம் வெவாஸிஸிதா: நிநினி தெஷாம் வாமெக்யுராதுநி உஷா
துநொநிக்ஷிஷுவிதஸு ஜாஜுஸஸுயீ: வுபி: நஸூஜதெ ஜோஹம் ந பு
ஷொதி சுநெதுதுஜெயா வனவெதுயபி||க|| கொலளஹரிநிதவெக்ஷாயா
ஜாஹ—பெதி ந தவதவொயெ: சுத: சுவிதவூஜுஸொயெஷாம்
தெஷாம் ஸுஸிம்ஸம்ஜெதிடும் வனதாவணம் காலம் புஜஸபூஜஸபூயிக்ஷாயொ
ஜனவரிடதவாநுமொகஸுமொவநஜாஜய சூஜிஜுதாஜுஸஸுநுஸுவிமொக
நீயஸுஜாஹவாசு || கக || தபெவ மிம்ஸம் வண்டயதி தி:வி: யஜிதி யநுதடி
வீலாஸுஜளபயிகொயொஜுஸுநுஸுஸுவி விஸுயஜநகயதஸுளஹஜெபு:
ஸளஹாஜிஸயஸு வரம்பஜம் வரகாஷாரபுலம் ஹிஷணாநாம்

அந்த யாதவர்கள் யாவரும் பிறர் மனதிலிருப்பதையும் அறிந்தவர்களாயினும் மிகவும் சாமர்த்திய முள்ளவர்களாயினும் ஒரேஸ்தானத்தில் இரமிப்பவர்களாயினும் பூதங்களுக்கு வாசஸ்தானமாகிய அந்தப் பகவானை யாதவர்களுக்குள் சிறந்தவன் என்றே எண்ணினார்கள்.

பரமாத்மாவாகிய ஹரியிடம் மனதைச் செலுத்தியவருக்கு பிரமபேர் (பேர்நவருக்கு) பகவானுடைய மாயைக்குள்ளானவர்கள் (யாவர் முதலியவர்கள்)விரோதத்தைஆசரித்த மற்றுமுள்ளவர்கள் (சிசுபாலன் முதலியவர்கள்) இவர்களுடைய சொற்களால் புத்தியானது பிரமம் கொள்ளுவதில்லை. 10

தவம் செய்யாதவர்களும் திருப்தியடையாத கண்களுடையவர்களுமாகிய மானிடர்களுக்கு எவர்தம்முடைய பிம்பத்தைக் காண்பித்து அவர்களுடைய கண்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு மறைந்தனரோ அவரே பகவான். 11

யஸ்யாநுராமவ்யுத ஹாஸ ராஸ

மீயாவயொக வுதிவஸ்ய ராநா: |

வ்ரஜஹ்யொ ட்ரஹிரநுவ்யுத

யியொZவதஸ்ய: விதுக்யுதுஸெஷா: ||

14

ஸ்யாநாநுவெஷிதரெ: ஸ்யாநுவெ

ரஸ்யுட்யுதாநெஷநுகம்விதாதா |

வராவரெஸொ உஹஃஸயாகொ

ஹஜொZவி ஜாதொ ஹவாநு யயாதி: ||

15

தா வெடியதெதுதஜஸ்ய ஜநு

விஃஸநம் யஅஸுநெவமெஹ |

வ்ரஜெ வ வாவொZரிஸயாழிவ ஸ்யம்

வாராஅவாநீடிநகைவீயட: ||

16

யாமொதி வெது: ஸ்யாதொ உநெத

டிதாஹ வாதாவலிவநுவித்ரா: |

~~~~~
 மித்யயாகாஸெஷாவிலுவதித அக்ஷயஜநநிஹதாஹேஹச லேஹதசக்ஷம்
 க்ஷம்: காயுதெஸம் யஸ்யாவ்யுதஸ்ய தநஹஃஸம் தடிநுக்ஷதி||கரு|| நநு
 கூதொஸள வராவராணாஸீஸம் வாரதக்ரு வுதீதெஸு தூஹ-அஹ்யாம்
 ஜாலிதி ஜோவெதுசு கவிதக்யுதூவயுட்வ வெடியதி ததெவாஹவஸுநெவ
 மெஹெஸாநாமாரெ யஜநநொவிஃஸநம் சுநுகரணம் ந து நுஸிஸுவ
 டாவிலூவம் க்ஷஸ்யாழிவவாராநுயாராயா: வுவாநீசு சுவயாயத||கக்||

பகவானுடைய அன்போடு கூடிய ஹாஸியத்தாலும் விநோதத்தாலும்
 விளையாட்டுடன் கூடிய பார்வையாலும் கௌரவ மடைந்தவர்களும் கண்க
 ளோடு செல்லும் அறிவுடையவர்களுமாகிய கோபஸ்திரீகள் தாங்கள் செய்யும்
 காரியங்களை முடிக்காமலே இருந்தார்கள். 14

காரிய காரணங்களுக்கு சிக்ஷையும் மகத்தத்துவத்தின் அம்சமுடையவரு
 மாகிய பகவான் ஜன்மமில்லாதவராயினும் தம்முடைய சாந்தரூபர்கள் (ஸாதுக்
 கள்) தம்முடைய குரூரரூபர்களால் (துஷ்டர்களால்) மிகுதியான துன்பமடை
 யும்போது தயை கூர்ந்த மனதுடன் அக்னிபீலில் ஆவிர்ப்பாவ மடைந்தார். 15

ஜன்ம மில்லாத பகவான் வசுதேவருடைய கிருகத்தில் ஜன்மமடைந்த
 தாக நடித்ததும் இடைச்சேரியில் வாசம் செய்ததும் அளவற்ற வீரமுடைய
 இந்த ஈசன் (கம்சனிடம்) பயமடைந்தது போல் மதுரையினின்று ஒடினார் என்
 பதும் எனக்கு வருத்தமுண்டாக்குகின்றன. 16

இந்த முகுந்தன்தாய்தந்தையர்களின் பாதங்களில்பணிந்து “ஓ தந்தையே!
 எந்தாயே! கம்ஸனுக்கு மிகவும் பயந்து தங்களுக்குப் பணிவிடை செய்யாதவர்

தூதாஸ கஸாடிருமுஸங்கிதாநா

புலீதா மொக்யதநிஷ்டுதீநாடி ||

17

கொ வா சுஜுஷ்டாமி ஸரொஜரெணம்
விஷ்டுதாஜீஸெத வாஜாநிஜிவரு |

யொ விஷ்டுரடி குவிடுவெந ஹிஜெ

ஹாரா க்யதாநெந திரஸுகார ||

18

ஐஷ்டா ஹவஸ்திநுநுராஜஸையெ

ஜெஷ்டுஷ்டு க்யஷ்டாஜிஷ்டெதாவி விலி: |

யா யொமிநஸுஸுரஹயனி ஸஜு

மொமெந கஸுஹிரஹம்ஸஹெத ||

19

யுநொதீதி | ஊதது ஹரெஸுரிதம் ஸுரதொ ஜெ வெத: கஜுஹுதம்
யுநொதி லுபயதி தஜெவ ஐஸுபதி யொஹெதி ஹெதாத ஹெ சுஸ
யுவா ப்ருலீதம் ப்ருஸாடிசுருதாநக்யதாநிஷ்டுதி:ஸுஸுருஷண
பெ: தெஷா நொஸாகிதி ஸஹுவநம் ராஜாஜிஷ்டாபெண || கௌ ||
நநு தஹி: சுநீஸுரவநகிநஸுஜ வதஸு யாஜா துஜெததூஹதிவி:
கஹி கொவாசுவி ஸரொஜயொ: யொரெணம்: தம் விஜிவரு ஸெவஜாநம்
விஷ்டுதாம் ராஸெத ஸக்யபாசு விஷ்டுரடி குவிடுவெ: ஹுருதெவக்யதா
ந: தெந||க|| நவ தஸுஸுரகம் ஸாயநீயம் ஹவிரவி ஐஷ்டுக்வாஜிதூஹ
ஐஷ்டுதி யாவிலி ஸஜுமொமெந ப்ராஸுஜிவனி||க||தஜெதி | ஸுஹவ

கனாகிய எங்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும்' என்றுபேசியதைகினைக்கும்
என்மனமானது வருத்தமுறுகிறது.

17

இந்தக் கோவிந்தனுடைய பாதகமலங்களில் உள்ள தூளியை ஆக்கிரா
ணம் செய்த எந்தமாரிடன் இவரை மறக்கச் சக்திபெறுவான்? இந்த ஈசன்
கொடிபோல் துடிக்கும் புருவமாகிய காலனைக்கொண்டு பூமியின் பாரத்தைப்
போக்கினானோ?

18

யோகிகள் நல்ல யோகாப்பியாசத்தால் எந்த சித்தியைப் பெறுகின்றார்
களோ அந்த சித்தியை, கிருஷ்ணானிடம் துவேஷம் கொண்டவனானும் சிசு
பாலன் (தருமபுத்திரனுடைய) இராஜகுமாராகத்தில் அடைந்ததை நீங்கள்
பார்த்தவர்களல்லவா? அவ்வளவு மகிமை வாய்ந்த அந்தப் பகவானுடைய வீர
கத்தை எவன் பொறுப்பான்?

19

தடுபெவ வாகெநு நரநொகவாறா
யசூஹவெ க்ருஷ்ணாவாஸவிஷ்ட |

நெநெஞ்சு விவனொ நயநாவிராஜம்
வாக்ஷாஸூவதிதா வடிவாவாஸு ||

20

ஸயம் சவஸாஜாதிரயஸூயஸீஸ
ஸாராஜ்யசூக்யாபவஸஸகாஜ |

வயி ஹாஸிஸிரநொகவாநெஹ
கிரீடகொடெயிதவாடிவீ ||

21

ததுஸு கெக்கயபுஜம் ஹதாநொ
விஸாவயதும்பயபுமெஸெந |

யுபெ வாயுஸூரெஹு வகுதா நிஷாவாஸுஜம் || 20 || தடுபெவ
வாநெஸூயெபுஸதவி யபுமெஸநாநுவதிட்குமததுநரதிகைஸூந
யுயயதீதாஹஸூபிரிதி ஸயம்து யவனவம்ஹதம் தஸுதகெக்கயபு
நொஸூந விஸாவயதீதும்புரெணாநயம் ந ஸாஜாகிரயஸயஸு யடுபெ
க்ஷாநுஸு ஸாஜாகிரயஸுநாஸ்தியபு : | ததுஹதவ துயாணா
வாராஷாணாயிஸ ஸாராஜ்யசூக்யா வாராநநுஸுநுவஸம்வெதெவ
புரவஸஸெஹமம் வலிசுரம் சஹபுணம் வா ஹாஸிஸெபுயலிவிசாகா
நெஹ் நொகவாநெஹ் கிரீடாநெண ராபிதம்ஸுதம் வாடிவீம் யஸு
புணநிதாம் கிரீடஸம்வடநதம் உஹதெயுநிஸுதிக்கெநொதெக்ஷுதெ
உக ததிதி சும ஹ விபுர ஹதாநு ஹதாநு உமெஸெநயதிசுரகம்

அப்போதே கண்களுக்கு மனோஞ்ஞமான கிருஷ்ணனுடைய முகாவிந்த
த்தை நேத்திரங்களால் நோக்கிய ஏனைய அரசர்கள் யாவரும் யுத்தத்தில் அர்ச்
சுனனுடைய பாணங்களால் பரிசுத்தமடைந்து இந்தக் கிருஷ்ணனுடைய
ஸ்தானமடைந்தார்கள். 20

ஓ விதாரே ! ஒப்பானவனும் உயர்வானவனும் வேறு எவனுமி
ல்லை என்று வர்ணிப்பதற்குரியவரும் மும்முரத்திகளுக்கும் ஈசனும் பர
மாகந்தலக்ஷியியால் அடைந்த சுகம் யாவற்றையுமுடையவரும் கப்பஞ்செலுத்
தும் வெகு காலத்து அரசர்களின் கிரீடத்தின் நுனியால் (1) ஸ்தோத்திரஞ்
செய்யப்படும் பாதபீடமுடையவருமாகிய இந்த வாசுதேவன், தான் நின்று

1 கிரீடத்தின் நுனியால் ஸ்தோத்திர மென்பது கப்பக்கொடுக்கும் அரசர்கள்
பகவானுடைய பாதபீடத்தில் அவர்களுடைய கிரீடம்பட வணங்கும்போதுண்டாகும்
கிரீட மணிகளின் சத்தத்தை இவ்வாறு வர்ணித்தார் என்றறிக.

திஷ்டநிஷ்டணாம் பாரதெஷ்டியிஷ்டணாம்
நடுவொய்யெஷ்டவ நிபாரயெதி ||

22

சுஹொ வகீயம் ஹநகாருகருடம்
ஜிவாஸயாஹவாய்யெஷ்டவாய்யி
மெஹ மதிம் யாதுவிதாணதொஹநம்
கம் வா டயாஹம் ஸாரணம் ஹஜெ ||

23

ஹெநுஹவாராநு ஹமவதாஹுயிஸெ
ஸாரஹமபாவிநிவிஷ்டவிதாநு |

தெஷ்டவாஹ—பாரதெஷ்டியிஷ்டணாம் ஸாவஹஜாஸதெ நிஷ்டணம் ஸுஹீநம் ஸுப
நிஷ்டணம் ஹெஷ்டவ நிபாரய சுவபாரயெதி நடுவொய்யெஷ்ட விஜ்ஜாவிதவாநு
வனவநெநுஷ்டித் தத்துவெயெவெதி ஸருவிதது || 22 || சுவிசாரிஷ்டவி
தஸு க்ரவாஹுதாம் டயாஹவாஹ—சுஹொஹி சுஹொ ஸுஸுபுஹு டயா
ஹுதாயா ஜிவாஸயாஹஹுயிஸெ தசுஸுநெயெஸம் ஹுதகாருகருடம்
விஷ்டயிஷ்டவாய்யெஷ்டி வருதநா ஸுஸுபுஹுஷ்டாவி யாதுவிதாஹம்
உவிதாஹமதிம் மெஹ ஹதெஷ்டிஷ்டாஹுதெணயஸுதம் டதவாநித்யுபுஹு ததொ
நம் கம் வாஸாரணம்ஹஜெ|| 23 || நநுஹமவதாஹவ ஹவாநநுமபுஹுஹு
புலிபம் ஸுதம் ஸுஸுபாஹி சுஹம் ஹமவதாஹவ ஹெயெதொஹமவதா
ஹதெவி ஹவதாஹுயிஸெந ஹவதெஷ்டவெரோகம் வஸுஹித்ராஹ—
ஹெஹி ஸாரஹம் க்ரவாஹெஸம் தெந ஹெஷ்டண சுவிநிவிஷ்டம் விதம்
யெஷ்டாஹ சுதவனவஸுபாஹிதாஹுஷ்டி க்ரவாஹம் தஸு வுதம் ஹுஹம்
தம் சுஹெஸெஸு ஸுஸுபாஹுயிஸெஹுயிஸெ ஹுஹித் சுதகதகவஸுபு

கொண்டு மகாராஜாக்க ளிருக்கக்கூடிய சிம்மாசனத்தி ளிருக்கும் உக்கிரசேன
ராஜனைப் பார்த்து “ஓ தேவ! கவனிக்க வேண்டும்” என்று விஞ்ஞாபனஞ்
செய்துகொண்டார். இந்த உக்கிரசேனனுக்கு அந்த பகவான் செய்த கைங்கரிய
மானது அந்த பகவானுடைய அடிமைகளாகிய எங்களை மிகவும் வருத்தப்
படுத்துகிறது. 21-22

ஆச்சரியம்! பூதனை என்பவள் (கிருஷ்ணனை) கொல்லவேண்டுமென்ற
விருப்பத்தால் ஸ்தனங்களில் உள்ள காளகூட வீஷ்டத்தைப் பானம் செய்வீத்
தாள். அப்பூதனை கெட்டவளாயினும் அவள் கிருஷ்ணனுக்குத் தாயாகிய யசோ
தைக்குரிய நற்குதியை அடைந்தாள். ஆகையால் நாம் சரணமடையத்தக்க தய
வுள்ளவர் வேறு யாருளர்? 23

மும்முர்த்திகளுக்கும் ஈசனாகிய இந்த பகவானிடம் கோபாவேசத்தின்
மார்க்கமாக மனதைச் செலுத்திய அசுரர்களையும் பாகவதர்களென்றே எண்ணு

யெ ஸாயுமெ஽வக்ஷத தாக்ஷுபுத்ரு

உமெஸ ஸுநாலாயுஸாவதக்டு ||

24

வஸுஷெவஸு ஷெவக்ஷாம் ஜாதொ ஹொஜெ஽வஸுமெ |

விக்ஷுபுஸுபுவாநஸுரஸுஜெநாலியாவிதஃ ||

25

ததொ நடிவ்ருஜிதஃ வித்ரா கஸாவிஸிஸுதா |

வனகாடிஸ ஸாவஸுத்ரு மஹாவிபுஸஸவெ஽வஸு ||

26

வாரிதொ வது வெவபுத்ராஸுராயநு வுஹாவிஸு |

ய஽மெநாவவமெ கஹிஜிஜஸுஸுவிதாஸு வெ ||

27

தஸூதெஷ்வி சுநுமஹொயுதவஸெத்யுபுஃவக்ஷுதி வ ஸவெஜெதஸூ
தெநாவுபாயெநஜெஃ க்ருஷெ நிவெஸயிததி || ௨௪ || ஐதாநீம் தஸூர
நைபுந ப்ருகாரஸவதூம் சூழிதகூரஸுததுரிதம் ஸஸெஷெவெண சுயயதி
வஸுஷெவஸுதி. வஸுஷெவஸு ஹாயுபாயாம் ஷெவக்ஷாம் ஜாதஃ ஹொஜெ஽
கஸுஃ தஸுஸவஸுநாமாரொ சுஸூரஃ ப்ருயிவூரஃ ஸம் ஸுஸம் ஸுபுஸிஷெபு
நஜெநபாலிதஸுத || ௨௫ || ததததி | வித்ராநிதிதஸுததெந நடிவ்ருஜிதஃ
மதஃ ஸஜஃ ஸஸவதூரநு மஹாவிபுஃ மஸுதெஜி || ௨௬ || வாரிதததி | வு
ஹாசு சுசூபுசு கஹிஜிஃ திஜெஃ பக்ஷிஃ ஸஸுஸுதாஃ வுபூரஃ சுஸு
வாரஃ வுக்ஷாஃ யஸித || ௨௭ || கஸஜாஸுதி | ருஷநிவெதி ஹஸஸஸு யயா

கிறேன். அந்த அசுரர்கள் யுத்தத்தில் எதிரில் வரும் கசியபர் குமாரராகிய
கருடனையும் அக்கருடன்மீது சக்ராபுதமுடைய பகவானையும் பார்த்தார்க
ளல்லவா?

24

இந்த பகவான் பிரமதேவரால் பிரார்த்திக்கப்பட்டு, இந்தபூமிக்கு மங்களத்
தைச் செய்யக்கருதி, வசுதேவருக்கு தேவகியிடம் கம்சனுடைய காராகிருகத்
தில் உண்டானார்.

25

பிறகு கம்சனிடம் மிகுதியான பயமடைந்த, தந்தையால் நந்த கோகுலம்
சென்றார். அந்த நந்த கோகுலத்தில் பலராமருடன் தன் தேஜஸை மறைத்துக்
கொண்டு பதினொரு வருடம்வரையி லிருந்தனர்.

26

பிரபுவாகிய கிருஷ்ணன் சத்தமிடும் பறவைகள் நிறைந்த மரங்களுடைய
யமுனா நதிக்கு அருகாமையிலுள்ள வனத்தில் நான்குபுறங்களிலும் கன்றுகளை
மேய்த்துக்கொண்டு கோபாலர்களுடன் விளையாடினார்.

27

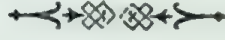

வஷ்டுதீந்ரு வுஜஃ கொவாடி மகாநாதிவிஹயஃ |
மொசுதீயாதவகுண சூதொ ஹிநாமுஜ்ஜனாதா || 33

ஸாஸுஸிகரெடிஷ்டு ஊநயநு ரஜநீஊவடி |
மாயநு கறுவடி ரெநெ ஹீணாம் ஜ்ஜனாஜ்ஜனா || 34

ஐதி ஸ்ரீ ஊமாவதெ துதீயஸுநெ அகீயொடியாய்.

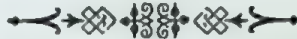

|| உவவஃ ||

ததஸு சூமதூ வுரீ வுவிதூ
ஸுதீஷ்டயா ஸம் வறுஷெவஸம்யாதஃ |

உ கூவடி உருஹாஸு சுதிஸுஜஸு || ௩௨ || வஷ்டுதீதி கொவா உஷ்டு
தீந்ரு மொசுஃ பவடி தவனவ லீலாதவதம் தெந ஹெமபு || ௩௩ || ஸாஸுதி
புஷ்டுஜ்ஜனம் ஹீணாம் ஜ்ஜனம் ஜ்ஜனதீதி தயா || ௩௪ ||

ஐதி ஹாவாடிஷ்டீவிகாயாம் அகீயாய்யாவ்யா.

துதீயே ஊமாரெதுவூஜாதஸ வபாஷிக்ரு |

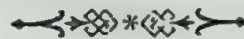
யதுதம் அரகாயாம் உ க்ருஷெந தடிவண்டயசு ||

ததஐதி | ஸுதிதூயம் விதூஃ ஸுவஸு ஸுதீஷ்டயெதுடிஃ
தம்மாசு ராஜிஜ்ஜனாசு ஸிவ்யகுபாநாம்நாய்க்ஸம்ஸுஸொரவி கஷ்டுணம்

மங்களசுவருபமுடைய ஓ விதர! இந்திரன் கோபங்கொண்டு மழை
பொழியும்போது வெகுமான மிழந்தவர்களும் மிகவும் தளர்ச்சி படைந்த
வர்களுமாகிய கோகுலத்தாருக்கு அணுக்கிரகம் செய்ய விரும்பிய இந்த பக
வான் பர்வதமாகிய குடையால் விளையாட்டாகக் காப்பாற்றினார். 33

சரத்காலத்துச் சந்திரநிலாங்களால் பிரகாசமுள்ள இரவைவெகுமானித்து
ஊகித்தற்கரிய இனிமையுள்ள பதங்களைக்கானஞ்செய்துகொண்டு அந்தபகவான்
ஸ்திரீகளுடைய சமுகத்துக் கலங்காரமாக விருந்து இரமித்தார். 34

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

3-வது அத்தியாயம்

உத்தவர் கூறுகிறார்.

பலராமனுடன் கூடிய கிருஷ்ணன் கோகுலத்தினின்று மதுராபுரி வந்து
தமது தாய் தந்தையருக்குச் சுகத்தைச் செய்ய விரும்பி உன்னதமான இராஜாச

நிவாதது துமாதிரி வாயுயநாயம்

ஹதம்ஷுகஷ்டுஷுஸுஹொஜவெவபுடா ||

1

ஸாநீபநெஸுக்ரதெராகம் ஸுஹாயீது ஸவிஸுர ||

தவெஸு ஸுராதாரம் வுதும் உதும் வணுஜநொதாராக ||

2

ஸஜாஹுதா லீஷுககநுயா யெ

ஸ்ரீ யஸுவணெடுந ஸுலுஷெயெஷா ||

மாஸவபுவுதூர லீஷுகதம் ஸுஹாயம்

ஜெஹ வபம் உதயிடு உதயதுவணடு ||

3

விதெரூஸுபாயபுடா||க||ஸாநீபநெரிதி||ஸுஹ வெஹம் ஸவிஸுரம் ஷுமாதிரி
ஸவிதம் வரம்ஸுஹ வரரூபவ்வா மரூஷகூணாரூபம் வா வம்
ஜெநொதாரவிதாரண ஆரார வுதூரநீயெதயபு || 2 || ஸஜாஹுதாஜதி
லீஷுககநுயா ரூகீணூ யெ ராஜாநம் ஸஜாஹுதா ஸஜாஹுதா? ஸுஸு
கூரஷ்டம் ஸஜாஹுதா ஜதிவாஹெ சூகூஷ்டா ஜதயபு||கெந ஸாயநெந
ஸ்ரீயொகூஷ்டாஸுவணெடுநஸஜாநரூபெண யஜுவிதயாகெவம்ஸுக்ரஷு
வ்வாஹுதம் ந ஸவெடு தயாவி தஸுரூ? வாவணும் தெஷாராமதெ
ஹெதுரிதி தவெவாஹுதா ஜதயுஷெ தெஷாம் லீஷுகதம் உதயிடு
வபம் உபக உபாநஸுத தயாஸஹமாஸவபுவுதூர வரஸுரஸையரூபயா
வாஹுஷபா ஸவிதூலியயாஜெஹார கயம்ஹுதம் ஸுஹாயம் அக்ஷுஸகூ
தயா ஸுதூநொவிடுதகூவா ஸுவணடு: ஸுவதநம் ய ஆ ஸுவணடு:
மரூஷகூணாமம் ஸுயாஜிதயபு|| ய ஆ ஸுய: ரூகீணூ:ஸஜாநம் வர:
ஆய்வாவகம் யஸுஸ: ஸுய: ஸவணெடாரூக் தெந ஸஜாஹுதாயெ
ஸிஸுவாவாடிய: கீஜபு: லீஷுககநுயா ஸஹ தெஷாம் வாஹுஷபா

னத்தி னின்று கம்சனைத் தள்ளிச்சத்துருக்கட்டத்திற்கு நாதனும் தமது வலு
வால் அடிப்பட்டவனுமாகிய கம்சனை உயிரற்றவனாயினும் பூமியில் இழுத்தார்.

இந்தக் கிருஷ்ணன் ஸாந்தீபனி மகாமுனிவர் ஒருமுறை சொன்னவுடன்
அவரிடம் வேதத்தை ஆறு அங்கங்களுடன் அத்தியயனம் செய்து அம்முனிவ
ருக்கு இறந்துபோன சிறந்த புத்திரனை பஞ்சஜனன் என்ற இராகுச்சன் வயிற்
றைப் பிளந்து மீட்டுக் கொடுத்தார். 2

பிஷ்மக மகாராஜன் குமாரியாகிய ருக்மிணியின் இலக்ஷ்மிதேவிக்குச் சம
மான அழகால் அழைக்கப்பட்ட அரசர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க
அவர்கள் சிரசில் பாதத்தை வைத்துக் காந்தருவவிதிப்படி தாம் சுகமடைய
வீரும்பி கருடன் தன்பாகமாகிய அமுதத்தை அடைந்ததுபோல் தமதம்ச
மாகிய அந்த ருக்மிணியை அபகரித்தார். 3

சுகுடிதொ விஶநஸொ டிசுவா
வயவ்வொ நா_கஜிதீசுவாஹ |
தடி_ஹ மோநாநவி முயு_கதொ_கஜிசூநு
ஜெவ_கசு_கதஸ_கவ_கதவ_கஃ ||

4

வியம் பூஹுதிதாஜை இவ வியாயா
வியிதூராஹிதூதாரம் யதிகொட
வஜ்ஜாஜிவதூம் ஸமணொ ராஜாஸு
கீ. பாஜிமொ ஜாநஜயம் வயதிநாடி ||

5

ஹந்திஹவக்ஷிதெதுதத்யம் ததூஸிஸாவாஸ்யாமதிநம் வாகெநஸுஹந்தி
ஷயா ஜிராஸுநாநீநாம் ததிவாஹோதீவநஸெஷம் பந்தவபுஷம்॥௩॥ ககூ
ஹததி ககூஹதொ வுஷாந் கவிபநஸம் கவிபநாலிகாந் டிஹாஹிபுயிசு
விபநாலிகாந் கடுகெநி வா நநுஜிதம் கநூம் ஸ்யபவரெ உவயெரெ ரெதெ
வுஷநெஷம் தஹிநெநய ஹநூரோநொயெஷானாந் தயாவி தாம் கநூம்
மயூதம் காஹிபாநாந்। சுதவநவ கஹூந் ஸஹூஹதொராஜிதம் தஹு
ககூதவநவஜிவாநாச॥ ப்ரியதிதி। யஹாசுதிதாம் கண்ணெஹாதாம் ஸ்யமம்மதம்
தஹாகுஷம் ப்ரஹம் ஸதகெநூவிமூஜிஹீவரதன ஹபிபாயாஸுது
ஹாரோயா ப்ரியம் விபாதாஜிஹம் ஹுதராமவாரிஜாதம் கஹபுக் யஹெ
யநுஜிதம் கஹீதவாந் தம் ஸீகூஷம் வஜீஹெவெந் கஹவக் ஹீஹெரிதம்
யொஹஜிஹயாவக் ஸகாயஸூயநெந ஸீகூஷெந ஸஹயஹெஹாஜி
தஸூபுயுத வநவெதூஹ—கீவாஹிமதி சுயவஜீ ॥ ௩ ॥ ஸுததிதி।
ஸுநாஹெந வகெந உநுயிதம் ஹதம் ஹெயயஹெஹவஹாஹகாஸ
ஹஸனம் ஹஜிஹிஹ தஸூரோதூயரிதூஹந்தூரோகீனிதம் ப்ரியத
யூ

சயம்வரத்தில் மூக்குக்குத்தாத காளிகளை நாசஞ்செய்து நக்னஜித்தி
னுடைய பெண்ணை விவாகம் செய்துகொண்டார். அதனால் கருவபங்கமடைந்த
வர்களும் அந்த நாக்ன ஜிதியை விரும்புகிறவர்களும் அறியாதவர்களும் ஆயுத
முடையவர்களுமாகிய அவ்வரசர்களை அவர்களுடைய பாணங்களால் தாம் அடி
படாமலே அவர்களை நாசஞ் செய்தார்.

4

பிரபுவாகிய கிருஷ்ணன் பிராகிருதன்போல் அன்புள்ள மனைவிக்குப் பிரியத்தைச் செய்யக் கருதிப் பாரிஜாத விருகூத்தைக் கிரகித்தார். கிருஷ்ணன் எதற்காகக் கிரகித்தனரோ அதே காரணத்தைக் கருதி ஸ்திரீகளுக்குக் கௌரவத்தை யுத்தேசித்து ஸ்திரீகள் விஹாயாவெதற் குரிய மிருகமானவனும் கோபங்கொண்டவனும் கூட்டத்தார்களுடன் கூடியவனும் வஜ்ராயுத முடைய வனுமாகிய இந்திரன் அந்த முகந்தனைத்தொடர்ந்து யுத்தம் செய்ய ஒடினான்.5

காலுமாயவாஸுநநீகெரூஸதஃ வுரூப |
 சுஜீவநகஸூபம் தெந ஸூபுமஸா தெஜ சூழிஸக | 10
 ஸம்ஸாரம் சிவிதம் வாணம் மூரம் பையுறுஜைவ வ |
 சுநூரம் டிவகூரநவயீதாஸ வாதயக | 11
 சுய தெ ஸூரகூபுதூர்ணாம் வகஷயோ வதிதாநூவாந |
 வவாந ஹிஃ கார்ஸகேதூம் யெஷாஜாவததாம் வபெஹிஃ || 1

ஸ கணபூமூரஸநவளவநாநாம்
 காமஜூவாகெந ஹதாஸீராயுஷ்ட |
 ஸூயொயநம் ஸாநாவரம் ஸயாநம்
 ஹமோரூமவபூரம் ந நநந வஸூந || 13

தொஃ விவியம் ஹிதாஸீபா || 10 || காலெதி | காலஃ காலபவநஃ ரூபதஃ
 சூபுணஃ மூபகூநவீரூபிஃ நிதிதோதெஃ ஸூபஜெவாஸீவநக வாதி
 தவாந தெந வ தெஷாம் ஸூபுமஸாதெஜஃ பூவாவ சீதிடம் வா சூழிஸக
 டிவகூரநவயீதாஸ வாதயக வாதயநிதி வா வாரம் டிவகூரநவ
 ஸூபஜெவாஸீவநக || 11 || சுயெதி | ததஃ நூபாந சுயாதபதிநூஷம் மஃ கயம்
 ஹிதாந கார்ஸகேதூராவததாம் சூஸஜோடிவதாம் யெஷாம் ராஜதாம்
 வபெஹிஃ ஹிஸூவபூவி வவாநவகம்பெ || 12 || ஸஹி | ஸீ
 சூஷஃ கணபூநாம் காமஜூவாகெந ஹதாஸீராயுஸ யஸூ ஹி
 உளரூபஸூ தவபூரம் ஸயாநநம்பெயாநவஸூஹி நநநந தொஷம்

சேனைகளுடன் நகரத்தை முற்றுகை போட்ட காலயவனன், மாகதன்
 ஸால்வன் முதலியவர்களைத் தாமே (முசுருந்தன் முதலியவர்களைக்கொண்டு)
 வதஞ் செய்வித்தார். அதனால் தம்மைச் சார்ந்த அந்த முசுருந்தன் முதலியவர்க
 ளுக்குக் கீர்த்தியைக் கொடுத்தார். 10

சம்பரன், த்விதன், பாணன் (முரன், பல்வலன், மற்றுமுள்ள சில அரசர்
 கள் இவர்களை (சீரத்தியும்னன் முதலியவர்களைக்கொண்டு) வதம் செய்வித்தார்.
 தந்தவக்கிரன் முதலிய சிலரைத் தாமே வதம் செய்தார். 11

பிறகு குருகேஷத்திரம் வரும் எந்த அரசர்களின் சைன்னியங்களால் பூமி
 நடுங்கிறோ, அந்த உமது (விதாரூடைய) பிராதாக்களின் குமாரர்களிரு பக்
 கத்திலும் வந்த அரசர்களை வதம்செய்வித்தார்; 12

கர்ணன், துச்சாசனன், சகுனி இவர்களுடைய துராலோசனையால் பொரு
 ளையும் ஆயுளையும் இழந்த, தன்னைச் சார்ந்தவர்களுடன் புவிமீது வெட்டுண்ட
 தொடையுடன் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் துரியோதனனைப் பார்த்தும் இந்தக்
 கிருஷ்ணன் சந்தோஷிக்கவில்லை. 13

உதூராயா யுதஃ வுரொவபுஸஸாயுலிஉநுமா |
ஸ வெ ஐ ன ன ஸ்ர ஸாமிநுஃபுநஸபுவதா யுதஃ || 17

சுயாஜயஜஉஸுதஸுரெயெஹிவிவிபுஸு |
வெஸாவி சுஷாஉநுரெஜுரகஷநு ரெரெ க்ருஷஉநுவுதஃ || 18

ஹவாநவி விஸுராதா ரொகவெபவயாநும |
காஉநு ஸிஷெவெ அவபுதூரஸகஸாஃபுஜாஸுதி || 19

ஸிஸுஸிதாவரொகெந வாஹ லீயுஷகஸுயா |
வாஸிசுணாநவபெந ஸீநிகெதெந வாதூநா || 20

ஊம் ரொகஉஸு வெவ ரஉயநு ஸுதராம் யபிநு |
ரெரெ க்ஷணபயா உதக்ஷண ஸ்ரீக்ஷணஸளஹுதஃ || 21

||கன|| சுயாஜபதி | சுநுரெஜஸுஹ || ௧௮ || ஹவாநிதி | ஸாஃபும் ப்ருகதி
புருஷவிவெக்டு||௧௯|| ஸிஸுதி | ஸிஸுயாபு | ஸிதஸுஸிதொவரொகெதெந
லீயுஷகஸுயா ஸுயாதாஸுயா லீயுஷகஸுயெதி வாஹ ஸுயா
புரவாஹரபவா சுதநாபெஹெந||௨௦|| ஊஸிதி | க்ஷணபயாரா தூராதஃ
க்ஷணம் சுவஸாஃ உதவொ வா யாஸாஃ ஸ்ரீணாஃ தாஸுக்ஷண ஸளஹுதம்
யஸுஸம்||௨௧|| தஸுதி | ஸுஹரெயெஷு ஸுஹபபெஷு பெயமெஷு
காஸொமொபாயெஷு விராமம் ஐனாஸீநு ஜாததித்யபு||௨௨|| ரெஷு

அபிமன்னியுவால் உத்தரையிடம் ஏற்பட்ட பூருவின் வம்சமானது
துரோணசாரியார் குமாரனாகிய அசுவத்தாமனுடைய அஸ்திரத்தால் சேத
மடைந்தது. அந்த வம்சத்தை பகவான் மறுபடியும் நிலைநிறுத்தினார். 17

பிரபுவாகிய கிருஷ்ணன் தருமபுத்திரருக்கு மூன்று அசுவமேத யாகம்
களைச் செய்வித்தார். அந்த யுதிஷ்டிரரும் தம்பிமார்களுடன் கிருஷ்ணனை
அனுசரித்துப் பூமியைப் பரிபாலித்துக்கொண்டு மகிழ்ந்தார். 18

விசுவசுவருடையும் சாஸ்திரங்களுடையவும் வேதங்களுடையவும் மார்க்க
த்தை அனுசரித்தவருமாகிய பகவானும் சாங்கிய மார்க்கத்தை அடைந்து
பற்றுதலற்றவராக விருந்து துவாரகையில் காமங்களை அனுபவித்தார். 19

கிருஷ்ணன் புன்னகையோடுகூடிய அன்பான பார்வையாலும் அமுதத்
திற்கொப்பான வாக்கினாலும் பூசிக்கத்தக்க சரித்திரத்தாலும் அழகுக்கு இருப்
பிடமாகிய சரீரத்தாலும் இவ்வுலகத்தாரையும் மேலுலகத்தாரையும் யாதவர்
களையும் மிகவும் சந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு இரவில் சமயத்தை எதிர்பார்த்த
ஸ்திரீகளிடம் கணப்பொழுது அன்பு பாராட்டியவராக இரமித்தார். 20-21

- தவெஸுக்லம் ரஜாணஸு வஸ்வதூரமணாநு வஹதீநு |
 மூஹதெயெஷு யொமெஷு விராமஸுஜாயத | 22
- தெவாயீநெஷு காநெஷு தெவாயீநுஷ்யம் வுஜாநு |
 கொ விஸுஹெத யொமெந யொமெஸுரஜநுவுத | 23
- வாயுபா கதாவிசுநீ ஸ்ரீபபுநுலொஜகூஜாரகெசு |
 கொவிதா உமயஸுபுஷுமவநுதகொவிதா | 24
- ததூ சுதிவபெயபுரெஸவபுஷு லொஜாமகாடிய |
 யயு: பூலாஸம் வஸுஷுஷு ரஸெதெஷுவவிஜொஹிதா | 25
- ததூ ஸ்ராக்ஷா விதூநு தெவாநுஷீஸெவ தஜ்ஹஸா |
 தவபுயிசுய விபெஸுராமொ வஹுமணா தஜு: | 26

வெதி யதாஸுயீநெஷுவி ஹவதொ விராம: ததாதெவாயீநெஷு கொ
 விஸுஹெத விஸுஸம் ஸீதிம் வா கும்ப-பாசு யொமெநவெஷுமெஸுரம்
 ஸ்ரீகூஷுநுவுத: || உக || வாயுபாதிதி | செவம்: ஸாவநுத: ஹவதொ
 ததெ ஹிபுரபெ கொவிதா: சுவிசுஷு: || உச || ததஜதி | வபஸுலாதி வஹு
 மணொவெதா: மாவ: || உக || விரணுதிதிசுநுஸுபராம் வுதகஸீஜீவந

பலவருடங்களாக இவ்வாறு சுதித்துவரும் கிருஷ்ணனுக்கு கிருகஸ்ததரு
 மங்களிற் றும் காமத்திற்குரிய உபாயங்களிலும் வைராக்கியமுண்டாயிற்று. 22

(1) போகேசவானாகிய கிருஷ்ணனை யோகாப்பிபாசத்தால் அனுசரித்தவனும்
 தெய்வத்திற்கு சுவாதீனனுமாகிய எந்த மானிடன் தெய்வத்திற்குச் சுவாதீன
 மாகிய காமங்களை விரும்புவான்? 23

அந்தத் துவாரகையில் ஒருசமயம் யாதவகுமாரர்களும் போஜகுமாரர்
 களும் விளையாடித் கொண்டிருந்ததில் அவர்களால் கோபமடைந்த வர்களும்
 பகவானுடைய அபிப்பிராயத்தை யறிந்தவர்களுமாகிய முனிவர்கள் சாபங்
 கொடுத்தார்கள். 24

பிறகு சிலமாதங்கள் சென்ற பின்பு யாதவர்கள் போஜர்கள் அந்தகர்கள்
 இவர்கள் முதலியயாவரும் தெய்வத்தால் மோகமடைந்து சந்தோஷத்துடன்
 தேரின்மீதேறி பிரபாசதீர்த்தஞ் சென்றார்கள். 25

அந்தப் பிரபாசதீர்த்தத்தில் அவர்கள் ஸ்நானம் செய்து அந்தஜலத்தால்
 பிதிர்க்களையும் தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் திருப்தி செய்வித்து, பிறகு பிராம்
 மணர்களுக்கும் தெய்வங்களமைந்த பசுக்களைத் தானம் செய்தார்கள். 26

அந்தச் சுவாதீனமானவை. அந்தபகவானே, அவைகளில்
 அவைகளில் விசுவாசம் வைப்பதெப்படியென்பது
 என்று.

ஹிரண்கம் ரஜதம் ஸயநா வாலாஸ்யஸி நகாஸ்யஸாநா |

ஹயாந்யாநிஹாநநா யரா வ்யதிகரீகவி ||

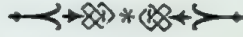
27

கூநம் வொரூரஸம் தெஸ்யோ டிக்ஷா ஹவடிவபுணா |

மொவிபுராக்யபாஸவஸூராரா பூணைஹபுவி உயபுவி ||

28

உதி ஸ்ரீஹ்வதெ க்ரகீயஸ்கெ க்ரகீயொய்யாயம்.

|| உகவ: ||

கூய தெ தடிநுஜ்ஞாதா ஸுகா வீகவா வ வாரூணீ |

தயா விஸ்யஸிதஜ்ஞாநா டுரூமெக்தேபு வஸ்யஸா ||

1

வயபூபாடி||௨|| கூஸிதி ஹவடிவபுணம் யயாஹதி மொவிபுராயபுலஹ: |
யெஷாடி||௨||

உதி ஹவாயபுலீவிகாயாம் க்ரகீயாயய்யாயா.

வதுயெபு வாயூநியநம் ஸுகவா தடிஜ்ஞாநஸ்யபெ |

உகவஸ்யாவபெஸெகக்ஷதாமெக்தேயபாமகி ||

கயெதி தடிநுஜ்ஞாதா மெதெபூபாஹமெணரநுஜ்ஞாதா வாரூணீ |
மெவஷீம் டிராநுரூமெக்தே: கணபூரூஹுடிவாமெக்தே: ||௧|| தெஷாதிதி |
வாரூணெவ மெரெயனஸ்ய டொஷெண நிபூவதி கஸாமுதி ஸதி

கோக்களின் பொருட்டும் அந்தணர்களின் பொருட்டும் பிராணனை வைத்திருக்கும் சூரர்களான அந்தயாதவர்கள் பிராம்மணர்களுக்குச் சுவர்ணம் வெள்ளி படுகை வஸ்திரம் (மான் முதலியவைகளின்) தோல்கள் கம்பளங்கள் குதிரை இரதம் யானை கன்னிகைகள் ஜீவனத்திற்குப் போதுமான பூமி மிகுதியான இரசமுடைய அன்னம் இவைகளைப் பகவானுக்கு அர்ப்பணமாகும் படி தானஞ்செய்து பூமியில் சிவந்தோய வணங்கினார்கள். 27—28

3 - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

4 - வது அத்தியாயம்.

உத்தவர் கூறுகிறார்.

பிறகு அந்த யாதவர்கள் முதலிய பாவரும் பிராம்மணர்களின் அனுஞ்ஞை பெற்றுப் போஜனஞ்செய்து மதுவையருந்தி அதனால் ஞானமிழந்து கெட்ட சொற்களால் மர்மஸ்தானத்தை ஸ்பரிசித்தார்கள். (அதாவது மர்மஸ்தானம் பேதமடையும்படி பேசினார்கள்)

1

- கெஷாம் கெரெயயெஷாஷெண விஷகீகூதவெதவாடி |
நிஜோவதி ரவாவாண்மெணடுநாதிவ ஶ்டுநடி || 2
- ஹவாநு ஷூதூயாயா மதிம் தாவெயொகூ ஷு |
ஸரஸூகீகூபஹ்யஸூ வுக்ஷகீகூமூபாவிஸக || 3
- கவா வொகொ ஹவதா பூவனாதிபுஹரெண ஹ |
வாடிம் கவா பூயாஹீதி ஷகூமூ ஸம்ஜிஹீஷ்டுணா || 4
- கவாவி துவிபெதும் ஜாநநுஹததிடிகூ |
ஷூஷ்டிகாநுமம் ஹதூம் பாடிவெஸூஷணாக்ஷக || 5
- கூடாக்ஷகெகாவீநம் விவிநுநு டிதிதம் வதிடி |
ஸ்ரீ நிகெதம் ஸரஸூதூம் கூதகெதகெதநடி || 6
- ஷ்டுநம் கூநடி || ஹவாநிதி | ஸரஸூதூரோவெஷூ கூபடும் || ௩ || கஹீதி |
கவா வொநிகாஸூமெஹீதி வொவெஷூவாநகாபாஹவதாஹவொகூ || ௪ ||
கபெதி | கவாவி தயொகொவி துவிபெதும் கவாஸம்ஹாராடிகம் ஜாந
ஹஹீததிடிகூ || ௫ || கூடாக்ஷகீதி | தது மகா டிதிதம் வதிரிஷ்டம் விவிநு
ஹஸரஸூதூம் ஸரஸூகீகெதூ கூதகெதம் கூதாவாஸம் ஷூபகெதநம்
கநாஸூயம் ததூவீநகெதம் விஜநபு ஷேஸகாசு ஸ்ரீநிகெதம் காவூயி
ஷூநடி || ௬ || ஸூரெதி | ஸூரெயொஹவிமதாரஜோமூண்கதவவபுகரெண

மதுபானம் செய்த கெடுதியால் வக்கிரமான மனமுடைய அவர்கள்
சூரியன் அஸ்தமனமானவுடன் முங்கில்கள் (உராய்ந்து கொள்வது) போல்
ஒருவருக்கொருவர் புத்தம் செய்துகொண்டுமண்டார்கள். 2

அந்த பகவான் தமது சுவருபத்தைச் சார்ந்த மாயையின் பிரசித்தியுள்ள
கதியைப் பார்த்து ஸரஸ்வதீ நதியில் ஆசமனம் செய்து ஓர் மரத்தினடியில்
உட்கார்ந்தார். 3

தன்னுடைய வம்சத்தைப் பரிகரிக்க விருப்பமுள்ளவரும் சரணமென்று
வந்தவர்களின் துக்கத்தைப் போக்குகிறவருமாகிய பகவான் என்னைப்பார்த்து
நீ பதிகாசிரமம் செல்லலாம் என்று (துவாரகையிலேயே) கூறினார். 4

அவ்விதம் ஆக்ஷை பெற்றவனாயினும் அவருடைய அடிப்பிராயத்தை
அறிந்து சாவதான முடையவனாகி ஈசனுடைய பாதங்களை விட்டுப் பிறிந்தேகு
வதில் திறமையில்லாதவனாய் அவரைப் பின் தொடர்ந்தேன். 5

இஷ்டனாகிய பிரபுவைத் தேடிக்கொண்டு சென்ற நான் ஸரஸ்வதீ நதிக்
கரையில் வாசஞ்செய்பவரும் ஆசிரயமில்லாதவரும் தனித்திருப்பவரும் அழகு
க்கு ஸ்தானமாகியவரும் சிபாமளவர்ணரும் இரஜோகுணமற்றவரும் மிகவும்

ஸ்ரீராவதாதம் விரஜம் ப்ரஸாதம் வாராயோவநத்யு |
 ஷோணிபூதாவிபூதிபூதிபூதிதம் வீதகௌஸாம்பரெண வ ||

வாஜ்ஜயாநியஸ்து ஐக்ஷிகாண்மி வஸொராரூஹ்டு ।
 சுவாஸ்தி தாலுக்ஸாஸ்காஜகரஸம் துகவிவ்யுட் ॥ 8

தவிர்த்துநா லாவதொ லெவாயநவஸுதவா |
 யொகாநநவாநு விரி சூஜமாடி யடிவயா || 9

தவிர நம்மகவியை உணர்ந்துகொள்
புறொழிவாந்தகமயரவியை |

சூரூண்தொ லாடிநுராடஹாவ
வடீக்ஷயா விஸ்ரஜயநுவாஹ || 10

ஸந்தம் உதாஹுமெஜெவிபுதிதம் மகூதம் வீதாஹரெண உ களஸம்
 களஸெம்பித்யுயுஃ||எ|| வாஜெதி ! சுயிஸ்ரித்யு உவரிஷா க்யக்யா சுபாஸ்ரிதம்
 ப்ருஷதெதாவஷுஷுஃ சுபுகொவாலம் கொஜிதாஸுதோயெநதஜுதூவிபுலம்
 விஷயஸுஹம் யெந தா தயாவுக்யஸரிநநுவரிவகுணபு || ௨ || தஸூரி
 திதி | தஸூரிங் ப்ருஷெஸெமெ உவாயநஸுஹுதவாஹ ஸுமாராவாதக்யா
 த்ராராஸரிஷெஜாஜெதெய உத்யுயுஃ||க|| தஸூரிப்ருஜோஷெநவாவெந
 உ சூநதாகஸாராயஸூ தஸூ வாராநரெ ப்ருஜோஷஸூஹாரெண சுநா
 ரகஸூஸகஸூ ஜெநெஜெதெயஸூ சூஸுணதம் சுநாராமெண ஹாவெ
 யஸூஜாயா ஸஜீக்யபா விஸ்ரீயங் விமதஸூஜா காவபு||க|| வெஜெதி ஹெ
 உபவ சுஜெகநவீவிதஜிஹம் வெஷ சுதெதாயுநெந்ருஜெதாராஜெவெஃ ஷார

ஒழுவடைந்தவரும் மனோஞ்ஞமான நேத்திரமுடையவரும் நான்கு புயங்க ளோடு விளங்குகிறவரும் மஞ்சள் பட்டாடை யணிந்தவரும் இடது தொடை யில் வலது பாதகமலத்தை வைத்துப் பின்புறத்திலிருக்கும் இளம் அரக மரத்தில் சாய்ந்துகொண் டிருப்பவரும் விஷயசுகங்களை யொழித்தவரும் ஆனந்த பரிபூர்ணருமாகிய கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்தேன். 6—8

வியாசருக்கு சுகிருத்தும் நண்பரும் சித்தரும் மகாபாகவதருமாகிய
மைத்ருரேயர் உலகங்களில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு தற்செயலாக அங்கு வந்து
சேர்ந்தார்.

முருந்தரின் சம்பந்தமாயுண்டான ஆனந்தத்தாலும் அபிப்பிராயத்தாலும் வணங்கிய கழுத்துடையவரும் பக்தியுடையவருமாகிய அந்த மைத்திரேய முனிவர்கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது அன்பாலுண்டான மந்தகாசமுடைய பார்வையால் எனது சிரமத்தை யொழித்துக் கூறினார்.

10

|| ஸ்ரீ லக்ஷ்மிவாந ||

வெடாஹைகேதுமஸீவிதம் தெ
 ட்டாபி யதஹாரவாவதெநு: |
 ஸதெவ வாரா விஸ்வரூஜாம் வஸந்தநாம்
 உதிபிகாஜெந வஸொ சவயெஷு: ||

11

ஸ னஷ ஸாயொ வரஜொ லவாநா
 ஜாஸாபிதஸெவ ஜநுமூஹொ யக் |
 யநாம் நயநொகாநுஹ உதூஜை
 ஷிஷுர ட்டுஸா விஸாநுமவரூதூ ||

12

வாவம் தெத காமூம் ட்டாபி ட்டாமெஹைதம்: ஹெவஸொபுராஜநநிதிவிதா
 நாம் விஸ்வரூஜாம் வஸந்தநாம் வ ஸதெவரூபாவிகாஜெந சூபா சஹிஷு:
 சதஸுஸூநாம் ட்டாபி ட்டாஸூரி||கக|| சஸுஸாமூஜைநநதி ஸ உதி யதூஸூரிவ
 ஜநநீத்யுய: | ஜநுமூஹம்: சூஸாபிதொலஸுஸ னஷவ்வொஜநு ஹெ
 ஸாயொதெகவ லவாநாம் ஜெபுரஜ: வரஜைம் காம: நுஸஸெநஜீவா:
 தெஷாம் தொகாநுதூஜைம் வெகூணம் மஹஜித்யுய: னவாநுதம்
 ஜாம் விஸாநுமவரூதூ னகாநுதூரஹ னகாநெஹெவபொமெந ட்டு
 ஸாந ட்டுஷவாநஸீ யதஸூபிதி னதஜிஷுரஹ: ஜாதித்யுய: ||கஉ||
 ட்டாபி யதூதூதெவ நிதிபுதி வுரொதி வுராவநுஷுவிவ வாகெ
 கலெசூபிஸெமெ ஸமெபாகூஜைஜெப நானெநானிஜெ வஜெ நிஷணாய
 சூபாயவ்ஹெணெ ஜநுவிஜைஜீவா சவஸாஸுதெ பெந தநுவிஜெகாஸகம்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்

ஓ உத்தவ! உம்முடைய மனதுக்குள்ளிருக்கும் அபிப்பிராயத்தை நான்
 அறியேன். (1) ஓ வசுவே! முன்ஜன்மத்தில் பிரபஞ்சத்தை விரிநுஷ்டிசெய்யும்
 வசுக்கள் செய்த யாகத்தில் என்னை அடையவேண்டுமென்ற விருப்பத்துடன்
 நீர் என்னைப் பூசித்தவர். ஆகையால் மற்றவர்களால் அடையமுடியாத அந்த
 ஸ்தானத்தை உமக்குக்கொடுக்கிறேன்.

11

ஓ ஸாதுவே! இந்த ஜன்மத்தில் உமக்கு என் அனுக்கிரகம் கிடைத்தமை
 யால் இதுவே உமது ஜன்மங்களுக்குக் கடைசியானது. ஏனெனில் ஜீவலோ
 கத்தை விடப்போகிற என்னை அழிவில்லாத பக்திபால் தனியே தெய்வசங்கற்
 பத்தால் தரிசினம் செய்திரல்லவா?

12

(1) உத்தவர் முன்ஜன்மத்தில் வசுவாக இருந்தவர். அதனால் தான் வசுவே என்று
 அழைக்கப்பட்டாரென்றறிக்க.

13

14

44

கயாவி நாணம் பூவுண்ணாதி ஹிஜ்ரு

ஹவ்துதாஹொஜந்ஷெவண்ணாது ||

15

கஜாணநீஹஸு ஹவொஹவஸு தெ

ஹமபாஸுயொஹாரிஹயாதுயாயநடு |

காஹாதநொயஸ்புஜாயுதாஸுயம்

ஹாதந தெஹிஜ்ருதி யீவிபுஜாதிஹ ||

16

ஜெஹு ஜா வாவஹுய யத

ஜகூணிதாவணவஜாதவொயம் |

புஹொஹொ ஜமவஹுஜத

ஹொநா ஜெநாஹொயதீவ ஜெவ ||

17

யஸு ஹொஹொஜாநீஹவண்ணாதி || கடு || கிம் து கவபுவுபுஜாநாஹுரணம்
ஜெஹு ஜெ ஜெஹொஹவதி சுதஸுதஜாநம் ஜெஹீதி புயபுயிஷுந் தாவடி
வபுஜாநாஹுரணம் ஹபுயதி சுஜாணீதி சுநீஹஸு நிவிபஸு தெ கஜாணி

சுஹவஸு சுஜநநம் தெ ஹவொஜந் காஹாதநம் தவ ஹிஹபாஜுமபாஸுயம்
வொயநம் உ ஹாதநிதாயபுஸு புஜாயுதெந வஹீஹி: ஹிஹாராஸுயம்
புஹொஸுயுஜிததி யசு ஜஹாவிந் விஷயெ விஜாஜாவிபி: விஜிதி ஸம்ஸ
யஜெதி சுவிஸஹொதாபுராஹதபு: || கசு || கிஹ ஜெஹுவிதி சுகூணிதம்
சுஹாதிநா சுஹணம் ஸாததஸுந் ஸாஸ்பாஹிஹித சுதவொபொவிஜாஸகி
யபுஸுஸம் சுஹொஸுஹுஜுஜவா புஜெதாவஹிதஸுந் ஜெஹு புஹுதெ
ஹுஸுதாஹுஹொஹொ ஜாஹொஹுய'சுஹொஹொஹொஹொயதுஜெ:
சுஹு: ஹொஹொ தஹொஸாகம் ஜெநாஹொஹொயதீவ || கசு || ஜாநிதி
ஹாதநஸுஹொஹொஹு ருபதகஸு புகாஸகஸுபுரூபவ்வொ

ஆகையால் ஓ மகிமை பொருந்தியவரே! உம்முடைய பாதாவிந்தங்களைச்
சேவிப்பதில் ஆவலுடைய நான் (ஒன்றையும்) கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. 15

கிரியைகளற்ற உமக்குச் செய்கைகள் ஜன்மமில்லாத உமக்கு ஜன்மம்
காலசுவருதியாகிய உமக்குச் சத்துருவிடம் பயத்தால் தூர்க்கமான பிரதேசத்
தை ஆகிரியித்தல் ஓடுவது தம்முடைய சுவருபத்தில் இரமிக்கிற உமக்கு
வெகு ஸ்திரீகளை அடைந்திருத்தல் (கிருகஸ்தாசிரமம்) ஆகிய இவ்விஷயங்க
ளேற்பட்டிருப்பதில் அறிவுடையோர்களுடைய புத்தியும் பேதமடைகின்றது.

குறைவில்லாததும் அகண்டமூமான ஆத்மஞானமுடையதாங்கள் அறியாத
வன்போல் சாவதானமாக இருந்து, மந்திராலோசனைகளில் ஓச்சயமாக வர
வழித்துத் தனியே கேட்கவில்லையா? ஆச்சரியம்! ஓ தேவ! அது எங்களுடைய
மனதை மோகப்படுத்துவதுபோலாகிறது. 17

ஜோதம் வரம் ஸ்ரீதரஹிபுக்ரஸம்

பொவாஅ கஸெஸ் ஹவாநு ஸகஸு ||

கவி க்ஷம் நொ ம் ஹணாயஹத

வடாஜஸா யஅஜிநம் தரெ ||

18

ஐதாவெழிதஹாடிதாய உஹம் ஸ ஹவாநு மாரம் |

சூழிசெஸாரவிநாக்ஷ சூதம் வரம் மதி ||

19

ஸ வனவாராயிதவாடிதயா

டியீததசவாதுவிவொயபாமு ||

புணஜ வாடின வரிவரது டெவ

ஜிஹாமதொஹம் விரஹாதாராதா ||

20

ஜோதம் கஸெஸ் ஸ்ரீதரஹிபுக்ரஸம் ஸவடநாக்ஷபாஷ்டம் ஹவாநு பொவாஅ ஹி
நொஸாகம் ம் ஹணாயாவிக்ஷம் யடிபொமும் தஹித் ஹைதயு ஸூரிந்
வடிபடிதம் வுஜிநம் ஸம்ஸாரமும் ஸ்ரீஸா சுநாயாஸெந தரிஷ்யாஜிதயா
ஐதி | சுரவிநாக்ஷம் மாரம் வரஜிஸஹவாநு ஐதேவம் புகாரெணா
வெழிதொஹாடிதா ஹிஷிதொவிவொயொயெந தஸெஸ் ஜிஹாமுக்ஷம்
ஸஐதி | சூராயிதவாடிதா ஹவாநு ஸ வனவாராயிதவாடிதயாமாரம்
தஸாடிதம் சுயீதொயிததஸுதாதுவிவொயபாமு வரஜாயபாதஜிதநஸு
பாமெயொயெநஸொஹம் டெவம் வரிவரதுபுடிசுநீனீ சுதது || ௨௦ || ஸஐதி |
தஸு டிஸுநெநாஹாடிதாவொயொயெநாதிடஸுதாஜிநம் தஸு புகாரெணா
டியீதம் வடிபடாமுஜிஸாநம் மரிஷ்யாஜி || ௨௧ || யதேதி | வொகவாவநா

பகவானுகிய தாங்கள் தங்களுடைய இரகசிய ரூபமான தத்துவத்தைப்
பிரகாசப்படுத்துவதும் சிறந்ததும் பரிபூரணமுமான துமாகிய ஞானத்தைபிரம்
தேவருக்கு உபதேசம் செய்தீர்களல்லவா? ஒ பரிபாலகராகியபிரபுவே! நாங்களும்
அந்த ஞானத்தைக் கிரகிக்கத்தகுதிபானவர்களானால் உபதேசிக்கவேண்டும்.
அதனால் சம்சாரதுக்கத்தை ஆயாசமின்றி தரணம் செய்வோம். (போக்கிக்
கொள்வோம்)

இவ்விதம் இருதயத்திலிருக்கும் அபிப்பிராயத்தைத்தெரிவித்துக்கொண்ட
எனக்கு அரவிந்தாக்ஷரும் குருவுமாகிய அந்த பகவான் தம்முடைய முக்கிய
மான ஞானத்தை உபதேசித்தார்.

19

பூசிக்கப்பட்ட பாதங்களுடைய பகவானுகிய குருவிடமிருந்து இவ்வாறு
அடைந்த பரமார்த்தமான ஆத்மஞானத்தின் மார்க்கமுடையவனாகிய நான் அவ
ருடைய பாதங்களிற் பணிந்துபிரதக்ஷிணம் செய்து, அவருடைய பிரிவினையால்
துன்பமடைந்த மனதுடன் இங்கு வந்தேன்.

20

ஸொஹம் துதீயநாஹாடிவியொமாதியுதம் ப்ரஹோ |
மதிஷ்டே டயீதம் தஸு வடியபாஸு ஜணையு ||

21

யது நாராயணோ டெவொ நரஸ ஹவாநுஷி |
ஜேஹ் தீவ்ம் தவொ தீவ்யம் தெவாதெ யொகஸாவநள ||

22

|| ஸ்ரீஸுக் ||

ஹதுஸ்வாஹவாகண்டி ஸுஹுஹம் ஹஸுஹம் வயு |
ஜோநெநாஸயஸு க்ஷதா ஸொகஜுத திதம் வுயம் ||

23

ஸ து ஜஹாஹாமவதம் ப்ரஜண் களாவஷ்டம் |
விஸ்ஹாடிஸுயதேஹ் ஜுவம் க்ஷுஷ்வரிமுஹே ||

24

|| விஹுஸ ||

ஜோநம் வரம் ஸாதாரணஃப்ரகாஸம்

யஹ ஹ யொமெஸுர ஸம்ஸுரஸெ |

ஸொமாதமுதாஹகள ஜேஹ்வொவஜுவஸநுதம் தீவ்ம்ஹுஸம் தீவ்யுஜா
கஸாஹ தெவாதெ தவஸுரத ஹதுயம் || 25 || ஹதீதி | ஜோநெந விவெ
கெந || 26 || ஸஹதி | க்ஷுஷ்வரிமுஹ் தஜெநேஜுவம் ஜஹாஹாமவதம் த்வீஸு
ஸாதிஸுஸாஸா || 27 || ஜோநிதி | ஸாதாநஸுவாஹம் ரஹஸு ரநுவதக்ஷஸு
ப்ரகாஸகஜோநம் பருவத்திதிஷ்டம் ஸஸுத்யாயக்யதயஜிஸாஸுஸுத்யு

நான் அந்தக் கிருஷ்ணனுடைய தரிசனத்தாலுண்டான சந்தோஷத்
துடனும் அவருடைய வியோகத்தாலுண்டான துக்கத்துடனும் அந்தப் பிரபு
வுக்கு இஷ்டமான பதரிகாசிரமம் போகிறேன்.

21

தேவரும் பகவானும் ரிஷியுமாகிய நாராயணன் நான் இருவரும் உலகத்
திற்கு அனுக்கிரகம் செய்பவர்களாகிரந்து பிறருக்கு உபத்திரவமில்லாததும்
மற்றவர்களால் செய்யமுடியாததுமாகிய தவத்தை வெகுகாலமாகச் செய்கிறார்
களல்லவா? (அந்தப் பதரிகாசிரமம் செல்லுகிறேன்).

22

ஸ்ரீ சுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு வித்துவானாகிய விதூரர் சுருத்துக்கள் வதமடைந்த சகிக்க
முடியாத செய்தியை உத்தவரிடம் கேட்டு அதனால் உண்டான துக்கத்தை
ஞானத்தால் சமனம் செய்துகொண்டார்.

23

கௌரவர்களுக்குள் கிரேஷ்டாகிப ஆந்த விதூரர் கிருஷ்ணனால் ஏற்றுக்
கொள்ளப் பட்டவர்களில் முக்கியரும் மகாபாகவதரும் சஞ்சரிப்பவருமாகிய
அந்த உத்தவரைப்பார்த்து விசுவாசத்தால் கூறுகிறார்.

24

விதூரர் வினவுகிறார்.

யோகேசுவராகிய ஈஸ்வரன் தம்முடைய இரகசிய தத்துவத்தைப் பிரகா
சப்படுத்தும் கிறந்த ஞானத்தை உமக்குக் கூறினால்லவா? அந்த ஞானத்தை

॥ मृगश्रु ॥

நியந்தனமெதவு வுஷி ஹொஜ

ஷ் திரமயுதபயுதபெஷு உஷு: |

ஸ்து கயாவஸரிஷ்ட உயவொ

யவிரிபுவிதகுஜ குகதிசூயஸம் ||

28

॥ श्री गुरुभ्यः ॥

ஸ்ரீஹ்ரீசரவாஹபெடிஸ்ரீந காஞ்சிநாடுராவ்வாஹிதம் ।

ഡംഹൃതു വ്യകൃതം വീതം തുഷ്ണു ദെഹജിജ്ഞാസ ||

29

சுவரையொகாடிப்பாடுதெ உயி ஜோநம் உதாஸ், யடி |

சுஹ-உதூஉவ னவவாஹ ஸம்புதூதவதாஹாஃ ||

30

தெஷ்ஷவி வுஷ்ஷிஷொஷெஷு ஸ ஹஸாபெந நிபநம் ப்ராஷெஷு வனஷா
 ஷுஃஷெஷா நிபநா த்ருயீஸம் த்ருயாணாம் ஸ ஹாஜீநாஜீஸொஹரிநவி
 சூக்பதீம் சிநுஷ்ஷாகாரததஜெதூகவாந தத்ரு ஸதநிபவஃ கயஜிவஸிஷுஃ॥
 ௨௮ ॥ ஸ்ரெஷ்ஷதி। சுஷொவம் வாஹிதம் யஸுஸம் ஸ்ரீகூஷ்ணம் நஹுத்ருஸாவஃ
 ப்ரஹ்ம் கிம் து ஹவநிஷெஷெத்யயுஃ ஸ்ரஹஸாவஃ சுவஷெஸொஜிஷம்
 யஸுதெந காநெந ஸுஸகீரநிவெண ஸுகூலம் ஸஹுத்யஸீதம் வுஷு
 ஷெஷதூமம் கரிஷ்யந் ॥ ௨௯ ॥ சுஷாஜிதி । ஜ்யுபரதெஸதி ஜொஸ்யம்
 ஜொநஜெஷதி சுயம்ஜொநயொஷொவதி சுஜாப்தகூஷ்ணிபஃ சூதவதாம்
 யஜிதாஃ॥௩௦॥ நெதி। சுஷ்ஷிஷிஷி ஜெதஸுகாஸாசுநநிநமஹொநவததியடி
 ஷாசு மஹெணவிஷெஷெயெநபூஜிஷெதொ நகெஷாலிதஃ சுதஃ காரணாசு

அரசன் கேட்கிறான்.

அதிதர்களும் அந்த அதிதர்களுக்கு மேலான யூதர்களும் அந்தயூதப்
களுக்கும் மேலான யாதவர்களும் போஜவம்சத்தார்களும் நாசமடைந்தார்கள்.
முக்கியமானவரும் மும்மூர்த்திகளுக்கும் ஈசுவரருமாகிய ஹரியும் மானிட
சரீரத்தை விட்டார், இவ்விதமிருக்க உத்தவர் எவ்விதம் தப்பினர்? 28

ஸ்ரீ சுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

வினாகாத மனோரதமுடைய பகவான் பிராம்மணசாபம் என்ற வியாஜத்
தை உடைய (தன்) காலசக்தியால் நிறைந்த வம்சத்தைச் சங்கரித்து (தம்) சரீ
ரத்தைத் தியாகம் செய்யவிரும்பி ஆலோசித்தார். 29.

நான் இவ்வுலகிலிருந்து மறைந்தபின்பு அறிவுடையவர்களுக்குள் சிறந்தவராகிய உத்தவரே என்னைச்சார்ந்த ஞானத்தை அடைய இப்போது போக்கி பாகெனார். இந்த உத்தவரே பிரக்திபக்ஷமாகச் சித்திபெற்றவர். 30

நெடும்வொண்ணவி உந்நுஞ்நொ யுந்நெணை நகாழிபுதல் பூணும் |
 சந்தொ உய்யுநம் மொகம் முடியுநிறை திஷ்டு || 31

னெவம் துரிதொகமுமுணா ஸந்திஷு^ஸஸு^{நி}யொயிநா |
 ஸதயபாஸுஜோஸாடி ஹர்ஜீஜெ ஸஜாயிநா ||

32

விஷ்ணுவாஸ்துவாஸ்துவா கர்ஷண வரஜாதநம் |
 கீபயொவாததெஹஸு கஜாணி ஸாவிதாநி வ || 33

சென்னை நகரம் உ தவெஸ்ஸு யீராணா மெய்யுய்யுதல் |
சுமெஸ்ஸா மெஸ்ஸுதா மெஸ்ஸுதா மெஸ்ஸுதா || 34

சூதூநு உ காரமுஷு க்ருஷெ ந உநவெகிதழ் |
யூயநு மதெ லாமதெ ருரொடி வெஉவிஹுமஃ || 35

2 அயு^நம் 2 அிஷயம் ஜோ^நம் யொகஸ்யு^நபாஹயன்^நவபிஸந^ந || ௩௧ || வனவதி^{தி} |
 ஸஷ்யொ^நநிநாவெஷ்ய^நவத^நகா^நரணெ^நந ஂ^நரெஜெவ^நருஜியா^நபி^நஸ || ௩௨ || ௩௩ ||
 ஷெ^நஹெ^நதி | வஸ^நரு^நநா^நம் வஸ^நத^நயு^நநா^நம் வி^நகூ^நபா^நத^நநா^நயீ^நர^நவி^நத^நநா^நம் உ^ந
 யீ^நரா^நணா^நம் ஜோ^நநி^நநா^நம் லெ^நய^நய^நவ^நப^நத^நநா^நம் த^நஸு^ந ஸ்ரீ^நகூ^நஷ^நஸு^ந ஷெ^நஹ^நநா^நஸ^நம் ||
 ௩௪ || சூ^நதா^நநி^நதி | கூ^நஷெ^நந 2 ந^நஸெ^நகூ^நத^நநி^நதி^நம் வா^நதா^நம் வி^நத^நர^நஸு^நநெ^ந2
 தெ^நய உ^நவ^நஷெ^நஷெ^நதி த^நத^நஸ^நவ^நக^நஸு^நரா^நணா^நக^நஸ^நவ^நத^நஉ^நப^நவெ^ந சு^நத^நு^நநெ^நயு^ந ||
 ரு^நரோ^நடி || ௩௫ || கா^நஷி^நநா^நதி | ஸ்ரீ^நகூ^நஷா^நநா^நம் ஹா^நக^ந க^நத^நக^நத^நவ^ந

உத்தவர் என்னைவிட அணுவேனும் குறைந்தவரல்லர். ஏனெனில் விஷயங்களால் அவர் கலக்கமடையவில்லை. ஆகையால் அந்தப் பிரபுவாகிய உத்தவர் என் விஷயமான ஞானத்தை உலகத்திற்கு உபதேசம் செய்துகொண்டு இப்பூமியில் இருக்கட்டும்.

31

இவ்வாறு மூவுலகுக்குள் குருவாகியவரும் வேதத்திற்குக் காரணமானவருமாகிய பகவானால் கட்டளையிடப்பட்டு பதரிகாசிரமம் சென்று ஒரே மனதுடன் நாராயணனைப் பூசித்தார்.

32

குருவம்சத்தவர்களுக்குள் சிறந்த ஓ அரசனே! விதுரர், வினையாட்டாகச் சரீரமடைந்தவரும்பரமாத்மாவுமாயே கிருஷ்ணனுடையசிலாக்கீகப்பட்டகருமங்களும்களையும் பசுக்களுக்கொப்பானவர்களும் பயந்தமனமுடையவர்களுமாகிய மற்றவர்களால் சாதிக்கமுடியாததும் தீர்களுக்குத் தைரியத்தை விருத்திசெய்வதுமாகிய அந்தக் கிருஷ்ணனுடைய தேகத்தியாகத்தையும் கிருஷ்ணன் மனதால் தன்னை (விதுரருக்கு மைத்திரேயர் உபதேசிப்பவர் என்று) கவனித்ததையும் உத்தவரிடம் கேட்டு பாகவதராகிய அவர் சென்றபின்பு பகவானைத்தியானம் செய்துகொண்டு அன்பால் தளர்வுற்று மிகுதியும் கதறி வருத்தமுற்றார். 33-35

தகராறுவயதாழிச வத்து மம் ந
விராசுகொ ஸவாநு யெந வுமஸாடி

ஹெச் ஷீதோ யஹ்தி ஹதிவஹ்தெ
ஜீதாநம் ஹதகவாயிமம் வுநாண்டி ||

சுரோதி கடிபாணி கூதாவதாரொ
யாநூததெனா ஹவாஹிஸிஸி |

மன வலவஜகாழ் ஐம் நிர்ஹ
லம்லாபு வுதி ஜமகதா விபகத || 5

மனநிலை வளம் நினைவு
செய்த மூன்றாயா ஸ நிவர்த்தி.

ஸஹிதம் வாஸாணந்திதாதிவெடி ப்ரஜாணா ஜீதாநம் யதுதி ப்ரயதுதி || ௪ ||
 கரோதி கஜோணீக்ரோதிநாம் வண்டயெதி வஹஜெஸ்தாகெ கிரபாஸம்வாஸம் |
 கரோதிதி த்ருயிஸம் த்ரிமணபோபா நிபந்தா கத சூததததம் ஸுததததவ
 ஹவாந யபாபெந ப்ரகாரெண வாஸாஷாநுவெண க்ருதாவதாஸஸ்த
 யாதிகஜோணி கரோதி உதராவதாதிநா கஜோணெவ விஸெஷதம் ப்ரயதுதி
 திரீஹோதிதிபு: நிஸ்துஹோ வா ஹவாநிதம்விஸ்துஹோ ப்ரயஜிபயாஸஸஜி
 வாநாஸ்ய ஜிததம் ப்ரதம் ஜீவிகாம் ஸாஸ்யாபுஸாஸிதம் க்ருக்பா வியதெ
 யபா வாயயதி || ௫ || யயெதி வாநஸு: நிவ்ருதபுதஸ்திஸ்த ஸெ ஸீயெயெ
 ஹ்ருதபாகாஸெ ஜிதம் விஸ்தம் நிவெஸ்யுதாஹாபாம்பொதஜாயாபாம்பயாஸெதெ
 வாநரெததிஸ்திநாப்ரவிஷ்டம் சுதவனவ யொதெஸ்தாராணாஜிஸ்தரோய நெக
 வனவ வனகொவி யபா வஹாபா ப்ரஹ்நாதிநுவெணாவீசு || ௬ || க்ரீவநிதி

ஸாதுக்களுக்குள் சிறந்தவராகிய மைத்திரேயரே! ஆகையால் பகவான் தம்மை எந்த மார்க்கத்தில் பூசித்தால், பக்திபால் பரிசுத்த மடைந்தவர்களின் இருதயத்தி லமர்ந்து தத் துவத்தை அடையக்கூடிய பிராசீனமான ஞானத்தை உபதேசிப்பாரோ அந்த சுகருபமான மார்க்கத்தை எங்களுக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்.

முன்று குணங்களுடைய மாயைக்குப் பிரபுவும் சுவதந்திரருமாகிய பகவான் எவ்விதம் அவதாரம் செய்கிறார்? செய்கையில்லாத பகவான் இப்பிரபஞ்சத்தை எவ்விதம் முன்புபடைத்தார்? இவ்வுலகுக்கு ஜீவனத்தை ஏற்படுத்தி எவ்விதம் பரிபாலிக்கிறார்.

5

அந்தப் பகவான் மறுபடியும் வியாபாரமற்றவராகி தம்முடைய இருதயா
காசத்திற் இப்பிரபஞ்சத்தை வைத்துக்கொண்டு யோகமாயையிடம் எவ்விதம்

யொமெஸுராஸீஸுர னாக னாத

உநுபுவிஷெஷா வஹுயா யயாவீசு ||

6

சீவநியதெ விஜமொஸுராணா

கெஷாய கஉராணுவ தாரஹெஷெ ||

உமொ ந துபுதநுஸுரணுதாந

ஸுஸொகஉளஹெஸுரிதாஉதாநி ||

7

யெயஸுவஹெஷெரயியொகநாயொ

யொகாநயொகாநு வஹயொகவாநாநு |

சுவிசுவசுநு ஹ வஸபுஸுநு

நிகாயஹெஷெரயிகுதஃ பூதீதஃ ||

8

புநஸுதேதாஷுவதாரஹெஷெ: சீவநு வநு விஜமொஸுராணா கெஷாய
யயாகஉராணி வியதெ புநவிபுஸெஷா பூஷுளேதுக்யு ராவிஷுரோதி
ஸுஸொகா: புணுசீதிபுஷெ: புருஷாஸெஷா ரேனிரிவாயிகெ
நொவரிவிராஜிநஸெத்யபு: சுநுஸுநுத்யு||எ||யெரிதி|சுயியொக
நாயொ தொகவாயாயிவதி: தொகவாயஸஹிதாநு தொகாநு சுயொகாநு
தொகாதொகவபுதாநு வஹிபுமாமாஸுயெ: துதஹெஷெ: சுவிசுவசு
கய்யாஜாஸ ஹ யத்யெஷா தொகெஷுதொகெஷுதீத்யபு: | ஸவபுராணி
யாநிஸுதாநி தெஷா நிகாயாஸு தெஷா ஹே: பூதீதஃ பூவிபுஸுநு
சுயிகுதஃ துததபுயிகாயபுஸுநுததீ வா தத்ய யயாவதீத்யபு: ||அ||
யெநெதி| கிவ ஸுபங்காதுயொநி: ஸுதஸ்ஸுலுஸுஷாஸுரேனாராயண:

சயனம் செய்கிறா? மஹபடியும் இப்பிரபஞ்சத்திற்குட் புத்ரந்தவரும் யோகே
சுவரர்களுக்குப் பிரபுமாகிய ஈசுவரன் ஒருவராயினும் அநேகவிதமாக ஆன
தெவ்விதம்? 6

அந்தணர்கள் பசுக்கள் தேவர்கள் இவர்களுடைய கேஷமத்திற்காக பல
அவதாரங்களை யெடுத்து விளையாடிக்கொண்டு எவ்விதம் கருமங்களைச் செய்கி
றார்? பரிசுத்தமான கிர்த்தியுடையவர்களுக்குச் சிரம்போன்றவரான மாதவ
னுடைய சரித்திரமாகிய அமுதத்தை அடிக்கடி சிரவணம் செய்யும் எங்களு
டைய மனமானது திருப்தி யடையவில்லை. 7

லோகபாலர்களுக்குப் பதியாகிய ஈசன் லோகபாலர்களுடன் கூடிய உல
கங்களையும் அவ்வுலகங்களுக்கு வெளியில் உள்ள பிரதேசங்களையும் எந்தத்
தத்துவபேதங்களால் ஸிருஷ்டிசெய்தார்? அந்த உலகங்களிலும் வெளிப்பிரதேசங்
களிலும் பிராணிகளின் பேதமானது பிரசித்திபடைந்து எவ்விதம் (அந்தரங்கக்
காரியங்களில்) அதிகாரம்பெற்றன? 8

யெந ப்ருஜாநாஜுத சூதூகஜு

ராதிவாலியாநாஜு விஜா வ்யுத |

நாராயணா விஸ்வஸ்யாத்யொநி

ரெதஜு நெர வணாய விபுவய |

9

வராவரெஷா ஹவநு ப்ருதாநி

ஸ்ருதாநி நெ வ்யாஸஜுவாடிஸ்க்ஷ |

சக்யவ்யுஜி க்ஷாப்யஸுவாவஹகா

நெஷாஜுதே க்ஷாப்யஸுவாத்யொநி ||

10

கவ்யுப்யாதிஸ்யுபாஜாலியா நாச

வநெஷா வஸ்யுநிரிவிந்யுஜாநாச |

உதகவித்ய யெந ப்ருகாரெண ப்ருஜாநா ஜீவாநாஜாதா ஸ்வாவஃ ததூதம்
கஜூததூதம் ராதிவஹதூதா கலியாயாலா ஹெஹகூதவாந || ௯ || நநு
ஜஹாநாநதே க்யாபா ஸவயம் ஸ்ருதஜேவெதி ததூதாஹ-வரெதி வரெ
நெதூவணிபுக்ஷா கவரெஸாநி ப்ருதாயம் நெஷா வ்ருதாநி யஜேஹஹவநு
ஸ்ரீஜீவ்யாஸஜுவாடிஸ்க்ஷ வ்யுநுப்யுநம் யா ஸ்ருதாநி ததூதெஹதம்
க்யுஷக்யாஜுதளவஸு ஸாநிவிதம் தஸ்யாஜுதே நெஷா வணாயஸ்யுத்யொ
ணாம் ஸ்வணெ கதூவ்யுஜி ந தூவ்யுஜி நெஷா தூவ ஸுவாவஹ
க்யாசு ஸ்ரீக்யுஷக்யாஜுதளவஸுவணெ கவ்யுப்யுத்யொநி ஹவ || ௧௦ ||
ததூதெஹதம் கஜூதி! தீய-பவ்யுஸ்ரீக்யுஷக்யாஜுதளவஸு
கிவநிதாசு வஸ்யுநெஷா ஸாநிவிதம் யாநாஜுதளவஸு
கொவாதூவ்யுபாசு யம் க்யாஜுதளவம் கணாயஸு ப்ருவிஷஸு ஸ்வாநா

தாமே உண்டானவரும் உலகங்களை விருஷ்டிப் பவருமாகிய நாராயணன்
சுவபாவம், கருமம், ரூபம், பெயர் இவைகளை உடைய ஜீவன்களுக்கு எவ்விதம்
பேதத்தைச் செய்தார்? ஓ அந்தணசிரேஷ்டராகிய மைத்தியேயரே! இத்தையும்
எங்களுக்குக் கூறவேண்டும்.

9

ஓ பகவானே! பிராம்மணர்கள் கூத்திரியர்கள் வைசியர்கள் மற்றுமுள்ள
வர்கள் இவர்களுடைய விருதங்களை அடிக்கடி வியாசமுனிவரின் மூலமாக நான்
கேட்டிருக்கிறேன். அவைகள் அற்பமான சுகத்தை உண்டாக்கக் கூடியன
வாகையால் நாங்கள் கிருஷ்ணனுடைய கதையாகிய அமுதப்பிரவாகத்தைத்
தவிர அவைகளில் திருப்தியடையவில்லை.

10

உங்களுடைய சபைகளில் பெரியோர்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படு
கிற கிருஷ்ணனுடைய கதையாகிய அமுதப்பிரவாகத்திலிருந்து எவன் திருப்தி

யஃ கணபுநாஸீம் பௌரூஷஸ்ய யாதொ
வவபுரோம் மெஹரதிம் மிநதி ||

11

உநிவிபுவக்ஷுலபுவந்நாநஃ
வவாவி தெ ஹரதோஸ க்ரஷ்டஃ |
யஸிநுணாம் ப்ராஜஸுவாநுவாபெடி
உகிமபுரஹீதா நஃ ஹரெஃ கயாயாடி ||

12

வா ஸ்ரீபாநஸ்ய விவயபாநா
விரகிநுத்ரு கரோதி பௌஸாடி |
ஹரெஃ கயாநஸ்யுதிநிவபுநஸ்ய
வஜ்ஜஸுபாவயயாஸா யதெ ||

13

புரோமபௌரூஷஸ்ய மெஹரதிம் மிநதி || 11 || உஹாஹரதஸ்யூபுதெவ
தாப்யபுரிதூஹ—உநிநிதி | உப தெ தவஸவா ஸ்ரீக்ரஷ்டஃ வெப்யூஸொ
உஹாஉநிஃ நொஸாகா ஸவெபுஷாம் ஹவந்நாநஃ நொக்ஷயபுரோந நாரா
யணீயாபெந வகூஜிவஸுந ஹரதோஹ—சயபுகாஜி வண்டநம் து
ஹரிகயாயாம் உதிபுவெஸாயபெவெதூஹ— யஸிந ஹரதெப்ராஜ
ஸுவாநுவாபெடி அபாரஹகுமெதஃ நுணாம் உதிஃ ஸுநிஸிதம் ஹரெஃ
கயாயாம் ப்ராஹீதாநீதாஹதி தபுகூதிஹாஸஸுபுபெபுகாரிநொவரயந
காரோந நொஹ மஸ்யஸ்ய வண்டபந நரஃ கி மவரோஹொதி கடுபெந
ரிவபாதபந | நொகவிதாவதாராயபு வண்டயிக்ராதெந தள | உதிஹா
நெஸஃ பவிதூபெயபு பௌநரதெவ நிதிதள | சுந்யாவொரஸஸார
வஸநெஹதெஹநஸ்ய தள | வண்டபெஹதகயம் விஅந உஹாகாராணிகொ
உநிஃஉதி || 12 || ஸ்ரீஹரிகயாயாம் உதிபுவெஸஸ்ய மவரோஹஸெதி வஸவ
ஹகுதாயாம் கயாயாம் பௌஸாநெயு ஸ்ரீபாநஸ்ய ஸாகயாஉதிவபுவிவபு

யடைவான் அந்தக்கதைபாகி அமுதமானதுபுருஷனுடையசெவியின்துவாரத்தை
அடைந்து சம்சாரத்தைக் கொடுக்கும். மக்கள் வீடு முதலியவைகளி லேற்படும்
பற்றையொழிக்கும்.

11

உமக்குச் சினேகிதராகிய வியாச முனிவரும் எங்களுக்குப் பசவா னுடைய
குணங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்றே பாரதத்தைக்கூறினார். அந்தப் பாரதத்
தில் அற்பசுகங்களை வர்ணித்ததின் மூலமாக மானிடர்களின் புத்தியானது ஹரி
யின் கதைகளில் ஈடுபட்டது.

12

மானிடர்களுக்குள் சிரத்தை யுடையவனது அறிவானது மிகுதியாகவிருத்
தியடைந்து அற்பசுகங்களின் சம்பந்தமாய் வைராக்கியத்தை உண்டு பண்ணு
கிறது. (பிறகு) அந்த அறிவு ஹரியின் கதைகளை ஸ்மரணம் செய்வதால் துக்கங்
கையெல்லாம் துரிதத்தில் நாசமடையும்படி செய்கிறது.

13

காநு சொஷுசொஷுநவிஜெஹுசொஷு
 ஸரெஃ கயாயா விஜுவா நரா யெ |
 கூஷிணொதி ஜெவொநிஜிஷுஷுதெஷா
 ஜயுவபூயாவாஜமதிஷுஜீநாடி ||

14

தடிஷு களஷாரவ ஸஜுடாது
 ஸபுரெஃ கயாஜெவ கயாஸு ஸாராடி |

பொநாஸு கிஷுசூசூஜிஸுவெ விஷயெ விரகீங்கரொதி ததம் கிஜேசூஹ
 ஸரெஃ கயாநுஷுபூசூஸுவிதஸு ஸஜிஸுஷுஜொநாஜிஷுயம் நாஸுயதெ
 கந. || ஸவவகுதாயா கயாயா பெ நரஜெஹுதாநு சொயதி தாநிதி யெ
 நரா கவிஜி ஸவவதகா தயபூநவிஜுஃ தாநுசொயுநு யெதாநுதயபூ
 ஜூகூகூவி ஸ்ரீஹரெஃ கயாயா விஜுவாந் தாநு சொயுநாஜிவி சொயுநா
 நிதி சொயுசொயுநிதி வடிஷு விஷுஜெயஜிநா தாநுநுசொயெதத
 ஹெஃ சூஜெஷு ஸாஸார நிரயபூவாநாஜிதாந் தெஷாஜாயுவபூயாசு
 தபூஹய தபூபூஸுஸஸு கதிஜிஷு காலம் வுஜெவவாஜமதி ஸுதயொ
 வாஜெஹுஜெநொயுநாபாராயெஷாந் தெஷாஜாயுஃ கூஷிணொதி கூவயத்தி
 யசு கெதாநுசொயுநிதி வாஜெவவநு வாஜுநாவாரம் மதிமபூஜெந் ஜெஹ
 யுநாவாரம் ஸுதாஜி ஸுரணா ஜெநொயுநாவாரம் || கச || ததிதி | ததஸூஜெதொஃ
 ஜெ களஷாரவ கஸுவிஸுஸு ஸஜுடாதுஃ ரகூராவஸுவஜாதுஃ
 சூஜெஷு ஸாஸாரவஜெதெஷு வபூஸுஸு தீயபூவரிஸுஜா
 கீதபூபூஸு தஸுஹரெஃ கயாஸுஸாரவகுதாந் ஸ்ரீஹரெஃ கயாஜெவொ
 ஜிஷுதெஃ கஸூகா ஸிவாய கீதபூ யயா வுஜெஷுஜா ஜெயுகரொஜெகுநி

அறியாதவர்கள், ஹரியின் கதையில் விருப்பமில்லாதவர்களாகிய (1) துக்கிக்கத்
 தக்கவர்கள், (2) துக்கிக்கத் தக்கவர்களுக்கண்டு துக்கிக்கத்தக்கவர்கள் இவர்களைக்
 குறித்து நான் துக்கிக்கிறேன். ஏனெனில் வீணான, வாக்கு, தேகம், மனம்
 இவைகளின் வியாபாரமுடைய அவர்களுடைய அபிப்பிராயக் காலஞ்சியாகிய தேவன்
 நாசம் செய்கிறானல்லவா ?

14

ஓ கௌஷார்வரே (மைத்திரேயரே) இப்பிரபஞ்சத்திற்கு நன்மையைக்
 கொடுத்தவரும் துக்கமுடையோர்களுக்குப் பந்துவும் பரிசுத்தமான கிரீத்தியு

(1) துக்கிக்கத்தக்கவர்கள்-என்றது பாகவததாத்திரிய மறியாமையால் சாமான்னி
 யமாகத் தக்கெக்கடிபவர்களாம்.

(2) பாகவததாத்திரிய மறிந்தும் பகவானுடைய கதைகளில் விருப்பமில்லாதவர்க
 ளாயின் அறிந்த இவர்களைக்கண்டு அறியாதவர்களும் ஓ நாம் அறியாமல் மோசம் போ
 னோம், இவர்கள் அறிந்தம் மோசம்போகிறார்கள் என்று துக்கிக்கிறார்களல்லவா? அந்
 னால் துக்கிக்கத்தக்கவர்களும் துக்கிக்கத்தக்கவர்கள் என்று கூறியதாம்.

உஹிதா வுஷ்ணஸு ஐவாதஸ்யஸொ
ஸ்ரிவாய நஃ கீதய கீதயகீதெஃ ||

15

ஸ விஸ்வஜநஸி திஸாயஜயெ
கூதாவதாரஃ ப்ரஹ்மீகஸகிஃ |
வகார கஜாணஸ்திவரூஷாணி
யாநீஸ்ரஃ கீதய தாநி ஹெஃ ||

16

|| ஸீஸுகஃ ||

ஸவம் ஸ ஹவாநு ப்ரஷுஃ க்ஷத்ரா களஷாரவொ உநிஃ |
புஸஸாந் நிஸ்ரயஸாயபாய தஜாஹ வஹ உராயநு ||

17

|| வெஹெத்யஃ ||

ஸாயம் ப்ரஷுஃ சவயா ஸாயொ மொகாநு ஸாயுநம் ப்ரஹ்மீகா |
கீதிஃ விதநுதா மொகெ ஹுதாநுதொயொ க்ஷஜாதஃ ||

18

கநாஹாதி த உஹிதெதி||கநு|| விஸெஷதஃ ஸ்ரீகூஷகஸெவ கயநீ
பெத்யாஸபெநாஹ-ஸஹி பொலிஸஸு ஜநாப்யம் ப்ரஹ்மீக
ஸகிஃ ஸ ஸவ ப்ரஹ்மீகஸு க்ஷத்ராஸஸு கதிவ்ரஹ்மீக
புஸஸாந் கிசுபி வத்யாநாநி யாநிவகார || கசு || ஸவநிதி புஸஸா
நிஸ்ரயஸவஸயஃ ப்ரபொஜநம் தெந ஹெதாநா ப்ரஷுஃ || கசு ||
வஹுஜாநஹெவாஹ-வஹுஃ | ஸாயுதி சுபொக்ஷஜஸவ க்ஷஜாநாயஸு

டையவருமாகிய அந்த ஹரியின் கதைகளுக்குள் ஸாரமாகிய கதையை வன்டா
னது பூவினின் மதுவைக் கிரகிப்பது போல் கிரகித்தெடுத்து எங்களுடைய
கேஷமத்திற்காகக் கூறவேண்டும்.

15

பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி பரிபாலனம் பிரளயம் இவைகளை நடாத்த சக்தி
யை வகித்தவரும் (பிரக) அவதாரம் செய்தவருமாகிய ஈசுவரன் புருஷர்களை
அதிக்ரமித்தவைகளான எந்தக் காரியங்களைச் செய்தாரோ அவைகளை எனக்
குக் கூறவேண்டும்.

16

ஸ்ரீசுகாசாரியர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு நன்மையை உத்தேசித்தே விதுரால் பிரச்னம் செய்யப்பட்ட
வரும் மகிமை பொருந்தியவரும் முனிவருமாகிய மைத்திரேயர் விதுரை
வெகுமானித்துக் கூறுகிறார்.

17

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ ஸாதுவே! உலகங்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்ய விரும்பியவரும் அதோ
க்ஷஜரிடம் மனமுடைய உம்முடைய கீர்த்தியை உலகில் விஸ்தாரப்படுத்துகிறவ
ருமாகிய நீர் நன்றாய்க்கேட்டீர்.

18

நெகதவித்ரம் சுவயி க்ஷதவபுராபணவீயபுஜெ |
 மரவந்தொநநநுலாவெந யதயா ஹரிநீஸா: ||

19

உணவஸாபாபு மவாநு ப்ரஜாஸாயநொ யத: |

ஸூதா: க்ஷெத்ர ஸாஜிஷாபா ஜாதஸ்துவதீஸுதா: || 20

ஸவாநு ஸமவதெ ந்திதும் ஸாததஸாநாமஸு ஹ |

யதீஜூநாபெஸாய வ ஜாஜிஸு ஸமவாநு ப்ரஜநு || 21

சுவ தெ ஸமவயீயா யொமஜாயொவஸுந்ஹிதா: |

விஸுஸிதூந வாகாபுரா வணபுயாஜநுபவபுஸ: || 22

தஸு சூதநம் ஸுஸுதீதீதும் உ ப்ரஸாமாதிதநுதா||க|| நெதிஸ்ரீஹரிபு
 ஜூஷித: வநதவித்ரம் சுவயி ந ஸவதி கூத: வொபுராபணஸு வீயபுஜெ||க||
 தவநித சயம் ஸூத்ருகம் சயாவ ஸொகாநுமூஹககம் தத்ராஹ—பாண
 வெபி ஸூதாவிபுவித்ரவீயபுஸு க்ஷெத்ரெக்ஷெத்ரக்ஷநவீகூதாயா ஸாஜி
 ஷாபா ஸாஸுரா யத வநவ கம் ஜாதொலி || 20 || கிஞஸவாநிதி | ஸவாநு
 ஸமவதஸுநித: உஷ்ட: கூத: யதீஜூநாபெஸாய யஸு தவஜூநொவ
 பெஸாய ஜாஜிஸு உகாராசஸுயபிவி ஸுத்ரொவபிஷ்வாநித்யபு: || 21 ||
 சுயெதி விஸுஸிதூநப: சுயெபூவிஷயொ யாஸாநா: || 22 || தத்ருஸுஷி
 லீலா வணபுயிதும் தத: பவபுராவஸூபாஹ—ஸவாநிதி உதவிஸிமெ
 ஸுஷெ: பவபுரம் ஸவாநெக வநவாஸகயம் ஸூத்ருகம் ஜீவாநா
 ஜாதாஸுஸூபா விஸு: ஸூதீய சூதாபரஜாதா ஸவாநெகவநவெதி சுநுத

ஓ விதாரே! நீர் ஈசவானாகிய ஹரிபை வேறு சிங்களையின் றிக்கிரகத்திருக்
 கிறீர். வியாசமுனிவருடைய அம்சத்திற்குண்டான தம்மிடம் இது ஒரு ஆச்ச
 ரியமல்ல.

19

வியாசமுனிவருடைய பிராதாவாகிய விசித்திரவீரியருக்கு மனைவியாக
 ஏற்பட்ட தாசியிடம் பிராஜைகளைத் தண்டிப்பவனும் மகிமைதங்கியவனுமாகிய
 யமதேவ! நீர் மான்டவிய முனிவரின் சாபத்தால் அந்த வியாசமுனிவருக்கு
 உண்டானவர்.

20

பத்தர்களுடன் கூடிய பகவானுக்கு நீர் எப்போதும் பிரியமானவர். ஏனெ
 னில் அந்த ஈசவான் உமக்கு ஞானோபதேசம் செய்ய எனக்குக் கட்டளையிட்
 டெச் சென்றாரல்லவா?

21

ஆகையால் யோகமாயையால் வீருத்தியடைந்தவைகளும் பிரபஞ்சத்தின்
 வீருஷ்டி பரிபாலனம் பிரளயம் இவைகளைப் பிரயோஜனமாக உடையவைகளு
 மாகிய பகவானுடைய லீலைகளை உமக்கு முறையே வர்ணிக்கிறேன்.

22

ஹவாநெக சூஸெஜெய சூதூதூநா விஹு |

சூதெஜூநாமதாவதூ நானாதேதுவஹகஷிதஃ || 23

ஸ வானஷ ததா ஓஷா நாவஸுஜேஸுநெகராடீ |

நெநெ஽ஸனேவிவாதூநம் ஸுபஸகிரஸுபுஷகீ || 24

ஸா வானதஸு ஸஜஷுஸகிஸஜஸதாதிகா |

ஜாயா நாத ஜஹாவா யயெஜா நிஜுஜே விஹு || 25

ஷுஷுஸுராதகம் ந கிம் விஜாவீதிவிவாஃ கூதஃ கரணாதூநா ஸகெவவி
ப்யகூதீதூலாவாதிதூஹ—கநாநாதேதுவஹகஷிதஃநாநாஜுஷுஷுஸுர
ஜிவிஜேதிவிநெபாவஹகஷிதஜதி தயா யயா ககாரபுஸுஷம் விநெநவாய
யெபும் யஸுஷெள நானாதேதி விராவஹகஷிதெ சுதவனக வனவாவீதிதிகூதம்
சூதெஜூநாமதாவதூ கஸுர கநாமதள வபெஸதி யயா சூதநம் வனகாகிஸெநா
வஸூநெஜூயா நிநுபுதபாரித்யபுஜுஃ||௨௩|| தது ப்யபிம் ரோபொஜ்வபு
ராரோஹ—அஹூம் ஸஜதி ஸவா வனஷம் ஓஷாவஷ ததாநீம் ஜுஸுராம்
நாவஸுக் கூதஃ வனகராடீ வனகவனவ ததா புகாஸத உதெகராதீ
சூதூநம் கஸனேவிவநெநே ஜுஸுராவாவெஷுஷுஷுக் வாவாதூஹ—ஸுப
ரோபாஜுஸுத்யொ யஸுஸம் ந கம் த்நெநெ யதஃ கஸுபூஷுஷுக் ஸகிபு
ஸெதி||௨௪|| ஸெதி | ஸதொஷுஷுஃ ஸாஜுஸுராமுஸாயாநாநாபாஸத
ஸதாதிகாகாயபுகாரணரூபா யயா ஸஜுஸுரோதஸுரூபம் கஸக சுஜு
ஸுஜேநாத ஸுரூபவஹயொஸாஜுதாயஸுரோதஜுஹபாநுஸஸாநாநாபாஸத
||௨௫|| காவெதி | காவபுதூகாமஸுதூ மூணய்யாம் க்ஷுவிதமூணாயாம்

ஜீவசொருபநம் பிரபுவும் பரமாத்மாவும் (பார்க்கிறவன் பார்க்கத்தக்கது)
என்ற அறிவிற்பேதங்களால் காணப்படுகிறவருமாகிய பகவான் தாம் ஒருவனாக
இருக்கவேண்டுமென்ற ஆசையை அனுசரித்தபோது ஸிருஷ்டிக்கு முன் ஒரு
வராகவே இருந்தார். 23

ஒருவராகவே பிரகாசிக்கும் இந்த பகவான் பார்க்கிறவராக இருந்து
கொண்டு பார்க்கத்தக்கவைகளைப் பார்க்கவில்லை. அடங்கிய (மாயைமுதலிய)
சக்திகளை உடையவரும் பிரபோதமுடைய சக்தியுடையவருமாகிய ஈசன் தம்மை
இல்லாதவரைப்போல் எண்ணிக்கொண்டார். 24

ஸத்தும் பார்க்கிறவருமாகிய இந்தப் பரமாத்மாவின்னுடைய காரியகாரண
சுவுருபமாகிய அந்த சக்திதான் மாயை எனக் கூறப்படுகிறது. ஒமகாபாக்கி
யம் செய்தவரே! பிரபுவாகிய ஈசுவரன் இந்த மாயையால் தான் பிரபஞ்சத்தை
ஸிருஷ்டி செய்கிறார். 25

உஹதூதாவிசுவபூணாடிஹன்கவஜையத |

காயபுகாரணகதூதா ஹதெழியமநொய |

29

வெகாரிகவெஹஜஸு தாஹஸெதுஹம் திரா |

சுஹன்தூவிசுவபூணாநொ வெகாரிகாடிஹ |

30

வெகாரிகாஸு டெவா வெ சுபூபாவிவ்ஹம் யத |

தெஜஸாநீழியாணெவ ஜோநகஜயாநி வ |

31

தாஹஸா ஹதவஸுகூபாடியத | வம் ஸ்ரீமதாதுந |

வக்ஷண்பூமக || வரதஜெவ விஹமத | புவஹபதி வெகாரிகமதி வெகா
ரிக | ஸாஸ்கிக | தெஜஸொராஜஸ | வெகாரிகாதாதிஹகாராதந ||
ந || வெகாரிகாஹதி | டெவாஸாவி வெகாரிகா | காயபுஹதா ஹத
ய || யதொயெஸு ஹித்யாயிஷாத்ஹி | சுபூபாவி வ்ஹம் ஸஷாதிவ கா
ஸொஹவதி ஜோமெநீயாணி கஜெநீயாணி வ தெஜஸாநி ராஜஸாநி
ராஜஸாநெவ ஜோநயியாநா ஸாதிசுபம் காரோஹதிதெவகார || ந || தா
ஸஹதி | தாஹஸொஹகார | ஹதவஸுகூபாஸு ஸுகூபாஹதஸு ஸஷஸு
தி | காரணம் யதஸுஷாஸு சூதநொ ஸ்ரீமம் ஸஷமணகாஸம்ஹதி ஸ்ரீ
ணஸஷாஸுகவெண பூபாவகம் ஹதபாசாஸதயா வா யா ஸ்ரீமம்ஸாநீர
சூகாஸஸாநீரம் ஸுஷெதி ஸ்ரீமத | கால | சுஷாஹகம் | ராயா துதாஹஸா
ஸாபு கதி | சுஸஸிதாஹஸ | ஸபஜாஸொஹகாராநிஸுபதம் உஹத
ந || காராதிஸம்ஸாநெவ ஹதவஸுகூபாஸு ஸஷஸு |

பூதங்கள் இந்திரியங்கள் மனம் (தேவர்கள்) இவைகளின் விகாரமுடைய
தும் காரியம் (அதிபூதம்) காரணம் (அத்தியாத்மம்) கர்த்தா (அதிதைவம்)
இவைகளின் சவரூபமுடையதுமாகிய அகங்காரத் தத்துவமானது விகாரமடை
ந்த மகத்தத்துவத்தினிட முண்டாயிற்று. 29

அந்த அகங்கார தத்துவமானது வைகாரிகம் (ஸாத்துவிகம்) தைஜஸம்
(இராஜசம்) தாமசம் என மூன்றுவகைப் படுகிறது. 29½

விகாரத்தை அடைந்த ஸாத்துவிகாகங்காரத்தினின்று மனமுண்டா
யிற்று. தேவர்களும் ஸாத்துவிகாகங்காரத்தினின்றுண்டானவர்கள். அந்தத்
தேவர்களிடம் தான் சத்தம் முதலியவைகளின் பிரகாசமுண்டாகிறது. 30½

ஞானேந்திரியங்களும் கருமேந்திரியங்களும் இராஜஸாகங்காரத்தைச் சார்
ந்தவைகளாகவே ஆகின்றன. சூக்ஷ்மபூதமான சத்தத்திற்குத் தாமச அகங்கா
ரம் காரணமாகிறது. அந்தச் சத்தத்தினின்று தனக்குக் குணமாகிய ஆகாய
முண்டாகிறது. 31½

காதுஜாயாஸயொமெந ஹவவீக்ஷிதம் நலம் || 32

நலலொரநுஸுரதம் ஸுஸுடம் விகுவுபுநீஜுஜெந்நு |
சுநியொரவிவிகுவுபுனொ நலலொரஸுஸுநிதம் || 33

ஸஸுஸு ருவிவதநுதம் ஜெஸுதிவெபாகஸு யொவநு |
சுநியொநுநிதம் ஜெஸுதிவிபுவுபுநுரஜெக்ஷிதம் || 34

சூயதாஸொ ரஸஸு காதுஜாயாஸயொமதம் |
ஜெஸுதிஷாஸொரநுஸுஸுஷு விகுவுபு ஹவீக்ஷிதம் || 35

உஸீ மஸுமுணாராயாதுகாதுஜாயாஸயொமதம் |
ஹிதாநாம் நலசூநீநாம் யபுபு வு வராவரம் || 36

தெஷாம் வராவஸுஸுயாபுபுயாஸுஸு முணாநு விபு: |

~~~~~
ஸு||௩௨|| நஸுஸுதிஸுஸுடம் விகுவுபு ருவிவாஸுஸு சுநியொவாயம்
நிபுஜெ வஸு ஸுவுபு தநுதம் ஆராவுதொததிரிதி ஜுதஸுநல
ஸஸுஸுதி ஸுபுஸு உரஸுஸுநிதம்||௩௩|| ஸஸுஜெபுதி யொவநம் புகாஸு
சுலொகஸு, காஸுசு ஜெஸுதிரிதி வரஜெண ஹவதா ஸுஸுதம் யயாவதி
தயா சுநியொந வாயுநா||௩௪|| சூயதெதி ஜெஸுதிருதி ஸு ஹணா ஹவதா
வீக்ஷிதம் ஜெஸுதிஷா சுநுஸுஷுஜெஸு||௩௫|| ஜெஸுதிசுஸுஸுதாம் வஸுஸு
தாநாம் யபுபுரஸுஸுஸு காயபு||௩௬|| தெஷாதிதி தெஷாம் காயபுஸுஸு

காலம் மாயை அம்சம் இவைகளின் சம்பந்தத்தால் ஆகாயமானது பகவா
னுல் பார்க்கப்பட்டு விகாரமடைந்தது. அதிலிருந்து ஸ்பரிசகுண முண்டாயிற்று.
அந்த ஸ்பரிசகுணமானது வாயுவை உண்டுபண்ணிற்று. 32½

ஆகாயத்துடன் கூடியதும் மிகுதியான வலுவுடையதுமாகிய வாயுவும்
விகாரமடைந்து ரூபதன்மாத்திரையை உண்டுபண்ணிற்று. அந்த ரூபதன்மாத்தி
ரையானது உலகுக்குப் பிரகாசத்தைச் செய்யும்அக்னியை உண்டுபண்ணிற்று.

வாயுவுடன் கூடிய அக்னியானது ஈசுவரனால் பார்க்கப்பட்டு விகாரமடை
ந்து காலம் மாயை அம்சம் இவைகளின் சம்பந்தத்தால் இரசமயமான ஜலத்தை
உண்டு பண்ணிற்று. 34½

அக்னியுடன் கூடிய ஜலமானது ஈசுனால் பார்க்கப்பட்டு விகாரமடைந்து
காலம் மாயை அம்சம் இவைகளின் சம்பந்தத்தால் கந்தம் என்ற குணமுடைய
பூமியை உண்டுபண்ணிற்று. 35½

மங்களசுவுருப முடைய ஓ விதாரே! ஆகாயம் முதலிய பூதங்களில் எந்
தக்காரணத்திற்கு எது காரியமோ அந்தக்காரியங்களுக்குக் காரணங்களுடன்
சம்பந்தத்தால் கிரமந்தவருது குணங்களைக் கூறுகிறார்கள். 36½

(1) அதாவது ஆகாயத்திற்கு சத்தம் குணமாகிறது. வாயுவுக்கு ஸ்பரிசம் சத்தம்
இரண்டு குணமாகின்றன. அக்னிக்கு ரூபம் சத்தம் ஸ்பரிசம் மூன்றுமாம். ஜலத்திற்கு
இரம் ரூபம் ஸ்பரிசம் சத்தம் ஆக நான்காம். பூமிக்கு கந்தம் இரம் ரூபம் ஸ்பரிசம்
சத்தம் ஆக - ஐந்தாம்.

வனதெ டெவா: கருா விஷ்ணு: காமுராயா: ஸயிம்மிந: ||

37

நாநாக்வாதுகி யாநீஸா: ப்ராபு: ப்ராஜயயொ விஹு: |

|| டெவா: ||

நஜாதி தெ டெவ வபாரவிநு

புவனதாவொவஸதாதவகுடி |

யநடுமுகெதா யதயொஹ்ஸொரா

ஸம்ஸாரபு:வம் வஹிராசுக்ஷிவணி ||

38

வடுரெ: காரடுணெ: சுநுஸாஸமபாபுநுஷம்மாசு யயாஸம்பு: யயாகுபே
உதரொதரபிகாந மண்ணாநிபு: தயா ஹி நஹஸ: ஸஷமுண: சுநாந
யாஹாவாசு வாயொஸுஸுபு: சூகாஸாநயாஹஸஸ வஹா தெஜஸஸுள வ
நடுவம்வ சுஹஸுதாநிரஸஸு ஜெஹாஸுஸெபு ஹவ்விபுரெதி வாம்: வனதெ
டெவா ஜெஹாபுவிபாநிந: விஷ்ணு: கருா: சுஸா: காமுலிம்மி விகுதி: ஜாயா
லிம்மி விசுஷவ: சுஸலிம்மி வெதநாநி விபுநெ யெஷுதெ காமுராயா
ஸலிம்மிம்||௩௭|| நாநாக்வாதி: | சுதஸுபெந நாநாக்வாசு வரஸுரஸெஸ
நா: ஸுகி யாயா: வ ஹாணரவநாயா ஜீஸா: சுஸகாஸுனொ விஹம் வர
ஜெஸுரம் ப்ராபு: ப்ரவஹா: | ஜியஸு ஸுபிபுஷ்வொ டெவாஜெஹ்ஸெவர
ஸுபு: விஸுகபுணுநீஸாஹ நிவிபுணாஹரிஜீவிரஜகீவாவ: நஜாதி ப்ரவ
ஹாநாஹாவொவஸடு சூதவகும்து தகுஹெது: யநடுமுகெதா:
யஸு வபாரவிநுஸு ஜெஹம் தலமுகெதந ஜாஸுயொ யெஷாநெ வஹி
புபுராதவனவ உதி வணி வரிதஜிணி||௩௮|| வாகு: ஸுமுஹா ப்ராபுஜா
முஸுஜிவ ஸுபிபெஷயன சூஹம் யாதரிதிஹெயாத: ஹெவித: ஹெ
ம்ஸஸுபாஜிந் சுஹிந் ஹவெஸம்ஸாரெ தாவகுயெணாலிஹதா ஜீவகொபுய:

விஷ்ணுவின் அம்சமானவர்களும் விகிருதி விகேஷபம் சேதனை உடைய
வர்களுமாகிய இந்த (மகத்தத்துவம் முதலியவைகளின் அபிமானிகளாகிய)
தேவர்கள் பலவாறாக இருப்பதால் தாங்கள் செய்யவேண்டிய காரியத்தில் சக்தி
யற்றவர்களாக இருந்து அஞ்சவிசெய்துகொண்டு (2) பரமேசுவரனாகிய பிர
புவைச் சரணமடைந்தார்கள்.

37

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓதேவ ! சரணம்புகுந்தவர்களின் தாபத்தைப் போக்குவதில் குடை
போன்ற தங்களுடைய பாதாரவிர்த்தத்தை நமஸ்கரிக்கிறோம். அந்தப் பாதாரவிர்
தத்தை ஸ்தானமாக உடைய பெரியோர்கள் மிகுந்த சம்சார துக்கத்தை
வெகு தூரத்திற் கப்பால் விரைவாகவே தள்ளுகிறார்கள்.

38

(2) பிரபுவிடம் அஞ்சவிசெய்து கூறுகிறார்கள் என்றும் பாடாம்.

பாதபடிவ்விநு ஹவ ாம்ஸ ஜீவா
 ஹவத்ருயெணாலிஹதா ந ஸஜ |
 சூக்து மஹநெ ஹவம்ஸவாஸ்யெ
 ஸாயா ஸவிஜ்ஜாத சூஸ்யெ ||

39

ஜாமுனி யதெ ஜவவஜ்ஜீவெ
 ஸஜஸுவநெஜஸுயியொ விவிகெ |
 யஜ்வஜஜெஜாஜஸரிஅராயா
 வஜம் வஜம் கீகூபவஜம் புவநா ||

40

யவஜயா ஸுதவதூ வ ஹதூ
 ஸஜஜஜைநெ ஹஜயெவயாய |

சூக்து சூக்துநெ கரணநி மஹஸவஜீம் தகெந வாநிஜேஸம் யஜி
 ஸாக் ஸஜேஸவா நமஸாதெ ஜீதெபடிவ்விநு ஹவதிவாஸெ யதாஜஹஜீம்
 விநாஸஜீநமஹநெதி யொஜீநா கதொ ஹெ ஹவநு ஸவிஜ்ஜாம் ஸஜாஸபு
 காஸாம் ஜோநஸவ்விதாரிகிவாவம் || ௩௯ || ஜோநஸாயநஜாஹம் ஜாமுனீகி
 ஹெ ஹவநு ஸுயிபஸுஜவிதா தெகவ ஜவவஜ்ஜீவெ நியெஷாநெஜீம்
 ஜஸுவநெஜவெஜஜவகூஜிவி விவிகெசஸெஜீநஸி யநாமுனி சுநெ
 ஷபநி சுவிஜெஜீவநாஸகஜீகா யாஸாஸரிதா தாஸாவராபாமா
 யா வஜீஜேவஸாநம் கீபுபவஜவதூ வஜம் தஜவதாரணவம்வெ வஹம்
 ஸம் சுதொமாமஜீநஸெவஜாநா சுவி தஜ்ஜவஸாநம் க்வதூஜா பாவ்வ
 னீத்யயஜி தகெதூவ ப்ரவிஸநி தயாஜெவா சுவிசுத உஜதாஸ்யெயுவ
 வபுபவஸுநி சுதொஜெவாநாஸிதூ க்வதூஜம் ஜீமயநீகி ஜிஷாநாவி
 ப்ராயிச || ௪௦ || நநு விஷயா க்வஷிவிதூநாம் காதஸஜீநெஷணம் ததூஹம்

ஓ தந்தையே! ஓ ஈசனே! இந்தச் சம்சாரத்தில் முன்று தாபங்களால் அடி
 பட்ட ஜீவன்கள் அந்தக்காணத்தில் சுகமடையவில்லை. ஓ பகவானே! ஆகை
 யால் தங்களுடைய ஞானத்துடன் கூடிய சரணாவிர்த்தத்தின் நிழலை ஆசிரிக்கி
 றோம்.

39

நல்ல சித்தமுடைய பெரியோர்கள் உமது முகமலமாகிய கூண்டை
 உடைய வேதங்களாகிய பக்ஷிகளால் பற்றுதலற்ற மனதில் எதைத்தேடுகிறார்
 கனோ எனு பாபங்களைப்போக்கும் ஜலமுடைய நதிகளுக்குள்சிறந்த கங்கைக்கு
 ஸ்தானமாகிறதோ, அந்தப் பரிசுத்தமான தங்களுடைய சரணமலரை நாங்கள்
 சரணமடைந்தோம்.

40

நீங்கள் சிரத்தையாலும் சிரவணத்தாலும் பக்தியாலும் சோதிக்கப்பட்ட
 மனதில் எந்தத்திருவடிபைத் தியானித்து (அதனாலேற்படும்) எவராக்கியபல

ஜகோதெந நெவராநுஸ்யெந யீரா
வ ஜனீ ததெகூஷி ஸரொஜகீடீ ! 41

விழுந்து வந்துவழி திவ்யபாசை
 கூதாவதாரவடிவபாஷாஜை தெ |
 புகழே வவெடு சாரணம் யதீச
 ஸ்ரீகாம பூயவதூதாய வவபாஷாஜை |

யஹா.நாஸஸௌஸ்தி ஷெவ ஷெஹெ
 ஶாஹலிதூஜாநாஸ ஹாணாடி |
 பாஸாஸா ஸாஹிஸா வஸதௌஸி பாஸாஸா
 வுஜேததெ ஹவஸு பாஸாஸா ||

[illegible]

முள்ள ஞானிகளாக (நிச்சலமான மனமுடையவர்களாக) ஆகிறார்களோ அந்தத் திருவடிமலரை நாங்கள் சரணமடைகிறோம். 41

ஓ ஈசா! எந்தப்பாதாம்புய மானது ஸ்மரணம் செய்தமாத்திரத்தில் தன்னுடைய பக்தர்களுக்கு அபயத்தைக் கொடுக்கிறதோ, பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி பரிபாலனம் பிரளயம் இவைகளுக்காக அவதாரம் செய்த அந்த உமது பாதாம்புயத்தை நான் சரணமடைகிறேன்.

42

ஓ தேவ! உபகரணங்களுடன் கூடியதும் பொய்யானதுமாகிய தேகத்தில் என்னுடையது நான் என்று ஏற்பட்ட கெட்ட ஆக்கிரகமுடைய மானிடர்களின் சரீரத்தில் வசிப்பவராயினும் உமது எந்தப் பாத கமலமானது அவர்களுக்கு வெகுதூரத்தி லிருக்கிறதோ ஓ பகவானே அந்தப் பாதகமலத்தை நாங்கள் சரணமடைகிறோம்.

43

தாபாசஸபுத்திலிரகஷிலியெபு
 வராவஸுதானுபுநஸு வரெஸ |
 சுயொ ந வஸுதூராமாய நடுந
 பெ சுவதூநுநாஸவிநாஸயுகூநா: ||

44

வாநெந தெ டெவ சுயாஸுயாயா
 புவபுலுதூவிஸதாஸயா யெ |
 வெராமுஸாரம் புவதியஸு வெராயம்
 யயாஸுஸாபீயாரகூணயிஷு ||

45

ஹம் தாமிதி | ஹெவரெஸரீயாமி யம் தம் சுஸபுத்திலிவபுலிபுநெவெ
 நிதிபெய் ஸபதம் வராவஸுதம் துருஸீவாகுஷ்டம் சுனஸும டெநாயெஷா
 தெ ய உபதூஸுனி தெ சுயொசுதவனவாவாகுஷ்டமஸூதித்யபு: நடுநம்
 தாஸபஸுனி வா வெதி புவலிபெதெஸுஷாம் ஸம்ஸிஸுசுதம் புந
 ஸூவ காமிதூஹ ஹெ உராமாயெ துசுவதவபுநாஸொ மநம் தஸு
 விவாஸொ விஸு: தஸு அகூஸூராவாபெஷாதெ டெகுவீவா சுயநாதினி
 சொஸரீநா உத்யபு: தாஸுஷகாமிதி விவாஸகூஸூ உதுகாராம் தாடி
 ஹவயநம் யசா வனவா ஹுதாஸுதாந் நடுநமேநுதாநெவ வஸுநீதி
 பொநிநாஸுதம் மரீவாவெஹரிசுயா ஸுவணாம் ஹவாசு ஹுதிஸுதிவி
 தெஷாம் ஸுதூரீதி ஹவம் சுதூவயஉதி வ அகூஸூரீதி வ வாராஸூரீதி
 தாபாயம் வபுஸு விஸெஷணம் அகூஸூரீதி வயஸுநாமபுஸுதாந் ராமதூதி
 ஹவஸுநீத்யபு: || சச || வனததெவஸுடயதி வாநெநெதூதி அாஸூம்
 வாநெநெதி ஹெடுவ தெ சுயாபுதஸூராவாநெந புவபுலிபா ஹுதாயெ
 திபுதூனம் சுரணாஸு வெராமு ஸாரொஸவம் யஸுதம் அஸூ சுநநந
 ரதெவ சுசுணயிஷு வெசுணுதொகம் யயா யயா வஸுபுயீயம் பூவ
 வனம் || சடு || சுயெதி சுயஸஸூராமபுஸூம் டெதூதயதி சுவரெகூதநிஸு
 ஸிபு ஸரீயி: உநஸம் டெஸுபு: ஸ வனவயொம் உவாயம் தஸு வநெந

மாயைக்குப் பிரபுவும் பெரியோர்களால் தோத்தரிக்கத்தக்கக் குணமுடை
 பவருமாயே பிரபுவே! இழுக்கப்பட மனமுடையவர்கள் உம்முடைய பாத
 கின்னியாசத்தின் விலாசத்தினது சோபையுடையவர்களாகிய பக்தர்களை நிச்சய
 மாகப் பார்க்கிறவர்களாகார்கள்.

44

ஓ தேவ! உம்முடைய கதையாகிய அமுதத்தைப் பானஞ்செய்ததால் விரு
 த்தியடைந்த பக்தியால் நிர்மலமான மனமுடையவர்கள் எவர்களோ அவர்கள்
 வைராக்கியத்தை அடைந்து உடனே வைகுண்டத்தைக் கிரமப்படி விரைவாக
 அடைகிறார்கள்.

45

கயாவரெ வாதவரையியொழ

வயெந ஜீகா புகுதிம் வயிஷ்டா

கவரெவ யிரா: வுருஷம் விசுனி

தெஷாம் ஸ்ரேஷ்டாந து வெவயா தெ ||

46

ததெ வயம் யொகவிலிஸுக்ஷயாடி

கயாவிலிஸுஷ்டாஹிவிராத்தனியபுக்

வவெபு வியுக்: வுவிஹாரதனம்

ந ஸகூலவததிஹதபுவெ தெ ||

74

ஜகாநயொததம் கவரெவ ப்ருவிசுனி தெஷாம் ஸ்ரேஷ்டாந ஸ்ரேண ரொக்ஷ
ஸுராக் தெதவ ஸெவபா கவநாயாவெநெவ ரொக்ஷம் ஸெவாஸுதம் மர-
பாக்ஷதயாஸ்ருவணாஹிர-புவாஃ சுஹம் ரிதாயிஷ்டாநாநாம் து ந கயம்வி-
திநி ஹவம்||சக|| ததெவம்வஸுக்ஷா ப்ருபுபெநெ வதாநிபு: ததிநிஹெருடி
ததஸாதெ வயம் கவீபாவயம் பஸாநொகாநாம் விலிஸுக்ஷயா கயாநுஸு
ஷ்டாம் த்ரிவிராத்தனியஸுதாநிபு: ஸவாவெ: சுதவனவ விராஜஸுதாவக்யாததி
யுக்ஷாஸுதா: யபுபு: ஸுஷ்டாம் ததஸுஷ்டவஹாரதனம் கீயொவகரணம்
ப்ருஹாணம் தெ துஷ்டம் ப்ருதிஹதபுவெ ப்ருதிஹதபு: ஸபெபுயிதம்
ந ஸகூலம்: சுதஸுநம் வக்ஷம்: வாரிபெஹீதி த்ருபாணாம் ஸ்ரோகாநாம் வதா-
யெபுந சுநயம்||சக|| சுஸாயிபுபெவ ப்ருபவயிதம் காயபுஸு வெவவித்ரு-
ரோஹம்: யாவதிநி! ஹெ சுஜகாவெ ஹொஜநகாவெ தததவஸரெ வலிஹா
ம் யாவதகவெந தெ துஷ்டம் ஹாராஸெபபுபாடி யயா யெநப்ருகாரெண
வயம் வா சுஹரீபாஜக்யா: சுஹரீபாஜெதநெந சுஹரீ த்ரேஷ்டாகெரெஸுபெபு-
ண து ஹொமஸுமெவெத்யுக்ஷம் யயாபெநப்ருகாரெண உவபெஷாம் தவ
வகெவொகா உதிவாஹெ வ ஜீவாஉத்யபு: உரெ ஜீவாயத்ரு விக்ஷா சுந-
பு

அல்லது மற்றுமுள்ள சில தீரர்கள் தங்களுடைய மனதின்ஸ்திரத்தன்மை
யாகிய வலுவான உபாயத்தால் வலுவுள்ள பிரகிருதியை வென்று புருஷனாகிய
உம்மையே அடைகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சிரமமுண்டாகிறது. (சிரமத்தால்
மோக்ஷமுண்டாகிறது) உம்முடைய ஸேவைவால் சிரமமுண்டாவதில்லை (சிரம-
மின்றி மோக்ஷமுண்டாகிறது).

46

ஆகையால் உம்மால் மூன்றுகுணங்களைக்கொண்டு உலகங்களை விரிவுநீட்டி
விரும்பிச்செய்யப்பட்ட உங்களைச் சார்ந்த நாங்கள் யாவரும் இப்பொழுது அந்த
குணங்களால் பிரிந்தவர்களாக இருந்து தங்களுடைய கீரீடைக்கு ஸாதன
மாகியதை (பிரம்மாண்டத்தி) தங்களுக்குக் கொடுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்க-
ளாக இருக்கிறோம்.

47

யாவடி ஹிம் தெஜ ஹராஜ காஹே

யயா வயா வாநஜஜா யது |

யயொஸ்யெஷாம் த ஜஜெ ஹி ஹொகா

வயிம் ஹரஜெஜநஜஜைநதிஹா: ||

48

கவம் நவஸுராணாஜிவி ஹாந்யாநாம்

கதிடவ்ய சூடி: பஸுரஸுஷ: பஸுராணா: |

கவம் டெவஸகூரம் மஸுண கஜெயொநள

ரெதவ்யஜாயாம் கவிஜாடிஜெஜ: ||

49

ஹா: நிவிடவ்யா: ய அா கவிதகடா: நிஸாஸயா உத்யுட: ஹவம் ஸாதஸவா
ஸாகம் உ வவிலம்ஹம் ஹரஜஸுண: கஹஜெனி தயா உ ஸு-தி: தாவனதா
டெவதாஸுஷா கஸிநி ஜெகூணடவெ ப்ராபா தஸுநா விவாஸாஹா
ஜெநாஜிசு தாவனவ ஜெபுவஹாயதத்நம் ப்ராநீஹி யவ்விநி ப்ராதிஜி
தா கஹஜெஜெகி||ச|| கிநகவாடிவஸு கவபாஸுக்ஜெஷாம் உ காயெடா
வாய்நா ஜீவாநாம் வுதி: வரிகவநீபெதூஹம்: கம் ந உதி ஸாந்யா
நாம் காயடாணாம் ய அா கடுநதீத்யுநய: காரணா ததுஹெதா: கதிடவ்ய
கவிக்ய: ஸுரஸுஷாயிஷாதா பஸுராண: பஸுராதந: வனதஸுபவபாடி
யவதி கவிதி ஹெடெவ கஜெவனவகா மஸுணாநாம் ஸதூஜீநாம் கஜெணாம் ஜநா
ஜீநாஹ பொநள காரணஹதிதாபாம் கஜாயாம் ஜநாஹிதாடாம் ஸகூரம்
ஜாயாயாம் கவிஸவடூஜம் ஜெகூரஹம் ரெத: ப்ராபம் சூடிபெநிஹிதவாந
வீத்யுட:||ச|| ததஉதி | தத: ஹெ சூதநி ஸதஜெவா: ஜெஹாடிபொ
வயம் யடிபெடி யதபொஜெநம் வவஹிவிஜெ தெதவ கிங்காயடா கரவாஜெ ஸுஷி
ஜிதி வெததூஹம்: ஹெ டெவ கம் ஸவகூ: வ்யம் ஜூநம் ஸகூரம் ஸஹ
நொஸாகம் வரிஜெஹி ப்ராப கீடிஸாநாம் ந: கவநம் ஹாணாஹத

ஜன்மமில்லாத ஓ பிரபுவே! நாங்கள் அந்த அந்தச் சமயத்தில் தங்களுக்கு
பாகத்தை முழுவதும் எவ்விதம் கொடுப்போம்? எவ்விதம் நாங்கள் அன்னத்
தைப்புசிப்போம்? இந்த ஜீவன்கள் இடையூறின்றித் தங்களுக்கும் எங்களுக்கும்
பாகத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு எவ்விதம் அன்னத்தைப் புசிப்பார்கள்? 48

கூடஸ்தரும் புருஷரும் புராணருமாகிய தாங்கள் காரியத்துடன் கூடிய
தேவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் ஆதியிலிருப்பவராக ஆகிறீர்கள். ஓ தேவ! ஜன்ம
மில்லாத நீரே குணங்களுக்கும் கருமங்களுக்கும் காரணமாகியதும் ஜன்மமில்
லாததுமாகிய மாயையிடம் மகத்தத்துவரூபமானபலத்தை ஸ்தாபித்தவராகிறீர்?

ததொ வயம் ஸதஜுவா யதஸௌ

ஸஸூவிஜ, தூநு கரவாஜ கிஞை |

கவம் நஃஸூவகஷம் வரிஜெஹி ஸகூர

ஜெவ க்ரீ யாஸௌ சவநமூ ஹாணாடி ||

50

ஐதி ஸ்ரீஜாமவதெ துதீயஸஸௌ வஹஜொய்யாயம்.

|| ஜெஜெதுயம் ||

ஐதி தரவாம் ஸஸகீநாம் ஸகீநாஜஸஜெது வம் |

புஸூவா ஜொகதஜூணாம் நிஸாஜ மகீஜீஸூரம் ||

1

காமுஸஜீதூஜா ஜெவீம் விஸூவகீஜூரூகஜம் |

சூயொவிஸதி ததூநாம் மணம் யாமவஜாவிஸக ||

2

வஸவாநமூஜொ யெஷாம் ந ஐதேகம் வஜம் க்ஷபுஜதஜூந க்ரீ யாஸகி
ஜூரஜெவ வயம் ஸுஷுள க்ஷரீம் நாமூபெதுயம் || ௫ ||

ஐதி ஹவாயுஜீவிகாம் வஹஜொய்யாயவ்யாவ்யா.

ஷஜெஷ ஜெதஸ்ஸூரா விஜெஷுஷுஷிஜாஹ விராடநொம் |

கயிஜெஷாஜி ஜெஜகதஜெது வ ஹவதுது ||

ஐதீகி ஸஜெவ ாஸூரம் கஸஜெது க்ஷிஜிக்ஷா ஸகீநாம்ஸிதாநாம்
புஸூவா நஷம் ஜொகதஜூம் விஸூரவநாயாஸாம் யஜா புஸூவஜீவொ
வகரணாநாம் ஸஸகீநாம் ஜெஜாஜீநாம் மகிம்ஸிதம் நிஸாஜ ஜுஷூரம் || ௬ || கா
யெதி ததூநீம் காமெந ஸஜூ உஜொயொயஸூரம் யஜா கமயதி க்ஷாஹ

ஆகையால் ஓ பரமாத்மாவே! மகத்தத்துவம் முதலிய காங்கள் எதற்காக
உண்டானோம். தங்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டும். ஓ தேவ! உம்மிடமே
அனுக்கிரகத்தை யடையும் எங்களுக்குத் தாங்கள் தங்களுடைய சக்தியுடன்
தங்களைச் சார்ந்த ஞானத்தையும் சிருஷ்டிசெய்வதற்காகக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

6-அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

உருக்கிரமனாகிய அந்த ஈசுவரன் சேராமலும் மறைந்துபோயு மிருக்கும்
உலக அமைப்புடைய தன் சக்திகளின் நிலையைப் பார்த்து, அப்பொழுது கால
த்தால் அறிவுடையதும் பிரகாசமுள்ளதுமாகிய சக்தியைத் தரிசித்துக்கொண்டு
இருபத்துமூன்று தத்துவங்களின் சமூகத்திற்குள் ஒரு சமயம் பிரவேசித்தான்.

வெரநாபுவிஷ்டா ஸ்வாஸெஷ்டாருவெண தம் மண்டி |
 லிணம் ஸம்யொஜயாஜாவ ஸ்வஸ்து வுபொயயது || 3
 ப்ருஸுலகஜா றெவெந துயொவிஸ்திகொ மணம் |
 பெரிதொஜநயது லிஜா துலிரயிவெருஷ்டு || 4
 வரெணாவிஸதா ஸ்விநா துயா விஸுஸுஜணம் |
 வுக்ஷாஹாநொநுஜாவாடி யஸிநு மொகாஸுராஅரா || 5
 ஹிரணயஸுபுருஷஸுஹஸுபரிவதுராநு |
 சுணகொஸ உவாஸாஸு ஸவதுஸதொவஸுஹிதம் || 6

யகி ஸுசாயுணிகி வா காவஸுஜா புகுகி: றெவீநொதந ஸீலாஹாம்
 ஸகிஸிஸுதந உருகுகி: புகுதுஸஹ துயொவிஸதி தகூநாம் மணம்
 ஸகி-ஹம் யம்வடாவிஸக கனயுரிதயா ப்ருவிஷ்டு || ௨ || ஸஹி | வெஷ்டா
 ருடுவெண சூயாஸுஸுஹ தம் மணம்நுபுவிஷ்டுஸுஹவாநு ஸுஹம்
 மஹம் கடுகெஷ்டாநியாம் ஜீவாநாம் ஸுஷ்டிம் வா ப்ருபொயயது ஸந் லிணம்
 நாமா || ௩ || ப்ருஸுஹி | றெவெநெஸுரெணெகி நிபஞ்சுக்ஷுமதுதெ ப்ரு
 ஸுஹம் கடுகி யாஸுதிபுஸு ஸதுயொவிஸதிகு துயொவிஸதெமுகுணம்
 றெவெந பெரிதஸுநா துலிரம்ஸெ: சுயிவருஸுஷ்விராஷெஹிஜநயக
 || ௪ || ஜநநெவாஹ வரெணெகி | ஸ்விநா விஸதாவரெணெஸுரெண விஸு
 ஸுஜிணிகி விஸுஸுஜாம் தகூநாம்மணம் சுநொநுரிதரெதாம் ஜாதயா சு
 ஸெந வுக்ஷாஹ வரிணதம் ஸவதுதநா யஸிநு வரிணாநெ அராஅரா
 மொகா: ஸுதா || ௫ || ஹிரணய ஹிபொயிபுருஷ ஹதுகம் ஸ வுரு
 ஷம் சுணகொஸ ப்ருஹாணெயெ சுஹம்ஸாயிஸுஸெஷ்டுஷெவருவ

கிரியாசக்தியுடன் இருபத்து மூன்று தத்துவங்களில் பிரவேசித்த அந்தப்
 பகவான் மறைந்துபோன கருமத்தை விளக்கப் பலவிதமாக விருந்ததை ஒன்று
 சேர்த்தார். 3

ஈசுவரனால் விளக்கப்பட்ட கருமத்தையுடைய இருபத்துமூன்று தத்துவங்
 களும் (ஈசுவரனால்) பிரேரணை செய்யப்பட்டு அம்சங்களால் கிராட்சரீரத்தை
 உண்பெண்ணிற்று. 4

பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கும் அந்தத்தத்துவங்கள் தங்களிடம் பிரவேசித்த
 ஈசனால் தங்களுடைய அம்சத்துடன் பரிணாமத்தையும் அடைந்தன. அந்தப்
 பரிணாமத்தில் சராசரப்பிரபஞ்சம் யாவும் இருக்கின்றன. 5

சுவர்ணமயனாகிய அந்த கிராட்புருஷன் பிர்மாண்டத்தின் மத்தியில் ஜலத்
 தில் (இருக்கும்) அநேக ஜந்துக்களுடன் வெகு வருடம் வரையில் வாசஞ்
 செய்தார். 6

ஸ வெவ விஸ்வஸுஜாம் மஹேஷா ஹேவகஷோதஸகூடோந |
விஸ்வஸுஜாதநாதாநகேகயா ஷஸயா த்ரியா ||

7

ஊஷ ஹஸுஷஸக்யாநாதாதாஸஃ வராதாதநஃ |
சூஷோரவதாரொ யத்ராஸள ஹிதத்ராஜோ விஸாவுதெ ||

8

ஸாயுதாஸுஸாயிஹிதஸு ஸாயிஹேவ ஹி த்ரியா |
விராட்டாணொ ஷஸவிய ஊகயா ஹுஷயெந வ ||

9

ஸுஹிதஃ ஸஹிதஸுஷ ஸநவஸுதாமவாஸஸு || ஸஹித ஹேவஸுதஃ கஷே
ஸுதஃ சூதஸுதஃ தகத்யவாந ஹேவகஷோதஸகூடோந விஸ்வஸுஜாம் ஹேஷா
நாம் ஸஹேமஹுஃ காயுதாநவொவிராட் விஸ்வஸுஜாவிஸாகாரொணாதநா
சூதாநகேகயாஸயாத்ரியாவ ஹிதவாந ஹேவஸுதஃ | ஜோநஸுதஃ தயா
ஊகயா ஹுஷயாவஹிஹேவதநுரூபெண கஷேஸுதஃ த்ரியாஸுதஃ தயா
ஸயா ப்ராணரூபெண ப்ராணாடியா வஹவாயவஃ | நாமஃ கஷேஸுதஃ க
கொஹேஷவதேதாயநாஜப ஹிதஸுதஃ ப்ராணாஷிஷு வஹ ஊவா
வஸுதஹேஷெந ஷஸவியஃ ப்ராணாவஹி சூதஸுதஃ ஹேஷுஸுதஃ தயா
சூதாஸுதாஷிஹேஷெந த்ரியா ஊவா விஹாம க்ஷதவாநித்யயுஃ || ௭ || ஊவா
விஹாமஸாஸுதாய தஸுதாஸுதாஸுதாஹ — ஊஷஹி | சூதஹிதேவதார
ரூபவஹஷஃ வராதாதநஃ ஸுஷஸக்யாநாம் வுஷிரூபொணாம் ப்ராணி
ணாம் சூததஃஸக்யாநொ ஜீவஹிதவதாரகொகூதஃ யத்ராஸெ தஸுதாநாரா
யணாவிஸுதாவாஸிப்யாபெண || ௮ || ஸஹேவவிஸ்வஸுஜாஸிதாஷி வஹிதஸுதா
காயுதம் விஸுதொகி ஸாயுதாஸுதஃ கயுதாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதாஸுதா
தஃ விராபிதி ஸஹித்யொஜி || ௯ || கயுதாஸுதாஷிஹேஷ ப்ராணயிதஸுதாஹ

பிரபஞ்சத்தை விருஷ்டிசெய்யும் தத்துவங்கள் உண்டுபண்ணிய ஞான
சக்தி கிரியாசக்தி ஆத்மசக்தி இவைகளையுடைய அந்த (1) விராட்புருஷன் பிர
பஞ்சவடிவமான சரீரத்தால் தன்னை ஒன்றாகவும் பத்தாகவும் மூன்றாகவும் பிரி
த்தான்.

7

இந்த விராட்புருஷன் பரமாத்மாவின் ஆதி அவதாரம். பிராணிகளுக் கெல்
லாம் ஆத்மாவும் அம்சமுமானவன். இந்த அம்சத்தில் பூதங்கள் இருக்கின்றன.

விராட்புருஷன் அத்தியாமத்துடன் கூடியவனென்றும் அதி பூதத்துடன்
கூடியவனென்றும் அதிதெய்வத்துடன் கூடியவனென்றும் மூன்றுவிதமாக இருக்
கிறான். பத்துவிதமான பிராணனாகவும் இருக்கிறான். இருதயத்தால் (சைதன்னி
யம்) ஒன்றாகவும் ஆகிறான்.

9

(1) விராட்புருஷன் ஞானசக்தியால் சைதன்னியமாகவும் கிரியாசக்தியால் பிராணன்
முதலிய ஐந்தும் அவ்வைந்தின் விருத்திகளாகவும் ஆத்மசக்தியால் ஆத்யாத்மிகம் முதலிய
வைகளாகவும் பிரிவைச்செய்தான் என்பது கருத்து.)

வரது விஸ்வரூபஜாதீஸா விஜிதாவிததயொக்ஷஜ்ஜி |
 விராஜதவக்தே ந தெஜஸெஷாந விவருத்யே ||

10

சுய தஸூவிதவஸூ சுதி வாயதநாநி ஹ |

நிரஸிஷ்ணெ ஷெவாநாந தாநி நெ மததஸூரணம் ||

11

தஸூநிராஸூந நிவிபூநா நொகவாநொZவிஸதூடி |

வாவா ஸூநஸெந வதவூந யயாஸள ப்ரதிவடிதே ||

12

நிவிபூநா தாநா வரூநொ நொகவாநொZவிஸதூடி |

ஜீஹ்யாநஸெந வ ரஸாநயாஸள ப்ரதிவடிதே ||

13

ஸூரணிதி விஸ்வஸூஜிந தகூநாந யாவஸி வினெஜி ஹராஜிகாஹதூடி விஜி
 விதா ஸூரந வனஷாநதகூநாந விவருத்யே விவிபவூதிநாநாயஸெந தெ
 ஜீஸாவிததூ சுதவசு வனவா சுரிஷாஜீதூநொவிதவாந | யஸூ ஜூநயி
 னவநதி ஸூநதேஃகா|| சுயேதி ஹகூரூ ப்ரவிஜள சூபதநாநாஸூரஜீநி
 ஷெவாநாஜீதூநாந நெ ஜீதே ஸூரணம் || கக || சூபதநாநெவாஹ—சஸூ
 தூடிநா சஸூதி தஸூவிராஜி சுடிவாஸூந நிவிபூநா தம் சுயாநொக
 வானொழிஸதூந ஸஸூநா ஸூநஸெந ஸூகூராவாநாஸஹாவிஸகப்ரவிஷ
 வாந சுஸாஸீவ யயா வாவாஸூவூ ப்ரதிவடிதே ஸஸூஜூரதீத்யயடி
 தயாஸெநி ஸவபூதிநிவிபூநா தடிஷாநா சுஜூடி ப்ரயஜாநதயிநெ
 வதம் வாமாஜீந்யம் துத்யாந தயூராத ப்ரதிவதூயிவருதம் வனவஜூத
 ரதூரவருஹநீப்யுகட|| நிவிபூநிதி தாவூயிஷாந ஜீஹாரஸநெநீப்யுகட||

சகனாகிய அநோக்ஷஜன், பிரபஞ்சத்தை விருஷ்டிப்பவர்களின் விஞ்ஞா
 பனத்தை ஸ்மரணம் செய்துகொண்டு இவர்களுக்குப் பலவிதமான விருத்திகள்
 கிடைக்கக்கருதித் தன் தேஜஸால் விராட்புருஷனைக் குறித்து ஆலோசனை
 செய்தான்.

10

இவ்வாறு பகவான் ஆலோசனைசெய்யவே தேவர்களுக்குச் சில ஸ்தானங்க
 ளுண்டாயின. அவைகளைக் கூறுகிறேன்; என்னிடம் கேள்.

11

அந்த விராட்புருஷனுக்கு முதலில் வாய் உண்டாயிற்று. லோகபாலனாகிய
 அக்னிபானவன் ஜீவன் எதனால் சொல்லக் கூடியவைகளைச் சொல்லுகிறானே
 அந்தவாக்கு என்ற இந்திரியத்துடன் தன் அம்சமாகிய அந்த ஸ்தானத்தை
 படைத்தான்.

12

பிறகு அப்புருஷனுக்கு மோவாக்கட்டை உண்டாயிற்று. லோகபாலனாகிய
 வருணன் ஜீவன் எதனால் ரசங்களை அறிகிறானே அந்த ஜிஹ்வை (நாவு) என்ற
 தன்மைசமான இந்திரியத்துடன் அந்த ஸ்தானமடைந்தான்.

13

நிலிபுநெ நு சுஸிநள நாவெஹரொராவி துராவடி |

புரணெ நாவெ ந வஸஸு ப்ருதிவத்யபுதொ ஹவெசு || 14

நிலிபுநெ சுசுஷணி சவஷா நொகவாநொZவிஸதடி |

வசுஷாநாவெ ந ரவிவாணா ப்ருதிவத்யபுதொ ஹவெசு || 15

நிலிபுநாநுஸு வஜாணி நொகவாநொZநிநொZவிஸசு |

புரணெ நாவெ ந வஸஸுபு யெநாவள ப்ருதிவடிநெ || 16

கணபாவஸு விநிலிபுநள யிஷுணு வு விவிஸுபிபுஸு |

புரொடுகுணாநாவெ ந வஸஸு விலி யெ ந புவடிநெ || 17

கவஜஸு விநிலிபுநு விவிஸுபிபுஷுநொஷயீ |

காவெ ந ரொஷி கணு யெநாவள ப்ருதிவடிநெ || 18

~~~~~
கந || நிலிபுநெ நு கிஹரெவிபுராஜி நாவா வுடுநிலிபுநெ நுபுதொயெந ||

கச || நிலிபுநெ நு கி கவஷா சுஜித்யு || கந || நிலிபுநாநிபு புரணெநெதுஸு

புரணெநெதுஸு ராவிநாகுமிதி யெநெதுபு || கச || கவவஜபு ஷெயீ

ரொஷபு || கவமிதி யெநெது வ ஸாநெஷெ ந விஷய உய கணு || வஸபு

பு துதாய நாவெஷெஷெவதா ஷெஷெது கி தித்யெவஷாபுதா || கஅ ||

ஹரியாகிய விராட்புருஷனுக்கு முக்குண்டாயிற்று. அசுவினீதேவர்கள்

ஜீவன் எதனால் வாசனையை யறிகிறானோ அந்தத் தன்னம்சமான கிராணேந்திரி

யத்துடன் அந்த ஸ்தானமடைந்தார்கள். 14

விராட்புருஷனுக்கு நேத்திரங்களுண்டாயின. லோகபாலனாகிய ஆதித்தி

யன் ஜீவன் எதனால் ரூபங்களை அறிகிறானோ அந்தத் தன்னம்சமான சசுஷுச்

என்ற இந்திரியத்துடன் அந்த ஸ்தானமடைந்தான். 15

இந்த விராட்புருஷனுக்குச் சருமமுண்டாயிற்று. லோகபாலனாகிய வாயு,

ஜீவன் எதனால் ஸ்பரிசத்தை அறிகிறானோ அந்தத் தன்னம்சமான பிராணனு

டன் (துவக்கு என்ற இந்திரியத்துடன்) அவைகளை அடைந்தான். 16

அந்தப் புருஷனுக்குச் செவிகள் உண்டாயின. திசைகள் ஜீவன் எதனால்

சத்தத்தின் சித்தியை அடைகிறானோ அந்தத் தன்னம்சமான சுரோத்திரம் என்ற

இந்திரியத்துடன் தன் ஸ்தானமாகிய செவிகளை அடைந்தன. 17

இந்தப் புருஷனுக்குத் துவக்கு உண்டாயிற்று. ஓஷதிகள் எதனால் ஜீவன்

தினவை அறிகிறானோ அந்தத் தன்னம்சமான ரோமங்களுடன் அந்த ஸ்தான

மடைந்தன. 18

ஜெஷ்டம் தவஸு விநிவிபூநம் ஸ்யயிஷ்டம் க உவாவிஸக் |

ரெதஸாஸெந யெநாவஸாவாநதம் ப்ருதிவடிதெ ||

19

முஷ்டம் வுஸஸெந விநிவிபூநம் திரெத்ரா யிஷ்டம் ஸஜாவிஸக் |

வாயுநாஸெந யெநாவஸ விஸமுஷ்டம் வத்ரிவடிதெ ||

20

ஹஸ்தாவஸு விநிவிபூநாவிந்ரூஷ்டம் வத்ரிராவிஸக் |

வாத்யுயாஸெந வுஸஸுஷ்டா யயா வுத்ரி ப்ருவடிதெ ||

21

வாஹாவஸு விநிவிபூநா ஸ்யயிஷ்டம் விஷ்டுராவிஸக் |

மத்ரா ஸ்யாஸெந மஜ்வஸம் யயாவஸ ப்ருதிவடிதெ ||

22

ஹரத்யம் வாவஸு நிவிபூநம் வத்ரி யிஷ்டஜாவிஸக் |

உதஸாஸெந யெநாவஸ வித்ரி யா ப்ருதிவடிதெ ||

23

ஜெஷ்டிரிதி | க்ஷெஜாவதி || ௧௯ || ஹஸ்தாவதி | ஸு: வதி: ஸமுஷ்டவதி: வாத்தியா சூயவிக்ரபாதிஸத்ரா வுத்ரிஜீவிகா || ௨௦ || ஹரத்யிரிதி | வித்ரியா ஸங்க்ஷாதிருவாடி || ௨௧ || சூத்ராநிரிதி | கஸு நிவிபூநாத்ரா ந உஹாகாரம் க்ஷிரிதிதெ நெநெத்யூலிராமொருபு: கடுணா கஹ ப்ருக்ரூகத்யு

இந்த விராட்புருஷனுக்குச் சிசுநம் (ஆண்குறி) உண்டாயிற்று. பிரஜாபதி எதனால் ஜீவன் ஆனந்தத்தை அடைகிறானோ அந்தத் தன்னம்சமாகிய ரேதஸ் ஸுடன் தன் ஸ்தானமடைந்தான்.

19

இந்த விராட்புருஷனுக்குக் குதம் (மலமோசனஸ்தானம்) உண்டாயிற்று. மித்திரன் எதனால் ஜீவன் (மலத்தின்) விமோசனத்தை யடைகிறானோ அந்தத் தன்னம்சமான பாயு என்ற இந்திரியத்துடன் தன் ஸ்தானமாகிய அதை அடைந்தான்.

20

இந்த விராட்புருஷனுக்குக் கைகள் உண்டாயின. சுவர்க்கலோகத்திற்குப் பதிபாகிய இந்திரன், எதனால் புருஷன் ஜீவனத்தை அடைகிறானோ அந்தத் தன்னம்சமான வியாபாரத்துடன் அவைகளை யடைந்தான்.

21

இந்தப் புருஷனுக்குப் பாதங்களுண்டாயின. விஷ்ணுவானவர், எதனால் ஜீவன் செல்லவேண்டிய ஸ்தானத்தை அடைகிறானோ அந்தத் தன்னம்சமான கதியுடன் தமது ஸ்தானமாகிய பாதங்களை அடைந்தார்.

22

இந்த விராட்புருஷனுக்கு இருதயம் உண்டாயிற்று. சந்திரன், எதனால் ஜீவன் விகாரமடைகிறானோ அந்தத் தன்னம்சமான மனதுடன் தன் ஸ்தானமாகிய இருதயத்தை அடைந்தான்.

23

வஸுவிஸ்தாஸ்ய விநிவிபுநா வாலீஸொயிஷ்டாவிஸக் |
வொயெநாஸெந வொஹவ்யுதிவத்தியபுநொ ஹவெச || 24

சூதூநம் வாவஸு நிவிபுநநலிசாநொவிஸதூடி |
கடுணாஸெந யெநாஸௌ கதபுஷம் வுதிவடிதெ || 25

ஸதூம் வாவஸு விநிவிபுநம் கஹாஸு யிஷ்டாவிஸக் |
விதெநாஸெந யெநாஸௌ விஜூநம் வுதிவடிதெ || 26

ஸீஷ்டாவிஸு டுளயபுரா வடிநம் வம் நாவொஸுடிவடித |
மாணாநம் வுத்யொ யெஷு வுதீயதெ ஸுராடிய || 27

சூதூநிகெந ஸதெந நிவம் டெவாஃ வுபெழிரெ |
யராந் ரஜஸூவாவெந வணயொ யெ வ தாநநம் || 28

.....
பிதி கியா || 29 || ஸதூதி | ஸதூதி வஸுவிதபொஸெந நிஷ்டுஸு
கஹாஸு உதிஷ்டா விதெந வெதநயா || 30 || தெநொகொதூதிஹ-
ஸீஷ்டுதி பெஷுடிள ராடிஷு வுதயம் வரிணாரீம் ஸுராடியம் டெவா
டியம் || 31 || வனதெவ வுபாயபதி அஸுடி | சூதூநிகெநெதி சூதூநி
கெநொடிதெந ஸதெந மாணெந வணயுவஹாஸுதி யாதொஃ வண
தெ வாமாநிநாவுஹாஸுதி வணபு கெஷுடி | தாநுஷு
நநம் தடுவகரணஹுதா யெவாடியஸெவியரா வுபெழிரெ || 32 ||

இந்தப் புருஷனுக்கு புத்தி உண்டாயிற்று. பிர்மதேவர், ஜீவனுக்கு எத
னால் அறியவேண்டியதை அறிபுந்தன்மை உண்டாகிறதோ அந்தத் தன்னம்சமான
போதத்துடன் தன் ஸ்தானமாகிய புத்திபை அடைந்தார். 24

இந்தப் புருஷனிடம் உண்டான அகங்காரத்தை ருத்திரன், எதனால் ஜீவன்
செய்யவேண்டியதைச் செய்கிறானோ அந்தத் தன்னம்சமான கருமத்துடன்
(அகங்காரத்துடன்) ஸ்தானமாக அடைந்தான். 25

இந்தப் புருஷனுக்கு ஸத்துவம் உண்டாயிற்று, பிர்மதேவர் எதனால் ஜீவன்
விஞ்ஞானத்தை அடைகிறானோ அந்தத் தன்னம்சமான சேதனையுடன் தன்
ஸ்தானமாகிய ஸத்துவத்தை அடைந்தார். 26

இந்த கிராட்புருஷனுடைய கிரசிலிருந்து, சுவர்க்கமும் பாதங்களிலிருந்து
பூமியும் நாயியிலிருந்து ஆகாயமும் உண்டாயின. அந்தச் சுவர்க்கம் முதலியவை
களில் குணங்களின் பரிணாமமான தேவர்கள் முதலியவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மிருந்த ஸத்துவகுணத்தால் தேவர்கள் சுவர்க்கமடைந்தார்கள். மாஸிடர்
கள், அவர்களை அனுசரித்த (கோக்கள்) வைகளுடன் இரஜோகுண சுவபாவத்
தால் பூமியை அடைந்தார்கள். 28

விஸொ஽வததுக்ஷ தஸெஸாஹெ஽ரொ஽கவ்யுத்திகரீவி஽ஹொஃ |
 லெஹெஸுஸூஹொ஽ வொ வாததூம் நுணாம் யஸூஹெ஽ததுயக்ஷ || 32
 பஹூம் ஹமவதொ ஜஜேத சாஸு஽ஷா கஹேஹிஹயெ |
 தஸூம் ஜாதஃ பாரா சாஹெ஽ரொ யஹுதூர துஷுதெ ஹரிஃ || 33
 னதெ வணா஽ஃ ஸூஹெ஽ண ஜஹி ஸூமாராம் ஹரிஃ |
 ஸூஹயாதூவிஸூயு஽ம் யஜாதாஸஹவ்யுத்திவிஃ || 34
 னதக்ஷ க்ஷதூஹமவதொ லெஹெ஽கஹே஽தூர஽விணஃ |
 கஸூஹொ஽ஹவாகததூம் யொமஹாயாவஹொ஽ஹிததூ || 35

உத்யுஷ்டென க்ஷதூவிஹிததூயஸூம் ஹஃ தாஸஹ விஹொர஽ஹெ஽ர
 வததுக்ஷ ஸூஹதாஃ தஹுஹவஹாராம் ஜஃ வாததூஹதூயம் ஜீவிஹார஽ஹம்
 க்ஷஹொஹிகம் ஸஹெ஽ததுயக்ஷ ஸூஹவ்யுதூஸம்ஹொ஽ஹிதவாஹ || ௩௨ || பஹூரிதி.
 ஸாஸு஽ஷாஜாதா தஸூம் ஸாஸு஽ஷாயாம் நிதிதூஹ஽தாயாம்ஸாஹெ஽ர
 ஜாதஃ யஹெ஽ஹுதூயம் ஜாதபா ஸூஹதூர஽ஹயா ஸஹ ஸாஹெ஽ரொ ஹமவதஃ
 பஹூம் ஜாதஹதிஹாவஃ யஹுதூர யஸு ஸாஹெ஽ரொ ஸூஹதூர஽ஹயா ஸா
 ஸாஹெ஽ரொ ஹரிஃ பாரா ஸூஹெ஽ஹொ஽ஹெ஽தெ ஸாஹெ஽ரொ ஹதிஃ || ௩௩ || னதஹதி
 ஹதிஹிஸஹ யஹுஸூஜாதாஃ மாரூஹாஜநகஹாஹகதூஹ திஹெ஽ஹதூஹ ஸூ
 ஹஹொஹாராயம் தெஹொம் ஹஹொயஹெ஽ ஹதூயஹெ஽ || ௩௪ || னதஹதிஃ ஹெஹதூ
 ஹெஹெ஽ஹெ஽ஹதூர஽ஹிணஃ காவகஹெ஽ ஸூஹாவஹகஹிதஃ ஹமவதொ யொமஹாயா
 ஹஹெ஽ || உஹிதஹஜ்ஜஹஹிஹம் னதஹிஹாரஹ஽ஹம் உஹாகததூம்ஸாகஹெ஽ஹ

பிரபுவாகிய அந்தவிராட்புருஷனுடைய தொடைகளினின்று உலகத்திற்குப்
 பிழைப்பைக்கொடுக்கும் தொழில்களுண்டாயின. அந்தத் தொடைகள் லீருந்து
 வைசியன் மானிடர்களுக்கு வியாபாரத்தைக் கற்பித்தான். 32

பகவானாகிய விராட்புருஷனுடைய பாதங்களினின்று சிசுருஷை உண்டா
 யிற்று. அந்தச் சிசுருஷையின் நிமித்தம் கருமங்கள் சித்தபெறுவதற்காக சூத்திர
 னன் உண்டானான். அந்தச் சூத்திரனுடைய சிசுருஷையால் பகவான் முதலில்
 சந்தோஷிக்கிறார். 33

எந்த ஈசனிடம் விருத்திகளுடன் இந்தப் பிராம்மணன் முதலியவர்கள்
 உண்டானார்களோ இவர்கள் தங்களுக்குரிய தருமத்துடன் மனதின் பரிசுத்தத்
 தைக்குறித்துத் தமக்குக்குருவாகிய பூநீஹரியை சிரத்தையுடன்பூசிக்கிறார்கள்.

ஓ விராட்காலம், கருமம், சுவபாவம் இவைகளின் ரூபமுடைய யோகமாயை
 யின் வலுவால் விருத்தியடைந்த விராட்புருஷனுடைய இந்த ரூபத்தை நிரூப
 ணம் செய்வதற்கு எவன் ஆசிரப்பான். 35

சுமாவி கித்யுபாஜ்யா யயாஜதி யயாஸ்ருதாது ।

கீதிடும் ஹரெஸ்ஸா வஸதத்யும் திரகநூலியாவஸதீடி ।

36

வனகாந்நுராலம் வவஸெஸாநம் வுஸ்ஸா

ஸுஸ்ஸாகஸௌஸெஸுணவாஜஜாஹம் ।

ஸ்ருதெஸு விவஸிஸுவாகுதாயா

கயாஸுயாயாஜுபஸம்ஸுயொமடி ॥

37

சூத்யெநாஜவாஜிகவிநா ஜஹிஜாவஸிதொஜவி கிடி ।

ஸாவஸுதரஸஹஸுரெனெ யியா யொமவிவதயா ॥

38

நிரஞுவயிதும் கம் ஸூத்யுபாஜ ஹஸெஸு ஜஹாவி சுத்யுஜஸக்யா நிரஞுவ
ணஹுஜஞரதொ நிரஸூதித்யுடும் ॥௩௮॥ சுயாவீதி । ஹெவிஜாரம் சுயாவி
ஸ்ரீஹரெஃகீதிடும் கித்யுபாஜி யயாஸ்ருதம் மூஸ்ஸுஸுவாசு தஜாவி நஸவடா
தநா கிஹு யயாஜதி ஸூத்யுநுஸாரெண யயாஜதி கீத்யுநெ கிம் வுயொ
ஜநிதித்யாஸுஸக்யாஹ—சுநூலியா ஸ்ரீஹரிவ்யுதி ரிகூலியாநம் தயாகஸத்
ஜிநாம் ஸாஸ்ஸீடாம் திரஸ்வாஜம் வஸதத்யுஸவலீதீ சுத்யுடும் ॥௩௯॥ சுஜாக்ஸாவி
யயாஜதி கீத்யுநெ ஸூவஸெஸாவஸுசு கெஸவஸூதித்யாஹ—வனகாநெகி ।
வனகாநெஹம் ஸுநிஸூதித்யாஹம் ஸூதெஃ ஸெஸுதஸூஜவாகுதாயாம்
நிரஞுவிதாயாம் உவஸம்ஸு யொமம் ஸூதிபாவஸுணடி ॥ ௪௦ ॥ நவாதீவஜ்ஜா
நெநிவடும் சுத்யுஹம் ஸூஹெணாஜுமெஸூத்யுபகாஜித்யாஹ—சூத்யுநஹி ।
சூத்யெநாஹரெஜுஹிஜா யொமவிவத்யாவி வஸுதரஸஹஸுரெணா ஜெனெவி சூதி
நாகவிநா ஸூஹெணாவி கிஜவஸிதஹி காசுஞசூத்யாவஸதாவாநெவெகி நஜ்ஜா
யத வஸவெத்யுத்யு ॥௪௧॥ சுஹொஹி யசுபஸுசு ஸுபஜிவி சூத்யாஹரிஃசூத்யு

ஒ விதர! ஆயினும் நான் சிரவணம் செய்த வண்ணம் எண்புத்திக்குத்தக்க
படி மற்றவைகளைக் கூறியதால் மெலினமான வாக்கைப்பரிசுத்தஞ் செய்து
கொள்வதற்காக ஹரியின் மகிமையைக்கூறுகிறேன். 36

பிரபலமான கிர்த்தியுடைய பகவானது குணங்களைக் கூறுவது மானி
டர்களின் வாக்குக்கு முக்கிய லாபமென்று கூறுகிறார்கள். வித்துவான்கள் ஈச
னாய பகதையாகிய அமுதத்தை நிரூபணம் செய்யும்போது மானிடர்கள்
பெரிசின் உபயோகிப்பது சுரேந்திரத்திற்கு முக்கியலாபமென்று கூறுகிறார்
கள். 37

பிரபலமான பிரமதேவர் யோகாப்பியாசத்தால் பரிபக்குவமான புத்
தெய்வமான ஆயிரம் வருஷங்களுக்குப் பிறகாவது ஹரியின் மகிமை
அறிந்த முடிவுகண்டனரா? 38

சுமெஹா ஹமவதீ ஜயா ஜாயிநாஜவி ஜோஹிநீ |
யக்ஷஸ்யம் வாதுவதூதா ந ஜெவ கிஜுதாவரெ ||

39

யதெதாஹ்ராவூ நூவதூன வாவஸூ உநஸா லஹ |
சஹம் வாகநூ ஹஜெ ஜெவாஸுஜெஸு ஹமவதெ நஜஃ ||

40

ஐதி ஸ்ரீஜோமவதெ துதீயஸுநெஷ ஷஜெஷாஹ்யாயஃ.

வதூஸூரீயாமகிம் வனதாவதிதி நவெஜ சுநனகவாக்||நக|| சுமெதாஹ்ஜெஷ
யக்ஷாஜெவலம் நஜெஸுரோகி யதஹி யஸூ ஜோநாய ப்ர வுதாவாவெஷி
ஜநஸாஸஹதஜெஷாஜெஷுவ நூவதூன ஜுஜெஷயக்ஷாக் ந கெவலம் வாஜ
நஸீ சுஹம் சுஹம்காரஸூ சுயிஷாநாஹ்ஜெஷாவி உகாராஹ்ஜெஷாயிஷா
தா ஷஷாவி ஹஜெ ஹ்ரீயாயிஷா தாரொ ஜெவா சுவி சுமெநூவ||ச||
ஹிஹாவாயுஜீவிகாயாம் ஷஷாயாயவூவூ.

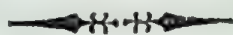

ஆச்சரியம் ! பகவானைச் சார்ந்தமாயை, மாயையுடையவர்களையும் மேலதம
டையச்செய்யும் சக்தியுள்ளதாகிறது. ஏனெனில், நாராயணன் தன்மாயையின்
கதியைத் தானும் தெரிந்துகொண்டானில்லை. மற்றவர்கள் எவ்விதமற்றவர்கள்?
எவரைத்தெரிந்துகொள்ள மனதுடன் வாக்கும் ருத்திரரும் (பிரமனும்)
தேவர்களும், மற்றவர்களும் (முயன்றும்) அடையாமல் திரும்பினார்களோ அந்த
பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

40

6 - வ து அ த் தி யா ய ம்.

மு ந் தி ந் து.

|| ഗുഹ്യാനുഷ്ഠാനം ||

வாஸம் ஸுவாணாம் ஜெஜெத்ருயம் ஜெவ்வாயநஸுதொ ஸுயம் |
 ஸ்ரீநாயநிவ ஹரதூர் விடினாஃ புகதுஹஷத ||

॥ विष्णुः ॥

ஸ்ரஹது சுமஹ மவதஸிநா துஸுரவிகாஸிணஃ |
 மூயா வாவியுஜெந நிமகுணவஸு முணாஃ கியாஃ ||

கீ. ப. யாஜுஷிஜோஸ்யஸு காலஸிகீ லீஷாநுதம் |
 வ. த. வ. ர. ப. வ. வ. வ. சுமம் நிவ்ருத்யஸு வடாநுதம் ||

ஸஷ்டே ஸாஸ்யமே தி ப்ருதிநாந்) ரௌநவது: ।

வாந்: சுத்தாகுதாநாநா ப்ரஸாஸ்யமாதீநிதா: ||

வளவியி|| சுயதெ ஹவநீதா யொமோயொ வஸ்யுஹிதா || ஐத்யாதி
நா போயா மூணெனீயுயா ஹவநா ஸுஷுநாதி கரோதீதேவம் ஸ்வா
ணாம் நெனீதேயம் ஹாநத்யா ப்ராயசுநாநுயயா ஸீணயநீவேதி சுவி
ப்ராய வரிஜூநெநாக்ஷவாசிகா ஸ்ஷந்திதி || நிவிடகாரஸுகியாநிமுகு
ணஸ்ய மூணாம் சுயமீயயெத்யுக்ம் ப்ரபொஜநஸூலாம் வரிஹாதி நதம்
வஸ்யு விரோயதிதிஹாவீ|| ௨ || சுஹுகவநீதாவி நயுஜ்யதெ வெவஷுநாதி
த்யாஹ—சூயாபாரிதி || உந்யேயதி ப்ரவத்யுதீத்யுந்யேஃ காஃ சுஹுகஸ்ய
சூயாபாம் ப்ரவ்யுதீஹேதம் காஹோஸி சுந்யதஸு வஸ்யுஹரண வாயாம்
தாபு வத்யுநெந வாகஸ்ய சூயேஹாவதி ராமஸுரஸ்ய தம் ஸுதஸ்யுதஸ்யு

7 - வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

விபாசமுனிவருக்குக் குமாரரும், வித்துவானுமாகிய விதூரர், இவ்விதம் கூறிய மைத்திரேயரை வாக்கினால் திருப்தி செய்விப்பவர்போல் கேட்கிறார். 1

வீதூர் வினவுகிறார்.

ஓ பிர்மீஷியே ! சின்மாத்திரனும் விகாரம் இல்லாதவனுமாகிய பகவானுக்
கூட கருமங்களும் குணமில்லாத ஈசனுக்கு குணங்களும் ஸீலையாலாவது எவ்
விதம் புத்தமாகும்? 2

சிறுவனுக்குக் கிரீடிப்பதில் தீவிரமான ஆசை இருக்கிறது. மற்றவைகளாலும் கிரீடிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பமுண்டாகிறது. சுவபாவத்தில் திருப்தியுடையவரும் மற்றவைகளில் எப்போதும் நிவிருத்தி யடைந்த வருமாகிய ஈசுவானுக்கு எவ்விதம் கிரீடிக்க விருப்பமுண்டாகும்?

சுஸூராக்ஷீஹ மவாநு விஸும் மூண்டயூதராயயா |
தயா ஸம்ஸூரவயதெதுதஹி யஃ ப்ரதூஹியாஸூதி ||

4

பெஸதஃ காலுதொ யொஸாவவஸூரதஸுதொஹநதஃ |
சுவிஸூவாவவொயாதூ ஸ யுஜெதாஜயா சுயஃ ||

5

சுயஸ்காரிஃ சுநதஃ ஸதாநிவ்யதஸு உ சுஸம்ஸிதீயஸு சுயபெநதஸு கீபி
பெதத்யுயஃ || ௩ || யதூகூ ஸூரந விஸஸுஜாஜீஸொ விஜூரவிகதெபொகூஜ
ஹதூரநிநா கவிபெஜாவபெஜீவஸு ஹொமாயபீஸூரஃ ஸுஷூரநிகம் கரொ
தீதி ததபூராக்ஷீவதூம் சுமாவததி சுஸூராக்ஷீநிதி மூண்டயூர சூதநொ ஜீவ
ஸு சுதபூகூஹொகூகூவாதி ஹொஹொதூரநிகாயா ராயா தயாஸுஷவாநு
ததூகூ ப்ரயபெ | யயாஸம்ஹொஹிதொ ஜீவ சூதூநம் த்ரிமூண்டதூகூ
வரொரவி தநுதெநயதூ ததூதம் யாவிவதூத ஹதூரநிநா|சுதூவகூஹொ
ஹாவதீ ராயா ராயிநாபெவி ஹொஹிநீதி ஸம்ஸூரவயதி வாயபதி ப்ரதூஹி
யாஸு ப்ராதீஹொஜேநதி ரொஹிதா காரிஷுதி வான்ஹொரொ ப்ராதீஹொ
பெந சூதநிபாரயிஷுதி || ௪ || ஸததூ ஜீவஸூர விஜூர யகூ வபதெ
ததூநஸாவதீதூரஹ—பெஸதததி | பொ ஸந பெஸாநிநிர்விஸூவ
வொயாதூஜீவஃ ப்ரஹஸூரபகூரதூகூம் சுஜயா சுவிஜயா யுஜெதததூ
பெஸதொஜீவபூவாயம் ஹவொவொநாவி ஸவபுமதகூரக ந காலதஃ
விஜூததவ நிதூகூரக நாவஸூதஃ ஸுதெரிவ சுவிசூயகூரக ந ஸதஃ
ஸூவக ஸதூகூரக நாததஃ வபாநிவக சுவிதீபகூரக ஸவஹெவதெயதூ
ஸு வொபொநமூவதெ ஸ சுய ஜெயாயுஜெத சுஜாயாதூ சுவிபெஜெவ
ந ராயா தஸூர சுவவொபெந கிரொயாநா ஹாவாக்||௩||கிஸ் ப்ரஹஸூரப
பகூரபெவ ஜீவஸு ஸாஸாரொரவி ந யுஜெத ஹதூரகூவதி | ஹவாநிதி
ஸவபு கெதெதூ ஸூவஸூதொ ஹொகூரவி வஸூதொ ஹவாநெவ விஜூ
வகூந த ஆகீரொகூராவாக ஸவம் ஸதூஜெஷுஜீவஸு ஹூபகூரகோந
தாநிஸூரஃ கபேஹிஹொபுதூஹொஹெதஃ கெஸொவாகூதஃ கபேஸம்வாநா

ஈச்வரன் குணமயமான தமது மாயையால் பிரபஞ்சத்தை விருஷ்டித்தார்.
அந்த மாயையால் இப்பிரபஞ்சத்தைப் பரிபாஷிக்கிறார். மறுபடியும் தம்மிடமே
தரிக்கப்போகிறார்.

4

இந்த ஜீவன் தேசத்தாலும் காலத்தாலும் அவத்தையாலும் சுவபாவத்
தாலும் மற்றவைகளாலும் லோபிக்காத ஞான சுவரூபனாகிறான். அந்த ஜீவன்
எவ்விதம் அறித்தையுடன் சேர்வான்?

5

ஹமவாதெநக ஹவெவஸவபுசெஷதெத்ருஷ்வஸூதிதஃ |

ஸஜேஷ்ட ஹஸபுமதவா வா க்ருஸோர வா கஜேஸிஃ கூதஃ ||

6

ஹதஸூதிநெ ஜெநா விஜநு விஜுதெஜ்ஜோநஸங்கடெ |

தநெந் பராரணாஜ விஹோ கஸூயம் ஜாநஸம் ஜஹக |

7

|| ஸீஸூகம் ||

ஸ ஹஸவெநாஜிதஃ க்ஷகத்ரு தஜிஜிஜோஸுநா ஜுநஃ |

புத்ருஹ ஹமவஸூதிதஃ ஸபநிவ மதஸூயஃ |

8

|| ஜெஜெத்ருயஃ ||

ஜெஸம் ஹமவதெந ஜாயா யஹயெந விரூயுதெ |

ஈஸூரஸூ விஜுதஸூ காவபுணுஜுத வஸூமட ||

9

ஹாவாக் கந்யா ஈஸூரஸூவி த்ருஸாமஸூஜிதிவாவஃ || கூ || ஹதஸூதிதி |

கஜோநஜெவ ஸாகடநுமபுஞஸூதிவ ஜோநஸாகஸூயம் ஜோஹம்பராரணுஜகவா

நுஜகவாகூவித்யுயுஃ || எ || ஸஹதி | ஜொஜிதஃ க்ருஷ்டிவஃ ஸபநிவஸூயபோ

விஷுவபுதிவ வஸூதஸூமதஸூயஃ || அ || ஸஹதி | ஹமவதெந விஜுஸகெஸீஸூர

ஸூ ஜெஸம் ஜோயாமயெந தகெடணவிரூயுதஜிதக யாவோயெதி தகட

விரோயஜெவாநுஷகிஜுதஸூவிஜுதவஸூமங்கார ஹுணுதி || கூ || கதெத்ரு

எல்லா உடல்களிலும் இருப்பவர் இந்த பகவான் ஒருவனே ஆகையால் இந்த ஜீவனுக்கு பாக்கிய மில்லாமையாவது கருமங்கள் செய்வதால் கிலேச மாவது எவ்விதம் ஏற்படும்?

6

ஓ வித்துவானே! இந்த அஞ்ஞானமாகிய இடரால் என் மனம் வருத்த முருகிறது. ஓ பிரபுவே! ஆகையால் என் மனதிலுள்ள பெரிய மயக்கத்தைப் போக்கவேண்டும்.

7

ஸ்ரீ சகாசாரியார் கூறுகிறார்.

அந்த வரலாறைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பிய விதாரால் இவ்வாறு பிரேரணை செய்யப்பட்ட கருவமில்லாதவரும்பகவானிடம்மனதைச் செலுத்தியவரு மாயே அந்த மைத்திரேய முனிவர் (1) கருவங்கொண்டவர்போல் பதில் கூறு கிறார்.

8

மைத்திரேய முனிவர் கூறுகிறார்.

முத்தனுக்கு (அவித்தையால்) கிருபணத்தன்மையாவது பந்தமாவது எது என்ற தர்க்கத்தால் விரோதமடைகிறது என்பது தான் பகவானாகிய ஈசுவரனு டைய பிரதித்தியுள்ள மாயை என்பவள்.

9

(1) மந்தளம் செப்தவர்போல் என்னும் பொருள்படும்,

யடிநீ, யொவராஜோய ஜஹ்நி துநி வரெ ஹரள |
விநீயகெ யமா கெஸாஸாஸாஸாஸெஸெவ கருதுஸம் ||

13

கஸெஷஸெகெஸஸம் விநீயகெ
முணாநாநாநா முவணம் உராரெ |
கிம் வா புநதஸவரணாநாவிந்
வராமஸெவார திராதுஸா ||

14

|| விநீயம் ||

ஸாஸிநஸஸயொ ஜஹ்நி துநி வரெ ஹரள |
உஸயத்ராவி ஹவநுநொ ஜெ ஸஸ்யாயவதி ||

15

நெ.தி. முணாநாநாநாநா முவணம் முவணம் முவணம் விநாஸம் து கருதுநிநிவரி
ஹா முவணம் கருநாபெஷ்பா ஸபெய்யோநெ கிம் புநதநுயோபொகி||
கஸி உருபிநிநந்நாநுந் கருதாயு தாராவிஷரொகி ஷபிஸாஸிநிநிநி||
விநிநிபெகா விஸெஷா கருதுஸஸா ஜகதகருதுகாதி கயம் வா ஜீவஸ்யஸா
ஸாரஸி யஸாஸபொஷிஸா ஜோஸிஸ ஸம் தவஸெகெ ஸெவபவத்கம்
ஸாகுரெவாஸிஸ வபு மகித ஸாஸிநி கருதுகாநி ஜெஜிநி உஸயத்ராவிஸ
ஸஸா கருது ஜீவபாநகருது உஸஸ்யாயவதி ஸஜெக்ஷவிஸதி வஸஸ
வா கவிஸுநஸ்யாஸ ஸொபவஸஸா கருது கருதுவிஷாஸாஸம் கருதொவாதிந்
வருதிநிநி வஸாஸம் உஸயத்ராவிஸ ஜெகெஷெகி வாயுஜிஸாஸாயிதி |
ஸ்ரீஹரெ: சகிபுரா ஸாநாநா ஜீவவிஷயாநாநா தபயநம் தபாஸ்யம் தஜெ
கருதுகாநி கருதுகாநி கருதுகாநி கருதுகாநி கருதுகாநி கருதுகாநி கருதுகாநி

எப்பொழுது அந்தர்யாமி ரூபனாகிய பரமாத்மாவிடம் இந்திரியங்கள்
ஒழிவை அடைகின்றனவோ அப்போது நன்றாய்த் தூங்குகிறவனுக்கே இந்
திரியங்கள் நிச்சலமாவதுபோல் கிலேசங்கள் யாவும் நாசமடைகின்றன. 13

முராரியாகிய பகவானுடைய குணங்களைக் கீர்த்தனம் செய்வதும் சிரவ
ணம் செய்வதும் கிலேசங்களையெல்லாம் நாசம் செய்கின்றன. அந்த வாச
தேவனுடைய சரணு விந்தங்களைச் சேவிப்பதில் மிகுந்த அன்பானது மனதில்
ஏற்படுமெனில் கேட்கவேண்டுமா? 14

விதுரர் கூறுகிறார்.

ஓ பிரபுவே! தங்களுடைய நல்ல வாக்கியமாகிய கத்தியால் என்னுடைய
சம்சயமானது சேதிக்கப்பட்டது. ஓ பகவானே! இரண்டு விதத்திலும் (ஈசுவ
ரன் சுவதந்திரன் என்பதிலும் ஜீவன் பரதந்திரன் என்பதிலும்) என் மனமா
னது நன்றாய்ப் பிரவேச மடைந்தது. 15

யது விந் து மெ றொகா ஸவிகா ஸம் ஸஜா ஸதெ || 22

யவ்விது ஐயமியல் பூணாவெழி யாவெழி யவ்விது ||
 சுவெயரிநா யவெநா வணா டாவவெநா கீவடிவெநா || 23

யது வு^பகு^தறு லா^பகு^தறு நவ^தஸி^பல^பஹ மொ^தகு^தஜெ^ப |
 ப்ரா வி^பதி^பத்ராக்ரதய சூ^பல^பந யா^பலி^பரி^படி^பம் தத^ப || 24

புஜாவதீநாம் ஸவதிஸ்திநிவெ காநு புஜாவதீநு |
ஸமடூரெஸ்யவாநுஸமடூரஸ்ய உததிநு உபநிஸாயிவாநு || 25

தீவகுடிவந்த உத்யுத்தரெணாநாயகம் || ௨௨ || யஸிநிதி | ப்ரணாடாயம் வஹ்வாமா
 டயம் | வநெந்தெயம் டஸவியம் | ஸெந்நியாயெட்டிய உத்யுத்த உந்நியவாந
 ராகிஸெடுவதா மக்ஷணாயுடா சுயுஸெஷாவதநாடாநாதி விஷயெஷாதகம்
 சுதம் | உந்நியெபஸஹிதம் | ஸெந்நியம் | சுமெயெடுஸஹிதஸாயுடம் | உந்நியாதிஷெவ
 தா ஸஹிதஸெந்நியஉதி ஸஜாஸம் | ஸவெடாபஸ்யாஹிதகூபக் ப்ராணஸ்ய
 ததாஹிதம் | ஸவம் த்ரிவ்யக் த்ரிவியஸ்ய ப்ராணெனா யஸிநாஸெ வடுவடுஸ
 யெரிதாம் உகூம் | ஸ்ராஹ்யெயா வண்டாயகெதா யஸாடிமடி | உதாம் ததிலுதி
 ஸஸ்ய விஸமடஸஷ்வாவ்யா ஸ்ராஹ்யா விஸடுதீம் | நொஸாகம் வடிஸ || ௨௩ ||
 யதெந்நி | யாஸிம் | ப்ரஜாஸிம் | உடிம் விஸம் ததவ்யாவம் | விநிதூக்யதயம்
 தாம் | ப்ரஜாம் | வாநாதிஸிஸஹ யத்யு யஸிந் | ஸஸந் தஸ்ய விஸாவிடஸடு
 தீரிதி | வடுவெடுணாநாயகம் | ஸஉதி | ப்ரெண வா || ௨௪ || ஸவநெததூரா
 ப்ரெஷா நெநெதெபொ ஹவாந் | கிஸெதி | ப்ரீக்ஷதஸொதூரதயா | விடிநா
 நெநெத்யபஸவாடிம் | ப்ரஸூவிதம் | சுதஸூநெவ விடிநெண க்யதப்யஸாஹ
 யாவடியாய வரிஸஜாவி ப்ரஜாவத்நாஜிதி | ஸ ப்ரஜாவத்ந் | காந் நவவி
 யாந் | ஸமடாஸ்ய காநநஸமடாஸெடிடிஸ்ய விதிஸெ | சுசுய யக் தாஸ்ய

இந்திரியங்கள் அர்த்தங்கள் தேவதைகள் இவர்களுடன் கூடிய மூன்றுவிதமான பிராணன் இருக்கிறதே தாங்கள் கூறிய (பிராம்மணன் முதலிய) வர்ணங்கள் எவரிடம் உண்டாயினவோ அந்த விராட் புருஷனுடைய பெருமையை எனக்குக் கூறவேண்டும்.

22—23

எந்தப் பிரஜைகளால் இப்பிரபஞ்சம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ விசித்திரமான ஆகிருதியுடைய அந்தப் பிரஜைகள் புத்திரர்களுடனும் பெளத்திரர்களுடனும் பெளத்திரருடைய புத்திரர்களுடனும் கோத்திரத்தி லுண்டானவர்களுடனும் எந்த விராட் புருஷனிடம் இருக்கின்றார்களோ அவருடைய பெருமையைச் சொல்லவேண்டும்.

பிரஜாபதிகளுக்குப் பதிபாகிய அந்த பகவான் எந்தப் பிரஜாபதிகளை விருஷ்டித்தார்? எந்த ஸர்க்கங்களையும் ஸர்க்கங்களின் பிரிவுகளையும் மனுக்களையும் மனுவந்தரத்திற்கு அதிபர்களையும் விருஷ்டித்தார்? 25

யஜ்ஞஸூ உ விதாநாநி யொமஸூ உ வயஃ ப்ரஹ்மா |
நெஷ்டேஷுஸூ உ ஸாஸூஸூ தக்ரம் வா ஸமவக்ஷஸூரதீ || 30

பாஷாணவயவெஷ்டேஷு ப்ரதிக்ரொஜநிவெஸநதீ |
ஜீவாநாம் மதயொ யாஸூ யாவதீமுகுணாக்ஷஜா || 31

யஜ்ஞஸூகாஜகோக்ஷாணாம் நிதிதாநூவிரொயதம் |
வாத்யாயாம் டணநீதெஸூ ப்ரதஸூ உ வியிம் வ்யயக || 32

ஸூரஸூ உ வியீநு ஸூஹநிதூணாம் ஸமுகுஜெவ உ |
மூஹநக்ஷத்ருதாராணாம் காமாவயவஸம்ஸிதி || 33

டாநஸூ தவஸொ வாவி யஜ்ஞஷ்டாவததயொஃ மயதீ |
ப்ரஸமஸூ உ யொ யஜ்ஞ யஸூபம்ஸ உதாவதி || 34

பெஃ ஹதிபொமஸூ உ நெஷ்டேஷுஸூ உ ஜ்ஞாஸூ தஃபாயஸூ ஸாஸூ
ஸூ உ ப்ரொஜோமதாந் ஸூதம் ஸூஷம் தக்ரம் வா தக்ரம் || ௩௦ || பாஷ
ஸூகி பாஷணாநாம் வாயாஃ ப்ரவதீத் தபெவ வெஷ்டேஷு செவி திவி
யாஃ ஸிவ பாஷணாஃ விஷ்ணுபாஷணாஸூதி ப்ரதிக்ரொஜா சஸிஸ்திஸந
உதி ப்ரதிக்ரொஜநிவெஸநம் நெஷ்டேஷாஸூரதிக்யதீ ஜீவாநாம் தம் மதயொ
யாயாஸூதி மூணக்ஷஜாஸூஸாயாவதீயதாவதூசாஃ || ௩௧ || யஜ்ஞதீ
நிதிதாநி உபாயாந் ஸவிரொயம் வரஸூரா விரொயெந ப்ரதஸூ வ்யயதீ
யாநம்வா || ௩௨ || ஸூரஸூதி மூஹநாம் காமவக்ஷஸம்ஸிதி || ௩௩ || டாந
ஸூதி ப்ரஸமஸூ வம்ஸொ யொயதீஃ சுவதிஸம்ப்ராஸாயாம் யொ
யதீ || ௩௪ || பெநெதி பெநஜோமுகுண ஸஹுஷெக பெஷாம் யாஜுஸா

வேதத்தின் பிரிவையும் பாகங்களின் விஸ்தாரங்களையும் யோகம் ஞானம் (அதற்கு ஸாதனமாகிய) ஸாங்கியம் இவைகளின் மார்க்கங்களையும் பகவானால் விருஷ்டி செய்யப்பட்ட தந்திரத்தையும் பாஷண்டர்களின் மார்க்கமாகிய விரோதத்தன்மையையும் பிரதிலோம ஜாதிகளின் ஆசாரத்தையும் குணத்தாலும் கருமத்தாலுமுண்டான ஜீவகதிகள் எவைகள் எவ்வளவு கணக்குள்ளவைகளென்பதையும் தருமம் அர்த்தம் காமம் மோகமும் இவைகளின் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமில்லாத உபாயங்களையும் விபாபாரம் தண்டம் நீதி விருதம் இவைகளின் தனித்தனியான விதியையும் கிராத்தத்திற்குரிய விதிகளையும் பிதிருக்களின் விருஷ்டியையும் கிரகங்கள் (அசுவனிமுதலிய) நக்ஷத்திரங்கள் (மற்றுமுள்ள) நக்ஷத்திரங்கள் இவைகள் காலசக்கிரத்தி விருப்பதையும் தானம் தவம் இஷ்டம் (யாகம் முதலியவை) பூர்த்தம் (குளம் வெட்டுவது முதலியவை) இவைகளின் பலனையும் வலுவுள்ள மானிடனுக்குரிய தருமத்தையும் ஆபத் காலத்தில் உள்ள

பெநவா ஹவாஹுஷெஷெயொநிஜநாடிநஃ |

ஸாபுஸீதிதி வா பெஷாநெதாபுரணி நெநவ ||

35

கநுபு தாநா ஸிஷாணா வுதூணா வ ஹிஜாதூ |

கநாபுஷெஷி ஸுயுமபுரவொ நீநவது ||

36

தகவாநா ஹவாஹுஷா கதியா ஸாபுதிசு ||

தெதுகை க உபாஸீரந உவிடிநுஸெரதெ ||

37

வாருஷஸு வ ஸாஸாநா ஸுரூவா வா வரஸு வ |

ஜூநா வ நெமமக பெந தயொரெக்யா தயா வடி ||

38

நாடிநு || கநுபு தாநாதிதி | கநாபுஷெஷி ஸிஷாணா விவாயுதவ
திதி ஹவ || ௩௬ || தகவாநாதிதி | தெஷாநிஷாநா தகவாநா பூதிஸ
சுரீஃ பூபயஃ கதியா தகவூபெ ஐரீ வரஸெஸுர ஸபாநா ராஜாநிவ
வாரிபாடிபாஹிணஃ கெவா உபாஸீரந ஸீவஸா கவவ கெவா கநுஸெ
ரதெஸபாநிநுஸுபணி || ௩௭ || வாருஷஸுதி வாருஷஸு ஜீவஸு
ஸாஸாநா தகவா வரஸு வரஸெஸுரஸு ஸுரூவாவ பெநாநெநதயொ
ரெக்யா தயா நெமமகிவநிஷா ஜூநாவ வநதூவக வடி || ௩௮ || நிதிதா
நிதி ஹ கநவஸ குரிவிஃ ப்ராகாநி தஸு வநிஷாஜூநஸு நிதி
தாநி ஸாபநாநி வ வுபூபுஸீ ஸீமாரூ விநாநெததூமவகீதூஹ
ஸுதததி ஜூநாதிதிசு மாரூ விநாவாஸா காதஃ ஸுதொஹாதிஸுப

தருமத்தையும் தருமத்திற்குக் காரணமாகிப் ஐனர்த்தனர் எதனால் சந்தோஷ
மடைகிறாரோ எவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்கிறாரோ அதையும் எனக்குச்
சொல்லவேண்டும். 29—35

ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டரே தினர்களிடம் வாத்ஸல்யமுடைய ஆசிரியர்கள்
தங்களை ஆசிரியித்த சீஷர்களுக்கும் புத்திரர்களுக்கும் அவர்கள் கேட்காததை
யும் உறுவார்கள். 36

ஓ பகவானே! அந்த தத்துவங்களுக்குப் பிரளயம் எத்தனை விதமாகிறது?
அப்பிரளயகாலத்தில் இப்பரமேஸ்வானிடம் இருப்பவர்கள் எவர்கள்? இவருடன்
சயனம் செய்பவர்கள் எவர்கள்? 37

ஜீவனுடைய தத்துவத்தையும், பரமேசுவரனுடைய சுவருபத்தையும்,
எந்த அம்சத்தால் ஜீவனுக்கும் ஈசுவானுக்கும் ஒருமை இருக்கின்றதோ அதை
யும், உபநிஷத்தைச் சார்ந்த ஞானத்தையும் சொல்லவேண்டும். 38

நிதிதாமி உ தவெஷுவ ஸ்ராகாநுநவ வஸூரினி: |
 வஸ்தொஜிதாநம் சுதது வபம்ஸாம் ஹகிவெபுராநுஜெவ வா || 39

நாடுவெல்லு வ ஹவனெஷா ம் உறந்தா ம் வெவயா விநா |
 னந்தாநு தெய்வகதே பூதாநு ஹரெஃ கஜேவிவித்யா |
 னுபுணி தெய்வஸ்து தித்யகாபஜயா நேஷ்டேவக்ஷுஷம் || 40

ஸவெபு வெடாஸு யஜுராஸு தவொடாநாநி வாநவ |
ஜீவாஸயபுடாநஸு ந கூவீடாநு கஸாஹி || 41

|| ശ്രീഗൗരവഃ ||

ஸ இசுலாமியுஷு வுராணகது:
கூருபுயாநெந உநிபுயாநு: |

[illegible]

தோஷமற்ற மைத்திரேயரே! பெரியோர்களால் அத்தியா நஞ்செய்யப்பட்ட
 உள்ள அந்த உபதிஷத்தின் ஞான ஸாதனங்களையும் சொல்ல வேண்டும். மாணி
 டர்களுக்கு ஞானம் பக்தி வைராக்கியம் இவை தாமே எவ்விதமுண்டாகும்? ஒ
 பகவானே! இந்த மாணிடர்களுக்கு மகான்களின் சேவையன்றி முன் கூறியவை
 உண்டாகா.

39

ஹரியின் காரியங்களைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பிக் கேட்ட என்னுடைய இந்தக்கேள்விகளைப்பற்றி மாயையால் ஸ்பரிசிக்கப்பட்ட (ஞானமாகிய) 'நேத்திர முடையவனும் அதனால் குருடனுமாகிய எனக்கு மித்திரராகிய தாங்கள் சொல்ல வேண்டும்.

ஓ குற்றமற்ற பிரபுவே! வேதங்கள், யாகங்கள், தவங்கள், இவை, ஜீவ னுக்கு அபயம் கொடுப்பதின் பதினாறிலொரு அம்சத்தையும் செய்யா. 41

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு குருசிரேஷ்டராகிய விதூரரால் பிரச்னம் செய்யப்பட்டவரும் புராணங்களில் பிரகாசிப்பவரும் முனிவர்களுக்குள் சிரேஷ்டரும் பகவானுடைய

ഖൈറുൽ മുബ്നാൻ ഷയഖുൽ ഇസ്ലാമുൽ മുഖ്താലിഖ്

உறுதிதான் விரைய தவறு |

புவதக்யே ஹமவதம் வபுராணம்

பதாரண் ஸாசனாடி மவாநுஷிலுஃ ||

2

சூலீ நகரவட்டம் ஹவனகோடி

ஸங்கஷ்டாநாம் ஷெவசுநாஸதது |

விவிதவஸ்துத: பரஸு

கூடாரமேவோ மூடியாங்குஷ்டம் ||

3

வெவ்வித யிஷ்டம் வஹுநாநயனம்

யம் வாஸுதேவானியஜாதந்தி ।

புதுப் பாக்கிமாம்புஜகொஸ்சீஷ

உருநீயுயாநம் வினயொடியாய ||

1

[illegible]

அற்ப சுகத்திற்காக மிகுந்த துக்கமடைந்த மானிடர்களின் துக்கத்தைப் போக்குவதன்றி பகவான் ரிஷிகளுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாக எந்த பாகவதத்தைக் கூறினரோ அந்த பாகவதத்தை நான் ஆரம்பம் செய்கிறேன். 2

பாதாள லோகத்திலிருப்பவரும் மகிமை வாய்ந்தவரும் தடைபடாத ஞான முடையவரும் தேவருமாகிய ஸங்கர்ஷணரை ஆவருக்குப் பரராசிய வாசுதேவரின் தத்துவத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பிய ஸனத்குமாரராத் முனிவர் கள் வினவினார்கள்.

மகான்கள் வாசுதேவர் என்று பெயருடைய எந்தப் பிரபுவைத் தியானம் செய்கின்றார்களோ, தமக்குத் தாமே ஆசிரயமான அந்த வாசுதேவரையே வெகுமானிப்பவரும் உள் நோக்கமுடைய நேத்திரமாகிய கமலமலரை ஸனத்

[illegible]

பெரும் பழவகுணுமறிநாஜகந்தா
ஹிமேந்த நகநாஸநிவிவநாஸநா: ||

5

உறுதுழைப்போடு வளவாழ்வு
வழிபுறப்போடு கருதாதி தடிக்காது |

கிரீடவரஹவரணியுபவக
புஷ்பாதிதாஜமணாவஹவரணியு ||

6

பெருந்தூர் நிறுவனத்தின் மூலமாக
நிறுவனத்தின் மூலமாக

[illegible]

குமாரர் முதலிய முனிவர்களின் நன்மைக்காகச் சிறிது மலரச்செய்தவரும் ஆயிரம் கிரீடங்களிலுள்ள சிறந்த மணிகளால் நல்ல பிரகாசம் பொருந்திய கம்பீரமான ஆயிரம் படங்களுடைய வருமாகிய ஸங்கர்ஷணரைப் பார்த்து, நாககன்னிகைகள் கணவன்மானா விரும்பி அன்புடன் பல பூஜாதிசுவியங்களால் (பகவானுடைய) பாதங்கள் வைப்பதற்கு ஸ்தானமாகிய எந்த பத்மத்தைப் பூசிக்கின்றனவோ அந்தப் பத்மத்தை ஆகாய கங்கையின் நீரால் நனைந்த தங்களுடைய சடைகளால் ஸ்பரிசித்துக் கொண்டவர்களும், இந்த ஸங்கர்ஷணருடைய செய்கைகளை அடிக்கடி அன்பின் மிகுதியால் தழுதழுத்த சொற்களால் தோத்திரமசெய்பவர்களும் இந்த பகவானுடைய செய்கைகளை அறிந்தவர்களுமாகிய முனிவர்கள் (வினவினர்கள்)

4—6

மகிமை தங்கியவர்களுக்குள் சிறந்தவராகிய அந்த ஸங்கர்ஷணரால் பலனில் அபேகைசூயல்லாத தருமத்தில் மிகுந்த ஆவலுடைய ஸனத்ருமாரருக்கு

ஸ்ரீராமவே நிதூஉநுவதாய || 9

மணா நாம் ஸஹஸ்ரம் யஸ்ய ததேவபுதுதிதி வகுவெடுண||௧|| ப்ராகுதிதி
தெந ஸாகஷ்டென ந ஸநதுஜாராய ப்ராகு ஸம் ஸநதுஜாரம் || ௭ ||
ஸாம்ப்யாயதயதி । வாரதீஹம்ஸ்யபடுஜேஷு விவக்ஷாண ஐதூததெ
வடிம் ப்ரகுஜாபேஸஸ்ய வயெரூஹபவதிவாக் சுநிதாயாநமதாய || ௮ ||
ப்ராவாவெதி வுமஸ்யநெகொடியாஸுஸிமிதிசுருவவெவாவூ
யிகா விதராராக்ஷஸஹக்ஷிதம்ஸுக்வாவராஸரொராாக்ஷஸஸநெசுபவது
ஸ வஸிஷ்வயநாக் நிவுதொ ஹதததம் ஸஸன்தி ரக்ஷணாதெஷெந
புமஸ்ய ந வரொததம் பாராணவகூஹவிஷ்ணுதி||௧|| ததேவ ஸாகஷ்ட

(1) புலஸ்திய முனிவர் கோன்னுரென்றது எவ்வாறெனில் பராசர முனிவரின் தந்தையாகிய சக்தி என்ற முனிவரை ஓர் இராக்கசன் விழுங்கி விட்டான். அந்த வருத் தத்தால் பராசர முனிவர் அரக்கர்கள் யாவரையும் நாசம் செய்ய ஓர் யாகத்தைச் செய்தார். அப்பொழுது வசிஷ்டமுனிவர் அந்த யாகம் செய்ய வேண்டாமென்ப பராசரரைத் தடுத்தார். அதனால் யாகம் சின்று விட்டது அரக்கர் வம்சத்துத் தலைவராகிய புலஸ்தியமுனிவர் தம் வம்சத்தவர்களுக்கு எதுவும் தீங்குண்டாகாமை கண்டு இப்பராசரமுனிவரிடம் சந்தோஷமடைந்து நீர் புராணம் சொல்பவராக ஆகக்கடவீர் என்று அனுக்கிரகித்தார். அதனாலேயாம்.

உதாபுதா விஸுஜிதம் யதாவீ
 தநிபுயாஜீவிதடிஜீயயசு |
 சுவரீபுதயெயிஸயாந னகசு
 சுதகஷணவாதுரதள நிர்ஹஃ ||

10

வெரஃசுஸுரீரெஃவிபுதவதிதவதிசுஷு
 காமாதிசாஸுசுஜீரயாநஃ |
 உவாஸ தவரிநு வயிதெ வபெ வெ
 யமாநமொ டாராஷு ருஃஜீயபு ||

11

வதுயபுமாணா வ ஸஹஸுஜபு
 ஸவநு ஸயொமெரிதயா ஸஸகூ |
 காமாபுயாஸாதிதகபுதகெ
 யொகாநு பூநாநு டடிஸெ ஸபெஹெ ||

12

ஊதம் ப்ரபாயபுயுதி ப்ரபஸுபு விஹதிசுமநாய வபொஉவா வகூரீ
 ஹ—உதாபுததிதி யபெஃ விஸுஜீதாபுதா னகாணபுரொஃகெநிபுரீ
 ஸீசு துதா செஷபயபு கெஸயாநஃ நிபா கஜீவிதடிசு சுதிரொஹி
 சுவிவகிரெவ ரீடா விநொஃ வரிதஜீஸுதாதுரதள ஸஸுரபுவாநநுநவ
 புகுஷணஃ சுபெதாதுவஃ சுதவனவ நிர்ஹொ நிவிபஸுந னகஃ ஸ்நாராய
 ணஃ நெருநுஜீயயசு நிஜீவிதவாநகஃ ஸஹதி காமாதிசாஸுசு கெபுரய
 ரீணஃ வுநஃ ஸுஷபுவஸரெ புவொபநாயபு ஸவபெயிஷாநெ வஹி
 வபுதுபாவெ டுஷாஃ யமாநமொடாராஷுதிசு||கக|| வதுயபுமாணாதிதி
 ஸபாலிவகூ லாஸஹவதுரீந னவபொமதி யா ஸவநு வுநஃ வடுவபு
 ரெவ புவொபநாயபு நிபாசுயாஸுபா காமாபுயாய ஸகூ ருஸாதித
 கபுதகெ கியாககாவொயஸுஸஃ ஸபெஹெ பூநாநு வயபுவலிதாநு

எப்பொழுது இப்பிரஞ்சமானது ஜலத்தால் வியாபிக்கப்பட்டிருந்ததோ
 அப்பொழுது சேஷகர்பத்தில் சயனங் கொண்டவரும் நித்திரையால் முடாத
 கண்களுடையவரும் தமது சுவாநபானந்தத்தில் உற்சாகமுடையவரும் ஒருவரு
 மாகி நாராயணன் கிரியைகளின்றிக் கண்களை முடினவராக இருந்தார். 10

காலசுவாநபமுள்ள சக்தியைப் பிரேரணை செய்பவரும் சரீரத்திற்குள் எட
 ன்கிய சூக்ஷ்ம பூதங்களுடையவருமாகிய அந்த நாராயணன் கட்டுப்பட்ட வீரிய
 முடைய அக்னிபகவான் கட்டைகளில் இருப்பதுபோல் தம்முடைய ஸ்தானமா
 யே அந்த ஜலத்தில் வாசம் செய்தார். 11

தமது யோகத்தால் பிரேரணை செய்யப்பட்ட சக்தி (நித்திரை) யுடன்
 ஜலத்தில் ஆயிரம் சதுரயுகம் வரையில் சயனஞ்செய்து கொண்டிருப்பவரும் தன்
 கால சக்திபால் பெறப்பட்ட கிரியைகளை உடையவருமாகிய பகவான் தம்மு
 டைய சரீரத்தில் மறைந்திருக்கும் உலகங்களைக் கண்டார். 12

தவஸூகாபுஸதிசுஷாவிநிவிஷ்டரெஷு
ரணமபுதொஸெஸூ ரஜஸா தநீயாநு |

மூணெந காராநாமதெந விடி
ஸதிஷ்டஸூபாவிடி க நானிஷெஸாசு ||

13

ஸ வடிக்கொஸஸஸஸெஸாதிஷு
தாமெந கடிபுதிவொயெந |

ஸரொவிஷா ததவிம விஸாயம்
விஷெநாதயனகபுலவாத்யொநி ||

14

தயோகவடிம் ஸ உ னவ விஷு
வாவிஸதவமுணாவலாஸ ||

ஈபுஸெ தொகாநவதொகி தவாநித்யபுஃ||கஉ||தஸெதி|கயபுஃதொஸுஷெ
யபு ஸதிசுஷாவிநிவிஷ்டா ஐடிஷெ ஸுஜிதி கதிநெநபுணாவிநிவிஷ்டா
ஈஷி: பரிஜாந வசுபபுஸு தஸு நாராடணஸு தடியபு ஸதிசுஷாவி
நிவிஷ்டஸுஷெரிதி வாஹெ தடியபு பபுஷெஸாசுஸுதொகாயபு
ஸதிசுஷா ஸீஜா காராணவதி தநீபாதிஸதிசுஷாயெபாவிபுரபு
காராநாமதெநாநுஸாரிணா ரஜஸாரஜாமூணெந விடி: சுஷாவிதஸுந
ஸதிஷெந பஸதிஷெந ஸந சுவிடித உடிநம்||கங|| ஸஉதி | கடிபுணி
ஈவபுஷாநி புகிவொயபதி கடி புகிவொயந: தெநகாமெநதயா
நயபு: வடிக்கொஸஸநுதிஷு கிம் கவபுந விஸாயம் விவாயததவிம
ஸரொவிஷாஸஸு லாஸாவிஷெநாதயநு ஸந ஸ கிம் விஸிஷ: சுதா ஸீ
விஷுயெபாநிபபுஸுஸ: ஸகடிசுஷாபுராத்யொநிசுஸஸிந || ததிதி|
ஸவபுநாமுணாநிஷெவொவொமாரநயபுநெவாவலாஸபதி|தயோகவடி
திதொகாதகவடிம்ஸவவவிஷு:வாவிஸசு புகிஷெணாஸுபஸதி

உலகத்தை விருஷ்டிப்பதற்கு சூக்ஷ்மமும் அபினிவேசமு முள்ளதாகிய
நேத்திரமுடைய நாராயணனது உள்ளிருக்கும் சூக்ஷ்மமான அபிப்பிராயமானது
காலத்தை அனுசரித்த இரஜோகுணத்தால் கலக்கமடைந்து உண்டுபண்ணுவ
தாக விருந்து அப்பொழுது நாயிபினின்று உண்டாயிற்று

13

விஷ்ணுவை உற்பத்தி ஸ்தானமாக உடைய அந்த சூக்ஷ்மமான அபிப்பிரா
யமானது, பத்மகோசமாக இருந்துகொண்டு கருமங்களை அறிவிக்கும் காலத்
தால் விஸ்தாரமாயுள்ள அந்த ஜலத்தைத் தன் காந்தியால் சூரியன்போல் பிரகா
சிக்கச் செய்து சீக்கிரமாக உண்டாயிற்று.

14

ஓ விதரே! அந்த விஷ்ணு குணங்கள் யாவற்றையும் பிரகாசிக்கச் செய்
யும் உலகமபமான அந்த பத்மத்தில் பிரவேசித்தார். பெரியோர்கள் எவரைத்

தவ்விநு ஸ்யம் வெஷ்யெயா வியாதா
ஸ்யம்ஸுயம் யம் ப்ரவஷ்ணீ ஸொஹஸி ||

15

தஸ்யாஸ வாவொஸுஹகணிபுகாயா
உவஸ்யிதொ மொகஉவஸ்யுதாநம் |
பாரிகுதநு வெஸாஜி விவ்ருதநெரு
ஸூகவாரி மொஹெஹுமிஸம்ஹவாநி ||

16

தஸ்யாஜிமாமஸ்யஸநாவவாமிணபு
உஹொஜிபுகாயா தவிவாஜிராஹம் |
ஸவ்யாஸிதம் கஹம் மொகதகவம்
நாதாநஜோவிஷாஜிஷெவம் ||

17

ரெவாஸ்யபுரிதயாவியெஸக தூலீவிஸநிதி தீவ்யஸூநாநுஸம்உதி ஸம்வொ
யநெ மதூரவிஸம்புஸாவ குஷ்டம் யஸாஜிஷொநெததஜம் ஜாதம் ஸ வஸவ
விஷ்ணுரிதி கஸிநு ஸ்ரீ விஷ்ணுநாயிஷிதெ வஷி ஸபஜேவ யயாவவதி தயா
கஸிநிவிஷ்டாஜிஷிபபுஸ்யேதி தஸ்யாநாமதம் வெஷ்யம் நக்யபுயநெரு
புராவ்ஷெஷம் வியாதா ப்ரஹ்மஹுதொஸஸ கஷ்டஷிவித்யுக்ஷெநயம் ஸ்யம்
ஸுயம் ப்ரவஷ்ணீ ஸ உதி பாகவாநெ ஸ்ரீ நாராயணெரு ஸஹநிபுயா
வஸிஸுதகுஷ்டம் தஸிஸ்யு ப்ரஹ்மஹு தஸ்யாநாராயணாஷெவ பாஷிக்ஷெ
வஷிவாரெணாவியுக்ஷெ ப்ரஹ்மத்யுயம் || ௧௩ || ஸொஸிநு க்ஷெ உதாஜி
வொ மஹித்யாஹ—தஸ்யாஜிதி || பாரிகுதேஸ்து ஸவஸ ஸ்ரீபாஹாயபு
மொகநிநீக்ஷணாயம் விவ்ருதவிவ்ருதெ நெருத்யஸுஸம் || ௧௪ || தஸ்ய
ஸ்ரீ நாராயணொவாஸநெபெவ குஷ்டமஹுதஜாந கியாஸகெருபாக
கதபுக்ஷம் ந ஸுதஜி வதூம் ப்ரயஜேஸ்ய விஜொஹொஹ—தஸ்யாஜிதி
யுமாமஸ்யஸநம் ப்ரஹ்மகாமவாயம் நெரு கவவாமிணபுநதபுக்ஷெவிதந
அஸாஷெவ ஸவபுத உஷ்டமஹுதம் உஹொஜிபுகாயஸிநு தஸ்யாதவிவாஜிராஹம்

தாமே உண்டானவமெனக் கூறுகிறார்களோ அந்த வேத சுவருபனாகிய பிரம்
தேவர் அந்த பத்மத்தில் தாமே உண்டானார்.

15

அந்தப்பத்ம கோசத்திலிருக்கும் பிரம்மதேவர் உலகத்தைப் பாராமல் சலிப்
புற்று ஆகாயப் பிரதேசத்தில் கண்களைச் செலுத்தித் திசைக்கு ஒரு முகமாக
நான்கு முகங்களை அடைந்தார்.

16

ஆதிதேவராகிய பிரமன் பிரளயகால வாயுவால் அசைந்த பெரும் அலைகள்
நிறைந்த அந்த ஜலத்திலிருந் துண்டான பத்மத்தை ஆகிரமித்தவராயினும் அந்
தப் பத்மத்தையும் உலகத்துவத்தையும் தம்மையும் பிரத்தியக்ஷமாகத் தெரி
ந்துகொள்ளவில்லை. ஆச்சரியம்!

17

க னாஷ யொ஽ஸாவஹேஷ்வபுஷ்
 னததூதொ வாஸநநநுடிஸு |
 சுவி ஹ்யஸாஹிஹ கிம்வநெத
 டயிஷிதம் யத்ரு ஸதாநஸாவு ||

18

ஸ ஸுஸுஹீக்ஷு தடிஸநாஸ
 நாவீரநாஜபுராவெஸ |
 நாவபுரதஸுதரநாஸநாவி
 ஸ வெ விவிநஸுடிஷித தாஜ ||

19

பேர்து கஜம்புரோஸி தொவி ஸாகஸெந ததஜ் ஸொகததோதாநஹ
 கலாநாவிடக் ஸாக்ஷாஹ ஜோதவாந் உ ஸ்திவிஸ்யெ || ௧௭ || சுவிடிஷஸு
 விதகூபோஹ—கஜதி | யொஸாவஹேஷ்வபுஷ் னஷக் சுஸு சுநநுடி
 கெடுவெதடிஷ்குதொவாஜா தபநெத் தடிவிஷிதம்தொநாபஸுததாவத்
 போநந ஸுநிஸிதஸாவு சுதஹ கிம்வநாயிஷாநஸி ஸ ஸுஸுஹீக்ஷு
 துதரெணாநய | தயா வ ஸு—கிம், ஸொவஸுதூஷாவண்கிஷக்
 ஸொநுதகஸிவெதக் யஸிநிடிபிதிஷ்கி'உகி'கஅ'தஸு வஹிடிப
 வுதூர ஸதாவி காமெந தடிபுராவிபோஹ அஹுரூ ஸகி | தஸுரஜஸு
 யநாஹஸு நாவீரநாஜபுராவெஸ: சுபஸுததொ஽ஜஸுதாபு: தஸு
 வரஸு கஜஸு வஸு யநாஹ தஸு நாவிடிஷாநம் விவிநஸு
 ததூர நாவிடிதநஜாதவாந் || ௧௮ || தடுஸுதி | தடுஸுதி ஷஸ்யெ
 தடுஸுதி ப்ரபொமொயபாஷ: ஹெவிபுர ஜொஹபுதாபகாரஸு
 வாரெ சுதநஸுபு ஸகாரண விவிநதொஜஸு ஸஹாந் த்ரிநெதி:
 காமொஹிச ஹதாடிவஸு துயாதககாச த்ரிநெரிதி காமவாஹாஜஸு
 ஜொராஸுஹபுதஸு காமஸஹுகெ ஸதவி தடுஸ: வாரஸுகாரண
 உ ந ஜாதவாநிதி ஹவ: கீடிஸஸுகாமுகி சுஜஸு ஸ்ரஹரெஹபுகிஸு

பத்மகோசத்தின்மீது இருக்கும் நான் யார்? ஜலத்தில் வேறென்றில்லாது
 தனித்திருக்கும்இந்தப் பத்மம் ஏது? எந்தவிடத்தில் இப்பத்மம் இருக்கின்றதோ
 இதன் கீழான பிரதேசத்தில் யாராவது இருக்கவேண்டும்; இங்கு எது இருக்
 கிறது?

18

அந்தச் சதுர்முகபிரமன் இவ்வாறு ஆலோசித்து, அந்தப் பத்மத்தின் தண்
 டிற்குள்ளிருக்கும் துவாரங்களின் வழியாக ஜலத்திற்குள் பிரவேசித்தார். கீழ்ப்
 பிரதேசத்தை அடைந்தவரும் ஜன்மமில்லாதவருமாகிய அந்த பிரமன் க்ரு
 ரமான தண்டின் அதிஷ்டானத்தைத் தேடியும் அப்பொழுது அதை அறிய
 வில்லை.

19

தடுவூபாரொ விஜுராதுவமும்
விவிநுதொஹுதுஹொஹுநெநி: |

யொ றெஹலாஜாம் ஹயீரயாமம்
வாரிக்ஷிணொதூரயாரஜவூ ஹெதி: || 20

ததொ நிவூதூ ப்ருதியஸூகம்
வயிஷூஜாலாடி வுநவூஹெவ: |

ஸநெநிதுதூரவநிவூதுவிதொ
துஷீஜாராஹவூயியொமம்: || 21

ஹபூநாவூம் ஸஹூம் தஹூபொய: காலம் றெஹலாஜாம் நாரணாம் ஹயீரயாமம் உதஹூயனூதூரயநிதி வா தெஷாம்ஸூபம் வாரிக்ஷிணொதிஸகாலஹி வனதெந ததூரஜிஸூ ஸவஹூர ஸதகிசூரானஹவஹிதூகம் ஹவதி|| 20|| சுதகிபூவதயா து ஹவனம் ஹஷவாநிதூரஹ ஹூராம் — ததஹதி| ஸஹெவ: ந ப்ருதியஸூ காரொஹெநாரயொயெந தயாவியஸூந ததஸூரஹஹெஷணாநிவூதுஸூயிஷூம் வஹம் வுநராலாடி ஸநெநிதுதெந நிவூது ஸபதம் துதிதம் பஸூஸ: சுதவனவாராஹசூரி தஸூராயியொமொயெந தயாஹுதஸூந நுஷீடிசு உவவிவெஸ|| 21|| காலெநெநி | ஸவதஹூபம்: வாரூஷாயாஷாலவஹூரஸதெந காலெநாலிபூவூதஸூநிஷஹொயொயொமஹெந விராஹவொய: விஸெஷதஸூஹூதஹூரஹவூந யதூபவஹம் விவிநுநவி நாவஸூசு தகஸூபஹெவாஹஹூபஹெ ஸவஹாதஹவஸூசு|| 22||

ஓ விதர! (ஐலத்திற்குள்ளிருக்கும்) இருட்டின் முடிவில் தன்னுற்பத்திக்குக் காரணமானதைத் தேடிச்செல்லும் பிரமனுக்கு, எந்தக்காலன் சரீரமடைந்த மானிடர்களுக்குப்பயத்தை செய்து கொண்டு அவர்களின் ஆயுளை நன்றாய் நாசம் செய்கிறானே அந்த * மூன்று வரம்பிணையுடைய நாராயண முர்த்தியின் ஆயுதரூபனும் (சக்கிரன்) மகானுமாகிய நீ காலன் உண்டானான். 20

தமது மனோரதம் நிறைவேறப்பெறாத அந்தப் பிர்மதேவர் தேடுவதை விட்டுத்திரும்பி தம் ஸ்தானமாகிய பத்மத்தை மறுபடி அடைந்து மெதுவாக ஐயிக்கப்பட்ட சுவாஸத்தால் கட்டுப்பட்ட மனமுடையவராகி ஸமாதியோகத்தை ஆசிரயித்துட்கார்ந்தார். 21

* மூன்று வரம்பு என்றமையால்சென்றது, டெக்கப்போகிறது, டெக்கப்போவதுஎன்ற மூன்று அவததைகளுடையது நோக்கி வர்ணித்ததாம்.

§ காலன் உண்டானான் என்பது அதிஷ்டானத்தைத்தேடும் பிரமனுக்கு நூறு வருடம் சென்றன என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

22

23

படங்களாகிய குடைகளுடன் கூடிய சிறங்களில் உள்ள, இரத்தினங்களின் காந்தியால் இருள்நீங்கப்பெற்று, பிரளயஜலத்தின் நடுவே தாமரைக்கொடிபோல் வெண்மை நிறமுடையதும் தீர்க்கமுமான ஆதிசேஷனது உடலாகியபடுக்கையில் சயனம் செய்துகொண்டவரும் ஏகபுருஷரும்,

பெருக்காண் ஸ்ரீவனம் ஹரிதொவறாஜே
 ஸ்ரீயுராலுநீவெரூரூரூகஜேயுதே |
 ரதொதயாரளஷயிலளநவஸு
 வநஸுஜொவெணுஸுஜாஹி வாமெயு: ||

24

சூயாஜதொ விஸுரதேஸுஜாந
 ஜெஹெந தொகதுயஸம்ஜுஹெணா |
 விவிதுபிவ்ராலரணாமுசுநாநா
 சுததஸுயொவாஸுரிதவெஷஜெஹே ||

25

வாஜா உவதஹேதுவரிதி||உச||கிண்குபாஜதஜதி|சூபாஜதொஜெவெயுண
 விஸுரதொ விஸுரெண வ சுஜாநொநிரூவஜாந: ஜெஹெஸுந யஜா
 சூபாஜவிஸுராலாஜாஜிவரிவின: தெந சூபாஜதொ விஸுரதேஸுஜாநஜெஹெ
 நெதி பாஹெ ஜீயதெநெதி ஜாநஜுவஜா ஸுஸஜுஸஸொஹநஜெஹெந யஜா
 ஜாநம் பூஜாணம் ஸூபாநுரூபவபூஜாணெந ஜெஹெந சுதவனவவொகதுயம்
 ஸம்ஜுஹெதெவிந தெந விவிதுராணி நாநாவியாநி ஜிவ்ராலுபநுவபூ
 ணாமுசுநாஹரணாநி வ தெஷாம் சுதா ஸ்ரீஸுஜாஹா யெந தெந
 ஜெஹெந விஸிஷம் வனவம் ஸுதவனவாதிரஜிக்ஷவிஉவாஸுரிதவெஷ: ஸ்ரீசு
 தாமஸுரொ ஜெஹெயஸு தஜிவஸுசு யஜா கெந பெருக்காண்ஸுரீவனரிதி
 பெருக்காயாம் வனவம் ஹுதெந ஜெஹெநெதிஸுஸவா:||உரு|| வும்ஸாஜிதி
 ஸுசாஜாய ஸூஅவிஷிதவொய விவிதெஸுஸுமெஷவெபூஜாஜெமெயு: சுஜா
 உததாஜாராயதாம் வும்ஸாம் ஸுநவா வனவெநவம் தெஷாம் ஜீயநுவா:
 ருமய: தெவிதுநாஜிஸுராமுசுய வனவ வாரூணி வதுராணி யஸு

† ஸந்தியாகால மேகத்தை வஸ்திரமாக உடுத்தி, வெகுவான சுளர்ன
 சிகரங்களுடன் இரத்தினங்கள் மேகங்கள் ஒஷதிகள் புஷ்பங்கள் வனமாலே
 இவைகள் யணிந்து முங்கில்களைக் கைகளாகக் கொண்டு விருக்ஷங்களைப் பாதங்
 களாக உடைய இந்திரநீலமலையின் சோனபபைத் திரஸ்காரம் செய்பவரும்,

முவுலகங்களையும் உட்கொண்டதும் பலஸ்தமான திவ்விய பரணங்கள்
 திவ்வஸ்திரங்களின் அலங்காரம் நிறையப்பெற்று பிரகாசிப்பதும் நீளத்தா
 லும் அகலத்தாலும் தனக்குத்தானே சமமானதுமாகிய சரீரத்தோடு காணப்
 படுகிறவரும்,

† இந்திரநீலமலை - மிகுதியான லாவண்ணியம்; ஸந்தியாகாலமாகிய வஸ்திரம்-
 பீதாம்பரம், வெகுசுளர்ன சிகரங்கள் - சரீடங்கள், இரத்தினங்கள் - இரத்தினங்கள், மே
 கங்கள் - முத்துமலை, ஒஷதிகள் - துளசி, புஷ்பங்கள் - புஷ்பமலை, வனமலை-வனமலை
 முங்கில்கள்-கைகள், விருக்ஷங்கள் - பாதங்கள் என்ற கிரமமாக பகவான் திரஸ்காரம்
 செய்தா ரென்று வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

வும்வாம் ஸ்காபாய விவிக்ஷாபெமடி
 ரஸுஷுதாம் காஜிவாம்விரவடி |
 பூஜிஸுயனம் கூரவயா நவெநு
 உயிவலினாம்முனிவாருவது ||

26

உவெந றெர்காதிஹாவிதெந
வரிஸுரதூணுணீதெந |
சொணாயிதெநாயரவிவலாவா
புதுஹயன வுநவெந வுலா ||

27

கடினசிம்ஜதுவிஸ். மவாஸஸா
ஸதும்ஸுதம் நேஷதுயா நிதம்ஸெ ।

[illegible]

தங்களுடைய மனோரகம் நிறைவேறுகுவார்கள் அது நிறைவேறுவதன் பொருட்டு பரிசுத்தமான (வேதத்தில் கூறிய,) மார்க்கத்தைக் கைப்பற்றிப்பூசிப் பவர்களான மானிடர்களுக்கு நுகங்களாகிய சந்திரமண்டலங்களின் கிரணங்க ளொடு கூடிய விரல்களாகிய அழகிய இதழ்களுடன் கூடியதும் விரும்பியவற்றை வருஷிப்பதுமாகிய பாதபத்மத்தைக் கருணையால் காண்பிப்பவரும்,

ஐனங்களின் துக்கத்தைப் போக்கும் புன்னகை யுடையதும் பிரகாசிக்
கும் குண்டலங்களின் அலங்கார மகிமையைப் பெற்றதும் காவ்வைக்கனி
போன்ற உதடுகளின் காந்தியால் சிவப்பு வர்ணம் பொருந்தியதும் அழகான
முகக்கூடையதும் நல்லபுருவ முடையதுமாகிய முகத்தால் (பூசிப்பவர்களைச்) சம்
மானிப்பவரும்,

ஓ வத்ஸனாகியளிதா! கடப்பமலரின் கஞ்சற்கம்போன்ற கோரோசனை வர்ணமுடைய வஸ்திரத்தாலும் அரைநான்மலையாலும் இடையினையும் விலை உயர்ந்ததும் ஸ்ரீவச்சம் என்ற அடையாள முள்ள மார்புக்குத் தகுதியானது

ஹாரெணா மாநகையெநந வது

ஸ்ரீ வதுவக்ஷஸ்யுவயுஹெந ||

28

வாராபுக்ஷெயெரணீ புவெக

வயபுஷுஷொடிணஸஹஸுஸாவடி |

சுவதுகதேமம் ஸுவநாழிவெநு

உஹீநு ஹொமெரவிவீதவது ||

29

வாராவரளகொ ஸமவநுஹீய

உஹீநு வஸும் ஸயிதொவமஉடி |

ஸ்ரீஷாரி கெபுராரணம்மாநி கெனிபுவெகாணீதுதாஸுதெம் வயபு
ஸாஷாராஷொடிணாவஸஹஸுஸேந. காஸாபாயஸுதவநுநவதுகெந, வி
கெபுராராதிசுமெனே மெவபுஷாழிவிவதுபுஸாபொவவதிகவதுகம்புய
நம் உஅர வுஹேநெயெயொமம் யஸு வுஹாழிவதுகிரபுவகாசு வுஹவா
கெநெநி வுக்ஷஸுரவி கெநெயெகதி புவலிசம் ஸுவநாதுகம் சுழிவெநு
சுஹீநுஸுரம்தஸு ஹொமெம் மெனெம் ஷெஹாவபெவெவது சுலிவீதா
ஸா வெஷிதாம் ஸுபுஷாவதுகம் கஸா யஸு தம் வநஸுதெஸதவது விரொ
ஹதிகி 'ஸுமெம்' காணெயுஸாஹாவகெயுஸாஹாபுமெஷுஸாஹா
மதிவ ஸொவி ஸெவெபுவெபுஷிதொவவதி || உக || வெக்ஷாம் சுழிவதேதிது
நெக்ஷ வவதுகாநெபெண நிரபுவிதேவி விசெஷணாதெநெம் வும
நிபுநெபயதி | வாராவரெதி வாராவராணாம் ஷெம் ஸாநா வவதுதொவி
சுயா சுஹீநுஸு செஷஸு வஸுஸுஸொவதுஹீநுராணாம் வஸுஸு ஸா
லொவமநெம் புவெயஜெவாவதுகம் வவதுதொ மெநாகாழிஸு கிரீடஸாஹ
ஸுதேவ ஹிரணாதுகாநி ஸுமணியஸுதம் கெவதுபுஷிதாரணு ஸும
வாநு குலிவதுகம் ஸுபுஷுபுஸுரமம் கஸஸுஸுதம் மெஷுதெநிபுதெயு
யஸுதம் தயா வவதுதொடிருகவி. துதாவிவதுகதி புவலிஷி || ௩ || நிவீத

மாகிய ஹாரத்தால் மார்பினையும் அலங்காரம் செய்து கொண்ட வருமாகிய
ஹரியை சதுர்முகதேவர் பார்த்தார். 23—28

1 சிறந்த கேயூரங்களாலும் உத்தம ரத்தினங்களாலும் நிறைந்த தண்
டங்கள்போன்ற கைகளாகிய ஆயிரம் கணிகளை உடையதும் பிரதானமாகிய
அடிப்பிரதேச முடையதும் அனந்தனுடைய படங்களால் சூழப்பட்ட பட்
டைகளுடையதும் (துவக்கு)- பிரபஞ்ச சவருபமுமாகிய விருக்ஷசீரேஷ்டத்
தைப் பார்த்தார் 29

கிரீடலாஹவ்ருஹிரணுஸ்யம்

உாவிஹபுவதளவ்ருஹரதமஹபு ||

30

நிவீதஜாஜாயஜயுவதஸிரியா

வ்ருகீதிபுஜயூ வநஜாமுயா ஹரிபு |

ஸதிரெபுநுவாயமூமம் திரியாஜனி:

வரிக்ருஜக ப்ராயநிகெகெபுராவபு ||

31

தஹெபுவ தநாவிஸரஸரொஜ

உாதாநஜஹ: ஸ்ரவநம் வியது |

இதி சூதாயா வெஜாஸ்தவனவ யுபுவதாமெஸ்த: ஸீடபுஸ்யா: தயாக்ணமணி
ந்ராவ்ருகீதிபுஸ்யாருவயா வநஜாமுயா நிவீதம் வ்ருஹம் க்ணமணிநீயாகாவி
தாவநஜாமெதி ஸதிரெபுநுவாயமூமம் சுமஜ்யேஸ்தவ்ருஹரொராகமயிதஸக்ய
இத்யபு: திரியாஜனி: ஹதாதி திரிஷ்வி காமெஷு யாஜஸ்திரிபுபெ
ஷாமெஷ: ரக்ஷணாயபு வரிக்ருஜ: ப்ராயநிகெகெபுரம் ஸந்திரிபுதக
பு யொஜமெம்ஸுபுநாதிநிஹெபுதமெதெபுராவபுஷாவம்
வனவஹதம் வுரூஷம் ஹரிபவஸ்யுதி பவபுதாதி ருபவம் வஸ்யு
ஹஸன ஸ்ரீஹரிநிதி ஜாதவாநித்யபு: || 30 || தஹீதி மொகவிஸமபுஷுஷு:
ஸதெவொ ஜமதிரியாதாபதெவஹரிபவஸ்யு: தஹெபுவ ததெவதஸ்யு
ஹரொநுநாவிஸரஸரி ஸரொஜாதாநம் கஹ: ப்ரவ்யஜமம் ஸ்ரவநம் ப்ரவ்ய
காமவாயம் வியதாசாஸம் உ ததஸபுசுதீவரம்நாவிஸரொஜாதிவஹகாதாரம்

2 ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுக்கு வாசஸ்தான மாகியதும் சர்ப்பகிரேஷ்டங்
களுக்கு (ஆதிசேஷன்) பந்துவும் ஜலத்தால் சூழ்ந்ததும் ஆயிரம் கிரீடங்
களாகிய சுவர்ணசிகரங்களுடையதும் பிரகாசிக்கும் கௌஸ்தப ரத்தினத்
தை மத்தியி லுடையதுமான பகவானாகிய பர்வதத்தைப் பார்த்தார். 30

வேதங்களாகிய பிரமரங்களால் அழகு வாய்ந்ததும் தமது கீர்த்திருப
முமான வனமாலையால் சூழ்ந்தவரும் ஸதிர்பன், சந்திரன், வாயு, அக்னி
இவர்களால் அடையமுடியாதவரும் முக்காலத்திலும் பிரகாச முள்ளவைக
ளும் சஞ்சார முள்ளவைகளும் யுத்தத்தைப் பிரயோஜனமாக உடையவை
களுமாகிய ஆயுதங்களால் ஆக்கிரமிக்க முடியாதவருமாகிய ஹரியைப் பார்த்
தார். 31

உலகங்களை ஸிருஷ்டிப்பதில் கண்ணுடையவரும் தேவரும் உலகத்தைத்
தரிப்பவரு மாகிய அந்த பிரமதேவர்ஹரியைப் பார்த்தபோதே, அந்தஹரியின்

நவராயுராய பூரணம்.

|| ஸுஹா ||

ஜோதொவ்வி ஜெஜ்ஜஸுவிநாநநு ஜெஹலாஜா
ந ஜோயதெ ஹவதொ மதிரிதூவடி |
நாநுஜதடிவி ஹவநு யதி தநஸுங்
ஜாயாமுணவூதிகராதுரூவிபுலாவி ||

1

நாநிவம் யஜெதடிவெவாயரஸொடியெந
ஸஸுநீவூததடிவெவடிநுமுஹாய |

நவஜெதவலாதுஷ்டம் டுஷ்டா நாராயணம் க்விஜ் |
ஈஸுளஜெகாணுபெவீடிநு நொகஸமபுவிசீடிபா ||

ஸ்ரீஹவடி ஜோநெநாதநம் சுதாயுதா ஜாவிஷ்டவபுந் சுஜோ
ஜோஸுஸொவநாஹ—ஜோதஹதி ஸுவிநாஜ ஹுகாநொபாஸநெந சுடி
ஜெஜியா கும் ஜோதொவி நஹுஹொ ஜெஹலாஜாம் வனதடிவடித் ததிரிதி நெ:
ஜெவதஸுவமதித் தகும் ந ஜோயத ஹதெதக தயா ஹி க்விஜெவ ஜோதம்
யொமு: ஸதூகாசு நாநுசு சுஸதூகாதிதூஹ—ஹெ ஹவந் க்விஜொநு
ஹாவி யடிவூதீதி பூலாதி ததுஸுங்ஸகும் ந ஹதி க்யஜெஸத்பூதீதி
ஸதூஹ—யதி யதொ ஜாயாமுணவூதிகராசு க்ஷொஹ் க்விஜெவொரூ:
வஹுரூபவஸுந் விஹாவி|| நநு ஸஜெஜோநாவி யதூபாடிஷ்டாரூபம்
தயாவி முணாதகஜெவ நிமபுணம் ஸுஜெஹவ து ஸதூத் ததூஹ—
ஆஹுரூ ரூபவதிதி க்விஜெவாயரஸொடியெந விவகூவிஷ்டாவெந ஸஸு
ஸடா நிவூதத் தஜோயஸாதஸு தவ யஜெதடிநுபெவெவஸூதஜெருண
ஸதாஜெவாஸகாநாஜெநுமுஹாய முஹ்தஜாஜ ஸ்ரீகூத் சூவிஷ்டுததிது
யபு: க்விதாரஸதஸு ஸுபஸகாதகஸு யஜெகஸ்ஜெஜெருணத் தகபூடிஸு:

9—வது அத்தியாயம்.

பிர்மதேவர் கூறுகிறார்.

ஓ பகவானே ! நான் வெருகாலஞ் சென்ற பின்பு தெரிந்து கொண்டேன்.
சரீர மடைந்தவர்கள் பகவானாகிப் உமது தத்துவத்தைத் தெரிந்து
கொள்ள வில்லை. என்பது அனுசிதமாகிறது. ஆச்சரியம்! தங்களைத் தவிர மற்ற
ஒருவரும் இல்லை. (இருப்பதாகத் தோற்றமுள்ள) அந்த வஸ்து சத்தமல்ல.
மாயையின் குணங்களின் சேர்க்கையால் அநேகமாகத் தோன்றுகிறீர். 1

சிற்சக்தியின் ஆவிர்ப்பாவத்தால் எப்போதும் நிவிருத்தியடைந்த தமோ
குணமுடைய தங்களுடைய இந்த ரூபமும் ஸாதக்களை இரகிப்பதற்காக

சூரீள மூவீதவதாரஸதெகஸீஜை

யநாலிவடிவவநாடிஹோவிராவடி ||

2

நாதீபரம் வரஜ யடி வதஸூரூவ

நாநநீதா துதவிகயூதவிவவடி ||

பஸூரீ விஸூஸூஜகெகவிஸூதாது

ஹதெநீ யாதகடிவ உவாஸூதொஹி ||

3

தவா ஹம் ஹவநம்மஹ ஜஹாய

யூரெவஸூ நொ டிஸூதம் த உவாஸகாநாடி |

நாயுடும் மூணாவதாரஸீஜைம் டிஸூபதி யநாலீதி யஸூ நாலிவடிவநா
டிஹோவிவடிதொவலி தடிதொஸூடி துவாசு வரம்பஸூரீதூதரெண
ஸம்பஸு||உ||நெதி ஹெ வரஜ ஹெ சூதூவகவிவவடிஃகநாவுதவ காரம்
சுதஃ சுவிசுதூம் நிஹெடிஃ சுதவனவ சூநநீதாது வனவம் ஹதம் யஹ
வதஃ ஸூரூவம் யதொரூவாசு வரம்பினம் ந பஸூரீ கிஹம் ஹதெவ
தசு சுதஃ காரணாதேதவ சுடி ஹம் ரூவஹ்வாஸூதொஹி யொமுகூ
டிவீதூஹ-வனகஹ்வாஸூஷம் ஹஹம் யதொ விஸூஸூஜீ விஸூஸூஜீ
தி தயா தடிதவனவ சுவிஸூம் விஸூஸூடிநூஹ் தெநீ யாதகம் ஹதொநா
ரீதி யாணாம் யாதாமம் காரணரீதியுடி||உ|| நஹ்வடிவ ஹ்வாஸூகெகெதடி
வடூஹ்நெவெதூராமகூஹ தடிதி ஹஹவநம்மஹ உவாஸகாநாமொநா
ஸூகம் ஹஹாய யூரெந தெ க்ஹா தஹெவ தஹெவ டிஸூதம் ஹெதி யடி
யெடிந ஹூவூகூவதூநூவிநிவெஸிதவிதூநாஸூகம் க்ஹீயம் ஹ்வாஸூக
டிஸூதம் யூதூதிவாவஃ | உதியஸூடிதவஹெஸூதஹம் நஃ சுநூவிபெ

ஆதியில்(தங்களால்) கிரகிக்கப்பட்டது. இந்தரூபமானது வெகு அவதாரங்களுக்
குத்தாரணமானது. இந்தரூபமுடைய தமது நாயகமல ஸ்தானத்தி விருந்
தல்லவா நான் உண்டானேன்.

2

ஓ பரமாத்மாவே! தடைபடாத கார்தியுடையதும் பேதமற்றதும் ஆனந்த
மாத்ரீமுமாகிய தங்களுடைய சுவரூபத்தை இதர்து வேறுபட்டதாக நான்
பார்க்கவில்லை. ஆகையால் பிரபஞ்சத்தை விருஷ்டிப்பதும் பிரபஞ்சத்திற்கு
வேறுபட்டதும் பூதங்களுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் காரணமானதும் முக்ய
முமாகிய உம்முடைய இந்தரூபத்தை நான் ஆசிரயித்தவனானேன்.

3

ஓ ஜகன்மங்கள்! உபாசனை செய்பவர்களான எங்களுக்கு மங்களமுண்டாவ
தற்காக தியானம் செய்யும் நிமித்தம் உம்மால் † அந்த ரூபமே. ‡ இந்த ரூபமா

† அந்த ரூபமே என்பது நிர்க்குணம்.

‡ இந்த ரூபமாக என்பது ஸகுணம்.

தெவ்வ நகர ஹவதெந் நு வியெந் துஹ்
யொந்நாஹ்தொ நாகுலாநிரவத ஸம்மெஃ || 4

யெ து க்ஷீயவரணாஃஸுஜகொஸமம்
ஜிவ்ரு நி க்ஷாபிவரெஃ ஸுதிவாதமீதடி |
ஹக்ஷா ஸுஹீதவரணாஃ வரயா உ தெஷா
நாபெவஹி நாய ஹ்ரத்யாஃஸுஹாஸ்வபுஃஸாடி || 5

தாவஹ்யம் ஓவிணமெஹஸுஹநிதித்
 ஸோக ஸுஹா வரிஹவொ விவாருஹு மொஹம் !
 தாவந்நெது ஸஹவமுஹ சூதிபுதேஹம்
 யாவந்நெதுஹிஹ்யம் புவணீத மொகம் ||

[illegible]

கக்காட்டப்பட்டது. நரகத்தை அடைபவர்களும் கெட்ட பிரஸங்கமுடையவர்களாகிய புருஷர்களால் உபேகஷை செய்யப்படுகிற பதவானாகிய உமக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறோம்.

ஏ நாத ! மிகுந்த பக்திபால் (உமது) சரணாவிர்தங்களை யடைந்து
செவியின் மார்க்கங்களால் வேதமாகிய காற்றால் பெறக்கூடிய உம்மைச் சார்ந்த
சரணாவிர்த வாசனையை ஆக்கிராணம் செய்கிற உமது பக்தர்களின் இருதய
கமலத்தைவிட்டு நீங்கள் வேறு இடம் செல்லுகிறதில்லை, 5

ஐனங்கள் எதுவரையில் மோகூத்தைக் கொடுக்கும் உமது பாதத்தை ஆசிரிக்கவில்லையோ அதுவரையிலும் பொருள் கிருகம் இவைகள் நிமித்தமும் ஸுகிருத்துக்களின் நிமித்தமுமான பபம் சோகம் அவமானம் மிகுதியான ஆசை துக்கத்தின் காரணம் என்னுடையது என்ற தோஷமாகக் கிரகித்தல் இவைகள் ஏற்படும்.

மெடிவெந தெ ஹதயியொ லவத: ப்ரஸம்மாசு
 ஸவபாஸுஹொபஸநாவிஹெந்ரீயா யெ |
 குவபுனி காஸஸுவநெஸநுவாய ஜீநா
 மொலாவிஹிதநமஸொகஸநாநி ஸஸு ||

7

கூஸ்துபியாதாமிரிதா உஹாரபுஜாநா
 ஸீதொஷ வாதவமெஷுரிதரெதராஜ |
 காஜாநிநாவஸுதரஸுஷா வஸுஹபுரெண
 ஸவஸுதொ உந உஸுகுஜ வீதெ மெ ||

8

ஸதீதிவாஸு||௧|| யெ து நிஷாரி கவிஸன: கூம் நா டியனெ தெ நரக
 ஹஜித்யுதூ யெ து கதயாஸு வணாதி விஹொஸுன: காஜிகுபுராய
 ணாவெகிதீநா உத்யாஹ-மெடிவெநெதி | யெ மெடிவெந ஹதயியொநஷ
 ரிதய: சுதவனவ ஸவபாஸுஹொபஸநாசு ஸவபுஹ்வ நிவதகாசு லவத:
 ப்ரஸம்மாசு ஸு வணகீதநாநுவாசு விஹொநீநீயாணி யெஷானெ தெ
 மிகுஷா: வுஸுஷா: மொவெந வரிஹிதநெநா யெஷானெ சுதவனவ
 ஜீநாஸுன: காஸஸுவஸு ஹொமஸு மெஸஸுராவுணஸாய கஸுஸநாநு
 கெஷிகுராணி ஸஸுதவபுனி||௨|| கஸுஸமெவ உஸபுயதி கூஸுதிதி தியா
 தவ: வாதவிதஸெஷாண:கூஸுஷாதிவிஸீதாதிவிஸுசுதூமநொஹமகூஷ:
 வாதஜெமெடிநிதி வாரெ நகாவுநுவவதீ: ஸஹபுரெண ஸுதராநு
 ஸவெந காஜாநிநாவ உதரெதராவநெநாநு கஸுதயா கவிவிநயாஸு
 ஷாகெரபெந உஹாரபுஜாநா: வீயுஜாநா: உஜா: ப்ரஜா: ஸவஸு
 தொ மெஜிந: மெ உஸுகுஜ வீததி || ௮ || நவெவஹிதாயாஸுஸுதொ
 வாரிஸுபாயா: கிஸுபு: விஷா: கியதெததூஹயாவதிதி | மெ ஸஸ

எவர்கள் புத்திகெட்டு, துக்கம் யாவற்றையும் போக்குவதாகிய உமது
 (கதாசிரவணகீர்த்தன ரூபமான) பிரஸங்கத்தில் நோக்க வைக்காத இந்திரியங்க
 ளுடையவர்களோ, அவர்கள் லோபகுணத்தால் அவமதிப்படைந்தமனமுடைய
 வர்களும், தீனத்தன்மைபுள்ள வர்களுமாகிக் காமம் என்ற ஸுகத்தின் லேசத்
 திலும் அணுவான அம்சத்திற்கு எப்போதும் கெட்ட செய்கைகளைச் செய்
 கிறார்கள்.

7

ஓ உருக்கிரம்! பசி, தாகம் வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம், சீதம், உஷ்ணம்
 காற்று, மழை, இவைகளாலும் சகிக்கமுடியாத காமத்தியாலும் அழிவில்லாத
 கோபத்தாலும் அடிக்கடி துன்பப்படும் இந்தப் பிரஜைகளைப் பார்க்கிற என்னு
 டைய மனம் வருத்தமுறுகிறது.

8

யாவதுயக்ஷஜிஜாதந ஹி யாக்ஷு

ராயாவமம் ஸவதொ ஜந ராஸ வஸ்யுக்ஷ |

தாவந ஸம்ஸுதிரஸள பூதிஸங்குஜெத

வ்யுக்ஷாவி ஃவநிவஹம் வஹதி க்ரீயாக்ஷா || 9

க்ஷஜாபுதாதகூரணா நிஸி நிஸ்யாநா

நாநாஜெநாராயியா க்ஷணஹநிஜா |

ஜெவாஹதாஸுரவநா ஜீஷயொ஽வி ஜெவ

யுஷ்ஷபூஸம்மவிஜுவா ஹ ஸம்ஸரணி || 10

ஹவதஸுவ ஹி யாக்ஷா-ரூபாயா ராயாயா: வஸோயிக்யம் யஸ்ய தக்ஷ ஜஜாதந: வ்யுக்ஷம் ஜெஹாஜிஹாவம் சுயம்ஜெநோ யாவதுநரஸள ஜெநாஃவஸஜெஹம்வஹதி ப்ராபொதி||க்ஷ|| ஹக்ஷவஜிவெகிநாம்விவெகிநஸுஜகூரணவெதி கிம் தெஷாம் ஹதூரவிநா க்ரூதிஜிதகூஹ-சுஹீத்| க்ஷஜாபுதாநி ஷ்ராவுதாநி சூதூநி க்ரீஷாநி உ க்ரணாந்நி யாணி யெஷாஜெநாந் விஷயவொவிநாஸி யதொநிஸிநிஸ்யாநா: நாநாஜெநாராயியா ஸ்ஷஜஸுநெந உ க்ஷணந ஹநிஜா: ஜெவெநாஹதா: ஸவத: பூதிஹதாயுரவநா: சுயுராயெ-டாடி ராயெஷாஜெ ஜீஷயொ விவெகிநொவிஹத: ஸ்வணகீ க்ஷுநா-ரூபாஸ பூஸம்மாஜிஜுவா: யுஷ்ஷபூஸம்மவிஜுவக்ஷம் ஸம்ஸாரஜெதாம்||க்ஷ|| தஜெவம் ஹதூநாம் ஸம்ஸாராந்நிவ்யுதிஜகூஹதூநாம் தந்நிவ்யுதிஜஹ-க்ஷரிதி| ஸூதெந ஸ்வணந ராஸகீத: வநாயஸ்யஸம் க்ஷம் ஹவொஹஜி:ஹஜிபொஜெந ஸொயிஜெஹுதூரொஜெகூஸெதிஷ்ஷகிண ஜெ உரம்மாய ஸ்வண விநாவிஷ்ஷதூ: ஜெஸா யஜுதவபூரூஷ

ஓ ஈச! பகவானாகிய உமது சக்ருபமான மாயையின் பலமுடைய இவைகளின் (சரீரம் முதலிய) தனிமையான தன்மையை ஜனங்கள் எதுவரையில் பார்க்கிறார்களோ, அவர்கள் அதுவரையில் வெகு துக்கங்களையடைகிறார்கள். செய்கைகளைப் பிரயோஜனமாகக் கொண்டதும் பிரயோஜன மற்றதுமாகிய ஸம்ஸாரமும் விலகுவதில்லை. 9

ஓ தேவ! பகலில் வியாபாரமுள்ளவைகளும் துக்கமுடையவைகளுமாகிய இந்திரியங்களை யுடையவர்களும் இரவில் சயனமில்லாதவர்களும் பலவிதமான மனோரதங்கள் கொண்ட புத்தியால் ஒருக்ஷணத்தில் பங்கமடைந்த நித்திரையுடையவர்களும் கெடுதியைத்தரும் பொருள் காரணமாக முயற்சியுடையவர்களுமாகிய ரிஷிகளும் உமது கதாப் பிரஸங்கத்தில் நோக்கமில்லாதவர்களாயின்; இங்கு ஜனனமரணங்களை அடைகிறார்கள். 10

கலம் ஹாவயொமவரிஸொயிதஹுதரொஜ

சூஸெஸுருதெகஷிதவயொ நநு நாய வுஸாடி |

யடிஜியா த உருமாய விலாவயனி

ததுவபு: ப்ருணயஸெ ஸதநுமுஹாய ||

11

நாதிபுலீஹி தயொவலிதொவஹாரொ

நாராயிதஸுரமனெஹபுலி வககாரெ: |

யதுவபுலிததயயாஸதயஸுயெகொ

நாநாஜநெஷவஹிதஸுஹபுதாராதா ||

12

வாஸாஜதொ விவியகஜலிரயுராரெடி

டிசாரெந வொமுதவஸா வுதவயயா வ |

நாடுவம் ஸெய்யாயுயாபனி ததததாம் ஹகாநாரிநுமுஹாய ப்ருணடஸெ
புருடயஸி||ககா ஹகாநாம் து மிஷாரிநாம் க்ஷிதிஸுமஹொநெதரெஷா
ரிதூஹ—நெகி| வியகெஹெதரெக உதூஜி ஸகம் சுசிதீயம் உவா
ஸெஷா ஸுஸெயாவா நாநாஜநெஷவஹிதம் சுதவனவானூராதா சுதவனவ
ஸுஹுசுக்ஷம் சுஸதாரிஹகாநாம் சுயஸுயா ஸவபுலிததயயா யடிஜியாபுலீ
ஹி தயா ஹபிஷகாரெஸுரமனெ: உவலிநெதர—புஜி—தொருவ
யாரெ: வுஷொவயாராஜி: நாதி ப்ருலீஹி || ௧௨ || யதம் காரிநாம்
ஹவாந் நாதிபுலீஹி சுதம் காரிபுலி: சியாணாஸுதஜெஹம் ந ஹதி
கிம் து க்ஷிதீநநெவ காரிஸாயொமஸுவானூவமெந ப்ருரொவநாயு
ரிதூஹ—வாஸாரிதி சுதம் வாஸாம் சுயுராரெடி: விவியகஜலி: டாநா

ஓ நாத! சிவனம் செய்வதால் பார்க்கப்படும் மார்க்கமுடைய நீர் மானி
டர்களின் பக்தியோகத்தால் நன்கு சோதிக்கப்பட்ட இருதயகமலத்தில் இருக்
கிறீர். மகான்களால் கானஞ்செய்யத் தகுதியான குணங்களுடைய பிரபுவே!
எவர்கள் தங்கள் இச்சைப்படி உமது எந்தெந்த சுவருபத்தைத் திபானம்
செய்கிறார்களோ, அந்த சாதுக்களைப் பரிபாலிப்பதற்கு அந்தந்த சரீரத்தைப்
பிரகடனம் செய்கிறீர்.

11

இரண்டற்றவரும் பலவித ஜனங்களிடம் இருப்பவரும், அந்தர்யாமியும்
ஸுகிருத்துமாகிய நீர் அஸத்துக்களுக்குக் கிட்டாததும் பிராணிகளெல்லா
வற்றினிடமுமுள்ளதாகிய தயையால் எவ்விதம் அனுக்கிரகிக்கிறீரோ அவ்விதம்
மனதில் காமமுடையவர்களான தேவகணங்களால் மிகுந்த உபசாரத்தோடு
பூசிக்கப்படுகிறவராயினும் மிகுதியாக அனுக்கிரகம் செய்யமாட்டீர்.

12

ஆகையால் மானிடர்களின் யாகம முதலிய பலவிதகர்மங்களாலும் தானம்
செய்வதாலும் உக்கிரமான தத்துவத்தாலும் விருதங்களை யனுஷ்டிப்பதாலும்

சூராயநம் ஹவதஸுவ ஸக்ரீயாக்ஸூ
யஜெபா2விபுதஃ கஹிபு விநீயதெ ந ய து ||

13

ஸஸூக்ஷ்மரூபவஹஸெவ நிஷ்ஹஸை
ஜோஹாய வெபாயிஷணாய ந2: வரஸெவ |
விஸோடி வஹிதிருயெஷு நிதிதுவீரா
ராஸாய தெ ந2 ஹ்நுக்யஜெஸூராய ||

14

யஸூாவதாரமுணகஜுவிபாஸநாநி
நாஜாநி யெ2ஸுவிமஜெ விவஸா முணனி |

ஹிஸு ஹவதஸுவாராயநஜெவ ஸக்ரீயாக்ஸூ: ஸஸூஸாஸா க்ரீயாக்ஸூதி
ஸூஷ்டம் க்ரீயாமஹிதிருய: | ஸூஷ்டகெஹைத: ய துக்ஷயிபுதொ
யஜெபாநகராவிசு த்ரீயதெநநஸூதி கஹிபுவிதிதிதுதமஜொஹம் சூஷ்ட:
காராயபுஸுயபி: காரிஷ்கா நஸூதிதிருய: ||கந|| சுதஸூஜெவ வயம் நதா
ஹ்நாஹ—ஸஸூதி | ஸஸூதவபுஜாவரூபவெதநெநெநவ நிரஸூஷை
ஹ்நாயவெபாயணவயிஷணா விஜ்ஜாஸகிபுஸூ யபா யிஷணஸூய: தஸூ
ணவவரஸெவ துஹைத: விஸூஷுஉஜ்வாவிஷுநிதிது ஜாயாதஸூ:விரா
விராஸ: தயாஸஹாராஸ: க்ரீயாயஸூ சுதஸூவெஸூராய நிபஜெ துஷ்ஜிபா
நஜெந2நஸூக்யஜெதவஹைவய: || நாஜிமுஹணஜெதூணகெவயுபுடி
தெநெநஸூபு வுஜ்யஹைஸூரோதி ||யஸூதி | சுததாராஜீநாம் விபாஸநம்
சுநாசுரணமெஷு நாஜிஸூவிதாநி ததூாவதாரவிபாஸநாநி ஜெவகீநநு
நெதூஜீநிமுணவிபாஸநாநி ஸவபுஜ ஹ்நாஸூதெதூஜீநிகஜிபுவிபாஸநாநி
மொவபுநொபுரண கஸூராதெ ஹ்நாஜீநி யஸூதாநி ஜெவகீநநுநெ
தூஜீநி நாஜாநி சஸுவிமஜெ பூரணாதூரணஸூயெ விவஸா சுவி யெ

பகவானாகிய தங்களைப் பூசிப்பதே கர்மங்களின் சிறந்தப் பிரயோஜனமாகிறது.
தங்களிடம் கொடுக்கப்படும் தருமமானது எப்போதும் நசிக்கிறதில்லை. 13

எப்போதும் ஸ்வரூப சைதன்னியத்தாலேயே பேத மோகங்களில்லாத
வரும் அறிவாகிய சக்தியை உடையவரும் பரமபுருஷருமாகிய உமக்கு நமஸ்
காரம். பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி பரிபாலனம் பிரளயம் இவைகளில் காரணமாகிய
மாயையின் விலாஸத்துடன் கிரீடிப்பவரும் ஈசுவரருமாகிய உமக்கு நமஸ்
காரம் செய்கிறோம். 14

எந்தத் தங்களுடைய அவதாரங்களையும் குணங்களையும் கர்மங்களையும்
விளக்கும் நாமங்களை எவர்கள் பிராணன் வெளியேறும்போது ஸ்வாதீன
மில்லாதவர்களாயினும் கீர்த்தனம் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் வெகு ஜன்மம்

தெ நெகஜந்நுமும் வஸஹநெஸவ ஹிக்ஷா
வஸ்யாந்நுபாவரதஜதகஜேஜம் ப்ரபபெஜ ||

15

யொ வா சுஹந்நு மிரிஸஸு விஸுஸ்யஸு
வ்ஸிதூஜவபுஸ்யஸெஹதவ சூதஜேயம் |
லிக்ஷா த்ரிபாவஸ்ய வஸக உஸுபுரெஸாஸ
வ்ஸுஸெஸ நஜெ ஹமவதெஸுவநஜுமாய ||

16

யொகொ விகஜநிரத: குஸநெ ப்ரஜத:
கஜேணயம் சுவஜுஜிதெ ஸவஜவஜநெ வெஸு |

முணனி உவாரயனி தெ கெவநெகஜந்நுஜி துஸமும்பாவஸஹநெஸவ
ததண வஸவ்யிதிதூக்ஷா சபாவூதம் நிரஸாவரணம் கீதம் ப்ரஹஸம்
யானி ப்ராவஸுவனி தஜேஜம் ப்ரபபெஜ நஜிபதஜதஜேஜம் || கததமுணா
வதாரகஜிபாணி டிஸுபந் ப்ரணஜிதி யஜதி யொ வா வஸக த்ரிபாதயொ
ப்ரஹாஜய: பாவா: ஸஸா: யஸு ப்ரதேஜுநு உரவ: ஸாஸொவஸாவா:
நீர்வூஜிநூஜிநூபாயஸு தயாஹதஸுந் வஸுபெதஸெஸ ஸுவநாகா
ராயுமாயதஜுமந: ஸ கிம் க்ஷகா வஸுபெ சூதஜேயமாய தா ஸயநெவ
நெவயிஸாநம் யஸு ததயாநம் லிக்ஷா மணதயநெவண விஹி
சுஹம் ப்ரஹாமிஸஸு ஸபம் விஸுவிஷுஸெதி சுநெந த்ரிபாதஜுக்ஷ
வ்ஸிதூஜவபுஸ்யஸெஹதவொவபம் த்ரிபாவூக்ஷா யொவஸ்யுஜதஜுமந:
கக || வஸம் மணாவதாரகஜிவிஸ்வநஜுக்ஷா தஸெஸுவ காவாஸுரெவ
நதஜிதவ டிஸுபந் ப்ரணஜிதி ஆஹாம் | மொகஜதி | விகஜநிரதொ

களில் செய்த பாபங்களினின்றும் உடனே விடுபட்டு ஆவரணமில்லாதப் பிரம்
ஸ்வரூபத்தை அடைகிறார்கள். உண்டாகாதவராகிய அந்தப் பகவானை நான்
சாணமடைகிறேன்.

15

எந்த ஈசன் ஒன்றாகவும் † மூன்று ஸ்கந்தங்க (பிரிவு)ளை புடையவனாகவும்
‡ வெகு கிளைகளுடையவனாகவும் இருந்துகொண்டு தன்னையே அதிஷ்டான
மாகவுடைய பிரதானத்தைப் பேசித்து விருஷ்டி பரிபாலனம் பிரளயம் இவை
களுக்குக் காரணமாகிய நான் (பிரமா) பிரபுவாகிய தாங்கள் (விஷ்ணு) சிவன்
இம்மூவராகவும் இருந்து விருத்தியடைகிறானே அந்தப் பகவானாகிய புவனவடி
வமான விருக்ஷத்திற்கு நமஸ்காரம்.

16

இந்த ஜனங்கள் விரோதமுள்ள கர்மங்களிலிருந்து தங்களால் சொல்லிப்
பட்டதும் தங்களைப் பூசிப்பதின் ரூபமும் தங்களைச் (ஜனங்களை) சார்ந்ததுமான
ஹிதமுள்ள காரியத்தில் மனம் செலுத்தாமல் எதுவரையில் இருக்கிறார்களோ

† மூன்று ஸ்கந்தங்களாவன பிரமா, விஷ்ணு, சிவன்.

‡ வெகு கிளைகள் என்பது மனு மர்சி முதலியவர்கள்.

யஸூவடிஸு வயுவாநிஹ ஜீவிதாஸாம்
ஸஹஸிரிநதூநிநிஷாய நஜோ஽ஸு தஸெஸு || 17

யஸூபி ஹேஹேஹேவி ஜிவராபயுயிஷு
உயூவஸிதஸுகயுதொகநஹுதம் யசு |
தெவெ தவொ வஹுஸவொ஽வரூருதாந
ஸுதெஸு நஜோ ஹவதெ ஸுயிஹாய துஸு || 18

தியுஷு நுஷுவிஸுயாபிஷு ஜீவயொநி
ஷுதெஹ யாதுகுதஸெதுவநீஸுயா ய: |

விரும்பபிடுகிறீஸுங் சுயந்தொகம் கூஸந்தெஹ்தெ ஸு சூதீயெ கூடி
தெஹ்யெயவ ஸாக்ஷாஹுதெ ஹவதஸுபுநாருபெ கபீணி பூததம் கடித
விதொ யாவதுதெ தாவடிஸு தொகஸு ஹூவாஸிங் தொகஜீவிதாஸாம்
வயுவாந் யஸுஹஸிரிநதி தஸெ சுநிநிஷாய காமாய நஃ ஸ்ரீ ஸீதீதாயாம்
ஹவதாஸாக்ஷாஹுதாநி கபீடாணுரீருநி||யதரொஷிபடிஸூலியஜுஹொஷி
டிஹிபசு | யதவஸுஸிகளதெய ததூருஹ்ஹிபுணீதி || ௧௭ || சூஸூ
ஜாவதொகஸு கயெதூஹ—யஸூபிதி | யசு ஜிவராபுடாவஸூயியிஷு
ஸூநம் ஸக்தொகநஹுத ஜஹாரருபொயூவஸுதம்: சுஹிவி யஸூதாமா
பூததம்: விஹி வித: ஸஸுஹவம் கூரெவ சுவரூருதாநம்: பூதாஸி
ஹ தெவெதவஸுபவாந் சூஷுரீததெவஹம் சுயஹருதம்: வஹவஸு
யாமாம்: ஸவதூராவாயஸு வஹருத யாமாந் க்யூவா வஹருதஸவதூராந்
வா தவஸுபவாந் சுயிபாயபிவாபி கபீடாயிஷுதெ || ௧௮ || ஹநிநததா
ஹாவிதொவதாரகபீடாணி டுபுபஹாஹ தியுயிதி | நிரஸூதி:வஸுத
ஸு ஸூநநாநுஹவெநெவ நிரஸூவிஷயஸுபொவி யஸுபுதாபிஷு

அதுவரையில், இந்த ஜனங்களின் பிராணன்களில் உள்ள ஆசையை இப்பூமியில் எந்த பலமுடைய காலன் உடனே சேதம் செய்கிறானோ அந்தக்கால சுவருபியாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 17

இரண்டு பார்த்தம் வரையில் இருப்பதும் உலகத்தார் யாவராலும் வணங்கப்படுவதுமாகிய ஸ்தானத்தை அடைந்த நானும் எந்தக் காலசுவருபனாகிய ஈசனிடம் பயமடைந்து அந்த ஈசனை அடையவேண்டுமென்ற விருப்பத்துடன் வெகு யாகங்களையுந் தவத்தையும் செய்தேனோ அந்த யாகங்களுக்கு அதிஷ்டானமும் பகவானுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 18

எந்த பகவான், விஷய ஸுகங்களை யொழித்தவரெனினும் திரியக்குகள் மானிடர்கள், தேவர்கள் முதலிய ஜீவயோனிகளிடம் தன்னிச்சைப்படி சரி

ததெவஸ நமஸ உதரஸுலவாய யொம
நிஜராவஸாநவி க்ஸநூநிநெக்ஷணாய ||

21

ஸொரயம் ஸமஸுஜமதாம் ஸுஹுரெக சூதூ
ஸகெந யநூலயதெ ஹவாநு ஹமந |
தெநெவ ரெ டுஸமநுஸுஸதாடிஸாஹம்
ஸுக்ஷராலி வபுவபுவிடிம் பூணதவி யொரவள || 22

ஊஷ பூஸஹவடிநா ரமயாதூஸகூர
யடிதூரிஷுதி மூஹீதமுணாவதாரம் |

தாடிஸொஹம் நாலிவஉஜெவ ஹநம் தஸூக் கடியடிநுமூஹேண
சூஸம் உதரெஸுதொஹம் ஸம்ஸாரம் புவநொ யஸு யொமநிஜராவ
ஸாநெ விக்ஸநூநிநவடிக்ஷணம் யஸு தஸூஹி || ௨௧ || ஊவம்ஸுக்ஷா
பூயடிபதெ வதூஹி | ஸஹி | யதஸுஹவ ஸமஸுஜமதாம் ஸுஹுரெ
யதஸ் ஊநெவெகொநநு | சூதூ சுதூபூரீ யதம் பூணத வி யொ
ஸள சுஹம் பூணதம் நவாநு | பூயடிநீயொவி ஸ ஊவ விஸி
ஷொயம் ஹவாநு யடிநஸகெந ஜூநெந ஹமெநெஸுயெபுண வ ஹம்
விஸம் டுயபதெ ஸுஹபதெ தெநெவ ரெ டுஸம் பூஜூமநுஸுஸதாடி
யொஜெயக் யயாஹம் ஸுக்ஷராலிஸுஷுமம் சுஹோஹவிஷாரி || ௨௨ || ஊஷஹி
மூஹீதமுணாவதாரம் பூஸஹவடிந ஊஷஹவாநு சூதூஸகூராரமயாஸஹ
யடிதூரிஷுதி ததவம் ரெ பூஸுரகவிதிஸெஷம் பூயடிநெஷா ஸுவி
சூஸுஸுஸு ஸீ விஷுரெவ விக்ஸம் பூஹாவா யஸிநு தடிஹிஸம் தூர

முது எந்தப் புருஷோத்தமனுடைய அனுக்கிரகத்தால் எவருடைய நாபி கமலத்
தினின்ற உண்டானேனோ, வயிற்றில் பிரபஞ்சத்தையுடையவரும் யோக நித்
திரையின் முடிவில் மலர்ந்த தாமரைப் பூ போன்ற கண்களை உடையவருமாகிய
உமக்கு நமஸ்காரம்.

20—21

உலகம் யாவற்றுக்கும் ஸுகிருத்தம் இரண்டற்றவரும் அந்தர்யாமியும்
வணங்கியவர்களிடம் அன்புள்ளவருமாகிய இந்த பகவான் எந்த ஞானத்தாலும்
ஐச்வரியத்தாலும் இப்பிரபஞ்சத்தை ஸுகப்படுத்துகின்றாரோ அந்த ஞானத்தா
லும் ஐச்வரியத்தாலும் நான் முன்போல் எவ்விதம் விருஷ்டி செய்யச்சக்தியை
அடைவேனோ அதற்கேற்ற அறிவை எனக்கு உண்டாக்கவேண்டும்.

22

கிரகிக்கப்பட்ட குணங்களின் அவதாரமுடையவரும் பிரஸன்ன முகமு
டையவருமாகிய இந்த ஸர்வேச்வரன் தன் சக்தியாகிய இலக்ஷ்மீதேவியுடன்
எந்தக் காரியத்தைச் செய்யப் போகிறாரோ. (அவைகள் எனக்கு விளங்க

॥ நெடுஞ்சூய: ॥

வ்யஸம்ஸவம் நிஸாநெஜுவம் தவொவிஜ்ஜாஸஜாயிலி: |

யாவந்நொவவ: ஸூக்ஷா விராராஜ ஸ விநவச: |

26

கயாலிபெதராக்ஷு ஸ ஸ்ரணொ ஜயஸூதந: |

விஷ்ணொதவஸஸூ க்ஷுவூதிகராமஸா ||

27

மொகஸம்ஸூநவிஜ்ஜாம சூதந: வரிவிஜ்ஜ: |

தொஹாமாயா வாவா கஸூமம் ஸஜநிவ ||

28

॥ ஸ்ரீஹவாந: ॥

ஜா வெஜ்ஜஸூ மாவஸூதம் ஸஜ ஜஜ்ஜாவஹ |

தநயாவாஜிதம் ஹ்ரெய யநா ஸூகஸூயதெ ஹவாந: ||

29

வினவச ஸூதவஜிராராஜ || தயெதி க்ஷுவூதிகராமஸாஸூதயொஜ்ஜெந
விஷ்ணொதவ: சூதந: || ௨௭ || மொகெதி மொகஸம்ஸூந விஜ்ஜாமெந
வரிவிஜ்ஜ: ஸ்ரணொ: கலிபெதராக்ஷுதொஹ கஸூமம் தொஹஜிவெதி
ஸஜஸூதொஹஸஜம் ஜயூயதி || ௨௮ || தெதி மெவெஜ்ஜஸூ ஸ்ரணொ தநி
விஷ்ஜ்ஜுதொஹஸூ தொம: ஸமெஜ்ஜ ஜஜ்ஜாமம் காராமெதெநெவ தெஜ்ஜு
ஜநஸூதொஜிதாஜிதச ஸூகஸூயதெ தஜ்ஜெவநெவ தெஜ்ஜு
ஜிதம் ஹி || ௨௯ || ஹ்ரெயதி தஹி கயஜ்ஜம் நஜாமஜ்ஜுதகூஹ கவாஸூ
தாந ஸூஸூதாந || ௩௦ || ததிரிதிஹகியாகஸூதாஹிதஸம் வரம்ஸூ ஹ்ரெயம்

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

அந்தச்சதுர்முகதேவர் தன்னுற்பத்திக்கு ஸ்தானமாகியபுருஷோத்தமனை
இவ்வாறு தவத்தாலும் வித்தையாலும் ஸமாதியாலும் பார்த்து மனம் வாக்கு
(இவைகளால் சக்தியுள்ள மட்டும்)ஸ்தோத்திரம் செய்துகிரமமடைந்தவர்போல்
ஒழிவடைந்தார்.

26

பிறகு மதுஸூதனன் பிரளய ஜலத்தால் துக்கமடைந்த மனமுடையவரும்
தமது உலகத்தின் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்காக மிகவும் கிரமப்
படுகிறவருமாகிய அந்தப் பிரமதேவருடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்துகம்பி
மான வாக்கினால் அவருடைய பாபத்தைப் போக்குகிறவர்போல் அவரைப்
பார்த்துக் கூறுகிறார்.

27—28

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

வேதங்களை உணர்ந்த பிரம்மதேவரே ! நீர் சோம்பலடைய வேண்டாம்.
விருஷ்டி செய்வதில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும். முந்தி நீர் எதைப் பிரார்த்
தித்தீரோ அதை நான் முந்தியே உண்டாக்கியிருக்கிறேன்.

29

ஹியஸு தவ சுகிஷு விஜ்ஜா மெவ ஜாஸு யாடி |
காஸூஜைஹபுலி ஸ ஹநு மொகாநு டுக்ஷுஸுபாவரதாநு || 30

கதராதூநி மொகெ வ ஹசியுக்ஷுஜாஹித: |
டுஷ்டாவி ஜா வரா ஸ ஹ உயி ஜீவாஹுஜாதந: || 31

யரா து ஸவபுலுதெஷு டாராஷுயிவ ஹித: |
புதிவக்ஷீத ஜா மொகொ ஜஹூதஹேஷு வ சுஸுய: || 32

யரா ரஹிதராதாநு ஹுதெ டி யமுணாஸயெ: |
ஹுலிவெண ஜெயாவெத வஸுநு ஹாராஜுஜுஹி || 33

நாநாகஜேவிதாமெந புஜாவஹீஸிஸுக்ஷத: |
நாதாவஸீததுஷிஹேஷு வஷீயாநுஜநுமுஹ: || 34

ஜோஜாதூநி ஸுஸிநு மொகெவ ததவ்யாவஸுஸிதம் டுஷ்டாவிடுக்ஷுஸி சூதந: |
சூதஸுஸாஸிமொ ஜீவாஸு உயி||நக||ஸவபுதுஜேஸுநாநொஹொநிவதத
உதூஹ யஜேகி புதிவக்ஷீதவஸுஸு || ௩௨ || யரா ஜிஷூராஜநாநிவதத
ஹுதததூஹ யஜேகி ஹுததததத: விரஹிதராதாநு ஜீவா ஸுஸு க்ஷ
வடாயு வுராவெண ஸுஸுராதஹுதெந ஜாததததததத உவெத
ஜேஹுதம் வஸுநு ஹித தராவாராஜு மொக்ஷு ப்ராஹ்மகி || ௩௩ ||
நாநெகி வஷீயாநு புஷுஸுதர: சத்யுக்ஷுஸுதததத: || ௩௪ || சுநுமு

ஓ பிர்மதேவரே! நீர் மறுபடியும் தவத்தையும் என்னை ஆசிரயித்த வித்தை
பையும் அனுஷ்டானம் செய்யும். அவைகளால் உலகங்களை ஸ்பஷ்டமாக இரு
தயத்திற்குள் பார்ப்பீர் || 30

பக்தியுள்ளவரும் சாவதானமுடையவருமாகிபரீர் பரப்பிர்ம் சவருபமாகிய
என்னை என்னிடத்திலும் உலகத்திலும் வியாபித்திருப்பவனாகவும் என்னைச்
சார்ந்த ஜீவன்களை என்னிடத்திலுமாகப் பார்ப்பீர். || 31

சட்டைகளில் அக்னிபைப்போல் பூதங்களெல்லாவற்றிலும் என்னை இருப்
பவனாக ஜனங்கள் எப்போது பார்க்கிறார்களோ அப்பொழுதே மோகத்தை
இழப்பார்கள். || 32

எப்பொழுது பூதங்கள் இந்திரியங்கள் குணங்கள் மனம் இவைகளற்ற
ஜீவனை ஸ்வருபமாகிய என்னுடன் கூடியதாகப் பார்க்கிறானோ அப்பொழுது
மோக்ஷமடைகிறான். || 33

பலவிதமான கருமங்களின் விஸ்தாரத்தால் அநேக பிரஜைகளை விருஷ்டி
செய்யும் உம்முடைய மனமானது இந்த விஷயத்தில் கிலேசமடையாது; என்
அனுகூலம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. || 34

ஃஷிஜாஷ்டம் நவயூதி வாவீயாஸ்வரம் ரஜோமுணா |
யநநொ ஃயி நிஸ்புஸம் ப்ரஜாஸ்ஸுஜதொஃவி தெ || 35

ஜிதொதொஹம் லவதா சவஷ்ட ஃவிபுஜெதொயொஃவி ஷெஹிநாடி |
யந்நம் சவம் உந்நஸெஃயுதம் லுதெதொழி யமுணாத்வி || 36

தாஸ்டம் உவிவிகிதாயாநாதா ஷெஃஸிபுதொ வஹி ||
நாஹெஃ வஸிஹெ உஹம் வுஷாஸு விவிநத || 37

யஜகஸ்புரம் உஃஸெநாதம் உத்யாஸுஃயாஜித ||
யமா தவஸி தெ நிஷா வ ஷஷ உத்யாஸுஃ || 38

ஹெஃவ ஃஸ்புபதி வதாஸிபுஃ ஃஷிஜிதிபு ஜாஸ்ஸு ஸுஜதொவி தெதவநீஃ
யஷ்டொ ஃயி நிஸ்புஸம் நிதாரம் ப்ரஸுத்யுந்ந || ஜாதஹி | யஷ்டாஸுஃ
தெரிநிபு தெஸுதாஸிபிஃ சூதநா சஹாகாரெண வாயுதம் உத்யாஸுஃ
தாஸுஜிதி நாஹெஃ நாஸாஃபொஃபெஃ வுஷாஸு ஷெஃஸிபுதொ
ஸஹெஃவிவிநதஃ தாஸுஜவ ஸுஷெஃயம் விவிநத்யுத்யாஃ ஃயி விவிநத
தஸுரம் ஸத்யாஸுபெணஹித்யுஃ உத்யாஸுதெ சதொஸிநாஸிதி வா
ஸஹெஃஹெஸித்யுத்யாஃ | ததாநீ ராதாஸுரஃபெஃ ஷெஃயாஸுஹிநுத்யுத்யாஃ
நௌ || யஜிதி | ஸம் ஹெ ஸுஹெ வகஸ்புதவநஸி உத்யாஸுஃயாஜிதொ
நிதம் ஷஷவஸாஸாஃ ஃயி ஷெஃநிஸ்புஸம் ஜாதம் உத்யாஸுஃ
ஃஸ்புதம் ஸுஃதிஸுபொநிஷாஸுதி யதவஷ ஸஹெஃயாஜித்யுத்யாஃ || 39 ||
ஃஸுதஹி | முணஸிபெஃபு ப்ரஸுத்யாஸுஃ நிபுணஸெஃவாநுஸுபுத ||

கெடுதியுடைய இரஜோகுணமானது ஆதியில் உண்டான நிஷியாகிய உம்
மைச் கட்டுப்படுத்தாது; ஏனெனில் பிரஜைகளை விருஷ்டிப்பவனாயினும் உம்மு
டைய மனம் என்னிடம் மிகவும் பற்றுதலடைந்திருக்கிறது. 35

நான் மானிடர்களால் சிரமப்பட்டும் அநியமுடியாதவனாயினும் இப்பொ
ழுது நீர் என்னைத் தெரிந்துகொண்டீர். ஏனெனில் பூதங்கள் இந்திரியங்கள்
குணங்கள் அஹங்காரம் இவைகளுடன் என்னைக் கலக்காதவன் என்று நீர்
எண்ணுகிறீரல்லவா? 36

ஜலத்தில் பதம்த்தின் அதிஷ்டானத்தைக் கொடியின் வழியாகத் தேடிச்
செல்லும் உமக்கு என் விஷயத்தில் ஸந்தேகம் உண்டானதால் என் ஸ்வரூபத்தை
வெளியில் காண்பிக்கவில்லை. 37

ஓ சதர்முகதேவரே! என்னுடைய சரித்திரரூபமான மங்கள் அடையாள
முள்ள என் ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்தீரல்லவா? நீர் தவத்தில் இருந்தீரல்லவா?
இவையாவும் என் அனுக்கரகமே, 38

புரிகொழவ்வெலி ஹம் தெ மொகாநா விஜயெஹ்யா |
யடிவெள்ளடி மூணையம் நிமூணம் பாநாவணாயநு || 39

ய வனதெந வாநாநிதூம் ஹுவம்வெநாநெருணா பா ஹஜேசு |
தவஸூநாஹம் புவஸீரெயம் ஸவபுகாநெவரெஸூரஃ || 40

வாதெகூத தவஸா யமெஜேதூரமெநயெபூரமெஹஸூராயிநா |
நாஸம் நிஸூயஸம் வாஸஸா நகபூதிவதவிநதத || 41

சுஹபாதாதநா யாதஃ பெஷஷஸூநு பெஷயஸாநேவி |
சுதொ பி ராகிம் சுயபூரெஹாநியபூதூதெதவிய || 42

நக|| தவ பூததகி கிம் வதூபூதிதூஹ-யதகி ய வனதெந நகவெநாநெருண
ஹுவம் ஸவ பாஹஜேசு ஸவபுகாநெவரெஸூரஃ||சம்|| நவநகபூதிதெநயெபூரமெ
விஷஷிதூஹ-வாதெகூதெநகி| வாதெகூதகி: நாஸம் ஸிஸம் யநிஸூயஸ
ஹம் தநகபூதிநெவகி தகவநதத ||சக|| சுதெஹதூரஹ—சுஹநிதி||
சூதநகபூதிஹகாரொபாயநாம் ஜீவாநாம் சுஹபாதாஸூரமெநகி சுத? பெஷ
ஸாநேவிபாணாநேவி நெயு பெஷ: பியதகிஸூநு நிரவடி: யதூதெ
யதெபூரெஹாநி: நெஹபாதகிபாநெபூரமெநகிபாநிஷ: ||சம|| சுதஸூ சுதா
யபூவன்வ தபாவி நகபூதியாயபூ ஸூஷி சுவிபூதூஹ—ஸவெபுகி,
சூதாஸூநெருணொகூம் யாநெயுநாஸூரதெ தா: பூஜாஸூ நெந சூத
நெவாநு நிரவெகெண ததூ ஜூவகாநெவகூஹாவஹ—ஸவபூஷ
நெவெநகி சூதா சுஹமெநகி: காரணம் யஸூநி ஜூநகியாஸூநிசூயம்

நான் சந்தோஷமடைந்தேன்; உமக்கு மங்க முண்டாகுக! ஏனெனில் உலகம்
களை விருஷ்டி செய்யவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் ஸகுணனாயினும் என்னை
நிர்க்குணனாக வர்ணித்து ஸ்தோத்திரம் செய்தீரல்லவா? 39

எந்தப் புருஷன் இந்த ஸ்தோத்திரத்தால் என்னை எப்போதும் ஸ்தோத்
திரம் செய்து பணிக்கிறானோ அவனுக்கு நான் எப்பொழுதும் கிறந்த அபீஷ்டம்
யாவும் முண்டாக அனுக்கிரகம் செய்கின்றேன். 40

மானிடர்கள் அனுஷ்டிக்கும் பூர்த்தம் (குளம் வெட்டுவது முதலியன)
தவம் யாகங்கள் தானங்கள் யோகங்கள் ஸமாதி இவைகளால்ஸித்தமாவதுஎந்த
மங்கள பலனோ அது தான் நான் சந்தோஷிப்பது என்பது தத்துவ மறிந்தவர்
ஸம்மதம். 41

ஓ பிரமதேவரே நான் ஜீவன்களுக்கு ஆக்மாவானவன். பிரியமுள்ளவர்
களுக்கும் பிரியன். ஆகையால் என்னிடம் மிகுதியான் அன்பைச் செலுத்த
வேண்டும். ஏனெனில் என்னை அடையவேண்டியதற்காக தேகம் முதலியவை
கள் பிரியமில்லாதவைகளாக அல்லவா ஆகின்றன. 42

ஸவபுவெழுவெயெநுதநாதாதியொநிநா |

புஜாஸ்துஜ யதா பதிஷ்டா யாஸ்து உயுந் பஸ்யாதே ||

43

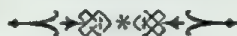
॥ வெஜெத்ரயஃ ॥

தலைவரவர்களே, ஜமகஸ்ட்ஷெட் பிரயாநவாஸாஷெஸ்தா: |

வஞ்ஜெஹம் வெஸ்வந ராதிவெண கஜநாலவநிராஹிய ||

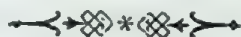
41

உதி ஸ்ரீஜா மவதெ துதீயவஸு நவஜோய்யாய:

ஸஞ்ஜயதி யயா வஞ்ஜிதி தாவதா தூயாஸொநாஸ்தீதுக்ஷம் ஐயுநா
 சொதததி ஸ்விதாநாஜிவ்ஜிதி தாவதா தூயாஸொநாஸ்தீதுக்ஷம் ஐயுநா
 தஸாஜதி ஐயுஸாஜி வ்ஜிதி தாவதா தூயாஸொநாஸ்தீதுக்ஷம் ஐயுநா
 ஸாஜதி ஐயுஸாஜி வ்ஜிதி தாவதா தூயாஸொநாஸ்தீதுக்ஷம் ஐயுநா

உதிலாவாய்க் கீவிகாபா நவலாயுபவ்யாவ்யா.

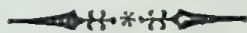
ஆத்மாவாகிய நீர் இந்த மூவுலகையும் என்னிடம் சயனம் செய்து கொண் டிருக்கும் பிராணிகளையும், வேதங்களின் சுவருபமாய் என்னைக் காரண மாக உடைய நீர் உம்மைக் கொண்டே முன்போல் விருஷ்டி செய்து கொள்ளும்.

43

மைத்தேயர் கூறுகிறார்.

பிரதான புருஷேச்வரரும் பத்மநாபருமாகிய நாராயணன் உலகங்களை
ஸிருஷ்டிப்பவராகிய பிர்மமேதவருக்கு இவ்வாறு இப்பிரபஞ்சத்தைப் பிரகா
சப்படுத்தித் தமதுருவத்துடன் மறைந்தனர்.

9—வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

|| ஐத்யா மவதெ துத்யைஸ்ரீ ||

|| வித்யைஸ்ரீ ||

கனகவிபுதெ மவதி ஸ்ரீ ஐத்யா மவதெ துத்யைஸ்ரீ ||

ஸ்ரீ ஐத்யா மவதெ துத்யைஸ்ரீ கனகவிபுதெ மவதி ஸ்ரீ ஐத்யா மவதெ துத்யைஸ்ரீ || 1

யெ வ ரெ மவதி ஸ்ரீ ஐத்யா மவதெ துத்யைஸ்ரீ ||

தாநு வடிவாநுமவதிவெந்நா மிம்மி நவ்வடிவாநுமவதிவெந்நா || 2

|| ஸ்ரீ ஐத்யைஸ்ரீ ||

வாவ மவதிவெந்நா கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ ||

ஸ்ரீ துத்யைஸ்ரீ தாநு மவதிவெந்நா மிம்மி நவ்வடிவாநுமவதிவெந்நா || 3

ஸ்ரீ ஐத்யைஸ்ரீ மவதிவெந்நா கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ ||

ஸ்ரீ ஐத்யைஸ்ரீ மவதிவெந்நா கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ ||

கா யததிமெ ரெ கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ மவதிவெந்நா கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ || 1
ஸ்ரீ ஐத்யைஸ்ரீ மவதிவெந்நா கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ || 2
ஸ்ரீ ஐத்யைஸ்ரீ மவதிவெந்நா கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ || 3
ஸ்ரீ ஐத்யைஸ்ரீ மவதிவெந்நா கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ || 4
ஸ்ரீ ஐத்யைஸ்ரீ மவதிவெந்நா கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ || 5
ஸ்ரீ ஐத்யைஸ்ரீ மவதிவெந்நா கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ || 6
ஸ்ரீ ஐத்யைஸ்ரீ மவதிவெந்நா கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ || 7
ஸ்ரீ ஐத்யைஸ்ரீ மவதிவெந்நா கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ || 8
ஸ்ரீ ஐத்யைஸ்ரீ மவதிவெந்நா கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ || 9
ஸ்ரீ ஐத்யைஸ்ரீ மவதிவெந்நா கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ || 10

10—வது அத்தியாயம்.

வித்யைஸ்ரீ மவதிவெந்நா கனகவிபுதெ துத்யைஸ்ரீ.

உலகங்களுக்குப் பிதாமகரும் பிரபுவுமாகிய பிர்ம்மதேவர், பகவான் மறைந்த பின்பு தேகத்தையும் மனதையும் சார்ந்த பிரஜைகளை எவ்வளவு விதமாக விரும்பி செய்தார்? 1

ஒபகவானே ! வெகுவிஷயங்களை அறிந்தவர்களுக்குட் சிறந்த தாங்கள் எனவகளை நான் பிரச்சனம் செய்தேனோ அவைகளை பிரத்தியக்ஷமாகவும் கிராமமாகவும் கூறவேண்டும். எங்களுடைய ஸந்தேகம் யாவற்றையும் நீக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீ கருமணிவர் கூறுகிறார்.

ஒ பரிசுதித்து மகாராஜனே ! இவ்வாறு அந்த வித்யைஸ்ரீ போதனை செய் யப்பட்ட மைத்தியே முனிவர், மனதிலேயே இருக்கும் அக்கேள்விகளைப் பற்றி அன்போடு பதில் கூறுகிறார் 3

|| செவெசுய: ||

விரிஞ்சோரவி தயா வகெ ழிவ்ஹ வஷபுஸதகைவ: |
 சூதூதூதாமராவெஸு யயாஹ ஹவாநஜ: || 4

தவிஞொகூஸஸஸஹஹதொ வாயுநா யடியிஷித: |
 வடிஹஸு ததூதூகூதவீயெபுண காவிதடி || 5

தவஸா ஹெயுபாநெந விடியா வாதஸஸ்யா |
 விவ்ருடிவிஜிதாநவதொ நூவாஅயா ஸஹாஹஸா || 6

தவிஞொகூ வியஅநாவீ வுஷாநா யடியிஷிதடி |
 சமெநந தொகாநு ப்ராஜீநாநு கவிதொதவீதூவிசுயச: || 7

வடிவெகாஸகூதாவிஸு ஹவதகூதவொஷித: |
 வாயுநா காவிதடி|| 8 || தவஸெதிவிஞொகூநாநகூரபிஹஸாஸஹதவாயுநா
 நூபாசுவாபாநகூதியாதா: ஸவபுலீதவாநு கயஹஹதொஸஸஸஹஹத: ||
 வஸயபாநெந தவஸா சூதூஸஸஸ்பா விடியாந விவ்ருபா விஜிதாந வஹந
 யஸுஸஹதி|| 9 || ததிதி வுஷாநா வடி ப்ராஜீநாநு திஞொகூநு கவிதொ
 ஸீதி விஜிதவாநு|| 10 || வடிகொஸிதி ஹவதகூதவொஷித: ஹவதா ஸீநா
 ராயணெந ஸவபுராகுணீயெ கடிபுணி வொஷிதொ நியுகஸந ததா வடி
 கொஸம் ப்ரவிஸு தகெகெவ தியர்வொகூதயாநபெண வுலாங்கீச

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

உண்டாகாத பகவான் எவ்விதம் கட்டளையிட்டனரோ அவ்விதம் பிரம்
 மதேவரும் நாராயணனிடம் மனதைச் செலுத்தி தேவவருஷந்தில் நூறு
 வருஷம் வரையில் தவஞ்செய்தார். 4

பத்மத்தி லுண்டான பிரம்மதேவர் எந்தக்கமலத்தில் இருக்கின்றாரோ
 அந்தப் பத்மத்தையும் ஜலத்தையும் அந்தப் பிரளய காலத்தி லுண்டான
 வலுவான காற்று அசைக்கக்கண்டு விருத்தி யடையும் தவத்தாலும் தம்மிடம்
 உள்ளவிதையாலும் ஒங்கிய விஞ்ஞானமென்ற வல்லமையையுடையசுதர்முக
 தேவர் ஜலத்துடன் அந்தக் காற்றைப் பானம்செய்தார். 5—6

ஆகாயமுமுதும் நிறைந்த சுதர்முகதேவர் எந்தப் பத்மத்தில் இருக்கின்
 றாரோ, அந்தக்கமலத்தைப் பார்த்து, மறைந் திருக்கும் உலகங்களை இந்தப்
 பத்மத்தாலேயே முந்தி நான் ஸிருஷ்டிசெய்தேன் என்று ஆலோசித்தார். 7

ஸிருஷ்டிசெய்யும் காரியத்தில் பகவானால் பிரேரணை செய்யப்பட்ட
 பிரம்மதேவர், அப்பொழுது பத்மத்தின் முகுளத்தில் பிரவேசித்து;

॥ ஜெனேசுயஃ ॥

முணவூதிசுர: காமொ நிவிபுசொஷொஹதிஷிசு: |

புருஷஸூக்தவாடாநாதாரம் நீயுயர்வுஜக || 11

வினா 103. ஸ்ரீ ஸ்ரீ திரு. திரு. ஸ்ரீ ஸ்ரீ திரு. வினாயகம் |

பாண்டிச்சேரி வரலாற்றுக் காவியம் 12

யமொநாநீனொமெ ட வபொடிவெ)தீடிஸ்டு ।

ஸமெகா நவவியவஸஸு ப்ராசுரதொ வெசுதஸு ய: || 13

[illegible]

மைத்தீரேயர் கூறுகிறார்.

காலமானது, (மஃத்துமுதலிய) குணங்களின் பரிணாமமுடையது. வீசை வடிவில்லாதது. ஆதிபும் அந்தமு மில்லாதது. புருஷனாகிய ஈசுவரன் அந்தக் காலத்தை நிமித்த காரணமாகக் கொண்டதனை வீதியாக விரிநுஷ்டிசெய்தார்.

விஷ்ணுமாயையால் நிறைந்ததும் பிரம்மதன்மாதீரமுமாகிய பிரபஞ்ச
மானது பிரகாசமில்லாத ஸ்வரூபமுடையவனும் ஈசுவரனுமாகிய காலனால்
வெறுகப் பிரகாசிக்கும்படி செய்யப்பட்டது. 13

ஷயீரெ ப்ராகுதாஸுமபா வெக்யதாநவி ரெ ஸுரணா || 17

ரஜோலாஜோ ஹவதொ வீரெயம் ஹரிஜெயஸா |
ஸஷுரெ ஜெஷுஸமபுஷு ஷயீயஸஸுஷா வ ய? || 18

வநஸுதெஷுஷயிதாஸுதாரா வீராயொ ஜுஜா: |
உக்ஷெராதஸஸுஜுபாயா சுஜா: ஸுஸபா விஸெஷிண: || 19

வ்யுதாரோஹ—ரஜஜதி யசிஷயாஜெபாஸஸாராஹரகீதி ஹரிஜெபாஸஸு
ஸ்ரீ ஹரெவீரொ யபா உயரிதி தஜெஷுஸமபுரூபா விஷார ரஜோஹாஜஜதி
ஸுஷாரூபஸெத்யபு: தஸிவ பகெஷ சுஸுஷிகுதஜதி ப்ரயஜாகனந:
வபாநக்யதஜத்யபு: தபாபஸுஸுஷிகுதஜதிபொஜநாவெக்யதாநாஜெயெ
ஜெவரிவ ப்ரயஜா க்யுதொஜெஷுஸமபு: தஸுஷா ஸுஸாராணா ஷயீயொ
யஸு தஸுஷா ஸமபு: ஜெஷுஸுஸஸவஜெ: || 20 || ஷயீபகூரோஹ—வநஸுதீதி |
பெ வுஷு விநாமவனி தெகஸுதொஜாஸாரவநஸநுமொயாடியொவந
ஸதப: யா: வுஷிதா: மவபாகூனாஸுலீ ஷயீயவஜெஜாடிய: ஜெஷபய: ||
வஷபுஸுரெதொ ஜெஷபய: ஜெஷயநா ரெதொஜிதி ஸுதெ: யாஸு
வுஷாஜாவா மவபாகூனாஸு வா சுரெராஹணாநபெகூஸா: ஜோதீ
ஜெகூகாரவலீ வ்யுஹத்யாடியொதா: சுஸாராவெணாடிய: உதாவஸகாரி
நெநாரெராஹணாநபெகூ வீராய: பெ து வுஷெ: மவனி தெ
வகுதவாஸாமாடியொ ஜுஜாஸெஷா ஸாயாரணம் உக்ஷணஜோஹ—உதொத
ஸ: உள்பு: ஸெ ராத சுஸாரஸுஸாரெரெயெஷாஜெ தஜ: ப்ராயா: சுஷுத
நெவதநா: சுஜா: ஸுஸபா: ஸுஸபுஜெவஜாநனி நாநுசு தஜவ்யுதெரெவந
வஹி: விஸெஷெண சுஷுவஸுதபரிணாஜெநெக ஷெஷவஜெ: || 21 || தியபுக்

ஸிருஷ்டிகளும் பிராகிருதங்கள். (ஒ அரசனே) வைகிருத ஸிருஷ்டிகளையும்
என்னிடங்கேள். 17

ஸம்ஸாரதுக்கத்தைப் போக்கும் புத்தியுடையவரும் இரஜோகுணத்தை
அடைந்தவரு மாகிய, பகவானுக்கு இது லீலையாகிறது. ஏழாவது ஸ்தாவரங்
களின் முக்கிய ஸிருஷ்டி. அது ஆறுவிதமாகிறது. 18

(1) வனஸ்பதிகள் (2) ஓஷதிகள் (3) லதைகள் (4) துவக்குகளில் பலமு
டையன (5) வீருத்துக்கள் (6) மரங்கள் (என ஆறுவகை யாகின்றன) இவை
உயரமாக சஞ்சரிப்பன. பெரும்பாலும் அஞ்ஞான முடையன. உள்ளுக்குள்
ஸ்பரிச முடையன. வெகுபிரிவுள்ளவை. 19

(1) வனஸ்பதிகள்—புஷ்பமின்றி பலனைக்கொடுக்கும் அரசமுதலியவை.

(2) ஓஷதிகள்—புஷ்பித்தப் பலனைக்கொடுக்கும் நெல்முதலியன.

(3) லதைகள்—மாலதி முதலியகொடிகள்.

(4) துவக்குகளில் பலமுடையவைகள்—மூங்கில் முதலியவை.

(5) வீருத்துக்கள்—கடினமான கொடிகள்.

கூக மூல வக ஸ்ரீமத் லாஸா ஹூதிக வஹிடுணை |
ஹம்ஸ ஸ்ரீமத் வக ஸ்ரீமத் காகொருகிகாடிய வமா | 24

கவடாகொருதவம் நவவஸமடி வந கவியொ நுணாடி |
நஜெயிகா: கடிவாரா டு: வெ வ ஸுவலாநிந: || 25

வெகூதாஹூய வநவெதெ டெவஸமடி ஸு வதூ |
வெகாரிகஸம் ய: ஸ்ரீமத் களாரஸூலியாதூ: || 26

டெவஸமடி ஸு வடிகொ விஸுயா: வீதரொவஸுரா: |
மஸவடாஹுஸஸிஸா யகூரகூராவி வாரணா: || 27

வதூ ஸ்ரீமத் விஸாவாஹு விடிகாடி: கிந்தராடிய: |
டிஸெதெ விடிராவாஹுதாஸமடி ஸு விஸுஸுடிகாதா: || 28

டிஸுவி ஸெஷா கவூதூகூதூ: கடுஷாவி கியூக் ஸ்ரீமத் யா
யடிஸெஷா கவூதூ: கடுஷாவி கியூக் ஸ்ரீமத் யா
ஸெஷா கவூதூ: கடுஷாவி கியூக் ஸ்ரீமத் யா
கடிகம் பெஷா தெஹூ வெகூதூ: கடுஷாவி கியூக் ஸ்ரீமத் யா
நகாரஸமடி துவபாரண ப்ரெஷாநம் ஸதூலபாதூ: ஸ்ரீமத்
கூதூதூ: ஸநதூராராடிநம் ஸமடிஸுஸுதொவெகூதூதூதூதூதூ
டிஸுஷெநவ ப்ரெஷாநம் தூதூ: டெவஸமடிஸெஷாநம் தூதூதூதூதூ
வெகாரிகஸம் டெவஸமடி: ஸ்ரீமத் தெஷா ப்ரெஷாநம் தெஷா
தூ ததொநூநகூரெகூதூ: டெவஸமடிஸுஷாநம் தூதூ || 29 ||
டெவஸமடி: வெகூதூதூதூ டெவ ஸமெடாஷலிய: தூ விஸுயாடி
யஹூயொ ஸெஷா: மஸவடாஹுஸஸிஸா யகூரகூராவெஷா: விஸுயாரண

ஒன்பதாவது மானிடர்களின் ஸ்ரீருஷ்டி. இது ஒருவகையானது. அந்தமானிடர்
கள் மிகுதியான இரஜோகுண முடையவர்கள், கருமங்களில் பற்றுதலுடையவர்
கள். துக்கத்திலும் ஸுக்மென்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள். 21—25

இம் மூன்று ஸ்ரீருஷ்டிகள் மாத்ரிதம் வைகிருத ஸ்ரீருஷ்டிகள். சிரேஷ்ட
ராசிய ஒ விதாரே! தேவ ஸ்ரீருஷ்டியும் வைகிருத ஸ்ரீருஷ்டியாகிறது. குமார
ஸ்ரீருஷ்டியானது பிராகிருத ஸ்ரீருஷ்டியாகவும் வைகிருத ஸ்ரீருஷ்டியாகவும்
ஆகிறது. 26

வைகிருதமான தேவ ஸ்ரீருஷ்டியானது எட்டுவிதமாகிறது. தேவர்கள்
பித்தர்கள், அஸுரர்கள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்திரீகள், யக்ஷர்கள், இராட்சு
சர்கள், வித்தர்கள், சாரணர்கள், வித்தியாதர்கள். கின்னர முதலியவர்கள்.
பூதங்கள் பிரேதங்கள் பிசாசங்கள் இவ்விதம் எட்டுவகை யாகின்றது.
ஒ விதா! இவ்வாறு பிரபஞ்சத்தை ஸ்ரீருஷ்டி செய்த. ஈசன் பத்துவிதஸ்ரீருஷ்
டிகளைச் செய்ததாகவும் பிரசித்தி பெற்றிருக்கின்றனர். 27—28

சுதஃ வரம் ப்ருவக்ஷுரீ வம்ஸாநு உந்நாராணி வ |
 னவம் ரஜஃபூதஃ ஸ்ரஷ்டா கஸுரீஷ்டாதஹ்விஷ்டாரிஃ || 29

ஸுஜதூரோவஸங்கஸு சூதெவாதாநதாதா |
 மண்ணவூதூய னதவிநாயாவிசுவாடியீஸிதாஃ || 30

ந வளவபூவயபூஜிஹ்வி நந்நாம் ஸுரூஷ்டாரீவ |
 டெவாஸுராடியஃ க்ஷத்ஃ கஸுரீஷ்டாரிஃ யெ ப்ருகீதிதாஃ || 31

த னவ நாஜரூவாஸுரோவஸந்நாராணரே |

ஐதி ஸ்ரீஜாமலதெ துதீயஸஸு டிஸரோய்யாயஃ.

விஷ்டாராயா னகஃ விஷ்டாராயிஷ்டாராயாஃ கிணராயஃ னகஃ சூரிஸஷ்டாக்
 கிணராயாஃ கஸுரீஷ்டாராயஃ ஹ்விஷ்டாராயாஃ னகஃ னகத்ஃ
 ஸவ்யம் விஸாப்யாபெஸுஷ்டம் ஹ்விஷ்டாரிஃ || ௨௭ || ௩௧ ||

ஐதி ஸாவாயபூஜிவிகாயாம் டிஸரோய்யாய்யாயா.

இனி உமக்கு வம்சங்களையும் மன்வந்தரங்களையும் கூறுகிறேன். வியர்த்த
 மாகாத சங்கற்பமுடையவரும் ஹரியும் தானே உண்டானவருமாகியபரமாத்மா
 இரஜோகுணத்தால் வியாபித்து விருஷ்டிப்பவராகி தாமே தம்மை கற்பம்
 முதலியவைகளில் விருஷ்டித்துக் கொள்கிறார். ஈசன் குணங்களின் மாறுதலை
 யடைகிறார். ஈசுவரன் மாயானியாக இருப்பதால் இந்த விருஷ்டி விஷயத்தில்
 நதியில் சுழலும் சுழல்போல் முன்பின்னாக இருக்குந்தன்மையைப்பெரியோர்கள்
 விரும்புவதில்லை. ஓ விதாரே! இந்தக் கற்பத்தில் எந்த தேவர்களும் அஸுரர்
 களும் கூறப்படுகிறார்களோ அவர்களே வேறு மன்வந்தரங்களிலும் பெயராலும்
 ரூபத்தாலும் உண்டாகிறார்கள். 29—31½

10- வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ னகாடிஸாஹ்யாயபுராஹ் ॥

—||—

॥ நெடுதூய ॥

விரஜஸூரஸௌஷாணாநெகாஹஸ்யதஸூய ॥

புரஜாணஸூ விஜெத்யோ நுணாநெகஸூரோ யதஃ ॥ 1

ஸத னவ வஹஸூ ஸுராவாவஸூதஸூ யதஃ ॥

கெவயூ வரஃ ஹாநவிஸௌஷா நிரணாஃ ॥ 2

சுயக்சைகாடிஸௌகாய வுரஜாணாடி அக்ஷணெஃ ॥

யுமஜெநாநாடிஹ் கலுஜாநாடிவண்புதெ ॥

தடிவா ஸாஜாநுதஃ காலஸூராவகூணமநுதம் முணவூதிசுரம்
டிஸவியம் நிரூவெஷாநீ தஸூ காலஸூவ விஸௌஷம் நிரூவயிதம்
ததரிஸேஷம் வஸூ அக்ஷபதி ஆஹ்யம் வுரஜதூதிநா ஸதஃ காயபுரூ
வஸூ வஹஸூ பு வஹஸூ விஸௌஷாணா ஸௌநாநாயுரஜோஷோ
ஸௌஷி யோஷோஸூ ஸத வுநவிஹம் கதபுஸுரகூராவததெபஸூ
தம் வுநாஸௌஷாநாநி ஹவஃ ॥ கநெகஃ காயபுராவஸூரபுராவஃ சுஸம்
யுதஃ ஸஜாபாவஸூம் வுரபுராவஃ சுதவவ ஸஜாகாயபு ஸஜாபாவஸூ
யொரவமஜோஷி ஸ வுரஜாணவிக்ஷேயஃ கிம் தத புரஜாணதேகூஹ
யதொயெஸூஸூதிதெஹ் நுணா வுவஹதபுணா வௌகூஸூரஃ சுயவ
வூதி தயா வஹஜெ சுயவவிநிராகுரணெ வகூதி தெஷாஸூரூதெஹ்
கூதொ விஸௌஷதீ காயபுராவவதூ கலுதஜஹவஃ ॥ க ॥ ஸூக்ஷ
ஸூகூஸூரூதொ ஸதவவதூதிநா விதீயெந யஸூ வுரஜோஸுர
ஜாணஃ தஸூவ ஸதஃ காயபுரூதூஸூ ஸுராவாவஸூதஸூ வுரிணா
ஜாணா புராவஸூ யதெவஸூரெகூ ஸ வவ வரஃ ஹாந யதிநிதி
வெந வரஃ ஹாநிதி வுஸூ வுரஜாணா புயொகூகூ நநு நானா

11-வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

பிரபஞ்சத்தின் அம்சங்களின் கடைசியான அம்சம் எதுவோ எந்த அம்ச
மானது அநேகமாகவும் சேராததாகவும் இருக்கிறதோ எவைகளினின்று
ஒன்றாகிய பிரஹ்மம் மானிடர்களுக்கு உண்டாகிறதோ அந்த அம்சத்தைப்
பரமான்னு என்று அறிய வேண்டும். 1

காரிய மாத்ரிமும் ஸ்வரூபத்தை அடைந்ததுமாகிய பதார்த்தத்தின்
ஒன்றாகிய தன்மையாய் அந்தப் பரமான்னுவே மிகவும் உயர்ந்ததாகிறது.
அந்தப் பரமான்னு விசேஷ மில்லாதது; பேதமில்லாதது. 2

அாடிஸாங்குபவனொநாநம் வதுவிபுஸ்துரம்மொனெனெ |

ஸுண்புஜாவெஷி கருதவிபு யாவதுஸுஜயபுத |

9

யாஜிஸுதவாஸுதவாநொ உதபுநாநாஹநீ உனெ |

வகஷி பொவிஸாஹாநி ஸுகு கருஷுஸா உநாந |

10

தயொஸுஜயபுதவா உலாஸி விதருணாநாஹநிபுஸு |

அள தாவரதுஷுபயநாநாஹிணம் மொதூரம் லிவ |

11

அபநெ அஹநீ பூராஹுவபுதரொ அாடிஸாஸுத |

ஸாவதுரஸதம் நுணாம் வரஜாயுநிபுரலிவத |

12

தேவதாஸிபு தெந ஹிபுணபாவக் பூஸுபரிதிதஜிவகேபுலிஸகி தெந
வபுதம் நிமஜிபுநவகி தாவதாவொநாபிகா சுதவதவிபுபொராயிகெ
ஸிபுந் நிமஜிபுக் சுபுசுபு வினெவெநெகி வபுஸதாக்கபாநிபுபி. சுதகி
க || யாரோஹி | வகாஸுதவாஸுத யாரோஹிபுநாநாஹநீ சுஹாராபு
உதபுபு || க || தயொரிதி | தயொ: ஸுகுஷுஷுயொ: வகஷியொ: ஸுபு
யொரிஸ: துதிருணாஹநிபுஸம் சுஹஸுதொராகி: சுஷுஉதபுபு:
தள அளரிஸள பிதா: ஷுபுஷுணாஸா: சுயநாநாஹிணம் ஷுணாஸா: உதூ
பயநவ லிவ உதபுஸுதாநாநாஹிணம் || க || அபநெகி லிவகி மொகொ
வாடிநம் ஷுவாநாபுவகஷணம் சுதொ லிவகி துஸுஷுவாநாநிதபுபு:
அபநெ ஷுவாநாஹநீ சுஹாராபு பூராஹம் அாடிஸாஸா: ஸாவதுர
ஸுதவதுரஸதம் நுணாம்பரஜாயுநிபுரிநிபுபு: || க || தெந சுநெணாஸள

நான்கு அங்குல முடைய நான்கு ஸுவர்ண (1) மாஷங்களால் துவாரமு
டைய ஆறுபலம் எடைபுள்ள தாம்பிரபாத்திரமானது எந்தக்காலத்திற்குள் மாக்
கால் ஜலத்தால் பூரணமாகிறதோ அந்தக்காலம் நாழிகை எனப்படும். 9

எட்டு பாமங்கள் மானிடர்களுக்குப் பகலும் இரவுபுகின்றன. கொளவத்
தைக் கொடுக்கும் விதாரே! பதினைந்து அசோராத்நிரங்கள். பகலும் என்று
சொல்லப்படும். அந்தப் பகலும் சுக்லம் கிருஷ்ணம் என்று இருவகை
புகின்றது. 10

அந்த சுக்லபகலுத்தி னுடையவும் கிருஷ்ணபகலுத்தி னுடையவும் சேர்க்
கை மாஸம் என்று சொல்லப் படுகிறது. அந்த மாஸமானது பிதிர்க்களுக்கு
ஒரு இரவு பகலாகிறது. அந்த இரண்டு மாஸங்கள் ருது எனப்படும். ஆறு மாஸங்
கள் அயனம் எனப்படும். அந்த அயனமானது தக்ஷிணம்; உத்தரம் என்று இரு
வகைப்படும். இந்த தக்ஷிண யனத்தையும் உத்தராயணத்தையும் தேவர்களுக்கு
இரவு பகல் என்று கூறுகிறார்கள். பனிரண்டு மாசங்கள் வருடம் எனப்படும்.
அறுவருடங்கள் மானிடர்களுக்குச் சிறந்த ஆயுள் என்று நிச்சயிக்கப்பட்
படுகின்றன. 11-12

(1) மாஷம் என்றால் ஐந்து குன்றமணி எடை.

முஹக்ஷதாராவக்ருஷ்ட வரஜாணாபிநா ஜமக |
ஸாவத்ராவஸாநெந வபெபுதுநிபிஷொ விஸுஃ ||

13

ஸாவத்ரஃ வரீவத்ர ஐவாவத்ர ணவ வ |
சுநுவத்ரொ வத்ரஸு விஃரெவொ ப்ரலாஷுதெ ||

14

யஸுஜஸுகீஜுரூயொவஸயநு ஸுஸகூர

வூம்ஷொஜ்ஸு உய டிவி யாவதி ஹதகஹெஃ |

ஸுருபெபாநித்யுராயுஃ கூவயதீதூஹ-முஹெகி முஹாநூபயஃ கீகூ
ணஸிநூபீதி தாராசுநூநி நகூத்ராணி தஃவகூதீதம் யதாவகூதம் தத்
ஸுருதொநிபிஷஃகாவாதூவிஸுரீஸுரஸுருபுஃஜிம உபஸாராஸூரூதகம் ஸுவ
நகோஸாவபெபுதி வபுபுதி கெந வரஜாணாபிநா ஸாவத்ராவஸாநெந ||
ஸாவத்ராவிஷெபுஸுஸளரஸார ஸுதுஸாவநயாநுநாகூத்ரஹெஃபுந டுஷ
வுஜதூஹஸாவத்ரஹிசுதூகூராயிகூரோஷஃ ஹெவிஃரபுஹாஷுதெ
வஸவஃயுதெ கெவிதுநரெவ ரோஹுஃ யதா ஸுதூபுதிவடிஸகூரணி
ஹவதி தரா ஸளரயாநுபொபூஸவொயபுமவஃவகூரோஹவி தத
ஸுளரரோநெந வஹெஃ ஷுஷிநாநி வபுபுதெ யாநுரோநெந ஷுபுஸனீதி
உபாபுபிநயுவபாநாஃஹயொரபெபுஸாஹமொஹவி ஸவம் பநவராணி
முஹனி தநுபெபு ஸுஜஹரோஸன ஹவதஃ வுநஸுஷஸுஸவத்ரோஹவதீதி ||
கசு! ஸவா ஹுதஃ காவாதூநித்யுபுரீஷெஃ வுஜிநீயஹதூஹ ய உதி |
ஸுஜோகூயபுசுஜுரூபித திஷபாஸீஜாபீநாஸகீகாவாஸுபா காவாருப
யாஸுஸகூரூரூபாஸஹுபாஉஸபநு காயபூலிஃஸீகூவபுபுதிஸு வகூ
ரோநாஸு முணஸிம ஸுபூபிஹம ஸுதூலிவிபுதநு விலாரயநு யொஹுத
ஹெஃ ஜஹாஹுதவிஸெஷெஸெஜோஜிணவாருபஸுருபுஃ வுஸஸஃ வுரூ
ஷஸு ஸுஜோய ஸுஜோஜொஹஸுநிவ்யுதபெபிஷுருரிசுபாவதி சூபுரூபி

(சந்திரன் முதலிய) கிரஹங்கள் (அசுவினி முதலிய) நகூத்திரங்கள் (மற்
றுமுள்ள) நகூத்திரங்கள் இவைகளால் காணப்படும் கால சக்கிரத்தி விருப்ப
வரும் காலஸ்வரூபியும் ஈச்வரருமாகிய ஸூரிய பகவான் பரமஜ்ஞமுதல்ஸம்வத்
ஸரம் முடிய உள்ளகாலத்தில் உலகில் ஸஞ்சாரம் செய்கிறார். 13

ஓ விதா! ஸம்வத்சரம் பரீவத்சரம் இடாவத்சரம் அனுவத்சரம் வத்சரம்
என்று இவ்விதம் பேசுகிறார்கள். 14

வீருஷ்டிப் பதற்குரிய சக்திமைக் காலரூபமுடைய தம் சக்தியால் வெகு
விதமான காரிய நோக்க முடைபதாகச் செய்பவரும் குணமயமான (ஸ்வரூபம்
முதலியபலனை) யாகங்களால் விஸ்தாரப் படுத்துகிறவரும், பூதங்களின் பேதமு

வகவாரி ச்ரீணி வெ வெவகம் க்ருதாஜிஷு யயாக்ருத |
ஸம்வ்யாதாநி ஸஹஸராணி விமுணாநி ஸதாநி வ || 19

ஸந்யா ஸந்யாஸ்யொரணயபுதஸ்யமெபா யதொ மய: |
தநெவாஹஸ்யபுமணீஜீதா யத்ரு யநெபா வியீயதெ || 20

நிரஞ்ஞெ தெ நியீயதததி நிரஞ்ஞெதெ || 21 || வகவாரி | க்ருதெத்ருதா
வகவாரகிஷு யயாக்ருதே வகவாரிச்ரீணி ஸ்ரீவெவகம் நிவ்யவஷ்டஸஹ
ஸராணி தத்க்விமுணாநி ஸதாநிவ ஸம்வ்யாதாநி சுயபேபு: | க்ருதெவகவாரி
ஸாஹஸராணியுள்ள ஸதாநி வ தெத்ருதாயாம் ச்ரீணிஸஹஸராணி ஷ்டதாநி
அவரெஸ்டெஸஹஸெ வகவாரிஸதாநிவகவெஸஹஸம் ஸ்ரீஸதெவ வஸம்
வஷ்டாணிநிரஞ்ஞெதாநீதி || ஸநெபுதி || ஸதஸம்வ்யாயாநி நிஷ்டாநாம்வஷ்டா
ணாம் பீயே சுயபம் ப்ருதிபாம் ஸந்யாயாம் ஸம்வ்யாதம் சுபிஷ்டுஸந்யாம்
ஸெஸம்வ்யாததிதி வ பீணவ்யம் யுமஸ்யாஜன் ஸம்வ்யா சுநெதசுஸம்வ்யாம்ஸ:
தயொரணாணாபீயுதத்யபு: | யுமஸ்யாநெவம் வெநிததித்ராஹம் ஸந்யா
ஸந்யாம்ஸயொவிபுஸெஷாஹ—யதஸ்யமெபாயதொமயததி தத்க்ருமெந
கபீக்ருதமெவொவொமிநாம் வ ப்ராணிநாம் யதொ யத்ரு ஸமபு உததி:
ஸாயுமஸ்ய ஸந்யா தெஷாம் யதொ யத்ரு மயொநாஸம் ஸஸந்யாம்ஸததி
தந்யுபதிதயுமஸ்ய விஸெஷாஹ—யத்ரு யநெபா வியீயதததி யத்ரு
யவாமஹநாநி யபீவிஸெஷா வியீயதெ ததீஜீதா: ததீவிஜீதா: தநெவ
யுமபீஹம் ஸாயாரணயபீஷு ஸந்யாஸந்யாம்ஸயொரவ்யெஷு || 22 ||

(1) கிருதம் முதலிய புகைகளில் கிரமமாக ஆயிரத்தில் நான்கு மூன்று
இரண்டு ஒன்றாகவும் நூற்றில் இரண்டிரண்டுமடங்கு குறைவாகவும் கணக்குச்
செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 19

எப்பொழுது விருஷ்டி பாகிதேதோ அது (1) ஸந்தியை. எப்பொழுது பிர
ளய மாகிதேதோ அது (2) ஸந்தியாம்சம். அந்த ஸந்தியை ஸந்தியாம்சம் இவை
களின் மத்தியில் உள்ள காலத்தையே புகைவருப மறிந்தவர்கள் யுகமென்று
கூறுகிறார்கள். அந்த புகத்தில் தருமமானது விதிக்கப்படுகிறது. 20

(1) கிருதயுகம் - வருடம்.	4800
திரேதாயுகம்-	3600
துவாபரயுகம்-	2400
கலியுகம்-	1200

இது தேவவருஷக்கணக்கு

(1) ஒவ்வொரு யுகத்திலும் நான்க்கணக்காகக் குறிப்பிட்ட வருஷங்களின்மத்தியில்
பாதி ஸந்தியை எனப்படுகிறது. அது யுகத்தின் முதற்பாகம். (2) பாதி- ஸந்தியாம்சம்
யுகத்தின் முடிவான பாகம்.

தெவொந்நவியியனெ தொகா ஹொராடியவஸுநுய: |

நிஸாயாநுஸுதாயா நிரெகுதஸஸிலாஸுநு || 28

தி தொகூரா டஹொநாயா சகூர ஸாகஷுணாநிநா |

யானுநுஷணா டஹொடாகாஜநஜஷுநாயொழிபுதா: || 29

தாவதிஸுவநா ஸநு: கஸுரனெயிதவியவ: |

ஸாவயசுநுதூடாடொவவணுவாதெரிதொபுய: || 30

சகஸு தஸுநு ஸவிய சூரெஸுநகாஸநொ ஹரி: |

யொமநிபூநீநிதாஷுஸுநுயொநொ ஜநாநுயெய: || 31

ஹவாவியெரஹொராநெது: காலுமதொவவகஷிநெது: |

சவகஷீணலிவாஸுநாவி வரநாயுவபுயஸுத || 32

தாவவநீதுயபு: கயா நிரெகுதொரஹிதஸுநீலாஸுநு யயாவவதிதயா ||

உய || திரொகூரிதி | ஹவவகிரநொபாயஸுநுஷணுபாநு: தெந

திரொகூரா டஹொநாடா ஃஷிபுஸுதய: உளவணா சுஷிதாஸுநொ

ஹொடாகாஜநதொகா யானி || உக || தாவதி | உதூ: சூடொவ்கெஷாஹொ

யெஷாநெ வணவாதெரிதாஸுநுபு: கஸுரனெ நெயிதாஸுநுவ: ஸநு

பூ: ஸாவயநி || உக || கஸுரிதி | ஜநதொகா சூயொ யெஷாநெஷா || உக || தொ

காஸுரநெவொராயபுநாஹ — ஹவாவியெரிதி | ஹவாவியெரஹொ

ராநெது: வஷுஸுத ஸவெஷா ஸூணிநாநாயுஷ: வரநியகிஷு

ஸஹணொவி யநாயுஷுஷுஷுத சவகஷீணலிவெதி தொகொநெது:

இரவு பிரவிருத்தித்தவடன் பூமி முதலிய முவுலகங்களும் சந்திர ஸூரி
யர்களின் அந்த பகவானையே அடைந்து மறைகின்றன. 28

(பகவானுடைய) சக்திச்வரூபமாகிய ஸங்கர்ஷணக்னியால் முவுலகமும்
தகிக்கப் படுமோது, அந்த உஷ்ணத்தால் துன்புற்ற முனிவர் முதலியவர்கள்
மஹர் லோகத்தினின்று ஜனலோகத்தை அடைகிறார்கள். 29

மிகுதியான கலக்கமுடைய வைகளும் பெரும் காற்றினால் அசையும் அலை
களுடைய வைகளும் பிரளய காலத்தால் எழுத்தி யடைந்தவைகளு மாகிய
சமுத்திரங்கள் முவுலகங்களையும் மிதக்கும்படி செய்கின்றன. 30

அந்த ஜலத்திற்குள் அந்தனை ஜஸனமாக உடைய அந்த ஹரியானவர்
யோக நித்திரையால் முடிய கண்களுடனிருக்கிறார். ஜனலோகத்தில் வாசம்
செய்யும்நிலிகள் முதலியவர்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப் படுகிறார். 31

காலதயால் காணப்படும் இம்மாதிரியான அஹொராத்திரங்களால் நூறு
வருஷமாகிய (பிரானிகளின்) ஆயுளைவிட அதிகமான இந்த பிரம் தேவரின்
ஆயுளும் குறைவை அடைகிறது. 32

யடியபுரையுஷ்ணஸூ வராயபுலியீயதெ |

வடுவபு: வராயெபாதிசூரெனா ஹுவரொரூபு பூவதபுதெ ||

வடுவபுஷ்ணாபுள வராயபுஷ்ண வராயெனா நாப உஹாநஸூ ||

கலெனா யசூலவபுஷ்ணா ஸஸுஷ்ணெதி யம் விபு: || 34

தலெஷு வ வானெ கலெனா உலூபு வபுஷ்ணவகூதெ |

யபுரொநபாவிவரவா சூவீனொகவரொரூஹபு || 35

சுயம் து பூயபு: கலெனா விதீயஸூரவி ஹாரத |

வாராஹ உதி விஷ்ணுதொ யசூலீதூகரொ ஹரி: || 36

மதபுராயித்யபு: || 37 || தலெவாஹ—யபிதி சுதிசூரான: வதபுததி வா
வா || 38 || வடுவபுஷ்ணி வடுவபுஷ்ண பூயபுஷ்ணவராயபுஷ்ணவராயெனா
நாபிஹாங் கலெனா உலூபு யம் ஸஸுஷ்ணெதி விபு: ஸ யசூ யவ்விங்கலெ
ஹவதபுஷ்ணெதி: ஸ வராயபுஷ்ணெதி || 39 || தலெஷு தஸு பூயபுஷ்ண வராயபு
ஷ்ணவராயெனா கலெனா உலூபு யம் வபுஷ்ணெதி பூவதபுதெ வபுஷ்ணெதி: யபுரொ
ரிதி நாரொவஸுரஸுஸாநொகவனவ ஸரொரூஹம் யபுரொ ஸரொரூஹா
காரொவொக: ஸரொரூஹஸபுஷ்ணொ வா சூவீனொ உலூபு யபுஷ்ணவதபு
பிதி கலெனா உலூபு பூயபுஷ்ணவராயபுஷ்ணவராயெனா தபுஷ்ணவதபு
தபுஷ்ணவதிதாதி சுதி பூயபுஷ்ணவராயபுஷ்ணவராயெனா || 40 || சுயபிதி யதெத்யம் து
விதீயஸூரவி சுயபிதி: சுயபுஷ்ணவராயபுஷ்ணவராயெனா பூயபுஷ்ணவராயபு
வம் காரொவநிதிதெந ஸுஷ்ணவராயபுஷ்ணவராயெனா காரொவநிதிதெந

அந்தப் பிரம்மாவின் ஆயுளில் பாதி பரார்த்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது.
முதலாவது பரார்த்தம் சென்றது. இப்பொழுது மற்றொன்றாகிய பரார்த்தம் பிர
விருத்திக்கிறது. 33

எவரை சப்தப் பிரஹ்மம் என்று கூறுகிறார்களோ அந்தப் பிரமதேவர்
எந்தக் கற்பத்தில் உண்டானாரோ பெரிதான அந்த பிரம்மம் என்ற கற்பமானது
முதலாவது பரார்த்தத்தின் ஆதியில் உண்டாயிற்று. 34

மகாவிஷ்ணுவின் நாபியாகிய ஸரஸ்ஸிலிருந்து உலகமாகிய பத்ம
மானது எதனால் உண்டாயிற்றோ (ஆகையால்) எதை பாத்மம் என்று பேசுகிறா
ர்களோ அந்தப் பாத்மகல்பமானது முதலாவது பரார்த்தத்தின் கடைசியில்
உண்டாயிற்று. 35

இந்த கல்பமானது இரண்டாவது பரார்த்தத்தின் ஆதியில் முதலாவது
கல்பமாம். ஒ பாத வம்சத்திற் பிறந்த விதாரே ! இது வாராஹம் என்று
பிரசித்தியுடையது. இந்தக் கல்பத்தில் ஹரியாகிய பகவான் ஸுக்ரமாக
அவதாரம் செய்தார். 36

காதொழியம் விவராயுதாவொ நிறைவு உவவயுதெ | .
கவொகூதவொநனவொ ஹொநாடுஜபுகாநூ || 37

காஞ்சொடியா வரஜாணாழிவிவராயடாண் ணாஸிது? |
 நெருவெஸிது? பூஹுஸுதி^ந ணாஸுரொ யாஜாநிநாடி || 38

வி காரெரெஷொலெயெயுதொ விசெஷாபிவிராவுதது |
 அனாகொயொ வஹிரயம் பஹாஸதொபிவிஸுதது || 39

ஞானோத்தராயிகெய-புது ஞாவிஷ்டி: வரஜாணுவக் |
 முகஷி-கெந-கெய-புதுதாரா-கெநு கொடிசெயா ஹ்ணாநாயம் || 40

தகவரோஹ-வஹ்விஃ காலமதிஹ ஹ்ணஃ வரஜாயுஹ-குதொய்காலஃசுவ்யா
 க்யதஸ்யகாபெபாவாயிஸ-குந்யஸ்ய சதவனவாந-தஸ்யநாஹேஹ ஜிமதாத
 நொஜிமதாரணஸ்ய மமவதஃ கெவம நிரெஷ உவயபுக்தெ ந க்வநெநாதி
 சூரெணாயுமபுணநம் தஸ்யத்யவ்யாக்யதாதி விரெஷணஃ || ௩௭ || மமவதஃ
 வரிவெஹேகாலஸ்யஸாஸ்யபுரித்யுக்ஷா தநுததிவிவெஹேயொஃ காலஸ்யா
 ஸாஸ்யபுரோஹ-காலமதி காலொயஜீயரஸ்யஸ்யோபாவி ஹ-குஜீஃவரிவ-குண-
 ஸ்யஸரிதஃ நெவ ப்ரஹ்நபுஸ்யபுஃ யதொயாஜீநாநிநாம் ஹேஹமெஹா
 ஹ்விஜாமிநாஹேவெஸாஃ || ௩௮ || யஹ்-குஜீஹத்யுதகசு ப்ர வஹ்பஹாஹ-
 விகாரெஸரிதி ஷொய்ஸெவிபுகாரெயபுகஸுஹிதஃ நெதராரஸ்யத்யு
 யபுஃ வஹாஸதொபிபொஜநவித்யுதஃ சுண்கொஸஃ || ௩௯ || ஹெஸதி | ப்ர ஜாணா
 ஹஸமாணஸுதரொதராயிக்யம் பெஷ- நெதவிபுஸெஷாநிவிஸ்யவிஸ்யபுஹி
 ராவ்யதஃ சுண்கொஸஃ யத்ய யஸ்யிந ப்ர விஷஃ வரஜாணவயுக்ஷதெ ததக்ஷ
 ராஹ்ர ஷெத்யாஹஃ ந கெவமஜபெவ கிம் க்வநெநுவிசொபிஸொணராயயஃ

இரண்டி பார்த்ததம் என்று பெயருள்ள இந்தக்காலமானது விகார ரூன்ய
னும் அந்தமிலாதவனும் ஆதியிலாதவனும் உலகத்திற்குக் காரணனுமாகிய
பகவானுக்கு நிமேஷம் என்று உபசரிக்கப்படுகிறது. 37

பரமானுமுதல் இருபரார்த்தம் வரையில் உள்ள, என்னால் கூறப்பட்ட இந் தக் காலமானது வியாபகராகிய ஈசுவரனுக்குப் பிரபுவே அல்ல; தேகம் முதலிய வைகளில் அபிமான முடையவர் களுக்குத் தான் பிரபு. 38

பதினாறு விகாரைகளுடன் கூடியதும் ஐம்பது கோடி யோஜனைவிஸ்தார முள்ளதும் மேன்மேலும் பதினமடங்கு அதிகமுள்ள விசேஷம் முதலியவைக ளால் வெளியில் சூழ்ந்ததுமான இந்த அண்டகோச மானது எந்த வஸ்துவீடம்

அரஸாய்யாயபூரஹம்.

|| மெமெத்யம் ||

மதி தெ வணிகுது க்ஷுது காயாவு ந வரதாதநம் |
 உஹிர வெதமஹெதாநய யயாஸூகநீதிவெய மெ || 1
 ஸஸஜதாநெதாநயதாநிஸய தாநிஸூகாநிகுது |
 உஹிரொஹம் உ ரொஹம் உ தஸூகநீதிவெத்யம் || 2
 டிவ்யா வாலீயவீம் ஸூஷிம் நாதாநம் வஹுநித |
 ஹவயூநவதிதேத உஹிரநூஷுதொதாநஸூகம் || 3

அரஸே து காமாராதி நெஸுமெதாஹுமெயேநாசு |
 காயமெதெநயநயநஸு நெஸுமெதாநவணிகுதே ||
 காமஸுமெதே | க்ஷுதுஷுஷு கெதெஸுஸூஷு புயநிவீஷு
 வுது: ஸஸஜத துதெரொநாநிஸூகநிவாபு காயம் ரொஹிரொஹாநி
 வுது: ரொஹிரொஹாவிஷயமெதாநிஸூ: க்ஷு திவாதெதெதாந:
 காயதாநிஸூ: த்நாஸே சுஹநிவ துதொஷுதி வுது: தெயெவொது
 மெவெஷுதி தெரொவிவெகொரொஹஸூகநி: கரணவிஸூ: ரொஹிரொஹஸூ
 விஷுதெயொதாநிஸூகநிவெஷுநா || ரொஹ ஹுதாநிஸூகநி தாநி
 ஸூ: காயதெதே சுவிஷுதெயெவெதெதாநிஸூகநி தாநிஸூகநி
 தி வாதெதெதெதே வனவொது: சுவிஷுதெயெதாநிஸூகநி தாநிஸூகநி
 வனவொது: ஸூ: விஷு ஸூ: விஷு வாதெதெதே வாதெதெதே
 ரொகா: துது: ஸூ: விஷு ஸூ: விஷு வாதெதெதே வாதெதெதே
 ரொஹிரொஹஸூகநி நுவிஸூகநி ரொஹிரொஹஸூகநி || 1 || டிவ்யா து
 வஹுநிதவா

12—வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ விதாரே! பரமாத்மாவின் காலம் என்ற பெயருடைய மகிமையை உம
 க்கு வர்ணித்தேன். பிறகு வேதகர்ப்பராகிய பிரமதேவர் எவ்விதம் விருஷ்டி
 செய்தாரோ அதைக் கேளும். 1

பிறகு சதுர்முகதேர் முதலாவது அஞ்ஞானத்தின்தொழில்களாகியதமஸ்,
 மோகம், மகாமோகம், தாமிஸ்ரம் அந்ததாமிஸ்ரம் இவைகளை விருஷ்டி செய்
 தார். 2

கெடுதியான விருஷ்டியைப் பார்த்து பிரமதேவர் தம்மைப் பெருமைப்
 படுத்திக்கொள்ளவில்லை. பிறகு பகவானுடைய தியானத்தால் பரிசுத்தமான
 மனதினால் மற்றவைகளை விருஷ்டித்தார். 3

ஸநகம் ஸ ஸநநது ஸநாதநயாத்ஹி |
 ஸநதுதாரம் ஸ ஸநநிஷியாதயுரெதஸ | 4
 தாநு வலாஷெ ஸ்ஹி: பாகுநு ப்ரஜாஸ்யஜத பாகு: |
 தெ நெந்நுநோக்ஷயதூரணா வாவஸுதெவவராயணா: | 5
 ஸொதவயுதஸு தெநெவம் ப்ரதூராவூதாநுஸாஸதெ: |
 க்ரெயம் துவிஷுஷம் ஜாதம் நியனூதவக்சுநெ | 6
 யியா நியுஷுநாணொதவி ஸுவொதயுதஜாவதெ: |
 ஸநெநாஜாயத தநநு: காரொநா ந்யுநொஹித: | 7
 ஸ வெ ருரொத தெவாநாம் வபுவஜொ ஹவாநு ஹவ: |
 நாராநி காரு தெ யாத: ஸாராநி ஸ ஜமதூரொ | 8

சித்ராத்தாம் நாலுநந்சுநா ஸநகரிதி | தநஸாஸநகாநீந யதூவி ப்ரதி
 க்ஷுஸநகாநி ஸுஷிதநாஸி தயாவி ஸ ஹஸமட்காநிஹாஸுதெவஸு
 தஸுதூஸுஸமட்காநியவ ப்ரதிக்ஷு ஹவதி ஸநகாநியஸு ஸ ஹக
 ஸுஷா வனவாநுவதக்சுநெ || ௪ || தாநிதி | ஸ்ஹி: ஸ்ஹாரொக்ஷஸாயந
 ஹதூதாயதூயெஷானுதகியுதெவொவிஸொஸம்யதூநிஷெவவாநித
 நியுத்யு: || ௫ || ஸநகி | கவயுதொதவஜாத: ப்ரதூராவூதகெநு க்ரதம்
 கநுஸாஸநம் தெயெ: || ௬ || யிபெதி | ஸவாஸநதெநு தநநு: || ௭ || யதிதி

தாமே உண்டானவராகிய பிரம்மதேவர் இந்திரியங்களை ஜயித்தவர்களும்
 கிரியைகளில்லாதவர்களுமாகிய ஸநகர் ஸநந்தர் ஸநாதனர், ஸநத்குமாரர்
 இந்த முனிவர்களை விருஷ்டித்தார். 4

சயம்புவாகிய பிரம்மதேவர் ஒ புத்திரர்களே! பிரஜைகளைவிருஷ்டி செய்யுங்
 கள் என்று புத்திரர்களைப்பார்த்துக் கூறினார். மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாகிய
 தருமமுடைய அந்த ஸநகர் முதலியவர்கள் வாஸுதேவரையே பாராயண
 மாக அடைந்தவர்களாகி (தந்தையின் சொல்லை) விரும்பவில்லை. 5

தமதுத்தரணவ ஒப்புக்கொள்ளாத அந்த ஸநகர் முதலியவர்களால் அவ
 மதிப்படைந்தப் பிரம்மதேவர் சகிக்கமுடியாத துண்டான கோபத்தை அடக்குவ
 தற்கு யத்தனித்தார். 6

அந்தக் கோபமானது புத்தியால் அடக்கப்படுவதாயினும், பிரமாவின்
 புருவங்களின் மத்தியிலிருந்து நீலவர்ணமும் சிவப்பு வர்ணமுமுள்ள குமாரனாக
 உடனே உண்டாயிற்று. 7

தேவர்களுக்கு முந்தி உண்டானவரும் பகவானுமாகிய அந்த பவன் “ஓ
 போஷணை செய்பவரே! ஓ ஜகத்குருவே! எனக்குப் பெயர்களையும் ஸ்தானங்
 களையும் கற்பிக்க வேண்டு” மென்று ரோதனம் செய்தார். 8

உதூழிஷ்டஹ மூரூணா ஹவாநீயுறொஹிதஃ |

ஸதுக்ஷாக்ரதிஸூஹாவெந ஸவஜ்யாதூஸநாஃ ப்ரஜாஃ || 15

ரூபூரணாம் ரூபூஸ்யஷ்டாநாம் ஸஜனாபிஸதாம் ஜகத் |

நிஸாஜ்ய ஸம்வஸொ யதியாநு ப்ரஜாவதிரஸங்கத || 16

சுயம் ப்ரஜாவிஸ்யஷ்டாவிநீப்யஸீவிஸூரொதூ |

உயா ஸஹ டிஹகீவிபிபுஸஸூக்ஷுவிபுரூஸூணெஃ || 17

தவ சூதிஷ்ட ஹ்யம் தெ ஸவபுலூதவஸுவாவஹ |

தவஸெவ யயா வபுவபு ஸ்ஷா விஸூபிஃ ஹவாநு || 18

தவஸெவ வரம் ஜெநாதிலபுமவகூயொக்ஷஜ |

ஸவபுலூதமூஹாவாஸஜ்ஜவா விநிதெ வுநாநு || 19

|| நெநெதூயஃ ||

ஹவநாதூஸுவாபிஷ்டஃ வரிசூப்ய நிராம் வதி |

வாஜபிதூஜாஜ்ஜூ விஸெஸ தவஸெ வந | 20

கரு|| ரூபூரணாதி|| ரூபூரணாம் யதியாநி டிப்யூ ஸூஹாகக்|| சுயதிதி||

உஸூ ணெஸஸஹூ|| கன|| தவஹதி|| யயா வபுவபு|| க்ஷாநூரொயெந

இவ்வாறு குருவால் கட்டளையிடப்பட்ட பகவானாகிய அந்த நீலலோகிதர் ஸத்துவம் ஆகிருதி சுவபாவம் இவைகளால் தமக்குச் சமமானப் பிரஜைகளை ஸிருஷ்டித்தார். 15

உருத்திரனால் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களும் உலகத்தை நான்குபக்கத்திலும் வியாபித்துக்கொண்டவர்களுமாகிய உருத்திரர்களின் கூட்டங்களைக் கூட்டங் கூட்டமாகப் பார்த்துப் பிரம்மதேவர் சந்தேகமடைந்தார். 16

ஓ தேவகிரேஷ்டனே! ஸகிக்க முடியாத கண்களால் என்னுடன் திசைகளைப் பொசுக்குகின்றவர்களும் (உன்னால்) ஸிருஷ்டிக்கப்பட்ட வர்களுமாகிய இம்மாதிரியான பிரஜைகள் போதுமானது. 17

உனக்கு மங்களமுண்டாகுக! பிராணிகளெல்லாவற்றுக்கும் ஸுகத்தைக் கொடுக்கும் தவத்தைச்செய்; தவத்தாலேயே நீ இந்தப் பிரபஞ்சத்தை முன் போல் ஸிருஷ்டிப்பாய். 18

புருஷன் பாஞ்சோதியும் பகவானும் பிராணிகள் எல்லாவற்றின் இருதய குழையிலிருப்பவருமாகிய அதோக்ஷஜரைத் தவத்தாலேயே விரைவாக அடைகிறான். 19

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

சயம்புவால் இவ்வாறு கட்டளையிடப்பட்ட நீலலோகிதர் வாக்குக்களுக்குப் பதியாகிய அந்தப் பிரம்மதேவரைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து அவ்விதமே தவம் செய்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு தவம் செய்வதற்கு வனம் புகுந்தார்.

கயாலியூயதஸுமஃ டிஸ வுத்ரா: ப்ருஜஜீரெ |
மமவவகியுகவஸு யொகவஸகாநவெதவ: ||

21

உரீவிரகுஹிரவஸ வுயவஸு: வுயவஸு: குத்ரா: |
ஹுமவபுலிவெஷா டிஷ்ஷு டிஸவஸுத்ரு நாரடி: ||

22

உதம்மாநாரபொ ஜஜேகு டிஷ்ஷாஜ்ஜுஷ்டாதயம்ஸுவ: |
ப்ராணாபவலிஷ்ஷம்ஸுதொ ஹுமவஸவி கராதுத்ரா: ||

23

வுயவெஹா நாவிலொ ஜஜேகு வுயவஸு: கண்டயொ ஜீஷி: |
காமிரா உவதொஜ் கெஷாஜ்ஜி உரீவிரகவஸாஜ்வஸ: ||

24

யஉ: வுநாடிஷிணாதொ யத்ரு நாராயண:ஸ்யடி |
கயஉ: வுஷ்டொ யவஸாநுதூயொகவஸகார: ||

25

ஹுபி காரொ ஹுவொ: கெயொ யொவஸாய நடிஷ்டாச: |
குஷ்டாபாவிஸுவொ வெஷாநிஜீதி: வாயொரவாஸுய: ||

26

ஸுஷ்டாஸுக்ஷிதி||கஅ||உரு|| ஹுபீதி கயநடிஷ்டாச கயரொஷ்டாச || உசு ||

பிறகு ஸிருஷ்டியைப் பற்றித்தியானம் செய்வதும் பகவானுடைய சக்தி யுடன் கூடியவருமாகிய இந்தச்சயம்புவுக்கு உலகத்தின் பரம்பரைக்கு ஹேதுக் களான பத்துப்புத்திரர்கள் உண்டானார்கள். 21

மரீசி, அத்ரி, அங்கிரஸ், புலஸ்தியர், புலஹர்கிரது, பிருகு, வசிஷ்டர்தக்ஷர் நாரதர் இவர்கள் உண்டானார்கள். இவர்களில் நாரதர்பத்தாவது புத்திரனாகிறார். 22

சயம்புவின் மடியிலிருந்து நாரதரும் பெரு விரவிலிருந்து தக்ஷரும் உண் டானார். பிராணனிடமிருந்து வலிஷ்டரும் துவக்கிலிருந்து பிருகுவும் கையி னின்று கிரதவும் உண்டானார். 23

நாபியிலிருந்து புலஹரும்செவிகளிலிருந்து புலஸ்தியரிஷியும் உண்டானார். முகத்திலிருந்து அங்கிரஸ்ஸும் கண்களினின்று அத்திரியும் மனசிலிருந்து மரீசியும் உண்டானார். 24

வலது ஸ்தனத்திலிருந்து தருமம் உண்டாயிற்று. அங்குநாராயணமூர்த்தி தான் உண்டாகிறார். பின்பக்கத்தில் அதருமம் உண்டாயிற்று. அதிலிருந்து உல கங்களுக்கு பயத்தைச் செய்யும் மிருத்தியு உண்டாகிறான். 25

இருதயத்திலிருந்து காமனும் புருவங்களிலிருந்து குரோதமும் உதட்டிலி ருந்து லோபமும் முகத்திலிருந்து வாக்கும் மேடர்த்திலிருந்து (ஆண்குறி) சமுத்திரங்களும் பாயுவினின்று கல்மஷத்திற்கு ஆசிரியனாகிய நிருருதியும் உண்டாயின. 26

ஹாயாயா? கூடிவொ ஜஜெகு டெவஹுதூ? வசி? பூலா? |
 உநவொ டெவஹுதூஜம் ஜஜெகு விஸுகுதொ ஜமக || 27
 வாவா டுஹிதாரம் தநீம் ஸயம்ஹுதூரகீம் உந? |
 சுகாராம் வகதெ க்ஷதஸகாஜ இதி நஸுதூ || 28
 துயதெடி கூததெதிம் வியொகூ விதாரம் ஸுதா? |
 உரீவிஜுவூஜம்நயொ விஸ்ரஹாசு பூதுவொயயநு || 29
 ந சுவதுதிவெடி? கூதம் சுவடி ந காரிஷுனி யெ வரெ |
 யஸாரம் டுஹிதாரம் மஜெடிநிமூஹூஜஜ்விஹம் || 30
 தெஜீயஸாஜவி ஹெதஸஸுஸுரகூம் ஜஜுரொ |
 யபூததநுதிஷுநெவ யொகூ? க்ஷதாய க்ஷுதெ || 31
 உஎ|| டெஹாஹரெண கூதம் ஸமடிம் வகூகூஹதூமெகாரணரீஹ—
 வாவதிதி நஸுதூதிதி வடிவ உஹாவாரம்ஷெஷு டுதிஷுணரீதநா டுஷு
 ஜிவி டுஷுதிதி நவாபூதிதஸ-நயயதி|| நெதி க்ஷகூகூதொ யெ வ-டுவெடி
 ஸுஹணம் கெநுவதாராம் தெரெவம் ந கூதம் கம்ஜிங்காடி||௩௦|| தெஜீய
 ஸாரிதி தெஜீயஸாஜிதெஜ்விநாஜிவி ஸுஸுரகூம் ஸதீதிபூடி நவவதி
 தெஷாம் யெஷாஹெஜ்விநாம் வுதூ || ௩௧ || தஸாஹதி | ரொவிஷா பூகா

சாயையிலிருந்து தேவஹுதிக்குப்பதியும் பிரபுவாகிய கர்த்தமர் உண்
 டானார். பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டிப்பவராகிய இந்தப் பிரமதேவரின் மனதிலிரு
 ன்றும் தேகத்திலிருந்தும் இந்தப் பிரபஞ்சமுண்டாயிற்று. 27

ஓ விதாரே! சுயம்புவாகிய பிரமன் மனதை அபகரிப்பவனும் ஆசை
 யில்லாதவனும் பெண்ணுமாகிய வாக்கு என்ற ஸ்திரீயை ஆவலுடன் விரும்பி
 னார் என்றே (1) எங்களுக்குக் கேள்வி. 28

அதருமத்தில் புத்தியைச் செலுத்திய அந்தக் தந்தையைப்பார்த்து மரீசி
 முதலிய முனிவர்கள் விசுவாஸத்துடன் அறிவிக்கிறார்கள். 29

இப்பொழுது பிரபுவாகிய எவன் காமனை அடக்காமல் தன் பெண்ணிடம்
 செல்லுவான்? உமக்கு முன்னிருந்த பிரம்மாக்களும் செய்யவில்லை, மற்று
 முள்ள அவதார புருஷர்களும் செய்யப்போகிறதில்லை. 30

ஓ லோககுருவே! இந்தக்காரியமானது மிகுதியான தேஜஸ்ஸுள்ளவர்களு
 க்குச் சிறந்த கீர்த்தியைக் கொடுப்பதாக ஆகாது. மிகுந்த தேஜஸ்ஸுடைய
 வர்களின் நடத்தையை அநுசரித்தல்லவா ஜனங்கள் கேஷமத்தின் பொருட்டு
 ஆகிறார்கள். 31

(1) பெரியோர்களின் கெடுதியை நேரில் காண்டாலும் கண்டேனென்று சொல்லக்
 கூடாது என்பதை மைத்திரேயர் ஸ-ஞ்சனேசெய்தார்.

தவெஸ் நவெ ஹவதெ ய ஐஓ வெந ரொவிஷா |
சூதஸம் வுஜ்யாபாஸ வ யஜம் வாதுஹுதி || 32

வ ஐதம் ஹணதம் வாசூதூரொ ஐஷா வுஜாவதீந |
வுஜாவதிவதிவநீம் ததூஜவீவிதவதா || 33

தாம் பிஸொ ஜஹுஹுவெபாராம் நெஹாரம் யவிஹுஸை |
கதாவியாயதவஷுஹுவெபா சூவஸுதுதுவாசு || 34

கயம் ஸுக்ஷாஜஹம் நொகாநு வவெதாநு யயா வாரா |
வதுஹெபாதும் கஜதநுதுவவெநவெஸஹ |
யஜவஸு வாபாஸுக்வாரவெவாஸு உவதூய || 35

ஸெந சூதஸம் சூதமிகாரணெ ஸஞக்ஷாஞவெண ஸூதி || ௩௨ | ஸஹி |
ததீநதூ||௩௩||காரிதி | கயம் ஸுக்ஷாஜீதிவிபூயதம் ஸுஷுஃஸுஹண |
வதுஹெபாபாதாசு ஸ்வாசு||௩௪|| கயிதி நொகாநு ஜநாநு வவெதாநு
ஸுஸாமதாநு வுராவாஸிஸெஷயூதாநா வாதுஹெபாதும் வது
ணபாம் ஹொசூதீநாம் கஜயசு ததூநு யஜவிஸாரம் உவவெநெநுபா
யெஸு ஸஹ சூஸூபாஸு அதுதயஸுஸதூ||௩௫|| ஸஹி | ஸ்வதம் ஸ்வெஷு ||

எந்த பகவான் தமது பிரகாசத்தா ல்தம்மிடமுள்ள இப் பிரபஞ்சத்தைப்
பிரகாசப்படுத்தினரோ அந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம். அந்த பகவான் தருமத்
தை இரகழிக்கவேண்டும். 32

பிரஜைகளுக்குப் பதியாகியவர்களுக்கும் பதியாகிய அந்தப் பிர்மதேவர்
இவ்வாறு கூறும் பிரஜாபதிகளாகிய புத்திரர்களை முன்னால் பார்த்து வெட்க
மடைந்து அப்பொழுது அந்த ஸ்திரீபை விட்டார். 33

பயங்கரையான அந்த ஸ்திரீபைத் திசைகள் கிரகித்துக் கொண்டன.
அதைப் பனியைச் சார்ந்த தமச் என்று கூறுகிறார்கள். நான் உலகங்களை
முன்போல் எவ்விதம் விருஷ்டி செய்வேன் என்று ஒரு சமயம் தியானம்
செய்து கொண்டிருக்கும் பிர்மதேவரின் நான்கு முகத்தி விருந்தும்
வேதங்கள் உண்டாயின: ஹோதா முதலிய நான்கு ரித்துவிக்குகளைச்
சார்ந்த யாகங்களின் விரிவும் உபவேதங்களும் நியாயங்களும் தருமத்தின்
நான்கு பாதங்களும் ஆசிரமங்களும் அவைகளின் தொழில்களும் உண்டா
யிற்று. 34-35

॥ விடிபுரம் ॥

வ வெ விஸ்வஜாதீஸொ வெஜாஜீ நுவதொ2ஸுஜக |
யஜிஜெ நாவஜஜெவவநெ ஸ்ரீ உஹி தவொயக ||

36

|| ஜெனெரூயர் ||

கீழ்க்கண்டவாசனம் வடிகால் வெளியேற்றுவதற்கு உபயோகப்படுகிறது. இது
 மூலக்கோடுகளால் ஆனது. இவற்றின் மூலக்கோடுகளால் ஆனது. இவற்றின் மூலக்கோடுகளால்

37

சூரியவெடிதும் யநுவெடிதும் மாகாவதும் வெடிதாதூஸம் |

ஸாபதும் வாஸுஜெதம் சுபாதுவபாழிவிஜும்பெவ; ||

38

உதிஹாஸம் பௌராணம் உ பனூஜம் வெஜீயாநம் |

ஸவெழு ஸவ வசெழு ஸவ ஸவெழு ஸவெழு ||

39

நக ॥ வாதுஹைத்ருஷ்டிகுசிரோஹ-ஃமிதி । ஸஹ்யோ சபுஷ்தம் து
 ஷோத்ரம் ஹோதும்ஸுபு ஜஜ்ஜா சுப்யெபுஃ சுபு ஸூதிஸூதம் ஸூதிஃ
 ஸஃபுஷ்தம்ஸோத்ரம் ஸோதிஹதயபுஷ்டிகுஸுஷாயம் । தி வுசஸூதொரோலவத்
 துரோதிவிஹிதம் உஜாதபுப்யொஜிம் ப்ராயஸிதம் ஸ்ராஹ்டு ॥ நக ॥ உவவெஷ
 குசிரோஹ—சூயாவெஷ்டிதி । ஸூவதும் விஸுசுபுஸாயம்ஸாஹ்ய்டு ॥ ௮ ॥ நக ॥

விதுரர் வினவுகிறார்.

தவத்தைப் பொருளாகவுடைய ஓ மைத்திரேயரே! பிரபஞ்சத்தை விருஷி
டிசெய்யும் பிரஜாபதிகளுக்கு ஈசனாகிய பிர்மதேவர் முகங்களிலிருந்து வேதம்
முதலியவர்களை விருஷித்தார். தேவனாகிய சதுர்முகர் எதனால் எதெதை
விருஷிடிசெய்தாரோ அதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 36

36

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

கீழ்க்கு முதலிய முகங்களால் ரிக்கு யஜுஸ் ஸாமம் அதர்வம் என்று பெயருடைய வேதங்களையும் (1) சந்திரம் இஜ்யை ஸ்துதி ஸ்தோமம் பிராயச் சித்தம் இவைகளையும் கிரமமாகக் கற்பித்தார். . 37

37

தாமே உண்டான பிர்மதேவர் கிழக்கு முதலிய முகங்களால் ஆயுர்வேதம் தனுர்வேதம் கார்தருவவேதம் ஸ்தாபத்தியவேதம் (விசுகர்மசாஸ்திரம்) இவை களைக் கிரமமாக ஸ்நுஷ்டித்தார்.

38

38

எல்லாவற்றையும் அறியும் திறமையுடையவரும் ஈசுவரருமாகிய சதுர்
முகர் முகங்கள் எல்லாவற்றிலுமிருந்து (2) ஐந்தாவது வேதமாகிய இதிறா
சத்தையும் புராணத்தையும் விருஷ்டத்தார்.

39

(1) சாஸ்திரம் முதலிய நான்கும், ஹோதாமுதலிய நான்குரித்துவிக்குக்களின்செய்கை.

(2) ஐந்தாவது வேதம் பாரதம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

பொலஸுக்குள் வடுவடுவகூதுரிஷ்டுநிஷ்டுதாவய |
கவெயபுராதிராதுள் வ வாஜவெயம் வமொவவடு ||

40

விஷ்டா டாநம் தபஸ்தும் யபுமெஷ்டிவபாநிவ |
சுபுர உபஸு யபாஸாஷ்டுமெஷ்டு மெவரதிவி ||

41

வாவித்ரம் ப்ராஜாவதும் வ ப்ராஹ்ம் வாய வ்ரஹதயா |
வாதூர வொவயஸாநீநஸிமொம்மதி வெ ம்ரமெ ||

42

கபேதகூசுஜோஹ பொலஸீதி வுரிஷீயயநம் சுதீஷ்டுக் சுதீஷ்டுரீ||
சாஸிஷ்டுக் விஷ்டாசதி ஸளவம் | க்ஷேதூசு வெஸுஸாஜாநாநிஸுஷ்டு வரஜா
பகாஸிதி ஸ்டுநெஃ டாநிதி டபா | மடுதாவயபு டாநஸுகவொம் நாஹ்டுதி
பொலஸீ'உதி வயநாசு வளவம் வ ஸதி | கவஸுள உந்யா ஸதூரீதி வாடாஃ
கூதெ கூதாஹதி ப்ர பஸெநொகூசுவிரொயஃ || சக || ப்ரஹ்மயபுராஷ்டா
ஸுநெஷ்டுநெகஸு வாதூவிபுரோஹ—ஸாவித்ரூதிதூஷ்டா | ஸாவித்ரம்
ப்ரஹ்மயபு உவநயநாநாஸு மாயசுரீயீயாநஸு திராதம் ப்ராஜா
வதும் சுதூமநொஸும குஷ்டம் ப்ரதாநூபரதம் ஸவதூம் ப்ராஹ்ம் வெஷ்டு
ப்ரஹ்ணாஹம் ப்ரஹ்மக் மெஷ்டிகம் வாதூர சுநிவிபகூஷ்டாஷ்டுதிஃ ஸவ
பொயாவநாஷ்டுதிஃ ஸாஸீநம் சுயாவிதவூதிஃ ஸிமொம்மஃ க்ஷேதூவதித
கணிஸகணஸம் ப்ரஹ்ணவூதிஃ வளவயநபாஷ்டும் ஐதேதூதாஸுநெவூதய
ஐதி யவா ஸிமொம்மஐதி அமெஅகேந ஸவதீ வளவமெஷ்டுஸதிஸுநெ
ஸிதா வவநீத்யபுடீ||சஉ|| வெவாநஸாஐதி | வநெஸிதாஸுகாரஃ வெ

கீழ்க்கு முகத்தினின்று ஷோடகி, உக்தியமும், பிறகு சயனம் அக்னிஷ்டோமமும், அபத்தோர்யாமம் அதிராத்திரமும், வாஜபேயம் கோஸவமும் என இவ்விதம் விரிஷ்டிசெய்தார்.

40

தருமத்தின் பாதங்களான வித்தை தானம் தவம் ஸத்தியம் இவைகளையும் (பிரம்சர்யம் முதலிய) ஆசிரமங்களை (அவைகளின்) விருத்திகளுடனும் கிரமமாக விரிஷ்டித்தார்.

41

* (பிரம்சாரிபிடம்) பிரம்சரியம், பிராஜாபத்தியம், பிராம்மம், பிருதகத்து இவைகளும் வார்த்தை ஸஞ்சயம், சாலீனம், சிலோஞ்சம் என்னும் விருத்திகள் கிருகஸ்தனிடமும் ஸ்திரமாக இருக்கின்றன.

42

* (பிரம்சரியம் முதலிய என்னும் பிரம்மசரி யாசிரமத்தைச் சார்ந்தன. வார்த்தை முதலிய என்னும் கிருகஸ்தாசிரமத்தைச் சார்ந்தன என்று அறியவும்.

நெவநஸா வாலவித்ரா ஞாநஸா மெநஸா வநெ |
நாஸை கூடிவகம் வடுவடும் வஹுடுதொ ஹம்ஸநிவியள || 43

சூநீக்ஷகீ சூயீ வாதா ஞாநீ திவநெவவ |
வநவம் வுாஹுதயஸாஸநு பூணவொ ஹஸு ஞஹதம் || 44

தவெநாஷி மாவீத்ராநெஸா மாயதீ வ சுவவொ விஹொ |
சூஷு ஞாநஸாசு ஸுதொநுஷு ஸுமதஸு பூஜாவதெ || 45

வாநஸா: சுசுஷுபயுவ்யதய: வாலவித்ரா: நவெநெவஸு வடுவடும்
விதத்யாமிந: ஞாநஸா: பூதாஸுதாய யா ஸிஸம் பூயசி வஸுநி
தகசூஹுடுதெ: மவாநிநிஜீவந: மெநஸா: ஸ்யம் வதிடுதெ: மவாநி
ஜீவந: நூஸெஸநூஸெஸி.தாஸுநார: ததூ வடுவடும்: கூடிவகம்: ஸூ
ஸூகிடுபயாந: வஹுடுதெ: சுடுதொவஸஜீநீக்ஷதூ ஜாந பூயாந:
ஹஸொஜாநாஸாஸநிஷ: நிவிய: பூவதகம்: வநதெ வவெடும் யயொ
தாரம் ஸூஷா: || 46 || நூயாஜீநாம் வடுவடாதிசுடுதெநொதூதிஹ சூநீக்
கீ. சூநீக்ஷகூஜாநொகூயடு காஸாபுவிஷா: சூநீக்ஷகீ சூதாநாதவிவெச
விஷா நொகூமவா சூயீ சுடுவிஷா ஸுமடாதிமவபரா வாதாசுஷா
நடுவா ஜீவநமவா ஞாநீதிரயடபரா வடுவடும் ஸுமவரிதிவஸாஸிஸ:
ஸஜீஸாஸுதயீ யயாஹாஸுதாயந: வநவம் வுாஹுதய: பூதாஸுதா
ஸஜீஸாஸுதி யயா ஜீவநி வதயீ தயா வஸூ: || வடுவடும் ஸும
ரிதி வா வநதாஸி ஸூவாஹுதய: தாஸாஜீவநெஸ தாம் வதயீ
ஜாஹாஸிஸ: வ வெடுபதெ ஜீவநீதி ஸூதூகூவாஹுதய: ஞஹதம்
ஹுபயாகாஸாசு || 47 || தவெநி | ஸுத: ஸூயாத: | சுநுஷுஷு
நிதி ஸூடுதெ: || 48 || ஜீவநெவ வுாஸாஸுதா ஹுடுதெவதீதூகம்
தடுவ ஞாநுயநுடாநாஜீவநி ஜாஸா ஸுமதா:

வனத்தில் வைகாணஸர்கள், வாலகில்லியர்கள், ஓளதம்பர்கள், பேனபர்களும்
ஸந்தியாஸத்தில் முதலாவது குடிசகன், பஹுடுதகன், ஹம்ஸன், நிஷ்கிரியன்,
இவர்களும். மேன்மேலும் சிறந்தவர்களாகிறார்கள்). 43

ஆன்வீக்ஷகி, த்ரயீ, வார்த்தை, தண்ட நீதி, இவைகளும் சியாகிருதிகளும்
உண்டாயின. இவருடைய தஹராகாசத்தினின்று பிரணவம் உண்டாயிற்று.

அந்தப் பிரபுவாகிய பிர்மதேவருடைய ரோமங்களிலிருந்து உஷ்ணிக்கும்
துவக்கிலிருந்து காயத்திரியும், மாம்சத்தினின்று த்ரிஷ்டிப்பும், ஸ்ரூயினின்று
அனுஷ்டிப்பும், அஸ்தியினின்று ஜகத்யும் உண்டாயின. 45

- உஜ்ஜயா: பங்கிரஸ்துணா வ்யுஹதீ ப்ராணதொ2லவசு |
ஸுஸுபாஸுஸுஸுஸுஸுஸு: ஸுஸுஸு ஸுஸுஸு உஜ்ஜயா: 46
- உளவுதாண உஜ்ஜயாஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு: |
ஸுஸுஸுஸுஸு விஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு: 47
- ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு: |
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு: 48
- தொ2லவசுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு: |
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு: 49

காதிவமபுலஹகம் ஸுஸு: சுகாராஸுஸுஸுஸுஸுஸு: உளவுதாணஸுஸு: | உளவுதாணஸுஸு: ஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு சுஸுஸுஸு: யுஸுஸு: ஸுஸுஸுஸு: ஸுஸுஸு: விஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸு: சுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு: வுஸுஸுஸுஸுஸுஸு: வுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸு—ஸுஸுஸு: வுஸுஸுஸுஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: துஸுஸு: துஸு
ஸுஸு: வு: வுஸுஸுஸு: குஸு: ஸுஸு: ஸுஸுஸுஸுஸுஸு: துஸு
ஸுஸுஸு: ஸுஸுஸுஸுஸு விஸுஸுஸுஸு: வுஸுஸுஸு: ஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸு: ஸுஸுஸுஸுஸு விஸுஸுஸு: துஸு: யு: வுஸு: விஸு
ஸுஸு: ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு துஸு: வு: சுஸுஸுஸுஸுஸுஸு: ஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு துஸுஸுஸு: காரணஸுஸு—ஸுஸு
ஸுஸுஸு: துஸு: ஸுஸுஸுஸுஸுஸு: ஸுஸுஸு: ஸுஸு: யுஸுஸு:

மஜ்ஜைமயினின்று பந்தியும் பிராணனிவிருந்து பிரகத்யும் உண்டாயின.
அந்தப் பிரமதேவருக்கு ஸ்பரிசங்கள் (க-முதல் ம-வரையில் உள்ளவர்ணங்கள்,
ஜீவனாக ஆயிற்று. ஸ்வரங்கள் (அச்ச எழுத்துக்கள்) தேகம் என்று கூறப்
படுகிறது. 46

ஊஷ்மாக்கள் (ச-ஷ-ஸ-ஹ என்ற இந்த வர்ணங்கள்) இந்திரியங்களென்
றும் அந்தஸ்தங்கள் (ய-ர-ல-வ இந்த வர்ணங்கள்) பலமென்றும் கூறுவார்கள்.
பிரகைகளுக்குப் பதியாகிய பிரமவுக்கு ஏழு ஸ்வரங்களும் வினையாட்டால்
உண்டாகின்றன. 47

ஓவிதா! வியக்த சுவரூபமும் அவ்வியக்த சுவரூபமும் சப்தபிரம் சுவரூ
பருமாகிய பிரமதேவருக்கு பரமேசுவரன் பரிபூரண பிரமமாகவும் வெகு சக்தி
களால் நிறைந்தவராகவும் பிரகாசிக்கிறார். 48

பிறகு சதர்முகர் மிகுதியான வீரியமுடைய ரிஷிகளின் விரூஷ்டி விஸ்
தாரமில்லாமலிருப்பதை அறிந்து மற்றொரு சக்தியைக் கிரகித்து விரூஷ்டி
செய்ய மனம் கொண்டார். 49

ஜீதாசுவா தத்யுரவ்யே ஹுயஸ்தீனயாஜாவஸ களாவ |
 சுவஹா சக்ஷுததெதெந்ஷ வ்ஷாபுதஸ்யூஷி நிதூஷா || 50

ந ஹெஸ்யுயெனெ ப்ரஜா நதிநம் நெஷெவதே விவாதுகடி |
 ஸாவம் யுகக்ஷுதஸ்யூஷெஷம் வாவெக்ஷதஸ்யூஷா || 51

கஸ்ய ரதிவாஜெஹிஷெயா யதாயஜேஷகஷதெ |
 தாஸ்யாம் ரதிவாவிஹாமாஸ்யாம் ஜிஸுநம் ஸஜெஷதே || 52

யஸ்ய தத்யு வுஜாஸ்ய ஸெரஜெஹிஷுநஸ்யாயம்ஸுவஸ்யாடி |
 ஹீ யாவீஷுதரதிவாஸ்யா ஜஹிஷுஸ்ய ஜஹாதூநம் || 53

ததர ஜெஸ்யுநயஜெஷுன ப்ரஜாஹெஸ்யாயம்ஸுவஹிவிஸெ |
 ஸ வாவிஸுதரதிவாயாம் வஸூரவதூநஜீஜநக || 54

வி யவ்யுதொதாநவாஜா திஸுக்ஷுந்யாஸ்ய ஹாரத |
 சுகதிதிஷெஷவஹிதிஸ்ய ப்ரஸுதிதிரிதி ஸதூ || 55

யயொவிதம் காவடதம் || ௫௧ || கஸ்யுதி | சுதவனவகஸ்யுஸ ஹணஜேஷம் ஜெயா
 ஹிதம் || ௫௨ || யஸ்யுதி | யாவீஸா
 கஸ்யுஜஹிஷி || ௫௩ || ததேதி | வஸ்யாயம்ஸுவஹிவிஸெ வ்யுதி || ௫௪ || ததே

குருவம்சத்திலுதித்த விதரஃ! சதுர்முகர்அறிந்து அந்த ரிஷிகள் விரு
 த்தியடைய மறுபடியும் ஆலோசனை செய்தார். எப்போதும் விருஷ்டி செய்
 பவனானும் எனக்கு இந்தக்காரியம் அற்புதமாக இருக்கிறது. ஆச்சரியம்! 50

பிரஜைகள் விருத்தியடையவில்லை. இது விஷயத்தில் தைவம் தடையா
 கிறது நிச்சயம்; என்று உசிதமாக ஆலோசிப்பவரும் தைவத்தையே கவனிப்
 பவருமாகிய பிரமதேவருடைய ரூபமானது (சரீரம்) இரண்டு பிரிவாயிற்று.
 இதைக் காயமென்று (இப்பொழுதும்) கூறுகிறார்கள். அந்த ரூபத்தின் இரண்டு
 பிரிவுகளிலிருந்து ஸ்திரீ புருஷராகிய இருவர் உண்டானார்கள். 51-52

அவ்விருவரில் புருஷன் ஸ்வராட்டாகிய ஸ்வாயம்பு மனுவென்று உண்டா
 னான். ஸ்திரீயானவள் இந்த மஹாத்மாவாகிய சுவாயம்புவமனுவுக்கு மனைவி
 யாக சதருபை என்ற பெயருடன் உண்டானாள். 53

அப்பொழுது ஆண் பெண்ணுகளுக்குரிய தருமப்படி பிரஜைகள் விருத்தி
 யடைந்தன. அந்த ஸ்வாயம்புவமனுவும் சதருபையிடம் ஐந்து பிரஜைகளை
 உண்டெண்ணினார். 54

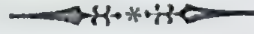
ஸாதக்களுக்குள் சிரேஷ்டனும் பரதவம்சத்திற் பிறந்தவனுமாகிய விதர!
 பிரியம்விருதர், உத்தானபாதர் என்ற இரு குமாரர்களும் ஆகதி தேவஹிதி
 பிரஸுதி என்ற மூன்று கன்னிகைகளு முண்டானார்கள். 55

சூகலிதிம் நாவயெ ஞாநாததபுராய து உயுநாடி |

நிஷாயாநாதவலிதிம் வயத சூவலிதிம் ஜமக ||

56

ஐதி ஸ்ரீஜோமவதெ துரதீயஸுநம் அநிஸொயுநாயம்.

|| துயொநிஸொயுநாயபுராநம் ||

|| ஸ்ரீஸுநம் ||

நிஸஜ வாஹம் வநிதொ உநெம் உண்ணுதொம் நுப |

வலியம் வபுநு களநவொ வரவநெவ கயாநிதம் ||

1

|| விநுநம் ||

வ வெ வாயம்வவவ உநிவியம் உநு வாயம்வவம் |

புநிவியம் வநிதம் கிம் வகாந ததொ உநெம் ||

2

வாஹ—சூகலிதிதிபதம் யாவாம் வநிதம் ஜமகவலிதிதி ||

ஐதி ஸ்வாயுநிவிகாயம் அநிஸொயுநாயபுராநம்.

துயொநிஸொ வலிஸூகாயம் நெநாராகலி காஹுதெ |

யாராநிததபுராயுநிதாசு கெநாநிததபுராயுநிதம ||

க|| வலிதி | வாயம்வவம் உநு தநெஹாம்வவம் || 2 || வலிதிதி ||

அந்த மனுஸிக்கு ஆகதியையும் கர்த்தமருக்கு தேவஹுததியையும் தக்ஷ
னுக்குப் பிரஸுததியையும் கொடுத்தார். இவர்களால் உலகம் நிறைந்தது. 56

12—வது அத்தியாயம்.

முந்நிந்நு.

13-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! வாசுதேவருடைய கதையில் ஆதரவுடைய
அந்த குருவம்சத்திலுதித்த விதூர மிகவும் புண்ணியத்தைக்கொடுக்கும் வார்
த்தையைக் கூறும் மைத்திரேய முனிவரிடம் கேட்டு மறுபடியும் கேட்கிறார் 1

விதூர கேட்கிறார்.

ஓ மைத்திரேய முனிவரே! சுயம்புவாகிய பிரமதேவருக்குப் பிரியமுள்ள
குமாரரும் ஸம்மிராட்டுமாகிய அந்த சுவாயம்புவமனு பிரியமுள்ள அந்தப்பத்தி
னியை அடைந்து பிறகு என்ன செய்தார்? 2

உரிதம் தவறு நாஜஷெ-புராஜிநாஜஸு ஸ்துத |
 ஸ்ரீஹி ரெ ஸ்ரீயாநாய விஷுகெ நாயு யொ ஹுலள || 3

ஸுதஸ்ய வுஸ்ஸாம் ஸுதிரஸுதஸ்ய
 நவஸ்யா வுதிரிவிநீவிதொய்யுஃ |
 யதஸுணாநுஸு வணம் உகாநு
 வாஹாநவிநு ஹ்யுத்யெஷு யெஷாட்யு ||

॥ श्री गुरुभ्यः ॥

உதி ஸுவாணம் விடினும் விநீதம்
 ஸஹஸ்ர ஸீஷ ஸூரனொவயாத்ர |
 ப்ரஹ்மரொஜா ஹவத்யாயாம்
 ப்ரணீயமொநா உநிரஹ்வஷ்ட ||

॥ ஜெனெத்ரயஃ ॥

யநா ஸ்ரீராமாயுயா ஸ்ரீராம ஜாத: ஸ்ரீராமஸுவா உதா: |
ஸ்ரீராம: ஸ்ரீராமதஸ்யுதம் வெந் தஸ்யுதஸ்யுத || 6

விஷ்ணுநம் ஹாரிரெவ சூசுரபொயஸு ||௩|| சுதஸுஷுதாரிதம் ஸ்ரோதஸு
 தித்ராஹ—ஸ்ரோதஸுதிஸுலிரம் ஸ்ரோதஸுதித் தஸு வஸுஸாஸ்ரோ
 தஸு சுய்தவிஜ்ஜாதஸு சுயதெவாபுஃ ஸ்ரோதம் ஸுதொநநுயெஷாம்
 ஹுதெயெஷுஷிதெஷாம்ஹாமவதாநாநாமுணாநுஸ்ரவஸு ||௪|| உதீதிஸுஹஸு
 ஸீஷுஃ ஸீக்ருஷுஷு வரணாஸுவய்யெதெயஸிநு ஸீக்ருஷுஃ ஸீத்ரா
 யஸுஷாநுமெவரணாஸ்ரஸாரயதீத்யுஃ தஜிஷுவஷு சுஷுஷாஷதபுணீ
 யஜாநம் தெந ப்ரவத்யுஜாநம் ||௫|| கூபிதி கூதெவெசு விதாஸுவெ

ஸாதுக்களுக்குள் சிறந்த முனிவரே! இராஜசிரேஷ்டரும் ஆதிராஜருமா
கிய அந்த சுவாயம்புவமனுவின் சரித்திரத்தைச் சிரத்தையுடன் கூடிய எனக்குச்
சொல்லவேண்டும், இந்த மனு நாராயணனை ஆச்சரியித்தவர். 3

வெகுதூரம் வரையில் சிரமங்கொண்டு மானிடர்கள் அப்பியாஸம் செய்த சாஸ்திரங்களுக்கு, எவர்களுடைய மனதில் முகுந்தனுடைய பாதாவிந்தம் இருக்கிறதோ அந்த பக்தர்களின் குணங்களைச் சிரவணம் செய்தலையே பிரபோஜனமாக ஞானிகள் பிரத்தியக்ஷத்தில் நிரூபிக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

பகவானுடைய கதைகளைச் சொல்லவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கப்பட்ட
மைத்திரேயமுனிவர், வெகு சிரசுகளையுடைய கிருஷ்ணபகவானது பாத்தங்களு
க்குத் தலையணி போன்றவரும் இவ்விதம் கூறியவரும் வணக்கமுள்ளவருமா
கிய விதுரரைப் பார்த்து மயிர்க்கூச்சலடைந்து கூறுகிறார்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

எப்பொழுது சுவாயம்புவமனு தன் மனைவியுடன் உண்டாயினரோ அப் பொழுதுவே தகர்ப்பராகிப்பிரம்மதேவரை வணங்கி கைகூப்பிக்கொண்டுகேட்கிறார்.

கவெகவெவபுலுதாநரம் ஜநக்யபுரதிடி விதா ।

தயாவி நடி வ ஜாமரம் தெ ஸாஸுருஷா கெந வா ஹவெசு ॥ 7

தூரியெஹி நகஸுபஸு கடுவஸீஸு துஸகிஷு ।

யதுபுசெவஸ யஸொ விஷமஉகு வ ஹவெஹிதி ॥ 8

॥ வ ஹா ॥

ஸ்ரீதஸுபஸுஜஸா தாத ஸஸி ஸுராஅரம் கஷிதீஸர ।

யநிவபுஸீகெந ஹுஜா ஸாயி தெநுரதநாவிபுதடி ॥ 9

ஸாதாவதுரதஜெஜயீபுர கரபபுர ஹுபவிதிமபுராள ।

ஸகூரபுரதெதெமபுரபுஷுத ஸாநரம் மதததெரெ ॥ 10

ஷாம் யதெதாஜிதகூசு வுரதிடி பொஷகஸுக்ஷெவ சுதஸவபுபுநுஸுரா
பெகநாமாஸி தயாபுஸுநாக தெ ஸாஸுருஷாகெந கடுணாஹவெசுகதி
யெஹீசுருகரெணாஸயம் ॥௭॥ தநிதி ஹெ ஸம்பு சூதஸகிஷு சுஸவகெ
ஷு கடுஸுமபுயெந கடுணாஹவெசுகதியெஹி ஹம் சுதபுதிதி
கபப யதுகூய யஸிந் கடுதெஸதி விஷகவபுஸ் ॥௮॥ ஸ்ரீதஜிதயுவாஸு
ஸஸிஹம் ஸுராஜுயாசு யகபதஃ ராஜாம் ஸாயி சுநாஸிகுய ஹுராநா
ஸுபதெவ சுவிபுதம் நிவெஹிதம் சுதஃ ஸ்ரீதொஷி ॥௯॥ ஸாதாவதிதிசுவநிதி
புருஸுபுஷுத சூஜெக்செஸஹம் ஸநகாடியொ ந கூவபுதி வபுகிதிதி
சுரிஷுபிதெஷுஹம்புதொஜிதரொமதொபெஷுஷெ ॥௧௦॥ ஸஜதி । மா

பிரானிகள் யாவற்றுக்கும் நீர் ஒருவரே தந்தையாகிறீர். ஏனெனில் எல்
லோருக்கும் ஜன்மத்தைக் கொடுத்தி விருத்தியைக் கொடுப்பவராகிறீர். ஆயி
னும் பிரஜைகளாகிய எங்களுக்கு உங்களுடைய சிச்சுநைஷ ஏன்ன காரியத்தால்
ஏற்படும்? 7

ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்குரிய பிரபுவே! எங்களால் கூடுமான காரியங்க
ளில் எதைச்செய்தால், இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் வெகுவாகக் கீர்த்தி
உண்டாகுமோ அந்தக்காரியத்தைக் கட்டளை யிடவேண்டும்; உமக்கு நமஸ்
காரம். 8

பிரம்மதேவர் கூறுகிறார்.

ஓ குழந்தாய்! என் உன்னிடம் பிரீதியை அடைந்தேன். பூமிக்குப் பதி
யாகிய மஹாவே! உங்களிருவருக்கும் மங்களமுண்டாகட்டும்; ஏனெனில் கபட
மில்லாத மனதுடன் என்னைச் சிசுபிக்கவேண்டும் என்று நீயே கூறினா
யல்லவா? 9

ஓ தைரியமுடையவனே! சாவதானமுடையவர்களும் மாற்சரிய மில்லாத
வர்களுமாகிய குமாரர்களால் சக்திக்குத்தக்கபடி ஆதரவுடன் (ஆளுனா) கிரகிக்
கப்படுகிறது என்னும் இந்தப் பெருமைதான் பெரியோர்கள் விஷயத்தில் செய்
பவேண்டுமது. 10

வ சுவஸூரஹதூநி ஸுபுஸாநநாத்நொ மூனெனே |
உதூநி ஸாஸ யஜெநா மா யஜெநு வுராஷா யஜ || 11
வரம் ஸுஸு உஷணம் உஷணம் ஸூரதூஜாஸக்ஷயா நரவ |
ஹவராவெஹ் பூஜாஹதகூஹகூஷீகெஸொநநுதூஷுதி || 12
யெஷாந ந துஷெஹ ஹவரநுஜிவிஜெஹ ஜநாநுந |
தெஷாந ஸுஜெஹ ஸூவாஸகூய யக்ஷஸூதூநாநுநுதூ வுய || 13

|| 2-நு ||

சூஜெஸொநஹம் ஹவதொ வதெதுயாஜீவஸுதந |
ஸூரநம் சவிஹாநுஜாநீஹி பூஜாநாம் 22 வ பூஜொ || 14
யஜெஹஸுஸவகூயாநாம் 2ஹீ 2ஹி 2ஹாம்ஹவி |
சுஸூர உஷாஸெ யஜெஹ ஜெவ ஜெவூ வியீயதா || 15

ஸாஸ வாயெயதூயுஃ! வுராஷா ஸ்ரீ ஹரிஃ || கௌ வாரிதி | பூஜாவாஸ
கஸு தெ துஷெஹவதி || கௌ யெஷாதி || யஜெஹிம்மயஜெஹிதி || கௌ வமத
கயெஹ யஜெஹி கௌவம் ஸுஜாவெயதூயுஃ | யக் யஸூக் ஸூரெதவ
ஸுபம் நாநுதூ தஸிஹ துஷெ ஸூயுஜெஸூவாலிஜெ ஸவ-தூதகூவா
தஸு || கௌ || சூஜெஸுதி || வதெதுயவதி || ஜெஹிவஸுதநவாவ.நாஸந
சுநுஜாநீஹி சுதூஸூதவூதி || துஜூம் ஜெஹி || கௌ || 2ஹீதி | ஜெஹி சூஹ
யதிதி யஜெஹஸூரம் ஸாஜெஹிஜெஹ கஸூரம் ஜெஹி || கௌ || வாரெஜீதி |

அவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த நீ உன்னுடைய குணங்களுக்குச் சமமான பிள்ளைகளை இந்தச் சதருபையிடம் உண்டுபண்ணி, தருமமாக பூமியைப் பரிபாலனம் செய்; யாகங்களால் நாராயணனை ஆராதனம் செய். 11

ஓ அரசே! பிரஜைகளை இரக்சிப்பதே எனக்கு மிகுந்த சிசுருஷையாகிறது. பிரஜைகளைப் பரிபாலனம் செய்யும் உன்னிடம்பகவானாகிய ஹிருஷீகேசன் சந்தோஷிக்கிறார். 12

யஞ்ஞமுர்த்தியும் ஜனார்த்தனருமாகிய பகவான் எவர்களிடம் சந்தோஷம் கொள்ளவில்லையோ அவர்களின் கிரமமானது வீணாகிறது. ஏனெனில் ஆத்மாதனக்குத் தானே அநாதரவு செய்யப்படுகிறதல்லவா? 13

மனுக்ஹுகிறார்.

பாபங்களை நாசம் செய்யும் பிரபுவே! நான் பகவானாகிய தங்களுடைய ஆஞ்ஞைப்படி இருக்கிறேன். இப்பொழுது எனக்கும் பிரஜைகளுக்கும் ஸ்தானத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும். 14

பிரானிகள் யாவற்றுக்கும் எது வாசம் செய்யும் ஸ்தானமோ அந்த பூமி மிகுந்த ஜலத்தில் முழுகியிருக்கிறது. ஓ தேவ! இந்த பூமியைக் கரை ஏற்றுவதில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். 15

|| மெமெதுய: ||

வரமெஷீ சவொம் மெயு ததா ஸனாஉவெக்ஷு மாடீ |
கயெநெ நாம் ஸனாஉவெஷு ஐதி டியுள யியா விரடீ || 17

ஸீதம் ஜயம் உயா ஸவடும் வுயிஸீ வ நிவெஸிதா |
புஜா டெவாவஸா விதூநுஷுநுஷுநுஷுபகஷிண: || 16

ஸரீஸுபாநமாநாமாநு ஸூதாநுஷுவாவாநிவ |
ஸுஜதொ மெ கஷிதிவடாலிடும் ஸூவாநாமா நஸாம் மதா || 18

சுமாதூ கிதநுஷெயஉஷுவாலிஸுமடியொஜிதெ: |
யஸுநாஹம் ஹுடியாநாஸம் ஸ ஸாஸொ விடியாது தக || 19

உதூலியுடயதொ நாவாவிவராநு ஹஸாநவ |
வராஹதொகொ நிரமாடிஜுஷுவரிநாணத: || 20

புருஷம் வாநெகுகெவி வுநாகாணவ்வொடூதாநாம் சுவாஸியெ
ஸனாஉவஸனாம் நிஜாம் மாஹுதிம் ஸனாஉவெஷு உயிரிஷுரீதி வினயா
பாஸ || ௧௬ || ௧௭ || வினாடுவாஹ—ஸரீஸுபாநிதி ஸுஜதஸுதொவாலிடும்
கஷி: நஸாஸாநதய || ௧௮ || சுயெதி: ஸாஸாஸாஸா ஸமெடூண யொஜிதொ
டு கிதநுஷெயம் ஸ வனவவிடியாதம் || ௧௯ || ஐதி | வராஹதொக: ஸுருக்ஷ

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

பாமேஷ்டியானவர் (பிரமன்) அப்பொழுது ஜலத்தின் மத்தியில் முழுகிய
பூமியைப்பார்த்து இந்த பூமியை எவ்விதம் கரை யேற்றுவேன் என்று வெகு
காலம் புத்தியைச் செலுத்தி ஆலோசனை செய்தார். 16

நான் ஜலம் யாவற்றையும் பானம் செய்தேன். பூமியை ஸ்தாபித்தேன். பிர
ஜைகள், தேவர்கள், அசுரர்கள், பிதிர்க்கள் மானிடர்கள் பசுக்கள், பக்ஷிகள்,
பாம்புகள், மலைகள் (விருக்ஷங்கள்) யானைகள், உயர்ந்த பூதங்கள் இவைகளை
நான் விரூஷ்டிசெய்து கொண்டிருக்கும் போது, பூமியானது ஜலத்தால் வியா
பிக்கப்பட்டுப் பாதாளலோகத்தை அடைந்தது. 17—18

விரூஷ்டி செய்வதற்கு ஆஞ்ஞபெற்ற நாம் இது விஷயத்தில் இனிச்செய்
யவேண்டியது யாது? எவருடைய இருதயத்திலிருந்து நாம் உண்டானோமோ
அந்த ஈசுவரன் அதைச் செய்யட்டும். 19

தோஷமற்ற கிதூரோ! பாமேஷ்டி இவ்விதம் தியானம் செய்து கொண்டி
ருக்கும்போது இந்த பிரமனுடைய நாகிகையின் துவாரத்திலிருந்து பெருவிரல்
பிரமானமுள்ள ஒருவராக கிசுவானது (பன்றிக் குட்டி) விரைவாக வெளிப்
பட்டது. 20

தஸ்யாவிலிவஸ்யுதஃ வஸ்யு: க்ஷணெந கிஞ ஹரத |
மஜஜாதூ: ப்ரவவ்ரயெ ததஃ ததஃ || 21

உநீவிபுஜாவெவவிபுபெபு: கும்பாரெபுஜாநா வஸ |
புஷ்டா ததூளகரா ரதிவா ததபுயாநாஸ வித்யா || 22

கிபெததூகரவ்ராஜம் வஸவம் பிவ்ராஜவஸித |
சுஹா வதாஸ்யபுஜிம் நாவாயாம் ரெ விநிஸ்யுத || 23

புஷ்டாஜம்மஷ்யிரொபாதூ: க்ஷணாதூண சிராவஸ: |
சுவிஸித மவாநெஷ யஜேதா ரெ வெபயநம் || 24

இதி ஜீவாஸதஸ்யஸ்ய வ்ருஷணஸ்ய வஸிநாமு: |
வமவாந யஜேதாபாஸாஜ மஜபாமெந வஸிஸ: || 25

வராஹ: || 20 || தஸ்யுதி | வஸ்யு: க்ஷணெந கிஞ ஹரத || 21 || வித்யாநெ
கபா || 22 || புஷ்டாஜம்மஷ்யிரொபாதூ: க்ஷணாதூண சிராவஸ: |
சுவிஸித மவாநெஷ யஜேதா ரெ வெபயநம் || 23 || இதி ஜீவாஸதஸ்யஸ்ய
வ்ருஷணஸ்ய வஸிநாமு: | வமவாந யஜேதாபாஸாஜ மஜபாமெந வஸிஸ: || 25 ||

பாதவம்சத்திலுதித்த ஓ விதர! அந்தச் சதுர்முகர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போதே வராக சிசுவானது ஆகாயமார்க்கத்திலிருந்து கொண்டு யானையின் பிர்மானமுடையதாகக் க்ஷணத்தில்விருத்தி யடைந்தது. அது பெரும் ஆச்சரியமாயிற்று.

21

பிரமதேவர் மரீசி முதலிய பிராம்மணர்களுடனும் குமாரர்களுடனும் மனுவடனும் அந்த வராஹ ரூபத்தைப் பார்த்துப் பலவிதமாக ஆலோசனை செய்தார்.

22

என்ன இது? ஸூகரம் (பன்றி) என்ற வியாஜத்துடன் தேவர்களுக்குரிய தேஜஸுவாய்ந்த பிராணியானது தோன்றி யிருக்கிறது. என்னுடைய நாசிகையினின்று வெளிப்பட்டிருக்கிறது. இது ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!

23

பெருவிரல் நுனிக்குச் சமமாகக் காணப்பட்டது; ஒருக்ஷணப் பொழுதில் பெரும் கல்லுக்குச் சமமாகக் காணப்பட்டது. இந்த வராக சிசுவானது என்மனதைத் துன்பப்படுத்தும் பகவானாகிய விஷ்ணுவாக இருக்குமா?

24

இவ்விதம் அந்தப் பிரமதேவர் குமாரர்களுடன் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கும் போது சிறந்த பருவத்திற்குச் சமமானவரும் பகவானாகிய யஞ்ஞபுருஷன் காட்சித்தார்.

25

ஸ்ர ஹாணம் ஹஷ்டயாஜால ஹரிஸாஸ ஹிஜாதாநு |
ஸ்ரமஸ்துதேந ககூலம் ப்ரதிஸநயதா ப்ரஹ்ம் ||

26

நிஸஜுதே வவபுரிதம் ஸ்வெஷ
க்ஷவிஷ்ணு ஜாயாஜயஸுதகரஸு |
ஜநஸபஸுநிவாஸிநஸ
த்ரி ஹிஃபவிநெத்ருஜுநயொழ்முணநு ஸ ||

27

தெஷாம் ஸதாம் வெஷவிதாநஜுதிஃ
ஸ்ர ஹாவயாயபூதமுணாநுவாடி |
விநடி ஹுயொ விஸுயொடியாய
மஜேத்ரீமொ ஜயஜாவிஸெஸ ||

28

உக்ரிவவாலம் வவரம் கொர
ஸடாவியுநநுரொஜஸகவக் |

க்ஷவிஷ்ணு க்ஷபயிஷ்ணு நாஸகம் தததி வுநராக்ஷி ப்ரஸிஹிஷ்வாவநாயபூ
த்ரிஹிஃ பவிநெத்ருஃ பிஸுஜுஸாஜிநெத்ருஃ கஸுவநு || உஎ || தெஷாஜிதி |
வெநெஷிஃ விதநுதே ஸுத்ருபதேத்ருதிபுஸுஸுஃ சுதவனவாதுநொமுணா
நநுஷுத்ரி தயா ததஸெஷாம்ஸுஷு உஜாரிதம்வெஃகவயாயபூஜாக்ஷா ||
உஅ || கயம்ஸுத்ருஸுபிவெஸுதுபெக்ஷாயாஜாஹ—உக்ஷிவெதி || உவெஷுஃ
க்ஷிவொவாலம் வுஷுயெந வவரம் சூகாஸவாரீகொரம் சுரிநஃ ஸடாம்
ஸுஸவாலம் வராணி த்ஷாநி ரொஜாணபஸுாம் ஸாக்ஷுஸு வுரொ

பிரபுவாகிய ஹரியானவர் திசைகளில் எதிரொலியை உண்டாக்கும் தம்மு
டைய கர்ச்சனையால் பிர்மதேவரையும் அந்தப் பிராம்மண சிரேஷ்டர்களையும்
சந்தோஷப் படுத்துகிறார். 26

ஜனலோகம் தபலோகம் ஸத்தியலோகம் இவைகளில் வாசஞ் செய்பவர்
களும் பிரசித்தி யுள்ளவர்களுமாகிய பிரமன் முதலிய யாவரும் தங்களுடைய
துக்கத்தைப் போக்கும் மாயாமயமான வராகத்தின் கர்க்கர சத்தத்தைக்
கேட்டுப் பரிசுத்தமான மூன்று வேதங்களாலும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள்.

வேதங்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படும் ஈசன் தன்னுடைய குணங்க
ளைக்கூறும் வேதத்தை அந்த ஸாதுக்கள் மூலமாகக் கேட்டு மறுபடியும் கர்ச்சி
த்தத்தேவர்களின் சேஷமத்திற்காக மதயானையின்வீளையாட்டை உடையவராகி
ஐலத்திற்குள் பிரவேசித்தார். 28

உயரத்துக்கப்பட்ட புச்சமுடைய வரும் ஆகாய மார்க்கத்தில் சஞ்சரிப்ப
வரும் கடினரும் தோள் பக்கத்திலிருக்கும் ரோமங்களை உதறுகிறவரும் தீக்ஷ
ணங்களான ரோமங்களுடைய துவக்குடையவரும் குளம்புகளால் அடிபடும்

புராணதாஸாஸிதஹ் ஸாஸ்கா

ஜெஸாதிஸபுலாஸெ ஹவாநு உஹீயு: ||

29

புராணேந ப்ரஹ்ம: பதவீம் விஜிவ்யநு

கௌபாவபெஸஸ்யப்யுராஹ: |

கராஹபெஸுராபுக்ராஹபெஸுரா

உஹீக்ஷு விபுராநு ஸுணதொவிஸக்த ||

30

ஸ வஜுகுடாஜநிவாதவெ

விஸீணபுகுக்ஷி: ஸநயனுதநாநு |

உஹீயுஷுஜெஸபுலிபுகரெஸிவாதபு

ஸுக்ரெஸாஸ யஜெஸுரா வாஹி தெதி ||

31

புராணதாஸாஸிதஹ் ஸாஸ்காதிஸீக்ஷணஜெவ
ஜெஸாதிஸாஸெகொ யஸு தபா ப்ரகாஸாஹராஸாவாஸ வஹாஸெ வஹ
ஜெஸு: உபதபா || உக || ப்ரகாஸெநெதி | கௌபாவபெஸ: வராஹமஹ
கத: ஸுபப்யுராஹெமாவி பஸுரிவ ப்ரகாஸெநவிஜிவ்யநு ஸுணதஸுதாதி
விபுராநு உஹீக்ஷு உளப்யுஹ லீக்ஷு கம் ஜெஸிவிஸக || ௩௦ || தபாநீதநம்
ஸஜெஸுநிஸுசெபெக்ஷதெ ஸஜதி உபநாநு ஸஜெஸு: சூதபு உவ ஸநயநு
ஸஜெஸு காவபுநு ஹெ யஜெஸுரா ஜா ஜா வாஹி ஜாஸிநீதெவம் ஸுக்ரெஸா
சூதபுஸாஜிஜாஹ—உஹீயுஷு: ப்ரஸாரிதா: உளபெயவளவ ஸஜா: தெ
விபுரிஷு: சூதபுகெஹெதம் வஜுகுடெபா வஜெஸிவவபுத: தபுஹம்
யஸு ஹவத: தஸு நிவாதவெமெநவிஸீணபுகுக்ஷிபுஸு || ௩௧ || பூரெ

மேகங்களை யுடையவரும் வெண்மை வர்ணமுள்ள கோரப்பல்லுடையவரும்
பார்வையாகிய பிரகாச முடையவரும் பூமியைத் தரிப்பவருமாகிய பகவான்
விளங்கினார். 29

வராகம் என்ற வியாஜமுடையவரும் யாகமயமான சரீரமுடையவரும்
கிராணேந் திரியத்தால் பூமியின் மார்க்கத்தை முகர்ந்து பார்ப்பவருமாகிய பக
வான் தாம் பயங்கரமான கோரப்பற்களுடைய வராயினும் பிரஸன்னமான
நேத்திரங்களால் (தம்மை) ஸ்தோத்திரம் செய்யும் பிராமணர்களைப் பார்த்து
ஜலத்திற் பிரவேசித்தார். 30

வஜ்ரமயமான மலைபோன்ற சரீரமுடைய ஸ்ரிபதி பிரவேசித்ததால் உண்
டான வேகத்தினால் சிதரின மத்திமப்பிரதேசமுடையவனும் பரவியதிர்க்கமான
அலைகளாகிய கைகளால் காணப்படுகிறவனுமாகிய அந்த ஸமுத்திர ராஜன் துன்
பமடைந்தவன் போல் கூச்சலிட்டு ஓயஞ்ஞேச்வர! என்னை இரகசிக்கவேண்டு
மென்று அலறினான். 31

தஜுகுவங்காங்கிதமணதூணொ
யயாமஜெஞ்சூ ஜமகீ விவிநுநு || 34

தலாமுநீயும் விதநகைகொடூர
கூதாஜமதிவனஜுஜயீயயாஜு |
பூஜிதாய வலாஜுயொமகுவாகெ
விபுரிணிஜுபூர உவதவூரீஸ்டு || 35
|| கீஷய: ||

ஜிதம் ஜிதகெஜித யஜிதலாவந
சூயீசுநம் ஸாம் வரிபுநுதெ நஜ: |
யஜெமகெதஜுஷு விவிநுநுரஸுய
ஸுஜெஷு நஜ: காரணஸுதிகராய || 36

ரூவகெவெதநு நுஷுதாதூந
நுஷுதாதூநகெவ யஜுராதூக்டு |

வீயபாஜிவாம மஜெஞ்சூ ஜமகீவபூஜிவநுஜிங்கீயபாவிதாரயநுஜெநிகயா
யயா காரணமணதூணொவகி தயா தஸு ரகூஜெவ வாகு தெநாம்
கிதம் மணதூணம் யஸு ஜவாமெதி வடுவெணாநுயம் || ௩௪ || தலாமெதி
பூஜிதாய சூயகூ சுநுவாகொவெதிகம் ஸுதிகம் தஜுஜெஸெவபூகெ
ஸுஷுஷுஷு || ௩௫ || ௩௬ || யஜிதாதாம் ப வஹயந: ஸுவநி உதூவி:
ரூவகிதி உநாமலி மாய சூஜிதி சுசூ யஜிதாம் வடுதமநுஸ சூஜிநு
வாஜெந மவவவவதா விய்யதெ வஹிபூஸெ ரெவாஹவ சூஷு:
|| ௩௭ || ௩௮ || ௩௯ || ௪௦ || ௪௧ || ௪௨ || ௪௩ || ௪௪ || ௪௫ || ௪௬ || ௪௭ || ௪௮ || ௪௯ || ௫௦ ||

பூமியைப் பிளக்கும் கஜேந்திரம்போல் அந்த அசுரனுடைய இரத்தக்குழம்பால்
பூசப்பட்ட கன்னங்களை உடையவருமாகிய அந்த யஞ்ஞவராகர் சிங்கமானது
யானையை வதைப்பதுபோல் விளையாட்டாக வதம் செய்தார். 33—34

ஓ விதர! பிரமன் முதலிய முனிவர்கள், பச்சிலை மரம்போல் நீலவர்ணனும்
யானையின் விளையாட்டாக வெண்மை நிறமுடைய பல்நுனியால் பூமியைத்துக்கி
யவருமாகிய ஈசனை அறிந்து கைகூப்பிக் கொண்டு வேதவாக்கியங்களுக்குச் சம
மான சொற்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். 35

ரிஷிகள் கூறுகிறார்கள்.

ஐயம் ஐயம்! ஓ அஜித் ஓ யஞ்ஞசுவருப! வேதமயமான உமது சரீரத்தைச்
சலிக்கச்செய்கிற உமக்கு நம்ஸ்காரம். எவருடைய மயிர்க்கால்களில் கடல்கள்
மறைந்தனவோ அந்தக் காரணவராகராகிய உமக்கு நம்ஸ்காரம். 36

ஓ தேவ! உம்முடைய யாகசுவ ரூபமான இந்த ரூபமானது பாபமானமன
முடையவர்களுக்கு சிரமப்பட்டும் பார்க்கத் தகாதது. தங்களுடைய துவக்கில்

வெரெஷு ரெதஸுவநாநுவஸ்தி
 ஸ்வஸூராவெஷாவசு ஷெஹயாதவஃ |
 ஸவபூணி ஸத்ராணி ஸரீரஸம்ய
 ஸ்வஸவபூயஜேக்யதாநிஷிவநாமஃ ||

40

நநொ நநவெஸவிவெநு வெஷதா
 ஓவநாய ஸவபூக்யதவெ கியாதநெ |
 வெரொமுஹக்யாதஜயாநுலாவித
 ஜேதாநாய விஷாமுராவெ நநொ நநஃ ||

41

ஹ்ஷாபூக்யகொடூர ஹவம்ஸயா யதா
 விராஜதெ ஹியா ஹஸுவஹியரா |

ஸீஷபூஸரிரஃ விதயஃஷஷகாயநாநி வநு சுஸவஃ பூராணாஃ||௩௯||ஸொரி
 உதி | பூராதஸுவநாநீநி சுவஸ்திதிஃ சுவஸூநம் வொரொஷுவஸூவா சுத்யெஷா
 ரீதயத்யெஷாரீ உக்ஷெஷொயஸீவாஜிபெயாதிராத்ராவொயபூரீஸவஸம்ஸூ
 ஷொஃ சுஷாஸாஸாஸிஸவபாதவஃ ஸத்ராணி ஆஷாஸாஸாநீநி வஹ்யாமஸம்
 வாதராவொணி சுஸொரீஃ யஜேதாஃ ஸஸொரீஃ க்யதவஃ தஜ்ஜிவஃ சு
 ஹ்ஷியபூஜேநம் சுநுஷாநம் தஜேவஸநம் யஸூஸம்||௪௦|| வநெஷாஷ்வெ
 ஸவரிகாரம் கீதயுதஃ பூணநிநி நநொநநிஉதி சுவிவெஷாஷிராவொய
 கியாதநெ ஸாரீநு விராவாராவொய கிண வெரொமுயுதாய சகாஜி
 சுபூஸாயுஸதஸூழிஃ ததொஹகிஃ ததஃ சூதஜிபஃ விதஸெஸ்யபூம் தெநா

உம்முடைய ரேதஸ்ஸானது ஸோமமாகவும் (பால்லியம் முதலிய) அவஸ்தை
 ஸவனங்க ளாகவும் உம்முடைய சரீரத்திலுள்ள தாதுக்கள் ஸமீஸ்தையின்
 பிரிவுகளாகவும் சரீரத்தின் ஸந்திகள் வெருயாகங்களாகவும் ஆகின்றன. தாங்கள்
 யஞ்ஞங்கள் (ஸோம மில்லாதவைகள்) கிரதுக்கள் (ஸோம முடையவைகள்)
 யாவற்றின் ரூபமாகவும் அனுஷ்டானத்தையே பந்தமாக உடையவராகவும்
 ஆகிறீர்கள்.

40

மந்திரம் தேவதை திரியம் முதலிய யாவற்றின் சவரூபமுடையவரும்
 யாகங்கள் யாவற்றின் சவரூபமுடையவரும் கிரியாசவரூபமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்.
 வைராக்கியத்துடன் கூடிய பக்தி மனதின் ஸ்திரத்தன்மைஇவைகளால்
 பிரகாசிக்கப்படும் ஞானமுடையவரும் வித்தியாகுருவுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்!
 நமஸ்காரம்!!

41

பூமியைத் தரித்தவராகிய ஓபகவானே! உம்மால் கோரப்பல்லுடைய
 முன்பாகத்தின் கடைசிப் பிரதேசத்தால் எடுக்கப்பட்டதும் மலைஞாடன்

யயா வநாநிவரதொ டதொ யுதா
உதஜெஜெநு வஸு வஸுமகவழிநீ ||

42

துதீயம் ருவிபிநி வஸு கரம்
ஸுமணெநாநு டதா யுதெந தெ |
வகாஸி ஸுஜெஜெவநெந ஸுமஸா
காமாவெநு வஸு யெயெவ விஸு ||

43

ஸாஸூராவெநா ஜமதா வஸுமஸூரம்
மொகாய வகீதவி உதாரம் விதா |
வியெவாவெஸு நஸா வஸு கபா
யஸூரம் வஸுதெஜெநிவிவாரணாவயா ||

44

நுமாவிகம் ஸாஸூரதுதா யுதீயநெஸு வஸுமகவழிநீ வுதாய
மாரவெவ || சக || சஉ || டுஷாதுகொடூரமவஸுமஸூரதுதாவடுவிடூரஜித
உதூகம் உதூநீ ஸுமணெந கபுருவம் விராஜிததுதாவ-துதீ ய
நிதி யெததுயுதானெ டுதெருவம் டுதாடுதெந யுதம் யுதருதெ
மெந வகாஸி ஸொஸுதெ ஸுமெண உதூதொயெவநம் தெந ஸுமஸா
ஸூரம் விஸுஜெவெவஸு || சக || ஸாஸூராவெநி மொகாய வஸுமஸூரதுதூ
தெ வதீ ஜமதா உதாரம் யதஸு விதாஸி வஸு வஸு துதூவிதா
ஸுமம் கபா விதூரவஸு கெஸுஜெதெ நஸாவெயெ நஸம் கரிஷுஜி
நஸாரெண வரிவெருஜி வா வஸுதெஜி யாரணாவிஸு கி யாஜி காம் ஜெ
தொதூ காரணாவெ கபா நிவிதவாநவி || சச || உதூ வ கபா கதிஷுமஸூரம்
கூதரிதூமஸூரம் கபா மெ வுதொதவகபா கூதம் ஸுமஸுமஸூரம்
உதாரணம் கபாநு கம் ஸுதூயதஸுமஸூரம் கபா வஸுமஸூரம் துதூய || கபா

கடியதுமாகிய இந்தப் பூமியானது வனத்திலிருந்து வெளிப் புறப்படும் சிரேஷ்
டமான யானையின் பல்லால் கிரகிக்கப்பட்ட சேற்றுடன் கடிய தாமரைக்கொடி
போல் விளங்குகின்றது.

42

உம்முடைய பல்லால் எடுக்கப்பட்ட பூமண்டலத்தால் வேதமயமான இந்த
வரஹருபமானது சிகரத்தையுடைய பெரும் மேகத்தால் குலபருவத்தின்விலா
ஸம்போல் விளங்குகிறது.

43

தந்தையாகிய தாங்கள் ஸ்தாவரங்களுடன் கடிய இடங்களுக்குத் தாயா
கியவளும் (தங்களுக்கு) பத்தினியுமாகிய இந்த பூதேவியை வாசம் செய்யும்
ஸ்தானத்திற்காக ஸ்தாபிக்கவேண்டும். தங்களுடன் இந்த தேவிக்கு நாங்கள்
நமஸ்காரம் செய்கிறோம். இந்த பூமியிடம் அரணிக்கட்டையில் அக்கினியைப்
போல் தாங்கள் தம்முடைய தேஜஸ்ஸை ஸ்தாபித்தீர்க ளல்லவா?

44

கஃ ஸ்ரீஹிதாநுதவஸுவ ஸ்ரஹொ
 ரஸாரம் மதாயா ஸுவ உயிவஹுணு |
 ந விஸ்யொயாஸஸ சவயி விஸ்யவிஸ்யொ
 யொ உயயொஹம் ஸஸ்யஜெ உதிவிஸ்யய | 45

விஸ்யுநதா வெஹ்யம் நிஜம் வஸு
 ஜுநஸுவஸுதநிவாவிநொ வய |
 ஸடாஸிவொஹுதரிவாஸுஸிநுஸி
 விஹுஜுஜொநா ஸுஸஹிஸ வாஸிதா : || 46

ஸ வெவ வத ஸுஹுதவிஸுவெஹுதெ
 யஃ கஹுணாம் வாரஹொகஹுணா : |
 யஹொமதாயாமுணயொமஹொஹிதம்
 விஸும் ஸஹுஸம் ஸுஸவநு வியெஹி ஸ | 47

புநஃ கஸுள விஸ்யொநஸவதி யதொ விஸுஸவெஹிஸ்யா யவ்விநு கஃ
 யொஹவாநு கதி விஸ்யம் கஹுஹுதம் ஹம் விஸு கியாவிஸெஹுணம் வா
 ஸஸ்யஜெஸ்யஹுவாநு || சநு || விஸ்யம் ஹுயுதஃவா யுயுதெ வஹுரம் விஸு
 நுதெகி ஸடாநாம் ஸிவாஸி : கஹெஹு : உஹுதா : உஹுவிதா : யெ ஸிவா
 கஸுஸுஸிநுஸ : தெஃ ஸிஹுஜொநாவம் வவிதீக்யதா : || சக || ஸஹி தவ
 கஹுணாம் வாரம் ய ஹுஹுதி கஹொகயதெ ஜொதஹிஹுதீத்யுயு : | யஸு
 தவ யொமதாயாமுஹெஹு : ஸஹயொயொமஹெஹு ரொஹிதம் ஸஹுஸுவிஸு
 கதொ விஸுஸு ஸம் ஹம் விஸெஹி யயா க்வாஸிஹுஹு கஹிஹுஸுஹுஜொக்வா
 ஹெஹுத தயாநுமஹுஹொஹெஹுயு : || சஹ || ஹிஹி உஹுயுயொஹம் ஸுஹுய

ஓ பிரபுவே! பாதாளத்தை அடைந்த பூமியைத் தூக்குவதைப்பற்றித் தங்களைத் தவிர வேறு எவன் ஆசிப்பான்? ஆச்சரியம்! யாவற்றையுமுடைய தங்க ளிடம் இது ஆச்சரியமல்ல. ஏனெனில், தாங்கள் மிகவும் ஆச்சரியமுள்ளபிரபஞ் சத்தை மாயையால் விரிநுஷ்டி செய்தீர்களல்லவா? 45

ஓ ஈச! தாங்கள் வேதமயமான சரீரத்தை உதறும்போது ஜனோலோகம் தபோலோகம் ஸத்தியலோகம் இவைகளில் வாசஞ்செய்யும் நாங்கள், ஸடைக ளின் நுனிகளால் உதறப்பட்டவைகளும் மங்களத்தைக் கொடுக்கக்கூடியனவக ளுமாகிய ஜலத்திலிலைகளால் நனைக்கப்பட்டு மிகவும் இரகஸிக்கப்பட்டோம். 46

அபாரமான காரியங்களையுடைய தமது கருமங்களின் கரைகாண வேண்டு மென்று எவன் அறிய விரும்புகிறானோ அவன் புத்தியில்லாதவன். நிச்சயம். ஆச்சரியம்! தங்களுடைய யோகமாயையின் குணங்களின் சேர்க்கையால் பிரபஞ் சம் யாவும் மோகமடைந்திருக்கின்றன. (ஆகையால்) ஓ பகவானே! மங்களத் தைச் செய்யவேண்டும். 47

|| நெடுஞ்சூய ||

உதூவஸீயநமஸெஷுநிவிஸுபுஷ்வாழிவி |
ஸநிஸெ ஸுபுராசுநா உவாயதாவிதாவநீடி ||

48

ஸ உகலம் ஹவாநுஷீபு விஷுஷுநம் ப்ரஜாவதி |
ஸஸாயா ஸீயெயநீதாஷுநா நுஷு யயள ஹரி |

4

ய ஸவநெதா ஹரிநெயஸொ ஹஸெ

கயா ஸுஹதா கயநீயராயிநம் |

ஸுணீத ஹதூ ஸுவயெதயொஸகீ

ஜநாடிநொஸுஸா ஹதி ப்ரவீதி ||

50

தவீநு ப்ரஸநெ ஸகநாஸிஷா ப்ரஸ

கி டுமுடலம் தாலிரமம் மவாத்வி |

பாநம் ஸுபுராசுநாஹதி ஜெவெவியாரணாஸகூ ஸநாநம் டுபுயதி
கவிதாஸகுகம் || சக || யதி கயநீயாநி பாயீநி பாயாவநி வரி தூணி யஸு
ஸுவயெசு ஸுவயெசு ஹஸுபாஷு உஸகீ கயநீயா ஹதி ப்ரவீதி
ஸுபீநவி ஸுதூஷுதீத்யு || ௫ || யடிவி ஸுஹா தயாவி தாந
புபுடிநீயா உதூஹதவிநிதி தாலிராஸீவி கலமவாத்வி துஹ
தவி நவதயாஹிநஸு விமலகலம் ஸுகநீயிதூஹ ஹவஜிநஸு வுதிக

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

பிர்மசவருபமறிந்த அந்த முனிவர்களால் இவ்வாறு ஸ்தோத்திரம்செய்யப்
பட்டவரும் இரகிப்பவருமாகிய பகவான் தமது குளம்புமளால் ஆக்கிரமிக்கப்
பட்ட ஜலத்தில் பூமியை அமைத்தார்.

48

பிரஜைகளுக்குப்பதியும் விஷ்வக்ஸேனரும் பகவானுமாகிய அந்த நாராய
ணன் பூமியிலிருந்து இவ்வாறு விளையாட்டாகக் கொண்டுவந்த பூமியை ஜலத்
தில் வைத்துச் சென்றார்.

49

கீர்த்தனம் செய்வதற்குரிய மாயையடைங்கிய சரித்திரமுடையவரும் ஸம்
சாரபந்தத்தைப்போக்கும் புத்தியுடையவருமாகிய ஹரியின் மங்களமுடையதும்
மனோஞ்ஞமுமாகிய இந்தக் கதையை எவன் பக்தியுடன் சிரவணம் செய்கிற
னோ எவன் (பிறரை) கேட்கும்படி செய்கிறனோ அவனிடம் ஜனார்த்தனர் சந்
தோஷமடைகிறார்.

50

மங்களம் யாவற்றுக்கும் பிரபுவாகிய அந்த நாராயணன் பிரஸன்னமானால்
எதுதான் துர்லபமாகும்? துச்ச சவருபங்களான அந்த மங்களங்கள் போது

சுமநூலுடைய ஹஜதாம் முஹாஸாயி:
வயம் வியதெது வயதின் வரஃ வராடி ||

கொ நாடி நொகெ உரூர்ஷொ2சூபுலாரவி
 துராகயாநா ஹவதுயாவயாழ் |
 சூவீய கணடூஜூலிலிஹபுவஹா
 சுயா விரஜெத விநா நரெதாழ் ||

ஐதிஸ் ஐராவதெ துதீயஸுநெ துயொடிஸொய்யாய்.

ரெண மலாஞாடிஷிம் விநா ஹிதா ஸ்பஷடாவிம் ஸ்பபெவ வியதெ
 மஹாஸயகாடிஹெதஸீஹிம் ஜாநந் || ௫௬ || சுஹி | சுத: கொநா
 பாராகயாநாம் பஞ்சபூதாநாம் சியெகயம்விதாவீய விரஜேதவிரஜே
 நரேதரம் பஸம்விநா||௫௭||

ஐதினாவாயுதீவிகாயா துயொடிசாயுயாவயாவா.

மானவை. எல்லோருடைய இருதயகுகையில் வசிக்கும் பாம்புருஷன் வேறு (பலனில்) அபேகைநீயில்லாமல் பணிப்பவர்களுக்குத் தம்முடைய கதியைத்தாமே கொடுக்கிறார்.

உலகத்தில் பசுவைத்தவிர, அர்த்தத்தின் ஸாரமறிந்த எந்தப் புருஷன்
முன் முன் நடந்த கதைகளுக்குள் ஸம்சாரத்தை யழிக்கும் பகவானுடைய கதை
யாகிய அமுதத்தை அஞ்சலிபோன்ற செவிகளால் பானம் செய்து விரக்தி
யடைவான்?

52

13-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

வதூடிஸொய்யாய பூராவஃ

—||—

|| ஸ்ரீஸூகம் ||

பரிஸஜ் சுளஷாரவினொபவணிபுதாந்

ஹரெஃ சுயாந் காரணவஸுகராதுநம் |

வாநஸ வபுஷ் தஜுடிதாநுவி

நடிவாதித்யுஷொ விடிஸொய்யதவது || 1

|| விடிஸூ ||

தெநெவதூ ஜுமிஸுஷ ஹரிணா யஜுஜேதிபுநா |

சூழிஷெஷொ ஹிரணாக்ஷா ஹத ஜதுநுஸுஸூ || 2

தஸு வொடிஸுக்ஷாணீம் ஷுடிஷுரெமுணமீயா |

ஷெஷுராஜஸு வஸுஷு கஷுஷெதொரவதிநுய || 3

ஸுடிஸாநாய ஹகாய வுஹி தஜுநவிஷுடி |

ஷெஷ ந துதவதி.ஜம் பரம் சுளதவிஹம் ஹி ஜெ || 4

வதூடிஸொ நிபாநஞ் ததுயெ வதுஜுதே |

ஸஸூயாயம் சுஸூவாடிஷுஷாவஃ காஜெதாஜிதே ||

தெநெகி தெநெவ யெந ஹிரிஸுபுதா சுநுஸுஸூ || க்ஷுநு

வாஷு || தஸுஷி. ஜெயொயுஷு || ஸாயிதி. ஸாயுஷெஷெதம் யஜு

ஸுஷுஷெரவதாரகயாம் வுஷுஷி ஜெஷு || வாஸம் விஸாதயதி ஜோவ

14-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

விருதங்களைத் தரித்த அந்தக் காரணவராகஸ்வரூபராகிய ஹரியின் கதையை மைத்திரேயர் வர்ணிக்கக்கேட்டு மிகவும் திருப்தியை அடையாமல் கைகூப்பிக்கொண்டு மறுபடியும் அந்த மைத்திரேயரைக் கேட்கிறார். 1

விதூர் வினவுகிறார்.

ஓ முனிசிரேஷ்டரே ! யஞ்சுவருபியும் ஹரியுமாகிய அந்த பகவானுலேயே ஆதிதைத்தியனாகிய ஹிரண்ணியாகுஷன் மரணமடைந்தானெனக் கேள்வியுற்றேன். 2

ஓ பிர்மரிஷியே! தம்முடைய கோரப்பல்லினால் வினையாட்டாகப் பூமியைத் துக்கிய அந்த வராகரூபமான பகவானுக்கும் தைத்தியராஜனாகிய ஹிரண்ணியாகுஷனுக்கும் என்ன காரணத்தால் யுத்தமுண்டாயிற்று? 3

ஓ முனிவரே! கிரத்தையுள்ளவனும் பக்தனுமாகிய எனக்கு அவ்விண்ணியாகுஷனுடைய ஜன்மத்தின் விஸ்தாரத்தைச் சொல்லவேண்டும். என் மனம் திருப்தியடையவில்லை. எனக்கு மிகுதியான சந்தோஷம்! 4

॥ நெடுஞ்சூய: ॥

ஸாயா வீர சுவா வுஷ்டைவதாரக்யாஹரொ: |
 யதூ வுஷ்டைவி உதூநாநா உதூநுவாஸவிஸாதமீ | 5
 யயொதூநவடி: வுதூநா உநிநா தீதயாலுக்: |
 உதூநா: கூடுகெவ உதூநுவிஜாருரொஹ ஹரொ: வடி | 6
 சுவாநூலீதிஹாலொயம் ஸூதொ நெ வணிபுத: வுநா |
 ஸுஹணா டெவடெவெந டெவாநாஉநுவுஷ்டை | 7
 டிதிபூகாநா க்ஷுதூநாநா காமுஷ்டை வதி |
 சுவதூகாநா வகநெ ஸுஷ்டையாஹுஷ்டை | 8

யதீதி தயா||௫|| தடுவ உதூயதி யயெதி யயாகுயா உதூநவடி: வுதூ: |
 யு: உநிநாநாநெந சுவகுவனவ யதா யு: வாய ஸுநாநிவிவி |
 ரோநோநீதம் ததா தஸு டெஹதூமொவெகூத: ஸூநிதிசுவா உதூநாவாஸ |
 ஹெவி டெஹம் நததூஜி கிம் து ஸொவாநவ தஸு உதூநுவிபடி: உதூ |
 விரோநாரூஹு விஷுவடிநாநா: வகூதி வ || வரோதூநுவிபுயிஷு |
 யு: வாஷ்டைநாநிநாநு || உதூஷ்டையிஷாநா: விஷு: வு: ஹி |
 ஸபிதி||௬|| தடுவாஸுதூநெதம் வகூதிதிஹாலம் வுஷ்டை: சுயெதி |
 சுநுவுஷ்டைநா டெவாநா ஸுஹணா வணிபுத உதிஹாலொ யயாஸுத: ||
 ௭ || டெவ வுஷ்டைஸாவாப வு: வு: ஹிஸூநாசுஹிஸூநாசுபிவதி |
 வு: வு: வு: வு: வு: வு: வு: வு: வு: வு: வு: வு: வு: வு: வு: வு: |
 கா: தெநாநிபுதா சுதூஸுதூயாவெவ காதிவதி || ௮ || உதூஷ்டை: ததூவதி

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

வீரராகிய ஓ விதூ! நீர் நன்றாய்ப் பிரச்னம் செய்தீர். ஏனெனில் மானிடர்
 களின் மிருத்தியுபாசத்தை விடுவிக்கும் விஷ்ணுவின் அவதாரகதையைப்
 பற்றிப் பிரச்னம் செய்தீரல்லவா? 5

நாரதமுனிவர் கூறிய எந்த ஹரியின் கதையால் உத்தானபாதரின் குமார
 னும் குழந்தையுமாகிய துருவன் யமனுடைய கிரகில் காலவைத்துவிஷ்ணுவின்
 ஸ்தானத்திலேறினானோ (அந்த ஹரியின் கதையை நீர் பிரச்னம் செய்தீர்). 6

தேவர்களுக்கும் தேவனாகிய பிர்மதேவர் தம்மைக் கேட்டவர்களாகிய
 தேவர்களுக்கு வர்ணித்த இந்த இதிறாசத்தை நான் முந்திக்கேட்டேன். 7

ஓ விதூரே! தகூப்பிரஜாபதிக்குக் குமாரியாகிய திதிதேவி புத்திரனை
 விரும்பி மன்மதனால் பிடிக்கப்பட்டு மரீசியின் குமாரரும் பதியுமாகிய காகிய
 பரை ஸந்தியாகாலத்தில் ஆசித்தாள். 8

ஹஸ்தாமிஜிஷம் வயஸா வுரூஷம் யஜுஷாம் வதிடி |
நிஜோவதூகடி சுவீநஜேமாரொ வஸாஹிதடி ||

9

|| திதி: ||

ஹஷ ஜாம் சவதூரதொ விஅநாஜ சூதஸராவநம் |
யுமொதி தீநாம் விக்ரஜ ராஹாவிவ உதம்ஜம் ||

10

தஜ்வாநு திஷுஜாமாயாம் ஸவதீநாம் ஸஜலிவி: |
புஜாவதீநாம் ஹஜம் தெ யஜுராயுஜாஜநுமுஹடி ||

11

ஹதயபுரவொரூராமாநாம் ஹொகாநாவிஸதெ யஸம் |
ஹவஹிடி: வதியபுராவாம் புஜயா ஸுபுஜாயதெ ||

12

ஹொ துஸாமாயாம் ததூரவிஸரோஹிதம் சுதீஜிஹாயஸு யஜுஷாம் யஜுநாம்
வகிம் வுரூஷம் ஸ்ரீவிஷுட்கு|| க்ரவணாம் வஹுஹாவிணீதிதி வக்யுதி
தத்ர ஹஷரோரிதி ஆஹாம் காவடணம் ஹதபுரீதி வதூஹிபுஸு வஹு
ஹாஷணம் வண்புதெ வஹுஹிதியுமொதிவீயயதிவிக்ரஜுஸளயபுராவிஹொ
வ்ரூரஹாம் கடிஷ்டு||சு|| ததிதி|| சூயுஜாம் ஸவதூதொ யுநகூஸஜிக்ரொதொ
ககஹதபுரீதிஹதபுரிபுராவஹுஜாமாநாம் ஹ்ரீணாம் சூவிஸதெபுராவொ
தி புஜயா வுதூரஹிவண | ஸஜாயா ஜாயஹவதி யஜுஷாம் ஜாயதெ
வாநரிதி முமொதெ||கஉ|| வுரொதி நொஷாகம் விதாநொஷாநு வ்யு
க்யுயமவ்யுஹி சுயம்ஹாவ: துயொஜஸாநாஜிஷுஸாகம் சூயா ஹாவஸாஜெ

அக்கினியை நாவாக உடையவரும் யாகங்களுக்குப்பதியும்புருஷனுமாகிய
நாராயணமூர்த்தியை க்ரீரத்தால் பூசித்து (அக்னிஹோத்திரம் செய்து) சூரி
யன் அஸ்தமனமானவுடன் அக்னிஹோத்திரசாலையில் வீற்றிருப்பவரும்தியான
த்திரிருப்பவருமாகிய காகியபரை திதிதேவிகேட்டான்.

9

திதி வினவுகிறான்.

ஓ வித்துவானே! இந்த மன்மதன் வில்லுடன் தன் விக்ரமத்தைக்காட்டி
தங்களுக்காக தீனத்தன்மையை அடைந்த என்னை யானையானது வாழையைக்
(கிழிப்பது)போல் துன்பப்படுத்துகிறான்.

10

ஆகையால் சக்களத்திகளின் பெருமைகளால் தகிக்கப்படும் எனக்குத் தாங்
கள் நன்றாய் அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும். தங்களுக்கு மங்களமுண்டாகும்.

கணவனிடம் உள்ள வெகுவான கௌரவமுடைய ஸ்திரீகளின் கீர்த்தியா
னது உலகங்களின் வியாபித்திருக்கிறது. எந்த ஸ்திரீகளுக்கு தங்களைப்போன்ற
பர்த்தா இருக்கின்றனரோ அந்த ஸ்திரீகளிடம் அந்தக் கணவன் புத்திரருபமாக
உண்டாகிறான்.

12

வாரா விதா நொ ஹவாநு டிக்ஷா டுஹிதவகது: |
கம் வுணீத வரம் வதா ஐதூபுதத ந: வுயுக^ஹ || 13

ஸ விபிக்வாதஜாநாம் நொ ஹவம் ஸனாநஹாவந: |
சூயொடிஸாடிதாதாவா யாவெஸு ஸீரூஉநுவதா: || 14

சுய ரெ காரா கநூணம் காஉம் கஜூவிமொவந |
சூதெடாவஸவபுணம் ஹூஉஹரொவம் ஹி வரீயவலி || 15

ஐதி தாம் வீரஜாரீவ: சுபவணாம் வஹுஹாவிணீட |
பூதூஹாநுநயநாவா பூவபுலாநஜகஸுரூட || 16

ஹஷ தெஹம் விபாஸூலி ப்ரியம் வீரம் யஜிஹ்வி |
தஸூர: காஉம் ந க: சுயபூதீவிஸெஸூவநிபுகீ யத: || 17

வெஷஜோதாரணபீநுவிததிதி||கந||கச|| சுயேதி | ரொவம்நாஹுசு வரீயவலி
பீஹீயவலி சூபூஸெபீஹதரே ||கந|| ஐதீதி | பூவபுலாநம்மெந கஸுரம் ரொ
ஹோயஸூலஸூட||கச|| ஸபூராகாவஹநாய ஹாயபூ ப்ரஸம்ஸா ஹஷஐதி
வஹ்வி: யதொ யஸூலஸகாஸாசு||கந|| ஸவபூஸூரீநுபாடாயெதி | தாத

பெண்களிடம் வாத்ஸல்யமுடையவரும் மகிமைபொருந்தியவரும்எங்களு
க்குத் தந்தையுமாகிய அந்த தகூதப்பிரஜாபதி முந்தி ஓ குழந்தைகளே! நீங்கள்
என்ன வார்த்தை கேட்கிறீர்கள் என்று எங்களைத் தனித்தனியாகக் கேட்டார்.

ஸந்தானத்தை விருத்தி பண்ணவேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ள அந்தத்
தகூதர் பெண்களாகிய எங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து அப்பெண்களுக்
குள் உம்முடைய ஸ்வபாவத்தை அனுசரித்திருப்பவர்களாகிய பதின்மூன்று
கன்னிகைகளை உமக்குக் கொடுத்தார். 14

ஆகையால் தாமரை மலர்போன்ற நேத்திரமுடைய பதியே! என்னுடைய
ஆசையை சுபமாகச் செய்யவேண்டும். வியாபகராகிய பிரபுவே! மேலோர்களிடம்
விசாரமுடையவர்கள் அடைவார்களாயின் வீணாகார்? 15

வீரராகிய ஓ விதூர! இவ்வாறு பலவிதமாகச் சொல்லுகிறவரும் கிருபணத்
தன்மையுடையவரும் கொழுத்த மன்மதனால் மோகமடைந்த வஞ்மாகிய
அந்தத் திதிக்கு மரீசியின் குமாரராகிய(1) காசியபர் நயமான வார்த்தைகளால்
நயந்து பதில் கூறுகிறார். 16

ஓ பயந்தவளே! நீ எதை விரும்புகிறாயோ அதை நான் இதோ செய்கி
றேன். எந்த மனைவியிடம் தருமம் அதர்மம் காமம் என்ற முன்று புருஷார்த்
தங்களைச் சார்ந்த லித்தி ஏற்படுகிறதோ அந்த மனைவியின் மனோதத்தை
எவன் தான் பூர்த்திசெய்யமாட்டான்? 17

(1) காசியபருக்குவீரியமுடையவர் என்பதை விசேஷணமாக்கலாம்.

ஸவபூஸ்ர ராமாவாஹய ஸூஸ்ர நெண கலதுவாநு |
வ்யஸநாணபுவதெநுகி ஜயயாநெயபுயாணபுவ | 18

யாநாஹுராதுநெஹஸ்யபும் ஸ்ரயஸூநஸூ ராநிநி |
யஸூரம் ஸபாநஸூஸூ வுநாஹுராதி விஜரஃ || 19

யாநாஸி தெநி யாராதீநு ஐஜபுயாநிதராஸ்ர நெஃ |
வயம் ஜயெந ஹெநாவிநிபுஸூநு ஐமபுவதீயபுயா || 20

ந வயம் ப்ரஹவஸூரம் சுவாநமுகதபும் மூநெஸூஸரி |
சுவபூயாஷா வா காதெநுபுந யெ வாதெநு மூணமூயுவஃ || 21

சுயாவி காநெநுகெ ப்ரஜாநெநு கரவாணயு |
யயா ராம் நாதிவொவநீ உஹநிதபும் ப்ரதிவாபுய || 22

புனாநிநாநெந க்ருஷாநிஸூரயந ஸபநாநீத்யபும் || ௧௮ || யாரிதி | சூத்
நெ நெஹஸூரபும் கபிலு அபொஸூஹாயிகாராசு யவஸூநாம் தாரிதி
துதீயஸூரகெந ஸவஸுஃ ஸபாநம் ஐஷாஐஷகபிலு விரோமிஸி
கஃ || ௧௯ || யாரிதி | ஹெநாவிநீபுயாவிஃ ஜயெநெதி ஸவாயபுஸூநி யாணி
ப்ராபெண ததஸூதொந ஸபபுநீதிவாவஃ || ௨௦ || நெநி தாநெநகொவகார
கூபுபும் சுவா காதெநுபுந சுநமுகதபும் ப்ரதுவகாரெஃ தாஐஸீ
ஹிதம் ந ப்ரஹவஃ ந ஸபபுரஃ யெ வாதெநுமூணமூயுவஃ மூணபியா
ஸூவி வநெநபுநாபூயாஷா வாஸஸூஜநாநெநெரவி ந ப்ரஹ
ஐதூஸூ || ௨௧ || யபுவிசுபநமுகரணஸக்யம் ப்ரஜாநெநு வுநெநாநெநெநு
நாதிவொவநீ ந மிநி ப்ரதிவாபுய ப்ரதீக்ஷஸூ || ௨௨ || ஸூமிநாநெநயநீ

மனைவியுடைய மானிடன் தன்னுடைய ஆசிரமத்துடன் ஆசிரமங்கள் எல்
லாவற்றையும் கிரகித்துத் தோணிகளால் கடலைத்தாண்டுவதுபோல் துக்கமாகிய
கடலைத்தாண்டுகொள். 18

ஓ களத்திரமே! சிரேயஸ்ஸை விரும்பிப்பவனுக்கு தேகத்தின் பாதி என்று
எந்த ஸ்திரீயைக் கூறுகின்றார்களோ, மானிடன் எந்த ஸ்திரீயிடம் தன்னுடைய
பாரத்தை வைத்துத் தாபமின்றிச் சஞ்சரிக்கின்றானோ, மற்றுமுள்ள வர்ணசு
மத்தவர்களால் ஜயிக்கமுடியாத இந்திரியங்களாகிய சத்துருக்களை எந்தக் களத்
திரத்தை ஆசிரயித்து நாங்கள் விளையாட்டாக துர்க்கபாலன் திருடர்களை ஜயிப்
பதுபோல் ஜயிக்கிறோமோ ஓ கிருகத்திற்குயஜமானியே! அவ்வளவுமகிமைவாய்
ந்த உன்னைக்குறித்து பதில் உபகாரம் செய்ய நாங்கள் சக்தியற்றவர்கள். 19-21

ஆயினும் உன்னுடைய இந்த மனோதத்தைப் புத்திரஸந்தானத்திற்காக
நன்றாய்ப் பூர்த்திசெய்கிறேன். நீ என்னை நிந்திக்காமல் இரண்டு நாழிகைவரை
யில் பொறுத்துக்கொள். 22

எனவா யொராதா வெனா யொராணா யொரடிசு-நா |

வரணி யஸ்தாம் ஹுதாநி ஹுதெஸாநு வராணி ஹி ||

23

எனதவஸ்துநம் ஸரயி ஸக்யாயாம் ஹிவாநு ஹிதகலாவநம் |

வாரிதொ ஹிதவாஷு-பிவ-பூஷெணாடதி ஹிதராடி ||

2.1

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமயமிஷி

விசீணபுவிசெந்நாதஜடாகுறாபை:

லுவலகமாணாஜியாகக் கொண்டு

ஜெவஹ்ரினி: பாய்-தி ஜெவாஸை ||

25

[illegible]

இந்த வேலை பயங்கரமானவற்றுள் மிகவும் பயங்கரமானது. பயங்கரமான உருவமுடையது. இந்தச் சமயத்தில் புத்தங்களுக்குப்பதியான உருத்திரனைச் சார்ந்த புத்தங்கள் சஞ்சரிக்கின்றன.

23

ஓ பதினிருதையே! இந்த ஸந்தியாகாலத்தில் பூதபாவனரும் பூதராஜனு
மாகிய பரமசிவன் விருஷபத்தின் மீதேறி பூதக்கூட்டங்களுடன் நான்கு புறங்
களிலும் சஞ்சரிக்கிறார். 24

24

மயானத்தில் சுழல்காற்றில் உண்டான தூளியால் அழுக்கடைந்ததும் பரவியதும் பிரகாசமுள்ள துமாகிய சடைகளின் சமூகத்தை யுடையவரும் விபூதி தரிக்கப்பெற்றதும் நிர்மலமான சுவர்ணம் போன்றதுமாகிய சரீரமுடையவரும் † உனக்கு மைத்துனருமாய் உருத்திரர் முன்றுகண்களால் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

25

25

† இதற்கு உருத்திரனை மைத்துனன் என்று வர்ணித்தது ஒருவனுக்கு மாப்பிள்ளை வெருவாக இருந்தால் அவர்கள் பிராதாக்கன் என்று வியவகரிக்கப் படுவதனாலேயாம். தகடனுடைய கன்னிகைகளில் திதியின் பர்த்தா காமியபர், உமையின் கணவன் உருத்திரன், ஆகையால் உன் மைத்துனனென இதற்குக் காமியபர் கூறியது.

ந யஸு ஹொகெ ஸ்ஜநஃ வரொ வா
 நாதூடிதொ நொத சுஸீலிமஹடிஃ |
 வயம் வு தெதயடிஸரணாவவிசா
 ஸாஸஸஹெஜாஃ வத ஸுதஸொமாடி ||

26

யஸுநவடிஃ வரிதம் உநீவினொ
 ஸுணாஹிவிடிநாபடஹம் விவிதிவஃ |
 நிரஸஸாஜாதிஸயொஹி யஸயம்
 விஸாவவயபாஹாதிஸிஸ்தாடி ||

27

ஹஸஸி யஸுநவரிதம் ஹிஹுஹடிமாஃ
 ஸாதூநு ரதஸுநாவிடிஷஸிஸிதி ||

வெஸுபுஜேவாஹ—பெந வுரணெந சுபவிசாஃ நிஜோயுவஹொருதஸுதாஃ
 பெந வு ஸுதஸொமாஃ சுஜாஃ ரோயாஃ தநயீ விஹொதிஃ ஜேஹாபுஸாஹிதூ
 ஸாஸஸஹெ வு தெதஸுரோயாடி || உச || சுநிவிசஸுபதூமாடிஸா விஸாவ
 ஹிதூபஹாலொ ந சுயபுஹிதூஹ—அஹாஃ யஸுதி | யஸுநவடிஃ
 வீஷயாஸகிஸுநுநிஜாவரிதம் விவிதிவஃ ஹெதுஜிவஃ || உஈ || ஹஸஸிதி |
 ஸிஹிதிவிபெதம் ஹொசுஸிக்ஷாரஹொஃ சுவிஹுஷஃ சுவி அஃஸஃ ய அந
 வி அநநொயஸாதுஸுஸவடிஷுஸுதூயடிஃ ஹுஹுமாதெநவாஹபெரிதி
 ஸுஹாஜிநம் ஸுநாஹொஜிஃ ஸரீரம் ஸாதூதயா சுயஜேவாதேதி ஸுஜா ||
 உ. அ | சுஹொ சுபுதகூடி தஸுநரிதூரிதூஹ ஸுஹாடிஃ பெந சுதாநு
 ஸெதஹி ஸுஸாயிகாராநு வாலபனி பெந சுதாநு ஸெதஹி வண்டா
 ஸுரோவாரபிபாடிஃ வாலபனிதூயடி | யதாரணம் யஃ காரணம் யஸு

எந்தக் காமாந்தகனுக்கு உலகத்தில் எவனும் தன்னைச் சார்ந்தவன் பிறன்
 மிகவும் ஆதரவுடையவன் அல்லது நிந்திக்கத்தக்கவன் என்பது இல்லையோ,
 எவருடைய பாதங்களால் தள்ளப்பட்டதும் (அந்தச் சிவனால்) பூசிக்கப்பட்ட
 ஸுகமுடையதும் ஐன்மயில்லாததுமாகிய மாயையை நாங்கள் விருதங்களைச்
 செய்த விரும்புகிறோமோ அவர் முக்கண்ணலும் பார்க்கிறார். 26

அனித்தையின் சமூகத்தைப் போதிக்க விருப்பமுள்ள ஞானிகள் எந்த
 சங்கரனுடைய பழுதில்லாத சரித்திரத்தைக் கிர்த்தனம் செய்கின்றார்களோ
 எந்த ஈசன் தமக்குச் சமமானவர்களும் மேலானவர்களும் யாருமில்லை என்கிற
 மகிமைபொருந்தியவராயினும் ஸாதுக்களுக்கு கதியாக இருந்து தாம் பிசாசத்
 தின் நடத்தையை அனுஷ்டிக்கிறோ அவர் பார்க்கிறார். 27

எந்த மானிடர்கள் நாய்களுக்குப் போஜனமாகிய சரீரத்தை வஸ்திரங்
 ளாலும் புஷ்பங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் தன்னுடைய ஆத்மா (இதான்தான்)

யெயவஹுரஹுரஹாரணாநுயெவநெஃ
ஸுஹொஜநம் ஸுரதூதயொவயூயிதடி || 28

ஸுஹொடியொ யதூதவெதுவாநாஃ
யதூரணம் விஸூலிதம் ஹி ராயா |
ஸூஜிதாசுரீ யஸு விஸாஹவயூ
சுஹொ விஸூத ஸுரீதம் விஹ்வநடி || 29

வெவ்வம் ஸ்வெவிதெ ஹதூதா உந்நொந்நிதெந்நியா |
ஜ்ஜாஹ வாவொ ஸுஹெஷ்டவபூஷணீவ மததூவா || 30

ஸ விஹிசுவா ஸுஹாயூயாஸம் நிஸபூஸம் விகதேணி |
நகவா ஹிஷ்டாய ரஹவா தயாயொவவிவெஸ ஹி || 31

யெந கூதலிதம் விஸம் ராயா உ யஸுரஜூசுரீ விஸூதஃ வாரெஸுரஸு
விஹ்வநதிகதூரிதூயூஃ || உகாஸெதிஹதூதாநிரூபகெநெணவம் ஸ்வெ
விதெ ஜூவிதெஸதி வுஷணீவ வெஸுயவ || ௩௦ || ஸூதி விகதேணி நிஷிபெ
கதேணிஹிஷ்டாய ஹெவாநூபாஹெஸுராய உவவிவெஸெநெயுந்நொகூதெ
நகா சுயெதி உவஸுஸுஸூகா ஹமபூஸவாஸு விரஜி ஸு ஹெஜூதி
ஹதூயாஸ ஸநாதநம் ஸு ஹ மாயதீம் வ ணவம் வா ஜஜாவ || ௩௧ || ஹிஸிதி |

என்ற புத்தியால் லாலீன செய்கிறார்களோ, பாக்கியமில்லாதவர்களும் அறிவில்
லாதவர்களுமாகிய அந்த மானிடர்கள் தமது ஸ்வரூபத்தில் இரமிக்கிற இந்த
பகவானுடைய இஷ்டமுள்ள சரித்திரத்தைப் பரிசாசம் செய்கின்றார்கள். அந்த
சசன் பார்க்கிறார். 28

பிரமா முதலியவர்கள் எந்தக் காளகண்டர் ஏற்படுத்திய தருமமரியாதை
களைப் பரிபாலிக்கின்றார்களோ, இந்தப் பிரபஞ்சம் எந்தக் காலகாலனைக் காரண
மாக உடையதோ, எந்த மகாதேவருக்கு மாயை ஆஞ்ஞைப்படி நடக்கிறவனோ
அந்தப் பரமேசுவரனுக்கு பிசாசத்தின் நடத்தையானது ஊக்கத் தகாததா
கிறது. ஆச்சரியம்! 29

இவ்விதம் கணவன் அறிவித்தபோது மன்மதனால் கலங்கியஇந்திரியங்களு
டைய அந்தத் திதி வெட்கத்தைவிட்டு வேகிபோல் பிரமரிஷியாகியகாசியபரின்
வஸ்திரத்தைப் பிடித்தாள். 30

அந்தக் காசியப் விரோதமுள்ள செய்கையில் தன் பத்தினியின் அந்த
நிர்ப்பந்தத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தைவத்திற்கு நமஸ்கரித்து இரகசியமாக
அந்தத் திதியுடன் ‡ உட்கார்ந்தார். 31

‡ உட்கார்ந்தார் என்பது சம்போகம் செய்ததை விளக்குகின்றது.

சுயொவஸூஸு வஸூமம் பூரணாநாயஜ வாஸூதம் |
யூரயநு ஜஜாவ விரஜம் ஸூஹ ஜெஹாதிஸூநாதநடி || 32

ஹிதிஸூ ஸ்ரீவிதாநெந கஜாவஜெந ஹாரத |
உவஸம்மஜ விபுஷிஜயொஜுவூஸூஹாஷத || 33

ஜா ஜெ மஹஜிஜம் ஸூஹநு ஹிதாநாஜஷஹொஹவயீச |
ஸூஹ: வதிஹிஜ ஹிதாநா யஸூரகாவஜம்ஹவடி || 34

நஜொ ஸூஹாய உஹதெ ஜெவாயொஹாய ஜீஹஜெ |
ஸிவாய நுஸூஜணாய யுதஜணாய உநுவெ || 35

வஸ நுபூஸீஜதாஜாவொ ஹவாநுவபுநுஹ: |
வூரயஸூரவூநுகம்பூரநாம ஸ்ரீணாஜெவஸூதீவதி: || 36

கஜாவஜெந கஜொஹெண||௩௩|| ஜெதி| ஜாவயீநாஹநூஜித்யய: | வய
ஸங்காஸீஜிஜாஹ—ஸூஹஜதி சுஹஸம்ஹம் சுவராயகரவம் க்ருதவதுஷூ||
௩௪||௩௫ ஸஹி ஹாவ: ஹிநீஹதூ உரம்: சுநுஹொயஸூ வூரயஸூ
ஜிஜயஸூரவி ஸதீவகிரிதநெந ஸ்ரீஸூஹவம் ஸூபஜிவி வெதீதி ஸூஹ
யதி || ௩௬ || ஸூஹபுஸூஜி | ஸூஹபுஸூ ஸூஸநாநஸூ சூபிஷம் ஸூஹம்
ஹொகூரம் ஹொகூத்யாஹபூஸூராயம் பொ நியஜீஸ நிவூதொயஸூஸம் ||

பிறகு ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்து பிராணாயாமத்தை முடித்து வாய்பேசா
மல் வீரஜமும் பிர்மசவருபமுமாகிய சோதியைத் தியானம் செய்துகொண்டு
ஸநாதனமான காயத்திரியை ஜபம் செய்தார். 32

ஓ பாரதனாகிய விதூரே! தோஷமுள்ள இந்தச் செய்கையால் திதி வெட்க
மடைந்து பிர்மரிஷியாகிய காகியபரிடம் வந்து தலைகுனிந்து பேசுகிறாள். 33

ஓ பிர்மரிஷியே! எந்தச் சந்திர குடனுக்கு நான் அபராதம் செய்தேனோ
பூதங்களுக்குள் சிரேஷ்டரும் உமாபதியாகிய அந்த உருத்திரர் என்னுடைய
இந்த கர்ப்பத்தை வீண்செய்யாமலிருக்கவேண்டும். 34

உகாரும் ஸுகஸ்வரூபரும் சிஷிப்பதை விட்டவரும் சிஷிப்பதைத் தரித்த
வரும் கோபஸ்வரூபரும் மகானும் தேவருமாகிய உருத்திரருக்கு நமஸ்காரம்.

மிகுதியான அனுக்கிரகமுடையவரும் தயையில்லாதவனுக்கும் (வேடன்)
தயை செய்வதற்குரிய ஸ்திரீகளுக்கும் தேவரும் ஸதிக்கிப் (உமை) பதியும்
என் சகோதரியின் புருஷனும் பகவானுமாகிய அந்த உருத்திரர் எனக்கு அனுக்
கிரகம் செய்பவேண்டும். 35

|| செவெசுய: ||

வ்ஸுமஹபுஸ்யாஸிஷம் யொகந்நாஜாஸாவாநாம் ப்ருவெவதீடி |
நிவபுதுஸ்யாநியரென ஹாயபாஜாஹ ப்ருஜாவதி: || 37

|| காஸ்யவ: ||

சுபுராயசுவாஜாதநவெஸு ஷொஷாந்ளஹூதிடகாடித |
உனிஷெஸாதிவாரென ஷெவாநாந்ளாவி ஹெஹநாசு || 38

ஹவிஷுதவ்ஸவாஹபுராவஹெசு ஜாஸாயள |
யொகாநு ஸவாயாம் ஹீஸுணீ உஹுராக்ருயிஷுத: || 39

புரணிநாம் ஹநுஜாநாநநீநாநாசுதாமஸாடி |
ஹீணாம் நிமிஷுஜாணாநாம் கொவிதெஷு உஹாத்ஸம் || 40

தரா விஸேஸா: க்ருகொ ஹவாநு யொகவாமு: |
ஹநிஷுதவதீயபாஜள யயாசீநு சதவவபுயசு || 41

நௌ||கபாயக்பாதிதி||சுதநஸிதஸு||கபாயக்பாடிஸுவிசுாசுளேஹூதிடகா
டிதவஸ்யாநூபாடிவி 33 நிஷெஸஸ்யாஜாயா: சுசிவாரெனாதிசுரெண
ஷெவாநாம் ருபுராமுராராணாடி||நௌ|| ஹவிஷுதவதி ஜாஸாயள வுதா
யள உணீ ஹெகொவநெ || நௌ || புரணிநாதிதி|| ஹநுஜாநாநாம் ஸதாடி||
சௌ|| தஷெதி|| சதவவபுயசு வஜ்யராம நு: || சக || வயிதி || ஸுநாஹெந

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஸந்தியாகால கீயமத்தை முடித்துக்கொண்ட காசியப்பிரஜாபதி மூன்று
லோகங்களுக் குரியவளும் தம் கர்ப்பத்திற்கு மங்களத்தைக் கோருகிறவளும்
நடுங்குகிறவளுமாகிய பத்தினியைப்பார்த்துக் கூறுகிறார். 37

காசியப்ர் கூறுகிறார்.

ஓ அமங்களமானவளே! உன்மனம் பரிசுத்தமில்லாமையாலும் ஸந்தியாகா
லத்தைப்பற்றிய தோஷத்தாலும் என்னுடைய உத்தரவை மீறியதாலும் தேவர்
களை அவமதித்ததாலும் உனக்கு அமங்களர்களான இரண்டுபுத்திரர்கள் உண்டா
கப் போகிறார்கள். 38

ஓ க்ருரமான சுவபாவமுடையவளே! (இந்திரன் முதலிய) பாலனம் செய்
பவர்களுடன் முயலகங்களையும் அக்குமாரர்கள் அடிக்கடி கதறவடிப்பார்கள்.

குற்றமற்றவர்களும் தீனத்தன்மையுள்ளவர்களுமாகிய பிரானிகளை (உன்
பிள்ளைகள்) ஹிம்சிக்கும்போதும் ஸ்திரீகளை பலாத்காரஞ் செய்யும்போதும்
மஹரத்மாக்களாகியபெரியோர்கள்கோபமடைவார்கள். அக்காலத்தில் உலகங்களை
இரக்சிக்கிறவரும் பகவானும் பிரபஞ்சத்திற்கு ஈசவரருமாகிய பிரபு கோபங்
கொண்டு அவதாரம் செய்து வஜ்ராயுதத்தைத்தரித்த இந்திரன் மலைகளைப்
(பிளப்பது) போல் யுத்தத்தில் (உன் புத்திரர்களை) வதை செய்யப்போகிறார்.

யொமெமெஹெபுமெவ ஂவபுணபு ஹாவயிஷுனி ஸாயவஃ |
நிவெபுராஹிவிராதுநம் யஜ்ஜுமநுவதிபுது || 46

யதுஸாஹிஂ விஸு ப்ரஸீததி யஹாதூக்டு |
ஸ ஸுஹிபுமவாநு யஸு தொஷுதெமநயா ஂஸா || 47

ஸ வெவ ஹாஹாமவதொ ஹாதா
ஹாநுலாவொ ஹதாஃ ஹிஷுஃ |

புவபுபலக்டுநாநுவிஹாவி தாஸயெ
புவெஸு வெகுணதேவிஹாஸுதி || 48

சுமவபுஸுயரொ மூணாகரொ
ஹுஷுஸுபுபு வுயிதொ ஂஃவிதெஷு |

வணபு யயாஹெபெ யொமெமெபுஹாஹிவிராநுவாபெபெஃ ஸொயுதெ தயா
யஸு ஸீலஸுஸாவம் சுநுவதிபுதும் சுநுமணும் ப்ராஹும் நிவெபுரா
ஹிஃ யொமெமெஃ சூதாநம் ஹாவயிஷுனி ஸொயயிஷுனி ||சக|| யஹிதி விஸு
புஸாஹெஹதும் பஹாதகம் ஸுஹிபுமாதஸாக்டீ யஸுநநயா ஹவாநெவ
ஸதுதெதுவா ஹதயா ஂஸாதொஷுதெ தொஷு ப்ராஹாதி தது
ஹெதும் || சஎ || ஸததி | ஹாதா சுபரிஹிஷுஷுஃ ஹாநுலாவஃ ஹா
புலாவஃ ஹதாபெபெபு ஹிஷுஃ சுதிஸயெந ஹாநு புவபுபா ஹு
சுநுவிஹாவிதெ ஸஸொயிதெ விதெ வெகுணம் ஸீஹரி நிவெஸு
புபு சுதக ஹாஹிபாநம் துஷுதி ||சஅ|| ஹாஹாமவதகுவெவாஹ—
சுமவபுததி | ஸீலபுஸுஸாவம் மூணாநம் யெயபுஹிநாம் சுகரொ

மேனி குறைந்த ஸுவர்ணம் (காய்ச்சுவது முதலிய) உபாயங்களால் பரி
சுத்தமாவது போல் அந்தப் புத்திரனுடைய (பிரஹ்மதனுடைய) சுவபாவ
த்தை அநுஸரிப்பதற்கு ஸாதாக்கள் வைரமில்லாமெமுதலிய உபாயங்களால்
மனதைச் சோதித்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள். 46

எந்தபகவானுடைய அனுக்கிரஹத்தால் இந்தபகவானுடைய ஸ்ரூபமுள்ள
பிரபஞ்சமானது பிரஸன்னமாகிறதோ ஆத்மசாக்ஷிபாகிய அந்தபகவான் அந்தப்
புத்திரனுடைய வேறு நோக்கமில்லாத ஞானத்தால் சந்தோஷிக்கப்போகிறார்.

மஹாபாகவதனும் மஹாத்மாவும் மஹானுபாவனும் மகான்களுக்குள்
மகானுமாகிய அந்தப் புத்திரன் மிகுந்த பக்தியால் சோதிக்கப்பட்ட மனதில்
மாதவனைப் பிரவேசிக்கச்செய்து தேகம் முதலியவைகளில் அபிமானத்தை
விட்டுவிடப்போகிறான். 48

அந்தப் புத்திரன் சாமர்த்தியமுடையவனும் சீலமுடையவனும் குணங்
ளுக்கு ஸ்தானமும் (பிரருடைய) ஐசுவரியத்தால் சந்தோஷமுடையவனும்

|| வணிகஸாயுராயபுராணம் ||

==||==

|| மெருகுயை ||

புராஜாவதம் து தகுஜை வரதெஜோஹநம் ஹிதி |

ஹார சதவஷ்டாணி சங்கரநர் ஸுராடிநாசு ||

1

யொகெ தெந ஹதாயொகெ யொகவாயா ஹதௌஜஸு |

நுஷெடியநிஸுஸுஜெ யுஷ்வதிகாரம் ஹிசாடி ||

2

|| ஷெவா ||

தக னததிலொ வெது ஸவிதா யதயம் ஹிசாடி |

நஷுவதம் ஹவதம் காரெநாஸுஷ்வததநம் ||

3

ஹதவ மெஸுஸுரெஃ பூஷுஃ புராஹ வணுஸெ வியிஃ ||

தஜீஜம் விபுஸாவாதி மெகுகுணெ விஷுஷுத்யொஃ ||

தஷெவம் ஷெவாநாம் ஸ ஹணஸு ஸவாடிபுஸாவிகா ஹிதாம் தம்

ஸவாடிஹ—புராஜாவததிதி ! புராஜாவதம் காரஸுஷ்வ தெஜோவீயம்

வரெஷா தெ ஜோஹனீதி தயா வஷ்டுஸதஸுஷ்வதாஹாம் கரிஷுதெ

ததுராணாடிதம் ஸீயநம் தஸாசு சங்கரநா||க|| மொகஹி தெந ஹி

தெஜஸா ஹதாயொகெ நிரஸுஸுபுடிபுடிபு காரெஸ ஹதௌஜஸொஹத

புலாஃ ஸாரெந வுதிகாரம் ஸங்கு||உ||தஜீஜம் வெது ஜாநாஸி கிவிவார

யஸி யஷுதொவம் ஸவிதாஃ ஹிதாம் சுஷுஷுஜாநம் நஷுஷுஷ்வ வததஜாந

புலாஹொயஸு||உ||பு ஹாணம் வரெஜுஸுஷ்வத ஸுவதம் புலாடியதெ

15—வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

திதிதேவி பிறரின் தேஜஸ்ஸைப் போக்குவதும் காசியப் பிரஜாபதியைச் சார்ந்ததுமாகிய அந்தத் தேஜஸைத் தேவர்களின் உபத்திரவம் ஏற்படுமோ என்று சந்தேகமடைந்து நூறுவருஷம் வரையில் தரித்தாள்.

1

அந்தத் தேஜஸ்ஸால் உலகமானது பிரகாசமற்றபோது லோகபாலர்கள் கார்தியற்றவர்களாகிப் பிரபஞ்சத்தை விருஷ்டிசெய்த பிர்மதேவரிடம், திசைகள் இருளால் மூடிய வரலாறைத் தெரிவித்தார்கள்.

2

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ பிரபுவே! இந்தத் தமஸ்ஸை நீங்கள் அறிவிர்கள். நாங்கள் இந்த இருளால் மிகவும் பயமடைந்தோம். காலத்தால் ஸ்பரிசிக்கப்படாத (ஞான) மார்க்க முடைய பகவானாகிய தாங்கள் அறியாதது எது?

3

ஹெவஹெவ ஜமநாய ஹொகநாயஸிவாநெ |

வரெஷாநெவரெஷாந் கம் ஹொகநாநெவ ஹாவவிசு || 4

நநொ விஜிதாநவீயபாய நாயயெநெயெயெயெ |

முஹீதமுணஹொநாய நநெவெ வுத்யொநயெ || 5

யெ க்வாநநநுஹாவெந ஹாவயநுதாநாவநடி |

சூதநி ஹொதலுவநம் வரம் வநெவநதகடி || 6

தெஷாந் வஸுவக்யொமாநாந் ஜிதஸாவெநி யாதநாடி |

ஹஸ்யயுஷுதலாநாந் ந குதஸிதராவம் || 7

ஹெவஹெவெதி ஸவஹி: ஹொகநாயாநாந் ஸிவாநெ ஹாவவிசு கவிபாய
ஜோவாவி ப்ராயெண மஹொவபுதததி ஜாநாவீத்யு: || ச || நநிதி,
விஜிதாந் வீயு: வலம் யஸு ஜந் ஹெஷெஹம் உவெயெயெயெ ப்ராவதெ
முஹீதொ முணஹெஷொரஜோமுண: யெந வுத்யு வ வஹஸ்யொநயெ
காரணாய நவுதாநெநாவி வொநெந கவிஜிதாநொநியபுஷெதி
வா|| ஸகாநிதயா வுதிக்கணம் டு:வநெநுவதொ நிஷாநெயாவதூவூ
வஹஸூவூ அபூஜாந் யததி யெ க்வாந் கநநெந நிஷாநெ ஹாவெந
ஹதூயாயணி சூதநொஜீவாந் ஹாவபதி தயாஸவ்விந் ஹொதாநி முயி
தாநி ஹாவநாநி யெந வெதநாவெதநவ்வஹகாரணநித்யு: | தத
ஹெத: ஸநெவநதகதி காயபுகாரணாநுவம் வஸூ தாஜாந் வரபூ||ச||
தெஷாநிதி. ஜிதாநிஸாவெநி யாந் ஜிதாநெயெ கதஸுவக்யொமாந்
கதவவ ப்ராவொயுஷுதலாநொயெ: தெஷாடி || எ || கநெதநித்யு

ஓ தேவதேவ ! ஓஜகநாத ! லோகநாயகர்களுக்கு சிகாமணியாகியவரே!
தாங்கள் சிரேஷ்டத்தன்மை புடையவைகளும் சிரேஷ்டத்தன்மை யில்லாதவை
களுமாகிய பூதங்களின் அபிப்பிராயத்தை அறிந்தவர்களாகிறீர். 4

விஞ்ஞான வலுவுடையவரும் மாயையால் இந்தச் சரீரத்தை அடை
ந்தவரும் குணங்களின் பேதமாகிய ரஜோகுணத்தைக் கிரகித்துக்கொண்ட
வரும் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 5

ஜீவன்களை உண்பெண்ணியவரும் தம்மிடம் கோர்க்கப்பட்ட பிரபஞ்சங்
களை உடையவரும் காரியகாரண சுவருபரும் அவைகளுக்குப் பிரமாவுமாகிய
உம்மை எவர்கள் வேறு இடத்தில் மனதைச் செலுத்தாமல் தியானம் செய்
கின்றார்களோ; சுவாஸேந்திரியங்களையும் மனதையும் ஜயித்தவர்களும் நல்ல பக்கு
வமான போகமுடையவர்களும் தங்களுடைய அனுக்கிரகத்தை அடைந்தவர்
களுமாகிய அவர்களுக்கு எங்கும் அவமதிப்பு ஏற்படாது. 6-7

யவஸு வாவா ப்ரஜாஸுவபுர மாவஸுக்ஞெவ யத்ரிதாஃ |
ஹரணி வயிரியதாஸுக்ஞெவ ஜபுராய தெ நஜஃ || 8

வஸுக்ஷம் வியதஸு ஸம் ஹிதஸு யொகாநாம் மூவகபுணாடி |
ஸதஸுதயயா துஷ்டா சுவஹாநஹபுலீக்ஷிதாடி || 9

ஹஷ டெவ ஹிதெமபுலபு டிஜஃ காஸுபபவபுதடி |
ஹிஸவிரியயநு வஸபுர ஹயதெதமிரிவெயவஸி || 10

|| நெநெத்யஃ ||

வஸ ப்ரஹஸு ஜஹாவாஹொ ஹவாநு ஸஸுமொவரஃ |
ப்ரதூவஷ்டா துஹிதெபுவாநு ஸ்ரீணநுமிரயா மிரா || 11

க்ஞெஸிநஹதூஹம் யஸுதி | தஞ்ஜாஹிநூ சுவதாஃ சுயீநாம் ஜபுராய
மிபஜ்ஜபு ணவாடுவாபெதி வா தயாவ ஸுதிஃ | தஸு வாஹுத்ரீநாரிநி
ஹாரிநி ஹாரிநிதூதி || 12 || ஸுதி | தஸு கஹாராதுவிஹாமாவெந
மூவாநி கபுராணி யெஷாம் சுவஹாநாபுதாநஸாநு || 13 || சுவதாரண
ஜாஹம் வஹதி | வஹமபுலபு தஸு விஸெஷணம் சுவிபுதம் மிக்ஷிபு
காஸுபவெஹிவியபு ஹிஸவிரியயநு தஹிவாபுதாஃ சுவபுநு || 14 || ஸுதி
ஹிதெஃ சுஹெஷிதம் ஜாஹா டெவாநாம் யெ ஸஸாஃ சுஜ்ஜிவிவிஜ்ஜி
வாக்யாநி தெஷாம்மொவரொவிஷபஹுதஃ ப்ரதூவஷ்ட ப்ரதூவஷ்ட || 15 ||

எந்தத் தங்களுடைய வாக்கினால் கட்டுப்பட்ட பிரஜைகள் யாவரும் கயற்
றால் கட்டுண்ட கோக்கள்போல் (தங்களுக்கு) சுவாதீனர்களாகிப் பூஜையைச்
செய்கின்றார்களோ அந்த முக்கியராகிய தங்களுக்கு நமஸ்காரம். 8

மகிமைபொருந்திய ஈச! அவ்வளவு பாக்கியம் நிறைந்த தாங்கள் நாசம
டைந்த கருமங்களுடைய ஜனங்களுக்கு மங்களத்தைச் செய்யவேண்டும்.
ஓ பிரபுவே! மிகுதியான தபைபுடைய நேத்திரத்தால் துன்பமடைந்த எங்களைப்
பார்ப்பதற்கு யோக்கியராக ஆகிநிற்கள். 9

ஓ தேவ! காசியபரைச் சார்ந்ததும் (அவரால்) கொடுக்கப்பட்டதுமான
தேஜஸின் ரூபமான திதியின் இந்த கர்ப்பமானது திசைகள் யாவற்றையும்இரு
ளாகச் செய்துகொண்டு கட்டையில் அக்னிபோல் விருத்தியடைகிறது. 10

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ மகாபாகுவாகிய விதாரே! சத்தங்களுக்கு விஷயமானவரும் தனே
உண்டானவரும் பகவானுமாகிய அந்த சதுர்முகர் மந்தஹாஸம் செய்து மனே
ஞ்ஞமான மொழியால் தேவர்களுக்குப் பிரீதியை உண்டுபண்ணிக் கொண்டு
பதிவுரைக்கிறார். 11

|| ஸ ஹா ||

- போகஸா ரெ ஸுதா யுஷுதுவபுஜாஸூநகாடியம் |
 வெருவிபுஹாயஸா யொகாநு யொகெஷு விமதஸூஹா: || 12
- தக் னகரா ஹவதெதா வெகாணஸூரஜயாதநம் |
 யயுவெபு கணநியுயம் ஸவபுயொகநஸூததம் | 13
- வஸனி யது வுருஷாஸூவெபு வெகாணஜததயம் |
 யெநிதிதநிதிதெந யகெணாராயயநு ஹரிதி || 14
- யதுவாடி: வுஜாநாஸூ ஹவாநு ஸஸுமொவர: |
 ஸகவம் விஷுஷு விரஜம் ஸூநாநம் நொ ஜயயநுஷ: || 15
- யது நெநெயு யஸம்நாஜ வநம் காஜுமெவபுபுபுமெ: |

போகஸாஹி: யுஷுதுகாஸாதுவபுஜாதாம்||கட|| தததி ஸ்ரீ வெகாணாஸூ
 யொகாயயம்||கட|| தம் வணபுதி: வஸனிதாடிநா அடிஸனி: ஸ்ரீ வெகா
 ணஸூ ஹரெஸுவ ஜெதிபுயெஷாநெ நிதிதம் வலம் சுநிதிதம் நிதிதம் புவ
 ததுகம் யஸிதி நிஷாநெந யகெணேதயபு: ஸூராயயம் ஸூராயிதவணம்||
 கட|| யதெதி: ஸஸுமொவர: வெஷாநெகவெஷு: விரஜம் ஸகஜெதிதம்
 விஷுஷுயுகா வுஷாபுஜெதிபு: ஸூநாநம் ஸூநம் || கட || த அநம் விஸி
 நடிதி: யதெதி: வவெபுஷுவி கீதுஷு ஸ்ரீ: வுஷாடிஸவபுஷு

பிரமதேவர் கூறுகிறார்.

உங்களுக்கு முன்னுண்டானவர்களும் என்னுடைய மனதிலிருந்துண்டான
 வர்களுமாகிய ஸனகர் முதலியவர்கள் உலகங்களின் ஆசையையொழித்து ஆகாய
 மார்க்கமாக உலகங்களில் ஸஞ்சரித்தார்கள். 12

அந்த ஸனகர் முதலியவர்கள் நிர்மலமான ஸ்வபாவமுடையவரும் பகவா
 னுமாகிய நாராயணமூர்த்தியினுடையதும் எல்லாஉலகங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்
 படுவதுமாகிய வைகுண்டலோகம் சென்றார்கள். 13

பலனைவிரும்பாத தருமத்தால் ஹரியைப்பூசித்த புருஷர்கள் யாவரும்
 நாராயணமூர்த்தியின் ஸ்வரூபத்தை அடைந்து எங்கு வாசஞ்செய்கிறார்களோ
 (அந்த ஸ்தானம் சென்றார்கள்). 14

சப்தகோசாரும் பகவானும் தர்மமூர்த்தியுமாகிய ஆதிபுருஷன் கல்மஷமற்ற
 ஸத்துவகுணத்தை ஆசிரயித்துத் தம்மைச்சாரந்தரம்மைச்சுகபடுத்திக்கொண்டு
 எந்தவிடத்தில் இருக்கின்றாரோ (அங்குச் சென்றார்கள்). 15

எந்த விடத்தில் 1 நைகிரேயஸம் என்னும் பெயருள்ள வனமானது இருக்
 கிறதோ அந்த வனம் நுதுக்கள் எல்லாவற்றிலுமுள்ள ப்ரியையுடைவைகளும்

ஸவபுதபுஸீவிவிபுஸாஜதெவயுஜிவஉதிபுசு ||

16

வெவா நிகாஸயுநாஸுரிதாநி யது

மாயனி மொகஸஉகஷவணாநி வதபு: |

சுஜ்ஜபுமெநுவிசுஸநயுபாயவீநா

மஸெந வணீதயியொபுநிமம் சுவிவண: ||

17

வாராவதாநுஸுத ஸாரஸவசுவாக

பாதபுஹஹம்ஸஸுகதிதிரிவஹிபுணா ம: |

கொயாஹயொ விரஉதெநிவிரபா துபுமெ

வபுஜாயிவெ ஹரிகயாவிவ மஹபாநெ ||

18

ஷாநெஃ||கசு|| வெவாநிகாஹி. யரிதாநி யரிதாணி வதபு: ப்ரஹ்மம்
சுநுவிசுஸஹ: உபுபிகாந: தபுபுதாபபெயாவாஸஹ்யாதா: யபா
சுநுவிசுஸநயவ: ப்ரஸவநகாநா: ராயபெயாபுசுராநா: ஸுபிநஸ:
தாஸாஸுமெந வணீதாவிஹிதாய்பெபுஷா தெவி தபுபுபாவகம்
சுநிமம் சுவிவண: சிரஸுபுத: மாயனி சுநெந ஹவதாஷபுபாநா நிரதி
ஸபவிஷபஸுபெவி ஹிநாநநுஸுகிபுபுதா||க|| வாராவதெதி | சுநு
ஹுதம் கொகிம: பாதபுஹஸுதக: சுவிரபாதம் சுணரபாதம் விரபதி
சுநெந வசுணீணாவி தபுஹரிகயாஸுவணாவி வாரபாநநொபுபுத: ||
க|| பிநாரெதி. பிநாரவாரிஜாதள ஸுரதாஸுவிஸெஷள சுரவக: கிமக
வசு: உபுமாராதிவிகாஸி சுஸுபிம் பிநவிகாஸி நாமொநாமகெஸுர:
வனதாஸுபிநஸ: வுஸுஜாதய: ஸுமயா சுவி துமவிகாஸுரெந ஸ்ரீ
கபெந துமஸுமெந சுபிபுதெ யஸிந வநெ தஸுரஸுபெவாஸஹ

வேண்டியவைகளைக்கொடுப்பனவுமாகியவிருக்ஷங்களால் பிரகாசமுள்ளது.மூர்த்
தியுடைய கைவல்லியம் போன்றது. 16

அந்த வனத்தில் ஜலத்தின் மத்தியில் மலர்ந்த மகரந்தத்துடன் கூடிய
மல்லிகைக்கொடிகளின் வாஸனையால்தேவர்கள் ஸ்திரீகளுடன்இடையூறடையப்
பெற்ற புத்தியுடையவர்களாயினும் (அந்தக் கந்தத்தை வகிக்கும்) காற்றைத்
திரஸ்காரம் செய்து, உலகங்களின் பாபங்களைப் போக்குவதான வாஸுதே
வருடைய சரித்திரங்களைக் கானம் செய்கின்றார்கள். 17

(அந்த வனத்தில் உள்ள)சிறந்த வண்டானது ஹரியின் கதையைக்கானம்
செய்வதுபோல் சத்தம் செய்யும்போது மாடப்புற, குயில், ஸாஹஸம், சக்கி
வாகம், சாதகம், ஹம்ஸம், கிளி, சிச்சிலவு, மயில் இந்தப் பக்சிகளின் உயர்ந்த
கோலாகலமானது கொஞ்சகாலம்வரை ஒழிவடைகிறது. 18

உதாரகூடகூரவொது மெவகாணு

வம்நாடுநாடுவகுவொம்ஸுஜவாநிஜாதா: |

மெய்விடாத துயரவிகாரை நெட தவிர

யவலிம்ஸவஸுஉநஸொ வஹு உநயதி ||

19

பதஞ்சுமம் ஹரிவதாநதிராசுரபெஷ்ட

வெபுயபுராசுகதஹெயெவிபுராநெ:

யெஷாம் வுஹதழிதடவலிதஸாவிஃவஃ

சுபுஷாநாமம் நமஸ்குருதயாநெஹி ||

20

சிறையினி சுருதந் திருத்தாழ்நாணாவினொந் திருநீணைத்தொகும் யது
 வளவாழ்நதம் வநம் தது ஸ்ரீவெங்குணம் யபுரிதி வடுவெண்ணாபம் ||
 கக || வாநவெங்குணவெவ விசிறிநவடி யலிதி யத்குணம் வுராத் ஸ்ரீ ஹரி
 வாடியொராநதி || வுணாதி தாவநாதெண டுநெவெஃவதூநாவிசொடுநெ
 ந க தி டா டி வுராவெஃ வெவநுயுடாரகதெதெஹுதிசெயெய விசொ
 டெநெ ஸ்ரீஹரி சுடிதடாதி யாஸாஹி தெந சொஹ்நிசொபாதி யாஸாஹா
 சுவி ஸ்ரீ கருவெ ஸ்ரீதாயெஷாந் ரஜி காரிசெஷ்யாடுஷெஃவரிஹாஸாதிவி
 நாஹெஃ நஜநயாசொஸா || ௨௦ || ஸ்ரீநிதி | ஸ்ரீ அருக்திஃ செநாஹாதிதி
 யாரினி ஸத் ஹரெஸாதி ஸொகாதிந் குவதிவ யஸிந் தொகெஸம்
 உக்திதெ வரணாரவிந் கணயத் நடுவாடுண ஸஷ்யதீசெதொடுஷா
 ஸாஹெய் யபா யவா செடுதெ ஷொஷா வுலாஸிதெநயொஹ்நாசெயெ
 ஸாதிஸுபிகசியாதி குவாநி யஸிந் தியெடுசொஹாடிசெடுவெதம் ஸம்

மந்தாரம், குந்தம், குரவம், உற்பலம், சண்பகம், அர்ணம், புன்னாகம், நாக
கேஸரம், வகுளம், அம்புஜம், பாரிஜாதம் இந்தப் புஷ்பங்கள் துளசியை ஆபரண
மாகக்கொண்ட ஸ்ரீ வாசுதேவரால் (துளசியின்) கந்தமானது பெருமை பெற்ற
போது அந்தத் துளசியின் தவத்தை மெச்சுகின்றன. (இவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த
வனமுள்ள வைகுண்டம் சென்றார்கள்). 19

பெருத்த இடையுள்ளவர்களும் புன்னகையால் பிரகாசிக்கும் முகமுடைய
வர்களுமாகிய ஸ்திரீயின் பரிஹாஸம் முதலியவைகளால் ஸ்ரீ பத்மஞபனிடம்
மனமுடைய எந்தப் பக்தர்களுக்குக் காமத்தை உண்டாக்கவில்லையோ, விஷ்
ணுவின் சரணங்களில் நமஸ்காரம் செய்தமாத்திரத்தில்காணப்பட்டவைகளும்
வைபரீயம் மரகதம் ஸுவர்ணம் இவை மயமானவைகளுமாகிய அந்த பக்தர்
களின் விமானங்களால் எந்த ஸ்தானமானதுவியாபித்துள்ளதுதோ (அந்தவைகுண்
டம் சென்றார்கள்).

20

ஸ்ரீ ராவீணி கணயதீ வரணாரவிந்
 வீயாம்புஜே ந ஹரிஸுநி உக்தொஷா |
 ஸாமுக்ஷுதெ ஸ்டிகசுஸு உவெதமெஸி
 ஸாஜகீவ யதநுமுஹணைநயத: ||

21

வாவீஷு விஜுஉதடாவஸுதாஸு
 வெஷுநிதா நிஜவநெ துருவீவிநிஸு |
 சுஸுபுதீ ஸுருகசுஸுஸு வக
 உவெஷிதம் ஹவகெதுதாஸு யதீ: ||

22

யுக் ஹெயஸுநி யஸுநுமுஹண ஸ்ரீரநுமுஹ கரோதீதெதடி
 யுக் கெநுஷா வ ஹாநி யதஸுநுயஸு வடிவி யத ரஜோநா
 ஸுய தயாவி ஸுஸுபுதிகாவஸிதிஸாமெஷு வஹுயா ப்ருதிஸி
 விதாஸதீ வீயாம்புஜே ஸுயபநீ ஹவகிஸு தயாமுக்ஷுதததி || 21 ||
 வாவீஷிதி சும ஹெஷா வடிவிநெ ஸ்ரீ ரவஸித கஸுஸுநெநெ
 கிசுஸுபுதீ விஜுஸிபாநி தடாநி யாஸாநாஸு கஸுஸு கஸுததாஸு
 சுஸுயாஸா தாஸுவாவீஷு நிஜவநெ வகஸுஸுநெவரிவாரிகாவிநிதா
 துருவிலிவிஷு ப்ருதிபநீ ததகெ ப்ருதிஸிஸிதம் ஸாஸுநா
 வகயுக் உதஸுநாஸிகாயுக் நிஸுஸுதகஸுதாடி ஸுஸுநாஸுஸு

எந்த லக்ஷ்மீதேவியின் அனுக்கிரகத்திற்காக மற்று முள்ளவர்கள் முயற்
 சிக்கின்றார்களோ அந்த இலட்சுமிதேவி ரூபத்துடன் ஸ்படிகமயமான சுவர்களை
 உடையதும் ஸுவர்ணங்களுடையதுமாகிய விஷ்ணுவின் கிருகத்தில் தன்னு
 டைய சரணுரவிந்த (தண்டைகளின் ஓசையால்) சப்தப்படுத்திக் கொண்டு
 விளையாடுவதற்குரிய கமலத்தால் கைகளை நீட்டிக் கூப்பிடுகிறவள்போல் காணப்
 படுகிறாள். (இவ்வளவு மாட்சிமைதங்கிய வைகுண்டம் சென்றார்கள்). 21

1 ஓ தேவர்களே! ஊழியம் செய்யும் ஸ்திரீகளுடன் கூடிய ஸ்ரீ தேவி தன்
 னுடைய வனத்தில் நிர்மலமும் அமுதம் பேர்ந்ததுமான ஜலமுடையவைகளும்
 பவளமயமான கரைப்பிரதேசங்க ளுடையனவுமாகியவாஸிகளில் தனதுயநாரா
 யணனைத் துளசிகளால் பூசிக்கும்போது அழகுவாய்ந்த அலங்காரமுடையதும்
 உயர்ந்த நாஸிகையுள்ளதுமாகிய (தன்) முகத்தைப் (ஜலத்தில் பிரதிபிம்பமாகி)
 பார்த்து பகவான் சும்பனம் செய்தாரல்லவா என்று எண்ணினாள். (அந்த
 வைகுண்டம் சென்றார்கள்). 22

1 தன் முகமானது தந்தகூதம் முதலிய அடையாளமுள்ளதாகக் காணப்பட்டழை
 யால் இவ்விதம் நினைத்தான் என்பது கருத்து.

யவவ ஜனுவலிபொ ரவநாநுவாடி

ஹுணானி யெநநுவிஷயா: குகயா உதிவா: |

யாவஸு ஸுதா ஹதவமெநநுபுலிராதலாரா

ஹாஹாநு க்ஷிவனுஸாரணெஷு தலஸு ஹனா || 23

யெநநுசுபிதாஉவி வ நொ நுமதிம் புவனா

ஜோநம் வ தகவவிஷயம் ஸஹயபு யது |

நாராயணம் ஹவதொ விதா க்ஷுஷு

ஸாஹோஹிதா விததயா நநு ராயயா தெ ||

24

வெவ்விதம் உம்மிதிக்ருத கருந உக்ஷாசவி ஸளலாபுஸாவம் ஹவ
ஹுணானி யெநநுவிஷயா: குகயா உதிவா: | யதிகி பும்: கயம்ஹுதம் தமெ
கூணம் யமெகுகூணம் நவஜனிகெ யெ குகயா: ஸுணானி காவா:
கவம்மிநதீதுவவிதஸு ஸுஹரெ: ரவநாஸுஷுபாதிவீவா தஸு கநு
வாடிநுவிஷயா: கயகூகாபாதி வாதா: உதிவம்ஸகா: தெஷாபெஜகெ
மெதா: யாவஸுஹதவமெநநுபுலி: ஸுதாஸுதுஸாஹாநு ஸுதாதுந
கஸாரணெஷு மிராஸுயெஷு தலஸுநாருகெஷு க்ஷிவனி ஹதவெபெ
கயம்ஹுதா: க்ஷுதலாரா: க்ஷுதம் ஸுதாதுணாஹம் பூணம் யாவஸு: || 25 ||
புலாஸுதாநு ஸொவதி யதிகி நொஸாஸுபுஷாதிவிரவி க்ஷுதிதாஹம்
ஹுஷுபாதிம் புவனா: புவாஸுஹாதி ஹரெநாராயணம் கவபுனி
தெ கீஷுபம் நுமதிம் யது யவஸுயம் யபுஸவ்விதம் தகவஜாநம் ஹவதி தஹ
ஹவஸுயநகவாதுஸு: தெ க்ஷுஷுஹவத: விததயா ராயயா நநுஸம்
ஹோஹிதா: பதிமெவம் ஸவஸு: கெவம் தவனவ நவஜனிகெ கிணுயெஹ
வாராயணம் ந கவபுனிதெவி தெஷாஹாராயணஹிதகவாதி || 26 || யதிகி |

பாக்கியமில்லாத மானிடர்கள் (கேட்பவர்களின்) புண்ணியத்தைக் கிரகித்
தும் எந்தக்கதைகளைக் கேட்டவுடன் ஆசிரியமில்லாத நரகங்களில் தள்ளப்
படுகின்றனரோ, கஷ்டம்! அந்தக் கல்மஷத்தைப் போக்கும் விஷ்ணுவின்
(விருஷ்டிமுதலிய) லீலைகளைவர்ணிப்ப தொழிந்த வேறு விஷயமானவைகளு
ம் அறிவைப்போக்குகிறவைகளுமாகிய குற்சிதகதைகளைக் கேட்பவர்கள் எந்த
ஸ்தான மடையார்களோ (அந்த வைகுண்டம் சென்றார்கள்). 23

எந்த மானிடர்களின் ஜன்மத்தில் தருமங்களுடன் கூடிய தத்துவவிஷயமான
ஞானம் உண்டாகிறதோ நம்மாலும் விரும்பப்படும் அந்த மானிடஜன்மத்தை
எவர்கள் அடைந்திருக்கின்றார்களோ அவர்கள் இந்த ஈசனின் வலிவுடைய
மாயையால் மோகங்கொண்டு பகவானுடைய பூஜையைச் செய்யாமலிருக்
கிறார்கள். 24

யது வு ஐந்து நிமிஷாஜஷலாதுவந்தது
 உடுமெயலா ஸ்ரீமதி நம் ஸ்ரீமணியரீமர் |

உதகபிடியில் பாய்வது கயநாந மரம்

வெகவியராகுபா உறுநிகர்தாமா ||

25

தனிமம் மூலக்கூறுகளாக இல்லாமல் அகவந்நம்

பிவ்விதி துவிஸுயர்விஜாநஸாவி: |

சூரியன் வராமல் உஷ்ணமானதால்

ഭഗവദ്യോഗേഷം ഭഗവദ്യോഗേഷം ഭഗവദ്യോഗേഷം ॥

26

பாநம் சுயம்வருதம் யது ந உவாரிஷிதம் ப்ருஜிணி கெ சுநிதிஷாணாம் லெஷா
 நாஜேஷம் ஸ்ருஷோஹரி: தஸ்யாநுபூத்யா ஞ்சுரெ யமோ யெஷாம் யதா
 ஞ்சுரீக்ஷகாம் உபநிபதாம் வானாநரெ ஞ்சுரீக்ஷதாஹம்காரா உத்யய: ||
 ஸ்ருஷணீயாக்ஷணாநி ஸீமம்பெஷாம் கிம்வ லதக்ஷுஹரெ: யதூயஸ: தஸ்ய
 நிப: கமநெந யொநாநாம: தெந வெக்ஷுஷுநெந யா வாவக்ஷுதயா
 ஸஹ ப்ருவாவக்ஷுதம் சுமம்பெஷாம் யதா ந உவாரிஷிதம் விஸெஷணம்
 நிரஹம்க்ஷாந்ஸுதெநாபெயிகாஸ்யபூஜிணித்யய: || ௨௫ || ததிதி. ததஜா
 ததவருவயம் வெகக்ஷணம் சுயொ சுநநாரமெவத்ய உநய: வராஜேத்ய
 ஷாம் மஹிஷாம்: சுவருவயகெவெஹதவ: விஸுமாரணா ஸீ ஹரிணா
 சுயிக்ஷதயிஷிதம் ஹவநாநாநெகெவவந்நாநிஷாம் சௌகிகம் விநித்யாணி
 விஸுபாந்நாணாம் விநாநாநி தெஷாம் சொநிதீஷுய: ஷுவிந் யொமராயா
 ஸவெநெதி சுஷாம்மபொம ப்ருஹாவெநெவெத்ய வாரஜேஸரெந்யொம
 ஜாமெதி விஷுதெதி ஷுஷுஷு || ௨௬ || தஸிநிதி. தஸிநிஸீ வெகக்ஷணெஷு

தேவர்களுக்குள் சிரேஷ்டராகிய ஹரியின் அநுசரணையால் யமனை வெகு தூரத்திலிருக்கும்படி செய்பவர்களும் ஆசிக்கத்தகுந்த சீலமுடையவர்களும் ஈசனுடைய சிறந்த கீர்த்திபைத்தனிமைபாகக் கீர்த்தனம் செய்ததாலுண்டான அன்பால் ஏற்பட்ட பரவசத்தன்மைபால் பெருகிய ஆனந்த பாவ்ப்பத்தால் ரோமாஞ்சங்கொண்ட சரீரமுடைபவர்களுமாகிய பெரியோர்கள் நமக்கு மேலாகவிருக்கும் எந்த ஸ்தானம் செல்லுகிறார்களோ அந்தவைகுண்டம் சென்றார்கள்.

25

அந்த முனிவர்கள், அப்பொழுது அவ்வளவு மகிமை வாய்ந்ததும் லோக குருவாகிய நாராயணனிருப்பதும் உலகத்தார்களால் முக்கியமாக நமஸ்கரிக்கத் தக்கதும் தேவாஹும் தேவசிரேஷ்டர்களின் விசித்திரமான விமானங்களின் ஒளியுடையதும் அபூர்வமுமான அந்தவைகுண்ட லோகத்தை (எட்டு அங்கமு டைய) யோகங்களின் விசித்திரவலுவால் அடைந்து பிறகு மிகுதியான சந்தோ ஷமடைந்தார்கள்.

26

|| வெஜெத்யம் ||

தவ்வின்கீத) உபநயஸ்தவ மஸஜிதநரஃ

கனகசபை நவமலர்வழி வலவழியாடி |

பெ.வ.ரவ.வ.சு.த. மூ.ஹீ.த.ம.த.ள. வ.ப.ர.த.த.

கெய்திர சுண்ணாறு கிரீடம் விடும் கெய்திரன் |

27.

உதயிரெமவ நராக்ஷயா நிவீதள

விநாயகாஷிதவதஸ்டய வாரணஸ்யே |

வகை ஸர்வா கருதியுபா ஸர்வ நிமகுஜஸூரம்

முதிருக்கூடுகின்ற நவ உதாரணங்கள்

22

தொடர்புக்குரிய விவரம்: குடிசைகளைப் பற்றி

உருவம் யமு உருவஜ கவாடிகாயாடி |

க்ஷீரம் ப்ராகாரபூரணாணி சுலலிதோநாஃ ஸ்வவடிநோதண்கபா தததததத
 டிஸ்ட்டெ ஸூலகிரிகுபுராணாஃ ஹாரவாலா ஷெவனா சுபஸ்யுத கமாமருதௌ
 ஸரோநா வபொயபொஃ ஸ்ரஹீதெ ஸ்டெ பாயுரா வராநெபுஃ கெயருராதி
 லிஃ வீடாக் ஸுந்ரொ ரெவெஷொயபொஃ ||௨௭|| தாவெவவண்புபதி | 2தெதி
 2தூலிரெவாஃ ஸ்ரீராஃ பஸ்யாந் தபாவநதோரிகபா நிவீதௌகணமஹிநூ
 சுலாக்யௌ சுலிதாநீலாஃ ஸுதௌபஸ்யுதஸூஸ்யாசுஃ ஸாஹவஃ தெஷாந்
 2பெய்விந்யஸ்யபா வசுஷுநோக் ரஹஸ்கிஷ்நிசுக்ஷாஸ்யாந் ஸுடா ஸுதௌ
 ஸா நிபுளேஸ்யாஸோமடௌ நாலாஸுடெதாஜ்யா||௨௮|| ஹார்தி | ஸதபொ
 திபுஷதெதாஃ வஸ்யுதொஃ தாவநாஷ்யுத சுபுநெஷ்வயாஃ வருவயாஃ ஹாரஃ

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஸநகர் முதலிய முனிவர்கள் அங்க வைகுண்டத்தில் (1) பற்றுதலற்ற
வர்களாகவிருந்து பிரகாரங்களின் ஆறுதலாரங்களைக் கடந்து சிறுது ஏழாவது
துவாரத்தையடைந்தார்கள். அங்கே சமமான வயதுள்ளவர்களும் கதை என்ற
ஆயுதம் பிடித்தவர்களும் சிலாக்கியமான கேயூரவகள் குண்டலங்கள் கிரீடங்
கள் இவற்றையணிந்து, ஸூந்தரமான வேஷமுடையவர்களாய், நீலவாணமான
நான்கு கைகளின் மத்தியில் அழைந்தனும் பதங்கொண்ட வண்டுகளுள்ளதுமா
கிய வனமலைப்ப அணிந்தவர்களும் கோணலான புருவத்தாலும் மலர்ந்த நாசி
கையின் இருதுவாரங்களாலும் சிவந்த தேத்திரத்தாலும் முகத்தில் சிறிது
கடுந்தன்மையைத்தரித்தவர்களுமாகிய இரண்டு தேவர்களைக்கண்டார்கள். 22-28

சந்தேகமற்றவர்களாகிய எந்த ஸனகர் முதலிய முனிவர்கள் தங்களுடைய விரோதமற்ற நோக்கத்துடன் எங்கும் தலையின் நிச்சஞ்சரிக்கின்றார்

(1) (பற்றுதலற்றவர்கள் - அந்த ஆறு தவாரங்களிலும் உள்ள அற்புதங்களைப்பார்த்து ஹரியின் தரிசனத்திற்கொண்ட விருப்பத்தால் அதில் பற்றுதலடையவில்லை என்பது கருத்து.

யெஃஃவரஃதஃவிஃஹதஃ விஃஹதஃலிஃஸஃகஃ

29

நுலாநுடிசையடிவயலெலாவிழிதாதுதகவாநு |

வெகுநாள் வாழிய தாதுதடிவா-புணர்வாள

தெஜா 'வி'ஹவ் ஹமவததிசு'குபீ'முள ||

30

காலூர் அங்குசு நிறுவனம் நிதியுதாரகர்

ஹெஹ^வகுதிர சுவி ஹரோ: ப்ரதிஹாஸவாஸ்டாமி |

[illegible]

களோ அந்த முனிவர்கள் முன் துவாரங்களைக் கடந்தது போல் சுவர்ணமய
மும் வஜ்ரமயமுமான கதவுடைய ஏழாவது துவாரத்திலும் இந்த இரண்டு தே
வர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே (அவர்களை) கேட்காமல் பிரவேசி
த்தார்கள்.

திகம்பரர்களும் மூப்புள்ளவர்களோடும் ஐந்து வயதுள்ளவர்கள் போன்றவர்களும் ஆத்மதுவமறிந்தவர்களும் அவ்விதம் தடை செய்யத்தகாதவர்களோடும் அந்த நான்கு குமாரர்களை பகவானுக்குப் பிரதிஃலமான சுவாமுவமுடைய அந்தத்துவாரபாலர்களிருவரும் பார்த்து (இவர்களின்) தேஜஸ்ஸைப் பற்றி நகைத்து (1) பிரம்பாலும் தடங்கல் செய்தார்கள்.

30

அந்தக்குமாரர்கள் விஷ்ணுவின் துவாரபாலகர்களில் சிறேஷ்டர்களாகிய அந்த இரண்டு தேவர்களால், தேவர்கள் பார்த்திருக்கும்போதே, மிகவும் பூசிக்

(1) பிரம்பாலும் என்றதால் போகாதேயுங்கள் என்று ஆஞ்ஞை செய்து தமிழ்நாடு தாங்கள் என்பதுபெறப்படும்.

பெருவாரியம் பண்டிதர் கல்வித் துறை ம. ரா.ஷ.

காரைநாடு ஸஹஸா த உவவாதுகாஃ ||

31

|| கருநாடக ||

கொ வா ன்ஹெது ஹவ தரிவயடியொஹெ

ஹயதி-பூணாம் நிவஸதாம் விஷ்ணுஹவஃ |

தமிழ் பூரணப் பெரியவை முதலிற் கொள்வார்

கொவாதவதஹகயொ: வரிஸங்கமீய: ||

32

-க ஹ்ஞதரம் ஸுமவதீஹ வஜஸகபுஷ்பா

வாதாநகரத்தி னவொ னனவீவ யிராஃ |

[illegible]

சுத்தக்கவர்களாயினும் தடைசெய்யப்பட்டவுடன் மிகவும் ஸ்கிருத்தாகிய ஹரியின் தரிசனத்திற்கொண்ட அநுராகமானது பங்கமடைந்தமையால், சிறிது கீழ்பத்தால் வினாவாகக்கலங்கிய கண்களுடையவர்களாகக் கூறுகிறார்கள்.

குமாரர்கள் கூறுகிறார்கள்.

சிறந்த பகவானுடைய பூஜையால் இந்தவைகுண்டம் வந்து வாசம் செய்
பவர்களும் அந்த பகவானுடைய தருமமுடையவர்களுமாகிய உங்களுக்கு ஏன்
இந்த விரோதமான ஸ்வபாவம்? விரோதமற்றவரும் பிரசாந்த புருஷருமாகிய
அந்த விஷ்ணுவின் விஷயத்தில் கபட சுவபாவமுடைய உங்களைப்போல் சுந்
தேகிக்கக் கூடியவன் எவன்?

32

ஞானிகள், பிரபஞ்சத்தை வயிற்றில் உடைய இந்த பகவானிடம் பேத
த்தைப் பார்க்கமாட்டார்கள். (பெரிய) ஆகாயத்தில் (குடத்திற்குள்ளிருக்
கும்) ஆகாயத்தைப்போல் பரமாத்மாவிடம் தன்னைப் பார்க்கிறார்கள். (மற்ற

வஸுனீ யத்ரு யுவயொஷுரயிம்மிநொஃகி
வஸுதூபிதம்ஹுரஹேபி ஹயம் யதொ஽ஸு || 33

தவாஜஸு வரஜஸு விகுஹதஸு
கதஸு ப்ரகூஷரிஹ யீஹி ஜயீஸுட |
யொகாநிதொ வ ஜதஜ்ஜரலாவடிஷுட
வாவியஸஸு யஜஜெ ரிவவொ஽ஸு யத்ரு || 34

தெஷாஜிகீரிதஸுலாவவயாயுவுவொர
ஜ்ஜஹஜ்ஜநிவாரிதஜ்ஜவகுமெ |
ஸஜெடா ஹரொரநுஹராவாருஸிஸுதஸு
தூடி ஹாவவததாஜதிகாதரொண || 35

கூணாஹொகாபூஜிதம் யத்ரு யெஷுஹொகெஷுஹஸுபாவீயஸொடிஷுஃ
ஹஜே காஜி க்ரொயஸுயாஹொஹி துதொகாஹுயொரிவவொஹஹி வா
வீயஸொஹொகாநிதி வாராஹு || தெஷாஜிதி | ஹிதெஷாஜீரிதம் ஹாஷணம்
வொராஜவபாயுடிஹு வ ஸுஹுடிஹு ஸுஹுஸாவஜிவபாயு தம் ஸஹுஸ
ஜிஹொஹுநிவாயுடி கவபாயு ஸ்ரீஹரொரநுஹரளகதிகாதரொணாதி
காதயெடிண ததூடிஹுணம் கூவடிஹு ஸஹு ஹுஷடிவததாம் கய
ஜெரு தஸு ஸ்ரீஹரொஃ வனவஹுதெஷொஜிநிஹு தாஹுஜிவி உரு
கயிகுஹிஸுதம் ஹயம் ஹாவயெதொஹு || கஹொ கவராஜிஸுஹிரிதநுத

வார்தருக்கு) வயிற்றைப் பிளக்கும் பயத்தை, எந்தக்காரணத்தால் தேவசின்னம்
தரித்த நீங்கள் விசேஷமாக உண்டு பண்ணினீர்களோ அந்த பயம் விஷ்ணுவு
க்கு ஏது ? 33

ஆகையால் வைகுண்டநாதனாகிய இந்தப் பரம புருஷனைச் சார்ந்த மந்த
புத்தியுடைய உங்களுக்கு நன்மையைச் செய்யக்கருதி இந்த அபராதத்திற்குத்
தக்கபடி யோசிக்கிறோம். எங்கு இவனுக்கு (1) மூன்று சத்துருக்கள் இருக்
கின்றார்களோ அந்தப் பாபமுடைய உலகங்களுக்கு நீங்கள் உள்ளுக்குள்ளிருக்
கும் ஸ்வபாவஞானத்துடன் வைகுண்டத்தி னின்று செல்லுங்கள். 34

இவ்விதம் அந்தக் குமாரர்கள் கூறியது பயங்கரமென்றும் பிரம்மசாப
மென்றும் பாணங்களால் தடைசெய்யமுடியாதது என்றும் அறிந்த மிகுந்த
பயமுடைய ஸ்வபாவமுடைய விஷ்ணுவின் பாரிஷதர்களிருவரும் மிகுந்த நடுக்
கத்துடன் அந்தக் குமாரர்களின் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு உடனே விழு
ந்தார்கள். 35

(1) மூன்று சத்துருக்கள் - காமம், குரோதம், லோபம், என்பனவாம்.

கா ச்வாமதம் ப்ருதிஹுதளவயிகம் ஸ்வபுலி
 தெவகக்ஷதாக்கிவிஷயா ஸ்வஸையிலாமுட
 ஹம்ஸப்ரியோவபுஜ நயொஸ்ரிவவாயுமெசு
 ஸுஸூரதவத்ரு ஸாஸிகெஸுரரீகராவமு ||

38

கூருதவ்ருவாடிஸுமபா ஸ்ருஹணீயயா
 ஸ்வஹாவமெரககருயா ஹுழி ஸம்ஸுரஸக்டு |
 ஸுராதெ வ்யயாவாஸுமி ஸொஸிதயா ஸ்ரியாஸு
 ஸுரூபாணீர ஸுஸுமயாதவிவாதயிஷ்ட ||

39

கங்காமதம் தெவகக்ஷத சுவஸ்யுந் சுவஹுரோதிநெவக்யுயாவஹம் ஸ்வபுலி:
 ஸீஸம் ப்ருதிஹுதளவயிகம் ப்ருதிநொலிதமத்ருவாடகாதி பஸ்யு ஸ்வஸையி
 ஹம்ஸப்ரியோவபுஜ நயம் மமம் ப்ருஹபத்கக்ஷிவிஷயம் ஹம்ஸகக் ஸ்ரியுயொஸு
 யோ: உஸபதஸுமகொவ்யுபுஜிநயோ: ப்ருஸிவொநுக்ருவொவாயு: தெந
 மொவாஸுமாத: ஸுஸூரதவத்ருஸாஸிகெஸுரரீ: ஸுஸூம் யுராதவத்ருஸாஸி:
 ஸாடிஸுரூபிஸ் தஸ்யுகெஸுரரீகூஹாஸவிமம்ஸுஸு: மஸிதாநிஸீக
 ராஸ்பகுதிபஸ்யுஸீகரொஸுசுண: || ௩௮ || கூருதஸ்யு ஆரவாமுமிஷு
 நுஸ்யு ப்ருவாடி ஸுமபா ஸ்ருஹணீயயா ஸ்ருஹணீயாநாமுணா
 ஸுர யாஸுஸுநம் ஸ்வஹாவமெரககருயா ஸுபெரீகடாக்ஷண ஹுழிஸம்
 ஸ்ருஸக ஸுஸுமயாதம் தெருவொக்யுவிவக்ஷா வக்ஷஸத்யொகவயபுதம்
 ஸுபு: தஸ்யு வ்ருவாணீரீவஸ்யிதம் ஸுபிஷ்டம் ஸ்ரிநெவகம்ஹம் ஸுஸு

வந்தவரும் தமது பிருத்தியர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட (1) உசி
 தமான வஸ்துக்களை உடையவரும், நேரத்திரங்களுக்கு விஷயமர்ன வரும் தங்
 களுடைய ஸமாதிக்களால் அடைவதற்குரிய பலனாகியவரும் ஹம்ஸ பக்ஷி
 யின் அழகுவாய்ந்த வால் வியஜனங்களில் உண்டான அநுகூலக் காற்றினால்
 அசைந்தவைகளான வெண்மை நிறமுடைய சந்திரன் போன்ற கொடையில்
 தொங்கும் முக்தாரங்களி ளின்று நழுவும் ஜலத்தினிலேகளை உடையவருமாகிய
 அந்த பகவானை (2) ஸனகர் முதலிய முனிவர்கள் பார்த்தார்கள். 38

எல்லோருக்கும் அநுக்கிரகம் செய்வதில் ஸுமுகரும் ஆசிக்கத்தக்க குண
 ங்களுக்கு ஸ்தானமாகியவரும் அன்புள்ள கடாக்ஷ லேசத்தால் மனதைச் சுகப்
 படுத்துகிறவரும் சியாமளநிறமுடையதும் ளிசாலமானதுமாகிய மார்பில் பிரகா
 சிக்கும் மஹா லக்ஷ்மியுடன் கூடியவரும் ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குச் சூடாமணியாக
 ளிருப்பவரும் தம்முடைய வாசஸ்தானமாகிய வைகுண்டத்தைச் சோபிக்கச்
 செய்பவர்போன்ற வருமாகிய நாராயணனைப் பார்த்தார்கள். 39

(1) உசிதமான என்பதால் பிரயாணத்திற்குரிய குடை சாமரம் முதலியவை
 யோடு மெனவறிக. (2) (ஸனகர் முதலிய முனிவர்கள் பார்த்தார்கள் என்பதை இன்னும் 5.
 ள்லோகங்களிலும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்)

ஸாநாஸியர்விரவிதம் வஹு ஸௌஷ்வாஷ்ட |

உஷு ஸவஸு ஸவதா வ ஸஜாதமம்

நெஹநிபுரீக்ஷநவித்யுஷ்டுரஸோஜாநெஹ ||

42

தஸுநாஸிநயநஸு வபாஸவிந

கிஜயுலிபுதயுஹீ உகாநவாயு |

சுதமபுதஸவிவரெண வகாந தெஷா

ஸாக்ஷாஸக்ஷாஜுஷாஜவி விததநொ ||

43

தெ வா சுஷு வபநாஸிதவதிகொஸ

உஷீக்ஷு ஸுநாநதராயாகுஷஹாஸ |

விதகிபுதித்யபு: சுத: வஹுஸௌஷ்வெநஸௌஷ்யெபுண சூய்யுபுக்
கிஷுஷுஷுஷு ஸவஸு ஸாஸாஸு ஸவதாஸுததெ சுமஹஜிதம் உஷுஷு
வ சுபுயதம் சுபுயதம் நிபுக்ஷு கெஸுரொஸி: உஷாநெஹ: நஸுசு:
நவிஸெஷெண துஷாநிநெதூணி யெஷாந்தெ || 42 || ஸுநாஸிநயந
தவதெஷா ஸஜநாஸிநயநதூணி தஸுஷு தஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
கெஸுரொஸி:ஸுநாஸிநயநதூணி தஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
நாஸாஸிநயநதூணி சுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
விதெதிஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ததகிதெ வெ கிவ வபநெஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு

பகவானுடைய இந்த ஸௌந்தரியத்தில் இலக்ஷ்மீதேவியின் * கருவமா
னது அடங்கிற்று என்று தம்முடைய பக்தர்களின் புத்தியால் நிச்சயிக்கப்
பட்டவரும், மிகுதியான ஸௌந்தரியமுடையவரும், எனக்கும் ருத்திரருக்கும்
உங்களுக்குமாகச் சரீரம் படைத்தவருமாகிய பத்மநாபரைப் பார்த்து அந்தக்
குமாரர்கள் திருப்தி யடையாத நேத்திரங்களுடையவர்களாகிச் சந்தோஷத்து
டன் சிரசால் வணங்கினார்கள்.

42

அரவந்த நேத்திராகிய அந்த வாசுதேவருடைய பாதாரவிந்தங்களில்
உள்ள கிஞ்சற்கங்கள் கலந்த துளசியின் மகரந்தத்துடன் கூடிய வாயுவானது
இக்குமாரர்களின் நாசியின் துவாரத்தின் வழியே உட்புகுந்து பிர்ம்மாநந்தமுடை
யவர்களாயினும் இவர்களுடைய (1) மனதிலும், சரீரத்திலும் கலக்கத்தை
உண்டிபண்ணிற்று.

43

* இலக்ஷ்மீதேவி தான் மிகுதியான ஸௌந்தரியமுள்ளவள் என்கொண்டிரு
ந்த கருவம் அடங்கிற்று என்பது கருத்து.

(1) மனதில் சந்தோஷமும், சரீரத்தில் ரோமாஞ்சமுமென்றாக.

முஸ்லிம்கள்: உருமாறியவர்கள் தீயவர்கள்

அம் அம் நவாரூணாசனீஸ்ர யணம் நிதியுதம் ||

44

பொருளார் மதில் ஜெயதாரிஹ யொமஜாஹெயு

ய-புரநாஸ்தம் வஹ பதம் நயநாஸ்தம் |

பொன்னம்மா வெள்ளையாழ்வார் நம: நம:ஸ்ரீராம:

மனத்கிசெல்லுமரணாய் பந்தமடிவொமெ: ||

45

[illegible]

அந்தக் குமாரர்கள் இந்த ஈசனுடைய அதி ஸூந்தரமான அதரத்தில் குந்தமலர் போன்ற ஹாஸ்யமுடைய முகமாகிய (1) கறுப்புவர்ணமுள்ள பத்மத்தின் மத்தியை நிமிர்ந்துபார்த்து மனோரத்ம்-நிறைவேறியவர்களாகி, நகங்களாகிய சிவந்த இரத்தினங்களுக்கு ஆசிரயமான பகவானுடைய அந்த இருபாத கமலத்தையும் (2) மறுபடியும் பார்த்துத் தியானம் செய்துகொண்டார்கள். 44

யோகமார்க்கங்களால் நற்கதியைத் தேடும் புருஷர்களுக்குத் தியானம் செய்யக் காரணமானதும், அநேக தத்துவ ஞானிகளுக்குச் சம்மதமானதும், நேத்திரங்களுக்கு மனோஞ்ஞமு மாகிய புருஷனைச் சார்ந்த சரீரக் காட்சியளிப்பவரும் மற்றவர்களிடயில்லாத நித்தியமான (அணிமை முதலிய) எட்டு ஐச்வரியங்களுடன் கூடியவருமாகிய கோவிந்தனை ஸ்தோத்திரம்செய்கிறார்கள். 45

(1) கறப்பு சிறமான பதம் என்பது இல்லாவிடினும் அவ்வீதம் இருந்தால் என்றதின, அபுதோபமையாகும்.

(2) மறுபடியும் பார்த்து என்பதால், ஒரே சமயத்தில் அவருடைய அவயவங்க ளிலுள்ள ஸெனத்தியத்தைத் தரிசிக்க முடியாமல் அடிக்கடி பார்த்தனர் என்பது குறிக்கப்படுகிறது.

|| കുമാരനാഥഃ ||

யொ஽ோதஹி-தொ ஹுழி மதொ஽வி ஞாநாத்நாம் சலம்

ശ്ലോകശ്ലോകം നോ .നയനമുതലാൻ നാലു |

யெஹூவ சுணபுவிரெண மஹாம் மெதா நஃ

வித்ராநுவணி-தராஹா லவடிவெந||

46

தம் சுவா விதாஜ ஹமவநு வராஜாதூதகவம்

ஸ்தெ ந ஸம்ஸுதி ரதிம் ரவயந்தஜெஷாம் ।

யதெதுநுதாவ விழிசெடிபுலவகியொமெ

நாடிநயொ ஹுழி விடிநயொ விராநாஃ||

47

[illegible]

குமாரர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

ஓ அனந்த! நீர் இருதயத்தி லிருப்பவராயினும் துராத்மாக்களுக்கு மறைந் திருப்பவரே. அப்படிப்பட்ட நீர் இப்பொழுது எங்களுடைய நேத்திரங்களுக் குச் சமீபத்திலிருக்கிறீர். தங்களிடம் உண்டான எங்களுடைய தந்தையாகிய பிர்மதேவரால் உபதேசிக்கப் பட்ட (1) இரகசியத்தை எப்பொழுது தாங்க ளுடையவராகிறீர்களோ அப்பொழுதே எங்களின் செவித்துவாரங்களின் வழி யே எங்கள் அறிவைத் தாங்கள் அடைந்தீர்கள்.

46

ஓ பகவானே! தங்களுடைய கருணையாலேயே தெரிந்து கொண்ட அழுத்தமான பக்தியோகங்களால் அஹங்கார மில்லாத வர்களும், வைராக்கிய முடையவர்களுமாகிய முனிவர்கள் எந்த தத்துவத்தை மனதில் அறிந்தார்களோ அந்த ஆத்மதத்துவமாகவே, பத்தர்களுக்கு (தம்முடைய) ஸத்துவ மூர்த்தியால் இப்பொழுது நிகரற்ற அன்பை உண்டு பண்ணுகிறவரும், அவ்வளவு மகிமை வாய்ந்தவரும், பரநுமாகிய உம்மை அறிகிறோம்.

47

(1) பிர்மதேவர் விஷ்ணுவின் தத்துவத்தை ஸனகர் முதலியவர்கட்கு உபதேசம் செய்தாரென்பது கருத்து.

48

48

(3) செவித்துவரா மென்பது ஆகாயம்: குணங்களோ ஸ்வரூப மில்லாதது; ஆகையால் விரையப்போகிற தில்லை. எப்போதும் குணங்களைச் சீரவணம் செய்து கொண்டு இருக்க வேண்டு மென்பது பெறப்படுகிறது.

வாஹஸு நஸுமுவிவடிழிதெ஽ஹி சொஹா:
வடுயெபுத தெ மூணாமுனெயபுழி கணபுரங் 49

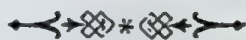
புரஹுசுபுயபிஹம் வுரஹுத ரதிவம்
தெநெஸநிவபுரதிவரவாரஹம் டுசொநம் |
தவா ஐஹம் ஹவதெந உ ஹியெ உ

யொ஽நாதநாஹுமஹியொ ஹவாநு பூதீத: || 50
ஐதிஸ்ரீ உஹமவதெ துதீயஸுநெ வணுஹிசொ஽ய்யா: ||

கெபுயபிநஸுதவாஹியொ: ரதெத கணபபுராகுடெகொராவீபுஜாநொவி
வாஹுஷாரதெத துஷி விவாநவிமணய்யபிநதெ கணபிஹாஹொ
யாஸாம் யபாதமவீஸுமண நிரவெகெஷண கவஹிஸுஸ்யெநெ
வசொஹதெ தயாயபிநொவாஹஸுரஹொநு தெமூணமனெஹி வடுயெபுத
கணபுரபுரித்யுஷு வடுவணநிவ யாவகரீத்யாபுரத்யுபதெ சுயமடுவொ
ஹிபாயம் கணபுரபுஷுரகாஸகாசு மூணாநாஹாதித்யுக்ஷாசு நக
ஹிபுதடுவணம் சுதொநித்யுதெவஸு வணமஹிஷுதீதி || சக || சுஷுபயம்
கூதாத்யுஷுஹுத்யாஹம்பு ஹுஸுதெத்யுதிஹ வஹுமஹுத விவஹு
கீதெத்யுபிஹம்வஹுபுரஹுஸுத்யுபு கடிசுதவாஹிஹுசொநெத்யாணி
சுநாதநாஜிதெஹி யாணாம் ஹுமஹி: சுபு கடுபாலீதியசு ஐசு, உத்யு:
வதீதொவிபு கடுதொவிதெஸுதஹிஹம் ஹொவிபெநிஸுரஹுமஹி
ஹுத்யு: || ௫௦ ||

ஐதி ஹவாயபுதீவிகாயாம் வணுஹிசொய்யவாஹு.

ஞடைய செவித் துவாரமானது நிரையுமேயாகில் எங்களுக்கு நரகங்களில் உற்
பத்தியானது நாங்கள் செய்த பாபங்களால் மிகவும் ஏற்பட்டும். 49

பெரியோர்களால் கூறப்படும் கீர்த்தியுடைய ஓ பகவானே! அதனால்தாங்
கள் எந்த இந்த ரூபத்தைப் பிரகாசஞ் செய்தீர்களோ, ஓசசனே அதனால் எங்
களுடைய நேத்திரங்கள் மிகவும் ஆனந்த மடைந்தன. இந்திரிய ஜயமில்லாத
வர்களுக்கு பிரகாசமாகாதவர் என்ற பிரசித்தியை அடைந்த பகவானாகிய தங்
களுக்கு இந்த நமஸ்காரத்தைச் செய்கிறோம். 50

15-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஷோபஸாஸ்யாயபூரணம் ||

—||—

|| ஸ ஹ ||

ஐதி ததூணதாம் தெஷாம் உநீநாம் யொமயபிஷணாடி |
புதிநடி ஜமாபேஹம் வெகூம் நியயொ விஹம் || 1

|| ஸீ ஹவாந ||

ஊதள ஹி வாஷபுள ஹம் ஜயொ விஜய னவ வ |
கடசயீபுசுது ஜாம் யவொ வஹயதாதிசுது || 2

யவஹயதயொயபுதொ ஹொ ஹவஹிபுதாநவபுதொ |
ஹ னவாநவதொஷாஹிபுதாநயொ ஹவஹிபுதாநவ || 3

ஸூ ||

ஹரிணாலாஸ்க்விதெவிபுதெபுரநாதவெஸுஷோபஸே ||
தயொரஸுரஸாவெவிசுதொநாம ஹாரயபுதெ ||

ஐதி ஐதிமுணதாந்தெஷாவாக்யம் புதிநடி ஐஹிமாடி னதாவிதூ
புஷாடிஸஹி || 1 || னதாவித்யபுஷாடி ஜாஹிபுசுதுதுஹிவஹ
யபாஸவதிதயா சுதிசுபிஷுதவந்த || 2 || யஐதிதஸாதனவஹொ
சுதுசுதுநீதததிகியஸாஹிவஹிபுதாஹிணவவ வரம் ஹவததஸாடிபு
ஸூ ||

16-வது அத்தியாயம்.

பிர்மதேவர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு கூறுகிறவர்களும் யோகதருமமுடைய வர்களுமாகிய அந்தமுனி
வர்களின் வாக்கியத்தை வைகுண்ட வாசியான பிரபு புகழ்ந்து கூறுகிறார். 1

பகவான் கூறுகிறார்.

முனிவர்களே! இவர்கள் என்னுடைய பாரிஷதர்கள். ஐயன் விஜயன் என்ற
பெயருடையவர்கள். இவர்கள் என்னைத் துச்சமாக நினைத்து உங்கட்கு
அபசாரம் மிகுதியும் செய்தார்கள். 2

ரிஷிகளே! என்னை அநுசரித்த நீங்கள் இவ்விருவருக்கும் செய்த சினை
எதுவோ அதை, இவர்கள் யஜமானனை (அல்லது உங்களை) அநாதரவு செய்தமை
யால் நாம் ஒப்புக் கொண்டோம். 3

ஆனால் இப்பொழுது அவர்கட்கு அநக்கிரகம் செய்யவேண்டு மென்று
உங்களைக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனக்குப் பிராமணர்கள் சிறந்ததெய்வமாகி

த து: ப்ரஸாடியாஜ்யே ஸ்ரஹ ஷெவம் பரம் ஹி ஜெ |
ததி ஷ்ராதாக்ருதம் ஜெந்ய யதபாலிரஸதூதா: || 4

யநாஜாநி வ ம்ரணாதி நொகொ ஸ்தெந்ரு க்ருதாமஸி |
ஸொஜஸாயுவாடிஸ்தீதிஃ ஸந்திசவவலிவாஜய: || 5

யஸ்யாஜ்ஞாஜ்யஸஸ்யவணா வமாஹ
ஸ்யஜ்: வாமாதி ஜமதாஸவவாநிகும: |
ஸொஜஹம் ஸவஜ் உவநுஸ்யஸ்தீகாபுகீதிஃ
ஸிம்ஜாம்ஸவாஹுஜவி வ:ப்ரதிகுமவரதீதி || 6

யதெவயா வரணவடிவவி துரெணாம்
ஸ்யஜ்: க்ஷதாவிஜஜம் ப்ரதிகுஸ்யஸீமடி |

ப்ரஸாடியாஜிதவகொவராயஜ திவெசு தத்ராஹதஜீதிஜீநெய: வுமஹி:
சுஸக க்ருதாவிஸ்யதா ஜகியததாஜ்ஞதஜெவஜெந்ய || ௪ || கிம்வ
ஜெஜெவெதாஸ்யாஜிநிஷ்டம் க்ருதகித்யாஹபுகிப்யஸ்யஸ்யாஜிநொநாஜாநிசீதிஃ
சூஜெயொத்ருஸ்தெதகூஷம் || ௫ || யஸ்யேதி யஸ்யஜெகஜ்ஞதரூபெ கஜெ
யஸஸிஸு வணெநாவமாஹம் ப்ரவெஸம்ஸவவஜிவ்யாஜ்ஜமசஸ்யஜ்:தத
ஜெவவாமாநாதிஸொஹா விகுமொஹவஜெஜொஹேதூஜ்: உவநுஸ்யப்ராபா
ஸுஸொஹநாதீத்யுஹதாசீதிபெபுநஸம் ஸவாஹுஸ்யாநீயொகொஸு
ரஜிவிஹந்யாம் காந்யஸ்யகயெத்யுபு: || ௬ || ஸ்யமாணாநுவணபுந்து
ப்ராஹ்மணொதஷ்டாஜ்ஞஜெவயஜிதி வரணவஜ்யொ: ஸ்ரீத: வலித்ருரொ
ணாம்யஸ்யகதவனவக்ஷதொநிரஸு:கவிஸ்யுரொகஸ்யஜெநொபெநய ஆவரண

றர்கள். என்னைச் சார்ந்தவர்கள் உங்களைப் பூசிக்கவில்லை யல்லவா? அந்த அபசா
ரத்தை நான் செய்ததாகவே நினைக்கிறேன். 4

வேலைக்காரன் குற்றம் செய்வானாகில், ஜனங்கள் யஜமான னுடைய பெய
ரையல்லவா கூறுகிறார்கள். அந்தக் கெட்ட பேச்சானது அந்த யஜமான னுடைய
கீர்த்தியை, குஷ்டரோகமானது துவக்கைநாசஞ்செய்வதுபோல் நாசம் செய்கி
றது. 5

எந்த என்னுடைய அமுதம்போன்ற நிர்மலமான கீர்த்தியில் சிரவணம்
செய்வதால் புரவேசிப்பது என்பது சண்டாளர்கள் வரையிலுமுள்ள ஜனங்
களை உடனே பரிசுத்தர்களாகச் செய்கின்றதோ, அந்த நாராயணனாகிய நான்
உங்களின் காரணமாக அடைந்த மிகவும் பரிசுத்தமான கீர்த்திவாய்ந்தவன்.
உங்களுக்குப் பிரதிகூலமான காரியத்தைச் செய்பவனை என்பாகுவின் ஸ்தான
மாயினும் சேதிப்பேன். 6

ந ஸ்ரீ விபூசகதேவி தா விஜஹாதி யஸூநா
வெசுக்ஷாநுவாயத உதரெ நியதாநஹனி ||

7

நாஹம் தயாஜியஜதாநஹவி விபூதாநெ
வெபூதஜிதபூதஜெநு ஹுதஸுஸ்துவெந |
யஜ்ரஹணஸூ உவதஸுரதொநுநுவாஸ
ஹுஷ்டஸூ உயுவஹிதெநிபூஜகஜெபாநெக ||

8

யெஷாந் விலகஜுஹபைண விகுமாயொம
தாயா விஹதிநாநுமாயிரஜி கிரீடெடு ||

வஜாஸுந்: வலிதொரெணு: யஸிஸிதி ஸுதொவிநுரெயெஸுதிவ
லிமுஹ: பூதிஸுஸுபூவஸுஸீலம் யெந யெஷாந்ஸெவயெதெமுணாஸுத
வஸுஸூரீபூநவிலஹாதிவெ ஸுதொவாயெபூசுவதொகநெயொயெபூததரெ
ஸுஸுஹாநய: நியதாநவஹனிதெஷாநெவ பூதிசுநுவபூதிம் விநுநாதிதி
வநிவெபூநெவஸுஸுபூ: || ௭ || கிஹஸுபூஸுணாநெவெஸுஸு ஸுஸுபூ
ஸுதொபூஸுஸுபூபூநுபூதிஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
யெஸுஸுஸுஸுஸு ஹவி: உருவாநொபூஸாதி ஹுதஸுஸுஸு: தெந
ஸுபெந ஸுஸுஸுஸுவி தயா நூதிநாஸுஸாதி யஜ்யா வெபூததா ஸுஸுதா
ஸுதெநஸுஸுஸுதாவியொபூதிஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸு உருதொஸு
விபூநெக: கஜெஸுஸுஸு: துஷ்டஸு நியாநெஸுஸுஸுஸு: || ௮ || யெஷாநிதி |
யெஷாநிஸுஸுஸு: ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
கொநெயாந விஷெஹத சுயஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸு

எந்த இலக்ஷ்மீ தேவியின் கடாக்ஷ லேசத்திற்காக பிர்மதேவர் முதலிய
வர்கள் நியமங்களை அடைகின்றார்களோ, அந்த இலக்ஷ்மீ தேவி அந்தணர்
களின் ஸேவையால் பாதபத்மங்களில் பரிசுத்தமான தூளியுடையவனும் உடனே
ஐனங்கள் யாவருடைய மலங்களையும் போக்கு கிறவனும் சீலமுடையவனும் வை
ராக்கிய முள்ளவனுமாகிய என்னை விடவில்லை.

7

யாகத்தில் யஜமானன் கொடுக்கும் ஹவிஸ்ஸை நான் அக்னியாகிய முக
த்தால் புசிப்பவனாயினும், பெருகும் நெய்யால் வியாபித்த அன்னம் முதலிய
வற்றை ஒவ்வொருகவளத்திலும் புசிப்பவனும் என்னிடம் அர்ப்பணம் செய்த
கருமபலங்களால் ஸந்தோஷமுடையவனுமாகிய பிராம்மணன் முகத்தால் எவ்
விதம் புசிக்கிறேனோ அவ்விதம் (முன் கூறியவைகளை) புசிக்கவில்லை.

8

விஞ்ஞா^தஸு கொ ந விஷ்ணெத யஜ்ஹகூணாம்ஸ
ஸஜ்ஜைபநாதி ஸஹவந்திரயாமொகாநா ||

9

யெ மெ தகதிபுஜவராநு ஐஹதீபுதீயா
 ஹதிதாநயஸ்பரணாநி வ ஹைபுஸுநா|
 ஐக்ஷுந்தவக்ஷதஜஸொ ஹைஹிபநுவஸாநு
 மிஸுநா ருஷா உகக்ஷுந்தயிபுந்தமெதா||

10

யெ ஸ்ராவணாநயி யியா சஷிவதொழவுயந்த
ஸ்ரவணாநயி விரிதஸ்ரவணாநயிதவடிவகா: |

[illegible]

எந்த என்னுடைய பூசிப்பதற் குரிய பாத ஜலமானது சந்திர சேகரனுள் பட ஜனங்களை உடனே பரிசுத்தஞ் செய்கிறதோ, அகண்டமும் தடைப்படாதது மாகிய யோகமாயையின் மகிமை யுடைய அப்படிப்பட்ட நான், எந்த அந்தணர் களின் நிர்மலமான பாததூளியை கிரீடங்களால் வகிக்கிறேனோ அந்த அந்தணர் களைப் பற்றி (அவர்கள் குற்றஞ்செய்தவர் களேயினும்) எவன் ஸகிக்காமலிரு ப்பான்?

9

என் அதிஷ்டானங்களான பிராமணர்களையும், பசுக்களையும் இரகசிப்பவர்களில்லாத பூதங்களையும், பேத புத்தியால் பார்க்கிறார்கள். என்னைச்சார்ந்தவர்களாயினும் பாபத்தால் அற்ப அறிவுடைய அவர்களை ஸ்ரீரம்பம்போல் கோபமுள்ளனவும் என்னைச் சார்ந்த அதிகாரிபான யமனுக்குத் தூது செய்வனவுமாகிய கழுநுக்கள் இழுக்கின்றன.

10

10

வாணாநாநாமகமயாதூஜவஜ்ஜுணக

வஸஸெவாயயம்துஹிவாஹ ஸுவாக்யததெஹு: ||

11

ததெநவஸஸததூரவஸாயதெகஷஜாணள

யுஷஸுதிசு உமதிம் ப்ருதிவஜ்ஜ வஜ்ஜ: |

ஹநியொ ஜோந்திகசிதாம் ததநாமுஹொ தெ

யதயுதாஜிரதொ ஹதயொவிபுவாவஸ: ||

12

|| ஸஹ ||

கம தவஸுநாமுதீம் ஜெஹீம் ஜீஷிகுமூராம் வஸஸுதீம் |

முண்கம் ஸுவம்கம் யயாகுவிதஜாதஜிவஸிஸு விதா ஸதூதெதா வா
விதாஸம் சுஹிவஸுமம் யுஷாஸு தெநஹஸுவாக்யதொவஸீக்யதம் || கத ||
ததி || ததஸாசு கவஸாயபிவிபுராயம் சுஹுஜாணாவஜீநஞளயுஷஸுபரா
பொவிதாம்கிஸுஜ்ஜுபாவஜிஸுஜீவஸுபாவூதாம் ததிதீஜேஜநாமுஹொதஜே
வாஹ யஜ்ஜுதயொவிபுவாவஸு: சுவிநாமுஸீயுக்ஷு தாம்ஸவாஜி தாம்ஸஜாவ
தாரிசி || கத || சுயேதி உஸ கீவியாம் ஜீஷிகுமூராம் ஜீஷயொஜி துஸுதீவாஹ
நாஹவாம் ஜீஷிகுமயொஜிசிவாவஸுதீம் சுஸுஜாஜி தநாமுயஜ்ஜுதநாமுய
ஸவபுபூபெண ஜநுநாஜுஷாநாஜி விசுராயவிஷயூவாநாஜிநொரஸா
நாமவாமாவாதிபவாஷணஜிவிநஸஹதெ தெஷாந்வாதாஜிநொநாதுபுத

கடுமையாகப் பேசுகிறவர்களாயினும், பிராமணர்களை என்னிடம் உள்ளபுத்
தியால் பூசிப்பவர்களும், சந்தோஷங் கொண்ட இருதயமுடைய வர்களும், புன்
னகையாகிய அமுதத்தால் நனைக்கப்பட்ட பத்மம் போன்ற முகமுடைய வர்க
ளும் அன்பால் விளங்கும் பேச்சினால் (ஸி) புத்திரனைப்போல் கொண்டாடுகிற
வர்களுமாகிய எவர்கள் (ஃ) என்னைப்போல் நன்றாய் போதிக்கின்றார்களோ அவ
ர்களுக்கு நான் ஸ்வாதீன னுகிறேன். 11

ஆகையால் யஜமானனாகிய என் அபிப்பிராயத்தை அறியாத இவ்விருவரும்
உங்களுக்குச் செய்த அபசாரத்தின் பலனை உடனே அடைந்து, மறுபடியும் என்
ஸம்பம் வரட்டும். என்னுடைய பிரித்தியர்களின் பிரிவானது சீக்கிரத்தில் முடிய
வேண்டும், எனக்கு இது அனுக்கிரகமாகும். 12

(ஸி) (புத்திரனைப்போல்—என்பது அன்புள்ளபிள்ளை. கோபங்கொண்டால், தந்
தை அப்பிள்ளையைக் கொண்டாவது போல் என்பதாம்; அல்லது புத்திரன் தந்தையைப்
போல் என்றமாம்)

(ஃ) (என்னைப்போல் என்பது—எராயணன் பிருகுவையும் ஸக்கர்முதலிய குமா
ரர்களையும் ஸ்தோத்திரம் செய்ததுபோல் என்பதைக்காட்டித் தனவறிக.)

காலாஹு உநுஹுநாநா தெஷாஜாதாபுதுபுது || 13

ஸதீம் வுநாபய ஸுநாந்தொ யுஹீம் மூவபுயபுமஹாபு |

விமாஹுமாயமஸ்ரீராம் ந விஹுஸுவிசீஷிபுது || 14

தெ யொமராயயாரஸுவாரதெஷுதெஹாபுது |

புராஹு: புராஜயயொ விபுரா: புஹுஷு: க்ஷுவிதகவய: || 15

|| கும்பாரா: ||

ந வயம் ஹவநிஹுவ றெவ விசீஷிபுது |

கூரெதா ஜெநுமூ ஹஸுதி யபுக்ஷ: புஹாஷவெ || 16

கயரிதிநாபிது || கந || ஸதீதி || ஸதீம்ஸுஷாம் வுநாபயஸுஸாயபு
கண்டுஹுதுது: உஹீம்நிதாக்காராம் மூரூலிரதெதுமபுஹுரூஹு
வெஸாம் சுமாயாபிவிபுராயத: மஸ்ரீராம் சுதுத: விமாஹுவிதாபுவிசீஷிஸா
கலிநாபிதிவா சுஸுதுத: மூவபுயபுமஹாபுதுதீதிநவிஹு: || கச || ததஸூலிந
நிதிதிசூகாபதெவ ஹுஷுஸுத: புராஹு: தததிக்கூலிதாரொபாமி
தாசுபெதுஷாம் சுவிதிதெதிவாஹு ஸஜாதரொபிசுவிவாதுரொபா
விதிசுபெவெதுசூரஸு: சூவிஷுத: வாரதெஷுஸுபாரதெஸுபுஸு
தெஹாபு: வாரதெஷுபுபெநத: சுயிராஜிசுபாவிஷுதுராஜிசுபாது
புராஹு: || கந || தெதி சுயுக்ஷஸுபெதுஸு
ஸுபு ததவிஷுதுதுத: தததுத: ததவாராய: கதததிதயா: ததநுமூ
தெஹாபிசுபாபிவதெந ததநுமூ ஹஸுதியதவாஷவெதவதவிசீஷிபுது

பிறகு அந்தப் பத்மநாபருடைய மனோஞ்ஞமும், மந்திரங்களின் பிரவாகருப
மும் பிரகாசமுள்ளது மாகிய வார்த்தையைக்கேட்டு கோபத்தால் தீண்டப்பட்ட
அந்தக்குமாரர்களின் மனமும் (*) திருப்தி யடைய வில்லை. 13

லகுவானதும், பிரவேசிக்க முடியாததும், அகாதமும், கம்பீரமும், உண்மை
யுமான அந்தவார்த்தையைக் காதுகொடுத்துக் கேட்டு ஆலோசனை செய்தும்
பகவானுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. 14

ரோமாஞ்சமடைந்த வர்களும், சந்தோஷமுடையவர்களுமாகிய அந்த பிரா
மணர்கள் அஞ்சலிசெய்து யோகமாயையால் ஆரம்பம் செய்யப்படும் ஈசுவரத்த
ன்மையில் மிகுதியான பெருமையுடைய பகவானைப்பார்த்துக் கூறுகிறார்கள் 15

குமாரர்கள் கூறுகிறார்கள்.

தேவராகிய ஓபகவானே! தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை நாங்கள் அறி
யோம். ஏனெனில் பிரபுவாகிய தாங்கள் “எனக்கு அனுக்கிரகம் செய்ததாகவா
கும்” என்று பேசுகிறீர்கள். 16

(*) கோபமுடைய வர்களுக்கு இனிமையான சொல்லும் திருப்தியைக்கொடா
தது உலகவழக்கமாம். பகவான் பேசியதைக் கேட்ட இக்குமாரர்களுக்கு கோபமிருந்தா
லும் பேச்சின் இனிமையால் போதுமென்ற புத்தியுண்டாக வில்லை என்பதாம்.

ஐ ஹணுஷு வரம் டெஹம் ஸாஹணாஃ கீருதெவ்ரெஹா |

விபுரணாஃ டெவடெவாநாஃ ஹவாநாதெடெவதூ || 17

சுவதஸூநாதெநா யடெபா ரக்ஷுதெ தநாவிஸுவ |

யடெஸூ வரரெ மஹேநா நிவிடகாரொ ஹவாநதத் || 18

தரந்தி ஹ்ஞஸா ஜதூம் நிவ்ரதா யடநாஹாசு |

யொமிநஸூஸவாநு கிஹ்மிடநாஹேந யதூரெஃ || 19

யம் வெ விஹிதிராபயாதூ நாவெஹெநெநு

ரஹ்மிடவிஸூஸிரஸா யுதவாடிரெணாஃ |

நவிஃ || ௧௬ || ஐ ஹணுஷுகி || கிஹிதிரெகஸிரக்ஷா தூக்ஷம் ஸாஹிதம்

வரரெ தூக்ஷாஹம் விபுரணாநிதி டெவடெவாநாஃ டெவவஹிஜாநாநிவி ஹ

வாங்குபாநாநெஹம் || ௧௭ || ஹெகஸிரக்ஷா தூதாம் ஐ வஹயதிக்ஷதஹ து

ஷ்டிஃ க்ஷதஹி || யடெஸூ தவனவஹிதிரக்ஷுதெய க்ஷவதாரெஃ வரரெஹ

நாஹிஃ க்ஷதவனவஹிஃ மொஹிஃ நவஹிபாநிஹவகிகாரீ கிஹிநிவிட

காரொநிதெஹம்ஹிதஸூதநிஹெஹெகஸிரக்ஷா தூக்ஷா தூநிதிவாஃ || ௧௮ ||

விவரீதம்ஹெதநிதூஹம் தரநீதி || யஸூநாஹ ஹாஹெவ நிவ்ரதாவிர

தூஃ யொமிநஸூஸெஹாஜதூம் தரந்தி ஸவவாந வரெஹநாஹித

ஹிதிக்ஷதஹிவிசு நகிஹிதிக்ஷதூஃ || ௧௯ || யஹ்மகா || யஹ்வபாந

ரணவஹிதிரெணாஹிஃ க்ஷதாவிஹிதம்ஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

தூஃ தரநீதிவாஃ || யநிதி || யம்ஹெவிஹிதிக்ஷதஹி

க்ஷதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹிதஹித

யநூவிடதாஹி துயவீ நவடிபயாஜெ
யொகம் உயுவு தவதெரிவ காயபநா ||

20

யவரோ விவிசுவரீதெநா நுவதுஜாநா
நாதுரீய துரஜா மவதுபுலம்மீ |

தம் சுவாமிஜாநுபயபுண்ணாஜம் புகழ்தம்
ஸ்ரீ வதநகக் கிழமா ஹமஹாஜநஸ்யு ||

21

நெவ ॥ ௨௦ ॥ யஉதி॥ விவிசுதாரிதெதஸ்ஸுபவரிபரணெஃ சுநுவதபூநாஃ
ஸெவபூநாபிவி பொநாதூபி யசு நாநீவாடி தவாங்குஷ்டுபரணெஸவஃ
ஸவ்வவஃஹிதஸ்ஸு சுபஹவஃ ஐதஸ்ஸநாபிதிவபதயாசுஸுஸாஹெவதெ
சுயபெவஹிஸாபெநெ சுயஃ ஹி ஸாரபூஹீயபுவ தஸ்ஸுபவஸுஸவாஹி
மதாபாஃசுஹஸுபாஃ சுநிவாரொநிஸுஹவரபிதெ சுதொஹி ஹாவணுதித்யிகம்
ஸூபசு ததொஹவசுஸிஸிதாவிபொநீபநாபி வஹுஸெவசுஸவஃமஃமீசு
தாவிதஹஸுபாஸஹஸாவதெநாவி வரண ஸெவிஷுபீதி தபெவபி
தெசுநாநுவதபூநாபிவிதாஃ சுநாநீவாடி யஸெபதஃவரபிவாஹவதெ
ஹெவபு சுஷஸஹவாஹ ஸவ்வவஃவரபிஸவஹாபூநியிஸு சுதொஹாஹண
புஸாபாநாஃ ஸீ நபிவிஹாதி சுஹுஹாஹசெநநிபெபெஸாநஸபிஸ
ஐதி கிஹஸுதவ்வசுஹவஹாஹிநஃ ஹிநீபாநாஃமஹாநாபிஸுபஃ வரபி
ஸுபஸுதஃசுபாஃ அபிபாநாபிநுவபஃ வபிவபிஹு யதஸ்ஸுபாஹி தயாஸீ
வதஹசுபகிஹவநீதஃ வவிதீசுபாஹதஃ கிபெதபுஹதெ உஹெசுமஃ பூவஃ
ஹிஷணசெநஸுபதவாநஸி சுதஃ ॥ யதெவபா வரண வஹு வவித
ரெணுதிதூபிவஹஹொசுஸஹாஹிதூபிதூபி ॥௨௧॥ யபிபெபெதபூ

பூசிக்கப்படும் (பகவானுடைய) பாதங்களில் உள்ளதும் புதுவதும் (¶)சிறந்தபிரமரங்களுக் கிருப்பிடமானது மாகியதுளஸி மாலையையுடைய பாதத்தையே விரும்பியவள்போல் தங்களைஎப்போதும் அனுஸரிக்கிறாள்.பரிசுத்தமான நடத்தையோடு அனுஸரிக்கும் அந்த இலக்ஷ்மீதேவியை கிரேஷ்டர்களான பாகவதர்களிடம் பற்றுதலுடைய வரும், பஜிக்கத்தகுந்த குணங்களுக்கு இருப்பிடமான வருமாகிய தாங்கள் எப்போது ஆதரவு செய்யவில்லையோ அப்படிப்பட்ட தங்களுக்கு பிராமணர்களின் ஒவ்வொரு மார்க்கத்திலிருக்கும் புண்ணியமானதூளியும்,புரிவத்ஸம் என்றஅடையாளமும் என்ன பரிசுத்தத்தை உண்டாக்கப்போகின்றன? ஏன் அவ்விரண்டையும் (ஆபரணமாக) அடைந்தீர்கள். 20—21

(1) சிறந்த பிரமாணங்கள் என்பதில் வண்டு, ஸாரத்தைக் கிரகிக்கக் கூடியது. சஞ்சல மானது; அந்தவண்டு இந்தபகவானுடைய பாதங்களை அடைந்த துளவியிலிருந்து அசையாமல் இரமித்துக் கொண்டிருக்கிறது; ஆகையால் இந்த நகங்களுக்கு அழகு மிகுதியாக இருக்கவேண்டும் என்று மாதவனுடைய மார்பிலிருக்கும் மகாலக்ஷ்மி மனதிலெண்ணித்தான் வெருஸேவகர்க ளுடையவளாயினும் துளவியுடன் சக்களத்தியாகவாவது இருந்து பாதங்களைச் சிசுருஷிக்கிறேன் என்று அநுஸரிக்கிறாள் என்பது கருத்து.

தஹெஹுவ ஸக்ஷுதி ஸிவஸுவ வெஹெயா
யொகொம ஹீஷுஹிஷுவஸு ஹி ததூரணம் || 23

ததெதுநலீஷுலிவ ஸகவநியெவிபுயிதெது
செஷெம் ஜநாய நிஜஸகிவிருஜுதாரெம் |
நெதாவதா துயிவதெ தவ விபுலதது
ஸெஜுக்ஷதம் சவவநதஸு ஸ தெ விநொஹி || 24

யம் வாநயொஹிபுஜயீஸ ஹவாநு விவநெஷு
வருதிதம் வா ததநுஜநஹி நிவபுலீகாடு |
ஸவூரஸு வாய உவிதொயி யதாம் ஸ ஹொ
யெநாமஸள வயஜயுஹி ஸி கிஜிஷெண || 25

ஸபதூரணம் காருதெதொகஸுநுவததுததி || ௨௩ || நஸுக்விதிவெது
தூஹம் ததிதிதெ அஹிமபுநாஸநம் உவெதிதொகொகி ஸகவநியிசுபாசு
ஜநாயகெஷெவியாதுஜிஹொஃசுதவனவநிஜஸகிவிருஜுதாரெஹி உதூபிதபபே
புதிவசுஸுதவஸுஹுகுமெகவநதியபுதெவ நநுஜெஹதொநெஷுஷவ
நதிஸெஜொஹிநிசுரீதிவெதுதூஹம் ஸதாவதாதயபேதூரணபயொ
ஜெநநகவநதஸு விநயம் சுதவதம் தவதெஜி பவாவம் நகதம் நகதீணம்
யதம் ஸம் நஜெஹிஷெவிநொஹி || ௨௪ || ஸாவாபுஹம் வரிதூஜி விஜூவயணி
யதிதி யா வா ஹிம் ஹம் வியாஸுதி ஹவாநு வருதிதம் ஹவயிகீவிசுபாசு
ததவபுஜெநுஜெஹவயம் நிரவராயாவெதள கிஜிஷெண ஸாவெந
ஸபுஹிஷெவிநொஹிதவதம் || ௨௫ || ஜெதாரிதகவாசு ஸாவஸு யுஷாகம் நா

டையும். ஜனங்கள் சிரேஷ்டன் பூசிக்காமையையும் பிரியமான மொழிகள்
பேசாமையையு மல்லவா பிரமாணமர்க்க கிரகிப்பார்கள். 23

ஸத்துவகுணத்திற்கு நிதியானவரும், ஜனங்களுக்கு மங்களத்தைச் செய்
தவரும் தன் சக்தியுள்ள அரசர்களைக் கொண்டு (தருமத்தின்) சத்துருக்களை
நாசம் செய்தவரு மாகிய தங்களுக்கு வேதமார்க்கமானது நாசமடைவது சம்ம
தமாகாது. மும்மூர்த்திகளுக்கும் பிரபுவாகிய ஓ ஈச ! இந்தப்பிரயோ ஜனத்திற்
காக வணக்கத்தைக் காட்டிய வரும் உலகங்களைப் பரிபாலிப் பவருமாகிய உங்க
ளுடைய மகிமையானது குறைவருது. அந்த வணக்கம் முதலியவை தங்களுக்கு
விநோதமா யிருக்கிறது. 24

ஓ ஈசுவர! தாங்கள் இவ்விருவருக்கும் எந்த சிட்சையைச் செய்கிறீர்
களோ அதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம் ; எந்த நாங்கள் குற்றமற்ற
இவ்விருவரையும் சபித்தோமோ அந்த எங்கள் விஷயத்திலும் எது உசிதமான
சிட்சையோ அதை ஏற்படுத்துங்கள். 25

|| ஸ்ரீ ஹ்ருதயத் ||

ஊதள ஸுரோதரமதிம் பூதிபடிஸடி
ஸாரம்ஸம்ஸுதஸஜாயுநாவஸ்யொமள |
ஸூரியஸகாஸஜயாயஸுத சூஸு மொவ
ஸூரொபொ உயெவ நிதிதஸடிவெத விபூா || 26

|| ஸ்ரீ ஹ்ருதயத் ||

கய தெ உமதயொ ஹ்ருத நயநாநடிஸாஜநடி |
வெகூம் தடியிஷாநம் விகூம் வ ஸ்யாபூஸடி || 27

ஹ்ருதம் பாரிசுடி பூணிவதூநாமாநடிவ |
பூதிஜம் பூஜிதா ஸாஸனொ வெஷ வம் ஸூரியடி || 28

பாராய ஹ்ருதாஸாயநாஹ ஊதாவிதி ஊதளஸடிஸவ கஸுரமதிம் பூ
பூ ஹ்ருதொபூாஸுஜீவோமதிஷுதம் ஸாரம்ஸம்ஸுதாபாவெஸெந
ஸம்ஸுதஸாயுதபஸூரியெகாநாநடிஸாஜநடிஸூதொபொம
யபொம் ஹ்ருதபூா யொவஸூாவம் யுஷ்ஞதூதூாவம் ததிதி ஸூரெயெவ
நிதிதம் நிதிதம் ஹ்ருதெஜாநித || உக || கயெதி நெதூதவஜநகம்
ஸயா பூ ஹ்ருத காஸாஸாநாநடிஸகம் ஸதவாரிஸாஸா || உஎ || ஹ்ருத
நிதி கஸூாநடி கஸூாஸூ || உஅ || ஹ்ருதாநிதி ஸூரெவ து ஸூரெதம்
ஹ்ருத தகம் யடிவி ஸகாஸூாநா க்ரொயொவி ந ஸாஸாநி ந வ

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

இந்த ஐயவிஜயர்கள் உடனே அசுரர்களுக்குரிய கதியை அடைந்து கோப
த்தால் விருத்தியடைந்த மனதில் ஒப்பற்ற அழுத்தமான யோகமுடைய வர்
களாகி மறுபடியும் விரைவாக என் ஸமீபம் வருவார்கள். ஓ அந்தணர்களே! நீங்
கள் கொடுத்தசாபம் எதுவோ அதை நானே ஏற்படுத்திவிடுகின்றேன் என்று தெரிந்து
கொள்ளுங்கள். 26

பிரமதேவர் கூறுகிறார்.

பிறகு ஸநகர் முதலிய அந்தக் குமாரர்கள் நேத்திரானந் தத்திற்குப் பாத்
திராகிய நாராயணனையும் அவருக்கு அகிஷ்ணானமும் ஸ்வயம் பிரகாசமுமான
வைகுண்டத்தையும் பார்த்து பகவானை வலம்வந்து நமஸ்கரித்து அவரிடம் உத்
தரவு பெற்று சந்தோஷபடைந்து விஷ்ணுவைச் சார்ந்த மகிமையைப் புகழ்ந்து
கொண்டு சென்றார்கள். 27—28

ஹவாநநுமாவாஹ யாதம் ஜாஹெஷ்டஜஸு ஸத் |
 ஸ ஹதெஜஸுஜஸுஜாஹி ஹணம் நெஷ்டஜதணம் நெ || 29

ஹததுநெரவ நிழிஷ்டம் ரஜயா சூர்ஜயாயதா |
 வுராவவாரிதா அரரி விஸகீ உயு்வாரதெ || 30

உயிஸுரம்ஸயொமந நிஸீயு ஸ ஹஹெஷ்ட |
 ஸ தெஷ்டதொ நிகாஸம் நெ காவெநாஹீயவா வுநம் || 31

ஹவதாஷ்டுயொம் தயொவபூவா ஹணவா அகிருயும் நவஹவதம் ஸுஹ
 கொவெக்ஷா நவவெகும்மதாநாம்புநஜிந தயாவிஹவதஸுஸுக்ஷாதி
 வஸுக்ஷாவிஷ்டுபுதாஸஜிதி ததாசுநெஷ்டஜஸு வுக்ஷாபுதவாஷ்டுதாநா
 உதயுஸவெக்ஷவி பூதிவக்ஷாநுவவதெஃ ஹதாவெவஸு ஹணநிவா
 ரணெவதபுதெஷ்ட உகெயாபுதாஷ்டுதவாவயுரஜெந பூதிவக்ஷம்
 விபாபயுபு களதகம் ஸவாநீயிதி ஹவதெவயுவவிகம் ததவபு
 ஸமதெ ததாசுராவொஜெயெநிதி உகி ஜாஹெஷ்டிதி சுஸுஸிதி
 ஹதம்நெஷ்டததஜிதாதி || ௨௯||௩௦|| ௩௧|| ௩௨|| ௩௩|| ௩௪|| ௩௫|| ௩௬|| ௩௭|| ௩௮|| ௩௯|| ௪௦|| ௪௧|| ௪௨|| ௪௩|| ௪௪|| ௪௫|| ௪௬|| ௪௭|| ௪௮|| ௪௯|| ௫௦||

பகவான் பக்தர்களாகிய ஜயவிஜயர்களிடம் கூறுகிறார். நீங்கள் செல்லலாம்;
 பயமடைய வேண்டாம், உங்களுக்கு மங்கள முண்டாகவேண்டும். நான் பிராம
 ணர்களின் தேஜஸ்ஸைக்கெடுக்க வல்லவனாயினும் (கெடுக்க) விரும்பவில்லை.
 * இது எனக்குச் சம்மதம். 29

முந்தி இலக்ஷுமிதேவி பிரவேசிக்கும்போது தடைசெய்யப்பட்டாள்.
 நானும் ஒழிவுடனிருந்தேன். அப்பொழுது ஸ்ரீதேவி கோபங்கொண்டு, இந்தச்
 சாபத்தை முந்தியே ஏற்படுத்தி யிருக்கிறாள். 30.

என்னிடம் கோபங்கொள்வதால் பிராம்மணரை யவமதித்ததோஷம்நீங்கள்
 பெற்று கொஞ்சகாலத்திற்குள் என் ஸமீபம் வருவீர்கள். 31

*. இது எனக்கு ஸம்மதம் என்பதன்கருத்து - ஸகேர் முதலிய குமாரர்கட்குக்
 கோப முண்டாகாது. பகவானுடைய பாரிஷதர்களுக்கும் பிராம்மணர்களிடம் பிரதிகூல
 த்தன்மைஏற்படாது. பகவானுக்கும் தன் பக்தர்களிடம் உபேகைக்ஷ உண்டாகாது. வைகு
 ண்டத்திலிருப்பவர்களுக்கு மறுபடி ஜன்மமும் கிடையாது. ஆயினும் ஒருசமயம் பகவா
 னுக்கு யுத்தம் செய்யவேண்டுமென்ற விருப்பமுண்டாயிற்று. அவருடைய பாரிஷதர்
 களாகிய ஜயவிஜயர்களே சமமான பலமுடையவர்கள்; வேறெவரும் பலமற்றவர்கள், இவர்
 கள் பகைவர்களாகாவில் யுத்தம்விளங்காது என்பனவற்றைப் பகவான் ஆலோசித்து இந்த
 ஜய விஜயர்களையே குமாரர்களைத் தடைசெய்யும்படி செய்து அந்தக் குமாரர்களுக்கும்
 கோபத்தை உண்டு பண்ணி அவர்கள் கொடுத்த சாபமாகிய வியாஜத்தால் சத்தருக்க
 ளாகப் பெற்று யுத்தஞ்செய்து சந்தோஷமுடைய வேண்டுமென்பது.

ചാലൂപ്പാവാഴിശ്ശു ഗൗരവാനുജീനശ്രേണീഹരിമുഖം ||
 ഹൈന്ദവപ്രസിദ്ധമായ മൃഷ്ടകാന്ത ജംബുഖണ്ഡം ശിവോദയോദ്ഭവിതം ||

தன் வ ரீவபாணீஷ்ஞள ஁வஸராக்ரிஞாகதஃ |
ஹதஸ்ரி யள ன ஹஸரபாடிஹதிதாஃ வி மதவஸயள || 33

தக்தொ விகுண்டியிஷணாத்யொநிபுவததோநயொஃ |
ஹாஹாகாரொர ஊஹாநாஸீலிராநாஸுஷு வுசூகாஃ|| 34

தாவெவ ஹ்யூயாநா ப்ராஜுள வபஷுஃபாஜேஷுவள ஹஸௌ|
 ஷிதெஜுஃராஜாவிஷுள காஸ்யுவம் தெஜ உஸுணடி|| 35

தயொரவ஁ரயொர஁ தெஜவா யதயொஹி஁ வஃ|
சுக்ஷிப஁ தெஜ ஁தஹி஁ ஹவாநு வ஁வியிததி|| 36

ஷ்ஞம் நிகாஸம்ஸீவம் || ௩௧ || ௩௨ || தாவதி ஐஸ்வர்ய ஹஸாவாசு ஹரி
 மொகதம் ப்ரவதம். தாவதிகிசெஷம் ஸ்ரீஹரிமொகவணவஹதஸ்ய பாவஹ-தா
 ரிதி விமதஸ்ய ப்ரநஷ்டமஸு || ௩௩ || ததஜதி விகு-ம்ஸ்யிஷணாசு ஸ்நாநாசு
 ப்ர-தூகாஹெஷ்வா || ௩௪ || தாவதி || காஸ்யவந்தெஜோவ்யபு-ப்ராபுள
 ஸஹமெஸவமஸெ-பு-விஷ்டளயிள || ௩௫ || தமொரிதி தபொஸ்தேஜஸாவஸ்தே
 ஜகூஷீவம் கிரஸ்யதம் நவா-தூஜேப்ர-திநியிஸூக்யம் யதஃ வந்தஹீ-தாநம்
 ஸவாநெவவியாதூஜிஹதி || ௩௬ || தபாவிகொஷ்ய-பாபொவியாய-தாரிதி

பகவான் துவார பாலர்களுக்கு இவ்விதம் கட்டளையிட்டு விமான வரிசைகளுக்கு ஆபரணம்போன்றதும் பெருமையாவற்றையுமுடைய இலக்ஷ்மிநிவாஸமுடையதுமாகிய தமது வாஸஸ்தானம் சென்றார். 32.

தேவசிரேஷ்டர்களாகிய அந்தஸ்து விரும்பும் நிரவாணம் செய்யமுடியாத பிரம்மணசாபத்தால் வைகுண்டத்திலேயே சோபைகுறைந்து கருவமற்றவர் களானார்கள்.

ஓ, புத்திரர்களே ! பிறகு ஐய விஷயங்கள் வைத்துவிட்டு விடும் போது விமானங்களின்மீது ஆ! ஆ! என்ற சத்தம் உண்டாயிற்று. 34.

ஹரியின் பாரிஷதர்களுக்குள் சிரேஷ்டர்சளாகிய அந்தஜய விஜயர்களே
காசியபரைச் சார்ந்த மிகுதியான தேஜஸ்ஸை அடைந்து இப்பொழுது திதியின்
உட்ப்பத்திலிருக்கிறார்கள். 35.

இப்பொழுது அந்த அசாரிருவரின் தேஜஸ்ஸால் உங்களுடைய தேஜஸா
னது திரஸ்கரிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது பகவான் ஸம்வீதானம் செய்வார். 36

விஸ்வஸூயஃ ஸ்விதிவ்யொடியஹெதுராதெநா
 . யொமெஸுரெநாவி டுராதூயயொமஜாயஃ ।
 செஷ்டம் வித்யாஸூகி ஸ நொ ஹமவாஹூயீஸ
 ஸூத்ராஸூதீயவிஜ்ஞெந கியாநிஹாயஃ ॥ 37
 ஸதிஸ்ரீ டுராமவதெ தூதீயஸநெஷொஹொயூயஃ

மெத்தூர் ஹவிஸ்ஸெதி துயாணாம் முணாநாலைஃ ஸவனவஸ்செகா தஷ்ட
 காவெசெஃவிபாஸ்திவிஹெநவிஹெஸெந || ௩௭ ||
 ஹதிவாவா துஹிவிகாயாஹெபஸாஸ்யாயவ்யாப்யா.

எந்தபகவான் பிரபஞ்சத்தின் ஸிருஷ்டி ஸ்திதி பிரளயம் இவைகளுக்குக் காரணமாகவும் ஆதியில் இருப்பவராகவும் யோகிச்வரர்களாலும் அடைய முடியாத மாயையுடைய வராகவும் ஆகிறாரோ முக்குணங்களுக்கு ஈசுவரராகிய அந்தபகவான் நமக்கு அது விஷயத்தில் கேஷமத்தைச் செய்வார். இங்குநாம் யோசனை செய்வதில் என்ன பிரயோஜனம் ? 37.

16-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

|| ஸஹஸ்ராயுரயபுராஹம் ||

—||—

|| நெடுஞ்சுயம் ||

நிஸஜாத்ருவாநீதா காரணம் ஸங்கயொஜீதா |

ததஸ்வெடுநுவததுத் த்ரிபிவாய பிவளகஸம் || 1

பிதிஸு ஹததுராபெஸாபிவததுபரிஸங்கீ |

வகுனெடு வஷதுஸதெ ஸாஜீ வுத்ருள வுஸுஷுவெ யஜன 2

உதூதா வஹவஸுத்ரு நிவெதுஜாயநாயா |

பிவிஸுவஷுநரிசெஷ வ நொகஸெஸா ருஹயாவஹா || 3

ஸஹாவயாஸுவஸுஸுபிதுஸஸுவது வுஜஜ்ஜுமம் |

ஸொநாஸாஸநயம் வெதம் கெதவஸாதிடுஹெதவம் || 4

ஸொ || ததஸ்வெடுநுவததுத்ருவாநீதா காரணம் ஸங்கயொஜீதா | ஹிஸாணாசுஷ
புலாவஸுஸவணதுதெபிஜ்யெஸுத்ரு || நிஸஜேதிசெஷிவிபாஸுதீதிவநாசு
ஸங்கயாதிதா || 1 || பிதிஸு ஹததுராபெஸாபிவததுபரிஸங்கீ |
வகுனெடு வஷதுஸதெ ஸாஜீ வுத்ருள வுஸுஷுவெ யஜன || 2 ||
உதூதா வஹவஸுத்ரு நிவெதுஜாயநாயா |
பிவிஸுவஷுநரிசெஷ வ நொகஸெஸா ருஹயாவஹா || 3 ||
ஸஹாவயாஸுவஸுஸுபிதுஸஸுவது வுஜஜ்ஜுமம் |
ஸொநாஸாஸநயம் வெதம் கெதவஸாதிடுஹெதவம் || 4 ||

17—வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

பிறகு தேவர்களனைவரும் பிரம்மதேவர் கூறியகாரணத்தைக் கேட்டு ஸந்
தேகம் நீங்கியவர்களாகி ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குத் திரும்பினார்கள். 1

பதிவ்ரதையாகிய திதிதேவி தன் கணவனுடைய ஆஞ்ஞையின் படி பிள்
ளகளால் (தேவர்களுக்கு உபத்திரவம் ஏற்படுமென்று) ஸந்தேகங்கொண்டு
நூறு வருஷம் பூர்ணமானபின்பு இரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றாள். 2

இருகுமாரருமுண்டாகும் போது ஸ்வர்க்கத்திலும் பூமியிலும் அந்தரிக்ஷ
த்திலும், உலகத்திற்கு மிகுதியான பயத்தைக் கொடுக்கும் உத்பாதங்கள் வெகு
வாக உண்டாயின. 3

மலைஞாடன் பூப்மிரதேசங்கள் அசைந்தன. திசைகள் யாவும் ஜ்வலித்
தன. ஜ்வாலையில்லாத அக்னியுடன் கூடிய இடிகள் விழுந்தன. அக்கத்துக்கு
ஹேதுக்களான க்ரஹோத்பாதங்களும் பயத்தைக்கொடுத்தன. 4

வவள வாயுவுஷைவுஸ்டு மெதுதாரநீரயநுஹம் |

உந்நியமந்நமபதிநாதநாகோரஜெயஜம் || 5

உய்வைத் துதிப்பொழிவாய் நமது லாபமேனா |

வெற்றிப் பூவிஷ்டகமேவ ந ஸ வ்யாஹ்யுதே வஹ || 6

உத்தொலிபுலவாபிபுவிபுநா: க்ஷுலிதொநா: |

வெடிவாநாழ வரரிதழங்குழலுழவங்கஜா: || 7

உமாஹம்: வாரியமொழுவது ஸாராஹொஸரிஸ்தியபுமொ: |

நிவ்நா தரவ நிஹ் நாடா விவரெஹ்: ப்ரஜஜி ரெ || 8

சுதந்திரமே உயிர் வாழ்வதற்கான வழியாக வலியுறுத்துகிறது.

ஸ்ரீமாதொருங்கடங்காரொ: பூணொடிநாழிவாழிவா: || 9

புலஜையஸு || ௫ || உபஸநிதி உபெஹஸஞ்ஜுவதபிதொபெஷு தெஷா

[illegible]

ஹெய்ஸிங் ததழ்ஸாந்நவாடிஸ்செஸு ஂஸஷடிவிநாடிஸ்த || கூ ||

உஹெதி வாயிஸ்ஸிஃ உஹதாஃ ஹஸிபொயஸ்ஸாஃ சுஹலிதாஃ உஹாஸா

செகராடிபொய்லிங் உட்பொருள் நவாபுக்கு வாழிவிஸ்வமி. தாஸாஷாணிபெரு

ஜாதிபாஸு || ௭ || ூஹுரிதி வரிபப்: வரிவெஷா: ஸராஹு: ராஹு

மு. ஸுப்பா: நிவடாதரவம் நிரலு, மஐதநஸஸு: தஸுநிஸு, டாடா: வுதியு

நய: விவரெனொயிரிமுஹாஜி: || அ || கனகு-பாசெவித் ஸுமாயாநாசு

உடுகாநாளு டுகாரொ: யு மினி: ||சு||ஸம்ஸ்தவநிதி ஸாஸிவிஹா: ஸாந:

ஸுகமான ஸ்பரிசமுடைய வாபு, அடிக்கடி பூத்காரங்களைச் செய்துகொண்டும், பெரும் விருகூங்களை அடியோடு பிடிக்கியும் சுழல் காற்றை ஸேனையாகவும் புழுதியை த்வணமாகவும் அடைந்து வீசுந்து.

மிகுதியும் ஹாஸ்யம் செய்வது போன்ற மின்னல்களுடைய மேகங்களின் வரிசையால் மறைந்த சூரியன் முதலிய ஒளிக்கூட்டம் நிறைந்த ஆகாயமார்க்கத்திலுள்ள இந்நூல் ஆகாயமார்க்கம் காணப்படவில்லை.

அப்பொழுது ஸமுத்திரம் மிகுந்த அலைகளுடையதாகவும், கலக்கமுடையதாகவும், மத்தியில் மகரம் முதலிய ஜந்துக்களுடையதாகவும் பிரமாணத்தை அதிக்கிரமித்ததாகவும் ஆயிற்று. வாஷிகள் முதலியவற்றுடன் கூடிய நதி கள் வாடிய தரமரைகளுடையதாகிக் கலங்கின.

இராகுவால் கிரகிக்கப்பட்ட சந்திர சூரியர்களுக்குச் சமீபத்தில் அடிக்கடி கோட்டைகள் ஏற்பட்டன. பாவதத்தின் குகைகளினின்று மேகமில்லாமலே உண்டாகும் கர்ச்சனையின் எதிரொலிகள் உண்டாயின. 8

ஆமங்களமான குள்ள நரிகள் கிராமங்களுக்கு மத்தியில் இருந்து முகத்தி
னின்று மிகுந்த தீயைக் கக்கிக்கொண்டு கூவின. கோட்டான்களுடைய சப்த
முழுண்டாயின.

ஸம் நீ தவஹோதகவஹுஸ்யஸு ஸிரொயராநு ।

வஹுஸ்யஸு விவிதா வாவொ ஸ்ரீஹரிஹோஸ்ததஸுதஃ ॥ 10

வராதா ககபுஸெஸு க்ஷத் து வுரெஸுபுனொ ரஸாதமு ।

வாதாராஸஸா உதா வயபுயாவநு வரூபஸு ॥ 11

ஸாபுனொ ராஸஸுதஸு நீவாஹுதவதநு வமா ॥

வொஹொஸுநெஸு வ வஸவஸுக்ருததித்ருகுவபுத ॥ 12

மாவொத்ருவஸஸுநொஹொஸுஸாயதா வபுயவஹிபுண ॥

வஹுஸ்யஸு ஹெவயிம்மாநி ஸுஹா வெதாவிபுநாநியு ॥ 13

ஸ்ரீஹரிஸுநுதகாநநெஸு ஹணாஸுஸாவி வீதிதா ॥

கதிவொஸுவபுக்ருததூ யுயுயுஸு வரஸுரபு ॥ 14

க ॥ வராதா ககபுஸெஸுஸுநெஸு ஹெக்ஷத் வாதாரா மபுஸுஸாதி

ஸஸு தஸுநிஸுஸஸு ஸாஸுநொபெஷாநெவாருபஸு ஸாஸு ॥ கக ॥

ஸாபுஸுஸாதி ராஸஸுஸாஸு தஸுஸா ஸவபுத் கெஸுஸுஸு ॥ கஉ ॥ மாவஸு

மாவு க்ருவஸுதஸுஸா கஸுஸுஸுஸாஸுஸஸுஸுஸு ஹெவயிம்மாநிவஹுஸ்யஸு

புதிஸுஸாஸுஸுஸு வஸுஸுஸுஸுஸு ॥ கஉ ॥ ஸ்ரீஹரிஸு வுணுதகாநு

ஸாஸுஸுஸுஸுஸு ஹணாஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு க்ருததூ வுணுதகாநு

ஸாஸுஸுஸுஸுஸு கதிவொஸு கதிஸுஸுஸுஸுஸு வஸு மதூபுஸுஸுஸுஸு

யுயுஸுஸுஸுஸு ॥ கச ॥ ஹெஸுஸு ॥ வு ஹவாஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

வ

மாய்கள் கழுத்தைத் தாக்கிக்கொண்டு ஸங்கீதம் போலும் ரோதனம் போலும் அங்கங்கு நின்று பலவிதமாகக் கூவின. 10

ஓ விதாரே! கழுதைகளும் கெட்டியான குளம்புகளால் பூமியை உதைத்து கா என்று சப்தஞ்செய்வதில் பரபரப்புள்ளனவாகி மதங்கொண்டு கூட்டங்கூட்டமாக நான்கு பக்கத்திலும் ஓடின. 11

கழுதைகளின் சத்தத்தால் நடுங்கிய பசுநிகள் அழுதுகொண்டு கூண்டினின்று உயரக்கிளம்பின. இடைச்சேரியிலும் அரண்யத்திலும் பசுக்கள்மலமுத்திரங்களைவிட்டன. 12

கோக்கள் இரத்தங்களைக் கறந்தன, நடுங்கின. மேகங்கள் ஊனீரைப் பொழிந்தன. தேவப்பிரதிமைகள் ரோதனஞ் செய்தன. மாய்கள் காற்றில் லாமலே விழுந்தன. 13

மிகவும் புண்ணியமான (குருபுரன் முதலிய) கிரகங்களையும் நகரத்திரகங்களையும் துன்பமடைந்த மற்றுமுள்ள குருரக்ரகங்கள் வக்ரகதியால் அதிக கிரமித்துச்சென்றன. ஒன்றுக்கொன்று சண்டைசெய்தன. 14

ஓஷ்டாந்நாஸ்து உஹோதாதாததததததவிஃ ப்ரஜாஃ |
ஸுஹவஸுதாநுதெ லீதா நெநிரெ விஸுவஸ்வபு || 15

தாவாபிநெதௌ ஸஹஸா வுஜுநாநாதவளரூஷள |
வவ்யயாதெதஸுஸாரெண காயெநாபிவதீ உவ || 16

பிவிஸுஸள ஹெகிரீடகொபிஸி
நிபுரூககாஷுள ஸுரஹமஹாலுஜள |
மாஃ கவயதௌ வரெணெஃ வபெ வபெ
கடூர ஸுகாநூகாபுதீது தஸுதாஃ || 17

ப்ரஜாவதிநாந தயொரகஷீபு
ஓப்ராகுநெஹாஓயொரஜாயத |

ஸஸாவாபிஜூநாசு || 18 || தாவிதிவ்ஜூநாம சூதவளரூஷ்வபுஸிபு
ஸவளரூஷ்வபுஸு || 19 || பிவிஸுஸாவிதி நிரூபாஃவ்ரூபாஃகாஷாஃ
பிஸொயாஸூர ஸுரஹிசுமஹாநியெஷுதெ ஸுஜாயெயாஸு ஸுமெதி
டாவதகூபாஷுமெ ஸொஹநாகாஹ்யஸூநாயாகடூர || 20 || ப்ரஜாவதிநிதி
யபெபாபெயெயு ஸுபெஹாநூகாபுதீஜாயத தயயாஹிரணுகஸிபு
விஃ ஸா பிதிஃ ப்ரயபெயெயெயு தஹிரணுகாஃ யயாவிஃ தயாநாபி
கூதவாநிதிதூதூஃ கயஹாவ யபாஹிமஹாயாநஸபெயெ யொநிபுஷ்வஸி
யபு மெயாவிதூ சூபிதம் வஸூரூபெநவபு விஸதி தபாயபெஹவத
தயொஸுவிதிதம் ப்ரவெஸகூபெவிவபுயெண நாதூதூபுஸுபுதிஃ ||
யபாவிஸி யாவததயொநிபுஷ்வபெரிசுரக | அளதபாவதெதாமஹுள
யாவததயொநிபுஷ்வபெரிசுரக | அளதபாவதெதாமஹுள ஸுபிதிவெபு

பிரமீதவரின் குமாரர்களான ஸநகர் முதலியவர்களைத்தவிர இவைகளின்
தத்துவத்தை அறியாத பிரஜைகள் மற்றும்முள்ள பெரும் உத்பாதங்களைக்
கண்டு பயந்து உலகத்திற்குப் பிரளயமென்று எண்ணினார்கள். 15

பிரகாசப்படுத்தப்பட்ட தங்களுடைய பராக்ரமமுடைய அந்த ஆதி அசு
ர்கள் கல்லைப்போல் வலுவுடைய சரீரத்தால் சிறந்த இரண்டு மலைகள் போல்
விரைவாக விருத்தியடைந்தார்கள். 16

ஸ்வர்ணமயமான கிரீடங்களின் நுனியால் ஆகாயமார்க்கத்தை ஸ்பரிசித்
தவர்களும் தகையப்பட்ட திசைகளை உடையவர்களும் பிரகாசிக்கும் தோள்
வளைகளுடன் கூடிய கைகளுடையவர்களும் அடிக்கடி பாதங்களால் பூமியை
அசையும்படி செய்நேவர்களாகிய இருவரும் அழகான அறைநான்மாயு
டன் கூடிய இடையால் சூரியனை அதிக்கிரமித்திருந்தார்கள். 17

தம் வெவ ஹிரணாகுசரிபா விறுயபுரா

யகம் ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ||

18

வெவஹிரணாகுசரிபா ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ||

வெவஹிரணாகுசரிபா ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ||

19

ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ||

ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ||

20

ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ||

ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ||

21

ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ||

ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ஹிரணாகுசுரேவமத ஸாமுதம் ||

22

ஸ்ரீஜாமலவதே துதீயஸுந் || கருணாநிதிநாத ஸாமுதம் ||

ஸ்ரீஜாமலவதே துதீயஸுந் || கருணாநிதிநாத ஸாமுதம் ||

ஸ்ரீஜாமலவதே துதீயஸுந் || கருணாநிதிநாத ஸாமுதம் ||

ஸ்ரீஜாமலவதே துதீயஸுந் || கருணாநிதிநாத ஸாமுதம் ||

ஸ்ரீஜாமலவதே துதீயஸுந் || கருணாநிதிநாத ஸாமுதம் ||

ஸ்ரீஜாமலவதே துதீயஸுந் || கருணாநிதிநாத ஸாமுதம் ||

ஸ்ரீஜாமலவதே துதீயஸுந் || கருணாநிதிநாத ஸாமுதம் ||

ஸ்ரீஜாமலவதே துதீயஸுந் || கருணாநிதிநாத ஸாமுதம் ||

இவருக்குள் காசியபருடைய சரீரத்திலிருந்து எவன் முந்தி உண்டான வனோ அவனை ஹிரண்யகசிபு என்றும் நிதி தேவி முதலாவது எவனைப் பெற்றாளோ அவனை ஹிரண்யாக்ஷனென்றும் எவ்விதம் எல்லோரும் அறிகின்றார்களோ அவ்விதம் காசியபர் அவ்விருவருக்கும் பெயரிட்டார். 18

கைகளால் கர்வமடைந்தவனும் பீர்மதேவரின் வரத்தால் எங்கும் மரண பயமில்லாதவனுமாகிய ஹிரண்யகசிபு திக்பாலர்களுடன் கூடிய மூவுலகத்தையும் ஸ்வாநீனப் படுத்திக்கொண்டான். 19

அந்த ஹிரண்யகசிபுவுக்குத் தம்பியும் பிரியனும் எப்போதும் தமையனுக்குப் பிரீதியைச்செய்பவனுமாகிய ஹிரண்யாக்ஷன் கதையைக்கையில்லக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்ய விருப்பத்துடன் யுத்தத்தைத் தேடிக்கொண்டு ஸ்வர்க்கலோகம் சென்றான். 20

ஸகிக்கமுடியாத வேகமுடையவனும் சப்தஞ்செய்யும் ஸ்வர்ணமயமான தண்டைகளுடன் கூடியவனும் வைஜயந்தி என்ற மாலையணிந்தவனும் தோளில் பெரும் கதையையுடையவனும் மனதாலும் விரியத்தாலும் வரத்தாலும் கர்வங் கொண்டவனும் தடையில்லாதவனும் எங்கும் பயமில்லாதவனுமாகிய அந்த ஹிரண்யாக்ஷனைத் தேவர்கள் பார்த்து பயமடைந்து கருடனிடம் பயந்து நடுங்கும் ஸர்ப்பங்கள் போல் மறைந்தார்கள். 21-22

வெ வெ கிரொஹிதாநு ஐய்யா உஹவா வெந ந நெத்யாடா
வெநாநு நெவமணாநு கூதீவொ நவய்யுநாநெத்யாஸு || 23

தகைநிவர்த்துக் கிவ்ஷுநம்ஸீரம் லீநிஸநடி |

விஜயாஹை உறாவுசெவா வாலிபும உத ஹிவ: || 24

தவிர்ப்புவிஷேஷ வரணாவது வெவ்விதமாக

யாஜ்ஞாநாஸா ஹயியஸஸாஸா: |

சுஹ.நு.நா சுவி தஸு வஹுஸா .

புயலிதா டிரதாம் புலுபுலுவுஃ || 25

ஸ்ரீ வஷ்டுபதிமா நமஸ்கரம் உமாஸும

புரா நஹைஃ பூது பாவநாநிதா நஹஃ |

உளவக்தாவிஜயெ மடியா வினாவரீ

உவெஹிவாஂஸு து வுரீம் புவெதவஃ || 26

உதிக: நவஸ்யநுகவஸ்யநு ஸநு கீஸாநிதிவாடுவளரூஷஹீநாநு||௨௩||௨௪||

தலிணிதி ஸனாசவஸனாய்யெடுஷாந்தெ வபுலா தெஜிலா ப்ரயுநிதா:
 ஸவிவகுதாஸுந்தம் || ௨௫ || ஸவதி ரெஹாஜீதநவிஜெஸுபோரயதீதிளவபு:
 ஸாஷபுராயஸம் தநயுராய அராளவீதவகுஸுணவிஸெஷ: தநயுராளபு:
 நிஸபயெதுதுது: வினாவரஸம்ஜாரிஸெஷிவாநு ப்ராவ்வாநு||௨௬|| ததெதுதி

அஸ்ரராஜனாகிய அந்த ஹிரண்யாக்ஷன் தன்னுடைய தேஜஸால் இந் திரன் முதலிய தேவர்கள் மறைந்தார்களென்றறிந்து மதங்கொண்டு அவர் களைக் காணாமல் மிகவும் கர்ச்சித்தான்.

மிகுதியான பலமுடைய ஹிரண்யாக்ஷன் அங்கிருந்து திரும்பவும் விளையாட விரும்பி பயங்கரமான சத்வமுடையதும் கம்பீரமுமாகிய ஸமுத்திரத்தில் மதங் கொண்ட யானைபோல் பிரவேசித்தான்.

அந்த ஹிரண்யாக்ஷன் பிரவேசித்தவுடன் வருணனுடைய ஸேனைகளாகிய ஜல ஜந்துக்கள் குறைவுள்ள அறிவுடையவைகளாகவும், பயத்துடன் கூடியவைகளாகவும் இந்த ஹிரண்யாக்ஷனால் ஹிம்ஸையையடையாவிடினும் அவனுடைய தேஜஸால் அவமதிப்பைப்படைந்து வெகுதூரம் ஓடின. 25

மஹாபலசாலியாகிய அந்த ஹிரண்யாக்ஷன்ஸமுத்திரத்தில் வெகுவருஷம் வரையில் ஸஞ்சாரம் செய்து காற்றினால் எவப்பட்ட பெரும் அலைகளை இரும்பு மயமான கதையால் அடிக்கடி அடித்தான். பின் வருணனுடைய புரியாகிய விபாவரி என்ற நகரம் சென்றான்.

கதெஞ்ஞாவதுலுலாவுரறொகவாதுகம்

யாறொமணாநாஜேஷலம் புவெதவடி |

வயநுபுயுயும் பூணிவதூ நீவவ

ஜமாடி செ செஷ்யிராஜ வஸ்யம் || 27

கம் மொகவாதுயிவதிவபூஷவ்வா

வீயபாவமொ டுஷடிவீரஜாநிநாடி |

விஜிதூ மொகெ சிறு செதூ டாநவாநு

யபூஜவஸுயெந வாநாயஜதூலொ || 28

வ வாவதுகிகெந விவிஷா

டூஷம்புயுலொ ஹவாநவாந வதி? |

மொஷம் வதுஸம் மதுவநு வயா யியா

நூவொவதுமொவஸம் மதா வயடி || 29

வஸூரீதி நாநூ வாரூஷம் வாராதநா

டூஷம்யமெ க்வாநாநாஜாமுகொவிடி |

கலுநாணாநொகம் வாதாஹம் ததூவகம் பூவஸுமவஹலிதூவூணி
வதி || 28 || க்விதி யஸாசு நாஜிஸுயெந ஹவாநவாந || 29 || வஜதிவ
ஸம்யாஜாநிதூகொவாஸம் || 28 || வஸூரீதி யாநாஜாமுகொவிதிவாணக்வா

அந்த விபாவரி நகரில் பாதாள லோகத்தைப் பரிபாவிப்பவனும் ஜலத்தில்
வசிக்கும் ஐந்துக்களுக்குள் சிரேஷ்டனுமாகிய வருணனிடம் வந்து அவனைப்
பரிசாசஞ்செய்தான். மந்தகாசம் செய்க நீசனைப்போல் நமஸ்கரித்து, ஓ! அரசனே!
எனக்கு யுத்தம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறினான். 27

நீர் லோகபாலர்களுக்கு அதிபதி. மிகுதியான கீர்த்தி வாய்ந்தவர்.
கெட்ட மதமுடையவர்களும் தங்களை விரென்று எண்ணியவர்களுமாகிய
குரர்களின் விரியத்தைப் போக்குகிறவர். ஓ பிரபுவே! முந்தி உலகில் திதியின்
குமாரர்களாகிய அஸுரர்களையும் தனுவின் வம்சத்தில் பிறந்த அஸுரர்களை
யும் ஜயித்து ராஜஸூய யாகத்தில் (பகவானை) பூஜித்தவரல்லவா நீர்? 28

இவ்விதம் விருத்தியடைந்த கர்வமுடையவனும் சத்துருவுமாகிய ஹிர
ண்யாக்ஷனால் பரிசாசஞ்செய்யப்பட்ட வருணபகவான் தமக்குண்டான கோபத்
தைத்தம் புத்தியால் அடக்கிக்கொண்டு “ஓ அசுராஜனே! நாங்கள் யுத்தம்
முதலியவைகளிலிருந்து ஒழிவடைந்து இருக்கிறோம் என்று பதிற்கூறினார். 29

சூராயயிஷுதூஷுரஷுபுலெஹிதம்
 உந்நிநொ யம் மூணதெ ஹவாடிஸாஃ || 30
 தம் வீரஜாராடிவிவதூ விஸ்ய
 ஸூயிஷுலெவீரஸயெ ஸூலிவபூதஃ |
 யஸூலியாநா உஸதாம் பூஸாணயெ
 ரூபவாணி யதெ ஸுதூநுமூஹெஹ்யா || 31
 உதிஸீ உஜாமவதெ தூதீயஸுநெ ஸவடிஸொஃயூயஃ||

யதெஸூலியிஷுதிநெஹிமூ மூணதெஹுஹி ||௩௦|| தூதி சூராசு ஸீவம்
 விஸ்யஃ நஸூபவபூஃ வீரஸயெரணாம்நெ ரூபவாணிவராஹாடிவதாராந
 || ௩௧ ||

உதிஸூவா தூதீவிசூயாம் ஸவடிஸாயூயயூயூ.

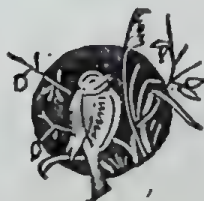

அசுரகிரேஷ்டா ! யுத்தமார்க்கத்தில் திறமைபுடைய உன்னை யுத்தத்
 தில் ஸந்தோஷிக்கச் செய்கிறவன் புராண புருஷனாகிய விஷ்ணுவைத் தவிர
 மற்றெந்தப் புருஷனையும் நான் பார்க்கவில்லை; உன்னைப்போன்ற மனமுடைய
 யவர்கள் எவரை ஸந்தோஷிக்கிறார்களோ அவரிடம் நீ போ. 30

எந்தப்பரம புருஷன் சாதுக்களை அனுங்கிரகிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்
 தால் உன்னைப் போன்ற அஸாதுக்களை நாசம் செய்வதற்காக(வராகம் முதலிய)
 ரூபங்களைத் தரித்தாரோ அந்த வீரராகிய விஷ்ணுவிடம் விரைவாகச் சென்று
 கர்வமிழந்து யுத்த பூமியில் நாய்கள் குழச் சபனம் செய்வாயாக. 31

17—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

சூடுவெநகெழைந்து உறீம் விழும்வெநா
 ரவளகவாந் விழுவதுஜெயவெழிதா |
 ந வுவிநியாவுவதுநயா உகெழுத
 வுநாநயாவாழிதவகிராகுதெ ||

3

சுவம் நவ்வெதெநாவாய கிம் ஸ்தெநா
யொ நாயயா ஹந்தஸுநாந்நெநாக்ஷஜிக் |
சுவாம் யொநாயாஸ்துஜெவளநுஷம்
ஸம்ஸாஸு நேஜ ப்ரஜேஜே ஸுஹுஜ்ஜம்:

4

வாழ்த்தும் ப்ரியமூகாவினார தீவன்தொழுவதெனவந்தவனாகி தயாவிவநமொழார்
 ஜெயமம் மீநாராயணம் ஸவனவயொமினிபேதமுதனகிபேமம் ஁ஷடாங்வி
 ஹந்தும்பெயதனகிவா கஜம்நாஸிஜெநாயஸாசுஹஸவபெஜெததுதும்ஸம்
 ராசயபிரபஸாசு ஹஸம்ரொகூபி ஜெகேகாணஸ்யாவிலதம்பிரபிநாடிததுகூபி
 நயாஸஹவதபிரம் சுஸநீபம்ஸவநிலஸிஸிமம்ரஜிம்பாஸிவிபுரவி
 நாதுஸம்பெஹம் தயாவுஸததுபயாவிமம்வெதுதும் சூஸாதிதா தீயபா
 ஸீகூதா ஸஞகராசுதிபெதந ||௩|| கூபிதி||கவவாயநாஸாயஹதம் வம்ஷம்
 வஸுதஸுமரோகூயஹதொயுதம்சூபி த ஹதுதும் பொஹாவாங் வரொ
 கெண்ணிபதீதி தயா வஸுதஸு ஸம்சஞரவநவ ஸிகூபிதிநிஸஸ்யாவு
 ஹகூவஸுதஸு பொமபிரயாரஞபெவிஜெஸம்பயஸு கஹ்வம்பளரம்ஷம்
 யஸூதகூபாஸிபேசுஸாவயிகூவகூபாஹுபிஷிநீகூதெதுதும்ஹிபி
 பிபிபாங் ப்ரியாவயதீதிதயாபவஞதபாவிதிபாதம்ஸம்ஹுபா
 மம் ஸம்ஸாரம் வாநிபெநாஸயாபி யதஸுஸதபம்பாபயவாநவி
 ரொஹயவீதிவாஹம் || ௪ || கூபிதி||கஸுதஸுதயாவிமபாஸிணம்ஸம்ஷம்

இந்த விஷ்ணுவிடம் கூறுகிறான். ஓ அறியாதவனே வா; பூமியைவிட; பாதாளத்தில் வாஸஞ்செய்யும் எங்களுக்குப் பிரம்மதேவர் பூமியைக் கொடுத்திருக்கிறார். வராஹ வடிவங்கொண்டவனும் தேவர்களுக்குள் அதமனுமாகிய ஓ விஷ்ணுவே ! நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே இந்தப் பூமியுடன் க்ஷேமமாகச் செல்லமாட்டாய்.

3

நீ எங்களுடைய நாசத்திற்காக எங்களுடைய சத்துருக்களால் விருத்தியடைந்தவன். பிரத்தியட்சமரக வராமலிருந்து ஜயமடையும் நீ வஞ்சனையால் அசுரர்களை வதஞ்செய்பவன். யோகமாயையின் வலுவுடையவனும் அற்பமான பராக்கிரமமுடைய வனுமாகிய உன்னைக் கொன்று. ஓ மூட! ஸுஹிருத்துக்களின் துக்கங்களைப் போக்குகின்றேன்.

4

|| ஸ்ரீ ஷோமவாநு ||

ஸதூம் வயம் ஹொ வநமொவரா ஆமா
யுஷ்நியாநாமயெ மூரணிஹாநு |
ந ஆதூம்பாஸெஸு: ப்ருதிஜூதஸு யீரா
விக்ஸாநம் தவ மூணுந்தூலபூ || 10
ஊதெ வயம் நூரஸஹரா ரஸளகஸரம்
மதஹியொ மடியா டூரவிதாஸெ |
திஷாஹெஹாவி சுயாவிதாஜள
ஸூயாஹ யாரொ வயிநொதூதூ வெஸா || 11
கலம் வபூயாநாமாயி யமியவாயிவொ
வபூஸ நொஹஸய சூஸநஹம் |
ஸாஸாரவாஸாநு ப்ருஜாஸூஸகாநாம்
யஸாம் ப்ருதிஜூம் நாதிவிவதபூஸஸூ || 12

ஸூம்: ப்ருதிஜூதஸுஸகஸு விக்ஸுநம்ஸூரவம் || 10 || ஊதஜி || நூரஸ
ஹரா: நிக்ஷவஹரா: டூரவிதா: வயாயநகாரிதா: சுயாபூஸஜீதூ சுவி
கிஷாஹஜி சூதநெவஹாஸாஷுக்ஷிஷா: தக்யதஸ்ஸெயாஸா தவூஜே
வாஸாவி: தகிரிதூதகூஸ சுயா:மதவூஜேஸாஸாவா: || 11 || கவிதி || வபூ
யாநாம் வபூதீநாமயெய-பூவா: தெஷாஸிவ: மூபூஜதூதூ: சுஸஸு
பெவராஸவா: சூஸவபூஸ யதஸூநஹம்: நிவிதகூ: யொநாதி
விவதி: நவாயதீதிவா சுஸள சுஸஸூ: ஸாபாநஹம்: || 12 || ஸஜி ||

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஓ ஹிரண்யாக்ஷ! உண்மை; ஜலத்திற்கு விஷபமான மிருகங்கள் நாங்கள்;
உங்களைப் போன்ற நாய்களைத் தேடுகிறேன். தைரியமுள்ளவர்கள் யமனு
டைய பாசங்களால் கட்டுண்ட உன்னுடைய அமங்களமான புகழ்ச்சியை ஒப்புக்
கொள்ளமாட்டார்கள். 10

நாங்கள் பாதாளத்தில் வசிப்பவர்களின் நிதியை அபஹரித்தவர்கள், வெட்
கமில்லாதவர்கள், உன்னுடைய கதைபால் ஞாபகப்பட்டவர்கள், ஆயினும்
இருக்கிறோம்; சிரமப்பட்டாவது யுத்தத்தில் இருக்க வேண்டியதான்;
வலுவுடையவன் விரோதத்தைத் தேடிக்கொண்ட பின்பு எங்கு செல்வோம். 11

பாதிகளுக்குள் எவர்கள் சிரேஷ்டர்களோ அவர்களுக்கும் அதிபன் நீ
யோசனையில்லாதவன். எங்களை அவமானப்படுத்த விரைவாக முயற்சி செய்.
எங்களைக் கொன்று உன்னைச் சார்ந்தவர்களின் கண்ணீரைத் துடைத்துவிடு.
எவன் தான் செய்த பிாதிஞ்ஞையை நிறைவேற்றவில்லையோ அவன் ஸபைக்
குத் தகுதியாக மாட்டான். 12

ஸௌயிக்ஷிவ்வொவதாபுருஷஸுருஷாலுஸம் |
 சூஜஹாரொஸுணம் கெடாஸம் சூஜாநொஹிராஸிவ || 13
 ஸுஜஹாநொஹிராஸிவம் உருஷாலுஸம் |
 சூஜஹாநொஹிராஸிவம் உருஷாலுஸம் || 14
 ஸௌயிக்ஷிவ்வொவதாபுருஷஸுருஷாலுஸம் |
 சூஜஹாரொஸுணம் கெடாஸம் சூஜாநொஹிராஸிவ || 15
 ஸௌயிக்ஷிவ்வொவதாபுருஷஸுருஷாலுஸம் |
 சூஜஹாரொஸுணம் கெடாஸம் சூஜாநொஹிராஸிவ || 16
 ஸௌயிக்ஷிவ்வொவதாபுருஷஸுருஷாலுஸம் |
 சூஜஹாரொஸுணம் கெடாஸம் சூஜாநொஹிராஸிவ || 17
 ஸௌயிக்ஷிவ்வொவதாபுருஷஸுருஷாலுஸம் |
 சூஜஹாரொஸுணம் கெடாஸம் சூஜாநொஹிராஸிவ || 18

ஸௌயிக்ஷிவ்வொவதாபுருஷஸுருஷாலுஸம் |
 சூஜஹாரொஸுணம் கெடாஸம் சூஜாநொஹிராஸிவ || 13
 ஸௌயிக்ஷிவ்வொவதாபுருஷஸுருஷாலுஸம் |
 சூஜஹாரொஸுணம் கெடாஸம் சூஜாநொஹிராஸிவ || 14
 ஸௌயிக்ஷிவ்வொவதாபுருஷஸுருஷாலுஸம் |
 சூஜஹாரொஸுணம் கெடாஸம் சூஜாநொஹிராஸிவ || 15
 ஸௌயிக்ஷிவ்வொவதாபுருஷஸுருஷாலுஸம் |
 சூஜஹாரொஸுணம் கெடாஸம் சூஜாநொஹிராஸிவ || 16
 ஸௌயிக்ஷிவ்வொவதாபுருஷஸுருஷாலுஸம் |
 சூஜஹாரொஸுணம் கெடாஸம் சூஜாநொஹிராஸிவ || 17
 ஸௌயிக்ஷிவ்வொவதாபுருஷஸுருஷாலுஸம் |
 சூஜஹாரொஸுணம் கெடாஸம் சூஜாநொஹிராஸிவ || 18

பகவானால் அதிகேசபம் செய்யப்பட்டவனும் மிகவும் கோபத்தால் பரி
 ஹாசம்செய்யப்பட்டவனுமாகிய அந்த ஹிரண்யாக்ஷன் விளையாட்டுக் காட்டப்
 பட்ட பெரும் ஸர்ப்பம்போல் மிகுந்த கோபமடைந்தான். 13

கோபம் கொண்டவனும் கோபத்தால் சலன முற்ற இந்திரியங்களுடை
 யவனுமாகிய அந்த அசுரன் பெருமூச்சுவிட்டு வீஷ்ணுவை அடைந்து வலுவு
 டன் கதையால் அடித்தான். 14

பகவானும் சத்துருவால் மார்பில் விடப்பட்ட கதையின் வேகத்தைக்
 குறுக்காக நின்று, யோகி யமனை வஞ்சிப்பது போல் வஞ்சித்தார். 15

மறுபடியும் அந்த கதையைக் கிரகித்துக்கொண்டு அடிக்கடி சுழற்றுகிற
 வனாகிய அவ்வசுரனிடம் கோபமடைந்த ஹிரியானவர் உதட்டைக் கடித்துக்
 கொண்டு எதிர்த்து ஓடினார். 16

சத்துருவாகிய ஹிரண்யாக்ஷன் பிறகும் பிரபுவினுடைய வலது தோளில்
 கதையால் அடித்தான். ஓ விதூர! ஸமர்த்தராகிய அந்த வீஷ்ணுவும் அந்த
 கதையை கதையால் அடித்தார். 17

ஹிரண்யாக்ஷனும் புண்டரீகாக்ஷனும் மிகவும் வேகமுடையவர்களாகி
 ஜயமடையும் விருப்பத்தால் இவ்விதம் பெரும்கதைகளால் ஒருவருக்கொருவர்
 அடித்துக்கொண்டார்கள். 18

ஊகொநவிம்ஸாஸ்யாயபூரணம் ||

|| நெடுநெய் ||

சுவயாயு விநிம்வஸு நிவபூலீகாஜதம் வவ ||
 பூஹஸு வெஜமவெபுண தடிவாஜெந ஸொஹுஹீக் || 7
 ததஸுவதம் சுவதஸூராகுகுதொலய ||
 ஜவாநொதுது மடியா ஹநாவஸூராகுகஜ || 2
 ஸா ஹதா தெந மடியா விஹதா ஹமவதூராசு ||
 விவகுணிபுதாவதஜெஜெதடிஹுதலீவாலவசு || 3
 ஸ தடிா ஹஸுதீயெபாஹி ந வவாயெ நிராயுய ||
 ஸ தாநயநு ஜெயெ யஜெ விஷுகெநம் பூகொபயநு || 4

ஸூ || ஊநவிம்ஸவிநிம்வாபி பூயிபுதெந ஜஹாஜெயெ | வரா
 ஹெணஹிரணூகூவபஸூரவெபாநுவபுதெ | சுவபாபெபுகி நிவபூலீகம்
 வதடிஜதம்வ வாஹாஜெநிவவபாவிபூயஹ தடிதம்வ | காலாதநொவி
 ஜி ஜஹகுதபவஜெபதீதி பூஹஸு சுவாஜாவொகநெநெவ
 ஹீகூதவாந || ௧ || ததஜதி || சுவதொவிஜெவஹநா சுவொவஸூரயொ
 ஹமெ சுகஜ || பூஹணம் பூரணஜிபாடிவிவபுகி || ௨ || ஸெதி ||
 ஸாஸுமடியாததொவிஹ தாவிபூதாஸதீவிவகுணிபுதாஹுகா சுவதசு
 ரெஜெவதசு ஹமவதூராததநம்பா த அடிஸூரவூதூரெஜி ஹதூநெநாவி
 ஸஹா || தவெஜிஸு வாராஹம் ரெஜிஜதி || ௩ || ஸஜதி ||
 ஹஸுதீயெபாஹிவஸூர ஸவநவவாயெ வெமெந நபூஹாசுஸஜிந

19—வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்

அந்த பகவான் பிர்மதேவருடைய கபடமில்லாததும் அமுதம் போன்ற
 துமாகிய வார்த்தையைக் கேட்டு மந்தஹாஸம் செய்து அம்மொழியை, அன்
 பை உட்கொண்ட அபாங்கத்தால் (கடைக்கண்) ஒப்புக்கொண்டார். 1

பிறகு பிர்மதேவரின் நாஸிகையினின்றுண்டான பகவான் எதிரில்
 ஸஞ்சரிப்பவனும் எங்கும் பயமில்லாதவனும் சத்ருவுமாகிய அஸூரனுடைய
 கன்னத்தின் கீழ்ப்பிரதேசத்தில் உயரக்கிளம்பி கதையால் அடித்தார். 2

அந்த ஹிரண்யாக்ஷன் கதையால் அடிபட்ட பகவானுடைய கதையானது
 அவருடைய கையினின்று நழுவிச் சுழன்று விழுந்தது. விளங்கிற்று. அது ஆச்
 சரியமாயிருந்தது. 3

அந்த ஹிரண்யாக்ஷனுக்குச் சமயங் கிடைத்தபோதிலும் யுத்தத்தில் தர்
 மத்தை வெகுமானித்தும் நாரணனுக்குக் கோபத்தை உண்டு பண்ணியும்
 ஆயுதமில்லாத அச்சத்தை ஹிம்ஸிக்கவில்லை. 4

மடியாபவவிவாயா ஹாஹாகாரொ வ நிமபுதெ |

[சாரெஹெஷ்டி ஸுராநாகூ ஹவாநு ஸவவஸித:]

சாமயாபவ தவஜம் ஸுநாஹ வாவாநிஹம் ||

5

தம் வபுசுதம் பிதிவசுதாயதெந

ஸவாஷ்டி உபெந விஷஜிதாநம் |

விசுவாவாஸததிதாம் வெவாநாணாம்

தசு ஸாவாநு ஸவஸிதெதேஜம் ஜஹிதி ||

6

ஸ தம் நிசாஜிதாயதெந உபுதெந

வபுசுதம் வபுசுதாயதெநவநம் |

விசுவாஸு வபுசுதாயதெநவநம் யெ

நாஷா ஸபுதவபுசுதாயதெநவநம் ||

7

யநு வஹிவெதி வாகுஷெதாநுததஸுராபுநாகூ || ௫ || திதிவபுசுதம்

ஸஸாஸுதெதம் யஸு விஷஜிதாநம் விசெஷெண ஸம் ப்ராபுசுதம்

வதி | சுததிதாநுதவாஸிதாநம் | குஸாதிதாநாஸுதாநம் || ௬ ||

ஸதி | ஸபெததம் திதாநுததம் நிசாஜிதாயதெந வபுசுதம்

விசுவாஸு | சுபெஷெண கெபெந வரிவாநாநித்யாணியஸுஸம் சுப

ஸம் ப்ராபுசுதம் || ௭ || கராஷெதி வபுசுதாயதெநவநம் ஸம் ப்ராபுசுதம்

யநு || ௮ || கராஷெதி வபுசுதாயதெநவநம் ஸம் ப்ராபுசுதம்

பிரபுவாகிய பத்மநாபன் கதையானது அபஹரிக்கப்பட்டபோது ஹா

ஹா! என்ற சத்தம் உண்டாயிற்று. அச்சமயத்தில் (தேவர்களைப் பார்த்து

பயங்கொள்ளாதீர்கள் என்றுரைத்தார்) அவ்வஸுரனுடைய தருமத்தையெகு

மானித்தார். சக்ரத்தையும் ஸ்மரித்தார். 5

வேகமுள்ள சக்ர முடையவரும் தம்முடைய பாரிஷதர்களுக்குள் சிரே

ஷ்டனாகிய அஸுராதமனிடம் விசேஷப் பற்றுதலுடையவருமாகிய அந்த

பகவானைக் குறித்து அவருடைய மஹிமையை அறியாத ஆகாய ஸஞ்சாரியாகிய

தேவர்கள் முதலியவர்களிற்:சிலர் “ஓ பகவானே இவ்வஸுரனை வதஞ் செய்ய

வேண்டும்; உமக்கு மங்கள் முண்டாகட்டும்” என்று விசித்திரமாகச் சத்தித்

தார்கள். 6

அந்த இரண்யாக்ஷன் வராஹமூர்த்தி சக்ரமடைந் திருப்பதையும் தாமரை

தளம் போன்ற நேத்திரமுடைய அந்த ஈசன் முன்னால் திருப்பதையும் கண்டு

கோபத்தால் கலங்கிய இந்திரியங்களுடையவனாகி பெருமூச்செறிந்து குரோ

தத்தால் தன்னுடைய உதடுகளைக் கடித்தான். 7

கரால ஓஷ்டி ஸ்குலஹ்ராம் ஸம்வக்ஷாணொ ஓஷநிவ |
சுவிஹ்ருதௌ ஸமடியா ஹதொ஽வீதௌஹநஹரிழி | 8

வபாஸவெஷுந தாம் ஸாக்ஷாஹ்வாநு யஜிதஸூகரஃ |
மீயயா லிஷதஸூத்ராஃ ப்ராஹ்மாதாரம்ஹஸழி || 9

சூஹ வாயுயஜாயத வடஸூ சுவம் ஜிமீஷவமி |
ஓதௌதஸு வராஹாய தாம் மஹம் வுஷுஜஹ்ருதா || 10

தாம் ஸ சூவதழீம் வீக்ஷு ஹ்வாநு ஸஜவஸூதிஃ |
ஜ்ஞாஹ மீயயா ப்ராஹ்மாம் மரூதாநிவ வஹமீழி || 11

ஸ வளரூஷெ ப்ருதிஹதெ ஹதொநொ ஜஹாஸூரஃ |
நெஹஜஹம் கீயஜாநாம் ஹரிணா விமதவ்ருஃ || 12

நிவெதிவஸூதம்! க்ரோயாவாவோஹ ஹதொலிஜ்ஞாநொவீதிவாஸூவாயுஃ ||
அ || வபெதி || வாதாரம்ஹஸம்வாபுவெமாம் || சு || சூஹெதி || வடஸூஉஜிஹ்
கூரூ யதஸூஹெதூஜிஹ்மி || கக || ஸூஹெதி || ஹதொஜாநொமவெஷா
யஸூஸம் || கஉ || ஜ்ஞாஹெதி || ஜஹ்ரு பொஜ்ஞமஃ | த அஹொமூவம்ஸூ
ஸநவ்ருதாபஜோபவிஷூபாஹக்ஷு சுகாயுகூரகெஷுஷ்டாஹம் | விப்ருஹிஸூ

உயரமான கோரப் பற்களைபுடைய அந்த அஸூரன் கண்களால் தகிப்
பவன் போல் பார்த்து வெருண்டோடி வந்து நீ ஹதமாய்விட்டாய் என்று ஹரி
யைத் தன் கதையால் அடித்தான். 8

யஞ்ஞவராஹாசிய பகவான் காற்றின் வேகமுடைய அந்த கதையைச்
சத்ருவாகிய அஸூரன் பார்த்திருக்கும் போதே பிரத்திரக்ஷமாகத் தன்னு
டைய இடது பாதத்தால் விளையாட்டாக உதைத்தார். 9

சொல்லவும் சொன்னார். ஆயுதத்தை எடுத்துக்கொள்; ஜயிக்கவேண்டு
மென்றல்லவா விரும்புகிறாய் என்று சொல்ல, உடனே அந்தக் கதையை வராக
மூர்த்தியிடம் பிரயோகித்தான். 10

அங்கிருக்கும் பகவான் வரும் கதையைப் பார்த்து கருடன் பெண் நாகத்
தைக் கிரகிப்பது போலவே வந்த கதையை விளையாட்டாகக் கிரகித்தார். 11

காந்தியற்றவனும் வீணை கர்வமுடையவனுமாகிய அந்தப் பெரும் அஸூ
ரன் தன் பராக்ரமம் வீணைபோது விஷ்ணு கொடுக்கும் கதையை விரும்ப
வில்லை. 12

ஐசுரஹ சூரிஸிவம்ஸாதிமம் ஐவஜஹநமொமாவடி |
யஜோய யாதராவாய விபுராயாலிவரக்யா ||

13

தஜொஜஸாஜெதஜஹாலாவிபுதம்
வகாஸதம்தஜெஹீணபுதீயிதி |
விக்ரண விஜெஹிநிஸாத நெலிநா
ஹரியபுயா தாக்ஷபததஜஹீணத ||

14

வரஜெஹி ஸஸாதியெ வஹுயாநிணா ஹரொ:
புதெஹி-கூ விஜ்ஜீணபுஹொ விஸதிதக |
புபுரவரொஷஸகொரஹுஷிநா
நகநபுபுபுதஜாநாயீயதாவொ:
||

15

கலிவரந | கலிவாரங்குவபுந யயா || கந || தஜிதி கண்வெகுகாஸ
ஜெயுகாஸதகாஸநாம உஜ்ஜீணபுததா டிபி-கிஜீ-புவி-யஸு | நிஸாதநெ
ஜிநாநிஸிதபாரெண ஹரி: விக்ரபயா | தாக்ஷபுஸுபததம் உஜ்ஜீண
விஜெஹி | வாராவொஹிவாந நிஜீபுதூ கஜேதகவஸம் நயதா மராவொந
உநுபுபுபுதூ வஜ்ஜு கஜொவஸு ஜாநநாநாம வததஜெகெகதூதூ
கஜுயா ஹிஸிவிஜெஹி விநுதவதக யயாவெபுகாஸதெ தஜுதகாஸநாம
ஜிதூவிஸம்வாஸம் || கச || வுதூஉதி || கராஸுஜுஸுதி கரி,உகூம் | தெந
வஹுயாவுகெஹிஜெஸதி புதெஹி கலிஹவொமதூ ஹரொ: உரொ

ஐவஸிக்கும் அக்னி போல் விளங்குவதில் ஆவலுடையதும் மூன்று முனை
கனையுடையதுமாகிய சூலாயுதத்தை, உருவந்தரித்த விஷ்ணுவின் பொருட்டு
பிராம்மணனைக் குறித்து ஆபிசாரம் செய்பவன் போல் கிரகித்தான். 13

வராஹரூபியாகிய பகவான் அஸுரர்களுக்குள் பெரும் படனாகிய இரண்
யாக்ஷனால் வலுவுடன் போடப்பட்டதும், ஆகாயத்தின் மத்தியில் பிரகாசிப்ப
தும், மிகுதியான காந்தியுடையதுமாகிய அந்தச் சூலத்தை திக்ஷணமான
முனையுடைய சக்ராயுதத்தால் இந்திரன் கருடனால் விடப்பட்ட அவருடைய
இறக்கையைச் சேதித்ததுபோல் சேதித்தார். 14

விஷ்ணுவின் சக்ரத்தால் தன்னுடைய சூலமானது பலவிதமாக முறிந்த
வுடன் மிகுதியும் கோபங்கொண்ட அந்த அஸுரன் (விஷ்ணுவின்) எதிரில்
வந்து இலக்ஷ்மிவசिப்பதும் விஸ்தரமுமான அவரது மார்பைக் கடினமரண
முஷ்டியால் குத்திக் கூச்சலிட்டுக் கொண்டு மறைந்தான். 15

- தெநெகூலாஹத: க்ஷத்தலபுமவாநாழிஸுருகர: |
நாகாவத உநாகாவி ஸ்ரஜாஹத ஐவ ழிவ: || 16
- சுயொருயாவ்ஜநாயா யொமலாயெஸுரெ ஹரள |
யா விலொக்ய ப்ரஜாஸூலா ஜெந்ரெஸெஸூவஸம்யத || 17
- புவவவபுரயவஸுணாஸ: வாம்ஸவஜெரயநு |
ஜிஸூ நிவெதமுபாவாண: க்ஷவபெணெ: ப்ரஹிதா ஐவ || 18
- ஜுளநபுஷுஹணாஸுளவெஸுவிஜுதநயிதூலி: |
வஷுஜி: பதியவிணதிசுசெஸாநஸூநி வாவகரக || 19
- மிரய: ப்ரதஜுஸுந நானாயுயவொநவ |
ஜிஸூவஸெயா யாதுயாநு: ஸதிவிநெஸூ உதததியபுஜா: || 20

வக்ஷ: ப்ரஹுத || ௧௫ || தெநெதி || திநாதிஷக் நாகாவதகூவுஷெ || ௧௬ ||
சுயெதி || சுஸு ஜமத: உவஸம்யபி ப்ரஹம் || ௧௭ || புவவஸுரிதி || வாம்ஸு
கூதம் தஜிஸுபெரிதவந: க்ஷவபெணெயபுஷெ || ௧௮ || ஜுளரிதி
நவெஷா ஹணெநக்ஷுஸுதிசுஹொயஸூரம்ஸா சுநெநெஷு வயாதி
ரெகூஉஹததஹதிசுபாதிசுரொவமஜிதெ சுஸுநக்ஷுராணாஸம்ஸவாச
|| ௧௯ || மிரயஐதி || நானாயுயாநி விஜுமதீதி தயா யாதுயாநுஸூவா
ஜுஸு || ௨௦ || பவஹுமிரிதி || விஸிவிஸீதெவம் ஹதிதா: சுதிவெஸு

ஓ விதூரே! அவ்வஸூரனால் இவ்விதம் அடிபட்ட ஆதிவராஹராகிய பக
வான் பூமாதையால் அடிபட்ட யானை போல் சிறிதும் எந்த அவயவத்திலும்
சலனமடையாமலிருந்தார். 16

பிறகு அஸூரன் யோக மாயைக்கு ஈச்வரராகிய அந்த ஹரியிடம் பல
விதமாக மாயையைப் பிரயோகித்தான். அந்த மாயையைப் பார்த்துப் பிரஜை
கள் நடுங்கி இவ்வுலகத்திற்குப் பிரளயமென்றெண்ணினார்கள். 17

சண்டமாருதங்கள் வீசின. தூளிகளா லுண்டான இருளுமுண்டாயிற்று
திசைகளினின்று கற்கள் யந்திரங்களாலெறியப்பட்டனபோல் விழுந்தன. 18

மின்னல் இடிகளுடன் கூடியனவும் ஊனீர், மலம், மூத்திரம் கேசங்கள்,
எலும்புகள் இவைகளை அடிக்கடி வர்ஷிப்பனவுமாகிய மேகக் கூட்டங்கள்
ஆகாயமெங்கும் நிறைந்து ஆகாயம் நக்ஷத்திரங்கும்பலில்லாததாயிற்று. 19

தோஷமில்லாத ஓ விதூரே! பலவித ஆயுதங்களை வர்ஷிக்கும் மலைகள்
காணப்பட்டன. திசைகளையே வஸ்திரமாகக்கொண்ட (வஸ்திரமில்லாதவர்கள்)
அழிந்த கூந்தலுடைய இராக்ஷஸிகள் காணப்பட்டார்கள். 20

ஸ சூஹதொ விஸுஜிதா ஹவஜிசுயா
 வரிஸு உஜாசு உஹஸுமொஹநஃ |
 விஸீணா டுவாஹம்ஹி சிரொயரொஹவத
 ஹயா நமொஹொ மூயிதொ நஹஸுதா ||

சுவிதள ஸயாநகரகூணவவுலம்
கராஹன்ஷ்ட்ரம் ப்ருரிஷ்டிஷ்டிஷ்டி |
சுஜாடியொ வீக்ஷ் ஸஸம்ஸுராப்தா
சுஹொ ஹாம் கொநாயுஹெத வஸ்வீதி ||

27

[illegible]

ஐந்தாத்தம் ஸரீரம் யஸ்யஸஃ உதஸ்யஸஃ ஹிநிபுமுகதெதொவநெ யஸ்யஸஃ
விஸ்ணுடாஃ வாஹாடியொயஸ்ய நமெநெபுரீஹாபுரீஃ மூவிதஃ உநுதி
விதஃ நஹஸ்தாவாயுநா || ௨௬ || கூழீதாவிதி || ஸம்ஸூரிதிபுத்யம் || ௨௭ ||
யரிதி || சுஸதஃ சூரொவிதாசு விஜாஹரீராகு கொகூரிவயா வரஹஸ்ய
வபுவபுபாடியொரெவகரகூராகு கரெணாஹநிதி வபாஹதஹிவாசவி
ரூபம் || ௨௮ || நரோநரிஹதி || சுவியபஜாநானவெசு திவிஸூரகாய கார

பிரபஞ்சத்தை ஐயித்த பத்மநாபனல் வினையாட்டாக அடிபட்டவனும் நான்குபக்கத்திலும் சுழலும் சரீரமுடையவனும் வெளியில் வந்த கண்களை உடையவனும், சிதறுண்ட கை கால் கழுத்துகளை உடையவனுமாகிய ஹிரண்யாக்ஷன் வாயுவினால் பேர்க்கப்பட்ட பெரும் விருக்ஷம் போல் விழுந்தான்.

பூமியில் படுத்தவனும் மழுங்காத தேஜஸ் உள்ளவனும் உயரமான கோரப்பற்களை அடைந்தவனும் உதட்டை நன்றாய்க் கடித்துக்கொண்டிருப்பவனுமாகிய இவ்வசுரனை வந்தவர்களாகிய பிரம்மதேவர் முதலாவினோர் பார்த்துக்கொண்டாடுகிறார்கள். ஆச்சரியம் ! எவன் இந்த மரணத்தை யடைவான்? 21

ஆரோபிதமான சரீரத்தினின்று விடுபட வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் யோகிகள் யோக ரூபமான ஸமாதியால் எவரை ஏகாந்தமாகத்தியானம் செய்கிறார்களோ அவருடைய கையால் இந்த அஸூரன் அடிபட்டு (அவ்விசனூடைய) முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே சரீரத்தை விட்டான். ஆச்சரியம்! 28

இந்த ஹிரண்யாக்ஷனும் ஹிரண்யகசிபும் இந்த விஷ்ணுவின் பாரிஷதர்
கள். சாபத்தால் அஸத்தாகிய கதியை யடைந்தவர்கள். மூன்று ஜன்மங்களை
அடைந்து சிலகாலத்தில் மறுபடியும் ஸ்தானத்தை அடையப்போகிறார்கள்.

|| டெவா: ||

நரோநரஸெவியுயஜிதனவெ
விதன மூவீ தாஉயவத உதகுயெ|
பிஷ்டுரஹதொஉஸள ஜமதாஉரூனாடி
வஸ்தாடிஹகூர வயதீஸ நவபுதா: ||

30

|| நெநெதுய: ||

னவம் ஹிரணாக்கசைவஹுவிசு உம்
ஸம்ஸாடியிசுவா ஹரிராபிஸுசுர: |
ஜமாதொகம் ஸசைவணீதொதுவம்
ஸதீவித: வுஷாவிஷ்டாராபிஸி: ||

31

உயா யயா ஸுசுதவாபி தெ ஹரெ:
கூதாவதாரஸு ஸுலிசு வெஷிதடி |
யயா ஹிரணாக்கசைவஹுவிசு உம்
உஹாஜுயெ சீ உநவநிராகூத: ||

32

ணாயெதிவா || சுரூனாடி: உதகுயெதா || நய || வனவிதி || ஸம்ஸாடியிசுவா
ஹசுதயுடி: வுஷா விஷ்டாராபிஸி: வுஷாவிஷ்டாராபிஸி: || நக ||
பெதி || யயாஸுசுதவாபி தெ ஹரெ: || நக || உதகுயெதா ||
ஹ ஸுலிசு விஷ்டார யயா யெந வு காருண || நக || உதகுயெதா ||

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

யாகம் யாவற்றுக்கும் காரணமானவரும் பரிபாலனஞ்செய்வதற்காக எடுத்
துக்கொண்ட நிர்மலமான ஸத்வமூர்த்தியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம் ! நமஸ்
காரம் ! ஜனங்களின் மர்மஸ்தானத்தைப்பிளந்த இந்த அஸுரன் மாண்டு
போனான். பாக்கியம் ஓச ! தங்களுடைய பாதாரவிந்த பக்தியால் நாங்கள்
சுகமடைந்தோம்.

30

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் ஆதிவராகராகிய ஹரியானவர் ஸகிக்கமுடியாத பராக்ரமமு
டைய ஹிரண்யாக்ஷினக்கொண்டு பிர்மதேவர் முதலியவர்களால் நன்றாய்க்
கொண்டாடப்பட்ட பரிபூர்ணமான உற்சவமுடைய தன்னுலகம் சென்றார். 31

நல்ல நண்பராகிய ஓ விதூர! கம்பீரமான பராக்ரமமுடைய ஹிரண்யாக்ஷி
னைப் பெரும் யுத்தத்தில் பந்து போல் திரஸ்கரிப்பதின் பொருட்டு அவதாரம்
செய்த ஹரியின் இந்தச் சரித்திரத்தை என் ஆசிரியன் கூறியவண்ணம் உம
க்கு நான் கூறினேன்.

32

॥ ஸ்ரீ ஸுக் ॥

உதி களஷாரவாஷுராதாஸு உது ஹவத்யாடி |
க்ஷதாமநம் வரம் நெவெ ஊராவாஹவதொநுப || 33

க்ஷெநுஷாம் வுண்ணுஸூகாநாஜாஜயஸவாம் கயாடி |
உவஸு உது ஹவெநுநாடி ஸ்ரீ வது ஹவஸு கிம் வும || 34

யொமஜெஹ்ம் ஸஷுஹம் யுராயனூரணாம் வுஜடி |
கெஸுநீநாம் கரெணைநாம் கஜஹ்ராஜாஜயடிமடி த || 35

தம் வுவாராயுஜஜுவிரநநுஸாரணெநுஹி |
கஜதஜிதம் கொந வெவெத டுராராயுஜவாயுஹி || 36

யொ வெவ ஹிரணாக்ஷவயம் ஊராஜுதம்
விக்ரீயிதம் காரணவகிராதம் |

வரீக்ஷிதம் ॥௩௩॥ க்ஷெநுஷாதிதி || க்ஷெநுஷாம் கயாஜுவஸு உதுஹிதிதி
ணாஸள வஸுநாஜிவி ஸுஹம் க்ஷெநுயா ஜெவாநாஜிவி டுஹிதிதி ॥௩௪॥
ததஸ்ரீஹவத்யாஸுவணெகஸூரநஜோநஸூரஜிதூஹவாஹாம் யஜி
ஸஷம்ஹாம் தெநவாடிஹம் கெஸுநீநாம் கரெணைநாஜிதி க்வா
ஊகவஹம் ஸுக்ஷாஜிஜோயபகி ॥ ௩௫॥ யஜி காரணெந வுயிவூம்

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து மகராஜனே! மஹாபாகவதராகிய விதுரர் மைத்திரேயர்
கூறிய பகவானுடைய சரித்திரத்தைக்கேட்டு மிகுந்த ஆனந்தமடைந்தார். 33

புண்ணியமான யசஸுடையவர்களும் கம்பீரமான கீர்த்தியுள்ளவர்களுமா
கிய மற்றவர்களின் சரித்திரத்தினாலும் ஆனந்த முண்டாகிறது. ஸ்ரீவத்ஸம்
என்ற அடையாளமுள்ள பகவானுடைய சரித்திரத்தைக்கேட்டபின் ஆனந்த
முண்டாகுமென்பதற்குக் கேட்கவேண்டுமா? 34

எந்த பகவான், முதலாவதாய்ப்பட்டுத் தன் சரணாவிர்த்தத்தைத் தியானஞ்
செய்யும் கஜ சிரேஷ்டத்தைப் பெண்யானைகள் கடறும்போது விரைவாக ஸங்
கடத்திலிருந்து விடுவித்தனரோ ஸத்தியமுடையவர்களும் மற்றவர்களைச்
சரணமடையாதவர்களுமாகிய மானிடர்களால் சுகமாக ஆராதிக்கத்தக்கவரும்
துஷ்டர்களால் பூசிக்கமுடியாதவருமாகிய அந்த பகவானே, செய்த உபகாரத்தை
அறிந்தவர்களுள் எவன்றான் ஸேவிக்கமாட்டான்: 35-36

ஸ்ரணொதி மாயதூநுமொதெ ஜனொ
விஜுவதெ ஸ ஹவயாடிவி க்ஷணாக் ||

37

வனதூநஹாபுண்ணுமும் பவித்ரம்

யதூம் யஸஸூம் வஜையுராஸிஷாடி |

புரணொதி யாணாம் யுயிஸளயபுவயபுநம்

நாராயணொ2னெ மதிரஜுஸுணாதாடி ||

38

உதி ஸ்ரீஜாமவதெ துதீயவஸுஸு

ஹிரணாக்ஷவயொநாமெ2கொநவிம்ஸொயூரயம் ||

ரணாதிநா ஸுகுரார-புவஸு || ௩௭ || வனததிதி || வனதஜரெவி-புக்ர-பிதம்
ஸுண்தாம் கனெஸ்ரீ நாராயணொமதிபுவதி ஜஹாபுண்ணு ஸும-பாதிமல
பு-டி-கலம்-பவித்ரம் கதிஸபெநஸூபிடி-யதூம்-யநாவஹாயஸஸூ-கீ-தி-பு-கரம்
சூய-ஷஸூ சூஸிஷாம்-பவ-ஷஸூ-நம் பரி-தூ-ணம்-வா புரணாநாதி-பி-
யாணாம்-பவ-ஷம்-கம்-மெ-ஹ-நு-ப || ௩௮ || உதிவாவாய-பு-பி-வி-காயாம் வனகொந
விம்ஸாயூர-பவ-ஷா-பவ-ஷா.

எந்தமானிடன் காரணத்தால் வராகவடிவங்கொண்ட பகவானுடைய மிக
வும் வியக்கத்தக்க ஹிரண்யாக்ஷவத ரூபமான விளைபாட்டைக் கேட்கிறேனா
கொண்டாடுகிறேனா அந்தமானிடன் ஓர் க்ஷணத்தில் பிரம்மகத்தி தோஷத்தி
லின்றும் விடுபடுகிறான்.

37

ஓ அரசனே ! மஹாபுண்யமானதும் மிகவும் பரிசுத்தமுமான பொருளைக்
கொடுப்பதும் கீர்த்தியை யுண்டு பண்ணுவதும் ஆயுள் மங்களங்கள் பிராணன்
கள் இந்திரியங்கள் இவைகளுக்கு ஸ்தானமாகியதும் யுத்தத்தில் செளரியத்
தை விருத்திபண்ணக்கூடியதுமாகிய இந்தச் சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்கட்குக்
கடைசியில் நாராயணன் கதியாகிறான்.

38

ஹிரண்யாக்ஷ வதத்தைக் கூறும்.

19—வது அத்தியாயம்.

மு ற் றி ற்று.

விம்ஸாயுயபூரஹ் ||

|| ஸளமகஃ ||

உவீம் ப்ரதிஷ்டாஸ்யாஸ்ய ஸளதெ ஸாயம்ஸாவொ உமஃ |
 காந்யூததிஷ்டாராணீராமாயாவரஜநநாடி || 1
 க்ஷதா உஹாமவதஃ க்ருஷ்ணெஸுக்ரானிகஸுஹுக் |
 யஸ்தாஜாபுஜம் க்ருஷ்ணெ ஸாவதஸவவாநிதி || 2
 ஸெவபாயநாடிநவதொ உஹசெவ தஸு ஷெஹஜஃ |
 ஸவபாதநாஸூதஃ க்ருஷ்ணெ தூராஸ்யாஸ்ய நுபுத || 3
 கீதஸ்யுஷ்ணெநெத்யம் விரஜாஸ்யஸ்யுஸெவயா |
 உவமஜு கஸாவதஃ சூவீநக்சவவிதூ || 4

ஸோ|| விம்ஸவராஹஜநாடிபுவயாநாடியாதிதஸ்தெபூநுஸ்யபுதெ
 வதூஸ்யம் ப்ரஸுதம்ஸெநாம் உவீரீதி ப்ரதிஷ்டாம் ஸாயம் ஸ்யாஸ்ய
 ப்ராப்ய! ஸளதெஸுதஸு ரொஹெஷ்டெஸ்யுபுத ஸவரம் ஸவபாஹம்
 ஜநயெஷ்டெஷ்டாம் ஸஸுரெஸீநாமாம் ராமாய நிமாயகாநிவிஜாராணி
 க்ருதவாந ஸவபாஹம் ப்ராணிநஃ கெஸுவாமெயஃ ஸுஷ்வாநித்யுதஃ||
 க || விஜுரெஸெத்யஸம்வாஷெநெவ வநதகஜ்ஜாஸ்யதஹி தஸெவ
 ஸம்வாஷம் ப்ரஷ்டுரோஹ வம்வஹி: க்ஷதெதிஸீ க்ருஷ்ணெஸுக்ரானிகெஹதஃ
 யஹி ஷுபெயாநாடிநவதெஸுஸுஹிதம் ஸுஜ்யபுதராஷ்டம் ஸவவாந
 க்ருதாவராய ஹி ஹெதொ: ஸீக்ருஷ்ணெதூநாடிநாடி யஸ்தாஜா ||
 உ||ஸெவபாயநாடிதி || ஸநவஃ ஸந்யுதம் உஹகெவெஹிநி || ந || கிரீதி ||
 கஸாவதெது மமாநாநெயதிஸ்யுபுஷ்டம் || ச || கிஷ்டிதிஸெதூஹ

20—வது அத்தியாயம்.

சௌனகமுனிவர் வினவுகிறார்.

ஓ ஸூதபௌராணிகரே! ஸ்வாயம்புவமனு பூமியை ஸ்தானமாக அடைந்து
 கீழான ஜன்மமுடையவர்களை ஸிருஷ்டிசெய்ய எந்த உபாயங்களைக் கொண்டார்?

புத்திரர்களாகிய தர்யோதனன் முதலியவர்களுடன் கூடிய முத்தவராகிய
 திருதராஷ்டிரரை கிருஷ்ணனிடம் அபராதம் செய்தவரென்று எவர் தியாகம்
 செய்தாரோ அந்த மஹா பாகவதரும் முகுந்தருக்கு முக்கிய ஸுஹிருத்தும்
 மஹிமையில் வியாஸமுனிவருக்குக் குறைவில்லாதவரும் அந்த வியாஸரின் குமா
 ரரும் எந்தவிதத்திலும் ஸ்ரீகோபாலனை ஆசிரயித்தவரும் அந்தவாஸு தேவரி
 டம் பக்தியுடையவர்களை அநுசரித்தவரும் தீர்த்தங்களை ஸேவித்ததால்தேரஷ
 மில்லாதவருமாகிய விதூரர் கங்கையின் தவாரத்தில் இருப்பவரும், தத்வமறிந்த
 வர்களுக்குட் சிறந்தவருமாகிய மைத்ரேயரை அடைந்து என்ன கேள்வி
 கேட்டார்?

தயொஸஸ்வதொஸஸுத ப்ரவ்ரதாஸுஜமா கயா : |
 சூரொ மாமா ஸவாவஸுஜா ஹரெ : வாஜாஸுஜாஸு யா : || 5
 தாநகீதய ஸுநெ கீதகொநாநககடிண : |
 ரஸஜு கொநு துரெஸுத ஹரிஜீயாஜுதம் விவநு || 6
 ஸவஜுஸு வா : ப்ரவ்ர ஜீவிலிநெடிஸாயநெ : |
 ஸவதூவிதயாஸுத நாஸுஸுதயதாஜிதி || 7
 || ஸ்ரீ ஸுக் : ||

ஹரெயபுதகெநாஸுதநாஸுஜாயயா

நிஸஜு மொஸுஜாஸுநம் ரஸாதமா : |

ஸ்ரீ மா ஸிரணாஸுதகடிவஜுதா ஹதம்

ஸுஜாதஹகெடித ஜாநிஜாஸு ஹாத : || 8

தயொஸஸிதி கயஸு : கயா : ஹெஸுத, ப்ரவ்ரதா : || 9 || தாஜிதி || கீத
 துதாநகீதகொநாஸுஜாஸு உபாஸாஸு கடிஸுநியஸு ஸ்ரீ ஹரெ : || 10 || ஸவஜிதி ||
 ஸவஜிதிஸுஸவாஸு உபுஸு வா : ரொஜஹகடிணஸு வுத : நெஜிஸு
 ப்ரநஜாஸுயொபெஷாநெ : | ஸவஜுதம் ஸயுதம் ஜெநாபெநஸு : || 11 ||
 ஹரெஸிதி மொஸுஜாஸுநம் வஸுயொபாஸுநம் ஸ்ரீ மாஹிரணாஸுதவாஸுதயா
 ஹதம் நிஸஜு ஹாத : விஜா : || 12 || ப்ரஜாவதிஸிதியஸுஸுதவாஸுதகடிதாஜிதி ||

ஓ ஸுதரே ! அந்த விதாரும் மைத்ரேயரும் ஸம்வாதம் செய்துகொள்
 ளும். பாது ப்ரவிருத்தித்தனவும், ஹரியின்பாதகமலத்தைச் சார்ந்தனவும் மல
 மில்லாதனவுமாகிய சரித்திரங்கள் ஹரியின் பாதாம்புஜத்தைச் சார்ந்த கங்கா
 ஜலம் போல் பாபங்களைப் போக்கக் கூடியவைகள். 5

கீர்த்தனம் செய்வதற்குரியதும் உதாரமுமான செய்கையையுடைய ஸ்ரீதர
 னது அந்தச் சரித்திரங்களை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். உமக்கு மங்
 கள முண்டாகும். ஸமந்ந்தவனும் ஹரியின் லீலையாகிய அமுதத்தைப் பானம்
 செய்பவனுமாகிய எவன் திருப்தியடைவான்? 6

† இவ்விதம் நைமிசாரண்யத்தில் வாஸம் செய்யும் சிஷிகளால் கேட்கப்
 பட்ட ஸுதபௌரணிகர் பகவானிடம் மனதைச்செலுத்தி அம்முனிவர்களைக்
 குறித்துக்கேட்கலாம் என்று சொல்லுகிறார். 7

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

தமது மாயைபால் வராஹ சரீரம் தரித்த நாராயணன் பாதாளத்திலிருந்து
 பூமியைக்கொண்டுவந்த லீலையையும் அவமதித்த ஹிரண்யாக்ஷனை வதஞ்செய்த
 தையும் கேட்டு ஸந்தோஷமடைந்த விதார் மைத்ரேயமுனிவரிடம் வினவுகிறார்.

॥ விடிபுரம் ॥

புஜாவதிவதிஸ்ரஸூ புஜாஸமெய புஜாவதீந |

കിരോലത മെ ബുദ്ധു വ ബു തിരൂവുകുമാറുവിട || 9

யெ ஶீவாந்யொ விவாநஃ யஸுஸ வ்யாயாஸுவொ ஶநாஃ |

தெவெ ஸ ஹண சூடிஸாதயதெதஹாவயநு || 10

ஸமிதீயா: கிஷ்ஷஜநு ஸதஞ்ஜ உத கடிஸுப |

சுஹொவித்ஹதாவஸு ஐஹ் வஸகஸ்யது || 11

|| ஜெனெத்ரயம் ||

மெடிவெந ஁஁வி-தகெகூண வரெணாநிதிவெண வ |

ஜாதகெக்ஷாலாடி மவதொ ஊறா நாவீடிண குயாக் || 12

விசு ஸ்ர ஹ்நொவாவியொஷணம் || கூ || யஹ்திவநதக ஜிமக சுமாவயந் உதா

ஐயாபாஸா: ||௨|| ஸதிதீபாஹதி ஸதிதீயாஸஹாய-ஃ ஸதஞ்ஞாநாஹாய-ஃ

நடுவகை: சுதேசம் வு ஜாஸமபாதிஷு ஸம்ஹதா: வாஸுராநடுவகை:

ஐஹிமசு||கக||வ ஹா கிரோரஹிததிவ, ஸஸுடிசுநீநு ஸுஷ்வாநித) ௨௧௩௦

வகைம்   வடுவெடிகா   ஸ்ரீவிநாயகா   நெடுவெருதி

சென்னைப் பொதுநலத் துறையின் உதவியுடன் உதரம் ஹிஷ்டி ஈவி-கூத்

கெட்டிண றெடிவெந்ஜீவாடிஷெந்நவரெணவ, சுதுதியிஷ்டாதுரிஹாவாரு

வெண்ண சூநிரிவெண்ணகாயெநெஹதநாஅவஹவதொநிவிபுகாராச ஜாதகெசூ

ஸ்யபூணத்ரபு வ்யாநம் தஸாநஹாநாவீக் தஹக்ம் ஸாக்ஸததக்ரு

வினா எண் 10: கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குரிய பதில்களைக் கொடுக்கப்படுமா? || ௨. ௨௦20

பேறுதலுவி: விதியனாபலலிதூதூதியம் ஸவடிமகுதலனாநிஜாசுபா

[illegible]

விதுரர் வினவுகிறார்.

ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டரே ! ப்ராஜாபதிகளுக்குப் பதியாகிய பிரம்மதேவர்

ப்ரஜைகளை விருஷ்டிக்கும் விஷயத்தில் ப்ரஜாபதிகளை விருஷ்டி செய்து (பிறகு)

எந்தக் காரியத்திற்கு யத்தனித்தார். இதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். தாங்

கள் பகவானுடைய மார்க்கத்தை யறிந்தவர்களல்லவா? 9

மரசி முதலிய அந்தணர்களும் ஸ்வாயம்புவமனுவும் பிரமமதவரின உத
காவால் இந்த ஐகக்கை எவ்விதும் உண்டு பண்ணினார்கள் ? 10

அவர்கள் பத்தினிகளுடன் விருஷ்டத்தார்களா? விருஷ்டசெய்யும் காரி

யங்களில் ஸ்வதந்தரர்களாக இருந்தார்களா? அல்லது எல்லோரும் ஒருவருக்

கொருவர் அபேகையின்றி இந்த ஐக்கத்தை உணர்ப்பண்ணினார்களா? 11

மைத்திரேயா கூறுகிறார்.

ஊக்கமுடியாத (ஜீவர்களின்) அதிருஷ்டத்தாலும் மஹா புருஷனாலும்

காலததா இம் பகவானிடம்நுதி கூத்பம்டைநத முனறு குணத்தனினறும்
மறைக்கண்டாயிற்று.

70

ஸஸஜ்ஜ ஹாயயாவிடிநா வவ்வவவபாணஜெதது |
 தாதிஸ்ர ஜஸ்தாதிஸ்ர தஜொ ஜொஹொ ஜஹதது || 18
 விஸஸஜ்ஜாததுநு காயம் நாஸுநஜ்ஜொஜெயடி |
 ஜஜ்ஜஹுயபுக்ஷரக்ஷாஹி ராதிஃ க்ஷுத்ரஸ்ரஜ்ஜவாடி || 19
 க்ஷுத்ரஸ்ரஜ்ஜவஸுஜ்ஜொஹொ தம் ஜ்ஜொஜ்ஜிஜ்ஜொஹொ |
 ஜா ரக்ஷதெதம் ஜக்ஷயதிததுதவஃ க்ஷுத்ரஜ்ஜிஜ்ஜொஹொ || 20
 ஜெவஸாநாஹ ஸஹிஜொ ஜா ஜா ஜக்ஷத ரக்ஷத |
 சுஹொ ஜெ யக்ஷரக்ஷாஹி புஜா யதியம் வஸுதவிய || 21

புலாபுதிபொயிநீ தபாசுஸுபெஜுத்யுயு: யஸுஸுபிசுதது புலொ
 ரிததுகூகாசு ஜஹாதஜெதி ஜஹொஜொஹஸுரபுபொதுவிவக்ஷபா ஜொஹ
 ஜதி புலபெபொயி || 22 || தஜெவா பபுபெபுதூகா ஸாயாரணாஹஸுஷி
 ஜெநபுஜெ கெநவிஜிபெபெண சுஸாயாரணாஹஸுஷிஜொஹவிஸஸஜெபுதூ
 ஜிநா யாவபுபாபவரிஸஜொஹி தஜிஸுஷு காயம் ராதி ரபுபவம் தத
 ஹவ ஜாதாநிபக்ஷரக்ஷாஹிஜ்ஜஹு: க்ஷுத்ரஜ்ஜொஹுஜ்ஜொஹொயஸுஜொஹொ
 சுதது || 23 || யாஸுஸாதநபுராவிக் தாஜொஹத ஸாதஜிஸுஹவதி
 தூஜி ஸுதிரநுஸுபெயா|| 24 || க்ஷுஜிதி|| 25 || வஸுஷுதாசுவிஸுததா: ஜ்ஜொ
 ஹக்ஷபிதம் யதெதாவபுக்ஷுத்ரஜ்ஜொஹிஜ்ஜொஹொ || 26 || சுத ஹஜெவநுவிதெதி
 க்ஷுபயாஜொஹதெதெதெ கெநுதஜ்ஜக்ஷு ஹக்ஷபதெததுஸுபவநு | ஜக்ஷ
 ஹக்ஷஹநபொரிதிபாது|| 27 || ஜெவஜதிஜெவொஸுஹாஸுவிஜொஹிதஸுப
 ஜொஜொஜக்ஷதநஹக்ஷபத கிந்தாரக்ஷத சுஹொஜெபக்ஷரக்ஷரக்ஷாஹி யதியம்

சதர்முகர் அபுத்தியால் தாமிஸ்ரம், அந்ததாமிஸ்ரம், தமஸ், மோஹம்,
 மஹாதமஸ் இந்த ஐந்து இலக்ஷணங்களைபுடைய அவித்தையை முதலாவது
 விருஷ்டித்தார். 18

பிர்மதேவர் ஸந்தோஷிக்காமல் தமோமயமான தம் (இரவு ரூபமான)
 சரீரத்தை விட்டார். பசியையும் தாகத்தையும் உண்டாக்கக் கூடிய இராத்தி
 ரியை யக்ஷர்களும் இராக்ஷஸர்களும் கிரகித்துக்கொண்டார்கள். 19

பசியாலும் தாகத்தாலும் உபத்திரவமடைந்த அந்த யக்ஷராக்ஷஸர்கள்பிர்ம
 தேவரை விழுங்குவதற்கு ஒடி வந்தார்கள். நாம் பசியாலும் தாகத்தாலும்
 துன்பமுறுவதால் இவரை (சிலர்) இரக்ஷிக்க வேண்டாமென்றும் (சிலர்) இவ
 ரைப் புசியுங்களென்றும் கூறினார்கள். 20

பிர்மதேவர் அந்த யக்ஷராக்ஷஸர்களைப் பார்த்து பயமடைந்து என்னைப்
 புசியாதேயுங்கள் இரக்ஷியுங்கள் என்றார். ஆச்சரியம் * யக்ஷராக்ஷஸர்களாகிய
 நீங்கள் எனக்குப் புத்திரர்களாக உண்டானீர்களல்லவா? 21

* யக்ஷர்கள் இராக்ஷஸர்கள் என்ற இவ்விருவகுப்பில் எவர்கள் புசியுங்கள் என்றார்
 கனோ அவர்கள் யக்ஷர்கள். எவர்கள் இரக்ஷிக்காதேயுங்கள் என்றார்களோ அவர்கள் இராக்ஷ
 ஸர்கள் என்று அறியவேண்டும்.

- டெவதா: ப்ரஹ்யா யா யா டீவ்யநு ப்ரஹ்வதொ2ஸுஜக் |
 தெ2ஹாரிஷுடெ2வயனோ விஸுஷ்டா தா ப்ரஹ்மண: || 22
 டெவொ2டெவாநு ஜவநதஸுஜதி ஸ்ரூதியொயுவாநு |
 த னநம் யொயுவதயா டெ2யுநாயாவிவெபிரெ || 23
 ததொ ஹஸநு ஸ ஹவாநஸுரெ நிரூபத்ருவெ: |
 ஸ்ரீயநாநஸுரஸா த்ருவொலீத: வராவதக் || 24
 ஸ உவப்ரஜ்ஜ வரஃ ப்ரவநாதி2ஹம் ஹரி: |
 ஸநு2 ஹய ஹநாநா2நாரதிவா2த2ஸ2த2 || 25

ரெ 22 ப்ரஜா: ப்ரஹ்மண: ப்ரஹ்வதொ2ஸுஜக்: யக்ஷ
 ரக்ஷாந்விஜாதா உத்யு2: தத்ருவெ2க்ஷயுதி2ருவா: தெயக்ஷா: யெது
 தம் ராரக்ஷதெதி தெராக்ஷஸா உதி டெ2யு வநதஜ்ஜுதியு2மாதிராநவஸம2
 ஸ்ரூயு2வயக்ஷணம் || 26 || டெவதா2தி || ப்ரஹ்யா2வ்யநு டெ2ராதிராநா: யா
 யா2டெவதா: டு2தி2தி: ஸாக்ஷி2ஸாஸா: ப்ரஹ்வத: ப்ரஹ்வதொ2
 ஸுஜக் தெ2டெவா: டெவதா2தி2ஸு2க்ஷநநி2தி2டெ2ராதிராநா2வ்யு2பிரா2த்ரு2விவக்ஷ
 யெதி வு2ஸெ2நப்ர2தி2தி2டி2ஸ: வநவாரக்ஷரக்ஷாந்வி2த்ரு2பிரா2வி2வி2ஜெ2யு
 தெ2ந விஸு2ஷ்டா2த்ரு2கா2ப்ரஹ்மண: டிவஸுர2ருவா2ஸ2தீ2டெ2வயந: க்ரீ2
 யந: ஸஹாரிஷு: ஜி2யு2 || 27 || டெவதா2தி || ஸ2டெவாநி2தி2வ2வி2வா2 ||
 ஸு || ஸ2வி2யநா2டி2ஸு2ரா2ந2ஸு2ஜ2தெ2தி ஸு2தி: ஸ2தி2யொ2யுவா2நு ஸ்ரீ
 ம2வ2டா2நு ஸ2தி2வெ2பிரெ2ப2ரூ2பா: || 28 || தத2தி || வராவதக்2ஸ2வா2ய2த ||
 29 || ஸ2தி || ஹ2தெ2வா2நா2ர2ரு2வ2ராதா2நம் டி2ஸ2ய2தீ2தி தயா ஸ2ஹ்மண
 ப்ரஜ்ஜ || 30 || வா2ஸீ2தி2அ2ஸு2ரா2ப்ர2யி2தி2வா2நு வா2ஸீ2தி || ய2தி2தா2மெ2

பிரமதேவர் காந்தியால் விளங்கும் தேவர்களை முக்கியமாக விருஷ்டித்தார்.
 அந்தத் தேவர்கள் அந்த நான்முகனால் விடப்பட்ட பகல் ரூபமான ப்ரபையை
 விளையாடவேண்டுமென்று கிரகித்தார்கள். 22

பிரமதேவர் ஸ்திரீகளிடம் மிகவும் ஆசைகொண்ட அஸுரர்களை ஜகனத்
 (ஆன்குறி) திவிருந்து விருஷ்டித்தார். அந்த அஸுரர்கள் ஸ்திரீகளிடம் விருப்
 பமுள்ளவர்களாகையால் இந்தப் பிரமதேவரிடம் மைதுனத்திற்கு வந்தார்கள்.

வேட்கமில்லாத அஸுரர்களால் அநுஸரிக்கப்படும் அந்த பகவான்
 ஹாஸ்யம் செய்து கோபமும் பயமுமடைந்து வேகமாக ஓடினார். 24

அந்த நான்முகர் பக்தர்களின் அநுக்கிரகத்திற்காக அவர்களின் இச்சைப்
 படி தரிசனம் கொடுப்பவரும் சரணம் புருந்தவர்களின் துக்கத்தைப் போக்கு
 கிறவரும் வரமளிப்பவருமாகிய ஹரியிடம் வந்து “ஓ பரமாத்மாவே! என்னை
 இரகசிக்கவேண்டும், உம்முடைய உத்தரவால் நான் பிராணிகளை விருஷ்டி செஞ்

வாஹி ஜாம் வரஜாதம் ஹெவெஷெணெநாவஜம் பூஜாஃ |
தா ஹா யவிதம் வாவா உவகூரஜை ஜாம் பூஹா || 26
சுவஜெகஃ கிரு யொகாநாம் கீஷ்டாநாம் கௌநாஸநம் |
சுவஜெவ கௌநாஸநம் வாவாநாவவஜாம் தவ || 27

|| நெஜெகூயஃ ||

ஹெவாஹாயபூஷா காவபூஷா விவிகூயபூஷாநம் |
விஜாநாததநம் வொராஜிதூகொ விஜாஜெஹ ஹ || 28
தாம் கணஜரணாம் ஹாஜாம் ஜெவிஹயொஹநாடி |
காணீ கமாவவிஹவஜுகுஹஹ ஹரொயவடி || 29

யுமெநபஷடியிதம் || 28 || க்விதி || யொகாநாம் ஜநாநாம் தவகநாவஹ
கநாஸிதள வாகுளயெஹெஷாம் || 29 || ஸஜதி || விவிகூஸாஹிதம் கயூத
பூஷாநம் வரவிதஜூநம் யஸு ஸீ ஹரெஃ வொராாம் காஜகஸுராம்ஸதநம்
விஜாஹெதூகூவாநிதிஸெஷஃ உதூகஸுஸ ஹாதாம் தநம் விஜாஜெஹ
ஸவபூத தநதூமொநாஜெதநநொஹாவதூமொவிவகூஜிதஃ ஸுஹணவ
ததூவாவதிரிதிஷ்டவ்யம் || 30 || ஹெவாஹாராதூயொஸ்யிரஹவகஜதி ஸு
தெஃ ஸாவதெந விஸுஷாதநஸூயாதநஸ்யூவஹவஸாவகாரொ
பூகவெஹா சவஸுராஸுராஜிஸகாசு ஸீதம் படாம் || 31 || சதஸூம் ஸயூ
ஜெவஸிபம் கயூயிகா தெ ஸாஜெஹா பூதா உதூஹ தாரிதூஜிநா
கிரிஃ நஹவாரஹாம் கணஜீ வரணாம் ஹெஜெயஸூஸா | ஜெநவிஹயெ
யொஹநெயஸூஸா காணீ கமாவெநவிஹவஜுகுஹம் தெந ஹந்ரொயஃ
கடிதம் யஸூஸா || 32 || சநெநாநெதி சநெநாநெஸெஷெணெந உவஜெ

தேன். ஓ பிரபுவே! பாபமுடைய இந்தப் ப்ரஜைகள் என்னை மைதுனத்தால்
ஆக்ரமிக்க ஸமீபத்தில் வருகிறார்கள். கிலேசமடைந்த ஜனங்களின் க்லேசத்
தைப் போக்குகிறவர்கள் தாங்கள் ஒருவரல்லவா? தங்களுடைய பாதங்களை
அடையாதவர்களுக்கு க்லேசத்தைக் கொடுப்பவரும் தாங்களல்லவா என்றார்.
மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஸந்தேகமின்றிப் பிறரின் மனதை அறியும் திறமையுள்ள அந்த வாஸு
தேவன் இந்தச் சதூர்முகருடைய கிருபணத் தன்மையைக் கவனித்து (காம
தோஷத்தால்) பயங்கரமான உன் * சரீரத்தை விட்டுவிடு என்றார். அந்தச்
சதூர்முகரும் விட்டார். 28

ஓ விதூர! ஓ அந்த ஸந்தியையை (தண்டைகளால்) சத்தம் செய்யும் பாத
கமலங்களுடையவளும் மதத்தால் தளர்ந்த கண்களை உடையவளும் அரை நூல்

* சரீரத்தை விடுவது என்பது அந்தந்த மனதின் பாவனையை விடுவது என்றறிக.

§ பிரமதேவர் காமதோஷத்தால் பயங்கரமான சரீரத்தைவிட்டாரல்லவா? அதுவே
ஸாயங்கால ஸந்தியை யாயிற்று. அந்தச் சமயம் காமத்தின் விருத்திக்கு ஏற்ற சமயம்.

அநெநாநுநெஷுஷெணாதுஜ நிரனாவயொயராடி |
 ஸுநாஸா ஸுநிஜா ஸுநிஹாஸவீயாவதொகநாடி || 30
 மருஹனீ ஸீஸயாதாநம் நீயாறுகவரமிமீடி |
 உவமுஸாஸுரா யடி தாடிஸீம் உஹுஹுயடி || 31
 அநெநாநுநெஷுஷெணா நெய்யடிநெஷுஷெணா அஸுநாவம் வய: |
 உயெகாஸயாநாநாநகாநெவ விஸவடி || 32
 விதகடியனெநா வஹுயா தாம் ஸுயாநம் ப்ரஜாகுதிடி |
 அஸிஸாஸாவு விஸுஹாப்யடிபுஜுநு கும்பெயஸ: || 33
 காவிகஸுநாவி ஸுநெரானிகொ வாயடிநெஷுஷெணா லாதிநி |
 ருவிபுஜுவிணவநெஷுஷெணா டுஹடிமாநெ விவாயஸெ || 34

ஷெடிநெஷுஷெணா உதாநெ நிரனாஸ வபொயராஸ யஸு: ஸுநிஜாம்
 ஸுநிஜாம் ஸுநிஹாஸவீயாவதொகநா யஸு: || 30 || மருஹனீதி ||
 மருஹனீவஸாநெநாபுணாநாம் நீயாநாநகாநாம் வரகுப: ஸுநெரோ
 யஸு: விடிதெ தாம் ஹெபடி விஹு தாடிஸீம்ஸிபம் உவமுஸுக்ஷா || 31 ||
 32 || ஸாநெயா நாம் விவாவநகூபாஹ விதகடியாததி || அஸிஸாஸாவு
 ஸுநிஜா விஸுஹாப்யடிபுஜுநு கும்பெயஸ: || 33 || தெதாம் ப்ரஜா: காவீ
 துதிநி || காவிகாதுகாஸா கஸுநா ஹெநாநிகொவநெ ருவி
 நெஷுஷெணாம் அஸுநாவம் வய: துதீயவஸு: || 34 || தெநதடிஸெபடி

மாயைபால் விளங்கும் பட்டினால் மறைக்கப்பட்ட இடையுடையவளும் ஒன்றுக்
 கொன்று உராய்ந்துகொண்டதால் உன்னதமும் நெருங்கியதுமான ஸ்தனங்களு
 டையவளும் சோபனமான முக்குடையவளும் அழகான பற்களுடையவளும்
 சினேக முள்ள ஹாஸ்யம் லீலையுடைய பார்வை இவைகளுடையவளும் வெட்
 கத்தினால் சரீரத்தை (வஸ்திரத்தின் தலைப்பினால்) மறைத்துக்கொள்ளுகிற
 வளும் கருமையான கேசபரங்களுடையவளும் மகிமை வாய்ந்தவளுமான
 ஸ்திரீயாக எண்ணி அசுரர்கள் மோஹமடைந்தார்கள். 29-31

ரூபமும் ஆச்சரியம்! தைரியமும் ஆச்சரியம்! இவளுடைய புதிதான
 வயதும் ஆச்சரியம்! விருப்பமுடைய நமதுமத்தியில் விருப்பமில்லாதவள்
 போல் செல்லுகிறாள். 32

குத்விதமான புத்தியுடைய அந்த அஸுரர்கள் ஸ்திரீவடிவங்கொண்ட
 அந்த ஸத்தியைபை வெகு விதமாக ஊகித்து அவளை ஸம்மானித்து விச்வாஸத்
 தால் கேட்கிறார்கள். 33

அழகிய பின்பாக முள்ளவளே! நீயா? எவனைச் சார்ந்தவள்? ஒரேகாப
 முள்ளவளே! இங்கு உனக்கு என்ன பிரபோஜனம்? கிரயம் செய்வதற்குரிய
 ரூபமாகிய உயர்ந்த வஸ்துவால் (அந்தக் கொடுக்காததால்) பாக்கெயில்லாத
 எங்களை உபத்திரவப்படுத்துகிறாய். 34

யா வா கா வா சுவஸெயெ ஹிஷ்டா ஸதஸுபநனவ |
உதுமொஷீக்ஷாணாநாநா கநுமகி லயா உந |

35

நெகரு தெ ஜயதி ஸாமிநி வாடிவடி
வ்ருஷா உஹு கரதமெந வதததஜி |
உயு விஷ்டி விபுஹஸுஸநவாரவீத
ஸூனா வ ஹிஷ்டிஸுஸஸிவாஸஉஹு ||

36

உதி ஸாயனம் ஸயுஜஸுஸா ப்ரஜாயதி |
புமொலயனீ ஜஹுஸுஸகா உஹயிவ்ருயி ||

37

நெநவிஸாயஸெ||உச||யெதி||கி||ஜா||தி||க||உ||வ||
ஹிஷ்டிவனா யடி||ஜாதம் யதடிஸுபநநா கி||
நொஷிபுஸா || ௩௫ || க்ஷுவிதவிதாநாவாகு || நெகருதி ||
ஸாமிநிஸாவெ வனகருநஜிபதிநவ்ரிஸவதி யவாநெகரு சுநெகமதி
விவாஸெஷு ஜிபதிஸவெபாதெஷுணவததெ வததததம் உதுவன
கனுகுஸுஹதொஷுஹதொஸுநபொஹாராஜீதம் தவக்யஸுஸயு விஷீ
திஸுஸாஜி ஸூனா ஹிஷ்டிஸுஸஸிவாஸஉஹு ||
கெஸகவாவ வானாநொஸுஸிவா || ஸொஹநகெஸாநிசுபுஜாணா ||
ஸஉஹுஸயாநெதி சுதவாஸுமஹுஸுபுயுணவவதததம்||
ஹிஷ்டிவிஷாடி தாரகாரபவாடிஷி தவிவவகெஸா உதுஹு||
உதி || ப்ரஜெவகருவானீ||வ்ருயி||கி||ஜா||தி||க||உ||வ||

ஓ ஸ்திரீயே ! நீ எவளாயிருந்தாலும் இரு. உன்னுடைய தரிசனம் பாக்கியமாயிற்று. பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் எங்களுடைய மனதை நீ பந்தவிளையாடுவதால் பிளக்கிறது. 35

அசையும் பந்தை அடிக்கடி கையால் அடிக்கும் உன்னுடைய பாதகமலமானது ஓரிடத்தில் ஸ்திரமாக இருக்கவில்லை. சிலாகிப்பதற்குரிய † ஓ ஸ்திரீயே ! பருத்த ஸ்தனபாசங்களால் பயமடைந்த உன் இடையானது சிரமமடைகிறது; பார்வையும் சிரமமுள்ளதாகிறது. அழகான கேசங்கள் நிர்மலமாயிருக்கின்றன. 36

மூடத்தனமுள்ள புத்தியுடைய அஸுரர்கள் ஸ்திரீ போல் நடிப்பதும் ப்ரலோபனம் செய்வதும் ஸாயங்காலத்தைச் சேர்ந்ததுமாகிய ஸந்தியையை ஸ்திரீ எனவெண்ணிக் கிரகித்தார்கள், 37

† அஸ்தமன மடையும் ஸூரியனே அசையும் பந்து. மேகத்தின் விச்சேதமே இடையின் வருத்தம். நகித்திரமே பார்வை. இருளே கேசங்கள் என்றாகிக்க வேண்டும்.

பு ஸஸ்ய லாவமலீரம் ஜிவ னாதாந தாதாந |
காஞ்ஜா ஸஸஜ்ய ஹவாந மஸவடாஸாஸாம் மணாந || 38

விஸஸஜ்ய தநாநாம் வெ ஜெநாநாம் காஞ்சீதீவியாடி |
தவாவ வாடிஃ ப்ரீதூ விஸாவஸுவாரொமஃ || 39

ஸுஷ்ரா ஹதவிஸாவாஸு ஹவாநாததநிணா |
பிஸாவஸொ சூதகெஸாநீக்ஷ வரீயயநிஸா || 40

ஜஸுஸுஸுவிஸுஷ்ராநாம் ஜஸுஸுஸுஸுநாம் பவொ |
நிஸுஸுஸுயவிகெஸொ யயா ஹதெஷு டிஸுஸுதெ || 41

பு ஸஸ்யாதாந தாதாநாதிவநு காஞ்ஜாஸுஸுயெடுணவ ஹவந சூதாவ
பாணாயஸுஸுபடாநம் ஹவாநாபடவிகாரம் ||௩௮|| விஸஸஜெதிஜெ
தாநாதிவகாராபவாம் தவவமயபடாதிமணாம் விஸாவஸு வாரொமஃ
சுஸுஸுயெஷுமணெஷு ||௩௯|| ஸுஸுஷ்ரி சூதமஸுநிணா சூதஸுஸு
ஸுஷ்ராநாஸுநாநா சூதகெஸாநா லீக்ஷமெதெநிஜீவிதவாந ||௪௦|| ஜஸு
ஸுஸுஸு || ஹதிபாணம் விஜெஸுஸுஸுயாவயா தாநிபாம் பவக்ஷதெ||௪௧||
பெநெதி || பெநெதிபவிகெஸொநெஷுதாநா உஸுஷுஸுஸுஸுதம் யஷுபனி
ஸுஸுஸு கவடுனிதம் ஸுதாதிமணம் உஸுஸுஸு வக்ஷதெவவநிஜிஸுஸு

பீரமதேவர் தமக்குத்தாமே முகர்ந்து கொண்டு அபிப்பிராயத்தால் கம்பீர
மாகும்படி ஸௌந்தரியத்தால் மந்தகாசம் செய்து கந்தர்வ கணங்களையும் அப்
ஸர ஸ்திரீகளின் கணங்களையும் விரிஷ்டி செய்தார். 38

காந்தியுடையதும் பிரியமுள்ளதும் சந்திரிகையின் ரூபமுமாகிய அந்த சரீ
ரத்தைத் தியாகம் செய்தார். அந்தச் சரீரத்தை விச்வாவஸு முதலிய அந்த
கணங்களை அன்புடன் கிரஹித்துக்கொண்டார்கள். 39

பகவான் தம்முடைய சோம்பலால் பூதங்களையும் பிசாசங்களையும் விரிஷ்டி
புத்த திசைகளை வஸ்திரமாக உடையவர்களும் (வஸ்திரமில்லாதவர்கள்) அவி
ழ்ந்த கேசமுடையவர்களுமாகிய அவைகளைப் பார்த்துக் கண்களை மூடிக்கொண்
டார். 40

ஓ பீரபுவே! நான்முகனால் விடப்பட்டதும் ஜிரும்பணம் (கொட்டாணி)
என்று பெயருடையதும் நித்திரா ரூபமுமான அந்தச் சரீரத்தை அந்தப் பூத
பிசாசங்கள் கிரஹித்துக் கொண்டன. அந்த நித்திரையால் பூதங்களில் இந்திரி
யங்களின் நடுவுதல் தோன்றுகிறது. அந்த இந்திரியங்களின் நடுவுதலால் எந்த
பூதங்கள் சுத்தியில்லாதவர்களைப் பிரமமுள்ளவர்களாகச் செய்கின்றனவோ
அந்த பூதங்களை உன்மாதங்களென்று கூறுகிறார்கள். 41½

யெநொலிஷ்டாநு யஷ்டயனிதாநுநாடாநு ப்ர வக்ஷதெ |
 ஊஜபூஷணம் உநூநாந சூதூநம் ஹவாநஜஃ || 42

ஸாபூநாநு மணாநு விசூமணாநு வரொக்ஷணாஸுஜதூஸு |
 த சூதூஸமபூக்ஷதாயம் விதரஃ ப்ர திவெஹெ || 43

ஸாயெஸுஸுஸு விதரஸுஸு கவயொ யவிதநதெ |
 ஸிவவிஷ்டாயராமெஸுஸு திரொயாமெந ஸொஹஸுஜஸு || 44

தெஸுஸொஹஹதூதூநதூயபூநாவூஜஸு |
 ஸகிஹராநிம்பூரூஷாஹுஸு ப்ரதூதூநாவுஜஸு || 45

நாமயநாதூநாதூநாதூநாவாஸம் விவொகயநு |
 தெ து தம் ஜமஹுரூபிவக்ஷுதம் யதூரவெஷிநா || 46

காநிஷ்டாநாஹெதூக்ஷெநவூதாஹீநானூதூநாநு தூதூவிபூயூபூதூ
 ஊஜபூஷணம் சுநூபூஷணம் || சஉ || ஸாபூநாநிதி || வரொக்ஷணகஷுஸு
 ரூபிவெண சூதூநஸுமெபூயஸூதூ||சஹ||ஸாயெஸுஸுஸு தி||யசு யெநகாயெந
 ஸம்பூ ஹநகூநிதிதெநகவயஃ சுபூகொவிஹாஸாயெஸுஸு விதூஸுஸுவிதூ
 ரூபிவெஸு விதூநதெ ஸூயாஹிநாஹஸூகஸுஸுஸுதூதி திரொயாமெநாஹு
 ஸூக்ஷெந ||சச|| தெஸுஸுதி || தபூஸூதூநாஸகிம் ப்ரதூதூநா ப்ரதி
 ஸிம்பெந || சரு || நாமபநிதி | சூதூநாவாஸபூதிஸிம்பம் சூதூநா சூதூநம்
 நாமெநாஹிபூதிஸிம்பஸிபூதூ ஸூநாஸு ஸிரஃகவாஹிவெஷா ||சச||

பிரபுவும் பகவானுமாய சதர்முகர் தம்மை அன்னம் புகிப்பவராக நினைத்துப் பரோக்ஷ(கண்ணுக்குத் தெரியாதது)மான ரூபத்தால் ஸாத்ய கணங்களையும் பிதிர்க்கணங்களையும் ஸிருஷ்டி செய்தார். 42½

அந்தப் பிதிர்க்கள் தங்களுக்கேற்பாடான அந்தச் சரீரத்தை அடைந்தார்கள். அந்தச் சரீரத்தின் நிமித்தமாகக் கர்மங்களைச் செய்பவர்கள், ஸாத்யர்களுக்கும் பிதிர்க்களுக்கும் (ஹவ்ய கவ்யங்களை) கொடுக்கிறார்கள். 43½

அந்தக் கமலாஸனர் திரோதான (மறைதல்) சக்தியால் ஸித்தர்களுடைய வித்யாதார்களுடைய ஸிருஷ்டி செய்தார். அவர்களுக்கு அந்தர்த்தானம் என்ற பெயருடைய அற்புதமான தம் சக்தியைக் கொடுத்தார். 44½

அந்தப் பிரபுவானவர் பிரதிபிம்பத்தால் கின்னரர்களையும் கிம்புருஷர்களுடைய ஸிருஷ்டித்தார். தானே தன்னுடைய பிரதிபிம்பத்தைப் பார்த்துக்கொண்டாடினார். 45½

பரமேஷ்டியால் விடப்பட்ட அந்தப் பிரதிபிம்ப ரூபத்தைக் கின்னர கிம்புருஷர்கள் கிரஹித்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் இருவரிருவராகச் சேர்ந்து பிரதிபிம்ப ரூபத்துடன் கூடிய அந்தப் பரமேஷ்டியின் செய்கைகளை வர்ணித்துக் காலையில் கானம் செய்கிறார்கள். 46½

பிமூநீஸூபிய மாயனவெவொஷவி கடுவி: |

பெ.வெந வெ வெ லொமவதா ஸயாமொ வஹுலினியா || 47

ஸமெழுநுபவிதெ கெராயாஹுஸுஜபு ஹ தவபு: |

யெ2லீயனாரபு: கெஸா ஸஹயஸெ2ம ஜஜீரெ || 48

ஸவபு: ப்ருஸவபு: சூரிரா நாமா லொமொராகுராரா: |

ஸசூதாநம் உநுராம: க்ருதகூதூவிவாதலதி: || 49

ததா உநுநு ஸஸஜபு:கெ உநலொ மொகலாவநாநு |

கெஸுலொவூஸுஜகீயம் வுரம் வுரூஷாதந: || 50

பிமூநீஸூபியெதி || சுதவவதூஷாநம் பிமூலாரெந நிதூபிமூநீ

லாவ: தூபூகிஸிவரூபம் கடுவி: தூராகூராமுணபுநெ:

லொம: ஸுலொமொலீஸாரம் வாஹிபுஸாரவதாபெவெந || ௪௭ || ஸமபு

நதி சுநுவவிதெவூபிபிபூபெதலொமொராயாபிபு: கடுபு: ஸபு

ஷாசு பெஹாசு யெ கெஸா: சுலீயன ப்ருபு:தா: தெ ஸஹயொஜாதா: ||

௪௮|| ஸவபு:உதி ப்ருஸவபு:த: வாஹிபு:கூமலெநெ: ப்ருபு:த: சுபுஷா

தூபு: ஸுதவவ ஸமாநவநீதி நாமா: சுதிவெமவந உதூபு: லொம

வதொஜாதகூபூலொமெநவெநெந உலீபுவிஸீணபு: கலாரா யெஷாம் ஸ

வெபு:ததொய்யொமா:தூராரா: தெஷாம்வாவானூஜாதிலொபு:ஸவபு:விபா

னெபு:விபா: யஹிபு:லொமொவூசு||௪௯|| தபெதி|| ததாபிமூநு ஸஸஜபு

கெஸுலொபு: வுரூஷாகாரம் வுரூஷா ஹ வுஸுஜிசு டிபு || ௫௦ || தாநிதி

கெஸுலொபு: வுரூஷாகாரம் வுரூஷா ஹ வுஸுஜிசு டிபு || ௫௦ || தாநிதி

விஸ்தாரமுள்ள சரீரத்துடன் வெகு கவலைகொண்டு பத்மாஸனர் சயனம் செய்துகொண்டார். விருஷ்டியானது விருத்தியடையாததால் கோபங்கொண்டு அந்தச் சரீரத்தைவிட்டார். 47

ஓ விதர ! இந்தச் சரீரத்தினின்று எந்தக் கேசங்கள் நழுவிற்றோ அவை பாம்புகளாயின. அந்தச் சரீரம் சலிக்கும்போது க்ருரமானவைகளும் படத்தால் விஸ்தாரமான கழுத்தை உடையவைகளும் மிகவும் வேகமுள்ளவைகளுமாகிய ஸர்ப்பங்கள் உண்டாயின. 48½

தாமே உண்டானவராகிய அந்தக் கமலாஸனர் தம்மை எப்பொழுது கிருதார்த்தனாக நினைத்தாரோ அப்பொழுது கடைசியில் உலகத்தைப் பரிபாலிப்பவர்களாகிய மனுக்களை மனத்திலிருந்து விருஷ்டித்தார். பிர்மதேவர் அந்த மனுக்களுக்குத் தன்னைச்சார்ந்ததும் புருஷாகாரமுமாகிய தம் சரீரத்தைக்கொடுத்தார். 49-50

வனகவிம்ஸாஸூய பூராரம்ஹம் ||

|| விஷ்ணு ||

- ஸாயம்ஸுவஸூ வ ஜெநாவபுஸம் வரஜஸஜதம் |
கயூதாம் ஹவநு யத்ரு ஜெயுமெநெநயிரெ பூஜாம் || 1
- பிரயத்ருதொதாநபாஜன ஸுதன ஸாயம்ஸுவஸூ வெ |
யயா யஜம் ஜம்மவதஸுவஜீவவதீம் ஜெநீ || 2
- தஸூ வெ ஜஹிதா ஸ ஹநு ஜெவஹதிநிதி ஸுதா |
பத்ரீ பூஜாவதொதா கடிஜஸூ சவயாநவ || 3
- தஸூரம் ஸ வெ ஜஹாயொதீ யுகாயாம் யொமயுகஷெணை |
ஸஸஜக கதியா வீயம் தநே ஸுஸு திஷ்வெ வடி || 4

ஸா || வனகவிம்ஸ தவொவிஷ்ணுதொஷிதெந து விஷ்ணுநா |

கடிஜஸூஜெநாம் பூத்ருவிவாஹவதெநாயுதே ||

ஸாயம்ஸுவஸூகி வநயிரெவநயாம்வகிருரெ||க||பிரயத்ருதெகி||யஜம்ஜெநீம்வ
யயாஜம்மவதம் || ராக்ஷதம் || தநேவஜெகி துதீயே நானுயம் || 2 || தஸூகி ||
தஸூஜெநாம் || 3 || தஸூரி || யொமஸூயுகஷெணையபூஜிவிபயுகாயாங்கதி
யா வீயம் ஸஸஜகபூத்ருநு தூயாஜாவெத்யயம் || 4 || ஸுஸுவிநிதி || ஜெநாம்
கநூராக்ஷதீம் ப்ரஸுதிவிவ ஹயம் வஸூ யயாஹதிநிதிஸஸஜகதவ

21—வது அத்தியாயம்.

விதுரர் வினவுகிறார்.

ஓ பகவானே! சிரேஷ்டமும் ஸம்மதமுமாகிய ஸ்வாயம்புவமனுவின் பரம் பரையைச் சொல்லவேண்டும். அப்பரம்பரையில் பிரஜைகள் ஸ்திரீபுருஷ ஸம் பந்தத்தால் விருத்தியடைந்தார்கள். 1

ஸ்வாயம்புவ மனுவின் மைந்தர்களாகிய ப்ரியவ்ரதர் உத்தானபாதர் இரு வரும் தருமத்தையும் ஏழுதீவுகளுடன் கூடிய பூமியையும் எவ்விதம் இரக்ஷித் தார்கள். 2

தோஷமில்லாத ஓ பிராமணேத்தமரே அந்த மனுவுக்குக் குமாரியாகிய தேவஹுதி என்று பிரஸித்தியடைந்த ஸ்திரீ, கர்த்தமர் என்ற பிரஜாபதிக்குப் பத்தினி என்று தாங்கள் சொன்னீர்கள். 3

மஹாயோகியாகிய அந்த கர்த்தமர் யோக லக்ஷணங்களுடன் கூடிய அந்த தேவஹுதியிடம் எவ்வளவு புத்திரர்களை உண்டுபண்ணினார்? இதைக் கேட்க விருப்பமுள்ள எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 4

வந்த விரஜகோலம் விதவஜோ துயஸ் ஜட |
வியூநீயாறுகொதவகாஸம் விரஜாம்பாடி ||

9

கிரீடீநம் கூணா யீநம் ஸம்பவகு மதாயாடி |
ஸூதொதுயசு வநகம் உநஸுஸுபுவிதேகக்ஷணடி ||

10

விநுஸு வரணாஹொஜேவஸெஸெ மரூததம் |
புஷ்பாபெவவவிதம் வக்ஷஸூரியம் களஸுலகாஸாடி ||

11

ஜாதஹஷெபாபதநதீயுபா க்ஷிதள யஸுஉநொரயம் |
நீலிபுஷ்பஸுமரணாதிவிவலாவாதா சுதாஜயி ||

12

ராதிவிக்ஷிதெ விதாநாம் பதாநாம் உதுமாநாம்பஸுமஸுதம் ஸூபா:
நீலாஸுபெ சுதகா: தெஷாஹாதுவகாஸுபஸு||க||கிரீடீநதீதி||ஸூதொ
தமசுபநகம் யஸு உநஸுஸுபு உநஸுஸுநாம்புநகம்ஸூதம் ஸாஸுணம்
யஸு ||ய|| விநுஸுதி || வக்ஷஸூரி யபுஸுளஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஜாதெதிபுதிஸு
உநொயஸு || கட || ஸூ || ஸூபுயம் || கூபுதெவரபாநாம்புமநுஸு
காஸு || தயாவிசுபணம் பாநாம்புஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஹஷெபு ஹொஸுபு நொஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸு
வாடிபதி யஸு தவஸுபுநம் ஸூஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸு

அந்த கர்த்தமர் தோஷமில்லாதவரும் ஸூரியன் போன்ற காந்தியுடைய
வரும் வெண்டாமரை, உத்பலம், இவைகளாலாய மாஸையணிந்தவரும் அன்பை
உண்டாக்கக்கூடிய நீலவர்ணமான அளகபாரங்களை முக கமலத்திலுடையவரும்
சுத்தமான வஸ்திரமுடுத்தவரும் கிரீடந்தரித்தவரும் குண்டலமணிந்தவரும்
சங்கு சக்ரம் கதை இவைகளைத்தரித்தவரும் ச்வேதோத்பலத்தைவிலாஸமாக
அடைந்தவரும் மனதில் ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணும் மந்தஹாசத்தையும்
பார்வையையு முடையவரும் கருடனுடைய தோள் பிரதேசத்தில் பாத
பத்மத்தை வைத்து ஆகாயமார்க்கத்திலிருப்பவரும் கௌஸ்தபரத்தினத்தைக்
கழுத்திலணிந்தவருமாகிய விஷ்ணுவைப்பார்த்து ஸந்தோஷ முண்டாகி மனோ
ரதத்தை அடைந்து பூமியில் சிரஸால் வணங்கினார். பிரீதியை ஸ்வபாவமாகக்
கொண்ட மனமுடைய கர்த்தமர் அஞ்சலி செய்து, வார்த்தைகளால் ஸ்தோத்
திரமும் செய்கிறார்.

॥ சுடி பூ॥

ஜுஷ்டிஃ வதாஜ்நாவிருஸதநாஸௌ

ஸாஸ்வதியைக் கொண்டு வந்தாள். ஸாஸ்வதியைக் கொண்டு வந்தாள்.

யத்யாநம் ஜநநிநீயம் ஸதி

ராசாஸ்தெ யொறிநொ ருஜயொமா: ||

13

யெ ஶாயயா ஶோஹிதஶெதஶஸஸ

தாடி ரவிதம் லவலிபுபொதது ।

உவாஸதெ காஜயுவாய தெஷாம்

நாவீஸ காஜாநிரயெ஽வி யெஸுஃ ||

14

தயாவி வாஹம் வரிவொழுகாடி

ஸரோதஸீதாம் மூஹதெயதெநுடி |

[illegible]

கார்த்தமர் கூறுகிறார்.

ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்க ஓ ஈச ! பிராணிகள் யாவற்றுக்கும் நிதியாகிய தங்களுடைய தரிசனத்தால் நாங்கள் இப்பொழுது கண்களின் ஸபலத்தன்மையை அடைந்தோம். ஸந்தோஷம் ! தங்களுடைய தர்சனத்தை யோகிகள் யோகத்தைத் திரஸ்காரம் செய்து சிரேஷ்டமான ஜன்மங்களால் விரும்புகிறார்கள்.

12

13

ஓ ஈச ! எவர்கள் நாகத்திலும் இருக்கிறார்களோ எவர்கள் காமங்களின்
லேசத்திற்காக உம்முடைய மாயையால் மோஹமடைந்த மனமுடையவர்களாகி
ஸம்ஸார்க்கடலுக்கு ஓடமாகிய தங்கள் சரணாவிர்த்தத்தை உபாஸிக்கிறார்களோ
அவர்களுக்கு மனோரதங்களையும் கொடுக்கிறீர்கள்.

14

வரஹ்ரம் சவதூணவாடிஸீயா

வீயுஷநியபூவிததெஹயஜூரஃ ||

17

நெவாயுரெஷாஜரஹ்ர லிஸெ

சூயொடிஸாரம் ச்ரிஸதம் ஷஷிபவபு |

ஷணோஜநகஜி யதிநாலி

கராவஸொரதொ ஜதாஜிஷ யாவசு ||

18

சுபிகாரிஸெந ஸஹ சூயொடிஸாரிஸாரஃ கராயஸுதக் ச்ரிஸதம் ஷஷிஸூ
ஹாராசூரணி பவபூரணிபஸு சதஸஸெவிஹகூரமாமாஷஃ ஷபு
தவொநெஸிபொயஸு சுநந்தாஃக்ஷணவாடியம்மாரஃ பசூரணி யஸு பசூ
காராயாராயஸுஸனீதி ச்ரீணிவாதூஜாஸூரமி நாலபொரஸூரணி யஸு
கராவஸொரதஸ்வெமம் வனதெவிபுஸெஷெனெரெவ ஸவதாராதகம்
வசூஸூசூதிதி ஷஷு || ௧௮ || நநுமிரவாயிஜோடாஸீநோம் கியாயஸெ
ஸத்யம் தயாவி ராயபாவிஸுஷூரிகதபூக்ஷாதெவபாயுஜதூஹ வனக

பிரம்ஸ்வருபத்தில் சஞ்சரித்தலுடையதும் †பதின்மூன்று வட்டக்கால்களு
ள்ளதும் ‡மூன்னூற்று அறுபது கணுக்களுடையதும் §ஆறு விளிம்புகளுடைய
தும் ¶கணக்கற்ற பத்ரம் போன்ற முனைகளையுடையதும் *மூன்று ரந்திரங்க
ளுடையதும் தீவிரமான வேகமுடையதுமாகிய தங்களுடைய எந்த கால சக்ர
மானது உலகத்தை இழுத்துக்கொண்டுஒடுகின்றதோ அந்தக்காலசக்ரமானது,
(காமத்தால் அவமதிப்படைந்த) ஜனங்களையும் அந்த ஜனங்களை அநுசரித்த
வர்களாகிய பசுவக் கொப்பானவர்களையும் ஆதரவு செய்யாமல், தங்களுடைய
பாதமாகிய குடைபை ஆசிரயித்தவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் தங்களுடைய
குணங்களின் கீர்த்தனமாகிய () மத்யத்தாலும்[] அமுதத்தாலும் நாசமடைந்த
(பசி தாகம் முதலிய) தேஹதருமங்களுடையவர்களுமாக ஆகிறவர்களின்
ஆபுனை இழுத்துக்கொண்டு போவதாக ஆகிறதில்லை.

17-18

† பதின்மூன்று வட்டக்கால்கள்- அதிக மாசம் உள்பட பதின்மூன்று மாசங்கள்.

‡ மூன்னூற்று அறுபது கணுக்கள்- மூன்னூற்றறுபது எட்டுக்கள்.

§ ஆறுவிளிம்புகள்- ஆறு ருதுக்கள்.

¶ கணக்கற்ற முனைகள்- க்ஷணம் லவம் முதலியவைகள்.

* மூன்று ரந்திரங்கள்- மூன்று சாதூர்மாஸ்யங்கள். இது ஸம்வத்ஸரரூபமான கால
சக்ரம் என்று அறியவும்.

() ஸம்ஸார துக்கத்தை மறக்கும்படி செய்வதால் மத்தியத்தால் என்று
வர்ணித்ததாம்.

[] மூப்பையும் மரணத்தையும் நீக்குவதாலும் ருசியைக்கொடுப்பதாலும் அமுதத்
தால் வர்ணித்ததாம்.

ஊகஸ்யம் யொ ஜமதஸிஸ்யஸ்யா

விதீயயாதக்யுயியொமஜாயயா |

ஸ்யஜஸ்யுடி வாவி வுநமு டஸிஷ்யஸெ
யயொணடநாலிவடவநு ஸஸகிவி: ||

19

நெததடிதாயீஸ வடிஷவெவிதம்

யநாயயா நஸநுஷெ ஹிதஸவிஷ்டடி |

ஹட்வெதநாவெதநாதகம் ஜமகஸ்யஸிஸி வாவிரகஸி வுநமு டஸி
ஷ்யஸெ ஸாஹரஸி ராயாஅரெண ஸ்யஜஸிஸிஸிஅரகொவாடாநககய
நெநஸமடாயதவிகாராணாடி அரஹிதவக்யுகிமதகாவமஜாநிவிடகாரக
ஸுமதிவிரொய: வரிஹு: குதநிஸ்யஸிஸிதெநகசுபாராநாவுய்யுதி:
தயாயஸுமதி: ஸுஹவநஸுஹஸவக்யுகிவடிதொடிவாவாயிவிஷ்ட
தக்யுரிதி சுநயாஸுமதாநிதிதகெவாடாநாயார உவகரணாநிவஸ்ய
நெவெத்யுதம் ஊததெவொணடநாலிடிஷாநெநஸடிபதி ஹெமவநு
உளணடா: நாமளபஸ்யஸ: உளணடநாலி: ததாதிவஸ: ததஸ: தநுரோந:
கீடவிஸெஷ: வுநமு டஸிஷ்யுகி தயாக்ஸிவிஸுசுகிவிஸெவஸுபயுகிவி
விஸெஷணஹிதெ: வக்யுகிவஸுஷகால ஸவடிஷகவஸடிசுகிவ
திவி: ஸ்யஜஸிஸிஸி வுநஸாஹரஸித்யுடி: தஸாஜமதாரணரோஸி-த
கஸ்யுடி: வொகாநெவகாநிகாதிவொகாநநுஸரநு வரிவொகாநெவயிவாந
ஹிதிவாவ: || ௧௯ || யடிவிபாயிக்ஸாத உகெஷ்யா விஷ்டபஸவாடா தம்
நெவஸிதயாவஸுஷிவாபாநுஸாரெண தஸவாடியெதாஹ நெதி ||
ஹெஸ்யீஸ நொஸாகஹஜதாம் ஹித ஸகிஷாரஹிவஹ: ஸவாடிவிஷய
ஸவம் ராயயாதநுஷெவிஸுரயஸிதி யதெதக ததவெவிதம் நவஸி
தயாவஸுஷநுமுஹபாஸுமீணத்யுபாவக்யுணாநநாரெவ ஸவமடாய

ஓ பாகவானே! தாங்கள் ஒருவராயினும் பிரபஞ்சத்தை விருஷ்டிக்க
வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் தங்களிடம் இருப்பதும் தம்மைத்தவிர வேறு
படாததுமாகிய மாயைபைக்கொண்டு தங்களுடைய (ஸத்வம் முதலிய) சக்திக
ளால் சிலந்திப்பூச்சிபோல் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை விருஷ்டி செய்கிறீர்கள். பரி
பாவிக்கிறீர்கள். மறுபடி ஹரிக்கிறீர்கள். 19

ஓ ஈச! எங்களுக்கு சப்தம்முதலிய விஷய ஸுகத்தை மாயையில் விஸ்தா
ரப்படுத்துகிறீர் என்பது தங்களுக்கு இஷ்டமல்ல. ஆச்சரியம்! ஆயினும் † அநுக்

† அநுக்ரஹத்திற்காக இருக்கட்டும் என்பது மூன்று குணங்களைத் தீர்ப்பது முக்க
யமாகையால் பிறகு மோகும் கிடைக்கட்டும் என்பதாம்.

சுநுமு ஸாயாவஸி யநி உயயா
யுஸ்துமுஸூ ஹவாநிமுசுநிதம் ||

20

தம் சவாநுலுதெநாவரதகி யாயு
ஸநாயயாவதிடததொகதனம் |
நநாஜலீசுநா நநநியபாடி
ஸரொஜஜயீயவி காவஷ்டம் ||
|| நெநெசூயம் ||

21

ஐதூவூலீகம் பூணுதொநவ நால
ஸநாவலாஷெ வவஸாஜெதெந |
ஸுபணு பூஷொபரி ரொவநாநம்
பெநெவிதொநீசுநாவிஸூ ஜெயம் ||

22

ஹவஸி தூயுடம் பஹிபுதம் ஜாயபாவரிவினஹ வஸுதூ துஸூயுதஸு
விதூசுநீகொலி ஹவாஹு தஸூ தவஸுடம் பதொஹுதிஜுகிபூரிதூயுடம்
|| 20 || கிதி || தம் சூயம் ஹுதிஜுகி பூயம் நநாரிஜுகிபூரிதூயுடம் ஹதம் சூயம்
ஹுதிஜுகிபூரிதெநவபாதம் கிபாயுடம் கஜெஹவொஹொ யஸிநு ஹொ
பூரிதெஹிதெஹதம் ஸாயநநாயபாவதிடததொகதனம் விஸொவகரணம்
பெந ததஸூகாநெநீநிஷாநெநீநிநீயபாடிஸரொஜயீயஸூ தம் சூயம் சுநீ
யஸிஸகாநெபுஹிஸஜெநவா காரிநு வஷ்டதீதி தயாதம் || 21 || ஐதீதி ||
சூஜெதெந ஸுபகரணம் பெநெவிதொஹுதிஜுகிபூரிதெஹிதெஹதம் விஸூ ஜெயம்
ஸூயம் || 22 || விதிதெஹிதெஹதம் ஹாடிடம் ஹவம் நெ யா ஸஜெயொஜிதம்

ரகத்திற்காக இருக்கட்டும்; ஏனெனில் தாங்கள் விளங்கும் துளவியுடன் மாயை
யால் காணப்படுகிறீரல்லவா?

20.

ஞானத்தால் ஒழிவடைந்த கர்மபலத்தின் போகங்களை உடையவரும் தம்
மாயையால் ப்ரபஞ்சத்தின் உபகரணங்களை இருக்கச் செய்பவரும் நமஸ்கரிப்ப
தற்குரிய பாதாரவிந்தமுடையவரும் அற்பனாகிய ஸகாமனிடம் மனோபீஷ்
டங்களை வர்ஷிப்பவருமாகிய அந்தத் தங்களை நான் அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்
கிறேன்.

21.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு கபடமின்றி ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவரும் கருடன்
மீது ப்ரகாசிப்பவரும் அன்பு மந்தஹாஸம் பார்வை இவைகளால் அசையும் புரு
ஷமுடையவருமாகிய பத்மநாபர் அமுதமான வார்த்தையால் அந்த கர்த்த
மரைப் பார்த்துக் கூறுகிறார்.

22.

॥ ஸ்ரீ ஹைவாநு ॥

வி ிகா தவ வெதூம் வெ வுரெவ ஸையொஜிதடி |
யடியபுராதபுரியெவெவாஹம்வலிபுதம் || 23

ந வெ ஜாத புவெடிம் ஸுராதூஜாயுக்ஷ படிஹபுணடி |
லவலியெஷுதிதாரம் லி ஸம்ஸுயிதாதநாடி || 24

புஜாவதிஸுதஸு பூணாநுவிபுஷாதம்மஹ |
ஸ ஹாவதம் யொயிவஸநு ஸாஸி ஸவாணபுவம் லஹீடி || 25

ஸ வெஹ விபு ராஜவிபுஷிஷு ராதாவிபயா |
சுயாஸுதி ிபுக்ஷுஸா வரஸுயபுகொவிடி || 26

சுதஜாஸிதாவாஹீம் வயஸீம்ஸுணாநிதாடி |
புமயஸீம் வதிநாஸுதநுராவாய தெ புவொ || 27

ஸம்ஸுயிதம் யடியபுவெவாஹம் ஸலிபுதம் || 28 || நெதி || லிஸம்ஸுயிதம்
வனகாஸீகூதம் சுதாவிதம் யெஸெஷாம் யநுபுஹபுணம் க்ஷாபுஸெஷம்
ஸதிதாரம் ஸவபுபாபுஷாநிஷுலம் நஸுயாசு || 29 || புஜாவதீதி || விஷாதம்
ம்மஹம் ஸபாஸாரமக்ஷணாபுஷுபுபாயஸு || 30 || ஸலிதி || ஹ விபு பிஷிஷு
ஸஹ || 31 || 32 || ஸலிஹிதி || யத்யஸுயாம் ஹாபுபாயம் ஸலிஹிதம் ஸலி

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஓ கர்த்தமரே ! எதற்காக நீர் என்னை உம்முடைய கிரமங்களால் பூஜித்
தீரோ உம்முடைய அந்த மனதிலுள்ள அபிப்பிராயத்தை அறிந்து நான் முந்
தியே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். 23.

ஓ பிரஜாபதியே ! என்னிடம் ஒருமைப்பட்ட மனமுடையவர்கள் என்
னைப் பூஜிப்பது என்ற இந்தக் காரியமானது ஒருகாலும் வீணாகாது; உம்மைப்
போன்றவர்களிடம் எந்த விதத்தாலும் வீணாகாது நிச்சயம். 24.

பிரமதேவருக்குக் குமாரரும் ப்ரஸித்தமான நல்ல ஆசாரமுள்ளவரும்
ஸம்ராட்மொகிய மனு என்பவர் பிரமாவர்த்தத்தில் வாசம் செய்து கொண்டு
ஏழுகடலுடன் கூடிய பூமியைப் பரிபாலிக்கிறார். 25.

ஓ பிராம்மணோத்தம ! தருமங்களை அறிந்தவரும் இராஜ சிரேஷ்டருமாகிய
அந்த மனு பட்டமகிஷியாகிய சதருபையுடன் உம்மைப்பார்க்க விரும்பி நானைய
தினம் வரப்போகிறார். 26.

ஓ ப்ரபுவே ! கறுத்த விழியுடையவரும் வயது சீலம் குணங்கள் இவைக
ளுடன் கூடியவரும் கணவனைத் தேடுகிறவருமாகிய கன்னிகையை ஸமான
ராகிய உமக்குக் கொடுக்கப்போகிறார். 27.

ஸரஹிதகெந் ஹரஹயம் யதெத்ரதாந்ரிவதநாநு |

ஸா சவா ஸ்ரஹஹரவவயதெஃ காரஹஸம் ஹஜிஷுதி |

யா த சூகஸ்துதம் வீயதம் நவயா ப்ரஸவிஷுதி ||

28

வீயெபு சவநீயெ ஜீஷய சூயாஸ்யுஜ்ஜஸாதநஃ |

சவா வ ஸஹமநுஷ்டாய நிஷெஸம் உஸதூதஜஃ ||

29

உயீதீகயீதக்யதாஸெஷுதி யாஸெபுதா ஜா ப்ரவதூஸெ |

க்யசவா ஹயம் வ ஜீவெஷம் ஐசவாவஹயதாதவாநு ||

30

உயூதநாநம் ஸஹஜமநிஷுஷுஸூதநி வாவி தாடி |

சவஹம் வ ஸ்ரஹஸகருயா சவநீயெபுண உஹாஜுதெ ||

31

ஸகாரதெநஸூகம் நரவவபதெஃ ராஜகநூலீபதூதநி ஹதம் யா ப்ரஸவி
ஷுதி ஸா ஹஜிஷுதி || 29 || வீயதூதி || வீயெபுப்ரஸதி தாஸுகநூஸம்
சாஸிஸாசூதநம் ப்ரதூத சூபாஸ்யுதி நிஷெஸம் சூஜ்ஜம் உஸதூதஜஸம்
ஸகம் || உக || 30 || தீயதூவாதூ தெந தாநம் வக்ஷுதெ உயீ ஸஜிவித
ஸவதூகதூமஹதூயதூதம் மஹதூஸூ ஹயம் க்யகூ ஸதூஸெஷாஹபதூகூ
|| 31 || 32 || 33 || உயீதூதநம் ஜமஹஸஹவநீவதெ உக்ஷுஸி க்ஷீயெபுண
ஸஹ || 34 || 35 || 36 || 37 || 38 || 39 || 40 || 41 || 42 || 43 || 44 || 45 || 46 || 47 || 48 || 49 || 50 || 51 || 52 || 53 || 54 || 55 || 56 || 57 || 58 || 59 || 60 || 61 || 62 || 63 || 64 || 65 || 66 || 67 || 68 || 69 || 70 || 71 || 72 || 73 || 74 || 75 || 76 || 77 || 78 || 79 || 80 || 81 || 82 || 83 || 84 || 85 || 86 || 87 || 88 || 89 || 90 || 91 || 92 || 93 || 94 || 95 || 96 || 97 || 98 || 99 || 100 ||

ஓ அத்தனாரே! இவ்வளவு வருஷம் வரையில் எந்த ஸ்திரீயிடம் உம்
முடைய மனம் பற்றுக்கொண்டிருந்ததோ இராஜகன்னிகையாகிய அந்த ஸ்திரீ
விரைவாக உம்மை அடையப்போகிறாள். அந்த ஸ்திரீ உம்முடைய விரியத்
தைத் தன்னிடங்கொண்டு ஒன்பது விதமாக அந்த விரியத்தைப் பிரஸவிக்கப்
போகிறாள். உம்முடைய † விரியத்தில் ரிஷிகள் புத்திரர்களை உண்டுபண்ணப்
போகிறார்கள். 28-29.

சுத்தமான ஸத்வமுடைய நீரும் என்னுடைய ஆஞ்ஞையை நன்றாய் அநுஷ்
டானம் செய்து கர்மங்களின் பலன்களெல்லாவற்றையும் என்னிடம் கொடுத்து
என்னை அடையப்போகிறீர். 30.

ஆத்மஞானமுடைய நீர் ஜீவன்களிடம் தயவு வைத்து அபயத்தையும்
கொடுத்து என்னிடம் தங்களையும் உலகத்தையும் ஒன்றாகவும் தங்களிடம்
என்னையும் பார்ப்பீர். 31.

- உதவிஜமணெனவபுஷ்டம் உதலு உரவினா உடு |
உதவவழிபுகடாடொபாபாஹயபதகொகிது || 41
- கடிவவாஜுஹாஸொக கரஹ வகாஹாஸெனெ |
காஹபாஹ காதெஜெஸுததவொதெராமுகுத || 42
- காரணெனெ: வபெவெஹபுஹெனெ: காரரெஜபுகுகுபெ: |
வாரெனெஸுசுவாகெஸு வகொரெவபுதுகுகிது || 43
- தகெயெவ ஹரினெனெ: கெசுரெனெஸுரவிதீவயகாஹெரெ: |
மொவபுஹெஹபுரிவிபுகெசுபுகுகுமொலிவிவபுத || 44
- வ விஸுததீகாபுரபாபிராஜஸுஹாநாம: |
பபுபு உநீபாஸீநம் தவிநு ஹுதஹுதாஸந || 45
- விபெராதாநம் வபுஷா தவஸுபுயுயாஜா விரபு |

விஸு: விநொபொபவிந உதவவழிபுண வனவ நா: தெஷாபொபொபொ
நுதஸுஹுரொபவிந குஹுபனொரீயொதீதா: கொகிதா: யவிந || சக ||
கடிவெதி கடிவாபிவிபுகெசுபுகுகுத || சஉ || காரணெனெரிதி ||
காரணவாபிவி: பகதீமெனெ: வபுயபாஹவதி தயாகுகுகிது || சந || தகெயெதி ||
ஹரிணாபிவிபுகெபெபுகுத தகெசுரபஸுதகார: ஸாவிசுஸுபுகு:
பகெபாபுகுபுகு: ததிஸெஷா: மொபுஷா: ஹரி: வநா: விஹொவா
நாவி: கஸுபுகுபுகு: || சச || வ விஸுதி || ஹுத: ஹுதாஸநம் வ ஹுதாபிரி
பொபொபொபொ தா || சந || விபெராதாநகிதி || உபொபுகுபொபொபொபொ
தெந வபுஷாவிபெராதாநம் தவஸுபுகுத வபுஷாஹுதம் வபுஷணெனெ
கபுகுகுதா கபுகுகுதபுகுத வபுஷா கபுகுகுத தநயவிபுகுகுத தவஸுபுகுத
னெந வ நாகிஷாபெ தவஸாகுபுகுத தபுகுகுபுகுத || சச || பூபூபுகுகிதி ||

நடர்களின் பரபரப்புடையது ஒன்றுக்கொன்று மதமடைந்தகுயில்களுடையது.
கதம்பம் வஞ்சனம் அசோகம் கரஞ்சம் வகுளம் அஸனம் குந்தம் மந்தாரம்
குடஜம் மா இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டது. காரண்டவம் பல்வம் ஹம்ஸம்
குரரம் நீர்க்கோழிகள் ஸாரஸம் சக்ரவாகம் சகோரம் இவைகளால் சுந்தரமாக
இருக்கும். அவ்விதமே மான் வராஹம் சல்பகம் கவயம் யானை கோபுச்சம்
சிங்கம் மார்க்கடம் நகுலம் கஸ்தூரிமிருகம் இவைகள் குழப்பெற்றது.

ஆதிராஜனாகிய மனு, கூடவந்தவர்களுடன் சிறந்த அந்த ஸ்தானத்தில்
பிரவேசித்து அங்கிருப்பவரும் அக்கினியில் ஹோமம் (ஸமிதாதானம்) செய்
பவரும் உக்ரமான யோகமுடைய சரீரத்தால் விளங்குகிறவரும் வெகுகாலம்
செய்த தவத்தால் கிருசராயினும் பகவானுடைய ஸ்நேகமுள்ள கடாசு விசு

நாதிசக்ஷரம் மவதே ஸ்ரீஜாமாவதொகநாக |

தவ்யாஹுதாஜககவாவிபுதிஷ்ஸ்ரவணைநவ ||

46

பூர்ணம் வடிவவாஸாக்ஷ ஜபிதம் வீரவாஸஸத் |

உபஸம்ஸுத்ய ஜிநம் யயாஹுணாஸைக்ஷதத் ||

47

வ்யொடஜமவாயாநம் நடுஷெவம் பூணதம் வாரம் |

ஸவயபுயா பூத்யுஷ்ணாதிநிநாநாரவயா ||

48

முஷீதாஹுணாஸைநம் ஸம்யதம் ஸீணயநு ஜநி |

ஸுநநு மவதாஷெஸித்யாஹுஸக்ஷயா மிரா ||

49

|| கடிபுஜ ||

நடுநம் வாக்யணம் ஷெவஸதாம் ஸாரக்ஷணாய தெ |

வயாய வாவதாம் யதம் ஹஸெஸதிஷிபு வாயிநீ ||

50

பூர்ணமேந்தம் உபஸம்ஸுத்ய ஜீஸவம்ஸகா ஜிநம் ஷெஸெதிவாக்யபு

ஸொகொகெவகிபா ஷஹுதெநெநெத்யுஹுணம் ஜோஸதம்சு கஸம்

ஸுதம் ஷிணிபுதம் யயாஜிநம் ஜிஸுதெ தவசு || சஎ || சுயெதி || உடஜம்

வணபுஸாவாம் பூவம் வாரம் வாக்ஷஜீவெபூணதம் ஸுஸீனிபூஸிநம்ஜி

ஸவயபுபாவகிபா பூத்யுஷ்ணாதிஸுத்யதவாந் || சஅ ' சசு || நடுநத

ஜிதிதெ வாக்யணம் வயபுதம் யஸாக்ஷாநம் || ஜோஸம் ஸீவிஷும பூணதி

ணத்தாலும் சந்திரகலையின் மயமான அமுதம்போன்ற அந்த பகவானுடைய சம்பாஷணையை சர்வணம் செய்ததாலும் கிருசராகாதவரும் உன்னதரும் பத்மதளம் போன்ற நேத்திரமுடையவரும் ஜடைகளைத் தரித்தவரும் மரவுரியுதித்தவரும். ஸம்ஸ்காரமில்லாததனால் மலினமுற்றமாகிய மஹாரத்தினம்போன்றவருமாகிய கர்த்தம முனிவரைப்பார்த்தார். 38-47

பிறகு கர்த்தமர் தன் ஆச்ரமம் வந்தவரும் முன்னால் வணங்கியவரும் அர சனுமாகிய மனுவை ஆசீர்வாதங்களால் கொண்டாடி உசிதமான பூஜையால் ஸத்தாரம் செய்தார். 48.

கர்த்தமர் பூஜையைப் பெற்று விற்றிருப்பவரும் அடக்கமுள்ள வருமாயெ மனுவைத் திருப்தி செய்வித்து பகவானுடைய ஆஞ்ஞையை நினைத்து மதுமான வாக்கினால் சொல்லுகிறார். 49

கர்த்தமர் கூறுகிறார்.

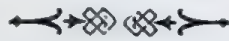
ஓ தேவ! தாங்கள் ஸஞ்சரிப்பது ஸாதகங்களை இடக்கிப்பதற்காகவும அஸாதகங்களை வதை செய்வதற்காகவும் ஏற்படுகிறது; நிச்சயம். ஏனெனின்தாங்கள் பரிபாலனம் செய்யும் விஷ்ணுவின் சக்தியல்லவா? 50

சுமாவீ பூர்த்தேகவா லீர யத்யு சவலீஹாமதஃ |
தெவயம் நிவ்யுலீகெந பூதிவந்நாஹெ ஹநா ||

56

உதி ஸ்ரீ ஐராவதே துதீயஸுக்
உநாமதம் நானெகவிம்ஸொய்யாயம்.

|| நெருகுயம் ||

ஊவராவீஷ்டதாஸெஷமுணககெடாடியொ உமநிடி |
ஸவீ உவ தம் ஸஜாஹவாரதஹவாஹ ||

1

|| உநம் ||

ஸ்ரீஹாஸுஜதஹவதொ யுஷாநாத்வரீஸ்யா |

நிதிதஹகுமெதஃ ஸபாநெநிஸுமெ ||ரு|| சுமாவீதி || நிவ்யுலீகெந ஸஹ
ஷெடண பூதிவந்நாஹெ ஸீகூபெஹெ |ருக||

உதி ஹாவாயுதீவிகாயாம் ஊகவிம்ஸொய்யாயவ்யாஷ்டா.

ஸ்ரீ || அலிம்ஸெகூபாயாடியாஹிஷ்டம் ஹி விஷ்டநா |

உநாமதம் ஹிதாநெவஹகுதிதிதஹவணபுதெ ||

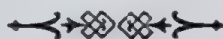
ஊவரீதி ஊவராவீஷ்டதஃ சுஸெஷாணாம் முணாம் கெடணாம் உத்யம் உத
ஷெடாயஸுஸம் ஸஜாஹ உநம் ஸவீ உவஸுசீதிபுருவணாக பூதா
ஷாநஸங்கபாவா தம் உநிஹவாஹ உவாரதம் நிவ்யுலீகெந ||க|| ஶீயாகநா
கூபாவரிணெயெதி || விஜாவயிஷ்டதம் யுஷாநாத்வரீஸ்யா
நெனவ பகுஷெவெயபித உதாஹ ஸாபு அஹாம் ஸஹெதி || சூதம் ||

அவ்விதமானாலும் தங்களைக் கேட்கிறேன்; எதற்காகத் தாங்கள் இங்குவர வேண்டும்? (தெரிவித்தால்) சந்தோஷமுள்ள மனதுடன் அந்த நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம்.

56,

21—வது அத்தியாயம்

முந்நிந்நு.

22—வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பிரகாசிக்கும் குணங்கள் கர்மங்கள் இவையெல்லாவற்றின் பெரு மையைபுடையவரும் ஸம்ராட்டுமாகிய மனுவானவர் வெட்க முடையவர்போல் ஒழிவடைந்திருக்கும் கர்த்தமரைப்பார்த்துக் கூறுகிறார்.

1.

உடித்தலு ஹி காஜலு பூதிவாஹோ ந ஸலுதெ |
சுவி நிஜுகூலம்மலு காஜலு கிம் பூமம் || 12

ய உடித்தலுநாடிது கீநாஸலியாவதெ |
கூதியதெ தடிஸம் ஹீதம் ஜாநஸூவஜீதுயா ஹதம் || 13

சுஹஸ்துஸுரணாவம் விஅநுஅஹாடிபும் ஸஜுடிது |
சுதலுஜுவகுவபூணம் பூதீம் பூதம் மூஹாண ஜெ || 14

|| ஐஹி ||

வாஜஜுவாஜுகாஜொஹஜவஜதா தவாதுஜா |
சுவயொராநுராதிவொஜலாவாஹொ வெவாஹிகொ வியி || 15

காஜலு ஹியாநாஜெவ தலுஸம்
பூதுஸூலஜாஜாயவியள பூதீதம் |

வாடிப் பூதுஸூலாநா||கஉ|| யஜதிகீநாஸம்கூபணம் சுலஜுவயாநாஸாவஜாநெ
சுஹிதியஸு ஸாவயிஸு ஹயபும் ஸ உபகுவபூணம் ஜெபூதாஜயாடிதாம்
|| கச || வாஸிதி || .சுபூதுவெதியெயுவகூதநிஸபகூதயாகஜெஸிதிதி
ஸூதாவநஹகீதுபுடி குடிபுடி ததம் பூவபும் விவாஹாவாசு
ஜுவஜதி வா ||கரு|| காஜஜதி ஹியாஜ்வெசு பூதீதம் மூஹாஜிதெஸு
பூஜாஸூயஹஸம் ஜயாவதூஜாடிவியபூய ஸஜதி ஜெபூபூலிபு ஸயா

பற்றுதல் விட்டவனுமினும் தானே வந்த விஷயத்தைத் திரஸ்காரம் செய்
வது சிலாக்கியமல்ல; பற்றுதலுடையவனுக்குக் கேட்க வேண்டுமா? 12.

எவன் முயற்சியுடையவனை ஆதரிக்காமல் கிருபணனையாசிக்கிறானே அவ
னுடைய கீர்த்தியானது மிகுதியாயினும் நசிக்கிறது. அவமதித்தால் கௌரவ
மும் போய்விடுகிறது. 12.

ஓ வித்வானே! தாங்கள் விவாகம் செய்துகொள்ள முயற்சி யுடையவர்க
ளென்று நான் கேள்விப்பட்டேன். ஆகையால் உபகாரம் செய்யும் தாங்கள்நான்
கொடுக்கும் இக்குமாரியை கிரஹித்துக்கொள்ளுங்கள். 14

கர்த்தம ரிஷி கூறுகிறார்.

நல்லது! நான் விவாகம் செய்து கொள்ள விரும்பமுள்ளவன் உன் குமா
ரியோ ஸாவதானமுடையவன்; எங்களிருவருக்கும் இந்த விவாக விதியானது
உசிதமும் முக்கியமுமானது தான். 15

ஓ ராஜனே! வேதவிதியில் பிரதித்தியுள்ள மனோரதமானது உன்டா
கட்டும். தன்னுடைய கார்த்தியால் (ஆபரணம் முதலியவைகளாலுண்டான) சோ

சுதொ ஹிஷெஷு வையெந வாய்
 யாவதெஜொ விஸ்யாடிதநெநெ |
 சுதொ யெயுந வாரணெஸ்ஸெயுந
 ஸுகெபுராதாந வஹெநெ விஹிஸ்ஸாந || 19

யதொ஽ஹவசிஸூதி஽ம் விவித்ரும்
ஸம்ஸூரவூதெ யத்ரு உவாவதிஷுக் |
புஜாவதீநாம் வதிரௌஷ ஊஷம்
வரம் புராணம் ஹவாநநஞஃ ||

ஸ உ^ய யந^வ நிய^க ஷெவாஸலாஷ
சூ^வ வீ^த து^வ வீ^த ராவிந்நாலடி |
யியொவ^ய ஹ^ன னு வி^த சொ^வ லி^த தொ
உ^ப வெ^க தொ ம^ம ஸெ^வ ஷை^{தி} து^ர || 21

உதி || ஹஜிஷெ ஸீக்ரிஷெ யாவடிவதெத்ராத்திஸாவடிஹுஸ்யும்தத்
 பரம்ஸந்ராஸஉதி ஹாஷாஸநிஸ்யைம் தம்ஸையதெவாஹ யாவடிதநொஜி
 தெஜொஹுஸிஸ்யாசு ய அர ஜோதநொஷெஹாசு'யும்ததெஜொவீயம்
 ஸிஸ்யாடிதி || சதம் பரம் பாரஜிஹுஸ்யு ஜோநம் தவ்ரிநுபுராநுஸும்துந
 ஸ்ரீவிஷுநா ஸாக்ஷாதகஷெடுணொதூந் கவிஹிஸுந்ஹிம்ஸாரஹிதாந்
 ஸஜாந்ந் வஹுபயாஹவதெவஜநுஷெயாந்நு || கக் || நநம் தவ விதம்
 ப்ரஜாவதெதராஜா ஸுஷ்டாவெவ நஸந்ராவெ தத்ராஹயதஹி ஸஸ்யா
 ப்ரதெப்ரஹய்யாஸ்யதிவா வெகி ஹவாயெடு பீணத்யாவாகரணாநஹரம்
 ஸந்ராஸ ஹவ ஜோடிஸாநாம் ஹவதெதாகுதத்யுயம் || ௨ || ஸஉதி ஹெஉயு

ஆகையால் இந்த தேவஹுதி என்னுடைய தேகத்திலிருந்து (நமுவிய) தேஜஸ்ஸை (கர்ப்பத்தை) எப்பொழுது தரிக்கிறாளோ அதுவரையில் என்ற ஸந்தேகத்தால் இந்த பதிவிரதையை நான் அடைகிறேன். பிறகு ஞானத்தை முக்கியமாகக்கொண்டனவும் நாராயண மூர்த்தியால் நன்றாய்ச் சொல்லப்படன வும் ஹிம்சை இல்லாதனவுமாகிய தருமங்களை வெகுவாக (அனுஷ்டிக்க) எண்ணுகிறேன்.

19.

எந்த பகவானிடம் விசித்ரமான இந்த பிரபஞ்சம் உண்டாயிற்றோ, எவரிடம் நிலைபெற்றதோ, பிரளயத்தையும் அடையப்போகிறதோ, அந்தபிரஜாபதிகளுக்குப்பதியும் மஹிமை வாய்ந்தவரும் அநந்தருமாகிய வாசுதேவர் எனக்குப் பிரமாணமாவார்.

20

ஓ விதூ! அந்த கர்த்தமர் இவைகளையே கூறினார். பத்மநாபனை மனதால் நினைந்து பேசாமலுயிருந்தார். ஹாஸ்யத்தால்விளங்கும் முகத்தால் தேவஹூதி யின் மனதில் அன்புண்டாகும்படி செய்தார்.

கூஉஸஹிதாயாம் உஹ்யொஸுரொயஸொஃ சொஹநததபொஃ || ௨௭ || திதி ||
 சுவிபெ துஜாக்ஷா ஸ்ரஹாவதடாஷெஸாக்ஷ வ்ரஜாவதிவ்ரதுவஜிஸுஃ ||
 ௨௮ || கொஸளஸ்ரஹாவத ஃ உதுவெக்ஷாயாரோஹஸஹி-ஷ்ஷதீகியதுவஹி-
 ஷ்ஷதீநாபெர்நீதி ஸாவிகுதயதயஜ்ஜஸு யஜ்ஜவராஹஸுரொரோணிநுவ
 தந்நீகியதெதுகிஸவதுதஸம்ஸயுதெ || ௨௯ || வஹி-ஷ்ஷதீநாபெகிநிராக்ஷ
 ஸ்வாவந் ப்ரஸஜாஷெஸஸு ஸெஸுஷ்ஷரோஹ ஆஹ்நா கம்ஸெகி கம்ஸாஃ
 காமாஸாஸாவந் 'ஸஸுக் நித்யம் ஹரிதம்வெபாவநெபாவெஷாந்யெயபதுஜ
 ஸ்ரந்ராக்ஷஸாபீந் பராவாஸு பராவஹம் நீக்ஷ யஜ்ஜவிஷ்ணு || ௩௦ || கம்ஸெகி ||
 யதஉதிக்யது சுயஜிசு ஸ்வம்ஸூநம் மஸெதிதந்நுவ துயாநம் மஸுவாந்
 ஸந்நித்யபு-யதெதாமஸுவாந் தம்யஜ்ஜவாஸுஷிதிவா ஸ்ரபாஷிவிஹிதிஃ
 ஸெஸுஷா தத்ராவி தக்ஷூநம் ஸெஸுஷித்யுக்ஷம் ஹதி || ௩௧ || ப்ரஸுத

அந்தப் பிரம்மாவர்த்தத்தில் ஸகல ஸம்பத்துக்களும் நிறைந்த பர்ஹிஷ் மதி என்ற நகரம் இருக்கிறது. அந்த பர்ஹிஷ்மதியில் யஞ்ஞவாஹருபியாகிய விஷ்ணு சரீரத்தைச் சிலிர்க்கும்போது ரோமங்கள் விழுந்தன. அந்த ரோமங் களே பச்சை நிறமுடைய தர்ப்பைகளாகவும் நாணல்களாகவும் ஆயின. அந்த தர்ப்பைகளாலும் நாணல்களாலும் முனிவர்கள் யாகத்தைக் கெடுக்கும் இராக்ஷ ஸர்களை அவமதித்து விஷ்ணுவைப் பூஜித்தார்கள். பகவானாகிய மனு பூமியின் ஸ்தானத்தை அடைய வேண்டுமென்று அந்த தர்ப்பைகள் நாணல்கள் மயமான பர்ஹிஸஸைப் பரப்பி யஞ்ஞபுருஷனைப் பூசிட்டார்.

29-31.

வஹிபுஷுதீம் நாஜ வுரீம் யாம் நிவிபுஸ்ய ஸஜாவஸக |
தஸ்யாம் ப்ருவிஷெஷாவநம் தாவத்யவிநாஸநம் || 32

ஸஹாயபுஷ்புஜம் காஜாநு வுஹுஜெந்நாவிரொயதம் |
ஸம்நீயபாநஸதீதிபுஷ்புஷ்டீகெஸுரமாயகெகம் ||
ப்ருக்யுஷெஷுநுஸவகெந ஹஜா ஸுணுநு ஹரெஃ கயாஃ || 33

நிஷாநம் யொமஜாயாஸு உநிம் ஸாயம்ஹவம் உநாநம் |
யமா ஸம்ஸயிதும் ஹொமா நஸெகூஹபுவத்பு || 34

சுபாதயாஜாஸஸுரஸநு யாஜாஸுரஸாயாவநாஃ |
ஸுணுதொ யுராயதொ விஷொஃ குவபுதொ ஸுவதஃ கயாஃ || 35

ஜாஹ வஹிபுஷுதீதி யாம்வஹிபுஷுதீம்நாஜவுரீம் ஸஜாவஸக வபுவபு
யயாஸ்யாஜுஷிதம் தஸ்யாம் நிவிபுஸ்யஹநவ் விஷுஷுந் ஹொமாந் வுஹுஜ
ஹத்யுதரெணாநயம் || ௩௨ || ஸஹாயபுஷ்பு | சுநெஷுஷாம் யஜுஜீநாஜிவிரொ
பெந ப்ருக்யுஷெஷு உஷஸு ஸம்நீயபாநாஸதீதிபுபுஷுஸு தயாவி
ஸயம்ஸ்ரீஹரெரெவ கயாஃஸுணுநு காஜாந் ஹொமாந் வுஹுஜெ || ௩௩ ||
நிஷாநதிதி | பொமஜாயாஸுவிவிசுஷெஷுரவநாஸுயக யதஃ ஸம்ஸயிதும்
சுவிஸிதும் சுதம் || ௩௪ || சுபாதயாஜாஹதிபாதொயாஜொயஸுபகூஹஸுதஜத
ஸாரம்ஹதி, சுதொதூஷிமளணுயுதூ மதஸாரம் யாதயாஜிதூயுதெ
சுபாதயாஜாஃ சுமதஸாராஃ சூஸந் ஸூனாரம் தஜீயம் உநுநாரம் யாவயநிநயநி
பெயாஜாஃ காலாவயவாஃ குவபுதஃ ஸுவாகெசுரூவநிஸுததம் || ௩௫ || ஸஹதி ||

இந்த மனு எந்த பர்ஹிஷ்மதி என்ற புரத்தில் முன் வாசம் செய்தாரோ
அந்தப் புரியில் பிரவேசித்து மூன்று தாபங்களைப் போக்கும் கிருகத்தை அடை
ந்தார். பத்தினியுடனும் பிரஜைகளுடனும் ஸ்திரீகளுடனுங் கூடிய தேவகாயகர்
களால் காலையில் கானம் செய்யப்பட்டார். சிறந்த கீர்த்தியுடையவராகக் கட்டு
ண்டமனதுடன் ஹரியின் சரித்திரங்களை ச்ரவணம் செய்துகொண்டு மற்றுமு
ள்ள தர்மங்களுக்கு விரோதமின்றிச் சுகங்களை அனுபவித்துவந்தார். 32-33

பரிசுத்தமான போகங்களின் அமைப்புகளில் சிறந்தவரும் பகவானையே
ஸ்தானமாகவடைந்தவரும் முனிவருமாகிய ஸ்வாயம்புவ மனுவை சுகங்கள் ப்ரா
மசமடையும்படி செய்யத்திறமைபற்றனவாயின. 34

விஷ்ணுவின் சரித்திரங்களை ச்ரவணம் செய்பவரும் த்யானிப்பவரும் கீர்
த்தனம் செய்பவருமாகிய அந்தமனுவுக்குத்தன்மன்வந்தரத்தைக்கழிக்கும் கால
ங்கள் ஸாரமுள்ளன வாகஆயின. 35

ஸ வனவம் ஸ்ரானாம் நிக்ஷயமாநாகெகஸூபகிடி |
 வாஸுதேவபுருஷஸ்கேநவரிஸூதமதிசூயஃ || 36
 ஸாஸீரா ஜாநஸா ஹிஷா வெயாலெஸெ யெ வ ஜாநஸாஃ |
 ஹளதிகாஸு கஸம் கெஸா வாயெரநு ஹரிஸம்ஸு யாநு || 37
 யஃ ப்ரெஷ்டா ஜநிஸிஃ ப்ராஹயஜாநாநாவியாநு ஸாஹாநு |
 நுணா வணபாஸு ஜாணாம் வ வஸபுஸூதஹிதஸூதா || 38
 வனதத சூபிராஜஸு ஜெநாஸுரிதஜுத ||
 வணிபுதம் வணபுநீயஸு தடிவதெஜாடியம் ஸுணா || 39
 இதிரீஜா மவதெ துதீயஸுநெ அவிஸொய்யாயஃ ||

வரிஸூதமதிசூயம் ஜாமரணாஹிஸாஸ்காஹிவாயெநஸஃ || 36 || ஸாஸீரா
 உதி | ஹிஷாஃ சூனாரிக்ஷாஃ ஜாநஸாஃ ஸுசூஹவாஃ ஹளதிகாஃ ஸீதொஷாஹி
 ப்ரஹவாஃ வெயாலெஸெ விஜாநா || 37 || தஸுஜோநாதிஸயஜாஹயஉதி நுணாம்
 ஸாயாரணயஜோநா || 38 || வனதஹி | தஸுஜெநாஸுரிதஜுதெவஹூதிஃ தஸு
 உடியம் ப்ரஹவம் ஸுணாதி || 39 || உதி ஹவாடி-ஜீவிகாயாம் அவிஸொய்யாய
 வ்யாவ்யா.

அந்தமனு வாஸுதேவரைப் பற்றிய ப்ரஸங்கத்தால் † மூன்றுகதிகளையும்
 அவமதித்து இம்மாதிரி எழுபத்தொரு புகழ்வரையில் தம்முடைய மன்வந்தர
 த்தைக் கழித்தார். 36

ஓ விதூர ! சரீரத்தைச் சார்ந்தனவும் மனதைப் பற்றியனவும் அந்தரிஷத்
 திலுண்டாகக் கூடியனவும் மானிடர்களால் ஏற்படக் கூடியனவும் பூதங்களால்
 ஸம்பவிக்கக் கூடியனவுமாகிய க்லேசங்கள் நாராயண மூர்த்தியை ஆச்ரயித்தவ
 ர்களை எவ்விதம் துன்பப்படுத்தும் ? 37

ப்ராணிகள் எல்லோருக்கும் ஹிதத்தை எப்போதும் செய்பவராகிய இந்த
 ஸ்வாயம்புவமனு முனிவர்கள் கேட்டுக் கொண்டபடி மானிடர்க ளுடையவும்
 வர்ணாச்ரமங்க ளுடையவும் சுபமான பலஹித தர்மங்களைக் கூறினார். 38

ஆகிராஜனும் வர்ணிப்பதற்குரியவனுமாகிய மனுவின் அற்புதமானஇந்தச்
 சரித்திரத்தை உமக்கு வர்ணித்தேன். அந்தமனுவின் குமாரியாகிய தேவஹூதி
 யின் மஹிமையைக் கேட்கலாம். 39

22—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

† மூன்று கதிகளாவன-ஜாக்ரத் ஸ்வப்னம் ஸுஷுப்தி அல்லது ஸத்வம், ரஜ
 ஸ், தமஸ் என்பனவாம்.

தூயொவிம்ஸாயுராய பூரஹ் ||
|| நெநெசூய ||

விதூஷாஹ் பூஷிதே ஸாயீ வதிவிதிதகொவிதா |
நிதூம் வயபுராக் ஸூதூ ஹவாநீவ ஹம் பூஷா || 1
விஸ்வஹ்நாந்ஸுளவெந மளரவெண டெநவ |
ஸூஸூ துஷயா ஸுளஹ்நெந வாலாபயாஸாயா பூஷா || 2
விஸ்வஜ்ஞ காஹ் ஹம் வ டெஷம் ஹாலையம் டெஷ |
கூஷுதெதூதூந் நிதூம் தெஜீயாஹ்நெதாஷயக் || 3
வ வெ டெவஷிபுயபுஷாஹ் டாநவீ ஹநுபூதா ||
டெஷவாநீயஸு வதூஸாயாஸாநாஹ் ஹாஸிஷு || 4
காமெந ஹியஸா க்ஷாஹ் கஸுதாஹ் பூதவயபுயா |
பூ ஜமஷயா வாலா விஹிதூ க்ஷவயாஸு வீக் || 5

ஸூ || தூயொவிம்ஸ தவொயொமநிதிபுதே ஸவபு ஸவபி |

விநெகாஹ்நெவிதூதயொநீதிதிபுநபூதே ||

விதூஷாரீகி பூஷிதே மநெகூதேஸதி || க || உ || விஸ்வஜ்ஞகி | ஹம்
காவபூம் கவம்நிவிஜாந்ஸுளவெந தெஜீயாஹ்நெதாஷிந் || ௩ || ஹவதிடெஷா
ஹீயஸு டெஷவாநிபுயாஸாயாஸா க்ஷாஹ் டெஷவநிபுயாஸுதாஹ் ஹீயபூதா
யபூ || ௪ || காமெநதி | பூதவயபுயாகஸிபுதாஹ் தூவிஹ்நபஸாகாமெந
கதிஸுஸாரீகிபூதா || ௫ || துஷுததிஸுஹ்நிபு | டெஷவநிபுயாஸுதாஹ்

23—வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இங்கிதமறிவதில் திறமைபுள்ளவனும் பதிவரதையுமாகிய தேவஹுதி தா
ய்தந்தைகள் பிரயாணமானபின்பு உமாதேவிப்ரபுவாகியபரமசிவனுக்குசிஸ்ருஷை
செய்வதுபோல் பதிக்கு ப்ரீதியுடன் எப்போதும் சிஸ்ருஷை செய்தான். 1

ஓ ப்ரபுவே! ஸாவதான முடையவனும் ப்ரயத்தின முள்ளவளுமாகிய தே
வஹுதி காமம் கபடம் த்வேஷம் லோபம் தோஷம் மதம் இவைகளை விட்டு
விச்வாசத்தாலும் மனதின் பரிசுத்தத்தாலும் கௌரவத் தாலும் இந்திரிய
நிக்ரஹத் தாலும் சிஸ்ருஷையாலும் அன்பாலும் மதுரமான வாக்கினாலும் மிகு
தியான தேஜஸ்வாய்ந்த கர்த்தமரை எப்போதும் ஸந்தோஷப் படுத்தினான். 2-3

தேவரிஷிச்ரேஷ்டராகிய அந்தக் கர்த்தமர் (தம்மை) நன்கு அதுஸரித்த
வரும் தைவத்தைவிடப் பெருந்தன்மையுள்ள பர்த்தாவிடம் மிகுதியான மங்க
ளங்களை விரும்புகிறவனும் விருதங்களை அனுஷ்டிப்பதால் மிகவும் வாடியவனும்
மனுவின் குமாரியுமாகிய அந்தத் தேவஹுதியைப் பார்த்துக் கருணை கூர்ந்து
அன்பால் தயங்கும் வாக்கினால் கூறுகிறார். 4-5

|| சுடிபு ||

துவெஷா²ஹே²தவ² பா²நி²நி² பா²நா²யா

ஸ்ர²ஸ்ர² ஸ்ர²யா² வர²யா² வர²யா² வ² ஹ²தூ² |

யொ²ஷெ²ஹி²நா²ய²உ²தீ²வ² ஸு²ஹ²த²ஷெ²ஹொ²

நா²வெ²கூ²தி²தஸ²ஸு²வி²த²ஃ² சு²ஷ²வி²த²ஃ² உ²டி²யெ² ||

6

யெ² ரெ² ஸு²ய²உ²நி²ர²தஸ² தவ²ஸு²யா²

வி²டி²ரா²த²யொ²ம²வி²ஜி²தா² ஹ²வ²த²ஸா²டி² |

தா²நெ²வ² தெ² உ²டி²நு²ஸெ²வ²ந²யா²வ²ரு²கா²நு²

டி²ஷி²ம்² வ² வ²ஸ்ர² வி²த²ரா²ஜ²ஸ²யா²ந²ஸா²கா²நு² ||

7

சு²நெ² வ²ந²ஸ²டி²ம²வ²தொ² ஸு²வ² உ²ஜி²ஜ²ம்²ஸ

வி²ஸு²ஸி²தா²ய²டி²ர²வ²நா²ஃ² கி²ஜ²ரு²க²உ²ஸ² ||

யி²த²ஃ² நா²வெ²கூ²தி² ந²ம²ணி²த²ஃ² ஸு²யெ²ஷா²வி² உ²தெ²வா²ஸ²த²யா²
உ²வெ²கூ²தி²த²ய²டி² || சு² || ய²உ²தி² | த²வ²ஸு²ஸ²யி²ஸு²வி²டி²ரா² உ²வா²ஸ²நா²ய²
தா²ஸு² ய²சு²த²யொ²ம²ஃ² வி²தெ²கா²ஸ்ர²தெ²ந²வி²ஜி²தா²ஃ²ப்ரா²வா²ஃ²ஹ²வ²த²ஸா²டி²ஃ²
ஜி²வி²ஜி²ஃ² ஹொ²ம²ஃ² தா²நெ²வ² தெ² உ²டி²நு²ஸெ²வ²பா² சு²வ²ரு²கா²நு² சு²பா²வி²ஸெ²வ²
பா²ந²யா²வ²ஸீ²க²தா²நு² வ² வ²ஸ்ர² தெ²த²வ² ஜி²வ²யா² டி²ஷி²ம்²வி²த²ரா²ஜி² ய²பா²டி²ஷி²டி²ரா²
டி²சு²ஷி² || ௭ || சு²நு²உ²தி² | சு²நெ²வ²ந²ஸ²டி²ம²ஃ² கி² ந²கி²ஜி²வி² சு²தி²த²ஃ²ஸா²
உ²த²ய²டி²ஃ² த²த²ஹெ²த²ஃ² ஹ²வ²த²ஃ²உ²ரு²க²ஸு²யா²ஸு²ஃ²க²ஸு²யா²ஃ² உ²ஜி²ஜ²ம்²ஸ²
வ²சு²ஸா²வ²ஃ² தெ²ந² வி²ஸு²ஸி²தா²ஃ² சு²டி²டி²ர²வ²நா²ஃ² உ²நொ²ர²யா²ஃ² பெ²ஷ²தெ²

கர்த்தமர் கூறுகிறார் .

ஓ ஸ்திரீயே! மனதிற்கு உயர்வைக் கொடுத்த என்னுடைய சிறந்த சிச்ரு
ஷையாலும் சிலாக்யமான பத்தியாலும் இப்பொழுது நான் ஸந்தோஷ மடை
ந்தேன். எந்தச் சரீரமானது மானிடர்களுக்குமிதவும் ப்ரியமானதோ அந்த உன்
சரீரமானது சிலாக்யமாயினும் நீ என்னிமித்தமாக ஸேவிப்பதற்கு இதைமதிக்க
வில்லை.

. 6

நமக்குரிய தருமத்தை அனுஷ்டானம் செய்த என்னுடைய தவம் ஸமாதி
வித்தை இவைகளிலுள்ள மனதின் ஏகபாவத்தால் கிடைத்த எந்த ஈசனனுக்ர
ஹங்களோ பயமில்லாதனவும் சோகமில்லாதனவுமாகிய அந்த ஸவர்க்க போக
ங்களையே என்னை நீ சிச்ருஷை செய்ததால் அடைந்ததாகப் பார். உனக்குத்
தேவர்களுக்குரிய நேத்திரத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

7

விலாஸி ஸுஞ்சு விஸவாநிஜயஉடுறொஹாநு
பிஷாஹரெடிசுரயிமாநுபவிக்ரியாஸி: ||

8

வனவம் ஸுவாணநவநாவிநயொமநாயா
விடிநா விவக்ஷணநவெக்ஷு மதாயிராவீசு |
ஸம்புஸு யபு ணாயவிஹநயா நிரெஷா
ஸீவாவநொகவிநவஸுவிதாநநாஹ ||

9

|| டெவஹதிகி: ||

ராஜம் வத நிஜவநெஷதடுறொவயொம
நாயாயிவெ சவயி விஹ தடுவெவி ஹத: |

நிஜபடுணவாதிதிவடுதந டுஹுணைதிதயாதாந டுரயிமாநுடுஷா
வாநு நுபாவபரிதிபா: விக்ரிபா: ததடுஜோமவிக்ரிதப: தாஸி: || அ || வனவிகி ||
கலிவாபொமரோயாஸுவிடிஸு ததடுவாஸநா: தாஸுவிவக்ஷணம் நிபுணம்
வனவம் ஸுவாணநவநா விவக்ஷுமதாயிநிபுஸிணாஜாதா ஸம்புஸுயொவிநய:
புணய: பெரு தாஸு வஹநாநுடா தயாமிரா ஸம்புஸுயொவிநய:
யொவநொகஸுந விவஸிசுவிதம் ஜாதஹாஸாநாநம் யஸுஸாஸா சூஹ
ஜமாடி || சு || ராபிதி | வதெதிஹநெஷடிஜிவநெஷடிஜிவநெஷடிஜிவநெஷடி
சுயெடுததவடம் 'ராபி' விலடுவ தசு கஹம் சுவெவிகாநாநி கிணுயவெ
சுபா ஸிபொவிஹிக: ஸதாவடிபாசுஸகூழிதிஹடஸுஹவோசுபயடிகை

பகவானுகிய உருத்ரமருடையபுருவநெரித்தலினால் நமுவும்மனோரதங்களை
உடைய மற்ற ஸுகங்கள் எம்மாத் திரம்? ஒ பரீயே! நீ வித்திபடைந்தாய்; உன்
கைச்சார்ந்த பதிவருதா தர்மத்தாற் பூணமாகக் கூடியனவும் மானிடர்களால்
நங்கள் அரசர்களென் றேற்படுவதா லுண்டாகும் விகாரங்களால் அடையக்
கூடாதனவுமாகிய ஐச்வர்யங்களைப் புசிக்கலாம்.

8

ஸ்திரீயாகிய தேவஹுதி இவ்வாறு சொல்லு கிறவரும் யோகமாயைகள்
யாவற்றிலும் உபாஸனைகளிலும் ஸாமர்த்திய முள்ளவருமாகிய கணவனைப் பார்
த்துக் கவலைபற்ற வளாயினள். இந்தத் தேவஹுதி வெட்க முள்ள பார்வையால்
ப்ரகாசிப்பதும் மந்தஹாஸ முடையது மாகிய முக முள்ளவளாகி வணக்கத்தா
லும் அன்பாலும் தபங்கிய வாக்கினால் சொல்லுகிறாள்.

9

தேவஹுதி கூறுகிறாள்.

ப்ராமண சிரேஷ்டராகிய ஒ பர்த்தாவே! அமோகமான யோகமாயைக்கு
அதிபரும் ப்ரபுவுமாகிய உம்மிடம் இவையாவும் வித்தமானதென்று அறிவேன்,

யஸௌஹஸ்யாயி ஸபயஸ்குடிஸௌஸௌ
ஹுயாடிஸீயஸி மூணபு ஸவஸுதீநாடி ||

10

ததெதுதிசுதூஹஸிசுஷ யயொவபெஸம்
யெநெஷ செ சுஸிபுதொ திரிரம்ஸயாதா |

ஸிபெதுத தெ சுததமொலவயஷிபுதாயா:
தீநஸுதீஸ ஹவநம் ஸபுஸம் விவசுஷ ||

11

ஐத்யுயு: தஸுஜஸீயஸிஸுஷ ஹதபுரிஹெதுஹடுதெ ஸீணாம் புவ
வொ மூணம்: உஹாநு ஸஜாஸவாஹம் மஸீயஸி வத்யுளஸநு ஸதீநாம்தொ
மூணபுவஸ: மூணவிஸாரொஹவதி சுத: வுதொததூபிமூண
விஸாரொஜாதெ வஸூதூகூ ஸவபுஹவசுவிதி லாவ: || 10 || சுமஸம்மாயபு
புயபிதிசுகதபுதாஸம்வாபுபெதூஹ ததெதுதி ஹொம்ஸ ததூசும
ஸம்மெஹி சுதூ ஸாயநம் யயொவபெஸம் காபிஸாஸூநு ஸாரொண உவ
ஸிசுஷ, ஸஜாஸீஸி உவசுஷயெத்யுயு: பெந ஸாயநெந சுஜம்மஹாஜந
வாநாபிநா சுதீவ ராஜுதிஸயா சுஸிபுதொ தீநஸு பிபெஷசுதூபெஹ:
ஸிபெதுத ரதி ஸபியெபூஹவெசு சுயம்ஹடுதாயா: தெ சுயெயெவ சுத:
சுஷாஸித: யொபிநொஹவ: பிநய: தெநயஷிபுதாயா: தசுசுதம்சுநுரடுவம்
ஹவநம் விவசுஷ விதசுய விவாரயெதியாவசு ||கக|| பியாயாஹி || சுவிரஹீ

தங்களால் எந்த ஸந்தேகமானது கூறப்பட்டதோ அந்தச்சரீர சம்பந்த மானது
† ஒருதடவை உண்டாகவேண்டும். கணவன் கிரேஷ்டனாயின் பதிவ்ருதா ஸ்திரீ
களுக்கு அவர்கள் குணங்களின் விஸ்தாரம் ஏற்படுகிறது. 10

ஓ ஈச! அந்தச்சரீர சம்பந்தத் திற்காக காமசாஸ்திரங்கூறியபடி ஸாதனங்
களை ஸம்பாதிக்க வேண்டும்.

உமக்காகக் கோபத்தை யடைந்த மன்மதனால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட என் சரீர
மானது மிகுதியாக க்ரீடிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் க்ருசத்தன்மை
யடைந்திருக்கிறது. தினமாகவும் இருக்கிறது. அந்த ஸாதனங்களால் என்சரீரம்
க்ரீடிக்கத் திறமையுள்ளதாக வேண்டும். ஆகையால் ஸமமான கிருஹத்தையும்
ஏற்படுத்த வேண்டும். 11

† ஒருதடவை என்பது கர்ப்பமுண்டாகும் வரையில் என்பதைக்காட்டுகிறது.

‡ ஸாதனங்களாவன - அப்யங்கஸ்னானம் போஜனம் முதலியன.

|| மெமெகுய: ||

- வி யாயா: வி யஉநிவநு கடிபொ யொமலாவித: |
 விஜாநம் காஜம் கஷத்தவநெய்யுவாவிரலீகரக || 12
- ஸவபுகாஜமும் ஹிவநம் ஸவபுகாதுவஉநித: |
 ஸவபுகபுகுபவயொடிகும் உணிகலம்மெலாபவஸுத: || 13
- ஹிவநாபவஸரணாபெதம் ஸவபுகாமுஸுபாவஹ: |
 பபிகாவி: பதாக்காவிவிபுவிதூவிரயம்குத: || 14
- ஸ்ரமிவிபுவிதூ யாயாவிபுஜம் ஸிஜஸூலம்விவி: |
 ஸகலமுகுஷளகௌஸெயெநகாநாவமெஸுவிபுராஜித: || 15

கரக சூவிஹபாவபாம்பவ || 12 || கடுவவிசிநவநவநி: ஸவெபுகி
 ஸவெபுகி: ரதாஹிஸூநிதம் ஸவபுகபுகாநம் ஸவபுகலம்பகாம் ய உவயய:
 தவநு உபுக: உதரொதராவியபபுவிதகதஉவஸுதம்மொவிதம் || 13 ||
 ஹிவெபுகி: உவஸுரணம் வரிகர: பபிகா: சுப விஸாரா: பபுவஸுவிஸெஷா:
 பதாக்கா: விஸுதா: தாவி: || 14 || ஸுமிரிதி: விவிதூணிபாதுநிபுஷாணி
 யாஸு பிஜம்யயாவதிவவஸிஜை: கடுஜை: ஷபபு யொயாஸாநாவி
 ஸுமி: || 15 || உபர: || உவபுகுபவரிவிரவிதமெலாஷு கஸிபுவி:

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ விதாரே! ப்ரியமுள்ள தேவஹந்தியின் ப்ரியத்தைக் கருதிய கர்த்தமர்
 யோகநிலையி விருந்து இச்சைப்படிசெல்லும்விமானத்தை அப்பொழுதே உண்டு
 பண்ணினார். 12

அந்தவிமானம் மனோரதங்கள் யாவற்றையும் உண்டுபண்ணக் கூடியது. தே
 வர்களுக்குரியது. ரத்னங்கள் யாவற்றாலும் நிறைந்தது. மிகுதியான ஸம்பத்துக்
 களெல்லாவற்றிலும் மேலான அபிவிருத்தி யுடையது. மணிமயமான ஸ்தம்பம்
 பங்களால் விளங்குவது. தேவர்களுக் குரிய வஸ்துக்களுடன் கூடியது. காலங்க
 ளெல்லாவற்றிலும் ஸுகத்தைத் தரக்கூடியது. அகலக்குறை வுள்ளனவும்
 அகலமுள்ளனவுமான விசித்திர வஸ்திராலங்கார முள்ளது. மதுர்மாகச் சத்த
 மிடும் வண்டுகணிறைந்த விசித்ரமான புஷ்பங்களுடைய மாலைகளால் ப்ரகாசிப்
 பது. வெண்பட்டுகளாலும் அனேகவித வஸ்திரங்களாலும் ப்ரகாசமுள்ளது.
 மென்மேலும் அமைந்த கிருஹங்களில் தனித்தனியாகப் போடப்பட்ட படுக்கை
 களாலும் கட்டில்களாலும் வ்யஜனங்களாலும் ஆஸனங்களாலும் மனோஞ்ஞ
 மானது. அங்கங்கு அமைந்த பலவித சிற்பங்களால் ப்ரகாசமுள்ளது. உயர்ந்த
 மாகத ப்ரதேசமும் பவளத்திட்டாணிகளும் முடையது. பவளமயமான நடை
 யால் விளங்குவது. த்வாரங்களில் வஜ்ரமயமான கதவுகளுடையது. இந்திரநீல
 மயமான ப்ராஸாதங்களின் சிகரங்களில் ஸ்வர்ண சூம்பங்களுடையது. வஜ்ரமய

உவயக்ஷுவரி விந்நஸநிரபெஷு வ்யாகக்ஷ்யாகக்ஷி
க்ஷெஷு: சுஸிவாஸி: காரணம் வயக்ஷுவஜநாவஸெநம் || 16

தகு தகு விநிகழிபநாநாஸியோவஸொலிதழ் |
உஹாநாகதஸ்யுரா ஜுஷ்டம் விஜுஷ்வெழிலி: || 17

அாஷ்டு விபூ²உ²பெ²ஹஸூ ஹாதம் வஜ் கவாடவக் |
ஸ்ரிவரொ²விந்²கீ²ரெஷ்² நெ²ஹக²நெ²ரயிஸ்ரி²தக் ||

உஷ்ணம் ஷுக்லம் ராஜா மெஸ்ருவஃ ஜ்விதிஷு நிதிபுநெது: |
ஜம்ஷு விவித்ரு வெவதா மெநஃ ஹா மெஹபுஹபுநெதா ரமெண: ||

ஹம்ஸவாராவதஸூரெதஸூத்ருதத்ரு விகுஜித்யு |
 சுருதி ஜாநநூஜாநெநஸூநயிருஹூவருஹூ உ || 20

விஹாரஸூரந விஸ்ரூபஸம்வெஸப்ரஹ்மணாஜிரெஃ ।
யஸ்யோவஜோஷம் நநிதெவிகுஸூராவநிவாதநஃ ॥ 21

[illegible]

மான சுவர்களில் அமைந்தனவும் கண்ணுள்ளன போன்றதுமாகிய சிறந்த பத்ம ராகங்களால் நிறைந்தது. விசித்ரமான விரிப்பளும் சிறந்த ஸ்வர்ண தோரணங் களும் நிறைந்தது. ஹம்ஸங்களும் மடாப்புறாக்களும் அங்கங்கு கிருத்ரிமங்களாக அமைந்த ஹம்ஸங்களையும் மடாப்புறாக்களையும் தங்களைச் சார்ந்தவைகளெ ன்று கருதி ஏறி இறங்கிச் சத்தமிடும் தன்மையுடையது.

ஸூகத்திற்குக் குறையின்றி அமைந்த கீரீடா ப்ரதேசங்களாலும் சயன கிருஹங்களாலும் போக ஸாதனங்களாலும் கிருஹத்திற்கு வெளியிலுள்ள ப்ரதேசங்களாலும் பிரகாரத்திற்கு வெளியிலுள்ள பிரதேசங்களாலும் அவருக் கும்(கர்த்தமர்) ஆச்சரிபத்தை உண்டு பண்ணுவது போன்றது, 13—21

- ஸாந்திஸ்ரீஹம் துதஸூகீம் நாகிஹிதெந வெதஸா |
 ஸவபுலிதாஸயாவிஜீது: ப்ராவொவததபுஸ்யடி || 22
- நிஜஜாஷிநு ஹுபெலீரூவிஜாநிஜிஜாரூஹ |
 ஸஹம் ஸூககூதம் தீகூபுஜாஸிஷாம் யாவகம் துணாடி || 23
- ஸாததூ தபுஸஸாபாய வவ: காவமுயெகூணா |
 ஸரஜம் ஸிஸுதீவாஸொ வெணீஹிதாஸுஜெயபுஜாநு || 24
- கூஹம் வ உயுவபெஹ வம்ஹம் ஸஸமுஸூநடி |
 சூவிவெஸ ஸாஸூதூஸூரஸூவஜயாஸயடி || 25
- ஸாஸூஸூரஸி வெஸூஸூரஸூதாநி ஸகநூகா: |
 ஸவபு: கிஸொராவயஸொ ஸுஸொபூதயுமஸய: || 26

ஸ்ரீ தெநஜிநபெஹகூ துரிவாரகாவாவா || 22 || நிஜஜேதி || கலிநு ஹுபெ
 ஸிநுஸூரஸி சூரூஹ சுயிரொஹ ஸூகூதம் ஸ்ரீவிஷுநாகூதம் சூநநா
 ஸூமிவாதெநபாவகம் ப்ராவகம் || 23 || ஸெதிஸூபாய சூபுதூஸூஜி
 ரிநீஹிதம் வெணீஹிதாநு ஜிபுநாநு || 24 || கம்ஜிதிஸஸௌவிவண்டூ
 ஸுநஸயஸூநி தக ஸாஸூதூ: ஸிவாநி ஜொநி சூஸொதெயஸூநி ஸிவா:
 ஜொஸயா: ஜொவராயஸூநிதிவா || 25 || ஸாததூநிஜூஸதீவிஸூடம் ஸுஸூ
 தூஹ ஸுஸி: ஸெதி உதயுமஸய: ப்ரொவா: || 26 || தாநிதிதூஸூ தவ

இவ்வளவு மகிமை வாய்ந்த கிருஹத்தை அதிக ஸந்தோஷமில்லாத மன
 துடன் பார்க்கிற தேவஹுதிபைப் பார்த்து பிராணிகளெல்லோருடைய
 கருத்தை அறிந்த கர்த்தமர் சொல்லுகிறார். 22

ஓ பயந்தவளே! இந்த பிந்துஸரஸ்ஸில் ஸ்நானம் செய்; இந்தவிமானத்தின்
 மீது ஏறு; இந்த ஸரஸ் நாராயணமூர்த்தியால் உண்டானது; பரிசுத்தமானது.
 மானிடர்களுக்கு மங்களங்களைக் கொடுக்கக்கூடியது. 23

கருநெய்தல் போன்ற கண்ணுடைய அந்த தேவஹுதி பர்த்தாவின் வார்
 த்தையைக் கேட்டு அழுக்குடைய வஸ்திரத்தையும் † மலத்தாலும் ‡ பங்கத்தா
 லும் மறைந்ததும் தேஜஸில்லாத ஸ்தனங்களுடையதுமாகிய சரீர்த்தைத்
 தரித்து ஸரஸ்வதீ நதியின் மங்களமான ஜலஜந்துக்களுடைய பிந்து ஸரஸ்ஸில்
 ஸ்நானம் செய்தாள். 24-25

அந்த தேவஹுதி பிந்துஸரஸ்ஸுக்குள் உள்ள கிருஹத்திலிருக்கும்
 ஆயிரம் கன்னிகைகளைக் கண்டாள். அவர்கள் யாவரும் சிறிய வயதுடையவர்
 கள். உற்பலம் போன்ற வாஸனையுடையவர்கள். 26

† மலம் - என்பது ஸ்நானமில்லாமையால் ஏற்பட்ட அழுக்கு.

‡ பங்கம் - என்பது காட்டிலுள்ள புழுதினாலுண்டான அழுக்கு.

தரம் ஐந்து வலுவெல்லையாய் பொருள்: பூரணமுயவியம் |

வயம் கடுகநீலமூலம் ஸாயி நம: கருவாஜகிழ் || 27

ஸாநெந தா ஊறாஹெழுண ஸாவயிசுவா உநவ்விநீழ் |
 ஐங்குயெ நிகுயெ நகுதெ ஐங்குயெ வ உநநாஃ || 28

ஓங்குமெ நிகழெ நகுதெ ஓஓராவெஸ்ஸு வ ராமராஃ || 28

ஹிஷணாநி வராஃபூநி வரீயாஃவி ஐஹி வ |
 சுஹம் ஹவபுமுகொனாவெதம் வாமகெஹுவாஜதாஸவழ || 29

சுனம் ஸவசுமுனொவெதம் வாநனெனுவாஜதாஸவடி || 29

சுமரடிபெருவுலகாதாமம் ஸ்ரீநிணம் விரஜாம்வாழ் |
விரஜஸம் ஸ்வஸ்யயமம் சுந்தராவிவகுஹுலாகதிதல் ||

30

விபரஜவம் வஸ்யயநம் சுநுரவிஸுஹுரநித்யம் || 30

கடுக்கரீ: வரிவாரிகாவயம் சுஸாநாஜிதாவபெதி || ௨௭ || ஸாநெநெதி ||
ததஸுஸாநெநஸாநடொழிவந மஸுநெதவாழி நா||௨௮|| ஹகுஷணாநீதி |
வராஜபூநி உத்பஷாமி வரீயாங்ஸி ததிபாணி ஞுபெநி நீஷிநெதிவ வாநம்
பெயம் சுபேதம் ஸாநு சுஸவாஜிதகா || ௨௯ || சுமேதி | சுபெஸுஸாநாந
நுபெஸுதிஸெஷம் சுதாநம் விஸிநஷிததாநிபுங்குதஸுஸுயநம் மெஷம்
யஸு வுங்ஸு சுதாநு ஸவஸாஜிநாபிகுரணாசு விநஜிதிதஸு ப்ரவஹம் ||
௩௦|| ஸாநிதி | ஸாநமேததபூகாநிதங்குதஸிரஸாந ஜெஸுநெயெந

த துஸாநெநஸாநடொமுஸந மயுதெயாழி நா||௨௮|| ஹகுஷணாநீதி।

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வாசுதேவன் தனியாக ஒரு கேள்வி கேள்வி வைத்துப் பாடும்

பெயர் கஜேத் ஸாஹு குஸவாபோடிகா || உசு || கயேதி | குடிஸெ-ஸா-தூந

நாசொகுதிசொஷம்: சூதாநம் விஸிநஷிபதாநிஃசுதம்ஸஸ்யபநம் மெமஷம்

யஸ்மி வம்ஸம் சூதத் சஸஸாநாநாயிகரணாசு விரஜதிஸ்ய புவனம் ॥

நா. ஸ்ரீததிதி | ஸ்ரீமது அகத்தி கர்ணாஜிதம்சு தஸ்ரிஸாந லெனொயெந

அந்த ஸ்திரீகள் தேவஹுதியைப் பார்த்து விரைவாக எழுந்து அஞ்சலி செய்துகொண்டு தங்களுக்கு நாங்கள் தாஸிகள்; எங்களுக்குக் கட்டளையிட வேண்டும். நாங்கள் செய்யவேண்டியது யாது? 27

மனதிற்கு உயர்வைக் கொடுக்கும் அந்த மாதர்கள் சிறந்த மனமுடைய தேவனுடனியை சிலாக்கியமான ஸ்நானத்ரவ்யத்தால் ஸ்நானம் செய்யித்து நிர்மலமும் புதிதுமான வெண்பட்டாடைகளைக் கொடுத்தார்கள். 28

சிலாக்கியமும் தேவஹூதிக்குப் பிரியமுள்ளனவும் காந்தியுள்ளனவு
மாகிய ஆபரணங்களையும் குணங்களெல்லாமுடைய அன்னத்தையும் ருசியுள்ள
தும் மதத்தைச் செய்வதுமாகிய பானத்தையும் கொடுத்தார்கள். 29

பிறகு தேவஹுதி மாலையணிந்ததும், அழுக்கில்லாத வஸ்திராழுமித்ததும், அழுக்கில்லாததும், மங்களங்களுக்கு ஸ்தானமாகியதும், ஸ்திரீகளால் வெகுமானிக்கப்பட்டதும், டி ஸ்நானம் செய்திருப்பதும், ௧ தலை ஸ்நானம் செய்திருப்பதும் பூஷணங்கள் யாவற்றாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், பதக்க மணிந்த கழுத்துடையதும், கங்கணமணிந்ததும், சத்தமிடும் ஸ்வர்ணத்தண்டை

3 ஸ்நானம் என்பது அழுக்குத் தேய்த்துச் செய்யும். ௪) தாரண ஸ்நானம்.

¶ சிவஸ்நானம் என்பது அப்யங்கந ஸ்நானமாகும்.

ஸரதம் சுததரிஸரநம் ஸவடாஸாணஹதிஷிதம் |

நிஷக்ரீவம் வயுமிநம் கருஜகாண்ட நநபுராஸு || 31

செய்தனொன்றாயுடைய காங்கிர காங்கிர வஹுமதயா |

ஹாரெணா வ டஹாஹெ-புணாருங்கெந விலுதிவித்யு || 32

ஸரஸ்வதி ஸரஸ்வதி தாழ்வுகூறியிருப்பதை உணர்ந்து

வழிகொண்டவராயா நீயெனயெனென யவனநாவு || 33

யதா ஸஸாந ஸீஷலஜ்ஜீணாந் டயிதம் வதித் |

தஞ் ஶாஸெ ஶஹ ஶஸீலியுதாஸெ ஶ ப்ராஜாவதி: || 34

ஹத்யூஃ பௌரஸாடிதாநம் ஹீஸஹஸ வுதம் தடிா |

நிபாஜி துஷ்டமமதிம் ஸம்ஸயம் ப்ரதவதத || 35

தம் ஹதவி தகுவெவாஹ நிஷம்பகஸ்தீவாயாம் யஸ்ய || ௩௧ || ஸ்ரோணோ
 ரிதி || ஸஹகுநிரதாநி யஸ்யாம் தயா ருமகெநிஜ்ஜெயெணகும்கூரீ
 ஷிநா தஜுத் விஸ்ப்ரகாஸெ || நி || ருமகஸிம்மஜெயெயீவாஹரணஜ்ஜ
 யோரிதி || ௩௨ || ஸுஸூவெதி ஸுஜதா ஸுஸூவா மக்சுமெஷதிவ ஜாதா
 வெகவநாநி தெதவஸ்வெஹாஹாநம்ஸம்பஸ்யத் கயம்ஹகுதெநமக்சு
 ஷாஸகஸிம்மோஹரஃ ஸிஸ்யோவாஜோநெத்ராநொயஸ்ய தெந வஜ்ஜொ
 ஸெந ஸ்பப்ததஹி வஜ்ஜொஸஸ்யக்தெந || ௩௩ || யஜெதி ஜ்ஜஹாயயஜாவதிம்
 ஸஸார தஜா யத்ராஸௌ ததெத்ருவஸ்யயஜே || ௩௪ || ஹதகூரிதி || சூதாநம்
 நிஸாஜ்ஜ ஜ்ஜஹா தாஹ தஸ்ய யொமதகிம் யொமப் ஹாவஹ ஜ்ஜஹா ஸம்ஸயம்
 கிரிஜிதி விஸ்யம் || ௩௫ || ஸஹி ஸிம்ஸிம் விவாஹாதாக் யஜாத்நொ

களுடையதும், பினதட்டுகளுடையதும், வெகு ரத்னங்களுடையதும் ஸ்வ
ர்ணமயமுமாகிய அரைநூல் மாலையாலும், சிரேஷ்டமான ஹாரத்தாலும், மங்
களத்ரவியத்தாலும், அலங்கரிக்கப் பெற்றதும், அழகிய புருவங்களாலும்சோப
னமான பற்களாலும், ஆசிக்கத்தக்க கடைக்கண்ணுடையதும், பத்மமுகுளத்
தைத்வேஷிக்கும் தன்மையுடையதுமான நேத்திரத்தாலும், நீலவர்ணமுடைய
அளகத்தாலும், பிரகாசிக்கும் முகமுடையதுமாகிய தன் சரீரத்தைக் கண்
னுடியில் கண்டாள்.

30—33

தேவஹூதி ரிஷிகளுக்குள் சிறந்தவரும், பிரியமுள்ளவருமாகிய பதியை எப்பொழுது ஸ்மரித்தானோ அப்பொழுது அந்த கர்த்தமப்ராஜாபதி எங்கு இருக்கின்றனோ அவ்விடத்தில் ஸ்திரீகளுடனிருந்தாள். 34

கனவனுக்குமுன் தான் ஆயிரம் ஸ்திரீகளுடனிருப்பதையும் அந்த கர்த் தமருடைய யோக மஹிமையையும் பார்த்து என்ன இது என்ற ஆச்சர்யத்தை அடைந்தான்.

35

பெரணீஷ நழைவோரு தவளவ மாவம் |

அநேக ஸ்திரீகளையுடைய இந்த கார்த்தமர் ஸ்தித்தர்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டு மன்மதனுக்கு மித்திரனாகிய மந்தமாருதத்தால் மனோஞ்ஞமும், ஆகாச கங்கை விழுவதால் மங்களமான சத்தமுடையனவுமாகிய திக்குப்பாலகர்

விலெலெநகுகொ ஞுயுநிவாதஸிவஸநாவஸு

ரெரெ விரம் யநடிவயுநாவராயீ

39

வெவஸுலகெ ஸுரஸகெ நகுகெ வுஷுஸகெ |

காமலெ வெவசுரஸெ வ ஸ ரெரெ ராஜயா தத: ||

40

ஸுரஸிஷுநா விஜாமெந காமெந ஜஸீயஸா |

வெவகாநிகாமதஸுஸெத வரநு ரெகாநு யயாநிநு: ||

41

கிம் ஞுராவாநம் தெஷாம் வஸுஸாஜாஜவெதஸாடி |

வெயராஸி தஸீயடிவடிஸுரணொ வுஸ நாவய: ||

42

வெகஸ்யிக்ஷா ஸுவொ மொஹம் வதெது யாவாநு ஸஸஸ்யா |

வஸுஸாயுடிவெயா யொயீ ஸுஸு ஜாய நுவதடித ||

43

வெகமகுகிஷு தஸுஷ ஞுயுமி: மமாதஸு: வாதெநஸிவ: ஸுநொயா

ஸுநாஸு ரெரெவநாவராயீ ஸுஸிஸகெஹவாநு||க||வெஸுபகஜகி

வெஸுலகாநிஷு டெவொஜாமெஷு காமலெஸுஸலிதத: வீ தஸுஷ||

ச||ஸுரஸிஷுமெகி ஸுரஸிஷுநாகாஜமெநவிஜாமெநகதஸுஸெத சுதிசுடி

ஸித: ||சக||கிரிதி|| உஜாமெவெதஸாம் யிராணாம் வுஸநம் ஸஸார: தஸு

கவுயொயஸாசு ||சஉ|| வெகஸ்யிகெகிவெகஸ்யிக்ஷாடிஸடியிக்ஷா மொஹம்

ஸுஸு ஸஸஸ்யா லீவவடிஜாநிவநயாயாவாநு தாவஹஹநாஸு

யபாணிபலிநு தம் ||சந|| விவஜேகி || நவயாவிவஜேநவவெடிநாதாம்

கனெட்டுப்பேர்களுக்கும் வினையாவவற்குரிய குலபர்வதங்களுக்குள் சிறந்த மஹாமேருவின் குறைகளில் அந்த விமானத்துடன் குபேரன் போல் வெகு காலம் ரமித்தார்.

39

அந்த கர்த்தமர் அன்புகூர்ந்து வைஸ்ரம்பகம், ஸ்வரஸனம், நந்தனம், புஷ்பபத்ரம், யானஸம், சைத்ரரத்யம் இவைகளில் மனைவிபுடன் ரமித்தார்.

40

விளங்குவதும் இச்சைப்படி செல்லுவதும் சிறந்ததுமாகிய அந்த விமானத்தால் உலகங்களில் வாயுபோல் ஸஞ்சரிக்கும் இந்த கர்த்தமர் விமானத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் தேவர்களை அதிகக்கிரமத்திருந்தார்.

41

கம்பீரமான மனமுடைய பெரியோர்களுக்கு எதுதான் அடையக் கூடாதது. ஏனெனில், பரிசுத்தமான பாதங்களையுடைய பகவானின் ஸம்ஸார பந்தத்தைப் போக்கும் பாதங்களையல்லவா அவர்கள் ஆசிரயித்திருக்கிறார்கள்.

42

அநேக அற்புத ஸ்வரூபராகிய இந்தக் கர்த்தமயோகி தமது (வருஷம் திவு முதலிய) அமைப்பினால் உண்டானவை எவ்வளவு பூகோளமோ அவ்வளவு பூமண்டலத்தையும் பத்தினிக்குக் காண்பித்துத் தமதாசிரமத்திற்குத் திரும்பினார்.

43

விலஜ்ஜ நவயாதூநம் ஜாமலீம் ஸுரதொதூதூகாடூ |
 ராஜாம் விரஜயநு ரெஜெ வஷ்டபுவிமாநு ஜுஹுதிபுவசு || 44
 தவ்விநு விராந உதூஷ்டாம் ஸய்யாம் ரதிகரீம் ஸ்ரிதா |
 ந வாவஸ்யுத காமம் தம் வதூராவீஷெந ஸம்மதா || 45
 ஸாவம் யொமாநுலாவெந ஜ்வதூரஜாணயொஃ |
 ஸதம் வுதீயஸூரஜஃ காரொவஸயொஜநாக் || 46
 தவ்ஜாஜாயத ரெதவ்ஜாம் லாவயநாதூநாதூவிசு |
 மொயா வியாய ருவிம் ஸம் ஸவபுஸங்கவூவிஜிஹுஃ || 47
 ததவ்ஜா ஸுஷுமெவ ஸஜெஜாஜெவஹுதிஃ ஹ்ரியஃ ப்ராஜாஃ |
 ஸவபுஜாஜாஜாஸவபுஜாஜெஜா ஜொஹிதொதூதூமஸ்யஃ || 48

சுக்ரா || சநு || ஸவஜிதி || ஸராஜஸுவதூராம் ஜிநாஜிஷ்டிவ வுதீயம் || சசு ||
 தவ்ஜாஜிதி || சூதூநாவ்ஷெஹாஜூராடுபெண சுதிவ்ரீதூலாவயநு தயா
 ஸதி ஸஜ்வதூவ்வெஜிதி நொயாநவபா ஸவபுஸங்கவூவிஜிதி தவ்ஜாம் வஹ
 வதூ ஸங்கவூஜிநதூதிதூயுஃ விஹுஃ தயாகதூம் ஸஜியபூசூ சூதூவிஜிதி வ
 தவ்ஜாஜிநாஸகூகாசு ஹ்ரியொஜாதூதி லாவம் || ஸொ || வுஜாநுபுயஸொ
 யிகெஸும்கெ ஹ்ரிவதூயிகெஹ்ரியாஜி ஸூதெஃ || சஎ || 'ததஜி ||
 ததஃ சுநஜாஜெவஸஜுஃ ஸகஸிஜெவாஹி வாராடுணிஸவபுஜாஜாஜி
 யாலா || சஅ || வஜிதி ப்ராஜிஷ்டுணம் சூதூகூவிதகூபுஸபஜாநாவஹிஃ சுஜ

தன்னை ஒன்பது பாகமாகப் பிரித்துக் கொண்டு ஸுரதக்ரீடையில் ஆவ
 லாயிருக்கும், மனுஷின் குமாரியாகிய தேவஹுதிையை ஸந்தோஷப்படுத்திக்
 கொண்டு வெகு வருஷகாலம் வரையில் ஓர் முகூர்த்தம் போல் ரமித்தார். 44

அந்த விமானத்தால் உயர்ந்ததும், நிகரற்ற ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பது
 மாகிய தல்பத்தை அடைந்தவரும், ஸுந்தரானாகிய பதியுடன் சேர்ந்தவரு
 மாகிய அந்த தேவஹுதி அவ்வளவு காலத்தையும் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. 45

இவ்வாறு யோக மகிமையால் ரமிப்பவர்களும் காமபோகத்தில் ஆவலு
 டையவர்களுமாகிய தம்பதிகளுக்கு நூறு வருஷங்கள் கொஞ்ச காலம் போல்
 சென்றன. 46

ஸங்கற்பம் யாவற்றையு மறிந்தவரும், ஸமர்த்தரும், ஆத்மஸ்வரூபமறி
 ந்தவருமாகிய கர்த்தமர் தம் சரீரத்தால் தேவஹுதிையைத் திருப்தி செய்வித்
 துக்கொண்டு தம் ரூபத்தை ஒன்பதுவிதமாக்கி அந்த தேவஹுதியிடம் இந்
 திரியத்தை வைத்தார். 47

பிறகு அந்த தேவஹுதி உடனே ஸ்திரீ பிரஜைகளைப் பெற்றாள். அந்தக்
 கன்னிகைகள் யாவரும் அழகான சரீரம் ரக்தோத்பலம் போன்ற வாஸனை
 இவற்றை யுடையவர்களாயிருந்தார்கள். 48

வதிம் ஸா ப்ருஜிஷுத் ததாருக்ஷாஸதீ வதீ |
ஸயபாநா வித்ருவெந ஹுடியெந விடிபதா ||

49

விவந்யொமேஹி ஹிதிம் வதா நவணீஸி யா |
உவாஹ மூதிதாம் வாஹம் நிர்ஸூர்ஸு கருமாஸமெநம் ||

50

|| தேவஹிதி: ||

ஸவ்யம் ததீ மவந்ஹுமெவாவாஹ ப்ருதிஸுதம் |
சுயாவி மெ ப்ருவநாயா சுஸயம் தாதாமெஹி ||

51

ஸஹநு டுஹித்ருவிஸுஹம் விஜ்ஞா: வதயஸுஜா: |
கஸித்ருமெ விஸாகாய சுயி ப்ருபுஜிதெ வநம் ||

52

ஸுலிக்ருவெந ஸூகூலிதெந விடிபதா ஸனவ்யோமெந ஹுஜா உவாஹ
தூதரெணாந்யம் ||சக|| விவநீதி | நவாஹவ கணயம் மெநம் ஸ்ரீ ஸ்ரோஹா
யஸுதெநவதாஸுஹம் விவநீதி டுராதவின யாகுக்ஷணம் ||ரு|| ஸவடிதி ||
உவாவாஹ ஸம்பாதி.தாந் சுஹபிதிஹாவிநொமெந நூதஸாராஸ்யம் தநி
வாரயெத்யுடம் ||ருக|| ததூமெநுமிவெடியதி ஸஹநிதி துஹம் தவ
டுஹித்ருவி: சுயிவ சூதநஸுஜா: யொமூ: வதயொவிஜ்ஞாஹி மெநம்
பாஹம் ஸஸாரஹபொரஸீகூதாஹ விஸாகாய ஜூநொவதேஸாய
வாஸுவி: கணநவாகரணாசு கஸிதாஸ்குடிவஸூமெநஸஹவிதூதம்
கஸிதிஸுஜாதித்யுடம் ||ருஉ|| நநுவிஷயாந் ஸுக்ஷ கிஸஹவிடிபதெதி

மனோஞ்ஞையும் பதிவ்ருதையுமாகிய அந்த தேவஹிதி அப்பொழுது
பதியாகிய கர்த்தமர் வைராக்யத்துடன் வெளிப்புறப்பட விரும்பியதைக் கண்டு
(வெளியில்) மந்தஹாஸம் செய்து வ்யாகுலத் தன்மைபுள்ளதும் தாபமடைந்
ததுமாகிய மனதுடன் தலைகுனிந்து நகங்களாகிய மணிகளால் அழகு வாய்ந்த
பாதத்தால் பூமியைக் கிரிக்கொண்டு கண்ணீரை அடக்கி மெதுவாக ஸுந்தர
மான வார்த்தையைச் சொல்லுகிறான். 49-50

தேவஹிதி கூறுகிறான்.

ஓ பகவானே! எனக்குத் தாங்கள் செய்த பிரதிஞ்ஞை யாவற்றையும் முடித்
தீர்கள். ஆயினும் சரணமென்றடைந்த எனக்கு அபயம் கொடுக்கவேண்டும். 51

பிரமரிஷியே! உம்மைப் போன்ற பதிகள் பேண்களால் தேடத்தக்கவர்
களாகிறார்கள். தாங்கள் வனம் சென்ற பின்பு நான் (ஸம்ஸார) சோகமடை
யாம லிருக்கத் தங்களிடம் ஒரு குமாரன் உண்டாகவேண்டும். 52

ஊதாவதா஡ு஡ு காரு௡ வுதிசூன௡ ஡ெ வி஡௡ா ।

ஐழி யாக்ஷுபுஷஜெந வரிதூக்ஷவராதநம் ||

53

உழியாபெருஷு ஸஜனா: புவஸுஸயி நெ சுத: |

சுஜாநந்தா: வரம் லாவம் தயாவுஷ்ணயாய நெ ||

54

ஸஜோஹி ஸம்ஸுதெஹுதுரஸது விஹிதொயியா |

ஸ னவ ஸாயுஷு சுதொ நிஸஸ்கூய சுயுதெ ||

55

நெஹ யதஜ் யஜாய ந விராமாய கஸ்தெ |

ந தீயுபடிவெவாவெய ஜீவனாவி ஆதொ ஹி ஸா: ||

56

பெத்தூறணநாவததி னநாவநாஹ பரிபுயதெவரிதுத: வா:

சூதா ய்யா தஸ்யாஃ 32 || ௫௩ || ஸாஸ்க்யததிநுஸொவஞ்ஜாஹ வதாஸிஃ

இந்தியாவிலுள்ள பிற நாடுகளிலும் கலாச்சாரம் மிகவும் வளமாக உள்ளது.

ஸபாபாஸூ-ஃததூஹ ஸஹதி சுயிபா சுஜூமெந ॥௫௫॥ மெதி॥ ஸஹாவதஃ

புதுதேவியைப்பற்றி நமது தெய்வநம்பிக்கைகளைத் தூய்மை

நிஷாபியத்-இ-அரா ரிபா'யநகல்தெ த அராஅ தீய்துபடிஸ் ஸ் ஹரெஃ

ஓ பிரபுவே! விஷய ஸூகங்களின் ஸம்பந்தத்தால் தள்ளப்பட்ட பரமாத்
மாவை உடைய எனக்கு இதுவரையில் சென்ற காலம் போதும். 53

விஷயஸூகங்களில் பற்றுள்ள நான் (தங்களுடைய) சிறந்த அபிப்ராயத்தை அறியாமல் தங்களிடம் ஸம்பந்தத்தைச் செய்தேன். ஆயினும் அந்த ஸம்பந்தமானது எனக்கு ஸம்ஸார பயமில்லாமலிருக்கச் சாதகமாகவேண்டும். 54

அறியாமையால் அஸத்துக்களிடம் செய்த ஸம்பந்தமானது ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணமாகிறது. அந்த ஸம்பந்தமே ஸாதுக்களிடம் செய்யப்பட்டால் (விஷயங்களில்) பற்றுதலில்லாத தன்மையாகிறது. 55

இங்கு செய்யும் எந்தக் கர்மம் தர்மத்தைக் குறித்தும் வைராக்கியத்தைக் குறித்தும் பரிசுத்த பாதங்களுடைய பகவானது ஸேவையைக் குறித்தும் ஆகவல்லியோ அந்தக் கர்மத்தைச் செய்தவன் ஜீவனுடனிருந்தாலும் மாண மடைந்தவனாகவே ஆகிறான்.

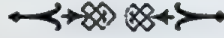
56

ஸாஹம் ஹவதொ நமும் வணிகா ஜாயயா ஐயடி |

யதூம் விஜுகிஜம் பூராவ ந ஜஜகெஷய வஸுநாசு ||

57

ஐதி ஸ்ரீஜாமவதே துதீயஸுரு துயொவிம்ஸொய்யாய: ||

ஸெவாஸெ ஸெவாயு நவயுஸெஷித்யுடி || ௫௬ || ஸெதி நஜஜ
கெஷய ஜோகூஜிவார நகூகவத்யுஷி || ௫௭ ||

ஐதிஹாவாயுஜீவிகாயார துயொவிம்ஸாய்யாயவ்யாவ்யா.

அந்த நான் பகவானுடைய மாயையால் மிகவும் வஞ்சிக்கப்பட்டவளா
னேன். ஏனெனில் யோகூதத்தைக் கொடுக்கும் தங்களை யடைந்து ஸம்ஸார பந்
தத்திலிருந்து விடுதலையடைய விருப்பத்தை அடையவில்லை யல்லவா! 57

23—வது அத்தியாயம்.

மு ற் றி ற் று.

வதுவிடிமாயாய் பாரம்ஹ: ||

|| செனெதுயம் ||

நிவெடிவாழிநீனெவம் உனாடிபுஹிதரம் உநி: |

டிபாஷுஸாவிநீகோஹ ஸுகாவிவாஹுதம் ஸாநு ||

1

॥ ജിഹ്വാരാവച ॥

காவிரி நாகவந்தி காவிரி நாகவந்தி

ஹவா⁸வெ⁹ஸ⁸க்ஷ⁹ரொ⁸ ம⁸ஸ⁹க்ஷ⁸ரொ⁹த⁸வ⁹த⁸தெ⁹ ||

2

யுதவூதா சும் ஸ்டீர் தெ டிசெந நியசெந வ |

தவொடிவிணடாடெதஸ் ஸ்ரீ கயா வெஸ்ரம் ஹஜ ||

3

பொ || உதவிபுஞ்செ ததொ ஐந் கவிமஸுறாஹ தவ் துஃ ।

பெருஜாநகேநுஜோவ்) ஸ்ணத்யவினோக்ஷதஃ ||

நினைவுபெற்றிருப்பதால், இப்போது இதுபற்றி விசாரணை நடத்தப்படும்.

ஊம் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணபெருமாள் || ௧ || ரீஷிபுத்திர || உதாரீஷிபு: வெதாரீஷிபு:

சுதானம் ப்ரதஹம் ஹாஸி ஹ்நேதி சுஹ்ரஸ்யம் || ௨ || யுதேதி டிபெந

உநியஸாயதெந நியதெந ஸயதெந்ணதவாஹி டி விணடாநாநி உதெதஸா||

புலவரின் ஹூஸ்டன் நகரில் சுற்றுலா வருமானம் வாய் மெதுமெதுவாக உள்ளது.

24-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

தயாளுவாகிய கர்த்தமமுனிவர் இவ்வாறு துக்கத்துடன் கூறுகிறவளும் சிறந்தவளும் மனுவின் குமாரியுமாகிய தேவஹுதிபைப் பார்த்து நாராயணன் கூறியதை நினைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்.

1

கர்த்தமர் கூறுகிறார்.

பூசிக்கத்தக்க ஓ ராஜகுமாரி ! தன்னை!(உன்னை)க்குறித்து இவ்விதம் வருத்
தமடைய வேண்டாம். அக்ஷரராகிய பகவான் விரைவில் உன்கர்ப்பத்தை
அடையப் போகிறார்.

2

உனக்கு மங்களமுண்டாகும். நீ விருதநியமம்பூண்டு இந்திரியநிகரகத்தாலும்
நியமத்தாலும் தவங்களாலும் பொருளைத் தானம் செய்வதாலும் சிரத்தையா
லும் ஈசுவரனைப் பணனம் செய்.

3

ஸ சுவயாராபிதஸூகொ விதநநாஉகம்யஸ: |

ஹெதா தெ ஹுதயமு நலிளையெபா ஸ ஹவாவந: ||

4

|| நெநெதுய: ||

நெவஹுதிதுவி ஸநெஸம்மளரவெண ப்ரஜாவதெ: |

ஸஜுகீஸு வாய வுருஷம் சுதிபுஸுஜெஜதூரமு ||

5

தஸூம் வஹுதியெ காமெ ஹவாநயுவஸுதிந: |

காபுஜம் லீயபூராவனொ ஜஜெகூதிரிவதாருணி ||

6

சுவாடியம்ஸூதா வெநூதி வாபிதூணி வநாவநா: |

மாயனி தம் ஸ மஸவபா நுதூஜூஸூரஸொ உபா ||

7

வெதுஸூஉதஸொ பிவூ: வெவரெராவவஜிபுதா: |

புஸெபுஸு பிஸஸுவபா சூலாம்வி உஉநாம்வி உ ||

8

யபு: வுதஸுநு ஸ ஹவாவபதி உவபிஸதீதிதயா || ச || நெவஹுதிதீதி
ஸு வாய விஸுஸு ||ரு|| தஸூரிதி||வஹுதியெ வஹுதரெ காமெசுதிசூ
நெஸதி சுபுஜம் சுபுஜெஸம்ஸு ||சு|| சுவா யநிதி வநாவநாஉதெகூவபு
வஷுபுனொநெவா உத்யபு: ||எ|| வெதுமிதி| சுவவஜி தாஜெகூ: ||அ||

உன்னல் பூஜிக்கப்பட்ட மஹாவிஷ்ணு என்னைச்சார்ந்த கீர்த்தியை விஸ்
தாரப்படுத்திக் கொண்டு புத்திரராக இருந்து பிர்ஹ்ம ஸ்வரூபத்தை உபதேசம்
செய்து உன்னுடைய இருதயத்தி லிருக்கும் (அஹங்கார லக்ஷணமான) பந்தத்
தைச் சேதிக்கப் போகிறார்.

4

ஸ்ரீ மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

தேவஹுதித்யும் கர்த்தம ப்ராஜாபதியின் கட்டளையை கௌரவத்துடன்
நம்பி கூடஸ்தரும் குருவும் புருஷருமாகிய ஸ்ரீ நாராயணரை நன்றாய் பஜித்
தான்.

5

வெகுகாலஞ் சென்றபின்பு மதுஸூ தனமாகிய பகவான் கர்த்தமரைச்சா
ர்ந்த வீர்யத்தை அடைந்து மரத்தில் அக்னி உண்டாவது போல் அந்த தேவ
ஹுதியிடம் உண்டானார்.

6

அப்பொழுது அந்த பாகவானைக் குறித்து வாத்யங்கள் முழங்கின. மேகங்
கள்மழையை வர்ஷித்தன. கந்தர்வர்கள் கானம் செய்தார்கள். அப்ஸர ஸ்திரீ
கள் ஸந்தோஷத்துடன் நர்த்தனம் செய்தார்கள்.

7

தேவர்களால் விடப்பட்ட திவ்யமான புஷ்பங்கள் உதிர்ந்தன. திசைகளும்
ஜலதீபையமும் மனதும் தெளிந்தன.

8

|| ബ ഹാ ||

[illegible]

பிர்மதேவர் கூறுகிறார்

குருவின் வார்த்தையைக்கொளவதுடன் ஸரி என்று அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்ற இந்தசிஸ்ருஷையையே தந்தை விஷயத்தில் புத்ரர்கள் செய்யவேண்டியதாகிறது.

கூயம் விக்ரமணாயீஸஸாஸூர வாக்யெபுஸுஸம்உதஃ |
 மொகெ கவிம உதூரவூரம் மனா தெ கீதிபுலபுமஃ || 19

|| மெமெகுயஃ ||

தாவாஸூரஸூ ஜமதுஷ்டா கும்பாரெஸுஹ நாரஃ |
 ஹம்ஸொ ஹம்ஸெந யாமெந தி யாப ப்ரஹ்மபுத || 20

மதெ ஸதயுதள கஷதஃ கபுபெஸுநவொழிதஃ |
 யஸொவிதம் ஸுபுஹிதஃ ப்ராபாவிஸுஸஜானதஃ || 21

உநீவெய கமூரம் ப்ராபாபநவஸி யாபயாதுயெ |
 ஸூகாபஜீரஸெயபஜ்ஜுமஸூரய ஹவிஸுபு || 22

வாமுஹாய மதிம் யுகூரம் சூதவெ வ க்ரி யாம் ஸதீழ் |
 வூரதிம் ஸ ஸுமவெயபஜ்ஜவவிஷ்டயாவூரஸுதீழ் || 23

ப்ராபுதி கக தாவதி கும்பாரெஸுஹெதி செஷம் ஸஹநாரஃ நாரஃ
 ஸஹிதஸூரீஸ்வரீந்விவாஹாயபுபுஸூரபுநெஷிகெரெதெஃபஹ்னிஃ
 ஸஹிதஃ ஹம்ஸொஸ ஹா யபள தி யாப துதீயம்யாப ஸுமபு தஸு வாரீரம்
 காஷாம் ஸதூமொகம் || ௨௦ || மதஹி | ஸதயுதள ப்ரஹ்மணி || ௨௨ || வாமு
 ஹாயெதி | யுகூரம் யொமூரம் கயபுக் கபாசு || ௨௩ || கபவணபுததி | வித

ஸித்தர்களுக்கு ஈசனும் ஸாங்க்யாசார்யர்களால் நன்றாய் பூஜிக்கப்படுகிற
 வருமாகிய இந்த ஈசன் உன்னுடைய கீர்த்தியை விருத்திபண்ணுகிறவராகி
 உலகத்தில் கபிலர் என்னும் பெயரை அடையப்போகிறார். 19

ஸ்ரீ மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

உலகங்களை ஸிருஷ்டி செய்யும் பிர்மதேவர் அந்தக் கர்த்தமரையும் தேவ
 ஹூதித்யையும் ஸமாதானம் செய்து (ஸநகர்முதலிய) குமாரர்களுடனும் நாரத
 ருடனும் ஹம்ஸவாஹனத்தின் மீது ஏறிக்கொண்டு ஸ்தய லோகஞ் சென்றார்.

ஓ விதூரே! பிர்மதேவர் சென்ற பிறகு அந்த நான்முகனால் கட்டளை
 யிடப்பட்ட கர்த்தம முனிவர் உலகங்களை ஸிருஷ்டி செய்யும் ப்ராஜாபதிகளுக்
 குத் தம் குமாரிகளை உசிதப்படி கொடுத்தார். 21

மரீசி மகா முனிவருக்கு கலை என்ற குமாரியையும் பிறகு அத்ரி மகரிஷி
 க்கு அனஸுலியையும் கொடுத்தார். அங்கிரஸுக்கு ச்ரத்தையையும் புலஸ்தி
 யருக்கு ஹவிர்ப்பு என்பவளையும் கொடுத்தார். 22

புலஹருக்கு யோக்யையான கதியையும் க்ரதுவுக்கு பதிவ்ரதையாகிய க்ரி
 யை என்பவளையும் பிருகுவுக்கு க்யாதி என்பவளையும் வஸிஷ்டருக்கு அருந்
 ததியையும் கொடுத்தார். 23

- சுயவகுணை஽஽ராஜாணிம் யயா யஜேதா விதநுதெ |
விபுஷ-஽லாநு சுதொதாஹாநு ஸதாராநு ஸதொமயசு || 24
- ததஸு ஃஷயஃ க்ஷதஃ சுததாரா நிஜ்ஞ்ஞத |
புராதிஷு ஸதாராவநாஸம் ஸதாஸு ஸதொமயசு || 25
- ஸ வாவதீண-஽ம் துயுமஜேதாய விவஸுயஷ-஽ஸ |
விவிகு உவஸம்.மஜு புணஜு ஸதொலாஷத || 26
- சுஹொ வாவஷுதாநாநாம் நிரயெ ஸெஸுரஜ்ஜெஸெ |
காமெந ஹியஸா நுநம் புஸீதீனி ஹி ஷெவதா || 27
- வஹுஜநுவிவகெந ஸதொமஜாஸாயிநா |
புஷு-஽ம் யதஜெ யதயஸுதிநுமாரெஷு யதூத | 28

நுதெ ஸதொமஜாஸாயிநா நிஜ்ஞ்ஞத | நிஜ்ஞ்ஞத | நிஜ்ஞ்ஞத | நிஜ்ஞ்ஞத | நிஜ்ஞ்ஞத |
புஷு-஽ம் யதஜெ யதயஸுதிநுமாரெஷு யதூத | 28

அதர்லா என்பவருக்குச் சாந்தியைக் கொடுத்தார். அந்த சாந்தியால் யாக
மானது பூர்ணமாகிறது. விவாகம் செய்து கொண்டவர்களும் மனைவிகளுடன்
கூடிப்பவர்களுமாகிய ப்ராம்மணச் சிரேஷ்டர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்தார். 24

ஓ விதூரே! பிறகு விவாகம் செய்து கொண்ட அந்த ரிஷிகள் கர்த்தம
ரிடம் சொல்விக்கொண்டு சந்தோஷமடைந்து தங்கள் தங்களுடைய ஆச்ரமம்
சென்றார்கள். 25

அந்த கர்த்தமரும் தேவ சிரேஷ்டராகிய நாராயணன் அவதாரம் செய்
தார் என்பதை அறிந்து தனியே வந்து நமஸ்காரம் செய்து கூறுகிறார். 26

ஆச்சரியம்! தங்களுடைய பாபங்களால் ஸம்ஸாரத்தில் மிகவும்தகிக்கப்படு
கிறவர்களுக்கு வெகு காலஞ்சென்று பின்பு தேவதைகள் ப்ரசன்னமாகிறார்
கள். நிச்சயம். 27

துறவிகள் வெகு ஜன்மங்களில் நன்றாய் வித்தி பெற்றதான கிறந்த பக்தி
யோகத்தில் உண்டான ஸமாதியால் தனிமையான ப்ரதேசங்களில் எந்தத் தங்க

ஸ ன்ஷ ஹ மவா நடி ஹெஹம் ந மண்யு ய: |

புறஹைஷ்ட ஜாதொ முரதுணா யஸூநா வசுகுவோஷக: || 29

வீயம் வாக்குதம் சுதபுவதீணைபாழனி நெ ஁றெஹ |

വിഷ്ണു-ഗുഹ-ഗവാനു ജിഗ്രാഹം ഹൃദായനാം ദാനവധനം || 30

தாநெடுவ தெழலிரடுவாணி ரடுவாணி ஹமவாஸுவ |

யாநி யாநி உ ரொவஞெ ஸஜநாநாநாவிண: || 31

சுபாம் ஸூரி லிஸ்சுவஸ் ஸுதயாஜி

ஸதாஸிவாநாஹு-புணவாநஸீம் |

வெள்ளையடிவெள்ளையெல்லா

வீயு ஸ்ரியாவதுதஹம் பூவஜெ || 32

உவிதமெவததிதராஹ யஸம் ஸாநாம் ஹகாநாம் வகாஸுஷாதி தயா

ஸ்டீ 12கூ! ததவனுபதி அாறு வஸ்பரிதி! வஸ்பரெவாவதீணாஹி வஸ்பம்

வாகும தவவுதெ ஸ்ராவிஷ்டாதி யதததங்கததும் ஐராமஐகாநஸரயநம்

ஸாஹிபு விக்ஷுபுஸ்து ||௩௦|| தாநீதி । யாநி தவ ஸௌகிகாநி வதஸுபுஜா

திரௌபாணி யொழுகி கிணு யாநிவ ஸஜிநாநாஸஹகாநாம் ரொயகெ

3. நுழைவுபாணி தாதுவி தெ ரொவனீ துயு: சுரூவிண்: வாகுத

ர-உவாழி ரவறிதலு || ஈக || கூாழிதி | சுலிவாழாஹ-ஊண் வாழலீண் யஸு

தடுப்பூசி: வகுதும்வகுணம் || ௩௨ || வெள்ளயூதிகுவிவண

ஞாயை பாதார விரதங்களைப் பார்க்கின்றார்களோ அந்த இந்த பகவானாகிய தாங்கள் இப்பொழுது அவமதிப்பை நினைக்காமல் அற்பங்களின் கிருகத்தில் உண்டா பிடுக்கிறீர்கள். ஏனெனில் தாங்கள் பத்தர்களின் பக்தத்தைப் போஷிக்கிறவர்கள்.

28-29

பக்தர்கள் மனதின் மகிழ்ச்சியை விருத்தி செய்யும் பகவானாகிய தாங்கள் ஞானசாதனமாகிய சாங்கிய சாஸ்திரத்தைச் செய்ய விரும்பிக்கூறியமொழியைச் சத்யமாகச் செய்ய என் மனைவியிடம் அவதாரம் செய்திருக்கிறீர்கள். 30

ஓ பகவானே ! ரூபமில்லாதவராகிய தங்களுடைய ரூபங்கள் † எவைகளோ அவைகளே யோக்யமானவை. எந்த ரூபங்கள் பக்தர்களுக்குப் ப்ரீதியுள்ளதாகின்றனவோ அவைகளும் தங்களுக்குப் ப்ரீதியுடையனவாகின்றன. 31

ஞானிகளால் ததவத்தை அறிந்து கொள்ள விரும்பி பரத்யக்ஷமாக எப்
பொழுதும் நமஸ்கரிப்பதற்குரிய பாத பீடத்தை உடையவரும் ஐஸ்வரியம்
வைராக்யம் கீர்த்தி ஞானம் வீரியம் தேஜஸ் இவைகளால் பூர்ணருமாகிய உம்
மை நான் சரணமடைகிறேன்.

32

† பகவான்ரூபமில்லாதவர், அவருக்கு என்னு புஜம் முடவியன் ரூபங்கள், அவைகளே உசிதமானவை, பக்தர்கள் அபேஷைக் கொண்டால் மானிடன் முதலிய ரூபங்களும் அவருக்கு உசிதமாகின்றன என்பனவே இச்சுலோகக் கருத்துக்கள்.

வரம் ப்ரயாநம் வுரூஷம் உஹாநம்
காமம் கவிம் த்ரிவ்ருதம் த்ரொகவாமுடி |

சூதாநாமுதிதூநாமுதபுவனம்
ஸஹஸ்கம் கவிம் ப்ரவபெடி ||

33

சூ ஸாஸீவ்ருவெஹு வதிம் ப்ரஜாநாம்
கவயாவதீணபுணபு உதாவகாபி |

வரிவ்ருஜாம் வடிவீஜாஸீதொஹ
ஸூரிஷெகூம் ஹுடி யுஜூநு விஸொகம் ||

34

ஹாஹ வரதீதி வரம்பரபெஸூரம் தத்ருஹேதம்ஸுஹநாம் ஸாயீநாம் ஸக்யொ
யஸு தாணவாஹ ப்ரயாநம் ப்ரகூதிரபுவம் வுரூஷதேஹிஷாநாரம்
உஹாநம் உஹதூகூரபுவம் காமதெஷாங்கெஷாஹகம் த்ரிவ்ருதம் சுஹம்கார
ரபுவம் த்ரொகாதகம் உதிபாஹிரபுவம் ததூககனததெஹம்பாயாயாம்
ப்ரயாநாஹிரபுவதாபேகா விஹகூரநிஷ்வனதாராஹ சூதாநாமுதிதூ
விஹகூர சுநாமதம் ஸுஸிவதீநம் ப்ரவஹொயஸு தம் கவிம் ஸவபுஜம்
ப்ரயாநாஹிவஹபுவஸாக்ஷிணீதித்யபு || ௩௩ || ஸஹ்யாஸாநுஜாம்
ப்ராயபுயதே சூஸேதி | சுவிபுஹெஸு யதிஸிஹிபுஹித்யபு || ௩௪ || கவயா
வாதூரபுவெண கவதீணபுநிமிஷுதாநி பீணாநியஸுஸம் சூதகாபிஸா
ஹம் வரிவ்ருஜாம் ஸஹ்யாஸிநாம் வடிவீஜாமபு சூஸிதஸுங் காம் யுஜூநு
ஸூரங் விவரிஷூரி சுஹனாவக ஜூநொவபெஸாபெயவ கவபுஹெ கவ
தீணபு || சுதஸுவமுஹெ வஸதொவி ருதி || ஸம்ஹெஹ || ௩௫ || யடிவஸு ||

பாமேச்வரரும் ப்ரகிருதி ஸ்வரூபரும் புருஷரும் மஹத்தத்வஸ்வரூபரும்
காலரும் கவியும் அகங்காரஸ்வரூபரும் இந்திரியஸ்வரூபம் உலகங்களைப்பரிபா
லிப்பவரும் சித்சக்தியால் தம்மிடம் லயமடைந்த ப்ரபஞ்சமுடையவரும் ஸ்வா
தினைகளான சக்திகளுடையவருமாகிய கபிலரை நான் சரணமடைகிறேன். 33

இப்பொழுது ப்ரஜைகளுக்குப் பதியாகிய தங்களைக் கொஞ்சம் பிரசன்னம்
செய்கிறேன். தங்களால் † கடன்கள் நீங்கப்பெற்றவனாகவும் பரிபூரணமான
விஷய சகங்களை உடையவனாகவும் ஆகிவிட்டேன். நான் துறவிகளின் மார்க்கத்
தை அடைந்து துக்கத்தை விட்டு தங்களை ஸ்மரணம் செய்துகொண்டு சஞ்சரிக்
கிறேன்.

34

|| ஸ்ரீஹவாநு ||

உயா ப்ரோக்தம் ஹி யொகஸ்ய ப்ராணம் வதநுளஸிகெ |
 சுயாஜநி உயா துஸ்யம் யதவொவஜதமும் || 35
 னனதநெ ஜநு யொகெகஸிநு உமகஷுணாஃ ஸுராஸயாஸு |
 ப்ரஸஜ்ஜநாய தகூநாஃ வஜதாயாத்ஸுமெ || 36
 னனஷு சூதவயொகஸிநு நஷு: காமெந ஹியஸா |
 தம் ப்ரவதயிதம் டெஹரிம விசி உயா யதத || 37
 மஹ காம உயா ப்ரஸஜ்ஜநாய வஸநுஸகடேணா |
 ஜிக்ஷாஸுமஜயம் ஜதநுமஜதஸவாய மஃ ஹ || 38

மனவ்யெவெதாநுஹம் ததா ஜாஹெவாநுஸுரநு மஹெதாஹ ஷஹி:
 உயெகி ஸதெநெவெகெ யஸகிகெவ க்ருதெ ப்ரோக்தஸுப்ராஜாணநிதி-
 ஸகி யஸுபஸாஸு துஸ்யம் ப்ரொக்தவாஜிதவொயம் சுதவநதஸு கீதம் யயா
 ஹவகி தயா சுஜநி ஜநஸீக்யதம் || ௩௫ || னனதநிதி ஸுராஸயாஸு
 க்ஷுணாஃ மநீநாஃ சூதஸுமெஸஜதாய தகூநாஃ ப்ரஸஜ்ஜநாய
 விஜிதூதாஸுரநுஷஹம் || ௩௬ || நதமபஜாத்ஜாநஜாம: ப்ரவ-
 ஸிபவநெதாநீபெவபவதவதநீபஸுதாஹ || னனஷுதகி சுயகஸு-
 க்ஷுணாஃ சூதவய: சூதஜ்ஜாநஜாம: || ௩௭ || மஹெகி | காமம் யயெஷம் சூபுஷம்
 சுநுஜ்ஜாதம் யயா யயாக்ஷம் மஃ ஸதமஷ்வாநு தயா சுதஸுஸாதம்
 உயாவிக்ஷாபுஷததய: உயிஸநுஸெந ஸஜெவிதெந கஜேணாடி
 சுவிபுபஜதநுஜீக்யா விபுயாஜிதஸுததகி ஸுமெத: || ௩௮ || ஜாஜிதி |

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

வைதிகமும் லௌகிகமுமான காரியத்தில் ஜனங்களுக்குள் நான் கூறிய
 தே பிரமாணமாகின்றது. ஒ முனிவரே ! நான் உம்மிடம் சொன்னேனல்லவா ?
 ஆகையால் உண்மையாகும்படி ஜன்மத்தை அடைந்தேன். 35

விங்கசரீரத்தினின்று அபெடவேண்டுமென்ற விருப்பமுடைய முனிவர்
 களுக்கு ஆத்மஞான விஷயத்தில் ஸம்மதியுள்ள தத்வங்களின் பகுத்தறிவின்
 பொருட்டாக நான் இவ்வுலகில் இந்த ஜன்மத்தை அடைந்தேன் என அறிந்து
 கொள்ளும். 36

இந்த ஆத்மஞான மார்க்கமானது ஸூக்ஷ்மமானது. வெகு காலத்தால்
 நஷ்டமானது. ஆகையால் இந்த மார்க்கத்தைப் பிரவிருத்திக்கச் செய்வதற்காக
 நான் இந்தச் சரீரத்தைத் தரித்தேன் என்று அறிந்து கொள்ளும். 37

என்னால் உத்தரவு பெற்று இச்சைப்படி செல்லும் என்னிடம் தர்மங்களை
 அர்ப்பணம் செய்து மற்றவர்களால் சிரமப்பட்டும் ஜபிக்கமுடியாத சம்சாரத்
 தைத்தாண்டி மோக்ஷமடைவதற்காக என்னை பஜனம் செய்யும். 38

பாபாதாநம் வயம்ஜோதிஸுவபுலிதமஹாஸயடி |
 சூதநெடுவாதநாநீக்ஷநு விசொகொ஽ஸயஜ்ஜஸி || 39
 பாது சூயாதிகீம் விஜ்ஜம் ஸஜநீம் ஸவபுகஜ்ஜணாடி |
 விதரிஷெய யபாவாவள ஸயம் வாதிரிஷ்ஜதி || 40

|| ஸ்ரீரெஜெத்ருயம் ||

னவம் ஸஜஜிதஸெந கவிஸெந ப்ரஜாவதி |
 ப்ரடிஷ்ணீக்ரதநு ஸுதம் வநஜெவ ஜமாஜஹ || 41
 ப்ரதம் ஸசூஸ்யிதொ ஜநநஜாதெகஸாரணொ ஜநி |
 நிஸஜெஜா வுபரஸ செஷாணீஜநநிர நிகெதநம் || 42
 ஜெநாஸ ஹணி யுஜ்ஜாமொ யததஜஸதொஃ வரடி |
 முணாவஹாவெ விமுண னகவதூராமாவிதெ || 43

ததஸூரிம் வரபாதாநம் ஸாதநெடுவ சூதநாநீநஸா சுநீக்ஷபாணம் கவயம்
 ஜொக்ஷா ப்ராஸ்யஸி||ஈ||ஈ||பாது ஜதிராதெஜெவஹுதெதெ ஸஜநீம் உநுதி
 லிநீம் ஹஜ்ஜரிஷ்ஜதி வரபாதநம் ப்ராஸ்யதீதி வகாராயடும் ||ச|| னவதிதி
 ஸஜஜிதஸூயமுகஸுந தம் ப்ரடிஷ்ணீக்ரதநு || சக || ப்ரதிரிதி | ஜெநீநாம்
 ப்ரதம் ஜெநா சுஹிம்ஸாஜிதக்ஷணம்||ச||ஜெநஜதி | ஸடிஸதொஃ வரம் யசு தசு
 தஸிநி ப்ர ஹணிமுணாவஹாவெ நிமபுஜெனவகவதூராவ்ஜிவிரிணொ
 ஹதூராவ்ஜிவிரிணொ கவரொக்ஷதெ || சந || நிரஹக்ஷஜிதி சுதொ
 ஜிஷ்ஹகாராஜிரஹிதம் சுதவநவநிஅடும் ஃ ஸ்ரீதொஷாஜிநாகுமஃ ஸஜிபு

ஸ்வயஞ்சோதியும் பூதங்களெல்லாவற்றின் இருதய குகையிலிருப்பவரும்
 பரமாத்மாவாகிய என்னை நீர் உம்மிடமே பார்த்துக்கொண்டு சோகமற்றவ
 ராகி மோக்ஷமடைவீர். 39

இந்த தேவஹுதி எவ்விதம் ஸம்ஸார பயத்தைத் தொலைப்பார்களோ அவ்
 விதம் கர்மங்கள் யாவற்றையும் போக்குவதாகிய அத்யாத்ம வித்தையை தாயா
 கிய தேவஹுதிக்கு உபதேசம் செய்யப்போகிறேன். 40

ஸ்ரீமைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் அந்த கபிலரால் நன்றாகச் சொல்லப்பட்ட கர்த்தம ப்ராஜாபதி
 பிள்ளையை பாதக்ஷிணம் செய்து வனத்தையே அடைந்தார். 41

பரமாத்மாவையே முக்கியமாகச் சரணமடைந்தவரும் பற்றுதலற்றவரும்
 அக்னிகாரியமில்லாதவரும் வாசஸ்தானத்தை விரும்பாதவருமாகிய கர்த்தம
 முனிவர் மௌன வருதத்தை அடைந்து பூமியில் சஞ்சாரித்தார். 42

ஸத் அஸத் இவைகளுக்குப் பரமாகியது எந்தப் பிரம்மமோ அதன் குண
 முடையதுபோல்தோற்ற முள்ளதும் நிரிக்குணமும் ஒரே பக்தியால் ப்ரத்
 யக்ஷம் செய்யப்படுகிறதுமாகிய பிரம்மத்திடம் மனதைச் செலுத்தினார். 43

நிரஹம் சுரநிஜேஸ்வர நிஜபுங்ஸுஜேக்ஷுஷுக்ஷி |
 ப்ரத்யக்ஷஸாநாதேயா ப்ரஸாநோலிபுரிவொடியி | 44
 வாஸுதேவெ ஹவதி ஸவபுஜேது ப்ரத்யுமாத்நி |
 வரெண ஹகியொமெந யுவாதா உதவநாம | 45
 சூதாமம் ஸவபுலுதெஷு ஹவணேவவ்வித |
 சுவஸுதவபுலுதாநி ஹவதூவி வாத்நி | 46
 ஹவாஷேவிஹீநெந ஸவபுத்ர வஜெதவா |
 ஹவதூகியொமெந ப்ராஜா ஹவதீ மதி | 47
 ஹதி ஸ்ரீஜாமவதெ துதீயஸுநெ வதுவிபுஸாநயாய |

ஜேஷாமாஹக் கிஷுஸுஜேக்ஷுஷுஷு வஸுந ப்ரத்யக்ஷ வணாபுஸாநா
 விஷேவரஹிதாவ ய்யபுஷு || ௪௪ || தஜேவனினிஃ கவிதொவாயிநிவ்யுதி
 ஜேஷா வாரெஸுரவபுபாவிஜாஹதிஃ வாஸுதேவ ஹதி ப்ரதீவொ
 ஜேவஸு சூதநிஸுரபுலெவஸு சூதாவித்யெந யதஜேஷா வஸுநஜேஷாமம்
 யஸு || ௪௫ || ஹவாததாஜேவாஹ சூதாநிதி || ௪௬ || ஹவதி தஜேவனெந
 ஹவதீமதி ப்ராஜா வாராநெ ஸா வணவதாமாஹவதீமதிப்ராஜ
 ஹதி || ௪௭ ||

ஹதி ஹவாயபுஜேவிகாயாம் வதுவிபுஸாநயாயவ்யாவ்யா.

அகங்காரமில்லாதவரும் என்னுடையது என்ற புத்தியில்லாதவரும் (சீதம்
 உஷ்ணம்) இரண்டற்றவரும் பேதமில்லாதவரும் தானே பார்க்கிறவரும் வணக்க
 முள்ளதும் அடக்கமுள்ளதுமாகிய புத்தியை உடையவரும் தீரருமாகிய கர்த்
 தமர் அலைகள் அடங்கிய சமுத்ரம்போல் ஆயினர். 44
 அஞ்ஞானம் விடுபட்டவராகிய கர்த்தமர் சிறந்த பக்தியோகத்தால் ஜீவனு
 க்கு ஸ்வரூபமாகியவரும் ஸர்வஞ்ஞரும் பகவானுமாகிய வாசுதேவரிடம் மன
 தைச்செலுத்தினார். 45
 பூதங்களெல்லாவற்றிலும் பரமாத்மாவாகிய பகவான் இருப்பதையும் அந்த
 பரமாத்மாவிடம் பூதங்கள் எல்லாமிருப்பதையும் பார்த்தார். 46
 இச்சை த்வேஷம் இவைகளில்லாதவரும் எங்கும் ஸமமான மனமுடைய
 வரும் பகவானிடம் பக்தியோக முடையவருமாகிய அந்த கர்த்தமர் பகவானைச்
 சார்ந்த கதியை (முக்தியை) அடைந்தார். 47

24—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

வணுவிம்ஸாயுய பூரணம்.
கவிமுகேவஹுதிவிம்வாடாரம்ஹம்.

|| ஸ்ரீ ஸுளகசு ||

கவிமுகேவஹுதிவிம்வாடாரம்ஹம் |

ஜாதஸ்யஜ்ஜஸாஷ்டாதாதுபுஜிதவ்யே நுணாடி || 1

நஹஸ்ய வஷ்டுணம் வம்ஸா வரி ஜஸவ்யொயிநாடி |

விஸுதௌ ஸுததேவஸ்ய ஹரி துபுனி ஜெவஸவம் || 2

யத்யுத்யதே ஹமவாநஸவஜாதாதாதுபுஜிதவ்யே |

தாநி ஜெ ஸுத்யாநஸ்ய கீதகீயாநி கீதகீய || 3

ஸ்ரீ || வணுவிம்ஸே ஜநநா து வுஷ்டா வஸுவிஜோவநடி |

சுடாவாஹ பரம் ஹதிஷுணம் கவிமஸூகம் ||

ஸ்ரீ ஹரி ஸுரணம் பூரணோஷி || கவிமுகேவஹுதிவிம்வாடாரம்ஹம் |
ஜாதஸ்யஜ்ஜஸாஷ்டாதாதுபுஜிதவ்யே நுணாடி || 1
நஹஸ்ய வஷ்டுணம் வம்ஸா வரி ஜஸவ்யொயிநாடி |
விஸுதௌ ஸுததேவஸ்ய ஹரி துபுனி ஜெவஸவம் || 2
யத்யுத்யதே ஹமவாநஸவஜாதாதாதுபுஜிதவ்யே |
தாநி ஜெ ஸுத்யாநஸ்ய கீதகீயாநி கீதகீய || 3
ஸ்ரீ || வணுவிம்ஸே ஜநநா து வுஷ்டா வஸுவிஜோவநடி |
சுடாவாஹ பரம் ஹதிஷுணம் கவிமஸூகம் ||
ஸ்ரீ ஹரி ஸுரணம் பூரணோஷி || கவிமுகேவஹுதிவிம்வாடாரம்ஹம் |
ஜாதஸ்யஜ்ஜஸாஷ்டாதாதுபுஜிதவ்யே நுணாடி || 1
நஹஸ்ய வஷ்டுணம் வம்ஸா வரி ஜஸவ்யொயிநாடி |
விஸுதௌ ஸுததேவஸ்ய ஹரி துபுனி ஜெவஸவம் || 2
யத்யுத்யதே ஹமவாநஸவஜாதாதாதுபுஜிதவ்யே |
தாநி ஜெ ஸுத்யாநஸ்ய கீதகீயாநி கீதகீய || 3
ஸ்ரீ || வணுவிம்ஸே ஜநநா து வுஷ்டா வஸுவிஜோவநடி |
சுடாவாஹ பரம் ஹதிஷுணம் கவிமஸூகம் ||

25-வது அத்தியாயம்.

கபிலருக்கும் தேவஹுதிக்கும் சம்வாத ஆரம்பம்.

ஸ்ரீ சௌனக முனிவர் வினவுகிறார்.

ஜன்மமில்லாதவரும் தத்துவங்களைக் கணக்கிடுகிறவரும் பகவானுமாகிய
சசன் மானிடர்களுக்கு ஆத்மஞ்ஞானத்தை அறிவிக்கத் தாமே தம்முடைய
மாயையால் கபிலராக அவதாரம் செய்தார்.

புருஷர்களுக்குள் உயர்ந்தவரும் யோகிகளுக்குள் சிறந்தவரும் சிரவணம்
செய்வதால் பிரகாசிப்பவருமாகிய இந்த பகவானுடைய (குணங்களின்) சிரவ
ணத்தில் என்னுடைய பிராணன்கள் மிகவும் திருப்தியடையவில்லை. 2

தம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்காக தேகத்தையடைந்த பகவான் தம்முடைய
மாயையால் எந்த எந்தக் காரியங்களைச் செய்கிறாரோ கீர்த்தனம் செய்வதற்குரிய
அந்தக் காரியங்களை சிரத்தையுடைய எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 3

12

13

14

15

இந்த ஜீவனுக்குமனமானது பந்தத்திற்கும், முக்திக்கும் காரணமென்பது ஸம்மதமானது. மனம் குணங்களில் பற்றுதலடைந்தால் பந்தத்திற்கும் புருஷோத்தமனிடம் பற்றுதலடைந்தால் மோகத்திற்கும் காரணமாகிறது. 15

- சுஹம் ஜோவிஜாமொகெஸா காமொவாழிவிஜுதெது |
 வீதம் யயா உநஸூஉஜேஃவஜஸுவம் வஜட | 16
 தயா வுருஷ சூதூநம் கெவயம் புகுதெது வரட |
 நிரஞரம் ஸயம் ஜெநாதிரணிஜாமஜவணிதட | 17
 ஜோநவெராமு யுகெந வகியுகெந வாதூநா |
 வரிவஸுதூநாஹீநம் புகுதிந் ஹதளஜவட | 18
 ந யுஜுஜாமயா வகூர ஹவதூவிநாதூநி |
 ஸஜுஸொஹி ஸிவஃ வயா யொயிநாம் ஸஹஸிவயெ || 19
 புவஸுஜேரம் வாயஜாதூநஃ கவயொ விஜுஃ |
 வ னவ வாயுஷு குதொ ஜோஷுஅரஜவாவுதட || 20
 திதிஷுவஃ காருணிகாஸுஹஜ்ஜவடஜெஹிநாட |
 சுஜாதஸ துவஸூநாஸுயவஸுயவலிஷணாஃ || 21

விரஹிதம் யயாஸூஉம் ஜெநாவதி ஜெநஸூஉஜெநாவகஜோஹ சுஜுஃவரிதி ||
 || கக || சுயெதி || நிரஞதரம் நிவெஜுஃ சுணிஜாமஸுருகூஃ சுஹஸி
 தரிவரிவிநம் || சள || ஜோநெதி || ஹதளஜஸுஃகூணவயம் || கஅ || கக ||
 ஜெநஸூஉஹகூரெவாஞரம்ஸாயநிதூஹபு ஸுஹிதி சுவாவுதம் நிரா
 வரணம் || ௨௦ || ஸாயருநாம் வகூணஜோஹ வதூவிஜுஃ திதிஷுவதி | ஸாயவஃ

மனமானது நான் என்னுடையது என்ற அபிமானத்தாலுண்டான காமம்
 லோபம் முதலிய மலங்களிலிருந்து விடுபடவேண்டும். அந்த மனம் பரிசுத்தம்.
 துக்கமில்லாதது. ஸமமானது. 16

அவ்விதமே புருஷன் முக்யரும் பிரகிருதிக்குப் பாஸ்வருபரும், பேதமற்ற
 வரும், ஸ்வயஞ்ஜோதிஸ்வருபரும், ஸுகூழ்மரும், அபரிச்சின்னரும், விருத்தி
 யற்றவருமாகிய பரமாத்மாவையும் வலுக்குறைந்த பிரகிருதியையும் ஞானம்,
 வைராக்கியம் இவைகளுடன் கூடியதும் பக்தியுள்ளதுமாகிய மனதால் பார்க்
 கிறான். 17-18

யோகிகள் பிரம்ஸ்வருபத்தை அடைவதற்கு ஸர்வஸ்வருபமாகிய பகவா
 னிடம் கொண்ட பக்திக்குச் சமமாகிய மங்களமான மார்க்கம் கிடையாது. 19

களிகள் ஜீவனுக்கு (அஸாதாக்களிடம்) ஏற்படும் சேர்க்கையைச் சிதிலமா
 காத பந்தம் என்று கூறுகிறார்கள். அந்தச் சேர்க்கை ஸாதாக்களிடம் செய்யப்
 படி அதை ஆவரணமில்லாத மோகாத்வாரமென்று அழிகிறார்கள். 20

ஸாதாக்கள், பொறுமையுடையவர்கள், கருணையுள்ளவர்கள், மானிடர்கள்
 யாவருக்கும் ஸுஹிருத்துக்கள், சத்ருக்களற்றவர்கள், சாந்தர்கள், சீலத்
 தையே பூஷணமாகக் கொண்டவர்கள், மற்றவிலங்களில் மனதைச் செலுத்
 தாமல் என்னிடம் அழுத்தமான பக்தியுடையவர்கள், என்னிமித்தமாக

உயுநகெநுந ஹவெந ஹதிஃ கூவபுனி யெ டுயாடி |
உகூதெ துதுககபுரணஸூகஸஜநவாஸவா: || 22

உபாஸுயகயா ஹுஷ்டாஸுஸுணானி கயயனி வ |
தவனி விவியாஸாவாநெநாநடிதவெதவ: || 23

த ணதெ ஸாயவஸாயி ஸவபுஸஸுவிவஜிபுதா: |
ஸஸுஸெஸுய தெ ப்ராஸபு: ஸவபுஷாஷஹரா ஹிதெ || 24

ஸதாஃ ப்ரஸஸுநடிவீயபுஸவிஷா
ஹவனி ஹுதணபுரஸாயநா: கயா: |

தஜெஷணாபாஸவவபுதபுநி
ஸுபாநதிஸபுதிரநுகுசிஷுதி || 25

ஸாஸுநாநுவதிபுந: ஸாயஸீஸ தஜெவஹுணம் யெஷாஃ || 26 || 22 ||
உபாஸுயெகி || தாவா: சுயுநதிகாபு: ஸநாந நதவனிநயுயயனி
கூத: உககெனெதொயெஷாதெ || 27 || தஹி|| யெ தாவெநபுலிஹு
யதெ தெஸாயவ உத்யபு: || 28 || ஸதம்ஸு ஹதும்தாப்வபாபயதி
ஸதாநிதி||வீயபுஸுஸுயெஷநாயாஸு தா: வீயபுஸவிஷ: ஹுதணபுயொ:
ஸஸாயநா: ஸவபா: தாஸாஃஜெஷணாதெவநாசு கவவபு: கவிஷா
நிவபுதி: வதபு யஸிநு ஸீஹாஸ ப்ரயபே ஸுபா ததொரகி: ததொஹகி:
கநுகுசிஷுதிசுஜெணஹிஷுதித்யபு: || 29 || தத: கிதெஸுஹ ஹதெதி

கர்மங்களைத் தியாகம் செய்தவர்கள், தங்களைச் சார்ந்த ஜனங்களையும் பந்துக்
களையும் விட்டவர்கள், என்னைச் சார்ந்த சரித்திரங்களில் ஸந்தோஷமுடையவர்
கள், என் சரித்திரங்களை அவர்கள் சிரவணம் செய்வார்கள், கீர்த்தனம் செய்
வார்கள், என்னிடம் செலுத்திய மனமுடைய இந்த ஸாதுக்களை பலவிதமான
தாபங்கள் துன்பப்படுத்தா. பதிவ்ருதையாகிய தாயே! அந்த இந்த ஸாதுக்
கள் எல்லாப்பற்றுதல்களி லிருந்தும் விடுபட்டவர்கள். ஆகையால் அவர்களிடம்
சேர்க்கையை நீ பிரார்த்திக்கவேண்டும். அந்த ஸாதுக்கள் தோஷம் யாவற்
றையும் அபஹரிக்கிறவர்கள். 21—24

ஸாதுக்களுடைய சேர்க்கையால்(என்)வீர்யத்தை அறிவிக்கக்கூடியனவும்
ஹிருதயத்திலும் செவிகளிலும் ஸுகத்தை உண்டாக்கக்கூடியவுனமாகிய
என்னுடைய சரித்திரங்கள் பிரவிருத்திக்கின்றன. அந்தச் சரித்திரங்களைச்
சிரவணம் செய்வதால் மோகூத்திற்கு மார்க்சாடிகிய ஸ்ரீ விஷ்ணுவிடம்
சிரத்தை, நீகரற்ற விஸ்வாஸம், பக்தி இவைகள் கரப்பாக உண்டாகின்றன. 25

ஹத்ஸா வுமோநு ஜாதவிராம னெந்நியா
 டீஷ்டுஸு தாந்ஜுவநாநுவினயா |
 விதஸ்ய யதொ முஹணெ வ யுகொ
 யதிஷ்டெ ஃஜுலியெபுமமாமெபு: ||

26

சூலெவயாயம் ப்ருக்யதெமபுணாநாம்
 ஜோமெந வெராநுவிஜுலிதெந |
 யொமெந உயுவிபுதயா வ ஹத்ஸா
 உம் ப்ருக்யமாதாநஜிஹாவரூஸெ ||
 || டெவஹுதி: ||

27

காலிசுயஸுவிதா ஹதி: கீஷுஸ் உமொவரா |
 யயா வபு: தெ நிவபுணஜவநாநுஸுவா சுஹடி ||

28

பிரவநாஸுஷ்டுராஜிவீதாஸூகம்: சுநுவினயாஹதி: தபா னெந்நியாசுஹதி:
 யொஷ்வாதுவாசு ஜாதவிராஸுஷ்டு டீஷ்டுஸு தாசு னெஹிகாஸுஷ்டிகாசு
 ததொ யதஷ்டுஸுஷ்டு விதஸ்ய முஹணெயதிஷ்டெஃஜுலிஷ்டுஷ்டு யாந
 சூபநாபாமெபு: || 2. சு || சூலெவயெதிதெஷ்வபு க்யதெமபுணாநாம்சூலெ
 வபாஜுநாநாஜிவிஷ்டுயாயம்ஜீவ: ஹெஹெஷ்டெஷ்டு ஜாஜெவாவரூஸெபு
 ஹொகி || ௨ || காலிவிதி: காலிவிதிகாஸுவிதித்யபு: உவிதா யொமூ ததூவி
 பிஷ்டுபா: கீஷுஸ்மொவராயொமூ நிவபுண ஜோகூதகம் தவவபு ஸ
 ருபம் சுநுஸுமெவசுநஜாஜெவஸவபுதநாபு ஸூராஜி சுஜஸாக்விதிவா
 ஹெஹெஷ்டுவிதி ஸூஸூ || ௨ || யதி || ஹவபுண ஜவவபுணஹெஹெ
 ஹெஹெஷ்டுவிதி ஸூஸூ || ௨ || யதி || ஹவபுண ஜவவபுணஹெஹெ

நான் செய்யும் விருஷ்டி முதலிய லீலைகளின் ஸ்மரணத்தை உடைய பக்தி
 யால் † பார்க்கப்பட்டதும் ‡ கேட்கப்பட்டதுமாகிய ஸுகத்திவிருந்து வைராக்கிய
 மடைந்த புருஷன் முயற்சியுடன் ஆயாஸமில்லாத யோகமார்க்கங்களால்
 மனதை அடக்குவதில் முயற்சி செய்யவேண்டும்.

26

பிரகிருதியின் குணங்களை ஸேவிப்பதாலும் வைராக்கியம் விருத்தியான
 ஞானத்தாலும், யோகத்தாலும், என்னிடம் கொடுக்கப்பட்ட பக்தியாலும்
 இந்த ஜீவன் இந்த தேகத்திலேயே பிரதீபகாத்மாவாகிய என்னை அடைகிறான்.

உம்மிடம் உசிதமான பக்தி யென்பது என்ன? ஸந்திரீயாகிய எனக்கு
 யோக்கியமான பக்தி எப்பேற்பட்டது? எந்த பக்தியால் நான் உம்முடைய
 மோகூருபமான ஸ்தானத்தை ஸுகமாக அடைவேன்?

28

† பார்க்கப்பட்டது ஐஹிகம், அதாவது பூமியிலுண்டாகும் ஸுகம் முதலியவை.

‡ கேட்கப்பட்டது ஆமுஷ்டிகம், அதாவது பாலோகத்தில் உண்டாகும்
 ஸுகம் முதலியவை.

வஸுனி நெருமிராணெவ வஸு:
 ப்ரவஸவகூராணவொவநாநி |

நாவிவாணி லிவநாநி வரபுராநி

ஸாகம் வாஹம் ஸுஹணீயாம் வடினி ||

35

தெதபுஸபுநீயாவயவெருநார

விவாஸஹாவெகூலிதவாஸவெகெது: |

ஹுதாததநா ஹுதபுராணாஸுஹகி

நாநிஹதொ மதிநீணீம் ப்ரயுஹே ||

36

சுயொ விஸுதிம் 22 நாயயா விநா

நெஹுஸயபுஷ்டாஹுநுபுவுதாடி |

பெருவெவெ: ஸாகம் ஸஹ மித்யம் பாரபெஸுராநுஹவஸுவம் ஹகூவகூலிகி
 ஹாவ: ||௩௫|| சூதாநநுஸவஸும் ஹவதீதூஹ தெநரிநி, லிஸபுநீயா: 2 நொ
 ஜா: 2 நொஹரா: சுபவா: 2 வநெ தூடியொயெஷு-தெ: ஹுத: சூதா
 லிதம் பெஷா: ஹுதா: சூகூஷா: ப்ராணா: ஹிபாணிவ பெஷானாந
 ஹுத: சுமிஹுத: ஹுதாஹீநாநவி சுணீம் மதிம் 2 கிம் ப்ரயுஹேபுராயயதி
 நெஹுஸயவெநெ: ஹுதாததநம் உதாரெவிபுலாஸாநி: ததவிவாஸெவீ
 வா வா: 2 நொஹரா: ஸு-கூம் 2 யுரஹாஷணம் ||௩௬|| விஸுதிதூலிகம்வததூ
 யிகிதூஹ சுயொ ஹகி சுயொ சுவிஷாநி வுதூநனா: விஸுதிம் ஸதூ
 யொகூலிமதா: ஹொஸவதம் சுணிபாஷுஷா: மநெஸுயபு: சுநு ப்ரவ
 தா: ஹகிநுஸவதவஸுபுராவா: ஹவதீஸுரி யம் நெஹுஸயம் ஸவதம்

மனோஞ்ஞமும் பிரஸன்னமான முகமுடையனவும், சிவந்த நேத்திரங்
 களுடையனவும், திவ்ய வரங்களைக் கொடுப்பனவுமாகிய என்னுடைய ரூபங்
 களையே ஸாதுக்கள் பார்க்கிறார்கள். சேர்ந்து ஆசிக்கத்தக்க வார்த்தையைக்
 கூறுகிறார்கள்.

35

தரிசனம் செய்வதற்குரிய அந்த என் ரூபங்கள், கம்பிரமான லீலை,
 ஹாஸ்யம், தரிசனம், இனிமையான சொற்கள் இவற்றால் அபஹரிக்கப்பட்ட
 மனதுடன் இழுக்கப்பட்ட இந்திரியங்களை உடையவர்களாய்(மோக்ஷத்தை)
 விரும்பாது பஜனம் செய்பவர்களை பக்தியானது மோக்ஷத்தை அடையும்படி
 செய்கிறது.

36

பிறகு என்னுடைய மாயையால் ஏற்பட்ட போகரூபமான ஸம்பத்தையும்
 (அணிமை முதலிய) எட்டு அங்கங்களையுடைய ஐசுவரியத்தையும் (பக்தியை)
 அநுசரித்து வந்ததும், மங்களமுமாகிய மோக்ஷ லக்ஷணியையும் எவர்கள்

ஸ்ரீ யம் வ யெ ந ஸ்ரஹயனி ஹரா

வரஸு நெ தெஹுவதெ நு நொகெ ||

37

ந கஹிபுமிநதராஸாந்தராவெ

நஹ்னி நொ நெஹிநிஷொ நெயி நெஹிதி: |

யெஷாஹம் விய சூதா ஸுதா

ஸவா மாரஸுஹுஷொ நெஹி நிஷ்ட ||

38

ஹம் நொகம் தநெவாஹாநாநாநாஸாயிநடி |

சூதாநஹம் யெ நெஹ யெ ராய: வஸவொ மூஹா: ||

39

ஸ்ரீயாவி நஸுஹயனித்யய: | தயாவியொகெ நெவகும்ஹொகெ சுஸு
வதெபுராவுவனெவ || ௩௭ || நநெவஹிபு நொககாவியெஷாசு
ஸமபாஹிஷொகூயொமூரநாம் கஹிபிநாஸஸுதாஹ || நெதி || நெ
ஸாந்தராவெ யாஸாந்தஸம் கஸகம் தநெவஸ் நெவகும்ஹொகெ
கஹிபிநகக்ஷனி நொமஹ்நாநவஹி சுநிநிஷொநெஹிதி: நிபம்
காந வசுந நொநெயிநாநமஸதிததநெஹம்: யெஷாநிதி ஸுதஹ
ஸெஹவிஷய: ஸவெவவிஸாஸாஸுஹம் மாரஸுரிவஹிதொவநெஷாஸுஹ
ஹிஷிதகாந் ஹம் நெஹிவவநெஹி: வஹம் ஸவாவெநயெஹம்ஹி
நாநநிபம்காநவசுநமஸதீத்யய: || ௩௮ || வஹம் ஹநாநாநாநா
வகாநகஹிஷொஹிஷொஹிஷொஹிஷொஹிஷொஹிஷொஹிஷொஹி
யிநம் சூதாநம் ஸொவாயிகம் வரஹாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநா
யெவவஸாஹி: ராய: யநாநிவ || ௩௯ || விஸுஜெதி சுநாஸுபரிமூஹா

ஆசிக்கவில்லையோ அவர்கள் பரமபுருஷனாகிய என்னுடைய வைகுண்டலோகத்
தில் (அவைகளை) அடைகிறார்கள். 37

என்னிடம் பக்தியுடையவர்கள் சுத்தஸ்வரூபம் பெற்று வைகுண்டத்தில்
எப்போதும் நாசமடையாதிருப்பார்கள். என்னுடைய சக்ரமானது அவர்களை
விழுங்காது. ஏனெனில் பரமாத்மாவாகிய நான் அவர்களுக்கு *புத்திரனாகவும்,
† மித்ரனாகவும், ‡ குருவாகவும், § ஸுஹிருத்துக்களாகவும் ¶ இஷ்ட, 38
மாகவும் பிரியமுள்ளவனாகவுமாகிறேன்:

இந்த லோகத்தையும் பரலோகத்தையும் இவ்விரு உலகத்திற்குச் செல்
லக்கூடிய தேகத்தையும் ()தன்னைச் சார்ந்த வர்களையும் பொருள்களையும் பசுக்

* புத்ரன் - ஸ்நேக விஷயத்தில்.

† மித்ரன் - விஸ்வாஸ விஷயத்தில்.

‡ குரு - ஹிதோபதேசம் செய்வதில்.

§ ஸுஹிருத்துக்கள் - ஹிதத்தைச் செய்வதில்.

¶ இஷ்டத்தை - பூஜிக்கத் தக்கவனாகவில்.

() தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் - புத்ரர்கள் மனைவி முதலியவர்கள்.

விஸுஜ்ஜ ஸவடாநநுாஸு ஜாஜெவம் விஸுதொஜுவட |
ஹஜ்ஜுநநுயா ஹகூர தாநுதெநுாரதிவாரயெ ||

40

நாநுது ஜெமவதஃ ப்ரயாநவாஸுஷெஸுராஸ |
சூதநஸுவடலததாநா ஹஜீவம் நிவதடதெ ||

41

ஜெயாஅதி. வாதொயம் ஸெயபுஸவதி ஜெயாஸ |
வஷடதீஜெர டஹதூநிஜெடதூஸுரதி ஜெயாஸ ||

42

ஜெநவெராமுயுகெந ஹகீயொமெந யொமிநஃ |
கெஷஜாய வாஜஜெஹம் ஜெ ப்ரவிஸஜ்ஜுகுதொஹயட ||

43

ஜெதொஸூஸாராஸ சுதிவாரபெ சுதிதாரயாஜி ||ச|| சுஹகூநாந்தம் நகய
ஹிபவிஜெஹ ஹதூஹமெதி || ஜெமவதொநுதுஹமவதொ ஜெதொவிநா
ஸவடலததாநா சூதநஃ ஹமவடாஜி விஸெஷணதுபெணஸாஜெபுடம் நிர
பெக்ஷகா ஹிதகாரிகுஹொகூதம் || சக || வெஸபபுடஸுடபதி || ஜெதி ||
ஸுஅகிஸு || ஹீஷாஸூஅதஃ பவதெஹீஷொஜெதிஸுபபுஃ ஹீஷாஸூஅநி
ஸெஜுஸுஜெதுபபுவதிவஹஜெதி || சஉ || ஜெஜநாஜெவ ஜெகஷஜதூது
ஸடாஅரம் ப்ரஜாணபதி ஜூநெதி||சஉ|| உபஸாஹாதி வநதாவாநிதி| ஜெய

களையும் கிருகங்களையும் மற்றுமுள்ள யாவற்றையும் விட்டு ஸர்வஞ்ஞனாகிய
என்னை ஏகாந்த பக்தியால் எவர்கள் பஜனம் செய்கிறார்களோ அவர்களை ஸம்
ஸாரத்தினின்று கமையேற்றி வைக்கிறேன். 39—40

பூதங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவும் ப்ரதான புருஷேச்வரரும் பகவா
னுமாகிய என்னைத் தவிரமற்ற விடத்தில் கடுமையான (ஸம்ஸார) பயமானது
நிலிர்த்தியை அடையாது. 41

இந்தவாயு என்னிடம் பயந்து வீசுகிறான். ஸூர்யன் என்னிடம் பயந்து
தடிக்கிறான். மிருத்யு என்னிடம் பயந்தால் ஸஞ்சரிக்கிறான். 42

யோகிகள் ஞானத்துடனும் வைராக்கியத் துடனும் கூடிய பக்தி யோகத்
தால் கேசுமமடைவதற்காக எங்கும் பயமில்லாத தாகிய என்பாதங்களின் ஸம்
பத்தில் ப்ரவேசிக் கிறார்கள். 43

ஊதாவாநெவ ஹாகெஹிநு வுஹாஹம் நிஸுயஸொடிய: |

கீவெண ஹகீயொமெந உநொ உயுவிதம் ஹிரடி ||

44

ஊதி ஸ்ரீஜாமவதே துதீயஸுக் வணுவிஸொடியாய:.

விதம் ஸநந: ஹிராஹவகீதியக் ஊதாவாநெவ தஸூஜிநாஹெவ ஹோக்ஷ
ஊதி ||சச||

ஊதிஹாவாபுஹீவிகாயாஹ வணுவிஸொடியாயுஹா.

நீவிரமான பக்தி யோகத்தால் மனமானது என்னிடம் கொடுக்கப் பட்டு
ஸ்திரமாக இருக்கிறது,என்பதே இவ்வுலகில் மானிடர்களுக்குச்சிறந்த புருஷா
ர்த்தத்தின் பெருமையை உடையதாகிறது.

44

25—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஷஷிம்ஸாயூய பூரம்ஹி.

சுய தெ ஸம்பூவக்ஷாநி தகவாநாம் மக்ஷணம் ப்ரபக¹ |
யநிஷிக்ஷா விஜுஹேத வுரூஷஃ பூக்ஷதெமபூ¹ணைஃ || 1

ஜோநம் நிஸ்ரயஸாயூய வுரூஷஸூதூஸபந¹ |
யதாஹுவணபுயெ ததெ¹ ஹதயமும்பிஹேத¹ || 2

சுநாநிராதூ வுரூஷா நிமபூணஃ பூக்ஷதெ¹ வரஃ |
பூதூக்¹யாநா ஸயம்ஜோதிவிபூ¹யெந ஸதநித¹ || 3

ஸ்ரீ || ஷஷிம்ஸைவம்பூக்ஷதஜாஸுவிவெகாயொபவணபு¹தெ |
ஸாம்வெ¹ந ஸவபூவாநாம் ஜநமக்ஷணஹேத¹ ||
யாதூ வுதூய யதே¹தூக்¹க்ஷதே¹தூஸுதெநயக்¹ சோதே¹ஸாம்வூ¹த¹
யூதூ¹பூயாநே¹நாஹ ததவி¹ || ததூ¹நாயம் யக்¹ ப்ர வ¹நி ஸாம்வூ¹தி¹
தூ¹ஸாம்வூ¹ ஹி¹பொ¹மஸ்தி¹ உப¹வக்ஷி¹வ¹ | ததூ¹கிரூ¹தூ¹ ஹ¹நாம்¹ஸாம்¹
வூ¹நாஹ சுயெ¹தி || 4 || நநூ¹கிரூ¹தூ¹நா¹தே¹வ நதூ¹ததூ¹க்ஷணவி¹ஜூ¹
நா¹ || ததே¹வ¹ வி¹ஷிக்ஷா¹தி¹ஜூ¹தே¹தி¹ஸு¹தெ¹நி¹தூ¹ஹ ஜூ¹நி¹தி || 5 ||
தூ¹நா¹ஹ ஜூ¹நா¹ சு¹த¹வ¹ஹ¹தய¹மும்பி¹ஹே¹த¹ சு¹ஹ¹கார¹நி¹வ¹த¹க¹
நி¹ஸ்ர¹யஸ¹பூ¹யொ¹ஜ¹நா¹ய யதா¹ஹ¹ || ததே¹வ¹ண¹பூ¹தி¹ ததூ¹க்ஷண¹ஜூ¹நா¹
தே¹வ சு¹நா¹தவி¹வி¹கூ¹தூ¹ஜூ¹நாம்¹ ஹ¹தீ¹தி¹ஹ¹வ¹ || 6 || ததூ¹வ¹ு¹ரூ¹ஷ¹ம்¹ மக்ஷ¹ப¹தி¹
சு¹நா¹நி¹தி || 7 || ததே¹வ¹வ¹ு¹ரூ¹ஷ¹ம்¹ கொ¹ஸா¹வா¹தூ¹ பூ¹தூ¹தி¹யொ¹நா¹தயா¹
ஸு¹தி¹ய¹பூ¹க்ஷ¹ணிக¹ ஜூ¹நா¹த¹தி¹ரா¹தே¹தி¹க்ஷ¹ணிக¹வ¹க்ஷா¹ வூ¹வ¹த¹ய¹தி¹
சு¹நா¹நி¹தி ஜூ¹நா¹நி¹தி¹ ஸ¹ஸா¹ரி¹க்ஷ¹வ¹க்ஷா¹ வூ¹வ¹த¹ய¹தி¹ பூ¹க்ஷ¹தெ¹ வரஃ¹
சு¹நூ¹ || சு¹ஸ¹ம்¹ ஜூ¹நா¹நி¹மூ¹ண¹க்ஷ¹ம்¹ வார¹ய¹தி¹நி¹மூ¹ண¹ ஜீ¹ஸ¹கா¹நி¹தி¹

26-வது அத்தியாயம்.

பிறகு உனக்குத்தத்வங்களின் லக்ஷணத்தைத்தனியாகக் கூறுகிறேன். புருஷன் அதை அறிந்து கொண்டால் ப்ராகிரு தங்களான குணங்களால் விடுபடுகிறான். 1

பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத் காரமாகச் செய்யும் எந்த ஞானத்தைப் புருஷனுடைய மோக்ஷபலனுக்கு என்று (பெரியோர்கள்) கூறுகிறார்களோ அஹங்காரத்தை நாசஞ்செய்வதான அந்த ஞானத்தை உனக்கு வர்ணிக்கிறேன். 2

ஆத்மாவே புருஷன்; அந்த ஆத்மா அநாதி. நிர்க்குணமானது. ப்ராகிருதிக் குப்பரமானது. ப்ரத்யக்தாமா. ஸ்வபஞ்ஜயோதி ஸ்வரூபம். இந்தப்ரபஞ்சம் அது னுடன் கூடியதாகி ப்ரகாசிக்கிறது. 3

வனவம் வராலியூரமெந சுதபூகம் புகுதெஃ வுஜாநு |
கடுஷம் சூயஜாணெஷம் மூணெராதுநி உநுதெ ||

7

தடிஷு வஸஸுதிவபூகம் வாரதஞ்ஞ நிவபூதாத்மம் |
ஹவநு கதபூரீஸஸு ஸாக்ஷிணொ நிவபூதாத்மம் ||

8

காயபகாரணகதபூகெவ காரணம் புகுதிம் விஹம் |

ஹோகூசெவ ஸுபஹம்வாநாம் வுரூஷம் புகுதெஃ வரட || 9

யொஹிதஸூகூஷாம் வஹீம் வுஜாஜநயநீமஸுரபுவாம் || சுஜொ
ஹொகொஜுஷொமொநுமொதெஜஹொதெநாம் ஹுகூஹொமொஜொநுஜதி
ஃஃஃஃஃ ஸூதாநம் விஸூதவாநு || ௧ || ஸவரிதி | வராலியூரம் புகுது
யூஸம் தெநபுகுதெஃ மூணெஃ கடுஷம் சூயஜாணெஷம் தநீயகதபூ
கூபொதுநிநுதெ || ௨ || ததிதி | ததிஹ் கதபூகூபிநநநெவகஸுபுரூஷஸு
ஸாக்ஷிபொதுகூபுக் சுதபூரெவஸதம் கடுவிவபூகம் ஸம்ஸுரஸு வரத
ஞ்ஞெஸுவுகடுவபூகூதம் ஹொமெ வாரதஞ்ஞ நிவபூதாத்மம் ஸுபொ
தூகெஸுவுவஸஸுதிஃ ஜநுபூதுபுவாஹம் புகுதுவிவெககூதெதத
வம் ஹவீதுயபுஃ || ௩ || நநுமெதநுஸுஸொநாயிகுரணெநெவ
கதபூகூபிபுதெஸுஸெவதஹ்ஃ சூயதாம் நெதூஹ காயபுகி
காயபும் ஸரீரம்காரணநிபூயம் சுதபூபெவதாவபுஃ தபூவாவதா வுரூ
ஷஸு புகுதிம்காரணம்விஹம் சுபூபூஸுஸுதொ விகாராவாவாபுகுதி
வரிணாஜெநெஹொஜுஹொகாரகூதெவகதபூகூபிகூதிதுயபுஃ ஹோகூ
கெதபூவுரூஷம்காரணம் விஹரிதி | சுஸூயம் ஹவம் யபூபூஹம்காரமத
நெவ கதபூகூபிகம் ஹோகூபூஹதயாவிலிகாரஸு ஜவாவஸாநகூபு
வாயி பூயாநுஃ ஹொமஸு விஹவஸாநகூபுஹவஹிதபூயாநுதிதி || ௪ ||

புருஷன் ப்ரகிருதியின் அத்யாஸத்தால் ப்ரகிருதியின் குணங்களால் கர்ம
ங்களைச் செய்யும்போது கர்த்தா (செய்கிறவன்) என்றதன்மையைத் தன்னிடம்
நினைக்கிறான்.

7

ஈசனும் அகர்த்தாவும் ஸாக்ஷியும் ஸுகஸ்வ ரூபனுமாகிய இந்தப் புருஷ
னுக்கு கர்த்தா என்ற எண்ணமும்(கர்ம)பந்தமும் அந்தக் கர்மங்களால் ஏற்பட்ட
பராஜினத் தன்மையும் ஜனன மரணங்களும் உண்டாகின்றன.

8

புருஷனுக்குச்சரீரம் இந்திரியங்கள் தேவதைகள் இவைகளின் தன்மையில்
ப்ரகிருதியைக் காரணமென்று கூறுகிறார்கள். ஸுகங்களையும் துக்கங்களையும்
அனுபவிப்பதில் ப்ரகிருதிக்குப் ப்ராகுய புருஷனைக்காரணமென்று கூறுகிறார்கள்.

|| டெவஹுதி: ||

புகுதெ: வுருஷஸூவி யக்ஷணம் வுருஷோதத |

ஸுவி காரணயொரஸு ஸடிஸது யதாதுக்ஷ || 10

|| ஸீ ஹவாநு ||

யததிமுணவெகம் ரிதும் ஸடிஸதாதுக்ஷ |

புயாநம் புகுதிம் புரஹுரவிஸெஷம் விஸெஷவக்ஷ || 11

வணலி: வணலிபுரதஸுதுவிபுடிபுஸலிஸுயா |

ஸதஸுதுவிபுஸதிக்ஷணம் புரயாநிகம் விபு: || 12

ஹொஹுதாநி வஸெஷவ ஹொராவொழிபுரஸுஸம் |

தநா துரணி வ தாவணி மஸாநீநி வ தாநி நெ || 13

தஹொ ஸாஸாரிணம் வுருஷம் தஹதம் புகுதிஸுதா க்ஷாஹநீம்
ஹதாரணஸீஸுரம் புகுதிஸுபுதுதி வ குதெரிதி: கஸுவிஸுஸுஸடிஸது
ஸுவிஸம் ஸுதிக்கஸுஸுயபுடி யதாதுகம் தயொ: காரணயொ: புகுதிவுரு
ஷயொ: ||கௌ|| ததபுகுதிம் யக்ஷபதிபதி || யததயாநஹெஷவபுகுதிம்
புரஹு: கிஸ்துயாநம் ஸுதொவிஸெஷம் விஸெஷவக்ஷ விஸெஷாணா
புரயஸுஸுதிபுதிம் ஸுஹநிஸுதிமுணம் கிம் ஹதக்ஷாநீநாம் ஸுபுதுகஸுயபுடி
கிங்காஹநிநாஸடி ஸடிதகம் கஸுபுகாரணரஹுவிஸுபுகுதெரிதிபுதிம் ||
கௌ|| கஸுஷொஹுதாநாம் யக்ஷணம் யதாநாவணிமபதிபதிஸுஸுவிஸிதி ஸுஸுயா
ஹெஷெநெததுதுவிபுஸதிகம் ஸதாநி வதுவிபுஸதிகுவிபு மஸெ
தம்ஸணம் புரயாநிகம் புயாநகஸுயபுடிவிபு: ஸுஹவாநிந: ||கௌ|| ஸததி
ஸுஸுயாநிதிபுதி: ஹொஹுதாநீதி தாவணிவஸெஷவ ||கௌ|| ஹுயாணீதி||

தேவஹுதி வினவுகிறார்.

ஓ புருஷோத்தம ! இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் ஸ்தூலமும் ஸுக்ஷ்மமுமான கார்யம் எவைகளின் ஸ்வரூபமாக இருக்கிறதோ அந்தக் காரணமாகிய ப்ரகிருதி புருஷர்களின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லவேண்டும். 10

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

எப்போதும் மூன்றுகுணங்களுடையதும் அவ்யக்தமும் ஸத்ஸ்வரூபமும் அதைஸ்வரூபமும் (பூமிமுதலிய) விசேஷ மில்லாததும் (பூமிமுதலிய) விசேஷ முடையது மாகிய ப்ரதானம் எதுவோ அதை ப்ரகிருதி என்று கூறுகிறார்கள்.

ஓ தாயே! ஐந்து, ஐந்து, நான்கு, பத்து இவ்விதமான இந்த இருபத்து நான்குமையுடைய கணத்தை ப்ரதானத்தில் கார்யமென்று சொல்லுகிறார்கள். 12

அவைகளில் மஹாபூதங்கள் ஐந்தே ஆகின்றன. பூமி ஜலம் அக்னி வாயு ஆகாயம் இவைகளாம். கந்தம்முதலிய தன்மாத்திரங்களும் ஐந்தே ஆகின்றன. இவ்விதம் நான் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். 13

ஐஸ்ரீயாணி ஓஸ ஸ்ரோகுக்ஷுஸிஸுநநாவிகாஃ |
வாக்ஸரள வரணள ஜெஹ்ம் வாயுடிஸுரஜ உஷுதெ || 14

உநெநாவுலிரஹஜ்ஜாஸிதலிதூக்ஷராதகடி |
வதூயபா மக்ஷுதெ ஹெஹ வுதூ மக்ஷண ரூபயா || 15

ஊதாவாநெவ ஸஜ்ஜாதொ ஸ ஹணஸுமணஸு ஹி |
ஸநிவெஸொ உயா ஸ்ரோகொயஃ காமுஃ பஞ்விம்ஸகஃ || 16

புலாவம் வுரூஷம் புரஹுஃ காமுஜெகெ யதொ ஹயடி |
சுஹஜ்ஜாஸிதலிஸஸு சுதபுஃ புகுதி ஜீயுஷஃ || 17

புகுதெமபுணஸாஜ்ஜஸு நிவிபுஸெஷஸு உநவி |
வெஷுர யதஸு ஹவாநு காமு உதூபயசுஷிதஃ || 18

கச || உநஜிதி || சுஜ்ஜாதகம் சுஜ்ஜாஸிதம் மக்ஷணரூபயாவுமெஷிகபா ||
கரு || ஊதாவாநெவெதி || யாவாநுயாஸ்ரோகஃ ஊதாவாநெவஸாஸுராதொ
மணிதஃ தகுவெஜ்ஜஃ காமெதம் உதபுபாஹ யஃ காமுஃ பஞ்விம்ஸகஃ சுலூ
யெடி கபுத்யபஃ புகுதெரெவாவஸூவிஸெஷஉத்யபுஃ ஊநெகதம்
வளரூஷம்வுரூஷஸுஸுஸுபு லாவம் விசுரீகாமரோஹுஃ || கச || தஜெவ
காமுஜெகெயா மக்ஷபதி || புலாவஜிதி || யதொஹம் ஹவதி தஸு புகுதி
ஜீயுஷஃ புரஹுஸு சுதவளவ ஹெஹாஜ்ஜஹகாரெண விஜ்ஜுஸு சுதபு
ஜீயுஷஸு சுநெந ஸஹாரககெந மக்ஷிதஃ || கச || ஸுஷிஹெதமகெந
மக்ஷபதி புகுதெரிதி || கொஸளஹவாநு || கச || தரோஹ || சுஜ்ஜாஸிதி சுஜ்ஜா

இந்திரியங்கள் பத்துவகைபாகின்றன. ச்ரோத்ரம் த்வக் நேத்ரம் ஜிஹ்வை
நாஸிகை வாக்கு பாதங்கள் மேட்ரம் பாபு இவைகளாம். 14

அந்தக் சரணமானது மனம் புத்தி அஹங்காரம் சித்தம் என்ற லக்ஷண
ரூபமான விர்த்தியால் நான்கு வித பேதமாக வேற்படுகிறது. 15

ஸகுணமாகிய பிர்மத்திற்கு அவஸ்தா விசேஷமானது இவ்வளவு என்றே
கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கணக்கு நான்குறியது. எதுகாலமோ அது
இருபத்தைந்து கணக்களுடையது. சிலர் ஈசனைச் சார்ந்த ப்ரபாவத்தையே கால
மென்று சொல்லுகிறார்கள். அஹங்காரத்தால் மூடனாவனும் ப்ரகிருதியை
அடைந்தவனுமாகிய ஜீவனுக்கு எதனிடமிருந்து பயமுண்டாகிறதோ அதைக்
காலமென்று சொல்லுகிறார்கள். 16—17

ஓ மனுவின் குமாரியே ! குணங்களின் ஸமமான தன்மையை உடையதும்
(நாமரூபங்கள் முதலிய) விசேஷ மில்லாததுமாகிய ப்ரகிருதியின் சேஷ்டையா
னது எவனால் உண்டாகிறதோ அந்தபகவான் காலமென்று கூறப்படுகிறார். 18

யததக்ஷமுண்ணம் வரவம் சரணம் ஹவதஃ படி |

படாஹுவபுரஸுபெவாவும் விதம் தநஹபாதக்யு || 22

வலிவுகவலிவிகாஸிசுவம் ஸாஸுவலிதி ஹெதவஸ: |

வரத்திலிருக்கண்ணம் வெளாகும் யயாவாம் வருத்தி: வரா || 23

உறுதுவாழிகுவராணாடி மவழிபு வொழிதாசு |

சுயாஸகிரஹங்காரவழிவிபவஸஜைத || 24

வெகாபிகவெஜவழ தாபவழ யதொ லவ: |

உருவமுந் துயரணாம் உ லுதாநாம் உஹதாஷி || 25

ராமாழி ரஹிதம் ஹவதம் உபவஸ்யிஸ்யாநம் சுதவ்னவவாஸுடெவாஸ்யம் யபா
 ஹம் சுபபேயுஃ சுயிநருதாருருவெணதெஸ்யுவஹாநிதிஸம்ஜ்ஞா சுயுதா
 ருருவெணவித்திதி உவாஸ்யாருருவெணவாஸுடெவததி சுயிஷாதாதா
 தஸ்யுக்ஷேத்ருஜ்ஞம் வ்னவஹாகாரெஸாகஷ்டுணஉவாஸ்யம் ருருஷா யிஷாதா
 ரேநஸ்யுநிராஜஉவாஸ்யம் வநே யிஷாதா வுஜ்ஞா ப்ருஷுஜேஉவாஸ்யம்
 ஸ்ரஹா யிஷாதெதி ஜ்ஞாதஸ்யு||உஉ||ஸ்யகூதிதி|| ஸ்யகூ வ்னவஜிவ்னாஹி
 க்ஷா சுவிசாரிக்ஷாமபவிக்ஷேவாழிராஹித்ம் சுவாப்ருக்ஷதி||மெநதாரம்மாழி
 ரஹிதாவஸ்யா வரா, ஹருதஸம்ஸமூதாந் யயா ரேயாராஸ்யாஸீதாவ
 தஅதித்யுயு||உஉ||சுஹாகாரஸ்யுததிவருவட்கு வக்ஷணஹவதம்லி||
 ரேஹிதி க்ருபாஸு ஸகியபுஸ்யஸு க்ருபாஸு || உச || நெதுவியுரேவாஹ

ஸத்வகுண ஸ்வரூபமுடையதும் நிர்மலமும் சாந்தமும் பகவானுக்கு ஸ்தா
னமுமாகியது எதுவோ எதைவாஸுதேவன் என்ற பெயரை உடையதாகக்
கூறுகிறார்களோ அந்த சித்தமே மற்றத்தவ ஸ்வரூபத்துட னிருக்கிறது. 22

சித்தத்திற்குலக்ஷணம் விர்த்திகளால் ஸ்வச்சமாக இருப்பதென்றும் விகாரமில்லாம விருப்பதென்றும் சாரந்தமாக இருப்பதென்றும் ஜலத்துக்கு ப்ராணிகளின்ஸம்பந்தமில்லாத ஸமயத்தி விருக்கக் கூடிய ஸ்வபாவம் போல் சொல்லுகிறார்கள்.

23

பகவானுடைய வீர்யத்தால் பிரேரணை செய்யப்பட்டதும் விகாரமடைந்த
துமாகிய மஹத்தத்துவத்திலிருந்து க்ரிபைகளில் சக்தியுடைய மூன்றுவித
அஹங்கார முண்டாயின.

அவை வைகாரிகம் தைஜஸம் தாமஸம் என்று மூன்றுவகையாகின்றன. இவற்றிலிருந்து மனம் இந்திரியங்கள் மஹா பூதங்கள் இவைகளின் உற்பத்தி ஏற்படுகிறது.

25

ஸந்நொஸிரஸம் ஸாக்ஷாந்நநந்ம் ப்ரவக்ஷதே |

ஸந்நொஸிரஸம் வாரஸம் ஸந்நொஸிரஸம் || 26

கத்யுதம் கரணகம் வ கரணகம் வெதி மக்ஷணம் |

ஸந்நொஸிரஸம் வாரஸம் ஸந்நொஸிரஸம் || 27

வெகாரிகாவிசுவாணாந்நந்ம் வக்ஷணம் |

யத்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் || 28

யம் வித்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் |

ஸந்நொஸிரஸம் வாரஸம் ஸந்நொஸிரஸம் || 29

வெகாரிகாவிசுவாணாந்நந்ம் வக்ஷணம் || 26 || கத்யுதம்

வாரஸம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம்

வித்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம்

ஸந்நொஸிரஸம் வாரஸம் ஸந்நொஸிரஸம் || 27 ||

வெகாரிகாவிசுவாணாந்நந்ம் வக்ஷணம் || 28 ||

யத்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் || 29 ||

யம் வித்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் || 30 ||

ஸந்நொஸிரஸம் வாரஸம் ஸந்நொஸிரஸம் || 31 ||

வெகாரிகாவிசுவாணாந்நந்ம் வக்ஷணம் || 32 ||

யத்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் || 33 ||

யம் வித்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் || 34 ||

ஸந்நொஸிரஸம் வாரஸம் ஸந்நொஸிரஸம் || 35 ||

வெகாரிகாவிசுவாணாந்நந்ம் வக்ஷணம் || 36 ||

யத்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் || 37 ||

யம் வித்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் || 38 ||

ஸந்நொஸிரஸம் வாரஸம் ஸந்நொஸிரஸம் || 39 ||

வெகாரிகாவிசுவாணாந்நந்ம் வக்ஷணம் || 40 ||

யத்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் || 41 ||

யம் வித்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் || 42 ||

ஸந்நொஸிரஸம் வாரஸம் ஸந்நொஸிரஸம் || 43 ||

வெகாரிகாவிசுவாணாந்நந்ம் வக்ஷணம் || 44 ||

யத்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் || 45 ||

யம் வித்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் || 46 ||

ஸந்நொஸிரஸம் வாரஸம் ஸந்நொஸிரஸம் || 47 ||

வெகாரிகாவிசுவாணாந்நந்ம் வக்ஷணம் || 48 ||

யத்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் || 49 ||

யம் வித்யுதம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் வக்ஷணம் || 50 ||

அந்த அஹங்காரத்தை, ஆயிரம் படங்களுடன் கூடியவரும் அனந்தன் என்ற பெயருடையவரும் பூதங்கள் இந்திரியங்கள் மனம் இவற்றின் விகாரமாகிய வரும் சங்கர்ஷணரென்ற பெயருடையவருமாகிய புருஷனென்று கூறுகிறார்கள், 26

இந்த அஹங்காரமானது கர்த்தாவாக இருப்பது, காரணமாக இருப்பது கார்யமாக இருப்பது என்றலக்ஷணமுடையது. அல்லது சாந்தமானது கோரமானது மிகவும் மூடத்தன்மை யுடையது என்ற லக்ஷணமுடையதென்று ஏற்படுகிறது. 27

விகாரமடைந்த வைகாரிக அஹங்காரத்தி விருந்து மனஸ்தத்வ முண்டா யிற்று. அந்த மனதின் ஸங்கற்பத்தாலும் விகற்பத்தாலும் காம முண்டா கிறது. 28

இந்த வைகாரிக அஹங்காரத்தை சாத்காலத்திலுள்ள இந்தீவரம்போல் சியாமள வர்ணரும் யோகிகளால் மெதுவாக ஸ்வாதீனப் படுத்துவதற் குரியவரும் இந்திரியங்களுக்கு ஈசருமாகிய அநிருத்தன் என்று சொல்லுகிறார்கள் 29

தெஜஸாதூ விகுவாணாதுவிதவலஹிததி |

புவுஸாரணவிஜோநதிநி யாணாநமுமுஹம் ||

30

ஸாஸயொய விவயபாஸொ நிஸுயஸுதிஸொவவ |

ஸாவ ஐநுவுதெ ஸுஸெயுகுஷணா வுதிநி வுயக ||

31

தெஜஸாநிநி யாணெவ கி யாஜோநவிஹாமஸம் |

பாணஸு ஹி கி யாஸதிவபுஸெ விபுஜோநஸதிதா ||

32

யக்ஷணஹாஹாவிஹா தெஜஸாதி || ஹெஸதி புவுஸு வுயிவாபெஃ
 வாஹுஸுஸாரணாருவம் விஜோவநம் யஸாததூ விஷயவகாஸஹெ
 தொஃ ஜோநாஸு வவரிணாவிஸெஷஸொபாநாநித்யபுஃ || புவு
 ஸாரணாருவம் விஜோவயதி விதவாவுத்யபுஃ இநி யாணாநமு
 முஹம் || ஸவிகுஜோநெஹுஷ்காணாநிஸுயஸுததிபுஃ ததூநிவிபு
 குஜோநெ புவுஸாரணஸெவவஹம் || ௩௦ || ஸாஸயதி || ஸாஸயாதி
 விவயபாஸொநிஸுயாஜோநம் நிஸுபம் ப்ராணஜோநம் ஸாவொ நிபு
 ப்ராணவிவயபுயவிகுநிபுஸுதயதி வாநஜெயொகெ || ௩௧ || இநி யாணா
 நுதிதிரஹ தெஜஸாநி தெஜஸாநி தெஜஸாஹாநாநி ஜோ
 நெநி யாணாநெவகாரிககாஸகாநிவுத்யபுஸெவகாரம் கி யாஜோநவிஹா
 மஸம் திவிபாநுநி யாணி தெஜஸாநெவெத்யபுஃ ததூஹெதம்
 பாணஸுதி ஹி யஸாதாணஸு கி யாஸதிஃ ஸுஸெயுவிஜோநஸதிதா
 கதிஃ பாணஸுதெஜஸகாசு ததிபாஸதிதாநி இநி யாணாநெஜஸகா
 தயா ஸுஸெயுஜஸகாசு ததிபாஸதிதாநி இநி யாணாநெஜஸகா
 நித்யபுஃ || ௩௨ || தநாநெவாதிவபுஸெவகாஸாநிஹாஹெதாததி
 யக்ஷணஹாஹ வஹாஸாநி தாஸாநி || ஸொதூம் ஸஸுதிதாநி விஷ

விகாரமடைந்ததைஜஸாஹங்காரத்தி விருந்து புத்திதத்வ முண்டாயி
 ற்று. பதிவ்ரதையாகிய தாயே! அந்த புத்திதத்வ மானது பூமிமுதலியவற்றின்
 ப்ரகாசத்தை அறிவிக்கக் கூடியது. இந்திரியங்களின் அனுக்ரஹ ரூபமானது. 30

விர்த்திகளால் புத்திக்கு ஸம்சயம், பொய்பான ஞானம், நிச்சயம், ஸ்மிருதி
 நித்திரை என்ற லக்ஷணங்களைத் தனியாகக் கூறுகிறார்கள். 31

கர்மேந்திரியங்களும் தைஜஸாஹங்காரத்தினின்றே உண்டாயின. ப்ராண
 னுக்கு க்ரியாஸத்தியும் புத்திக்கு விஞ்ஞான சக்தியும் ஏற்படுகிறது. 32

- தாஸோதூ விசுவபாணாடி மவலீயபுவொழிதாசு |
 ஸஷபாதுலெதலாநலம் ஸோதூசு ஸஷமடி || 33
 சகலபாஸுயசலம் ஸஷவஸு ஓஷ்டுயிஜகவெவ வ |
 தநாதுசலம் வ நலஸோ மகக்ஷணம் கவயொ விடிம் || 34
 லெததாநா மிடிதாதுசலம் வஹிராநாநெவவ |
 ப்ராணேநி யாதயிஷ்டு சலம் நலஸோ வுதீயகக்ஷணடி || 35
 நலவஸுஸவதநாதுதாதுமது விசுவபுகம் |
 ஸஸோபாநலவததொ வாயுவகஸபுஷ்டு வ ஸம்முஹம் || 36

பொதுதுநனாரம் தகஸ்பாநிபாது கயுதெ நதெதுதிஃப்ராமெவொதுந
 க்மாசு ஸஷம் மவதி ப்ராபொதீதி ஸஷம் || ௩௩ || ஸஷஸு மக்ஷணபாஹ
 சபபாஸுயகவிரிதி கயபாஸு யகவியபுவாககலம் ஓஷ்டுயிமகலம் கும்பாடி
 னாரிதஸு வகும்பாபகலம் தபுதம் மிம்ம யஷ்டுஷ்டுயிபொரிதி நல
 ஸநாதுசலம் ஸெகக்ஷலம் ஸஷஸுமக்ஷணரிதுநபம் || ௩௪ || லெததாநாநிதி ||
 மிடிதாதுசலம் கவகாஸாதுசலம்வஹிராவபுவஹாராஸுதகலம் சூதாநம்
 ப்ராணாநிநா யிஷ்டுசலம் நாயுநிவிஸிடிநாடுவெணவதுதிஃ காயபுவெ
 மக்ஷணம் வுதீயகக்ஷணம் வனவசுதாதுதாவெடுகெகெந ஸோகெந தநாது
 சலாஹெடுதபொ ருதுதிஃ தீதீயெந தநாதுமக்ஷணம் துதீயெநசலா
 லெதமக்ஷணரிதுநஸபெபா||௩௫|| நலஸலதிஃ கா ஸா கவக் ஸுஸபுஷ்டு
 ஸம்முஹம் ஸடிமுஹாநீதி ஸம்முஹம் வம்ஸுநிபதமிமகாசு யா

பகவானுடைய விர்யத்தால் ப்ரோணை செய்யப் பட்டதும் விகாரமடைந்
 ததுமாகிய தாமஸாஹங்காரத்தி லிருந்து சப்தமாத்ரம் உண்டாயிற்று. அந்த
 ஸப்த மாத்ரத்திலிருந்து ஆகாசமுண்டாயிற்று. ச்ரோத்ரமானது சப்தத்தை
 அடைந்த தாகிறது. 33

சப்தமானது அர்த்தத்திற்கு வாசகம்பார்க்கிறவனை ஞாபகப்படுத்துகிறது.
 லக்ஷணத்தை ஆகாசத்திற்கு தன்மாத்ரமானது என்று பெரியோர்கள் கூறுகி
 றார்கள். 34

ஆகாசம் பூதம் இவற்றிற்கு அவகாசம் கொடுப்பதையும் உள்ளும் வெளி
 யும் வ்யவஹாஸ்தான மாகியதையும் ப்ராணன் இந்திரியங்கள் மனம் இவைக
 ளுக்கு ஸ்தானமாக இருப்பதையும் இந்தக் கார்யங்களே லக்ஷணமாகச் சொல்
 லப்படுகின்றன. 35

காலகதியால் விகாரமடைந்ததும் சப்த தன்மாத்ரமுமான ஆகாசத்தி லிரு
 ந்து ஸ்பர்ச தன்மாத்ர முண்டாயிற்று. அந்த ஸ்பர்ச தன்மாத்ரத்தி லிருந்து
 வாயு உண்டாயிற்று. ஸ்பர்சத்தை நன்றாய்க்கிரகிக்கக் கூடியது த்வகந்திரிய
 மாகிறது. 36

ஜெஹ்ஸா கரிநகம் வ ஸெந்நுஜ்ஜகவஜெவ வ |
 னாததஸுஷு ஸுஸுஷு தந்நுதசுஷு நஹஸுத | 37

வாஹம் வுஹம் ப்ராஹ்மேதசுஷு ஜ்ஜஸுஸவ்யொ |
 ஸவெபுந்ரியாணாஜாதசுஷு வாயொ | கஜ்ஜயிசுஷுண | 38

வாயொஸுஸுஷுதந்நுதாஜ்ஜஹம் ஜெவெரிதாஜஹ |
 ஸஜ்ஜிதம் ததஜ்ஜஸுஷுஜ்ஜிரஜ்வொவஹம் | 39

ஜ்ஜஸுஷுதசுஷு மூணதா வுஜ்ஜஸுஸுநகஜெவ வ |
 தெஜஸு தெஜஸுஸுஸு ரஜ்வொதசுஷு வுதய | 40

ஸுஸுஷு ஸாஹஸுதொ ஜவதீதி ஸெஷு | ஸஷுதந்நுதாஜிதி ததாந்நா
 ணாஜ்ஜதரொதராஹ்நபாபுஜ்ஜ | ௩௭ || ஸுஸுஷுஷுணஜாஹ ஜ்ஜஸுஷுஜிதி
 ஸுஸுஷு ஸுஸுஷுஷுணஜித்யுஜ்ஜ | நஹஸுதொவாயொ | தந்நுதசுஷு || ௩௮ ||
 வாஹஜிதி வாஹம் வுஷுஸாவாஜெ | வுஹம் ஜெஹம் துணாஜெ |
 ப்ராஹ்மேதசுஷு ஜ்ஜஸுஸவ்யொ | ப்ராணஹ்நி தயா ஸெதாஜிஜெ |
 ஸுஸுஷு வ்நி ஸஷு ஸுஸுஷு ஸுஸுஷுஷுதந்நுதசுஷு ஸவெபுந்ரியாணா
 ஜாதசுஷுஜெவாஜ்ஜகசுஷு கஜ்ஜணா காரபுண சுஜிஷுஷுண ஹவெயுஜ்ஜ
 சுஜெஜ்ஜவாஜிஷுஷுஜிதி விஜ்ஜஹதா காரண || ௩௮ || ௩௯ || ஜ்ஜஸுஷுதசுஷு
 ஜிதி ஜ்ஜஸுஷுதசுஷு ஜ்ஜஸுஷுஜாஹஸுஷு மூணதா ஜ்ஜஸுஸவ்யுஜ்ஜ
 ஜெஹ்நபுதீதி | சுஜ்ஜதசுஷுஜ்ஜஸுஸுஷுஜாஜெவா ஸுதஜெஜெஜெ
 வ்நி | ரஜ்வொதசுஷு-ஜெஹ்நிதி தஸுஸு வுஸெஷுஜ்ஜ | வுஜ்ஜ | ஸா

மிருது கடினம் சீதளம் உஷ்ணம் ஸ்பர்சிக்கும் தன்மை வாயுவுக்கு தன்
 மாத்ரமாக இருப்பது இவை ஸ்பர்சத்திற்கு லக்ஷணமாகின்றன. 37

சலனமடையும்படி செய்வது பிரிப்பது சேர்க்கை (கந்தமுடைய) த்ரவ்யத்
 தை (க்ரானேந்திரியத்தில்) சேர்ப்பது (வெகுதூரத்தி விருப்பவ னுடைய) சத்த
 த்தை (ச்ரோத்ரத்தில்) சேர்ப்பது இந்திரியங்களுக்கு ஆத்மாவாக இருப்பது
 இந்தச்செய்கைகள் வாயுவுக்கு லக்ஷணமாகின்றன. 38

ஈசுவரனால் ப்ரேணே செய்யப்பட்டதும் ஸ்பர்ச தன்மாத்ரமுமான வாயு
 விடமிருந்து ரூபதன்மாத்திர முண்டாயிற்று. அந்தரூப தன்மாத்திரத்தி விருந்து
 தேஜஸ் உண்டாயிற்று. ரூபத்தை கிரஹப்பது சக்ஷுஸ் என்ற இந்திரியமா
 ளுறுது. 39

பதிவ்ருதையாகிய தாயே! த்ரவ்யங்களுக்கு (பூதங்களுக்கு) ஸமமாக இருக்
 கும் தன்மை த்ரவ்யங்களின் குணங்களுடைய தன்மை த்ரவ்யங்களின் ஸந்நி
 வேசம் தேஜஸுக்கு தேஜஸ்ஸாக இருப்பது இவைகள் ரூபதன்மாத்திரத்தின்
 லக்ஷணங்கள், 40

ரஸஜா தூதிகுவடாணாடிஹவெர டெஹவொழிநாக் |

மகாபுருஷோத்தமரதாயீ பராணமஃ || 45

കാരം ചെയ്തി ഖണ്ഡം ശാസ്ത്രോപദേശി: ചന്ദ്രകൗ.

உய்யாவயவெவெஷஜாடிஸ் னனகொ விவிநுதெ || 46

ஸாவநம் ஸு ஹணஃ ஸாவநம் யாரணம் ஸஹிஸௌஷணம் ।

வலவ-புலவகூடமுனொடுநீழி: பெயயிலீவுநீயுசுநாடு || 47

நடுவாழ்வு விசேஷமாகிய யஸு தவிராதுவதே |

வாயொழுகுணவினெனொழுகொழா யவ்வு தக வுபுகுநம் விடிஃ ||

சுரு || காரம்மெதி || காரம்மொரிசு மலம் யயாவும்ஜிநாஜீநாஹிம்மாபிஸம்ஸா
 ரெம் வகுதிடி-டுமபுலம் ஸ்ளரஜம் கவபு-குராஜெம் ஸாஜம் ஸதவத்ரா
 ஜெம் உம : மஸுநாஜெம் சூஜிம் வயபு-வதிதலித்ராநாஜெம் ஸம்ஸநிபுணாம்
 டுயுராவபவாநாஹெஷஜாடிவணவம்விவிடிதெ ஸமம் உத்யடிம் || சசு ||
 லாவநதிதி | ஸ்ரஹ்ணொலாவநம் ப்ரதிஜாநிர-டுவெண ஸாகாரதாவாடிநம்
 ஸாநம் ஜொபிவிமகூணத்ரயாம் தரநெநரவெகேஷணவ்யிதிம் யாரணம் ஜொ
 டுயாபாரகம் ஸதாஜாகாஸாஜீநாம் விஸெஷணவெஷெஷகம் ஸவெஷெஷாம்
 வகூநாம் ப்ராணிநாம் தஜுணாநாஹவம்ஸாஜீநாம் உஜெஜெம் வரிணாஜி
 விஸெமெஷெம் ப்ரகடீகாரணம் ||சஎ|| ஸ்ரோத்ராஜீநாம் ஸஷாஜிமுஹகேசு
 தெஷாஹமகூணம் தஜெவெத்ராஹவஹிம் ஸொகாமெயடிம் நஹஜிநஹ

சசனூல் ப்ரோணைசெய்யப்பட்டதும் விகாரமடைந்ததும் ரஸதன்மாத்ரமு
மான ஜலத்தி லிருந்து கந்ததன்மாத்ரமுண்டாயிற்று. அந்த கந்ததன்மாத்ரிகாத்
திவிருந்து பூமிபுண்டாயிற்று. கந்தத்தை க்ரகிப்பது க்ராணம் என்ற இந்திரிய
மாகிறது.

ஒரே கந்தமானது த்ரவ்யங்களின் அவயவங்களின் விகாரத்தால் சேர்ந்த கந்தமாகவும் தூர்கந்தமாகவும் பரிமளவாஸனீ யாகவும் சாந்தமாகவும் உக்ரமாகவும் புளிப்பாகவும் தனித்தனியே பேதத்தை அடைகிறது. 46

பிரம் ஸ்வரூபத்தின் பாவனை, இருப்பு, (ஜலமுதலிய வைகளுக்கு) ஆதாரமாக இருப்பது, ஆகாசம் முதலியவைகளை வ்யவச் சேதம்செய்தல், சகலபிராணிகளின் குணங்களைப் பாகாசப்படுத்துதல் என்ற இந்தக் கார்யங்களே பூமிக்கு லக்ஷணமாகின்றன.

ஆகாசத்தின் குணவிசேஷமான சப்தமானது எதற்கு விஷயமாகிறதோ அது ச்ரோத்ரிமன்று சொல்லப்படுகிறது. வாயுவின் குணவிசேஷமாகிய ஸ்பர்சமானது எதற்கு விஷயமாகிறதோ அது த்வக் என்ற இந்திரியமாகிறது. தே

தெனோமுணவியெஷொரெயெடா யவஸு தஜகூரூஉதெ |
 கூலொமுணவியெஷொரெயெடா யவஸு தஜூலநாவிடிஃ |
 ஸூமெமுணவியெஷொரெயெடா யவஸு தஜூரணூஉதெ || 49

പാശ്ചാത്യ ഭരണാധികാരികളെ നോക്കിപ്പോയിട്ട് വെറുപ്പായിട്ട്
 കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾക്ക് താല്പര്യപ്പെട്ടതെന്തെന്ന്
 അറിയുകയും അത് നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്യാൻ
 സർക്കാർ തയ്യാറായിട്ടുണ്ട്.

௩ செகும் பொருஷம் ஸ்ரஷ்டும் ஹொதாயதமஜலா |
 காலகப்துமொணாவெதொ ஜதாபிர்னாவாமிஸக் || 51
 ததவெநாநாவிசெவெஸா யுகெவெஸாணைவெதநடி |
 உகவிதம் பொருஷொயலாபுதிஷ்டலஸா விராடீ || 52

ஸொமூண விசொஷம்: ஸொஷாயஸ்யாயெடாவிஷயம் || ௪௯ || மூணவிசொஷ
 ஸஷயாவ்யதயெடும்புயதி வரஸ்யுகி வரஸ்யாகாரணஸ்ய சூகாஸாஷெம்
 யபி: 'ஸஷாதினி: கவரஸிங்காயெடவாயுடா காரணாந்யாஜ்யஸ்யுதெ
 க்வெதொலாவாநாசிகாஸாஜீநாம் விசொஷொமூணம்: வவெடாவிஸஷாதி:
 ஸொரோவெவொவெக்ஷுதெ உதூணடூதூந்யாசு ஜொதிஷயயாஸ்ய
 மெவ நிண்டயம்: சூகாஸெக்ஷந்யாந்யாஸாவாஷெகவனவ || ௫௦ || வனவகாரணெ
 ததிமூகாகாயெடாததிராஹ ஸாயெடவ்வினி: வனதாநீதி வனதாந்யஸம்
 ஹதிரிஷெகா யதாஸ்யிதாநி ததாஜமதாதிஸ்யார: ப்ராவிஸதெஷ்திவ ப்ராயா
 ந்யானி ப்ராயெணெகூம் ப்ரவெஸஹஸவெடவ்வி விவக்ஷீதவனவ || ௫௧ ||
 ததததி|| கநுவிஷெஷம்: க்ஷானிதெஷம்: யஸாஷணாசு சவஸவிராடூரூஷ
 உஷதிஷசு || ௫௨ || வனததிதி|| க்ஷிஷ்யெஷம்: ப்ரவெடவ்ஸாஷஸமூணாயிஷெ:

ஜஸ்ஸின் குணவிசேஷ மாகிய ரூபமானது எதற்கு விஷயமோ அது சக்தி-ஸ்
என்றாகிறது. ஜலத்தின் குணவிசேஷமாகிய ரஸமானது எதற்கு விஷயமோ
அது ரஸனேந்திரியமாகிறது. பூமியின் குணவிசேஷமாகிய கந்தமானது எத
ற்கு விஷயமாகிறதோ அது கரணேந்திரியமாகிறது. 48—49

ஆகாயம் முதலியவற்றின் சப்தம் முதலிய குணங்கள் வாயு முதலியவற்றில் நன்றாய்ச் சேர்ந்திருப்பதால் காணப்படுகின்றன. ஆகையால் ஆகாச முதலியவைகளின் சப்தம் முதலிய குணங்கள் பூமியிலேயே காணப்படுகின்றன.50

மஹத்தத்வம் முதலிய இந்த ஏழு தத்வங்களும் சேராமல் போகத்திற கு ஸ்தானமாகிய புருஷனை, எப்பொழுது ன்னாவாக ஸ்மிருஷ்டிக்கச் சக்தியற்ற னவாகின்றனவோ அப்பொழுது உலகங்களுக்கு ஆதியாகிய பகவான் காலம் கர்மம் குணங்கள் இவைகளுடன் கூடியவராகி அந்தத் தத்வங்களில் அநுப்ரவே சம் செய்தார்.

51

பகவான் அநுபாவேசம் செய்ததால் கீழாபமடைந்தனவும் சேர்ந்தனவுமாயி அந்தத் தத்வங்கரிவின்று சேதனயில்லாத ஓர் அண்டமுண்டாயிற்று. அந்த அண்டத்திலிருந்து இந்த விராட் புருஷனெழுந்தான்.

புராணாவாயுரலிஷ்டுதாசுஷிணீவசுஷுரெதயொஃ ।

தவஸாகுத்யெபாநவிஷ்ணுதாம் கணபுள ஸ்ரீரத்னத்தொழிம: || 57

நிமிஷெடிவிநாஜஹெடுபாஸாபாடியஸ்து: |

குதுஷயயஸாஸநுஸிஸாநிவிபுலிபெதகஃ || 58

செருதவஸஸாடிவஸுஸஸது நிரஸிடிதவெஸுடி |

முடிபவரெனாவரநாஜபுதுமெய்குலயாகரஃ || 59

ஹஸனவ் நிரஹிஷ்டுதாம் வமும் தாஸூரம் ததஃ வஸுரார்பு

வாடிளவநிரலிடித்தா. மகிலாஸ்தா. ததெஹரி: || 60

நாடுபுராண்டு நிரலிட்டுத் தரெண்டுயொரணி தரலுத் |

மதுரை தலைநகரம் நிரவிர்த ॥ 61

கனம் திருவாரெனத்தவசுராதாண்டமுடிவெனத்தெயாரவலிசு |

சுமாவஸு ஹ்யத்யம்ஸி னம் ஹ்யத்யா ந நஉகசி து || 62

தந்தி விசெஷணம் ஸவெடும்பி யெவ்விதவி டுஷ்டமும் வுனிசெடு தாநீநனி
செடுதாநிதி வாண்டியெவ்வுக ணவாயும் ததொழிசும் ப்ராவிசங் || ௫௭ ||
நிவிடவெடதி சூழிசவெடுநகெசும் || ௫௮ || கூட || கெஸததி வுடயாநிஷு

அறுசரிக்கப்பட்ட கிரானம் உண்டாயிற்று. கிரானத்திலிருந்து வாபு உண்டானான், பிறகு நேத்திரங்கள் பிரிந்தன. இந்த நேத்திரங்களிலிருந்து சக்ஷஸ் உண்டாயிற்று. அந்த சக்ஷஸ்விலிருந்து ஸூர்யன் உண்டானான். பிறகு காதுகள் பிரிந்தன. அந்தக் காதுகளிலிருந்து ச்ரோத்ரம் உண்டாயிற்று. அந்த ச்ரோத்ரத்திலிருந்து திசைகள் உண்டாயின. அந்த விராட் புருஷனுக்கு த்வக் உண்டாயிற்று. அந்த த்வக்கிலிருந்து ரோமங்கள் ச்மச்ருக்கள் முதலியவை உண்டாயின. அவற்றிலிருந்து ஷஷ்திகள் உண்டாயின. பிறகு சிச்னம் பிரிந்தது. அதிலிருந்து ரேதஸ் உண்டாயிற்று. அதிலிருந்து ஜலங்கள் உண்டாயின. பிறகு குதம் பிரிந்தது. அந்தக் குதத்திலிருந்து அபான்ம் உண்டாயிற்று. அந்த அபானத்திலிருந்து உலகங்களுக்கு பயத்தைக்கொடுக்கும் மிருத்பு உண்டானான். பிறகு கைகள் பிரிந்தன. அந்தக் கைகளிலிருந்து பலமுண்டாயிற்று. அந்த பலத்திலிருந்து இந்திரன் உண்டானான். பிறகு பாதங்கள் பிரிந்தன. அந்தப் பாதங்களிலிருந்து கமனம் உண்டாயிற்று. அந்த கமனத்திலிருந்து ஹரி உண்டானார். இந்த விராட்டுக்கு நாடிகள் பிரிந்தன. அந்த நாடிகளிலிருந்து பூர்ணமான ரத்தமுண்டாயிற்று. அதிலிருந்து நதிகள் உண்டாயின. பிறகு வயிறு பிரிந்தது. அந்த வயிற்றிலிருந்து பசி தாகம் இவைகளுண்டாயின. இந்தப் பசி தாகங்களிலிருந்து ஸமுத்திரமுண்டாயிற்று. பிறகு இந்தவிராட்புருஷனுக்கு ஹிருதயம் பிரிந்தது. ஹிருதயத்திலிருந்து மனம் உண்டாயிற்று.

வயுரஸு ஹாயீ ஹுடி யம் நொடி திஷு துதெ தாவி ராடீ |

ஸ்ரீராமலிங்கதாஸரீராயம் நொடிதிஷ்டத்தொவிநாடா ||

71

விதேகா ஹரத்யம் வெவெக்யம் செஷ் துஜீதம் ப்ராவிஸத்யா |

விநாயக வெவ்வாநாஷஸ்யியுரஜுதிஷுத ||

72.

யமா பூவுயிதம் உயரூஷம் பூணெழி, யதெநாயியம் |

புலவனீவி நாயெநெநாசலாவயி துமொஜவா ||

73

[illegible]

ததை அடைந்தான். அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. விஷ்ணு கதியுடன் பாதங்களை அடைந்தார். அப்பொழுது விராட்புருஷன் எழுந்திருக்கவில்லை. இந்திரன் பலத்துடன் கைகளை அடைந்தான். அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. நதிகள் ரத்தத்துடன் நாடிகளை அடைந்தன. அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. ஸமுத்திரம் பசி தாகங்களுடன் வயிற்றை அடைந்தது. அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. சந்திரன் மனதுடன் ஹ்ருதயத்தை அடைந்தான். அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. பிர்ம தேவர் புத்தியுடன் ஹ்ருதயத்தை அடைந்தார். அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. ருத்ரர் அஹங்காரத்துடன் ஹ்ருதயத்தை அடைந்தார். அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. க்ஷேத்திரஞ்ஞன் சித்தத்துடன் ஹ்ருதயத்தை எப்பொழுது அடைந்தானோ அப்பொழுதே விராட் புருஷன் ஜலத்திலிருந்து எழுந்தான்.

பிராணன், இந்திரியங்கள், மனம், புத்தி இவை சித்திகரமெய்யும் புருஷனைத் தங்களுடைய வலுவால் எவரின்றி எழும்புவதற்குச் சக்தி பெறுமென ராஜி

தவ்விஸம் ப்ரத்யுமாதாநம் யியாயொமபுவுத்யா |
ஹக்ஷாவிரதூஜோநெநவிவிஷ்ணுதநிநிநயெசு ||

74

ஐதி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீபுவதெ துதீயஸம்யெ ஷஷிம்ஸொய்யாயஃ ||

புராணாடியொஜீவாஃ ஸுவலேவஸூஜாஸோஹம் யதாஜாத்யூய்யாஸஜை
ரெண நொதாவயிதம் ப்ரஹ்மணி ப்ரயஜிம் வரஜெஸுரெஹகிம் ததொநுத
விரகிஃ ததொ யொமபுவுத்யாய்ரெகாமுவிதம் ததொயஜீஜாநம் தெந
ப்ரத்யுமாதாநம்கெதூஜிம் சுஸிநாநி காயபுகாரண ஸம்வாதெ விவிஷு
விநயெசு || ௭௩ || ௭௪ ||

ஐதி ஹாவாய-ஃஷீவிகாயாம் ஷஷிம்ஸொய்யாயவ்யாவூ.

கின்றனவே அந்த ஆத்மாவிடம் அந்த கேசுத்திரஞ்ஞனை பக்தியாலும் ளரக்
தியாலும் போகத்தால் பிரஸிநுத்தித்த புத்தியாலும் ஞானத்தாலும் ளிவேச
னம் செய்து தியானிக்கவேண்டும்.

65-74

26—வது அத்தியாயம்.

முந்நிந்நு.

॥ ஸபலிம்ஸாய்ய பூரம்ஹஃ ॥

ப்ரக்ஷதீஸ்ஸோவி வாரூஷொ நாஜ்ஜதெ ப்ராக்ஷதெ மஃபுமெணஃ |
 சுவிகாராடிகதகூசவாநி மஃபுணசவா ஜ்ஜாககூவக | 1
 ஸஹஸ்யஹிபுப்ரக்ஷதெ மஃபுமெண வ்விவிஷஜ்ஜதெ |
 சஹஸ்காரவிஜ்ஜாதாகதகூவநீ த்ஹிஜந்ஜதெ | 2
 தெந ஸம்ஸாரவடஹீம் உநஸாஸெத்ஹிவகூதஃ |
 ப்ராஹ்மிகெஃ கஜ்ஜொஷெஸ்தஸநிஸ்ர யொநிஷ | 3

ஸபலிம்ஸை ததஸ்யஸஹஸாய்யமயொமதஃ |

வும்ப்ரக்ஷதெத்ராவீபுவெசெந ஜோக்ஷநீ திநிபூரூப்யதெ ||
 விவெகஜ்ஜாதெந ஜோக்ஷஹேவபாடியிதம் ஸாஹஸ்யெவ வாரூஷஸ்ய
 வடுவெபூதம் ப்ரக்ஷதீவிவெகதஃ ஸம்ஸாரஜிநுஸாரயதித்ரிவி || ப்ரக்ஷதி
 ஸஹி || ப்ரக்ஷதீஸ்ஸோவி ஜெஹஸோவி நாஜ்ஜதெ ந விஷதெ ப்ராக்ஷ
 தெமஃபுமெணஃ தக்ஷதெஃஸவஃபாநிஃ நிமஃபுணசவாடிகதகூசவ
 ததஃ சுவிகாரிக்ஷா || ௧ || தஹிபுக்ஷயஜிஹிவ கதகூசவாடிபுதீதிஸ்தூஹ
 ஸஹி || ப்ரக்ஷதெரவிஷ்யாஃ மஃபுமெண வக்ஷாடிஷ்யபாஹி விஷஜ்ஜதெ
 தாடாத்தூய்யாஸஜிஹேதி ததா சஹஸ்காரெண ததாயெபுண விஜ்ஜாதா
 கதகூசவாதந்ஜாரொவபதி தத்ராநாஹிராதந்ஜிஷ்யாஸஃ சஹஸ்யா
 ஸஸு சூபுநிகஃ கதகூசவாஸஸுஹிபிக ஹஹித்ரவதெத்ராவாயிக
 ஹி || ௨ || தெநதி || சநிவகூதஸ்தவ ப்ரக்ஷதஸம்மக்யதெஃ கஜ்ஜியபுஜீ
 யதெஜீஃ ஜொஷெஸ்தராமஜெஷாஹிஃ ஸஜஸநிஸ்ர யொநிஷ ஜெவதியபு
 ஜ்ஜாடிஷ ஸம்ஸாரவடஹீம் ப்ராஹ்மி || ௩ || நததஹிபு சவாரக்ஷா

27—வது அத்தியாயம்.

புருஷன் தேஹத்திலிருந்தாலும், நிரக்குணத்தன்மையால் அகர்த்தா என்
 ற தன்மையால் விகாரமில்லாமையால் ஜலத்தில் ஸூர்யனைப்போல் பிரகிருதி
 யைச்சார்ந்த (சுகதுக்கம் முதலிய) குணங்களில் ஸம்பந்தப் படுகிறதில்லை. 1

அந்த இந்தப் புருஷன் எப்பொழுது அவித்தையின் குணங்களில் பற்று
 தலைஅடைகிறானோ அப்பொழுது அஹங்காரத்தால் மூடத்தன்மையுடைய மன
 முடையவனாகி, நான் கர்த்தா என்றெண்ணுகிறான். 2

அந்த மனஸால் ஸந்தோஷம் இல்லாதவனாகி, (அவித்தையின்) ஸம்பந்தத்
 தால் ஏற்பட்ட (தர்மம், அகர்மம் என்ற) கர்மங்களாலும் (ராகம், த்வேஷம்
 முதலிய) தோஷங்களாலும் தேவயோனிகளிலும் திர்யக் யோனிகளிலும் மா
 னிடயோனிகளிலும் ஸம்ஸார மார்க்கத்தை அடைகிறான். 3

சுயேஷஹுவிஜ்ஜாநிநிவ ஸ்ரீநிவாஸகதே ।
யுதாபதோவிஷயாநஸுஸுபநாஸூரமோயயா ॥ 4

சுத னவ ஸநெந்நரிதம் பூவுகஜைஸ்தாம்பயி |
ஹகியொமெந தீவெண விரகூரவநயெஅஸடி || 5

யதாஜிஸ்யெயோமதாஜெயோஸுஸநுஸ்ர ஐயாபிதஃ ।
 உயிலாவெநஸதெநததயாஸ்ர வணெந உ ॥

வவபுலுதவசெவந நிவெபுரெணாவ்வம்மதஃ |
வவபுலுதவசெவந நிவெபுரெணாவ்வம்மதஃ || 7

ஸ்புதெம் கிணறுவதுதிபுபாஸெநததூஹ—சுயுததி ஸஸ்புதிரகுபெ
 சுயெடு வஸுதம் சுவிபுரோநெவி ஸஸ்புதிஃ ப்ருதிஸாஸபாநஜூநம் விநா
 ஸுதவனவ ந நிவதடுதெ சுவிபுராஜிபொஷஷெமெந விஷபாநுய்யாயிகூாஜிது
 யுடுஃ || ௪ || யதொ விஷபாபுாஸெநயுடுஹெதம்ஃ சுதொபெநாநிபனுவ
 ரிதூஹ—சுதவனவெதி சுஸதாஜிந்ருயாணாம் பையிவிஷபபாமெடு தீவ்ருண
 டுபெந விரகூாப தீவ்யா || ௫ || ஹகிவிரகூாஃ தீவ்ருகூாரணாநி
 வண்டுபந் ஜூநெந ரொகூபு காராஹஷஃபுயோஜிவிநிதிபயோஜிவியெபுாம
 பாமெடுஃ விதூஜிஸந்ஹம்ஃ பூநரெகாநீகூவடந் சூதூநமேவஹ
 ஸவபூநுஸ்புருதஜிபம் பரபாதுநம் ப்ருதிவபுதததி ஷெஷநாநயஃ
 ஸதெந நிஷ்வெபெந ஹவெநவெ ரா || ௬ || ஸவெபுதி சுப்ருஸம்மதஃ ஸம்
 மதூமெந வவீயஸாஸாஸாவிடுதெந || ௭ || யபுபுயெதி | விவி கூாரணம்

ஸம்ஸாரம் என்ற அர்த்தம் இல்லாவிட்டாலும் விஷயங்களை தப்பானிக்கிற இந்தப் புருஷனுக்கு ஸ்வபனத்தில் அனர்த்தம் தோன்றுவதுபோல் ஸம்ஸார பந்தம் நீங்குவதில்லை.

ஆகையால் இந்திரியங்களின் வழியில் (விஷயமார்க்கத்தில்) பற்றுதலை யடைந்த சித்தத்தை தீவ்ரமான பக்தியோகத்தாலும் வைராக்ஷியத்தாலும் மெதுவாக வசப்படுத்தவேண்டும்.

யமம் முதலிய யோகமார்க்கங்களால் என்னிடம் கபடமில்லாத பாவனை யாலும் என்னுடைய கதாச்சுவணத்தாலும் பூதங்களெல்லாவற்றிலும் ஸமமாக இருக்கும் தன்மையாலும் வைரமில்லாமையாலும் (கெட்ட) சேர்க்கையில்லா மையாலும் ப்ரம்மசர்யத்தாலும் ச்ரத்தையுடன் மனதை அடிக்கடி ஒருமைப் படுத்த வேண்டும். தற்செயலாகக் கிடைப்பதால் ஸந்தோஷமடையவேண்டும். மிதமாகப் புசிக்கவேண்டும். முனியாகவும் தனிமையில் வாசம் செய்யவேண் டும். சாந்தனாகவும் மித்ரனாகவும் கருணையுடையவனாகவும் சிறந்த மனமுள்ள

யயாஜயஸ்ரு சூலாஸஃ ஸ்ருஷ்ணாஹ ட்யஸுதெ |
 ஸ்ராலாஸெந யயா ஸூயெபாஜயஸ்ருநடிவிஸ்ருதஃ || 12
 ணவம் த்ரி வுடிஹம்சாரொ ஸூதெத்யி யநெநாநெயெ |
 ஸ்ராலாஸெநயுக்திதொநெந ஸடாலாஸெந ஸதூடிசு || 13
 ஸூதெஸூதெஸூதெயி யநெநாஸூடிவிஸ்ருத்யா |
 யீநெஸூதெஸூதெயி யநெநாஸூடிவிஸ்ருத்யா || 14
 நெநாஸூதெஸூதெயி யநெநாஸூடிவிஸ்ருத்யா |
 நெநாஸூதெஸூதெயி யநெநாஸூடிவிஸ்ருத்யா || 15

யயாஜயஸ்ரு சூலாஸஃ ஸ்ருஷ்ணாஹ ட்யஸுதெ |
 ஸ்ராலாஸெந யயா ஸூயெபாஜயஸ்ருநடிவிஸ்ருதஃ || 12
 ணவம் த்ரி வுடிஹம்சாரொ ஸூதெத்யி யநெநாநெயெ |
 ஸ்ராலாஸெநயுக்திதொநெந ஸடாலாஸெந ஸதூடிசு || 13
 ஸூதெஸூதெஸூதெயி யநெநாஸூடிவிஸ்ருத்யா |
 யீநெஸூதெஸூதெயி யநெநாஸூடிவிஸ்ருத்யா || 14
 நெநாஸூதெஸூதெயி யநெநாஸூடிவிஸ்ருத்யா |
 நெநாஸூதெஸூதெயி யநெநாஸூடிவிஸ்ருத்யா || 15

ஜலத்திலிருக்கும் (ஸூர்யஹுடைய) பிரதிபிம்பமானது ஸ்தலத்திலிருக்
 கும் பிரதிபிம்பத்தால் எவ்விதம் (மானிடர்களால்) காணப்படுகிறதோ எவ்வி
 தம் ஜலத்திலிருக்கும் பிரதிபிம்பத்தால் ஆகாயத்திலிருக்கும் ஸூர்யன் காண
 ப்படுகிறதோ இவ்விதம் தேகம் இந்திரியங்கள் மனம் இவற்றின் ஸ்வரூபமு
 டைய ஆத்மாவின் பிரதிபிம்பங்களால் மூன்று குணங்களையுடைய அஹங்கார
 மானது பிரமத்தின் பிரதிபிம்பமுடைய ரூபத்துடன் காணப்படுகிறது. இத்
 னால் ஸத்ய ஸ்வரூபமாகிய ஆத்மா காணப்படுகிறது. 12-13

அஸத்துக்களாகிய பூதஸூக்தமங்கள் இந்திரியங்கள் மனம் புத்தி முதலி
 யவை நித்திரையால் ஒடுங்கியபோது எவன் நித்திரையும் அஹங்காரமு மின்றி

யயோ மயஸு ஹுரெஸு நலாவொவ்விதிரெ சுதஃ |
 சுவாரஸஸு வ யயோ தயோ வுமெஃ வரஸு வ || 18

சுகதபுமகபுமபொயம் வுரஸு வயாஸுயஃ |
 மூணெஷுஸுதுபுகுதெஃ கெவயுனெஷுதஃ சுய || 19

கவிததாவதெஸுந நிவதும் வயமூணு ||
 சநிவதநிதிதவாதுமஃ ப்ருதவதிஷுதெ || 20
 || ஸீ ஹவாநு ||

சநிதிதநிதிதெந ஸுபதெணாநுதநா |
 தீவ்ரயாநயிவதூ வ ஸுதஸம்ஸுதயாவிசு || 21

வ்ருதிருகதொ லாவஃ ஸதாநாஸி மஸுஸுகாவிஷவக்ஷயபுநாஷுஷா
 தானாரோஹ சுவாஸிதி வுமெஃ ப்ருகதெஃ வரஸுபுஷஸு வ || 22 ||
 ததஃ கிபிதசுஹ சுகதபுரிதி பெநமூணா ஸுபுபொயஸுஸஃ தெஷு
 ப்ருகதெமபுமூணெஷுஸுதுபுரஸு கெவயுனெஷு || 23 || சுத
 வனவகவிதிபுதபுரயஸுவி ஸஸாரஸயஸு வுரஸுஷு வொ டுஸுத
 ஐதூஹ கவிதிதி ப்ருகதிஸம்வாஸிதும்வாஸுதெஃ கிணுமூண
 வுஷுரதாஸுதி கவிதிபுதளவ ஸதூர லொகொவடதெ || 24 || கவிஷு
 வஸு ஸாபந வெகயூதிதிபெஷு ஸாபநாதிஸபம் சுயபந வரிஹா
 திதி ஹி—சநிதிதெநிதிதம் மயம் தநிதிது ப்ருவதகம் யஸிந தநாஸி
 தெந நிஷாரெண ஸுபதெண சநிதாநாநிபுதெந உஸாஸுதெந

பூமிக்கும் அந்தத்திற்கும் பிரிந்திருப்பதெவ்விதமில்லையோ, ஜலத்திற்கும்
 ஸத்திற்கும் பிரிந்திருக்கும் தன்மை எவ்விதமில்லையோ அவ்விதம் பிரகிருதி
 க்கும் புருஷனுக்கும் பிரிவினையிலை. 18

அகர்த்தாவாகிய இந்தப் புருஷனுக்கு இந்தக்கர்மபந்தமானது எந்தப்
 பிரகிருதியைச் சார்ந்திருக்கிறதோ அந்த பிரகிருதியின் குணங்களிலிருக்கும்
 போது கைவல்யம் எவ்வித முண்டாகும்? 19

தத்துவத்தை ஆராய்ச்சி செய்ததால் சில விடங்களில் மிகுதியான ஸம்
 சார பயமானது நிவிருத்தி யடைந்திருந்தாலும் பிரகிருதியின் ஸம்பந்தமா
 னது நிவிருத்தி யடையாமையால் மறுபடியும் அந்த ஸம்ஸார பயமானது உண்
 டாகிறது. 20

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

பலனில் அபேக்ஷையில்லாத ஸ்வதர்மத்தாலும் நிர்மலமான மனதாலும்
 வெகுகாலம் வரையில் சிரவணம் செய்ததால் விருத்தியடைந்ததும் தீவ்ரமு
 மான என்னிடம் பக்தியாலும் தத்துவத்தின் தர்சனமுடைய ஞானத்தாலும்
 வலுவுள்ள வைராக்கியத்தாலும் தவத்துடன் கூடிய யோகத்தாலும் தீவ்ரமான
 மனதின் ஏகாக்ரத்தன்மையாலும் பகலும் இரவுமாக அவமதிப்பைக் கொடுக்

ஜோதொநகடிஷிதசெவந வெராமெண்ணவமீயஸா |
தவொயுகெந யொமெந தீவெணாத்ருவலாயினா || 22

புகுதி: வாருஷெஸெஹடிஹொநாசவஹநிபுஸா |
திரொலவிதீஸநகெகொமெயெபாநிரிவாரணி: || 23

ஸுக்ஷொமாவரிதூகாடிஷெஷொஷாவநிதூஸ: |
மெஸுரஸுரஸுஸம் டிதெஸெஹிஜிவிதஸு வ || 24

யமாஹுபுதிஸுபுஸு புவாபொவிஸுநயபுகுசு |
ஸ னததுதிஸுபுஸு ந வெவொஹாயகஸுதெ || 25

ஸவ விதிதததுஸு புகுதிபுயிதாநஸா |
யாஜதொநாவகஸுராத சூதாராஸு கஹிபுசி || 26

யமெயவயுதாநாத: காமெந வஹுஜநநா |
ஸவபுதுஜாதவெராமெ சூஸ ஹஸுவநாநுநி: || 27

கயாஸுவணெந ஸாஸுதபா வாஷயா || 28 || 29 || வ குதிரிதி || டிஹு
பாநா கலிமபுபாநா திரொஹிதாஸதி || 30 || னவாஸ ஸதிபுநாஸு
வொநாஸுதாஹ ஹுதெதி || ஹுதொஹொமொயஸுர: நிதூஸ: ஸபா டி
ஷொ டொஷொயஸுர: கதவவ வரிதூகாஸதீ ராஸுரஸுராவாதா
ஸுஸெஹிஜிவிதஸு ஸாநநா பாவஸு || 31 || ஸவிவகாஸுரபாஸு கந
யபுமெதாஸுரவிவிவெகாநனாநுஸவதீதிஸுபுஷொஹொஹ அபாஸுராமெ
தி | புவாஸு: ஸப: வஹுநநயபுரூ விலிதிபுஸுஷாதீதி தயா
புதிஸுபுஸு ஸாஸுராவஸெந ஸுஉநவி || 32 || னவரிதி | விதிபுஸு
பெந தஸுபு குதிநபாவகஸுராதெ ஸவகாஸு ந கரொதி || 33 || உப
ஸாஹாதி திரூதி | பபெதி | வஹுநிஜநாநி யஸிந காமெ தெநகாமெந
|| 34 || டிதததி | புவதிஸுபுய: விதிதாதுதக: கெவயுராவா ஸஸாஸு

கும் புருஷனுடைய பிரகிருதியானது அக்னிக்கு உத்பத்திகாரணமாகிய அர
ணிக்கட்டைபோல் மெதுவாக நிவிருத்தியை அடைகிறது. 21-23

போகங்களை அநுபவித்ததும் எப்போதும் காணப்படும் தோஷமுடையது
மாகிய பிரகிருதியானது விடுபட்டுத் தன்னைச் சார்ந்த ஆனந்தத்தை அடைந்த
ஈசுவரனுக்கு (ஸ்வதந்திரனுக்கு) ஸம்சாரபந்தத்தைக் கொடுக்காது. 24

நித்திரை செய்பவனுக்கு ஸைப்னமும் வெகு அனர்த்தங்களைச் செய்கி
றது. அதே ஸ்வப்னமானது இந்த நித்திரையிலிருந்து விழித்துக்கொண்டவ
னுக்கு மோஹத்தைக் கொடுக்கத்திறமையை அடையாது. 25

இவ்விதம் தத்வமறிந்தவனும் என்னிடம் மனதைச் செலுத்தியவனும்
ஆத்மாராமனுமாகிய புருஷனுக்கு பிரகிருதியானது எப்பொழுதும் அபகார
த்தைச்செய்யாது. 26

இவ்விதம் வெகு ஜன்மங்களையுடைய காலத்தால் அத்தியாத்ம ஸ்வரூபத்
தில் பந்தமுடையவனும் பிரமோகம் முதல் பந்தம் வரையிலான

உதிக்: பூத் வு-காசெ-பா-தெ-வா-தெ-நல-யவா |

ശി ശ്രേയശാം ധ്വജാപരം കൈവത്സലം മഹാശുഭം ||

28

புரட்சித் தலைவர்: ஸ்ரீமதி அம்மாண்டி.

யடிவாரநநிவதெடுத்தயாழ்விம்மவிநிமுகுலெ || 29

யதாநயொமாவமிதாஸுஹதொ

உயர்வுவலிவலிவிஷஜெதம் |

சுநந₂ ஹைதரஜென் மதிவஸூர

ஐந்தாம் அங்கம்
தீர்த்தவிரட்டி துன்பமுறுமாறு || 30

ஐதி ஸ்ரீஜை மவதெ துதீயஸம்யெ ஸக்சமிம்ஸாப்யாய: ||

நம் ஷெஹாதிஷ்விதிரிதும் ஸ்ரீரத்னம் ஜோஸ்யம் நிஸ்ரேபஸம் நிரதிஸ்யாநம்
 ॥௨௮॥ ப்ராஸ்தாத்தி ஸ்ரீஸா சூத்ஜோதெந மிந்நாஃ ஸம்ஸபாஃ ஜியூ
 ஜோநாநிபஸ்யஸஃ மிமாதிநிமுகுஜெ மிம்ஸாநீநாஸெ ஸதீத்யபுஃ ॥௨௯॥
 யஜெதி தஜாதம் சுணிரோதி ஸிங்பொனூராயரத்னாவஹனி தாஸுபொமெ
 நொவவிதாஸு ஸஜ்ஜோஸு நயொநாஜநொஹெதும்புலாஸாஜாஸு ய
 டா ஸிஜ்ஜெ யெதொ ந விஷஜ்ஜெதெ சாவஹெஜாதஃ சபதஜா சுஜேகிசு
 ஜொபொஹா த்ஹாவ்யிநீய ச்ருமதள ஜெதொஃ ஹாஸொஹதீதி ந விஷ
 த்ருதம் ஜோயாவஸீக்யதஹதி ஜெதொஹாஸொ மஹொஹதீத்யபுஃ ॥௩௦॥

ഇതി ഹാവാധുഷ്ടീവികാധാം ഖബ്ബിംശാധ്യാപ യ്യാവ്യാ ||

வனும் முனியும் என்னிடம் பக்தியுடையவனும் மிகுதியான என் அனுக்கிரகத்தால் ஆத்ம தத்துவமறிந்தவனும் தைரியமுள்ளவனும் ஆத்மஞானத்தால் ஸந்தேகமற்றவனுமாகிய யோகியானவன் விங்கசரீரம் நாசமடைந்தபிறகு எந்த ஸ்தானத்தை அடைந்து திரும்பவேண்டாமோ அந்த என்னைச் சார்ந்ததும் கைவல்யம் என்று பெயருடையதும் நிகரற்ற ஆனந்த ரூபமுமான ஸ்வரூபத்தை அடைகிறான்.

27-29

27-29

ஓ தாயே ! ஸித்திபெற்றவனுடைய மனமானது யோகத்தால் விருத்தி யடைந்தவைகளும் (யோகத்தைத் தவிர) மற்றவைகளை ஹேதுக்களாக அடையாதவைகளுமாகிய (அணிமைமுதலிய) மாயைகளில் எப்பொழுது பற்றுதல டையவில்லையோ அப்பொழுது முடிவை அதிக்ரமித்தவனாகிய என்னைச் சார்ந்த என்னுடைய கதியானது உண்டாகிறது. அந்த விடத்தில் மிருத்யுவுக்கு கர்வமேற்படுவதில்லை.

30

30

27—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்,று.

சுஷ்டாவின்ஸாயுர்யபுராஹம் ||

|| ஸ்ரீ ஹமவாநு ||

- யொமஸ்ய மக்ஷணம் வக்ஷஸ்ய ஸீஜஸ்ய நூபாதஜே |
 உநொயெநெவவியிநா ப்ருஸநம் யாதிஸ்த்யம் || 1
 ஸயஜ்ஜவரணம் ஸகூரவியஜ்ஜாஜ நிவத்யம் |
 நெஷ்வாதுஸ்ய ந ஸநொஷ சூதவிவரணாவத்யம் || 2
 மூஜ்யயஜ்நிவ்ரதீஸ்யநொக்ஷயஜ்ஜாதிஸ்யா |
 திகநெய்நாடி நம்ஸஸாவிவிசுக்ஷேஜ வெவநம் || 3
 சுஹிம்ஸா ஸத்யுஜாஸெயம் யாவத்யபுரிமஹம் |
 வ்ருஸ்யயபுக்ஷபஸுளவம்ஸாயுர்யபு புரூஷாவத்யம் || 4

சுஷ்டாவின்ஸெததொஷா மயொமெநயுர்நஸொவிநா |
 ஸவெபூபாயிவிநிஜேகூஸுரபுவஜ்ஜாநீயபுதெ ||
 ஸகிம் ஸாக்ஷபதம் ப்ரையுஸாஹ்ஜிஷாய விஸ்யத |
 சுபாஹவெஷவம் யொமஜ்ஷாஹம் கவினொஹரி ||

யொமஸ்யேதி || ஸஸீஜஸ்ய ஸாமஸ்யஸ்ய ப்ருஸநம் ஸக || 1 || தத்யஜிநியஜி
 நாஹத்ரி விரகூரஜ்பாயிகெம் || 2 || மூஜ்யயஜ்நிமூஜ்யநெஷ்வாரிகொம்
 யஜே தஸூநிவ்ரதீ திதய தநெய்நாமுஜவ தஸ்யாடிநம் தத்யஜிநம் நாம ||
 “உளவாஹ ப்ருயெடிநெஷ்வாயெநெகம் ப்ருவ்ருயெகிஜாஸுதஸ்ய
 ப்ருவாராயுஜம் வத்யபுஜவஸெஷ்பெதிதி ஸ்யதி ப்ருஸிஜம்” விவிதம் விஜநம்
 க்ஷேஜம் நிவபூபா தஸ்ய ஸாமஸ்ய ஸெவநம் || 3 || சுஹிம்ஸேதி || யாவத்யபுஜம்
 ப்ருயொஜிநம் தாவநா தஸ்ய பரிமஹம் || 4 || க்ருஸநாஜிநம் மானூஹத்ரி வி

28—வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜகுமாரியே ! ஸாதனங்களுடன் கூடிய யோகத்தின் ஸ்வரூபத்
 தைக்கூறுகிறேன். விஹிதமான இந்த யோகத்தால் மனமானது பிரசன்னமாகி
 ஸன்மார்க்கத்தை அடைகிறது. 1

கன் சக்திக்கு அனுகுணமாகத் தர்மங்களை அனுஷ்டித்தல் விபரீத தர்ம
 த்திலிருந்து நிவிருத்தி யடைதல் தைவத்தால் கிடைத்ததைக்கொண்டு ஸந்
 தோஷமடைதல் ஆத்மஞ்ஞானிகளின் பாதங்களைப் பூஜித்தல் த்ராம்ய தர்மங்
 களிலிருந்து நிவிருத்தியடைதல் மோக்ஷதர்மத்தில் மிகுதியான விச்வாசம் மித

† திராம்யதர்மங்கனாவன—தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்னும் மூன்றுவித தர்ம
 வகன்.

† மிதமான போஜனமாவது—இரண்டு பாகம் அன்னமும் ஒரு பாகம் ஜலமும்
 திரப்பி வாயு ஸஞ்சாரத்திற்காக நான்காவது பாகத்தை மீதிப்படுத்தலாம்.

உளநம் ஸுதாஸநஜயஃ ஸ்ரெஸ்யபுஃ ப்ராணஜயஸ்யுமெநஃ |
 ப்ரதூஹாரஸ்யேநி யாணாஃ விஷயாநு உநஸா ஹுரபி 5
 ஸயிஷ்டாநாகெகெஸெநஸா ப்ராணயாரணா |
 வெகுகுணாஹீயாவியூநம்ஸதாயாநஜயாதூநஃ || 6
 வனதெநாநெஸ்யுபயிவிசுமெநாநுஷ்டஸூத்ய |
 வுஷ்டாயுஜீதஸநகெஜிபுத ப்ராணொஹுதநிதஃ || 7
 ஸுவளதெஸெபுதிஷ்டாவுவிஜிதாஸநசூஸநடி |
 தஸிநு ஸுஸிசுசூஸந கீஜுகாயஸுஸெஸெஸ || 8

உள்ளநதீதி ஸுதாஸநஜய ஜயெந ஸ்ரெஸ்யபுஃ || 6 || ஸுயிஷ்டிதி | ஸுயிஷ்டா
 நாஃ ப்ராணஸாநாநாஃ கெஹாயாராநீநாஃ கெயு வனகஸிநு தெஸெ உநஸா
 ஸஹ ப்ராணஸு யாரணம் சூதூநொநஸஃ ஸதாயாநம் சூதாநாரகா || 6 ||
 வனதெநரிதி || கெநெஸ்யு தாநாஜிஃ வயிவிருவாபெயெ || 7 || ஸுஸநா
 தீதி ப்ரவஸ்பதி பாவடியாயவரிஸதாவி ஸுயாவிதி ஸுஸநம்ஸுஸாஜிந
 யெஹாதாஃ ப்ரதிஷ்டாவு ஸுஸிகெஸுஸிகாஸநெ யயாஸுவதிதிவாஸஸு
 ஸெஸஸுஸுஸுஸெஸ ப்ரணவதிதிஸெஷஃ ' உளநகெஜாவாநாராயவாநா
 நெஸுஜாநுஸுமெ || யொமிநொயடிவஸாநம் ஸுஸிகெதாதிசுஸபுயா || 7 ||

மும் பரிசுத்தமுமான போஜனம் அடிக்கடி ஜனசஞ்சாரமில்லாததும் பாதை
 யில்லாததுமாகிய ஸ்தானங்களை ஸேவித்தல், அஹிம்ஸை, ஸத்யம், இருக்கிறது
 என்ற தன்மை, ப்ரயோஜனமுள்ளமட்டில் க்ரஹித்தல், பிர்மசர்யம், தவம்,
 ஆசாரம், அத்யயனம், பகவானைப் பூஜித்தல், மௌனம், எப்போதும் ஆஸனத்
 தை ஜயித்ததால் ஸ்திரமாக இருத்தல், மெதுவாக பிராணவாபுவை ஸ்வாதீனப்
 படுத்தல், மனதால் இந்திரியங்களை விஷயங்களினின்று இழுத்து மனதில்
 வைத்தல், பிராணனுக்கு ஸ்தானங்களாகிய மூலாதாரம் முதலியவைகளுக்குள்
 ஒரு பிரதேசத்தில் மனதுடன் பிராணனைத் தரிக்கச்செய்தல், நாராயணனுடைய
 லீலைகளை நினைத்தல், மனதை ஏகாக்ரப்படுத்தல் இவைகளாலும் இன்னும்
 மற்றுமுள்ள (தானம் முதலிய) உபாயங்களாலும் விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்
 கிறதும் தோஷமுள்ளதுமாகிய மனதை, பிராணனை ஜயித்தவனும் சோம்பலை
 அடையாதவனுமாகி மெதுவாக புத்தியால் (ஸன்மார்க்கத்தில்) சேரும்படி
 செய்யவேண்டும்.

2-7

* ஆஸனத்தை ஜயித்து பரிசுத்தமான பிரதேசத்தில் † ஆஸனத்தை
 அமைத்து அதில் ‡ ஸ்வஸ்திகம் என்ற ஆஸனத்திலிருந்து ருஜுவான சரீர
 முடையவனாகி ப்ரணவத்தை அப்யாஸம் செய்யவேண்டும். 8

* ஆஸனத்தை ஜயித்து என்பது—வெகுசாலம் உட்கார்ந்திருந்தாலும் கிரம
 மில்லாதிருத்தல்.

† ஆஸனத்தை அமைத்து என்பது—தர்ப்பைகள் அல்லது அஜினங்கள் முத
 லியவற்றால் ஆஸனமேற்படுத்துவது.

‡ ஸ்வஸ்திகம் என்பது—கணைக்காலுக்குள் துடைகளையும் முன்கால்களை
 முழங்கால்களுக்கு மத்தியிலுமிட்டுக்கொண்டிருப்பது.

புராணஸூ சொயயெநாமம் வகுரகும்லகரெவகெஃ |

புதிசுகுடுநெநவாதிதம் யயாவிரவணுது ||

9

உமொலிராதுநிரஜஜிதஸாவஸூ யொமிநஃ |

வாய்வினா யயாநொதநம்யாதனூஜதிவெவது ||

10

புராணாயாநெடிபுநெடிஷாநு யாரணாலிஸூகிவிஷாநு |

புதூஹாரெண ஸம்ஸமாநு யூநெநாநீஸாராநு மூணாநு || 11

யடிஉநம்ஸம்விநஜ்யொமெந ஸம்ஸஜாஹிதம் |

காஷ்டம்ஸமவதொயூயெதநாவாழாவதொகநஃ ||

12

புராணஸூகி || வாஹுவாபொரண்புஸெநம்வகுரகம் புஸெஸிதஸூ
நிரொயெந யாரணம் கும்லகம் யுதஸூ வஹிநிபுஸாரணம் ரெவகம்
புதிசுகுடுநெந ரெவககும்லக வகுரகெஃ யஅ உயபா வகுயபுவிம்
உயாரெவநம் விம்உயாவகுய உயபாரெவநம் உதெயுவம் புதிசுகுடுநெந
வாஸூஃ ஸூயெபு ஸூரம்ஸக வுநரபுயம்உயம்யாமவதிதயா சொய
யெஃ || ௧ || உமஉதி || யூதம் ஸுதவதிதயபுஃ நொஹம் ஸுவணபுயயா
உமதுஜிதி தயா உநொலிரஜஸூக ததஸூவஹம்ஸூகிதி ஹவம் || ௧௨ ||
புராணாயாநீநாநு ஸூயபா அரகாயபுராணாஹ புராணாயாநெரிநிதி
ஷாஷாநு வாகவிதஸூஷாநீநு ஸம்ஸமாநு விஷயஸம்மாநு சுநீஸாராநு
ராமாநீநு வாயுநாஸஹுநெலிஸூரீகரணம் யாரணம் ஸூரஸூ புதிஸம்வதிஃ
யூதம் புதிநிரொபஸூயிரிதிஷெஃ || ௧௧ || யடிஉதி ஸம்ஸஜாஹிதம்
ஸூரம் ஜாதம் காஷ்டம்ஸம் உமதுஜிதயபுஃ ஸநாஸாநெசுவதொகநம்
யஸூஸம் வனது உய விசெஷவயொஃ வாரிஹாராயயெயம் || ௧௨ || ஹரிநீஹ

* பூரகம் † கும்பகம் ‡ ரேசகம் இவற்றால் அல்லது ரேசகம் கும்பகம்
பூரகம் இவற்றால் சித்தமானது ஸ்திரமுற்று மறுபடியும் சஞ்சலமாகாமலிருக்
கும்படி பிராணனுடைய மார்க்கத்தைச் சோதிக்கவேண்டும். 9

வாயுவாலும் அக்கினியாலும் தபிக்கப்பட்ட ஸ்வர்ணமானது அழுக்கை
விட்டுவிடுவது போல், ச்வாஸத்தை ஐயித்த யோகியின் மனமானது விரைவில்
உஜோகுணமற்றதாகிறது. 10

பிராணயாமங்களால் (வாதம் பித்தம் சல்ஷீஷம் முதலிய) தோஷங்களை
யும் தாரணைகளால் கிழிவிடக்கூடியும் ப்ரத்யாஹாரத்தால் விஷய ஸம்பந்தங்
களையும் தியானத்தால் ராகம் முதலிய தூர்க்குணங்களையும் தவிரிக்கவேண்டும்.

எப்பொழுது யோகத்தால் தோஷமற்றதான தன் மனமானது மிகவும்
ஸ்திரமாகிறதோ அப்பொழுது தன்னுடைய நாவிகையின் நுனியில் பார்வை
யுடையவனாகி பகவானுடைய மூர்த்தியைத் தியானம் செய்பவேண்டும். 12

* பூரகம் - வெளியிலிருக்கும் வாயுவை உள்ளுக்குள் பிரவேசிக்கச் செய்தல்.

† கும்பகம் - பிரவேசிக்கச் செய்த காற்றை அடக்கி நிறுத்தல்.

‡ ரேசகம் - நிறுத்தப்பட்ட காற்றை மறுபடியும் வெளியில் விடுதல்.

- புலஸநவடி நாமஹொஜம் வடிவத்ராருணைக்ஷணடி |
நீயொதுமடிஸூரஜம் ஸம்வவக்யுமடிபாரசடி || 13
- யுஸத்குஜ கிஜயுவித்களஸெயவாஸவடி |
ஸ்ரீவத்வக்ஷணம் ஸ்ராஜதளஸுமொகதகாரசடி || 14
- உதுதிரெவகயுயா வரீதம் வநஜாயுயா |
வராஜபூஹாரவயுயம் கிரீடாஜடி நதிவாரசடி || 15
- காமீமஹொயுஸஹொணிம் ஹுடிபாமஹொஜவிஷாரசடி |
டிஸபூநீயதமஸாணம்நொநயநவகபடி || 16
- சுவீஷுடிஸபூநம் ஸஸ்தவபூயொகநஜஸுதடி |
வஸ்தவயவிகெஸொரெஹுதூநம்முஹகாதாரசடி || 17

ஸவஸி: ப் ஸஸெதி ப் ஸஸம் வடிநாமஹொஜம் யஸுதம் யூரபெதிவிஷெஷ
நாநய: வடிமவபூரணெ ஸாணெயஸு நீயொதுமடிவக் ஸூரஜம் ||
கந || உஸதி கிஜயுவித்களஸெயவாஸவடி ஸ்ரீ
வத்வாஸம் வக்ஷணம் ஸ்ராஜதளஸுமொகத க்ரூகாஸஸிஷாக்காரசு
யஸு || கச || உதுதி உதுதிரெவாணாம் கெஸொரெயுநிபபூயாம் தபா
வநஜாயுயா வரீதம் வராஜபூநி கரீடாஜடி ஹாராஜிதி யஸு || கரு ||
காமீதி || காமீமஹொணம் உயுஸஹிஸெ ஸாணெயஸுதம் ஹகாநாம் ஹுடிபாம்
ஹொஜெவ விஷாரசுஸநம்யஸு ஹகாநாம் உநொநப.நாதிவபபூயதிஹஷபூய
தீதிதயா || கசு || சுவீஷுதி || சுவீஷுதிஸுநாம் ஹகாவிஷபநுடிஸபூநம்
யஸு கெஸொரெதாரணெயவஸிஸாதம் ஸிதம் ஹுதூநாநிமம்முஹெ
காதாரம் வுமம் || கச || கீதபூநி கீதபூநம் கீதபூநாம் கீதபூநம்

ப்ரஸன்னமான முகாரவிந்தமுடையவரும் தாமரை தளம் போல் சிவந்த
கண்களுடன் கூடியவரும் நீலோத்பல தளம் போல் ச்யாமள வர்ணரும் சங்கு,
சக்ரம், கதை இவைகளைத் தரித்தவரும், பிரகாசிக்கும் பங்கஜத்தின் கிஞ்ஜற்கம்
போன்ற மஞ்சள் பட்டாடைபுடுத்தவரும், ஸ்ரீவத்ஸம் என்பதை மார்பில்
உடையவரும், விளங்கும் கௌஸ்தபத்தின் ஸம்பந்தம்பெற்ற கழுத்தை உடைய
வரும், மதங்கொண்ட வண்டுகளின் மதுரத்வனியுடைய வனமாலையணிந்த
வரும், சிறந்த ஹாரங்களையும் கங்கணங்களையும் அணிந்தவரும், கிரீடங்கள்,
தோள்வளைகள் தண்டைகள் இவைகளாலலங்காரம் செய்துகொண்டவரும்,
அரைநூல்மாலையால் பிரகாசிக்கும் பின்பாகத்தை உடையவரும் (பக்தர்களின்)
ஹிருதயகமலத்தையே ஆஸனமாக அடைந்தவரும், மிகவும் தரிசிக்கத் தகுதி
யானவரும், சாந்தரும், (பக்தர்களின்) மனதையும் நேத்திரங்களையும் ஸந்
தோஷப்படுத்துகிறவரும், மிகவும் சுந்தரமான தரிசனமுள்ளவரும், எப்பொழு

கீத-கரு தீய-புயலவெண்ணு^(ய) சொகயலவெ^கநாடி |

யுறையெழுவம்ஸம்பிராமாயாவனவ்வெதுநஃ ||

18

வழிதம் புஜனோஸ் நம்மயா நம்வா மஹாயஸு |

வெஞ்சுண்ணியெஹிதமுய்யாயெலுபலுவெநவெதவரா ||

19

தவிரறு முடிவடிந்தும் ஸவராவயவஸம்ஸிதம் ।

விருக்செஷ்டசுத்ருவாயுஜாடிமஹமவதௌநி: ||

20

ஸந்தியையெழுவதுபாரணாவிழ்.

வஜ்ராகுஸ்யஜவஸரொருஹயாஹநாஜ்யூ |

யசொயஸு வுணுபுராசு: வலிவ்ஷபு ருவா: தெஷா மஸுரம் ஸி
 மூணுநாநிபஸிங் நயுவதெநாவயாதி || ௧௮ || ஸிததிதி வெக்ஷண்பி
 ஹிதம் மூயாஸுதம் || ௧௯ || தஷெவம் ஸிமயூநாநகூ வனகெகாவயவ
 யூநகாஹ தஸிநிதி தஸிங் மூஸம் வடிம் ஸிதிபெபுந ததுதம் விமக்ஷு
 விசெஷெண அக்ஷிக்ஷு வனகெகஸிநஹத்யபு: || ௨௦ || தஷெவவாடிதி
 குரெணாஹா துபொடிஸலி: ஸம்லிந்தபெதி ஸிஜிவ்விந்தயெக்ஷ வாடிதெ
 ரெவாதகாநிவஜாநீநி மூம்நாநி தெநாஸு மூகம் உதம்மாஸுரகாஸ
 விமஸனொபெநவா: தெஷாமக்ஷவாஹம் கணம் தஸுஜெயாஸலி: சூஹ
 தொஹதாம் யூக்துணாம் ஹபெ காமகாரொ பெநவந்தஸுபு

தும் ஜனங்கள் யாவராலும் நமஸ்கரிக்கப்படுகிறவரும், தருணமான வயதில் இருப்பவரும், பக்தர்களுக்கு அநுகூலமும் செய்வதில் ஜாக்ருதரும், கீர்த்தனம் செய்வதற்குரிய பரிசுத்தமான யசஸ்ஸை அடைந்தவரும், புண்ணிய சுலோகர்களுக்குக் கீர்த்தியைச் செய்பவரும் ஸம்பூர்ணமான சரீரமுடையவரும் தேவருமாகிய பகவானை மனது நழுவாமலிருக்கும் வரையில் தியானம் செய்யவேண்டும்.

13-18

13-18

இருப்பவரும், செல்பவரும், வீற்றிருப்பவரும், சயனம் செய்பவரும், ஹிருதய ஞானஹயிலிருப்பவரும், பார்க்கத் தகுதியான லீலைகளையுடையவருமாகிய பகவானை பரிசுத்தமான அபிப்ராயமுடைய மனதால் தியானம் செய்ய வேண்டும்.

19

19

முனிவரானவா அந்த பகவானிடம் இருப்பை அடைந்ததும் அவயவங்க ளெல்லாவற்றிலுமிருப்பதுமாகிய மனதை பகவாஹுடைய ஒவ்வொரு அவய வத்திலும் விசேஷமாக லக்ஷ்யப்படுத்திச் சேர்க்கவேண்டும். 20

20

வஜ்ஜம், அங்குசம், த்வஜம், பத்மம் இந்த அடையாளங்களுடன் கூடிய தும் உயரமானவைகளும், சிவந்தனவும் ப்ரகாசிப்பனவுமாகிய நகமண்டங்களின்

உதூஜராகுவிருவஸவவசு வாஜ

ஜெஸ்தாநாவிராஹதஹஜபாயாகாரட ||

21

யஜுளவநிஸுதவஸரிதவரொடிகெந

தீயெடந உயுபுவிபுதெந சிவஸிவொஹசு |

யூரதூஉநஸுஉயசெயு நிஸுஷுவுஜம்

யூயெஜிரஹவதஸுரணாரவிநு ||

22

ஜாநுஅயம் ஜயஜயொவநயாஜநநூ

யுக்ஷாவிருவஸு ஸுரவநிதயாவிபாதம் |

உளரொநிபுயாகரவயுவரொவிஷாயசு

ஸுயாவிதம் ஹுஜிவிஹாரவவஸுகுயபாசு ||

23

வாஜெய விஸெஷணம் யெயகெநொயுதெ || உக || யஜிதி கிஹயஸு
ஸளவெநக்ஷாஹெந நிஸுதாபாஸுரிசு புவராயாம் மாமாயாம் உடிகெந
தீயெடந ஸஸாரதாரகெண உயுபுவிபுதெந சிவொவி சிவொஹசு
சுத்யிகம் ஸுஹ பூவஹத்யுடம் யூரதூஉநஸுஉயசெயு வாவ
வபுதம் தஸிநி விஸுஷுஹுக்ஷிஹ வஜுஜிவபசு யா சிவெஸெயெநிஸுஷு
ஸுயாஹந ருபவம் வஜுயெந தசு || உஉ || ஜாநுஅயஜிதி || விஹாஜபாநு
அயம் தத்யுடம் ஜிவாஸுயம் சுவிவஸு விபாதம் ஹ ஹணம் ஜநநூ
யுக்ஷாஸுயாவிதம் ஸுயாபாதயெபுண ஸஸெவிதம் ஸஸாரிகுவிவபு
கிவாரபதி சுவவஸுவி ஹுஜிகுயபாசு யூயெசு || உஉ || உளரொபுததி

சத்திரிகைகளால் நீங்கிய பெரியோர்களின் மனதிலிருக்கும் இருளை உடையது
மாகிய பகவானுடைய பாதாரவிந்தத்தை தியானம் செய்யவேண்டும். 21

பரிசுத்தமும் சிரஸில் தரிக்கப்பட்டதும் பாத பத்மத்தை அலம்பியதால்
வெளிப்பட்ட கங்கா நதியைச் சார்ந்ததுமாகிய ஜலத்தால் || சிவன் சிவனாக
ஆனார். அவ்வளவு மகிமை வாய்ந்ததும் தியானம் செய்கிறவனுடைய மனதில்
உள்ள பாபமாகிய மலையில் விடப்பட்ட வஜ்ரம் போன்றதுமாகிய பகவானு
டைய பாதாரவிந்தத்தை வெகுதூரம் வரையில் தியானம் செய்யவேண்டும். 22

எல்லாவற்றையும் படைக்கிறவராகிய பிர்மதேவருக்குத் தாயும் தேவர்
களால் நமஸ்கரிக்கப்படுகிறவளும் தாமரைப்பூப் போன்ற நேத்திரங்களுடைய
வருமாகிய லக்ஷ்மிதேவியால் தன் துடைகளில் வைத்து துளிர் போன்ற
கையால் லாலனை செய்யப்பட்ட குறப்பில்லாத பிரபுவின் இரு முழங்கால்களை
யும் மனதில் தியானம் செய்யவேண்டும். 23

|| சிவன் சிவனாயினர் - மங்களமான ஸ்வரூபமுடையவர் மிகுதியான மங்கள
ஸ்வரூபமுள்ளவராயினர் என்பதாம்.

கூறும் களவா^தலு^கனெனாயி^தலி^தஷணாகூ^தம்
கூய^தபா^தந^தவ^தலி^தய^தமொ^தக^தந^தவ^தலி^தத^தவ^தலி^த ||

26

**வாஹு-ஸூரேஷ்மீரெ? வரிவதடுநை
மிணிசுக வாஹுவமுயாநயிரொக வாறுது |**

ஸம்ஸ்கிருதம்
ஸம்ஸ்கிருதம்

27

**கனடொடிகுஹமவதொடியிதாஹ் ஷரெத
ஜியூரநாதிலுசொணிதகடிஹே**

[illegible]

பதுமாகிய ஜனங்கள் யாவராலும் நமஸ்கரிக்கப்படுகிறவரும், சிரேஷ்டருமாகிய பகவானுடைய மார்பையும் ஸ்ரீ கௌஸ்தப ரத்னத்திற்கும் மிகுதியான பூஷணமாகியதும், மானிடர்களின் மனதுக்கும் நேத்திரத்திற்கும் ஸுகந்தைக் கொடுப்பதுமாகிய கழுத்தையும் மனதில் தியானம் செய்யவேண்டும். 26

மந்தரமலைபைச் சுற்றும்படி செய்ததால் பிரகாசமுள்ள தோள்வளைகளை உடையனவும் ஆகிரயிக்கப்பட்ட லேகபாலர்களை உடையனவுமாகிய கைகளை யும், ஸஹிக்கமுடியாத தேஜஸ்ஸை உடைய சக்ரத்தையும் அந்த பதவானு டைய கையாகிய தாமரைமலரில் ராஜஹம்ஸத்தைப் போல் இருக்கும் சங்கை யும் தியானம் செய்யவேண்டும்.

சத்ருக்களான படர்களின் இரத்தமாகிய சேற்றால் பூசப்பட்டதும் பக்ஷா
னுக்குப் பிரியமுமாகிய கதையையும் இந்த ஈசனுடைய கழுத்திலணிந்திருக்கும்

இ கௌஸ்தப ரத்தினத்திற்கும் பிசுதியான பூஷணமென்றதால் பகவானுடைய கழுத்து அவ்வுளவு அழகு வாய்ந்தது என்பதாம்.

தாமாஃ ஸ்யுவ்யதவரூபயிரொவவமுஷ்டாஃ

வெவ்வுஷ்ட தசவஜேமணீவஸுக்ஷண ||

28

ஹதநாநுகூவித யியெஹதநஹீததேதே

ஸூகியெஷ்ட மஹதொவதநாரவிஷ்ட ||

யநிஸுநநகரகூம்பவஹிதேந

விஷ்டாதிதாஜகவொயுஜாரநாவஸு ||

29

யநிநிகேதஜேவிஃ வாரிஷ்டவஜாணம்

ஹதநாஸ்யாகூபியகூந்தவஸுஜஜுஷ்ட ||

தீநவயாஸ்யயதிக்ஷிவஜஹநேத்ரு

யுயெஷ்டநேநாஜததநித உஷ்ட ||

30

ஜீவஸு தகூம் தஜுதூ வெவ்வுஷ்ட || சூதநாஸு ஜமதொ நிரெடுவஜேம
ணாஜே || விவதிடகூஸூஹணீம் ஸுரூபம் ஹவாந ஹரிநிதி || உஅ ||
ஹதேதி ஹதேஷ்டநுகூவிதா க்ரதநாகூவா யா யீ தயாஸுஹீதா
ஜேதிடபேத தஸு விஸுநஹீயேகரகூம்பவெ தயொவதவிரெதந வு
விரெதந விஷ்டாதிதாவஜேன கவொயஸ்யஸிந தக் உஜாரா உநதநாநாவா
நாவிகாயஸிந தக் || உக || யதிதி யஜுஸ்யாஹதநாஸொஹயா கஹிவிஃ வரி
ஷ்டவஜாணம் தீநவயாஸ்யயதீ ஸ்ரீநிகேதம் வஜ் சயிக்ஷிவஜததே தக்
யுயெஷ்ட ததூகூனெஹஜேநாஜிக்ஷவஃ நேத்ருஷ்டயேதீநவபஸுதி
ஜுஷ்டவஜ் கஹிவெநேத்ருயஸிநிதூவஜாநாஹார உஷ்டவஜுஸூபவள
யஸிந தக் தீநாஜயம் தீநஸூவிஷ்டவஜ் || நய || தஸுதி || க்ரவயா

வண்டுக்கூட்டங்களின் சத்தமுடைய வனமாலையையும் ஜீவனுக்கு தத்வஸ்வரூப
மும் நிர்மலமுமான கௌஸ்தப ரத்னத்தையும் தியானம் செய்யவேண்டும். 28

தாஸர்களிடம் கருணையுடைய புத்தியால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஸ்வரூபத்
தையுடைய பகவானது மிகுதியும் பிரகாசிக்கும் மகரகூண்டலங்கள் அசை
வதால் விளங்கும் நிர்மலமான கபோலத்தையும் உன்னதமான நாசியையுமு
டைய முகாரவிந்தத்தைத் தியானம் செய்யவேண்டும். 29

எந்த முகமானது தன்னுடைய சோபையால், * வண்டுகள் சூழ்ந்ததும்
† இரண்டு மீன்களை ஆசிரயித்ததும் லக்ஷ்மீதேவி வாஸஸ்தானமுமாகிய
பத்மத்தை அவமதிப்பதுபோலவும் ஆகிறதோ, குடிலமான கேசங்களின் குவி
யல் கருடையதும், தாமரை மலர் போன்ற நேத்திரங்களுடையதும், பிரகாசித்
தும் புருவங்களுடையதும் மனதில் உண்டாவதுமாகிய அந்த முகாரவிந்தத்தைத்
செய்யவேண்டும். 30

சுக்ராஸு யம்யஹிபுநிவிபுஷயம் விராகம்
 நிவபுராணஜஹிநிநஸுஹஸாயயாவிபு: |
 சூதாநதசூபுராஸுஷவயநநெக
 உபீக்ஷதெ ப்ருதிநிவ்ருதமுண்புவாஹம்: || 35
 ஸொவெநுதயா வரதயா நவஸொ நிவ்ருதூ
 ஸவ்விநுஹிநுஸவ்விதஸுபுஷு:வவாஹெ |
 ஹெதஸுஷவஸுஸ திகதபுரிபு:வயொயபுக்
 வரதநிபுத உவஸுஸவராதுகாஷு: || 36

யநா னவம்நிவிபுஷபாவதி சுதவவசுக்ராஸுயம்யயெயஸம்ஸா விரா
 யுராதாஸவஸாநாஸாவாசு நவபுருவபுக் ஸஸாஹிவிஷபகாசு யதஸு
 விராகம் வரதாநதாநுஸவெந சுதொநிவபுராணம்புஜஹி ப்ருதிநிவ்ருதம்
 வரித்யுஜி ஸுஹாகாரெண வரிணதெதத்யுபு: யயாகவிபுஷுதா
 தீவ: சுஸுயவிஷபாவமெநி ஹோஹுதஜெராதீரபுவெண வரிணதெ
 தபுக் சுதூஸுரம் ஸாபாந் சுபுபபாந் யுராத்யெய விவாமஸுபுந்
 வாகிபெயிதம் சூதாநதநுமதீக்ஷதெ சுதஹெதம்: ப்ருதிநிவ்ருதம்: சுப
 மதம்: முண்புவாஹம்: ஸெஹாபுபாயிபுஷு || 35 || ந வ ஸுஹோதித
 ஹ வுநஸுஸாதீதூஹ ஸவதி ஸொவிய வுராஷு: தவ்விநுஹிநி
 ஸ ஹாபுவெ சுவவிதம்: சுவஸாந் நிஷாந்புராத்: சுபாநஸொ நிவ்ருதூ
 வரதயா சுவிபுராஹிதபெதி ஸுஷுபுராதீஸெஷு: ததஹுவிபுராதீநகி
 தாந் சுதஹெதம்: வநதயா பௌமாஸுராகுதயெத்யுபு: நவெவவி
 ஸுபுஷு:வபொராதுபு:கெகுகுதொஹ ஹெகூம் ததூஹ ஸுப
 பு:வயொயபு:ஹெ ததஹெதம்: ஸுபுஷு:வபொஹெதூகம் ஹொ
 தூகம் யதபுருவபுராதீ: தபுபுஸதி சுவிபுராகுதெ சுதபுரி சுஹாகாரெ
 வியதெததநிஷுக்ஷெவவஸுதீத்யுபு: யதம்: உவஸுஸவராதுகாஷு: சுப
 ரொகூக்ஷுதாததகம்: || 36 || தஸுஜீவநுதிஹோஹுரம்: ஸெஹிதி வகா

எப்பொழுது இவ்விதம் மனம் விஷயமற்றதாகிறதோ அந்த சமயத்தில்
 விடுபட்ட ஆச்சரியத்தை உடையதும் வைராக்கியமுடையதுமாகிய ஜ்வாலையு
 ள்ள தீபம் போல் விரைவில் லயமடைகிறது. இந்த அவஸ்தையில் நிவிருத்தி
 யடைந்த தேகம்முதலிய உபாதிகளை உடைய புருஷன் விரிவு இல்லாததும் அக
 ண்டிதமுமாகிய ஆத்மாவை அநுசரித்ததாகப் பார்க்கிறான். 35

அந்தப் புருஷன் அவித்தையில்லாத இந்த மனதின் நிவிருத்தியால் ஸுக
 துக்கங்களுக்கு வெளிப்பட்ட அந்த பிரம்ஸ்வருபத்தினிடம் நிலைபெறுகிறான்.
 ஸுக துக்கங்களுக்கு ஹேதுவாக இருப்பதை, அவித்தையால் ஏற்பட்டதும்
 தன் ஆத்மாவாகிய அஹங்காரத்தில் தான் பிரத்திபக்ஷமாகச் செய்த ஆத்ம
 தத்வமுடையவனாகப் பார்க்கிறான். 36

பெற்றொவ நஸ்ரரஜவஸூதிசுமஸீ துவா
 வினொநபஸூதியதொயுமஜஸுஸாநிவபு |
 பெவாநபொதயபெவவஸாநிவபொத
 வபெஸாயபாபரிஹுதஜிராஜாநாயு ||

37

பெற்றொவிபெவவஸம: வஸுசுஜயாவசு
 ஸாராஸகம் பூதிஸீக்ஷத ஸாவ ஸாஸு: |
 தம் ஸபூபெஸூதியிராஸ ஸாஸியொம:
 ஸாஸா பாமநபுஸஜதெ பூதியஸுவஸு: ||

38

ஸாஸூயெப நஸ்ரரஜதயஸூணலிவொபெஹிவிநபஸூதி சும: ஸாவ
 ஸாவெ சூஸநாபுதிசுமஸூதய ததெசுவஸூதம் தத: ஸாநாபெதம்
 ததெதாபெவவஸாநாபுபெதா ஹி நலிவஸூதி யத: ஸாநிவம்
 பூபு: யதெதாபெஹ: ஸாநிபபுபுமஜை தாபெஹிதிவா ஸதெதாபுந
 நுஸாபாபெபுபுபுபு: வாவ: வரிசுத வரவெஷிதம் ஸூதம் மதவா
 ஜிராஜெநாபெபாபாநபஸூதி: ஸாநமநதஹிபுசுபாபெஹிபுபுபு
 நியுதிஸீவநாவா ததூஹ பெஹிதி பெவா வபுவஸுஸாஸா: தத
 ஸெந மதுவ யாவசு ஸாராஸகம் சுஜாஸிதாவசு பூதிஸீக்ஷதஜீவதெய
 ஸாஸுஸொபூபு: நந: தஹிபுபுபுபு வுநஸாமஸூததூஹ தபெஹ
 ஸபபெஹிதிதயு: ஸபவம்: வுதூபிஸஹிதம் வுநநபுஸஜதெ
 சுஹாபெபி நாலிசுதெ சுயிராஸ: பூபு: ஸாஸியவபுபெபொபொமொ
 பெந சுதவனவபூதிஸும: வஸுசூததகூப பெநஸ: ||௩௮|| பூதிஸோப

வித்தி பெற்றவன் எந்த தேஹத்தால் ஸ்வரூபத்தை அடைந்தானோ
 அந்த முன் ஸம்ஸ்காரத்தால் சேர்ந்ததும் பிரிந்ததும் (ஆஸனத்தை விட்டு)
 எழுந்ததும் ஈசுவரமுகைய தேஹத்தை மதுவை உண்ட மதத்தால், மூடன்
 உடுத்த வஸ்திரம்போல் பார்க்கமாட்டான்.

37

முன் ஸம்ஸ்காரத்தின் ஸ்வாநீனத்தை அடைந்ததும் இந்திரியங்களுடன்
 கூடியதுமாகிய தேஹமும் தேஹமுடையவன் செய்த கர்மம் உள்ளவனாயில்
 லீவித்திருக்கிறது. ஸமாதிவரையில் உள்ள யோகத்தை உடையவனும் ஆத்ம
 தத்துவத்தை அறிந்தவனுமாகியவன் ஸ்வப்னதேகத்திற்கொப்பானதும் புத்
 திரன் முதலியவைகளுடன் கூடியதுமாகிய அந்த தேஹத்தை மறுபடியும்
 அடைய மாட்டான்.

38

அடையமாட்டான் என்பது—என் என்னுடையது என்று அபிமானிக்க
 மாட்டான் என்பதாம்.

யயா வுத்ராஜி தித்ராஜி வ்யயஜித்யு: வ்யதீயதெ |
 சுவராத்ருசெவநாலிததாஜெஹாஜெ: வுரூஷஸ்யா || 39
 யயொலுமகாஜிஸூமூம் மரூஜிதா அரவிஸஸம்ஸவாசு |
 சுவராத்ருசெவநாலிததாஜெயாஜி: வ்யயமூவ்யதெ || 40
 ஹதெதஜி யாஜ: கரணாசுபுரபநாஜீவஸாஜிதாசு |
 சூதாதயா வ்யயமூஷாஹமவாஸு ஸ ஹஸாஜிதா: || 41
 ஸவபுஹதெஷு வாதாநம் ஸவபுஹததாநிவாதநி |
 ாரங்கஜிதாநநுலாவெந ஹதெதஷ்வி ததாததாடி || 42
 ஸயொநிஷு யயாஜெராதிரெகம்நாநாபுதீயதெ |

வ காரபாஹ ஷ்வி: யயெதி சுதிஸூஹவஸாஜாத்ருசெவந சுவரிதாடிவி
 வுத்ராஜெ: தத்யு: வுத்ராஜி: வுரூஷ: ஜெஹாஜெ: புஷா || 39 ||
 வ்யயமவஸூநாலாவெவி ஹேம் ஸபுஷாதோஹ யயெதி யயொலுமகாஜி
 ாநீம் ஐதத: காஷாசு ஸஸாஹவாஜெஸூஹத தாசு விஸூம் மரூஜெ: சூத
 கெவந சுதெஸூரூபகெவந சுவரிதாடிவி, சத்யுவிவெகிநொஹி யதெஜெ
 வ்யுஜிவிநொஹி உலுமகாபுதபுலிவாடிவி ததாஹசு: வ்யகாஸகஸூமூம்:
 வ்யயமெவ || 40 || ஹதெதி ஸஸாஹததாஜெ: புஷா தெஷு: வ்யயக்
 தலாடிவி ஜீவஸாஜிதாசு ஸ ஹஸாஜிதா: வ்யயக் தயாபுயாநாடிவி
 துதவதகெஸூஹவாஸு வ்யயமித்யு: || 41 || உவாயிதொ விவெகிமூகூர்
 ததெஸூகூரிதாஹ|| ஸவெபுதி ஸவபுஹதெஷு உதவிபுஷு ததா
 ததாநம் ஜெஹாஹததாததாநம் || 42 || யபுஜெஷாஸூவ்யுளவாயிகதா ஸபுஷா
 ஜோஹ|| ஸெதி ஸயொநிஷுகாஜெஷு ஜெராதிரமூம்: ஸஸாஹவெஷாசு

மானிடன் தன்னைச் சார்ந்தது என்ற தன்மையால் அபிமானிக்கப்பட்ட
 புத்திரனுக்கும் மித்திரனுக்கும் வேறாக எவ்விதம் தோன் டுகிறானோ அவ்வித
 மேபுருஷன் தேஹம் முதலியவைகளுக்கு வேறுபட்டவனாகவே ஆகிறான். 39

ஜீவலிக்கும் காஷ்டத்திற்கும் அக்னியிலிருந்து உண்டான தணலுக்கும்
 புதைக்கும் அக்னி ஸமமான உருவமுடையதா யிருப்பினும் அது வேறுவித
 மாக எவ்விதம் கூறப் படுகிறதோ அவ்விதம் த்ரஷ்டாவாகிய ஆத்மா பூதங்
 கள் இந்திரியங்கள் அந்தஸ்கரணம் இவைகளுக்கு வேறுவிதமாகவும் ஜீவன்
 என்ற பெயருடைய ஆத்மாவுக்கு பிரம்ம் என்ற பெயருடைய ஆத்மா வேறு
 விதமாகவும் பிரதானத்திற்கு பகவான் வேறு விதமாகவும் ஆகிறார். 40-41

பூதங்கள் எல்லா வற்றிலும் ஆத்மாவையும் ஆத்மாவிடம் பூதங்கள்
 எல்லாவற்றையும் பூதங்களில் மஹா பூதங்களின் ஸ்வரூபத் தன்மைமையும்
 வேறு பாவனையின்றிப் பார்க்கிறான். 42

அக்னி ஒன்றாயினும் அது தான் உண்டாகக் காரணமான காஷ்டங்களில்
 தீர்க்கம் ஹ்ராஸ்வம் முதலிய பேதங்களால் பலவிதமாகக் காணப்படுவதுபோல்

யொநீநா மண்ணெவெஷ்டாதுதாதாபுருகதளவூதி: ||

43

தஸாபிஜாஸ்வபுருகதிம் டெஷீவீ வஸிஸாபாதிக்காடி |

ஃவிபுலாவூம் வராவாவூவூரூவெணாவதிஷ்டெ ||

44

ஐதிஸ்ரீஜோமவதெ துதீயவஸுஸு கவியொவாபூரமெ

வஸயநாநுஷாநம் நாஜாஷாவிம்ஸொஸ்யாய: ||

ஃவபுஷு வூபிஷெபாசு புகுதளஷெஹ || சாந || தஸாபிஜி ஸ்வபுருகதிம்
வூம்ஸவூ ஜீவஸூ பூபவஹதம் டெஷீவீஷெவஸூ ஸ்ரீவிஷொஸூதிம் வராவூ
தபூஸாஷெநெவஜிகா வூரூவெண பூஷுஷெநாவதிஷ்டெ || சச ||

ஐதிவாவாயு ஃவிகாபூயாம் கஷாவிம்ஸாயூயவூவூர

யோனிகளின் குண வைஷண்யத்தால் ஆத்மா தேஹத்திலிருந்து கொண்டு
பலசிதமாகக் காணப்படுகிறது. 43

ஆதையால், ஸத் அஸத் இந்த ஸ்வரூபமுள்ளதும் ஊக்க முடியாததும்
ஜீவனுக்கு பிரகிருதிபுமாகிய இந்த விஷ்ணு மாயையை ஜபித்துப் பிரம் ஸ்வ
ரூபமாகினான். 44

ஸாதனங்களின் அங்ஷ்டானத்தைக் கூறும்

28—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஊகொநத்ரி ஸ்ராய்யா ய ப்ராஸஹஃ ||

|| ஷெவஹுதிஃ ||

- ஹக்ஷணம் ஷஹாஜீநாம் ப்ரக்ஷுதெஃ வுரூஷஸ்ய ||
 ஸ்ரூபம் ஹக்ஷுதெஃ ஷோயெந தத்ராஸாக்ஷிபுக்ஷ || 1
 யயா ஸாஹெஷுஷாக்ஷிதம் யந்நுதூதவக்ஷதெ ||
 ஹக்யொமஸ்ய ஷேமாமுஸு ஹி விஸுரதஃ ப்ரஹா || 2
 விராமொயெந வுரூஷோஹமவநு ஸவபுதொஹவெச ||
 சூவக்ஷ ஜீவஹொகஸ்ய விவியா ஷே ஸம்ஸுததிஃ || 3
 காஹெஸ்யுஸுரூபவஸ்ய வரெஷாம் வரஸ்யுதெ ||
 ஸ்ரூபம் வத காவபுனியஹெதொஃ காமஹம் ஜநாஃ || 4

ஸ்ரூ || ஊகொநத்ரி ஸகெ ஹக்யொமஸு வஹுயொயுதெ ||
 காஹஸ்ய வஹம் ஹொஸுஸ்யுதெ ஸு விரக்யெ ||

உகூநுவாஹவஹுக்ஷம் ஹக்யொமஸுஷோஹ வுஹுதிஹாஹாம் ஹக்ஷணதி
 ஹக்ஷணம் ஷஹாஜீநாம் யயா ஸாஹெஷுஷா தயாக்ஷிதம் யெந ஹக்ஷணெந
 தத்ராஸாக்ஷிபுக்ஷ வரஸுரவிவிக்ஷித்யுக்ஷ வரஸுரவிருஹிதிவா || ௧ ||
 யயெதி || யொயொஹொஹக்யொமஸு ஷேஹம் ப்ரயொஜநம் யஸுதக்ஷ யந்நுதூதம்
 தத்யஹெஸ்யுஹக்யொமஸு ஷேமாமு ப்ரகாரம் விஸுரதொஹி ஷேஹி || ௨ ||
 விராமஹி || பெநஸுஸ்யுதீநாஸுஸுஹெநவீதராஹவெச || ௩ || காஹ
 ஸ்யுதி || ஸாஹுரூபவஸ்யு ஷோஹவஸ்யு தெஹாஹக்ஷு யஹெதொ

29—வது அத்தியாயம்.

தேவஹுதி வினவுகிறார்.

ஓ பிரபுவே ! மஹத் முதலியவைகளுடையவும் பிரகிருதியினுடையவும்
 புருஷனுடையவும் லக்ஷணமானது எவ்விதம் ஸாங்கியங்களில் சொல்லப்பட்டி
 ருக்கிறதோ எந்த லக்ஷணத்தால் இவைகளின் ஸ்வரூபங்கள் ஒன்றுக்கொ
 ன்று விரோதமில்லாதனவாகக் காணப்படுகின்றனவோ அந்த லக்ஷணங்களைக்
 கூறுவது எந்த பக்தியோகத்தைப் பிரயோஜனமாக உடையது என்று பெரி
 யோர்கள் கூறுகிறார்களோ அந்த பக்தியோகத்தின் பிரகாரத்தை எனக்கு விஸ்
 தாரமாகச் சொல்லவேண்டும். 1-2

ஓ பகவானே ! ஜீவலோகத்தின் பலவிதமான ஸம்ஸாரத்தையும் எனக்
 குச் சொல்ல வேண்டும். அதனால் புருஷன் எல்லாவற்றிலும் வைராக்கியம
 டைகிறான். 3

பரங்களுக்குப் பரமும் உம்முடைய ஸ்வரூபமும் ஈச்வர ஸ்வரூபமுமாகிய
 காலனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் சொல்லவேண்டும். அந்தக் காலனிடம் பயத்

சுநயவநுதிருகாவு லாக்ஷுராதாவலிவாரிண: |

வெவதயூம் வுலிவாரெணா நிபூரணவநலவஸுரெசு |

5

வெகவலிபூரலிஉதெரவக்ஷுஷ

ஸ்ரீரபுஸுபவஸு தவஸுநாஸுயெ |

ஸ்ரானவஸு கஜபஸுநுஸுயயா யியா

சுவாவிநாஸி: நியு பொமலாஸுர: ||

6

|| ஸ்ரீ வெவதேய: ||

உதி தாதுவபுர: ஸக்ஷம் பூதிநாடி உஹாபுநி: |

சுருவலாஷெ சுருருஸுஷு ஸீ தவூம் கருணாஜிபுத: ||

7

ஸகியொமொ ஸஸுவிஸொ தாமெபுலபூலிநி லாவுதெ |

ஸலாவமுணாதாமெபுண வுஸூம் லாவொ விவிபுதெ ||

8

யபூபாசு கஸுஸா வுணு குவபுனி || ௫ || வெகவஸுதி சுபக்ஷுஷ:

கஜபஸு சுதொரீயூலாகுதெ டெஹாடி சுலிதீரஹகாரோயஸு சுத:

கஜபஸுநுஸுயபா சுஸுபாயிபாஸு ரானவஸு சுதவவ சுநாஸு பெ சுவாரெ

கஜலி ஸஸாரெ விராபுஸுபவஸு வெகவஸு புவொயநாயகம் பொம

புருசுஸுஸுர: கிவாவிபுதிதொலி || ௬ || உதிதி: ஸக்ஷம் ஸு

நாஸம் || ௭ || ஸகியொமஉதி தாமெபு: புகாரவிஸெவெஷ: தாமெவாஹஸு

வலாகுதாயெமுணா: தெஷாம் தாமெபுண வுதிஸெஷெந லாவொ விபுராய:

வஸுஸுஸு வெஷாடி கிஷெஷ உத்யபு: || ௮ || சுலிஸுயாயெதி சுலிஸுயாய

தாலல்லவா ஜனங்கள் புண்ணியத்தைச் செய்கிறார்கள். ஆச்சரியம்! அன்வயத்
தாலும் வ்யதிரேகத்தாலும் ஆத்மா ஸாக்ஷியமாகிறது. வ்யபிசரிக்காத அந்தஆத்
மாவுக்கு வ்யபிசரிப்பதால் வீணான தன்மையையும் நித்திரையையும் நினைக்கக்
கூடாது. 4-5

அஞ்ஞானமுடையதும் பொய்யான சரீரம் முதலியவற்றில் அஹங்கார
முள்ளதும் கர்மங்களில் பற்றுதலுடைய புத்தியால் சிமமடைந்ததும் அபார
மான ஸம்ஸாரத்தில் வெகுகாலமாக இருப்பதுமாகிய ஜனத்திற்கு நீர் யோகத்
தை (விளக்கும்) ஸூரியனாக உண்டாக்கியிருக்கிறீர்.

ஸ்ரீ மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

குருவம்சத்தில் சிறந்த ஓ விதூர்! மஹாமுனியாகிய கபிலர் தாயின் ஸுந்
தரமான அந்த வார்த்தையைக் கொண்டாடி அன்புடன் கருணைகூர்ந்து அந்த
மாதாவைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். 7

ஓ தேவி! பத்தியோகமானது வெகு வழிகளால் வெகு விதமாக நிச்ச
யிக்கப்படுகிறது. ஸ்வபாவமாக ஏற்பட்ட குணங்களின் மார்க்கத்தால் மானிடர்
களின் அபிப்பிராயமானது பேதமடைகிறது. 8

சூதநஸு வரஸூரவி யஃ கரொதூனரொஹஸு |
 தஸு லிஹரொஹ ஐதூவி டுயெஹயஜுஸு || 27
 சுய ரம் ஸவஹலிதெஷு ஹிதாதாநம் கூதாயஸு |
 சுஹயெஹமஜாநாஸுரம் ரெஹுரூபிஹைநவசுஷுஷா || 28
 ஜீவரஸுஷாஹுஜீவாநம் ததஃ ப்ராணஹதஸுஸு |
 ததஸுஸிதாஃ ப்ரவராஹதஸுஸுயவரூபஸு || 29
 ததூவி ஸுஸுஹெஹிஸு ப்ரவரா ரஸுஹெஹிஸு |
 தெஹுர மயவிஹெஹுஷாஹதஸுஸுவிஹெ வராஃ || 30

ஹெஹம் வஸுஸுத்யஸு | பஹு சுஹாராஸுயெ ஐதூம் ஸரீரம் ஐதூரஹ
 ஹு ஹம் விஹெஹ கரொரி || ௨௭ || சுயெதி சுயசுதஃ ஸவஹலிதெஷு
 கூதாயம் கூதாவாஸு, ததூஹைதஃ ஹிதாதாநாஹதாநம் சுஹயபூரிணம்
 சுஹிஹைந வசுஷாஸுஸுஹெஹ || ௨௮ || ததூவியயொதூம் ராநாஹி
 ஸபஃ கதூஸுஹி வசுஷம் தாநதூரஹ ஸாஹெஹெஹிஸு ஜீவாஹி | சுஜீவா
 நம் சுஹைதநாநம் சுஹைதநெஹி | ததஸுஸுவி ப்ராணஹதஸுஸு
 வுதிஹை ஸுஸிதாஃ ஐதூநவஹை ஹிபாணம் வுத்யொயெஷுதெ || ௨௯ ||
 ததூவீ | ததூவி ஸுஸுஹெஹிஸு ப்ரவரா ரஸுஹெஹிஸு ஹிபவுத
 யொ வுசுஷாணாஸுவி ஸுஹெஹைதூவ தயாஹி ரஹாஹாஸுதெ ரொசுய
 ரெஹு “தஸுஸுஹி ஹிவாஹை | தஸுஸுஹி வாஹை” ஹிபாஹி
 ஹிதாதாஹுஸுஹெஹிஸு வுதிஹை ததஸுஸுஹிஸு ஹெஹெஹி
 நொஹிதாஹிஸு ஹெஹி மயவிஹெஹுஷாஹிஸு ஹெஹிஸு ஹெஹிஸு
 ஹெஹிஸு ஹெஹிஸு ஹெஹிஸு ஹெஹிஸு ஹெஹிஸு ஹெஹிஸு || ௩௦ ||
 ஹெஹிஸு ஹெஹிஸு ஹெஹிஸு ஹெஹிஸு ஹெஹிஸு ஹெஹிஸு

எவன் தனக்கும் பிறனுக்கும் கொஞ்சமேனும் பேதத்தைப் பார்க்கிறானே
 பேதஞானமுடைய அவனுக்கு மிருத்யுவாகிய நான் மிகுதியான பயத்தைச்
 செய்கிறேன். 27

ஆகையால் பூதங்களுக்கு அந்தர்யாமியும் பூதங்களெல்லாவற்றிலும்
 வாஸம் செய்பவனுமாகிய என்னை தானத்தாலும், மானத்தாலும், மித்திரத்
 தன்மையுடனும் பேதமில்லாத திருஷ்டியுடனும் பூஜிக்கவேண்டும். 28

ஓ சுபகுணமுடைய தாயே ! அசேதனங்களைக் காட்டிலும் சேதனமுள்ள
 வை சிறந்தன. அவற்றுள் ப்ராண விருத்தியுடைய ஜீவன்கள் சிரேஷ்டம். அவை
 களை விட ஞானமுடையவை சிரேஷ்டம். அவைகளைக் காட்டிலும் இந்திரிய
 வ்யாபாரமுள்ளவை சிறந்தன. 29

அவைகளிலும் ஸ்பர்சத்தை அறிபக்கூடிய (விசுக்ஷங்கள்) வைகளைக் காட்
 டிலும் ரஸத்தை அறியும் பிராணிகள் (மீன் முதலியவை) சிறந்தவை. அவை
 களைவிட கந்தத்தை அறிபக்கூடிய (ப்ரமரம்) முதலியவை சிரேஷ்டம்.
 அவைகளைவிட சத்தத்தை அறிபக்கூடிய (ஸர்ப்பம் முதலிய) வை சிரேஷ்டம்.

ந வஸுராலி வரம் ஹிதகதததுஸுஷ்டிபாநாசு |
உநவெஸ்தாநி ஹிதாநி ப்ருணரெஷ்டஹுஜாநயநு || 35

ஂஸுரொ ஜீவகருயா ப்ருவிஷ்டா ஹவாநிதி |
ஹித்யொமஸு யொமஸு உயா ஜாநவ்ஸுநீரிதா || 36

தயொரொகதரெஸெனவ வுரூஷா வுரூஷா ப்ருஜேசு |
வநதது மவதொ ராதிவா ஸு ஸ்மணா வரஜாதா || 37

வரம் ப்ருயாந வுரூஷொ ரெஷ்வம் சுஷுவிவெஷ்டிதது |
ராதிவெஷ்டாஸுஷிம் ஷிவ்ஸு தாநு உத்யுலியியதெ || 38

ஹிதாநாம் உஹாநீநாம் யதொ ஹிநாநுஸாம் ஹயது |
யொஜகததப்ருவிஸு ஹிதாநி ஹிதொததுவிநாஸு யா || 39

ஹிநாஸுதிநாசு || ௩௫ || ஂஸுரஜதி | ஜீவாநாம் சுபாவரிகமநெந சுந
யுஜிதபா ப்ருவிஷ்டஜதி ஷுஷுஷு த்யுயுஃ | உதா ஹித்யொம் வகுஷெபாகெ
நாஷ்டாஂமயொமெந ஸஹொவஸஂஹாதி ஹொநாநீதி || ௩௬ || தடொரிதி |
வுரூஷம் வரஜேஸுரா யுநததுஷ்டம் ஜீவஸு ஸஸுதிம் காமஸுய ராதி
வஂவாஹகேசுதி ததாஹ ஸாபெபந வநதசு ஸவபுநிபநுபதமவதொராதி
வம் || ௩௭ || வரஜிதி | ஷீஸுரம் ப்ருயாந வுரூஷாதகம் வரஜததுதிநிகுவ
வநதஷெவரெஷ்டிததுலியியதெ ஷீஸுரம் சுஷுணாம் விவெஷ்டிதம் நாநாஸம்
ஸுதி மகசுணம் யஸாதசு ரெஷ்வெபுரித சுஷுக்ருதாஸுஸுதயொவி விவி
தா உத்யுயுஃ | வநதஷெவ ஹவதொராதிவம் காமஜதி வாலியியதெ ஷீஸு
ரா ராதிவம் ராதிவெஷ்டஸு வஸுநா உநயாகவஸு சுஸுஷு சுஸுயஃ கா
ரணஜேசு ஹி காமாஜுணவூகிராஜிதி வகூஜதி வ முணவூகிராஃ காம
ஜதி ஷிவ்ஸு சசுஷுதப ஹாவம் || ௩௮ || தஷெவாஹ யாவஸுதொஹி ஹிதாநா
ரிதி | உஹாநீநாநுததுஹிநாநிநாம் ஜீவாநாம் ஹபஹொதமகரெஷ்வாஹ யஜதி

ஈச்வரனாகிய பகவான் ஜீவகலைபுடன் ப்ரவேசித்திருக்கிறார் என்று மன
தால் இந்த பூதங்களை வெகுமானித்து நமஸ்காரம் செய்பவேண்டும். 35

ஓ மனுஷின் குமாரியே! இந்த பக்தியோகத்தையும் யோகத்தையும் நான்
கூறினேன். புருஷன் இவ்விரண்டில் ஒன்றால் புருஷனை அடையவேண்டும்.

பரமாத்மாவும் பகவானுமாகிய பிரம்மத்திற்கு இதுவே ரூபமாகிறது. இவ்
வுருவம் பிரதான புருஷ ஸ்வரூபம் அந்த பிரதான புருஷஸ்வரூபத்திற்கு
வேறுபட்டதாகவும் இருப்பது. ரூபபேதங்களுக்கு ஆசிரயமானது. அற்புத
மானது. இதுவே தர்மங்களின் சிரேஷ்டாரூபமான தெய்வமென்றும் கால
மென்றும் சொல்லப்படுகிறது. 37-38

பேதஞானமுடைய மஹத் முதலியவைகளின் அபிமானிகளாகிய பூதங்க
ளுக்கு எவரிடம் பயமுண்டாகிறதோ எவர் எல்லாவற்றிற்கும் ஆசிரயராக இரு

வவிஷா^{வி}பெஷா^{வி}யி^{வி}யஜெ^{வி}தா^{வி}வள^{வி} கா^{வி}று^{வி} க^{வி}று^{வி}ய^{வி}தா^{வி}ம்^{வி} ப^{வி}று^{வி} ||

ந^{வி}வா^{வி}வ^{வி} க^{வி}ஸீ^{வி}யி^{வி}தொ^{வி} ந^{வி} வெ^{வி}ஷா^{வி}ந^{வி}வ^{வி} வா^{வி}ம்^{வி}ய^{வி}வ^{வி} ||

40

சு^{வி}வி^{வி}சு^{வி}பு^{வி}தொ^{வி}வள^{வி} ப^{வி}று^{வி}தம்^{வி} ஜ^{வி}ந^{வி}க^{வி}க^{வி}சு^{வி} ||

ய^{வி}டி^{வி}ய^{வி}டி^{வி}தி^{வி} வா^{வி}தொ^{வி}யம்^{வி} வ^{வி}தி^{வி}ய^{வி}டி^{வி}வ^{வி}தி^{வி} ய^{வி}டி^{வி}ய^{வி}சு^{வி} ||

41

ய^{வி}டி^{வி}ய^{வி}டி^{வி}டி^{வி}தொ^{வி} டெ^{வி}வொ^{வி} ல^{வி}ம^{வி}ணொ^{வி}லா^{வி}தி^{வி}ய^{வி}டி^{வி}ய^{வி}சு^{வி} ||

ய^{வி}டி^{வி}ந^{வி}வ^{வி}த^{வி}யொ^{வி} லீ^{வி}தா^{வி} ம^{வி}தா^{வி}ஸ^{வி}ள^{வி}ஷ^{வி}யி^{வி}லி^{வி}வ^{வி} ||

42

வெ^{வி} வெ^{வி} கா^{வி}யெ^{வி}வி^{வி}ம^{வி}ஹ^{வி}ணி^{வி} வா^{வி}ஷா^{வி}ணி^{வி}வ^{வி} ம^{வி}றா^{வி}நி^{வி} வ^{வி} ||

வ^{வி} வ^{வி}னி^{வி} வ^{வி}ரி^{வி}தொ^{வி} லீ^{வி}தா^{வி} மொ^{வி}த^{வி}வ^{வி}டி^{வி}த^{வி}ய^{வி}டி^{வி}ய^{வி}டி^{வி} ||

43

சு^{வி}நி^{வி}ரி^{வி}யெ^{வி}வ^{வி}வ^{வி}யி^{வி}ரி^{வி}ல^{வி}டி^{வி}த^{வி}ம^{வி}டி^{வி}ஜ^{வி}தி^{வி} ய^{வி}டி^{வி}ய^{வி}சு^{வி} ||

ந^{வி}வொ^{வி} டி^{வி}தி^{வி} ஸ^{வி}வ^{வி}தா^{வி}ம்^{வி} ஜ^{வி}ம^{வி}டி^{வி} ய^{வி}நி^{வி}ய^{வி}ஜ^{வி}டி^{வி} ||

44

வ^{வி}தி^{வி}தெ^{வி}ரெ^{வி}வ^{வி} வ^{வி}தி^{வி}தா^{வி}நி^{வி}தி^{வி}ஸ^{வி}ஹ^{வி}தி^{வி} || ௩௯ || வ^{வி}தி^{வி} | சு^{வி}யி^{வி}ய^{வி}ஜ^{வி}டி^{வி} ய^{வி}ஜ^{வி}த^{வி}வ^{வி} ||

ஜ^{வி} கா^{வி} க^{வி}று^{வி}ய^{வி}தா^{வி}ம்^{வி} வ^{வி}ஸீ^{வி}க^{வி}வ^{வி}டி^{வி}தா^{வி}ம்^{வி} || ௪௦ || ச^{வி}த^{வி} || ய^{வி}தி^{வி} | ய^{வி}சு^{வி}ப^{வி}லா^{வி}ஜீ^{வி}தா^{வி}ம்^{வி} || ௪௧ ||

வெ^{வி}வ^{வி}வ^{வி}தி^{வி} | ய^{வி}தொ^{வி} லீ^{வி}தா^{வி}ஸ^{வி}ரி^{வி}தி^{வி} || ௪௨ || சு^{வி}நி^{வி}ரி^{வி}தி^{வி} | ஹ^{வி}யெ^{வி} ஜீ^{வி}பு^{வி}தெ^{வி}

வ^{வி}வ^{வி}யி^{வி}லி^{வி}ல^{வி}டி^{வி} || ௪௩ || சு^{வி}யொ^{வி}ந^{வி}ல^{வி} || ய^{வி}நி^{வி}ய^{வி}ஜ^{வி}டி^{வி} || ௪௪ || ய^{வி}ஸு^{வி}யா^{வி} || ௪௫ || மொ^{வி}க^{வி}தி^{வி}

ந் த உள் பிரவேசித்து பூதங்களைக்கொண்டே பூதங்களை ஸம்ஹரிக்கின்றாரோ யாகபலனைக் கொடுப்பவரும் வசமாக்கிக்கொள்பவர்களுக்குப் பிரபுவும் விஷ்ணு என்ற பெயருடையவருமாகிய இவரே காலன் என்று சொல்லப்படுகிறார். இந்தக் காலனுக்கு எவனும் வேண்டியவனில்லை. சத்ருவுமில்லை. பந்துவுமில்லை. 39-40

நாசத்தைச் செய்யும் இந்தக் காலன் ஸாவதானானாக, ஸாவதானமில்லாத ஜனங்களிடம் பிரவேசிக்கிறான். எவரிடம் பயத்தால் இந்த வாயு வீசுகிறானோ எவரிடம் பயத்தால் ஸூரியன் தடிக்கிறானோ எவரிடம் பயத்தால் நகூத்திரங்கள் பிரகாசிக்கின்றனவோ எவரிடம் பயத்தால் இந்திரன் வர்ஷிக்கிறானோ, எவரிடம் பயந்து விருகூங்களும், கொடிகளும் ஓஷதிகளுடன் புஷ்பங்களையும், பலன்களையும் தங்கள் தங்களுக்குரியகாலத்தில் கிரஹிக்கின்றனவோ, எவரிடம் பயந்து நடிகள் ப்ரவஹிக்கின்றனவோ, எவரிடம் பயந்து ஸ்முத்திரம் பெருக வில்லையோ, எவரிடம் பயத்தால் அக்கினி பிரகாசிக்கின்றதோ, மலைகளுடன் கூடிய பூமி எவரிடம் பயத்தால் முழுகவில்லையோ, எவருடைய ஆஞ்ஞையால் ஆகாயத்தின் கீழ்ப்பிரதேசத்தில் ச்வாஸமுடையவைகளுக்கு மார்க்கத்தை விடுகிறதோ, மஹத்தத்வமானது ஏழு விசேஷங்களுடன் சூழ்ந்ததாகிய தன் தேஹத்தை உலகஸ்வரூபமாக எவரிடம் பயத்தால் விஸ்தாரப்படுத்துகிறதோ, எந்தத் தேவர்களின் வசத்தில் ஸ்தாவராஜங்கம ஸ்வரூபமாகிய இந்தப் பிரபஞ்சம் இருக்கிறதோ அந்த(ஸத்வம் முதலிய) குணங்களின் அபிமானிகளாகிய

தொகும் ஸுஷெஹை நுதெ ஹைநு ஸுஷலிராவரதடி |
 மூணாவிராநிநொ ஷெவாஸுமூலிஷுஷு யடி யாசு |
 வதடிநெநுமும் யெஷெர் வஸ னைதஜிராவரடி || 45

வெரநனொநைகரஃ காவொநாழிராழிகுடிவயஃ |
 ஜநம் ஜநெந ஜநயநநயநுதநுநாநைகடி || 46
 ஐதிஸ்ரீஷெர்மவதெ துதீயஸூயெ னைகொநத்ரிம்ஸொரயூயஃ ||

ஹைநு ஷெதகூம் சுஹூராநகூம் ஸுஷெஹம் தொககெந விஸூரயதி மூணா
 விராநிநொ மூணநியந்தாரஃ ஷெவாஃ ஸுஹாடிபஃ சுஸுவிஸுஸு ஸமூ
 லிஷு ப்ரவதடிநெ சுநுமும் வாரம் வாரபித்யடிஃ ||சடு|| ஸஐதி | ஜநெ
 ந விதூலிநா ஜநம் வுதூலி ஜநயந குடிகுடி ஷெதநுநாந்தக ஷெவி ரார
 யநு சுந்தகரஃ ஸுபம் சுநாழிரநந்தொவ்யஸு || சக || ஐதி ஹாவாடிஷீவிகா
 யம் னைகொநத்ரிம்ஸாடிய வூவூ ||

(பிரமன் முதலிய) தேவர்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் இருஷ்டி முதலியவைகளில்
 எவரிடம் பயத்தால் அடிக்கடி பிரஸிருத்திக்கிரங்களோ, (பிதா முதலிய). ஜனங்
 களால் (புத்திரன் முதலிய) ஜனங்களை உண்டு பண்ணிக்கொண்டு, மிருத்புவால்
 அந்தகனையும் மரணமடையும்படி செய்துகொண்டு இருப்பவரும் (பிரபஞ்சத்
 திற்கு) ஆதையைச் செய்பவரும் அனாதியாகியவரும் அனந்தரும் அழிவற்றவரு
 மாகிய அவரே காலனாகிரார். 41—46

29—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

தி ஸ்ரீராம பூரணம் ||

|| ஸ்ரீகவிம ||

தவெஸுதஸு ஜநெநாநநிநம் நாயம் வெஜெரணுவிசுஜெ |
 காஸுஜாநெநாவி வநிநா வாயொரிவ வநாவனி || 1
 யம் யஜஸபுஜாபாஜிதே டுஃவெந வஸுவஹைதவெ |
 தம் தம் யுநெநாதி ஹவாநு வுஜாநு சொவதி யதூதெ || 2
 யடிபுவஸு ஜெஹஸு வரநுஸம்யஸு டுஜெதி ||
 யுவாணி உநுதெ ஜெஹாஜிஹகெஷு துவஸுநி வ || 3
 ஜாதுவெபு ஹவ னாதஸிநு யாம் யாம் யொநிஜெநுவுஜெஸ |
 தஸுராம் தஸுராம் ந யுஹதெ நிவபுரதி நவிநஜெதெ || 4

ஸ்ரீ || த்ரிஸெது காயகாம் காஜிமநாகுமெதஸாபு |

காரிநாம் தாஜீவீ பாவாபொமதி ருஜீயபுதெ ||

காஸுபுஜாவஸுநவநுபுகு வெராமூய விவிதூகஜுகூதாம்
 ஸஸுதிம் சுயாயத்யெண வ வணுபதி தஸுதிதஸுதஸு வநிநம்
 காஸு வநிநெதிவாவாம்! காஸுஜாநு விவாஸுஜாநெநாவி வாயொவிசுஜெ
 யாஜெவவநிநம் நவெததத || 1 || விசுஜெஜெவாஹ யம் யதிதி | யம்யஜெபு
 டுஃவெந யுயாஸெந உவாஜிதே சுவாஜிதி தம் தம் ஹவாநு காஸு
 யுநெநாதி விநாஸபதி யதூதெ யநிநிதம் சொகஹைதம் || 2 || யதிதி ||
 யசுபஸாசு ஸாநுஸம்யஸு கஜ தூஜிஸஹிதஸு ஜெஹஸு ஸாஸம்யநி
 மூஹாஜிநி வஸுபுஜம் சுநுகுஸுஜபாபுஜாசாரம் || 3 || டுஜெதிசு

30—வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ கபிலர் கூறுகிறார்.

இந்த ஜனமானது வலுவுடைய காலனால் சலனமடையப் பட்டதாயினும்
 இந்தக் காலனுடைய மிகுதியான விரியத்தை, மேகபந்தியானது வாடிவின் வலு
 வை அறியாததுபோல் தெரிந்து கொள்ளவில்லை, நிச்சயம். 1

மானிடன் சுகத்திற்காகப் பிரயாஸத்தால் எந்தெந்த அர்த்தத்தை அடை
 கிறானோ அந்த அந்த அர்த்தத்தைப் பகவானாகிய காலன் நாசம் செய்கிறான்.
 அதன்கீழ்த்தமாக மானிடன் துக்கமடைகிறான். 2

தூர்புத்தியுடைய மானிடன் ஸ்திரமில்லாததும் மனைவி முதலிய அனுபந்
 தங்களுடன் கூடியதுமாகிய தேகத்தைச் சார்ந்த கிருகங்கள் கேஷத்ரங்கள் ரத்
 னங்கள் இவைகளை மோகத்தால் ஸ்திரமானவை யென எண்ணுகிறான். 3

ஐந்துவானது இந்த ப்ரபஞ்சத்தில் எந்த எந்த யோனியை அடைந்தா
 லும் அந்த அந்த யோனியில் ஸுகமடைகிறதில்லை. வைராக்யத்தைப் படை
 கிறதில்லை. 4

நரகவெளாவி ஷெஹம் வெநவபுஜாஸ்துதூஜிவதி |
நாரக்யா நவபுதள வத்யா ஷெவஜாயாவிரொஹிதஃ || 5

சூதஜாயாஸ்தாநாரவஸாஹிணைவம்யாஷா |
நிரகுஜேதய ஹ்யபயதாநம் வஹுஜந்யுதெ || 6

ஹ்யஹ்யாநவவபுஜாஸ்தா வஹாஜாஸ்தாநாநிநா |
கரொத்யுவிநதம் ஜெஹா ஹரிதாநி ஹாராயஃ || 7

சூகஷிஷாதெந்யுய ஸ்ரீணாஜஸ்தீநாந வாயயா |
நஹொவிநவிதாநாஹெஃ ஸிஸ்தநாந கருஹாஷிணாடி || 8

ஹ்யபய ஹ்யவஹ வஹபதி ஜனூரித்யாநி வதூஹிஸி: நரகஸ்தி
நாரக்யா நரகாஹாராநிஜிபாதாயா || 9 || சூதேதி | நிரகுஜேதயம்
வஸ்துதஜெநாரயம் ஹ்யபய யஸ்து வஹுஜந்யுதெ க்யதாயெபுஹரிதி
ஸாவதெ || 10 || ஹ்யஹ்யாநெதி | ஹ்யஹநாநிநா ஹொஷணாநிவிஷயா || 11 ||
ஹாராயபக்யெவஹ சூகஷிஷெதி | சூகஷிஷ: சூதாஹ்யுயாணிவ யஸ்துதயா
கஸ்தீநாந வஹுஜநாநிநா நஹலி நவிதயா ஹொஹாராநிநாநவயா யய
நஹாஷிணாந ஸிஸ்தநாந சூதாஹெஸ்து வஹவந்யுத ஹ்யுதரெணா
நப: || 12 || ஹ்யஹிதி | கருடா: வித்யுதாநாநி வஹுஜா: யபுஜா: யெஷா

மானிடன் நரகத்தில் இருப்பவனாகியும் நரகத்திலுண்டான *ஸுகம்
ஏற்பட்டவுடன் பகவானுடைய மாயையால் மோஹமடைந்து சரீரத்தைவிட
விரும்புகிறதில்லை. 5

சரீரம் மனைவி புத்ரன் வீடு பசுக்கள் பொருள் பந்துக்கள் இவைகளிடம்
வேருன்றிய மனமுடைய தன்னை வெகுமானித்துக் கொள்ளுகிறான். 6

இவர்களைப் போஷிக்க வேண்டுமென்ற கவலையால் மிகவும் தஹிக்கப்
படும் சரீரத்தை யுடையவனும் கெட்ட அபிப்பிராய முள்ளவனுமாகிய மூடன்
எப்போதும் பாபங்களைச் செய்கிறான். 7

கெட்டவர்களான ஸ்திரீகளின் மாயையால் தனியே ஏற்படும் ஸம்பாஷணை
களாலும் இனிமையாகப் பேசும் குழந்தைகளின் பேச்சுக்களாலும் இழுக்
கப்பட்ட மனதையும், இந்திரியங்களையும் உடையவனும் பொய்யானதர்ம
முடையனவும் துக்கம் மிகுதியுமுடையனவுமாகிய கிருஹங்களில் (கிருஹஸ்

- மூலெஷஷு கதிடயமெஷு ஁வதமெதுஷுதநீதம் |
 கவபுநு ஁வபுநீகாரம் ஸவவநநுதெ மூஷீ || 9
 சுமெயுராவாபிதெமபுஷாஹிம்ஸமெதஸுதஸுதாநு |
 பூஷாதிமெஷாம் வொஷெணா ஸெஷஸுமூதயஸ்ய || 10
 வாதபாயம் மூஷுஜாநாயாஜாஸாயாம் வாமநஃவாமநஃ |
 வொலாலிவதொ நிஸுதஃ வராஸெயு காருதெஸுஷாடி || 11
 கூடும்வஹரணாகமேநா ஜெஷாமேநா வுயொஷுஜை |
 சூயாவிஹீநஃ க்ரவணையூயநு ஸுஸதிஜெயை || 12
 னவம் ஸுஹரணாகயும் ததஜத்ராடியஸ்யா |
 நாபியம்தெ யயா வபுவம் கீநாஸாஜவமொஜாடி || 13
 ஁வபுயாமெஷு || கூ || சுமெயுரிதி | யெஷாம் வொஷெணைந சுயொ
 யாதி தாநு வூஷாதி ஸெஷஸுமிதி வொமொவி தஸு ஁மபுஷஜத
 யு || 10 || வாதபாயரிதி | வாதபாயம் ஜீவிகாயம் நிஸுதஃ ஁வபுயம்
 கூடஃ வராஸெயு வராஸெ || கூ || கூடும்வெதி | கூடியு கஸையு || கூ ||
 னவரிதி | வபுவம் யயா சூடியதெ தயாசூடாம் நகுவபுதி கீநாஸா
 க்ரவணா க்ரஷீவதாம் மொஜாம் வுய வபீவபு || கூ || ததெதி || ஸூய

தாச்ரமங்கனில்) சோம்பலின்றித் தம்மங்களைச் செய்பவனுமாகிய கிருஹஸ்தன்
 சுகம்போல் நினைக்கிறான். 8-9

மிருதியான ஹிம்ஸையால் இங்குமங்கும் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பொருள்க
 னில் மீதியைப் புசிக்கும் இந்த மானிடன் அந்த மனைவி முதலியவர்களைப் போ
 ஷனை செய்கிறான். அவர்களைப் போஷித்ததால் தான் நரகமடைகிறான். 10

அடிக்கடி ஆரம்பம் செய்யப்படும் தொழிலானது லோபமடைந்த பின்
 பேராசை கொண்டவனும் வலுவில்லாதவனு மாகிப் பிறர்பொருளில் ஆசை
 கொள்ளுகிறான். 11

குடும்ப பரணம் செய்வதில் திறமையில்லாதவனும் பாக்கியக் குறைவுள்ள
 வனும் வீனாகிய முயற்சியுடையவனும் தொழிலில்லாதவனும் கிருபணனும்
 மூடத்தனமுள்ள புத்தியுடையவனுமாகிச் சிந்தை யடைந்து பெருமூச்சு விடு
 கிறான். 12

இந்த மானிடனுடைய மனைவிமுதலியவர்கள் இவ்வாறு தங்களைப் போஷி
 ப்பதில் திறமையில்லாத இவனை*முன் எவ்விதம் ஆதரவு செய்தார்களோ அவ்
 விதம் கிருபணர்களாகிய அவர்கள் பயிரிடுகிறவர்கள் கிழட்டுக் காளையைப்போல்
 ஆதரவு செய்வதில்லை. 13

* முன் அவ்விதம் என்பது தங்களைப் போஷித்த பொழுது என்றறி க.

- யஜுருதள தயாபுரூபுள லீஜன வரஹஸைக்ஷணள |
 ஸுரேஷ்டா சூதஸஹ்யுதயம் சாக்ரந்ருதும் விஜும்வதி || 19
- யாதநாடுஷமகாவ்யுத்ய வாகஸெஸபுஜா மஸெ வயாசு |
 நயதொநிவபுஜாமம் டிஷும் ராஜஸுடா யயா || 20
- தயொநிபுலிபுன ஹ்யுதயஸுஜுநெஜுதவெபயா |
 வயிஸுஸிவபுக்ஷுஜாண சூதெடாவம் ஸுஜநுஸுரநு || 21
- க்ஷுத்யுடா ரீதொகபுதவாமயா நியெ
 ஸந்தவஜாமம் வயிதவவாமுகெ |
 க்ருஷெண வுரெஷ கஸயா வ தாவித
 ஸுயத்யுஸதொவி நிராஸு ரொடகெ || 22
- தருதருவதநு ஸுரனொ ருமிபுதம் வாமாருதிதம் |
 வயா வாலீயஸா நீதஸுரஸா யஜஸாநம || 23
- தரு வாவமகிபோஹ யாநவ்யூயவரிஸோஷி யஜுருதாவதி, ஸுரஹஸ
 ஸக்யூய ரீக்ஷணம் யயொஸுள டுஷு || 24 || யாதமெதி | ஸுஷுத்யு நிரா
 யு || உய || தயொரிதி | தயொ: தஜுநெ: நிமிபுனம் ஹுதயம் யஸு
 சூதஸுஸு வயதீதி ஹீதீயெநாநயம் || 25 || க்ஷுதிதி க்ஷுத்யுயா வரீதம் |
 ஸுரஹ: தஸா: வாமுகா: யஸுஸு நிமிபுதா: ஸுஸுரோவிஸு ரிஸுந ரு
 கம்ய யஸுஸு || 26 || தருதருதி | யஜஸாநம் நீதொ ஹவீத்யுய: ||
 27 || தருதரு வ லிஸெஷோஹ யொஜநாநரிதி: சுஜநஸம்வயிநாம் யொஜ

அப்பொழுது வந்தவர்களும், பயங்கரர்களும், பரபரப்புற்ற கண்களுடைய
 வர்களமாகிய இரு யமதுதர்களைப் பார்த்து இவன் நடுங்கிய மனமுடையவனாகி
 மல மூத்திரங்களை விடுகிறான். 19

அந்த தூதர்கள் இவனுடைய யாதனா சரீரத்தைத் தகைந்து பாசங்களைக்
 கொண்டு கழுத்தில் வலுவாகக்கட்டி ராஜ ஸேவகர்கள் சிசுநிப்பதற்கு குரியவ
 னைப்போல்வெகு தூரம் அழைத்துச் செல்லுகிறார்கள். 20

அந்தத் தூதர்களின் வெரட்டுதலால் பேதமடைந்த மனமுடையவனும்,
 நடுக்கம் கொண்டவனும், வழியில் நாய்களால் புசிக்கப்படுகிறவனும், தன்ப
 மடைந்தவனும், தன் பாபத்தை ஸ்மரிப்பவனும், பசி தாகங்களால் சூழப்பட்ட
 வனும், ஸூர்யன், காட்டுத்தீ, வாயு, இவர்களால் மிகுதியான தாபமடைந்தவனும்,
 முதுகில் சாட்டையால் அடிப்பட்டவனுமாகிய இவன் சக்தி யில்லாதவனாயினும்,
 தாபமுள்ள மணல்களுடையதும், சிரமபரிஹாரத்திற் குரிய ஸ்தானமும்
 ஐமில்லாததுமாகிய வழியில் ப்ரயாஸத்தின் பேரில் சொல்லுகிறான். 21-22

அங்கங்கு விழுந்து மூர்ச்சையடைந்து சிரமமடைந்து மறுபடி எழுந்து
 செட்ட வழியேவலுவில் யமலோகத்திற் துத் கொண்டிபோகப்படுகிறான். 23

சுமிக்ருவ நரகஸம்பு நதி மாத: புவக்ஷிதெ ।

யாய்வுத் துறாவெதிராகக் கூடிய அஹம்ச உபயுக்திதா: || 29

எனவொருபுறம் ஸ்ரீராமன் உதாரம் லுவ எனவவா |

விஷ்ணு வெரலயம் பெருது ஸுஷெ ததுஜீரஸடி || 30

രണ്ടാം പ്രവർത്തനം: തിരുവനന്തപുരം ഹിരണ്യകാശിപ്പുരയിൽ.

கூஸமெதாபாமெயா லுதஜெரெஹண யஜுதக் || 31

செடிவெ நாஸாழி தனவு நிரயெ மறையு வுஜாநு |

ஸுஷெக் கூடும்வெபாஷஸு ஸுதவித் தவாதாஃ || 32

வி.தம் தத்தாவி டுபுரூபாநகராதிதூஹ சுடுகு வெதூாதிநா உஹம் கூடா
 டிம் ஸுடுஹம் || ௩௦ || வனவதிதி | வாவாஜிதம் யநம்ஹம்ஜிதெ வஹம்
 சுடுகுதவது நரகம் யாதீதூஹ வனகதி | ஹுததெபூஹெண யஹம்
 ததகமெஹம் ஹெஹம் ஹிநா கூஸாதிதரம் வாவம் ததெவ வாயெ
 யம் வயிஹாஜிம் யஸு || ௩௧ || நநம் வாவதிவி விஹாய மஹம் தத்தூஹ
 டெடுவெநதி தஸு கூடும்வவொஷஸு ஸதிம் வாவம் டெடுவெந
 ஸம்ஸுரெண பூாவிதம் ஹுடு || ௩௨ || நநம் கூடும்வ வொஷணம்
 விஹிததெவ தத்தூஹ கெவெநெதி | ததிஸா நரகஸு உரம்வஹம்

ஓ தாயே! இங்கு நரகமென்றும், ஸ்வர்க்க மென்றும் (மஹான்கள்) கூறுகிறார்கள். நரகத்திலுள்ள யாதனைகள் எவைகளோ அவைகள் இங்கும் காணப்படுகின்றன.

29

இவ்விதம் குடும்பத்தைப் போஷிப்பவனாயினும்வயிறுநிரப்புகிறவனாயினும். இங்கு அவ்விரண்டையும் விட்டுப் பரலோகஞ் சென்று இம்மாதிரியான அந் தப் பலனை அநுபவிக்கிறான்.

30

பூதங்களுக்கு தரோகம் செய்து எந்தச்சரீரமானது போஷிக்கப்பட்டதோ அந்தத் தன் சரீரத்தை இங்குவிட்டுப் பாபத்தையே*பாதேயமாகக் கொண்டு ஒருவனாகவே மார்க்கத்தில் செல்லுகிறான்.

31

புருஷன் தைவத்தால் அடையப்பட்ட அந்தக் குடும்ப போஷணையின் பாபத்தை பொருளைப் பறி கொடுத்த நோயாளிபோல் நரகத்தில் அனுபவிக்கிறான்.

* பாதேயமாவது வழியில் புசிக்கக்கூடியவை,

ஊகத்ரிஸ்ராயுய பூரம்ஹி ||

|| ஸ்ரீ ஹவாநு ||

- கடபுணா லெடிவநெடுகுண ஜகூடெடிவொவபதயெ |
 ஹியி: பூவிஷ்ட உதரம் வொம்வொரொத: கணாஸ்ய: || 1
 கலியம் செவகராடுகுண வொவராடுகுண வுடிபுடி |
 டிராஹெந வ ககடும்ப: வெஸூம்வொவாதத: வரடி || 2
 உரவெநதது ஸிரொடாஸூரம் வொஹ்வொ டாடிம்மவிமுஹடி |
 மவரொடாஸூரிவடாணி மிம்மவிடுடாடிவஹிவி: || 3
 வதூலிபுடாடவவஸவவவவி: க்ஷுதுபுஜவ: |
 ஷ்விஜபூராயுணா வீத: ககூகூள லூடாடி தகூகூணெ || 4

ஸ்ரீ || ஊகத்ரிஸ்ரெ விதிஸ்ரெஹு வுணு வொவெரிஹாநரா
 கெடுஷ்யெபாநிஸம்பூதிவடூணடுதெ ராஜிவீமத: ||
 வுநாஸூரவஜெடிதுகூ தடிவ விஸெஷ்டொ டிஸபுயதி கடி
 ணெதி| கடிணாவடுவடுகூதெந லெடிவீஸூர: தடிவ நெதும் வ வத
 கம் பஸு தெந ப்ர விஷ்டா ஹதி || க || கலிநிதி கலியம் ஸூஸூஸோணித
 டிஸூம் ஹதி வுடிபுடி வதபுமம் ஹதி ககடும்பவடிபுடிமம் தடி
 காரம் கிவிதபிநம் ஹதி வெஸ்ரீம்வொ விம்வொகாரம் கும் வொயொநூநெ
 ||உ|| உரவெநெதி | வொஹ்வொ டாடிநம் விமுஹொவிஹாமி மிம்ம வஹிபூ
 ணி வ தெஷ்டாடி ||ஊ|| வதூலிபுரிதி ஜராயுணா மஹவெஷ்டெநவீத:

31—வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

பிராணி, தைவத்தைய பிரவர்த்தகமாக வுடைய தர்மத்தால் புருஷனு
 டைய இந்திரியங்களை ஆசிரயித்து சரீரத்தை அடைவதற்காக ஸ்திரீயின் வயி
 ற்றில் பூவேசிக்கிறது. 1

ஒரு இரவில் (சுக்லசோணி தங்களுடன்) மிசாமாகிறது ஐந்து இரவில்
 வர்த்துளமாகிறது. பத்து நாளில் இலந்தைப்பழப் பிரமாண முள்ளதாகிறது
 அதன் பிறகு மாம்ஸ பிண்டத்தின் வடிவமாகவாவது அண்டமாகவாவது
 ஆகிறது. 2

ஒரு மாதத்தில் கிரஸும் இரண்டு மாதத்தில் கைகால் முதலிய அவயவங்
 களின் பிரிவும் மூன்று மாதத்தில் நகங்கள் ரோமங்கள் எலும்புகள் சர்மம்
 ஆண் குறி துவாரங்கள் இவைகளும் உண்டாகின்றன. 3

நான்காவது மாதத்தில் ஏழு தாதுக்களும் ஐந்தாவது மாதத்தில் பசிதாக
 ங்களின் உற்பத்தியும் ஏற்படுகின்றன. ஆறாவது மாதத்தில் ஜராபுவால் சுற்றப்
 பட்டு வயிற்றில் வலது புறத்தில் சுழலுகிறது. 4

ஸக்தபெ ஜநகஜாணி மதாபி ஸுரதெ ஐஷி: |
 ஜமதூம் நிஜபெஹஸ்ய ஜாயயா வ்யயஜாதூம் || 5
 ஜாதஜபூஹவா நாரெபெரெயகாதூஸந்தெ |
 செதெ விணூது துயொமபுதெபு ஸஜஜூஜபூஜூ வஸஹவெ || 6
 க்ரிபிவி: க்ஷதஸவபூம் ஸளகூஜாயபூகூ ப்ரதிக்ஷணடி |
 உலபூபாஜெபூதூரூகெஸஸ துதெதூ: க்ஷயிதெதபூஹூ: ||
 கபூதீகெஷாஷு மவண க்ஷாராஜாபிவிருஸ்யெணை: |
 ஜாதூஸகெசூரூவஸூரஷு வவபூம் மாக்ஸிதவெதூ: || 8
 உலபூ வஸவதஸஸிநாஸெசூஸு வஹிராவதடி |
 சூதெஸ க்ரகவாஸிர: காக்ஷ ஸுமவூஷுஸிரொயர: ||
 க்ஷகயூ: ஸாமவெஷுயாயா மகூந்த உவ வஜரெ ||

பூவூதூ: || 10 || ஜாதூரிதி | ஜாதஜபூஜூ வக்ஷதெந க்ஷவாநாரெபெரெய
 வஸபூநா: பாதவொயஸு ஜகூநாஸ ஸஹவொயஸிநு தஸிநு க்ஷந்தெ
 மதெபெசெதெ தயாய ஜாகூவெப வுராரெண “நாபூவூயாயநீநாநா
 ஹானஸுநிவபூதெ | ஸ்ரீணாம் தயாம் துஸூஷிரெஸாநிவபெபா வ ஜாய
 தெ” || சூதெ ஸுதூதீதாநி ஸ்ரீணாம் மெபூபூரெ தயா | தெதாராவூ
 யித பெஹாஸள ஜகூவபூபூபூவெதிவீதி || 11 || க்ரிபிவி: | து
 தெதூ: க்ரிபிவி: வாக்ஷ: ஸளகூஜாயபூதொபெகெந க்ஷகாநி ஸவபூ
 ணூம் மாக்ஸிஸு: || 12 || கபூதி | உலபெணெபூஸெஹை: ஸவெபூஸெமெஷு
 உபூதாவெநாயஸு: சூஸு தூதரெணாநய: || 13 || உலபூநெகி | உலபூந
 ஜிராயுணா ஸுமகூபூபூபூபூவெதிவீதி வுஷு ஸிரொயராயூவாய யஸு: || 14 ||

ஏழாவது மாதத்தில் (இந்த ஜந்து) ஞானமடைந்து சென்ற தன் ஜன்மங்
 களையும் பூமியில் தன் சரீரத்திற்கு மாயையால் ஏற்பட்ட பந்தத்தையும்
 ஸ்மரித்துக் கொள்ளுகிறான். 5

அந்தப் பிராணியானவன் தாய் புசித்த அன்னபானம் முதலியவைகளால்
 விருத்திபெறும் தானுக்களுடையவனாகி ஸம்மத மில்லாததும் பிராணிகளின்
 உற்பத்திக்குக் காரணமுமாகிய மல மூத்திரக்குழியில் சயனம் செய்து
 கொண்டிருக்கிறான். 6

அங்குள்ள பசியுடையனவாகிய கிருமிகளால் முழுதும் புண்ணாக்கப்பட்டு
 மிகுதியான துக்கம் கொண்டு ஸுகுமாரனாக இருப்பதால் ஒவ்வொரு க்ஷணத்
 திலும் முர்ச்சை யடைகிறான். 7

தாயினால் புசிக்கப்பட்டவைகளும் ஸகிக்கமுடியாதவைகளுமாகிய அழல்,
 காரம், தித்திப்பு, உப்பு, கைப்பு, புளிப்பு, முதலிய வற்றால் சரீரமுழுதும்
 ஸ்பரிசிக்கப்பட்டுத் தன்னுடைய சரீர சேஷ்டையில் திறமையற்றவனாக்
 கூட்டில் உள்ள பக்ஷிபோல் இருக்கிறான். 8-9

தம் ஜீவகடபுஷ்பவீரநுவதபுரோகா

ஸூராவகுயொவஸநாயவயம் ஹஜே ||

17

பெஷுஷு பெஷவிவரெ ஜாராமிநாவர

மிணாதிசுருகவிவதிதொ ஸுஸதஷபெஷம் |

உவநிதொ விவஸிதம் மணயநு ஸஜாஸாநு

நிவபூஸுதெ சுரவணயீஸபுவநு சுராநம் ||

18

யெநெபுரீ மதிசஸன டுஸஜாஸு ராஸ

ஸம்பிராணிதம் வாராபுயெந ஹவாபுரெஸந |

ஸெநெவ துஷுதம் சுரெநெந ஸ தீநநாயம்

கொ நாஜ ததுதிவிநாஜவிசஸு சுயபூச ||

19

வதபுரோகாவயிதி ததுதிசெருகெண நகொவி ஸஜபுததயபுரீ சுநுஷுரா
ஸாவஸுசூதஸு ஸவஸாஹ ஸுரெஷு வரெஷு வ சுந்தயபூரி ரு
பொநுவதிபுதொஸொ பெந தம் ஹஜே || 17 || ஸுரூபம் விஜ்ஞாபயநாஹ
பெஷிதி சுஷுபெஷவிவரெ ராதாராஹ சுஹரெ யொஸுமிணாதிசு
சுருவம் தஸிநு வதிதம் தஸுஜாராமிநா ஸுஸ தவொ பெஷெயஸு
சுதவனவ சுரவணயீஸபுஸுஸம் உதொ விவராவிவஸிதம் நிமபுஷு திஷுநு
ஸஜாஸாநு மணயநு சுஸனகராநம் சுஹாஸஹிநிபுஷுஸுதெ || 18 ||
ததுதமவகாரம் ஸுநாஹ பெநெதி பெநெபுரீமதி ஜோமம் ஹ
புரெஸந நிராவபெநெதயபுரீ ஸுருதெநெவ ஸபந்துஷுதம் சுஜிவி
ராதம் விநா சுஷு சுரெநாவகாரஸு ப்ருதமவகாரம் சுசுயபூரிதயபுரீ
ராபுரீ மதிதிசுருநெந ஜாதஞா விஷுணம் ஜாதம் ப்ராவிதவாநிதம்

டைய அந்த தேவனை (வைத்தவர்) ஜீவருபமான கர்ம மார்க்கத்தை அனுசரி
க்கும் நாங்கள் மூன்று தாபமும் நீங்குவதற்காக பணிக்குறும்.

17

மாதாவின் வயிற்றில் ரத்தம் மலம் மூத்ரம் முதலிய குழிகளில் விழுந்தவ
னும் (தாயின்) ஜாடராக்னியால் மிகவும் தாபமடைந்த சரீரமுள்ளவனும் கிருபண
மான புத்தியுடையவனுமாகிய இந்த ஜீவன் கர்ப்பத்தைவிட்டு வெளியில் வர
இச்சித்து “ஓ பகவானே ! எப்போது வெளிப்படுவோம்” என்று தனக்கேற்
பட்ட மாசங்களை எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறான்.

18

ஓ ஈச ! மிகுந்த தையுடையவரும், நிகரற்றவருமாகிய யாதொரு உம்
மால், பத்துமாஸமான இந்த ஜீவன் இப்படிப்பட்ட ஞானத்தை அடைந்ததோ,
தின் நாதனாகிய அந்த நீர், செய்த உபகாரத்திற்கு நீரே ஸந்தோஷமடையவேண்
டும். செய்த இந்த உபகாரத்திற்கு அஞ்சலிபைத் தவிர பதில் உபகாரத்தை
எவன் செய்வான் ?

19

பாஸுத்யம் யிஷணயா நநு வஸுவயி
ஸாநீரகே ஐஸநீயபாஸுதேஹே ।

யத்யுஷ்யா வஸதஹம் பாஸுஷம் பாஸாணம்

பாஸு வஹிஹயுஷி வ வெத்யுதிவ ப்ரதீதம் ॥ 20

வொஹம் வஸநஹி விஹா வஹுஹ்வவாஸம்

மஸுஹநிஷிபுமதிஷெ வஹிர்யகடுபெ ।

யத்யுஷ்யாதஹ்வஸவபுதிஷெவயா

திஷுஹதீயபுஹ்வஸுதி வசுதேதக ॥ 21

தூ || 20 || ததெவ வெதகணுஜாஹ பாஸுதீதி சுபதிபரஃ பாஸாதிஃ வஸத
வயிபுஃ தீவஃ ஸுதேஹே ஸாநீரகேஸநீர ஹவெ ஸாவஹ்வெ செவதம்
நநு பாஸுதி சுஹம் பாஸபுத்யுஷ்யாயிஷணயா யதெதந விவெகெந
நிஷாநெந ஐஸநீய ஐஸத்யுப வகணணம் ஸதிஜாதிபுத்யு ஸநீரவாந குஸ
சஹவ ததெவய பாஸாணம் சுநாதிஃ பாஸுஷம் பாஸாணம் வஹிஸுஷுதி
வ பாஸு பாஸுதீத்யுபுஃ ஐஸநீர வெகணணதீ யாதொஃ குததெநவடி
ஜாஷுஃ சுபா சுவரொகதயா ப்ரதீத வெத்யுதிவ சுஹ்காராதஹ் வொ
தார தீவெத்யுபுஃ || 21 || சுவிவெகஜாந க்யதம் ஸஸாரொதெமதிநுஸ
நநொக ஜாஸுதெவ சுயுவஸுதி தாஸுஹ வஸதி ஹே விஹா வஹு
ஹ்வவாஸம் யயாஹவதி தயாமஹே வஸநஹி வொஹம் மஸுஹநிஷி
புமபுத்யுதிவ ததெஹதம் சுயகடுபெபாபெயத்யு வஹிர்யவயாதம்
நிஷுதம் ப்ராணிநம் ஐவஸு தவஜாயா உவஸவபுதி வுரொவாதி யதநு
யாஸாயாதிநுதிஷுதிஃ ஐதெஹ சுஹம் பாஸுஃ ஸஸுதி வசுத கதெ
புத்யுதி ஸாவஹ்வவஸவபுதி || 22 || தஸுதிதி । தஸுதிதெவ

ஏழு வாருகள் போன்ற தாதுக்களுடைய மற்றுமுள்ள (பசு முதலிய)
இந்த ஜீவன் தன் சரீரத்தில் ஸுக துக்கங்களைப் பார்க்கிறது. நானோ யாதொரு
பகவானால் கொடுக்கப்பட்ட புத்தியால் இந்திரிய நிகரஹமுள்ள சரீரமுடைய
வகை இருக்கிறேன். புராணரும் புருஷருமாகிய அந்த ஈசனை மனதிலும் வெளி
யிலும் ப்ரதிதனாகிய க்ஷேத்ரஞ்ஞனைப் போல் பார்க்கிறேன். 20

ஓ ப்ரபுவே ! அந்த நான் வெகு துக்கங்களை அடையும்படி (கர்ப்பத்தில்)
வசிப்பவனாயினும், கர்ப்பத்தினின்று வெளிப் புறப்பட விரும்பவில்லை. ஏனெ
னில் பாபுங் கிணறுபோன்ற ப்ரபஞ்சத்தில் வந்தவுடன் என்னைத் தேவராகிய
உம்முடைய மாயை வியாபித்துக் கொள்ளுகிறது. அந்த மாயையைச் சார்ந்த
பொய்யான தேகத்தில் (நான் என்ற) புத்தியும் இந்த ஸம்ஸார சக்ரமும் வியா
பிக்கின்றன. 21

தவ்வாடிஹம் விமதவிக்ருவ உபரிஷு
 சூதூநஜாஸு தஜைஸுஸுஹுஜாதூநெவ
 ஹதியொ யயா வுஸைநஜெதஜெநகரம்யு
 2. ரெ ஹவிஷுஜுவஸாஜித விஷுஜுவாடி: ||

22

|| ஸ்ரீ கவிமுக: ||

ஊவம் சுரதஜதிம் மஹேடி டஸஜாஸுஸு ஸவடிஸுரவிடி |
 ஸடி: சுஷிவதூவாஜீநம் ப்ரஸுதிஜெது ஸதிதிஜாஸுத: ||

23

தெநாவ ஸுரஷுஸுஹவா சுரகவாவாக் ஹிரசூதுர: |
 விநிஷுஜாதி சுரஜெண நிருஹாவொ ஹதஸுதி: ||

24

ஹிதொவி விமதவிக்ருவ: சுஷாசுஸுஸு ஸுஹுஜா சூதூநா ஸாரயி ரதி
 பபா வுஜெவ சூதூநம் தஜை: ஸஸாராசு உபரிஷுஜாதி சுநெசு
 ரம்யு நானாமஹுவாஸரதிவம் ஊதஜுஸநம் டு:வம் யயா ரெ ஜா ஹி
 ஷு: நஹிஷுதி தயா காது தவ ஸாயந ஸாஜீது ததூஹ உவஸாஜிதள
 ஹுடிபம் ப்ராவிதள ஸ்ரீ விஜெ: வாடினயெந ஜயாஸஹ || 22 || ஊவரிதி |
 டஸஜாஸு: பரிஜெடகா: யஸுதம் ஸவஜீதி ப்ரஸுதிவதிவடிசுணொ
 பதுசுணம் ஃஷி ஜீவம் ஸடிஸுசு சுணஜெவ சுவாஜீநம் சுவாஜு:வத் | ப்ர
 ஸுதிஜெதூஜாஸுத: சுஷிவதிநுடிதி || 23 || தெநெதி | சுவஸுஷு:
 சுய: சுஷிஸுஸு || 24 || வதிதஜதி | ரொரதிபதி ரொரதிபதெ யஜுதாசு

ஆகையால் மனதில் நாராயணனது பாதாரவிந்த முடையவனும், பயமில்
 லாதவனுமாகிய நான் பலவித கர்ப்பவாஸ ரூபமான இந்தத் துக்கம் மறுபடியும்
 எனக்கு எவ்விதம் உண்டாகாம விருக்குமோ அவ்விதம் ஸுஹிருத்தாகிய
 மனதைக் கொண்டே என்னை ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விரைவாக விடுவித்துக்
 கொள்கிறேன்.

22

ஸ்ரீ கபிலர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் கர்ப்பத்தில் எண்ணம் கொண்டவனும், பத்துமாஸ முடையவனு
 மாகிய ஜீவனை உடனே கர்ப்பத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தக் காரணமாகிய வாயு
 வானது அதே சுணத்தில் அதைத் தலைகீழாகப் பிரேரணை செய்கிறது.

23

அந்த வாயுவால் விரைவில் தலை கீழாகத் தள்ளப்படும் இந்த ஜீவன், தலை
 கீழாக விருந்து துன்பமடைந்து முச்சில்லாமல் ஸ்மரணையற்று வெகு
 ப்ரயாஸையோடு வெளிப்படுகிறது.

24

வெதிதொ ஸுவஸுஸூகிஸ்தோ வி ஷாஸூகரிவ வெஷ்டெ |

ரொரூயதி மதெ ஜோமெ விவரீதாம் உதிம் மதம் ||

25

வரஸ்ஸூகம் விஹஸா வுஷூகாணொ ஜமெந வஸு |

சுமஸிபெநகாவஸு: ப்ரதூரஸூகதமூஸூரஸு: ||

26

ஸாயிதொ ஸாஸிவயபூகெ ஜம்துஸூகஜபூகிதெ |

மெஸு: கம்ஸூயமெந்மாமாநாஸமெநாஸூகம் வெஷ்டெ ||

27

தூஹூதூரெ சுமஸி ஹஸாஸூகாஸகாஸு: |

ஸாஸூகம் விமதஜோமம் கிரீயஸு: கிரீகம் யஸா ||

28

ஸாஸூகி யாதொ: வரஸூகபூகாஸு: || 29 || வரஸூகி | வரஸூக

மஹம் சுஸிபூயம் நவிஹஸா சுவிஹஸா சுமஸிபெநகம் ஸூகாஸூகம்

ரொரூமெ உஹஸூயம் வரிகஸூகிஸூகம் வாமயஸி உஹஸூயயாரொஹ

மெஸூயம் வரிகஸூகிஸூகம் வாமயஸி தூரி || 30 || ஸாயிதெதி | ஸூகமெந

தூகம் வெஷ்டெநவாஸூகம் ரொரூபதீதூகம்மஹம் || 31 || தூஹூதீதி ||

ஸூகாகொஸூகம்ஸூகம் விமதம் மெஸூகிதம் ஜோமம் மஸூகம் || 32 || உதீதி |

இரத்தம் படிந்துள்ள இந்த ஜீவன் பூமியில் விழுந்து புழுப்போல் துடிக்கிறது. ஞானம் போனபின்பு விபரீதமான எண்ணமடைந்து மிகவும் கதறுகிறது. 25

அந்தச் சிசுவானது பிறர் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாத ஜனங்களால் போஷிக்கப்பட்டு + ஸம்மதமில்லாததை அடைந்து திரஸ்கரிப்பதற்கும் திறமையில்லாமல் கதறுகிறது. 26

வேர்வை நாற்றமுள்ள அசுத்தமான படுக்கையில் படுத்து சரீரங்களில் தெனவுண்டானால் அதைப் போக்கிக் கொள்வதிலும், உட்காருவதிலும், எழுந்திருப்பதிலும், சேஷ்டிப்பதிலும், திறமையில்லாமல் மிகவும் கதறுகிறது. 27

ஸூந்தாமான த்வக்கையுடையவனும், ஞான மில்லாதவனும், ரோதனம் செய்வவனுமாகிய இந்தச் சிறுவனை, காட்டு ஈக்களும், மூட்டுப்பூச்சிகளும், கொசு முதலியவைகளும், புழுக்கள் ரோகிஷ்டனைப்போல் ஹிம்சிக்கின்றன. 28

+ ஸ்தன்யபானம் செய்வதற்கு அழும்போது வயிற்றுவலி என்று வேப்பெண்ணெய் பூட்டுவார்கள். வயிற்று வலியால் அழும்போது, பசி என்று ஸ்தன்யபானம் செய்விப்பார்கள். இவை சிசுவுக்கு ஸம்மத மில்லாதவையாம்,

¶ பெளகண்டம் என்பது ஐந்து வயதுக்கு மேல் பதினாறு வயதுவரையில் உள்ள
தாலம்.

யடிவழி: பெய் ஹத: சரிஸூரஹக்யதொடிவெஹெ:
சூவூரிதொ ரஹதெ ஜஹதூவஹெ விஸதி பௌவஹவஹ || 33

வதும் ஸௌவரியாஜனும் வுலிஸ்ரீயுய்யுதா: க்ஷஜா |
ஸஜோ ட்ஜோ ஹமஸுதி யதும்மாஜாதி ஸங்க்யத || 34

தெய்வநாந்தெய்வம் உதிசெய்வம் உலகிதாதுவவாய்வம் |
வலம் நகயுடாஜொவெய்வம் யொவிகீயா ஜெமெய்வம் || 35

நடமாடி ஸ்வெநோஹா வாய்நாடி பூவந்தத் |
 யொழிதும்மாடி வாய்வொய்யா ததும்பி வந்தத் || 36

யநீதி | யநுஸந்தி: சூலிதொயிஷிதஸ்து தெஷாம் வயிரிதெவயிஸநா
மெயு சூலிதொவி யநுஸந்திஸஹரதே ஐதிவா தஹிபாதநாபெஹ சூலு
தெதுதூரி வடுவெடாகு வுகாரெண தரோநாகம் ப் விஸதி || ௩௩ || சுஸ
தம்மம் நிந்தி தி: ஸி: ஸதூரிதி ஸுலி: வாரோயு விஷயாஸ்: ஐஜா ஸீ:
யநயாநூரி அக்ஷணா யஸ: கீதி: க்ஷோஸஹிஷுக்ஸம் ஸரோநெநா நிமுஹம்
ஐரோஸாஹிஷுமியநிமுஹம் ஹமஉஸ்தி: யதம்மாசு பெஷாம் சுஸதாம்
ஸாமாசு || ௩௪ || தெவதி வாபி தாதஸம் பெஹா தஸுநிஷு பொவதிதாம்
கீவா பிமுஷயீநெஷம் || ௩௫ || நெதி யயாவயொவதிதம்மிநாம் ஸம்மதொ
ஸம்ம: தயா சுநுபுஸாமதொநஹவெசு || ௩௬ || பொவதிதம்மஸுநாயுதாம்

இந்த மானிடன் நல்ல மார்க்கத்தில் இருந்தாலும், விஷய ஸூகத்தை அதுபவிப்பதிலும், வயிற்றை நிரப்புவதிலும், முபற்சிபுள்ள அஸத்துக்களால் கவுரவப்படுவானாகில் முன்போல் நரகமடைகிறான்.

33

ஸத்யம், பரிசுத்தி, தபை, மௌனம், புத்தி, லஜ்ஜை, ஸ்ரீ, யசஸ், பொறுமை
மனதின் நிக்ரகம், வெளி இர்திரியங்களின் நிக்ரகம், பெருந்தன்மை இவைபா
வும் அஸத்துக்களின் சோர்க்கையால் நாசமடைகின்றன.

ஞார்களும், மூடர்களும், தேகமே ஆத்மா என்ற புத்தியுள்ளவர்களும், அஷ்டர்களும், அக்கக்கத் தக்கவர்களும், ஸ்திரீகளுக்கு வினையாட்டுக் குரிய மிருகம்போல ஸ்வாதீனர்களுமாகிய இந்த அஸத்துக்களுடைய சேர்க்கை கூடாது.

35

மாணிடனுக்கு ஸ்திரீகளின் சேர்க்கையாலும், ஸ்திரீகளிடம் சேர்க்கையுள்ளவர்களின் சேர்க்கையாலும், எவ்விதம் மோஹமும் பந்தமும் உண்டாகின்றனவோ, அதுபோல் மற்றவைகளின் சேர்க்கையால் மோஹமும் பந்தமும் ஏற்படா.

புஜாவதிஸ்தாம் ஐஹிதாம் ஐஷ்டா தஷு உவயஷிகுக் |

ரொஹிதீ உதாம் யொஹ்யாவஷிஸுரூபீ மதசூவஃ || 37

தக்ஷுஷ்டஸுஷ்டஸுஷ்டெஷு கொஹ்வஃ விதயீ வஹாந |

ஃஷி நாராயணஜெதெ யொஷிநுயெஹ ஶாயயா || 38

வயம் மெ வஸுஷாயாயாஸீயஸுஜயீமொஷிஸாடி |

யாகரொதிவடாக்ரானாநு ஸுவிவிஜம்ஹேண கெவயடி || 39

ஸம்மம் ந கஸ்யபூதஜாஸுஜாது

யொமஸு வாரம் வரஜாரூருக்ஷஃ |

மெஹ்வயா ப்ருதிஸுபாத்மாவொ

வடினி யாநிரயஅரஶஸு || 40

வதிவாடியதி ஸ்வஸிஃ புஜாவதிரிதி | ரொஹிதீ உதாம் ஜேமீஹ உதாம்
ஸதீம் ஸுரூபீஜேமாகாஸ்தவ மதசூவொநிதயஜ்ஜி | வதிவடாயெடி
வண்பூயிகுஜாஷ்டம் || ௩௭ || ததிதி | தெநஸு ஹணா ஸுஷ்டாஃ ஜீர்ஷுஷ்டயஃ
தெது ஸுஷ்டாஃ கஸுபாடியஃ தெநாவி ஸுஷ்டாஃ ஜெவநிஷுஷ்டாடியஃ தெ
ஷுகொநு வஹாந கவஃ விதயீ கநாக்ஷுஷ்டிநாஃ || ௩௮ || வயதிரிதி ஶிஸாம்
ஜயிநம் ஸுரூபாநவி || ௩௯ || ஸாமிரிதி | ப்ருதிஸுபா? சூதரூபொ வாவொ
யெந ஸஃ கஸுஜேமீமெக்ஷாஃ யாஃ ப்ருஜாஃ நிரயஅரம் வடினி || ௪௦ || யெதி

பிரமதேவர் தமது குமாரியைப் பார்த்து அவளுடைய அழகால் சீர்
குலைந்து மிருகமாக ஆகி, அக்குமாரியைத் தானும் மிருகவேடம் பூண்டு வெட்க
மின்றிப் பின்றொடர்ந்தார். 37

ரிஷியாகிய நாராயணனைத் தவிர அந்தப் பிரமதேவரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
மரீசி முதலியவர்கள், அந்த மரீசி முதலியவர்களால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள்
கச்யபர் முதலியவர்கள், அந்தக் கச்யபர் முதலியவர்களால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
வர்கள் தேவர்கள் மானிடர்கள் இவர்களில் ஸ்திரீ ரூபமான மாயையால் எந்தப்
புருஷன் கெடாத மனமுடையவன். 38

தாயே! ஸ்திரீ ரூபமான என் மாயையின் வலுவைப்பார். இந்த மாயை
தன் புருவ நெறித்தவினால் மாத்திரம் திசைகளை ஜயிக்கும். சூரர்களைத் தன்
காலில் விழும்படி செய்யும். 39

யோகத்தின் சிரேஷ்டமான கரையேற வேண்டுமென்ற விருப்பமுடையவ
னும் என்னுடைய சேவையால் கிடைத்த ஆத்ம லாபமுள்ளவனுமாகிய புரு
ஷன் ஒரு சமயமும் ஸ்திரீகளிடம் பற்றுதலடையக்கூடாது. முழுக்ஷுக்கு
இந்த ஸ்திரீகள் நரகத்திற்கு தவாரமெனச் சொல்லப்படுகிறார்கள். 40

யொவாயாநிஸநெநொயாவொஷிஷெவ விநிபிபுதா |
தாநீக்ஷதாதநொ ஜதநுஞ்ஜநெணை: சுவிவலிவாவதது || 41

யாந் ஜநுதெ வதிந் ஜொஹாநுநாயா ஜஷலாயதீ |
ஹீக்ஷம் ஹீஷம்மத: ப்ராபொவிதாவதநுபுஹபுரத || 42

ததாதநொ விஜாநீயாவிதாவதநுபுஹாதகது |
நெநொவலாபிதம் ஜதநு ஜமயொமபாயநம் யயா || 43

ஸநெஸுஸுபுஷாநிபிஷெண உவபாதி யாபொஷிபுபவம் ஜாயாதாந்
ஜதநு ப்ரதிகுபுயாபிஷெஷத || சக || ஜொக்ஷஹிபம் ப்ரதூஹா
லாந் யாபிதி | ஃஷலாயதீ வுரூஷலாயநம் யாந் ஜெ ஜாயாந் விதாபி
புரம் வதிந் ஜநுதெ ததாதாந் வுரூஷலாயநம் ஜாயாந் ஜதநு விநிபு
பிதநுதரெணாநுப: யத: வபுஷஜநுதி வுஜாநு ஹிபம்மத: சுதகாநெ
ஹீயுரெந ஹீக்ஷம் ப்ராபொ ஜீவ: || சஉ || தரிதிதம் விதாபிபுபவம் ஜ
தநுஜாநீபாசு ஜமயொமபுஷகஸு மாயநஜநுசுபுஷெந ப்ரதீயஜாந்
விபயா ஜமஸு ஜதநு: || சஉ || தநெவ ஜீவஸு வுஸுதி: ப்ரவாநிதா

சுசுனல் கிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஸ்திரீ ரூபமுள்ள இந்த மாயை + மெதுவாகச்
சமீபம் வருவாள். அந்த ஸ்திரீயைப் புற்களால் சூழ்ந்த கிணற்றைப்போல்,
தனக்கு மிருத்யு வென்றே பார்க்கவேண்டும். 41

‡ முன் ஜன்மத்தில் புருஷனாக இருந்து கடைசிக் காலத்தில் ஸ்திரீயின்
நினைவால் (இந்த ஜன்மத்தில்) ஸ்திரீயாகப் பிறந்த ஜீவன் புருஷனைப்போல்
நடைபெறும் என் மாயையைப் பொருள் புத்ரன் கிருஹம் இவைகளைக் கொடுக்
கும் கணவனாக நினைக்கிறான். 42

பொருள் பிள்ளை கிருஹம் இவைகளின் ஸ்வரூபமுடைய அந்தப் பதியை
* வேடனுடைய கானம்போல் தனக்கு தைவத்தால் வந்த மிருத்யு என்று
தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். 43

† மெதுவாக என்பது கிருஷ்ணைச் செய்வதுமுதலிய வ்யாஜனத்தைக் கொண்டு வரு
வான் என்பது கருத்து.

‡ இந்த 42-வது சுலோகமும் 43-வது சுலோகமும் மோக்ஷமடையும் ஸ்திரீயைப்
பற்றிக் கூறுகின்றன.

* வேடனுடைய கானம்போல் என்பது வேடன் பாவெது மிருகத்திற்கு அனுகூல
மாகத் தோன்றினாலும் அது அதற்கு மிருத்யுவாவதுபோல் என்றறிக.

செவ்வெரு ஜீவனுகுதெரு லொகாஹொகஉருவஜநு |
ஹுஜாரு னாவ கஉராணி கருராதுவிதரம் வுஜாநு || 44

ஜீவொஹுஸூராமொ செவ்வொ ஹுகுதெஹி யஉநொய: |
தருரொயஹு உரணஉவிஹுாவஹு ஸஹவ: || 45

ஐவொவஹுஸூராமஹு ஐவொக்ஷாயொமுதா யயா |
தக வஹுக்ஷயஹொஉராமாதுதுதிஐவொஹுய: || 46

தருவ தஸு கஉவஸெரு லொகாஹொகாமுதரமநம் ஜநுரணம் ஹொக
தஹெருவம் ஸங்குதெ நநு வுாவகஸு கயம் லொகாஹொகாமுதரமநம்
நிதஸு வ கயம் ஜநுரணெ ஹொமெரு கஉக்ஷயெ ஸதி ஜநுரணம் ஹெ
ஷுதெ ததுத: வுநாவி தஸு கஉஸஹவஹி தரு லொகாஹொகா
ஹாமநம் கஉவ ஸஹவதீதாஹ செவ்வெருநி ஜீவஸூராயிதயா
ஹுகுதெரு ஜாஹெரு ஹொகாமுதரமநுவுஜநு கவிருதம் கஉரா
ணிகருராதீதி கஉணாம் கஸுராவிரகா || 44 || ஜநுரண ஸஹவாநாஹ
ஜீவஹி | ஜீவொ ஜீவொபாயிஹொஹெஹ: சஸூராதம்: கரும: கருவதீ
ஸஹ ஹுகுதெஹி யஉநொய: ஸஹவஹுகுதாதி விகார: செஹ: ஹொமாய
தம் தஹொஹிஹொய: காயுரொயமுதா தஹொவஸு ஜீவஸு ரணம்
ஹுகுதெ ஸுவிஹுாவஹு ஸஹவ: ஜநொயுதெ || 45 || ஹதஹெ ஐவொஹெ
நஸுஹயதி ஐவொஹி | யஹெதி ஐவொஹொஹிஸூராமஹு நெருஹொகா
ஹெ: ஐவொஹொயாம் ரஹொஹிஹொயுநெ காவகாஹொஹிஹொஹெண யயா
ஹொயமுதா ஹதி தஹெவ வஹுஹ: ஹொயஸூரொயமுதாம் கருயொ:
ஸூர வஹுஹொ: யயா கயொயுதா தஹெவ ஐவொஹொஹி ஐவொ

புருஷன் ஜீவனுக்கு (உபாதியா) உண்டான லிங்க சரீரத்தால் உலகத்தி
லிருந்து வேறு உலகம் சென்று (ஸுக துக்கங்களை) அனுபவித்துக்கொண்டு
தர்மங்களுடைய செய்களுள். 44

ஜீவனுக்கு உபாதியாகிய லிங்க சரீரமானது இந்த ஆத்மாவை அனுசரிப்
பதாக இருந்து பூதங்கள் இந்திரியங்கள் மனம் இவைகளின் ஸ்வரூபமாக இருக்
கிறது. இந்த ஸ்தூல ஸுகுத்ம சரீரங்களின் தடையே (ஜீவனுக்கு) மரண
மென்றும் இவைகளின் பிரகாசமே ஜன்மமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. 45

ஐ ஸ்தூல சரீரத்திற்கு திரவியங்களைப் பார்ப்பதில் யோக்யதை யில்லாமெ
யே மரணமாகிறது. ஸ்தூல சரீரத்தில் இதுதான் நான் என்ற அபிமானமே
உட்பத்தியாகிறது. 46

¶ தடையாவது...கார்யம் செய்யத் திறமையில்லாமை.

§ 46 - 47 சுலோகங்களில் ஸ்தூல சரீரம் நாசமடைந்தால் லிங்கசரீரமும் வைகல்யத்
தை அடையும். அதுவே ஜீவனுக்கு மரணம் என்பதை உபமையால் வர்ணித்திருக்கின்றது.

ஸஜ்யஸூக்யா ஸுஜா யொமவெராஸூயுத்யா |
ஜாயாவிரலிதெ மொகெ வரெநூஸூ கஸெவராடி ||

51

உதி ஸ்ரீ ஜோமவதெ துதீயஸூகெ னகசுத்ரிம்ஸொய்யாயஃ.

கெவ கயம் ஜீவநதெ சூஹ ஸஜ்யஸூகி விவாரயதீதி ஸஜ்யஸூக
நா தபா ஸுஜா ஜோபாவிரலிதெ மொகெ கஸெவரா நூஸூ நிக்ஷிவூ
தவ்வினாஸகிம் துக்ஷாவரெடித்யுடஃ ||ருக|| உதி ஸாவாஸூதீவிகாயாம் னக
சுத்ரிம்ஸொய்யாயவ்யாஸூ ||

யோகம் வைராக்கியம் இவைகளுடன் கூடியதும் நன்று விசாரிக்கும்
தன்மைபுடையது பாகிய புத்தியால் மாயையால் ஏற்பட்ட உலகத்தில் || சரீரத்
தை வைத்து ஸஞ்சரிக்க வேண்டும். 51

31—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

|| சரீரத்தை வைத்து என்பது - சரீரத்தில் பற்றுதலன்றியில் என்பது பொருள்.

அர்திராஸ்யாய ப்ராஸம்ஃ ||

|| ஸீ ஹவாநு ||

கம யொ ம்ரஹஜெயீயாநு யஜாமெவாவஸிநு ம்ரஹே |
காஜெயமும் ஸ்லகாநு யஜாநு ஷோஸி ஹயிஃ விவதிபு தாநு || 1
ஸ வாவி ஹவஸஜயாதாஜஜமஃ பராஜமவஃ |
யஜதெ சூ துவிஷெபவாநு வித்யூஸு ஸ்ருயயாநிதஃ || 2
தஸ்யயாக்ரானஜதிஃ வித்யுஷெவபுதஃ பமாநு |
மகவா வாமுஜமம் யொகம் ஸொஜவாஃ பமாநரெஷுதி || 3

ஸோ || அர்திராஸெ ஸாக்ஷிகெபுரெஜெரகுஹ்யாமதிராஜீயபுதெ |
தக்யஜகாம விஹீ.நஸ்யு ததஸு பமாநராமதிஃ ||
தஷெவா பாவகபுகெனா மதிராசூ, ஹாநீம் காஜிகபுகெனாமதிரா
ஹ உதூகிபுகெனா | யொம்ரஹ வஸாவஸநு ஸாநு யஜாநு ஷோஸிஷோ
ஹஜிஹ காஜிஜமமவ யஜாமு தாநு ஹாநு யஜாமு ஹயிஃ விவதிபு
பவிரயதி சுநுதிஷுதி || ௧ || ஸஜதி | ஸொவி ஹவஹாராயந ரகுபாஜ
பிசு பராஜமவஸநு ப்ராசூதாமவி ஷெவாநு வித்யூஸுயஜதெ || ௨ || ததஃ
கிபிசுஹ ததிதி தெஷாம் ஸ்ருயயா சூகரானா ஷாஜா பிசியபுஸ்ய வித்யு
யமும் ஷெவதாமமவ புதம் நிபரோ யஸ்யஸஃ ஸொஜிவாஃ தத்யு ஸொஜிவீ
கெத்யுயமும் || ௩ || யொகெகிஷுதிவிபுணுக்ஷயாசு வதநமுகூ யொகா

32-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

எவன் கிருஹஸ்தாச்சரமத்திவிருந்து கொண்டே அந்த ஆச்சரமத்திற்குரிய
தங்களைச் சார்ந்த தர்மங்களை அனுஷ்டிக்கிறானோ அவன் காமத்தையும் அர்த்
தத்தையும் தர்மங்களையும் அடைகிறான். அந்தக் காமம் முதலியவைகளை மறு
படியும் அனுஷ்டிக்கிறான். 1

அவ்விதம் அனுஷ்டானம் செய்பவன் பகவானுடைய ஆராதன ரூபமான
தர்மத்தில் நோக்கமில்லாதவனாகி காமத்தால் முடத்தனமடைந்து சிரத்தை
யுடன் யாகங்களைச் செய்து பிதிர்க்களையும் தேவர்களையும் பூஜிக்கிறான். 2

பிதிர்க்களையும் தேவர்களையும் குறித்த நியமமுள்ள மானிடன் யாகம்
முதலியவைகளில் சிரத்தையால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட புத்தியுடையவனாகி சந்திர
னைச் சார்ந்த உலகம் சென்று அமுதத்தைப் பானம் செய்து மறுபடியும் (ஜன்
மத்தை) அடைகிறான். 3

யதா வாஹீஞ்சுயாயாம் செதெநனாவநொ ஹரி: |
 ததா நொகா முயம் யானி த நனதெ மூஹநெயிநாடி || 4
 யெ ஸ்யபஜாநஹுனி யீரா: காராயுஹெதவெ |
 நிஸம்மா நுஸகஜாண: ப்ராநாஸூபவெதவ: || 5
 நிவ்ருத்யபஜநிரதா நிஜஜா நிரஹஞ்சியா: |
 ஸ்யபஜாவெந வஸெவந வாரிஸுபெந வெதவா || 6
 ஸுயபஜாரெண தெ யானி வாரூஷம் விஸ்தொஜுவடி |
 வராவரெஸம் ப்ருக்யதிரெஸூபவதூஜாவநடி || 7
 ஹிவராயபாவவாநொய: ப்ராஹ்யொ ஸ ஹணவூ தெ |
 தாவடியாவதெ நொகம் வரஸூ வரிவினகா: || 8

நாஸிவிபயபோஹ யதெதி யதாநாஹாஹம் ப்ராஹ்யெ || ௪ || ஹவஹிபஜிமிஷாநாம்
 தஸ்ப்ராஹிபெவமதிபோஹ யத தூதிதி வி: யத தி யெதகாராயு ப்ராஹ்யொ
 ஜநாய ஸ்யபஜாநஹுனி நஹுஹனி நிஸம்மா: சுநாஸகா: நுஸாமி ரம்
 ஸரெ ஸபவிபு தாநி கஜாணிநெய: || ௫ || சு || ஸுபெயுதிவிஸ்தொஜுவ
 வாரிபுணடும் வாரூஷம் யானி தயாவ “ஸுபெயு அரெண தெவிரஜா:
 ப்ராஹ்யெ யதாஜி தஸ்ப்ராஹ்யொ ஹுயுபாதெதி” | ப்ருக்யதிரெஸூபவதூ
 காரணம் உஸ்பதூஜாவநம் நிதிதகாரணம் || ௬ || வரெஸூபவதூஜா ஹிரணு
 மஹெபாவாஸகாநாஸிவி சுஜெண தஸ ப்ராஹ்யொஹ || ஹிவராயபெயுதூதி
 திவி: || ௭ || ப்ராஹ்யொ ஹிரணுமஹஸூ வரிவினகா: வரெஸூபவதூஜா
 ஹிரணுமஹெபாவாஸகா: || ௮ || கெஸ்தி சுநாஜிநி வஹிஹாஹபுதாநி ௩௩

அனந்தனை ஆஸனமாக நாராயணன் பகல் பிரளயத்தில் சேஷசயனத்தில்
 சயனம் செய்யும்போது கிருகஸ்தர்களுக்குரிய இந்த உலகங்கள் நாசமடைகின்
 றன. 4

எந்தத் தீர்கள் காமரூபமான அர்த்தத்தின் பொருட்டு தங்களுக்குரிய
 தர்மங்களை அனுஷ்டானம் செய்யவில்லையோ அந்தப் பற்றுதலற்றவர்களும்
 ப்ராசாந்தர்களும், பரிசுத்தமான மனமுள்ளவர்களும், நிவ்ருத்தி ரூபமான
 தர்மத்தில் அன்புள்ளவர்களும் என்னுடையது என்ற தன்மையில்லாதவர்
 களும், அஹங்காரமில்லாதவர்களும், ஈச்வரனிடம் அர்ப்பணஞ் செய்த கர்மங்
 களுடையவர்களுமாகிய மஹான்கள் பரிசுத்தமான மனதுடன் ஸூர்யனுடைய
 த்வாரமாக பூர்ணரும், உயர்ந்தவர்களுக்கும் தாழ்ந்தவர்களுக்கும் ஈசரும்,
 இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதான காரணமாகியவரும், நிமித்த காரணருமா
 கிய புருஷனை அடைகிறார்கள். 5-7

ஹிரண்யகர்ப்பரை உபாலிப்பவர்கள் இரண்டு பரார்த்தத்தின் முடிவு
 டைய பிரம்ப்பிரளயம் வரையில் (அந்த ஹிரண்யகர்ப்பரின்) உலகத்தில் வாஸம்
 செய்கிறார்கள். 8

கூடாரொ2நநாநிது வியநந ஐநி யாபு
ஹிதாநிவி: வரிவருதா ப்ருதிவஸஜிவ்யகூஷ: |

கூஷாகூதம் விஸதி யஹி: மூணதூயாதூ
காலம் வராபூ2நஹிவ வர: வ்யம்ஹி: || 9

வரவம் வரெதூ ஹவந்த 2ந ப்ருவிஷ்ட
யெயொநிமொ ஜித 2நநநஸொ விராமா: |

தெநெவ வாக2ஜேதம் வாரூஷம் வாராணம்
வ்ருஷபூயாந 2வயானி மதாவி2நா: || 10

கூதம் வவபூஹிதாநம் ஹுக் வபேஷு க்ருதாமய: |
ஸ்ருதாநஹாவம் ஸராணம் ஹஜ ஹவெந ஹிநி || 11

ஸ்ரோதி யாணிவ கூடபூஸ்ர ஸஸாநி: ஹிதாநிஸூஹகார: வரவாநிவி:
வரிவருதா யுதம் ப்ருஷாநம் ப்ருதிஸஹதகுரிமஸூஷ கூஷாகூதீஸாரம்
வராபூஷம் ப்ருவராபூஷம் கூஷணம் காலம் || 9 || வரவரிதி | வரெதூநிரம் மகூ
ஹவந்தம் ஹிரண்யஹம் க்ருபூவிஷ்டயெயொநிநம் க்ருதம் வரபாநந
நாநிவம் ப்ருயாந2ஜேஷம் ப்ருஷதெநெவ வஹொயயானி நதம் வநி
வம் யதஸூ2மதாநிநம் | தயாவ ஸூதி: 'ப்ருஷணா வஹதெ வவெ
ஸப்ராபே ப்ருதிஸஹரெ || வரவ்யாநெ க்ருதாதாநம் ப்ருவிஸணி வரம்
வரிதி' || 10 || ஹவந்வாலகாஸம் வாகூ2ஜேவதம் ப்ருவூவணி நதம்
க்ருஷேண க்ருதஸம் வாகூ2ஜேவ ஹஜேதூஹ க்ருததி | கூத தஸூக் ஹவெந
பே2நா || 11 || வரவநாவஹவகூ2நம் நிரணூ2ஜேவ தக் ப்ருவி: ஹவந

முக்குண வடிவமாகியவரும், ஸ்வயம்பூவுமாகிய ஹிரண்யகர்ப்பர் இரண்டு
பார்த்த காலம் வரையில் அனுபவித்த பூமி, ஜலம், அக்னி, வாயு, ஆகாயம்,
மனம், இந்திரியங்கள் சப்தம் முதலியவைகள் அஹங்காரம் இவைகளுடன்
கூடிய பிர்மாண்டத்தை ஸம்ஹரிக்க விரும்பி விகாரமில்லாத பரமேச்வரனை
அடைகிறார். 9

வாயுவையும் மனதையும் ஜயித்தவர்களும் வைராக்யமுள்ளவர்களும் அபி
மானம் நீங்கியவர்களுமாகிய எந்த யோகிகள் முன் கூறியபடி வெகுதூரம்
வந்து ஹிரண்யகர்ப்பரை அடைந்திருக்கிறார்களோ அந்த யோகிகள் ஹிரண்ய
கர்ப்பருடன் புராண புருஷ ஸ்வரூபமும் பரமானந்த வடிவமும் உயர்ந்ததுமான
பிர்மஸ்வரூபத்தை அடைகிறார்கள். 10

ஆகையால் ஒ தாயே ! பிரானிகளெல்லாவற்றின் ஹிருதய கமலங்களில்
இருப்புள்ளவரும் பிராணித்தமான மஹிமைபுள்ளவருமாகிய அந்தப் பகவானை
அன்புடன் சரணமடைவாயாக. 11

சூரஃ ஹிரவராணாம் யொ வெஃ மஹாஹைஹிபுலி |
யொமேஸுரெஃசுஜாராஹெஷுஹிஹெயெபுமவ்ருவதபுஹெஃ || 12

ஹெஹிஷுபுரவிஜாநெந நிஸுமேநாவி கபுணா |
கதபுசுவாஹுமணம் ஸுஹ வுருஷம் வுருஷஷபுஹ || 13

ஸ ஸம்ஸுத வுருஃ காயெ காயெநெஸுரஜதிபுநா |
ஜாதெ மணவ்ருதிகரெ யயாவதிவபும் ப்ருஜாயதெ || 14

நெஸுயபும் வாரஜெஷும வ தெ஽வி யபுவிநிபிபுதபு |
நிஷெவ்ரு வுருநாயானி மணவ்ருதிகரெ ஸதி || 15

ஹெஹி ஹிரணுமஹேபாவாஸகாநாம் சூரெணெதுகூம் ஹெஹெநாவா
ஸநெது ஸுஹாஹியொபுராவதபும்தெ கிபுதாநு உதூஹ வதுஹிபு
சூரூதி பொஹெஹபுஃ ஸொவிமண வ்ருதிகரெஜாதெ யயா வடுவபும்
ஸுஹவராயிகுதஸுத ப்ருஜாயததி துத்யெநாநயஃ நகெவமம் ஸவன
ஹெஹி கிம்து ஃஷிஹிபுரூஷாஹிபெபுமெஸுராஹிஹிஸுஹ || 16 ||
ஹெஹி | ஜநநிஹெதுபும் ஹெஹிஷுபுர கவிஜாநெந கதபுசுவாஹிதி வ
யயாவடுவபுஹெஹதம் நிஸுமேந நிஷாரெண கபுணெதி || 17 || ஸ
உதி | கி க்ருகூத ப்ருஜாயதெ ப்ருயபி வாரஜெஷுமெஸுயபும் நிஷெவ்ரு
வஸூக் ப்ருயெ ஸமணம் மணாயிஷாதாரம் ப்ருயாவதார ரடுவம்
வுருஷம் ஸம்ஸுத ப்ருவா || 18 || நெஸுயபுதி | தெவி ஃஷிபுஷா
ஸகபு நிபிபுதெஸுயபும் நிஷெவ்ரு வுருஷம் ஸம்ஸுத யயாவடு
வபும் ஸஸாயிகாரெண வுருநாயானி துத்யபும் || 19 || யயா ஸுஹாவாஸ

ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுக்கு ஆதியில் உண்டானவரும் புருஷ சிரேஷ்டரு
மாகிய பிர்மதேவர் நிவிர்த்தி கர்மத்தைச் செய்தும், பேதஞானத்தாலும்
அபிமானத்தாலும் கர்த்தா என்ற தன்மையாலும் உயர்ந்த ஸ்தானத்திலிருப்ப
வர் என்பதாலுண்டான பிரபுத்தன்மையை யடைந்து பிறகு ஈச்வர ஸ்வரூப
மாகிய காலத்தால் குணங்களின் மாறுதலுடைய பிரளயம் உண்டானபோது
ஸகுணப் பிர்மமாகிய புருஷனை அடைந்து முன்போல் பிர்மபதத்திற்கு அதிகாரி
யாக யோகேச்வரர்களான (மரீசி முதலிய) ரிஷிகளுடனும் யோகத்தைப் பிர
விருத்திக்கச் செய்த ஸனத் குமாரர் முதலிய ஸித்தர்களுடனும் உண்டாகிறார்.
அந்த ரிஷிசிரேஷ்டர்களும் தர்மங்களால் ஏற்பட்ட பிரபுத்தன்மையை அடை
ந்து குணங்களின் மாறுதலுடைய பிரளயம் வந்தவுடன் ஸகுணப் பிர்மான
புருஷனை அடைந்து (தங்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்துடன்) மறுபடியும்
வருகிறார்கள்.

யெ சனிஹாஸகூதநஸு கடுஷஸு ஸு ஐயாநிதாஃ |
கூவபூக்ஷுபுதிவிவாநி நிதூநாநி வ க்ஷுஷஸு || 16

நஜஸாகும்கூதநஸு காநாதாமொஜிதெநி யாஃ |
விதூநு யஜநுநாநி மூஷெஷ்விரதாஸயாஃ || 17

நெருவயிபுகாஸெ வாருஷா விஜுவா ஹரிநெயஸு |
கயாயா கயநீயொருவிசுஷஸு உயுவிஷு || 18

நாநு நெருவெந நிஹதா யெ வாவூதகயாஸுயாடி |
ஹிசுரா ஸுணாமூஷஸூயா வாரீஷலிவ விஜுஜு || 19

காநாஸி ஹெஷஸூநாநிநாநாஸூநெவோஷுதி தடாகாபூகரிபூணாம் கிபூ
வகூபூரிதி தாநிஷநாஹஷுதி யததி பெகிஹ கடுஷாஸகூதநஸுஷு
கூபூதிவிபூநிகாபூநி நிதூநி வ கடுஷாநி க்ஷுஷஸூநி கூவபூநி தெ
சுயபூநெ டிஷுநெந பவா பூஷிநெமெபூன விதூநொசு வுஜுதீதி
வெநெநாநுபு || ௧௯ || நெருதூநிநாஹாஸெதூநிநா || ௨௦ || நெருவயிபு
காநி | ஹாநி ஸுஸு நெபாயஸு ஹரிநெயா தஸுசுயநீயா உரவொ
விசுபாயஸு தஸு உயுவிஷு கயாயா விஜுவாஸூநாயெநெருவயிபுகா
|| ௨௧ || நெருநிதி பெவாவூதகயாஸுயாஹிசுரா சுஸதா காநிநா மாயா
ஸுணாநி தெநாநு நெருவெந நிஹதா உதூநுபு || ௨௨ || டிஷுநெநெதி

எவர்கள் கர்மங்களில் ஆவல்கொண்ட மனமுடையவர்களாகி சிரத்தையுடன் நிஷேதமில்லாத காம்யகர்மங்களையும் நித்தியகர்மங்களையும் பூர்ணமாக அனுஷ்டிக்கிறார்களோ ரஜோகுணத்தால் மழுங்கிய மனமுடையவர்களும் ஆசையை மனதில் கொண்டவர்களும் இந்திரியங்களை ஐயிக்காதவர்களும் கிருஹங்களில் மிகுதியான ஆவல்கொண்ட மனமுடையவர்களுமாகி தினந்தோறும் பிதிர்க்களைப் பூஜிக்கிறார்களோ, ஸம்ஸார விஷயமான மேதையைப் போக்குகிறவரும், கீர்த்தனம் செய்வதற்குரிய மிகுதியான விக்ரமங்களுடையவரும், மது என்ற அசுரனுக்கு சத்ருவுமாகிய முகுந்தனுடைய சரித்திரத்தில் நோக்கமில்லாதவர்களும் தர்மம் அர்த்தம், காமம் இம்முன்றையும் அனுஷ்டிப்பவர்களுமாகிய எந்தப் புருஷர்களோ, (கர்ப்பாதானம் முதல், மயானம் வரையில் உள்ள கார்யத்தைச் செய்பவர்களாகிய அந்தப் புருஷர்கள் ஸூரியனுடைய தெற்கு மார்க்கமாக பிதிர்லோகம் செல்லுகிறார்கள். பிறகு புத்ரனிடம் உண்டாகிறார்கள்.

எவர்கள் அச்சதனுடைய கதையாகிய அமுதத்தைவிட்டு அஸத்துக் களின் கதையை விஷ்டையைப் புசிக்கும் 'ஜந்துக்கள் மலத்தைப்போல் சிரவணம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் தைவத்தால் கெட்டவர்கள். நிச்சயம்.

டிஷிணெந வயாயுஜை விதுவொகம் வ ஜனி தெ |
 ப்ரஜாநம் ப்ரஜாயனெ ஸ்ராமாந்தக்யா க்யுதஃ || 20
 ததஸெ க்ஷீணஸுக்யுதாஃ வுநநெபாக்ஷிம் ப்ரதி |
 வதனி விவஸா டெவெவஸுஷெ விலுஸிதொடியாஃ || 21
 தஸாசவம் ஸவபுலாவெந ஹஜஸ வரஜெஷிநடி |
 தஜ்ஜாஸு யயா ஹதூ ஹஜயவபாஂஸுஜடி || 22
 வாஸுஷெவெ ஹவதி ஹத்யொமஃ ப்ரயொஜிதஃ |
 ஜநயதூஸு வெவராஸு ஜோநம் யஜ்ஜாஸுநடி || 23
 யபாஸு விதுவெபுஷு வஜெஷிநி யவ்யுதிவிஃ |
 ந விமுஹாதி வெவஷெஜ்ஜயம் வி யதிதூத || 24
 வ தஜெவாதநாதூநம் நிஸஜம் வஜெஸுநடி |
 ஹெயொவாபெயரஹிதஜாரூஜம் வஜ்ஜெஷெதெ || 25

விதுவொகாசு வுநம் ப்ரஜாநம்ஸுஸுதாடிஷு ப்ர ஜாயந்தெமஹ்யாயா
 நாடாரஸுஸுஸாநாநாஃ க்யுதவநஃ யயொகூகாரிண ஹத்யுபுஃ ||
 உரு || க்யம் ப்ர ஜாயனெதபாஹ ததஹி | ததஸெவுநரிஸெவொகம் ப்ரதி
 வதனிவிஸுஸிதஃ உஜெயொவொமஸாயநம் யெஷாந்தெ || உக || தஸாடிதி ||
 வரஜெஷிநம் வரஜெஸுரம் ஸவபுலாவெந சுதிவ்யூதாசஸு மூணாநாஸு ய
 தெயாஹகிஃ தடா || உஉ || ஹஜெந வ ஜோநவெவராஸுஸுதவநவ ஹவத
 ஹதூஹ வாஸுஷெவஹி || உஈ || தஜெவொவபாடியதி யஜெதி யபாஸு
 ஹதஸு விது வவஷுணாநுராஸெண தஸுநெவ நிஸுஸஸு ஹத்யுப வ்யு
 திவிஃ சுயெபுஷு வெவஷெஜ்ஜயம் ந விமுஹாதி || உச || ஸஹி | தஜெவ
 சுதூநா சுதூநம் ப்ர காஸஜ்ஜெதெ க்யம் ஹதிதம் ஸஜெவதஜுஸுநம் வ ததூ

பிறகு நசித்ததான புண்ணியமுடைய அந்தப் புருஷர்கள் உடனே தேவர்
 களால் பிரம்சமடைந்த போகங்களுடையவர்களாகி ஸ்வாதீனமன்றியில் மறுபடி
 யும் இவ்வுலகைக் குறித்து விழுகிறார்கள். 16-21

ஓ தாயே ! ஆகையால் நீர் பஜிக்கத் தகுந்த பாதாரவந்தமுடைய பரமே
 ச்வரனை அந்தப் பகவானுடைய குணங்களைச் சார்ந்த பக்தியுடன் மிகுதியான
 ஆவலுடனும் பஜனம் செய்யுங்கள். 22

பகவானாகிய வாஸுதேவரிடம் செய்த பக்தியானது வைராக்யத்தையும்
 பிரம்ஸ்வரூபத்தை விளக்கும் ஞானத்தையும் விரைவாக உண்டெய்ந்துகிறது.

எப்பொழுது இந்தப் பக்தனுடைய மனமானது விஷயங்களினால் பிரியம்
 என்றும் அப்ரியம் என்றும் இரத்திரியங்களின் வியாபாரங்களால் விரோதத்
 தைக் கிரகிக்காமலிருக்கிறதோ, அப்பொழுதே பற்றுதலற்றதும் ஸமஞ்ஞான
 முடையதும் தள்ளத்தக்கது கொள்ளத்தக்கது என்பதில்லாததும் (நான் பரமா
 னந்த ஸ்வரூபி என்ற) ஸ்தானத்தை அடைந்ததுமாகிய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை
 மனதால் பார்க்கிறான். 24-25

ஜோநநாதும் வரம் ஸ்ரீ ஹ வரநாதேஸுநம் வுநாநு |
 ஸ்ரீஸூரபிஸி: ப்யுஸூரவெவஹுமவாமெநக ராயதெ || 26
 ஸாதாவாமெந யொமெந ஸெமெநெணஹ யொமிநம் |
 யுஜ்யெதெவிநகொஹுயெபா யதஸம்மஸு கருதஸம் || 27
 ஜோநநெகம் வரநாதெ நரிநி யெஸு ஸ்ரீ நரிபுணம் |
 சுவலாத்யுபாஸிவெண ஸ்ரீஸூர ஸஸூரபி யதஸா || 28
 யயா ஜஹாநஹாஸிவ ஸ்ரீவருதஸுவி யஸுராடீ |
 ஸாகாஸுவி யஸுஸு வபுரம்மம் ஜமநுதம் || 29

தம் நிஸூமம் ஸம்மாலிவெஷ்டிம் ஸவதி நிஸூமகெவெஹேதம்: ஹெயொவா
 ஹெயொவா ததும்: வஹு வ்யவஸிதம் ஸூரபி வரநாதெநாஹிதி
 நிஸூமம் வுநாநுத்யுபாஸி: || 26 || ஸெவெஷ்டியெஷ்டித்யுபாஸி: ஹெவஸூரபிஸி:
 யதி ஜோநநாதே: ஜோநநெவ வரஸு ஹாநி ஸெவெ: வுநாநுத்யுபாஸி:
 விஷ்டியுபாஸி: வுநாநுத்யுபாஸி: வுநாநுத்யுபாஸி: ஜோநநாதே: ஜோநநாதே:
 ஸெவெஷ்டியுபாஸி: || 27 || நநுஜோநநாதே: ஸூரபிவஸூரபி: வுநாநுத்யுபாஸி:
 ஜெவெதி கிஜெநெவ ஸூரபிவஸூரபி: யொமெந வுநாநுத்யுபாஸி: வுநாநுத்யுபாஸி:
 வுநாநுத்யுபாஸி: || 28 || நநு கயம் வுநாநுத்யுபாஸி: வுநாநுத்யுபாஸி: வுநாநுத்யுபாஸி:
 தம் ஸக்யதெ வுநாநுத்யுபாஸி: வுநாநுத்யுபாஸி: வுநாநுத்யுபாஸி: வுநாநுத்யுபாஸி:
 வுநாநுத்யுபாஸி: ஸஸூரபிவஸூரபி: யொமெந கயபாஸி: ஜோநநாதே: வுநாநுத்யுபாஸி:
 நிஸூமம் வுநாநுத்யுபாஸி: நக்யுபாஸி: வுநாநுத்யுபாஸி: || 29 || கயபாஸி:
 வுநாநுத்யுபாஸி: வுநாநுத்யுபாஸி: வுநாநுத்யுபாஸி: வுநாநுத்யுபாஸி:

பாப்பிரம், பரமாத்மா, ஈசுவரன், பகவான், ஏகன், (என்று பிரவர்த்த
 மான) ஞானமாத்ரிமே பார்க்கத் தக்கது முதலிய சேஷ்டைகளால் தனியாகத்
 தே நற்றமுண்டாகிறது. 26

யோகிக்கு ஸம்பூர்ணயோகத்தால் எல்லாவற்றிலும் பற்றுதலற்றிருப்ப
 தென்ற உசிதமான இவ்வளவே பிரயோஜனம் ஏற்படுகிறது. 27

மஹத்தத்துவமானது அஹங்காரமாகவும், அந்த அஹங்காரமானது
 முக்குணமாகவும், ஐந்து பூதங்களாகவும், பதினாறு இந்திரிய ரூபமாகிய ஜீவ
 னாகவும் ஆகிறது. அந்த ஜீவனுடைய சரீரமும், அண்டமும், ஜாதமும் எந்த
 மஹத்தத்துவம் முதலிபவைகளினின்றும் உண்டாகிப் பிரகாசிக்கிறதுபோல் பிர
 மத்தால் நிர்க்குணமும் ஞானஸ்வரூபமுமாகிய ஒரே பிரம்மமே உள் நோக்கமில்
 லாத இந்திரியங்களால் சப்தம் முதலிய தர்மங்களுடைய அர்த்த ரூபத்தால்
 பிரகாசிக்கிறது. 28-29

வனதவெயு ஸ்ரீயா லக்ஷ்மீ யொமாவொலெந நித்யஸு |
வனாணிதாதா நிஸம்மொ விரகூ: வாரிவஸுநி || 30
வெநுததயிதம் மூவித ஜீதாநந்தஜிஹதஸுநி |

யெநாவஸுயுதெ தகவம் புகுதெ: வாருஷஸு வ || 31
ஜீதாநயொமஸு உநிஷொ நெமபுண்ணொ லக்ஷிண: |
அயொரவெநு வனாவயெபா லவவஸுஷண: || 32
யயெயி யெ: வ்யயுயாவெவரயெபா வஹுமூணாஸு ய: |
வனகொ நாநாயதெ ததஜிமவாநு ஸாஸு வத்யுலி: || 33

வனத்யுவுக தி மூணாதக: வுநஸுஹத தாடுவெண வம்வலி: வுந
நிதி யாடுவெவெணகாடிஸலிபஸு ஸாடி ஜீவாடுவ: தஸு ஜீவஸு
வபுரம்மஜிமபுதொயெஷொஜீஹாடிஸுடாவலாதி || ௨௯ || நநு தவ்வித
ஜந: கிரிதெயு வ ந புகெதி ததூஹ வனததி வனதஜிஹ || ௩௦ || உக
வெவாயு ஸுபபு த்யுயு ஸாகெஷெவெணாநுவதி உதிதி ஹெம
விபுபடுஜெ || ௩௧ || கநெந வ ஜீதாநயொமெந ஹவாநெவ பூாவொயயா
தயா லகியொமெநெதூஹ ஜீதாநெதி | நெமபுண்ணொ ஜீதாநயொமஸு
உநிஷொஹதிஷணஸு யொயொம: தயொடிபொரொக வனவாயு: ப்ர யொ
ஜந கொஸள ஹவவஸுஷணாஜீவகொயஸு தஜுதம் தீதாஸு
தெ பூஹுவணி ஜாநெவ ஸவஹத ஹிதெரதா உதி || ௩௨ || நநு
ஜீதாநயொமஸுரதூஹ: மஹ ஸாஷெணாவமஜிதெ லகியொமஸுத
ஹஜீந்யெஸுரஸு பூஹி: கூதஸுயொரொகாயுக்ஷரிதூஸுக்ஷு டுஷுட
தெநொவபாடியதி யயெதி | யயா வஹடுநா ரடுவாஸாஜீநா மூணா

அடக்கமுள்ள மனமுடையவனும், பற்றுதலற்றவனும், வைராக்யமுள்ள
வனுமாகிய மானிடன் கிரத்தையாலும், பக்தியாலும், யோகாப்பியாசத்தாலும்
இந்தப் பிரமத்தை எப்போதும் பார்க்கிறான். 30

பூஜிப்பதற்குரிய தாயே! எதனால் பிரகிருதி புருஷர்களின் தத்வத்தைத்
தெரிந்து கொள்ளலாமோ, பிரம்ஸ்வரூபத்தைக் காட்டும் அந்த ஞானத்தை
நான் இவ்விதம் தமக்குக் கூறினேன். 31

நைர்க்குண்யமான ஞானயோகமும் என்னிடமிருப்புடைய பக்தி யோக
மும் இவ்விரண்டுக்கும் பகவான் என்ற சப்தத்தை ஞாபகப்படுத்துவதாகிய பிர
யோஜனம் ஒன்றே தான். 32

வெகு (ரூபம் ரஸம் முதலிய) குணங்களை ஆசிரயித்த (வெல்லம், பால் முத
லிய) ஒரே அர்த்தமானது மார்க்கப்பதத்தில் பிரகிருத்தியுள்ள இந்திரியங்க
ளால் பலவிதமாகத் தோன்றுவதுபோல் பகவான் சாஸ்திரமார்க்கங்களால் பல
விதமாக அறியப்படுகிறார். 33

- சூரியயா சூதுவிடிபொநெஸ்வலஸாயாபடிபொநெ: |
 சூதெழி: யஜயெநாவி ஸந்நாஸெந வ கடுணாடி || 34
- யொமெந விவியாமெந ஹதீயொமெந வெவ ஹி |
 யமெடுண ஹயிஸெந ய: ப்ரவ்ர தூநிவ்ர தூநாநு || 35
- சூதகசவாவெவொயெந வெவராமெண ஈமெந வ |
 ஂயமெந ஹவாநெவிஸமணொ நமபுணஸபுக் || 36
- ப்ராவொவ ஹதீயொமஸு ஸ்ராவொ தெ வதுவிபுய |
 காவஸு வாவஸு தமெநெயொபுதயபுவதி ஜமதுஷ || 37

நா ஸ்ரூயொமபகதீராடி ரெக வவாய: ஜாமபெடி ப்ரவ்ரெதூரி
 தீயெநபாநா ப்ரூயெந வகசுஷா ஸகூஹி ரஸநயாபியார ஹி
 ஸபுபெநநஸீக ஹதூதி: தயா ஹவாநெக வவ ததூபெபெணாவ
 மபெநெ ஸாஸூஜாமெபு: ||௩௩|| ஸாஸூஜாமபெநவ ப்ரவ்வயதி தீவி:
 தீயபெதிதீயபா வபுதபுரபுயா சூதுவிபொமெ: 'புபுநம் ஜீரோ
 ஸா ஸூதெழி: யஜயொநிவிபவஜபுநம் ||௩௪|| யொமெநெதி | உஹயிஸெந
 ஸகாபி நிஷாபி மகசெநெந தபெவாஹ யஹி ஸகாபி யபுபுபாபு ஸபுபா
 புபி ஹவத வவ ஸமணம் ஸ்ராவெபிதி ஹவ: ||௩௫|| ஸூதேதி | வவி:
 வதூவி: ஸபுபுக் ஸபுபுக் காஸ: ||௩௬|| தபெவம் ஜூநயொமபுபஸஹபு
 தஸு வ ஹதீயொமெந ஸஜாநாயபுபுபுபு ஹதீயொமபுபுபு ஸஹாதி
 ஹாஸா ப்ராவொபிதி வதுவிபுய தீமண நமபுண வெபெந கஹ

கிரியையாலும், யாகங்களாலும், தானத்தாலும், தவத்தாலும், வேதத்தாலும், மீமாம்ஸையாலும் மனதையும் இந்திரியங்களையும் ஜபித்தாலும், கர்மத்தியாகத்தாலும் அனேகவித அங்கங்களுடைய யோகத்தாலும், பக்தி யோகத்தாலும், பிரவிருத்தி தர்மத்தாலும், நிவிர்த்தி தர்மத்தாலும், ஆத்ம தத்துவஞானத்தாலும், அழுத்தமான வைராக்கியத்தாலும், ஸகுணமும், நிர்க்குணமும், ஸ்வப்பிரகாசருமாகிய பகவான் அடையப்படுகிறார். 34-36

ஓ தாயே! பக்தியோகத்தின் நான்குவித ஸ்வரூபத்தையும் எந்தக் காலமானது பிராணிகளுக்கு உற்பத்தி வினாசங்களைச் செய்கிறதோ, அந்தப் பிரகாசமில்லாத கதியுடைய காலத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் எவைகளில் ஆத்மாவானது புகுந்தால் ஆத்மஸ்வரூபத்தின் கதியை அறியாதோ அவித்தையாலும், கர்மத்தா

ஜீவஸ்ய ஸம்ஸுதீவபுஷ்நாவிஷ்டாகபுநிஷ்டதாஃ |
யாஸம்மபுவிஸநாதாந வெஷமதிதாதூமஃ || 38

நெதததுறாயொவபிஸெநாவிநீதாய சுஹிபு விசு |
நஸுஸ்யாய ந லிநாய நெநவ யபுஷஜாய வ || 39

ந மொமுவாயொவபிஸெந மூஹாரமவெதவெஸ |
நாவகாய வ நெ ஜாத ந உஷகிவிஷாஉவி || 40

ஸூஷ்யநாய ஹதாய விநீதாயநஸுமியவெ |
ஹிதெஷு க்ருதநெதூராயஸுஸூஷாவிரதாய வ || 41

வஹிஜாதவிநாமாய ஸாந்தவிதாய யீதெ |
நிஷ்டூராய ஸுவயெ யஸூஹம் ப்ரெயஸாம் ப்ரீ யஃ || 42

புராவதி உதூதிநியநாழிகரொதி ||௩௭|| ஜீவஸ்யுதி | சம்மஹேராதஃ || ௩௮ ||
உவபெஸெ சுநயிகாரிணொஷபுயதி லாஸ்யம் நெதி வலாய வரொஷெஜ
காய லிநாய ஸுராநாராய யபுஷுஜாய வாமிகாய ||௩௯||சய|| சுயிகாரிண
சுஹ லாஸ்யம் ஸூஷ்யநாயொதூதிநா|| உவநதவணகிதபுந வரஸூவி
புஷுஷாவி ரொவமஷிதூஹ யததி | சாவஹேராதஃ சுயெயபுஷகாரஃ

லும் ஏற்பட்ட ஜீவனுடைய அந்த வெகு ஸம்ஸார மார்க்கங்களையும் கூறி
னேன். 37-38

இந்த விஷயங்களை துஷ்டனுக்கும், வணக்கமில்லாதவனுக்கும், கர்விஷ்ட
னுக்கும், கெட்ட நடத்தையுள்ளவனுக்கும், டாம்பிகனுக்கும், பேராசை
கொண்டவனுக்கும், கிருஹஸ்த தர்மத்தில் பற்றுதலுடைய மனமுடையவனுக்
கும், என்னிடம் பக்தியில்லாதவனுக்கும், என் பக்தியைத் த்வேஷிப்பவர்
களுக்கும் எப்போதும் உபதேசம் செய்யக்கூடாது. 39-40

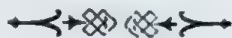
சிரத்தையுள்ளவனுக்கும், பக்தனுக்கும், வணக்கமுடையவனுக்கும்,
அஸூயை இல்லாதவனுக்கும் பிராணிகளிடம் நேசமுள்ளவனுக்கும், சிரவ
ணம் செய்வதில் ஆவலுடையவனுக்கும், வெளி விஷயங்களில் வைராக்கிய
முள்ளவனுக்கும், சாந்தமான மனமுடையவனுக்கும், மோக்ஷஞானமுடையவ
னுக்கும், மாச்சரியமில்லாதவனுக்கும், பரிசுத்தனுக்கும், நான் எவனிடம் மிகப்
பிரியமுள்ளவனோ அவனுக்கும் உபதேசம் செய்யவேண்டும். 41-42

ய ஐஹி ஸ்ரணாயாஹி ஸ்ர ஐயா வுரூஷஸுக் |
யொ வாலியதே ஜிதஸுஹி வடவீ வ தெ ||

13

ஐதி ஸ்ரீ ஜோமவதே துதீயஸுக் அக்திஸ்யாயா.

ஸோவிதேஜிதஸுஹி ஹிதீயுதே || சந || ஐதி ஹாவாயுதீவிகாயா ஹி
க்திஸ்யாயாபுரூஷா ||

ஓ தாயே ! எந்தப் புருஷன் என்னிடம் மனதைச் செலுத்தி சிரத்தை
யுடன் ஒரு தடவை சிரவணம் செய்கிறானே, எவன் கீர்த்தனம் செய்கிறானே
அவனும் என்னுடைய மார்க்கத்தை அடைகிறான். நிச்சயம்.

43

32—வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

சூயகூஹிம்ஸாஸூய பூராஜஃ.

→||←

|| ஸீ நெநெசூயஃ ||

வனவம் நிஸஜ் கவிருஷ் வவொ ஜநிதீ
ஸாகடிஜஸு டயிதா கிரு டெவஹுதிஃ |
விஸுஸுஜொஹபடா தஜிபுணஜ்
தாஷ்டாவ தசவவிஷயாங்கிதவிவிஹுதிஃ ||
சுயாவஜொஜொஹ வஸிஹு ஸயாநம்
ஹுதெஜி யாஸுடாஜயம் வவஸு |
மாணபுவாஹம் ஸஜஸெஷஸீஜம்
டியுள ஸயம் யஜொராஜஜாதஃ ||

2

|| ஸோ || சூயகூஹிம்ஸெதா தஸெஸுவ கவிருஸூராவஸெதஃ |

ஜொநஹாவெந தநாதுஜீவநுதிராஜீயுதெ ||

வனவிகி விஸுஸு ஜொஹாஹு வபடாஜாவரணம் யஸூரஸூ தகூ
நெவவிஷபஃ தெநா கிதாவிலிஸூவஜொநம் தஸுஹுதிஃ கெதும் ப்
வதகும் || க || சுபெதி | ஸ ஹாவிதெவபுஃ கெவதா டயுளநதாடிஷ
வாஹு ஸய ஸயம் ஸாகூசு யஸு தவ ஜொராஜெஜாதஃ ஸஹாவெநவ விஸு
ஸு ஸமடாஜி வியதெ நதா தவ ஸமடாஜி கதடா சுஸிடிஸி ஸவனவம்
ஹுதஸு நெ ஜயா சுயம் ஜொரெணஹுத ஹி சூயாணாஜீயஃ சுயம் ஹுதம்
வபுஃ நதாவுகும் ததெஹுதஃ சுதஸுஹெஸபாநம் கீடிஸம் ஹுதாநி
ஹி யாணிவ சுயடாஸு ஸவாடிஃ சூதாஜிநம் வனதநயம்நெவபூவாஜித
யுஃ கூதம் மாணாநா புவாவொயஸிஹு ததூதம் சுஸெஷஸு காயு
காரணஸு ஸீஜம் காரணம் || ௨ || ஸஹிசுய ஹுதொ ஹவாஹு ஸமடாஜி

33-வது - அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

கபிலருக்கு மாதாவும், கர்த்தமருக்குப் பத்னியுமாகிய தேவஹுதி இவ்
வாறு கேட்டு மோஹருபமான ஆவரணம் நீங்கியவளாகி தத்வங்களாகிய விஷ
யத்தால் அடையாளமுள்ள ஸாங்கிய ஞானத்தைப் பிரவிருத்திக்கச் செய்த
அந்த கபில பகவானை வணங்கி ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறார். 1

யாதொரு தங்களுடைய நாபிக்கமலத்தில் உண்டான பிரமதேவரும், ஜலத்
துக்குள்ளிருப்பதும், பூதங்கள், இந்திரியங்கள், சப்தம் முதலியவைகள் மனம்
இவைகளால் வியாபித்திருப்பதும், குணங்களின் பிரவாகமுடையதும், கார்ய
காரணங்களுக்குக் காரணமாகிய உம்முடைய சரீரத்தைத் தியானம் செய்தார். 2

வல வளவ விஸ்வ ஹமவாநு வியதெத்
 மூணபுரவாஹெந விஸகூவீயபு: |
 வஸபூரடி நீஹொரவி தயாவிஸாவி
 ராதெஸுரொரதகபூஸஹஸுஸாத்: ||

3

வல சுவ ஹதொ தெ ஜ்ஹெண நாய
 சுயம் நு யஸெஸாந வஸததாவீச: |
 விஸ்வ யுமாந்தெ வடவதூனக
 ஸெதெ வஸ உயாஸிஸுஸ்மிவாந: ||

4

சுவா ஹெதத: புஸதாய வாவநா
 நிஹெஸஹஜா வ விஹா விஸுததயெ |

வியதெத் மூணபு வாஹ ருபெண விஸகூ வீயபு: ஸகீயெபுநஸ: ஸகீ
 வாரெஹெணவ வியதெத் நஸாகூரிக்யபு: யத: சுநீஹொ நிவிப: சுயம்
 தஹிபுஸகீபூரெணாவி ஸபூரடி வியாநம் ததூஹ சவிதயாவிஸாயி:
 ஸத்ய ஸாகூ: கிரியபு: வியதெத் சூதநா ஜ்வாநாஸுர: ஜ்வாநா ஹொமா
 யபூரிக்யபு: நநுசுய விவிதூந ஹொமாந வஸக வஸவ விடியூசு ததூ
 ஹ சுநகபூஸஹஸு: சவரிநிதாஸுதபொ யஸுஸ: || ௩ || ஸஹி | கிம் உ
 ப்ரஹ்மபெஸெஸாந வஸதவிஸுராவீச ஸகூ: பொ ஜ்ஹெண சுயம் ஹத:
 நநுஸிஸா மி கிஹெததபூதெ ததூஹவடவதூ ஹி சுஸ்மி வாவா
 மூஹம் விஸதீத்யஸ்மிவாந: ஹபிவி ஸிஸுசுவா ததூஹெவராயெதி ஹவ: ||
 ௪ || சுய வாவசுவா பொ சுவதூஹாஸஹஜ்ஹெ ஹ: கிஹ வராவாஹெவதா
 ராவஹ்மபெவாவிஸுததாவீசு ததூஹ சுவரிநி கிம் ஹெதத: ஹெவ வரி
 சுர: ஸீகூத பூதிகிராவி வாவநா ஹவநா ப்ரஸதாய நிஹெஸஹ

குணங்களின் பிரவாகரூபத்தால் பிரிக்கப்பட்ட சக்தியுடையவரும் கிரியை
 யில்லாதவரும், ஸத்ய ஸங்கல்பரும், ஜீவர்களுக்கு ஈசுவரரும் ஊகிக்கமுடியாத
 கணக்கற்ற சக்திகளுடையவருமாகிய அந்தப் பகவானே இந்தப் பிரபஞ்சத்தின்
 கிருஷ்டி முதலியவைகளைச் செய்கிறார்.

3

பிரளயகாலத்தில் எந்த உம்முடைய வயிற்றில் இந்தப் பிரபஞ்சமானது
 இருந்ததோ, ஓ நாத! அந்த உம்மை நான் எவ்விதம் வயிற்றால் தூக்கினேன்.

நீர் ஆஸீஸையில் ஒருவராக இருந்து கால் கட்டைவிரலைப் பானம் செய்து
 கொண்டு மாயக் குழந்தையாக சயனித்திருக்கவில்லையா?

4

ஓ பிரபுவே! (உம்முடைய இச்சைப்படி) நீர் சரீரத்தை அடைகிறீர்.
 பாபிகளை நசும் செய்யவும் உம்முடைய ஆஞ்ஞையை அனுஷ்டிப்பவர்களைப்

யயாவதாராவஸவ ஸுகாராடிய

ஸயாய ஸயாதுவபொவபுஸ்யெ ||

5

யனாஸ்யெயஸு வணாநுகீதுநா

டிஸு ஸுஹணாடிஸுஸாரணாடிவி ஸுவிஸு |

ஸாபொஹிஸுடிஸவநாய கஸுதெ

காது வுநஸு ஹவஸு டிஸுநாஸு ||

6

ஸஹொ வத ஸுவஹொஹொ மரீயாநு

யஜிஹொஸு வதஸுதெ நாஹொஸு |

ஐம் ஸுஸூநாவதிதுநாம் விஸுதயெ ஸடிஸ்யெ ஸுதவயொவபுஸ்யெ
ஜூநமோமடிஸுடிஸுநாய || ௫ || சுதஸுடிஸுநாடிஹொகூதாயெடிஸுதி
கெஸுதிசுநாயெநாஹ யதிசி | யனாஸ்யெயஸு ஸுவணடிஸுதிதுநா
தஸுஸு ஸுவிஸு கடிஸுடிஸு ஸாடிஸுதி ஸாடி ஸுவஸு ஸொவி ஸவநாய
ஸொபொடி யாமாய கஸுதெ பொஹொஸுவி சுநெந வுஜிஸுவி ஸுஸுதெ ||
சு || தஸுவவாடியதி சுஹொஸுதி | சுஹொஸுதெதூஸுடி ஸு ஜிஹொ
ஸு துஸுஸுவநாடிஸுதெ ஸு ஸுவஹொவி சுத: சுஸாபொவ ஹொதொ
மடிஸுநாய யஸு ஸுஸுதெ சுதஸுதி வா சுதஸுதி தஸுஸு தஸுவ தவ
ஸுஸு: சுதஸு: ஐஸுஸு: ஹொடி சுதஸு: ஸுஸு: துடிஸுடிஸு
ஸாநா: சுபுஸுஸுவ ஸொயாராம் ஸு ஸுஸுடிஸுநா: சுதஸு: சுஸு
டிஸுதிதுநா ஸவதவ சுஸுஸுடிஸுதி சுதஸுஸுஸுதிஸு துடிஸு: யடி

பெருமைப்படுத்தவும், உம்முடைய விராஹம் முதலிய அவதாரங்கள் எவ்வித
மோ, அவ்விதமே ஞானமார்க்கத்தைக் காண்பிப்பதற்காக இந்த அவதாரம்
ஏற்பட்டது. 5

ஒரு ஸமயமாவது தங்களுடைய நாமத்தைச் சிரவணம் செய்வதாலும்,
கிர்த்தனம் செய்வதாலும், வணங்குவதாலும், ஸ்மரிப்பதாலும் நாய் மாம்ஸம்
புசிப்பவனும் உட்னே யாகங்களைச் செய்வதற்கு யோக்யனாகிறான். ஓ பகவா
னே! தங்களைத் தரிசனம் செய்தவனைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டுமா. 6

எவனுடைய நாவின் நுனியில் உம்முடைய நாமமானது இருக்கிறதோ
இதனால் அவன் நாய் மாம்ஸம் புசிப்பவனுயினும் சிறந்தவன். ஆச்சரியம் ஆச்சர்
யம். † எவர்கள் உம்முடைய நாமகிர்த்தனம் செய்தவர்களோ அவர்கள் தவம்
செய்தவர்கள், ஹோமம் செய்தவர்கள், புண்யதீர்த்த ஸ்நானம் செய்தவர்கள்,
சிறந்த ஆசாரமுடையவர்கள், வேதங்கற்றவர்கள். 7

† எவர்கள் உம்முடைய என்பது முதல் வர்ப்படும் கருத்து—தவம் முதலியவைகள்
நாமகிர்த்தனைத் குட்பட்டவை—என்பதாம். அல்லது நுன் ஐன்மங்களில் தவம்
முதலியவைகளைச் செய்தவர்களாகையால் பகவானுடைய நாமகிர்த்தன ரூபமான மஹா
பாக்யத்தை அடைகிறார்கள் என்பதாம்.

ஸ்ரீக்ஷெஸ்வரதந்தம் உஷ்ணம் ஜுஷ்டம் யஜ்ஞஹவாழிலி: |

யெந ஜாஹயம் யாயா ஜுதூஜுஷ்டஞ்சுதவிடி: ||

11

|| ஸ்ரீக்ஷெஸ்வர: ||

உதி ப்ரஹ்ம ஹவாநாஸதீஜாதநா மதிட: |

ஸூராத்ரா ஸ்ரஹவாழிநூர் கவிஞொநுநொ யயள ||

12

ஸா வர்ஷி தநயொகெந யொமாஜெஸெந யொமயுக: |

தவ்விநாஸூர சூவீவெ ஸாஸ்தூஸூரஹிதா ||

13

சுலக்ஷாவமாஹகவிஸாநு ஜபிநாநு சுபிநாநுகாநு |

சூதூநம் வொய் தவஸா விஸுதீ வீரிணம் சுஸா ||

14

யாஸ்யஸி சுதவிடி: தந்தவிடி: || கக || உதீதி சுநுதி: சுநுஜாத: ||

கஉ || ஸெதி ஸாஸ்தூர: சூவீவெபுஷ்டிகுட துநெ ஸாஸ்தெதி

வாரெ பூஷ்டிகுடெநவ ஸ்வெஷ்டெ விநுஸாஸி ஸூரஹிதம்

வெஷ்டிவ | கக || சுயவெஷ்டிவ ஸதீ ஸூரஹிதா ததாஹ சுலக்ஷாதி சுலக்ஷா

தி ஷ்வணவெஷ்டிவ: ஸாநம் தெந கவிஸாநு விஸாநு ஸுதவளவ சுபிநா

நுகாநு கெஸாநு தயா சூதூநம் ஜெஹ விரயாரிணம் சுஸா விஸுதீ

சுலக்ஷாவமாஹத்யுதவணபூயிக்ஷூரஷ்டி || கச || வ ஜாவதெரிதி

பிரம் சொருபமறிந்தவர்களால் சேவிக்கத்தக்க இந்த என் ஸம்மதத்தை விசுவஸிப்பீர்களாக. இதனால் பயமற்ற என்னை யடைவீர்கள். என ஸம்மத மறியாதவர்கள் (சம்ஸார) மிருத்துவை யடைவார்கள். 11

ஸ்ரீ மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

கபில பகவான் இவ்விதம் தன்னுடைய உயர்ந்த கதியை உபதேசித்து பிரம்ஞானமுடைய தம் தாயின் அனுமதி பெற்றுச் சென்றார். 12

அந்த தேவஹுதிடும் புத்ரனுபதேசித்த யோகத்தின் வழியே யோகாப் பிராசத்திலிருந்து ஸாஸ்தி நதிக்குப் புஷ்பமகுடம் போன்ற பிந்து ஸாஸஸி லுள்ள ஆச்ரமத்தில், அடங்கிய இந்திரியங்களுடனிருந்தான். 13

அடிக்கடி ஸ்னானம் செய்வதால் கோரோசனை நிறமுடையதும் சடையுள்ளதும் குடிலமுமாகிய கேசத்தையும் மரவுரி பூண்டதும் உக்ரமான தவத்தால் இளைத்ததுமான சரீரத்தையும் தரித்து இருந்தான். 14

ஹிசுவா தஜீஷி ததஜைவ்யாவணாயுயொஷிதாடி |
சிவிஜுகார வடிநம் வுசுவிஸெஷணாதாரா || 20

வநம் ப்ரபுஜிதெ வதூளஹுவதூவிரஹாதாரா |
ஜோததசவாவூலுனஷடிவதூ மளரிவ வதூயா || 21

தஜைவ யூயதீ ஜெவஜவதூ கவிதூ ஹரிடி |
வலுவி விரதொ வதூ நிஷுஹாதாடிஸெ மூஹெ || 22

யூயதீ ஹவஜூவிவம் யஜாஹ யூநமொவாடி |
ஸுதஃ ப்ரஸனவடிநஃ ஸஜஸவூஸவினயா || 23

விஸுஜெந தஜாதாநஜாதூநா விஸுதொஜுவடி |
ஸாநுலுதிதூ திரொலுதிதாயாமுண விஸெஷணடி || 24

பாபூஜிஷுதஜை தலிக்வாத தூவிஜாநஜூகா || ௨௦ || ஸுஹுஜிபொமஸு
ஸுஜுஸஹ தாஜாஹ வநிதி நஷெவஜெவி வதூ மளரிவாஹுகா || ௨௧ ||
விரஹசுதயூநமொஜாஹ திதி || நிஷுஹா நிவடாஸநா ஜெவதவிடி
௨௨ || யூயதீ ததஜைஸுதஃகவிதொயஜாஹ தஜைவதொரூவிவா யூய
தீதிதபா சூதாநுவிஸுதொஜுவா ஸவடூதயூயதீஸு ஹணுவவித
ஜிதிஃ வமடுவெதி வடுவடுவெஸுவாநுஷுதஃ கெநயூயதீ || ௨௩ || விஸு
ஜெநெதி விஸுஜெநாதாநஜாஹ || ௨௪ || விஸுஜுகாரணாதாஹ ஹி
பவாஹாடுவெண பொஜெந வெவராஜெணபகூநுஷாநெந ஜாதம்

தேவஸ்திரீகளும் ஆசிக்கத்தக்க அந்த உத்யானத்தையும் முன் கூறியவை
களையும் விட்டு கபிலருடைய விபோகத்தால் துன்பமடைந்தாள் வர்ணிக்கத்
தகாத பெருமை தங்கிய முகம் துக்கத்தால் நிபாகுலமடைந்தது. 15-20

கர்த்தமர் வனம் சென்றபின்பு புத்ரனாகிய கபிலரையும் பிரிந்து கிரம
மடையும் இந்த தேவஹுதி தத்வமறிந்தவளாயினும் கன்றை இழந்த பசு
வானது எவ்விதம் வாச்சல்பமுடையதாகுமோ அவ்விதமானாள். 21

ஓ விதா! தேவஹுதி தேவரும் ஹரியும் புத்திரருமாகிய கபிலரையே
தியானம் செய்துகொண்டு சிலகாலத்தில் அப்படிப்பட்ட கிருஹஸ்தாச்சிரமத்
தில் வாஸனையற்றவளாயினள். 22

ப்ரஸன்னமான முகமுடைய புத்திரன் தனக்கு உபதேசித்தபடி ஸமஷ்டி
பாவனையாலும், வியஷ்டி பாவனையாலும், தியானத்திற்கு விஷயமாகிய பகவா
னுடைய ரூபத்தைத் தியானம் செய்தாள். பக்திப்பிரவாஹுரூபமான யோகத்
தாலும், வலுவான வைராக்கியத்தாலும், உசிதமான அனுஷ்டானத்தால் உண்

ஹதிபுரவாஹயொமெந வெராமெண் வயீயஸா |

யுகாநுஷாந ஜாதெந ஜோமெந ஸ ஹஹெதுநா ||

25

ஸ ஹணுவஸித உதிலுமவதூதஸம்ஸு யெ |

நிவ்ருதஜீவாவதிசுவாதிகௌஸாநிவபூதி: ||

26

நிதூராஜஸையிசுவாஸ வராவ்ருதமுணஸு ரா |

ந ஸஸார ததாதாந ஸபுஷ்ஷிவொகித: ||

27

தஜெஹ: பரத: பொஷொஹ்ருசஸாயஸம்ஸவாஸ |

வஸா உயெரவஸஸயுஉ வ வாவக: ||

28

யஜ்ஜோமநெநய - யுகாநுஷாநந்துதிதாஸுது "யுகாஹாரவிஹா
ரஸு யுகவெஷஸு கஜஸு || யுகஸுவாவவொயஸுபொமொவதி
ஹ்ஸஹா" உதி ஸ ஹஹெதுநா ஸ ஹகாவாஜெந விஸ்தொஹ்வக
ஹெதுஸாநுமதிதூஸுர-ஹெ காஸெநதிரொவதிதொயாமெனெ
விஸெஷண வரிவெஷெயஸுதா || உரு || ஸ ஹணீதி கமுமதிதெ
ஸ ஹணிசு தநாஜீவநாஸம்ஸுபெமவதி தஸுஜீவநுதிஹஸாபெயு
ஸிவி: தயாவநிவ்ருதஜீவாவதிஜீவவொபஸுரஸுஸுராவஸுஸுஸாஸ
விமதகௌரா ப்ராஸநிவபூதிஸுதீ சூதாந ஹெஹாநஸஸாரெ துதரெ
ணாநப: || உசு || நநுதயாவிமுணாநா விஜ்ஜோமகூபஸுரண துதாஹ

டானதும், பிர்மத்தன்மையை உண்டாக்குவதுமாகிய ஞானத்தாலும், பரி
சுத்தமான மனதாலும், தன்னை எங்கும் விபாதித்திருப்பதாகவும் ஸ்வரூபப்
பிரகாசத்தால் மறைந்த மாயையின் குணங்களின் பரிச்சேதங்களுடையதா
கவும். தியானம் செய்து, ஜீவர்களுக்கு ஆசாயரும் பகவானுமாகிய பிர்மத்தி
னிடம் நிலை பெற்ற மனமுடையவளாயினள்.

ஜீவபாவனை நிவிர்த்தி பெற்றதால் கிலேசமில்லாதவளும் ஸுகமடைந்த
வளும் நிலைபெற்ற ஸமாதி யுடையவளாகையால் அடங்கிய குணநிமித்தமான
பிரமமுடையவளுமாகி, தாங்கி எழுந்தவன் ஸ்வப்னத்தில் கண்டதை ஸ்மரிக்க
காதவாறு தேஹத்தை ஸ்மரிக்கவில்லை. 23—27

அந்த தேவஹுதியின் தேஹமானது † பிறரால் போஷிக்கப்பட்டதாயி
னும் மனதுக்கு விபாதி யுண்டாகாமையால் பூர்ணமாகவே யாகி, அழுக்கினால்
மூடப்பட்டதாயினும் புகையுடன் கூடிய அக்னிபோல் பிரகாசித்தது. 28.

† பிறரால்என்பது-சர்த்தமர் விருஷ்டி செய்த வித்யாதா ஸ்திரீகள் முன் உபசரித்
ததைக்குறிப்பதாம்.

ஶ்ரீமத் திருவாய்மொழி நான்காம் திருமுறை
 ஶ்ரீமத் திருவாய்மொழி நான்காம் திருமுறை

னவம் ஸா கவிஞரெ^தகந ஜாமெ^தபுணா^தவிரதஃ வரடி |
 சூதா^தகம் ஸ ஹ நிவ^தபா^தணம் ஹவ^தஜைவர^தவ ஹ ||

ததிராவஸீதுணுதம் கெஷுத்ரும் தெதுயொகுவீஸுதம் ।
நாஜா விலிவடிம் யது ஸா ஸம்விலிஜுமெயமஷீ ॥ 31

தவஸூவஸுஷோமவியுததாதகூம் உதகூலஹிதூரிசு |
ஸௌதவஸாம் பூவரா ஸௌஜ் வஸிசிதா வஸிஃஸௌவிதா || 32

கிதேதுகி கிதூரஞ்ஞொய்வுவதிஓம் ஸோயியபுஸ்யாஸுஸ்யா ஹாவஸுக்ஷா
தஸூக்ஷ வராவபுதஸூஞொ முணநிதிதொ ஹுதோயஸ்யாஸூ ||௨௭|| ததிகி
வராதம் வராநிரெவகடிபுஸ்யஷ்டவித்யாயஸீநிம் பொஷம் பொஷணம்யஸ்ய
ஸம் சூயிம் திநொய்யாயிம் ததஸம்ஹவாடிச்யஸம் திநெதாஹுதொவிஸஹா ||௨௮||
ஸாமநிதிதிநெவமும்புராவகடிவாஸிதம் ||௨௯|| னவநிதிநிவடாணம்கித்ய
பேகூம் ||௩௦|| ததிகி ஹெவீர விஹார உபெயுஷீ பூவா ||௩௧||தஸ்யாஹகி

வாஸுதேவரிடம் சென்ற புத்தியுடைய தேவனுதி தபோமயமும்
யோகமயமும் அவிழ்ந்த கூந்தலுள்ளதும் வஸ்திரமிழ்ந்ததும் பிராரப்த கர்
மத்தால் ரக்ஷிக்கப்பட்டதுமாகிய தன் சரீரத்தை அறியவில்லை. 29.

இவ்விதம் அந்த தேவஹுதி கபிலர் கூறிய வழியால் விரைவில் உயர்ந்த
தும் நித்ய முக்தமும் ஆத்ம ஸ்வரூபமும் பகவான் என்ற பெயருடையது
மாகிய பிரம் ஸ்வரூபத்தை அடைந்தாள்.

ஓ வீராகிய விதூரே! எந்த இடத்தில் அந்த தேவஹுதி ஸித்தி யடைந்தாளோ அந்த ஸ்தானமானது மிகவும் புண்யமானதும் மூவுலகிலும் பிரஸித்தி புள்ளதும் ஸித்திபதம் என்ற பெயருடையதுமாகிய க்ஷேத்திரமாயிற்று.

31

ஒ விதுர ! அந்த தேவஹுதிதியின் யோகத்தால் நசித்த தேகத்தைச் சார்ந்த மலங்களுடைய தேஹமானது லித்தர்களால் ஸேவிக்கப்படுகிறதும் விதியைக் கொடுப்பதுமாகிய சிறந்த நதியாயிற்று.

32

கவியொழிவி லஹாயொழி ஹவாநு விதாராஸூதாசு |

காதாரம் ஸகநாஜிதாவூ பூராமுதீனீம் ஹிஸம் யயள ||

33

வலிபவாரண மகாவெபுபூநிலிழாஸூரொமணெ: |

ஸூரியகாநஸூமெபூண டிதாஹபூண நிகெதம: ||

34

சூலெ யொமம் ஸகாஸூய ஸாம்வூராவாயெபூரலிஷூத: |

சூயாணாஜிவி யொகாநாஸூவஸாநெஷூ ஸகாஹித: ||

35

ஊதநிமதிதம் தாத யதூரெஷூதஹாதவாநவ |

கவியுஷூ வ ஸம்வாபொ ரெவஹுதெஸூ வாவந: ||

36

ய டிபகநாஸூரெணாதி யொதலியதெ

கவியுமெநபூதகாதூயொமமுஹூ ||

ஹெஸுளபூ விபூரதஸூரஸூநதபூம் ஸரீரம் ஸரிபஹுசுகயம்ஹுதம்
யொமெந வியுதா: விவீநா: காதபூ: ஹெஹிகா: யாதாஸூயஸூதசு||
௩௨|| கவியொயபாவிதூதூ தஹெவபுவஹபதிசூவி: கவியுதி ஸகநா
ஜிதாவூ சகநாஜிதாவூபூதூ || ௩௩ || வலிபவதிபதூஹபூணபூதூ நிகெ
தநம் யலெஷூ || ௩௪ || சூலெயுதி உபஸாஸூயபூ ஸகாஹித சூலெ || ௩௫ ||
பூகாணாயபூவஸம்ஹாதி ஊதநிதிதவஸபா || ௩௬ || ஊதவஸகீதபூ
ஹகாஹ || ௩௭ || ஸூவஸபூகெதளமரூபபூஹெவஹதெவூரெவூதி ||

மஹாயோகியாகிய கபில பகவானும் தேவஹுதிபிடம்உத்தரவுபெற்றுத்
தந்தையாகிய கர்த்தமருடைய ஆச்ரமத்தினின்று வடகிழக்காகிய ஈசானதிசை
சென்றார்.

33.

வித்தர்கள் சாரணர்கள் கந்தர்வர்கள் முனிவர்கள் அப்ஸரஸ்திரீகள் இவர்
கள் ஸ்தோத்திரம் செய்யவும் ஸமுத்திரராஜன் அர்க்யங் கொடுத்து வாஸம்
செய்ய ஸ்தானத்தைக் கொடுக்கவும் ஸாங்கியாசாரியர்கள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய
வும் முவுலகுக்கும் உபசார்தியுண்டாகும் பொருட்டு யோகத்தை அவலம்பித்து
ஏகாக்ரமாக இருந்தார்.

34—35

தோஷமற்ற ஓ விதூ ! நீ என்னைக் கேட்டுக்கொண்டபடி பரிசுத்தமான
கபில தேவஹுதி ஸம்வாத என்னும் இந்த வாலாற்றைக் கூறினேன்.

16

ஹவதி சுரதயீஸுவணபுகேதா

வாவதுவதெ ஹவதுஜாரவிநீடி ||

37

ஐதி ஸ்ரீஜேஹவதெ ஜஹாவராணெ வாரஜஹம்ஸூரம்

ஸஹிதாயாம் வெயாவிகூரம் துதீயஸகெ

கவினொவாவூரம் நாஜ

துயஹிம்ஸாஹாயம்.

துதீயஸகெ

ஸஜாஷம்.

|| ஓடி ||

ஈ|| ஐதிஸ்ரீஜேஹவதெ துதீயஸகெவூராயாம் ஸ்ரீயராஹாயபவபுவிநா

விதாயாம் ஹாவபுஷீவிகாயாம் துயஹிம்ஸாஹாயவூராயாம் ||

ஓடி ததக் ஸ்ரீக௃ஷாவபுணஜீஸம்.

துதீயஸகெஸஜாஷம்.

ஹரிஃ ஓடி.

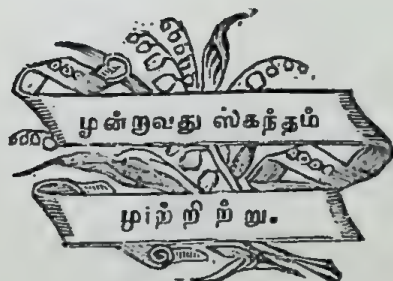
எவன் கருடத்வஜராகிப பகவானிடம் மனதைச் செலுத்தி கபிலமுனிவரின் மதமாகிய இந்த ஆத்மயோக ரஹஸ்யத்தை சிரவணம் கீர்த்தனம் செய்கிறானோ அவன் பகவானுடைய பாதாரவிந்த மடைகிறான்.

37

கபில முனிவரின் உபாக்யானத்தைக் கூறும்.

33-வது அத்தியாயம்.

முந்நிந்நு.

கபம்!

கபம்!!

கபம்!!!

தாம் காடியாநாம் ஹவாநாவாஹ யஜுஷாம் வதிஃ |
தாஷ்டாயாம் தொஷ்டாவனோஜநயஜாடிஸாத்ஜாநு || 6

(தாஷ்டயோராவநு ஷெவா யாஜா நாஜஹாவநாஃ) |
தொஷ்டஃ ப்ரதொஷஸ்தொஷொ ஹஸ்த்யாநீரிபஸ்திஃ |
ஹ்யஃ கவிவிபுஸுவபுஸிஸுஷெவொ ரொவமொ அிஷ்டஃ || 7

தாஷிதா நாஜ தெ ஷெவா சூஸநு ஸாயம்ஸாவானொ |
ஹீவிஹ்வா ஃஷெயொ யஜுஸுஸுரமனெஸுரஃ || 8

வி யபுதொதூநவாடிள நமுவுதூள ஹளஜஸள |
ததூ துவள துநவூணா நமுவுதூ ததூநாடி || 9

ஹோணாவா வதிவிபுஸஃ || ௧ || தாஷ்டயோரிதி || அிஷ்டஃ ஆடிஸ || ௭ ||
வஸதா தாயம்ஸவநீநாநமதம் ஷ்டாஹஸ்தாஹ்யாம் தாஷிதாஹி || “ஹீ
நொநமஷெபாநமுவுதூஸுரொஸுரஃ | ஃஷெயொஸாவதாஸுஹொ
ஷபிபஸுத” உதிவக்ஷதி || ததூஸுயம்ஸவொநமஃ தாஷிதாஷெவதாஃ
ஹீவிபுஸுஸாவஸ்தஃஷபஃ யஜுஹொரொவதாஸுரஃ ஸவனவ ஸுரமனெ
ஸுரஃ ஹ்யஃ || ௮ || வி யபுதெதி வி யபுதொதூநவாடிளநமுவுதூள
புயஸ்வாவகததெவா யஜுஸு மெஹொநெபுண ஷபிபகவதெயொஃ
வாதுவள துநவூணாவொஸொஃ சநமுவுதூவாவாலிதம் தநநூரம் ||

யாகங்களுக்குப்பதியாகிய பகவான் ஆசைகொண்ட தக்ஷிணையை விவாகம்
செய்துகொண்டார். ஸந்தோஷமடைந்த அந்த தக்ஷிணையிடம் தான் ஸந்தோ
ஷமடைந்து பனிரண்டு பிள்ளைகளை உண்டுபண்ணினார். † ஸந்தோஷம்கொண்ட
அவ்விருவருக்கும் மஹா பலமுள்ள யாமர்கள் என்ற தேவர்கள் பிறந்தார்கள்.

தோஷன், ப்ரதோஷன், ஸந்தோஷன், பத்ரன், சாந்தி, இடஸ்பதி,
இத்மன், கவி, விபு, வன்ஹி, ஸுதேவன், ரோசனன் எனப் பனிரண்டு
குமாரர்களுண்டானார்கள். 6—7

ஸவாயம்புவ மன்வந்தரத்தில் துஷிதர்கள் என்ற அந்த தேவர்கள் மரீசி
முதலிய ரிஷிகள் (விஷ்ணுவின் அவதாரமாகிய) யஞ்ஞர் இந்திரனாயிருந்த
அவர் ஆகிய இவர்களிருந்தார்கள். 8

ஸ்வாயம்பு மனுவின் குமாரர்களும் மிகுந்த தேஜஸ் உள்ளவர்களுமா
கிய பிரயவ்ருதர், உத்தானபாதர் இவ்விருவரும் பூமியைப் பரிபாஷித்து வந்
தார்கள். அந்த பிரியவ்ருதருடையவும், உத்தானபாதருடையவும் புத்ரர்களா
லும் பெளத்திரர்களாலும் பெளத்திரன் புத்ரர்களாலும் அந்த மன்வந்தரமா
னது வியாபித்திருந்தது. 9

- டெவஹுதிஜோதாத கடிபாயாதஜாஃ உமஃ |
 தத்வநி ஸ்ருதபாயம் ஹவதாமதெதாஃ || 10
 டிஷாய ஸ்ருதபாய புவதிதம் ஹவதாமஃ |
 ப்ராயஸ்திபுதகஸ்துமபுலகாஃ விததொஹாநு || 11
 யாஃ கடிபாயாதாஃ ப்ராகா சுவநு ஸ்ருதபுதயஃ |
 தாவாஃ புவதிதிபுவவம் ப்ராவஸ்தாமம் நிவொய தெ || 12
 வதீரீவெவா கஸா வஸுவெ கடிபாதஜா |
 கஸூவம் வதிணிபுதாமம் வயயொராவதிநிதம் ஜமக || 13
 வதிணிபுதாவதித விரஜம் விஸுமம் வ வரகவ |
 டெவகாமுதாஃ ஹரஃ வாடிஸளவாடிவாதிநிதரிதிவஃ || 14

கூ || டெவஹுதிரிதி || ஸ்ருதபாயம்பாஹுஸ்துதம் தத்வநி
 வாஸாநாஸ்துதபாயம் ஹணம் || 10 || பாடிதிபுவதிதிபுவவம் வுத
 பளதாநிவிவிபுலாஃ || 11 || வதீதி யயொவபுஸ்தாவதிநிதகஸு
 பஸுவஸம் ஷெஷகஸுதி || 12 || வதீதிபஸுவஸாஹ || வதிணிபுதெதி
 டெவகாமுதாஃநாடி கஸுதாஃ ஸ்ருதபுதாஃ வாடிபுலாஃநாடிபாடிநாடிநாடி
 ஸுரிசு மஸாஸுதிதாஃ || 13 || சுதெநிதி || சுதெநிதி ஹவஸவாநு விஷு

ஓ விதா ! மனுவானவர் பெண்ணாகிய தேவஹுதியை கர்த்தமருக்குக்
 கொடுத்தார். அந்தத் தேவஹுதியைச் சார்ந்த வரலாற்றை நான் சொல்ல நீர்
 பெரும்பாலும் கேட்டிருக்கிறீர். 10

பகவானாகிய மனு பெண்ணாகிய ப்ரஸுதிபை பிரம்மதேவரின் குமாரராக
 கிய தக்ஷப்பிரஜாபதிக்குக் கொடுத்தார். அந்தத் தக்ஷனால் ஏற்பட்ட விருஷ்டி
 யானது முடிவிலும் மிகுதியும் பரவியது. 11

கர்த்தமப்பிரஜாபதிக்குக் குமாரிகளும் பிரம்மரிஷிகளுக்குப் பத்தினிகளு
 மாகிய எந்த ஸ்திரீகளைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறேனோ அவர்களின் புத்ரபௌத்
 ரர்களின் விரிவை நான் சொல்லத் தெரிந்துகொள்ளும். 12

கர்த்தமருக்குக் குமாரியும் மரீசிக்கு மனைவியுமாகிய களை என்பவள்
 டி கச்யபரையும் பூர்ணிமா என்பவனாரும் உண்பெண்ணினாள். இந்தக் கச்யப
 ருடையவும் பூர்ணிமாவின்னுடையவும் பரம்பரையால் உலகமானது பூர்ணிமா
 யிற்று. 13

பூர்ணிமாவானவன் விரஜரையும் விச்வகரையும் தேவகுல்யை என்ற கன்
 விகையையும் அடைந்தான். சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்யும் ஓ விதாரே!
 அந்தத் தேவகுல்யையானவன் விஷ்ணுவின் பாதப்பாகாளானத்தால் (மறு ஜன்
 மத்தில்) கங்கையாகவானான். 14

டி கச்யபரின் வம்சத்தப்பற்றி 6-வது ஸ்கந்தத்தில் வர்ணிக்கப்படுகிறது.

சுருத்ரு வதநஸூரியா ச்ரீநு ஸுஷுமெ ஸுயஸஸுதாநு |
 டிதம் டிவபுஸஸம் ஸொஜாதெஸஸு ஹஸஸஸவாநு || 15

|| விஹாஸ ||

சுருத்ரு மஹாஸூரியா ஸுஷுமெ ஸுயஸஸுதாநு |
 டிவபுஸஸம் ஸொஜாதெஸஸு ஹஸஸஸவாநு || 16

|| ஸெருத்ருய ||

ஸு ஹஸஸ வொஹிதஸூரியா வதநஸூரியா |
 ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு || 17

தஸூரியா ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு |
 வொஹிதஸூரியா வதநஸூரியா ஸுயஸஸுதாநு || 18

ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு |
 ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு || 19

ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு || 20 ||
 ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு || 21 ||
 ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு || 22 ||
 ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு || 23 ||
 ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு || 24 ||
 ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு || 25 ||
 ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு || 26 ||
 ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு || 27 ||
 ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு || 28 ||
 ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு || 29 ||
 ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு ஸுயஸஸுதாநு || 30 ||

அத்ரி மஹாமுனிவரின் பத்தினியாகிய அனஸூரியை மிகுதியான கீர்த்தி
 யுள்ள மூன்று பிள்ளைகளை அடைந்தாள். அவர்கள் விஷ்ணுவின் அம்சத்தால்
 தத்தர் பரமசிவனம்சத்தால் தூர்வாஸஸ் பிரமாவின் அம்சத்தால் சந்திரன் என்
 றும் உண்டானவர்கள். 15

லிதூர் வினவகிருர்.

ஓ குருவே! விருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் இவைகளுக்குக் காரணாக
 ளாகிய தேவசுரேஷ்டர்கள் மூவரும் அத்ரியின் கிருஹத்தில் என்ன செய்ய
 விரும்பி உண்டானார்கள். இதன் விவரத்தை எனக்குச்சொல்லவேண்டும். 16

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

பிரமஞ்ஞானிகளுக்குள் சிறந்த அத்ரி மஹாமுனிவர் விருஷ்டி செய்வ
 தற்காக பிரம்மதேவரிடம் உத்தரவு பெற்று பத்தினியாகிய அனஸூரியையுடன்
 ரிக்ஷம் என்னும் குலபர்வதம் சென்று தவத்திவிருந்தார். 17

பூங்கொத்துகளுடைய பலாசு விருக்ஷங்களாலும், அசோக விருக்ஷங்களா
 லும் நிறைந்த வனங்களுடையதும் நிர்வந்தியை என்னும் நதியினின்று பிரவ
 ஹிக்கும் ஜலம் நான்கு புறமும் சத்தஞ்செய்வதுமாகிய அந்த ரிக்ஷமலையில் இந்த
 அத்ரி முனிவர் (சீதோஷ்ணம் முதலிய) இரண்டையும் விட்டு வாயுவைப்
 புகித்து, பிராணாயாமத்தால் மனதை அடக்கி ஒற்றைக்காலால் நின்றார். 18-19

ஸாணன்கம் புவநெழுஹம் ய னவ ஜமதீஸாஃ |
 ப்ருஜாதவஸோம் ஹம் ப்ருயவஸிதி விநயநு ||

தவழைநக_௩ த்ரி ஸுவநம் பூணாயா_௩மெயஸா_௩திநா |
நி_௩முகுதந மெ_௩மே_௩கு_௩பு_௩ஸ்ரீக்ஷ_௩ புவவஸ்ருய_௩: || 21

சுபரொ ஁நி மங்வு வங் வித்தாடரொறெமெ : |
விதாயக நயஸவஸ்தாஸ் தவ஁ம் யயம் : ||

22

தகவுபுரமுலுபாவ ஸம்யொம விநெநாதிதநா உநி: |
உதிவெனெகவாநெந டிபுபு விஸுயஷுலாநு || 23

புணர்ச்சி ஈனாவழி உதவவதெல்லாம் ஈனாஜயி :
 புஷ ஹம்ஸ ஸம்பண்ட ஸாநு வெவ்வெய்யநெய்யாதி நிதாந||

வணங் ஸநீவகொயஸுதெநஹே.நகே-குஜெ-ஆநிமுகுதெந சுநிநா தவ
 றோநம் ஸநீக்யுதபாஸு பிஷாபபாநி த்யுநம் || ௨௧ || சுஸாஹதி சுஸாரம் ப்ரஹ்
 லெவவிததாபஹேநம் விஸூயபுஹேணம் யஸொயெஷாந்தெ || ௨௨ || ததிதி
 தெஷாம் ப்ராஹ்மபுஷாம் ப்ராஹ்மதஸுஸு ஸாபொமஸுநீயி: தெநவிஜ்ஜாதி
 கம் பிஷாபயஸுஉதிஷ்டம் உததெஷ்டணதிஷ்டம் || ௨௩ || ப்ரணஜெதி சுஸுஷ்டணம்
 பாஸூதிகம் ஸாஜிதாபயஸுஸுஉவதஸுஸுப-குஜிபாஹஸ வுஷாந்நார-குஷாந்
 லெஸம் லெஸம் விஜெஸம் திஸ-குயகஸிம்யமம்சுநாதினி || ௨௪ || க்யுவெதி

எவன் ஜகத்துக்கு ஈசுவரனோ அவனை நான் சரணமடைகிறேன். அந்தப் பிரபு தமக்குச் சமமாகிய ஸந்ததியை (புத்ரனை) எனக்குக் கொடுக்கட்டு மெனத் தியானம் செய்தார்.

20

அத்ரி முனிவரின் சிரஸிலிருந்து வெளிவந்ததும் பிராணாயாமமாகிய இத்தனங்களை (சிறகு) உடையதுமாகிய அக்னியால் முடிவுகும் தாபமடைந்தன. இதை மும்மூர்த்திகளும் பார்த்து தங்களுடைய யசஸ்ஸை அப்ஸரஸ்திரீகள், முனிவர்கள், கந்தர்வர்கள், ஸித்தர்கள், வித்யாதரர்கள் உரகர்கள் இவர்கள் விஸ் தாரமாகக் கீர்த்தனஞ்செய்யக்கேட்டு அந்த அத்ரி முனிவரின் ஆச்ரமம் வந்தார்கள்.

91.92

அந்த மும்மூர்த்திகள் ஆவிர்ப்பவித்து ஸமீபத்திலிருந்தமையால் நன்றாய்ப் பிரகாசிக்கும் மனமுடையவராய் அவ்வதிரி மஹாமுனிவர் ஒற்றக்காலால் நின்ற தேவச் சீரேஷ்டர்களைக் கண்டார்.

23

தடிக்கம்புபோல பூமியில் வணங்கி பூஜிப்பதற்குரிய புஷ்பம் முதலியவற்
றை அஞ்சலியில் வைத்துக்கொண்டு விருஷபம், ஹம்ஸம், கருடன் இவர்களின்
மீதிருப்பவர்களும் தங்கள் தங்களுக்குரிய (சூலம், கமண்டலம் சக்ரம்) அடை
யாளங்களைத் தரித்தவர்களுமாகிய சிவப்பிரம்மவிஷ்ணுக்களை பூஜித்தார். 24

கூவாவயொகநஹவஅடிநெநாவயுலிதாநு |
தஜெராவிஷாபுதிஹதெ நிரீயு உநிரகஷிணி || 25

வெதஸுக்ருவணம் யுஜஹஸாவீதஹதாஜயி |
ஸகஷ்யா ஸகியா வாவா ஸவபுரொகமநீயஸ | 26

|| கூதி : ||

விஸொடி வஸிதிருயெஷு விஹஜூதாமெ
உயாயாமுணெநாமுயும விமூஹீதஜெஹா : |

தெ ஸுஹவிஷுமிரிஸா : புணதொஹுஹ்வ
தெஸுஹ : கனவ ஹவாந ஹொவஹத : || 27

ஹகொ உயெஹ ஹவாநிஸுயபுயாம
ஸிதீகூத : புஜநநாய கயம் நு யதியு |

கூவயா கவலொகநம் பஸிநஹஸதுதடிநஹதெந உவயுலிதாநு புஸ
நகெநகூவிதாநு தெஷாம் ரொவிஷாஜீபூ ' 26 || வெதஹிஸுக்ஷயா
யுரயாஸகியா மஹீராயபா || 27 || விஸெதி சுநுயுமகலெகலெ
விஹஜூஹீதொஜெஹொயெஸு வஸிஹா : ஸுஹவிஷுமிரிஸா :
யருயம் வ : யுஷாநு புணதொஸி தெஸுஸகாஸாக் கனவ ஜெயா உவ
ஹத : ஸாணம் தம் புவஜெஹிதெகலெஸுவநிஜிடிஷகாதுயுஷா
ஸு கஹி யுஷாலிரெவ கயுதாஜிதய : || 28 || ஹகஹகிஸுப வஹ :
விவிபெ : புயாமெநாபவாரெ : விஸுயபுயாநஹதிவா : புஜந

கிருபையுள்ள பார்வையுடையதும் மந்தகாஸ்முள்ளதுமாகிய முகத்தால்
நாங்கள் பிரஸன்னர்களாயினோம் என்று அறிவித்தவர்களும் உலகங்களெல்லா
வற்றுக்கும் மேலானவர்களுமாகிய மும்மூர்த்திகளைக் குறித்து அத்திரிமுனிவர்
அவர்களின் தேஜஸ்ஸால் தடைபட்ட நேத்திரங்களை மூடிக்கொண்டு மனதை
அவர்களடைக்கலமாகச் செய்து கைகூப்பிக்கொண்டு மதாரமும் கம்பிரமுமான
பொருளமைந்த வாக்கினால் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார். 25—26

அத்ரி முனிவர் கூறுகிறார்.

பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி பரிபாலனம் பிரளயம் இவைகளுக்காகப் பிரிக்கப்
பட்ட மாயாகுணங்களால் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் பிரித்துக் கிரஹிக்கப்பட்ட
சரீரமுள்ளவர்களான பிரம் விஷ்ணு ருத்திரர்கள் நீங்கள். உங்களுக்கு நான்
நமஸ்காரம் செய்தேன். உங்களுக்குள் எந்த பகவானை நான் இங்கு அழைத்
தேன். 27

நான் புத்ர ஸந்தானமடைய தேவச் சிரேஷ்டராகிய ஒரு பகவானையே
இப்பொழுது தியானம் செய்தேன். சரீரம் படைத்தவர்களின் மனதுக்கும்
விஷயமாகாத நீங்கள் இங்கு என்ன காரணத்தைக்கொண்டு வந்தீர்கள். சொல்ல

சுத்ராபதாஸநுஸ்ததாம் உநஸொவிதிதிரா

ஸுதிக ப்ரஸீத உஹாநிஹ விஸ்யொ மெ ||

29

|| மெமெதுய: ||

உதி தஸ்யவவ: ஸுசுவா துயஸெ விஸுயஷுலா: |

ப்ரதூஹா: ஸக்ஷயா வாவா ப்ரஹஸ்ய தஜாஷி ப்ரஹா ||

29

|| ஷெவா: ||

யயா சுததஸெ ஸங்கஸுதா ஹவ்யஸெமெநவ நாந்யயா |

ஸதங்கஸுதெ ஸுதெ ஸுதஸ்ய யஸெய யூயதி தயயடி ||

30

சுபாஸ்யஸஸூதாஸெ ஸுதஜா மொகவிஸுதா: |

ஸவிதாரொஸுத ஹஸெ விஸ்யஸுதி வதெ யஸ: ||

31

நாய வுத்ராஸவமெதுவிதீக்ஷ: நிதெமெநக்ஷ நீத: உநஸொவிதிதிரா

ரா: சுமொவராஸஸுத: சுபாஸுத யொவ்யுத்ராபதா: || உசு || யயாகுதததி

தெஸுபாபயாகுதஸாகஸுதெநகமெயவ ஹவ்ய நாந்யயா யதஸுதங்கஸு

ஸுதெதவ ஸாகஸுத: தஸிடி சுபஸெதஸித்யூயயாநெதூப: ப்ரதீதாஸு

ததூஹா: யஷெகாஸிமீஸாராவ்ய தகூ ஹவாந யூயதி தவநதெவபம்

தூபொவிஹி தஷெமெகஸுததம் நாஸாகஸெஷொஸுத்யபு: || உசு || சுயதி

விஸ்யஸுதி விஸாரயிஷுதி சுதஸுத-திதணிஸுதஸுஸுதவீதமதாவிதூ

வேண்டும்; அநக்கிரஹம் செய்பவீவண்டும். இது விஷயத்தில் எனக்குப் பெரும் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. 28

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ பிரபுவாகிய விறா! அந்த முனிவரின் வார்த்தையைக் கேட்டு மூன்று தேவசிரேஷ்டர்களும் மனோஞ்ஞமான வாக்கினால் பதில் கூறுகிறார்கள். 29

(மும்முர்த்திகளாகிய) தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ பிர்ம்ம ரிஷியே! நீர் எவ்விதம் ஸங்கற்பித்தீரோ அதன்படி உண்டாகும். வேறுவிதமாகாது. நீர் சிரேஷ்டமான ஸங்கற்பமுடையவர். நீர் எந்த ஒரு வஸ்துவைத் தியானம் செய்தீரோ அந்த வஸ்துவே நாங்கள் மூவருமாகின்றோம். 30

ஆகையால் உலகங்களில் பிரஸித்தியுள்ளவர்களும் எங்களுடைய அம்சமாகியவர்களுமான புத்திரர்கள் உமக்கு உண்டாவார்கள். ஓ முனிவரே! உமக்கு மங்களமுண்டாகுக. அந்தக் குமாரர்கள் உம்முடைய கீர்த்தியை விஸ்தாரப்படுத்தப்போகிறார்கள். 31

எனவம் காலைவரம் டிசுவா பூதிஜ்ஜுஷுரெழுராஃ |
 ஸஸாஜி தாவஸ்யொஸஜ்ஜுஷுதொலிபூஷதொஸதஃ || 32

வெரகொழுவூஉ ஸ்ரீநொழும்பொட டிதொ விஷ்ணுரவஸு யொமவிசு |
 டுவடாஸாஸு^ய கரவஸு^ய ர்மொ நிஸ்வயாஸிரவஸு^ய ஸ்ரீஜா^ய || 33

ஸ்ரீ லாக்ஷ்மீரஸம்: வந்தீ வதஸௌரஸகுத கநுகா: |
வலிநீவாமி கௌஹி ராகா வதமுஷுநாதிஸ்யா || 34

தகவம் சூரவராவாலாம் பொதள ஸாரொவிஷானொ |
உவமொ ஹவாநு ஸாக்ஷாஹிஷய ஸுஹஸ்திஃ || 35

பொருவெழுநாடாநயசு வதநாநெவெ_நம் ஹவிவாஜி |
வெருநாநாநி ஹாநிவிவா_நவா_ந ஹாதவா_ந || 36

ஸ்ரீராமம் ௩௧ || னவரிதி தாஷாம் ஸ்ரீகலாஜிதா: பஞ்சிதாஸ்து: தத்
 தபாஸ் ராக் ப்ரிஜம்: || ௩௨ || ஸோஜிதி || நிவோயஸ்யஸு || ௩௩ ||
 தாம் சுந்ருகாநிபிஸுதி ஸிநீத்ராபிநா || ௩௪ || ௩௫ || பௌஸ்யஜிதி பௌஸ்யு:
 ஹவிஸம் ப்ரிவத்ராபித்யுநப்: ஸம்சுஸ்யு: ட்ஹாந்: ஜாந்ராந்: விஸ்வாஸ்
 பௌஸ்யஸு ஸுதஜிதிஸேஷ: || ௩௬ || தஸ்யுதி தஸ்யுவிஸ்வஸ: ஐவ

தேவ பிரபுக்களாகிய மூவரும் இவ்வாறு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தார்கள். நன்றாய் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டார்கள். தம்பதியாகிய அத்தரி முனிவரும் அனஸூபையும் பார்த்திருக்கும்போதே அந்த ஆச்சரமத்தினின்று சென்றார்கள்.

32

பிரமதேவரின் அம்சத்தால் சந்திரன் உண்டானான். விஷ்ணுவின் அம்சத்தால், போகங்களை யறிந்த தத்தர் உண்டானார். சங்கரருடைய அம்சத்தால் சூர்வாஸஸ் உண்டானார். (இனி) அங்கிரவரின் பிரஜைகளைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளும்.

33

அங்கிரஸுக்கு மனைவிபாகிய சிரத்தையானவள் நான்கு கன்னிகைகளைப் பெற்றாள். அவர்கள் ஸினீவாலி, குஹலி, ராகை, அநுமதி என்ற பெயருடையவர்கள்.

அந்த அக்கிரஸுக்கு மற்றுமிரு புத்தர்களுண்டானார்கள். அவர்கள் ஸ்வாரோசிஷமன்வந்தரத்தில் பிரவித்தியடைந்திருந்தார்கள் (அவ்விருவரும்) பகவானாகிய உசத்யர் பிர்மனானியாகிய பிருஹஸ்பதி என்ற பெயருள்ளவர்கள்.

புலஸ்திய முனிவர் ஹவிர்ப்புக் என்ற பத்தினியிடம் அகஸ்தியரை அடைந்தார். அந்த அகஸ்தியர் மறு ஜன்மத்தில் ஜாடராக்னியாகப் போகிறார். அந்த புலஸ்தியருக்கு நிகுதியான தவமுள்ள விசுவஸ்ஸும் புத்திரனானார். 36

- தவ்ய யக்ஷவதிஷ்டுவ: கூவெரவ்விஷ்விவாஸுத: |
 ராவண: கூலகணபுது தயாநுஷ்டா விலீஷண: || 37
- வாமஹஸ்ய மதிலுயாபுதீ நஸுத வதீ ஸுதாநு |
 கபுஸ்யஷம் வரீயாஸம் வஹிஷ்ணு வ உஹாஹதே || 38
- சூதொரவி சூயா லாயபா வாலிபியூநஸுதயத |
 ஸீஷீநு ஷஷிஸஹஸாணி ஜயதொ வுஷதஜஸா || 39
- உளஜபாயா ஜயீரெ வுசூர வவிஷ்ணு வரணவ |
 விசூகெதுவூயா நானுஷ்ண வுஷ்டயொஹா: || 40
- விசூகெதுஸுரொவிஸு விரஜாவிசூ ணவ வ |
 உஸுனொ வஸுஹுஜாநொ டுஹாநு ஸகூரடியொஹா || 41
- விதிஸுபவடண: வதீ மெஸெ வுசூம் யதவத |
 டயுஷ்ணுபிரஸம் ஹமொவடஸம் நிவொய மெ || 42

விவாபா ஜாதஸுத: கூவெர: சுநுஷ்டா லாயபாயாக்கெகஸுதா ராவ
 ணாடிய: சூபொஜாதாஸுதா: ||௩௭||௩௮|| சூதொரிதி ஜயத: வுசூஸ
 ராநாநு || ௩௯ || உளஜபாயாரிதி விசூகெதுவூ ஸுஷா:ஜயீரெ தெவஸு
 ஷ்டயொஜாதா: ||௪௦|| தானுஷ்ண || விசூகெதுரிதி வஸுஹுஜாநொ
 நாரணக: ஸகூரடியொஹா சுநுஷ்டா: வுசூ: ||௪௧||௪௨|| ஹுமாரிதி

அந்த விச்ரவஸுக்கு இளபிலை என்ற மனைவியிடம் குபேரன் பிறந்தான்.
 அந்தக் குபேரன் யக்ஷர்களுக்குப் பிரபு. பிரகாசமுள்ளவன். விச்ரவஸுக்கு மற்
 றொரு மனைவியிடம் (கைகஸி) இராவணன், சும்பகர்ணன், விபீஷணன் இவர்க
 ளுண்டானார்கள். 37

மஹா புத்திசாலியாகிய ஓ விதூ! புலஹருக்குப் பத்தினியும் பதிவிருதை
 யுமாகிய கதியானவள் மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றாள். அவர்கள் கர்மசிரேஷ்
 டன், வரீயான், ஸஹிஷ்ணு என்ற பெயருள்ளவர்கள். 38

கிதாவின் பத்தினியாகிய க்ரீயை என்பவன் பீர்மதேஜஸ்ஸால் விளங்கும்
 ரிஷிகளாகிய அறுபதினாயிரம் வாலகிலயர்களைப் பெற்றாள். 39

சத்துருக்களைத் தடுக்கச் செய்யும் விதூ! வஸிஷ்டருக்குப் பத்தினியாகிய
 ஊர்ஜையிடம் சித்திரகேது முதலிய ஏழு பிள்ளைகளுண்டானார்கள். அவர்கள்
 பாபமற்ற ஸப்தரிஷிகளாக ஆனார்கள். 40

அந்த ஏழு பேர்கள் சித்திரகேது, ஸுரோசி, விரஜஸ்மி, த்ரன், உல்பணன்,
 வஸுபிருத்யானன், த்யுமான் என்ற பெயருடையவர்கள். அந்த வஸிஷ்டருக்கு
 (மற்றொரு மனைவியிடம்) சக்தி முதலிய புத்ரர்கள் உண்டானார்கள். 41

அதர்வா என்பவருக்குப் பத்தினியாகிய சித்தி என்பவள் விருதங்களு
 டையவனும், குதிரை சிரஸ்ஸுள்ளவனும், தத்யங் என்ற பெயருள்ளவனு
 மாகிய புத்ரனை அடைந்தாள். பிருகு மஹா முனிவரின் பரம்பரையை என்
 முகமாகக் கேட்கவேண்டும், 42

ஹரமஃ ஸ்ராதாஃ ஹோஹாமஃ வத்ராஃ வுத்ராநஜீஜநக |
யாதாரம் வ வியாதாரம் ஸ்ரியம் வ ஹவஸுவராட | 43

சூயதிம் நியதிம் வெவ வஸுதெ நெஸ்ஸயொரதாச |
தாஸ்யாநயொரஹவதாம் ஜகணஃ ப்ராண வஸ வ | 44

காகுணெயொ ஜகணவஸு ப்ராணாநெஷிரா உநிஃ |
கவிஸு ஹமபுவொ யஸு ஹவாநஸநா வஸுதஃ | 45

நவெவதெ உநயஃ க்ஷததெபாகாநு வநெமபுரஹவயது |
வஸஷ கபுஜேளஹித்ருவநாநஃ கயிதஸுவ | 46

ஸுரணாதஃ ஸுடிநாமஸு ஸடிஃ வாவஹாஃ வரஃ |
புரஸுதிம் உநவீஃ டக்ஷ உவயெநெ ஹுஜாதஜஃ | 47

தஸுராஃ ஸஸஜபு டுஹித்ருஷ்டிரஸாநெயொவநாஃ |
த்ருயொடிஸாநாநபுரய தநெயொகாநெயெ விஹஃ | 48

ஸ்ராதாஃ வத்ராஃ வுத்ராநவஸுத்ருவஸுத்ரீவதாநெவாஹ யாதாரதிதி ||
சந || சூபதிதிதி தபாஃ யாதாவிபாநெயொ || சச || காகுணெயநிக விஸு
ஹமபுவஃ ஹுமொஃ வஸுத்ரு || சந || சச || ஸுரணாததி கஜாதஜிஃ ப்ராஹுஸுத்ருஃ
சந || சஅ || வித்யுஜதி யுநெயொஸுயுநெயொஃ திநெதெஸுராவா || சக ||

மஹா பாக்கிபசாலியாகிய பிருகு மஹர்ஷி க்யாதி என்ற மனைவியிடம் இரண்டு பிள்ளைகளையும், ஒரு பெண்ணையும் உண்டுபண்ணினார். அவர்கள் தாதா விதாதா பகவானிடம் பற்றுதலுடைய ஸ்ரீ என்ற பெயருள்ளவர்கள். 43

மேரு, ஆபதி, நியதி என்ற பெயருடைய பெண்களை தாதாவுக்கும் விதா தாவுக்கும் கொடுத்தார். அவ்விருவருக்கும் அந்த ஆபதி நியதிகளிடம் மிருகண்டன், பிராணன் என்ற இரண்டு குமாரர்களுண்டானார்கள். 44

மிருகண்டருக்கு மார்க்கண்டேயரும், பிராணருக்கு வேதசிரஸ் என்ற முனிவரும் உண்டானார்கள். கவியும் உசனஸ் என்ற பெயருடையருமாகிய சுக்ரபகவானும் பிருகு மஹா முனிவரின் புத்ரராகப் பிறந்தார். 45

ஓ விதா ! இந்த ஒன்பது முனிவர்களும் உலகங்களை ஸ்ருஷ்டிசெய்வதால் போஷித்தார்கள். இது கர்த்தமருடைய பெண்ணைச் சார்ந்த பரம்பரை. இதை உமக்குக் கூறினேன். இந்த வரலாறுனது சிரத்தையுடன் கேட்பவனுக்கு உடனே பாபங்களைப் போக்குகின்றது. 46

மனுஷின் குமாரியாகிய ப்ராஸுதி என்பவளை பிர்மமதேவரின் குமாரராகிய தக்ஷன் விவாஹம் செய்துகொண்டார். 47

அந்த ப்ராஸுதி என்ற பத்னியிடம் தக்ஷன் நிர்மலமான நேத்திரமுடைய பதினாறு பெண்களை ஸ்ருஷ்டித்தான். பிரபுவாகிய தக்ஷன் பதின்மூன்று பெண்களைத் தர்மருக்கும் ஒரு பெண்ணை அக்னிக்கும் கொடுத்தான். ஒரு பெண்ணை, சேர்ந்தவர்களாகிய பிதிர்க்களுக்கும் ஒரு பெண்ணை ஸம்ஸார பந்தத்தைப்

வித்ருஷு னகாம் யுக்தௌ ஹவாயெகாம் ஹவஹிஷே ।
 ஸுலா லெகீ டயா ஸாநிஷுஷிஃ வாஷிஃ க்ரியொஸ்திஃ ॥ 19

ஸுபரிதெயா திகிசுஷா ஸீதேதித்யுதேஷு வதய: |
ஸுபரிதெயா திகிசுஷா ஸீதேதித்யுதேஷு வதய: || 50

ஸாஸ்திரமும் உமம் துஷி: ஸயா வுஷிரஸையத |
 யொமம் சியொஸ்சிடிபுபுமே-ம் வுஜிரஸையத ||

டெயாவூர்தி-தி-திக்கா வ செக்கெம் ஸ்ரீ: பூரூயம் தயா |
 உத்திபூவையுமொணொச்சவதீ நர நாராயணாவூஷீ || 52

யபொஜ-நநுஷொ விஸுஷுநநுநிவ-ரதம் ।
உநாஸி சுசுஸொவாதா: புவெஷுஸரிதொஸ்ய: ॥ 53

டிவ்ஷவாடித் துய்யாணி வெதும்: கூலுமவ்யுஷ்யம் |
 உநயவ்யுஷ்யவ்யுஷ்ய ஜமுமபூகாவடி கிநாராம் || 54

நாதகூனி ஸ ஹியொழிவூ சுவீசு வரஜஜ்ஜட |
 டெவா ஸ ஹொடியஸவபுஉவதஸுரவிஷு வெவெ || 55

ரு||ருக|| தெயெதி ஸவெஷா மணாநாஸுவ தியுபொஸு||ருஉ||ருக||
ருச|| நுகுதி உவதஸு மெஜு ||ருரு|| புகி நிஜயாபயாயஸிநா

போக்கும் பரமசிவனுக்கும் கொடுத்தான். சிரத்தை, மைத்ரீ, தயை, சாந்தி, துஷ்டி, புஷ்டி, கிரியை, உன்னதி, புத்தி, மேதை, திதிக்கூடி, ஹ்ரீ மூர்த்தி இவர்கள் தர்மருடைய பக்தினிகள். சிரத்தை, ச்ருதன், என்ற பிள்ளையை உண்டுபண்ணினான். மைத்ரீ ப்ரஸாதன் என்பவனையும் தயை, அபயனையும் சாந்தி ஸுகனையும், துஷ்டி, முத் என்பவனையும், புஷ்டி, ஸ்மயன் என்ற பிள்ளையையும் க்ரியை யோகனையும், உந்நதி தர்ப்பனையும் புத்தி ஆர்த்தனையும், மேதை ஸ்மிருதியையும், திதிக்கூடி கேஷமனையும், ஹ்ரீ ப்ரசாயனையும் புத்ரனாக அடைந்தான். குணங்கள் எல்லாவற்றின் உத்பத்தியை உடைய நான் நாராயணன் என்ற இரண்டு ரிஷிகளை மூர்த்தி என்பவ ளடைந்தான்.

48—52

அந்த நாளாயினார்கள் ஜன்மமடைந்த ஸமயம் இவ்வுலகமானது மிகுதியான ஆனந்தமடைந்து ஸந்தோஷித்தது. மனஸ்கள், திசைகள், காற்றுகள், நதிகள், ஸமுத்திரங்கள் பிரஸன்னமாயின.

53

ஆகாயத்தில் வாத்யங்கள் கோஷித்தன. புஷ்பமாரிகள் பொழிந்தன. முனிவர்கள் ஸந்தோஷமடைந்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள். கந்தர்வர்களும் கின்னரர்களும் கானம் செய்தார்கள். 54

தேவஸ்திரிகள் நர்த்தனம் செய்தார்கள். மிகுதியான மங்களமுண்டா
 விற்று. பிர்மா முதலிய தேவர்கள் யாவரும் ஸ்தோத்திரங்களுடன் ஸேவித்
 தார்கள். 55

|| டெவாஃ ||

யொ ஜாயயா விரவிதம் நிஜயாதநீஹம்
வெரூவெஹேலிவ தக்ஷத்ரிவக்ஷணாய |
வனதெந யஜுஸஹெந ஜீஷிதேதிபுநாஹம்
புராஹுதகார வுரூஷாய நஃ வரஹே || 56

வெரூயம் ஹித்ரிவத்ரிசுரோவஸஜாய வுஷுதாநு
வசெவந நஸுரமணாநநுஜெயதகவஃ |
ஹுஸுதாஹுதகாரணெந விவொகமெந
யஜீநிகெதஜெயம் க்ஷிவதாரவிதம் || 57

தநி வெ மமநெ ரூவெஹேம் மஹவபுநமரலிவ ஹம் விஸம் விரவிதம் தஸுர
தந்ஹத்ரிவக்ஷணாய ப் காஸநாய சூதாநயொஹி புராஹுதகார வ க்ஷி
க்ஷதவாந் தஹேஸுவுரூஷாயநஃ கெநரூவெண புராஹுதகார ஜீஷி
தேதிபுநாகாரோவஸிந் தெநரூவெண || ௫௬ || ஹஹி ஸொயம்நொஸாந்
ஸுரமணாந் க்ஷுதகாரணாயுதெந விவொகமெந விஸிஷ்டெநெத்ருண
ஹுஸுதா வஸுதம் கயம்ஹெதெந யஜீநிகெதஜெயமரவிந் ஹக்ஷிவதா
திரஸுவதா கயம் ஹெதஃ க்ஷுஜெயம் ஸாஹுதொவெஹம் நக்ஷஸாகிவ
ரொகக்ஷ தக்ஷயஸு கயம்ஹெதாநஸாந் ஹிதேஜுமநயபுராஹாயாஃ வுதிகரஃ
கந்யாக்ஷஹேஸுரோவஸஜாய வசெவந மூணெநஸுஷுதாந் || ௫௭ || வனவதிதி

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

எந்த தம் (பகவான்) மாயையால் தம்மிடம் ஆகாயத்தில் கந்தர்வ நகரம்
போல் இந்தப் பிரபஞ்சமானது ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த பகவான்
அந்த தம்மை பிரகாசப்படுத்துவதற்காக தர்மருடைய கிருஹத்தில் இப்பொ
ழுதுரிஷி வடிவத்துடன் பிரகாசப்படுத்தியிருக்கிறார். அந்தப் பரமபுருஷருக்கு
நமஸ்காரம். 56

(சாஸ்திரங்களால்) ஊகிக்கத்தக்க தத்வங்களை யுடைய அந்த இந்த பக
வான் உலகமரியாதையின் மாறுதலை மறுப்பதற்கு ஸத்வ குணத்தால் ஸிருஷ்ட
ிக்கப்பட்ட தேவர்களாகிய எங்களை ஸ்ரீதேவிக்கு இருப்பிடமும் நிர்மலமுமான
பத்மத்தைத் திரஸ்கரிப்பதும் மிகுதியான கருணை யுடையதுமாகிய பார்வை
யால் பார்க்கவேண்டும். 57

சூழிஷாதா வஹிபுஷ்டிஸௌஷோ விதர சூஜ்யபாஃ |
 ஸாமயொ஽நமயஸௌஷாம் வதீ ஞாக்ஷாயணீ ஸயா || 63
 தெஸுஷா ஞயார கநெநு ஷெ வயுநாம் யாரிணீம் ஸயா |
 உஸெ தெ ஸு ஷ்வவாழிநுள ஜோநவிஜோநவாரமே || 64
 லவஸு வதீ து வதீ லவம் ஷெவஜநுஸுதா |
 சூதூநஸுஷுஸம் வுத்ரம் ந மெஸெ மூணஸீமதஃ || 65
 விதயபுத்ரதிரதிஸெ ஸௌ லவாயாநாமஸெ ருஷா |
 சபுளஸெ நாதூநாதூநஜஹாஷோமஸாயுதா || 66

உதி ஸ்ரீ ஜோமவதெ வதுமபுஷஸெ ஸுயஸோ஽யூயம்,

ஸுஷோஸோபிவாஃபெஷாஜிள கரணபிவி தெஸாழபஃ து ஹிதாஸாநமயஃ
 || 63 || தெஸுஜதி தயொஸு ஸனிதிநுஹவசுஜீவநுக்ஷாழிதூஹ உஸெ
 தெஜதி || 64 || ஹவஸுதிமூணஸீமதஃ சூதூநம் ஸுஷுஸம்ஷெவஜநுஸுதாவி
 ஸதீவுத்ரம்நமெஸெ || 65 || துத்ர மெதஃ விதரீதிஸௌவிதரிதெஷ
 சுப திரதிஸெ சவபுஸெ ப்ரதிகுமெஸதீதயபுஃ சூதூநஸுபுஷெ
 சூதூநஜஹா சுஜஹாசு சூதூவதீயொமஸாயுதா பொமஸுதிதெதி || 66 ||

உதி ஹவாயபுஷீவிகாயாம் ஸுயஸோயூயவூஷா.

பிதிர்க்கள் அக்னிஷ்வாதர்களுள்ளும், பர்ஹிஷத்ருக்களுள்ளும்,
 ஸோமபானம் செய்கிறவர்களுள்ளும், ஆஜ்பபானம் செய்பவர்களுள்ளும்,
 பிரிவுள்ளவர்கள். இவர்களில் சிலர் † ஸாக்னிகள். சிலர் ‡ அனக்னிகள். இவர்
 களுக்கு தகூதன் கன்னியாகிய ஸ்வதை பத்னிபாக இருந்தாள். 63

ஸ்வதை அந்த பிதிர்க்களிடம் வயுனை என்னும், தாரிணி என்னும் இரண்டு
 கன்னிகைகளை அடைந்தாள். அந்த வயுனையும், தாரிணியும், ஞானம் விஞ்ஞா
 னம் இவைகளின் கரைகண்டவர்களாக பீரம்மஸ்வரூபமறிந்தவர்களானார்கள்.

சிவனுக்குப்பத்தினியாகிய ஸதீதேவி பரமசிவனை அனுஸரித்திருந்தும்
 குணங்களாலும் சிலத்தாலும் தனக்குச் சமமான புத்ரனை அடையவில்லை. 65

பிதாவாகிய தகூதன் குற்றமற்ற பரமசிவனிடம் பிரதிகூலமாகவிருக்கும்
 போது ஸதீதேவி திறமையில்லாமல் தானே யோகத்தை ஆசிரயித்து சரீரத்தை
 விட்டாள். 66

1 - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று:

† ஸாக்னிகள்-எவர்களைப்பற்றி அக்னியில் ஹோமம் ஏற்படுகிறதோ அவர்கள் ஸாக்னிகள்.

‡ அனக்னிகள்-எவர்களைப்பற்றி அக்னியில் ஹோமம் ஏற்படவில்லையோ அவர்கள் அனக்னிகள்.

வித்யாயுய பூரணம்.

|| விபுரம் ||

ஸ்வை பரீருவதாம் ஸ்ரெ ஸ்ரெ டிகெஷா டுஹிதூவதமும் |
 விஜெஷைகரொதூஷாநாடிதூதஜாம் ஸதீழ் || 1
 கஷா வராவரமாராம் நிவெபுரம் ஸானவிமுஷ்ட |
 சூதாராம் கயம் ஜெஷி ஜமதொ ஸெவதம் உஹை || 2
 ஸதாபூஹி ரெ ஸ்ரெஷு ஜாதாம் ஸ்ராமஸு வ |
 விஜெஷை யதம் பூரணாம்ஸதூஜெ டுஷுஜாநு ஸதீ || 3

ஸ்ரெ || வித்யே பூரணாயுயாவக்ஷிவ்வஷக்யம் ||

விஜெஷைவண்டுகெஷை கவிபுஸுஷுஷு ஸ்வம் ||

ஸ்வதீ ஸதீநாஜீ || 1 || நயாஸைகஸுவிஜெஷாஹம் உதூஹ கஹி
 வராவரமாராம் ஜமதொஸெவதம் தம்கொஜெஷி ந கொவிஜெஷி துயம்
 நிவெபுரஸெஷை தம் ஸானிதீஹாவைத் ஸானஸானிரெவ விமுஷ்ட
 யஸு தடிவிகுத் சூதூநூவாராரொகியபுஸுதம் யதா க்ஷஜாவதி
 டிக்ஷ கயம் ஜெஷி ஸ்வம்ஸுதெ தஸிங் ஜெஷி சபுக்ஷஸுஷுதம் ||
 உ || ஸததீயி யதொஸெஷைவிஜெஷை யதொவிஜெஷை பூரணம்
 ஸதூஜை ஸதாபூஹி || 1 || ஸதஜெஷைவாராதூதீஹாஸ்வ ஸுதீ

2 - வது அத்தியாயம்.

லிதூர் லினவுகிதூர்.

பெண்களிடம் அன்புள்ள தகஷன் பெண்ணாகிய ஸதியை அனுகரவு
 செய்து சிலமுடையவர்களுக்குள் சிறந்த பரமசிவனிடம் என்ன காரணத்தால்
 த்வேஷித்தான். 1

சராசரங்களுக்கு குருவும், வைரமற்றவரும், சாந்த ஸ்வரூபரும், ஆத்மா
 ராமரும், உலகத்திற்குப் பெரும் தெய்வமுமாகிய அந்தப் பரமசிவனை
 * எவன் எப்படி த்வேஷிப்பான். 2

மருகனுக்கும் மாமனுக்கும் எவ்விதம் த்வேஷம் ஏற்பட்டது. அந்த
 வினோதத்தால் ஸதீதேவி விடக்கூடாத பிராணனை விட்டாளல்லவா. ஓ
 பிரமரிஷியே! இதைப்பற்றிக் கூறவேண்டும். 3

* எவன்—என்ற விடத்தில் தகஷன் எவ்விதம் த்வேஷித்தான் என்றும் பொருள்.

॥ நெடுஞ்சூய ॥

வாரா விஸ்வஜாம் வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ ॥
 ததாஜரமணா ஸ்வெது வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ ॥ 4
 தது ப்ரவிஷ்டஜயொ ஐயுஷ்டாகுலிவ ரொமிஷா ॥
 ஸ்ராஜோநம் விதிதிரம் கூவதுணைநுஹதத ॥ 5
 உதிஷ்டு வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ ॥
 ஐதெ விஸிணீம் சவது வ ததாஸாஸுதௌதௌ ॥ 6
 வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ ॥
 கூஜம் மொகமாரம் நகவா நிஷுஸாடி ததாஜீதயா ॥ 7
 ப்ராஜிஷணம் உயம் ஐயுஷ்டாகுலிவ ரொமிஷா ॥
 உவா வ வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ ॥ 8
 ஸ்ரூயதாம் ஸ்ரூயதாம் வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ ॥
 வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ ॥ 9

வாரா விஸ்வஜாம் வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ ॥ 4 ॥
 ததாஜரமணா ஸ்வெது வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ ॥ 5 ॥
 தது ப்ரவிஷ்டஜயொ ஐயுஷ்டாகுலிவ ரொமிஷா ॥ 6 ॥
 ஸ்ராஜோநம் விதிதிரம் கூவதுணைநுஹதத ॥ 7 ॥
 உதிஷ்டு வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ ॥ 8 ॥
 ஐதெ விஸிணீம் சவது வ ததாஸாஸுதௌதௌ ॥ 9 ॥
 வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ வஸுதௌ ॥ 10 ॥

முந்தி உலகங்களைப் படைக்கும் பிரஜாபதிகள் யாகம் செய்த ஸமயம் அங்கே சிறந்த ரிஷிகள் தேவர்கள் சீஷர்களுடன் கூடிய ரிஷிகள் அக்னிகள் யாவரும் சேர்ந்திருந்தார்கள். 4

அங்கே பிரவேசித்தவனும் கார்த்தியில் ஸூர்யன் போல்விளங்குகிறவனும் அந்தப் பெரும் ஸபையை இருளற்றதாகச் செய்தவனுமாகிய தக்ஷனைப் பார்த்த தும் ஸபையில் இருப்பவர்களும் அக்னிகளுடன் கூடியவர்களும் அவனுடைய தேஜஸ்ஸால் குறைந்த தேஜஸ்ஸுள்ளவர்களுமாகிய ரிஷிகளும் பிரமதேவர் பரம சிவன் இவ்விருவரைத் தவிர மற்றயாவரும் தங்களுடைய ஆஸனங்களினின்றும் எழுந்தார்கள். 5-6

பகவானாகிய தக்ஷன் ஸபைத்தலைவர்களால் நன்றாய்ப்பூஜிக்கப்பட்டு லோக குருவாகிய பிரமதேவரை நமஸ்காரம் செய்து அவருத்தரவின்மீது அமர்ந்தான்.

தக்ஷன் தனக்கு முந்தியே உட்கார்ந்திருப்பவராகிய சிவனைப் பார்த்து, அவரால் பெருமை பெறுதுபற்றிப் பொறுக்கவில்லை. கண்களால் வக்ரமாகப் பார்த்து தணிப்பவன் போல் சொல்லுகிறான். 8

தேவர்களுடனும் அக்னிகளுடனும் கூடிய ஓ பிரமரிஷிகளே ! ஸாதுக் களின் நடத்தையை நான் சொல்லுகிறேன்; கேட்கவேண்டும். தெரியாமையா லும் ஆச்சரியத்தாலும் சொல்லவில்லை. 9

- சுயஞ்ஞொகவாநுநாநா யஸொவொ நிரவகுவஃ |
 ஸஹிராவரிதஃ பநூபெந ஸஸெந டிஷிதஃ || 10
- னஷ நெ ஸிஷுதாந் ப்ராஹெயநே டுஹிதாந் ஸுஹீக் |
 வாணிம் விப்ராநிஹவதஸாவித்ரா ஐவ ஸாபுவக் || 11
- முஹீக்வா டுமஸாவாக்ஷாஃ வாணிம் டகடபொவநஃ |
 ப்ரதூஸாநாவிவாடாஹெட வாஹவ்ஸுத நொவிதஃ || 12
- முஹித்யாயாஸுயெ டாநிநெ னிஸஸெதவெ |
 சுநிஹவ்ஸுடாந் வானாந் ஸுஹிராயெவொஸதீம் நிரட || 13
- உவிதகியாஸுநெநுந ஸுஸெநெதிவாஹெ ஸுஸெந || 14 || தஹெவாஹ
 னஷநதி யக் யஸாக் விப்ராநிஸகிஷா ஸாவித்ர துஸ்யாபா நெ டுஹிதாந்
 வாணித்யுஹீக் || 15 || முஹீக்வாவி டுமஸாவஸுஹரிணவொதஸு சுக்ஷிணீ
 ஐவ சுக்ஷிணீயஸுஹாஃ ப்ரதூஸாநாவிவாடாஹெடிவி உவிதம் ஸஹாந் வானா
 வி நாகரொக் || 16 || சுநஹடாயகநாந் டிதவாநவ்ஸுதநுதவ்ஸுதாந் குஹ
 ஸாஸெபுஸுதாநிடுஃ ஸுஸெதி உஸதீம் வெடுக்ஷணாந்மிரம் || 17 || வெதா

இந்த சிவன் லோகபாலர்களின் கீர்த்தியைக் கெடுத்தவன். வெட்கங்
 கெட்டவன். உசித காரியங்களை அறியாத இந்த உமாகாந்தன் ஸாதுக்களால்
 அனுஷ்டிக்கப்பட்ட மார்க்கத்தைக் கெடுத்துவிட்டான். 10

இவன் ஸாதுவைப்போல் என் சீஷனாக இருந்தவன். பிராமணர்கள்,
 அக்னி இவளுடைய ஸந்திதியில் ஸாவித்ரீதேவி போன்ற என் குமாரியைப்
 பாணிக்கிரஹணம் செய்துகொண்டான். 11

மார்க்கடலோசனனாகிய இந்த மிருடன் மான் விழியாளாகிய என் குமாரி
 யைக்கேஹித்து (இருப்பதால்) எழுந்திருந்து நமஸ்கரிப்பதற் குரியவனாகவிருக்க
 என்னிடம் வாக்கினாலும் ஸம்மானிக்கவில்லை. 12

† கிரியையற்றவனும் அபரிசுத்தனும், மானமுள்ளவனும், மரியாதை
 யில்லாதவனுமாகிய இவனுக்கு, நான் விருப்பமில்லாதவனாயினும் என் குமாரி
 யை குத்ரனுக்கு வேதவார்த்தையைப் போல் கொடுத்தேன். 13

† 13-வது ச்லோகம் முதல் 16 - வது வரையிலுள்ள உண்மைக் கருத்து.

பரம்பிரம்ஸ்வரூபியாகையால் கிரியை யற்றவன். இவரைவிட பரிசுத்தன் வேறு
 எவனுமில்லை. மானமில்லாதவன். மரியாதையின் பேதமில்லாதவன்.

பெருதாவாலெஷுயொவொரொஃபெருதெஷுயுகதமெணெவகூரது |
 சூரதுநதவனெமா வூரது கெசொ ஹவநுநு || 14
 விதாலவகூரதுநாஃ பெருதவநுநு ஹிவநிஷணா |
 ஸிவாவபெசொ ஹஸிவொ உதொ உதஜநஸி யஃ |
 வதிஃ பூயெலதிதாநாஃ ததொரொ தூதகூரதுநா || 15
 தவூரதுநாநாயா நஷுரளவாய ஃஹகூரெ |
 ஃதா வத யா வராய் வொநாசு வரெஷிநா || 16

வாலெஷிதி || பெருதாவாலெஷுயூரநெஷு வூரது விகீணகூரெசொ
 யஸு || 14 || விதெதி விதாலவகூரதுநாநாயெந பெருதாநா ஸுஜொ
 ராவூரி யஸுஸஃ பெருதவநுநு நுணாநிஷிவநிஷணாநிபஸுஸஃ ஸிவ
 உதூவபெசொநாநி தூ யஸுஸஃ ததொரொ தூதகூரெசொவகூரெசொ
 சூதாவூவொயெஷா || 15 || தவூரது || உநாநாஃ ஹிவநிஷெஷா
 தெஷாநாயா ஃஹகூரெ ஃஷுவிதாய வதெதி வெபெவநெபூரது
 ஸொகவதூஷுஷுவாஷுஷுபயேஃ யூவாஃ கிபாஃ யஸிநி வரஸு ஹ
 ரநிவகூரது சுதவநாஸிஸுவிபுஷாசு சுரோநிநெ சுலிநெவதவதி

இந்த சிவன் மயானங்களில் பயங்கரமான பிரேதங்களாலும், பூதகணங்
 களாலும் சூழ்ந்தவனாக திகம்பரனாகவிருந்து பித்தனைப்போல் ஸஞ்சரிக்கிறான்.
 கூந்தலைப் பிரித்தும், சிரித்தும், பிரலாபித்தும் நடமாடுகிறான். சிதையில் உள்ள
 சாம்பலால் ஸ்நானம் செய்கிறான். சவங்களை மாலையாகக் கொள்ளுகிறான். மானி
 டர்களின் எலும்புகளை பூஷணமாக அணிந்துகொள்ளுகிறான். பெயரால் மட்டி
 லும் சிவன் (மங்களன்) ஆகிறான். அமங்களன், பித்தன், பித்துள்ளவர்களிடம்
 பிரியமுள்ளவன். கேவலமான தமோகுண ஸ்வபாவமுள்ள ப்ரமதகணங்களுக்
 கும் பூதகணங்களுக்கும் யஜமானனாகிறான். உன்மாதங்கள் என்ற பூதங்களுக்
 குப்பதியும், சுத்தியில்லாதவனும், கெட்ட மனமுள்ளவனுமாகிய அந்த சிவனுக்
 குப் பிர்மதேவருடைய பிரேரணையால் பதிவிருதையாகிய பெண்ணை நான்
 கொடுத்தேன். கஷ்டம்! 16

இந்தப் பரமேஸ்வரனுக்கு நான் பெண்ணைக் கொடுப்பது தகுமோ? விருப்ப
 மில்லாதவன். குதான் என்றால் ஆத்ம கிஷ்டமென்று பொருள். அவனுக்கு வேத
 வார்த்தையைப் போல் கொடுத்தேன். மயானங்களில் என்பது முதலாயுள்ள வர்ணனை
 லோக விடம்பனத்தைக் கருதியே ஆதலால் பித்தனைப்போலென்றான். இவரைவிட
 மங்களன் யாருமில்லை. பித்தனாகாதவன். மதமில்லாதவர்களிடம் பிரீதியுள்ளவன். பத்த
 வாதஸல்யத்தால் பிரமத பூதங்களுக்குப் பதியாக இருக்கிறான். தமோகுண முள்ளவர்க
 ளாயினும் அவர்களின் தோஷத்தைப் போக்கிக் காக்கிறான். கெட்டவர்களுக்கும் இந்த
 பகவானிடமிருந்து பரிசுத்தி கிடைக்கிறது. துஷ்டர்களிடத்திலும் அநுகூலிக்க
 வேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ளவன். பிர்மதேவர் சொன்னதின்பேரில் வெட்கம் பயம்
 முதலியவைகளை விட்டு அந்த பிரபுவுக்கு பெண்ணைக் கொடுத்தேன் என்பது உண்மை
 யான பொருள். தகூன் தூஷணை செய்தாலும் அவன் வாக்கு பூஷணமாகவே கொண்
 டாடியது என்பது கருத்து.

|| நெடுஞ்சூயம் ||

விநிநெடுஞ்ஞவம் ஸ மிரிஸஜெஞ்சீவஜவஸூதம் |

ஜகெஷாநயாப உபவஸூதஸ்ர குமஸூவம் புவகருஜெ ||

17

|| ஜகஷம் ||

சுயணம் ஜெவயஜந ஸநெஞ்சுரொஞ்சுராஜிலிவஸூவம் |

ஸநம் ஸாமம் ந யவதாம் ஜெவெவஜெவமணாயஜம் ||

18

மேஜம் சுஸூபரஜெஸூரஸூ ஜீயா ஜாமுஷ் கநூ கயம் பொழாஸூராஜிதி
உஜாஜிநாஜாதாமிநிவநவி ததம்ஸாயமொமெந ஜதவாந் ஸநுஜாயெது
நஹுக்ஷரோஜெஞ்சுஷாநம் நஹ்நக்ஷ யஜா ஸொகஞ்சாவயதீதி ஸநுஜம்
சூதநிஷம் தஸூ வெஜவாணீ கஜீவிஜாஜிவ பஞவபாவஸூவந விஸொயா
வதெது வனதஜுதம்ஸவதி யயாகஸிவநுஜாயவெஜஜெயமொமெந ஜஜாகி
தஜ்ஜிதி வெதாவாஸெவஜிதாஜி ஸவயம் விவம்ஸநஜா துஜிதி ஸயஜெவாஹ
உநதஜெதுவவஜெக் சுஸிவம் நாஸிஸிவொபஸூக் கஜீதம் கஜீதஜநவிய
உஜிமேஜம் பகிம்புஜெயவநுதாநாஜிதி ஹதவாஸூஜாஹ தாஜிஸாநாஜிவி
ஜொஷஜெஸெஷஜெபநீயபாஜீதிவதி நஜாநாஜிவிஸநம்ஸுஜியபுஸூக்
ஜொஷஜெவிவனதெ ஜபாமுக்ஷாஜிஹுநுநொபஸூஸம் ஜொஹுஜெ
தஜெஸூ வதெகிஹஜெய் ஸுஹஜெனாவாஜாஜிவாஜிகம் வரிதுஜிஜெதெ
துயம் ||கசு|| விநிநெடுஞ்சு சுபுஜீவம் சுபுஜிகுஞம் யயாவவதிதயாவனவ
ஜவஸூதஜிவி விநிநு ||கஎ|| சுபுஜிதிஜெவாநாம் யஜநஸஜெயெ ஜெவெவஸூஹ
யஜெது ஸாமம் நயவதாம் கிணதெதுவநுஜெவயவதாம் சுமஹாஜிஸூக்
யஜா தெஷுஹுதவதுவதாம் ஸவயவொஷகஸூததுஹதாம் ஜெவ
மணம் சுயஜெயஸூதம் ||கஅ|| நிவியுஜாமஜி ஸஜகம் தஸூக் ஸூநாக்

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

தகூன் இவ்விதம் பிரதிகூலத்தன்மையில்லாமல் இருப்பவராயினும் அந்த
மஹாதேவரை நிந்தித்து பிறகு கோபங்கொண்டு ஆசமனம் செய்து ஜலத்தை
எடுத்துச் சாபங்கொடுக்க யத்தனித்தான். 17

தகூன் கூறுகிறான்.

† தேவர்களைக் குறித்துச் செய்யும் யாகத்தில் தேவர்களுக்குள் அதமனா
கிய இந்தச் சிவன் இந்திரன் உபேந்திரன் முதலிய தேவர்களுடன் யாகத்தை
அடைய வேண்டாம். 18

† தேவர்கள் இந்த சிவனைவிட அதமர்கனாகையால் அவர்களுடன் கூட யாகம்
வேண்டாம்; முந்தியே யாகத்தை யடையட்டும்; அல்லது சீழான தேவர்களை போஷிப்ப
வாகையால் அவர்கள் புசித்தபின்பு புசிக்கும் என்று சாபமிட்ட தகூன் நாவ வாழ்த்
தித்த.

19

0

21

19

20

இந்தத் தகவல் பதில் தீரோஹம் செய்யாதவராகிய பகவானிடம் தன் சரீரத்தை யுத்தேசித்துத் தீரோஹம் செய்தான். அவன் அஞ்ஞானசுவம் பேதஞ்ஞான முள்ளவனாகவும் பரமார்த்த ஞானத்தில் நோக்க மில்லாதவனாகவும் ஆக

ஸவபுலக்ஷா விஜா வுதெது யுதவிஜாதவொவ தாஃ |

விதுதெஹெந்ரி யாராஜா யாவகா விவராக்ஷிஹ ||

26

தஸெஸூவம் வததஸூராவம் ஸூக்ஷா ஸ்ரஹகூலாய வெ |

ஸுமஃ ப்ர துஸுஜஹாவம் ஸ்ரஹஜ்ஜணம் ஸுமதயம் ||

27

|| ஸுமஃ ||

ஸவபுதயரா யெ வ யெ வ தாநு ஸஉநுவ தாஃ |

வாஷணீநஸெ ஸவெயுஸஹாஸூ வாரிவநீநஃ ||

28

நஷுஸளவா உதஸ்யியொ ஜடாவஸூரவூயாரிணஃ |

விஸநு சரிவதீக்ஷாயாம் யதுதெஹம் ஸுமராவஸம் ||

29

நூஃ வுதெது ஹெஹாஹிவொஷணாய யுதாநிவிஜாதவொவ தாநியெஃ

விதுதெஹெவாராஜோதிபெஷாநெ யாவகாஸுநொ விவராக்ஷிதி ஸாவ

ஸூதீயஃ || உக || தஸெதி ப்ர துஸுஜஃ ப்ர துடாஷ ஸாவரூபம் ஸ்ரஹ

ஜ்ஜணம் || உஎ || ஸவெதி ஸவாஸுஸூவாரிவநீநஃ ப்ர திகூருஃ || உஅ || நஷு

ஸளவாஹி ஸுமராமளயெவெஷீராயீவ சூஸவஃ தாஹிஸம்ஸவம் உஜ்ஜம் உம்

நெஷுக்ஷாஷ சூஸகம் ததுதெஹம் வுஜ்ஜெஹதாவடாஜாணீயரிதிவா ||

வேதிடர்கள் ஜனன மரணங்களை அடையட்டும். புஷ்பங்கள்போன்ற அர்த்த வா தங்களுடைய வேதவார்த்தையின் மனதைக் கலக்குவதான மகரந்த கந்தம் போன்ற கிரமத்தால் மனம் கலங்கியவர்களாக இந்த சிவத்வேஷிகள் மோஹ மடையட்டும். இவர்கள் எல்லாவற்றையும் புசிப்பினும் தேதம் முதலியவைகளை வளர்க்க வித்தை தவம் விருதம் இவைகளை அடைந்தவர்களும் பொருள் சரீரம் இந்திரியங்கள் இவைகளிலேயே ரமிப்பவர்களும் பாசகர்களுமாக ஸஞ்சரிக்க ட்டும்.

21-26

அந்த நந்தி இவ்விதம் சாபத்தைச் சொல்லும்போது பிருகு மஹா முனி வர் கேட்டு பிராமணர்களைக் குறித்து மிகக்கடினமும் பிரமதண்டம் போன்றது மான சாபத்தைக்கொடுத்தார்.

27

பிருகு கூறுகிறார்.

எவர்கள் சிவவ்ரதத்தைத் தரித்தவர்களோ அந்த சிவவ்ரத முடையோர் களை எவர்கள் அனுஸரித்தவர்களோ அவர்களும் பாஷண்டிகளாகவும் நல்ல சாஸ்திரத்திற்குப் பிரதிகூலர்களாகவும் ஆகட்டும்.

28

சுத்தியற்றவர்களும் முடபுத்தியுடன் சடை சாம்பல் எலும்பு இவைகளைத் தரிப்பவர்களுமாகிச் சிவ தீக்ஷையில் பிரவேசிக்கட்டும். அதில் ஸுரையும் மத்ய மும் தைவமாகின்றன.

29

ஸ்ரீ ஹி வ ஸ்ரஹணாஹ்ஸெவ யத்யுதியம் வரிநித்ய |
 ஸெதும் விதாரணம் வுஹ்ஸாததே வாவணஜாஸிதா: || 30
 ஸ்ரஹ ஸ்வ ஹி ஹொகாநா: ஸிவ: வந்நாஸநாதந: |
 யம் வுதிவெது வானுஸந்ஸுயபுசு வுரணம் ஜநாதிதம் || 31
 தத்யுஹ வரணம் ஸுஹம் ஸதாம் யத்யு வநாதந: |
 விமஹ்யு யாத வாவணா ஸெவம் வொயதூ ஹிதாராடீ || 32

|| ஸெதெய: ||

ததெஸுஹம் வதத்யுராவம் ஹொமஸு ஹ்வாநு ஹவ: |
 நித்யுராத தத: கிஹிவிதநா ஹ வநாமம் || 33
 தெதவிவிஸுஸுஜஸுதும் ஸஹஸு வரிவதூ |
 ஸம்விதாய ததெஹ்வாஸ யதெஜு தீஷஹொ ஹரி: || 34

உகா ஸ்ரஹெகி ஸ்ர ஹ்வெஹ் சுபஹ்நிதெதெதும் ததெ
 வாவ ஸுஹ்ஸாஹ்ஸுர ராவாவதாஹ்விதாரணம் ஹொகா||௩௦|| ஸெதெகும்
 வ வஹ்பகி தாவாஹ் ஸ்ரஹெகி ஸ்ரஹ: வெதெகூண ஸ்வஸிவம் வந்நா:
 யம்வுதிவெதுதீஷய: சுநுஸந்ஸு: சுஸி தவந: யசுபஸிவஜநாதிதம்
 வுரணம்நிதம் ||௩௧|| ததிகி ஹிதாராடீ ஹிதாநா: தாவஸாநாஹ்விதி||
 ௩௨|| ததெகி சுந்நாநுஸாஹ்வெத உஹ்வொந்நாஸாஹ்விதிதாவி
 ஹ்வொந்நாமுஹ்வொநாநா நாவொந்நாஸாஹ்விதிதாவம் || ௩௩ || ததிகி தீஷஹ:
 ஸ்வஹெஸுஹ: ஸ்ர ஹரி: யதூ ஸ்ரஹ: வுதிதூ: ததெஹ்வொவரிவதூ

மயாதநுபமான வேதத்தையும் வேதியர்களையும் நீங்கள் நிந்திக்கிறீர்
 கள். ஆகையால், வர்ணசீரம் ஆசாரங்க ளுடையவர்களை பேதப்படுத்தும்
 பாஷாண்ட மார்க்கத்தை அடையுங்கள். 30

இந்த வேதலக்ஷணமான மார்க்கமே உலகங்களுக்கு மங்களமானது. நித்
 யமாகியது. இந்த மார்க்கத்தை முன்னோர்கள் ஆசிரயித் திருந்தார்கள். இந்த
 மார்க்கத்தில் ஜனர்த்தனரே மூலமாகிறார். 31

ஸாதூக்களுக்கு மார்க்கமாகியதும் நித்யமும் சுத்தமும் சிரேஷ்டமூமான
 அந்த பிரம்ஸ்வரூபத்தைத் துவித்து நீங்கள் பாஷாண்டர்களாகக்கடவீர். அந்த
 பாஷாண்ட மார்க்கத்தில் பூதங்களுக்குப் பதியான ருத்ரன் தைவமாகிறான். 32

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

மஹிமை தங்கிய அந்தப் பரமசிவன் ! அந்த பிரகூ இவ்வாறு சபிப்பதில்
 சிறிதும் மனமில்லாதவர் போல் பாரிஷதர்களுடன் அந்தஇடத்தை விட்டுவெளி
 வந்தார். 33

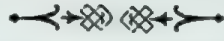
ஒவ்வொரு ! சிரேஷ்டராகியவிஷ்ணு எந்த யாகத்தில் பூசிக்கத்தக்கவரோ,
 'அந்த யாகத்தை அந்த பிரஜாபதிசூனம் ஆயிரம் வருஷம் வரையில் செய்து,

சூஹுதூவஹுஸம் யசு மஹாயஜுநயாபிதா ||

விரஜெநாநநா ஸவெபு ஸம் ஸம் யாஜ யயுஷதஃ ||

35

ஐதி ஸ்ரீஜோமவதெ வதுயபுஷநெ அநீத்யொ஽யூரயஃ.

ஸத்ரம் ஸஜீஹிபாய ஹே ஜெஹஷாஸ விஜுர || ௩௪ || சூஹுதேதி யசு
பு யாமெ சஹிதாததூவஹுஸநாக்ஷகா ததஸ்யநாக்ஷஸஸ்யநா
யயுஃ || ௩௫ ||

ஐதி ஹாவாயபுஜீவிகாயாம் அநீத்யாயூரயவூர.

எங்கு கங்கை யமுனை யுடன் கூடுகிறதோ அந்த பிரயாகக் க்ஷேத்திரத்தில்
அவ்விருதஸ்னானம் செய்து யாவரும் தோஷமற்ற சரீரத்துடன் அங்கிருந்து
தங்கள் தங்கள் ளிருப்பிடம் சென்றார்கள்.

34-35

2 - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று :

தஞ்சையாய் ஞானஜி:

|| ஜெனெத்ரயஃ ||

ஸஹ விஜிஷ்ஞெதாரெவம் காவொ வெ ஸீ யஜாணயொ: |

ஜாநாதாபுரம் ராஜா வஸுதேவரததிவசுதெ ||

யதாலிவிகொ டுசுஷஸுஸ ஹணா வரஜெஷி நா ।

புஜாவதீநாம் ஸ்வெஷாஜாயிவதெதுஸ்யொ஽ஹவக் ||

ഇഷ്ടാ വ വാജ്ഞൈര്യേന ബ്രഹ്മിഷ്ടാ നഖിഹതിധ ണഃ |

ஸூஹஸ்திஸவம் நாஜ ஸாரொஸெ சூததிதடி ||

தவிரியு ஸ ஹஷ்டபஸுவெபு ஷெவதிகுவி துரஷெவதா: |

சூலநுக்ருதவஸஸ்யநரஸததஸஸஸதகுகாஃ ।

பெரா || கு.தீயெது ஸதீதாதயெது தவறிச்சுபா ।

பதிஷ்டை ஜெஹஸெந வாரிதா நீதிஹதலிஃ॥

ஸ்டெபி ஸ்டீயோனியோ: ஜோகை: ஸ்டீபாஸ்டாவி கவதிஷ்டோநியோ:

யுரீ சுயஸாந இதுஸாநிஷநம் ||॥ யதுவி ராஜி விஹீநாயஜேநாநா

ஸ்ரீவ கயாவி டிசம்பர் ருத்ராபரிதிராமொஷாடிவாழ ததுஷ

ஹெதாராக்கூ: மலெஹெதாராஹ யஷெதி யஷா துவ ஜாவத்நாரியி

வெதுசுவிஷிக்: திரா.தஸுஸ்யொமவெபூஹவசு ||௨|| ஐவெதி மவபூஹவ

வலகூடும் ஐயத்திலுடும் ஸௌகரியா நவிலுயதிரஸுது, வாஜிவெபெநெஷா

[illegible]

வனம் ஸாரோஜொனாத். தவிரி கி.கா தவையா. நா: கா தலைநா: வனம் கா. த

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை

3 - வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

மாப்டிள்ளையும் மாமனும் இவ்வாறு எப்போதும் தவேஷித்துக்கொண்டிருக்கும்போது வெகுகாலஞ் சென்றது.

உயர்ந்த ஸ்தானத்திலிருக்கும் பிர்மதேவர் ப்ராஜாபதிகள் யாவருக்கும்
அதிபதியாக தக்ஷனுக்கு எப்போது பட்டாபிஷேகம் செய்கித்தாரோ, அப்
பொழுதே தக்ஷனுக்கு கர்வமுண்டாயிற்று. 2

அந்த சக்தின் பிரம்ரிஷ்டர்களை அவமதித்து வாஜபேயம் என்னும் யாகத்தைச் செய்தான். பிருஹஸ்பதி ஸவம் என்னும் உயர்ந்த யாகத்தைச் செய்ய யத்தனித்தான்.

ஆந்த யாகத்தில் பிரம்ரிஷிகள், தேவரிஷிகள், பிதிர்க்கள், தேவதைகள், இவர்கள் யாவரும் பூனை பெற்றார்கள். இவர்கள் மனைவிகளும் கணவன்மார்களுடன் பூனை பெற்றார்கள்.

தடிவசுரூத நவவி வெவராணாம் பூஜயுதாடி |

ஸதீ ஞாக்ஷாயணீ றேவீ வித்யயஜு^தஹோதவழ் || 5

வெஜனீஸ்வரபுரத்தா பிழை உவநெவவாழியுமே !

விஜயநாயகம் நாவல்பெருமா நிகழ்கணீஸ்வராவம்ஸம் || 6

தேவனார் ஸ்ரீநியயாஸ்தாஸெ மொமாதந்தேயுஷகூணாயா: |

வதிம் ஹதவதிம் டெவளதுகாடிஸுலாஷத || 7

॥ ஸத் ॥

புஜாவதெவெ ஸஸாஸ, ஸாஸுதம்

நியூவிதொ யஜிசுஹொதவ: கியு |

வயம் உ துத்ராவிஸராஉ வாஉ தெ

யதிகூழித்தாள் விவையா வுஜனி ஹி || 8

இதி ஐக்கிணாழிலி: வயலிஹி-தாநாவி வத)ஹ-ஹெந வுந

ரஹ்மணமேகூம் ||ச|| ததிதி தததா வெயராணாம் வஜிவ தாம் வித்யஜை

3. ஹோதவம் ஸ்ரீ கங்கா || ௫ || பூஜனீரிதி தத்பூஜனீராவடிவாநாம் மநு

வழிநாடா வாழியசாஸநியபஸாஜாபொஸதீபெடிஷா ஞானதுகாதி

[illegible]

செய்து விட்டுத் திரும்பி வரப்போகிறது. அப்போது தான் அந்த மரத்தின் கீழே இருக்கிற ஒரு பெரிய கல்லில் உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிற ஒரு பழைய பெரியவர் இருக்கிறார். அந்தப் பெரியவர் அந்த மரத்தின் கீழே இருக்கிற ஒரு பெரிய கல்லில் உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறார். அந்தப் பெரியவர் அந்த மரத்தின் கீழே இருக்கிற ஒரு பெரிய கல்லில் உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்.

யாநாநி யாஸாநாஃ வெவெஷுஸுஹி தாஃ நிஷாநிவடிசுநிசுணஷு

பாஸாஂ ||௬|| ஐயெழுதி சொல்காநிவாஸாஂஸிபாஸாஂ யொயாநிவனுயாநி

சுகந்தீனிபாஸாம்பிஷ்டாநி^வமஜ்ஜாநிகு^௩ணயாநிபாஸாநா^௩||எ||புஜாவதெநிதி

நியோஜி கம் டி.வ.தி.கம் ஹெவாஜி நிவ தெய்யுதித் தா ஐரா கணி.பா.பா

த.கா.விஸ்வநாதர் அவர்கள்: நல்லாட்சி கொடுத்திருக்கிறீர்கள். தலைவர் அவர்கள் த.கா.விஸ்வநாதர் அவர்கள்: நல்லாட்சி கொடுத்திருக்கிறீர்கள். தலைவர் அவர்கள்

[illegible]

தகஷன் குமாரியான ஸதீதேவி, அப்பொழுது தகப்பனுடைய யாக மஹோத்ஸவத்தை ஆகாயத்தில் ஆகாசசாரிகள் சொல்லக்கேட்டு, திசைகளெல்லாவற்றிலிருந்தும் செல்லுகிறவர்களும் விமானங்களை வாகனமாகக்கொண்டவர்களும், புருஷர்களுடன் கூடியவர்களும், கழுத்தில் பதக்கமணிந்தவர்களும் உயர்ந்த ஆடையுடுத்தவர்களும், சஞ்ஜமான நேத்திரமுள்ளவர்களும், பிரகாசிக் கும் குண்டல மணிந்தவர்களுமாகிய கந்தர்வஸ்திரீகள் முதலிய விலாஸினிகளை தன்னிருப்பிடத்திற் கருகே கண்டு பூதங்களுக்குப் பதியும், தனக்குப்பதியுமாகிய தேவனைப் பார்த்து உற்சாகத்துடன் சொல்லுகிறாள்.

5—7

ஸத் தேவீ கூறுகிறாள்.

உமக்கு மாமனாகிய தகட்ப்ராஜாபதியின் யாக மஹோத்ஸவம் இப்பொழுது நடக்கிறது. இதோ தேவர்கள் செல்லுகிறார்கள். ஓ சிவ! உமக்கு விருப்பமிருந்தால் நாமும் அங்கே போவோம்.

வஸு ப்ரயாணீரஸவாந்யொஷிதொ
 உவ்யும்குதாஃ காந்தஸவா வரூயஸாஃ |

யாவாரம் வுஜ்ஜிஸிதிகுணா உணீதம்
 நஹொ விஜாநெநஃ சுமஹம்ஸவாணுவிஃ || 12

சுயம் ஸுதாயாஃ வித்ருமெஹகளதுகம்
 நிஸஜி ஷெஹஸுரவயபு நெஹ்தெ |

சுநாஹுதா சுபுவியினி ஸளஹுதம்
 ஹதபுமபுரொஷெஹக்யதஸு கெதநடி || 13

வஸுபுதி ஹெஹவெதி ஸுஹுஜ்யொமஹுஃவா சுபாநாநுஹுதிகி
 ஹவஃ சுந்யொஷிதஃ ஸாவஸாரஹிதா சுவி ப்ரயாணீஃவஸு காந்தஸவாஃ
 ஹதபுஸஹிதாஃ வரூயஸாஃ ஸஜஸாஃ சுமஹுதாஃ யாவாரம்விஜாநெ
 நஹொஷிதிகுணாஃ ஹெஸிதிகுணநீயகணெதிவரானுமஹுயபு சுபா
 விஷா ஹஜிதிகி ஸுருவபதி || 12 || சுயிதி || ஹெஸுரஸெஷ்வித்ருமெஹொ
 தவம் நிஸஜி ஸுதாயாஃ ஷெஹஃ சுயம் நெஹ்தெ உஷ்மம் நப வயதி தயா
 வுநாஹுதாஸஹஃ சுயம்ஹாஸிதாஹ ஸளஹுதம் ஸுஹுதஸ்பாநி
 கெதநாமுஹம் தயாஹதபுநாஹுதாஹ சுநாஹுதாசுவிசுவிபாநி
 ஸஹஃ ஹஸுஸுஷாஷம் || 13 || திகி || ஹெ சுதிதபுதக் தஸுசு ப்ரஹீத
 ஹம் நெ வாமிதகதபும ஹவா நஹுதி காராணிக்ஹெவாஹ சுஹ

* உற்பத்தியற்ற உத்தம! வேறு ஸ்திரீகளும் அலங்காரம் செய்துகொண்டு
 கணவன்மார்களுடன் கூடி கூட்டமாகப் போகிறார்களே அவர்களைப் பாரும். † ஓ
 நீலகண்ட! அவர்கள் செல்லும் விமானங்கள் களஹம்ஸங்கள் போல் வெண்மை
 நிறமுள்ளவைகளாகையால் ஆகாயம் அவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டது போல்
 இருக்கிறது. 12

தகப்பன் கிருஹத்தில் மஹோத்ஸவம் நடப்பது கேட்டு பெண்ணாகயிருப்
 பவளின் தேகமானது (அந்த உற்சவத்தைப் பார்க்க) எவ்விதம் சலிக்காமலிருந்
 தும். ஓ தேவசிரேஷ்ட! ஸுஹிருத்து, கணவன், ஆசிரியர், பெற்ற தகப்பன்
 இவர்களின் கிருகத்திக்கு அவர்கள் அழைக்காவிட்டாலும் போகலாம். 13

* உற்பத்தியற்றவர் - பிறந்திருந்தால் ஸுஹிருத்துக்களின் வியோக துக்கம் தங்க
 றுக்கும் தெரிந்திருக்கும் என்பதைக்காட்டுவதாகும்.

† ஓ நீலகண்ட என்பது பிறரை அனுக்ரஹிப்பதற்கு காளகூட விஷத்தையும்
 உண்டாக்கலவா? பத்தினியாகிய நான் பிறந்தவிடம்போக அனுக்ரஹிக்கக்கூடாதா? என்ற
 கருத்தை விளக்க வெழுந்ததாம்.

தெந் பூவீரெழைத்து வாழ்ந்தோம்

சுதழும் லவாநு காரணிகொ ஸதாஹதி |

சுவயாதெநாழெழுஹஜிலு உகஷுஷா

நிரூபிதா ஜாநுமூஹாண யாமித: ||

॥ வெஜெத்ரயஃ ॥

எனவம் திரிசு: வி யயாவினாஷித:

புதுலுய்து புறவநு ஸுஹத்யை :

ஸம்ஸாரிதொ ஜெபிடி: காவாமிஷுநு

யாநாஹ கொ விஸ்வஜாம் ஸக்ஷித் ||

॥ श्री गणेशाय ॥

சுவயொத்திதம் சொலுநதெவ சொலுந

சுநாஹுதா சுவஸ்தியனி வாஸுஷு |

தெயடியுநுதாழிதொஷடிஷுயொ

வய்யஸாநாததுஜெந ஜநுநா ||

16

வகநாஷா சநஸ்தி ஜாதெநநாவிசுபா சூதநொநெஹஸ்யாபெபு சுஹம்
நிரகுவிதாஸுதா யதொபுநாஸீஸா ஐதிபூதொலி சுதொரோபிநமு
ஹாணாயாவிதஸுத || ௧௪ || ஸவதிதி சுலிவாஷிதம் சுலியாவிதம் கம் டிசு
யாநாஹ பிபேஹுபபம்லிநீதி தயா தாந காவாமிஷகுந டுராகிவா
ணாந ஸாஸாரிதஸுத || ௧௫ || க்ஷபெதி சுநாஹுதாசுவீதிசுபாயபுதித
பிசுநெஹாநநெவ கிசுநாசுநாதும் பெஹாடாவஹாரம் ததுதெநபெந
பிநுநாந தெவநவாபபுநாசுவாதிதொஷபுஷபுதம் ம உதூதிதா

ஆகையால் ஓ தேவ! கருணாகராகிய தாங்கள் என்னுடைய இந்த மனோதத்தைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். மிகுந்த ஞானமுடைய தாங்கள் உங்களுடைய பாதி சரீரத்தில் என்னை வசிக்கவில்லையா? நான் கேட்டுக்கொள்வதால் எனக்கு அநுக்கிரகம் செய்யவேண்டும்.

14

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு தாக்காயணி பிரார்த்திக்க ஸுஹிருத்துக்களிடம் பிரியமுள்ள சங்கரன் மந்தஹாஸஞ்செய்து தகஷன் பிரஜாபதிகளுக்கு அருகில் எந்த வார்தைகளைப் பேசினானோ மர்மஸ்தானத்தைப் பிளக்கும் கெட்ட சொற்களாகிய அந்த பாணங்களை நினைத்துப் பதிலுரைக்கிறார்.

15

புதிதங்கரர் கூறுகிறார்.

மங்களஸ்வரூபியே! பந்துக்களிடம் (அவர்கள்) அழைக்காவிட்டாலும் போகலாம் என்று நீ கூறியது அந்த பந்துக்கள் வலுவுள்ள அஹங்காரத்தாலுண்டான மதத்தாலும், கோபத்தாலும், தோஷங்களில் திருஷ்டியை ஆரோபிக்காதவர்களாயின் உசிதந்தான்.

விடிநா தவொ வித் தவவயுயு:கூடுயெ
வதா஁ முடுணெ வுவிர்வதெதெரெ: |

வீரர்கள் ஹதாயாம் ஸுதேகஜாஜா-ஸ்
 ஸுதாநபஸ்ஸுனி ஹி யாஜ ஹியஸாடி ||

நெதாடிசாநாம் ஸ்ரீநவ வெக்யா
ஸ்ரீஹாநதீயாடிநவஸிதாதுநாடி |

யெழுவாரமதாநக யியாலி வகஷதெ

ஹராரொவித ஸ்ரீவிநாயகபூசாசுதிலி: ||

தயாரிவிந்நு வுயதெ ஸரிவீஊடுவெ

ஸ்ரீதேவியுடைய தாய் ஹரிதா !

சூரோவிதாஷொஷெஷ்டி யெஷொனெ யழிவவதி || ௧௬ || தணிநநு
விஷாழிமுண யுகோஷகூ: க்ஷாஷுஸெஷு கயம் ஷொஷெஷ்டி ஹுஷெ
தூரஹ விஷெதி விஷாவிவிரெவஸுதளஹதாயாம் விவெகஜ்ஜாநெ நஷெ
ஸதி ஹுயஸலாம்ஹதூநாம் யாஜெ தெஜ: நவஸுநிஹிநநுமாமெண:
கயம் விவெகநாஸஸுதூரஹ ஸதாம்மாமெண: விவெகஹதாவிரவிசுஸதூ
ஜாநாஜிதரெ: ஷொஷஹுநெத: சுதவவநெத: ஹத: யுத: வுஷொ
வா சுஹவிஷாநு தாவஸஹதூஜி: ஜாநொமவ: தெநஷொஷாஷ்டிஷ்டி:
யெஷொனெ|| ௧௭ || நெததாஷுஸாநாஜிதிஸுஜநவ்யுபெகூபா வாகுஷுஷுஷா
முஹாஹவ்ரதீயாசுநாவநொகபெசு சுநவஸுதிதிதூகூநெவாஹ யெவகூயிபா
சுமுபா வுஷா பஸுநி சூரோவிதாஷதூனிதா ஹுயெஷொதா
நூரோவிதஹுநிநெதராரோவிதஹுநிநிதி வா சுஜெஷுஷெணெஸு
கூரெயெரகூஜி: || ௧௮ || நநுஸுஜநாநாம் முஹா ஸுஹஜிமுஷெவ்யுஷெ
ஷாம் ஷுஷெஷ்டிதஹஸொஸயும் நதஸுஜாதிஷுஸுஹக்ஷாஜிதூரஹ தயெதி

புஷ்டியடைந்த கர்வத்தால் கெட்ட நோக்கமுள்ளவர்கள், உயர்ந்த அஸ்தி
சூக்களுக்கு தோஷங்களும் ஸத்துக்களுக்கு குணங்களுமாகிய வித்தை, தவம்,
பொருள், சரீரம், வயது, வம்சம் இவ்வாறு குணங்களால் விவேகமானது நாச
மடைந்தபின்பு பெரியோர்களின் தேஜஸ்ஸைப் பார்க்கமாட்டார்கள். 17

கெட்ட எண்ணத்துடன் (நெற்றியில்) ஏறிய புருவங்களுடன்கூடிய கோபமுள்ள கண்களால் வந்தவர்களைப் பார்க்கிறவர்கள், நிலைபெறாத மனமுடையவர்கள் ஆகிய இவர்களின் கிருஹங்களைப் பந்துக்களென்ற நோக்கம் கொண்டு பார்க்கக்கூடாது.

18

வக்ரமான புத்தியுடைய தன்னைச் சார்ந்தவர்களின் கெட்ட சொற்களால் மர்மஸ்தானங்களில் அடிபட்டவன் எவ்விதம் துன்பமடைகிறானோ அவ்விதம் சத்ருக்களின் பாணங்களால் துன்பமுற்ற சரீரமுள்ளவன் துன்பமடையான்.

வாநா யயா வசுயியா ஓராசுலி
 ழிவாபிசனவதி ழேதாவிதம் ||

19

வசுதம் சவசுதரஷ்டமதெ: ப்ராஜாவதெ:
 வி யாதஜாநாஸி வஸுஸு மெ ததா |

சயாவி தாநம் ந விதம்: ப்ரவசுஸெ
 ழாஸு யாத: வாரிதவதெ யதம்: ||

20

வாவஸுதாநெந ஹ்ரதாதுரெந்ரிய
 ஸஜிவி: வாரிஷ வஸிஸாசுவிணாடி |

சுசுநு னாஷா திரொஜம் ஜலா

வதம் வரம் வெஷி யயாஸுரா ஹரிடி ||

21

சுரிஸிஸிஸீஸெவெபூரெணாடிதாஹ: வணிதமாநெத்ராவி தயாநவ
 யதெயதம்: செதெஸுவிசுஸாநாநாஸுதலி: ழேஸுஸுதாவிதொ யயா
 ழுபதாஸுயாநெந ஹ்ரதாவிவாபிசனவதி || ௧௯ || ழித துமதாயாம்
 நெய்ஸெதி யெதத்ராஹ வுதரிதி வுதம்நிஸிதம் உதுஷ்டாமதி: வுதி
 யஸு தஸுதாஜாநாம் சுநாநாம் ழேஸு சும் பிபெதி ழேஸஜதாவி
 தயாவி விதஸுசாஸாசு தாநம் நவஸுஸெ ழாஸு யாசுஜேஸு வஸாசு || ௨௦ ||
 நநெவஜிவி மவநு சுயா சிசிதி ழசு: திரஸுதம்: பதெதாஸளசுயாம் ழேஷி
 சுதசுஹ வாவஸுதாநெநெதி வாவஸுதாநெந சுதநுஹ்ரதாநெந ஹ்ரதா
 சுதநெந்ரியம்: ழம்விதெந்ரியம்: காவி: வாரிஷாஜேவ: தஸுஸுவிஸிதம்
 தத்ராசுவிணாம் நிரஹம்சாரிணாரித்யம்: ஸஜிவி: வஸுஸுசுதாவி:
 வஸுதாம் வஸுஸுநெஸுயம்: வஸுஸு சுசுநு: சுசுஸுநு தாந
 வாரெசுவதம் ழேஷி சுஸு: ராம்: யயா ஸ்ரீஹரிஸிஷனி || ௨௧ || ந.நம்சுயா

(ஏனெனில்) பாணங்களின் ஹிம்ஸை யடைந்தவன் படுத்திருக்கிறான். கெட்ட
 சொற்கேட்டவன் மனதில் துன்பங்கொண்டு பகலுமிரவுமாகத் தடுக்கிறான்.

அழகிய புருவமுடைய தேவி! உயர்ந்த கதியுள்ள தக்ஷப்பிரஜாபதியின்
 பெண்களுக்குள் நீ பீரியமுள்ளவள் என்று நான் தீர்மானித்திருக்கிறேன். நிச்
 சயம். ஆயினும் நீ தகப்பனிடம் பெருமையை அடையமாட்டாய். ஏனெனில்
 என் ஸம்பந்தத்தால் அந்த தக்ஷன் மிகுதியான தாபமடைந்திருக்கிறான். 20

† ஜீவனுடைய சித்தத்திற்கு ஸாக்ஷிகளாகிய பெரியோர்களின் பெருமை
 களால் மிகவும் தஹிக்கப்பட்ட மனதால் துக்கமடைந்த இந்திரியங்களுடைய
 வன். இவர்களின் பெருமையை அடைய முடியாமல் விரைவில் அஸுரர்கள்
 வீஷ்ணுவை தீவெஷிப்பது போல் அவர்களை முக்கியமாகத் தீவெஷிக்கிறான். 21.

† ஜீவனுடைய சித்தத்திற்கு ஸாக்ஷிகள்—அஹங்காரமில்லாதவர்கள்.

புத்ருஷ்டபுத்ருயணாலிவாடி-ம்

வியீயதெ ஸாபு லிஷுஷுயுஜெ |

புரெஜெது: வரெஷெ வரூஷாய வெதஸா

முஹாஸயாமெவ ந ஷெஹாநிமெ ||

22

ஸதவம் விஸுஷம் வஸுஷெவஸஸிதம்

யதீயதெ தத்ரு வுஜாநவாவுதம் |

ஸகெவ வ தஸிநுமவாநாஸுஷெவொ

ஹுயொகஷஜெ நெ நெஸா வியீயதெ ||

23

புத்ருஷ்டாந விநபாடிசுரணாடிவஜாத வணவாஸளடிசு: தத்ராஹவத்ரு
ஜெஜெதி ஹெஸுஷுயுஜெ புத்ருஷ்டாடிகுநிடியொ ஜெநெயபுலியீயதெ தத்ரா
ஜெஜெஸுஸாயவியீயதெ ஸாபுஷுஜெவாஹ வரெஷெஸ்ரீ வாஸுஷெவாய
முஹாஸயாய சுஜயபூரிணவவ ததுவெதஸெவ வாரிவகுணெய தஸிநு
காயிக்ஷாவாராயொமாத் சுதம் சுஜயபூரிடிஷுடிசுநெஸெவ ஸவட்குத
ரிகி ஹாவ: || 22 || கிஹநகெவமம் சுஜாமதெஷெவஸ்ரீவாஸுஷெவடிஷுடி
நஜெம் கியதெ கிஹநித்யெஜெவநஸி ஸ்ரீ வாஸுஷெவஸிஜு உத்ராஹ
ஸகஸிதி விஸுஷம் ஸகஸிஜெ:சுரணம் ஸகஸமுணொ வஸுஷெவஸஸிதம்
வஸுஷெவஸஸெநொகம் கூதம் யடிஸுஸாதத்ருதஸிநு ஸகெவபுஜாந
வாஸுஷெவ: ராம்பதெ வகாஸதெ சுவமதஜாவுதம் சுவரணம் யஸுஸாதம்
சுபஜெயு: வஸுஷெவெவமவகி புதீயதஜதி ஹிவாஸுஷெவ: வரெஷெஸ்ரீ
வ ஸிஜ: ஸவவிஸுஷெ ஸகெவ ராம்பதெபுதீயதெகதம்:புத்ருஷ்டாந
வ ஸிஜெந புகுத்யெயூநியபூயபுதெ ததஸுவாஸயகிஷெவரிகி வுசு
வதூவா வஸத்யஸிநிதி வாஸு: ஷெதெஷெதத உகிஷெவ: வஸுஸி:
புஷெஜெ: ஷெதெ புகாஸதஜதிவா வஸுஷெவஸஸவாஸு: ஸுஷம்
ஸகம் தத: கிஜித்யத சூஹ ஸகெவ தஸிநு ஜெஜெயாநஜெஸாநஜெஸாரெண
சுநுவியீயதெ சுத்யுத உத்யு: || 23 || ஜெநெஸகிபாடெ ஜெநஸா விஸெஷெண

அழகிய இடையுடையவளே! ஒருவருக்கொருவர் எதிர்கொண்டு போவது
வணக்கம் நமஸ்காரம் இவைகளை அஞ்ஞானிகள் நன்றாய்ச் செய்கிறார்கள்.
ப்ராஞ்ஞர்கள் ஹிருதய குறைவில் இருப்பவராகிய பரம புருஷனுக்கு மாத்திரம்
மனதால் எதிர்கொண்டுபோவது முதலியவைகளைச் செய்வார்கள். தேஹம்
முதலியவற்றில் நான் என்ற எண்ணமுடையவனுக்குச் செய்யமாட்டார்கள். 22

பரிசுத்தமான அந்தக்கரணமானது வஸுதேவ என்ற பெயருடையது.
அந்த அந்தக்கரணத்தில் புருஷனாகிய வாஸுதேவர் ஆவரணமின்றிப் பிரகா
சிக்கிறார். நான் அந்த அந்தக்கரணத்தில் அநீதாக்கூஜரும் பகவானுமாகிய
வாஸுதேவரை நமஸ்காரத்தால் பூஜிக்கிறேன்.

23

ததெத் பிஸ்ஸெஷா ந விதாவி றெஹகூ

ஐசெஷா 22 விட்டெநுவுதாஸு யெ |

யொ விஸஸுஜைமதம் வரொரூஉ

உதாமலம் ஐவபுவஸாகரொதிர: ||

24

யடி ப்ரஜிஷுஸுநிஹாய உவ்வொ

லஹ்வதூ ந ததொ லவிஷுதி |

லொலாவிநஸு ஸஜநாசு வராலவொ

யதாஸ ஸஜெர ஐரணாய கஸ்தெ ||

25

ஐதி ஸ்ரீ ஜோமவதே வதுயுஷஸு துதீயொய்யாய:.

ய்யதெ யாயுதெ விஞ்ஞதஜத்யு: யத: சுயொஹந்தெஷு ப்ரதூ
ஹுதெஷு சுஷெஷு ஐழிபெஷுஜாயதெ ப்ரகாஸதெ சுயொக்ஷஜ:
ஐழி யாமொவர ஐதிவா சுய: || 24 || ததிகி தஸூதெக்ஷயாநநிரீக்ஷ
றெஹகூடீதி வொஷகக்ஷாதிவிரஹவயாரிக விதுக்ஷயூவ்யுத்யு:
விட்டெநு: ததெவாஹ ஹெ வரொரூ யொதக்ஷ: விஸஸுஜொ யஜ
மதம்: நிரவராய திர:சுகரொசு திரஸுதவாந || 25 || விவக்ஷெதொஷ
தொஹ யதிகி ஐதொ:திஹாய சுதிசுரீ யதஸுஹாவிதஸுபநிஜிதஸுஸு
ப்ரதிஷிதஸுயதாவராவ: சூஸ ஹதி ததா ஸவராவஹஸுரிரணாய
கஸ்தெ சுதஸுஜதாஸதீவநநுயாயலீதி ஹாவ: தக்ஷாஜிஷுதஜெநம்
றெஹவெவிஷாரயலீதி ஸந்திவிதம்ஹதி || 26 ||

ஐதி ஹாவாயுதீவிகாயாம் துதீயொய்யாயவ்யாவூ.

ஆகையால் நீ அந்த தக்ஷணைப் பார்க்கக்கூடாது. அவன் உன்னைப் பெற்றவ
னாயினும் தகப்பனல்ல. எனக்கு அவன் சத்தரு. அவனைச் சார்ந்தவர்களும்
சத்ருக்கள். சிறந்த துடையுடையவனே! அவன் பிரஜாபதிகளின் யாகத்திற்குச்
சென்றிருந்த குற்றமற்ற என்னைக் கெட்ட சொற்களால் திரஸ்கரித்தான். 24

என் சொல்லைக் கேளாமல் நீ செல்வாயாகில் * அதனால் உனக்கு மங்கள
முண்டாகாது. பொறுமை யுடையவனுக்குத் தன்னைச் சார்ந்தவனிடம் அவமதி
ப்புண்டானால் அந்த அவமதிப்பே உடன் மாணத்திற்குக் காரணமாகும். 25

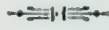
3—வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

* நீ சென்றால் திரும்பி வரமாட்டாய். அவனைப் பார்த்த அவனாலுண்டான சீர்த்
தையும் நாம் செய்து கொள்வாய் என்று பரமசிவன்பத்தினிக்கு ஸ்ருசனை செய்கிறார்.

வதம்ய-பாடியாய் பூராஜம்.

|| நெடுஞ்சுயம் ||

வனதாவழிசூர் விநாயக சங்கரம்

வதஞ்சுயம் ஹேமயசு விக்ரம் |

வனதாவழிசூர் விநாயக சங்கரம்

நிஷாந்தீ நிவிபுரதீ விநாயகம் ||

1

வனதாவழிசூர் விநாயக சங்கரம்

வெணாழிசூர் விநாயக சங்கரம் |

வனதாவழிசூர் விநாயக சங்கரம்

வருகுகுதீ நெடுஞ்சுயம் ஜாதவெவயம் ||

2

ஸ்ரீ || வதம்ய-பாடியாய் பூராஜம் விநாயக சங்கரம்

வனதாவழிசூர் விநாயக சங்கரம் ஜாதவெவயம் ||

வனதாவழிசூர் விநாயக சங்கரம் ஜாதவெவயம்

நிஷாந்தீ நிவிபுரதீ விநாயகம்

வனதாவழிசூர் விநாயக சங்கரம்

வெணாழிசூர் விநாயக சங்கரம்

வனதாவழிசூர் விநாயக சங்கரம்

வருகுகுதீ நெடுஞ்சுயம் ஜாதவெவயம் ||

4 - வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

சங்கரன் இவ்வித முறைத்து † இரண்டு விதத்திலும் பத்தினியின் சரீரத் திற்கு நாசம் வருமென்று யோசித்து ஒழிவடைந்தார். அந்த ஸத்தேவி ஸுஹிருத்துக்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்று புறப்படுவதும் பரமசிவனிடம் ஸந்தேஹித்துப் புறப்படாமலிருப்பதும் இவ்விதம் இரண்டு விதமாக ஆயினள்.

ஸுஹிருத்துக்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்றவிருப்பத்தைக் கெடுத்ததால் மனயிழந்தவளும் கண்ணீரால் வியாசுலமானவளும் பவனுக்குப் பத்தினியுமாகிய தாக்ஷாயணியானவள் நடுக்கங்கொண்டு ஸ்நேஹத்தால் ஆதரிப்பவரும், தனக்கு நிகரில்லாதவருமாகிய ஈசுவரனைக் கோபத்தால் பொசுக்கி விடுபவள் போல் பார்த்தாள்.

2

† இரண்டு விதத்திலும்—ஸத்தேவி தந்தை வீடு செல்லாமல் இங்கிருந்தாலும் அந்த வக்கத்தால் சரீரத்தை விடுவாள் அல்லது தந்தையிடம் சென்றாலும் அவமதிப்பால் சரீரத்தை விடுவாள்.

ததொ விநிஸுஸு வதீ விஹாய தம்

ஸொகெந ரொஷெண வ டியதா ஹுடா |

விதெராமாதெணவிதெயீ மபுஹாநு

வெராதெநா யொயபுடாதுதாம் வி யம் || 3

தாஜநமஹு டுதவிசுராம் வதீ

கெகாந்திரெநுநாமராவஸுஹஸு ஸம் |

வவாஷுடயசுடா ஜணிநுடாடியம்

வாரொவரெஷெநு ராவஸா மதவ்யாயம் || 4

தாம் ஸாரிகா கநுக் டவபுணாம்வொஹெஜம்

ஸெதாதவசுவ ஜநஸு மாஹிஸி |

தீதாயமெடிபுமூலி ஸம்பவெணுவி

வபுஷெநு ராரொவா விடகிதா யயம் || 5

ஸ்ரீராமா விஹாய விதெராமபுஹாநுமாத் கயம்வகுதம்: வீத்ரா
ததெஸு குதெநா டெஹஸு சுபபுஷாசு திராமெஹதம்: மெஸுணம்வீ
ஸுமாவம் தெநவிசுராமபுஷாஸா, ந|| தாரிதி டுதவிசுராம் ஸீயம்
மஹிஸி ஸஹவாஷு டெடிபுமெஷுஸுவதூரநாம்: ஜணிநாநு டெஸுசுடிபெடி-
ஷாநெ வாரம்வாரதொவரெஷெநு: பெஷாநெ மதவ்யாயம்: நியபாயம்
ஸ்ரீராமாதிசுரெண தஸ்யாம்: மநாநாமதவ்யாயா ஐதி வா ||ச|| தாரிதிதாம்
வதீ வுஷெநு ராரொவா ஸாரிகாஹிஸி: கீயொவகாரெணெ: ஸெதாத
வதா ஹிஸுஹாராஜிவிவகுதிவிஸுஹ விடகிதாம்: ஸொஹிதாம்: யயம்
ஸாரிகா: வுநநிவாணாம்: வசுஜிணம்: தீதாயமெடி: தீதாஸு மெடி: || 6 ||

பிறகு ஸதீதேவி துக்கத்தாலும் கோபத்தாலும் தாபமடைந்த மனதுடன்
பெருமூச்சுவிட்டு ஸாதுக்களுக்குப்பிரியராகிய எந்தப் பகவான் அன்புடன் தம
து (சிவனுடைய) பாதியை தன் (ஸதீதேவி) க்குக் கொடுத்தாரோ அந்தப்பிரபு
வை விட்டு ஸ்திரீகளுக்குரிய ஸ்வபாவத்தால் மூடத்தனமுள்ள புத்தியுடை
யவளாகி தாய்தந்தைகளின் கிருஹத்தைக் குறித்துச்சென்றாள். 3

முந்தி நந்தியையுடையவர்களும், பாரிஷதர்களுடனும் யசுதர்களுடனும்
கூடியவர்களும், மணிமான், மதன் முதலியவர்களும், பயமில்லாதவர்களும், முக்
கண்ணனைச் சார்ந்தவர்களாகிய பிரமதகணங்கள் ஆயிரக்கணக்காக, விரை
வான நடையுடன் தனியே செல்லும் ஸதீதேவியைத் தொடர்ந்தனர். 4

அந்தப் ப்ரமதர்கள் அந்த ஸதீதேவியை விருஷப்பத்தின் மீது வைத்து
பெண்களிகள், பந்து, கண்ணாடி, கமலம், வெண்குடை வாலவ்யஜனம், புஷ்ப
மாலை, கீதத்தைச் சார்ந்த துந்துபி வாத்தியம் சங்கு வேணு இவைகளால் பிர
காசித்துக்கொண்டு சென்றார்கள். 5

சூரபுரவெளியொழிந்ததயங்குமெய்யவன்

വിപ്രവിദ്യജം ഖിബ്ബെയാ കൃഷ്ണശാഃ ।

பெரிபாவுய: காணு நடிவகுவகுலி

நிபுஷ்யஷ்டலாணாம் யஜநம் ஸௌவிஸக் ||

6

தாபாப்தாம் தகு ந கழநாபிய

வினாநிதா஁ யஜுகுதொ ஹயாஜந஁ ।

கீதே ஸ்ரீ ஸரம் ஜநநீம் உ ஸாநீரம்

பெருநாயகன்: வரிஷவஜாபுரா ||

7

வள்ளியபுலம்ஓய்வையுடவாதயா

மாதிரி உதாரணம்

தீதாம் ஸ்வயயுதம் வரஜாஸநம் உ ஸா

நாடித் வித்ராபுதிநடிதா ஸதீ ||

8

[illegible]

நான்கு பக்கத்திலும் வேத சத்தத்தால் பிரகாசமுள்ளதும் யாகத்தைச் சார்ந்த பசுக்களின் ஹிம்ஸையுடையதும் பிரம்மிஷிகளாலும் தேவர்களாலும் பூர்ணமானதும் மண், மரம், இரும்பு, ஸ்வர்ணம், தர்ப்பை, தோல் இவைகளால் ஆமைந்த பாத்திரங்களுடையதுமாகிய யாகசாலையில் ஸதிதேவி பிரவேசித்தாள்.

(தகஷ்னால்) திரஸ்கரிக்கப்பட்டவளும் அங்கு வந்தவளுமாகிய ஸதியை யாகம் செய்யும் தகஷ்னிடம் பயத்தால் அவன் (ஸதியின்) தாயையும் ஸஹோதரி களையும் தவிர மற்றவர்களில் எவரும் ஆதரவு செய்யவில்லை. தாயும் ஸஹோ தரிகளும் ஆனந்த பாஷ்பத்தால் தகையப்பட்ட கழுத்துடையவர்களாகி ஸந் தோஷத்துடன் ஆதரவாக ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டார்கள்.

7

தகப்பனால் கொண்டாடப்படாதவளாகிய அந்த ஸ்திரீதேவி தாயாலும் தாயின் ஸ்நேஹாதரிகளாலும் கொடுக்கப்பட்ட பூஜையையும் சிறந்த ஆஸனத் தையும் தன் (ஸ்திரீ) ஸ்நேஹாதரிகள் உசிதமாகக் கேட்கும் வார்த்தைகளையும் கிரஹிக்கவில்லை.

8

சுருஷுலாமம் தவெகஷு வாஜரம்

வித்ரா வ ஷெவெ சுததெஹைகம் விஹா |

சுநாடிதா யஜிதவடிஸ்யுயீஸாநீ

முகொவமொகாநிவ யகஷுதீ ருஷா ||

9

ஜமஹு ஸாஜஷுவிவநயா மிரா

ஸிவநிஷம் யதிஜெயஸு ஜெயயத் |

ஸுதெஜஸா ஹிதமணாநு ஸஜுதிதாநு

நிமூஷு ஷெவீ ஜமதொஜஸிஸுணாத ||

10

|| ஷெவூவாவ ||

ந யஸு மொகெகஷுதிஸாயநம் வி ய

ஸயாவி யொ ஷெஹைதாநம் வி யாதநம் |

தஸிநு ஸஜஸாதநி ஜுகவெரகெ

ஜிதெஹவணம் சுதஜ் பூதீவயெசு ||

11

சூகம் ஹெஹம் சுவஜூஹ சூஹாநாடிசுரணாசு||சு|| ஜமஹுதி ஜமஹு
நிதிதவக் | சுஜெஷுணகொவெந விவநா சுஷுதா தயாமிரா ஸிவம்
ஜெஷுதி ஸிவஜிஷுத் தஸுநிஜெயம் சுஜோமம் ததஸுஜி சுஜாஸம்
தெந ஸ்யொ மவெகா யஸு ஷகஷயயா ஸஜுதிதாநு ஸாஜுடாநிமூஷு
நிவாயத் ||சு|| நிநாஜெவாஹ சூயொடிஸாமி || நெதி ஜுகவெரகெதூக்
விரொயெ தஸிநு ஸிவெஹவணஜெதவிநாகதஜிஜ் பூதீவயெசுபூ திகுரு
ஜாஹெசு வெரகாஹவெ ஹைதவ் யஸுமொகெ சுதிஸாயநம் சுதிஸயிதொ
நாஸி தயாவி யொவி யஸுநாஸிஸஜாஸவாமொ சுதிஸயெந விபொநாஸி
ஷெஹைதாநம் விபொயசுதா தஸு ஸஜஸுஸாதநிகாரணஹிதெ ஸஜஸு
ஸுருவஜிதிவா ||சு|| தஸு வ பூ திகுருசுரணம் ஜெபாஜெதஜெபாஹெண

ருத்ராருக்குப் பாகமில்லாத அந்த யாகத்தையும் தகப்பன் பிரபுவாகிய
பரமசிவனிடம் செய்த அவமதிப்பையும் பார்த்து யாகசாலையில் ஆதரவில்லாத
ஈசுவரபாகிய ஸதீதேவி கோபத்தால் லோகங்களை தகிப்பவள் போல் கோபங்
கொண்டாள்.

9

அந்த தாக்ஷாயணி கர்மமார்க்கத்தில் உள்ள அப்பியாசத்தால் கர்வங்
கொண்டவனும் சிவனுக்குச் சத்ருவுமாகிய தக்ஷனை கோபத்தால் வியாகுல
மான வாக்கினால் நிர்தித்தாள். அந்த ஸதீதேவி (தக்ஷனைக் கொல்ல) எழுந்த
ப்ரமதகணங்களைத் தன்னாளுஞ்ஞாயல் தடுத்து ஜனங்கள் கேட்கச் சொல்லு
கிறாள்.

10

தேவி கூறுகிறார்.

சரீரம் படைத்தவர்களுக்குப் பிரியமான ஸ்வபாவமுடைய எந்த ஈசனுக்கு
உலகத்தில் மேலாகியவனும் ப்ரிபமுள்ளவனும் பிரியமில்லாதவனும் இல்லையோ
எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகியவரும் விரோதமற்றவருமாகிய அந்த ஈசுவரனி
டம் உணனைத் தவிர எவன் பிரதிகூலனாவான்.

11

ஜொஷாநு வரெஷாஹ் ஹி மூணெஷுஸாயவொ

மூணெனி கெவிந ஹவாடிஸா நிஜ |

மூணாஸு மஹூதிநஹுலீ கரிஷுவொ

உஹதூஸெஷவிடிவா நவடி ||

12

நாஸுயபுதெதடிஷஸ்து வவபுடி

உஹநிநிதா கண்ணவாத்வாடிஷு |

ஸெஷபூம் உஹாவூருஷவாடிவாஸுலி

நிபூஸதெஜஸு தடிவ ஸொலநடி

13

ஸாக்ஷாத்ஜொஹெண உதது வுருஷாணாநாதவிப்யுஷனி உஹ
தஜெடாஹ ஜாஹஸ்தாஸூம் ஜொஷாநிதி ஹெஜெஜெத்யுகெஷவ: ஹவாடிஸா
ஸஸ்திபா: கஸுருபகா: வரெஷாஹ் மூணெஷு ஜொஷாநெவ மூணெனி
நதமூணாந் கெவிநய்யஸூம் வரமூணெஷு ஜொஷாநமூணெனி கிஹு
யபாஸ்திதாந் மூணாந் ஜொஷாநிவெகெந மூணெனி தெது உஹாந உயு
கெ ஸாயவஸு கெவலம் மூணாநெவ மூணெனி நஜொஷாந் தெது
உஹதூரா உயுகெ உஹதூஸூஜொஷாநமூணெஷுவ ப்ரதூக்மலுருந்
தூவாநவி மூணாந் வஹுஸீ கரிஷுவொ ஹவனி ஹவாநவ ஜிவிடி விதி
வாந் கவிதவாநித்யபூ: தவஸு ஹிஷாநனி ஹருபவீத்யுநெநஸருவிதம் ||
வஸதவூஜபுநெஷு யுகெஜெக்யாஹ் நெகிகுணவம்பேதம் ஸரீரக
ஜெவாதெத்தியெவடிதெஷு ஸாஷபூகக்ஷாநி: தயாஸஹிதம் ஸெஷபூம்
யபாஸவதெயம் உஹதாம் விநிநெதிபக வஸதஜாஸூபூம் நவவகி யபூ உஹ
தாம் வாடிவாஸுலிஸெஷபூம் நிரஸுநெஜி: ப்ரஹாவொ யெஷர்ஜிதி
யபூவி உஹாந: ஸுநிநாஸஹநெ தயாவி ததூரெணவ: தடிஸஹஜா

ஓ வேதியனே! உன்னைப்போன்றவர்கள் பிறரின் குணங்களில் தோஷ
ங்களையே கிரகிக்கிறார்கள். சில ஸாதுக்கள் குணங்களில் தோஷங்களைக் கிரகிக்
கிறதில்லை. சில மிகுந்த பெரியோர்கள் அற்பமான குணங்களையும் வெருவாகச்
செய்வார்கள். அந்தப் பெரியோர்களிடம் நீ தோஷத்தைக் கற்பிக்கிறாய். 12

மரணமடையத்தக்க சரீரத்தையே ஆத்மா என்று பேசுகிறவர்களும்
மஹா புருஷர்களின் பாத துளிகளால் தேஜஸ்ஸை நி இழந்தவர்களுமாகிய
அஸத்துக்களிடம், பொறாமைபுடன் எப்போதும் பெரியோர்களை நிந்திப்பது
என்ற இந்த விஷயமானது ஆச்சர்யமாகாத. (ஆகையால்) அஸத்துக்கள் பெரி
யோர்களை நிந்திப்பதே உசிதம். 13

நி அஸத்துக்கள் மஹான்களை நிந்தித்தால் அவர்கள் பொறுக்கிறார்கள். அவர்களின்
பாததுளிகள் பொறுக்காமல் அவ்வஸத்துக்களின் தேஜஸ்ஸைப் போக்குகின்றன என்
பது கருத்து.

தந்ராயுஹவ் நரவகாநு வஸதீஸாடுஹ
யெஃதெயஃவிதஃயதி தஜ்ரணாவஸரஷ்ட ||

16

கண்டன விபரம் நிரயாதிதிகமும் ஂ஁ஸெ
யட்காவி தயவுசுண்ணி நட்புவிரவசூலாகெ |
மிந்நாதவவஸ் ருஸ்தீவதாம் ப்ருஹஸ்ய
ஜிஹ்வைவகுநவி துகொ விவசுஜெது யதஃ ||

17

சுதவ்வொதுந்நிடி கெஹ்வரம்
ந யாரயிஷெ ஸி திகுண மஹி டுண :

ஸாரதே கவஸக் வஸதிஸு தஸ்யஸுஸாநஸு ரோத்ராநிஹஸுந்யகவாதாநி வ
 ஹகுஷெணக்ஷெந ஸன்கி யெஸ்யத் க்ஷத்ரோத்ரேவிஃ கிம்வாநவிஹெவெதி
 வெக் ந தயாஸதி தஜாஸ்யாநுபவத்நரி.த்யாஹ தஸ்யவரணாவஸ்யஷ்டம்
 மஹிதம் நிஜ்யாயம் யெ ரேகுபுஷியபாரயநி || ௧௬ || ஐதாநீமஷெஹக்ஷேத்ரு
 காரோயஜே தக்ஷோஹ கண்ட்ராவிகிகண்ட்ரளவியாயசூய்ஷாஜ்ஜிமபுஷ்யெக் யஜி
 ரேத்யுமரோரயிதும்வா ககத்யுஃ ஸஜெயேதாநஹவதி தயாயஜேதாவிதரியஜே
 ரக்ஷகெ ராமெஸஸாஜிநி கஸ்யணினிநிபாரகும்ஸெம் ந்யஸிஃ கஸ்யரோநெகயி
 க்ஷேப்யரோணெ ப்ரஹ்மஸுதஸெக் ருஸதீம் ககத்யூணவாஜிநீம் ப்ரஸஹ்ய
 வமாக் வரிந்யாக் தயாஸ்யம் ப்ராணாந்விஸ்யஜேஜிதி யக் ஸயஜே || ௧௭ ||
 சுதஹதி || தவக்ஷதே தநம் ஸரீரம் ஸிதிகனெணாநீமகணஃ தந்நிந்யாக் ப்ரோ

பிரமதேவர் முதலியவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா என்ன; அந்த பிரமன் முதலியவர்கள் அந்த சிவனுடைய பாதங்களினின்று நழுவின நிரமால்யத்தை தலையாலல்லவா தரிக்கிறார்கள்.

16

மரியாதை கெட்ட மானிடர்கள் தர்மத்தைப் பரிபாலிக்கும் சசுவரனை நிந்தித்தால் * திறமையில்லாதவன் செவிகளை மூடிக்கொண்டு வெளிப் புறப்படவேண்டும். திறமையுள்ளவனாயின் அமங்கலத்தைப் பேசிய அந்த அஸத்துக்களின் நாவை பலாத்காரமாகத் துண்டிக்கவேண்டும். பிறகு, தான் பிராணனை விடவேண்டும். இது தான் தர்மம்.

17

17

ஆகையால் நீலகண்டனை நிந்தித்த உன்னிடம் உண்டான இந்தச் சரீரத்
தைத் தரித்துக்கொள்ளவில்லை. மானிடன் மோஹத்தால் நிந்திக்கத்தக்க அன்

* திறமையில்லாதவன் - பெரியோர்களைத் தூஷிக்கும்போது தான் மரணமடைய வாவது நினைப்பவனை மரணமடையும்படி செய்யவாவது திறமையற்றவன்,

ஜ்ஞஸ்ய ஜொஹாலி விஸூலிஜஸவொ
ஜுமூஸ்தஸ்யோஜீரணம் ப்ரவக்ஷதெ ||

18

ந வெடிவாடா நநுவததுதெ உதி
ஸுஸவவொகெ ரஜதொ ஜஹாஜுமெந் |

யயா மதிடெடிவஜநுஷ்யொயா: ப்யுய
கூஸவ யஜெடி ந பரம் க்ஷிவெசு ஸ்ரித: ||

19

கஜெ ப்ரவ்யுதம் வ நிவ்யுதவ்யுதம்
வெடி விவிவொஸ்யயிஜீராஸிதம் |

ஜாடாவநுஸ்யாவலி துஸ்யுத்யாமலிநாநவிஸூலிரிதிஷ்டாநொநாஹ ஜ்ஞ
ஸ்யஸக்ஷிதஸ்யுதஸ்யு உஜீரணம்வஜநஜெவ வுமஸ: ஸூலிம் ப்ரவக்ஷதெ||கஅ||
யஜுதம் மூவக்யியாயாஸூயப இதி தக் ப்ரத்யாஹ || நெதி வெடிவாடாந
லியிநிஷெயாருவாந ஸுஸவவொகெஸூதநெயுவாஜீரணஸ்ய ஜஹதொ
ஜுமெந்: ஸஜீமீரகஸ்ய ஜிநடூநுவததுதெ நிவ்யுத்யாயிகாரிக்ஷாசு சுயிகாரி
ஹெடிஷ்டாநொ: யயாடிவாநாமதிராகாஸவவ ஜநுஷ்யாணாம்ப்யயிவ்யா
ஜெவ சுதஸ்யபஜெவவ ப்ரவ்யுதிசுக்ஷணெநிவ்யுதிசுக்ஷணெவாஸ்யிதஸ்யு வரம்
சந்யாஸஜெ வுரூஷம் வாநக்ஷிவெசு நநிஜெசு வ்யவஸ்யிதாயிகாரணெகெந
உஹயொஸ்யுக்ஷாசு நக்ஷிவெடிவெதிவாகந்ய: ||கக|| ஸநதஜெவொவவாடி
யந்யாஹ கஜெடிகி யசு ப்ரவ்யுதம் சுஜீஹொத்யாஜி நிவ்யுதம்ஸஜீஜாஜிவ ஜீதம்
ஸத்யஜெவயத: வெடி சுஸிதம் விஹிதம் தஜுவிவிவ்யுதவ்யுத்யாஸிதம்

னத்தைப் புசித்தால் அந்த அன்னத்தைக் கக்குவதே அந்த மானிடனுக்குப்
பரிசுத்தி என்று (பெரியோர்கள்) கூறுகிறார்கள். 18

தன் ஆத்மாவிலேயே ரமித்துக்கொண்டிருக்கிற மஹா முனிவரின் மதியா
னது (விதி நிறேத ரூபங்களான) வேதத்தில் கூறியவைகளை அநுஸரிக்காது.
தேவர்களின் கதியானது ஆகாயத்திலும், மானிடர்களின் கதியானது பூமியிலு
மென்றே ஏற்பட்டிருக்கிறதல்லவா? ஆகையால் தனக்குரிய தர்மத்திலிருப்பவன்
பிறரை நிந்திக்கமாட்டான். 19

‡ பிரவிர்த்தி கர்மமும் ¶ நிவிர்த்தி கர்மமும் உண்மை தான். ஏனெனில்
(ராகம் வைராக்யம்என்ற) இரண்டு அடையாளங்களுடைய இவ்விரு கர்மங்
களுக்கு வேதத்தில் வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த பிரவிர்த்தி
நிவிர்த்தி கர்மங்களிரண்டும் ஒரே கர்த்தாவிடம் ஒரே ஸமயத்தில் ஏற்படா.

‡ பிரவிர்த்தி கர்மமாவது - அக்னீஹோத்ரம் முதலியன. ¶ நிவிர்த்தி கர்மமாவது
சமம் தமம் முதலியன,

விரொயி தடிள மவெெகுகுதுரி

அயம் தயா ஸ்ரீஹணி கரு நமசி ||

20

உவஃ படிவஃ விதாஸுதாஸிதா

யா யஜ்ஞஸாமாஸநுயதிவதஃ |

தடினாது வெவ்வேறு ஸ்தலங்களில்

சுவக ஸ்ரீ ஸ்வயத்தஸவிதா: ||

21

[illegible]

(ஏனெனில்) ஒன்றுக்கொன்று விரோதமுடையது. இந்த இரண்டு வித கர்மங்களும் பிர்மத்தினிடம் சேரா.

20

ஓ பிதாவே! எங்களைச் சார்ந்த அணிமை முதலிய ஐச்வரியங்கள் உங்களுக்கில்லை. யாகசாலைகளில் தான் உங்களுடைய ஐச்வரியங்கள் ஏற்படும். அந்த ஐச்வரியங்கள் யாகத்திலுள்ள அன்னத்தைப் புசித்த பிராணிகளால் கொண்டாடப்படுகின்றன. தூம மார்க்கங்களால் அனுபவிக்கக் கூடியன. எங்களைச் சார்ந்த ஐச்வரியங்களோ ஸ்பஷ்டமாகாத ஹேதுக்களுடையனவ. பிரம்ஞானிகளால் அடையத்தக்கவை.

21

21

ഘൃഷ്ടാ ജഗതഃ പീതഃകുന്ദഃ ഖണ്ഡതാ
 നിജ്യേ ഹൃദയേ മൃതഃ പരമഃ ഖണ്ഡതാ ||

21

கூசுவா ஸதாநாவநிமுள ஜிதாஸநா
 ஸொடாநஸூகாவா வ நாவிலகூதம் |
 ஸநெஹபூஜி ஸூராவா யியொரவிலிதம்
 கணாடிவொடூயுநிதிதாநயசு ||

25

எனவம் ஸ்ரீஹம் உஹதாம் உஹ்யஸா
 உஹஸாரொவி தஜ்ஜாநாஸு |
 ஜஹள ஸதீ டக்ஷரூஷா உஹிநீ
 டயார மாத்ருஷநியாநிபாரணா ||

26

ததம் ஸ்ரீலதகுஸ்ரரணாம்புஜாவஸவம்
ஜமஜ்ஞரொழிநயதீ ந லாவரடி |

[illegible]

செய்து மௌந நியமத்துடன் வட திசையை நோக்கி பூமியில் உட்கார்ந்து
கண்ணை முடிக்கொண்டு யோக மார்க்கத்தை அடைந்தாள். 24

24

ஆஸனத்தை ஜயித்தவளும் பூஜிக்கப்படுகிறவளுமாகிய அந்த ஸ்திதேவி பிராணனையும் அபானனையும் நாபிசக்ரத்தில் ஒன்று சேர்த்து, உதானனைக் கிளப்பி புத்தியுடன் மெதுவாக ஹிருதயத்தில் வைத்து கண்டத்தின் வழியே புருவங்களின் மத்தியில் கொண்டுவந்தாள்.

25

25

சிறந்த மனமுடைய ஸ்திதேவீ மஹான்களுக்கும் மஹானுகிய மஹா தேவரால் ஆதரவுடன் தம் மடி மீது அடிக்கடி வைத்துக்கொள்ளப்பட்ட தன் தேஹத்தைத் தக்ஷணிடம் கோபத்தால் இவ்விதம் விட்டாள். சரீரங்களில் வாயு அக்னி இவர்களின் தாரணையைத் தரித்தாள். 26

26

பிறகு லோககுருவாகிய தன் பிராணநாதனுடைய பாதாமிந்த மகரந்த
த்தை தியானம் செய்தவளும் கல்மஷமற்றவளுமாகிய ஸதீதேவி பர்த்தாவைத்

வடிதெய்வம் ஜநெ ஸத்யா ஐவ்யாஸுத்யாமஜைதம் |
தம் ஐக்ஷம் வாஷ்டுரா ஹனுமதிஷ்ணுமாயுயாஃ || 31

தெஷாநாவததாம் வெமம் நிஸாஜ் ஸமவாந்யமஃ |
யஜிஞவ்வேந யஜுஷா ஐக்ஷிணாஸுள ஜுஹாவ ஹ || 32

சுய்யபுணா ஹுயயாநெ ஷெவா உசுவெதுரொஜஸா |
ஃஹவொ நாந தவஸா ஸொநம் ப்ராஹ்மஸுஹஸு ஸஃ || 33

தெரவாநாயுயெஸுவெபு ப்ராஹ்மஸுஹமஹுசாஃ |
ஐஹுநாநா ஐஸொ ஹஜுமஸுஸிஸுபுஹதெஜஸா || 34

ஐதிஸ்ரீஜ்ஜாமவதெ வதுயபுஸுஸெ வதுயெபாஸுயாயஃ.

வடிதீதி சுஜுதம் ஐஷ்டா || ௩௧ || தெஷாநிதி யஜிஞவாஹ ஹனிதி யஜிஞவ்வே
தெந || ௩௨ || சுவஹதாஸுமாராஸுமஃஸிவிஸாஸா ஐத்யாஐநா || ௩௩ ||
சுய்யபுணெதி சுய்யபுணா ஹுமணா யெதவஸாஸொநம் ப்ராஹ்ம தெ
ஃஹவொநாநெஷெவாஉதிதாஃ || ௩௪ || தெரநிதி ப்ராஹ்மதெஜஸா உஸதிஷ்டு
நாமெநஃ ||

ஐதி ஹாவ்யபுஷ்டீவிகாபாம் வதுயபுஸுயாயவ்யாஸுயா.

ஜனங்கள் இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது ஸதீதேவி அற்புத
மாகப் பிராணனை விட்டதைப் பார்த்த பாரிஷதர்கள் ஆபுதங்களை எடுத்துக்
கொண்டு அந்த தக்ஷனைக் கொல்லுவதற்கு எழுந்தார்கள். 31

வருகிற அந்த பிரமத கணங்களுடைய வேகத்தை பகவானாகிய பிருகு
முனிவர் பார்த்து யாகத்தைக் கெடுப்பவர்களை ஹிம்சிக்கும் மந்திரத்தால் தக்ஷி
ணக்னியில் ஹோமம் செய்தார். 32

அத்வர்புவாகிய பிருகு முனிவர் தேஜஸ்ஸுடன் ஹோமம் செய்யும்
போது ருபுக்கள் என்ற தேவர்கள் ஆயிரக்கணக்காக வலுவுடன் கிளம்பினார்
கள். அவர்கள் தவம் செய்து ஸோமபானம் செய்யும் பாக்ய மடைந்தவர்கள்.

பிரம தேஜஸ்ஸால் ஜ்வலிப்பவர்களும் கொள்ளிக்கட்டைகளை ஆபுதமாகக்
கொண்டவர்களுமாகிய அந்த ருபுக்களால் தஹிக்கப்படும் பிரமதகணங்கள்
யாவரும் குஹ்யகர்களுடன் திசைகளை அடைந்தார்கள். 34

4 - வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று:

i

2

ஸவஹி ஸ ஜாவதெஹெ-தொநியநம் கூதெந சுஸக்யதாயா:
 தஸ்யாபுரெ யெஹ்வெஹெவாஹெஹ் || ௧ || சூஹி ஸ:பஞ்ஜிபி: ருப:
 வொரஸ்தஜிதாம் உக்யக்யஉதாபு உதிதஸ்ததாஹ்விலிஸஸஜ-ஸுஹ்
 ஹ்வாஹெயெந தபிதாஹ்வநாஹ் ஸடா: ஜாவாஸுஹ்மம் ரொவி:
 யஸ்யாஸாம் || ௨ || ததஹி தத: ஜடாயாஸகாஸாஹ் சுதிசாய: வீரஹ்:

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

1

2

ததொத்திகாயஸநுவா ஸ்யஸநு திவம்
ஸஹஸு ஸாஹஸு நரஸுதிஸுயபுஜக் |

கராஸஹஸு ராஜஸுதிஸுயபுஜக்

கவாஸுதிஸுயபுஜக் ||

3

தம் சிங்கரொதி மூணாஸுதி

ஸவாஸுதிஸுயபுஜக் |

சுக்ஷம் ஸயஸுதிஸுயபுஜக்

ஸுயஸுதிஸுயபுஜக் ||

4

சுயஸுதிஸுயபுஜக்

ஸ ஸுயஸுதிஸுயபுஜக் |

ஸுயஸுதிஸுயபுஜக்

ஸுயஸுதிஸுயபுஜக் ||

5

ஜாததிகிஸெஷ: தநுவாஸெஷந திவம் ஸ்யஸநு சுத்யஸுதிஸுயபுஜக் வந
ராக் சுயஸுதிஸுயபுஜக் தநுவாஸெஷந திவம் ஸ்யஸநு சுத்யஸுதிஸுயபுஜக்
நா: ஸுயஸுதிஸுயபுஜக் தநுவாஸெஷந திவம் ஸ்யஸநு சுத்யஸுதிஸுயபுஜக்
விவியாதிஸுயபுஜக் தநுவாஸெஷந திவம் ஸ்யஸநு சுத்யஸுதிஸுயபுஜக் || ௩ || திவியாதிஸுயபுஜக்
ஸுயஸுதிஸுயபுஜக் தநுவாஸெஷந திவம் ஸ்யஸநு சுத்யஸுதிஸுயபுஜக்
ஸுயஸுதிஸுயபுஜக் தநுவாஸெஷந திவம் ஸ்யஸநு சுத்யஸுதிஸுயபுஜக்
ஸுயஸுதிஸுயபுஜக் தநுவாஸெஷந திவம் ஸ்யஸநு சுத்யஸுதிஸுயபுஜக்
ஸுயஸுதிஸுயபுஜக் தநுவாஸெஷந திவம் ஸ்யஸநு சுத்யஸுதிஸுயபுஜக்
ஸுயஸுதிஸுயபுஜக் தநுவாஸெஷந திவம் ஸ்யஸநு சுத்யஸுதிஸுயபுஜக்
ஸுயஸுதிஸுயபுஜக் தநுவாஸெஷந திவம் ஸ்யஸநு சுத்யஸுதிஸுயபுஜக் || ௪ ||

அந்த ஜடையின் அருகினின்று பருத்த சரீரமுடைய வரும் சரீரத்தால்
ஸ்வர்க்கத்தைத் தொடுகிறவரும் ஆயிரம் கைகளை அடைந்தவரும் மேகம்போல்
கறுத்த நிறமுடையவரும் மூன்று ஸூரியன்போன்ற (மூன்று) கண்களுடைய
வரும் உன்னதமான தெற்றிப்பற்களுடைய வரும் ஜ்வலிக்கும் அக்னிபோன்ற
கேசங்க ளுடையவரும் கபால மாலைகளுடையவரும் பல விதமான ஆயுதங்க
ளுடைய வருமாகிய வீரபத்ரர் உண்டானார். 3

அஞ்சலிசெய்து, நான் செய்யவேண்டிவது என்ன என்று கூறிய அந்த
விரபத்ரரைநோக்கி, பூதநாதரும் பகவானுமாகிய பரமசிவன், ஓ ருத்ர! யுத்தஞ்
செய்வதில் திறமையுடைவனே! நீ என்படர்களுக்குத் தலைவனாகவிருந்து
தகஷினை அவன்செய்யும் யாகத்துடன் நாசஞ்செய்யக்கூடவாய். நீ என்னம்ச
முடையவனல்லவா? 4

கோபங்கொண்ட ருத்ரரால் இவ்வாறு அஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட அந்த வீர
பத்ரர், தேவர்களுக்கும் தேவராகிய ப்ரபுவை ப்ரதக்ஷிணம் செய்தார். ஓ வித்ர!
அப்பொழுது வீரபத்ரர் மிகுந்த வேகத்தால், வலுவுடையவர்களாயினும் அவர்
களின் வலுவை ஸஹிப்பதற்குத் தான் திறமையுள்ளவன் என்று எண்ணினார்.

சுநீயபாநஸ து ருபுவாஷுடுபெ
லகூரம் நடிவிவடுநடிதுமெவாவடு ।

உடிபு ஸூயம் ஜமடினகானகம்
வம்புரபுவடுபாஷணலவிஷணாஹி: ॥

6

சுயசவிடுஜொ யஜபாநஸடிவா:
ககூலுநீவாப் புவஸீகூடு ரொணாடு ।

தடி: கிபெததுத வளதடுஜொஹி
விதி விஜா விஜவதுஸாடிபு: ॥

7

வாதா ந வானிந வரி வனி டிவா:
புரவீ நவவரிபுஜீபுவதீஹொமுடிணா: ।

மாவொ நகாபுண டிபு காதொ ரஜொ
மொகொஹொநா கிபு புவயாய கபுதெ ॥

8

சுநீயபாநஸதி ஜமடினகம்: பூது: தஸுபாபுனகம் ஸூயம் வொஷயனி
ஸஸ்கூவடுநீதி வொஷணாமி நடுவாராபீமி ஹடுஷணாமி யபொவா
வநீயஸுஸ:॥க॥ சுயதி ககூவிபிபிதரொநவதி கிணு ரஜி உதிஜாகா
ஹொ: ரஜிவளததுதொவடுக டிபு: வினயாபாஸா: ॥௭॥ ஹெகூனரா
லாவெ டிளதாநிகம் கபுயனி வாதாநதி டிவாநமாபிவாவெஹொது:
புரவீநவவரிபு: தபாநீனொ ராஜி ஜீவதீதி ந காலுனெ ந ஸீபு
நீயனெ ॥௮॥ புவடுநீதி புவடுநிபுபுவதீ ஸா பிஸாபுவாயாஸா

மிகுந்த ஆரவாரத்துடன், கூடிய ருத்ரபாரிஷதர்களால் அநுசரிக்கப்படும்
அந்தவிரபத்ரர், மிகவும் பயங்கரமாக கர்ஜித்தார். உலகங்களைநாசம் செய்யும்
யமனுக்கும் யமனாகிய சூலத்தை எடுத்துக்கொண்டு சத்தமிடும் தண்டைமுத
லிய ஆபரணாலங்கார முள்ள பாதங்களுடையவராகி ஓடினார். 6

பிறகு ரித்விக்குகள் யஜமானன் ஸபையோர்கள் பிராமணர்கள் பிராம்
மணஸ்திரீகள் யாவரும் வடதிசையில் புழுதியைப் பார்த்து இது என்ன
இருள், எங்கிருந்து இந்தப்புழுதி உண்டாயிற்று என்று யோசனைசெய்தார்
கள். 7

காற்று வீசவில்லை. சக்ரமானசிகைத் புடைய ப்ராசீனபர்ஹிஸ் என்ற
அரசன் இப்பொழுது ஜீவனுடனிருக்கிறான். ஆகையால் திருடர்களுமில்லை.
கோக்களும் ஹிம்ஸையடைய வில்லை. இந்தப் புழுதி எங்கிருந்து வருகிறது?
இப்பொழுது, உலகத்திற்குப் பிரளயமுண்டாகுமா என்ன? 8

புலஸ்திபிஸுரஃ ஹிய உதிமவிதா
உதிமவிதாபாகொ வுஜிநஸெஸுவ கஸூ |

வஸூநீநாம் ஐஹிதூணாம் ப்ர ஜெஸ
ஸூதாம் வதீவதயூவநாமாடி ||

9

யஸூகாரெய வுபுஜடாகயாவஃ
வஸூநிவஸூவிதாதிமஜெநுஃ |

விததூ நுதூதூபிதாஹிதொயுஜா
நுபுடஹாவஸநயிதூவிநதிக் ||

10

சுஷ்டயிசுவா தஸஹுதெஜஸம்
உநூபுதம் ஐநிபுசுஷ்டம் ஸூகாபுரா |

ஊஃ விபாகம்மது வஸூநீநாபீதி தஸூடும்வாயிகெயெஹதம்ஃ சுவ
ஐபுள சுவஜாதவாஹி சுநாமாநாமஸம் சுநவராபாம் || ௯ || நவெஹஸூதா
வஜூரோதம் கிணூரூபு வஜூவ சுதொநாஸூஹுதம் ஹிஷுதீதூரஹு
அபூஹாம் யததி|| வுபொவிகீணெடூஜிடாகயாவொயஸூ வஸூநிவஸூ
ஸூநிவஸூஃ சுமெஸூபிதாஃ ப்ராதாஃ திஜெநு, ரபெந உதிதாநிஉஹி
தாநி சுஸூணிபெபெஸூ தொஷஃ வாவஹவஸயுஜாஃ தாநிததூஹவெஷ்டுண
நுதூதி உதுஃ சுபுஹாஸஃ சுபொரொஹாஸ வஸவஸநயிதூமபுஜிதம்
தெந விநூர்விஜீணடூஃ திஸம்பெநஸம் || ௧௦ || சுஷ்டயிகெவதி சுஷ்டயிசுவா
சுவஹநயுகூகூகூவா உநூபுதம் க்ரூபயூரஹம் உதஸம் உதிவத்
ஹாமணஃ நகூதூஸபுஃ பெநஸம் வுநஸூதகொபபதஃ வியாதூரவிகிம்

(தக்ஷன்மணியாகிய) ப்ரஸூதியை முக்கியமாகக் கொண்ட. ஸ்திரீகள்.
நொந்தமனதுடன் தக்ஷன் செய்த பாபத்தின் பரிபாகமேதான் இது என்று
பேசினார்கள். ஏனெனில் ப்ரஜாபதியாகிய தக்ஷன் குற்றமற்றவளும், பெண்
னுமாகிய ஸதியை தன்னுடைய பெண்கள் பார்த்திருக்கும்போதே அவமதித்
தானல்லவா?

9

எந்த பகவான் பிரளயகாலத்தில் விரித்தஜடையுடன் தன்னுடைய
சூலாயுதத்தின் றுனியில் திக்கஜங்களைக் கோர்த்துக்கொண்டும் பெரும் அட்ட
ஹாஸமாகிய இடியால் திசைகளைச் சிதரும்படி செய்துகொண்டும் உயர எடுக்கப்
பட்ட கைகளாகிய த்வஜங்களைப் பிரித்துக்கூத்தாடுகிறாரோ அந்த ஸஹிக்க
முடியாத தேஜஸ்ஸை அடைந்த வரும், கோபத்தால் வியாபித்தவரும் புருவ
நெறித்தலால் பார்க்கமுடியாதவரும் உபரமான தெற்றிப்பற்களால் நகூத்திரக்

கேவிஷ்ணுஜம் ப்ராஹ்மம் வதீஸாயாஜயாவரெ |
 ஸதசூக்ய ஸாயாம் உதவிஹாரம் உஹாநஸ்ய || 14

ஸுஸுஜயபுஜிதவா த்ராணி ததெயகெதீநஸாஜயநு |
 கௌணாஷ்டித்ருயதெநிஷிவிஷுவெபிநெவயா || 15

சுவாயத் உதீநநு னகெ வதீரதஜ்யநு |
 சுவரெ ஜயஹுஷெபவாநு ப்ரதூரஸநாஹுயிதாநு || 16

ஹம் வவஸுணீநாநீரஹடி ப்ரஜாவதி |
 உணீஸம் வதிஷணம் ஷெவம் ஹம் நதீஸரொத்யஹீக் || 17

ஸவபு னவசவிஜொ ஷெஷா ஸதஸூஸாஹிவளகஸம் |
 தெரடிஷாநாஸுஸுஸம் ப்ராவலிநெபுகயாபுவநு || 18

ரதஃ சூக்யஸாயாம் ததிஹாரம் யஜிநாநயஹ உஹாநஸம்வாகஹாஜந
 ஸாயாம் || 14 || ஸுஸுஜாயிநி ஸுஸுஜம் வஸம்ஜம் உதாரவெஷாஃ நெவயாஃ
 ஸீஸாஸுத்ராணி || 15 || 16 || ஸவபுததி ப்ராவலிஃ சதூஷாநாஃ நெக
 யாசுநெகயாஷுஷுஸம் || 17 || ஜுஹுததி ஸுஸம்ஹநெயஸு ஹவீர

சிலர் † ப்ராக்வம்சத்தை முறித்தார்கள். மற்றவர்கள் பத்னீசாலையை
 நாசம் செய்தார்கள். மண்டபத்தையும் ஆக்னீதர்சாலையையும் யஜமானகிருஹத்
 தையும் பாகசாலையையும் போஜனசாலையையும் நாசம் செய்தார்கள். 14

சிலர் யாகபாத்ரங்களை முறித்தார்கள். சிலர் அக்னிகளை அணைத்தார்கள்.
 சிலர் குண்டங்களில் ஜலமோசனம் (மூத்ரம்) செய்தார்கள். சிலர் உத்தரவேதி
 யின் மேகலைகளைப் பேதித்தார்கள். 15

சிலர் முனிவர்களை உபத்ரவித்தார்கள். சிலர் பத்தினிகளை வெருட்டினா
 ர்கள். மற்றுமுள்ளவர்கள் அநுகிவிருப்பவர்களும் ஓடியவர்களுமாகிய தேவர்க
 ளைப் பிடித்தார்கள். 16

மணிமான் பிருகுமுனிவரைக் கட்டினார். வீரபத்ரர் தக்ஷப்ரஜாபதியைப் பிடி
 த்தார். சண்டிகேச்வரர் ஸுதிர்யனைக் கிரஹித்தார். நந்திகேச்வரர் பகன் என்ற
 தேவதையைக் கிரஹித்தார். 17

தேவர்களுடன் கூடிய ஸபையோர்களும் ரித்விக்குகள்யாவரும் பார்த்து
 அந்த சிவபார்ஷதர்கள் வீசியகற்களால் மிகவும் துன்பமடைந்து பலவிதமாக
 ஓடினார்கள். 18

† ப்ராக்வம்சமாவத - கிழக்கு மேற்கான ஸ்தம்பங்களில் போடப் பட்டிருக்கும்
 கட்டை.

ஷஷாயுரய பூரணம்

|| நெடுதூய ||

அவ றெவ மணாவை வெகு நுஞாநீகெடு வராஜிதாஃ |
 ஸுமநு பட்டவ நினுந் ஸ மடாவரிவ உஞ்செருஃ || 1

வண்டிவலிவ வவபுஜாவகவிடகலுற லயாகுறாஃ |
 வயமுவெ நகலுரகவா காடுதெடு நெதனுவெடியநு || 2

உவநுஷு வுரெவெதடி மவாநஸவண்டவஃ |
 நாராயணஸ் விஸாநா ந கலுரயுரஜீயதாஃ || 3

கடா கணடு விஹுஃ பூரண தெஜீயவனி கரதாமவனி |
 வுண்டி செஷராய வர ஹிபாந பூ ரயெணவஹிஷதாடி || 4

ஸூர || ஷஷெ து றெவலெடு ந ஸஹ மகா வஹ விபிஃ |

ஸாங்கயாரிஸ டிஷாஜிவீவிதாடியுஜாடிராசு ||

கடெதி சுயெவமணாஃ ஸுடஹுவெநு வெடியநிதி அிதீயெநாநயஃ
 ஸுடுவாடிவிஃ || ௧ || ஸுஹிநெதி || ஸுஹிநாநிதூபிதாநி அிநாநிவிஜீணடாநி
 கூபாநியெஷாஃ ஸஹிசீவிதிஃ ஸஹெஸுவதடாநாஃ || ௨ || உவநுஷுதி ||
 கலுரகணடு நெயதாஃ நஜீயதாஃ || ௩ || ததிதி || விஹுஃ பூ ஹா தெஜீயவனி

6 - வது அத்தியாயம்

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பிறகு நுத்ரருடைய ஸேனைகளால் அவமதிப்படைந்த தேவர்கள் யாவ
 ரும் சூலம் பட்டஸம் கத்தி கதை பரிகம் முத்கரம் முதலிய ஆயுதங்களால்
 சேதத்தையும் பேதத்தையும் அடைந்த சரீரமுடையவர்களாகி, பயத்தால் வியா
 குல மடைந்து ரித்விக்குகளுடனும் சபையோர்களுடனும் பிர்ம தேவருக்கு
 நமஸ்காரம் செய்து இந்த வரலாறு முழுவதும் கூறினார்கள். 1-2

கமலத்தி லுண்டான பிர்மதேவரும் பிரபஞ்ச ஸ்வரூபியாகிய நாரண
 னும் முந்தியே இவ்விஷயத்தை அறிந்து தக்ஷனுடைய யாகத்திற்கு வரவில்லை.

பிறகு பிர்மதேவர் கேட்டுச் சொல்லுகிறார். சிறந்த தேஜஸ் உள்ள புரு
 ஷன் அபராதம் செய்தாலும், அந்தப் புருஷனுக்கு (பதில்) அபராதம் செய்ய
 விரும்பியவர்களுக்கு அந்த விருப்பமானது பெரும்பாலும் கேஷமத்தின்
 பொருட்டாகாது.

சுயாவி யுயம் சுரதகிலிஷா ஹம்

யெ வவ்விடுஷா ஹமஹுஜம் வராஹம் |

புலாஹய்யம் வரிஸுங்கவெதஸா

கூழிபுலாஹம் புமுஹீதாஹிவடி ||

5

சுஸாஸாநா ஜீவிதஸுரஸு

யொகஸுவாஹம் சுவிதெ ந யவ்விநு |

தஸாஸு டெவம் ப்ரி யயா விஹீநம்

கூழிபுலாஹம் ஹுஜி விஹம் ஹுஸுஹெ ||

6

நாஹம் ந யஜேதா ந வ யுயமெநு

யெ டெஹஹாஜொ ஹமயஸுதகவடி |

விஹம் புலாஹம் வஹவீயுயொவடி

தஸுதாத்தஸு ஹு சு உவாயம் வியிதெசு ||

7

சுதிதெஜஸிநி வுஸுஹெக்யுதாமஸி ஸதுவிஸுபம் தது சுதாமஸா
 வுஹுஷதாம் சுஸாயம் சுதகூரிஷதாம் ஸாதயாஸுஹுஷா தெஷா
 கெஷாய ந ஹுபாகு புராயெணெதி ஹொகொகி: ந ஹெஷெவெதுய: ||
 சுயாவீதி | சுயாவி புலாஹய்யம் கூழிபுலாஹம் யெ ஹவஹ: | வவ்விடுஷா
 யஜேஸு ஹமஹுஜம் வராஹம் ஹுஸுஹெவ வணிகவஹ: | புமுஹீதாஹி
 வடி யுயாவதி தயா வாஹ புஸுஹெதுய: ||௮|| சுஸாஸாநாஹி |
 சுஸுரஸு ஜீவிதம் வுஸுஸாநம் புராயுயிராநாஸுஹ: யவ்விநு சுவிதெ
 ஸதி ஸயொகவாஹொஹொகொஹவெசு நஸுஜிதுய: || ௯ || வயம் தது
 மஹம் விலீ: கவெவ கஹிஹுவாயம் வியதெதிதெததாஹ நெதி யஜே:

நீங்கள் யாதத்தின் பாகத்தை புஜிக்கும் பரமசிவனை உதானீனம் செய்தீர்
 கள். அதனால் பாபமுள்ளவர்க ளானீர்கள். ஆயினும் நீங்கள் பரிசுத்தமான
 மனதுடன் விரைவில் அனுக்ரஹஞ் செய்யும் மஹாதேவரை, அவருடைய
 பாத பத்மங்களைப் பிடித்து, மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். 5

எந்த ஈசுவரன் கோபங்கொண்டால், லோகபாலர்களுடன் கூடிய லோக
 மானது நாசமடையுமோ, பத்தினி யில்லாதவரும் கெட்ட சொற்களால் மன
 தில் அடிபட்டவருமாகிய அந்த சந்திரசூடரை யாகம் மறுபடியும் ஜீவ
 னடைய வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்து விரைவில் கூழிக்க வேண்டு
 மென்று கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். 6

சங்கரருடைய தத்வத்தையும் வன்மை, வீர்யம் இவற்றின், ப்ரமாணத்
 தையும் நான் அறியேன். இந்திரனும் அறியான். நீங்களும் அறியமாட்டீர்கள்.
 தேகம் படைத்த மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் அறியார்கள். ஸ்வதந்திரனாகிய
 அந்த பகவானுக்கு எவன் உபாயத்தை ஏற்படுத்துவான். 7

ஸ ஸ்ரீஜோமவதே வதுஷுஸ்யம்

ஸ்ரீஜோமவதே வதுஷுஸ்யம்

யயள ஸ்ரீஜோமவதே வதுஷுஸ்யம்

கெதாஸ்யஜிபுவரம் ஸ்ரீயம் புவனாஃ ||

8

ஜநனஷயி தவொ ஜந யொமவிலெநடூரெதரெஃ |

ஜுஷ்டம் சிவொமஸ்யவெபுரஸ்யரொவிவபுரதம் ஸடா ||

9

நாநாணீரெயெஸ்யுரெஜெநடூநாயாதுவிவிதி தெஃ |

நாநாடூஜெதாமுமெஜெநடூநாஜெமணாநிதெஃ ||

10

நாநாஜெபுவஸ வெணெநடூநாகந்ரஸாநுஹிஃ |

நாணம் விஹரணீநாம் நாணெஸ்யிவொவிதாடி ||

11

ஜயநிரகெகாலிருதம் ஜொஸ்யாவிவிஜெஹிபுதம் |

வாவிதெதரககணாநாம் கஜெநெதெஸ்ய வததிணாடி ||

12

தொநீனெநடூ யஸ்ய தகம் வயவீபுபொஃ புவாணம் ஐயதாமந

விஹம் லீயபு வராசுரீஃ வாவீதி வாரெ கவராயம் || ௧ || ௮ || கெதாஸ்யம்

வணடூயதி வதுஷுஸ்யஃ | ஜெநதி நரெதரெஜெபுவெஜெபுஷ்டம் || ௯ ||

நாநெதி || ஸ்ரொகஜெயெஸ்யகாநயம் ஸ்யுமெஃ கஞெஃ நாணம் நாநி

புஜிதூதெரெணாநயம் : கயம்ஹெதெநடூநாயாதுவிவிதிதெஃ :

நாநாடூஜெதாமுமெஜெபுவஸ || ௧௦ || நாநெதி || நாநாசுஜொநி புவஸ

ணாநி யெஷு நாநாகந்ரஸ்யாநவஸ்யெஷு நாணெஸ்யஹி கீவனீநாம் |

௧௧ || ஜயநிரெதி | ஜயநிராணாம் கெகாலிஃ ஸ்ரெஃ நாநிதம் ஜொநெர

ஸிஹிஃ விஜெஹிபுதம் ஜெஹிபு நாநாமதிவிஸெஷாஃ தஜொபுஷ்டம் நாந

கணாநாம் கொகிலாநாம் பாவிதெஃ புவதகம்நெதெஃ ஸ்ரெஃ சுநெ

ஷாம் வததிணாம்ஹெதெஃ || ௧௨ || ஸ்ரெயணிதி | உஜெஸ்யுநத

அந்த பிரமதேவர் தேவர்களுக்கு இவ்வாறு கட்டளையிட்டு, தேவர் களுடனும், ப்ராஜாபதிகளுடன் கூடிய பிரதிக்களுடனும், முப்புரத்திற்குச் சத்துருவான ஸ்ரீசீவனுடைய வாஸஸ்தானமும் அந்தப் பிரபுவுக்கு ப்ரியமும் பர்வதங்களுக்குள் சிரேஷ்டமுமாகிய கைலாஸத்திற்குத் தம்மிருப்பிடமாகிய ஸத்ய லோகத்தினின்று சென்றார்.

8

அந்தக் கைலாஸமானது ஜன்மத்திற்கு ஒஷதியாகிய தவம் மந்திரம் யோகங்களின் லித்திபெற்றவர்களாகிய தேவகின்னர கந்தர்வர்கள் நிறையப் பெற்றது. எப்போதும் அப்ஸரஸ்தரீகளால் சூழப்பட்டது. பலவித ரத்தினங் களுடையனவும் பலவித தாதுக்களால் விசித்திரமானவைகளும் பலவிதமாங்கள்

சூஹ்யனூதிவொகவெஸுவிபுஜாநாஜெபுவெபுபுவெஜெ : |
 வுஜனூதிவ ராதெஜெமபுணனூதிவ நிஸபுவெஜெ : || 13

உந்நாடு஁ வரரிஜாதெதுஸுர஁஁஁ஸுரவஸுரலிதூ |
தகா஁யெஸுரயுதா஁யெஸு கொவிடிாரவஸுநாஜ-஁஁஁஁ ||

14

வகுதெது: சுடினெஷை நீடுவெழுநாமலுணா மலுவகெது: |
வாடறுமொசுகவகுகெது: குகெது: காரவகெது || 15

வண்ணாகுபுரதவெஞ்சூர் வாரொணுகஜாதிலி: |
கூட்டுஜெயிகாவியுரையவீலியுணைத்து || 16

வநவெரடாழ்வாராயக வுஷ நுமெ ரய ஹிஜுனி: |
ஹுமெஜுரொஷயினி: வுமெமொராஜவுமெமொஜு ஜுமுனி: || 17

வஜ்ஜிராஜாதகாரோஜெஹி: ப்ரி யாஸு உயுகெஜுஜெஹி: |
 ப்ருஜாதிவிநாஸநாஜிதம் வெணுகீவகெக: || 18

ஸாமெவெ: உருவெ: ஹிஜாவு வக்ஸீண: சூஹுபதரிவ யொகெஹிஹஸுமெக்
 க்ஸீவுஉவெவெ: ஸுரெண சூஹாநயிபுநாங் காவ்ஹி சுழிஸு உதிவஹஸா
 காமெரெ: புருவெ: ததுதுவக்ஸீஸுநெஸு தயாவக்ஸீத உத்யுபு: வுஜிதி
 ரிபா தாமெரெமபுநெஜெபுபுஜெந்தரிவநிசபுரபுநிவிமுணனொஹாஷோணரிவ॥க௩॥
 கச॥ உருவெதரிதி ॥ உரு தாபுயொரவாநாஜாதிஹெ: ॥க௫॥ ஸுணெபுதி॥
 ரெணாகஜாதிவிரிதுது ரெணாகா: வனவா: ஜாதி:போவதீ ॥ க௬ ॥ க௭ ॥
 வஜபுருரெதி புருஜாதிவிரிதுது ஜாதிவாநாநெஷஸாபா ந்யாவெணா
 கீவகயொநீபுராயுஸாராயுக்ஷெநஹெ: ॥ க௮ ॥ கும்பெதி ॥ கும்பொதி

கொடிகள் புதர்களுடையனவும் பலவித மிருகங்களுடன் கூடியனவும் நிர்மல
மான பலவித அருவிகளுடையனவும் பலவித குகைகளையும் தாழ்வரைகளையும்
உடையனவுமாகிய சிகரங்களால் கணவன்மார்களுடன் விளையாடுகிற வித்தஸ்தி
ரீகளுக்குஸுகத்தைக்கொடுப்பது. மயில்களின் கே! கா! என்றசத்தமுடையது.
மதம்மி குந்த வண்டிகளின் மூர்ச்சனை (ராககதிகள்) களுடையது. குயில்களின் ப்லு
தஸ்வரங்களுடனும் பக்ஷிகளின் சத்தங்களுடனும் கூடியது. உயரமான கிளை
களைக் கொடுப்பனவும் வேண்டியவைகளைக் கொடுப்பனவுமாகிய விருகூழங்களால்
நடப்பதுபோன்றது. அருவிகளின் சத்தங்களால் பேசுவதுபோன்றது. மந்தா
ரம் பாரிஜாதம் ஸரளம் அஸனம் அர்ச்சனம் சூதம் கதம்பம் நீபம் நாகம் புன்
னாகம் சண்பகம் பாடலம் அசோகம் வகுளம் சூந்தம் குரவகம் ஸ்வர்ண வர்ண
மான அர்க்கவிருகூழும் சதபத்ரம் சிறந்த ஏலக்கொடி மாலதி குடஜம் மல்லிகை
மாதவி பங்ஸம் உதும்பரம் அச்வத்தம் ப்லக்ஷம் நியக்ரோதம் ஹிங்கு பூர்ஜம்

காங்கிரஸ் கருவியை மீட்டர் வைக்கவில்லை.

நமசிநீஷா கமம் கருஜதமஸுரொவஸொலிதடி || 19

ഭൃമൈശ്വരാഖാഭൃമൈഃ കൈരൈഃപുനൈശ്ചൈശ്വര്യൈഃ |

மவயெய்யுநாடுஹவுடூரெய்யுநாநாவிதேகணிஷாபிளி: || 20

கண்ணோட்டம் கருவியாகக் கொண்டு நினைவுகூரலுடன் உயர்நிலை:

கருணாநிதி மலர் - 2017

21

வயபுஷம் நந்தியா வதூராவா நவாணுதரோடியா |

வினாக்கள்
கிடுவாக ஸ்துதிநிலை விருந்தா விருந்தம் யது || 22

ஐயுஷ் து தொஜ்ஜாஜுகாந் நாஜ வெ வுநீடி |

வகம் ஸௌமயிகம் வரவி யது தநாநிவங்கஜம் || 23

ஸத்யஸிவஃ ஹேதுவிஃ நநிநீஷுஸாஸாஸு சுலாஸ்யாஸா யயாஸவதேதுவ
சுஞ்ஜிவிபாநிவசுஜீஷுஜாநிதெதாஸபொஸிதா : ॥ ௧ ॥ உயி ॥ சுணெயுதி ॥

பேராளியிதழிதழும் நினைவிதம் நாளி: கல்குருதும் வகுவுதும் பேர
மணா: ஸ்ரீமதிசெவிகெடுநாடா: உடாநீ: ஸாத்தெடுநெடுவளநாடு

[illegible]

ஸத்ரா: ஸ்வாநாதா: ஸ்ராமெந வுணுதாஸகிஸுமாயி உதகாபஸ்யா||உஉ||
 ஞபுஸுஸிதி || தத்மிந வநுஉ ஞபுஸு: யத்வந தநாஸிஸுமாயிகு

நாடு வங்கஜேஸ்வதி ஜாதாவெகவநம் || ௨௩ || பூரீ வண்டிபதிவதாவிடிஃ

ஒஷதி பூகம் ராஜபூகம் ஜம்பு கர்ஜமாம் ஆம்லாதகம் ஆம்ம் முதலிபவை, பிரி யாளு மதுகம் இங்குதம் மற்றுமுள்ள விருகூஜாதிகள், வேணு சீசகம் இவை கள்யாவும் நிறையப்பெற்றது. தாமரை ஓடைகளில் ஆம்பல் கருநெய்தல் கல்ஹா ரம் சதபத்ரம் இவைகளின் பெருமைகளால் இனிமயாகக்கூவும் பகழிக்கூட்டங்க ளால் பிரகாசமுள்ளது. மிருகங்கள் வானரங்கள் பன்றிகள் சிங்கங்கள் கரடி கள் முள்ளம்பன்றிகள் கவயங்கள் சரபங்கள் புலிகள் ஊருக்கள் எருமை முத லியவைகள் கர்ணமிருகங்கள் செம்மரியாடுகள் ஒரு பாதமுடைய மிருகங்கள் கஸ்தூரிமிருகங்கள் ச்வானங்கள் இவைகள் நிறையப்பெற்றது. வாழைத்தோட் டத்தில் சுற்றிலுமிருக்கும் தாமரை ஓடைகளின் மணல் குன்றுகளால் சோபை யுடையது. ஸதிதேவியின் ஸ்னானத்தால் மிகப்புண்யமான ஜலங்களுடைய கங்கை யால் வியாபிக்கப்பட்டது. இவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த கைலாஸபர்வதத்தைத் தேவர்கள் பார்த்து ஆச்சர்யமடைந்தார்கள்.

9—22

அந்தக் கைலாஸத்தில் அந்தத் தேவர்கள் மனோஞ்ஞையாகிய அளகை என்னும் நகரியைப் பார்த்தார்கள். அந்த அளகையில் ஸௌகந்திகம் என்னும் வனமும் ஸௌகந்திகம் என்னும் பெயருள்ள புஷ்பங்களும் இருக்கின்றன. அ

- நாடா வாகுகநாடா வ ஸாரிதள வாஹுதஃ வாரஃ |
 தீயபாடிவபாஹொஜா ஜஸாதீவ பாவநெ || 24
- யயொஸார ஹியஃ க்ஷதூரவாஹு ஸயிஷுதஃ |
 க்ரீ ஸந்தி வாஸிஸிம்வந்தோவி மாவா ரதிக்ஸிதாஃ || 25
- யயொஸதா நவிஸுஷு நவகூங்குவிஜாடி |
 விதுஷொவி விஸந்தஹஃ வாயயந்தொ மஜா மஜீஃ || 26
- தாரஹெஜஹார துவிதா நஸதஸங்குயாடி |
 ஜுஷுடா வாணஜ நஹீ வியபுடா வம் ஸதபிடி நடி || 27
- ஹிக்ஷா யகெஷுரவாரீ வநா ஸளமங்கிக்ஷ தக்ஷ |
 குமெஜஃ காஜஹெஷுடிஷு விதுதாஹுஷுஷுஷுஷு || 28

நடுநதி வாருவாராக்ஷ வாஹுதஃ ஹவதஃ தீயபாடிஸு ஹரெவாடி
 ரோஜாஜஸா || ௨௪ || யயொரிதி யபொவிபுமாஹு ப்ரவிஸுக்ரீ ஸந்தி || ௨௫ ||
 யயொரிதி யயொரஹஃ விமததுஷொவிமஜாஃ விஸந்தி தது ஹெதஃ
 தாலா ஸார ஹீணா ஸாநெநவிஸுஷு மஸிதம் யநவம் கங்குமிந்தெ ந
 விஜரம் வீதவண்டம் மஜீகரிணீ || ௨௬ || தாரெதி தாராராநிஷுதாராடி
 பிவிதாநாநா ஸந்தெஃ ஸங்குதாந்தபிடி ஹீணா வநெந்விதாநாநா
 வெநவாயபுரஸாடிஸு || ௨௭ || ஹிக்ஷா யகெஷுரவாரீ ஹிக்ஷா க்ஷிக்ஷு
 த ஸநம் ஸடிஷுதெஷொக்ஷராடி ராசுவடம் ஸுஸாரிதிவதமெடிநாந
 யஃ கங்குமிந்தம் வநாவிதிதாரணி ராஹாநி மதாநி மதாஸு யெஷு தெ
 குமெஜஃ ஹுடிஷுஸவகார || ௨௮ || ரகுகுண்கி ரகுகுணவமாநாநீகஸுஸ

ந்த அளகாபுரிக்கு வெளியில் நாராயணமூர்த்தியின் பாதகமலத்தால் பரி
 சுத்தமடைந்தநத்தை அளகநத்தை என்னும் பெயருடைய இரண்டு நதிகளிருக்
 கின்றன. ஒ விதாரே! தேவஸ்திரீகள் தங்களுடைய புமான்களுடன் தங்களிரு
 ப்பிடத்தினின்றும் இறங்கி ரதிக்கிரீடையால் சிரமமடைந்து இந்த நந்தோபனந்
 தாநதிகளில் பிரவேசித்து ஸ்நானம் செய்து கிரீடிக்கிறார்கள். அந்தத் தேவ
 ஸ்திரீகள் அவ்விரு நதிகளிலும் ஸ்நானம் செய்வதால் நமுவிப புதிதான குங்
 குமங்களால் மஞ்சள் நிறமுள்ள ஜலத்தை யானைகள் தாகமில்லாதவைகளா
 யினும் பெண் யானைகளையும் ஜலங்குடிக்கும்படி செய்து கொண்டு அவைகளும்
 நீரைக்குடிக்கின்றன. வெள்ளி, ஸ்வர்ணம், உயரந்த ரத்னங்கள் இவைகளின் மய
 மான வெகு விமானங்களால் நிறையப்பெற்றது. யக்ஷ ஸ்திரீகளால் பூர்ணமா
 னது. மின்னல்களுடனும் மேகங்களுடனும் கூடிய ஆகாயம் போன்றது. 23-27

அந்தத் தேவர்கள் அளகாபுரியை அதிகிரமித்து அந்த செளகந்திக வன
 த்தைப்பார்த்தார்கள். அந்த வனமானது விசித்திரமான புஷ்பங்களையும், பலன்

ஸந்ஹாநெஷு ஶுஹாவிரெஷுஸாநெஷஸாந விசுஹடி |

உவாஸநாநம் ஸவஸாந ஹத்ருதாமஹுகரக்ஷஸாடி || 34

விஷ்நாதவொயொமவயஸாஸிதம் ததயீஸாடி |

வரதம் விஸுவஸஹஸுதம் வாஸ்தஸாநெஸாகமஹடி || 35

ஸிம்மம் உதாவஸாலீஷ்டம் ஹஸுதம்ஹஜடாஜிநடி |

சுரெஷ்ட ஸஸ்தாஸாஸாநா உந ரெவாஸ விஸுதடி || 36

உவவிஷ்டம் ஶஸுதயஸாநம் ஸுஸாஸாநம் ஸுஸாஸாநாதநடி |

நாஸாஸாநம் ஸுஸாஸாநம் வஸுதெஸாஸாநாதாஸாநாடி || 37

தம்விஸிநஷ்டிவம்ஹிஸந்ஹாநெஷுரிநிஸவ்யாகுநெவரெணஉவாஸுஸாநம்

|| ௩௪ || விஷ்நதி || விஷ்நாஉவாஸநா தவஸிநெதகாஸாநம்யொமஸாஸாநம்

தெஷாநம் வம்யாநம் ஸவததநாஸாநாநெகஸுதம்ஹிதம் தவம் வாஸ்த

ஸாஸு ஸுஸாஸாநம் ஸுஸாநம் || ௩௫ || ஸிம்மதி || ஸிம்மஸாஸாநாஸாநாஸாநாஸாநா

ஸுஸாநம் ஸுஸாஸாநம் உந ரெவாஸவிஸுதம் || ௩௬ || உவவிஷ்டிநி விஸுதி

நாஸாஸாநம் ஸுஸாஸாநம்வவிஷ்டம் நாஸாஸாநம் ஸுஸாஸாநம்வாஸாநம்

வம் || ௩௭ || க்ஷெஸுதி || ஸுஸாநம் வாஸாஸாநம் ஶுஸாஸாநம் வஸுதெஸாஸாநம்

ஸுஸாஸாநம் ஶுஸாஸாநம் வாஸாஸாநம் ஶுஸாஸாநம் வஸுதெஸாஸாநம்

ஸுஸாஸாநம் ஶுஸாஸாநம் வாஸாஸாநம் ஶுஸாஸாநம் வஸுதெஸாஸாநம்

ஸுஸாஸாநம் ஶுஸாஸாநம் வாஸாஸாநம் ஶுஸாஸாநம் வஸுதெஸாஸாநம்

ஸுஸாஸாநம் ஶுஸாஸாநம் வாஸாஸாநம் ஶுஸாஸாநம் வஸுதெஸாஸாநம்

ஸுஸாஸாநம் ஶுஸாஸாநம் வாஸாஸாநம் ஶுஸாஸாநம் வஸுதெஸாஸாநம்

தேவரை தேவர்கள் பார்த்தார்கள். அந்த ஈசுவரன் கோபத்தை விட்ட அந்த

கன் போன்றவர். சாந்தர்களும் மற்றாவிர்த்தர்களுமாகிய ஸனந்தர் முதலியவர்

களால் ஸேவிக்கப்படுகிறவர். மிகச் சாந்தமான ஸ்வரூபபுடையவர். யக்ஷர்

களுக்கும் யாக்ஷஸர்களுக்கும் ராஜாவும் மித்ரனுமாகிய குபேரனாலும் உபாஸிக்

கப்படுகிறவர். வித்தையோகம் தவம் இந்த மார்க்கத்தை அடைந்தவர். அந்த வித்

தை முதலியவைகளுக்கு ஈசுவரர். உலகங்களுக்கு ஸுஹிருத்தாகியவர். வாத்

ஸல்யத்தால் உலகங்களுக்கு மங்களத்தைச்செய்ப்பவர். ஸந்தியாகாலத்து மேகம்

போன்ற கார்தியுடைய சரீரத்தால் தாபஸர்களுக்கு இஷ்டமான விபூதி தண்

டம் மான்மதால் இந்த ரூபமான அடையாளத்தையும் சந்திரகலையையும் தரித்

தவர். தர்ப்பைகளால் ஏற்பட்ட ஆஸனத்தில் இருப்பவர். ஸநாதனர். ஸநாக்

கள் சிரவணம் செய்துகொண்டிருக்கும் போது நாரதமுனிவருக்கு பிர்ம்

மத்தை உபதேசிப்பவர். இடது பாதகமலத்தை வலது தொடையில் வைத்து

க ஸ்செவாரள டிசுஷிணெ ஸவந் வபாடிவடிவ ஜாமுநி |
வாஹுபுகொஷெ 2 க்ஷபாயாஜாவீநா தகபுஜயா ||

38

தவ்ருஷ்நிவபாணவையிராஸி தம்
வபுபாஸிதா மிரிசாயொமகக்ஷாடி |
வவொகபாபா உமயொ உநீநா
ஜாடினெ உமபுராஜயய: ப்ருணெனெ ||

39

வதவிபயவா மதஜாதயொநிம்
ஸுராஸுரெஸெரவிவநிதாஹிடி |
உத்ய வகெய் சிரஸாவிவாடிநம்
உஹதஜைகஸ்யயெயெவவிஷ்ணு ||

40

தயாபரெ விரிடி மணா உஹவிபுவி
யெபுபெவெவெநாடிநுநீயுதொவீதடி |

நீ: | ப்ருஸாயபுஸொயநம் ப்ருஹஸூகபுஜெதிஜாந்திகாஜதி || ௩௮ ||
திகிதி ப்ருஹநிவபாணம் ப்ருஹநாந்: தத்யஸஜாயிம் வெனகாமுந் சூஸி தம்
பொமகக்ஷாம் யொமபபுந் வாஜிஜாநுடிபீகரணாயபுவிஸெஷெணெனாவா
ஸி தவனம் மநஸீதாபுநய: தெஷாஜாடினெ உபு || ௩௯ || ஸஜதி || சுஹபு
தஜோ விஷ்ணு: வாஜிநெதிடி: யயாகஸ்யகாஸ்யபஸ்ய || ௪௦ || தயெதி உஹ
விபுவிஷ்ணுவிதா: யெ நீயுதொவிரிதஜிநுவசுபுஜெ தெவி தஜெஷுசவிவா

இடது கையை இடது முழங்காலில் வைத்து வலது கை மணிக்கட்டு ஸ்தான
த்தில் நுக்ராசுமாஸையை வைத்துக்கொண்டு தர்க்க முத்தரையுடன் இருப்பவர்
(இவ்வளவு மகிமை வாய்ந்த பரமசிவத்தைக் கண்டார்கள்). 33—38

பிரமானந்தத்தில் ஏகாக்ரத்தன்மை யடைந்த வரும் யோகபட்டத்தை
ஆசிரயித்த வரும் கிரீசரும் முனிவர்களுக்குள் முதன்மையாகிய முனிவருமான
அந்த சங்கரனை லோக பாலர்களுடன் கூடிய முனிவர்கள் அஞ்சலிசெய்து
வணங்கினார்கள். 39

அந்த ஈஸ்வரன் தேவசீரேஷ்டர்களாலும் தானவ சிரேஷ்டர்களாலும் நம
ஸ்கரிக்கப்படும் பாதகளுடைய நான்முகன் வந்ததை அறிந்து எழுந்து மிக
வும் சிரேஷ்டராகிய விஷ்ணு காச்யபரை வணங்குவது போல் கிரஸால் வணங்
கினார். 40

நீலலோகிதராகிய சிவனை அனுசரித்த நான்கு புறத்திலும் மீருக்கும்
மஹாஷிகளுடன் கூடிய மற்று முள்ள ஷீத்தர்களாலும் அவ்விதம் நமஸ்கரிக்க

நக்ஷத்ரக் ப்ராஹ்மஸாங்கஸௌவரம்

க்ரதபுணாஃப்ரஹ்மஸநிவாதுவஃ ||

41

வ்ருஹா ||

ஜாதெந ச்வாஜீஸ விஸ்வஸுஜமதொயொநிஸீஜயொஃ |

ஸகெஸிவஸு வ பரம்யதஜீஜநிரணாடி |

42

சுவரெவ ஹவநெதஜிவஸகெஸுஸரூபயொஃ |

விஸ்வம் ஸுஜவநி வாஸுதி க்ரீவந்நிணாபுபொயயா ||

43

சுவரெவ யஜுஸ்யபுஷ்வாவிவத்யெ

ஜகெஷ்ணவநித்ருண வஸஜிபுயாயாடி |

உநம் வந்தநனுகுஃ ஸ்வம் ஸவெபுஃ நக்ஷத்ரக் ப்ராஹ் க்ரதக் ப்ரணா
ஜோஜெவெபுஜெவெதம் || சக || யஜுவிசும் நீவநாநக்ஷரொவி தயா
வி தவெஸபுஜெஹ்வெஜீத்ராஹ || ஜாநஜி || விஸ்வஸுஸாஸாஜாதெ தத்ரு
ஹெதம் ஜமதொயொநிபுஸாதிஃ ப்ரக்யதிஃ ஸீஜையஸிவஃ வாரூஷஃ
தயொஃ பரம்காரணம் தயாவி நிஸெபுஜம் யஜுஹநிவிபுக்ாரம்வ தஜெவ சுவ,
ஜிஜிஜாதெ ||சஉ|| நநுவிரூஜஜெதத்ருஹ சுவதி சுவரெவ ஸரூபயொஃ
சவிவகூபொஃ ஸிவஸகெஸுஃ க்ரீவநிவஸுஷுஜாஜிகரொவி ஹ்ணபுநாவிரிவ
ஸரூபயொபாரிதிவாஹெ ஸாஸ்யொஃ சுதொநவிரொயஃ ||சந||சுவரெவெதி
யஜுபுயபு வ ஜொயி யாத்ரீ தஸுஜாவிவத்யெ ரக்ஷணாய சுயுரம் ஸுஷு

கப்பட்ட கமலாஸனன். மந்த ஹாஸம் செய்து தேவர்களால் நமஸ்கரிக்கப்
பட்ட சந்திர சேகரனைப் பார்த்துக் கூறுகிறார்.

41

பிரம் தேவர் கூறுகிறார்.

ஓ சங்கர! நான் உம்மை உலகத்திற்கு ஈசனென்றும் பிரபஞ்சத்திற்கு
ஹேதுவாகிய சக்திக்கும் பீஜமாகிய புருஷனுக்கும் காரணமென்றும் பேதமற்ற
பிரம்ஸ்வரூபமென்றும் அறிவேன்.

42

சிவனும் சக்தியும் பிரியாமலிருக்கும்போது ஓ பகவானே நீர் இந்தப் பிர
பஞ்சத்தை விளையாடும் சிலத்திப் பூச்சி போல் இருஷ்டிக்கிறீர், பரிபாலிக்கிறீர்
ஸம்ஹரிக்கிறீர்.

43

தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் உண்டு பண்ணும்வேதத்தையாகிப்பதற்காக
தக்ஷண நிமித்தமாகக் கொண்டு நீர் தான் யாகத்தை ஏற்படுத்தினீர். பிரம்மம்

வ்யூதிய: கூடுதலுறையாயா:

வெறாடியெநாவிடதஹ, ருஜுஜொ z நிஸ்டு ।

பெராநு ஐராவதெகவிபுதாஜனார் நுடா

ஸா நாவயீ ஷெவவயா நவதியஃ ||

47

யவ்விந்நுஜா வுஷாநாலுராயயா

தாயாஸ்ய ஸுயயி: ப்ரயத்ன: |

சுவாமி தரு ஹிநுமகம்பயா க்ருவாஹி

நவாயவொடுவெவயாதுதெ சூழ் ||

43

ஹவா^தஸு^த வு^தஸு^த வு^தஸு^த ஜாயயா

[illegible]

ஷெட்புஸம் சுதம் சுதிசெண்பவ ஷுஷ்பியெபுஷாம் ஷுஷு: சூஸபொபெஷாம்
 வரெஷாமிஷபெந ஸம்படா சுவிபுதா ஹுபிராமெபுஷாம் சுரூஷுஷாம்
 சிசெஷெதாரம் செஷெவந வயொபெஷானாந் ஸவசிப: நிரூவசி: ஸாயம்:
 ராவயீசு நஹநிராசு ||சஎ|| ப்ருதூதஸாயநாநா வுதூதோமொக்ய சுநாமுஹ
 செவ சுதபுமிஹபுலீதூரஹ தூஷாம் || யஸிநிதி யஸிந் ஷெஸெயடாகாமெ
 ஹுஷுயிப: ரோஹிதவிதூ: வ்யயுமெஸொஹவனிததூ சவராயெஸாய
 வொஹுநகம்பயா சுநதூரெவ வரடும்பாஸஹிஷுதபா விதவ கம்
 வெந க்யபாம் காவபுனி நதக்யூமி வராக்யூமி காதம் செஷெவஸயாதுதெ
 சுநயெபுஸதி செஷெவ செஷெவ வணவாஹநதம் கொதூராவராயெஷுஷாமிதி
 சிசுா ஹநநா ந காவபுனித்யபு: ||சஅ|| ஹவாநிதி ஹவாஸு சுஷுஷு
 சிசி: சுதம்||ஸெஸெபுக்ஸவபு:தபாரிபபா சூஹதம் சூதூபெஷாமெஷு

பேதஞான முடையவர்களும் கர்மத்திலேயே கவனிப்புள்ளவர்களும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவர்களும் பிறரின் ஸம்பத்தால் மனதில் துன்பமடைபவர்களும் ஆகிய இவர்கள் கெட்ட சொற்களால் பிறரது மர்மஸ்தானங்கள் பிளக்கும் படி எப்போதும் ஹிம்ஸிக்கிறார்கள். தெய்வத்தால் வதை யடைந்த அவர்களை உம்மைப் போன்றவர் ஹிம்ஸிக்கக் கூடாது.

47

எந்தத் தேசத்தில் எந்தக் காலத்தில் முடிவற்ற வீஷ்ணு மாயையால் மோஹ மடைந்த மனமுடையவர்களாகி எவர்கள் பேதஞான முள்ளவர்களாகிறார்களோ அவர்களின் அந்த அபராதத்தில் ஸாதுக்கள் அனுகம்பையால் கருணை செய்கிறார்கள்' அந்த அபராதமானது தைவபலத்தால் செய்யப்பட்ட தென்று கெடுதியைச் செய்யமாட்டார்கள்.

48

பரம்புருஷனுடைய அபாரமான மாயையில் நீர் மோஹமடையாத புத்தியுடையவர். ஸர்வஞ்ஞர். ஓ ப்ரபுவே! அந்த மாயையில் கெடுதி யடைந்த மன

சுயாஹதாத்ஸநுகஜெவெத

வநமுஹம்சதகுஜிஹாஹபுவி ப்ரஹ்ம ||

49

குவபுரஸௌரணம் ஹதஸு ஹ

சுயாஸஜாஹஸு ஜெநா ப்ரஜாவதே: |

ந யத்ர ஹமணவ ஹமிநொ டிஷம்

குவஜெநாயெந ஜெவா நிநீயதே ||

50

ஜீவதாடிஜாமொரமம் ப்ரவஜெதாசுநிணீ ஹம் |

ஹமொ: ஸ்ரூணி ரொஹணு வஜெஷா டிஷாஸுவபுவசு ||

ஜெவாநா ஹமாத்ராணாஜசவிஜா வாயுபாஸுவி: |

ஹதாநாமஜெவீதாநா ஜாஸு ஜெநாஜெவநாதாடி ||

52

சுதவணவ சுஜாநாமதவிதேஷு ஜஹாவராயெ சுநமுஹம் சுதகு
ஜெஹபுவி ||சசு|| வணவ ஸாராநெநொகூ ப்ரஹ்மதாஹ தி வி: க்விபுதி
சுபாஹதஸு சுதவணவ ஸாராஹஸு ப்ரஜாவதொஹஸு ஜெஹமொ
யத்ராபுரெ சுயாஜிசு: ஹமிநொவி தவஹம் நடிஷம் ஹமாஹபுசுஜெ
வாஹ பெந சுபாயாஜெவாநிநீயதே மஹா ப்ராஹ்மதா||ரு||ரு||ஜெவாநா
ஜிஜெஹஜெநாசுநாதாரஞ்சுரொமுஜெஸு||ரு||ஹமஸு தவாஸித்ராஹவணஷ

முடையவர்களும் கர்மங்களை யனுஸரித்த மனமுள்ளவர்களுமாகிய இவர்கள் விஷ
யத்தில் இந்த அபராதத்தில் அனுகூலம் செய்ய வேண்டும். 49

மந்திரஸ்வரூபியாகிய ஓ மஹாதேவ! உம்மால் கெடுதியடைந்ததும் அந்
னால் முடிவு பெறாததுமாகிய தக்ஷப்ராபதியின் யாகத்தை ஈமீடறச் செய்ய
வேண்டும். யாகமானது தங்களால் பலனை அடைகிறது. யாகத்தில் யாகமுடைய
தங்களுக்கு இந்த யாகத்தில் குற்சிதர்களான இந்த யாஞ்ஞிகர்கள் யாகம் கொடு
க்கவில்லை. 50

இந்த யஜமானன் ஜீவனை அடைய வேண்டும். பகன் கண்களை அடையட்
டும். பிறகு முனிவருக்கு மீசைகள் முளைக்கட்டும். ஸூர்யனுக்கு முன் போல்
பற்களுண்டாகட்டும். 51

ஓ ருத்ரா! ஆயுதங்களாலும் கற்களாலும் பங்கமடைந்த சரீரமுடைய தேவர்
களுக்கும் ரித்விக்குகளுக்கும் உமது அனுகூலம் ஏற்பட்டு விரைவில் ஆரோ
க்ய முண்டாக வேண்டும். 52

வனஷதெ ருஹாமொழஸு யஜுஹிஷ்டாஜரஸு வெ ।
யஜிதவெ ருஹாமொந கஹுதாஜெ யஜிதஹநு ॥

53

ஐதி ஸ்ரீஜோமவதெ வதுஸபுஸஸெ ஷஷ்டாஜயாய:

ஐதி ஹொஹு யாவஹித்யெபஹித்யுயம் யஜெக்யதெ யாவாநுஹிஷ்ட:
கவஸிஷ்டாயு: தாவாநெஷ: தவஹாமொழஸு ஹொஹுதெந ஹாமெந
கடியஜெ: கஹுதாந ஸம்பஹுதாந ॥

ஐதி ஹாவாயுஜீவிகாபாந ஷஷ்டாயூயவ்யூஷா

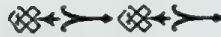

ஓ ருத்ர ! யாகத்தின் உச்சிஷ்டம் எவ்வளவே அவ்வளவும் உம்முடைய
பாகமாகட்டும். யாகத்தைக்கொடுத்த ஓ ருத்ர ! உம்மைச்சார்ந்த இந்தபாகத்தால்
இப்பொழுது யாகம் முடிவு பெற வேண்டும்.

53

6—வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

மாவைப் புசிக்கும் ஸூர்யன் யஜுமானனுடைய பற்களைக் கொண்டு புசிக்
கட்டும். எந்தத்தேவர்கள் எனக்கு யாகத்தில் உச்சிஷ்டமானதைக் கொடுத்தார்
களோ அவர்கள் அவயவங்க ளெல்லாவற்றையும் அடை யட்டும். 4

ബാഹുശ്ശാഭസീതോഃ പരിശ്വേദാ ഹരൈശ്ചാമുക്തവാഹവഃ |
 ഹവംബഹുവൃദ്ധാഭിശ്ചൈവൈശ്വസാമുക്താമുക്തവൈശ്വ ||

மெனெகுயம் ||

தடா ஸவகாணி ஹதிகாநி ருருசுவா ஜீவஷ்டஜோதித் |
வஸிதூஷ்டாதவிஸஞ்ஜ ஸாயம் ஸாயிதூயாஸுவந ||

ததெதா தீஜா^வம்ஸஜா^வஜக^வர^வ மா^வநா^வவீ^வரா^வஸ^வஹ^வஷி^வபு^வலி^வ |
ஹ^வபி^வய^வஸ^வஜெ^வவ^வய^வஜ^வந^வம்^வ ஸ^வதீ^வஜ^வஜெ^வஅ^வய^வஸ^வர^வ ய^வய^வம் ||

வியாய காசுவெ^நநு த^நதுயா^நஹ ஸ^நவா^நநவ^ந |
ஸ^நத^நய^நஃ க^நஸ^நகா^நயெ^நந ஸ^நவ^நநீ^நய^நவ^நஸ^நா^நஸ^நி^நந^ந ||

ஸந்யஸோமே ஸிரஸி டிகெஷா ஸுபூரணிக்ஷிதஃ ।
ஸந்யஸுத ஸ்வாதுஸஸ டிபுஸெ வாஸு தொ டுபு ॥

ஹம்ஸ்யாம் க்ருதவாஹவஃ பஞ்சொஹஸ்தாஸ்யாம் க்ருதஹஸ்தாஸ்வஹஞ் சுய
யபுவஃ சுநெயுய பிஃக்விஜிஃ வஸஸ்யஸ்யாந்ருணிபஸ்ய ॥ ௫ ॥ ததெதி ஜீவம்ஷுஜி
ஸ்ரிவஃ தெநொகூம் பாரிதம்ஷுவிநெதூ ॥ ௬ ॥ ததஜதி ஜீவம்ஸம்ஸரிவம் சுபா
சுமத்யு ஸவபூம் காயபுஜிதி சூஜித்ரு ஸம்ப்ராப்யத்யுஸாநாவீராரஃ டெவாரஃ
ஸஹஜீவம்ஷாவெபஸாவவதபூநாரம் ஸஜீவெப்யஸஃ ॥ ௭ ॥ வியாபெதி கா
தெபூந வகூஹஸ்வொஹாஜிநா ஸாபாரண்யம் வியாப ॥ ௮ ॥ ததெதி பஞ்

அத்வர்புக்களும் மற்ற முள்ள ரித்விக்குகளும் அச்சினீ தேவர்களின்
கைகளாலும் பூஷாஸின் கைகளாலும் னைசுருதையவர்க ளாகட்டும். 19ருகு
முனிவர் ஆட்டின் மீசைகளை ஆடை யட்டும். 5

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

அப்பொழுது பிராணிக ளெல்லோரும் சிவன் கூறியதைக் கேட்டு ஸந்
தோஷங்கொண்ட மனஞ்ஞன் அந்தப் பரமசிவனைப் பார்த்து நன்று நன்று என்
றுரைத்தார்கள்.

பிறகு தேவர்கள் ரிஷிகளுடன் பாமசிவனைப் பிரார்த்தித்து சிவனுடனும்
பிரமனுடனும் மஹபடியும் யாகதாலே சென்றார்கள். 7

பகவானாகிய சங்கரன் கூறியபடி தேவர்கள் எல்லாவற்றையும் செய்து தகழ்ப்ரஜாபதியின் சரீரத்துடன் யாகப்பசுனின் சிரஸைச் சேர்த்தார்கள். 8

கிரகஸ்ச் சேர்த்தவுடன் ருத்ரரால் கண்ணினுக்கப்பட்ட தகதின் உடனே தூங்கியவன் பேரல் எழுந்தான். முதலில் சிவனையும் பார்த்தான். 9

விடிநா தவொ வுத வராநுவதஸு விவொ
ஸ்ரீஹாததசவவிதும் ப்ரயஜே சவஸு ராக்

தடி ரஸணாநு வராஜ ஸவபுவிவதும் வாவி

வாயு வஸுநிவ விவொ ப்ரயஜஹீதடிணை ||

14

யொ2ஸள யொ2விழிததசவடிஸா ஸலாயா

க்ஷிவொ டுருகிவிஸிவெரமணயு துநாடி

சவபுரஹுதக் கெஹுதநிடியாவா

டிஷ்டுடிபுடிபாஸ ஹவாநு ஸக்யதெந துஷெசு ||

கெஹுதய: ||

க்ஷிவொவெஹு வஸீஜாஸம் ஸ்ரீஹணாவாநுஜ்ஜித: |

கடி ஸந்தாநயாஜாஸ ஸொவாயுயகிடிமாழிவி: ||

16

ஹுகாஸம் ஸுராக் ஸுராக் கிரீயும ஸூததகவிவிதும் பவா ஸ்ரீ
வெஹு ஸூததகவி விதும் ஸப்ரபாயபுவதடுநெந ஜாவயிதாதிது
யு: ததஸாசு ஹெவாஜ்ஜிஷ்ட || கச || கதுவ ப்ரதுவகாரொ நாஸ்த
துஹ || யஜி கவிழிததகவிடிஸா சவபுரஹுதகவிஜாநெந தச விமணயு
விஷ்டுது சவபுரஹு நிடிபா சவபுரஹுபதனாஹி சவாசுரக்ஷிதவாந
ஸக்யதெநெநவ வராநுமுகுஹெநெநவதடுஷெசு நயிபாதசு ப்ரகிக
தகும் ஸக்யிதியு: || கரு || க்ஷிவொகி கநுஜ்ஜித: கநுஜ்ஜாத: உவா
யுரபஸஹிநெநெ: கிவிமாழிவி: கடி கநுவதடுபாஜாஸ || கச || வெஷவ

ஓ உத்தம! நீர் வேதத்தையும் ஆத்மதத்வத்தையும் ரக்ஷிப்பதற்காக முத
லில் முகத்தி னின்று வித்தை தவம் விருதம் இவற்றில் ஆவலுடைய பிராம்
மணர்களை விருஷ்டித்தீர். ஓ ப்ரபுவே! அந்த வேதியர்களை ஆபத்துக்களெல்லா
வற்றிலும் சிகைது ஏற்படுத்தி பசுக்களைப் பரிபாலிப்பவன் பசுக்களைக் காப்பாற்
றுவது போல் ரக்ஷிக்கிறீர்

14

ஸபையில், தத்வஞ்ஞான மறியாத எனது கெட்ட சொற்களாகிய பாண
ங்களால் அடிபட்ட இந்தப் பரமசிவன், மிகவும் உயர்வுள்ள உத்தமனை நிந்தித்ததால்
நரகத்தில் விழவேண்டிய என்னை நான் செய்த நிந்தையைக்கவனியாமல்கருணை
புள்ள பார்வையால் ரக்ஷித்தார். அந்த பகவான் செய்த உபகாரத்தால் ஸந்
கோஷமடைய வேண்டும்.

15

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

அந்த தக்ஷன், இவ்வாறு பரமசிவனை மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு பிர்ம
தேவரிடம் உத்தரவு பெற்று உபாதிமர்களுடன் கூடிய ரித்விக்குகள் முதலி
யவர்களுடன் யாக காரியத்தை அலுஷ்டித்தான்.

16

- வெவ்வு வயங்குலுந்தெடுத் தி கவாமு அஜோதூதா: |
 வுரொபாஸம் நிரவவநீரலுலுமபுஸுபயெ || 17
- சுயுபபுணாதுவவிஷா யஜோநொ விஸாம்பதெ |
 யியா விஸுபயா டயுள தடா ப்ராஹ்மலிபரி: || 18
- தடா ஸ்ப்ரஹயா தெஷாம் ஷோதயக்ஷா ஹிஸொ டஸ |
 உஷ்நு தெஜ உவாநீதலாக்ஷேஷுண ஷோத்ருவாஜிநா || 19
- ஸூரொ ஹிரணுரஸநொகுகு கிரீடஜுஷொ
 நீராமுகலு உரஜணிதகூணுராவஸு: |
 கும்பவஸு ஸரவாவமஹாவிலபு
 வுரெத்ருஹிபுரணயலுஷெரீவ கணிபுகார: || 20

பிதி வீராணா ஸ்ரீயாஜீநா ஸம்ஸமபுகுத ஷோஷஸு ஸுபயெ நிவ்ருது
 யு: || 17 || சுயுபபுணெதி உவாதஹவிஷா சுயுபபுணா ஸஹ விஸுபயா
 வுபாஹயுள ஹெ விஸாம்பதெ விஹ || 18 || தஷெதி ஸ்யா தெஷாந்தெ
 ஜோஷுஷுந் திரஸுவபுந் உவாநீத: ஸஜீவம் ப்ராவித: ஷோத்ரு வ்ரு
 ஹ்யுயந்தரெவவ வாஜிளவக்ஷத ஆதா | வ்ருஹ்யுயந்தரெவக்ஷாவிதி
 ஸுந்தெ: || 19 || தநெவாநுவணபுயதி ஆஷுரம் ஸூரஜெதி ஹிரணுயபுஸ
 நாயஸெதி வ்ருத்ரு வக்ஷதெ ககுகுத்யுந கிரீடெந ஜுஷு: நீராமுகா
 வவஸுரோ: தெதேபுயிதம் கும்பயயுகூராவஸு யஸுகூஷாஹிவிராபு
 தெப: ஷுத்ருகூயபு வுரெத்ரு: ஹிரணெயெஷுபுஷெ: வுஷித:
 கணிபுகார உவ ஸொஹோநம் ஸூரோநா ஹிரணயகூம் ஹிரணு க்ருத்
 கெபுருககூஷெதி காகுயுலகாரெ: || 20 || வக்ஷவீதி வக்ஷலி சுயுபரி தா

பிராம்மணோத்தமர்கள், யாகமானது விச்சேத மின்றி முடிவுபெறவும்; வீர
 களான பிரமத கணங்களின் சேர்க்கையா லுண்டான தோஷம் நீங்குவதற்காக
 வும்முன்றுகபால முடையதும் விஷ்ணுவைச் சார்ந்ததுமாகிய புரோடாசத்தை
 நிர்வாபணம் செய்தார்கள். 17

ஓ விதர! யஜமானனாகிய தகூன் ஹவிஸ்ஸை உடைய அத்வர்யுவுடன் பரி
 சுத்தமான புத்தியால் தியானம் செய்தான். அப்பொழுது விஷ்ணு ஆவிர்ப்பவித்
 தார். 18

அப்பொழுது பிருஹதரத்தாங்களை ரக்கைகளாக உடைய கருடனாற்பத்
 துத்திசைகளையும் பிரகாசிக்கச்செய்யும் தம்முடைய (கருடன் அல்லது விஷ்ணு)
 கார்த்தியால் ஸபையோர்களின் தேஜஸ்ஸைத் திரஸ்காரம் செய்து (யாகசாலே
 யின்) ஸம்பம் வந்தார். 19

சியாமள வர்ணரும், ஸ்வர்ண வர்ணமான வஸ்திரமுடையவரும், ஸூரிய
 னுக்கு நிகரான கிரீடமணிந்தவரும், நீல வர்ணமான அளகங்களாகிய வண்டு

வக்ஷஸ்யஸித்ரி தவயுதிவபுகராயுடார
ஹாவாவதொகசுருயாரயஸ்யுவிஸ்டு |

20

வாஸ்புஸ்யஜநவாராராஜஹ்வஸ
ஸூஸூராதவகுஸஸிநொவஸிரஜ்யோநம் ||

21

தஸுவாமதராயக்ஷு ஸவெபுஸாரமணாடியம் |

புனொஸுஹவொகஸாயஸு ஹொபுதுக்ஷநாயகாம் ||

22

ததெஜஸாஹதராவஸுஹஜிஹாஸஸாயஸாம் |

உத்யுதா யுதாஜயிவாடா உவதஸுாரயொக்ஷஜம் ||

23

வபுதிவக்ஷ்யபுஸ்ய உதாரொ யொ ஹாஸம் கவயொகஸு தயொம் கஸயா
மெஸொந வாஸ்புதவபதம் ஸுரீஹீஷுஜநவாரொ வனவாராஜஹ்வஸள யஸிநு
ஸஹாஜ்யோநம் ஸொஹாதிஸயநீயோநம் || உக || தரிதி || ஸுஹொபுது
க்ஷாம் நாயகாம் ஸுஸூரயெஷாந்தெ || உஉ || தரிதி ஹதராவம் கிரஸ்யுத
புஹாம் ஸநுஜிஹாம் மஹிஷாம் ஸஸாயஸாம் தநுஹிதாக்ஷாஹிதிவிதாம்
உவதஸுாம் துஷுபுஸாம் || உந || கவீகியஸு ரீஹிரீஹிோநம் புகிதம்
கவபுரொவ புகிதெபுஷாநொவி யயாரிதி மூணநிஸு கஸுஸுவது க்யுதம்
புகடிக்யுதம் கஸுமூஹாயம் விஸுஹொயெந தாயுதா தெஷாரீவபுஸு

களால் அலங்காரமுள்ளதும் குண்டலமணிந்ததுமாகிய முகமுடையவரும், சங்கம், பத்தம், சக்ரம் பாணம், தனுஸ், கதை, கத்தி, கேடயம் இந்த ஆபுதங்களால் ஸாவதானமுடைய ஸ்வர்ணமயமான புஷங்களால் கர்ணிகார (கோங்கு) விருக்ஷம் போன்றவரும், மார்பை ஆசரித்த மஹாலக்ஷ்மியை உடையவரும் வனமாலையணிந்தவரும், கம்பிரமான ஹாஸ்யம், தர்சனம் இவைகளின் லேசத்தால் உலகத்தை ஸந்தோஷிக்கச் செய்பவரும், இரு பக்கங்களிலும் அசையும், வாலவியஜனம், சாமரம் இவைகளாகிய ராஜஹம்ஸங்களுடையவரும் மேல்பாகத்தில் வெண்குடையாகிய சந்திரனால் மிகுந்த பிரகாசமுள்ளவருமாகிய மஹாவிஷ்ணு அங்கு வந்தார். 20-21

பிரமதேவர், இந்திரன், முக்கண்ணன் முதலிய தேவர்கள் யாவரும்
யுதிஸ்திரன் சித்திபாதர் பார்த்து விரைவாக எழுந்து நமஸ்காரம்
செய்தார்கள். 22

அந்த மாதவனுடைய தேஜஸ்ஸால் காந்தி குறைந்தவர்களும், தீனவாக்குள்ளவர்களும், மனம் கலங்கியவர்களும், சிரஸில் அஞ்சலி செய்பவர்களுமாகிய அதோக்ஷஜை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். 23

திஷ்டம்ஸ்யெவ வுருஷகவஃபெதுதஸூ
 ராவெ ஹவாநவரிஸூஃ ஹவாததஃ ||

26

|| கீக்ஷிஜஃ ||

தசவம் ந தெ வயமஃஜந ருஹஸாவா

ததௌணுவஹயியொ ஹவநிதாஃ |

யதெபாவமக்ஷணஜிஃ த்ரி வுஹஸாவா

ஜிதாதம் யதௌணுவஹயியொஹவநிதாஃ ||

27

கூ சப ஸூதஸூராவஸு ஜீவபதௌநாடூம் தவெவஸம்ஸுதெ நாநுஸூ
 தூஹ || ஸூகரிதி ஸூபாஜிஸு ஸூராவெ திஷ்டம் ஹவாந ஸூஃ ஹிநூதம்
 வெதநுயநம் ஸூகக்ஷெஹதம் உவாதா நிதூநிவூதாஃ சூவிதாஃ
 ஸூஹுவஸூம் யஸூக சுத வநகம்ஹெஸூராவூம் சுத வநவ சூஹம் || ஜிதீயா
 வெஹம் ஹவதீதிஸூதெ ஜீவஸூவிவஸூத வநவம் ஹதகூச தவெஹ
 மக்ஷணாயதௌ ஜாயம் பூதிஷிதூ சுலிஹூய ஸூதநு வநவ ஸூத தயா
 ராயயா வுருஷகம் தமஹநாடூம்பெது தஸூம் ராயயாந்திஷ்டம்
 சவரிஸூஹவ ராமாஜிநிவ சூஸூராக்ஷணாவதாரெஷு தயா பூதீ
 யதெ ஹவாநிதூயதௌகநூதகூவிஷ்டாவாயம் ராயாலிஹூதாஸூஸூராகி
 சுதஸூவெஸூரம் ந ருஹாஜயதீஹாவம்சுதவநவெஹம்ஹெஷுஹிஹவாந
 வாரயிஷ்டிசூஹம்ஹெஸூராவூம் ஜமதௌகாரணவாரிதூஜிநாஹகூ|| கீக்ஷி
 ஜெஹி ஸூவராயம் வரிஹூநம் ஸூவநிதகூரிதிஹகூஹம் உவாயிதௌ
 ஸூதநு யதௌவிசூவெஸூராவூம் ஜிதௌதாராவஃ தயாவி நமீஸூராவாசு
 கதௌணுவஹயியஸூதௌ தவதகூம் நவீஜஃ கிஹயதௌஸூ சவூ
 வதௌஹவமக்ஷணஹிதம் த்ரி வுஹ த்ரிவ திவாஹம் ஸூராவூம் தவரூ
 வம்ஸூராவூதாதம் கீஷுமம் யதௌயம் ஸூ வரிஹெ சுயிஹெவஹெஹாயி
 காரெண சுஹவூஸூரம் சுதௌவதௌஸூரம் சுதௌயதெவ ஹவதாநாநு
 தெவம் ராவாஃ நிதௌஹதௌயம் யதௌவூஸூ ஹி க்ரியாவதெஹ

மாயையே அவமதித்து ஸ்வதந்திரராக இருந்துகொண்டு அந்த மாயையால்
 மானிடத்தன்மையை அடைந்து அந்த மாயையில் இருந்து பரிசுத்தியில்லாதவர்
 போலாகிறீர்.

26

ரித்விக்குகள் கூறுகிறார்கள்.

உபாதியில்லாத ஓ பகவானே! நாங்கள் நந்திகேசவரருடைய சாபத்தால்
 கர்மத்தில் பற்றுதலுடைய மனமுடையவர்களாகி உம்முடைய தத்வத்தைத்
 தெரிந்துகொள்ளவில்லை. எந்த ரூபத்தின்வித்தி பெறுவதற்காகத் தெய்வத்தின்
 அதிகாரத்தால் இந்த நியமங்கள் ஏற்படுகின்றனவோ, தர்மத்திற்கு உபலக்ஷண
 மும் வேதங்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறதும்யாகம் என்று பெயருடையதுமா
 கிய இனுவும் தங்களுடைய ரூபமானதுதான்.

27

॥ ஸடிஸ்யாஃ ॥

உததுயநுஸரணஉருகெஸடிமெயுஊகொய்
வாஹாநிஷ்ட விஷயபுமதுஷாததெமஹாஸுலாஸ: |

அதனுடைய வயதில்லையெ சொகதாவெஈசுவரமஃ
வாழ்கவெஸ் ஸாணாடி கதாயாதி காரொவவஸுஷஃ || 28

॥ ॐ नमः ॥

தவ வரடி வரம் யுராவாஸிஷெவாவிஞாபெபு
ஹிவி ௨௦ நிமிரஸகெகூராடி ரெணாஹுணீயெ ।

பூராவாகம் சுபாத்தோஷி மாவதுஷ்டம் படியும் சுதம் உதம் உதூ டூயிடு
 ராருவம் விசெஸெண்ணாஸிதவாநஸீத்யம் || ௨௭ || ஸதஸ்யாஸம் நிரீஸ்
 ரெவி டிசுநாயுரெ யநவொமெந ஸுபுபுதிநோவினூநாதவாஃ விரகி
 கோஸாஸாநாஃ ஸுவநி' உசுபதீதி ஹெஸாஸாநா ஸுபுபுபு உசுபதீ
 யுமிஸம்ஸாரகாமெபததோநம் சுதூநாம் ஸாபுஸுபேஹம் தெவாடிசு
 சுபசுவாடிசு ராருவம் நிவாஸம்சுதாயாதி யாஸுதிசுயம்ஹம்தெ ஸம்ஸார
 காமெபு சுஸாஸென சுவிஸுபேஸாநெ உருகேஸாஸவ உமபுஸாநாநி
 யஸிந் சு.கச வனவஉமபுயாஃ தெநாநிஷெதகூகூதெ விஷய ராருவா
 ப்ரமத்யுவிசாயஸிந் சூதா கஹாகாராஸுதம் ஸரீரம் பிசுபாஸுதம்ஹெய
 ஸவனவ உருஹாரொ யஸுஸம் ஐஹாநி ஸுபதம்வாநெயுய ஸுபாணி
 மதபாயஸிந் வவாவனவ ப்ரமாத் யூவாடிபம் தெஹ்யாஹபா யஸிந் ஸொக
 வனவடாஸாநிபுபுஸிந்காநெ உவஸுஷ்டம் வீசிதம் || ௨௮ || ஸ்ரீரூபுஸு
 வரூபம் பிபிநிதாஹுஸுஹாவீசு உதாநீதாஃ நமணபாதிதூஹ தவெதி

ஆசரயத்தைக்கொடுக்கும் ஓ பகவானே ! சிரமபரிஹாரத்திற்குத் தகுதியில்லாததும் மிகுந்த க்லேசங்களாகிய துர்க்கங்களுடையதும், யமனாகிய கடும்ஸர்ப்பத்திற்கு லக்ஷபமானதும் ஸூகதுக்கங்களாகிய பள்ளங்களுடையதும், துஷ்டர்களாகிய மிருகங்களின் பயமுள்ளதும், சோகமாகிய காட்டுத்தீயுள்ளதுமான ஸம்ஸார மார்க்கத்தில் இருக்கிற அஞ்ஞானமுடைய வெகு பேர்கள் விஷயரூபமான காலனுடையவர்களும் சரீரம் கிருஹம் இவைகளை மிகுந்த பாரமாகக்கொண்டவர்களும் காமத்தால் பீடையுற்றவர்களுமாக இருக்கிறார்கள். (இந்த அஞ்ஞானிகளில்) எவன் எப்பொழுது தங்களுடைய பாதங்களை அடையப் போகிறான்.

28:

ருத்ரர் கூறுகிறார்.

ஓ வரத! காமத்தில் பற்றுதலற்ற முனிவர்களாலும் மற்றும் எல்லோராலும் பூசிப்பதற்குரிய சிறந்த உம்முதலுப பாதத்தில் மனம் செலுத்திப்

யஜிரவிதயியம்ஜாவிஷ்ஞொகொவவிஷ்ஞ

ஜவதி ந மணயெ ததூராநுமுஹெணா ||

2 :

|| ஹுமஃ ||

யதாயயா மஹநயாவஹதாத்வையா

வ ஹாடியஸநுஹதஸவீ வவணஃ |

நாதூ வஸுதனவ விஷ்ஞயநாவி தகவ

ஸொயம் ப்ரவீஷத ஹவாநு ப்ரஸ்தாதூவஸு || 20

|| வ ஹா ||

நெதகஸ ஸரூபம் ஹவதொவஸ வபாயு

ஸெஷுநெஹை பூரூஷொ யாவஷ்செஷசு |

ஜோநஸு வாயுஸு மூணஸுவாஸு யொ

வாயாவயுதிரிகொவதஸு ||

3 :

சூரிஷாகாபெந சுஸகெநிஷூபெநஃ ரவிதயியம் சுவிநிவெஸித விதம்
போமம் சுவிஷ்ஞம் விஷ்ஞாஹீநொ ஹொகஃ யஜிஸவலிஷம் சூவாரஸுஷம் ஜவதி
ஜவதி தஜ்ஜநனவதெ யஃவரொநுமுஹம் தக வராரணாம் வாயொநுமு
ஹம் தெநதவயாஹஸ ரவிதயியம் சூதஸுஹிஹகம்ஜாம் யஜிஜாநீஷெ
தஹிஷு ஸாநவி ஹொகாநு கெஹாஸாநீஷு நமணயெ ந வஹுஷெநுஷுத
ராநுமுஹெணவரிவகுணதுதிஸெஷஃ சுசவராரணாம் யொநுமுஹம்
தெநவா || ௨௯ || ஹுமஸுஸுஹாவதஃ தகவஜோநஹீநாஜீவாஃ சுதஃ சுஜோந
சூதம் ஜிஷுஸுஷிதம் சுஜிஸுஷுதாஹ யஜிசி சூதநு சூதநி ஸுதம் சுநு
மதனவதகம் நவிஷ்ஞி ப்ரணதாநாஜாதா வஸுஸு || ௩௦ || வ ஹாடியொவி
நவிஷ்ஞி ஹுமஸுஸுதெ தஹஸுஸுதொ வ ஹா தகவஜோநாவிஷுஷு
வாஹ || நெதிவபாயுஷெஷுதாஹகெரிநிபெயம் மூணஸு ஹி யஸு

என்னை அஞ்ஞானிகள் ஆசாரமில்லாதவனென்று பேசுகிறார்கள். அப்படிப்
பேசுவதை உம்முடைய பூர்ணமான அநுக்ரஹத்தால் நினைக்கவில்லை. 29
பிருகு கூறுகிறார்.

தங்களுடைய அறியமுடியாத மாயையால் அழிந்த ஆத்மஞ்ஞானமுடைய
வர்களும் தமோகுணத்தி விருப்பவர்களுமாகிய பிரம்மதேவர் முதலிய சரீரமு
டையவர்கள் தம்மைச் சார்ந்திருக்கும் உம்முடைய தத்வத்தை இப்பொழுதும்
தெரிந்து கொள்ளவில்லை. வணங்கியவர்களுக்கு ஆத்மாவும் பந்துவுமாகிய
அப்படிப்பட்ட தாங்கள் அநுக்கிரகஹம் செய்யவேண்டும். 30

பிரம்மா கூறுகிறார்.

இந்திரியங்களுக்குள் சப்தம் முதலியவற்றுக்கும் ஸத்வம் முதலிய குணங்
களுக்கும் ஆசிரயனாகிய இந்த ஜீவன் பதார்த்தங்களின் பேதங்களைக் கிரஹித்
தும் இந்திரியங்களால் உம்முடைய இந்த ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கமுடியாது.
நீர் மாயாமயமான தேஹம் முதலியவற்றிற்கு வேறுபட்டவராகிறீர். 31

|| ஃஷய: ||

சுந நிதனாவ ஹவநிவெஷிதம்
 யதாதநாவரணி ஹி சுபு நாஜஸெ |
 விஹிதயெ யத உபவெஷுரீஸ்ரீம்
 ந உநுதெ வயத நுவதிடநீம் ஹவாநு ||

34

|| விரா: ||

சுயனெ சுயாஜஷுலீயுஷநஷுரம்
 உநொவாரண: குஸாபாவாழிஷு: |
 துஷாதெபாஅவமாரண ந வஸார ஞாவம்
 ந நிஷாதி வுஹஸம்பவநவந: ||

35

ஃஷபஸுகபேராணிசநுகிஷுனெ ததுணெந ததெநயபுஜிநெஹவகி
 துஹாவராவக்ஷுவிஸிதா: ஸுவநி|| சுநநிதிதி|| சுநநிதம் சுவபிராநம் யசு
 யஸாக் சூதநா ஸபம் சுபு சூயரணி சுநுகிஷுலிநக்ஷஜஸெ நலிவஸெ
 யத:சுநெ விஹிதபெ ஸம்பவெஷு ராஸ்ரீம் யக்ஷம் உபவெஷு: ஹேஜு:
 யபாயத உதிஸாவதுவிஹிக்ஷுலி: யாதித்யபு:ஹவாஸுஸபபெவாநுவது
 ராநானாம் நநுதெநாதி யதெ ||௩௪|| விராஸு ததயாஸுவபேலிநம்ஷந:
 ஸுவநி சுயதிதி சுயம் நுபெநாவாரண: பெநாமஜ: க்ஷதெயெவபேஷுஸுபம்
 உயிபுஷம் தநய்யாநஜீதஸுரம் சவமா: ப்ர விஷு: ஞாவாழிதயும் ஸம்
 ஸாரதாவம் நஸாரதிஸு நயதெதாநிமபுஷி வுஹஸம்பவநவசு வுஹெ
 சுயம் ப்ராவுஷவ ||௩௫|| ஃஷபதீயஜிரேஸுநுகிஸாமததிதி தெஸாமகம்ஷபு

ரிஷிகள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ பகவானே! உம்முடைய செய்கையானது ஸம்பந்தமில்லாமலிருக்கிறது.
 ஏனெனில் கர்மத்தைச் செய்கிறீர். அதில் பற்றுதலடைகிறதில்லை. மற்றவர்
 கள் ஸம்பத்தை அடைய லக்ஷியினை ஸேவிக்கிறார்கள். அந்த லக்ஷமிதேவி
 உம்மை அநுஸரிப்பவளாயினும் நீர் ஆதரிப்பதில்லை.

34

ஸித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ மாதவ! க்லேசமாகிய காட்டுத்தீயால் தகிக்கப்பட்டதும் தாகத்தால்
 துன்பமுற்றதுமாகிய எங்களுடைய இந்த மனமென்னும் யானை உமது சரித்
 திரமாகிய பரிசுத்தமான அமுதநதியில் முழுகி, காட்டுத்தீக்கு நிகராகிய ஸம்
 ஸாரதாபத்தை நினைக்கவில்லை. நிம்ஸ்வரூபத்தில் ஒன்றுபட்டவன்போல்
 அவ்வமுதநதியினின்று வெளிப்புறப்படவுமில்லை.

35

|| யொமெஸ்வரா: ||

வெயாந தெநெநூஸூஉதஸ்யிவ்வொ

விஸாதநீக்ஷந வ்யயமு சூதந: |

சுயாவிகெசூஸ தயொவயாவதா

உநநூவ்யூதூநமுமூஹாணவதூ ||

38

ஜமஉஉ வஸிதிவ்யெஷா நெஷவதொ

வஹுவிஷுநாமுணயாதூயயா |

ரவிதாத்ஷெஷதயெ ஸஸம்ஸயா

விநிவதிபுதஸூஉமுணாதூந ந: ||

39

|| ஸஷஸஹா ||

நெஷஸூ த ஸகவாய யஉடாநாமு ப்ரஸூதயெ |

நிமபுணாய வ யதூஷாம் நஹம்வெஷ வரொஷவிவா ||

40

வாக் உநூபாநாம் ஸூரிஸூதூவாவெந ஹிதாநாமுமூஹம் ப்ரயபூபாநாம்
ஸுவஸிஷாஸூம் வெயாநிதி விஸாதநி வரஸூஹணிஸ்யி சூதநாம் வ்யய
க்ஷம் நெக்ஷக்ஷ சுமேத: சுமேஷாசு சுநூஸூவெஷாநாவி சூதநொஜீஷாந
வ்யயெஷெக்ஷெததிவா ஹவதூ ஹவ்யி யசுநநூவ்யூதூ சுஷுவிதாரிணூ
ஹூஷஜித: சுநாமுஹாணெத்யுய: || ௩௮ || சுஷுவிதாரிணீ ஹி: சுயம்
ஸூசு ஹிநீயாநாம் வஹுக்ஷாதிதூஸம்ஸூஹம்: ஜமதி ஜமத: உஷவாதி
ஷா நிதிதெஷாநெஷத: ஜீவாஷுஷாசு வஹுயாலிஷுநாமாம் முணாம்
யஸூஸூபாஸூபாயயா சூதநிஸூரூவொவிதா ப்ரஹாஷிஷெஷிதியெபுந
தெஷஸூஸம்ஸூபா கெவஸூரூவொவஸூநெநய விநிவதிபுத: ஹெஷு:
முணாஸூதெஷதவ: சூதநிவெநதெஷெ || ௩௯ || ஸஷஸஹாஸூநிநிஜதி
ஸூதம் ஸூகூதம் ஸகூயெந சுதொ ஹகூநாம் யஉடாதிஷம ப்ரஸூவிதெ

யோகேச்வரர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ பிரபுவே! ஸர்வஸ்வரூபமாகிய உம்மிடத்தில் எவன் ஜீவன்களை ஒன்றாகப்
பார்க்கின்றானோ அவனை விட மற்றொருவன் உமக்கும் பிரியமுள்ளவன் அல்லன்.
ஆயினும் ஓ பக்தவத்ஸல! ஸ்திரமான பக்தியால் பஜிக்கிற எங்களை அநுக்
ஹிக்கவேண்டும். 38

உலகங்களின் ஸிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் இவைகளின் நிமித்தமாக
ஜீவன்களின் அத்ருஷ்டத்தால் வெகுவாக பேதமடைந்த குணங்களுடைய
தம் மாயையால் ஸ்வரூபத்தில் (பிரம்மா முதலிய) பேதபுத்தியை அமைத்தவ
ரும் ஸ்வரூபமாக இருப்பதால் ஸ்வரூபத்தில் நிவிருத்திபெற்ற பேதரூபமான
ப்ரமத்தையும் குணங்களையு முடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 39

சப்தபிரம்மா கூறுகிறார்.

ஸத்வகுணத்தை ஆச்ரயித்தவரும் தர்மம் முதலியவைகளை உண்டுபண்ணு
கிறவரும் நிர்க்குணருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். உங்களுடைய தத்வத்தை
நானுமறியேன். மற்றுமுள்ளவர்களும் அறியார்கள். 40

|| சூழி: ||

யதெஜஸாஹம் ஸாஸலிவதெஜா

ஹவ்யம் வஹெ ஸயா சூஜிவிகழ் |

தம் யஜித்யம் வணவியண வணவி:

ஸிஷ்டம் யஜுவிபு: புணதொழி யஜித்யம் ||

41

|| டேவா: ||

வாரா கயூவாயெ ஸக்யதஜுநீக்யதூ விக்யதஜு

தேவாடிஷ்வஸிநு ஸநித உரமெழாயிஸயதெ |

ஸக்யமுணகம் நிமபுணகம் உ கயரித்யாஸங்க்யாஹ யஸ்யகாஷாணகம்
நாஹம் வெஜி சுபரெஸ்யஹாடியஸுநவிபு: தஸெநி: ||சய|| சுநிஸுயஜித
உதிதிபு: வணகி: | யஜிதி யஸ்யதெஜஸா ஸாஸலிவம் புஜீவதெ
ஜோயஸ்யஸொஹம்புஸஸெஸ்யுரெஹவிவபுஹாதி தம் யஜித்யம்யஜூயணிதம்
வாயகம் யஜுயஜுதிதிபு: வம்வலிபக்யதெதரெயகெகதம் || ஸவணஷபஜிதம்
வம்வலியொழிஹாதம் டிஸபுபுணபுரிஸஸ வாதாபுரிஸ்யாநி வஸு
ஸொஜிதி வம்வலிபுஜுவிபுபுஜுதிதிபு: ஸிஷ்டம் ஸாவதிஜிதனயாய
ஸு: || சூயாவயெதி உதாரக்யாஸுஸுஸாஷிதி உதாரக்யாயஜித
தி அக்யாஸு பெயஜிதஹதி வாயக்யாஸு அக்யரெ வஷ்டாரதி || ஸுதி
ஸு || உதாவிபுஸ உதாவிபுஸ டிஸ்யா வம்வலிரெவய | ஹபுதெ உ வுந
புரிஸ்யா வஸொ விஷ்டம் புலீஷிதி || சக || டேவாஸுஸத்யம் வபிவி
டேவா: தயாவி ஜமபுடிஷ்வஸிநுதெவநாநு: சுநிஷித்யாஹம் || வாரெதி

அக்னி கூறுகிறார்.

நான் எந்த பகவானுடைய தேஜஸ்ஸால் மிகுதியாகப் பரகாசிக்கும் தேஜஸ்ஸை அடைந்து சிரேஷ்டமான யாகங்களில் நெய்யில் நனைந்த ஹரிஸ்ஸை வஹிக்கின்றேனே அவ்வளவு மகிமையுள்ளவரும் யாகத்தைப்பரிபாலிப்பவரும் † ஐந்து விதமாகியவரும் ‡ ஐந்து யாக மந்திரங்களால் பூஜிக்கப்படுகிறவரும் யஞ்ஞஸ்வரூபருமாகிய பகவானே நமஸ்கரிக்கின்றேன் .

41

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஆதியில் இருப்பவராகிய தாங்கள் தங்களால் விருஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரபஞ்சத்தை ஸம்ஹரித்து சேஷசயனமுடைய அந்த ஜலத்தில் சயனஞ் செய்கி

† ஐந்துவிதமாகியவர்— அக்னிஹோதாம்-தர்சபூர்ணமாஸங்கன்- சாதர்மாஸ்யங்கள் - பக- ஸோமம்- இவற்றின் ஸ்வரூபமாகியவர்.

‡ ஐந்து யாக மந்திரங்கள் - நான்கு வர்ணமுள்ளமந்திரம், அவ்விதமே நான்கு வர்ணமுள்ள (மற்றொரு) மந்திரம், இரண்டு வர்ணமுள்ள மந்திரம், ஐந்து வர்ணமுள்ள மந்திரம், இரண்டு வர்ணமுள்ள மந்திரம் இவைகளாம். இவ்வைந்தும் வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன.

வாஜாநு சொஷெ ஹிசெஹபூபி விஜ்ரஸிதாபூதூதவடிவி
ஸனவாநூக்ஷபூயபூ: வயிவரஸி ஹதூநவஸிந: ||

|| மஸவபூ: ||

சுஸாஸாஸெஷெ ஷெவ ஜீவநூபய ஸனதெ
ஸ ஷெஷூபூபூ ஷெவ மணா ருஷவாஸொமா: |

சூபாலாணம் விஸூபிதம் யஸூ விஸூபிதம்
ஸஸெஷெநிதூம் நாய நஸெஷெ கரவாஜ ||

43

|| விஜ்ரபூயா: ||

சுநாயயாயபூ ஜவிவபூ கஸெஷெஸொஜஸி
நூசுவாஜாஹிதி ஷூபூகிரஸூதஸெ: ஷெஷ: |

கலூவாபெ பூஷெயெ விகூதம் காயபூஜாதம் உஜீகூதூ ஸஹூதூ க்ஷ
ஸெஷெ ஷூபூ: வாஜாநு உரமெநூ: சொஷெ ஸனவ சுயிகம் ஸயநம் ஸயூபஸிந
தஸிந சொஷெஸயநம் கஸொஷி ஸிஸெஷெபூநெபூகாபிவாலிவி: ஹூபி
விஜ்ரஸிதா விவினிதா சுயூதவடிவீ சூத தகூபாமெபூயஸூ ஸனவ சுய
ய: உஜாநம் சுக்ஷா: வயிவரஸி பூதூக்ஷாலி சுவஸி ரக்ஷஸி ||ச2|| மப
வபூபூஸஸூவயம்வியாகெவயம் ஸவபூநவிவரஜெஸாஸெநொவஸொக
யாபி: சுஸெஷெ வரஜெஸா: சுநூகூபூஸாஸனவெதூஹூ: சுஸெகி ஷெ
விஸூபிதூஹூதூ சூபாலாணம் சூபொவகூரணம் விஸூஸ ஹூணம் யஸூ
தஸெஷெதெ நபி:கரவாபிநஸூபி: ||ச3|| விஜ்ரபூயாஸூ கெவயம் விஜ்ரபூ:
ஸஹூபூ: வாஸெஷெ சுஹூகாராபி வூரொஹ நிபூதூதூகூதூபூஸ வண

தீர்கள். எந்தப் பரமபுருஷனாகிய நீர் ஸித்தர்களால் மனதில் ஆலோசனை செய்
யப்படும் ஆத்மதத்வமார்க்கமுடையவரோ அந்தத் தாங்களே இப்பொழுது
பிரத்யக்ஷமாக இருக்கின்றீர். தாஸர்களாகிய எங்களை ரக்ஷிக்கிறீர். 42

கந்தர்வர்கள் கூறுகிறார்கள்.

மஹான்களுக்குள் ச்ரேஷ்டரும் தேவருமாகிய ஓ நாத! மரீசி முதலியவர்
களும், பிர்மா இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், நுத்ரன் முதலியவர்களும்
உம்முடைய அம்சத்தின் அம்சமானவர்கள். தங்களுக்கு இந்தப்ரபஞ்சமா
னது விளையாடுவதற்குரிய பாத்ரமாகிறது. இவ்வளவு மஹிமை வாய்ந்த உம
க்கு எப்போதும் நமஸ்காரம் செய்கிறோம். 42

வித்யாதரர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அஸத்தான விஷயங்களிலேயே ஆசைபுள்ளவனும் துர்மார்க்கமுள்ள
தன்னைச் சார்ந்தவர்களால் அக்கமடைந்தவனும் புத்தியில்லாதவனுமாகிய

ஸம்ப்ரவீடி சுவரஸாகாரகாங்க்ஷதாம்

உஸ்யநம் ஸம்வரிஸ்ய ஷட்வக்ஷணாடி |

கீத்யூராமெ நயவிநயாதி யஜேசுஸ தெ

யஜே விவாஃ க்ஷயம் யானி தஸெஸ நமஃ ||

47

|| நெனெதுயஃ ||

உதி டிஷ்ஷஃ கவியபுஜே ஹபு ருபுராவிரிபுதடி |

கீத்யூராமெ ஹபுஷீகெஸெ ஸம்நிநெயஜேலாவமெ ||

48

ஹவாநு ஷெந ஹமெந ஸவபுரதா ஸவபுலாமஹுக் |

டிஷ்ஷம் ஸஹாஷ சூலாஷு வீயபாண உவாமவ ||

49

|| ஸீ ஹவாநு ||

சுஹம் ஸ ஹா வ ஸவபுஸு ஜமதஃ காரணம் வரடி |

சூதெஸுர உவபுஷா வ்யயம்புமவிஸெஷணஃ ||

50

பெதி ஸங்கஸீஸாகம் சுபுஸ்யநயாகாங்க்ஷதாம்ப்ரவீடி கஸ்யபுஜேஸுபரெது

யடிஃ நயாஸக்யஜெவெதக யதஃ தவ நாதிகீத்யூராம ஸவ யஜே விவாஃ

க்ஷயம் யானி ஸவம் ப்ர ஹாவொயஸு தஸெஸநமஃ || சௌ || உதீதி உத்யுநெந

ப்ர காரெண ஸஸெவடிஃ கீத்யூராமெ ஹெஹபுவிபுர ஸம்நிநெயபுவதடி

யாரீஸ || சஅ || ஹவாநிதி ஸவபுரத கதயாஸவபுலாமஹொகூவிஹவாநி

நிஜாமடி துபெஸாவிஸெநஹாமெந த்ரிசுவாமவொரொயாஸெந வீயபாண

உவ டிஷ்ஷாமாஷுஸாவொயுஸஹாவெ || சக || கஹிதி பொஹஜமதஃ கார

ணம் சூதாஹம்ஸாஸு உவபுஷாஸாக்ஷீய வ்யயம்ப்ரகாஸஸு ஸவவ ஸ ஹா

நல்ல ப்ரசம்சமடைந்த ஸத்கர்மங்களுடைய வர்களும் தங்களுடைய தர்சனத்தை விரும்பியவர்களுமாகிய எங்களுக்குத் தாங்கள் அநுகூஹம் செய்ய வேண்டும். ஓ யஞ்ஞேசு! மானிடர்கள் தங்களுடைய பெயரைக் கீர்த்தனம் செய்யின் அவர்களுடைய யாகவிக்கங்கள் நாசமடைகின்றன. இவ்வளவு மஹிமை வாய்ந்த தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

47

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

யாகத்தைப் பரிபாவிக்கும் ஹிருஷீகேசரை எல்லோரும் இவ்வாறு ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்போது ஓ விதர! வித்வானுநிய தக்ஷன் ருத்ரரால் ஸ்பர்சிக்கப் பட்ட யாகத்தைச் செய்ய யத்தனித்தான்.

48

வியஸனமற்ற ஓ விதர! ஸர்வஸ்வநாசியும் பாகங்களெல்லாவற்றைப் புசிப் பவருமாகிய பசுவான் தமது பாகத்தால் ஸந்தோஷமடைந்தவர் போல் தக்ஷனை யழைத்துச் சொல்லுகிறார்.

49

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஐகத்துக்கு முக்கிய காரணமாகிய நான் ஆத்மா, ஈசுவரன், ஸாக்ஷி, ஸ்வாமிபிரகாசன், விசேஷங்களற்றவன். பிர்மா, சர்வன் இவ்விதமாகிறேன்

- சூதராயா ஸோவிஸு ஸோஹம் முணையீ விஜ |
 ஸுஜநுக்ஷநு ஹாநிஸு டியெ ஸஜோ கியொவிதாடி || 51
- தவ்விநுஸுணுவிதீயெ கெவநெ வரோதூநி |
 ஸுஹாநுபுள வ ஹிதாநி ஹெடிநாஜோஹநுபஸுதி || 52
- யயா வுரோஹஸுஜோஹு ஸிரா வாரோஹிஷு சூலிசு |
 வாரக்யுஸுலிம் கூராத னவம் ஹிதெஷு உதூர || 53
- சூயாணாஜெகலாவாநா யொந வஸுதி வெ விதாடி |
 ஸவபுலிதாதூநா ஸுஹநு ஸஸாநிதீயிமஹி || 54
- || நெதெய ||
- னவம் ஹிதாவிஷு: ஸுஜாபதிவதிஹபுரி |
 சூலிசுவா சூதூநா ஸுஹநு ஹெவாநுஹதொஹஜசு || 55

வ ஸவபுஸுதூநாபு: ||ரு|| கூதஹ துதகூஹ சூதராயிதி சுஹவெசு சூத
 ராயிவிஷாய ஜமதுஷுஹிசுமபுநு ஸவஸுஷு ஸவபுஸுதிசூயொவிதா
 ஸாஜோயாராயி||ரு||தவ்விநிதி தவ்விநு கெவநெ சுதிதீயெ ஸோநாஸோந
 ஜாதீயஹெஹிதெ ஸுஹுணியி ஸுஹாநுபுளஹிதாநிவெதி ஹெடிந
 சுஜோ வஸுதிதீயுயு ||ரு||விஷாஸுஸெஹம் நவஸுதிதீயுசூலிஷு
 தரோஹ யெதி ||ரு|| தஸுசு னவம் ஹெக்யு வஸுநு சூதாஹெ
 ஹிதீயுஹ சூயாணாதி சூயாணாஜெகலாவா: ஸாநிவம் யெஷா
 நெ ||ரு|| னவதி || ஸுஹநுசூதூநாதிசுபாவெஷு உஹத: சுமெமெ:

அந்த நான் ஓ தகூ! குணஸ்வரூபமுள்ள என் மாயையை அடைந்து ப்ரபஞ்
 சக்தை ஸிருஷ்டித்து ரக்ஷித்து ஸம்ஹரித்துக் காரியத்திற்குத் தகுதியான
 பெயரை அடைகின்றேன். 50-51

பிரதானமானதும் பேதமில்லாததும் பரமாத்மஸ்வரூபமும் பிரஹ்மமுமா
 கிய என்னிடத்தில் அஞ்ஞானியானவன் பிரமா, ருத்திரன், பூதங்கள் என்ற
 பேதத்தால் பார்க்கிறான். 52

புருஷன் தன் அவயவங்களாகிய சிரஸ், கை முதலியவற்றில் எதிலும்
 பிறரைச் சார்ந்தது என்ற புத்தியை எவ்விதம் கொள்ளமாட்டானோ அவ்விதம்
 என்னை யடுத்தவன் பூதங்களில் பேதபுத்தியை யடையான். 53

ஓ பிராம்மணாகிய தகூ! பூதங்களெல்லாவற்றின் ஸ்வரூபமுடையவர்க
 ளும், ஒரே ஸ்வரூபமுள்ளவர்களுமாகிய மும்மூர்த்திகளுக்கும் எவன் பேதத்
 தைப் பார்க்கவில்லையோ அவன் ஒழிவடைகின்றான். 54

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பகவா:னால் கட்டளையிடப்பட்டவனும் ப்ராஜாபதிகளுக்குப் பதிபு
 மாகிய தகூன் விஷ்ணுவை அவரைச் சார்ந்த இஷ்டியால் பூஜித்து அங்கங்க

ரூபம் வ ஸ்வேந ஹமெந ஹ்ருவாயாவதுஹிதம் |
கடூணொடிவலாமெந ஸொலொநிதராநவி ||

56

உடிவஸு ஸஹகிபுலிஸவாவவஸுயம் ததம் |
தஸாசவநுலாவெந ஸ்வெநெவாவாபுராயஸெ ||

57

யடிவனவ உதிம் டிசவா துடிசாஹிபிவம் யயம் |
னவம் டாக்ஷாயணீ டெவீ துக்ஷவலிவடுகஹெஸாடி ||

58

ஜஜேகு ஹிவதம் கெஷெகு நெநாயாதிதி ஸுஸு உ |
தநெவடியிதம் ஹிய சுவடுஜெ வதிஜெஸிகா ||

59

சுநநுலாவெகமதிம் ஸகிஸுவெவ வலிஸுஷடி |
னதடி மவதஸுஹெஃ கடூ டிசுஷாஹ்ருஹம் ||

60

புராயாநெநவ || ௫௫ || ரூபிதி || ஸ்வநாமெந யஜ்ஞாவஸிஷெந உடிவ
ஸுதெஸஜிஷெதெநெநதி உடிவஸாநம் தெநகடிணாஸொலொநிதரா
நவி உவாபாவடிதநுஷம் || ௫௬ || உடிவஸுதிததஸுஉடிவஸு கடிஸஜி
ஷெ கவஸுயாநெவம் யயாவதி தயாஸாதவாந ஸ்வெநெவாநுலாவெந
கவாபுராயஸெ புரவஸிஷெப || ௫௭ || ௫௮ || ஜஜேகி சுவடுஜெஹிதெஸு ||
௫௯ || சுநநெதி || சுநநுலாவாநம் ஸகெவமதிபுஸு தம் புயகாஸெ
ஸுபாஸகிர்ஸாதிவ ஸுஹஸுதெஸிஷெகா நெயாஸுதம் || ௬௦ || உடி

ளாலும் ப்ரதானத்தாலும் தேவர்களைப் பூஜித்தான். ஸாவதானத்துடன் ருத்ரா
ரையும் அவரைச் சார்ந்த பாகத்தால் பூஜித்த பூர்த்தியடையும் கர்மத்தால்
ஸோமபானமுள்ள மற்ற தேவர்களையும் பூஜித்தான். அந்தக்காரியங்களை முடி
த்துப் பிறகு ரித்விக்குகளுடன் அவபிருத ஸ்நானம் செய்தான். 55-56

தன்னுடைய மகிமையாலேயே வித்திபெற்ற அந்த தக்ஷனுக்கு தேவர்கள்
தர்மத்திலேயே புத்தியைக் கொடுத்து ஸ்வர்க்கம் சென்றார்கள். 57

இவ்விதம் தேவியாகிய தாக்ஷாயணி முன் சரீரத்தைவிட்டு ஹிமவாலு
டைய பத்தினியாகிய மேனையிடம் தோன்றினாள் என்று கேள்விப்படுகிறோம்.
அந்த அம்பிகை மற்றவைகளில் மனம் கொள்ளாதவர்களுக்குக் கதியாகியவரும்
இஷ்டருமாகிய அந்த பர்த்தாவையே பிரளயத்தில் படுத்திருந்த சக்தி, புரு
ஷனை அடைவதுபோல் மறுபடியும் அடைந்தாள். 58-59

தக்ஷன் யாகத்தை த்வம்ஸம் செய்தவரும் பகவானுமாகிய சிவனுடைய
இந்தச் செய்கையை பிருஹஸ்பதிக்குச் சீஷரும் பாகவதருமாகிய உத்தவரிடம்
நான் கேட்டேன். 60

ஸ்ரீமதம் ஹாமவதாஜிஷ்டாஜிவாநெவ்யஹஸ்ததே: |

ஐதம் பவித்ரம் வரஜீஸவெஷித்ரம்

யஸஸ்யஜாயுஷ்யஜவளவஜெ-புணட ||

யொ நிதூஜாகண்டுகநரொ-நுகீத-புயெ

ஐநொதூவயங்களரவ ஹதீலாவத: |

ஐதி ஸ்ரீ ஜகதவதெ வதமுடிவஸுநெ ஸவஜொயூரய:.

61

—o—o—o—

லிகி வரம் பவித்ரம் யம் சூகண்டுகதயா சுநுகீத-புயெசு சூதந: வரஸ்யா
புஷம் ஸாஸாரவஸநம் ஸவஜொயூநொகி ||சுக||

ஐதி ஹவாயுஜீவிகாயாம் ஸவஜொயூரயவ்யூரயூ

—o—o—o—

இந்த ஈசன் சரித்திரம் மிகப் பரிசுத்தமானது. யசஸ்ஸைக் கொடுக்கக் கூடியது. ஆயுளைக் கொடுக்கக் கூடியது. பாபக்கும்பலைப் போக்கக்கூடியது. ஒ விதா! மானிடன் பக்தியுள்ள மனதுடன் எப்போதும் ச்ரவணம் செய்து கீர்த்தனம் செய்தால் ஸம்ஸாரதுக்கம் நீங்கும்.

61

7-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

—o—o—o—

|| சுவடிசாயுதாய பூரணம் ||

|| மெனெதுயம் ||

வநகாடி நாரடி ஸ்ரீமஹாபுரமொருணியுதி : 1

மெனெது மஹாநுபு ஸ்ரீமஹாபுரமொருணியுதி : 1

சுவடிசாயுதாய பூரணம் : 2

சுவடிசாயுதாய பூரணம் : 2

தயொவஸைவஸெயொவ நிகுதி ஸ்ரீமஹாபுரமொருணியுதி : 3

தயொவஸைவஸெயொவ நிகுதி ஸ்ரீமஹாபுரமொருணியுதி : 3

ஸ்ரீமஹாபுரமொருணியுதி : 3

ஸ்ரீமஹாபுரமொருணியுதி : 3

ஸ்ரீமஹாபுரமொருணியுதி : 3

ஸ்ரீமஹாபுரமொருணியுதி : 3

ஸ்ரீமஹாபுரமொருணியுதி : 3

ஸ்ரீமஹாபுரமொருணியுதி : 3

ஸ்ரீமஹாபுரமொருணியுதி : 3

ஸ்ரீமஹாபுரமொருணியுதி : 3

ஸ்ரீமஹாபுரமொருணியுதி : 3

8-வது அத்தியாயம்

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பிரமதேவர் குமாரர்களாகிய ஸனகர் முதலியவர்கள், நாரதர், நபு, ஹம்ஸர், அருணி, யதி இவர்கள் கிருகஸ்தாச்சரமத்தை ஆசிரயிக்கவில்லை. எல்லோரும் நைஷ்டிகர்களாக இருந்தார்கள். 1

சத்ருக்களைச் சங்கரிக்கும் ஓ விதூ! அதர்மத்திற்குப் பொய்யென்பது மனைவியாக இருந்தது. அந்தப் பொய்யானது * தம்பம் என்ற புத்ரனையும் † மாயை என்ற பெண்ணையும் உண்டுபண்ணிற்று. இந்தத் தம்பம் மாயை இரண்டையும் பிரஜையில்லாத நிருருதி கிரகித்துக்கொண்டது. 2

ஓ மஹாபுத்திசாலியே! அந்தத் தம்பம், மாயை இவ்விருவிற்கும் லோபம் ‡ நிகிருதி இவ்விருவிற்கும் உண்டாயின. அந்த லோபம் நிகிருதி இவைகளிடம் க்ரோதம், ஹிம்ஸை இவைகளுண்டாயின. இந்தக் க்ரோதம் ஹிம்ஸை இவைகளிடம் கலியும் அக்கலிக்கு ஸஹோதரியாக ¶ துருத்தியும் உண்டாயின. 3

* தம்பம்—பிறரை வஞ்சித்தல். † மாயை—அதற்குரிய செய்கை.

‡ நிகிருதி—ரகஸ்யமாகக் கெடுதி செய்தல். ¶ துருத்தி—கெட்டசொல்.

ஞாருகள சுயிராயத ஹயம் ஜெத்யுன வததி |
தயொஸா லிசுமம் ஜஜெது யாதநா நிரயஸ்யா ||

4

ஊதெ ஹ்யபஜேவரக்ஷஸ்ய ஸாவாஸம்ஸுதிஹைதவ: |
ஸெயஸாஸாஜெ ந ஸெவெத ஸுதராஜாஸு ஜோதஜ: ||

5

ஸம்ப்ரஹெண யாவஸாத: ப்ரதிஸம்ஸுவாநவ |
த்ரிஸுஸெவதத்யுஜாஹ்ணம் விஸுமெநாதூதநாஜய ||

6

சுயாத: கீதப்யெ வம்ஸம் வுணுக்ரீதே: சுராத்ரஹ |
ஸாயம்ஸுவஸ்யாவி ஜெநாஹபுரெஸம்ஸாஸஜநம: ||

7

ரிதி தயொஸோஞாயொரவிஜாம்பத்யம் சுபஜோஸதயா ஊவஜம்பயபுவி
நிக்ரகிஸுதா யக்ரபாஹா: கலிஸு தஸ்ய ஸஸாஞாஸுதிஸெத்யு: || ௩ ||
ஞாருகாவிதி யாதநாதீவ்ரெவநா || ௪ || ௫ || ஸம்ப்ரஹெணேதி ப்ரதி
ஸம்: சுநுஸம்ஸுவ யா ப்ரதிஸம்: ப்ரஹ: சுபஜேஸ்ய ப்ரஹ
ஹைதாஸாசு ப்ரதிஸம்ஸுஹைதா: ஊதசு ஊதம் சுபஜேவம்ஸம்
வுணுரிதி வஜெநஸாரா வுணுஹைதாஸாசு || ௬ || சுயேதி || ஜெநா:
வாத்யவாஸ: ஹரெஸம்ஸாஸ ஹ தஸ்யாஸாசு ஜெஹாபுஜாஜநயஸ்ய ||

ஓ ச்ரேஷ்டாகிய விதர! துருக்தியிடம் கலி பயத்தையும் மிருத்யுவையும்
உண்டுபண்ணிற்று. அந்த பயம் மிருத்யு இவைகளிடம் யாதனை நிரயம் இவை
இரண்டு முண்டாயின. 4

இவைகள் அதர்மமாகிய விருக்ஷத்தின் கிளைகள். ஜனன மரணங்களுக்குக்
காரணங்கள். நன்மையை விரும்பிய உத்தமமான ஆச்ரமமுடைய மானிடன்
கொஞ்சமேனும் இவைகளை ஆச்ரயிக்கக் கூடாது. 5

கல்மஷமில்லாத விதர! * ப்ரளயத்தைப்பற்றிச்சுருக்கமாக நான் உமக்குச்
சொன்னேன். † புண்யத்தைக் கொடுக்கும் இந்த அதர்ம வம்சத்தை மானிடன்
மூன்றுமுறை கேட்பானாகில் மனதின் அழுக்கைப் போக்கிக் கொள்ளுகிறான்.

ஓ குருச்ரேஷ்ட! பிறகு விஷ்ணுவின் அம்சமாகிய பிரமதேவரின் அம்
சத்தினின் றுண்டானவரும் புண்யகீர்த்தியுமாகிய ஸ்வாயம்பு மனுவின் பரம்
பரையைப் பற்றிக் கூறுகிறேன். 7

* ப்ரளயத்தைப்பற்றி—அதர்மத்தைப்பற்றி என்பதாம். அதர்மம் ப்ரளயத்திற்கு
தேஹவாகையால் ப்ரளயமென்று கூறியது.

† புண்யத்தைக் கொடுக்கும்—இவை அதர்மமென்று அறிவானாகில் தியாகம் செய்
வான்; அதன்மேல் புண்ணியமுண்டாகும்; அவ்விதம் புண்ணியமுண்டாகக்காரணமான
தால் அதர்ம வம்சத்தைப் புண்ணியமென்று வர்ணித்ததாம்.

வாரொரவி வத நாதாநகநுஜீ மலபுலம்லுதல் |
நடுநம் யவநு வவாநெடி டுமபுலெயெடி உநொரயி || 13

தவலாராயு வுரூஷம் தவெலுவாநுமூ ஹெண ரெ |
மலெடி சவம் லாரயாதாநம் யஜீவலி நுரவாஸநடி || 14

|| ரெரெதுயி ||

உதும்புலதூரலு டுரூதிவிஃ
ஸ்வநு டுஷா டுணஹதொ யயாஹி : |
ஹிஷா லிஷணம் விதாரம் லலவாஹம்
ஜமாஉ உதும்பு டுரூதிவிஃ லலகாஸடி || 15

தம் நிஸ்வணம் ஸுரிதாயரொஷம்
ஸ்வநீ திரூதம் மஹாஹு வாயடி |
நிஸ்வ ததூளரஹுபாநிதாணம்
லா விவூயெ யஜிதம் லலதூர || 16

நாஹுதி || க2 || க3 || தவலெதி வுரூஷம் ஸ்ரூரம் || க4 || உதும்புரிதி ||
லிஷணம் வஸூணம் ஸநவாஹம் ஸுரிதவாஹம் || க5 || திதி || உதும்பு ஸுரொஷு
கணம் வுரூஜிநஹுபாஹு || க6 || லெதி || ஸொகவலவாஹம் ||

மற்றொரு ஸ்திரீயின் கர்ப்பத்தில் வளர்ந்ததாக உன்னை நீ அறியவில்லை
நிச்சயம்; உனக்கு துர்லபமான விஷயத்தில் மனோபிஷ்டமிருக்கிறது. நீ சிறுவ
னாக இருக்கிறாய். ஆச்சரியம். 13

நீ அரசனுடைய ஆஸனத்தை விரும்பினால், தவம் செய்து ஈச்வரனைப்
பூஜித்தி அவருடைய அநுக்கிரகத்தாலேயே என் கர்ப்பத்தில் நீ வாஸம் செய்
யும்படி அனுஷ்டானம் செய். 14

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஸபத்னிமாதவாகிய ஸுருசியின் கெட்ட சொற்களால் அடிபட்டவனும்
தடியால் அடியுண்ட ஸர்ப்பம்போல் கோபத்தால் பெருமூச்சுவிடுகிறவனுமாகிய
த்ருவன் தீனமான வாக்குடையவரும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவருமாகிய
தந்தையை விட்டு அழுதுகொண்டே தாயினருகிற் சென்றான். 15

பெருமூச்சுவிடுகிறவனும் துடிக்கும் உதிகளுடையவனும் பாலனுமாகிய
த்ருவனை (தாயாகிய) ஸுநீதி மடியின்மீது வைத்துக்கொண்டு சக்களத்தி சொ
ன்ன வார்த்தைகளை அந்தப்புர்த்து ஜனங்கள் முகமாகக் கேட்டு மிகவும் துக்க
மடைந்தான். 16

ஹெர்துஜ், ஹெய்டு விருவாஹெராக

ஐராவதி நா ஐயமுதேவ ஸாரா |

வாகு_௧ ஸவ_௨ து_௩ ஸர_௪ தீ ஸர_௫ ராஜ

ஸ்ரீயா ஐஸ்வர வாக்ஷகராவாவஹ ||

17

தீவகம் பூவனீ வுஜி நவந வாரதவநுக் னாமுகதாஹவாமா |

உரமேனம் தாத பரெஷமேஸா ஸுஜெ ஜெநா யதாஹி:படிவக||

ஸத்யம் ஸாராஜ் ராஜி ஹிதம் ஸவாநெ

யத்புலகுமாயா உதிரெ மருஹீதஃ ।

ஷ்நெ_த ந வு_தவ_த வி_தஜ_தத_தயா_த

ஹாயெகுதி வா வொஐயிவஸ்திதூடி ||

19

சூதிஷ் ததாத விஜதரஸஸுக் வஸதா தூவி யடிவலீகடி |

சுராயயாக்ஷஜபாடிவடிம் யஜீவஸையுஸநதௌயயா ||

தெந்நா^{நா}வா^{நா}நி^{நா}நா^{நா} ஐ^{நா}ய^{நா}தெ^{நா}வ^{நா}ஸி^{நா}தா^{நா} ஸா^{நா}ஸா^{நா}யா^{நா} வி^{நா}ய^{நா}ரா^{நா}வ^{நா}வி^{நா}யா^{நா}வ^{நா}ய^{நா}கா^{நா}ர^{நா} ||

கள || தீவமுரிசி வுஜிநவஸு டுஃவஸு சுஜெமஸிவராயம் வரெஷு

பிரேமஸா: பசுபத: வரௌஸா: பௌபாதி ய: ஸததெவதௌ: பௌ

ஹுமௌ||கஅ||வதுரிதி|| ஐஹமாபா உஐரெ முஹீதஃ தஸ்திராவவஸநெந

வழிமுறை அமைச்சரவை உத்திரவு

விலகத்கும விஜயதே வாஸஸாடாஸ்திவி || ௧௯ || சூதிஷ்டி || வித்ய

ஹாய்க்ஷெந ஸ்ரீதாரோதுஸஸ்தீதயாவி யடிசுத் தவஸாராயுஸாரு

ஷரிதாஜி தக் குதிஷ் கார் சுப்ராஸந் சுயிக்ஸ் வவெடா துஷ் சுஸந்

யஜுர்ஸி || ௨௦ || யஸ்யேதி பரித்யக்திஷெயுவிஸ்யஸு விஹாவநாய வாய

துக்கமாகிய காட்டுத் தீயால் பொசுங்கிய கொடிபோன்ற பாலையாகிய அந்த ஸூத்ரி தைரியத்தைவிட்டு சக்களத்தியின் சொல்லை நினைத்துக் கதறி னாள். தாமரை மலர் போன்ற அழகுடைய கண்களில் பாஷ்பத்தை வறழித் தாள்.

17

அந்த ஸூத் பெருமூச்சிவிட்டு துக்கத்திற்குக் கரைகாணாமல் சிறுவனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான். என்னப்பனே ! சத்ருக்களிடம் கெடுதி பிணையாதே. பிறருக்கு துக்கங்கொடுப்பவன் அதே துக்கத்தை அநுபவிக்கிறான். 18

ஸூருசி சொல்லியது ஸத்யம் தான். பாக்யமில்லாத என்னுடைய வயிற்
றில் நீ இருந்தவன். என்னுடைய ஸத்யப் பானத்தினால் வளர்ந்தவன். அரசன்
என்னைப் பத்தினி அல்லது தாவி என்றோ ஒப்புக்கொள்ள வெட்கமடைகிறார்.

என்னப்பனே! நீ மாச்சாயங்கொள்ளாது உன் மாதா எதைக்கூறினாலோ அதைக் கபடமின்றிச் செய்! உத்தமனைப்போல் உயர்ந்த ஆஸனத்தை விரும்பினால் அதேதாக்கூறாடைய பாதாரவிந்தத்தைப் பூஜிப்பாயாக.

யஸ்யாஸிவஹம் பரிவயபு விஸு

விஸாவநாயாதமுணாவிவதே |

சுஜைதயுகிஷுக்ஷ வமு பாரதெஷ்டம்

வஹம் ஜிதாத்ஸஸநாவிவத்யு ||

21

தயா உதவெபு ஹவாநு விதாஉஹா

யதெகததூ வாருதக்ஷிணெ உபெவெ |

ஹஸ்தாலிவெபெ ஹாவாவ உததொ

ஹஸம் ஸுஹம் ஹிவ உதாவவமபு ||

22

ததெவ வதாஸுய ஹவததம்

உதக்ஷுவிதேதூ வதாஸுபததி |

சுநதூலாவெ நிஜஉதலாவிதெ

உதஸுவஸ்தாவ ஹஜஸு வதாஸு ||

23

நாய சூதா ஸீகூதா முணாவிவதி ஸகவமுணாயிஷ்டாந்யெநதஸுஜிதஃ
சூதாநிஃ ப்ராணவாயுஸுயெயெஸுஃ சுலிவத்யு || உக || தயெதி | ஸக
தக்ஷாஸவபூநயபூரி துஷ்டா || உஉ || தஜிதி துதூ வதாஸுயெயெவததி
தாமெபூயஸு ததெவாஸுய ஸாணம் வுஜி தயாவஜிஸு நகநுஸிந ஹாவொ
யஸுதஸிந நிஜபெதெதூவதாவிதெ ஸாயிதெ || உஉ || ததெவெதூநெந

உலகத்தைப் பரிபாலிப்பதற்காக ஸத்வகுணத்தின் அதிஷ்டானத்தை
அடைந்த பகவானுடைய சரணபத்மத்தை பிரம்மதேவர் ஸேவித்து மனம்,
ப்ராணவாயு இவைகளை ஜயித்த மகான்களாலும் நமஸ்கரிக்கத் தகுந்த உயர்ந்த
ஸ்தானத்தை அடைந்தாரல்லவா?

21

அவ்விதமே உங்களுடைய பிதாமஹரும் மகிமைபுள்ளவருமாகிய மனு
வானவர் முகுந்தனை அந்தர்யாமி என்ற நோக்கத்துடன் மிகுந்த தக்ஷிணை
களுடன் கூடிய யாகங்களால் பூஜித்து மற்றவிடத்தில் அடைய முடியாத
பூமியிலுள்ள ஸுகத்தையும் பிறகு மோக்ஷத்தைச் சார்ந்த தீவ்ய சுகத்தையும்
அடைந்தார்.

22

ஓ வத்ஸ! மோக்ஷமடைய விருப்பமுள்ளவர்களால் தேடுவதற்குரிய
பாதாவிரந்தத்தின் மார்க்கத்தை உடையவரும், பக்தவத்ஸலருமாகிய அந்த
வாஸுதேவரையே ஆசிரயித்துக்கொள். மற்றவைகளில் பாவனை இல்லாததும்
தன்னுடைய தர்மங்களால் சோதிக்கப்பட்டதுமாகிய மனதில் புருஷனாகிய
நாராயணனை நிறுத்தித் தியானம் செய்வாயாக.

23

நாமநூதந் வடிவயாஸவொவநா
 டுஃவஹிதென ஜமயாதி கணந |
 யொஜமுகெ ஹஸ்தமுகஹீதவடியா
 ஸ்ரியெதரெஸாஜ விஜமுகாணயா ||

24

|| ரெஜெதூய: ||

வனவம் ஸஜஹிதம் ஜாதாராகண டூஸாடாமஜம் வவ: |
 நியஜாதநாதநம் நியுகூஜ விதூ: வுராசு ||

25

நாரஜஹுமபாகண டூ ஜோசுவாவாஸு விகீஷிபுத |
 ஸ்ரஹு ஜெயபுநுவஹந வாணிநா ப்ராஹ விஷித: ||

26

|| ஸ்ரீ நாரஜ: ||

சுஹொ தெஜ: சுஷத்ரி யாணா ஜாமஹஜஜெஷுதாடி
 வாரொவபூயம் ஹஜா யதெ யதஜாதாரஸஜவ: ||

27

ஸகுவிதம் ஸவெபூதகீகம் ப்ர வம்யபதி நேகி ஹஸ்தந முகஹீதம் ஜீவவசு
 வஜம் யபா உதரெஜ் ஸ ஹுராபூஜிவி: ||உச|| வாவஜிதி ஸஜஹிதம் விவா
 விதம் தத: சுயபுஸ்யாமஜோயஸாசு ||உரு|| நாரஜஹி தசு தயாவகுதம்
 வவ: சுகணபூ || உசு || விஷிதஹத்யுதம் தஜெவாஹ சுஹொஹிதி சுஹொ

ஓ பாலக! கையில் தாமரை மலருடையவனும் மற்றவர்களால் தேடப்படு
 கிறவனாகிய லக்ஷ்மீதேவி எந்தப் பரபுவத் தேடுகிறாளோ அந்தப் புண்டரீ
 காசுனைத் தவிர மற்றவர்கள் உன் துக்கத்தைப் போக்குவார்கள் என்று நான்
 நினைக்கவில்லை.

24

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் மாதா பேசிய பொருள் வரவு ரூபமான வார்த்தையைத் த்ருவன்
 கேட்டுத் தானே மனதை அடக்கிக்கொண்டு தந்தையின் நகரினின்று வெளிப்
 புறப்பட்டான்.

25

நாரத முனிவர் இதைக் கேட்டு இந்தத் த்ருவனுடைய விருப்பத்தை அறி
 ந்து கல்மஷங்களைப் போக்கும் கையைத் த்ருவனுடைய சிரவில் வைத்து ஆச்
 சர்யத்துடன் சொல்லுகிறார்.

26

நாரதர் கூறுகிறார்.

மானபங்கத்தைப் பொறுக்காத சுஷத்திரியர்களின் மஹிமை ஆச்சரியமா
 னது. இவன் சிறுவனாயினும் ஸபதன் மாதாவின் கெட்ட வார்த்தையை மன
 தால் கொள்ளவில்லை.

27

க யாதென்கொ லவாநத ஹிசுவாஸுமூஹஜிவிசு
யுக்ஷயேசுவாவ உதூஜ வனகவம் ஸுஜநெநாகயா ||

23

|| யுமவம் ||

சிசெதஜ மவஜாநாஜிஷ்டம் வா யொமராயலா |

நெநுதெஹ வுருவெவபூவஸுஜாயாதம் உநம் க்ஷதம் ||

29

|| நாரதம் ||

நாயுநாவயவநென வநாமம் வாவி வுதூக

யுக்ஷயாதி கௌரவஸு ரதஸு கீ வநாஜிஷ்டம் ||

30

விக்ஷெ விஜிநாமெநவி நஹஸுனெனாஷ ஹெதவம் |

வாண்டா ரொஹஜெதெ ஹிநாயயெனாகெ நிஜகஜுவி ||

31

வாரிதூஷெதூதவாத தாவநாநெருண வுரூஷம்

நெடிவெவவஸாஜிதம் யாவஜீக்ஷெஸுர மதிம்வாயம் ||

32

தெஜம் பூலாவம் || உள || நய || விக்ஷெதூதி விக்ஷெஜாநாவஜாந விவெகெ
ஸதூவி ரொஹம் விநா விநா: வுதிரிதூ: நஸனி கினுரொஹவிக்ஷி தா
வனவெதூயு: கௌத: யசு ஸுஹம் ஜு:வம் வாரொகெதசு நிஜகஜுவிரெவ
ஹதி யதம் || நக || வனதஜெவ உவஸுரொவஜெஸெந நிவதூயதிஷ்வி: வாரி
தூஷெஜிதி ஸுஸுரமதிம் வீக்ஷு ஸுஸுரநாகுருயம் விநாநொஜிஜா:
வமெஹெதவ தூதி ஜூகா வாரிதூஷெசு ஸனெனாஷெவெவகௌயுடாசு || நஉ ||

ஓ வத்ஸ ! நீ ஐச்வர்யம் நிறைந்த உன் கிருஹத்தைவிட்டுத்தனியாக எங்கே
செல்லுகிறாய்.. ஓ பாலக ! உன்னைச்சார்ந்தவர்களால் ஏற்பட்ட அவமதிப்பால்
நீ தாபமடைந்திருப்பதாக நினைக்கிறேன்.

25

துருவன் கூறுகிறான்.

ஓ முனிவரே ! இதை நீர் பகவானுடைய த்யானத்தால் தெரிந்துகொண்
டீரா? அல்லது யோக மஹிமையால் தெரிந்துகொண்டீரா? ஸுருசியின் வார்த்
தைகளைப் பொறுக்கவில்லை. (அவைகளால்) புண்ணாகிய மனதை ஸமாதானம்
செய்துகொள்ளவும் முடியவில்லை.

29

நாரதர் கூறுகிறார்.

வினையாவெதில் ஆசையுள்ள குமாரனாகிய உனக்கு இப்பொழுதும் அவ
மானமோ ஸம்மானமோ இவைகளை நான் பார்க்கவில்லை.

30

மானிடர்களுக்கு (மானாவமானங்களின்) பகுத்தறிவு இருந்தாலும் ஸந்
தோஷமில்லாமைக்கு ஹேதுக்கள் மோஹமின்றி வேறுபட்டதாக இரா. ஏனெ
னில் உலகத்தில் (ஸூதகங்கங்கள்) அவரவர்களின் கர்மங்களால் ஏற்படுகின்றன.

ஓ பாலக ! பண்டிதனாகிய புருஷன் தைவத்தால் எவ்வளவு பெறுகிறானோ
அவ்வளவினால் மாத்திரம் ஈசுவரனுடைய ஆனுகூல்யத்தைக் கவனித்து ஸந்
தோஷிக்க வேண்டும்.

32

சுய ஜாதெத்ராவழிஷ்டந யொமெநாவரூருதுவி
யசுபுலாஹம் ஸ வெ வபுஸாஹம் ஹாராஸ்யோ உதொ உஉ || 33
உநபதீ வபுலீ யஸு நிஸுஜெநொருஜநுவி:
ந விஹுஜுமயனொஹி தீவ்ரயொமஸஜாயிநா || 34
ததொநிவததொஜெஷ நிஸுபுஸவ நுவி:
யதிஷுதி ஸவாநாஹெ ஸ்ர யஸா ஸஹவஸிதெ || 35
யஸு யஜெஷவவிஹிதம் ஸ தெந ஸஹவஹு:வயொ:
சுதூநனொஷயநு ஜெஹீ தஜஸ: வாரஜுஜதி || 36
முணாயிகாநுஹம் விஸெஷநுக்ரஸம் முணாயஜாக்
நெஜத்ரம் ஸஜாநாடிநிஜெஷதொவொஸிவயதெ || 37

ஹுஜாஸவாபஹுஜி உதூஹ ஹுஜா சுயேதி யஸு வுலாஹம் சுவரூ
ருதுவிசுயரொஹம் ப்ராஹுஜிஸி || ௩௩ || உநபதீ நிஸுமெந தீவ்ர
பொமெந யுக்தெந ஸஜாயிநா ஜுமபனொவி யஸு வபுலீ ஜாமதம் ந
விஹு: ஸஜெஷவாஹாராஸ்ய: || ௩௪ || ததஜி ஸ்ர பஸா காமெஷுஜகெ
௩௫ || யஸுதி ஸஹவஹு:வபொஜெயெ ஸஹவஸி வுணு க்ரீயதெ
ஹு:வெஸி வாவாசுதீபதஜூதூநனொஷபவ தஜஸ: வாரஜொகூ
ப்ராஹுஜி || ௩௬ || முணாயிகாதி கிஹ: முஜெண: சுபிகாசு வுஸுஜதி
யுஜெஷாபெவஹீ தா ஹுஜா வீ கிசுபபுசு நகஸநுபாஜித்யு:
சுநுக்ரஸா சுபவா விஸெஷ நதூகிரஸாரம் ஸஜாநாக் நெஜத்ரம்

நீ தாயால் உபதேசிக்கப்பட்ட உபாயத்தால் எவருடைய அனுக்ரஹத்தை
அடைய விரும்புகிறாயோ அவர் மானிடர்களால் பிரயாசையின் பேரில் பூஜிக்
கத்தக்கவர் என்பது என்னுடைய நிச்சயம். 33

முனிவர்கள் வெகு ஜன்மங்களை அடைந்து, பலாபேகையில்லாததும் தீவ்ர
மான யோகத்துடன் கூடியதுமாகிய உபாயத்தால் தேடியும் அந்த பகவானு
டைய மார்க்கத்தை அறியவில்லை. 34

ஆகையால் திரும்பலாம்; என்னுடைய இந்த நிர்ப்பந்தமானது பிர
யோஜனமில்லாதது. நீ முப்படையுங் காலத்தில் இம்மாதிரி நன்மைகளைப்பற்றி
முயற்சிக்கலாம். 35

ஸுகதுக்கங்களில் எது எவனுக்கு முன் கர்மத்தால் ஏற்பட்டதோ அத
னால் அந்த மானிடன் மனதைச்சந்தோஷப்படுத்துவானாகில் மோக்ஷமடைவான்.
குணங்கள் மிகுதியாக உள்ளவனைப் பார்த்து ஸந்தோஷிக்க வேண்டும். குண
க்குறைவுள்ளவனைக் கண்டு கருணையடையவேண்டும். தனக்குச்சமனாக இருப்
பவனிடம் நட்பை விரும்பவேண்டும். (இவ்விதமானால்) தரபங்களால் அவம
திப்படையான். 36-37

|| யுவம் ||

வெரையம் ஸரோ ஹவதா ஸுவஜம் வஹதாத்நாடி
 டிஸிபுதம் சுபயா வுஸ்ஸாம் டிபுஸெபாஸுவிஸெஸு யம் || 38
 சுயாவி ஜெவிநீதஸு சுபா துயஜுமெயுஷம் |
 ஸுராமுஜாபுவபுவாவாணெந்நு வினெ ஸு யதெ ஹுடி || 39
 வஜம் த்ரி ஸுவநெநா துஷ்டம் ஜிநீஷொஸுராயுவதது ஜெ
 ஸு விஹுஸுஸுவித்யுவி ஸுபுஹநெநெநுரவநுநயிஷிதது || 40
 நநுநா ஹவநுமவதெ யொஜஜஜம் வரஜெஷிநம் |
 விதமுஷ்டெநெ வீணாம் ஹிதாய ஜமதொகதுவசு || 41

நதமுஷ்டிபாம் || ௩௮ || ௩௮ || சுயேதி சுபா துஸுமாவா ப்ராபுவதம் சுதவ்வா
 விநீதஸு டிபுபாகு வாவெணெவிபுனெ ஹுடி நஸுபெதநதிஷுதி || ௩௯ ||
 வடிதிகி | சுநெநுரநபிஷிதா த்ரி ஸுவநெநு துஷ்டம் வஜம் ஜெதாநிஷொ
 ஜெபுஸாபுவததுபாமு ஸு விஹி || ௪௦ || நநுநிதி சுசுஜெதி வாவெ || ௪௧ ||
 ஜாநாரொஜாதெதி யஸுமவாநு த்ருவிமாவீணாம் விதமுஷ்ட வடிபவ ஜம
 தொவிதாயாபுதி || ௪௧ || ஜநெநுதிநிஸுபஸுஸு சுவிஸெதாயுஸு

துருவன் கூறுகிறான்.

என்னைப் போன்றவர்களால் அறிப முடியாத இந்த ஒழிவானது ஸுக
 துக்கங்களால் கெடுதிபான மனமுடைய மனிதர்களுக்கு † பகவானுடைய
 கருணையால் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. 35

ஆயினும் சுதந்திரிபர்களுக்குரிய தர்மத்தை அடைந்தவனும் வியயமில்
 லாதவனுமாகிய என்னுடைய, ஸுருசியின் கெட்ட சொற்களாகிய பாணங்க
 ளால் பின்னமான மனதில் இந்த ஒழிவானது நிலைபெறவில்லை. 39

ஓ பிர்மரிஷியே! என் பிதிருக்களாலும் மற்றவர்களாலும் அடையப்படா
 ததும் முயலக்களிலும் சிறந்ததுமாகிய ஸ்தானத்தை ஜபிக்க விருப்பம்
 கொண்ட எனக்கு நல்ல மார்க்கத்தை உபதேசிக்கவேண்டும். 40

பகவானுடைய பிர்மதேவருடைய குமாராகிய தாங்கள் வீணைபச்சத்
 தம் செய்துகொண்டு உலகத்தின் நன்மைக்காக ஸூர்யன்போல் ஸஞ்சாரம்
 செய்கிறீர்கள். நிச்சயம். 41

† பகவானுடைய = எரதருடைய என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

॥ श्री नारायणः ॥

ஐநா நூலறிவிதம்: வடநாடு வெநிசெய்யவாஸு தெ ।

ஹவா நாவஸு_{வி}ஷெவஸம் ஹஜ தக் ப்ரவணாத்நா|| 42

யஜுராயுகாஜோக்ஷாவ்யம் உஹெஹெய சூதநஃ ।

னாகும் ஹெவ ஹரெவது காரணம் வாடிவெவநடி || 43

ததாத மஹ லபுனெ யஜநாயாஸுடஃ ஸாமி |

வண்ணம் உயுவநம் யது வரநயம் நிதுறாஹரெஃ || 44

ஸரசுவாநுஸுவநஞ்ஞிநாவிந் ஸாயிநெ ஸரிவெ ।

கூடுகொமிதாநி நிவஸனாதம்: கூலிதாவஸம்: || 45

பூணாயாடெந திவடதா பூணெந்நியனெநாடியு |

பெருநகரம் உருவாகியதற்குப் பின்னர் நகரம் மிகவும் விரைவில் உருவாகியது. 46

பொய்யா: கொல்லாவித் துத்தூறு ஹவாஜ் வாஸு-பெய்வனவ சுதஸூஹஜி || ச ௨. ||

சுருதி ததிகி யெவநனெவாவது னுடும் மல யது யெவநெசுசுலாகெதி

சுயநாடிவாவெவி சூதந்: உவிதாநிபொழிநி டெவதாநலுராநீநி

கருகாழி நியோ உகா: குவநகலுந் வ கஸாழிவி: ஸஸிகாழிவிஸ

சாநுபூராணாயாதெனதி புரானேதி யதேநஸாம் சிவம் உய்யம் வடிவெனதி

புணையாதி புத்ராஹாஸ யாஸணாஹ சஸிப்யாபெதி ஷஹி: ௩௦

ரூணாயிரெண்கலா முரணம் ஸ்ரீ ஹரிம் ||சக|| வ ஸாஷெதி ஸுரெஷு

ஸ்ரீ நாரதமுனிவர் கூறுகிறார்.

உன்னுடைய தாய் கூறியதே நீ விரும்பியதை அடைவதற்கு மார்க்கம். அந்

தமார்க்கமாவது பகவானாகிய வாஸுதேவர்தான். ஆகையால் அந்த வாஸுதே

வரை வணங்கியமனதுடன் பஜனஞ்செய்.

எவன் தனக்கு தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோகம், என்ற பெயருடைய

நன்மையை விரும்புகிறோம். அவனுக்கு நாராயணனுடைய பாத்திரஸ்வரூப
பண்புகளைப் பண்பு வதில் ஆர்வமுடையவனாகிறான்.

என்னப்பிளை! உனதுபால் "மென்தி"யின் பரிசுத்தமும் பண்புத்திற்கு மா

தனமும் மதுவனம் என்னும் பெயருடைய துமாகிய கணாக்கச் செல், உணக்க

மங்களமுண்டாகட்டும், அந்த மதுவனத்தில் எப்போதும் விஷ்ணுவின் ஸாந்

நித்திய முண்டு. 44

அந்த மதுவனத்தில் வசித்துகொண்டு யமுனையின் மங்களமான தீர்த்தத்

தில் முக்காலமும் ஸ்னனம் செய்து(குசம் முதலிய) ஜ்ஸனங்களிலிருந்து உனக்

குத்தகுதியான நியமங்களை அடைந்து பிராணபாமததால பிராணன இந்தநியம

மனதால் (தாவது) 40 பக்கங்களை எழுதின பெயர் சரிதான் என்பது: 45 46

மண்தாள் குறுவகை முகுதனை தாமசனை மசுமது மகாளா சா நவணமம், 49-50

வஹி_௨ம் நவணீஸ்ய_௧ ண்_௩ விருஷஹி_௨ம் ஸஜதா_௧ |
ஹுஸ்வகணி_௪ காயிஷ_௧ ஜாக்ர_௨ தநுவஸித் || ௩௦

ஸயநகலியூரயெதாநுராபாவறொகநடி
நியதெநெகலுதெநநலா வரடிஷ்டலடி || 53

ஊவம் ஹவதொ ரூவம் ஸுஹூர யூரயதொ உநஃ |
நிவதூதூ வரயா தூணடும் ஸம்வநம் ந நிவதூதெ || 54

ஜவுஸ் வரலொ முஹு: ஸூதியதாம் வெ நுவாதஜ |
யம் ஸவராதும் ஸ்வந்தூஜாநு வஸுதி வெவராநு || 55

(ஓம் நமோ ஹிமவதே வர்ஷாபேவாய)

உஞ்சுணாநெந் தெவ்வது கையுடையது ஸுயம் || 56

பெற்றாரிதிஹுசுவகணிககாயா யிஷ்ஞெய்யஸாநகசுகுக்ரேஸிவதாந்
 சூதநிநிவலிஸிதம்॥௫௨॥யூநகோஹ ஸ்யபோநிதி நியதெந ப்ராபுசுயாயா
 ரணபாஸுஸிரெண சுதவனவனகஹுதெநவனகாபுண யாரணோகூநி
 விஸெஷணாநி யூநெவி ட்ரஷ்வூநி யஜ்ராயயோகூநெததெகாடிஸஸநெ
 நாநூநிவிதெயெடிபுஸுஸிதம் ஹாவெநுஸிதி ॥ ௫௩॥ ஸபோயிபோஹ
 வஸவிரிதி தருணம் ஸீவ ஸஸம்பஹஸஸ ॥௫௪॥ ஜபுஜதி ஜபெஜாஜெஃ ॥

ஆகாயத்து அவர்களின் மனதிவிரும்பவரும் ஆகிய வாஸுதேவரை தாரணை
செய்துகொள்ளவேண்டும்.

47-52

ஸ்திரமும் ஏகாக்ரமுமான மனதால்மந்தஹாஸமுடையவரும் அன்புகூர்ந்த பார்வையுள்ளவரும் வரங்கொடுப்பவர்களுக்குள் சிரேஷ்டருமாகிய ஸ்ரீ தரரை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

53

இவ்விதம் மங்களமான பகவானுடைய ரூபத்தைத் தியானம் செய்பவ
னுடைய மனமானது விரைவில் சிறந்த ஆநந்தத்தால் பூர்ணமாகித் திரும்புகிற
தில்லை.

ஓ ராஜகுமார! கிரேஷ்டமும் ரஹஸ்யமுமான மந்திரத்தை என் முகமாகக் கேள்; இந்த மந்திரத்தை ஏழு நாள் ஜபம் செய்யும் மானிடன் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் பஹுன் கலைப் பார்க்கிறான். 55

ஒம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய   ஒம் பகவானாக்ய வாஸுதேவாய
க்ரு நமஸ்காரம்.

பண்டிதன் இந்த மந்திரத்தால் தேவனாகிய பகவானுக்கு திரவியம் நிறைந்த பூஜையைச் செய்யவேண்டும்.

வனவம் காயெந உநவா வவவா வ உநொமதடி |
வரிவயபுரொணொலவவாநகிஉதுரிவயபுயா || 61

வாஸாஉராயிநாஃ வஸுஜிஜதாஃ லாவவயபுநா |
ஸுயொ லிஸதுவிஉதம் யபுரொலிஷு ஷெஹிநாடி || 62

விரகஸுஜி யரதள லகியொமெந லுயவலா |
தம் நிரஞ்ரலாவெந லஜெதாஜா விசுகயெ || 63

ஐதூகவஸம் வரிகுபு பூஷ உநுவாலபுகா |
யயள உயுவநம் வுண்ணம் ஹரெஸுராணவவிபுதடி || 64

தவொவநம் மதெ தவூநு பூவிஷ்டாந்நஃவாஸம் உநி |
சுஹிபுதாலுஷுபுணொ ராஜிதா ஸுவாவீந உவாவஹ || 65

ஸுதூர்தூர உநொமதம் யயாவவகி தயா காயாஹிஃ லகிபிதூராவரிவயபுயா
வரிவயபுராணம் || ௬௧ || வாஸாஸிதி || யபுரொயபுரொஷு யபிபிதகனெ
பொலிஸுதீதிபொரநயம் || ௬௨ || விரகூஉதி | விரகூஸுஹஜெத கிபியபும் விசு
கயெ || ௬௩ || உதீதி || ஹரெஸுராணாவூரம் வவிபுதம் பிணிதம் || ௬௪ || தவொ
வநிதி | சுஹிபுதம் ஸதூதூஸிவிபுதம் சுஹபுணம் சுவபூரலிபெஸு || ௬௫ ||

இவ்வாறு தன் மனதை அடையுமாறு சரீரத்தாலும் மனதாலும் வாக்கி
னாலும் பக்தியுடைய பணிவிடையாலும் ஸேவிக்கப்படுகிறவரும் பாவனையை
விருத்திபண்ணுகிறவருமாகிய பகவான் கபடமில்லாதவர்களும், நன்றாய் பணிப்ப
வர்களாகிய மானிடர்களுக்குத் தர்மம் முதலியவைகளில் எது வேண்டுமதோ
அந்த சிரேயஸைக் கொடுக்கிறார். 61-62

இந்திரிய ஸுகங்களில் வைராக்கிய மடைந்து மிகுந்த பக்தியோகத்தால்
இடைவிடாத பாவனையால் அந்த முகுந்தனை மோகமடைய நன்றாய் பணிக்க
வேண்டும். 63

இவ்வாறு நாரதமுனிவர் சொன்னவுடன் ராஜகுமாரனாகிய த்ருவன் அந்த
தேவமுனியை வலம் வந்து வந்தனம் செய்து விஷ்ணுவின் பாதகமல
அலங்காரம் பெற்றதும் புண்யமுமான மதுவனம் சென்றான். 64

அந்த த்ருவன் தபோவனம் சென்றபின்பு நாரதமுனிவர் அரமணையிற்
சென்று உத்தானபாதராஜன் உள்ளத்துடன் கொடுத்த பூஜையைப் பெற்று
ஸுகமாக உட்கார்ந்து சொல்லுகிறார். 65

|| ஸ்ரீ நாரதர் ||

நாஜநு கிம் யுராயஸெ னீவடிம் உவெந வரிஸுஷுதா |

கிம் வா நரிஷுதெ கூரொ யெஜா வாயெந வஸ்யுதம் || 66

|| நாரதர் ||

வஸுதொ நெ வாயுகொ ஸு ஹநு நெஹுணெ நாகருணாதநா |

நிவடாவதிதம் வஸவஷுஷுஹநா துநா ஹநாநி || 67

சுவநாநம் வநெ ஸு ஹநாநாநி துநாநகுவகா ||

ஸுநாநம் ஸயாநம் க்ஷயிதவரிஜாநகுவாஸுஜ || 68

சுஹொ நெவத னாராநுநுஹிதவெநாவயாரய |

யொநுநு நெஜாநாநுநுநுநு நாவநுநுநுநுநு || 69

|| ஸ்ரீ நாரதர் ||

நாநா ஸுநவஸுதநயம் நெவஸுதம் விஸாஸவதெ |

ததுவாவநிஜாய பூவஸுதெ யநுஸாஜமக || 70

நாஜநிதி || கிம்வாநரிஷுதெ ந நஸுதீதி ஸவிஸுதம் ஸவிதகம் பூநு ||

சுசு || ஸுநகதி || நாதாஸஹநிவடாவதிததிதஸுதா சுவநாநிதகாசு ||

சுசு || சுவீதி நாவாநி கிம்வாநாவாநி துநுதம் || சுசு || சுசு || நாவேதி ||

யஸுதம் ஜமதாவஸுதெவாநி || எம் || ஸுநுநாவாநிதி விஸுதம்

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! வாடிய முகத்துடன் என்ன ஆலோசிக்கின்றீர்? அர்த்தத்துடன் கூடிய தர்மமாவது காமமாவது நாசமடையாமலிருக்கின்றதா? 65

உத்தானபாதராஜன் கூறுகிறான்.

ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டரே! ஸ்திரீயின் ஸ்வாதீனனும் கருணையற்ற கருத்துள்ளவனுமாகிய நான் சிறுவனும் ஐந்து வயதுடையவனும் சிறந்தவனும் பண்டிதனுமாகிய என் குமாரனை * தாயுடன் துரத்திவிட்டேன். 67

ஓ பிராம்மணேத்தமரே! நாதனற்றவனும், மலைப்புள்ளவனும், படுத்திருப்பவனும், பசியுள்ளவனும், வாடிய முகமலமுடையவனுமாகிய சிறுவனை வனத்தில் செந்நாய்கள் விழுங்காமலிருக்குமா? 68

ஸ்திரீயால் ஜயிக்கப்பட்ட என்னுடைய கெட்ட எண்ணமிது என்று தெரிந்துகொள்ளும். கஷ்டம், ஆச்சரியம். அஸத்தாகிய நான் அன்புடன் மடியில் ஏற விரும்பியவனைப் பற்றிச் சந்தோஷிக்கவில்லை யல்லவா? 69

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! எந்தக் குமாரனுடைய யசஸ்ஸானது உலகத்தை எயாபிக்கப் போகிறதோ அவனுடைய மகிமையை அறியாமல் தேவனால் ரக்ஷிக்கப்படும் அந்தக் குமாரனைப் பற்றி நீர் துக்கிக்கவேண்டாம். 70

* தாயுடன் என்பது அவளை அகாதாவு செய்ததைக் காட்டுகிறது.

ஸுஹஸுரம் கருகருகவா மொகவாமொரவி பூஸு: |

வாஷுதூவிரதொ ராஜநு யஸொ விவாமுயம்ஸுவ || 71

|| மெமெசுய: ||

ஐதி ஷெவஷிபுணா மொகாதம் விஸுஸு ஜமதீவதி: |

ராஜநுக்ஷீபநாஷுதூ வாமுசெவாநவிகுயசு || 72

ததூரவிஷித: பூயதஸூரமொவாஷு விஸாவஸீடு |

ஸகாஹித: வயபுஹாஷுஷுரஷெஸெந வமருஷ்டு || 73

திராதூரென திராதூரென கவிசுஸவதாராஸந: |

சூதவதூநுஸாரெண காவம் நிகெநுதவபுயநு ஹரிடு || 74

விதீயம் வ தயா காவம் ஷெஷெ ஷெஷெஸுபுகொ ஷிமெ |

தருணவணபாஷிவிஜீபுமெண்ட: சுதாஸொஸுஸபுயக ரிடு || 75

தருதீயம் வாமயநாவம் நவகெ நவகெஸஹி |

சுஸகஷ உதூஸொகமுவாயாவதூராயிநா || 76

விஸாரயநு || எக || எஉ || யுமொஸிபுவமெ கிசிகெரொஷிதூவெக்ஷாயாஸிஹ

ததெதி சுவிஷித: ஸாத: யஸூரம் பூரவஸூரம் || எஉ || தீதி சுவிதூமி

வதாராணி வ சுஸநம் யஸூ சூதவதூதி: ஷெஹஸிதி: ததநுஸாரெண || எரு ||

தருதீயதி தருதீயம் காவம் சூநயநு ஸம்ஷஷிவநயநு உவாயாவதூநயம்

ஓ அசனே! ப்ரபுவாகிய உம்முடைய புத்ரன் லோகபாலர்களாலும் செய்
யமுடியாத கார்யத்தைச் செய்து உம்முடைய கீர்த்தியை விஸ்தாரப்படுத்தி
விட்டு விரைவில் வரப்போகிறான். 71

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் தேவரிஷியாகிய நாரதர் சொல்லக் கேட்டு பூபாலன் அதைநம்பி
ராஜ்யபலக்ஷமையைக் கவனியாமல் புத்திரனையே நினைத்துக்கொண்டிருந்தான். 72

தருவன் ரிஷியின் ஆஞ்ஞைப்படி ஸ்னானம் செய்து பரிசுத்தனாகி ராத்
திரி உபவாஸமிருந்து ஏகாக்ர புருஷனாகிய வாஸுதேவரை உபசரித்தான். 73

மூன்று நாளைக்கொருமுறை தன் தேஹஸ்திதியை அநுஸரித்து விளா
ம்புமங்கனையும் இலந்தைப்பழங்கனையும் புசித்து ஹரியைப் பூஜித்து வந்து ஒரு
மாஸத்தைக் கழித்தான். 74

சிறுவனாகிய தருவன் இரண்டாவது மாஸத்தில் ஆறு நாளைக்கொரு முறை
ஜீர்ணமான புல் இலை முதலியவைகளைப் புசித்து ஹரியைப் பூஜித்தான். 75

மூன்றாவது மாஸத்தை ஒன்பது நாளைக்கொரு முறை ஜலத்தைக் குடி
த்துச் சில காலம் போல் கழித்து ஸமாதியால் உத்தம ச்லோகராகிய பகவா
னைத் தொடர்ந்தான். 76

வதுயுஷவி வெவ ஜாஸம் ஜாடிஸெ ஜாடிஸெஹநி |
வாயுஹசெஷா ஜிதஸூஸெஸா யூயநு ஷெவஜாஸயசு ||

77

வம்வஜெ ஜாஸநுபூரெஷ ஜிதஸூஸெஸா நூவாதஜ்ஜி |
யூயநுஹ வஜெஷெந தஸுள ஸூரணுஸிவாவயு ||

78

ஸவதுதொ உந சூகூஷு ஹஜி ஹதெந்ரி யாஸயது |
யூயநுமவதொ ரூவம் நாஜாஷ்ஜித்வநாவரது ||

79

சூயாரம் உஹஜாஜீநாம் பூயாந வுரூஷெஸுரது |
ஸூஹ யாரயஜாணஸு துயொ யொகாஸுக்ஷரெ ||

80

யயெஷகவாஷெந ஸ வாகுலிபுவாலுசு
ஸுஸுள தஜ்ஜுஷுநீவீயிதா உஹ |

பூகிராஸஜாஹாரநியபிந்தவொகிரெகுவ கூதவாநித்யுயு: || எசு || எஅ ||
ஸவதுதஜி || ஹதொநிஸஷாஜீநி உந்ரி பானிவ சூஸெநதெயவ்விந தநநம்
சூகூஷு ஸ ஹபூயநு || எசு || சூபாரஜிதி யாரயஜாணஸு ஸத: தஸு
தெஜெஸூபுஸிஸகூவநம் காவிதா: || அய || யயெதி || தஸு சுமூஷெந
நிவீயிதா சூகூஹாஸகீஜஹீதது தஜா சுபு நநாஜி ஸஜெஸகெ சுயு
ஸஷஸு நவூஸககூபுஸாஸிநொரஹொஷெவா ஸாஜாநாயிகரணம்
ஹெந்ரி ணாயிஷிதா சுதஜீவபூவாவசூஷு: தநீ நயபுயா வஜெ

நான்காவது மாஸத்தில் பனிரண்டு நாளைக்கொருமுறை வாயுவை பசுதித்து
மூச்சை அடக்கித் தேவனைத் திபானித்து நிலை நிறுத்தினான். 77

ஐந்தாவது மாஸம் வந்தவுடன் மூச்சை யடக்கிய ராஜகுமாரன் பிர்மஸ்வ
ரூப திபானத்துடன் ஒரு காலால் மரம் போல் அசையாம விருந்தான். 78

சப்தம் முதலியவைகளும் இந்திரியங்களும் அடங்கக் கூடிய மனதை எல்
லாவற்றிலு மிருந்து இழுத்து, ஹிருதயத்தில் பகவானுடைய ரூபத்தை த்யா
னஞ்செய்து வேறு எதையும் பார்க்க வில்லை. 79

மஹத் தத்வம் முதலியவைகளுக்கு ஆதாரமாகியதும் பாகிருதி புருஷர்
களுக்கு ப்ரபுத்தன்மை பெற்றதுமாகிய பிர்மத்தை த்ருவன் தாரணை செய்த
போது முவுலகமும் நடுங்கின. 80

எப்பொழுது ராஜகுமாரனாகிய த்ருவன் ஒரு காலால் நின்றானே அப்
பொழுது அவனுடைய பெருவிரலால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட பூமியானது யானையால்

நகாஜ தத்ராபுலிவெநுயிஷிதா
தரீவ ஸவெநுதராதஃ வபெடி வபெடி ||

81

தஷ்மினவியூயதி விஸூஜாத்நொ
ஹாரம் நிரூயூஸாஸுநந்யாயியா |

தொகா நிரூஜாஸநிவீவிதா ஹஸம்
ஸதொகவாஸாஸாரணம் யயுஹபுரிடூ ||

82

|| டெவாஃ ||

நெவம் விஜாரொ ஹவநாணரொயம்

வராஹஸூரவிருஸகவயாஜஃ |

வியெஹி தநொ வுஜிநாஜிநொக்ஷம்

பூராஹ வயனூம் ஸாரணம் ஸாரணூடி ||

83

வபெடி ஸவ்யதொ டிஹ்ணதஸுநஜிதஹ் || அக || சநுடிபூஸ்யபூஜாஹ
தஷ்மிநிதி தஷ்மிநு யு-வெ விஸம் விஸாதகம் விஷ்ணு சூதநஸகாஸாசு சுந
ந்யாயிபா ஸாதாஹெடிடிஷ்டாசுவிபூயதிஸதி கிங்குக்வாஸுஸம்பூரணம்
தஹாரம் நிரூயூவிஸம் சூதநெகீகூது ஸபூரணநிரொயெகூதெ
ஸதி விஸஸ்ய வ ரணநிரொபொஜாதஹிவாஃ || அஉ || நெதி ஸவம்விபம்
பூரணநிரொயுக்ஷாஜிடிவி நவீஜஃ சுவிருஸகவயாஜஃ ஸவபூரணிஸரீ
ரஸ்ய ததஸாசு வுஜிநாசு கெஸாசு || அஉ || நெதி யதொவாஸாசு கொஸள

ஆக்ரமிக்கப்பட்ட கப்பல் ஒவ்வொரு அடிநிலும் இடது பக்கத்திலும் வலது
பக்கத்திலும் சாய்வது போல் பாதிபாகம் சாய்ந்தது. 81

அந்த த்ருவன் தன்னுடைய ப்ராணனையும் அதன் த்வாரத்தையும் அட
க்கி அபேத ஞானத்தால் நாராயணமூர்த்தியை த்யானம் செய்யும்போது
லோகபாலர்களுடன் கூடிய ஜனங்கள் யாவரும் முச்சற்றவர்களும் துன்பமுற்ற
வர்களுமாகி விஷ்ணுவைச் சரணமடைந்தார்கள். 82

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ பகவானே!ஸ்தாவராஜங்கம் ஸ்வரூபமாகிய ப்ராணிகளெல்லாவற்றின்சரீ
ரத்திற்கும் இவ்வாறு ப்ராணநிரோதமானதை நாங்களறியோம். ஆகையால் எங்
களைக் க்லேசத்தினின்று விடுவிக்கவேண்டும். நாங்கள் சரணமடையத் தகுதி
யுள்ள தங்களைச் சரணமடைந்தோம். 83

॥ ஸ்ரீ ஹமவாநு ॥

காலெஷ்ட வாலும் தவஸொ ஞாநதுயா

நிவதயிஷ்ட வுதியாத ஸயாஜி

யதொ ஹி வஃ ப்ராணநிரொய சூவீ

ஞாதாநவாஜிஷ்ட ஸம்மதாதா ॥

ஐதி ஸ்ரீ ஜோமவதெ வதுயுஷ்ணம் சுஷ்டிரொய்யாயஃ.

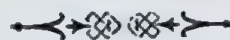
84

வாலும் சுயம்வதஸாக ப்ராணநிரொயஐதுதசூஹ ஞாதாநவாஜிஷ்டவதுதஃ

யி விஸுரகுபெஸம்மதாதா வெநக்யம் ப்ராபொவதத ஐதி ॥அச॥

ஐதிஹாவாயுஜீவிகாயாம் வதுயுஷ்ணம் சுஷ்டிரொய்யாய்யாயா

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

நீங்கள் பயமடையவேண்டாம். கடுந்தவத்திலிருந்து, சிறுவனைத் திருப்பு
கின்றேன், உங்களிருப்பிடம் செல்லுங்கள். உத்தானபாத ராஜனுடைய குமாரன்
என்னிடம் ஒருமைப்பட்ட மனமுடையவனாயிருக்கிறான். அதனால் உங்களுக்கு
ப்ராணநிரோத முண்டாயிற்று. (என்றுத்தரவிட்டார்).

84

8-வது அத்தியாயம்

|| நெடுதூய ||

தனவழிதூய ஹயா உருகுநெ

கூதாவிநாநா:புயயு ஹிவிஷ்வடி |

ஹஹஸுஸீஷ்டாவி ததொ மருதூதா

உயொவடகம் ஹதூஜிஷ்டக்யா மத: ||

1

ஹவெ யியா யொமவிவாகதீவ யா

ஹதூஜிகொஸெ ஹுரிதம் தடிதூவடி |

திரொஹிதம் ஹஹவெவொவாகூஷ்ட

ஹஹி: ஹிதம் தடிவஹம் டிஷ்ட ||

2

தடிஷ்டநெநாமதஸாயஸ: கூதிதா

வவதூதாஜம் விநதூய டிஷ்டவக |

ஸ்ரோ || நவநெ து ஹரி ஹுக்ஷா ஹுதஸூ அராந் யு: ||

பு தூமதூகொராஜம் விதூதூதிதீயதெ ||

தஹி || ஹவா ஹவஹாகெநமதஹயா: || க || ஹதி ஹவெயு: ||

யொமஸு விவாகெநதூயெ: || தீவ யாநிஸூயா மருவாயிரநூம் வுர

த: ஹிதூவி பதூசுதடிஷ்டகூஷ்ட கஸநாவஸூஷ்ட தூஹமவெதவாஹ

ஹுரூவதூகூஷ்டம் கூதஹிரொஹிதம் உவகூஷ்டதீதஸூத் தடிவஹயாடி

மத: ஹுரித: தூடிஸா || உ || தஹி || கூமதஸாயஸ: ஜாதஸஹி: விந

தூய் கூநதம் கூக்ஷா ஹுதூதூவொஹதூயு: || புவிஷ்டிவ வஸூநவத

9-வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

அந்தத் தேவர்கள் பயத்தைவிட்டு நாராயணனிடம் அபிமானமுள்ளவர்களாகி, ஸ்வர்க்கம் சென்றார்கள். பிறகு வெகு சிரஸ்ஸை உடைய மாதவனும் தாஸனாகிய த்ருவணைப்பார்க்க விரும்பி கருடனுடன் மதுவனம் வந்தார். 1

அந்த த்ருவன், யோகத்தின் திடத்தன்மையாலும் அசைவற்ற புத்தியாலும் ஹிருதய பத்மகோசத்தில் ப்ரகாசிப்பவரும் மின்னல்போன்ற ஒளியுடையவருமாகிய பகவான் மறைந்ததைக் கவனித்து, விரைவில் (எழுந்து) மனதில் ப்ரகாசித்தவண்ணம் வெளியில் விளங்குகிற பகவானைக் கண்டான். 2

சிறுவனாகிய த்ருவன் அந்த முகுந்தனுடைய தரிசனத்தில் பயந்து வணக்க முடையவனாக விரும்பு அந்த பகவானை நேத்திரங்களால் பானம் செய்பவன்

அஹோம் ப்ரவஸ்யநவீவநீவாஹுக

ஸுஹ்வவாஸெந ஹஜெந வாஸிஷநு ||

3

ஸ தம் விவக்ஷணதேவிதம் ஹரி

ஜேதாசுவாஸஸவபுஸ்ய உ ஹரஜுவஸ்யிதம் |

க்யதாஸ்யிம் ஸ ஹஜெயெந கஜுநா

வஸ்யஸ்ய வாயம் க்யவயா கவொஹெ ||

4

ஸ வெவ ததெடிவ ப்ரதிவாழிதாமிரம்

தெடிவீம் வரிஜோதவராதநிண்டயம் |

தம் ஹதீவாவொஹஜுநாநாடிஸகவா:

வரிஸுதெரஸு வஸம் புவக்ஷிதி: ||

5

சுஸெநதஹ்வநிவாவந்த ஹஜோஜோமிந்திவாவந்தெத்யுடம் || ௩ ||
ஸததி விவக்ஷணம் தஹ்ணாநகூரிஹணம் சததிஹ்வஸுத்யாழிகதபுஜோநஹம்
சவ்ய புவஸ்ய ஸவபுஸ்ய யொகஸ்ய உ ஹரஜுவஸ்யிதக்யாக ஜோக்யா ப்ரஹ்
ஜெபந வெநாதகெந ஸஜெந || ௪ || ஸததி ஹவதாப்ரதிவாழிதாமிரம் ப்ரதி
வஜெதிஸெஷம் ப்ரதிவஜுதாரிதி வாரம் தாம் வெநாதிகாம் வரிஜோதம்
வராதநொரஸுரஜீவயொநிண்டயொ பெநஸம் சுதவனவ ஹதூவாவம்
பெஜெபஸ்ய சுஸக்யா: சுராரஹிதம் வரிதம் ஸுதகவிஸுதாதம் உரஸுரவம்
கீதிடம் யஸ்ய தம் புவாக்ஷிதி: ஸ்நாம் யஸ்யிதி ஹவநிஜெபுஸம் || ௫ ||

போல் நோக்கியவாரே, வாயால் சம்பனம் செய்பவன் போலும் கையால்
ஆலிங்கனம் செய்பவன் போலும் தடிக்கம்புபோல் பூமியில் விழுந்து நமஸ்
காரம் செய்தான். 3

இந்த த்ருவனுடையவும் எல்லோருடையவும் மனதிலிருப்பவராகிய அந்த
வாஸுதேவன், அஞ்சலிசெய்தவனும் சிறுவனுமாகிய அந்த த்ருவன் ஸ்தோ
த்திரஞ் செய்ய விரும்பியதையும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்ய அறியாமலிருப்பதை
யும் அறிந்து வேதமயமான சங்கத்தால் கருணையுடன் சிறுவனுடைய கன்னத்
தில் ஸ்பரிசித்தார். 4

அப்பொழுதே பகவானால் அநுக்கிரஹிக்கப்பட்ட தேவவாக்கை அடை
ந்து, ஜீவனுடையவும் ஈசுவரனுடையவும் நிர்ணயத்தை அறிந்தவனும் அவஸரப்
படாதவனும் த்ருவமான ஸ்தானத்தை அடையப்போகிறவனுமாகிய த்ருவன்
எங்கும் பிரஸித்திபெற்ற மிகுந்த கீர்த்தியுடைய அந்த பகவானை பக்தியால்
அன்புக்கூர்ந்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்யலானான். 5

॥ प्रथमः ॥

பொருள்: புவியு ௨௨ வாழ்வினா புவனவா

ஸஜீவயத்_த விஞ்ஞா_தகியா_த: ஸயாஜி_த ர_த |

சுந்ராஸா ஹஸவராணஸ்ய வண்சுமாதீநு

புராணாஹொஸு மிவதெ வுரூஷாய துஸ்டு ||

6

எனகவுஸெவ ஹமவநிடிதா தஸகா

தாயாவ்யுயொரரமுணயா உஹராஜ்யெஷ்டு ।

ஸுரஷ்டாருகமிதது வாரமுஷ்வஸிபுணைஷு

நாடு நவ ஞானமு வினாவஸுவழிலாவி ||

7

சுவடிதயா வயுநயெடிஉஷு விஸ்வ

ശുദ്ധഃപ്രസാദഃ ഇവ നാമ ഹവക് പ്രവന്തഃ ।

[illegible]

த்ருவன் கூறுகிறான்.

சக்திகளெல்லாவற்றையுந் தரித்த எந்த ஈசன் என்னுடைய மனதில் ப்ரவேசித்து, மறைந்திருக்கும் என்னுடைய வாக்கையும், மற்றுமுள்ள கைகால் காது நாவக்கு முதலிய இந்திரியங்களையும் சித்தச்சக்தியால் சேஷ்டிக்கும்படிசெய்தனரோ அந்த அந்தர்யாமியும் பகவானுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 6

ஓ பகவானே ! அந்தர்யாமியாகிய நீர் ஒருவரே மிகுந்த குணங்களுடைய தும் மாயை என்ற பெயருடையதுமாகிய உம்முடைய சக்தியால் மகத்தத்வம் முதலிய இந்த ப்ரபஞ்சம் யாவற்றையும் விரிநுஷ்டித்து அந்த மாயையின் குணங்களாகிய இந்திரியம் முதலியவற்றி லிருந்துகொண்டு கட்டைகளில் அக் னிபோல் பலவாறாகத் தோன்றுகிறீர்.

ஓ நாத! உம்மைச் சரணம் புகுந்த பிர்மதேவர் நீர்கொடுத்த ஞானத்தால்
நித்திரையி லிருந்தவன் எழுந்ததுபோல் இந்த ப்ரபஞ்சத்தைப் பார்த்தார்.

ஸா ஸ ஹணி ஸஹி^நக^{வி} நாயகோ^{வி}
திநகா^{வி}கா^{வி}மூ^{வி}திதாச வததாம் விநா^{வி}நாச || 10

லகி^{வி}ம் உஹம்^{வி} புவஹதாம் சவயி^{வி} மெ^{வி}புவஸஜோ^{வி}
லயி^{வி}யா^{வி}த^{வி}நக^{வி} உஹதா^{வி}உயா^{வி}ஸயா^{வி}நா^{வி}டி |

யெ^{வி}நா^{வி}ஜ^{வி}ஸொ^{வி}ஸு^{வி}ணா^{வி} உ^{வி}ர^{வி}வ^{வி}ஸ^{வி}நம் லவா^{வி}ஸி^{வி}
நெ^{வி}ஷெ^{வி} லவ^{வி}ஹ^{வி}ண^{வி}க^{வி}யா^{வி}ஜ^{வி}தவா^{வி}ந^{வி}த^{வி}த^{வி} || 11

தெ^{வி} ந ஸா^{வி}க^{வி}தி^{வி}தரா^{வி}ம் ப்ரி^{வி}ய^{வி}ஸீ^{வி}ஸ உத^{வி}த^{வி}
யெ^{வி}வா^{வி}ந^{வி}த^{வி}ஸு^{வி}த ஸ^{வி}ஹ^{வி}ஜ^{வி}த^{வி}ஹ^{வி}வி^{வி}த^{வி}தாரா^{வி}ம் |
யெ^{வி} சவ^{வி} ஸ^{வி}நா^{வி}ஹ லவ^{வி}தீ^{வி}ய^{வி}வ^{வி}தாரா^{வி}வி^{வி}த^{வி}
ஸா^{வி}ந^{வி}ஸு^{வி}ய^{வி}ஸு^{வி} ஹ^{வி}ஜ^{வி}யெ^{வி}ஷ^{வி} க^{வி}த^{வி}ப^{வி}ஸ^{வி}ஜா^{வி}ம் || 12

சகுகஸு சவயிநாகா^{வி}மெ^{வி}ந ய^{வி}வி^{வி}தா^{வி}த^{வி}ண^{வி}தி^{வி}தா^{வி}ச விநா^{வி}நா^{வி}ச வததாம்ஸா^{வி}நா^{வி}
ஸீ^{வி}தி கி^{வி}ர^{வி}வ^{வி}க^{வி}ய^{வி}ம் || 10 || ச^{வி}த^{வி}ஸ^{வி}த^{வி}பா^{வி}ஸ^{வி}வ^{வி}ணா^{வி}ய ஸ^{வி}தா^{வி}ம^{வி}தி^{வி}ம் டெ^{வி}ஹீ^{வி}த^{வி}ரா^{வி}ஹ
ஸ^{வி}கி^{வி}ரி^{வி}தி ஸ^{வி}கி^{வி}ஸ^{வி}பி^{வி} ப^{வி}வ^{வி}ஹ தா^{வி}ஸா^{வி}த^{வி}தெ^{வி}ந க^{வி}வ^{வி}த^{வி}தாம் ந^{வி}ந^{வி} ரோ^{வி}க^{வி}ஸ^{வி}ம் கி^{வி}
ந^{வி}பா^{வி}ய^{வி}ஸெ^{வி} ச^{வி}த^{வி}க^{வி}ஹ^{வி} டெ^{வி}ந^{வி}ஹ^{வி}ச^{வி} ப^{வி}ஸ^{வி}ஜெ^{வி}ந க^{வி}ஜ^{வி}ஸா^{வி}ச^{வி}ப^{வி}த^{வி}த^{வி}வ^{வி}ஸ^{வி} உ^{வி}ர^{வி}ஸு^{வி}ண^{வி}
ய^{வி}ஸ^{வி}நா^{வி}நி^{வி} ய^{வி}ஸி^{வி}வ த^{வி}ம் நெ^{வி}ஷெ^{வி}பா^{வி}ராம் ம^{வி}ரி^{வி}ஷ^{வி}ர^{வி}ி^{வி} ஸ^{வி}ம^{வி}வ^{வி}ஹ^{வி}ண^{வி}க^{வி}யெ^{வி}வ^{வி}
ச^{வி}பீ^{வி}தா^{வி} த^{வி}ஸு^{வி}பா^{வி}நெ^{வி}ந^{வி}த^{வி}ஸு^{வி} || 11 || க^{வி}பா^{வி}ஜ^{வி}த^{வி}வா^{வி}ந^{வி}ஸு^{வி} ரோ^{வி}க^{வி}ஸ^{வி}ரோ^{வி}ஹ த^{வி}த^{வி}கி^{வி}
தெ^{வி} ச^{வி}தி^{வி}தரா^{வி}ம்ப்ரி^{வி}ப^{வி}வி^{வி} ரீ^{வி}த^{வி}த^{வி}ஜெ^{வி}ஹ^{வி} ந^{வி}ஸ^{வி}ர^{வி}ணி^{வி}நா^{வி}ஸ^{வி}ந^{வி}ய^{வி}தெ^{வி} யெ^{வி}வ^{வி}
ஸ^{வி}தா^{வி}த^{வி}ப^{வி}ம் ச^{வி}த^{வி}ம் ரீ^{வி}த^{வி}த^{வி}ந^{வி}ஸ^{வி}ஸ^{வி}ஸா^{வி}ம் சா^{வி}ந^{வி}வி^{வி}தெ^{வி}ந^{வி}ஸ^{வி}ர^{வி}ணி^{வி} யெ^{வி}வ^{வி} க^{வி}த^{வி}
ப^{வி}ஸ^{வி}ஜா^{வி}ஸு^{வி}ஷ^{வி}ம^{வி}வ^{வி}த^{வி}ப^{வி}தாரா^{வி}வி^{வி}த^{வி} ஸா^{வி}ந^{வி}யெ^{வி}ஸு^{வி}ய^{வி}ஸு^{வி} ஹ^{வி}ஜ^{வி}ய^{வி}யெ^{வி}ஷா^{வி}நெ^{வி}
ஷ^{வி} த^{வி}ஸ^{வி}ர^{வி}ஷ^{வி}நா^{வி}நெ^{வி}ஷா^{வி}ம் கெ^{வி}வ^{வி}ய^{வி}பெ^{வி}மா^{வி}தி^{வி} நி^{வி}ஷா^{வி}நா^{வி}ம் டெ^{வி}ஹா^{வி}நி^{வி}ரோ^{வி}நி^{வி}நா^{வி}ம்
நி^{வி}வ^{வி}த^{வி}த^{வி}ஸ^{வி}ப^{வி}தி || 12 || ந^{வி}நெ^{வி}வா^{வி} வி^{வி}தா^{வி}ந^{வி}வி^{வி} க^{வி}ஸ^{வி}கி^{வி}ரி^{வி}த^{வி}தா^{வி}நி^{வி}ரோ^{வி}ந^{வி}வ^{வி}ஹ^{வி}ஸீ^{வி}

பட்ட விமானத்தினின்று விழுகிறவர்களுக்கு (அந்த ஸுகமில்லை என்பதைப் பற்றி) கேட்கவேண்டுமா? 10

ஓ அழிவற்ற ப்ரபுவே! உம்மிடம் பத்தியை இடைவிடாமல் செய்பவர்களும் நிர்மலமான மனமுடையவர்களுமாகிய பெரியோர்களின் சேர்க்கையானது எனக்கு அடிக்கடி உண்டாகட்டும். அந்தச் சேர்க்கையால் உம்முடைய குணங்களின் கீர்த்தனமாகிய அமுதத்தைப் பானஞ்செய்து அதனால் மதங்கொண்டவனாகிப்பெரிதும் அதிக வ்யஸனங்களுடையதுமாகிய ஸம்ஸாரக் கடலை விரைவில் தாண்டுவேன். 11

பத்மநாபராகிய ஓ ஈசா! எவர்கள் உம்மைச் சார்ந்த பாதாரவிந்த கந்தத்தில் ஆகைவைத்த மனமுடைய மஹான்களிடம் சேர்க்கை யுடையவர்களோ அவர்கள், மிகவும் பிரியமுள்ளதாயினும் சரீரத்தையும் இந்தச் சரீரத்தைப்பற்றிய புத்ரர்கள் ஸுஹிருத்துக்கள், மனை, பொருள், மனைவி இவர்களையும் நினைப்பதில்லை. 12

கியபுஜாவிஜஸரீஸூவபெவபெதது
 உதபுஜாவிவிஃபரிவிதம் ஸபஸவிசெஷ்டு |
 ராபிபம் ஸ்விஷ்டஜதே உஹபாபுநீகம்
 நாதம் வரம் வரப வெழி ந யது வாபி || 13
 கலூர்த வனதபவிமம் ஜ்ரெண மூலூநு
 செதெ வபுஜாநு ஸபும நகவஸவஸபெஜெ |
 யனாவி விம்யாருஹகாங்மநயொகவபி
 மலெபுபுஜாநு ஹவதெ ப்ரணதொபிதவெஸ || 14
 சவம் நித்யுத வரிசும விவபு சூதா
 கபிபுல சூபிவாருஷா ஹவாபுபுயீஸ ||

துதகூஹ கியபுமிதி கியபுமாபிவிஃ பரிவிதம் வ்யாபம் ஸதெவஸதஸ
 விசெஷாயஸு உஹபாபி கிநகாமிகாரணாநிபஸு ஹெவரபி கஜ தெ
 உபுராபுவம் ஸ்விஷ்டம் விராபுபுவம் கெவமம் வெழி சுதம் வரம் ராபுரா
 ஸுராபுவம் ந வெழி யதுவாபி ஸஸவ்யாவாரொநாவி தபு ஹஸுராபுவம்
 வெழி சுதம் சுவிபாநொ நமிவதபுதததி ஹவம் ||சு|| தபெவம் ஹவபுநுக
 வபா தபுபுவம்புபுஜாநா ராபுராஸுராபுபிநுவணபுநிஸுரொதி
 கலூர்தததி வனதெதெயொக்யம் யபுபுஜாநு செதெஸஸிநெவபுக் ந
 வஹிபுபுலு பொமிதிபுராபுவகாசு சுநகவஸம் செஷஸஹாயம் தபு
 ஜெஸெஷாநெயு யஸுநாலிரெவ வரிபுமம் ஸபுபுபு தவ்விநுரொஹதீதி
 தயா தஸுகாஹம் யொகவபுலு மலெபுகணிபுகாபாம் புபுஜாநு டிஜிவ்
 ஸ ஹாவவதி தம் ப்ரணதொவ்நித்யபுபு ||சு|| நநுபிபாவி ஸாவாபுபுலு
 வகெவகொ ஜீவாவிசெஷ உத்யுதகூஹ கவிதி கவனுயுதிநித்யுஜீவவி உகூண

கிரேஷ்டரும் ஜன்மயில்லாதவருமாகிய ஓ பகவானே ! திரியக்குகள் மானி
 டர்கள் பகவிகள் பாம்புகள் தேவர்கள் அஸுரர்கள் மரண மடையக்கூடிய
 பிராணிகள் முதலியவர்களால் விபாபிக்கப்பட்டதும் ஸத்தினுடையவும்
 அஸத்தினுடையவும் விசேஷங்களுடையதும் மஹத்தத்வம் முதலிய காரணங்
 களுடையதுமாகிய உம்முடைய விராட் ரூபத்தை அறிவேன். இவ்வுருவத்தி
 ற்குப் பரமாகிய ஸ்வரூபத்தை அறிவேன். அந்த ஸ்வரூபத்தில் சப்த வ்யாபார
 மில்லை. 13

புருஷனாகிய நீர் ப்ரளயகாலத்தில் இந்தப் பிரபஞ்சம் யாவற்றையும் வயிற்
 ரால் கிரஹித்துக்கொண்டு தம்மிடமே நோக்கமுள்ளவராகி ஆதிசேஷனுடன்
 அவருடைய மடியின்மீது சயனம் செய்கிறீர். தங்களுடைய நாபியாகிய ஸமுத்
 திரத்திலுண்டானதும் ஸ்வர்ணமயமானதுமாகியலோகபத்மத்தின்மத்தியில்தே
 ஜஸுடைய பிர்மதேவர்உண்டானார். பகவானாகிய அந்த உமக்குநமஸ்காரம். 14

நீர் நித்ய முக்தர், பரிசுத்தர், ஸர்வஞ்ஞர், ஆத்மா, கூடஸ்தர், ஆதி புரு
 ஷர், பகவான், முக்குணங்களுக்கும் ஈசன். ஆகையால் (ஜீவனைவிட) விலகூண

சுபெஷ்வராயஸு ஹவாநு வரிவாதி ஐநா

நுஸெ வ வத்ஸு கநுமுஹகாதரொ஽ஸூநு ||

17

|| நெநெதுய: ||

சுயாலிஷுத னவம் வெவ ஸத்ஸுக்ஸெந யீததா |

ஹதூநாநுஸெ ஹவாநு ப்ருதிநெஷுதேஸு வீசு ||

18

|| ஸ்ரீ ஹவாநு ||

வெநாஹநெ வுவவதிதம் ஹுதி ராஜநுஸாஸு |

தசு ப்ருயஸூதி ஹுநெ ஐராவதே ஸுஸுத ||

19

நாநெநுயிஷிதம் ஹு யஸூஜிஷு யு வக்ஷதி |

யத்ரு முஹக்ஷுதாராணா ஜெநாதிஷா வக்ஷாணித ||

20

ஷாயஸு ஹதேஷு நிக்ஷாநிதயாசுநநுஹிதம் யதெஷுவஜயாவிஹி சூபஸு
ஸூநிநி ஐநாநு ஸகாரோநஸுஸூநு ஹவாநு வரிவாதி ஸஸாரஸ்யாடிசு
தேவ யத: கநுமுஹநிதாநுநெ காதா: வரவா: யயா உஸூவந
ப்ருஸுநுதாயெநு: வதக்ஷுநவாயயதி வுக்ஷாநிஷூராக்ஷதி வ தக்ஷுகள||
கஅ|| வெநெகி|| வுவவதிதம் ஸுஹிதம் || கசு || ததயஸூதிசுக்ஷி கிஷிதி
வெக்ஷாயாரோஹ ஸாயஸூநாநு நெகி|| ஹுஹுயு வக்ஷிதி: நிவாஸொ
யஸூநு யத்ரு யஸூநு சூஹிதம் கவிதத||உ|| நெயூநிதி யாநூக்ஷணாய

விதமாயினும் அனுக்ரஹிப்பதில் அந்தாங்கமுடைய பகவானாகிய நீர் பலா
பேசுகூழ்வுள்ள எங்களைப் புதிதாக ஈன்ற பசுவானது கன்றைக் காப்பதுபோல்
காப்பாற்றுகிறீர்.

17

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பிறகு சிரேஷ்டமான ஸங்கற்பமுடையவனும் புத்திசாலியுமாகிய த்ருவ
னால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவரும் தாஸர்களிடம் அன்புடையவருமாகிய
பகவான் அவனைக் கொண்டாடிச் சொல்லுகிறார்.

18

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஓ க்ஷத்திராயச் சிறுவனே! நீ மனதில் ஸங்கற்பித்ததை நான் அறிவேன்.
சோபனமான விருதமுடையவனே! மற்றவர்களால் அடையமுடியாதாயினும்
அந்த ஸ்தானத்தை உனக்குக் கொடுக்கின்றேன். மங்களமுண்டாகுக.

19

ஓ கல்யாணகுணசாலியே! அசைவற்ற வாஸமுடைய அந்த ஸ்தானமானது
மற்றவர்களால் அடையப்படாதது. ப்ரகாசமுள்ளது. அந்த இடத்தில் கிரஹங்
கள் நக்ஷத்திரங்கள் (அக்ஷிணி முதலியவை) (மற்றுமுள்ள) நக்ஷத்திரங்கள்,
ஜ்யோதிஸ்கள் இவைகளின் சக்ரம் இருக்கிறது.

20

லெயூரம் மொவகுவசு ஸ்ராவஸு வரஸூதஸுவாஸிநாடி |
 யலெயூரஹி: சுஸூவஸூகோ உமயொ யெ வநளகஸு: |
 வரணீ டிசுஷிணீகூது ஸூஉனோ யது தாரகா: || 21
 ப்ரஹ்மிதெ நு வநம் வித்ரா டிசுவா மாம் யஜுஸம்ஸு ய: |
 ஷஷிம்ஸ அஷுஸாஹஸம் ரகூஷிதாஸூஹதெந்ரீ ய: || 22
 சுபூதாயபூததெ நலெஷு உயமயாயானு தநூமா: |
 சுநெஷுனீ வநம் உதா டிவாஸிம் ஸா ப்ரவெசுஷுதி || 23
 உஷூர உம் யஜிசுஹுடிபம் யலெஜிசு: வுஷுருடிசுஷிணெ: |
 ஸுக்ரா வெஹாஸிஷஸூதா சுனெ உமநுஸூரிஷுஸி || 24
 ததொ மனாவி டிசுஸூரநம் ஸவபுரொக நஜஸூதடி |
 உவரிஷூடிஷிஷுஸம் யதொ நாவதபுதெ மத: || 25

ஸூரஜோணாநாம் வஸுநாமம் வநநஸூமொடுயி: தஸூரம் வவீஷுடி
 ஸஜெஹவசு சுவானாகஸூவாஸிநாம் வரஸூதஸுவாஸிநா லொகசூயநா
 ஸெஷுநஸூரம்ஸூரஹுடிபொநகூத ருநுவா: வநளகஸுஸவீஷுய: யசு
 ப்ரடிசுஷிணீகூது ஸூஉ தஸூரணி || 21 || வநதஸூரஜோநகாரம் ஸவீஷுதி
 தூஹ ப்ரஹ்மிதஹி || துஷிம் ப்ரயிவீந்ஜாவநம் ப்ரஹ்மிதஹி ஸாவெசு:
 வநம் ப்ரதமஜெநெ க்ருதெஸதி ரகூஷிதாஸூரிஷுஸி || 22 || சுயா சுஸங்கஸூத
 டிவி டிசுசுஸூ தவெஷூஹாஹெவம் ஸவீஷுதி தூஹ சுஷிதி ஸா ஸாரூஸி:
 ப்ரவெசுஷுதி || 23 || கிண || உலெஷுதிஷுஸூராம் யலெஜிசுஹுடிபம் ப்ரயா
 டிநுதிபுயஸூதம் || 24 || ததஹி || யதஸூரநாசு || 25 || ஹதி || சுஷிஷு

தான்யங்களை எடுப்பதற்காகச் சுற்றும் பசுக்களைக் கட்ட ஏற்பட்ட
 ஸ்தம்பத்தில் காளைகளின் கூட்டம் போல் அவாந்த கல்பத்தில் வாஸம் செய்
 கிறவர்களுக் கப்பாலு மிருக்கிறது. தர்பன், அக்னி, கச்யபர், இந்திரன், ஏழு
 முனிவர்கள் நகூத்திரங்கள் யாவரும் இந்த ஸ்தானத்தை வலம் வந்து சுற்றி
 ஸஞ்சரிக்கிறார்கள். 21

உன் தசுப்பன் உன்னிடம் பூமியைக் கொடுத்து வனஞ் சென்ற பின்பு நீ
 தர்மத்தை ஆச்ரயித்து இந்திரியங் கெடாமல் இருபதாபிரம் வருஷம் வரை
 யில் பூமியைப் பரிபாலனஞ் செய்யப்போகிறாய். 22

உன்னுடைய ப்ராதாக்ய உத்தமன் வேட்டையில் நாசமடையப்போகி
 றான். அவன் தாயாகிய ஸுருசி உத்தமனிடம் மனமுள்ளவளாகி வனத்தில்
 தேடிக்கொண்டே காட்டுத் தீயில் ப்ரவேசிக்கப் போகிறான். 23

யாகத்தை அன்புள்ளஸ்வரூபமாக உடைய என்னைப் பூர்ண தகூஷிணை கரு
 டைய யாகங்களால் பூஜித்துப் பரமார்த்தமாகிய மங்களத்தை இங்கு அனுப
 வித்துக் கடைசியில் என்னை ஸ்மரிக்கப்போகிறாய். 24

பிறகு யாவராலும் நமஸ்கரிக்கப்படும் என் ஸ்தானத்தை அடையப்போகி
 றாய். அந்தஸ்தானம்ரிஷிகளுக்கு மேலிருப்பது. அங்குச்சென்றவன் திரும்பான்.

|| நெடுஞ்சூயம் ||

உதூவிபுதஸ ஹவாநதிபிஸுதநம் வடிபு |
வாதுவநு பஸுநொ யாஉ ஸஜாயாநுருஹஜம் || 26

வெரஹி ஸங்கஸு ஜஹிவெநா: பாடிவெவொவவாடிதபு |
புரவநு ஸங்கஸு நிவபாணம் நாதிர்தொஸு மாதாரபு || 27

|| விஹாரம் ||

ஸாஹுபுலம் யதூரம் வஹம் ஹரெ

உபாயாவி நஸுலுரணாவபுநாஜிபுதபு |

முஸாபுவிபாஸபுலிவெகஜநநா

கயா ஸஜாதாநஜநுதாபுவிபு || 28

|| நெடுஞ்சூயம் ||

உதூவஸுதூவாநாநெணஹபுடி விஹம் தாநு ஸுரநு |
நெடுநுநுதிவதெபுநுதிவலாநாபாபுபெயிவாநு || 29

ஹா || உக || ஸஹதி || ஸங்கஸு ஜஹிநொரபுலம் பாடிவெவொவாபுரதிதம் ஸங்க
ஸு நிவபாணம் ஸஜாவிபுஸு நிவபாணஸஜாவிபுஸுரபு || உக || ஸா
ஹுபுலிபி || ஸாயாவிநஸுலுரணாவபுநாஜிபுதபு || வஹம் தஹிவெ
நெவ ஜநநாஸுபாவிபுஸுதாநுநம் கலிபாபுலம் ஸுபாபுலிநொரபுலிவ
கயபிநுதபுரபுலிபி || உக || தாவெவொஹஸாபெபுலிபி ||

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு கருடத்வஜராகிய பகவான் தம்முடைய ஸ்தானத்தைக் கொடு
த்துத்ருவனாகப் புஜிக்கப்பட்டவராகி அச்சிறுவன் பார்த்திருக்கும்போதே தம்
மிடஞ் சென்றார். 26

அந்தத்ருவனும் விஷ்ணுவின் பாதாரவிந்த ஸேவையால் கிடைத்ததும்
ஸங்கற்பத்தின் முடிவுடையதுமாகிய மனோரதத்தை அடைந்து மிகுதியான
ஸந்தோஷமில்லாதவனாக நகரம் சென்றான். 27

விநுரர் வினவுகிறார்.

புருஷார்த்தங்களை யறிந்தத்ருவன் பலாபேகை யுள்ளவர்களுக்கு
அடைய முடியாததாயினும் நாராயணனுடைய பாதபூஜையால் தேடிய கிறந்த
அந்த ஸ்தானத்தை ஒரு ஜன்மத்தாலடைந்தும் மனோரதம் நிறைவேறப்பெறாத
மனமுடையவன்போல் ஏன் நினைத்தான். 28

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

த்ருவன் ஸ்பத்னீமாதாவாகிய ஸுருசியின் வார்த்தைகளாகிய பாணங்க
ளால் மனதிலடிபட்டு அவைகளை நினைத்து முத்திக்குப் பதியாகிய முகுந்த
னிடம் மோகித்ததை விரும்பவில்லை. அதனால் தாபமடைந்தான். 29

|| யுவஃ ||

ஸோயிநா நெகஸுவெந யதுஃ

விஃஸுநநாடிய ஊயுரெதஸஃ |

ஸோயெரஹம் ஷ்விரஃஷ் வபடியொ

ஸாயாஃவெதூவமதஃ ப்யுஷ்ணிகிஃ ||

30

சுஹொ வத ஸோநாதூம் ஸ்விஹாஸு வஸுத |

ஸவஹிஃ வபடியெஹம் மஸா யாவெ யதஸவசு ||

31

ஸ்திவிபுஷ்ணிகிதா ஷ்விஹெஃ வதஸுரஸஹிஷ்ணுஃ |

யொ நாரதவஸஸுநா நாயுஹ்ஷஸ்துஃ ||

32

ஸோயிநெதி நெகசு சுநெகஸுவாஃ யஸிந் தெந சுநெகஸுவெநஸோ
யிநாவஹம்ஸுநாஸுநெத்யுஃ ப்ரணாஸுதூழி ஸயெமரூபாயி
ரூபஸுஹரெஃ வபடியாயாஸிதம் சூதாநஸுநாஹமாயாஃவெ
தெதி ப்யுஷ்ணிகிஃ ஷ்விஹிஷ்ணுஃ ஹாஸுஷ்ணிகிஃ || ௩௦ || சுஹொஸ்தி
சுநாதூம் சூதாஸுநாஸுநெத்யுஃ ஷ்விஹிஷ்ணுஃ ஹாஸுஷ்ணிகிஃ
வசு சுநிதூம் தஸுபாவெயிதவாநஸி || ௩௧ || சுஹொஸ்தி
ஸ்திநிதி வதஸுஃ ஷ்விஹிஷ்ணுஃ ஹாஸுஷ்ணிகிஃ
ஸுஹநஸுநெத்யுஃ நாயுநாஸுநெத்யுஃ ஷ்விஹிஷ்ணுஃ
யொநாயுஹ்ஷஸ்துஃ தஸு நெ ஷ்விஹிஷ்ணுஃ || ௩௨ || கிணு || ஷ்விஹிஷ்ணுஃ

த்ருவன் கூறுகிறான்.

ஜிதேந்திரியர்களாகிய ஸனந்தர் முதலியவர்கள் வெகு ஜன்மங்களிலுண்
டான தவத்தால் எந்த பகவானுடைய பதத்தை யறிந்தார்களோ அந்த முகுந்த
னுடைய பாதங்களின் நிழலை நான் ஆறு மாதங்களி லடைந்தும் பேத ஞான
முடையவனாகித் திரும்பினேன். 30

ஆச்சரியம்! பாக்கிய வீனனான என்னுடைய அறியாமையைப் பாருங்
கள்; ஸம்ஸாரபந்தத்தை நாசஞ் செய்யும் நாராயணனுடைய பாதாவிந்த ஸம்
பந்தை யடைந்து அறித்யமான ஸ்தானத்தை யாசித்தேனல்லவா? 31

பொறுக்காதவர்களும் கீழே விழுகிறவர்களுமாகிய தேவர்களால் என்
புத்தியானது கெடுகியடைந்தது. மிகுந்த அஸத்தாகிய நான் நாரதின் உண்
மையான வார்த்தையைக் கிரகித்துக் கொள்ளாமலிருந்தேன். 32

நெடுவீம் யாயாஔவாஸி! து ப்ரஸுஷ ஸவ விஹைக் |
தவெஹிதீயெஔவஸதி ஸ்ராத்ரஸ்ராத்ரஸுஹைஔஜா || 33
உயெதத்ராயிதத் வதுயுஷம் விகிதெவ மதாயுஷி |

ப்ரஸாஹ ஜமதாத்ராதம் தவஸா ஔஸுஸாயநடி || 34

ஸவஹிதீயாஹெஹம் ஸவம் ஸாமுவிவஜிதத் |

ஸாராஜம் யஹ்தொ ஜளஜாநாநொ நெ விக்ஷிதொ வத ||

ஔஸுஸாஹிண வஔணைந மஹீகாராநிவாயநம் || 35

|| நெதெத்யுய: ||

ந நெவ ஔகும்ஹஸு வதாரவிஔயொ

நஜொஜுஷஸுத ஸவாஹஸா ஜநா: |

ப்ரஸுஷ: ஸவாநிவஸுந ஹிதீயெ ஸஸதுவி ஸ்ராதெவ ஸ்ராத்ரஸு:
ஸத்ராயிதி ஔஷ்ட்ர ஹைஔஜா ஹையமதஸொகெந தவெதாவநெ
ஹாஸி || ௩௩ || உயெதி || கிஹ, யாவ ஸாஹ யத்ராதீதத் ததுயுஷம் || ௩௪ ||

ப்ராதீததாஹ ஸவஹிதீதி ஸநதெஹஸுஔஷ்ட்ரஹ ஜொஹ ஸாராஜம் நிஜாந
ஔப்ரயஹ்தஸுகாஸாஹி ஜாநம் ஸவிஜாநம் க்ஷணெந வஔணைநயொ விக்ஷிதம்
யாவிதம் க்ஷணவஔணைநெகிவாஸாஸாய: யயாகபநம் க்ஷணவஔணைதயா
ஔஸுஸாஹிணவதிதம் மஹீகாராநி ஸதாஷதணுமகணாந யாவதெததுக் ||
௩௫ || ஸவஔஸுஹஸுஹஸுயுதநெவதாஹ நெகிரஜொஜுஷ: வராமம்

நித்திரையில் ஸ்வப்னங்களைப் பார்ப்பவன் இரண்டாவது இல்லாவிட்டாலும்
பேதஞான மடைவதுபோல் தேவமாயையை ஆச்ரபித்து ப்ராதாவே சத்ரு
என்ற மனத்துன்பத்தால் தாபமடைகிறேன். 33

அநுக்ஷிபிக்கும்படி செய்யமுடியாதவரும் லோகஸ்வரூபருமாகிய மாத
வனைத் தவத்தால் ப்ரஸன்னராகும்படி செய்து நான் பிரார்த்தித்துக்கொண்ட
இந்த விஷயம் ஆயுள் சென்றவனிடம் வைத்யம் போல வினாபிற்று. 34

பாக்யமில்லாத நான் ஸம்ஸாரபந்தத்தைப்போக்கும் பரமபுருஷனை அடை
ந்து ஸம்ஸார பந்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்டேன். பொருளில்லாதவன் புண்யக்
குறைவால் சக்ரவர்த்தியிடம் உயியுள்ள நொய்யரிசிகளை யாசிப்பதுபோல் தன்
ஞானந்தத்தைக் கொடுக்கும் தாமோதரனிடம் நான் முடத்தனத்தால் அபி
மானத்தைக் கேட்டுக்கொண்டேன். கஷ்டம். 35

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ விதர! முகுந்தனுடைய பாதாரவிந்த தூளியை அடைந்தவர்களும்
தற்செயலாகக் கிடைத்ததால் பூர்ண மனோரதம் பெற்றவர்களுமாகிய உம்மைப்

வாஹ்னி தஜாவஸுஜெதயபுஜாத்நா

யடியுலயா மவ்ஷைநவ்ஷையம் :

36

சூகணத்தா துஜோயாம் தம் ஸம்வரெத்து யயாமத்து |

ராஜா ந முதிய ஹபுஹபுஹு கூதொ 22 ||

ஸ்ரீ ஐய வாசுதேவ ஷெவசுடஹ ஷெவசெமந யஷிதத: |

வாகுபாஹதபுராதிலீ துா ஹாஸு பூாநஹாஸந் ||

38

ஸத்யம் நமோஸு காதலவரவரிஷுதே ।

ஸரஹ்ணெண்: காமுவரெஃபு வயடுவொரஃராது ஸம்யாஹி: || 39

39

பாண்டிச்சேரி நகராட்சி ஸ்வச்சந்திரன் வெண்பாடி :

நிழுகூர வுறாதுண டுராதூஜாவெகஷ்ணொதுக: ||

40

வெந் திவாரா உயிராவது உயிர்வுள ராகுவடுவதெ

சூரபுஹு ஸிவிகாஃ ஸாபுபுஹுதெநாவிஜ்ஜதஃ ||

41

புராதனம் தஸுஜாஸுவிநா சுநுத்யம் சூதநாநவெவாஹனி படிம
யெவயவெநநிநஸஸுஜியெஷாநெ புராதனநாநயாநத்யம்||௩௬||

புதுதோற குகெண்டு-தி ஸம்பெரதுபுக்கா குமதோகெண்டு யயாந

ஸ்ரீ உபெயிஸாஸாந்நயகார கவ₁ஸு₂ஜிவே₃ஂகூ₄தஹ₅தி₆கீ₇பா || ௩௭ || ஸ்ரீ பா

யெதி வனவுத் துவிர தன்கி றெவவிடவாகுஞ் சூ. ஐய || ந.அ || ஸஹிதி

பொதுணாடினி: பயஸ்: பரிவத: || ௩௯ || ௪௦ || ஸுந்திரிதி சுஸு

போன்றவர்கள் அந்த பகவானுடைய கைக்கரியத்தைத் தவிர வேறு பிரயோ
ஜனத்தைத் தங்களுக்கு விரும்பார்கள். 36

36

உத்தரானபாத்ராஜன் தன் குமாரன் மாணமடைந்து திரும்பி வருகிற
வனைப் போல் வருவதைக் கேட்டும் தெளர்பாக்கியனான எனக்கும் மங்களமுண்
டோ என்று கருதி நம்பவில்லை.

37

37

தேவரிஷியாகிய நாரதருடைய சொல்லை நம்பி மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து புத்ரன் வருகிறான் என்று தெரிவித்தவனுக்கு விலையுயர்ந்த ஹாரத்தை மிக அன்புடன் கொடுத்தான்.

38

38

ஸ்வர்க்குலங்காரமுள்ளதும் சிறந்த குதிரைகளுடையதுமாகிய ரதத்தின் மீது ஏறிக்கொண்டு பிராம்மணர்கள் குலவிர்த்தர்கள் மந்திரிகள் பந்து ஜனங்கள் இவர்கள் சூழ்ந்துவர சங்கு நாதம் தூந்துபி வாத்யம் வேதகோஷம் வேணுகானம் இவைகளுடன் த்ருவணைப் பார்ப்பதில் ஸந்தோஷங்கொண்டு நகரினின்று விரைவில் வெளிப்பட்டார்.

39—40

39—40

இவ்வரசனுடைய பட்டமகிஷிகளாகிய ஸுரீதியும் ஸுருசியும் ஸ்வர்ண அலங்காரஞ் செய்துகொண்டு உத்தமன் என்ற குமாரனுடன் பல்லக்கின் மீதேறி வந்தார்கள்.

41

- தாண்டிவெய்வவநாஸுர சூயாணம் தரவா ரயாசு |
 சவரூஹ நரவஸூணபூலாடி வெபுவிஹும: || 42
- வாரிரெவெமம்ஜம் டொலபூரம் தீவெபூதணமநா: ஸவநு |
 விஷகெநாம்பி ஸம்ஸுரபூஹதாஸெஷாவஸம்யமடி || 43
- சவஜிவ நூஹுமபூதிபூ ஸாந்தெநகபநவாரிவி: |
 ஸாவயாஜாஸ தநயம் ஜாதொடாஜமநாஸ: || 44
- சவிவநு விதமு: வாடிவாஸீவிபூஸாவிம்குதி: |
 நநாஜாதாஸ ஸீஷபூ ஸகூதஸுஜநாபூணீ: || 45
- ஸாரூமிஹம் ஸஜஸாவ நவாடிவநததெபுகடி |
 வாரிஷஜூஹ ஜீவெதி வாஷமபூடியா மிரா || 46
- யவநு பூவநொ ஹவாநுநெனெநெபூதூபிவிஹபூரி: |
 தநெஸ நம்கி ஹதாநி நிஜாவ ஹவ ஸயடி || 47
- ராஜெதாஜிஷுள உதூம் நியாய வணகாஜெவரிஸிகா நரவிஜாநாரூஹு!
 சக|| திரிதி || உபவநஸூஹுரெஸஸீபெ || சஉ || வாரிரெஹம்கிவிஷகெ
 நாம்பி ஸம்ஸுரபூநஹதம் ஸெஸஷம் சவஸாநநபஸு || சந || சவஜிவ
 நூதிஜாத: உஜாஜி: ஜஹாநநொரெயா யஸு || சச || சவிவநெபூதி சவிஜிவித:
 விதாராஸீவிபூஸுதூத: தெநகூத ஸம்ஹாஷண: || சந || சக || ஸாரூபூ:

நெடுநாளாகத் துக்கத்தை யடைந்த மனமுடையவரும் பெருமூச்சுவிடுகிற
 வருமாகிய உத்தானபாதராஜன் உத்யானத் தோட்டத்தினருகில் வரும் குமார
 னாகிய த்ருவணைப் பார்த்து அன்பினால் தளர்ச்சி யடைந்து வேகமாகத்தேரிவிரு
 ந்து இறங்கி விரைவாகவந்து நாராயணரின் பாதகமல ஸ்பர்சத்தால் பாபபந்தம்
 யாவும் நீங்கப்பெற்ற புத்ரனைக் கைகளால் அணைத்துக்கொண்டான். 42-43

மனோதம் நிறைவேறப்பெற்ற மஹீபாலன் குமாரனைச் சிரவில் அடிக்கடி
 மோந்து சாந்தமாகிய கண்ணீரால் ஸ்னானம் செய்வித்தான். 44

ஸாதுக்களுக்குள் சிரேஷ்டராகிய த்ருவன் தந்தையின் பாதங்களை வண
 ங்கித் தகப்பனிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்று அவருடன் சம்பாஷணை செய்து தாய்
 மாரிநுவரையும் சிரஸால் நமஸ்கரித்தான். 45

ஸுருசி தன் பாதங்களில் வணங்கிய அச்சிறுவனை எழுப்பி அணைத்துக்
 கொண்டு கண்ணீர் பெருகத் தயங்கும் வாக்கினால் “வாழ்வாயாக” என்றுரைத்
 தான். 46

பகவானாகிய பத்மநாபன் ஸ்நேஹம் முதலியகுணங்களால் எவனுக்கு
 ப்ராஸன்னராயினரோ அவனுக்கு நீரானது பள்ளத்தில் தானே விழுவதுபோல்
 ஜனங்கள் வந்தனஞ்செய்கின்றனர். 47

உததுறு யு வவ்ளொலாவநொநுந் ப்ரேவிஹுள	
சுமஸம்மாஊதுருகாவஸுளவம் உஹுரதிஹதம்	48
ஸுநீதியபுஸு ஜநநீ ப்ராணெஸுநாவி வி்யம் ஸுதடி	
உவமுஹு ஜஹாவாயிம் தடிமஹுஸுநிவபுதா	49
வயஃ ஸுநாஸுநாம் ஸுஸுநாவ நெதுநெஜஸுநிநெஸுநிநெவஃ	
தயாவிஷிஷுநாநாஸுநாம் வீர வீரஸுநவொ உஹுஃ	50
தாம் ஸஸம்ஸுஜபநாநாஜீத் திஷுநா தெ வுது சூதிபுஹா	
ப்ரதிஸுஸுநிரம் நஷெநா ரகஷிதா ஜ்ணைம் ஸுவஃ	51
சுஸுநிபுதஸுயா நதிநம் ஸமவாநு ப்ரணதாதிபுஹா	
யடிநுயுநாயிநொ யீரா பூதும் ஜிமுஸுஹுஊபுடி	52
யாதுநாமம் ஜநெநெவம் யுவம் ஸஸுநாதம் நூவஃ	
சூரொவபு சுரிணம் ஹுஷுஃ ஸூதியநொநாவிஸுதுநடி	53

ஸ்ரீதிந்-தூஸம்-ஹாவி-தெ-தூ-ஹ-ய-ஸ்ய-தி-ந-தி-நி-க-ந-ஸ-ர-நி-க-ர-வ-ா-ய-ய-ா-
 ஸ-ப-தெ-வ-நி-தி-ந-தெ-ஸ-ர-வ-த-ர-நி-॥சஎ॥ உ-த-தி-ந-தி-॥ உ-ஹ-ஹ-த-ம்-॥ த-ய-த-ம்-॥சஅ॥
 ச-க-॥ வ-ய-ந-தி-॥ ஹெ-வீ-ர-வி-த-ர- வீ-ர-ஸ-வ-ம்- வீ-ர-ஜ-ந-ந-ய-ம்- ய-ு-வ-ர-த-ம்-
 க-வி-வி-த-ய-ர-ந-ா-ஹ-ம்- ஹ-ந-ா-ஹ-ம்-ப-ய-ம்- த-ய-ா-ஸ-ஸ-ர-வ-॥ ௩௦ ॥ த-ர-தி-கி-வி-ர-ம்-
 ந-ஷ-ம்- த-ஸ-க-ந-தி-ப-ர-த-ம்- ர-க-தி-த-ர-க-தி-ஷ-தி-॥௩௧॥௩௨॥ த-ர-ய-தி-ர-ந-தி-கி- வ-ந-வ-
 தி-கி-வ-ய-வ-நி-த-ம்- வி-த-ர-தி-ய-ம்-ப-ய-ம்-வ-ந-ம்- வ-ர-ர-தி-ய-தி-தெ-॥ ௩௩ ॥ வ-ம்-வ-ந-ம்-

உத்தமன் த்ருவன் இருவரும் அன்புகூர்ந்து ஒருவருக்கொருவர் சரீரஸம்பத்தால் ரோமாஞ்சமுடையவர்களாகி அடிக்கடி கண்ணீர் சொரிந்தார்கள். த்ருவனுடைய தாபாகிய ஸுரீதி ப்ராணனை விட ப்ரியமுள்ள புத்திரனை அணைத்து அவனுடைய சரீர சம்பந்தத்தால் ஆனந்தமடைந்து மனத் துயரத்தை யொழித்தாள்.

49

ஓ வீரராகிய விதூ! வீரனாகிய த்ருவனைப் பெற்ற தாயாகிய ஸுந்தியின்
நேத்திரங்களிலிருந்துண்டான மங்களகரமான நீரால் அபிஷேகம் செய்யப்
பட்ட ஸ்தனங்களினின்று அடிக்கடி மிகுதியாகப் பால் பெருகிற்று. 50

ராஜஸ்திரீயாகிய அந்த ஸுநீதியை ஜனங்கள் பார்த்து, “ஓ தேவி! வெகு நாளாகக்காணாமலிருந்த உங்களுடைய குமாரன் உங்களுடைய துக்கத்தைப் போக்குகிறவனாக வந்தான். ஆனந்தமடைந்தோம். இவன் பூமியை இரகஸ்திக் கப்போகிறான். எந்த பகவானை த்யானம் செய்த தீரர்கள் ஜயிக்கமுடியாத மிரு த்யுவை (ஸம்ஸாரத்தை) ஜயித்தார்களோ, வணங்கியவர்களின் ஸங்கடங்களைப் போக்கும் அந்த பகவானை நீங்கள் பூஜித்திருக்கின்றீர்கள். இது நிச்சயம் என்று கொண்டாடினார்கள்.

ஐனங்களால் இவ்வாறு லாலனை செய்யப்படும் த்ருவனை ப்ராதாவாகிய உத்தமனுடன், ஸந்தோஷமடைந்த உத்தானபாதராஜன் யானையின் மீதேற்றி வைத்துக்கொண்டு (எல்லோரும்) ஸ்தோத்திரம் செய்ய நகரம் சென்றான். 53

உவஜஹுஃ ப்ரயாஜாநா வாஹுஜாஸிஷஸ்தீஃ |
ஸ்ரணம் ஸுஅதுமீதாநி ப்ராவிஸஹ்வநம் விதௌ || 59

உஹாஜணிப்ராதயெ தவ்விநு ஸ ஹவநொததெ |
நூலிதொதிதராஃ வித்ரா நஹ்வஸிஷி ஷெவவசு || 60

வயஃமெநநிலாஸ்யஸா டாந்தருகூவரிஹாஃ |
சுவநாநி உஹாஹாணி யத்ரு ரளகா உவஹராஃ || 61

யத்ரு ஸ்டிககுகுஷெஷு உஹாஜரகதஷு வ |
ஜணிபுஜீவா சுவாந்தி நுநாரதஸம்யதாஃ || 62

உஜாநாநி வ ரஜாணி விவிநெத்ரஜரஜுநெஃ |
கஜிஹம் ஸிஷுநெநமுடாயததயுவ்யுநெஃ || 63

வாவொ வெவலியபுலொவாநாஃ வஜொஹுகுஜுஹதீஃ !
ஹம்ஸகாரம்வகுகுஜுஷுபாஸுக்ரஹவாரஸெஸைஃ || 64

உவஜஹுஃ ப்ரகிராநு || ஸதீஃ ஸதீஃ || 65 || 66 || 67 || யத்ருதி || யத்ருஹவநொ
ததெ || 68 || 69 || வாபுஹதி || குஜுஹதீஃ குஜுஹ குஜுஹவஜாஹிதததொ

பலன்கள் இவைகளை இரைத்தார்கள். வாத்ஸல்யத்தால் ஆசீர்வாதம் செய்தார்
கள். த்ருவன் அந்த ஸ்திரீகளின் ஸந்தரமான கானங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு
தந்தையின் அரண்மனை சென்றான். 58-59

த்ருவன் உயர்ந்த ரத்னங்களின் விகாரமான சிறந்த அந்த கிருஹத்தில்
தந்தையால் மிகவும் லாஸனை செய்யப்பட்டு ஸ்வர்க்கத்தில் தேவனைப் போலிருந்
தான். 60

அந்த கிருஹத்தில் தந்தமயமும் ஸ்வர்ணமயமுமான பரிச்சதங்களுடன்
கூடிய பால் நுரைக்கு மிகராகிய படுக்கைகள், உயர்ந்த ஆஸனங்கள், ஸ்வர்ண
மயமான வஸ்துக்கள் இவைகளிருக்கின்றன. ஸ்பதிக மயமான சுவர்களிலும்
உயர்ந்த மரகத மயமான சுவர்களிலும் ரத்ன விளக்குகள் விளங்குகின்றன.
சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களை அணிந்த ஸ்திரீகள் விளங்குகிறார்கள். சத்தமிடும்
ஆண்பெண் பக்ஷிகளும் கானம்செய்யும் மதங்கொண்ட வண்டிகளும் நிறைந்த
விசித்திரமான தேவவிருக்ஷங்களாலேற்பட்ட மனோஞ்ஞமான உத்யானத்
தோட்டங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. வைரீர்யமயமான படிக்கட்டுகள் அமையப்
பெற்றதும் தாமரை கருநெய்தல் ஆம்பல் இவைகளுடன் கூடியதும் ஹம்சம்
நீர்க்காக்கை சக்ரவாகம் ஸாரஸங்கள் இவைகள் வசிப்பதுமான வானிகளிருக்
கின்றன. 63-64

உதூநவாரொ ராஜாபிஷேகம் புலாவம் தநயஸு தடி |

ஸ்ரீமதாஜாபிஷேகமே புலாவம் விஸயம் வரடி || 65

வீகேஷாஜவயஸம் வுதும் புகுதீநாம் வஸஜதடி |

சுநாரகபுஜம் ராஜாபுரம் வகேஷு வுவம் வதிடி || 66

சுதூநம் வபுவயஸஜாகமயு விஸாம்பதி |

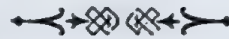
வநம் விரகம் வுரதிஷ்டிஜுஸநாதமேநா மதிடி || 67

உதிஸ்ரீ ஜோமவதே வதுயுஷஸுநா நவஜோயுராயம் ||

வாபுடி || சுச|| சுரு || வீகேஷி || ஜாபவயஸம் புலாவயஸம் சுநாரகபுஜம்
புஜாபவயஸம் தம் || சுச|| சுரு ||

உதிஸாவதுயுஷஸுநா நவஜோயுராயவாபுடி

ராஜாபிஷேகம் உத்தானபாதர் குமாரனுடைய மிகுதியும் ஆச்சர்யமான
மஹிமையைக் கேட்டு மிகுந்த ஆச்சர்யமடைந்தான். 65

அரசன், யௌவனப்பருவமடைந்தவனும் மந்திரி முதலியவர்களுக்கு ஸம்
மதனாகியவனும் அனாரகங்கொண்ட பிரஜைகளுடையவனும் புத்திரனுமாகிய
த்ருவணைப் பார்த்த பூமிக்குப் பதியாகச் செய்தான். 66

உத்தானபாதராஜன் தன்னை வயது சென்றவனென்றெண்ணி வைராக்கிய
மடைந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தை விசாரிக்கவேண்டுமென்று வனம் சென்றான். 67

9-வது அத்தியாயம்.

ஓசாநயாய பூரணம் ||

|| நெடுதூய ||

புஜாவதெழுவிதாந் ஸம்ஸாரஸ்ய வெ யு வம் |
உபயெநெ ஸ்ரீம் நாத ததூதள கலுவதாந || 1

ஹாயாநி ஹாயாயா வாயொஃ வுத்ரோ நஹாவம் |
வுத்ரோத்ரநாதாநம் யொவித்ரதஜீஜநக் || 2

உதஸ்குதொஹோ ஜமயாயா வயீயவா |
ஹத் வுணஜநெநாடூள தநாதாஸ்ய மதிம் மதா || 3

யுவொ ஹாதரவயம் ஸுகா கொவாநெஷுஸுவாவிதத் |
நெஜத்ரம் ஸ்ரீநாதாஸ்ய மத் வுணஜநாயம் || 4

ஸ்ரீ|| ஓசாநெ ஹாதூஹத்ருணாம் யக்ஷாணாநிகரோஹ்யம் |

வநகவநவாகாஹக்ஷெதூஸூலிக்ரோமயுதே ||

க|| ஹாயாநிதிபொவிதாந் ரதூரிவ சுதிநெநாஹாந்கநாரதூதெவிவா || ௨ ||
உதஜிஹதி|| யக்ஷண சுத்ரஹிவிதி ஹத் குஜாவிதிவாஹெயுநெ சுஸ்ய
மதிம்மதேதூயம் ஜெதேதிவாஹம் || ௩ || யுவஹதி || கொவாநெஷுஸுவா
ஹெஹெஷுதெந சுவிதத் வுராத் நெஜத்ரம்ஜமயெஹத்ருணாயம்
சுதகாந் || ௪ || மக்ஷதி || ஸுத்ரநாஹாஹத்ருதாயம் || ௫ || ஹூவிதி || ஹூள

10-வது அத்தியாயம்

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

த்ருவன் சிம்சுமாரன் என்னும் ப்ரஜாபதியின் குமாரியாகிய ப்ரமியை
விவாகம் செய்து கொண்டான். அவனுக்குக் கல்பன், வத்ஸன் என்னும் இர
ண்டு பேர் குமாரர்கள். 1

மகாபலமுள்ள த்ருவன் வாயுவின் குமாரியாகிய இளை என்னும் தன்மனை
யிடம் ஸ்திரீரத்னம்போல் மனோஞ்ஞாகிய உத்கலன் என்னும் குமாரனை
உண்டு பண்ணினான். 2

உத்தமன் விவாகமில்லாமலே யிருந்தான். வேட்டையாடுகையில் மலையில்
வலுவுடைய ஒருயக்ஷனால் மரணமடைந்தான். அவனுடைய தாயாகிய ஸுருசி
யும் மாணமடைந்தாள். 3

த்ருவன் தன் ப்ராதா வதமடைந்ததைக்கேட்டுக் கோபத்துடனும் பொறா
மையுடனும் துக்கத்துடனும் ஜபசிவமான தேரின் மீதறிக்கொண்டு அளகா
புரி சென்றான். 4

- மகெவாழ்வீம் லிசம் ராஜா ருஜாநுநவரவெவிதாடி |
 டிசுபு ஹிவெஜோணாநா வொரீம் முஹுகவல்குமாராடி || 5
- டிசுள ஸம்பம் ஸுஹஜாஹம் வம் லிசஸாநுநாடியது |
 யெநொழிமுடிசு க்ஷத்ரரூபஜெவெஜாநுசுலது ஸுசாடி || 6
- ததெநா நிஷஜ்ஜ வயிந உவஜெவஜஹாலடாடி |
 கவலஹைநாநிநாடிஜெவிவெதாநுடிபாயாடி || 7
- ல தாநாவததெநா வீரஉயுயநா ஜஹாரயடி |
 வனகெககம்புமவதுவடாநஹநாநெனாஹிவிஹிவி || 8
- தெ வெ யுயாடயுநெநெவெரிஷுலிஸுவடுனவ ஹி |
 உகவா நிரஸஜாதாநஜாஸம்ஸநுடி தஸு தக || 9
- தெஊவி வரஜஜெஷுந்தி வரஜஸுபிவொரமரி |
 ஸநெரரவிபுநுமவஜிமுணம் ப்ரவிக்ஷடிவ || 10

நாடிதவாநபெநஸம்பநாஜெந ஹெக்ஷத்ர உவஜெவடி யக்ஷஹிபடி || ௧ || ௭ ||
 ஸஊகிஹதெயு வவடாநு து யொடிஸாயுதாநி யக்ஷாநு யுமவக சுஹநு
 ஜிவாநா || ௮ || தஊகிதெவிததடி கவலஹஜாநாடி ஈஜம் கவியுநு ஜிமுணம்
 யயாஹவகி கயாஷுபி ப்ரகிகதடிஜிஹு || ௧௦ || ததஊகி விதவாநெஜ

த்ருவராஜன் நுத்ரரைச் சார்ந்த பூதங்களால் சேவிக்கப்படும் வடதிசை
 சென்று ஹிமவத் பர்வதத்தில் யக்ஷர்கள் நிறைந்த அளகையைக்கண்டான். 5

பருத்த பாகுகளுடைய த்ருவன் ஆகாயத்தையும் திசைகளையும் சத்த
 மிடும்படி செய்துகொண்டு சங்கத்வனி செய்தான். ஒ விகுரேர ! இதனால் யக்ஷ
 ஸ்திரீகள் வருத்தமுற்ற நேத்திரங்களுடையவர்களாகி மிகவும் பயந்தார்கள். 6

பிறகு வலுவுடையவர்களும் ஆபுதம்பிடித்தவர்களுமாகிப் யக்ஷபடர்கள்
 அந்த சங்கத்வனிபைச் சகிக்காமல் வெளிப்பட்டு எதிர்த்தார்கள். 7

உக்ரமான தனுசுள்ளவனும் மஹாரதனும் வீரனுமாகிய அந்த த்ருவன்
 எதிர்த்துவரும் அந்த யக்ஷர்கள் யாவரையும் ஒரே ஸமயத்தில் ஒவ்வொருவருக்
 கும் மும்முன்று பாணங்களாகத்தொடுத்து அடித்தான். 8

அந்த யக்ஷர்கள் யாவரும் நெற்றியில் தைத்த இந்த பாணங்களால் நாம்
 திரஸ்கரிக்கப்பட்டோ மென்றெண்ணி த்ருவனுடைய அந்தச் செய்கையைந்
 கொண்டாடினார்கள். 9

ஸர்ப்பங்கள் பாதஸ்பர்சத்தைப் பொறுதவாறு அந்த யக்ஷர்கள் த்ருவ
 னுடைய செய்கையைப் பொறுக்காமல் பதில் செய்யவிரும்பி இரண்டு மடங்கு
 (ஆறு) பாணங்களால் ஒரே ஸமயத்தில் த்ருவனை அடித்தார்கள். 10

ததஃ வரீவ ந ஹிம்ஸைஃ ப்ராஸஸாதிவாஸஸெயை |
ஸகூஷிவிஜுஸுணீவிஸித்ருவாஜெஸுரெரவி || 11

சுலுவஷுநு ப்ரகூவிதாஸஹயம் ஸஹஸாரஸிடி |
ஐஹஸுதூதீகததுமயாதாநாம் த்ருயொடிஸ || 12

ஐளதாநவாஜிஸ ததா ஸஹ்வெஷுண ஹிரிணா |
நவெவாடிஸுத ஹுன சூஸாரெண யயாமிரிஃ || 13

ஹாஹாகாரஸுதெவாஸீதிஹாநாம் ஜிவி வஸுதாடி |
ஹெதாஹம் ஜாநவஸுதியெபாஜமஃ வுணீஜநாணபுவெ || 14

நடிஸு யாதுயாநெஷு ஜயகாஸிஷ்யெபாஜயெ |
உதிஷுஜயஸுநீஹாராஜிவ ஹாஸுரஃ || 15

யநாவிஷுஜயஸுநீஹாராஜிவ ஹாஸுரஃ ||
சுஹ்வஸுநீஹாராஜிவ ஹாஸுரஃ || 16

விபுவித்ருவகெஷு || கத || 17 || ஐளதாநவாஜிரிதி || சூஸாரெணபாராஸவா
தெந மஹாமிரிமிவ நெவாடிஸுத || கத || ஹாஹாகாரஹி || ஸுயபு
தாஸு || கச || நடிஸுதி || யாதுயாநெஷுஜயகாஸிஷு ஜிதஜிதிதிஜய
புக்ாஸகெஷுஸுத || கரு || யநாரிதி || வுபிசு ஸுயபுணபுயாஸாஸ || கச ||

பிறகு பதின்மூன்று பதினாயிரம் (லக்ஷத்து முப்பதினாயிரம்) யக்ஷர்கள்
கோபமடைந்து த்ருவன் செங்கைக்கு பதில் செய்யவிரும்பி குதிரைகளுடனும்
ஸாரதியுடனும் கூடிய த்ருவன்மேல் பரிசும், கத்தி, ஈட்டி, சூலம், கண்ட
கோடாலி, வேலாயுதம், தடி, முசுண்டி விசித்திரமான இறக்கைகளுடைய
பாணங்கள் இவைகளைப் பொழிந்தார்கள். 11-12

உத்தானபாத ராஜன்குமாராகிய த்ருவன் மிகுந்த ஆபுதவர்ஷத்தால்
மறைக்கப்பட்டு மழையால் மறைந்த மலைபோல் அப்பொழுது காணப்படவில்லை.

அப்பொழுது ஆகாயத்திலிருந்து பார்த்திருந்த ஸித்தர்கள் மனுவம்சத்திற்
பிறந்தவனும் சூர்யனுக்குச் சமானனுமாகிய இந்த த்ருவன் யக்ஷர்களாகிய
கடலில் மூழ்கி ஹதமானுன் என்று ஹாஹாகாரம் செய்தார்கள். 14

பிறகு யுத்தத்தில் ஜயமடைந்தது பற்றி ப்ரகாசிக்கும் யக்ஷர்கள் கர்ஜிக்
கும்போது பனியினின்று சூர்யன் கிளம்புவதுபோல் த்ருவனுடைய ரதமானது
கிளம்பிற்று. 15

த்ருவன் உக்ரமான வில்லைச் சத்தம் செய்து சத்ருக்களுக்கு வருத்தத்
தைக் கொடுத்துக்கொண்டு வாயு மேகமண்டலத்தைப்போல் பாணங்களால்
(எதிரிகளின்) அஸ்திரங்களைப் பொடி செய்தான். 16

தவஸு தெ வாவநி^தபுதா^த விசுவா வபுராணி ரக்ஷஸா^த |
காயாநாவிவிஸு^தவா^த மி^தநஸ^தமயொ யயா ||

17

வெயெ^தவஸ^தமி^தபு^ததா^தநா^தநா^த மிரொவி^தஸா^தஸு^தகா^தண^தவெ^தயு^த |
உளா^தஸ^தலி^தவெ^தபு^ததா^தஸா^தவெ^தபு^ததா^தவி^தபு^தய^தவ^தயு^தவ^தஸி^த ||

18

ஹா^தர^தக^தய^தசு^தர^தக^தசு^தபெ^தரு^தஷீ^த வெ^தஷ^தஸு^த உ^தஹா^தய^தவெ^தந^த |
சூ^தஷ^தபு^ததா^தஸா^த ர^தண^தஸு^தவொ^த ரெ^தஜு^தவீ^தபு^தர^தக^தமொ^தஹ^தரா^த ||

19

ஹதாவஸிஷா^த உதரெ^த ரணாஜிரா^த

பு^தசெ^தஷா^தமணா^த க்ஷ^தத்ரி^தய^தவ^தய^தபு^தலாய^தகெ^த |

பூ^தரயொ^த வி^தவ^தக^தர^தவ^தவா^த வி^தபு^தபு^தஸு^தவ^த

பு^தர^தமெ^தபு^தவி^தகீ^த வி^தத^தய^தசு^தவா^த உ^தவ ||

20

சுவஸு^தபா^தத^தஸ^த த^தபா^தத^தயி^தந^த

உ^தஹா^தபு^தயெ^த க^தவ^தம^தபா^தத^தவா^தத^த ||

தவஸு^தகி^த வ^தபு^தரா^தணிக^தவ^தயா^தகி^த || கள^த || க^தய^த || ஹா^தரெ^தகி^த || ஸிர^த || ப^தபு^தபெ^தர^தவெ^தஷ^தஸு^த
ரா^தஷ^தஸு^ததா^த || ப^தகீ^தண^தபு^த || ரெ^தஜு^தரி^தகி^தஷ^தயொ^தர^தந^தய^த || க^தக^த || ஹ^ததெ^தகி^த || ப^தர^தய^த ||
வா^தஹ^தவெ^தஷ^தஸு^த வி^தவ^தக^தர^தவ^தஸ^தமி^தநா^த || சுவ^தப^தவ^தயெ^தஷா^தவெ^த || உ^த || சுவ^தஸு^தபா^தத^த
உ^தகி^த || சூ^தத^ததா^தயி^தநா^த || ஸ^தஸு^தபா^தணிக^த || உ^தக^த || உ^ததீ^தகி^த || உ^ததி^தபு^தஸு^தவ^த உ^தத^தபு^ததா^தவி^த
ந^தபா^தயி^தநா^ததி^ததா^தபெ^தர^தந^தஷ^தஸு^த || வி^ததா^தய^த || ப^தபு^தஸு^த || ய^தத^த || ய^தத^தவா^த || ப^தகி^த

த்ருவனுடைய தீக்ஷணமாநிப அந்த பாணங்கள் தறுயிலி நுந்து வெளிப்
பட்டு ராக்ஷஸர்களுடைய கவசங்களைப் பிளந்து கொண்டு இடிகள் மலைகளே
அடைவதுபோல் அவர்களின் சரீரங்களில் பிரவேசித்தன. 17

பல்லங்கள் என்ற ஆயுதங்களால் சேதிக்கப்படுகிறவர்களின் மனோஞ்ஞ
மான குண்டலங்களுடைய கிரங்களாலும், ஸ்வர்ணப்பனை போன்ற துடைகளா
லும், வலயங்கள் என்ற பூஷணங்களால் சுந்தரமான கைகளாலும் விலையுயர்ந்த
ஹார கேயூரங்களாலும் மகுடங்களாலும் முண்டாசுக்களாலும் நிரம்பப்பெற்று
வீரர்களின் மனதைக் கவரத்தக்க யுத்தப் பிரதேசங்கள் விளங்கின. 18-19

க்ஷத்திரிய சிரேஷ்டனாகிய த்ருவனுடைய பாணங்களால் பெரும்பாலும்
பின்னமான அவயவங்களுடையவர்களும் மரண மடைந்தவர்களும்போக மற்ற
முள்ள ராக்ஷஸர்கள் சிங்கத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட யானைகள்போல் யுத்தப் பிர
தேசத்தினின்று ஒடினார்கள். 20

மனுவம்சத்தில் உண்டானவர்களுக்குள் உத்தமனாகிய அந்த த்வருன் பெ
ரும் யுத்தத்தில் ஆயுதமுடைய குரனெருவனையும் காணாமல், அப்பொழுது அந்த

வாஸீம் ஷிஷுக்ஷணவி நாவிஸாஸிஷா

ந உயிநாம்பெடி விசீஷிதம் ஜநம் ||

21

ஐதி ஸுவம்ஸரித்ராயஃ ஸஸாராயிம்

யதஃ வரெஷாம் ப்ரத்யொமஸங்கிதஃ |

ஸாஸாவ ஸஸம் ஜயெயரிவெரிதம்

நஸஸ்தொழிஷு ரஜொ஽ஹஸுத ||

22

க்ஷணெந ஸுரிதம் வெஷாஃ வநாநீகெந ஸவதஃ |

விஸுரதூபிதா ஷிஷுத்ராயஸ்தநயிதூநா ||

23

வவ்ஷுரூயிரளவாஸுதூய விண்துரெடிஸஃ |

நிபெதும்புமநாடிஷு கஸம்யாநுமுதொ஽நவ ||

24

ததஃ வெ஽ஹஸுத நிரிநிபெதும்பவதொழிஸு |

மஹாபரிவ நிஹிம்ஸம்ஸுரஸாஸுவஷிடுணஃ ||

25

சுஹயொ஽ஸநிநிஸாஸா வஜென்தொ஽நிம் ருஷாக்கிவிஃ |

பொம் வுநயெடாம் தஸாசு ஸஜிதஃ நஸஸதஃ வாயொஹெடுதொஃ || ௨௨ ||

க்ஷணெநெதி || விஸுரஜுஃ தூபிதொயஸிந தெநத்ராயஸநஃ ஸநயிதூவஃ

சுஸநயஃ பஸிந || ௨௩ || வவ்ஷுரூயிதி || வவ்ஷுஃ நிபெதூரித்யுடஃ ந

ஸுஜிதி ஸாஸரிதி சுஸுயிஹஸுஷாடி ரெடிஸஃ ரெடிாஸி வுஸுஸாஷுடம்

சுஸுயமுதொநிபெதஃ || ௨௪ || ததஃ || ஸாஸுவஷிடுணஃ சுஸஸஹிதம்

யடிஷுடனூணஃ || ௨௫ || சுஹபஃ || சுஸநிவநிஸாஸொபெஷா || ௨௬ ||

௨௭ || ஸவரிதி ||த்ராயநாநிஸம்சுராணி திஸாக்ரூராமதியெடுஷா || சுஸுர

ஆளகாபுரியைப் பார்க்கவிருப்ப முள்ளவனாயினும் சத்ருக்களின் நகரில் பிரவே
சித்தகவிலை. கபடமுள்ளவர்களின் செய்கையை ஜனங்கள் அறியார்கள். 21

விசித்திரமான ரதமுடைய த்ருவன் தன் ஸாரதியிடம் இவ்வாறு சொல்
லிக்கொண்டு முயற்சியுள்ளவனாகி, சத்ருக்கள் மறுபடி ஒன்றுச் சேர்வார்களென்
று சந்தேகங்கொண்டு கடவினின்றெழும் சத்தம்போல் சத்தமுண்டாகக் கேட்
டான். காற்றினால் திசைகளில் புழுதி காணப்பட்டது. 22

திசைகளில் பிரகாசிக்கும் மின்னல்களுடையதும் நடுக்கத்தை உண்டு பண்
னும் இடிகளுடைய துமாகிய மேகமண்டலத்தால் ஒருக்ஷணத்தில் ஆகாயமெங்
கும் வியாபிக்கப்பட்டது. 23

இந்த த்ருவன் முன்னிலையில் ரத்தப்பிரவாகம் சிலேஷ்மம் முதலியவை
ஊன் நீர், விஷடை, மூத்ரம், மேதஸ் இவைகள் ஆகாயத்தினின்று
விழுந்தன. தோஷமற்ற விதாரே கபந்தங்களும் விழுந்தன. 24

பிறகு ஆகாயத்தில் மலைகாணப்பட்டது; கல்வர்ஷத்துடன் கதை, பரிகம்,
கத்தி, உலக்கை இவைகள் திசைகளெங்கும் விழுந்தன. 25

- சுலூயாவநஜா உதாவிஹா வுராவாஸு யத்யஸு || 26
 வஜுஜு உளபிபுவிவீபுஜே வாவயநு வவபுதொலுவடு |
 சூவஸாடி உஹாஹாடி: கலூர்தவ வீஷண: || 27
 னவம்வியாநுநெகாநி சூவஸநாநி உவஸிநாடி |
 வஸுஜுஜுவிமதய சூவஸபா உயயாஉஸுரா: || 28
 யுவெ பூயாகாஉஸுரெஸா உயாஉதிபுஷராடி |
 நிஸஜு தவசு உநயஸுஉஸுஸநு வஜாமதா: || 29
 னுதாநவாபெ ஹவாஸுவ ஸாஜுபநா
 டெவ: க்ஷிணொகவநதாதிபுஹரொ விவக்ஷாநு |
 யநாஉயெயஉவியாய நிஸஜு வாகா
 யொகொஉஜுவா தாதிபுஷராஉம உதூபு || 30
 உதிஸ்ரீ ஜோமவதே வதூக்யுஷஸு உஸரொயூயா:

ராக்ஷஸாடிஸெஷுராடி ராநாநெந யக்ஷா வனவொயுதெ || உஅ ||
 யுவஉதி || தவசு ஸம் கயூணம் சூஸஸநு பூயாபுதவஹ: || உக || னுதாந
 வாடிஉதி || தவ விவக்ஷாநு ஸாஜுபநா நாயதா க்ஷி ஸாக்ஷா க்ஷி
 ஸுபெநெவபுதூணாதி || ௩௦ ||
 உதி ஹவாபுபீவிகாயா உஸரொயூயவூவூ.

இடிபோன்ற முச்சுக்காற்றுகளுடைய ஸர்ப்பங்கள் கோபத்துடன் கண்க
 ளால் தீயைக்கக்கிக்கொண்டு ஓடின. மதங்கொண்ட யானைகளும் சிங்கங்களும்
 புலிகளும் கூட்டமாக ஓடின. 26

அலைகளால் அச்சமுண்டாக்குகிறவனும் பெரும் இரைச்சலுடையவனு
 மாகிய ஸமுத்ராஜன் பிரளயகாலத்தில் பயங்கரனாவதுபோல் பூமி எங்கும் வியா
 பித்து வந்தான். 27

தீக்ஷணமான கதியுடைய † அசுரர்கள் அசுரமாயையால் மனமுடையவர்
 களுக்கு பயத்தை உண்டு பண்ணும் இவ்வாறான அநேக உற்பாதங்களை உண்டு
 பண்ணினார்கள். 28

அசுரர்களால் த்ருவனிடம் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் பரிஹரிக்கக்கூடாதது
 மாகிய அந்த மாயைபைக்கேட்டு அங்குற்ற முனிவர்கள் த்ருவனுக்கு மங்களத்
 தைக்கோரினார்கள். 29

உத்தான பாதராஜன் குமாராகிய ஓ த்ருவ ! சார்ங்கபாணியும் வணங்கிய
 வர்களின் துன்பத்தைப்போக்குகிறவரும் தேவருமாகிய பகவான் உன்னுடைய
 சத்ருக்களை நாசம் செய்யட்டும். ஜனங்கள் அந்த பகவானுடையநாமத்தைக்கீர்த்
 தனஞ்செய்தும் சிரவணம்செய்தும் மற்றவர்களால் ஜயிக்க முடியாதமிருத்யுவை
 (ஜனமரணங்களை) சுகமாக ஜயிக்கிறார்கள். 30

10 - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

† அசுரர்கள்—இந்த பிரகாசத்தில் அசுரர்கள், ராக்ஷஸ்கள் என்று சொல்லப்படுகிற
 வர்கள் யக்ஷர்கள் என்றே அறியவும்.

ஊகாடிஸாய்யாய பூராமஃ

|| நெடுதூய ||

நிஸஜ மடிதாநெவஜேஷீணாம் யநுஷியு வஃ |

ஸாந்தியேஹு உபஸ்யஸு யநாராயணதீர்த்தம் ||

1

ஸாயீயஜாநனதவிநாயா மஹாக நிர்த்துதாஃ |

கூழிபுரம் விநெஸுவிபுரார கௌர ஜோநொடியெ யயா ||

2

தஸுநாஷுபுஹு யநுஷியுயம்ஜத

ஸுவணபுபாம்பாஃ கருஹம்ஸவாவஸஃ |

விநிஸுதா சூவிவிஸாநிபுஷ்டிம

யயா வநம் வீஜரவாஸுரிபாம்பாஃ ||

3

நெதவிமயாரொஃ பூயநெ ஸிவீஹுநெ

ஸிதஸுதாஃ பாணஜநா உபபுதாஃ |

ஸ்ரீ || ஊகாடிஸை து யகூரணாங்குபம் புஷ்டிநாஸுபம் |

சூமத்யவாரயாரிஸ யுவகௌவபெஸதஃ ||

நிஸஜேதி || ஊவம்மடிதாம்பாநம் உபபெஸரிவநிஸஜ உபஸ்யஸுசூவஜே
யநாராயணநிர்த்தம் நாராயணாஸு ததந்யெ || 1 || 2 || கிஷு தஸுஜே

தஸு சூஷ்டிபெஷ்டி நாராயணாஹுநிதஸு பூயம்ஜதஃ ஸந்யத

ஸதஃ ஸுவணபுரிபாஃ பாம்பாஃ பிநுபூரணா யெஷாம் கருஹம்ஸாநாம்

வாஸாம்ஸிவகூரம் யெஷாநெஸாராம் விநிஸுதா ஐதி புஷ்டிம உபரி

ஷ்டிமஸுபுஹுணாஸி || 3 || நெதரிதி பூயநெயுநெபுதாஃ உபுதாஃ

மணாம்யெஷாநெ ஸபுதாஃ || 4 || ஸஐதி பவிஷுநெபுதாநெஸிபுதாஃ

11 - வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

த்ருவன் இவ்வாறு கூறும் முனிவர்களின் வாக்கியங்களைக் கேட்டு ஆசம
னம் செய்து நாராயணஸ்திரத்தை வில்லில் சேர்த்தான். 1

ஓ விதூ! இந்த நாராயணஸ்திரத்தை ஸந்தானம் செய்ததும், ஞானம்
உண்டான உடன் கிலேசங்கள் நாசமடைவது போல் யகூரர்களால் ஏற்பட்ட
மாயைகள் நசித்தன. 2

த்ருவன் நாராயணஸ்திரத்தை வில்லிற் பூட்டிய வுடன் ஸ்வர்ணக் கணுக்
களுடன் கூடியதும் கலஹம்ஸம்போன்ற இறக்கைகளுடைய துமாகிய பாணங்
கள் வெளிப்பட்டு பயங்கரமான சத்தமுடைய மயில்கள் வனத்திற் பிர
வேசிப்பது போல் சத்ருக் களுடைய சேனையில் பிரவேசித்தன. 3

தகையுயாவது கூவிதா உதாயுயா

ஹுவணபுஜஹவணா ஹவஹயஃ ||

4

ஹ தாநு ப்ரஷுனெதரலியாவதொ ஜ்யெ

நிக்ரதூவாஹுரூபிராயரொதாராநு |

நிநாய நொகம் வராகபுஜஹம்

வ்ரஜந்தி நிநிபுஷ்ய யஜெயுபுரெதஸஃ ||

5

தாநு ஹநுஜாநாநலிவீக்ஷு

மூஹுகாமநாமஹி தூரயெந ஹிரிஸஃ ||

ஜெதூநவாபிம் க்ரவயா விதாஜஹொ

உநுஜபுமாரொவமதஸுஹஷிபுலிஃ ||

6

|| உநுஃ ||

சுமம் வதூராதிரொஷெண தஜொஜாரெண வரவநா |

பெந வுணுஜநாமெதா நவயீஷுஉநாமஸஃ ||

7

வாஹாடிபொயெஷானாங் வரநொகம் நிநாய சுயஹதூதாஃ ஹ்யுரெதஸ
ஸதூரலிநஃ சுபுஜெணம் நிநிபுஷ்ய யம் வ்ரஜனிதம் ||௮|| தானிதி சுநாமஸஃ
நிரவராயாநு || சு || சுநிதி தகஸஃ நரகஸு ஜாரெண பெநரொஹெண
||௯|| || நநுஜிஷுராதூஹம் தாரஃ சுபுஜெதெநஸஸு தூஹநிதி ||௧௦||

புத்தத்தில் தீக்ஷணமான முனைகளுடைய அந்த பாணங்களால் இங்குமங்
கும் ஒடியவர்களும் கோபங்கொண்டவர்களுமாகிய ராகுஸர்கள் ஆபுதமெடு
த்துக்கொண்டு படங்கடையுயர்த்திய ஸர்ப்பங்கள் கருடனைப்போல் த்ருவனை எதி
ர்க் துவந்தார்கள்.

4

அந்த த்ருவன் புத்தத்தில் எதிர்த்து வருகிறவர்களும் பாணங்களால்
கை, துடை, கழுத்து வயிறு இவைகளையிழந்தவர்களுமாகிய அந்த யக்ஷர்களை
சந்தியாசிகள், குர்யமண்டலத்தைப் பேதித்து எந்த உலகம் செல்லுகிறார்க
ளோ அந்தப் பாலோகத்திற்கு அனுப்பினான்.

5

அபராத மில்லாதவர்களும் வீசித்திரமான ரதமுடைய த்ருவனால் வெகு
வாக ஹிம்ஸை யடைகிற வர்களுமாகிய அந்த யக்ஷர்களை (த்ருவனுடைய)
பிதாமஹாபெ மனு பார்த்துக் கருணையால் முனிவர்களுடன் வந்து உத்தான
பாதாஹ குமானிடம் செல்லுகிறார்.

6

மனு கூறுகிறார்.

ஓ வந்தே! நரகத்திற்கு த்வாரமும் பாபமுள்ளதுமாகிய மிகுந்த கோபம்
போதுமானது. இந்தக் கோபத்தால் குற்றமற்ற இந்த ராகுஸர்களை நீ கொன்
றுபல்லவா?

7

நாவுதுறையிதம் தாத கெடுதது விமணித்து	
வயொ யடிவடிவாநாராஸ்தெக்கெதெநவாடி	8
கெடுகவாபாபாபா ததுஜாடிஹவொஹதா:	
ஸாதுவடியாலிதெந சவயாடி ஸாதுவது	9
நாயம் பாபெடி ஹி ஸாபதிநாம் ஹெஷ்கெஸாநாவதித்தாடி	
யபாதாநம் வராஜிஹி வஸுவடி உதெவெஸவடி	10
ஸவடிவதிதாதுவெந ஹிதாவாஸம் ஹரிஹவாநு	
சூராடியாப டிராடியா விஷ்ணுவாச வரம் வடி	11
ஸ சவம் ஹெஸாநாயாதவாச வம்ஸாபவி ஸந்த:	
கயம் சவடி க்ரதவாநமுஸிஷ்நு வதாம் ப்ரத	12
திதிஷ்யா கருணயா கெடுசூர வாவியஜனாஷா	
ஸந்தெவந வ ஸவடிதா ஹிவாநு ஸம்பவீதி	13

ஸத்யவ்ரதாப்யை தவெவதஃஸிதம் நஹவதீத்யாஹ || நெதி வராஹுஹு
வராஹு-குதா டெஹம் சூதாநம் ஸுஹீக்யா வஸவொ யயாடெஹாஸிதோநா
ஃநெத்யாநுஃஸுநி தயாவ-குதாநாம் வெஸஸம்ஹிவெஸி யக || ௧௦ || ௧௧ ||
யஸம் வாதெஸாபுஃ ஸ ஹாநீம் கயதீந்யா க்யதவாநித்யாஹ ஹாஸாம்
ஸஹி சுநுயூராத் ஹபிஸிதஃ தகவம்ஸாம்ஹபிதாஸாநாதிவி ஸாபு-
கெநஸதிதஃ || ௧௨ || ஸதாம்வ ததெவாஹ || திதிசுப்யெதி திஹஸு திதிசுபாநீவெ
ஷுசுரூணயா ஸதெஷு-மெதெ த்யா சுவிமெஷுஜஹுஷுஸதிகெநய || ௧௩ ||

ஏ குழந்தாய்! இச் செய்கையானது நம்முடைய வம்சத்திற்குத் தகுதியல்ல. சாதுக்களால் நிந்திக்கப்படுவது, பாபம் செய்யாத யகூர்ர்களை நீ வதை செய்ய யத்தனித்தாயல்லவா?

பராதாவிடம் வாச்சல்யமுள்ள ஓத்ருவ! பராதா வதை செய்யப்பட்ட
தால் தாபமடைந்த நீ ஒருவன் குற்றம்செய்ய அவனுடைய சம்பந்தத்தால்
வெகு பேர்களைக் கொன்றாய்.

பசுக்கள்போலப் பிரயோஜன மற்ற சரீரத்தைக் கிரகித்து பூதங்களை ஹிம்
ஸிப்பது ரிஷிகேசனை யநுசரிக்கும் சாதுக்களுக்கு மார்க்கமல்ல. 10

பூதாவாஸரும் மற்றவர்களால் பிரயாஸத்தாலும் பூலிக்கமுடியாதவருமா
கிய ஹரியை ஸ்வபூதஸ்வரூப பாவனையால் பூலித்து நீ விஷ்ணுவின் சிறந்த
ஸ்தானமடைந்தாயல்லவா?

நீ விஷ்ணுவின் மனதிலிருப்பவன். விஷ்ணுதாஸர்களுக்கும் ஸம்மதனாகிய வன், ஸாதுக்களின் வாதத்தைச் சிக்ஷித்து இருப்பவன். நிஷ்பலமான இச்செய்கையை எவ்வாறு செய்தாய்?

12

(மஹான்களிடம்) திதிசைகூடா லும் (நீசர்களிடம்) கருணையாலும் (ஸம
மாகியவர்களிடம்) ஸ்நேகத்தாலும் (ஸர்வ பிராணிகளிடம்) ஸமமாகவிருப்பதா
லும் ஸர்வ ஸ்வரூபியாகிய பகவான் பிரசன்னராகினார். 13

ஸம்ப்ரஸநெ லமவதி பார்ஷு: ப்ராசுரெதமபுண்ணெ: |
 விஶுக்ர ஜீவநிஶுக்ர ஸ்ரஹநிவபாணஜஹதி || 14
 ஸுக்ரெத: பம்வலிராரஸெஸ்யெபாஷிசு பார்ஷு னவ வ |
 தயொவபுஷ்யாயாதுஸூதித்யெபாஷிசு பார்ஷுயொரிஸ || 15
 னவம் ப்ரவதபுதே ஸமபு: ஸ்ரீதிஸ்யயெ னவ வ |
 மூணவபுதிகராரபாஜநாயயா வரபுதந: || 16
 நிதிதோத்ரம் தத்ராஸீநிமபுண: பார்ஷுஷபுல: |
 வுக்ரவசுதபிஶம் விஸம் யத்ர ஸூததி மொஹவசு || 17

தத: சுத்ராயெபா ஸவதீத்யாஹ || ஸம்ப்ரஸநஜதி ஸம்ப்ரஸநெஸதி
 மூண்ணெவிபுத: சுதவவததாயெபுண ஜீவெநலிமஸரீரெணநிபு
 கஸந நிவபாணம் ஸவபாதகம் ப்ரஹ்மபாபொதி || ௧௪ || ப்ரவபு
 ஸாத்ரஹஸுக்ரபீக்ரெதோகம் ஜோநீநாதநொ ஸாத்ரபுத்ராஹிஸம்
 வஸ: ந பாத்ரநூஹம் துக்ரபிக்ரெதோஹ ஸுக்ரெதரிதிஸுக்ரெத: |
 வஸூதி: சுரெஸெ: ஶெஹாபாசாரெண பரிணெத:யொஷிசுபார்ஷு
 ஸூதி ப்ரவபுத: தயொ: வுக்ரபாசு ரெயெநாசு ஸம்ஸூதி: சுந்யெபா:
 யொஷிசுபார்ஷுயொ: ஜஹஸம்ஸாரெஸவதி || ௧௫ || னவநிதி னவநொவ
 தமபு: ப்ரவதபுதே னவம்பாபாசாரெண பரிணெதபுதெதெரெவ
 ஸூதி: ஹஸுபெஹாசார பரிணெத: ஸம்ஸூஸம்ஹாரஸு ஸ வ வரபா
 தநொ ராயாமூணாதநாம் வுதிகராதவஸாஸவதிநதஸூத: || ௧௬ || நநு
 ஜபாநாம் ஶெஹாநாம் மூணாநாம் வா சுயம் ஸமபுதபெதஸூதம் தத்ராஹ||
 நிதிதோத்ரநிதி நிதிதோத்ரம் பார்ஷுஷபுல: ஸம்ஸூதி: யத்ரயஸிநிதிதே
 ஸதி காயபுக்ராரணாதகம் விஸம்ஸூதி பரிவதபுதே யயா சுயஸாஸெ
 நிதிதேஸதி மொஹம் பரிவதபுதேதபுசு || ௧௭ || நநு ஸவெநிதிதே தவபு

பகவான் பிரசன்னரானவுடன் புருஷன் பிரகிருதியைச் சார்ந்த குணங்க
 ளிலிருந்தும் விங்கசரீரத்திலிருந்தும் விடுபட்டு ஸுகஸ்வரூபமாகிய பிரமத்தை
 அடைகிறான். 14

பரிணாமமடைந்த ஐந்து பூதங்களால் ஸ்திரீ புருஷராகிய இவ்விருவரும்
 உண்டாகின்றார்கள். அவ்விருவரின் சேர்க்கையால் மற்றும் ஸ்திரீ புருஷர்கள்
 இந்த ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகிறார்கள். 15

ஓ ராஜாவே ! இவ்வாறு பரமாத்மாவின் மாயா குணங்களின் ஸம்பந்தத்
 தால் விருஷ்டி, பாலனம், பிரளயம் இவைகளுண்டாகின்றன. 16

அந்த விருஷ்டி முதலியவற்றில் நிர்க்குணராகிய புருஷோத்தமர் நிமித்த
 காரணமாகிறார். காரிய காரணஸ்வரூபமாகிய இப் பிரபஞ்சம் பகவான் நிமித்த
 காரணமாகியதால் (அயக்காந்தத்தின் நிமித்தமாக) லோகம் போலச் சுற்றுகிறது.

வெவ்விடம் ஹவாநாவுட்கு

முண்புரவாஹண விஹகலீயுஃ ।

கூரோதற்குத் துவ நிஹந்தூஹந்தா

മെഴുതാ വിത്തുകൾ: പരമം ദുഃഖി-കുലാബ്ധാ || 18

வெள்ளம்நெடும்புதலாறு: காவிரிநாழிகாழிகுடிவாய் |

ஜநம் ஜநெந ஜநயநாரயநுதூ^௩நாந்தகடி || 19

ந வெ ஸவசெஷா஽ஸு விவசுஷ னவ வா

வாஸுதேவாவிபுரதஸம் பூஜா: |

தலு விசெஷாஹுமவெஷ ஸமாதித்ரபம் ஹவெஷ தக்ருஹ ஸஜதி காம
ஸக்யாக்ருணை மூணாநாம் ப்ரவாஹம் கௌஹத்தெந விஹகூம்ஸ்யஷ்ரபி
விஷயம் வீப்யம் ஸக்யபூஸ்யஸஃ நநுகாமொவி மூணாந் யமவெஷ
கௌஹபதம் தத்ராஹ யெஷா காமஸக்யீஃ ஹவிபூவாஹா ச்வினூ || ௧௮ ||
நநுவித்ராஹிஸ்யஜதி வாயபதி ராஜாஹிஃ நிஹனிவொராஹீந் நக்யூஸாஃ
தத்ராஹ ஸஜதி ஜநெநவித்ராஹிநா ஜநம் பூத்ராஹிஜநபந் ஜநகஃ சூபி
க்யுக் ச்ஞகம்வொராஹிகம் தந்யூத்ரூஹெதம்நாராயந் ச்ஞகஸஃ ஸ்யபஜந
ஹம் சுநாஹிநு ச்யுபம் சுக்ஷீணஸக்யீஃ ச்ரபாஹவஃ வித்ராஹியொசக்யூத உக்
வத்ராஹிஜநஃ நஸூ தநெத்ரூணகாரணாகிஹ்யூரவணவ தனிபந்தா ஸவபுகார
ணரிதி || ௧௯ || ந வெவம் கூவபுதொவி வெவஷஜி ப்ர ஸக்யீஃ வெவஷஜிஹா
வாஹித்ராஹ || வக்ஷவாதாஹித்ராஹ ஸ்ரஹ்யாம் || நெகிஜேத்ரூரபவஸ்ய ஸஜி
யயா ஹஜதி தயா ப்ர ஜாம் சுஜிஹநிதாம் விஸதஸ்யஸ்ய ஸாஜேஷம் ஹநிதெ
ஷம் ஹவெவஷஜிம் தததக்ஷயஸாஹிதி ஸஹ்யஷ்ரஹைஹ தஸ்யாவஹ ஜந
யாவஹ்யூஸாஃ சுஜியூநாம் ஹநிதஸம்வாம் யாவஹி சுநிவஸ்யாவஹஜநம்

கால சக்தியால் குணங்களின் கீகூபத்தால் பிரிக்கப்பட்ட சக்தியுடைய அந்த பகவான் இந்த பிரபஞ்சத்தை விருஷ்டிக்காதவர் போல விருஷ்டிக்கிறார். ஸம்ஹரிக்காதவர் போல ஸம்கரிக்கிறார். பகவானுடைய காலசக்தி அப்ரமேயமானது.

அந்த பகவான் ஜனங்களைக்கொண்டு ஜனங்களை உண்டுபண்ணி முதன்மையைச் செய்பவராம். தன்கரன் முதலியவர்களை மிருத்யுவால் மாணமடையும் படி செய்து அழிப்பவராகவும் தான் அழிவற்றவராகவும் அநாதியாகவும் கால ஸூரியாகவும் ஆகின்றார்.

19

மிருத்யு ஸ்வரூபியும் ஸமமாக பிரஜைகளிடம் பிரவேசிப்பவருமாகிய இந்தப் பரமபுருஷனுக்குத்தன்னைச் சார்ந்தவனென்றாவது பிறரைச் சார்ந்தவனென்றாவ

தம் யாவராகநமநுயாவந்துநீசா

யயாரஜாஸ்வநியம் ஹிதஸம்வாஃ ||

20

சூயமெஷா஽பவயம் ஜனோஸ்தஸெவொவவயம் விஹுஃ |

உலாஸூரம் ரஹிதஃ ஸஸூர ஞ்ஸூஸூ விடியாதூஸள ||

21

கெலிதூ வடினெந்நம் ஸலாவதவரெ நுப |

ஹகெ காவம் வரெ டெவம் பம்ஸஃ காரஜுதாவரெ ||

22

சுவகூஸூரபுரெயஸூ மாநாஸகூ஽யஸூ வ |

ந வெவ லிகீஷிதம் தாத கொ வெதாஜாஸூஸம்ஹவ ||

23

ரஜிம்ஸீவ தத்ர யயாரஜிஸாம் தஜிபுக்ஸஜிஸூஜி ல வெஸாடிவிநா
நிதஸூ(வெஷிஜா)பெஷீஸூரஸூரவீதிநாவம் ||20|| சூயமெஷதி சுவயம்
சகாஸுதேதூம் உவவயம்சகாஸுதேதூம் யயா சுவயம் ஸேகாடி உவவயநெ
வாடி ஸ்யம்ஸூஸூகா ஞ்வயயாவயயாஸூரம் ரஹிதொஸளவிஹுஃ ஞ்ஸூஸூ
கஜீயநஸூ விடியாதிசுரோதி ||21|| ஹவம்ஹிதஸூஸூ ஸவதவாடிநாம்
ஸந்திதஃ விவாடிஸூநாஜிதூ தூஹகெலிதி பம்ஸஃ காரி வாதூயநா
டியம் ||22|| சூயதிஸூ காஜிசகாஷீதூஜி சுரோதிநாஹம்சுரோஜிகாரி சுதூ
நாஹம்சுதூகாரி காரயி தாநாஹம் காரயிதேதூஜி ||23|| நமுகஜீநாம்
ஜிவகூசு ஸூரூபதொ ஹிதகூஸூக்யபெகேதூம் தத்ரஹ சுவகூஸூதி
சுவகூஸூநிமகூணஸூ சுதவ்வாபுரெயஸூ தயாவிஸகெஹெதூம்
நாமாஸகூநாம் ஜிஹாடிநாஜிடியம் யஸூசு லிகீஷிததெவதாவதொவிந
வெடி சுயஸூஸூஸம்ஹவொயஸூதம் ஞ்ஸூரம்கொவெடிநகொவிவெடிசுஜிதி
பாஹ்ஸாசூசு சுதஸூகூஜிநாஹாவாசு விஸெஷாம்ஸெவிவாடி ஹதூயகூ||
தயாவா|| சூயதி|| கொசூகாவெடியஹவ்வொவதூத சூஜிதாகூதஹம்
லிஸூஷிடி சுவதூபெவா சுவூலிஸஜீநாய சுயாகொ வெடிபத சூவஹிவெ

துவனுமில்லை. கர்மத்திற்கு ஸ்வாதீனர்களாகியபிராணிகள்ஒடுகிற அந்தபகவா
னைத்தொடர்ந்து வாடிவைத் தொடரும் புழுதிகளைப்போல செல்லுகிறார்கள்.20

அகால மிருத்யுபும் காலமிருத்யுபு மில்லாதவரும் வியாபகரும் ஸ்வஸ்தநு
மாகிய பகவான் கர்மாதீனர்களாகிய பிராணிகளின் ஆயுளுக்கு அகால மிருத்யு
வையும் காலமிருத்யுவையும் செய்கிறார். 21

ஓ த்ருவராஜனே! சிலர் இந்த பகவானை கர்மா என்றும் மற்றும் சிலர்
ஸ்வபாவம் என்றும் சிலர் காலன் என்றும் மற்றவர்கள் தைவம் என்றும் மற்று
ஞ்சிலர் புருஷனுடைய காமம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். 22

என்னப்பனே! அவ்யக்தரும் அப்ரமேயரும் அநேகசக்திகளின் உற்
பத்தியுடையவருமாகிய பகவானுடைய ஸங்கற்பத்தையே ப்ரத்யக்ஷமாக எவனு
மறியான். தான் உண்டாகக்காரணமாகிய அந்த பகவானை எவன் அறிந்தான்.23

ந நெவதெ வு துக் லு ராத்ரஹந்தாரொ யநதாமுமா? |
விஸம-பாடாநயொவாத வுஹொ லெஹம் ஹி காரணம் || 24

ஸ னவ விஸ்வ ஸுஜதி ஸ னவாவதிஹனி வ |
தயோவி ஹநஹம்காராஹாஜ்யதெ முணாகபுலி: || 25

னஷ ஹிதாநி ஹிதாதா ஹிதெஸா ஹிதலாவந: |
ஸுக்ரோ ராயயாயுக்: ஸுஜத்யுதி வ வாதி வ || 26

தநெவ உத்யுஜதனாத லெஹம்

ஸவபாததெநாவெஹி ஜமசு வராயணம் |

யலெஹ வாரிம் விஸ்வஸுஜோ ஹானி

மாவொ யயா வெ நவி டாஜயந்தி தா: || 27

தூதி || ௨௩ || ஸ்ரீஸரவாடிஸு ப்ரக்யதொவபொமஜாஹ நெதி நநெவதெ
ஸ்ராத்ரஹந்தார: உக்தெஹெஹதாநிஸாரயதி விஸம-பாடாநயொபி-
த்யுஜநநொ: லெஹம் ஸ்ரீஸரவகாரணம் யயாவிஸம-பிஸுஷி:சுடாநம்
ஸஹார: தயொ: லெஹம் ஸ்ரீஸரவகாரணம் || ௨௪ || தயோவி நிகெ-
பக்யஜாஹ ஸஹி || ௨௫ || ஸநஹம்காரகெஹெஹதாஹ னஷஹி || ௨௬ ||
ஸத்யுஜஸர வனவ கதா தயாவ்யஹகாராஜிதபாநத்யுக்: ஸக்யிதி
யெதத சூஹதஹி: || ததிதி த்யுஜதகாநம் ஹகாநம் கபீதம்
உலெஹிஸாரணம் ஸு தநெவத்யுபாரணெஹதா: யலெஹநவிநாஸி
காயா டாஜிவிபுலா: மாவவ விஸ்வஸுஜோவிநாஜி: யந்தி தா: வகாஸு
ஹி: வஹி ஹானிததாரிதம் கபீதகவத்யுத்ய: || ௨௭ || ததாராயநம்

ஓ புத்ர! குபேரனைச் சார்ந்த யக்ஷர்கள் உன்னுடைய ப்ரதாவைக் கொன்ற
வர்களல்லர். என்னப்பனே! மானிட னுடைய மரணத்திற்கும் ஜன்மத்திற்கும்
ஈச்வரனே காரண மாகின்றான். 24

அந்த ஈஸ்வரனே பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கிறான். ரக்ஷிக்கிறான். ஸம்ஹரி
க்கின்றான். ஆயினும் அஹங்காரமில்லாமையால் குணங்களாலும் கர்மங்களாலும்
பற்றுத லடைகிறதில்லை. 25

பூதஸ்வரூபியும் பூதேச்வரரும் பூதபாவனருமாகிய இந்த ஈச்வரன் தம்
சக்தியாகிய மாயையுடன்கூடி ஸிருஷ்டி ஸ்திதி பாலனம் இவைகளைச் செய்கிறார்.

ஓ த்ருவ (பக்தியில்லாதவர்களுக்கு) மிருத்யுவும், (பக்தர்களுக்கு) அமுதமும்
(உலகங்களுக்கு)சாண்யருமாகிய அந்த ஈஸ்வரனையே எந்த விதத்திலும் அடைய
வேண்டும். நான்கையில் கயிற்றால் கட்டுண்ட கோக்கள் போல உலகங்களைப்படை
க்கும்பிரஜாபதிகளும் அந்த ஈஸ்வரனைக்குறித்துப் பவியைக் கொடுக்கின்றார்கள்.

† பவியைக்கொடுக்கின்றார்கள் - அவ்வீசன் கட்டளையிட்ட கர்மங்களைச் செய்கிறார்
கள் என்பதாம்.

யஃ பங்வவஷெடா ஜநநீம் சங் விஹாய

ஜாதஸ்ஸவதூ வவஸா விநைஜா |

வநம் மதஸ்ஸவஸா ப்ரதூமக்ஷ

ஜாராயுமெலெ உருபுபுஷம் த்ரி மொக்ஷாஃ ||

28

தநெவமோதநி உகவிமு ஹெ

புபாஸிதம் நிமபுணநெகைக்ஷாடி |

சூதாநநிவ விஜுக சூதடி

மூஷிநிபம் ஹைஜஸக ப்ரதீயதெ ||

29

சங் ப்ரதூமாதநி தடா ஹவதூநக்

சூந்ஜிதாசு உவவஸஸைஸாதகா |

ஹநீம் விபாய வரஜாம் ஸநகெகரவிடி

முநி விவெஸூவி ஜாஹிதி ப்ரபுஷ ||

30

தவ ஸுகாரெவெதூஹ யஜதி || வஸவஷுஸூங் சங் யஜாராயுத்ரிமொக்ஷாடிருபுபுஷம் ஸாநா மெஹெஸ்பவாநஸி ஜடாநீம் தநெவாநிவ கவமொகயெதூதரெணாநயம் ப்ரதூமவி சுக்ஷாணி ஜாடிபாணி யஸிவ தம் கியாவிஸெஷணம்வா || உய || ஹரி யாபகம் ப்ரதூஹ || தரிதி || சுமயபுவஜுகூவிரொபெ சூதநிநிவ விபாஸி தநிவஸிதா சூதடி ப்ரதூபுஷிஸூங் சுநிவஸவெகாபசெஷணா சுவிபுத்யபுஷம் ஜடி மெடி சுயம் மெடிபாஸிவ தக ஜடிமெடி விஸிஸெடிவ யஸிவ ப்ரதீயதெ || உக || தடிஷெஷணமொஜாஹகிதி தடாசெஷணகா வஸவ || ௩௦ || உவபெஸ

ஐந்து வயதுடைய நீ ஸபத்னீ மாதாவின் சொல்லால் மம் ஸ்தானம் பேதிக்கப்பட்டவனாகி, நாயைவிட்டு வனம் சென்று உஸ்நோக்கிய இந்திரியங்களுடைய பகவானைத் தவத்தால் பூஜித்து முவுலகுக்கும் மேலாகிய ஸ்தானத்தை அடைந்தா யல்லவா?

28

ஓ த்ருவ! விழுந்தனைய நீ அந்தர்முகனாக இருந்து இவ்வாறு விரோதமில்லாத மனதிவிருப்பவரும் கிர்க்குணரும் அக்ஷரருமாகிய ஈஸ்வரனைத் தேடுவாயாக. இந்த பேதமுடைய பிரபஞ்சமானது அவ்விச்வரனிடம் பொய்யாகவே இருக்கிறது.

29

அவ்வாறு தேடும்பொழுதே நீ பிரதீபகாத்மாவும் அனந்தரும் ஆனந்தமாத்ரரும் சக்திகளனைவற்றையு மடைந்தவருமாகிய பகவானிடம் சிறந்த பக்தியைச் செய்து என்னுடையது நான் என்று தடித்திருக்கும் அவித்தையாகிய முடிச்சை மெதுவாக பேதித்துவிடுவாய்.

30

ஸம்யஜ் ரொஷம் ஹஜ்ஜெ ஸ்ரதீவம் ஸ்ரெ யஸாம் வரட |
 ஸ்ரெ தெந ஹியஸா ராஜஹமஜெந யஸாஜய | 31
 யெநொவஸுஷாசு வுரூஷாஸூக உஜிஜதெ ஸ்ரஸ |
 ந வுயஸுஅஸம் மஜ்ஜிஜ்ஜஸ்யஜாதூநம் || 32
 ஹெஹம் யிரிஸஸூரதூயபுநஜஸு க்யபா க்ரத |
 யஜ்ஜிவாநு வுணுஜநாநாதூவாநதூஷிபுத | 33
 தம் ஸ்ரஸாஜய வதூஸு ஸஸ்தூர ஸ்ரெ யொகிவி :
 ந யாவநஹதானேஜ் கூஹம் நொஹிஸவிஷுகி || 34
 னவம் ஸாயம்ஹவம் வளசூஜநுஸாஸு உநுயுபுவ |
 தெநாலிவம்ஜிதஸூகஜ்ஜிவிஸவாரம் யயள || 35

ஐதி ஸ்ரீ ஜோமவதெ உதூயபுஸுநெ வனகாடிஸாஸ்யாய :

ஸாரஜாஹ ஜாஸூம் ஸம்யஜெதி ஸ்ரதீவம் ஸ்ரதிக்ருஹம் சுமஜெந ஜேஷ
 பெந யஸாரொஹநியவதி || நக || யெநொஷெண உவஸுஷாசு |
 ஸூவாசு ||நக||நக|| சுநுஜ் க்யபா காயபிதூஹ ஜாஸூம் ஹெஹநிதி ||
 யசு யதம் வுணுஜநாநு ஜிவிவாநு வாகிதவாநு ||நச || நந ||

ஐதி ஸாவாயபுஜீவிகாயாம் வனகாடிஸாஸ்யாயஸூவா.

ஓ ராஜாவே! உனக்கு மங்களமுண்டாகுக. மிகுந்த சாஸ்திரசிரவணத்தால்
 நன்மைகளுக்கு மிகவும் பிரதிகூலமானகோபத்தை ஓளவுதத்தால் ரோகத்தைப்
 போக்குவதுபோல போக்கிக்கொள். 32

கோபங்கொண்ட புருஷனிடம் ஜனங்கள் மிகவும் நடுங்குகின்றார்கள். பண்
 டிதன் தனக்கு பயமில்லாமையை விரும்பி கோபமுள்ளவனிடம் ஸ்வாதீன
 மடையமாட்டான். 33

சங்கரனுக்கு பிராதாபோன்ற குபேமனை நீ அநாதரவு செய்தாய். ஏனெ
 னில் பிராதாவைக் கொன்ற ராக்ஷஸர்களை மிகக் கோபங்கொண்டு வதை செய்
 தாயல்லவா? 33

ஓ வத்ஸ! பெரியோர்களின் தேஜஸானது நம்முடைய வம்சத்தை அவம
 திக்காம விருப்பதற்குள் வணக்கத்தாலும் வினயமுள்ள சொற்களாலும் விரை
 வில் அந்த வைச்ரவணனை பிரஸன்னனாகும்படி செய்துகொள். 34

இவ்வாறு ஸ்வாயம்புவமனு பௌதராகிய த்ருவனுக்கு கட்டளையிட்டு
 அந்த த்ருவனுல் நமஸ்கரிக்கப் பெற்று ரிஷிகளுடன் தம்மிருப்பிடம் சென்றார்.

அடிஸாயுய பூரஹி.

|| நெடுதெயு: ||

யு வம் நிவரதம் பூதிவாஜு

வெஸவாடிவெதேதும் ஹவாநு யநெயுர: |

ததூமததூரணயக்ஷகீநநெ

ஸம்ஸுதியபாநொழுவதூதாஜலி: ||

1

|| யநெயு: ||

வொ வொ க்ஷகீ யதாயாடி வாரிதூவெடாழ்வி தெதநவ |

யவம் விதாஜஹாடிஸாநெயுரம் டுதூஜதேஜ: ||

2

ந ஹவாநவயீடிக்காந யக்ஷாலாதாநவ |

காநு னவ ஹி ஹிதாநா பூலுரவயலாவயொ: ||

3

க்ஷஹம் க்ஷகீதூவாயுடா யீரஜிதாநாடி வுரூஷஸுஹி |

வாடீவாலாதூததூநாடி யா வம்ய விவயுயள ||

4

ஸொ || டாடிஸெயநடிநாநிந்லித: வுரூராமத: |

யநெஜூரிஷாஹநெ: ஸாநாரூரொஹி கீதூதெ ||

யு வுரூகி || வெஸவாடி வபாடி நிவரதம் யு வம் ஜூகா || க || வொ

வொஹி || க்ஷகீ யதாபாடிக்கி யவூத க்ஷதே: தூகவாநவ || ௨ || நவவெ

ரஸு காரணதீதூம நெகி க்ஷயலாவபொடிதூஜதேநொ: || ௩ || கயம்

தவூடி க்ஷூஹம் ஹநெதூடி வுலிஷுதூஹ க்ஷகீகி ஸூகாதிப கால

நெ ஜாயத ஹதூடி: கதூயூநாடி டெஹாதூநு ஸாபாநாடி யபாயியா

வாபு: கடிஸாஸ்ய: விவயுடி: டு:வாடி: || ௪ || ததூலாடி மகூவ ஹவ

12—வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பகவானாகிய தனேசுவரன் த்ருவன் கோபத்தைவிட்டு வதைசெய்வதி னின்றி திரும்பினென்பதை அறிந்து சாரணர்களாலும் யக்ஷர்களாலும் கி னரர்களாலும் ஸ்தேதாத்திரஞ் செய்யப்பெற்று அங்கு வந்து அஞ்சலி செய்து சொல்லுகிறான்.

தனேசன் கூறுகிறான்.

ஓ க்ஷத்திரிய குமார! தோஷமற்றவனே! நான் ஸந்தோஷமடைந்தேன். நீ உன் பிதா மஹாகிய மனுஷின் உத்தரவால் விடமுடியாத விரோதத்தை விட் டாயல்லவா.

2

நீ யக்ஷர்களைக் கொல்லவில்லை. யக்ஷர்கள் உன் பிராதாவை வதைசெய்ய வில்லை. பிரானிகளின் ஜனன மாணங்களுக்குக் காலனை பிரபுவாகிறான்.

3

புருஷனுக்கு நான் நீ என்ற பிரயோஜனமற்ற புத்தியானது ஸ்வப்னத் தைச் சார்ந்ததுபோல அஞ்ஞானத்தால் தேஹமே ஆத்மா என்ற அனுஸந்தா னத்தால் உண்டாகிறது. இந்த புத்தியால் கர்மஸம்பந்தமும் துக்கம் முதலிய வைகளும் உண்டாகின்றன.

4

தஜ்ஜி யு வ ஹஜ்ஜெ ஹவ்வனஜெயாஷ்ஜடி |
ஸவபுலிதாத்ஜலாவெக ஸவபுலிதாத்ஜவிமு ஹடி ||

5

ஹஜ்ஜி ஹஜ்ஜீயாம்ஹி ஜெவாய ஹவ்ஜிடி |
யுகம் விரஹிதம் ஸகூர மூணஜ்யோதூராயயா ||

6

வரணிஹி காரம் நரவ யந்நொமதம்
உதவஜனதாநவஜெவிஸங்கிதம் |

வரம் வராஹெபாஜம்வஜநாலவாடியொ
ரநந்தரம் சவாம்வயஜம் மஸுமு ||

7

|| ஜெஜெய: ||

ஸ ராஜராஜெக வராய வொஜிதொ
யுவொ ஜஹாலாவதொ ஜஹஜதி: |

ஹரள ஸ வஜெஜவிதாம் ஸுஜிதியயா
தரத்யதெக ஜுரத்யஜை: ||

8

ஹஜ்ஜெயுதரெணாநயம் ஸவபுலிதாத்ஜகொ விமுஹொயஸு || ௫ ||
சு || ஹஜ்ஜி || காரம் ஸவஜெயெநகவிஸங்கிதம் சுநநாரம் சுநிநிகடம் || ௭ ||
ஸஜதி ஸ: வராயவொஜிதஜ்ஜுநாவாடிபவம்வயுமூக்யம் சுதஸ்வயுதி

ஓ த்ருவ! ஆகையால் நீ செல்லலாம். உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். ஸர்வ
பூத ஸ்வரூபமான தேகமுடையவரும், பஜிப்பதற்குரிய பாதங்களுடையவரும்
ஸம்ஸார பந்தத்தை நிவர்த்திப்பவரும் குணங்களின் வடிவமுள்ள தம் மாயா
சக்தியுடையவரும் விடுபட்டவரும் பகவானுமாகிய அதோக்ஷஜை ஸர்வ
பூத ஸ்வரூப பாவனையுடன் மோக்ஷத்திற்காக பஜனம் செய்வாயாக. 5-6

உத்தானபாத ராஜன் குமாரனாகிய ஓ த்ருவராஜனே! சிரேஷ்டனாகிய நீ ஸந்
தேகமின்றி மனதிலுள்ள விருப்பமெதுவோ அதை வரமாக என்னிடம்கேட்
டுக்கொள். ஓ த்ருவ! உன்னை கமலநாபனுடைய பாதங்களுக்குச் சமீபத்திலிருப்
பவனாக நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம். 7

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

மஹாபாகவதனும் மஹாபுத்தியுள்ளவனுமாகிய அந்த த்ருவன் குபேர
னால் வரம் வாங்கிக்கொள்ள பிரேரணை செய்யப்பட்டான். அந்த த்ருவன் ஹரி
யிடம் அசைவற்ற ஸ்மரணத்தைக் கேட்டுக்கொண்டான். இதனால் நிவர்த்திக்க
முடியாத அஞ்ஞானத்தை அநாயாஸமாக நிவர்த்தி செய்துகொள்ளுகிறான். 8

வனவம் வஹு வஸவம் காரும் உஹாதூவிக்ருந்ரீயஃ |
த்ரி வமபுளவயிகம் நீக்வா வுத்ராயாநாநூவாஸநடி || 14

உநூநாந உடி வியூம் உயாரவிதநாதூநி |
சுவிநூராகீதஸவபுமபவபுநமரொவடி || 15

சூதூநூபுதூஸுஹுரொ வயுரூக
கொஸுநூஃபுரம் வரிவிஹாரஸுவஸு ரநூரஃ |

ஹுநூயம் ஜயுயிநெவநூகயயு
காரொவஸுஷுதிதி ஸ பூயயள விஸாநாடி || 16

தஸூரம் விஸுபகரணஸூரிவவாவிபுமாஹு
வபாஸுநா ஜிதநூநூநவாஹுதாசுஃ |

உஸூரிந் தக்காலம் த்ரி வமபுளவயிகம்நீக்வா சுவிசுநாநிலாபதாநி உநூயாணி
யஸு || 17 || உநூநாநஉதி உடிநெஹாடி ஹவநூயயா சூதூநிலவூரிந் ருநி.தம்
உநூநாநஃ சுத்ராவிநூஸுஷுடிந் புஷுநாபதி சுவிநூரவிதெதி||கரு||சூதூதி
சூதூநெஹஃ சூதூதி நாயிக உவிபுநஃ காரொநொவஸுஷுடிந் சுநிதூம்
சூகயயு விவிநூ விஸாலம் வபுரிசுஸூரம் || 18 || ததூ ததூததூஷுடிந்
பொமநூஹு||தஸூரிதி தஸூரம் ஸிவா வாஃ ஸுபெகாநகவிநாஹுபூவிஸூ
தூநெநஸூநாநிபிபாநூதூம் விஸுபகரண உதிஸநூநூபொபாஃ சூஸ
நாநி ஸுபநெவொகூநிஜிதஃ ருபுபூரணஃ பெந சூஷுதாநி சுசூநி
உநூயாணி பெநஸஃ ஹவதஃ பூதிநிபிவிநெதஸூநெ விராபூநெ

இவ்வாறு மஹாத்மாவாகிய த்ருவன் தர்மார்த்த காமங்களுக்கு உபயோக
முள்ளதும் வெகு யாகங்களின் அனுஷ்டானமுடையதுமாகிய அந்தக் காலத்
தைக்கழித்துக் கட்டுண்ட இந்திரியங்களுடன் ராஜாஸனத்தைக் குமாரனுக்குக்
கொடுத்தான். 14

அவித்தையால் ஏற்படும் ஸ்வப்னம்போலும் கந்தர்வநகரம் போலுமுள்ள
இந்த பிரபஞ்சத்தை தன்னிடம் மாயையால் அமைந்ததென் றெண்ணினான். 15

அந்த த்ருவன், தேஹம் ஸ்திரீ புத்ரன் ஸுஹிருத்து பலம் நிறைந்தகோ
சம் அந்தப்புரம் மனோஞ்ஞமான உத்யானபூமிகள் ஸமுத்திரத்தை அறை
நூல் மாலையாக உடைய பூமண்டலம் இவைகளை அநித்யம் என்றெண்ணி பதரி
காசிரமஞ் சென்றான். 16

அங்கு புண்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தமான கரணங்களு
டன் ஜூஸனத்தை யமைத்து மனதால் பிராணவாயுவை ஜூபித்து இந்திரியங்களை

ஸூக்திமொ டயார ஹவசுபுதிரவி வனத

ஸூயம்ஸூபவ்வஹிதொ வுஸுஜஹூயாஸம் ||

17

லகீம் ஹரள ஹவதி புவஹஹஜஸு

ஜாமஹவாஸுசுயா ஜஹுரஹுஜாமம் |

விக்ரஹஜாமஹுஜயம் வுருகாஸிதாமொ

நாதாநஜஹுரஹவாவிதி ஜஹூயம் ||

18

ஸஹுஜயம் விக்ரஹஜாமம் நஹவொஹவதாஜயம் ||

விலாஜயஹுஜயமொ ராகாவதிவிவாஹிதம் ||

19

ததூநாமஹவஹவரள வதூயுஜள

ஸூரள சிஸாராவரணாமஹஜஹுஜள |

ஸூதாவவஹுஜ மஹம் வுவாவஸவள

சிரீட ஹாராமஹவரணாமஹவள ||

20

வனதநுநொடியாரய்யாந சுபுவஹிதம் யூத்யுயெயஹுசுநுஸுநு
ஸூயம்ஸூபவ்வஹிதொ வுஸுஜஹூயாஸம் || விக்ரஹி வனவம் சுஜஸம் நித்யம்
ஹரளஹகீம் புவஹஹஜஸு சுஸுயாமொஹவாவிதி சுதூநம் நாவாஸ
நஹவாரய தொஹுஜயம்ஸூராவிராந ரஹிதம் ததூநாமஹவதம் சுதூ
வாஹுஜயம் விக்ரஹஜாமம் வுருகாஸிதாமொ வுஸுஜஹூயாஸம்
யஸுஜயம் வுருகாஸிதாமொ வுஸுஜஹூயாஸம் || ௧௮ || ததூநாமஹவதம்
புவரளஹுஜயம் ததூநாமஹவதம் மஹவதம் வுஸுஜஹூயாஸம்
சிரீட ஹாராமஹவரணாமஹவதம் || ௨௦ || விக்ரஹி || உதூயுஜளம் வுருகாஸிதம்

இழுத்து பகவானுக்கு பிரதிநிதியாகிய ஸ்தூல ரூபத்தில் இந்த மனதை நிலை
நிறுத்தினான். த்யானம் செய்து * பேதமில்லி ஸமாதியிலிருந்து பிறகு
ஸ்தூலத்தை விட்டான்.

17

பகவானாகிய விஷ்ணுவிடம் எப்போதும் பக்தியைச் செலுத்தியவனும்
ஆனந்தபாஷ்பத்தின் பிரவாஹத்தால் அடிக்கடி பீடிக்கப்படுகிறவனும் இரக்க
முள்ள மனமுடையவனும், மயிர்க் கூச்சலிடும் சரீரமுள்ளவனும், சரீராபிமா
னம் விட்டவனுமாகிய த்ருவன் நான் த்ருவன் என்று தன்னை ஸ்மரிக்கவில்லை.

அந்தத் த்ருவன் ஆகாயத்தினின்று பூமியில் இறங்குவதும்பத்துத் திசை
களையும் ப்ரகாசப்படுத்துவதும் உதயமான சூர்ணிமா சந்திரன் போன்றது
மாகிய உயர்ந்த விமானத்தைக் கண்டான்.

19

பிறகு அந்த விமானத்தில் நான்கு கைகளுடையவர்களும் சியாமளவர்களு
ரும், சிறு வயதுடையவர்களும், சிவந்த தாமரைமலர் போன்ற நேத்திர
முள்ளவர்களும் அழகிய வஸ்திரமுடுத்தவர்களும், கதையைக் கையில் வைத்
திருப்பவர்களும், கிரீடம், ஹாரம் அங்கதம், மனோஞ்ஞமான குண்டலம்
இவைகளணிந்தவர்களுமாகிய தேவசிரேஷ்டர்க ளிருவரைப் பார்த்தான்.

20

* பேதமில்லாமல்- த்யானம் செய்வதற்குரிய வஸ்து த்யானிப்பவன் என்னும்
பேதமில்லாம லென்பதாம்.

விஜீதாய தாவதுதமாயகிங்கரா

வஹுக்விதஸூயஸவிஷ்யதகூஃ |

நமாந மாநாந் மூணந்யுவிஷ:

வாஷ்டுக் ப்ரயாநாவிதி ஸம்ஹதாஜயி: ||

21

தம் க்ருஷ்ண வாஜாநி நிவிஷ்யதெதஸம்

ஸகாஜயிம் ப்ரஸ யநகூக்யாஸ்டு |

ஸுநந் நநாவஸ்யதூ ஸஸிதம்

ஹீதௌரவதா: புவாநாநால ஸஜ்தள ||

22

|| ஸுநந் நநள ||

ஹொ ஹொ ராஜநு ஸுஹஜம் தெ வஹொ மொவஹித: ஸூணு |

ய: பவவஷ்டுஸபஸா ஹவாநு நெவநீதூபக ||

23

தஸூவிநுஜயகதூராநாந் நெவஸூ ஸாஜிபுண: |

வாஷ்டுஜாவிஹ ஸம்ப்ராபுள நெதாம் க்லாம் ஹவதூப்டு ||

24

தஸூகிஜராவிதி விஜீதாயபிஸுஷ்டு: வாஷ்டுக் ப்ரயாநாவிதிஹெதொ:

ஸூயஸெநஸம்ப்ரெண விஷ்யத ப்ரஜிபுண: கெவமம் தஸூ நாரிநிபுண

நநாதி || ௨௧: ௨௨ || ஹொஹொகி || ஸுஹஜநைகி ஸஸாந்ரெஸ்யவ விஷு

வஜாரொஹாவிப்ராயம் சுதீதூபக தவிபுதவாந || ௨௩ || தஸூகி ஸூவா

தஸூ வாஷ்டுபுள || ௨௪ || ஸுஹஜபிதி ஸுஹஜபகெஹெதா:

அவ்விரு தேவர்களையும் புண்பச்சேகருடையகங்கரர்களென்றறிந்து எழுந்துமதுவென்ற அசுரனுக்குச் சத்ருவாகிய மாதவனுடைய ப்ரதானபார்ஷதர்களாகையால் பரபரப்புற்று (பூஜையின்) சிரமத்தை மறந்து அஞ்சலி செய்து பகவானுடைய பெயர்களைக் கீர்த்தனம் செய்துகொண்டு நமஸ்கரித்தான். 21

பத்மநாபருக்கு வேண்டியவர்களாகிய அந்த ஸுநந்தன், நந்தன் என்ற இரு பார்ஷதர்களும் நாராயணமூர்த்தியின் பாதங்களில் பற்றுதலுள்ள மனமுடையவனும், கைகூப்பியவனும் வினயத்தால் வணங்கிய கழுத்துடையவனுமாகிய த்ருவனருகேவந்து புன்முறுவலுடன் அன்புகூர்ந்து சொல்லுகிறார்கள்.

ஸுநந்த நந்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ இராஜனே! உமக்கு மிகவும் மங்களமுண்டாகுக. எங்களுடைய வார்த்தையை ஸாவதானமாகக் கேட்கலாம். ஐந்து வயதில் நீர் தவம் செய்து பகவானைச் சந்தோஷப்படுத்தினீரல்லவா? 23

ப்ரபஞ்சம் யாவற்றையும் போஷிப்பவரும் சார்ங்கபாணியுமாகிய அந்தத் தேவருக்கு நாங்களிருவரும் பார்ஷதர்கள். உம்மை பகவானுடைய ஸ்தானத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல இங்கு வந்தோம். 24

ஸுபாஜயம் விஷ்ணுவதம் ஜிதம் சவயா

யதூராயொபுராவ்ய விவக்ஷதே வரட |

சூதிஷ் தஜ்ஜிவாகராதயொ

முஹக்ஷதாராஃ வரியணி டக்ஷிணட ||

25

சுநாவூதம் தெ விதூலிரநெநூரவ்யம் ம கஹிபுலிச |

சூதிஷ் ஜமதாம் வந்தம் தவிஷ்ணாஃ வரஜம் வரட ||

26

வனதஹிபாமபுவரஜம்தஜ்ஜொக ஜளவிநா |

உவஸூரவி தஜாயுஷ்ணயிரொஜம் சவஜஹபுலி ||

27

|| நெஜெதூய: ||

நிஸஜ்ஜெவகும் நியொஜ்ஜுபுவ்யொ

ஜயுபுவ்யுதம் வாவஜ்ஜுசூஜ்ய: |

கூதாலிஷ்க: கூதநிதூ ஜம்ஜெஹ

ஜம்ந்நுஜ்ஜுசூஜ்யவாவயச ||

28

ஸூராயஸ்பவஷ்டயொவிய தஜ்ஜொவ்யகெவஜய:ஷிதா:பஸூனியபுவ்யா
ஜய: பூஜக்ஷிணம் யயாவவதி தயாவனவம் வரியூரணி தஜாதிஷ்கயிதிஷ் ||
உரு||உச|| வனதஹி || சூயுஷ்ணிதூவிஸூரீரயாநாலிபூயஜெவ || உஎ ||
நிஸஜ்ஜெவி ஜயுபுவ்யாதகிஸ வதீதி ஜயுபுவ்யுதம் வாவஜ்ஜெவயுபுவ்யுதம்
யஸூரஜாஜ்ஜெவ்யாவிணீதிதூய:கூதம் நிதூகஜ்ஜெவ்யம் சும்கூரணஹ
யெநஸ: சுஜ்வாவயச வாவயாஜாஸ || உஅ || வரீதெதி தஜெவரூபம்

எந்த ஸ்தானத்தை ஏழு ரிஷிகளும் அடையாமல் பார்த்துக்கொண்டு
மாத்திரம் இருக்கின்றார்களோ எந்த ஸ்தானத்தை சந்திரஸூர்யர்கள் கிரஹங்
கள் (அச்வினி முதலிய) நக்ஷத்திரங்கள் (மற்றுமுள்ள) நக்ஷத்திரங்கள் வலம்
சுற்றி வருகின்றனவோ அந்த மற்றவர்களால் ஜயிக்கமுடியாத உயர்ந்த விஷ்ணு
ஸ்தானத்தை நீர் அடையலாம். 25

ஓ ராஜனே! உம்முடைய பிதிர்க்களாலும் மற்றவர்களாலும் எப்போதும்
அடையப்படாதது. அது உலகங்களுக்கு நமஸ்கரிக்கத்தக்கது. விஷ்ணுவின்
அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த ஸ்தானத்தை நீர் அடையலாம். 26

இந்த உயர்ந்த விமானமானது உத்தமச்லோகர்களுக்குள் ஞாயர்ந்த ஈச
னூல் உம்முடைய அருகில் அனுப்பப்பட்டது, ஓ ஆபுஷ்மானே! நீர் ஏறவதற்கு
யோக்கியராகிநீர். 27

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

விஷ்ணுவிடம் அன்புள்ள த்ருவன் நாராயணரின் முக்கிய பரிஷதர்களின்
தேனொழுகும் மொழியைக் கேட்டு ஸ்னானம் செய்து நித்யகர்மங்களையும்
அலங்காரங்களையும் முடித்துக்கொண்டு முனிவர்களை வணங்கி அவர்களுடைய
ஆசீர்வாதம் பெற்றான். 28

வரீதூலுவுக்கு யிஷ்டராகும் வாஷுதாவலிவடி வ ।
 ஐயெஷ தடியிஷ்டராகும் ஸிஸ்டுருவம் ஹிரண்யடி ॥ 29

தரா ஞுஞ்ஹயொ நெஜுழைமவணவாடியி |
மயவழுவூர் மூலம் வெது கும்பவடி யி || 30

வ ள வ ள்மெ டாகு ரொக ணு வ ள்மீ தி ன் ஐந ம் யு வஃ |
கூ நவ ரடி ம் ஹி சவா னீநா ம் யா வெ ஸ் தி வி ஷ வடி || 31

ஐதி வு்வணிதம் தவ்ஷ வு்வவீய ஸுரொதூள |
 ஐஸ்யாஜாஸதூஷெஹீ ஷெவயாநெந மஹதீ || 32

தகு தகு புரண்வழி: வயி வெவர நிகெ ஸுரெ: |
 சுவகீயபூரணா டிபுரெகுவெரெ: க உரெர ம ஹாநு || 33

ത്രി യൊക്തം ദൈവയാന്മേന ശ്ലൊഠിതവൃജ്ഞം മൗനീഭവതി |
 പരശ്വാമൃതം പരമേശ്വരം പരമേശ്വരം || 34

ஹிரண்யம் ஜோதித்யம் விஹதத் உபெஷ்ணெஷு || ௨௯ || ௩௦ || ஸந்தி ||
 கீநாம் ஹிஶ்நாக்யம் சுமந்முகிநிவிஷ்வம் யாஸ்யாஜீத்யஸ்ய || ௩௧ || ஐதீ ||
 வ்யவஸிதஸிவ்ராயம் வ்யவஸீய ஜாக்ஷா ஷெவயானெந ஷெவாநாம் சாமெஷுண
 விசாமெநெநதிவா || ௩௨ || ௩௩ || தி மொகீதி || சௌந்நஸவஸீஷ்நவிததஃ
 பரஸ்யாஸ் ஸ்விஷ்வையதூஷ்ணப்யமாஸ் யுவாமகியதஸ்ய || ௩௪ || யதி ||

உயர்ந்த விமானத்தை வலம்வந்து பூஜித்து பார்ஷதர்களை நமஸ்கரித்து
ஸ்வர்ணமயமான ரூபத்தைத் தரித்து விமானத்தின் மீதேற விரும்பினான். 29)

அப்பொழுது மிருதங்கம், பணவம் (மத்தளம்) முதலிய வாத்தியங்கள் சத்தமிட்டன. சிறந்த கந்தர்வர்கள் கானம் செய்தார்கள். புஷ்பமாரிகள் பொழிந்தன.

30

ஸ்வர்க்க லோகத்தில் ஏறப்போகிற அந்த சூருவனும் தினத்தன்மையுடைய மாதாவைவிட்டு அடையமுடியாத ஸ்வர்க்கத்திற்கு எவ்வாறு செல்லுவேன் என்று ஸாரீகியை நினைத்தான்.

31

இப்படிப்பட்ட த்ருவனுடைய கருத்தை தேவச்சேஷ்டர்களிருவரு மறிந்து தேவர்களின் மார்க்கமாகச் செல்லும் ஸூத்ரையைக் காட்டினார்கள். 32

மார்க்கத்தில் அங்கங்கு சிலாகளை செய்யும் வீமானவாஸிகளாகிய தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழியக் கிரமமாக கிரஹங்களைக் கண்டான். 33

தருவன் விமானத்தால் மூவுலகையும் ஏழு ரிஷிகளையும் அதிக்ரமித்து அதற்குப் பிறகுள்ள விஷ்ணுவின் நிச்சலமான கதியுடைய ஸ்தானமடைந்தான்.

யஜ்ரஜோமம் ஸுரூபெவ வஸபுதொ

தொகாஸ்துயொ ஹ்நு விஸுரஜாத வனதெ |

யநாவ்ஜநு ஜுதாஷு யெநநமுஹா

வ்ஜுதி ஹ்நாணி வரந்தியெநிஸு ||

35

ஸானாஸுஜேஸுஸுலாஸுவுலுதிதாநுரஜமா |

யானுஜஸாஷு தவஜேஷு தவ்ய யவாமயவா ||

36

ஐதூதாமவடி வுதொ யு வு க்ஷுஷவராயண |

ஸலுதிதயாணாம் தொகாமம் வ்நுபாணீரிவாஜய ||

37

மலீரவெமொநிநிஷம் ஜெநாதிஷாம் வக்ஷாஹித ||

யஸிநு ஹ்நு கிளரவ் நெயுரலிவ மவாம் மண ||

38

ஹிஜாமம் விரொகூலாஷு நாரஜொ ஹ்வாநுஷி |

சுதொடி வ்நுதாஷு ஸுராகாநு வுதொநாயுதெவதஸா ||

39

யக்ஷாஜிநாமநுயஸுரூவா தொகாவிஸுரஜெ யெநநமுஹா

நிஷுலாம் தெ || யக்ஷ நாவ்ஜக்ஷ நமதவனம் || ௩௫ || ஸானாஹி க்ஷுதம்

விபொவாமயவொ யெஷாந்தெ || ௩௬ || மலீரெதி க்ஷிநிஷம் க்ஷுஷம்

ஜெநாதிஷாமயக்ஷம் யஸிநு க்ஷுநிதம்ஸவிதம்ஸக்ஷ ஹ்நு கிளரூஷாம்

மலீரவெம் மவாம்மணவ || ௩௭ || ஹிஜாமநி || சுதொடி வ்ணாம்

விதாஷுநாயு வ்நுதவலாம் ஸதெஹ்வநாஹாஷு வ்ஸுமெநயம்

ஹிஷிவிவாஷுநவராயு தீநு ஸுராகாமாயக்ஷ || ௩௮ || தாநாஹ || ௩௯

எது தன்னுடைய காந்தியாலேயே எங்கு ப்ரகாசிக்கிறதோ இந்த மூவுலகும் எதனுடைய காந்தியால் ப்ரகாசிக்கின்றனவோ ப்ரானிகளில் கிருபையற்றவர்கள் எதை அடையார்களோ எப்போதும் புண்யங்களைச்செய்தவர்கள் எதை அடைவார்களோ (அந்த ஸ்தானத்தைத் த்ருவனடைந்தான்). 35

சாந்தர்களும் ஸமதிருஷ்டியுள்ளவர்களும் சுத்தர்களும் பூதங்களெல்லாவற்றிற்கும் அன்புண்டாம்படி செய்பவர்களும் அச்யுதனையே பிரியபந்துவாகக் கொண்டவர்களுமாகிய ஸாதுக்கள் ஸாக்ஷாத் தாக அச்யுதனுடைய ஸ்தானத்தை அடைகிறார்கள். 36

நாராயண மூர்த்தியை பரமகதியாக அடைந்தவனும் நிர்மலனும் உத்தானபாத ராஜனுக்குக் குமாரனுமாகிய த்ருவன் இவ்வாறு மூவுலகுக்கும் சூடாமணி போலிருந்தான். 37

ஓ குருவம்ச ச்ரேஷ்டனே ! த்ருவனிடம் சுருசுருப்புடைய ஜ்யோதிச் சக்ரமானது கொடுக்கப்பட்டது. அது கம்பீரவேகமுடைய எருதுக்கூட்டம் களத்தின் மத்தியில் உள்ள கட்டையில் போல் சுற்றிற்று. 38

பகவானுடைய நாரதமுனிவர் இந்த த்ருவனுடைய மஹிமையைப் பார்த்து வினாகானம் செய்து பிரம்ம யாகத்தில் ச்லோகங்களைக் கானம் செய்தார். 39

॥ नमः ॥

நடுநம் ஸுநீதெ: வதிஷெவதாயா

ஹம்: ப்ரஹ்மஸ்ய ஸுதஸ்ய தாம் மதிடி |
 ஐஷ்வரஸ்ய பாயாநவி வெடிவாஜினோ

நெ.நவாயிமஹ்துஹ் ஸ்ரஹவஹ்தி கஹ் நஹ்வாஃ ||

40

ய: வம்வவெஷ்டா முருகுதாரவாகுதெரு

விடுவன யாதொ ஹுடியெந டியதா |

வநம் ஜோஷெயா சுரொஂஜிதம் விஹம்

ஜி மாய குடி சுமுகெணை: வராஜிதடி ||

41

யஃ க்ஷத்ஸம்யாஹுக்வி தவ்யாயிராஹ

உநாராஸுஷ்டி வஷபுதமெம் :

ஷட்பங்கவெஷ்டா யஜெஹாஸிநநெயு:

புஷ்பாதி வெகாஜாவ ததடி ||

42

[illegible]

நாரதர் கூறுகிறார்.

பிரமரிஷிகள் பகவானைப்பற்றிய தர்மங்களைப் பார்த்தும் அடையச்
சக்தி பெறமாட்டார்கள். நிச்சயம். அரசர்களா அடைவார்கள்? 40

40

ஐந்து வயதுடைய த்ருவன் தாயாகிய ஸுருசியின் வார்த்தைகளாகிய பாணங்களால் பேதமடைந்ததும் மிகுதியும் பரிதாபப்படுவதுமாகிய மனதோடு வனம் வந்து என்னுடைய ஆஞ்ஞையை அனுஷ்டித்து ஜபிக்கப்படாதவரும் அந்த பகவானுடைய பக்தர்களின் குணங்களால் ஜபிக்கப்படுகிறவருமாகிய பகவானை ஐயித்தான்.

41

41

ஆறு அல்லது ஐந்து வயதுடைய த்ருவன் அற்ப நாட்களில் நரராயணரை ப்ரஸன்னராகச் செய்து கொண்டு அவருடைய ஸ்தானத்தை அடைந்தான். அந்தத் த்ருவனடைந்த ஸ்தானத்தை யநுஸரித்துப் பூமியில் கூத்தரியனாக இருப் பவன் வெகு வருஷங்கள் எழுவதற்கு முயன்றாலும் (என்னபயன்). 42

42

|| நெடுஞ்சூய ||

வனததெழிலிநிலிதம் ஸவபும் யதூரெஷ்டாஹிஹ கயா |
புருவஸெஷ்டாஹிநயஸஸுரிதம் ஸஜதம் ஸதாடி || 43

யநும் யஸஸுராயுஷும் வுணும் ஸஸுயநம் ஜஹசு |
ஸுமபும் புளவம் ஸளநஸுமம் புஸஸு வஜஷ்டுணம் || 44

புருசெவ தவ ஐயாலீக்ஷஜஸுதவி யவெஷ்டிதடி |
ஸவெஷ்டிஸுமவதி யயா ஸுரக தெஸஸஸுமய || 45

ஜஹசவிஜதாம் தீயபும் ஸுராதுஸ்ரீயாடியொ மணாடி |
யதூ தெஜஸுஷ்டிஸுமநாம் ஜெநா யதூ ஜநஸுநாடி || 46

வஜஸுரவ தசு ||சஉ|| வனதநிதி || உஜாஜிஜுஷ்டுயஸுராயஸு ||சஈ|| யநுரிதி ||
யநும் யநாஜெநிடிதிதம் புளவம் புருவஸுந புராவகம் புஸஸும் புஸம்
ஸுரஹபும் ஸவஜஷ்டுணம் வாவநாஸுநம் ||சச|| புருசெவதி || ஸுஷ்டுதவி ய
ஸு புருவஸு யெஷ்டிதம் புருகுவாயொவததெ தஸு ஸுஷ்டுஸெசு || சரு ||
ஜஹசுரிதி || தீயபும் ஜஹசுபுராவிஸுநம் மணாடி யதூஸவதி ||சக|| புய

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

உயர்ந்த கீர்த்தியுடைய த்ருவனுடைய சரித்திரம் ஸாதுக்களுக்கு ஸம்மத
மானது. இப்பொழுது நீர் என்னைக் கேட்டதால் இவை யாவற்றையும் உமக்
குக் கூறினேன். 43

இந்தத் த்ருவ சரித்திரம் பொருளை அடையக் காரணமானது. யசஸுக்
குக் காரணமானது. புண்யமானது. நன்மைக்கு ஸ்தானமாம். உயர்ந்தது.
ஸ்வர்க்கத்திற்கு ஹேதுவானது. த்ருவனுடைய ஸ்தானத்தைக் கொடுக்கக் கூடி
யது. சிலாகிப்பதற்குரியது. பாபங்களைப் போக்குவது. 44

பகவானுக்கு ப்ரியமான இந்தச் சரித்திரத்தை அடிக்கடி எவன் கேட்டிருக்
கிறானோ, அவனுக்குப் பகவானிடம் பக்தி உண்டாகும். அதனால் கிலேசங்களுக்கு
விநாசமுண்டாகும். 45

இச்சரித்திரத்தை ச்ரவணம் செய்பவனுக்குச் சீலம் முதலிய குணங்களுண்
டாகின்றன. பெருந்தன்மையை விரும்பியவர்களுக்கு அதை அடையக்கூடிய
ஸ்தானமுண்டாகிறது. இதைச் ச்ரவணம் செய்வதில் தேஜஸை விரும்பியவர்களுக்
குத் தேஜஸும் சிறந்த மனமுள்ளவர்களுக்கு மனமும் உண்டாகின்றன. 46

ப்ரயதஃ கீதயெசு ப்ராதஸூவாயெ விஜந்நமாடி |
 வராயம் வ வுண்ணுஸூகஸூ யுவஸூ வரிதம் உஹசு || 47
 வளண்புராவஸூரம் வரிநீவாயூரம் லூபிஸூரம் ஸு வணெய வ |
 ஷிநக்ஷயெ வுதீவாதெ ஸங்குரெகபிநெவி வா || 48
 ஸு ராவயெ லூபிநாநாநா தீயபுவாடிவடாஸு யஃ |
 நெஹஸூ த்ராதுநாதாநா ஸந்துஷ்ட இதி வரியுதி || 49
 ஜோநஜோததசுவாய யொ டிபுராத்ருயெஜதடி |
 க்ரவாஹாடிபுநநாயஸூ டெவாவஸூரநாமுண்தெ || 50
 இஃ உயா தெவ்விஹிதம் காரதிஷ்ட
 யுவஸூ விஸூராதவிஸூ கபுணஃ |
 ஹிசவாலபுக் கீ உநகாநி ராதா
 மபுஹம்வ விஷுமம் ஸாரணம் யொ ஜமா || 51
 இதி ஸ்ரீ உஜாமவதெ உதாமபுஷ்டயெ லூபிஸூராயஃ
 தஉதி || ஸலவாயெ ஸதவாயா || சள || சஅ || ஸு ராவபெதி || நெஹ நிஷாபிஃ
 தது ஸு வணெ சூதநெவாதாநா வ திஸனுவெடாவதீதிஹெதொ
 ஸிபிஃப்ராவொதி || சக || ஜோநிதி || கிண || ஸதயெஹவநாமெபு சுஜீத
 ராபவம் ஜோநம் பொடிபாசு || ௫ || உபிதி || யுவஸூ வரிதம் உபாவிஹிதம்
 ரோதமபுஷ்டஹம்வஹிக்ஷாதுக்ஷா || ௫ ||
 உதிவாவாயுபீவிகாயா லூபிஸூராயவ்யூவ்யூ.

புண்ய ச்லோகனாகிய த்ருவனுடைய உயர்ந்த சரித்திரத்தை ஸாதுக்களின்
 ஸபையில் காலையிலும் மாலையிலும் பரிசுத்தனாகவிருந்து கீர்த்தனம் செய்ய
 வேண்டும். 47

பரிசுத்தமான பகவானுடைய பாதங்களை ஆச்ரயித்தவன் நிஷ்காமனாக
 இருந்து பூர்ணிமையில் அல்லது சந்திரகலையுடைய அமாவாஸ்பையில், த்வா
 தசியில், ச்ரவண நக்ஷத்திரத்தில் ஸாயங்காலத்தில் வ்யதீபாதத்தில், ஸங்க்ரமண
 புண்யகாலத்தில், பானு வாரத்தில் சிரத்தையுடையவர்களுக்கு ச்ரவணம்
 செய்விக்கவேண்டும். அவ்விதம் ச்ரவணம் செய்வதில், தானே தன்னைப்பற்றி
 ஸந்தோஷமடைந்தா னென்று ஸித்தி பெறுகிறான். 49

தத்வ மறியாதவனுக்குப் பகவானுடைய மார்க்கத்தில் அமுத ரூபமான
 ஞானத்தை எவன் கொடுக்கிறானோ அந்தத் தீனநாதனும் கிருபாநிதியுமாகிய
 இவனுக்குத் தேவர்கள் அநுகரஹிக்கின்றார்கள். 50

ஓ குருவம்ச ச்ரேஷ்டனாகிய விதூ ! எந்த த்ருவன் சிவவனாயினும்
 விளையாட்டுகளையும் தாயின் கிருஹத்தையும் விட்டு விஷ்ணுவைச் சரணமடைந்
 தானோ ப்ரஸித்தமும் பரிசுத்தமுமான செய்கைகளுடைய அந்தத் த்ருவனுடைய
 சரித்திரத்தை நான் உமக்கு வர்ணித்தேன். 51

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

சூரியோதயாய நம: ||

|| ஸ்ரீ ஸுருதம் ||

நிஸங்குளவாரவினொவவணிதம்
பூவவஸு வெகும்வடாயிரொஹ்ணம் |
பூவவஸு வெகும்வடாயிரொஹ்ணம்
பூவவஸு வெகும்வடாயிரொஹ்ணம் ||

1

|| விஷ்ணு: ||

கெ தெ பூவெதவெலா நாதகஸுராவதூநி ஸுவருத |
கஸுராவதூநி பூவெதவெலா நாதகஸுராவதூநி ||
கெ தெ பூவெதவெலா நாதகஸுராவதூநி |
கெ தெ பூவெதவெலா நாதகஸுராவதூநி ||

2

3

வனவம் வனவிரய்யொயெபூபூவவயபூநாவணிதா ||
கெயெகாஷஸுவிநிதூ வுயுயாரிதூபூவெத ||
கெயெகாஷஸுவிநிதூ வுயுயாரிதூபூவெத ||
கெயெகாஷஸுவிநிதூ வுயுயாரிதூபூவெத ||

நிஸங்குளவாரவினொவவணிதம் || க || கஸுராவதூநி || கஸுராவதூநி ||
கஸுராவதூநி || க || கஸுராவதூநி || கஸுராவதூநி ||
கஸுராவதூநி || க || கஸுராவதூநி || கஸுராவதூநி ||
கஸுராவதூநி || க || கஸுராவதூநி || கஸுராவதூநி ||

13 - வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஸுருதபெளராணிகர் கூறுகிறார்.

மைத்ரேயரால் வர்ணிக்கப்பட்ட த்ருவன் நாராயணனுடைய ஸ்தானமடைந்த வாலாந்தை விதூரர் கேட்டுப்பகவானாகிய அதேஷ்டஜரிடம் பக்தியுடைய வராகி மறுபடியும் கேட்க யத்தனித்தார்.

1

விதூரர் வினவுகிறார்.

சோபனமான விருதமுடைய முனிச்சேஷ்ட! அந்த ப்ரசேதஸ்கள் என்பவர்கள் எவர்கள்? யாருடைய குமாரர்கள்? எவருடைய வம்சத்தில் ப்ரஸித்தி பெற்றவர்கள்? எங்கு யாகம் செய்தார்கள்?

2

விஷ்ணுவின் தர்சனமுடைய நாரதமுனிவரை மஹாபாகவதர் என்று நினைக்கிறேன். அம்முனிவர் விஷ்ணுவின் பூஜையின் ப்ரகாரமாகிய க்ரியாயோகத்தை (பாஞ்சராத்ரத்தில்) கூறியிருக்கின்றார்.

3

ஸ்யபஜஸீஸெவோ வாரூஸெஷஹபவாநு யஜேவபூரூஷா |
உஜ்ஜோமொ ஹக்ஷிதா நாரஸெமெநரிதா கிய ||

4

யாஸூர டெவஷிபுணா தகு வணிபுதா ஹவத்யா |
உஹூம் ஸாஸூ உஷெவெ ஸ்ரஹநு காக்ஷெபூநாவஷ்டுஉஹபுஸி || 5
|| மெமெத்யுய ||

யுவஸ்ய வொத்யு வாகு விகாரி பூஸ்யிதெ வநடி |
ஸாவபுஹஸிஸிரியம் நெஹபுயிராஜாஸநம் விதா || 6

ஸஜநா பூஸாந்தாதா நிஸம்ஸஸபுஸபும |
புபுஸபு மொகெ விததாதாம மொகாதாநி || 7

சூதாம ஸ்ரஹநிவபாணம் பூதூஸிதவிபூஹடி |
சுவஸொயரஸெகாதூராமபுபுஸநாதடி || 8

ஸெதி || ஸ்யபஜஸீஸெவோ வவெதொலி || ச || 10 || யுவஸ்ய
வஸெதெஜா.தாதி 'வதூம் யுவஸ்யவஸபுமகூபிதீயுவஸ்யதூபி
நாவிதா ஸாவபுஹஸிஸிரியம் நெஹபு கயிராஜாஸநம் || 11 || சூநிவாபா
ஹெதாபாஹ வதூலிபு—ஸதி || 12 || சூதாநிதி || சூதாம ஸூபு
ஹபுதம் ஸ்ரஹபுஸாபாமம் சூபுவநிபாநடி சூதநொநிபு தநெஹபு
ஸ்யபுஸவபுஸாபுஸாபு கயூஹபுதம் ஸ்ரஹநிவபாணாபாணம் பூதூஸி

தங்களுக்குரிய தர்மத்தைச் சீலமாக உடைய ப்ரசேதஸ்களால் பூஜிக்கப்
படும் பகவானாகிய யக்ருபுருஷரைப் பக்தியுள்ள நாரதமுனிவர் வர்ணித்தா ரல்
லவா? 4

ஓ ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டரே! தேவரிஷியாகிய நாரதர் அங்கு வர்ணித்த பக
வானுடைய கதைகள் எவை? அவைகளைக் கேட்க விருப்பமுள்ள எனக்குப்
பூர்ணமாகச் சொல்ல யோக்யர்களாகின்றீர்கள். 5

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

த்ருவனுக்குப் புத்ரானாகிய உத்கலன் தந்தை வனம் சென்றபின்பு ஸார்வ
பௌம ஸ்ரீயையும் தந்தையின் அதிராஜாஸனத்தையும் விரும்பவில்லை. 6

அந்த உத்கலன் ஜன்மமடைந்ததுமுதல் அடங்கிய மனமுடையவன். பற்
றுதலற்றவன். மைதிருஷ்டியுள்ளவன். இவன் வியாபகமான ஆத்மாவை உலகத்
திலும் உலகத்தை ஆத்மாவிடத்திலும் பார்த்தான். 7

வ்யவச்சேதமில்லாத யோகமாகிய அக்னியால் தஹிக்கப்பட்ட கர்மமல
வாஸனையுடைய இந்த உத்கலன் ஸ்வரூபமாகியதும் சார்தமும் சார்தமான

புஷ்பாஷா நிஸியொ வுஷ்விரிதி ஷோஷாஸுதாஸ்யயஃ |
 வுஷ்விஸுதம் வுஷ்விரிணா வஸபுதேஜஸபாடியெ || 14

வஸகஷுஸுதகாகுதூம் சநம் வதூதவாவஹ |
 சநொரஸுத சஹிஷீ விரஜாஸ்யுயா ஸுதாநு || 15

வாரும் கூதம் த்ரிதம் ஷுதம் வதூவனூதம் வுதத் |
 சுநிஷோததீராசு வுஷ்விஸுதம் ஸிஸிஸுதம் || 16

உஷுக்ஷாஜநயசு வுதூநு வுஷ்விரிணா வுஷுதாநு |
 சுமம் வுஷுதவம் வுதூதி சுதூதமிரஸா மயத் || 17

ஸுநியாம்ஸு யவதீ வுஷுவெ வெநஸுணு |
 யஷுஸுதாநு ராஜாஷிநிபுவிபுணா நிரமாசு வாராசு || 18

புஷ்பாஷாநி || நிஸியஃநிஸியஃ || கச || வஸகி || ஸஸபுதேஜா || வஸகஷுஸுதம்
 சநம் வுதகாவ வுஷுதவாஷிஷீவுதாவிரஜாநு வுஷுதாநு வுஷுதாநு
 வுஷுதாநு வுஷுதாநு வுஷுதாநு வுஷுதாநு வுஷுதாநு வுஷுதாநு வுஷுதாநு வுஷுதாநு

தோஷைக்கு ப்ரதோஷம் நிசீதம் வ்யுஷ்டி. என்னும் மூவரும் புத்திரர்கள்
 வ்யுஷ்டி. என்பவன் புஷ்கரிணி என்னும் மனைவியிடம் ஸர்வதேஜஸ் என்னும்
 குமாரனை அடைந்தான். 14

அந்த ஸர்வதேஜஸ் ஆகதி என்ற மனைவியிடம் சட்குஷஸ் என்ற பெய
 ருடைய மனுவை, குமாரனாக அடைந்தான். மனுவைக்கு மனைவியாகிய நடவஸை
 என்பவள் பரிசுத்தரான புத்ரர்களைப் பெற்றாள். 15

அவர்கள் புரு, குத்ஸன், த்ரிதன், த்யும்னன், ஸத்யவான், ருதன், வருதன்
 அக்னிஷ்டோமன், அதிராத்ரன், ஸுத்யும்னன், சிபி, உல்முகன் என்னும் பெய
 ருடையவர்கள். 16

உல்முகன் புஷ்கரிணியிடம் உத்தமர்களாகிய ஆறு குமாரர்களை அடைந்
 தான். அவர்கள் அங்கன், ஸுமனஸ், க்யாதி, க்ரது, அங்கிரஸ், கயன் என்ற
 பெயருடையவர்கள். 17

அங்கனுடைய பத்தினியாகிய ஸுநீதை என்பவள் ப்ரஸித்தனாகிய
 வேனன் என்னும் புத்ரனைப் பெற்றாள். அந்த ராஜரிஷியாகிய அங்கன் இந்த
 வேனனுடைய கெட்ட நடவடிக்கையில் வருத்தமடைந்து நகரினின்று வெளி
 யிற் சென்றான். 18

ஒவிதா ! வாக்கையே வஜ்ரமாக உடைய முனிவர்கள் கோபங்கொண்டு
 வேனனைச் சபித்தார்கள். அப்பொழுது உலகம் அரசுன்றதாயிற்று. ப்ரஜைகள்

யமம் மெவாஃ காவிதா வாஜா உமயஃ கிது |
 மதாஸொஸஸு ஹியஸெ உமயாபுக்ஷிணம் கராடி || 19
 கராஜகெகாம தொகெ டஸுமிஃ வீவிதாஃ ப்ராஜாஃ |
 ஜாதொ நாராயணா஽ஸெந வ்யயாராடிஃ க்ஷிதீஸூரஃ || 20

|| விஹாரஃ ||

தஸு பீமநிபெஸாபொ ஸு புஹ்ணஸு உஹாதூநஃ |
 ராஜிஃ கயஉஹிஹுஷா ப்ராஜா யவிநா யயள || 21
 கிம் வாமெஹா வெநஉஹிஸு ஸு ஹஹ உயுயிபுஜநு |
 டாஸு தயரொ ராஜிஃ உமயொ யபுகொவிதாஃ || 22
 நாவயெயஃ ப்ராஜாவாஹஃ ப்ராஜாவிநாவாவாநவி |
 யஹுள தொகவாநாநாஃ விஹதெபூஜஃ ஸுதெஜஸா || 23
 ணததாஸாஹி செ ஸுஹம் துமீயாத்ஜவெஹிதடி |
 ஸுடி யாநாய ஹதாய க்ஷா வராவரவிதூஃ || 24

தெஹிதகாஃ டியமெஹெதாஃ—கராஜிக்ஷிஹிஃ பாரமுஜாஹிநாதெந ராவி
 தகவாஃ || 20 || தஸுஹிஹிஃ யஸுஃ ப்ராஜாபெஹெதாஃ விநாஸுநயயள ||
 கிஹெஹிஃ கிஹ க்ஷஹம் கவராயம் வெந உஹிஸுஹிஃ || 22 || யதஃ கயபி
 யபுகுதூஹ—நெஹிநாவயெயஃ கவெஹெயாவிநாவதி || 23 || ணததிஹிஃ
 வராவரவிதாஃ || 24 || கயாவிவாஹஃ காரிஹிஃ

திருடர்களால் துன்பமுற்றார்கள். அந்த முனிவர்கள் உயிரிழந்த வேன்னு
 டைய வலது புஜித்தை மறுபடி கடைந்தார்கள். ப்ருது என்பவர் நாராயணரின்
 அம்சத்தால் உண்டானார். அவர் ஆதியி லிருந்த பூபாலன் 19-20

விதுரர் வினவுகிறார்.

ஒமைத்ரேயமுனிவரே! சிலத்திற்கு நிதியும் ஸாதுவும் ப்ராம்மண ப்ரியரும்
 மஹாத்மாவுமாகிய அந்த அங்கன் என்ற ராஜனுக்கு ஏன் துஷ்டனாகிய குமார
 னுண்டானான்? இந்தக் குமாரனுக்காக வல்லவா மனம் நொந்து சென்றார். 21

தர்மத்திற் சிறந்த முனிவர்களும் தண்டனருபமான வருகத்தைத் தரித்த
 வேனாரானிடம் என்ன அபராதத்தை யுத்தேசித்து பிர்ம சாபத்தைக்
 கொடுத்தார்கள். 22

ப்ராஜைகளைப் பரிபாலிப்பவன் குற்றமுள்ளவனாயினும் அவ்வரசனை ப்ராஜை
 கள் அவமதிக்கக் கூடாது. ஏனெனில் அரசனாகியவன் தன் தேஜஸால்
 லோகபாலர்களின் தேஜஸைத் தரிசிக்கிறான். 23

ஒ ப்ராம்மணச் சேஷரே! ஜீவாத்மபரமாத்ம ஸ்வருபமறிந்தவர்களின் மத்
 தியில் சிறந்த தாங்கள், சிரத்தை யுள்ளவனும் பக்தியுள்ளவனுமாகிய எனக்கு
 ஸுஹிதையின் குமாரனாகிய வேன்னுடைய இந்த வாலாற்றைச் சொல்ல வேண்
 டும். 24

॥ செருகுய: ॥

சுமொழாஸுமெயம் ராஜவிபுராஜஹார உஹாக்ருதாடி |
நாஜமுஷெபுவதாலுவினாஹுதா ஸ ஹவாழிவி: || 25

த உளவாவிபுவிதாஸுத யஜநாமஸகிபுஜ: |
ஹவீஷி ஹயிபாநாநி நகெ முஹுனி ஷெவதா: || 26

ராஜநு ஹவீஷிபுஷாநி ஸு ஐயா ஸாழிதாநி தெ |
ஹொஸ்யாதயாநாநி யொஜிதாநி யுதவ்ருதெ: || 27

ந விபாசெஹ ஷெவாநாம் ஹெஹநம் வயஜ்ணவி |
யஹமுஹுனி வாமாநு ஸாநு யெ ஷெவா: சுஷஸாஸுவிண: || 28

॥ செருகுய: ॥

சுமொ விஜவஹுசுவா யஜநாமஸுபுஷாநா: |
தசு ப்ருஷும வுஸுஜஜாஹம் ஸஷஸுராமுஷாநாஜிதா || 29

ஸுமொஷாபாழிதெவி ந ஸுவாயஹவெழிதிஷெராதபஹம்ஸு வுதெசு
வதிசுரீபாஹ—சுமஹதாழிநா || ௨௫ || ௨௬ || ராஜநிதி || சுயாதயாநி சுமத
லீபாணி || ௨௭ || ௨௮ || சுமஹகியஜெகு முஹீதஜெநொவிவம்ஸுஸுஜிசு
ப்ரயுத || ௨௯ || நெகி || சூஹுதா: சூஹுதிதா: முஹாநு ஸெஸிவாதா

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

அங்கன் என்னும் ராஜரிஷி அச்வமேதம் என்னும் உபர்ந்த யாகத்தைச்
செய்தான். அந்த யாகத்திற்கு வேதமறிந்தவர்களால் அழைக்கப்பட்டும் தேவர்
கள்வரவில்லை. 25

பிறகு அந்த ரித்விக்குகள் அதில் ஆச்சரியமடைந்தவர்களாகி யஜமான
னைப் பார்த்து ஹோமம் செய்யப்படும் உம்முடைய ஹவிஸ்களை தேவதைகள்
கிரஹிக்கவில்லை. 26

ஓ ராஜனே! உம்முடைய இந்த ஹவிஸ்கள் தோஷமில்லாதவைகள். சிரத்
தையுடன் அடைந்தவைகள். வீர்யம் போகாதவைகள். வருதத்தைத் தரித்தவர்
களால் சேர்க்கப்பட்டவைகள். சந்தஸ்களுடையன. 27

இங்கே தேவர்களைப்பற்றி அநாதரவை அணுவேனும் நாங்களறியோம்.
கர்மஸாஸுதிகளாகிய தேவர்கள் தங்களுக்குரிய பாகங்களைக் கிரஹிக்கவில்லை
என்றார்கள். 28

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

யஜமானனாகிய அங்கன் வேதியர்களின் வார்த்தையைக் கேட்டு மிகவும்
துக்கமடைந்த மனமுடையவனாகி தேவர்கள் பாகங்களைக் கிரஹிக்காமலிருப்ப
தைப்பற்றிக் கேட்பதற்காக ஸபைபார்களைப் பார்த்து அவர்களுத்தரவால்
மௌன நியமத்தை விட்டான். 29

நாமவென்றாஹுதா டெவா ந மூணாதி மு ஹாநிஹ |
ஸடிஸஸ்தயெ ஸ்ருத கிவெடிம் உயா க்யதடி ||

30

|| ஸடிஸஸ்தயை ||

நரடிவெஹ லவதே நாவம் நாவந்நாக் ஹிதடி |
சுஹெகம் ப்ராசுநவம் யபிஹெடிசு உபுஜை ||

31

நயா ஸாயய ஹெருத சூதாநம் ஸுபுஜை நயவ |
ஹெஹெ வுசு காரெஸு வுசு நாவஸுதி யஜிசு ஸாக் ||

32

தயா ஹவாமயெயாநி மு ஹிஷுந்தி டிவளகஸை |
யடிஜிசுபுராமுஷுஹாஷாடிவதயா ஹரிவபுதடி ||

33

தாமாநு காராநு ஹரிடிடிநாநாநாநாயதே நரம் |
ஸ்ராராயிதே யமெயெவெஷுஸுயா வுமஸா மெவாடி ||

34

ஹி ஹபஜெநமூஹனி ஸடிஸஸ்தயஸடிஸுரம் || ௩௦ || நரடிவெதி || ஹ
யஜெஜிநுமிவா தாவசுநாக் ஸாண்டடிவி சுயம் ந ஸிதம் சுயாமிசு ஜாதஸுர
புவுஸுஸுடி ஸவ ப்ராயஸிதெஃ சுதாநாக் கிசு ப்ராசு நரெகேஷிஷி
யசு யஸாசு ஸாண்டிஸுணாயிகொவிகம் ப்ராஜாஹிதம் || ௩௧ || தயெதி ||
சுதம் யயாடிவா ஹவிமபுஹனிதயா சூதாநம் ஸுபுஜைஸைஸாயய சுயம்
ஸாபநீயம் தயாஹம் || ௩௨ || தயெதி || தயாஸதிஸுஹமாநு
முஹிஷுனிபசுபதம் ஸ்ரஹரிஃ ஸாக்ஷாசு வுதஸுராக் சுதஸுநஸஹ
ஸவெடிடிவாஃ சூமிஷுனிதயா || ௩௩ || நநதிசுயாநு காராநு ஸ்ரஹரிஃ

ஓ ஸதஸஸ்பதிகளே! அழைக்கப்பட்டும் தேவர்கள் வரவில்லை. னோமபாத்
ரங்களை இங்கே கிரஹிக்கவில்லை. நான் என்ன பாபம் செய்தேன்; சொல்லுங்கள்
(என்று வினவினான்). 30

ஸதஸஸ்பதிகள் கூறுகின்றார்கள்.

ஓ ராஜனே! இந்த யாகத்தில் உம்முடைய தோஷம் கொஞ்சமேனுமில்லை.
முன் செய்த ஒரு பாபமிருக்கின்றது. அதனால் இவ்வளவு குணம் வாய்ந்த நீர்
இந்த ஜன்மத்தில் புத்ரனில்லாமலிருக்கிறீர். 31

ஓ பூபதியே! உமக்கு மங்களமுண்டாகுக! தேவர்கள் பாகங்களைக் கிர
ஹிக்கும்படி நீர் நல்ல குமாரனை அடைய முயற்சி செய்யும். உம்மால் பூஜிக்
கப்படும் நாராயணன் புத்ரனை விரும்பி உமக்கு புத்ரனைக் கொடுப்பார். 32

யக்கு புருஷனாகிய ஹரிபை ஸாக்ஷாத் தாபுபுத்ரனை விரும்பி ஸேவித்தால்
தேவர்கள் அவ்விதமே அவர்களுடைய பாகங்களைக் கிரஹிப்பார்கள். 33

மானிடன் எந்த எந்த மனோதங்களை விரும்புகிறானோ அவைகளை விரும்
பியபடி நாராயணன் கொடுக்கிறார். இந்த விஷ்ணு எவ்விதம் பூஜிக்கப்படுகிற
னோ அவ்விதம் மானிடர்களுக்குப் பலனுண்டாகிறது. 34

ஐதி வூவவரிதா விபுராலுஷு ராஜீதஃ ப்ராஜாதயெ |
வாபுராலுஷு நிரவவநு சிவிவிஷுய விஷு வெ || 35

தவூரக் வுரூஷு உதுஷுள ஹைஜாயெயூரஜைவாரஃ |
ஹிரணாயெந வாபுரூண விஜைராய வாயவடி || 36

ஸவிபுராமுதொ ராகா மூஹீக்ஷாஜயிநளடிமடி |
கவபுராய உஷா யுக்தஃ ப்ராஜாக வதூரஉஷாயீ || 37

ஸிரதக் வுமஸுவநம் ராஜீ ப்ராஸு வெ வதூரூராயெ |
மஹு காயஉவாவுதெ கூராரம் ஸுஷுவெபுஜாஃ || 38

ஸ வாமு னவ வுரூஷு ராதாஹைநுவதஃ |
கபஜூஸொஷு வம் ஜதூம் தெநாவடியாதிடகஃ || 39

கபா ஜஜூதூதூஹ—தாஸூநிதி || ௩௫ || உதீதி || ப்ராஜாதயெ வாபுரூதூ
தபெஸிவிஷுயஜூரூபெணவிஸதிபுதிதிஷுதீதி தயா தயாவஸுதிஃ |
‘யபெஜூவெவிஷுஃ வஸவஸிவிஃபஜூணவ வஸுஷுபு திதிஷுதி’ஐதி ||
௩௬ || தஸூதிதி || பொயு தபாகமே || ௩௭ || ஸஐதி || வபெதூபுரூஜாக || ௩௮ ||
ஸெதி || வுரூஸூஸூருதெகநெநெதி தயாதக் ப்ராஸுவதூஸூகாஸாக்
மஹு குடியெ கபு ஜாஸதீ || ௩௯ || ஸஐதி || ராதாஹை ஜெதூஹிபுஷு
ஸுநீயா || ௪௦ || ஸஐதி || ஜெயயுஷுஸூஸூ தம் ஜுஷுவெநொஸாவா

இவ்விதம் நிச்சயம் செய்த வேதியர்கள் அங்கராஜனுக்குப் புத்ரஸந்தான முண்டாவதற்காக * சிபிவிஷ்டராகிய விஷ்ணுவை யுத்தேசித்து புரோடாசனத்தை திர்வாபணம் செய்தார்கள். 35

ஸ்வர்ணமயமான புஷ்பங்களுடையவரும் நிர்மலமான வஸ்திரமுடையவருமாகிய புருஷன் ஸ்வர்ணமயமான பாத்திரத்தால் ஸித்தியுடைய பாயஸத்தைக் கிரஹித்துக்கொண்டு அக்னியினின்று எழுந்தார். 36

ஒளதார்ய குணமுடைய அந்த அங்கராஜன் வேதியர்களின் ஸம்மதத்தின் பேரில் அஞ்சலி செய்து பாயஸத்தை வாங்கி ஆக்ராணம் செய்து ஸந்தோஷத்துடன் மனைவியிடம் கொடுத்தான். 37

புத்ரனில்லாத அந்த ராஜஸ்திரீ புத்ரனை உண்டாக்கக்கூடிய அந்தப் பாயஸத்தைப் புசித்துக்கணவனிடம் கர்ப்பமடைந்தாள். (ப்ரஸவ) காலம் நெருங்கிய போது குமாரனைப் பெற்றாள். 38

அந்தக் குமாரன் சிறுவனாக இருக்கும்போது அதர்மத்தின் அம்சத்தால் உண்டாகியவனும் தனக்கு மாதாமகனு (தாயின் தந்தை) மாகிய மிருத்யுவை அதுஸரித்திருந்தான். அதனால் அவன் அதர்மிகனாக விருந்தான். 39

* சிபிவிஷ்டர்- பசுக்களில் பிரவேசித்திருப்பவர்கள்.

வ ஸ்ராவணமஹிஷ ஜயமயவபுகமொவரஃ |

ஹந்தஸ்வரயஜபுமாநு ஶீநாநெநொழவாவிதூரளஜமஃ || 40

சூகீயெகீவதொவாநாநயஸூநாநதிதாராணஃ |

புஷ்பஹிநிரமுகுரஸஃ பஸுஜாரஜாரயசு || 41

வ விவக்ஷு வமம் பாகுரம் ஸாவநெவிபுவியெநபுரவஃ |

யதாநஸாஸிதம் கருநா ஸுஸாரஸீதூமபுகநாஃ || 42

புராயெணாஸூவிபுதொரெவொயெபுஜாமுஹநெயிமஃ |

கடவதூகூதம்மஃவம் யெநவிம்மந்திமஹபுரத || 43

யதஃ பாவீயஸீகீதிபுரயபுஸூஜஹாஸுணாடி |

யதொவிரொயஸுவெபுஷாநம் யதசூயிரமாதகஃ || 44

மஹத்திஜநஸுவெபாவிகரளசு மாகுரஸ || ௪௦ || சூகீயஹதி || சூகீயெ

புராயஸாநெவாநாந பஸுநிவகாரயசு || ௪௧ || திரிதி || விவக்ஷுஜுஷா ||

௪௨ || மஹிஷமஸுஸூகூபாகுநிம்மாவாகூநாமுஹதி || ௪௩ || பாவெணெதி ||

கருஜஸஃபெதொஸூவிபுதஃ கருஹதம் || ௪௪ || கருஹதொவதெஸூ

ஸூதம் யாரயிதம்மகூதம் || ௪௫ || யதஹதி || ஸுவெபுஷாநம்

துஷ்டனாகிய இந்தக் குமாரன் வில்லை எடுத்துக்கொண்டு வனம் சென்று வேட்டையாடத் தொடங்கி தீனமான மிருகங்களைக் கொன்று வந்தான். ஜனங்கள் இவன் வேனன் என்று கதறினார்கள். 40

மிகக்ஞானாகிய இந்த வேனன் விளையாடு மிடத்தில் விளையாடுகிற தோழர்களாகிய சிறுவர்களைக் கருணையின்றி வலுவில் பசுக்களைக் கொல்லுவதுபோல் கொன்றான். 41

அங்கராஜன் துஷ்டனாகிய புத்ரனைப் பார்த்துப் பலவித சிதைகளால் சித்திப்பதற்கு எப்போது திறமை பெறவில்லையோ அப்பொழுது மிகவும் அதிகமான துக்கங்கொண்ட மனமுடையவனாக இருந்தான். 42

புத்ரனில்லாத கிருஹஸ்தர்கள் ஈசனை † பெரும்பான்மையாகப் பூஜித்தவர்கள். ஏனெனில் இதனால் குற்சிதர்களாகிய புத்ரர்களாலுண்டாவதும் தாங்கமுடியாததுமாகிய துக்கத்தைத் தரிக்கிறார்கள். 43

கேட்ட புத்ரனால் மானிடர்களுக்கு அபகிர்த்தியும் மிகுந்த அதர்மமும் உண்டாகின்றன. இவனால் எல்லோருடைய விரோதமுமுண்டாகிறது. இவனால் முடிவில்லாத மனத்துன்பமும் உண்டாகிறது. 44

† பெரும்பாலும்-என்பது நன்றாய் பூஜிக்கவில்லை என்பதைக்காட்டுகிறது. இந்த 43-வது ச்லோகத்திற்கு நன்றாய் பூஜித்தவர்கள் கேட்ட புத்ரர்களாலுண்டாகும் துன்பத்தை அடையமாட்டார்கள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

கூலம் பூஜாவபெஸம் வெவ ஜொஹவம்யநஜாதநம் |
வாங்கிதொ வஹுமெநுத யடியடா? கெஸாடா மஹா? || 45

கடிவதும் வரம் மெநு ஸடிவதூஜாவம் வடாசு |
நிவிபுடித மஹாநுதெயூ யசு கெஸாநிவஹா மஹா? || 46

|| மெமெதுய: ||

வாவ்வ நிவிபுணமநா நுரவொ மஹா
நிசரீய உஸாய மஹாடியொடியாசு |
சுமஸு நிபெடாநாவயசுவிதொ நுவி
ஹிபுசுவா மதொ வெநவஸுவம் பூவஸுவாடி || 47

விஜீதாய நிவிபுடி வதிம் மதம் பூஜா:
வாரொஹிதாஜாதஸுஸுமஹுடிணாடிய: |

ஸவெபுஸுஹபத: சூயி:போநவீயுயா || 48 || கடிதி || தவ பூஜாவபெஸம்
வாசுநாஜி பாசுபி சூதநொ ரொஹநம் வாயநா யடியடாயநிதிதா:
கெஸாடா: மஹாவவனி || 49 || ஹாநீ நிவெபுடிஹதாக்கெந கூதிதெ
வாவதூஜிநாதி—கடிவதூஜி||ஸாவம் வடாசு ஸாகாநாஸூநாசுவா
கெவவி ஹதா: நிவிபுடிதெதி ததூத: யசு யத: கடிவதூசு மஹா:
கெஸா நிவஹாவவனி || 50 || வவநிதி || மஹா மஹாநா வவநிதிநா
மஹாபாயஸிந தஸூபுஹாசு மத: யாவெநம் ஸடுதெஸூதா || 51 || விஜீ

தனக்கு மோகத்தைக் கொடுக்கும் பந்தமாகவும் பெயரால் மாத்திரம்
புத்திராகவமிருக்கும் அந்தக்குற்சித குமாரனை எந்தப் பண்டிதன்வெகுமானிப்
பான். அவன் நிமித்தமாகக் கிருஹங்கள் (மனை முதலியவை) கிலேசத்தைக்
கொடுப்பதாகின்றன. 45

துக்கங்களுக்கு இருபட்டமாகிய நல்லபுத்ரனைவிட கெட்ட புத்ரனையே
சிறந்தவனென்று நினைக்கிறேன். அந்தக் குற்சித புத்ரன் நிமித்தமாக மானிடன்
கிருஹங்களி னின்று வைராக்யமடைகிறான். கிருஹங்கள் கிலேசமுடையன
வல்லவா? 46

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் வருத்தமடைந்த மனமுடைய அங்கராஜன் நித்திரையில்லாமல்
பாதி ராத்திரியில் பெரும் ஐசவ்யத்திற்கு உற்பத்திஸ்தானமா?ருக்கும் கிரு
ஹத்தினின்று எழுந்து மானிடர்களறியாமல்தூங்குகிறவளும் வேனைப்பெற்ற
வளுமாகிய பத்தினியைவிட்டுச்சென்றான். 47

புரோஹிதர், மந்திரிகள், ஸுஹிருத்துக்கள் முதலியவர்கள் அங்க
ராஜன் வைராக்ய மடைந்து சென்றா னென்று அறிந்து மிகுந்த துக்கத்

விவிக்ஷாராவபூரஜதிரொக்காதார

யயா நிமூலம் வுரூஷம் கயொயிநம் ||

43

கருக்ஷயனம் வடிவீம் பூஜாவதெ

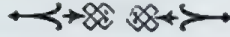
ஹப்தொஷ்டை பூதூவஸூத தெ வாரீடி |

ஐஷீந்தெதாநவிவந்தி ஸாஸு வெ

நூவெடியநு ஹரத ஹதூவிவவடி ||

49

ஐதி ஸ்ரீஜாமவதெ உதூயபூஸகெ குயொடிஸொய்யாய

பெதி || பூஜா: வுரொஹிதாபயு விவிக்ஷு: கநேஷிதவனம் தனூ
தநெத்ருவஸனேவிநாவஸூநிதி ஐஷ்டானெநாஹ யயெதி || கருக்ஷயனஐதி
ஸாஸுவஸூநம் தம் ஹதூவிபூஸம்நாஸம் ஐஸபூநித்யூயம் ||சக||

ஐதிஹாவய பூவிநாயா குயொடிஸாப்யாய வூவூ

தால் பயந்தவர்களாகி பூமியில் குற்சித யோகிகள் மறைந்திருக்கும் ஹிருதய
குஹையிலுள்ள ஈசனைத் தேடுவது போலத் தேடினார்கள். 48

ஓ விதா! அவர்கள் அரசன் சென்ற மார்க்கத்தைக் காணாமல் வீணான
முயற்சியுடையவர்களாகி நகருக்குத் திரும்பி வந்து ரிஷிகள் யாவரையும் வண
ங்கிக் கண்ணிருடன் அரசனைக் காணாத வரலாற்றைத் தெரியப்படுத்தினார்கள்.

13 - வது அத்தியாயம்

வெவ் டோய உதிதொ நிரங்குள உவ லீவ : |

வயபுரு யோலைய கவயநிவ ரொடிவீ ||

5

ந யடிவந் ந டாதவந் ந ஹோதவந் ஹிஜா கவிசு |

உதி நயவாரயலடி ஹீவொஷெண வவபுது ||

6

வெநவொவெகந் உநயொ டுவபுதுவந் விவெஷித ||

விஜயந் மொகவலந் கரவயொவழ வநிண : ||

7

கவொ உலயது ப்ராபு மொகவந் வலந் உஹசு |

டாருணுலயதொ டீவ உவ தவரவாமுயெ ||

8

கராஜகலயாபெஷ கரதொ ராஜாதஹபுண : |

ததொவொவீயம் சவடி கயா வொதவிலெஹிநாடி ||

9

யெந ஸ : கடிவிலகுதினி : மொகவாடுமொயெபு || ச || ரு || க || வெந
ஸெகி || ஸநிண : லிவிதாஸு : || எ || கஹோஉதி || உதயா || தயா || தயா ||
ஹிதொ காவெ கநயுவதிநாம் விவீலிகாநாம் யயா உஹதொவலந்
வனவா தஸரெஹ : வாககாடி டு : வொ ப்ராபுதிதய : தவொஹம் : கராஜ

இவ்வாறு மதத்தால் குருடனும் கர்வமுற்றவனுமாகிய வேனன் அங்குச
மில்லாத யானைபோல் தேரின் மீதேறி எங்கும் திரிந்து ஆகாயத்தையும் பூமி
யையும் நடுங்கும்படி செய்கிறவனாய். பேரிகையைத்தை முழக்கி, வேதியர்கள்
எப்பொழுதும் பூஜிக்கக்கூடாது, கொடுக்கக்கூடாது, ஹோமஞ்செய்யக்கூடாது
என்று கூறி எங்கும் தர்மத்தைத் தடுத்தான்.

5-6

முனிவர்கள் யாவரும்சேர்ந்து துஷ்டநடத்தையுள்ள வேனனுடைய வியா
பாரத்தைப் பார்த்து ஜனங்களுக்குள்ள ஸங்கடத்தை யோசித்துக் கருணை
யுடன் கூறுகிறார்கள்.

7

கஷ்டம் * அடியிலும் தனியிலும் ஜவலிக்கும் கட்டையில் அகப்பட்ட
வர்கள்போல ஜனங்கள் தஸ்கார்கள் அரசன் இவ்விருவரிடத்திலும் அகப்பட்டு
மிசுந்த வ்யஸனமடைகிறார்கள்.

8

அரசனாவதற்குத் தகுதியில்லாத இந்த வேனனை அரசனில்லாவிடில்
கெடுதி யுண்டாகுமென்ற பயத்தால் அரசனாகச் செய்தோம். இவனாலும் பய
முண்டாகிறது. இப்பொழுது மானிடர்களுக்கு எவ்விதம் கஷமம் உண்டாகும்?

* அடியிலும்- என்பதில் இருபுறத்திலும் கட்டையில் தீ பிடித்தால் மத்தியிலுள்ள
எறம்பு முதலியவைகள் தன்பமடைவதுபோல ஜனங்களுக்குத் தன்பமுண்டாயது
என்பது கருத்து.

சுமையபுயா வயது பொஷு: பொஷுகஸூரபுயபுயபுஷு: |
வெநு: பூசுரதெநுவ வயுஸூநீயாமஸபுஸம்ஸவ: || 10

நிரூவித: பூஜாபாறுஸ ஜிவாம்ஸதி வெவ பூஜா: |
தயாவி ஸாங்கயெயோமம் நாஸாஸூதாதகம் ஸூரஸெக || 11

தவிதிரஸூரதொ வெநொஸூலாவி: சுரதொ நூவ: |
ஸாங்கவிதொ யதி நொ வாஸம் ந மூஸூஷுதயபுகூச: || 12

தொகுகாரஸம்ஸிதம் தஹிஷூர: ஸுதெஜஸா |
வஸவபுஸவஸாயெநம் உமநயொ மூஸூநூவ: |
உவபூஜாஸூவநெநம் ஸாங்கயிஸவாஸ ஸாஸி: || 13

|| உமநய: ||

நூவவயது நிஸாஸெததூதெ விஜூவயாஸ ஸொ: |
சூயம்: ஸூவநகீதீநாநவ தாத விவபுநடி || 14

கெதி||சுததஹபுண:நாஜோமஹபு:||சு||சஸூகபூநிஷ்டம் ஜாதிரிதூஹ:—
சுமெஸிதி||சுமெஸபுயா வப:பொஷ: சுரெணபொஷண:பொஷகஸூர
புயபுயம் மிஸிதி வுஸூதீதி தயா ததெவாஹுமெபுநஹி || ௧௦ ||
நிரூவித ஹி|| நிரூவித: நிபுந: சுஸூலி: ஸாங்கயெபி உவவதிஸி:
பூயபுயிஷூரெஹ தஸூ வா தகம் ||௧௧|| ததிதி|| ஸூஸூ ததூதகஸூஸெபு
மெதம்: ததூதகிஸா விஜிஜூநடி: || ௧௨ || தொகெதி || மூஸூ ரிநூ
யெபுஷாநெ ஸாஸி: பிபொகிஸி: || ௧௩ || சுச || யபு ஹி || சுஸாமிநா

பாம்புக்குப் பாலே வார்த்த வளர்த்தால் அதுவளர்த்தவனுக்கு எவ்விதம்
திங்கைச்செய்கின்றதோ அவ்விதம் ஸ்வபாவமாகவே செய்யும் தஷ்டனும் ஸூ
தையின் கர்ப்பத்தி லுதித்கவனுமாகிய வேனனை அரசனாக ஏற்படுத்தினோம்.
அவன் ப்ரஜைகளை ஹிம்ஸிக்க விரும்புகிறான். ஆயினும் இவனை நாம் ஸமாதா
னம் செய்வோம். அவனுடைய பாதகமானது நம்மைத் தொடாது. ஏனெனில்
வேனன் பாவி என்பதை அறிந்த நாம் கெட்ட நடத்தைபுள்ள அவனை அரசனாகச்
செய்தோமல்லவா? அதர்மங்களைச் செய்யும் வேனன் நம்மால் ஸமாதானம்
செய்யப்பட்டு நம்முடைய சொற்களைக் கிரஹிக்காவிடில் ஜனங்களின் திக்கா
ரத்தால் நன்றி கெட்ட வேனனை நம்முடைய தேஜஸால் தஹித்து விடுவோம்
என்று நிச்சயித்து முனிவர்கள் கோபத்தை யடக்கிக்கொண்டு வேனனருகில்
வந்து நல் வார்த்தைகளால் ஸமாதானம் செய்து பிறகு சொல்லுகிறார்கள். 10-13

முனிவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

ஓ ராஜனே! நாங்கள் உமக்கு எதைத் தெரியப்படுத்துகிறோமோ அதைத்
தெரிந்துகொள்ளும். ஓ அரசே! அந்த விஷயம் ஆயுள், பொருள், வலு, கீர்த்தி
இவைகளை உமக்கு விர்த்தி செய்யக்கூடியது. 14

- யபு சூவரிதஃ வுஃஸா வஹுநஃகாயவ்ருதிஹிஃ |
 யொகாநிஸொகாநிதரத்யுயாநஞ்ஞலஸம்மிநாடி || 15
- ல தெ ஜாவிநஸஹீர ப்ரஜாநாஃ செஷ்ஜெஷ்ணஃ |
 யவ்விநிநஷெ ந்ரவதிநெஸ்யபாடிவநொஹதி || 16
- நாஜநெந்ராஜஸாய்நாதெந்ருஸெந்ராபிஸுஃ ப்ரஜா ந்ரவ |
 ரக்ஷந்ரு யயா வயிம் ம்ரணநிஹ ப்ரெத்ய வ ஜோடிதெ || 17
- யவ்ந்ரு நாரெஷ்டு வுரெ வெவ ஹவந்ரு யஜீதவநிஸுஷஃ |
 ன்ஜுதெ வெந யபெடிண ஜநெநவடிணபாஸுநாதெகெஃ || 18
- தவ்ந்ரு நாரெஜீதா ஜஹாலா ம ஹவந்ரு ஹதிதவாவமஃ |
 வாரிதஸுஷி விஸாந்ரா திஷுதொ நிஜஸாவநெ || 19
- நவ்விஸுஷெ கிஜெபாவ்ந்ரு ஜமதாஜீஸரெஸரெ |
 யொகாஸவாயா ஹெந்ருதெவெ ஹநி வமிஜாடிதாஃ || 20

நிஷாரோநாஃ கநஞ்ஞ ரோக்ஷிவி விதரதி || கரு || ஸ ஹி || ஜாவிநஸஃ ந
 நஸுதா || கசு || நாஜந்ரு ஹதி || ஸஸாயவொ யெ கஜாதாஃ தெஸுஃ யயா யயா
 ஸாஸா || கசு || ௨௦ || திதி || ஸவபாந்ரு நொகாந்ரு ததூவகாந்ருராஸு ததூவ
 து

நிஷ்காமர்களாகிய மானிடர்கள், வாக்கு, மனம், தேஹம் இவைகளின்
 விர்த்திகளால் தருமங்களை அனுஷ்டித்தால் துக்கமற்ற உலகங்களை அந்த தர்ம
 மானது கொடுக்கிறது. பிறகு மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கிறது. 15

ஓ வீர! ப்ராஜைகளின் கேஷமருபமான அந்த தர்மமானது உமக்கு நாச
 மடையவேண்டாம். அந்த தர்மம் நசித்தால் அரசன் ஐச்வர்யத்தி னின்றும்
 குறைவடைகிறான். 16

ஓ ராஜனே! துஷ்ட மந்திரிகளிட மிருந்தும் திருடர் முதலியவர்களிட
 மிருந்தும் ப்ராஜைகளைக் காப்பாற்றுகிறவனும் உசிதமாகக் கப்பம் வாங்குகிறவ
 னுமாகிய கூத்திரியன் இங்கும் பாலோகத்திலும் ஸந்தோஷிக்கிறான். 17

ஓ மஹாபாக்கியசாலியே! வர்ணச்ரம ரூபமுடைய ஜனங்கள் எந்த அரச
 னுடைய ராஜ்யத்திலாவது நகரிலாவது பகவானாகிய யஞ்ஞபுருஷனைப் பூஜிக்
 கின்றார்களோ தனக்குரிய ஆளுகையில் இருக்கும் அவ்வரசனிடம் விச்வஸ்வரு
 பியும் பூதபாவனருமாகிய பகவான் ஸந்தோஷிக்கிறார். 18-19

உலகங்களுக்கு ஈச்வரேச்வரராகிய அந்த பகவான் ஸந்தோஷமடைந்தால்
 அடையக்கூடாதது யாது? இந்த ஈசனுக்கு லோகபாலர்களுடன் கூடிய ஜனங்
 கள் ஆதரவுடன் பூஜை செய்கின்றார்கள். 20

தம் ஸவபுஷ்பொகாஜரயஜிதவம்முஹம்

சூயீஜயம் ஓவபுஜயம் தவொஜயடி |

யமெஜிதவிபுவிமெசூயபுஜதொ ஸவாய தெ

ராஜநு ஸபெஸாந விரொபுஜஹபுவி ||

21

யமெஜிதந யபுஷ்புஷ்யெ ஸ்விஜாதிலி

விபுதாயபாநெந ஸுராஃ சுஷா ஹரெஃ |

ஸ்விஷ்டாஃ ப்ரதாஷ்டாஃ ப்ரபிஸந்நி வாஹித

கூஷெஹநம் நாஹபுவி வீர வெஷ்டிதாடி ||

22

|| வெநஃ ||

ஸாயிஸா வத யபுயம் வொ சுபபெபு யபுஜாநிநஃ |

யெ வுதிதிம் வதிம் ஹிசவா ஜாரம் வதிபுவாஸதெ ||

23

சுவஜாநந்நி யெ உபவா நூவரபுவிணீஸாரடி |

நாநுவிஹித தெ ஹபுஷிஹ மொகெ வரகு வ ||

24

காந யஜூம்ஸஸம்முஹாதி நிபஹிதி தபா தா விவிமெசூஃ ஓவபுஜா
 ஹிஃ ஸவாயஸபுஜயெ யஜிதஃ நஃ ஜநாநு ஸபெஸாநு தபூஸிநொ ஜநாநு
 சுநுரொபுஜ பிநுஸதிபுதம் || 2. க || யமெஜிதெநி || யபுஷ்புஷ்யெ கூஷெஸ
 ஹரெஃ சுஷாஃ சுஸராஃ ஸுராஃ தெஷாஃ ஸுராணாம் ஹெஹநம் சுவஜாஃ ||
 உ || ஸாயிஸாஜதி || ஸாயிஸாஃ சுஜாஃ வுதிதிம் சுநாபிபுபுஜாஃ ஹிசவா || உ ||

ஓ ராஜனே ! உலகங்கள் யாவற்றையும் தேவர்களையும் யாகங்களையும்
 கொள்ளுகிறவரும் வேதமயரும் தர்மமயரும் தபோமயருமாகிய அந்த பக
 வாணை உம்முடைய கேசமத்திற்காக விசித்ரமான யாகங்களால் பூஜிக்கிற எங்
 களையும் உம்முடைய தேசத்திருப்பவர்களையும் அநுஸரித்திருக்கவேண்டும். 21

உம்முடைய தேசத்தில் வேதியர்களால் விரிவாகச் செய்யப்படும் யாகத்
 தால் நன்றாய் பூஜிக்கப்படுகிறவர்களும் விஷ்ணுவின் அம்சமாகியவர்களுமான
 தேவர்கள் ஸந்தோஷ மடைந்து விரும்பியதைக் கொடுக்கின்றார்கள். ஓ வீர !
 அவர்களுக்கு அவமதிப்பைச் செய்யவேண்டாம். 22

வேனன் கூறுகிறான்.

ஓ முனிவர்களே ! நீங்கள் அநியாதவர்கள். அதர்மத்தில் தர்மமென்ற
 எண்ணமுள்ளவர்கள். ஆச்சரியம். நீங்கள் ஜீவனத்தைக் கொடுக்கும் அரசனை
 விட்டுக் கபடனாகிய பிரபுவை உபாஸிக்கின்றீர்கள். 23

எந்த மூடர்கள் அரசனுருவமுடைய சுச்வரனை அவமதிக்கின்றார்களோ
 அவர்கள் இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் நன்மையடையார்கள். 24

கொயஜிசுபுரமுஷா நாத யசு வொ ஹதிநீடிஸ் |
 ஹதபுஷ்புஷவிடிபுராணாம் யயா ஜாரெ கூயொஷிதாடி || 25
 விஷ்ணுவிபுரினொயிரிசு அனொ வாயுயபுரொ ரவி: |
 பஜபுஷ்புராய நடிஷ்பாடி: சஷிதிருநிரவாம்பதி: || 26
 ணதெ வாரெநு வ விஸுயா: பூஹவெ வரஸாவயொ: |
 டெஹெ ஹவநி நூவதெஸுவபுஷ்பவெயொ நூபா: || 27
 தஸாநாம் கூபுஷிவிபுபூ யஜயும் மதகதூரா: |
 வயிம் வ உஹம் ஹரத உதூதாய: கொழமுஹகூபாநா || 28
 || ரெஹெசுய: ||

ஹஸம் விவயபுயபதி: வாவியாமுதூயம் மத: |
 கூநாநியபாநஸபூராவாம் ந வகெ ஸுஷ்புஷ்பா: || 29
 ஹதி தெஹகூரதாஸெந பிஜா: வாயிதூநிநா |
 ஹாயாம் ஹவ்யாயாயாஹெஷெ விபுரா வாகூயா: || 30
 உச|| கூஹி|| ஹதபு: ஸெஹாவிடிபுரொ யாலாஹாஸாம் || உரு || உசு ||
 ணதஹி || டெஹெஹவனி நூவதெ: கூதொ நூவதிநெவெஸாம்: ஹதெ
 தபுஸா ஹி ஹாவ: || உஎ || தஸாபிதி || வயிஸூரிசாமம் கூபுஹமாராய: ||
 உஅ|| உசு || ஹதி || தெந கூஹகூரதா: ஹவ்யாயாம் யாலாயாம் ஹவ்யாயாஸதூராம்

யஞ்ஞபுருஷன் என்பவன் எவன்? அவனிடம் உங்களுக்கு இவ்வித பக்தி யுண்டா யிருக்கிறது. இது கணவனிடம் அன்பில்லாத கெட்ட ஸ்திரீகளுக்கு ஜாரபுருஷனிடம் உள்ள அன்பு போல் காணப்படுகிறது. 25

விஷ்ணு, பிரமா, சிவன், இத்திரன், வாயு, யமன், ஸூரியன், பரீஜன் யன், குபேரன், சந்திரன், பூமி, அக்னி, வருணன் இவர்களும் மற்றுமுள்ள தேவர்களும் வரனை யளிக்கவும் சாபங் கொடுக்கவும் காரணமான அரசன் சரீரத்தில் உண்டாகின்றார்கள். ஆகையால் அரசன் ஸர்வதேவஸ்வரூபியாகிறான்.

ஓ வேதியர்களே! ஆகையால் நீங்கள் ஆச்சர்யமின்றிக் கர்மங்களால் என்னைப் பூஜிப்பீர்கள். எனக்கு உள்ள பாகத்தையும் கொடுங்கள். என்னைத்தவிர எந்தப் புருஷன் முந்திப் புகிப்பவன். 28

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஹிபரீதபுத்தியும் பாபமுள்ளவனும் துர்மார்க்கத்தை யடைந்தவனும் மங்களம் குறைந்தவனுமாகிப் இந்த வேனன் முனிவர்களால் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டும் அவர்களின் வேண்டுகோளை இவ்விதம் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. 29

ஓ விதூ! தன்னைப் பண்டித நென்றெண்ணிப் வேனனால் அவமதிப்படைந்த வேதியர்கள் ஸ்ரீமத்தைக் கொடுக்கும் வேண்டுகோளானது வினாசியதால் அவனிடம் கோபங்கொண்டார்கள். 30

ஹநுதாஹநுதாஜெஷ வாவஃ ப்ரகூதிதாராணஃ |
 ஜீவநு ஜமதஸாவாஸா காராதெ ஹஸ்வராப்யுவடி || 31
 நாயஜஹபுதுஸஜ்ஜதொ நரஜெவவராஸநடி |
 யொ ஹி யஜீசுவதிஹி விஷ்ணு விநிந்ததநவசூவஃ || 32
 கொ வெநம் வரிவக்ஷீத வெநஜெகஜெதெ ஸாஸடி |
 ப்ராஹ் ஂரஹ்ஸரஜெஸ்யப்யம் யதநுமுஹஹாஜநஃ || 33
 உஸம் வுவவரிதா ஹனூஜெஷயொரஜெகஜெவஃ |
 நிஜயுஹபுஹ்ருதெவெபுநம் ஹதஜெவ்ருதநிஜயா || 34
 ஜீஷிவிஃ ஸாஸு ஜவஹ் மதெ வசூகஜெஷவாடி |
 ஸாஸ்யா வாயுயாஜாஸ விஜ்யாயொமந ஸொவதி | 35
 வநகஜா உமநயஜெஸு து ஸாஸவதவிநாஸுதாஃ |
 ஹாஸவாஸிஹி வதயாஸுதாஸுராவவிஷ்ணுஸரிததெ || 36

௩௦||௩௨|| கூஜதி || வரிவக்ஷீத விநிந்தெத சுஸாஹம் வெநவிநா க்ருதவதா
 ஜாஹம் யதநுமுஹ விஷ்பஸுஹ ஂரஹ்ஸரஜெஸ்யப்யம் யஃ ப்ராஹ் || ௩௩ ||
 உதூஜிதி || வசூவ்யம் பெ மருபஜெகஜெவஸு உஜாநீம் ருபஜெகஜெவஃ ஹம்ருதெ
 ஹபுஹ்ருதெ || ௩௪ || ஜீஷிவிநிதி || ஸாஸு ஜவஹ் வதி ஜீஷிவிநிதிதெ
 மஜெகஜெதெ விஜ்யாயொமந ஜெஸவரிதயாயுசூ || ௩௫ || வநகஜெதி ||
 பாம்வதாவ சூஷபஃ ஸாஸவதா ஸாஸிவெ சூஸுதா உதூப்யம் || ௩௬ ||

ஸ்வபாஸமாகவே க்ருரனாகிய இந்தப்பாஸியைக் கொல்லவேண்டும். கொல்ல
 வேண்டும். இந்த வேனன் உயிருடனிருப்பானாகில் உலகத்தை விரைவில் சாட்ப
 லாகச் செய்துவிடுவான். நிச்சயம். 31

கெட்ட நடத்தைபுள்ள இந்தத் துஷ்டன் ராஜாஸன மடையத் தகுதியான
 வனல்ல. இவன் யாகங்களுக்குப் பதியாகிய விஷ்ணுவை வெட்கமின்றி நிந்திக்
 கிறான். 32

அமங்களானாகிய இந்த வேன னொருவனைத் தவிர எவன் ஹரியை நிந்திப்
 பான், இவன் விஷ்ணுவின் அனுக்ரஹத்தை அடைந்து இந்த ஐச்வர்யத்தை
 அடைந்திருக்கிறான். 33

இவ்விதம் கோபங்கொண்ட ரிஷிகள் இவனை வதை செய்ய நிச்சயித்து
 அச்சதனை நிந்தனை செய்ததால் ஹதனாகிய வேனனை ஹாங்காரங்களால்
 கொன்றார்கள். 34

ரிஷிகள் ஆச்ரமம் சென்றபின்பு ஸுநீதை துக்கமுற்று மந்திரத்துடன்
 கூடிய யுக்தியால் புத்ரனாகிய வேனனுடைய சரீரத்தைக் காப்பாற்றினான். 35

ஒரு ஸமயம் அந்த முனிவர்கள் ஸரஸ்வதி நதியின் ஜலத்தில் ஸ்நானம்
 செய்து நதிக்கரையில் உட்கார்ந்து அக்னிஹோத்திரங்களைச் செய்து ஸத்
 கதைகளைப் பேசினார்கள். 36

நாம்பஸு வம்ஸா ராஜஸெஷுரெஷ வம்ஸூரதும்ஷெதி |
 சுவெவவவியபா ஹி நூவா வம்ஸெஷுநு கெஸவாஸு யா: || 42

விநிஸிதெதுவஜெஷயொ விவஸஸு உவ்வெது: |
 உயெரூரூரூம் தரஸா ததூவீஷாஹுக்ஷா நர: || 43

காககூஷெஷாதிஸு வாமொ ஹஸவாஹுஷெஷாஹ நு: |
 ஹஸவாநிஜ நாவாமொ ரகூக்ஷவா உயெயஜ: || 44

தனூ தெதவநதம் உநம் கிம் கரொதி வாஜிநடி |
 நிஷிதெதுவூவம்ஸூரத வ நிஷாஷுதொஸவச || 45

கொவெசு தஹிது தஸூரவி ஸ ஹதவ: ஸ வதெமஹிதி||சக||சஉ|| விநிஸி
 தெதி | சுதஉவெக்ஷாஷெஷவரிஹாராயநாம்பஸெதுாஜி விநிஸிது |
 உவ்வெது ரூரூம் தரஸா உயெரூரிதுநய: | ஸம்ஸூரதும் நாஸம் மதும்
 யவா ஷெப வஸவம்வதம் ஹொகூஷ நாவாரயந கயம்வதா: | ஹுக்ஷா
 ரெரெவவெநம் நிவாரயிதும் ஸகூக்ஷவி ததிஉயபூ தநிவாரணை தநூ
 ணாஜி ஷெஷெஸிபூந: | நவொஷாஸத வொரொவஷுவெவி நொவெக்ஷாயா
 தவொஹாநி பூஸம்மாசு | ந யாநூ தநிவாரகம் ராஜாநகிவபூஷ சுமவம்
 ஸொஷெஷுநஹுக்ஷாசு சுவெதாவெநஸெஷுவெஷொ உயெரூரிதிபொஜி
 வொஹுக்ஷாநாஜி வாஜிநக: ஜாத: || சந || தவெவாஹுக்ஷாகெதி | காகஹ
 கூஷ: உஹதுள் ஹநடுகவொய பூர்தள யஸு ஹவள வாஜி யஸு ||
 சச || சந || தஸெதி || மரெ: காமநம் மொவர: கூஸுய: நதவ: ராஜி

ராஜச்ரேஷ்டனாகிய அங்கனுடைய இந்த வம்சமானது நாசமடையத் தகு
 ந்ததல்ல. இந்த வம்சத்திலுள்ள அரசர்கள் அமோகமான வீரயுடையவர்கள்.
 கேசவனைச் சார்ந்தவர்கள். 42

இவ்விதம் ரிஷிகள் நிச்சயித்து மாணமடைந்த வேனனுடைய துடையை
 வலுவாகக் கடைந்தார்கள். அங்கு பாகுகன் என்ற மானிடன் உண்டானான். 43

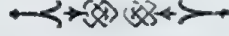
அந்த பாகுகன் காக்கை போல் கறுத்த நிறமுடையவன். குட்டையான
 சரீரமுள்ளவன். குட்டையான கைகளுடையவன். பெருத்த கன்னங்களின் கீழ்ப்
 பாதேசங்களை யுடையவன். குட்டையான பாதங்களுடையவன். பதுங்கலுடைய
 மூக்கு நுனியுடையவன். சிவந்த கண்களுடையவன். சிவந்த கூந்தலுடையவன்.

ஓ விதர! பாகுகன் நான்; என்ன செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிய
 போது வணக்கமுள்ளவனும் தினனுமாகிய அந்த பாகுகனை முனிவர்கள் உட்
 காரென்றார்கள். அதனால் பாகுகன் நிஷாதனாக ஆனான். 45

தவஸு வஸுரஸு மெநஷாடா மிரிகாநநமொவரா? |
பெநாஹாஜாயஜாநொ வெநகலுஷஜேயுணடி ||

46

இனி ஸ்ரீ ஐராமவதெ வதுஷபுஷ்பஸு வதுஷபுஷ்பாஜாயசு.

வ வெஸாபெஷானெ ததுஹேது: பெநகாரணெந சுஸாவஹாசு தத
வஸு வஸுர: தயாஹுதா: || சக ||

உதிலாவாயுஷீவிகாயா வதுஷபுஷ்பாயவ்யாவ்யா.

இனி உண்டாகப்போகிறவர் வேணனுடைய மிருத்த கல்மஷத்தைப் போக்
குதிறர். ஆகையால் இந்த பாகுஹுடைய வம்சத்தைச் சார்ந்த நைஷதர்கள்
மலைகளிலும் வனங்களிலும் ஸஞ்சரித்திருந்தார்கள்.

46

14 வது - அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

|| வணுதஸரய்யாயபுராணம் ||

சுய தஸ்ய வுமகமிடுவெபுரவாதுஸ்ய உஸீவதெ: |
வாஹுஸ்யோ உயுரோநாஸ்யோ உயுமம் ஸவபுத || 1

தஜ்ரஷ்டா உயுமம் ஜாதஜ்ரஷ்யொ ஸஹவாழிந: |
உளவம்: வரஉஸாதாஷ்டா விபிசுவ ஹவதஸ்டா || 2

|| கீஷப: ||

வனஷ விஷ்ணோஹபுவத: கூடா ஹவநவாமிநீ |
உயம் வ மகக்ஷாஸாஹததி: வுரஸுஸ்யோநவாயிநீ || 3

சுயம் தம் ப்ரயஜோநாஜிதம் வுஜாநு ப்ரயயதா யஸ: |
வ்ரயுமகாஜ உஹாராஜோ ஹவிஷ்யதி வ்ரயுஸூவா: || 4

தத: வஹுஸெ விஷ்ணு ஜெயநாஷ்டேநவாஹுத: |
ஜாதஸ்ய தம் வ்யொரஸுதேவிஷேகாஹபுணாழிக்யு ||
க||உ|| உளயுரித்யு துகிஜெயுரித்யுத சூஹ வதாமிடு--வனஷஉதி|| மகக்ஷா
ஸாஹததி: கூடா ||௩|| சுபரிதி || சுத்யப: வுஜாநு ஸதாஜஹாராஜோ ஹவி
ஷ்யதி ||௪|| உயரிதி || ஸுததீஸொஹநஷ்டா மூணாநாம் ஹவிஷணாநாஹு

15 - வது அத்தியாயம்.

பிறகு புத்ரனில்லாத அந்த வேன ராஜனுடைய இரு கைகளையும் வேதியர்
கள் கடைந்தார்கள். அவ்விரு கைகளி லிருந்து ஒரு ஸ்திரீயும் ஒரு புருஷனும்
உண்டானார்கள். 1

பிரம்ஸ்வரூபமறிந்த ரிஷிகள், உண்டான அவ்விருவரையும் பார்த்து பகவா
னுடைய அம்சமென் றறிந்து மிகுந்த ஸத்தோஷ மடைந்து சொல்லுகிறார்கள்.

ரிஷிகள் கூறுகிறார்கள்.

இந்தக் குமாரன் பகவானாகிய விஷ்ணுவின் உலகத்தைப் பரிபாலனம் செய்
யும் அம்சமாகிறான். இந்தக் குமாரியும் நாராயணமூர்த்திக்கு வேறுபட்டாத
லக்ஷ்மீ தேவியின் அம்சமாகிறாள். 3

முதன்மையாகிய இந்தப் புருஷன் அரசர்களின் கீர்த்தியைப் ப்ரஸித்தஞ்
செய்யப்படுகிறான். புருஷ என்னும் பெயரையடைந்து மிகுந்த கீர்த்தியுடைய
மஹாராஜனாகப்படுகிறான். 4

உயம் வ டெவீ ஸாடிதீ முணலுஷணலுஷணா |
 கூலிபுநபாஉ வராரொஹா வ்யஸுமெவாவரஸுயதெ || 5
 னஷ வலாக்ஷாப ரொரஸொ ஜாதொ மொகரிசக்ஷயா |
 உயம் வ ததூரா ஹி ஸ்ரீரநுஜஜெகூநவாயிதீ || 6
 ப்ரஸம்ஸந்தி ஸ தம் விப்ரா மயவபுப்ரவரா ஜமு: |
 ஜம்ஜம்ஸுமெநா யாராஸிதா நுததும்தி ஸஹிய: || 7
 ஸம்வதமியபுஜேஹமாடிநா நெஹுடிபுமஹயொ ஹிவி |
 ததூ ஸவபுபவாஜமூபெபுவஹிபுவிதூணாம் மணா: || 8
 ஸஹா ஜமதூரூபெபுவ உவஸுதூ ஸுரெஸுரெ: |
 வெநுஸு டிசுவினொ ஹஸு டிசுவினா விஹம் மஹஸுத: || 9
 வாடியொரஸவிஹம் வ வெநு நெநெ ஹரெ: கஹாடி |
 யஸுபுபுதிஹதம் வசு ஜம்ஸு வரமெஷிந: || 10

ஹகுஷண ருபுவா ஸவரஸுயதெ ஹதூபுகெந ஹஜீனீ ஹிஷிதி || 11 ||
 னஷஹிதி || ஸுதூஹெதம்: மொகஸுரிசுபா ரக்ஷணெயுபா || 12 || ப்ரஸம்ஸ
 னீதி || ஸஹிய: ஸுரஸு: நுததூதி || 13 || ஸு ஹிதி || வெநெஸுஹ
 உவஸுதூ குமதூ வெநுஸு வ்யொ: விஹம் ரொவாதகம் வசு || 14 ||
 வாடியொரிதி || ஸுபுதிஹதம் ரொவாதரொவிநுநெயு: பஸுவிஹம் ஸ
 வரமெஸுரஸுயம் || 15 || தஸுதி || ஸுவிஷெயநிகாநி ஸுவிஷெஸுய

சிறந்த ஜகன ப்ரதேசமுடையவளும் அழகிய பற்களுடையவளும் குணங்க
 ளுக்கும் பூஷணங்களுக்கும் ஆபரணமாகியவளும் தேவியுமாகிய இந்தக் குமாரி
 அர்ச்சிஸ் என்ற பெயருடன் ப்ருதவைபே (கணவனாக) அடையப்போகிறாள்.

விஷ்ணுவின் அம்சமாகிய இவர் உலகங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டு மென்ற
 விருப்பத்தால் ப்ரத்யக்ஷமாக உண்டானவர். அந்த விஷ்ணுவைச் சார்ந்தவளும்
 அவருக்கு அபின்னையுமாகிய அந்த லக்ஷ்மீ தேவியும் உண்டாயிருக்கிறாள். 6

அந்தக் குமாரனை ப்ராஹ்மணர்கள் சிலாகித்தார்கள். சிறந்த கந்தர்வர்கள்
 பாடினார்கள். ஸித்தர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். அப்ஸர ஸ்திரீகள் நர்த்த
 னம் செய்தார்கள். 7

ஆகாயத்தில் சங்கு, தூரியம், மிருதங்கம் முதலியவைகளும் துந்துபி வாத்
 யங்களும் முழங்கின. தேவர்கள் ஸிஷிகள் பிதிரு கணங்கள் யாவரும் அங்கு
 வந்தார்கள். 8

லோக குருவாகிய பிரமதேவர் அங்குத் தேவர்கள் யாவருடனும் வந்து
 வேனராஜன் குமாரனுடைய வலது கையில் கதாதாருடைய அடையாளத்தை
 யும் பாதங்களில் அரவீரத்ததையும் பார்த்த இவர் விஷ்ணுவின் அம்சமானவர்
 என்றெண்ணினார். இவருக்கு (ரோகருபமான) சக்ரமானது (வேறுரோகைக
 ளுடன்) சேராமலிருப்பதால் இவர் விஷ்ணுவின் அம்சமானவர். 9-10

தவநாவிஷேகசூரஸ்ய ஸ்ரஹணெணஸ் புஷ்வாபிஹி: |
சூவிஷேவநிகாநஸூர சூஜஹுவஸுவதொ ஜநா: || 11.

வலரிதழைஞா நிரயொ நமா மாவஃ வமா ஜமாஃ |
 ஞாஃ கவிதிஸவபுலகுதாநி ஸஜாஜஹுரூபாயநமஃ || 12

வெந்நீர்விடிகொ டெஹாராஜஸுவாவஸாயுனுகூதம் |
வகுநாவிடுஷாயனுகூதயா விரெஜேந்திரிவாவரம் ||

தகவெழு ஜஹார யநஷா ஹெஹேம் வீர வராஸநடி |
வராணாஸயிநுஸாவதவத் தம் ஸரீரூஸடி || 14

வாயுறு வாயுவெஜெந யெஃ கீதிபுமீ ஸ்ரஜ |
 உத: கிரீடபுதுஷ்டம் டம்பம் ஸம்யகம் யஜ || 15

ஸ்ரஹா ஸ்ரஹையம் வஜ ஹாநீ ஹாநஜதடி |
 ஹரிஸுடிஸுநம் வகூம் தததவாஹதாம் ஸ்ரி யடி ||

நாதி || ௬ || கரு || தலாஜதி || ஹெவீரவிஜுரவரஜாஸநம் ஸலிதஸு ஸுரவொ
யஸுரதத || ௭ || கரு || வாபுரிதி || ஷெவாநயஜிநெ || ௮ || கரு || ஸுஹெதி || ஸுஹிபம்
வெடிபம் வடிகுவம் தததீஸ் || ௯ || ஸிபம்ஸாவஜம் || ௧௦ || ஷெதி || ஷிபம்ஷு

பிரம். ஸ்வரூபமறிந்த பிராமணர்கள் ப்ருகாவுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்ய யத்தனித்தபோது ஜனங்கள் எல்லாவிடங்களிலிருந்து பட்டாபிஷேகத்திற்கு குரிய வஸ்துக்களைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

நதிகள் ஸமுதரங்கள் பர்வதங்கள் விருக்ஷங்கள் பசுக்கள் பசுநிகள் மிருகங்கள் ஆகரபம் பூமி ஸகல பூதங்கள் இவைகள் காணிக்கைகளாகக் கொண்டு வந்தன.

12

பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்ட வரும் நல்ல வஸ்திரமணிந்த வரும்
நன்றூப் அலங்காரஞ்செய்து கொண்டவருமாகிப் அந்த பிருது மஹாராஜின்
அலங்காரம் பெற்ற அர்ச்சிஸ் என்ற மனைவிபுடன் மற்றொரு அக்னிபேரால்
விளங்கினார்.

13

ஓ விநாயக! ப்ருது மகாராஜனுக்குக் குபேரன் ஸ்வர்ணமயமான சிறந்த ஆஸனம் கொடுத்தான். வருணன் ஜலப்பெருக்கமுடையதும் சுந்தரன் போன்ற நிறமுடையதுமாகிய குடைபைக் கொடுத்தான்.

வாயு இரண்டு வால்வயஜனங்களையும் தர்மன் கீர்த்தி ரூபமாகிய மாலைபையும் இந்திரன் உயர்ந்த கிரீடத்தையும் யமன் சிஷிப்பதற் குரிய தண்டத்தையும் கொடுத்தான்.

பிரமதேவர் வேதமயமான கவசத்தையும் ஸரஸ்வதி உத்தமமான ஹாரத்தையும் விஷ்ணு ஸுநரிசன மென்னும் சக்தத்தையும் அவருடைய மனைவியாகிய மஹா லக்ஷ்மி மிகுந்த ஸம்பத்தையும் கொடுத்தார்கள். 16

|| வ்யாஹு: ||

ஹொ ஸூத ஹொ உபய ஸ்ளஷ வஹிநு

தொகெஹுநா ஸ்ளஷ மஹாஸூ ஜெ ஸூகா |

கிரோஸ்யொ ய: ஸ்வ னஷ யொஜ்யதாம்

உபய ஸூதவநித்யா மிரொ வ: ||

22

தஸூகா வரொகெஹுஸூதவஹுதாநுநம்

கரிஷ்ய ஹொ துஜீவ்வாஹ: |

ஸூத துஜெஸூகா மஹாநுவாஜெ

ஜம் மஹிதம் ந ஸ்வயனீ ஸ்ளஷ ||

23

உஹுணாநாத்நி கத்யூஜீஸ:

க:ஸூவகெ: ஸூவயதெஹுதொஹி |

கயுநாகிரோஸ்யொஜெஹொ யொஜ்யதாம் சுதொவ: ம்ர: கயுநாஸ்யிவி
த்யா: வ்யாஹு: லோஹவந யஜ்ஹொகெ கயுநா கஸூஷ மஹாஸூஜெகி
ரோஸ்ய: ஸ்வஸூகா சுதனஷ க்ரியோண: ஸ்வ: ஜெஜீநுஸ்யொஜ்யதாம்
நதம்ஸ்யிவித்யாஹிநாநாஹிவதெந்நித்யூத: || 22 || தஸூகாஹிதி | தஸூதரொ
கெஹொஹொ ஸ்ளஷ ஹு மஹாஸூத ஸூத சுஸூகாஹுஸூதாஹி
வ ஸ்ளாஹி யஸாஹி வ்ருகிஸூதம் சுஹித்யூ கரிஷ்ய ஹொ சுஹி
வாஹ: லோஹம்ர: நநுஸஹெ: ஹொநிதாவம் காவெஹுஹுஹி ஹி ஹெ
தூஹ உஜெஸூகாஸூ மஹாநுவாஜெ காவெஹுஹி ஜம் மஹிதம் ஸ்வ
ஹம் நஸ்வயனீ || 23 || நநுஸஹாவெதெஹொ மஹாஸூதாஹம் ஜ:
ஸூவயதீஹி ஹெதூஹ--உஹிதி||உஹதாம் மஹாநாத்நிஸஹவயிதம்

பிருது கூறுகிறான்.

ஓ ஸூத! ஏ மாகத! பிரஸன்னனாகிய ஓ வந்தியே! நான் உலகத்தில் குணங்
களின் ப்ரகாசமுள்ளவனானால் எனக்கு ஸ்தோத்திரம் மற்படலாம். இப்பொ
ழுது எதைச்சார்ந்து என் விஷயமான ஸ்தோத்திரமானது தகுதியாகும். என்
னிடம் உங்களுடைய வாக்குகள் வீணாக வேண்டாம். 22

ஆகையால் எங்களுடைய சிறந்த கீர்த்திகளைப்பற்றி மற்றொரு காலத்தில்
மிகுதியாக ஸ்தோத்திரஞ் செய்யுங்கள். இனிமையான மொழியுடையவர்களே!
உத்தம ச்லோகருடைய குணங்களைப்பற்றிக் கீர்த்தனம் செய்யவேண்டியதா
யிருக்க அதமனாகியவனை ஸபையோர்கள் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்படி செய்ய
மாட்டார்கள். 23

ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களைக்கொண்டு தன்னிடம் பெரியோர்களின்குண
ங்களை ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்படி செய்யத் திறனம் பெற்றவனாயினும் எவன்

தெஃஸுதாலவிஷு நிதி விபுயஸெஸு

ஜநாவஹாஸம் கூஉதிநகு வெடி ||

24

புலவொ ஹுதநம் புராதம் ஜுமஸுததிவிஸுதா ||

ஸ்ரீஜநம் வரஜோதாரா வளரூஷம் வர விமஹிபுத ||

25

வயம் சுவவிதிதா யொகெ ஸுததாநாவி வரீஉவி ||

கடபுலி: கயோதாநம் மொவயிஷுதா வாயவச ||

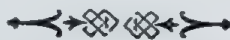
26

உதி ஸ்ரீ ஜோமவதே வதுயுஷஸுயெ வஹுதஸொயுயா

ஸகோவி சுஸதொ முணாந ஸஹாவநகோதெண சுஃ ஸாவயதெ | யஜா
சுதாவெவஸகோவிகு ஸாவயதெ ஸுதவநவ புபுராதி லிஜெஃ சுதஸு
நிபுராமுணஸுதிஸுரவீரே உத்யாஹ—தஹி | யபுயம்ஸாஸுதாஸாநி
கடகெலிஷுசு | தஹ-புஸுதெ விபுரதயொமுணா சுவவிஷுநிதி கியாதி
வத்யாவிபுயஸுஃ ஜநாநாபெஹாஸம் நவெடி || உச || புலவஹி || கிம்வ புல
வொவி விஸுதா சுவிஹீ உஹை ஜுமஸுததி வளரூஷம் யெதி புஷுதாஹை
யபா சுதிஸுதா கியாணாயாம் விமஹிபுதம் புரஹுணவபாநி வளரூஷம்
நிஜ்வி | தயா உவிதாபி ஸுதம் நஸஹம் உத்யுய-பு || உரு || வபதி | வரீ
உவிநிதி தீவபுசுஷுபுஃ ஹித்யுபுயாமஸுராயம் நிஜெபுசுஃ வரீஜெஷுஃ கடபு
விரவிதிதா உத்யுய-பு || உச ||

உதிவாயுபுதீவிகாயாம் வஹுதஸாபுய வுஷு .

தன்னிடமில்லாத குணங்களை ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்படி செய்வான்?

இந்த குணங்கள் இவனுக்குண்டாகப்போகின்றன என்று ஏமாற்றப்பட்ட
அறிவில்லாதவன் ஜனங்களின் பரிஹாஸத்தை அறியான். 24

பிரபுக்களாயினும் மிகுந்த பிரஸித்தியுள்ளவர்களாயினும் வெட்கமுடைய
வர்களும் பரம உதாரர்களுமாகியவர்கள் நிந்திப்பதற்குரிய பெளருஷத்தைப்
போல தன்னுடைய புகழ்ச்சியைப்பற்றி குறைவாகக் கொள்ளுவார்கள். 25

ஓ ஸூத! நாங்கள் இன்னும் கிரேஷ்டமான செய்கையுடையவர்கள்
என்று உலகில் அறியப்படாதவர்கள். எவ்விதம் அறிபாதவர்களைப்போல மன
தை மறைத்துக் கொள்ளுவோம். 26

15-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று .

|| ஜெனெரல் ||

தருஷ்டி_த பவ_த பஸ_த ஷ்டி_த உநஸ_த ஸஸ_த ஷ்டி_த மஜ_த தஸெவயா ||

யொ ஷெவவயெழுவததாந் தாயயா |

தெவாவஸுதீநாஜி ஸஸ்ரஃ ||

கமாவதாரஸு கமாஜைதாடிதா! |

ஸ்ராவ்யாநி கஜோணி வயம் விதநுஷம் ||

உநிபுயகாஸாநிதாடி: ஸுவனி ஸேதி வண்டி தெ ||

சுவதாரொவ்வயிக்குறாஹும்! வெநஸுமாராஜா தஸுதெ வளரூஷாணி

புதி கவிதகருதயா ப்ரஹ்மநாஸி யியொ வஸுரோ: கூத:ஸாவுயம்

தடிண்டுகொட ஸரியோடாஹவெலி||௨||சுயாவீதி|சுயாவி யயாவடிண்டுகொட|தாமிசகா

சுவி சுயாஜிதெ ஸாஜாராஃ ௨௦ நிமிராவதெஸம் யயாஹவதி தயாபொம

வெயந ஹ்ரிபுக்ராமந் தடிவடிசநதிசு²) விதநஹ விஸாரபாதிஃ॥

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு கூறும் ப்ருது மஹாராஜனை முனிவர்களால் பிரேரணை செய்யப் பட்ட ஸுதிதமாக தவந்திகள் ப்ருதுவின் வார்த்தைகளாகிய அமுதத்தை அடைந்ததால் ஸந்தோஷங்கொண்ட மனதுடன் ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறார்கள். 1

தேவ சிரேஷ்டராகிய தாங்கள் மாயையால் அலதாரஞ் செய்தவர்கள். தங்களுடைய மகிமைமைய வர்ணிப்பதற்கு நாங்கள் திறமைபில்லாதவர்கள். வேன ராஜனுடைய சரீரத்திலுதித்த தங்களுடைய பௌருஷங்களைப்பற்றி பிர்ம தேவர் முதலியவர்களின் புத்தியும் பிரமமடைந்தது. 2

ஆயினும் பெரும்கீர்த்தி யுள்ளவரும், விஷ்ணுவின் அம்சாவதாரமான வருமாகிய ப்ருது மஹாராஜாவின் சரிதமாகிய அமுதத்தில் ஆதரவுள்ள நாகங்கள் முனிவர்களால் ஏவப்பட்டு அவர்கள் உபபீசகித்தவண்ணம் கிறந்த செய்கைகளை விஸ்தாரப்படுத்துகிறோம்.

ஊஷ யஜுஷாதா ஸ்ரெஷ்டா ஹோகம் யஜெது நுவதயநு |
மொஷா வ யஜுஷெதநா ஸாஷா ததுநிவாயிநாடி || 4

ஊஷ வெ ஹோகவாஹாநா ஸிஹதெதுகஷநா தநரு: |
காஹெ சாஹெ யயாஹாஹா ஹோகயாராஹயொஹிதுத || 5

வஸு காறு உவாடிதெ காஹெ வாய விஜாவதி |
ஸஜுஷெவதுஷு ஹிதெஷு ஹாவஷுதயபுவஜிஸு: || 6

திதிஷு நுகுஜெ வெநு உவயபுகுஜதாவி |
ஹிதாநா கராணஸுஸுடாதாநா க்ஷிதிவருதிநா || 7

நா||ச|| ஊஷஉதி | தநா ஸ்ரெஷ்டா ஹோகவாஹாநா தநரு:குதிதி: |
காஹெகாஹெ ஸிஹதி: யயாஹாவாஹநவொஷணாநாஸுஜநாநிகாபபாநா
ஸாரெண யஜுஷா புவதடுநெ ஸ்ரெஷ்டாஸிஹிதம் ஸ்ரெஷ்டாநா வ ஹி
ஹோகஸுஹிதம் யயாஹவதிதயா||ந|| வஸிதி|| ஸ்ரெபபாநி தநாபாணநெ
வாஹாஷாஹி:—வஸுபநகராஹநகாஹெ உவாடிதெ ஹிதுஷாநிகாஹெ
விஜாவதி வ ஸ்ரெஷ்டாஸிஹிதம் ஸ்ரெபபாநி யயா வஸுஜநாநிகாஹெ
வஸுபாஸுதது||ச|| திதிஷு திதி|| ஸ்ரெஷ்டாஹெநாகுஜதாவி குதயாநா
ஹிதாநாநிகாஹெ ஸ்ரெஷ்டாஹெ க்ஷிதெவதுதி: வஸுஜநாஸா வுதி
யயுஷாஸி தயா||ச|| ஹெஷதி | ஹெவெ சவஷதி ஸதி ஊஷகூஜமதா:

இந்த ப்ருதுமஹாநாஜன் தர்மிஷ்டர்களுக்குள் சிறந்தவன். உலகத்தை தர்மத்
தில் அனுஸரிக்கும்படி செய்யப் போகிறான். தர்மமரியாதைகளைக் காப்பாற்றுகிற
வன் அவைகளின் சத்ருக்களைச் சிசுப்பவன். 4

இவன் தனது சரீரத்தில் லோகபாலர்களின் ஸ்வரூபங்களை ஸ்வர்க்கத்தி
லும் பூமிபிலும் ஹிதமுண்டாகும்படியான கார்பங்களை அனுஸரித்து ஒவ்வொரு
காலத்திலும் தரிக்கிறான். 5

இவன் (கிரஹிக்க வேண்டிய) காலத்தில் பெருளைக் கிரஹிக்கிறான். (தூர்ப்
பிசுதம் முதலிய காலத்தில்) செலவிடுகிறான். ஸுலப்பூதங்களிலும் ஸமமாக இருப்ப
வன் இந்த ப்ரபு (1) ஸூர்யனைப் போலப் பொழிகிறான். 6

கருணையுடையவனும் பூமிபோன்ற பொறுமையுள்ளவனுமாகிய இந்த
வேனாஜனுடைய குமாரன் கிரசின்மீது ஆக்ரமிப்பவர்களாயினும் தினர்களா
கிப் பூதங்களின் க்ரமமில்லாமையை எப்போதும் ஸஹிக்கப் போகிறார். 7

(1) சூர்யனைப் போல என்ற உவமையால் ஸூர்யன் எட்டுமாஸம் வரையில் ஜலத்
தைக் கிரஹித்து நான்கு மாஸங்களில் பொழிகிறான் என்பது பொருள்.

தெய்வவழிபாட்டினால் தெய்வம் நமக்கு தெய்வவழிபாட்டினால் தெய்வம்

കൃഷ്ണപ്രാണാദഃ പ്രജാ മഹേഷ രാക്ഷാഷമൃത്യുജ്ഞൈസ്തവക || 8

சூரியாயத்தினை ஹெராக் வடிநாஜததேதி-கநா |

ஸரதாநாபாவதொகை விஸ்தரிதவாஸுணா || 9

சுவஸ்தெதுஷ நி மருகாயெடா

மால்பெயா உவமுபவிதஃ |

சுநனாஹாத் முன்னையா

புறமுஃ புவெதா ஐவ ஸாவதாதா || 10

ப்ராணாஃ யாஸாஃ தாஃ ப்ரஃஜாஃ ஸ்பபம் வ்யஷ்டிம் க்யக்யா ரகக்ஷிஷ்யதி தத்ருக்ஷெ
 துஃ கஸாநா நாரதெவவபுஹ்மபுரிநிதி || ௨ || சூர்யாபயதீதி வநநதெவ கஜேத
 ரிததிபுஸம் : தெந ஸாநாநாராஃ கவதொகொ யஷ்டிவ விஸஃ ஸித
 தெந வாராணா சுதுக்ஷித தபோநநிதெபுஸம் வதபோநஸாஜீவெவதபோ
 நவநிதி ஹததநிதெபுஸஸூ சூராஸாபாஃ ஹததவெவதி ப்ரஷ்டவ்யம் || ௩ ||
 கயுக்தேதி || நவ்யுதம் கஜேதம் வதபு ப்ரவெஸநிமபதெபாஜீவெபாபஸ்ய
 நிமருஃ நிஷ்டெதம் வநவபுஜிவிக்தாஃ காபபு யஸ்ய மஹீராஜெபாயஸ்ய
 ததுகாபபு மஹீரம் கிரியபுஜெதக்யததிதி கெநெநீரவிஜ்ஜாதானிப்ராபம்
 விபததத்யபுஜி உவமபுஸம் ஸாரகக்ஷிதம் விதம் யஸ்ய | சுநகஜாஹாதுஸா
 ஸா மூணாநாஜெகாபாஜி விஷுபபுஷ்டிவ ஸம் சுநகஜாஹாதுஸாபெதா
 மூணா வஸவபாஜிஸூநம் யஸ்யேதி வ | ஸம்வ்யதா தூஸம்பதஜெததிபுஜி ஸஜ
 உபரகெந வாரணஸ்யாபெதெ மூணாபுஷ்டவ்யம் || ௪ || ஸாராஸததி
 ஸாராஸதம் ஸதெநாஜீவஸாவி ப்ராஹ்மஸக்யம் ஸவிபுஷ்டஹம் ஸதுஸி
 ஸொஸஸக்யம் விதபுரவக் பௌராஹெணாவிவதிதஸக்யம் வெந வஸவா

ராஜவடிவங்கொண்டவரும் ஸிஷ்ணுவும் தேவருமாகிய இந்த ப்ருது
ராஜன் இந்திரன் மழைபொழியாம விருக்கும்போது சிரமமடைந்த ப்ராணன்க
ளுடைய ப்ரஹ்மகளை இந்திரன்போல விரைவில் ரக்ஷிக்கப்போகிறார். 8

இவர் அன்புள்ள பார்வையும் ப்ரகாசமான மத்தஹாஸமும் மனோக்ஞ
முமான முகமாகிய சந்திரனால் உலகத்தைத் திருப்தி செய்விக்கப் போகி
றார்.

9

இந்த ப்ருதமஹாராஜன் வருணன் போன்றவர். அறிய முடியாத மார்க்க முடையவர். தெரிந்துகொள்ளமுடியாத காரியங்களுடையவர். கம்பீரமான மேதையுள்ளவர். நன்றாய் ரக்ஷிக்கப்படும் பொருளுடையவர். முடிவற்ற மஹிமையுடையவர். குணங்களுக்கு முக்பமான ஸ்தானமாகிபவர். அடக்கமுள்ள ஸ்வபாவ முடையவர்.

ஊராவொடொ ஊவிபுஷ்ண சூவனொ2வி விதிருவசு |
நெவாலிலவிதும் ஸகெந்நா வெநாரணுஸிதொ2நம: || 11

சூதவபுஷிஸு ஹிதாநா வஸுநபு2ணீ வாரணெ: |
உதாரீந ஹவாயுகெஷா வாயுநாதெவ தெஹி.நாடி | 12

நாடிணு2ம் ஊயதெஷு வஸுததாதுஷிஷா2வி |
ஊயதநாதுஜ2வி ஊணு2ம் ய2பு2வயெ ஷித: || 13

சவநாபு2திஹதம் வசு2ம் வுயொநாராநவா2வாசு |
வதபு2தெ ஹவாநகெ2நா யாவதுவதி மொமணெ: || 14

நஸுயிஷு2தி யனொக2யதாதுவிவெஷி2தெ: |
சுயா2ம2ஹி2ராஜா2ம் நெநாஸு2நகெ: பூஜா: | 15

ரணி: தஸா2பு2தித: ||த|| சுணரிதி | வாரணெ2ம2பு2வஸு2தெ: வஸு
ஹி வஸு2திநி2பா2பிஷு2நா2வீ2ந2வ வதிபுஷு2தெ யா2பெ2ஹி2நா2பு2சு:
சுயி2சு2சு2தவ2தி: வாயு2ஸு2தி2நா2தா2த2சு2||க2||நெ2தி||சு2த2பு2ஷா2ஸு2த
2வி வஸு2ந2பு2ஹண2 ஸா2த2ஸா2பு2ய2பு2ம் ய2பு2வ2பெ2ய2ஸு2 வு2தெ2ஸி2தி:
த|| சு2ஸு2தி | வசு2பா2ஜா2ஸெ2நா2வா ர2பு2ஸு2 வா வசு2ம் பா2ந2ஸா2வ2பி2ஷி2பு2
பு2 ப்ர2வ2த2பு2தெ கி2ப2சு2 பய2பு2ஷி2தி2சு2ஹ—சு2கெ2நா2ஸி2ம2ணெ2ய2பு2வ2த
வ2தி2தா2வ2சு2||சு2|| ர2ஸு2யி2ஷி2தி2தி ப2சு2ப2ஸா2பு2ம் ஜி2யி2ஷி2தி சு2ய2த2ஸா2சு2 2நொ
ர2ஸு2ந2கெ2ஹ2பு2த2ஸி2ர2பு2ம் ரா2ஜா2ந2பா2ஹ2ம் 2நொ2ர2ஸு2ந2கெ2ஸி2த்2வெ2ஷி2

வேனராஜனாகிய அரணிக்கட்டையி லிருந்துண்டான அக்னிபேன்ற
ப்ருதமஹாராஜன் அவமதிக்கத் தகாதவர். (சத்ருவுக்கு)அடைய முடியாதவர்.
ஸஹிக்கமுடியாதவர். அருகிலிருந்தாலும் மிகுந்த தூரத்தி லிருப்பவர்
போன்றவர். 11

இவர் சாரர்களைக்கொண்டு ப்ராணிகளின் செய்கைகளை உள்ளும் வெளியி
லும் பார்த்துக்கொண்டு உதாஸீனர்போலவும் தேஹ முடையவர்களுக்கு அதி
காரியும் ஆத்மாவுமாகிய வாயுபோலவும் இருக்கப்போகிறார். 12

யமனுடைய மார்க்கத்தி லிருக்கும் இந்த ராஜன் தன் சத்ருக்களின் குமார
னாயினும் தண்டிக்கமாட்டார். புத்ரனாயினும் தண்டிப்பதற்குரியவனைத் தண்
டிப்பார். 13

இந்த ப்ருதமஹாராஜாவின் ஆஞ்ஞையானது மானஸபர்வதம் வரையில்
பகவானாகிய ஸூர்யன் கிரணங்களால் தபிக்கும்வரையில் தடைபடாம லிருக்கப்
போகிறது. 14

இவர் மனதைத் திருப்தி செய்கிக்கும் தம் சரித்திரங்களால், உலகம்
அன்புபாராட்டும்படி செய்யப்போகிறார். அதனால் ப்ராஜைகள் இவரை அரசு
னென்று கூறுவார்கள். 15

ஊஷாஸூரேயாநு ஸதஜஹார

ஸரஸூத் ப்ராஹ்மாவி யசு ।

சூஹாஷீடீஸு ஹயம் ஃபாரதா—

ஸூதசு துஸாரஜெ வதஜாமெ ॥

24

ஊஷஃ ஸஸஜோவவமெ ஸஜெது

ஸநதூஜாரம் ஹவனஜெகடு

சூராய ஸகூர ஹதாஜம்தசு

ஜோநம் யதொ ஸு ஹவஜம் ஸுஜனி ॥

25

தசு தசு ஸிரிஸூஸா ஐதி விஸு தவிசுஜஃ ।

ஸோஷதூதூஸ்யா மாயாஃ ஸுயஃ ஸுயஃவராசுஜஃ ॥

26

ஜிஸா விஜிதூபுரதிருவகசுஃ

ஸஜெஜஸோக்ஷாபிதமொகஸமூஃ ।

ஸுராஸுரெம்ஜெரநுமீயஜாந

ஜஹாநுஹாவொ ஹவிதா வதிஸுஃவஃ ॥

27

ஐதி ஸீஜாமவதெ வதூஸுஸுஸு ஜொஃஸோஸ்யாயஃ

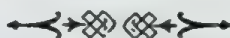

ஹுதா கஜுகதூரிவிணீ தசு சூஹாஷீடீஸு ॥ ௨௪ ॥ ௨௫ ॥ தசுஜி

விஸுதஃ விசுரோயஸுஸஃ மாயாஃ ஸுஸுஸாநு ॥ ௨௬ ॥ ஜிஸஐதி । ஸுஸுய

ஜொநா ஜஹா நநுஹாவொ யஸுஸஃ ॥ ௨௭ ॥

ஐதிஹாவாயுஜீவிகாயாஃ ஜொஃஸுஸ்யாயவ்யூவ்யா.

எந்த விடத்தில் ஸரஸ்வதீநதி உற்பத்தியடைந்ததோ அங்கு இவர் நூறு அச்வமேதயாகங்களைச் செய்வார். நூறுவது யாகம் நடக்கும்போது நூறு யாகஞ்செய்த இந்திரன் இவருடைய குதிரையை அபஹரிப்பான். 24

இவர் தம்விட்டுத் தோட்டத்தில் ஸனத் குமாரரை அடைந்து ஏகவஸ்து வாகிய பகவானை பக்தியுடன் பூஜித்த எதனால் பெரியோர்கள் பிரமத்தை யடைகிறார்களோ அந்த ஞானத்தை மிகுதியாக அடைவார். 25

பரஸித்தியுள்ள விக்ரமமுடையவரும் மிகுந்த பராக்ரமமுடையருமாகிய ப்ருதமஹாராஜன் தன்னைச்சார்ந்த அந்தக் கதைகளை அங்கங்கு இவ்விதம் கேட்கப் போகிறார். 26

இந்த ப்ருதமஹாராஜன் திசைகளை ஐயித்துத்தடைபடாத ஆஞ்ஞையுடையவனாகவும் தன்னுடைய தேஜஸால் ஜனங்களின் ஸங்கடங்களைப் போக்குகிறவனாகவும் ஸுரச்ரேஷ்டங்களாலும் கானம்செய்வதற்குரிய மிகுந்த மஹிமையுள்ளவனாகவும் பூமிக்குப் பதியாகவும் ஆகப்போகிறான். 27

16 - வது அத்தியாயம்

முற்றிற் று .

ஸநதூராராடி மவதொ ஸ்ஹநு ஸ்ஹவிடிதராசு |
யஸூ ஜிதாநம் ஸவிஜிதாநம் ராஜவிடி: கா மதி மத: || 5

யஜ்நாநிவி சுரஷ் ஸ்ஹநு ஸ்ஹநமவத: ப்ரஸா: |
ஸ்ரவஸுஸ்ரவஸ: வாஸாநம் பதிவடிஷேஹகயாஸ்ர யடி || 6

ஹகாய நெநநாநாய தவ வாயொக்ஷஜஸு வ |
வகூஹடிவி யொநடிஹநெநநாநாநிவெண மாலிதாடி: || 7

|| ஸ்ரீஸுத: ||

வொழிதொ விடிநெநெணவம் வாஸுநெவகயாநம் ப்ரதி |
ப்ரஸஸு தம் ப்ரதிதநா நெநெநுய: ப்ரதிஸாஷத || 8

|| நெநெநுய: ||

யஜ்நாநிவி: ப்ரயாநம் விநெநு—
நாநிவி தொ ஜநதாயாஸ்ர வாலி:

நம் ஸ்வரொக்ஷஜாநஸஹிதாநாநாநிவி ப்ரதி | வடிவடிஷேஹ: ப்ரயஸதாநம்
ததயாஸ்ர யம் ஸ்ரவாயாஸ்ர: ஸுஷ்ஞஸொஹநம் ஸ்ரவாயஸு: ஸ்வகாயெதி
கூஹடி: ஸ்ரவாயாஸ்ர: || யடி: || ஜநதாயாஸ்ர: வாலி: வாலிதெநா
நிதி: நிபு: தநாநிவிநெநு க்ஷிதிதெஸதி கூஹாயாஸ்ர: க்ஷிணா: ஷே

ஓ பிர்மரிஷி:ய! ராஜரிஷிபாகிய ப்ருது பிர்மஞ்ஞானி:ஸுக்குள் உத்தம
நம் பகவானுமாகிய ஸனத் குமாரரிடம் அப்ரோக்ஷஞானத்துடன் கூடிய
ஞானத்தை அடைந்து என்ன கதியை அடைந்தார். 5

ஓ பிர்மரிஷியே! மங்களமான கீர்த்தியுடையவரும் ப்ரபுவும் பகவானுமா
கிய கிருஷ்ணனுடைய முன்தேஹமாகிய ப்ருதுவைச்சார்ந்த மற்றுமுள்ள கீர்த்
தியையும் உமக்கும் அதோக்ஷஜருக்கும் பக்தனும் அன்புள்ளவனுமாகிய
எனக்குச் சொல்ல வேண்டும். இந்த பகவான் ப்ருதுவின் உருவத்துடன் இந்த
பூமியை யல்லவா கறக்கிறார். 6-7

ஸ்ரீஸுதபௌராணிகர் கூறுகிறார்.

விதாரால் இவ்வாறு வாஸுதேவன் சரித்திரத்தைப் பற்றி ப்ரோணை
செய்யப்பட்ட மைத்ரேயர் ஸந்தோஷித்த மனதுடன் விதாரைப் புகழ்ந்து
பதில் சொல்லுகிறார். 8

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ விதர! வேதியர்களால், ஜனங்களைப் பரிபாலிப்பவர் தாங்கள்தான் என்று
ப்ரோணை செய்யப்பட்ட ப்ருது மகாராஜன் எப்பொழுது பட்டபிஷேகம்

புஜா நிரநெ சுழிதிவ்வு வந்து
சுஷுதாஜெஹா வதிஜநவொவது || 9

வயம் ராஜநாரொணாலிதவா
யஸாநிநா கொடாநவெந வுக்ஷா ||
சுபாஜெ யாதாஸுரணா மரணம்
யஸாபிதொ வுதிசுர வதிநடி || 10

தனொ லவாநீஹதா ராதவெனம்
சுஷுபாபிபுதாநா நரஜெவஜெவ |
யாவன நக்ஷாஜெஹ உஜிதொஜா
வாதபாபதிஸம் கிமு மொகவாது || 11

|| ரெஜெதுய ||

வ்யுயம் புஜாநா கரணம் நிஸஜ வரிஜெவித ||
ஜீவ்யம் டயுள காருமொ வு நிஜிதம் ஸொஜநவஜெத || 12

ஹா யாலாநா புஜாவனதுவதிம் வ்யுயஜிஸு வவிக்ஷாவபிதிஜாநெண
சுஜிநா சுஜிதவா யஸாபிதம் விஜெஃ ஜெநெந ஸ்வாபிதம் தா க்வா
மரணம் யாதாஸுரணம் ததிதி ததவாஸு ம் சுஷாக்கெந ராதவொராதம் ஜா
தம் மரணம் மரணம் யதாஸுரணம் உஜிதொஜாஸுதாநாஸுதா
வாதபாபிதம் விஜிதம் வதிம்க்ஷா வ்யுயரிதி வரிஜெவிதம் விவாவம் நிஜி
தம் ஹெதம் சுஷுபாபிதம் ததவாஸுதா உஜிதி வ்யுயரிதி வரிஜெவிதம்

செப்து கொண்டானே அப்பொழுது பூமியானது அன்னமில்லாம விருக்க
ப்ரஜைகள் பசியினால் கிருசமான தேஹமுடையவர்களாகி ப்ருதமஹாராஜ
ரிடம் வந்து கூறுகிறார்கள். 9

ஓ ராஜனே! பொந்திலிருக்கும் அக்கினியால் விருக்ஷங்கள் போல நாங்
கள் வபிற்றி விருக்கும் அக்கினியால் தாபமடைந்திருக்கிறோம். தாங்கள் எங்
களுக்கு ஜீவனத்தைக் கொடுக்கும்படியாக (வேதிபர்களால்) உண்பண்ணப்பட்
டவர்கள். ரக்ஷிப்பதற்குத் தகுதியுள்ள தங்களை இப்பொழுது சரணமடைந்
தோம். 10

ஆகைபால் ஓ ராஜராஜனே நாங்கள் அன்னமின்றி நாசமடைவதற்குள்
பசியால்துன்புறும் எங்களுக்கு அன்னங்கொடுக்கத் தாங்கள் முயலவேண்டும்.
தாங்கள் ஜீவனத்திற்குப்பதியும் உலகங்களைப் பரிபாலிப்பவருமாக ஆகிறீர்கள்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ குருவம்ச ச்ரேஷ்ட! ப்ருதமஹாராஜன். ப்ரஜைகளின் தீனமான
ப்ரலாபத்தைக்கேட்டு நீண்டகாலம் யோசித்துக் காரணத்தை யறிந்தான். 12

- ஐதி வுவவ்விதொ வுபுரா வுமூவீதஸாரஸம் |
ஸாடியெ விஸிவம் ஹிஜெ: சூபஹிபுரஹா யயா || 13
- புவெவபாநா யாணீ நிஸாஜோதாயுயம் வுயுடி |
மளஸதூவாடிவஹீதா ஜீவ ஜமயஜுதா || 14
- தாஜெவாநுபுவஜெநு: கூவிதொதூருணைகூண: |
ஸாரம் யநுஷி ஸம்யாய யசு யசு வறாயதெ || 15
- ஸா ஜிஸா விஜிஸா ஜெவீ ரொடிவீ வாம்தரம் தயொ: |
யாவனீ தசு தஜெநம் ஜிஸாநதஜிதாயுடி || 16
- ஜெகெ நாவிதத சூரணாம் வெநாநுதொரிவ வுஜா: |
சூஷா தஜா நிவவுதெ ஹிஜெயெந விஜியதா || 17
- உவாப வ ஜஹாஸம்! யஜுஜிதாவனவது! |
சூஹி ஜஜெவி ஹிதாநாம் வாருநெவவ்விதொ ஹவாநு || 18
- ஸ சவா ஜிவாம்ஸஸெ கஸாஜீநாஜகதகஜுஷாடி |
கூஹநிஷுதூய யொஷாம் யஜுஜித ஐதி யொ ஜத: || 19
- மஹாநீதி வுவவ்வித: நிஸிதவாஹி||ந|| வு வெவபாநெதி ஜமயுணாடி
தா கநுமதாஜிவா||ச||க|| ஸெதி ரொடிவீ ஜாவா வுயிவுள தயொ
ராம்தரஜிதரிசு கநுபுஷு த: உஜுதாயுயம் யெந:க||ச||வ|| ஸஐதி||

இவ்விதம் புத்தியால் தீர்மானித்து வில்லை எடுத்துத் திரிபுரஸம்ஹாரம் செய்தபரமசிவன்போலக் கோபங்கொண்டு பூமிக்காக பாணத்தைச் சேர்த்தார்

பூதேவி ஆயுதமுடைய ப்ருதமஹாராஜனைப்பார்த்து பயந்து நடுங்கிப் பக ளினுருவங்கொண்டு வேடனூல் துரத்தப்படும் பெண்மான்போல ஓடினாள். 14

வேனன்குமாரனாகிய ப்ருதமஹாராஜன் மிகவும் கோபங்கொண்டு சிவந்த கண்களுடன் வில்வில் பாணத்தைப்பூட்டி பூமி எங்கெங்கு ஓடுகிறானோ அங்க ன்கு சென்று அவனையே துரத்தினான். 15

அந்த பூதேவி திசைகளிலும் அக்னிமுதலியவர்களின் திசைகளிலும் ஆகா யத்திலும் பூமியிலும் அந்த ரக்ஷத்திலும் ஓடியும் அங்கங்கு கூடவே ஆயுதத் துடன் வரும் ப்ருதராஜனக் கண்டாள். 16

ப்ரஜைகள் மிருத்புளிடம்போல ப்ருதராஜனிடம் ப்ருதிவி உலகத்தில்கூ ணத்தை அடையவில்லை. அப்பொழுது நொந்த மனதுடன் திரும்பினாள். 17

மஹாபாக்சியமுள்ளவரும் தர்மங்களை யறிந்த வரும் சரணம்புகுந்தவர்க ளிடம் வாத்ஸல்யமுள்ளவருமாகிய பிரபுவே! என்னையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும். நீர் பிராணிகளைக் காப்பாற்றுவதில் தலைபெற்றவர் என்று தெரிவித்துக்கொண்டாள்.

தர்மங்களையறிந்தவரென்று திச்சயிக்கப்பட்ட எவன் எவ்விதம் ஸ்திரீபை க்கொல்லுவான். தினத்தன்மையுள்ளவளும் பாபமற்றவளுமாகிய என்னை என் வதைசெய்ய விரும்புகிறீர்.

புறாணி ந வெ ஹீஷு சுதாமஸுவி ஜனவ: |

கிசுத சுவலியா ராஜசுருணா டீநவதுறா: || 20

சா வியாடாஜரா நாவ யசு விஸு புதிஷித |

சுதாநவ புஜாஸுஜா: சுயஜஹவி யாஸுவி || 21

|| வுயு: ||

வஸுயெ! சுவா வயிஷுலி ஜாஸநவராஜுவி |

லாம வஹிபுலி யா வுஜெ ந தநாவி வ யா வஸு || 22

யவஸு ஜஸு நுலிந நெவ டொஸுளயஸு வய: |

தஸுடெவ ஹி டுஷுயா டுஷாநாசு ந ஸஸுதெ || 23

சவ வுஸுஷுயிஸீஜாநி புராசுஷுநி ஸயஸுவா |

ந ஜஸுஷுதாசுநி சாவஜுய டுஷி: || 24

யொயபுஜுததிதே: ஸ ஹாந யொஷா டாஸுஸுஹநிஷுஸுஹநிஷுதி ||
கக||௨௦|| சாதிதி || சஜராடுஷா நாவவிபாடா சுயஜஹவிபாஸுவிபாஸு
யிஷுவி||௨௧|| வஸுபுஜி வஹிபுலியஜெயா ஹதி டெவதாநுபெ
ணவாம வுஜெஹஜெதவஸுபாநாடிக||௨.௨|| யவஸுதி | மொநுபெண
யவஸுதபுண ஜபிசுதீதயு: வயஸுநெவ டொஸுஷு நபுஸு வதி
சுதாஸுஷுபாஸு||௨௩|| சாதிதி சுதநிஷுஷுசுநாநி||௨௪|| டெயெஸு

ஸ்திரீகள் குற்றஞ் செய்தவர்களாயினும் ப்ராணிகள் அவர்களை ஹிம்ஸிப்
பதில்லை. ஓ ராஜனே! கருணையுள்ளவர்களும் தினர்களிடம் வாத்ஸல்யமுள்ள
வர்களாகிய உம்மைப் போன்றவர்களைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டுமா? 20

எந்த இடத்தில் ப்ரபஞ்சமானது நிலைபெற்றிருக்கிறதோ அந்த த்ருட
மான ஓடம் போன்ற என்னை நாசம் செய்த உம்மையும் இந்த ப்ரஜைகளையும்
எவ்விதம் ஜலத்தில் நிலைநிறுத்துவீர். 21

ப்ருது கூறுகிறான்.

ஓ பூமியே! என்னுத்தாவைக் கவனிக்காத உன்னை வதை செய்யப் போகி
றேன். நீ யாகத்தில் பாகத்தை அடைகறாய். பொருளை விஸ்தாரப்படுத்துவ
தில்லை. 22

தினந்தோறும் நீ (பசுவின் உருவத்தடன்) புற்களைப் புசிக்கறாய். மடிக
ளிலுள்ள பாலைக் கறப்பதில்லை. துஷ்டையாகிய அந்த உன்னிடம் சினைசூ
என்பது சிலாக்யமல்ல என்பதில்லை. 23

அற்ப புத்தியுள்ள நீ பகவானால் முந்தி ஏற்பட்டவைகளும் உன் சரீரத்தில்
இருப்பவையுமாகிய ஒஷதிகளையும் பீஜங்களையும் என்னை அவமதித்து எடுவ
தில்லை. 24

சுரேஷ்டா சக்ஷுத்ரீ தாநாததாநா வபரிஷேவிதடி |
ஸரயிஷ்நாஸி ஜோனெனவிபுனாயாஸுவ ஜெஷஸா || 25

புரோகிதாஸிதா த்விவ சூதஸம்ஸாவிதொயதே |
லுதெஷு நிரநுகுரோஸா நுபாணா தத்யொயவயே || 26

சுவா ஸுஸா ஸுஷுபா நீசுவா யாயாநானியஸுஸுரெ |
சூதபொயஸயெநெயா யாஸிஷ்நாஜ்ஞம் ப்ராஜா || 27

வனவம் உநுஸ்யம் உதிதிசு சூதாநிவ விஸு தடி |
ப்ராணதா ப்ராஜாஜி: ப்ராஹ்ம ஜநீ ஸம்ஜாதவெவயே || 28

|| ஜநீ ||

நதே: வரஸெஷு வாருஷாய யாயயா

விநுஷுநாநாதமவெ முணாதமெ |

பா சுநம்நஸுபிதி வெஷதசூஹ—சுரேஷ்டா ப்ராஜாநா ஜெஷஸா ஜாஸெ
ந||உரு|| யசுசு பௌஷா கயம்ஹநிஷ்ஷவீதி ததூஹ—புரோகிதி தஸு
வப: சுவபவனவ||உசு|| யதூசு கயஜெஹலியாஸுதீதி ததூஹ—சுவாஸிதி
திஸஸஸுஸுபுரோணாநி வம்பாநீதேவம் லுதகாஸெஸாநீசுவா||உஎ|| வனவதிதி
உநுஸ்யம் உதிதிசு விஸு ததிதி சூதாநா துயுசுஸுபுதெ | நதா சூதாஸ
தஸு உநுஸ்யம் உதிதிசு ||உஅ|| ஸுஸஸு தநுநெஷகஸுபிதி ஸாரா
ணடி! வீசுபுரோணா வுபாஸு வுபுதாஸுபாஸுநாநி||நதே: திராயயா

என்னுடைய பாணங்களால் பேதமடைந்த உன்னுடைய மேதஸினால் பசி
புள்ளவர்களும் துன்பமுடையவர்களும் இந்த ப்ராஜைகளின் ப்ராபத்தை
அடக்குகிறேன். 25

புருஷனாயினும் ஸதிரீயாயினும் வீர்யமில்லாதவனும் தற்புகழ்ச்சியுடைய
வனும்,ப்ராணிகளிடம் தயையில்லாதவனும் அதமனுமாயிருப்பின் அரசர்களுக்கு
அவர்களை வதை செய்வது வதை யாகாது. 26

கர்வமுள்ளவரும், கெட்ட மதமுள்ளவரும், கபடமான பசுவின் உருவ
முடையவருமாகிய உன்னை பாணங்களால் பொடியாகச் செய்து என்னிடம்
உள்ள போகத்தின் வலுவால் இந்த ப்ராஜைகளை நான் தாங்குகிறேன். 27

இவ்விதம் கோபமயமான ஸ்வரூபத்தைத் தரித்தவனும் யமன் போன்ற
வனுமாகிய ப்ருது மஹாராஜனைப்பார்த்து நடுக்கமடைந்த பூதேவி நமஸ்காரஞ்
செய்து கைகூப்பிச் சொல்லுகிறாள். 28

பூதேவி கூறுகிறாள்.

மாயையால் ஏற்பட்ட பலவித சரீரங்களுடையவரும், குணஸ்வரூபரும்,
பரமபுருஷருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். ஸ்வரூபாநுபவத்தால் மாயையால்

நம: ஸ்ரீராமவாநுஸுவேந நியபுத

சுபுஷி யாகாரகவிஸுஜோஜயெ ||

29

யெநாஹோதாயதநம் விநிதிபுதா

யாகுராயதொழயம் முணலஸமுஸம்முஹம் |

ஸனவ ஜம் ஹனும்ஜாயமுஸுஸுரா—

ஸுபுஷிதொழநம்ஸாரணம் கஜாஸுயெ ||

30

யனதஜாயவஸுஜஜாயாயம்

ஸுஜாயாயதாஸுயயா விதகபுயா |

தயெயவ ஸொழயம் கிருமொஷுஜாயுதம்

கயம் நம் ஜம் யஜுபுரொஜிவாமஸஸி ||

31

விநிதிஸுவிநிதி: நாமாவொராஜிதமவொபெந தஸெஸ் முணாதெநமு
ணபெஸெந ப்ரபீபபாநாய வஸுதஸு நியபுதா: ஜாயயா நியஸா: சுபு
சுபாகாரகெஷு சுபிஹிதாபுராதாயிஸெஷெஷு விஸுஜ: சுஹாகார:
ததிதிதா உளபுபொராமஸெஷாஜயஸு யஸிங் தஸெஸ் || ௨௯ || சுஹாஸவ
ஜீவாஸுயகெந ஸுஷாஜாம்கயம் ஹனும் ப்ரவதபுதததாஹ—பெநெதி
விபாகுராகுதநாம் ஜீவாமாம் சூபதநமஹம் விநிதிபுதா யத: யஸுராம் ஜயி
முணலஸமுஸு வதும்புலஸுதமுராயஸு ஸம்முஹம் யாரணம் ஸுராபு
ஸுதம்மு: || ௩௦ || ஸுஷிஸம்ஹாரகதாஹஸெஸெதி யெக் தயாவி ப்ரபு
வாமெந ப்ரவதஸு ஜீபொநாவிதவஸெதாஹ—யததி. சூதாஸுயயா
ஜீவவிஷயிணா || ௩௧ || சுதொஜுஜெபுபீஸுரவெஷிததிதாஹ—நடுநதிதி.
சுபுதாதலி: விசுஷிவலிஸெத: ஸம்ஸாரம் ஸுதம்மு: சுசுரொக் ஸுஹாணம்
வரதததி தெந ஸுஹணாயராயரகாரயக் யஸுஸுதவனக்: வரத:ஜாயயா

விடுபட்ட ஆதிபௌதிகம் ஆத்யாத்மிகம் ஆதிதௌதிகம் என்னும் இவைகளில்
உள்ள அஹங்காரத்திற்கு ஹேதுக்களான சாகத்வேஷம் முதலியவைகளை
யுடையவருமாகிய பாம்புருஷருக்கு நமஸ்காரம். 29

எந்த ஈசனும் நான் ஜீவர்களுக்கிருப்பிடமாக விருஷ்டிக்கப்பட்டு என்னி
டம் இந்த பூதங்களைத் தரிக்கும் தன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, ஸ்வராட்டாகிய
அந்த ஈசனை என்னைக் கொல்லுவதற்கு ஆயுதத்திடன் அருகில் வந்திருக்கிறார்.
வேறு எவனை நான் சரணமடைவேன். 30

ஜீவர்களைச் சார்ந்ததும் ஊகிக்கத்தகாததுமாகிய தன் மாயையால் எந்த
பகவான் ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபமான இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ஆதியில் விருஷ்டி
செய்தாரோ அந்த மாயைபைக் கொண்டே ரக்ஷிக்க முயன்றவரும் தர்மத்தில்
ஆவலுடையவருமாகிய அந்த ஈர் என்னை ஏன் வதை செய்ய விரும்புகிறார். 31

நகம் வதெஸஸு வஜீஹிதம் ஜநெந—

ஸநாயயா டுஜயயாகுதாதூவி: ।

ந யக்ஷுதெ யஸுகரொடிகாரய—

பெரொநெக னக: வரதஸு ஂரஸுர: ॥

32

ஸமபாடி யொவஸுராமுருணயிஸகிவி

புரவசு யாகாரகவெதநாதூவி: ।

தவெஸ வஸுஸபநிருபுஸகியெ

நஜ:வரவெஸ வுருஷாய வெயவெ ॥

33

ஸ வெ ஸவாநாதூவிநிபுதம் ஜம—

புதெந்ரீயாண: கரணாதூகம் விவொ ।

ஸஸுரவயிஷுஸஜ:ம ரஸாதயா—

புஸுஜஹாராமஸ சுபிஸுகர: ॥

34

த ககெக:॥௩௨॥ தஸாடிவிஸுஸகியெ கெவலம் நஜ:ஷாஹ—ஸமபுதி
ஸமபாடிஜநஸிதி ஸம் கஸுஜமத: சுருருணயி சுருவதபுதெ சுருக
ரொகி புரவாணி ஜஹாஹதாநி க்ரபாம் ஹ்ரீயாணி காரகாம் பெவாம்
வெதநாஸுபி: சுதா சுஹகார: தெ: ஸுஸகிரதெவஸுஜஸுர:ஸுர
தூ: நிருபுஸகியெ யஸு॥௩௩॥ புரணிமாம் யாரணாயம் ராம் ரஸா
தயாபுதெந்ரீயாண: புரவாணி புரவதஸு ரெயொநயசுஹதி
ஸகாரணரோஹ—புரவாம் ஸஸதி ஹ சுஜய: ஸுஷவாநு ஸ வஸவஸவாநு
ஸநிபுதம் வராவரஜ:ஸு ஸுரவயிதாஜிஹு சுபிஸுகரஸுநு ராஜ
ஸுஜஹார॥௩௪॥ சுவாநிதி ஸ வஸவராயர: வரவாஹ:சுஷவா:வஸு
உவாரிபிநாவி சுபாரவததாயாவஸிதா: புர: ரகதிதாஜிஹு:வீர:பு
திபு: புரவாமு:ஸு ஸுஸுக: ய வஸவா ஹதஸுஸு:வயஸி நிபுதெராம்

எந்த சச்வரன் ஒருவரானும் மாயையால் பலளிதமாகிறாரோ எவர்
(பிரமாவை) ஸிருஷ்டித்தாரோ (அந்த பிரமாவைக்கொண்டு) ஸிருஷ்டிக்கும்படி
செய்தாரோ அந்த சச்வரனுடைய வ்யாபாரமானது ஜயிக்கமுடியாத உம்மு
டைய மாயையால் கெடுதி யடைந்த மனமுடைய ஜனங்களால் அறியமுடி
யாதது. நிச்சயம்! ஆச்சரியம்! 32

மஹாபூதங்கள் இந்திரியங்கள் தேவர்கள் புத்தி அஹங்காரம் என்ற இந்த
சக்திகளால் எந்த பகவான் ப்ரபஞ்சத்தின் ஸிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம்
இவைகளை அநுஸரிக்கிறாரோ மிகுந்தனவும் தங்கியனவுமாகிய சக்திகளு
டையவரும் வேதஸ்ஸும் பாம்புருஷருமாகிய அந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

ஜன்மமில்லாத ஓ பிரபுவே! பூதங்கள் இந்திரியங்கள் அந்தக்கரணம் இவை
களின் ஸ்வரூபமுள்ளதும் உம்மால் ஸிருஷ்டி செய்யப்பட்டதுமாகிய உலகத்
தை நன்றாய் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பி நீர் ஆதிவராஹ ரூபத்
துடன் என்னைப் பாதாளத்தினின்றும் ஜலத்தினின்றும் உயர எடுத்தீர். 34

சவாஜுபவெஸ்ஸ உயி நாவு வவ்விதா:

புஜா லவாநடி ரிரகஷிஷு: கிரு |

ஸ வீரஜெதிடிஷஸ்தவலிவராயரொ

யொ ஜா வயஸுமூ ரொ ஜிவாஸஸி ||

35

நடுநடு ஜெநெநீணிதீஸாராணா—

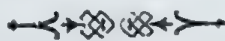
உஷஸ்யெஷஸ்துணாஸமூஜாயயா |

ந ஜோயதெ ஜோஹிதவிதவதுவி—

ஸெஸெநா நஜெ வீரயஸஸுரொஸு: ||

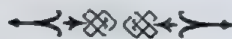
36

உதி ஸ்ரீஜோமவதே வதமுடிஷஸ்து வஸுதஸொய்யாய:

ஜிவாஸஸி விவி துதித்யுடி: ||௩௫|| தஸாஜீஸாரயெஷிதம் டுவிடிஜெய
ரிதி கெகோதீகநாபெநொவஸுஹாதி | நடுநடுதி | தஸு ராஸுரஸு
முணஸாபுரகுபயாஜாயபாஜோஹிதம்விதஜெவ வதுடிபெஷாஜோஹிதாநி
விதவதுபாநி பெஷாதிதி வாகெத: ஜெநெ: ராஸுராராணா ஹரிஹகாநாஜெ
வ தாவதுஹிதம் ந ஜோயதெ கிம் வுநஸுஸு வரஜேஸுஸு உ சுத: வரஜெ
ஸுரா வஸவதெஸுரவி நஜெவகெவலா வீராணா ஜிதெநிபாணா யஸ:
குவதுவி வஸதெஸு: யயா வீராணா யஸொவபெத தயாயுதம் யெஷ
தாம் ந து யெஷிதிஹாஸ: ||௩௬||

உதி ஹவாடிஜீவிகாபா ஸவஸுராய்யாயுரா.

ஜலத்திற்கு மேலான பாகத்தில் ஓடும் போல் ஆதாரமாகிய என்னிடம்
நிலை பெற்றிருக்கும் ப்ரஜைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று விருப்பங்கொ
ண்ட வராஹருபியாகிய அந்த நீரே ப்ருது மஹாராஜாஸின் உருவத்துடன்
இப்பொழுது உண்டா யிருக்கிறீர். அந்தத் தாங்கள் பாவின் நிமித்தமாக உக்ர
மான பாணமுடையவராகி என்னை வதை செய்ய விரும்புகிறீர்கள். 35

அந்த ஈசுவரனுடைய குண விருஷ்டிருபமான மாயையால் மோஹமடை
ந்த மனமுடைய என்னைப்போன்ற ஜனங்களால் * ஹரிதாஸர்களின் செய்
கையைப் அறியமுடியாது. நிச்சயம். ஜிதேந்திரியர்களாகிய வீரர்களுக்குக்
கீர்த்தியைச் செய்யும் அந்த ஹரிதாஸர்களுக்கு நமஸ்காரம். 36

17- வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

* ஹரிதாஸர்களின் செய்கையைப் அறியமுடியாது என்பது ஹரியாகிய பரமேச்
வரரின் செய்கையை எவ்விதம் அறியக்கூடும் என்பதை விளக்குவதாம்.

சுஷ்டாடிஸாயுதய பூரணம்.

|| நெடுஞ்சுயம் ||

ஐசம் வரமுமலிஷ்டுய ருஷா பூஸுரிதாயாடி |

வாநராஹாவநிவீகதா ஸம்ஸஸுதாநகாதகா ||

|| உஹீ ||

ஸம்நியவாஸிஹா உநும நிவெயாஸு ராவிதம் உ நெ |

ஸவபுதஸாராஜாதெயயா உயுகரொர வுயம் ||

சுஸிநு நொகொழய வாஜுஷிநு நிவிஸகவடிபிபுலி |

டிஷ்டா யொமா: பூயுதாஸு வுமஸாஸு ஸ்ரெயஸுபூஸிபுயெ ||

சுதொய துமலீரொமாரநுவிநதாஸுதடி |

ஜொதிரிஜீவாஸுராஜாவிஸுஜி ஜொதம் ||

சுஷ்டாடிஸு உஹீவாகுஷாஉத வாநாடிஷ்டுதம் ||

பூயாடிஸுசு உஸஸா டுமெதி நிராபுயெதெ ||

க || ஸநிபுயெதி | ஹே சுஸிஹா பூஸொயஜாஹா டெவ சுஸி சுஸ
யம் யயாஹவதிதயா உநும ஸம்நிபவஸுராவிதம் விஜ்ஜாவிதம் உஜிஜாகெ
சுநாடிபு: சுதபுஷுததாஹ --ஸுயொஹித ஸவபுதஸாராஜாதெ || உ ||
உயி ஜீண்டா டெஷயி: உவாயெந மூஹாணெதி வகூம் உவாயெந
ஸவபுஸியுதி நாநுயெதாஹதி.வி:--சுஸிநிதி | வுமஸாஸு ஸ்ரெயஸு:
வாஸுஷாயபுஸு பூஸிபுயெ சுஸிநு நொகொ சுஷ்டாடிபு: சுஜிபுஸு
நொகொ சுநுஹொதாடிபு: யொமா: உவாயா: டிஷ்டா: பூயுதா: சுநுஷி

18 - வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பூதேவி கோபத்தால் துடிக்கும் உதடுகளுடைய ப்ருது மஹாராஜனை
இவ்வாறு ஸ்தோத்திரம் செய்த பபமடைந்துதாம்மனைதை அடக்கிக்கொண்டு
சொல்லுகிறான்.

பூம் கூறுகிறான்.

ஓ பிரபுவே! கோபத்தை யடக்கவேண்டும். நான் சொல்லுவதைக் கவ
னித்தவேண்டும். பன்டிதனாகியவன் ப்ரமாம் போல் எதிலும் ஸாரதம்.தக் கிர
ஹிக்கிறான்.

தத்வமறிந்த முனிவர்கள் மானிடர்களுக்கு நன்மை லித்திக்கும் பொரு
ட்டு * இவ்வுலகிலும் † அவ்வுலகிலும் உபாயங்களைக் கண்டிருக்கிறார்
கள். அனுஷ்டித்து மிருக்கிறார்கள்.

* இவ்வுலகில் உபாயம் கிருஷி முதலியன.

† அவ்வுலகில் உபாயம் அக்கினிஹோத்ரம் முதலியன.

வஹ்ந் கஸ்துய ரெ வீர ! யெநாஹம் வஹ்நா தவ |
 யொகெக்ஷு க்ஷீரஜயாநு காராநநாநாநா வ ஷொஹநு || 9
 ஷொஹாநா ஷொஹாநா ! ஹிதாநா ஹிதவாவந ! |
 சுஹஸீதஜெஹ்நு வஹ்ந வஹ்நெ யஜி || 10
 வஹ்ந கஸ்துய ராநாநாநா ஷொஹாநாநா யயா வய : |
 சுஹதஜாவவி ஹ்நு உவாவதெத தெ விஹா ! || 11
 ஹித வி யா ஹிதா வாக்ஷா ஹவ ஸ்ரூயா ஹிதவி : |
 வஹ்ந க்ஷீரவா ரநா வஹ்நாநாநாநாநா கஸ்துயாநா : || 12
 தயாவநா வ வஹ்நு து வஹ்நாநாநாநாநா வஹ்நா : |
 ததெதாநெநு வ யயாகாநா ஷொஹாநா வஹ்நாநாநாநா || 13
 ஷொஹாநா ஷொஹாநாநாநாநாநாநாநாநா வஹ்நா ! |
 வஹ்ந வஹ்நாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநா || 14
 கஸ்துயபொகெக்ஷு வஹ்நாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநா | ஹிதாநாநாநாநாநாநா
 சுஹ்ந உஹ்நா
 வஹ்நதெதாநா வதெத || 15 || வஹ்நாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநா
 வஹ்ந வஹ்நு வஹ்நு வஹ்நு வஹ்நு வஹ்நு வஹ்நு வஹ்நு வஹ்நு
 வதெதபதி ததகெநு வ ஷொஹாநாநா வஹ்நாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநா
 வஹ்நு தாநாநாநா || 16 || ஷொஹாநாநா வஹ்நு வஹ்நு வஹ்நு வஹ்நு

மஹாபாகுவும் பூதபாவனரும் வீரருமாகிய ஓ பிரபுவே! நான் தங்களுக்கு
 வாத்தஸ்ய முடையவன். பகவானாகிய தாங்கள் வலுவைக் கொடுப்பதும் வேண்
 டுவதுமாகிய அன்னத்தைப்பூதங்களுக்குவிரும்புவிர்களானால் எனக்குக்கன்றை
 யும் உசிதமான கறப்பதற்குரிய பாத்ரத்தையும் கறப்பவனையும் ஏற்படுத்தவேண்
 டும். நான் பால் மயமான காமங்களைப் பூர்த்தி செய்கிறேன். 9-10

பிரபுவாகிய ஓ ராஜனே! என்னை ஸமமாகவும் செய்யவேண்டும். உமக்கு
 மங்களமுண்டாகும்.வருஷாகாலஞ் சென்றாலும் தேவரால் விருஷ்டிக்கப்பட்ட
 யஸஸ்ஸானது எனக்கு எங்கும் இருக்கவேண்டும். 11

பூமி கூறிய இப்படிப்பட்டப்ரியமும் ஹிதமுமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு
 ப்ருதமஹாராஜன் மனுவைக் கன்றாகச் செய்து தன் கையில் ஓஷதிகள் யாவற்
 றையும் கறந்தான். 12

அவ்விதமே மற்றமுள்ள பண்டிதர்களும் எங்கும் ஸாரத்தைக் கிரஹிச்சி
 ரார்கள். பிறகு மற்றமுள்ளவர்களும் ப்ருதனின் வசமான பூமியை அவ்
 ளிஷ்டப்படி கறந்தார்கள். 13

மிகவும் சிரேஷ்டமாகிய விதூ! பிறகு ரிஷிகள் பூதேவியிடம் இந்திரியம்
 ளில் பிருஹஸ்பதியைக் கன்றாக அடைந்து பரிசுத்தமும் வேதமயமுமான
 பாலைக் கறந்தார்கள். 14

வதுக் கூர்சுவா ஸுராமணா ஐதூம் ஸொஜஜிபுஹநு |
 ஹிரணயெந வாடுகுண லீயபுஜொஜொ வமம் வயம் || 15
 லெஜெதயா டாநவா வதுக் பூஹாஜெஸுரஷபுலு |
 வியாய டுடுஹுடி க்ஷீரஜயபுஜொ வுராவவது || 16
 மாயவபுராவொடயுக்ஷநுடுகு வபுஜெயெ வயம் |
 வதுக் விஸுவவஸும் கூர்சுவா மாயவபும் ஜெஸுளவமது || 17
 வதுக் விதரொடயபுஜா கவம் க்ஷீரஜயுக்ஷத |
 ஸுஜொடுகு ஜஹலாம! ஸுஜயா ஸுஜெவதா: || 18
 புகலு கவிமம் வதுக் விஜாஸுக்ஷநாஜயீ |
 வலிபி நவவலி விஜா வ யெ வ விஜாயராஜய: || 19

ஹணாஜிபுபாணாம் வாதுக்ஷம் || ௧௪ || வதுகி ஸொஜஜிபுதா லீயபு ஜெஸுதி
 டஜெபுபுயஸுதி வமம்ஜெஹுஸுதிவ தஜெவவய: || ௧௫ || லெஜெதயாஜதி
 ஸுராவ ஸுஸவனாவாஜிபு || ௧௬ || மப்பெபுதி || ஜெவாஜாயபும் ஸௌஹம்
 ஸௌநுபு ததுவலிதம் || ௧௭ || வதுநெதி || கவம் விதுணாஜெம் ஸுஜொடுகு
 கவடு ஜெணபெ கபுக்ஷத டுடுஹுடி || ௧௮ || வுக்ஷெதி || ஸாகலுநா
 ஜெம் கணிராஜிவலிபு பெ விஜாபராஜய: தெவதஜெவ வதுக்வலிகுலு நவ
 ஸுஜொடுகுஜெவாஜாஜிபுபாணாம் விஜாநுடுஹுடி || ௧௯ || கதுஜதி ||

தேவர்கள் இந்திரனைக் கன்றாக அடைந்து ஸ்வர்ண பாத்ரத்தால் அமுதம்
 மனதின் சக்தி இந்திரிய சக்தி தேஹசக்தி இவைகளையே பாலாகக் கறந்தார்
 கள். 15

இதி வம்சத்திற் பிறந்தவர்களும் தனு வம்சத்தி லுதித்தவர்களுமாகிய
 அஸுரர்கள் அஸுர ச்ரேஷ்டனாகிய ப்ரஹ்மாதனைக் கன்றாக அடைந்து இரு
 ம்புப் பாத்ரத்தில் ஸுரையையும் (பனை முதலியவற்றின்) மத்பத்தையும்
 பாலாகக் கறந்தார்கள். 16

கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸ்திரீகளும் பத்மமயமானபாத்ரத்தில் விச்வாவஸு
 வைக் கன்றாக அடைந்து வாக்கின் இனிமையும் ஸௌந்தர்யமும் பொருந்திய
 கானத்தைப் பாலாகக் கறந்தார்கள். 17

ஓ மஹா பாக்யசாலியாகிய விதர! ச்ராத்ந்தேவதைகளாகிய பிதிர்கள்
 அர்யமாவைக் கன்றாக அடைந்து பச்சையான மண்பாத்ரத்தில் கல்பத்தைப்
 பாலாகக் கறந்தார்கள். 18

வித்தர்கள் கபிலரைக் கன்றாகக் கற்பித்து ஆகாயமாகிய பாத்ரத்தில்
 அணிமை முதலிய வித்தியைக் கறந்தார்கள். வித்யாதரர் முதலியவர்கள் ஆகா
 யமாகிய பாத்ரத்திலேயே (ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பது முதலிய) வித்தையைக்
 கறந்தார்கள். 19

சுமெநு வ ஜாயிநொ ஜாயாஜெயபூநாஹுதாத்நாடி |
 ஜயம் ப்ரகஸு வஸுக்ஷெ ஜுஜுஹுஜுராணாஜயீடி || 20
 யக்ஷரக்ஷாஹி ஹுதாநி விஸாவா: விஸிதாஸநா: |
 ஹுதெஸவஸூ ஜுஜுஹு: சுபாயெ சுதஜாஸவடி || 21
 தயாஹயொ ஜுஜுஸுகாஸவபூ நாமாஸு தக்ஷக் |
 வஸு விஜாய ஜுஜுஹுவிபுயவாநெ விஷம் வய: || 22
 வஸவொ யவஸம் சுஜீரம் வஸு க்ரக்ஷா வ மொவூஷடி |
 சூரணுவாநெ வாயுக்ஷநு ஜெமெநுண வ ஜுஷிண: || 23
 சூவூடா: ப்ராணீநம் சூவூம் ஜுஜுஹு: வஸுக்ஷெவநெ |
 வஸவணபுவதா விஹமாஸாரம் வாவாநெவ வ || 24
 வடவஸூ வநஸூதூ: வ்யயெபூஹஜயம் வய: |
 மிரயொ ஹிஜெதூ நாமாயாதநு வஸூநாஹு || 25
 சுமெநுயகிஃபூரூஷாடி: சுஜயபூநெந சுஜுதா-தநாம் ஸஃபநிநீம்
 ஜாயாம் யாரணாஜீ ஸங்கஸு ஜாதபூஹவாம் || 26 || யக்ஷேதி || ஹுதெஸொ
 ரூ: ஸவஸவநெ யெஷாநெ சுதஜீரூயிரகஜெவாஸவம் || 27 || தயே
 தி || சுஹப: நிஷணா: ஜநுஸுகாபூஸூகாடி: ஸவபூஸவணா: தவஸக
 சூஸகதிஜா நாமா: விவவாநெ ஜெவெ || 28 || வஸவஸதி || யவஸ
 ஜுணமொவூஷாரூவாஹம் வுஷஹஜெமெநெநெ துதரெணாநய: ||

மாயையுடைய மற்றுமுள்ள கிம்புருடர் முதலியவர்கள் மயனைக் கன்றாகக்
 கற்பித்து அந்தர்த்தானத்தால் அற்புதமான ஆத்மாவை யுடையவர்களைச்
 சார்ந்ததும் ஸங்கற்ப மாதர்த்தால் உண்டாவதுமாகிய மாயையைக் கறந்தார்கள்.
 யக்ஷர்கள் ராக்ஷஸ்கள் பூதங்கள் பிசாசங்கள் மாம்ஸம் புசிப்பவர்கள் இவர்கள்
 ருத்ரனைக்கன்றாக அடைந்து கபாலமாகிய பாதரத்தில் ரத்தமாகிய மத்யத்தைக்
 கறந்தார்கள். 21

(படமில்லாத) ஸர்ப்பங்கள் விருச்சிகம் முதலியவைகள் (படமுள்ள) ஸர்ப்
 பங்கள் (கத்ருவின் வம்சத்தி லுண்டான) நாகங்கள் இவைகள் தக்ஷகனைக் கன்
 ராக அடைந்து முகத்தில் விஷத்தைப் பாலாகக் கறந்தன. 22

பசுக்கள் (சிவனுடையவாஹனமாகிய) விருஷபத்தைக் கன்றாக அடைந்து
 அரண்யமாகிய பாத்திரத்தில் புல்லைப்பாலாகக் கறந்தன. தெற்றிப் பற்களுடைய
 னவும் மாம்ஸம் புசிப்பனவுமாகிய ப்ராணிகள் சிங்கத்தைக் கன்றாக அடைந்து
 தங்களுடைய சரீரத்தில் மாம்ஸத்தைக் கறந்தன. பக்ஷிகள் கருடனைக் கன்றாக
 அடைந்து புழு முதலியவற்றையும் பலன் முதலியவற்றையும் கறந்தன. 23-24

விருக்ஷங்கள் ஆலமரத்தைக் கன்றாக அடைந்து தனியே முளைப்பது
 ரூபமான பாலைக் கறந்தன. பர்வதங்கள் ஹிமவானைக் கன்றாக அடைந்து, தங்
 களுடைய தாழ்வடைகளில் பலவித தானுக்களைக் கறந்தன. 25

- ஸவெபு ஸஜுஷுவதேந ஸெ ஸெ வாதெ வ்யகூயம் |
ஸவபுகாஜஹ்வா வ்யயீம் ஐஹுஹு வ்யயுலாவிதாடி || 26
- ஸாவம் வ்யயாஹு வ்யயீஜஹாஹு ஸஜஹாதம் |
ஜெஹவதூஹிஸெஜெந க்ஷீரஸெஹ காமரூஹ ! || 27
- தகெப ஜெவீவதூ வ்யயு வ்யபுகாஜஹ்வா வ்யயு |
ஐஹிதூஸெ வகாரெஜம் வெஜா ஐஹிதூவதூயம் || 28
- வதிணபுந ஸயநம் கெகாடூ மிரிகுதிடாநி ராஜராடீ |
லதஜாயஜிஹ வெநு வ்யயுஜெ ஸஜம் விஹம் || 29
- ஸயாஸிதூவாநு வெநு வ்யஜாநம் வ்யதீஹம் விதா |
நிவாஸாநு க்ஷயபாவெசு தகு தகு யயாஹுதம் || 30

உஹ || சூவ்யாஹிதி || சூவ்யுஜோஸம் அரங்கீடாஹிசவரம்வாடி || உச || உரு ||
சுநுதூஸம் ஹாயபுஜஹு ஸவபுஜிஸவெபுஸஜாதள யொஜுஷு தெந
வதேந || உச || உபஸாஹாதி—ஸவரிதி || ஸஜா க்ஷீடா சுநு தஜெவக்ஷீர
ஸெஜெநெவா ஐஹுஹு ஜெஹம் வாத் || உச || ததஜி || உஜோவ்யுயீம் ||
உச || வதிணபுநிதி || வதிணபுந யநுஷொஜெணமிரிஸுமாரணி
வதிணபுந ராஜராடீ ராஜா || உச || ஹ || ஹாஜாநிதி || ஹாஜா
கடாஹிசுதிஹம் வாரம் சுடாஹிதீதம் தாவனவ ஜெஹதம் வதிணாநி ஐஹு
நிவிவிபாநி யயாஹ வ்யஹஸ்தி || ஜெஹம் வாவபுகாஷுஜெஜெரிணம்

எல்லோரும் தங்களுக்குள் முக்பமானதைக் கன்றாகக்கொண்டு தங்கள்
தங்களுக்குரிய பாத்திரத்தில் மனோதங்கள் யாவற்றையும் கொடுப்பவரும் ப்ரு
தவின் வசமானவளுமாகிய பூமியைக் கறந்தார்கள். 26

ஓ குருவம்ச ச்ரேஷ்டராகிய விதா! இவ்விதம் அன்னத்தைப் புசிக்கும்
ப்ருத முதலியவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிவதான அன்னத்தைப் பாதிரம்
கன்று இவைகளின் பேசத்தால் க்ஷீரபேதத்தைப்பூ மியில்கறந்தார்கள் 27

பிறகு ப்ருதமஹாராஜன் அன்புடன் மனோதங்களெல்லாவற்றையும் பொழி
ந்த பூமியை விச்வாஸத்துடன் பெண்ணாகக் கொண்டான். பெண்ணிடம் வாத்
ஸல்ஸிமடைத்தவனும் ராஜ ராஜனும் ப்ரபுவும் வேனன் குமாரனுமாகிய இவ்வர
சன் தன்னுடைய வில் நுனியால் பர்வத சிகரங்களைப் பொடியாகச் செய்து
இந்த பூமண்டலத்தைப் பெரும்பாலும் ஸமமாகச் செய்தான். 28-29

பிறகு மஹிசைபுள்ளவனும் வேனன் குமாரனும் ப்ரஜைகளுக்கு வ்ருத்தி
யைக் கொடுக்கும் பிதாவுமாகிய ப்ருத மஹாராஜன் இவ்வுலகில் அங்கங்கு அவ
ரவர்களுக்குத் தக்க வாஸஸ்தலங்களை ஏற்படுத்தினான். 30

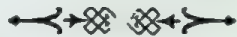
பூரூபாநு வாரஃ வட்டணாநி ஐமபூணி விவியாநி வ ।

வொஷாநு வுஜாநு ஸரிஸிராநாகரூபாநு வெடவவபூடாநு ॥ 31

பூரூபயொரிஹ மெமவெஷா வாரபூரூபிகஸ்ய நா ।

யயாஸாஸம் வஸனி ஸ தது ததூகூதொஹயாஃ ॥ 32

ஐதி ஸ்ரீஐஹாவதே உதூயபூஷஸு கஷ்டாடிஸாய்யாயஃ

யாநூநம் தயாஐதிவொஷாநு சூரீராணாம் நிவாஸாநு வுஜாநு மவா நிவா
ஸாநு ॥ ஸரிஸிராஸைநாநிவெஸஸூநம் ததுஹிதாநு சூகரூபாநு ஸவணபூ
டிஸூததிஸூநாநி வெடாஃ கஷ்டகூபூடாஃ வவபூடாஃ வவபூதபூராஜபூ
டாஃ தாஸூ ॥ ௩௧ ॥ ௩௨ ॥

ஐதி ஹவாயபூஷீவிகாயம் கஷ்டாடிஸாய்யாயவ்யூஷா.

கிராமங்கள் புரங்கள் பட்டணங்கள் பலவித துர்க்கங்கள் இடைச்சேரி
கள் கோக்களின் வாசஸ்தலங்கள் ஸேனைகளிருக்கும் இடங்களுடன் கூடிய
பந்தேச விசேஷங்கள் ஸ்வர்ணம் முதலியவைகளுண்டாகும் ஸ்தானங்கள் பயி
ர்ச்செலவு செய்பவர்களின் கிராமங்கள் பர்வதங்களி னருகேயுள்ள கிராமங்கள்
இவைகளை ஏற்படுத்தினார். 31

இவ்வுலகில் ப்ருத மஹாராஜனுக்கு முன் நகரங்கள் கிராமங்கள் முதலிய
வைகளுக்கு இந்த அமைப்பு இல்லை. அங்கங்கு ஜனங்கள் எங்கும் பயமன்றி
ஸுகமாக வாஸம் செய்தார்கள். 32

18- வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

என்கொநவிம்ஸாய்யபுராணம்.

|| நெநெதுய ||

சுயாதிக்கத ராஜவிபுஷ்யமெயஸதெந ஸம் |
 ஸ ஹாவதெது உநொ: செஷதெது யது புரானீ ஸாஸுதி || 1
 ததிலிபெது ஹவாநு கஜாதியயதாதம் |
 ஸததுதம் உஜெஷெ வ்யயொயுஜெதெஹாஸுதுவடி || 2
 யது யஜெவதிஸாக்காதி மவாநு ஹரிநீஸா: |
 சுநஸுயத ஸவபுதா ஸவபுதொகமுரம் புலம் || 3
 சுநிதொ ஸ ஹஸவபுலாநம் தொகவாமெஸுஹாநம்மெம் |

உநவம்ஸெஸெயாமஹபாவஹுணாசு வ்யொ: |

உந்ரம் ஹனம் வ வுதுஸு யாதா வாரணம்யுதெ ||

சுயதிஹபெயஸதெந நிதிதெந சுதிக்கத தீக்ஷிதொலுசு ஸதாஸு
 பெயஸங்குபிகரொ தித்யுயு: ஸ ஹாவதெது தெவவிநிதிதெ தெஸெஸா
 ஸுதி துஷ்டதெதொலொவ ததொயுதநாடி || ததெவநிதிதெதெதெஸம் ஸ ஹா
 வதம் வவசுதததி வ விலிதெ: || ௧ || ததிதி குதநம் ஸஸு கதிசுதிஸெத
 உததிஸபா சுநிபெது தோகா ததிதெ வ்யொயுஜெதெஹாஸுதுவம் ந
 ஜெஷெநஸெஹெ || ௨ || சுதிஸபெவதஸுபதி யதெது துாதிஸவதி: யதெது

19 - வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பிறகு ராஜசுரேஷ்டனாகிப் அந்த ப்ருது சக்ரவர்த்திஎந்த இடத்தில் ஸாஸ்
 வதி நதி கிழக்கு முகமாக ப்ரவஹிக்கிறதோ மனுஷின் கேஷத்ரமாகிய * ப்ருதம்
 மாவர்த்த மென்னும் அந்த ப்ரதேசத்தில் நூறு அச்வமேதங்களைச் செய்வ
 தாகத் திகைப்பை யடைந்தான். 1

பகவானாகிய இந்திரன் தன்னுடைய கர்மத்தை விட ப்ருது சக்ரவர்
 த்தியின் அந்த யாக மஹோத்ஸவத்தையே மேலானதென வறிந்து பொறுக்க
 வில்லை. 2

யாகத்திற்குப் பதியும் பகவானும் ஹரியும் ஈச்வரரும் ஸர்வஸ்வரூபரும்
 ஸர்வலோக குருவும் ப்ரபுவுமாகிய பத்மநாபன் பீர்மதேவருடனும் சங்கருட

* பீர்மாவர்த்தம் என்பது ஸாஸ்வதி நதி திருஷக்வதி நதி இவைகளின் மத்தியில்
 உத்ததேவஸ்ருஷ்டமான ப்ரதேசம்.

உவயீயரொநா மயவெபுஷு நிவிஸாஸரொமனெனா || 4

வலிபூவிஷ்டயரா செதூர ஞானவா மஹஸ்காடியா |
ஸுமநநநபுரோவா வாகுஷுஷுவரா ஸரொ || 5

கவிஸுர நாரதொ ஞெதா யொ ரீஸாஸநகாடியா |
தஜீயுலபாமவதா பெ வ தஜெவமொதுகா || 6

யது வஜேஷுவா லுலிஸுவகாஜேஷுவா ஸதீ |
ஜொநி ஸாலீவிதாநகாபாநு யஜோநஸு லாரத ! || 7

உளஹுஸுவபாஸாஸாஜா கஜீரடியுநமொரஸாநு |
தரவொ லுலரிவஷுடாணா பூரஸதியன உயுஷுதா || 8

தி|| ஸாக்ஷாஜநஹுபத வ துக்ஷணா ஜிஸுத || ௩ || ச || விலேதி|| விலிபூ
ஜயதம் ஹரிஃ சுஜீபாரிதுதரெணாநபா || ௫ || சு || யதேதி || வஜே
ஷுவாஹவிஷ்டயஸதீ || ௭ || உளஹாரிதி || உளஹுவகாஹனி ஸு ஸவபு
ரஸாநு உக்ஷுபூக்ஷாஜிரஸாநு சுஜீரநு ஞயிவ சுநுநு பாநகாஜி மொரஸா
வதம் தசுநு தாஸுஹுரீணிவிஸுதாநி வஷுடாணி ஸரீரானி யெஷா
னெ மயாஜி பூரஸதியன உயுஷுதா ஜிபுஸா ரவிணஸகா || ௮ || விலிபூ

னும் பரிவாரங்களுடன் கூடிய லோகபாலர்களுடனும் கூடியவராகி கந்தர்வர்க
ளும் முனிவர்களும் அர்ஸாஸ்களும் கானம் செய்ய அந்த யாகத்தில் பாத்யகூ
மாக இருந்தார். 3-4

வித்தர்கள் வித்யாதர்கள் தைத்யர்கள் தானவர்களுக்குஹ்ரபகர்முதலியவர்
கள், ஸுநந்தர் நந்தர் முதலிய ச்ரேஷ்டர்களான விஷ்ணு பார்ஷதர்கள் கபிலர்
நாரதர் தத்தர் ஸனகர் முதலிய பௌதீசுவர்கள், பாகவதர்கள், அந்த பாகவதர்
களை ஸேவிப்பதில் உற்சாகமுடைய மற்றுமுள்ள பெரியோர்கள் யாவரும் விஷ்
ணுவை அநுஸரித்து வந்தார்கள். 5-6

பாதவம்சத்தி லுதித்தலு விதர! அந்த யாகத்தில் மனோதம் யாவற்றை
யும் கொடுக்கிற பூமி ஹரிஸ்ஸைக் கொடுத்துக்கொண்டு யஜமானனுக்கு வேண்
டியவைகளை நிறைத்தது. 7

நதிகள் ரஸங்களெல்லாவற்றையும் பால், தயிர், அன்னம், நெய், மோர் முத
லியவைகளையும் வகித்தன. விரிவான சரீரமுடைய விருக்ஷங்கள் மதுக்களைப்
பெருக்கிப் பலன் முதலியவற்றை உண்டுபண்ணின. 8

- வரிஸவொ ருதுநிகராரது மிரயொ2ஂ வதூயி2யட |
உவாய.நஃபாஜஹு ஸவெபு மொகாஸவாயுகா: || 9
- ம.தி வரபொக்ஷஜெஸஸு வரயொஷுக்ஷபரஜொடிய |
சுஸப்யநு மவவாநிதீ: ப்ரதிவாதஜீகரக || 10
- வரஜெணாஸஜெயெ.ந யஜோநெ யஜுஷ்தி |
வெவெநு யஜிவதி: ஸுஷுஷ்வொவாஹ திரொஹித: || 11
- தஜிஸுமவாமெநக்ஷதாநாணா விஹாயஸா |
சூதூதலிவ வரஷணா யொயொஜெ யஜுவிஸு: || 12
- சுக்ரிணா ஸபிவிதம் ஹணா வரயுஷுதொ ஜஹாரய: |
சுநயாவத தம் சூஷுஷிஷு திஷு தி வரஸுவிசு || 13

உதி|| வதூயி2யம் ஹக்ஷம் மொஜொ வொஷுமெஹு || சு || உதீதி|| சுயொ
க்ஷ: ாஃஸொ நாயொ யஸு வரஜெபொலி வுஜிபுஷுஸுதஜி சுஸபி
யந் சுஸஹாரம: ப்ரதிவாத விஷா வகாரொக்யுய: || க || வரஜெணெதி ||
வெவெநுபஜுஷுதி விஷும யஜோநெ ஸதிஸுபுஜாந உநு: திரொஹித
ஸநுஸிதி ஸெஷ: சுபொவாஹாவஹுதவாந || க || திதி|| சுரஜாணயாவ
ணா சூதூத "சூதூத: ப்ரதிஜுஸவிநுஸாவி நுஷு: | ஸநுஷாவதித
ஸு" உதஜி: வரஷுமெஷுக்ஷவலிவமூஷ் தவணித்யுய: || சுபஜெபஜெ
விஸு: பஜெயதிதி ஸாநிகா: ய:த|| க || திதி|| நஜுஹிஸு|| சு|| வயா

ஸமுத்ரங்கள் மக்ஷக்குளியல்களையும் மலைகள் நான்குவித அன்னங்களையும்
கொடுத்தன. லோகபாலர்களும் ஜனங்கள் யாவரும் காணிக்கை கொண்டு வந்
தார்கள். 9

அதேதாசுஜராதனாகக்கொண்ட ப்ருத மஹாராஜனுடைய மிகுந்த
பெருக்கமுள்ள யாகத்தை இவ்விதம் பார்த்த யத்னமுடைய இந்திரன் அஸு
பைகொண்டு இடையூறு செய்தான். 10

வேனன் குமாரன் கடைசிபான அச்வமேதத்தால் விஷ்ணுவைப் பூஜித்
தும்போது யாகபதிபாகிய இந்திரன் பொருமைபுடன் மறைந்து குதிரையை
அபஹரித்தான். 11

எது அதர்மத்தில் தர்மம் என்ற ப்ரமத்தை உண்டு பண்ணுகிறதோ
அந்த பாஷண்டவேஷத்தைக் கவசம் போலப்பூண்டவனும் ஆகாயமார்க்கமாக
ஒடுகிறவனுமாகிப் இந்திரனை மஹிமைபுள்ள அத்ரிமுனிவர் பார்த்தார். 12

மஹாரதனாகிய ப்ருதுபுத்ரன் அத்ரிமஹாமுனிவரால் மக்ஷிக்கப்பட்ட
அவ்விந்திரனைக் கொல்லுவதற்குக் கோபக் கொண்டு தொடர்ந்தோடினான்
நின்று நின்று என்று முரைத்தான். 13

தணாடிஸாகுதிம் வீக்ஷு தெநெ யஜஸரீரிணடு |
ஜபிமம் ஹஸநாஹம் ததெஸ வாணம் ந உமவதி || 14

வயாநிவ்ருதம் தம் ஹயொ ஹனவெவ்ருதிநவாடியக் |
ஜஹி யஜிஹம் தாத ! உஹேஹம் விஸுயாயஜ || 15

ஹவம் வெநுஸுதஃ ப்ராகஸுரகாணம் விஹாயஸா |
கூநபுவடிவிக்ருஷ்டோ வாரணம் உமராவிவ || 16

ஸொஹம் ரதிவம் உ தவிசுவ தஸூவகஹிதஃ ஸுராஃ |
வீரஃ ஸவஸுரகாடிய விதம்யஜிஹவெயிவாநு || 17

ததஸு வாஹம் கஜ விவக்ஷு வரஜஷ்டயஃ |
நாஹெயம் உஹஸஸெஸ விஜிதாஸ உதி ப்ரஹா || 18

உவஸுஜ்ஜ ததவீஹம் ஜஹாராஸம் வம்நஹடிநிஃ |
வஷாநுயதிவாதம் மஹா ஹிரண்யுரஸம் விஸு || 19

கிபி ஹனவெஹம் யஜிஹம் யஜிஹம் தவநு || 14 || ஸுஉதி | ததெஸஹிகா
ததயஜுஹி || 14 || ததிதி விவக்ஷுடிவா || 14 || உவஸுஜ்ஜிதி | உவஸு
ஜ்ஜுஷ்டா தெந ஸஜிஹம்நஸு வஷாநுயதிவா || 14 || திசுடிஃ ரகசுடி
கதஜுஹி || 14 || திசுடிஃ ரகசுடி

குடிலனும் விபூதி பூசியவனும் அவ்விதமான ஆசிருதியுள்ளவனுமாகிய
இந்திரனைப் பார்த்து தர்மமாயமான கிரமுள்ளவனென் றெண்ணினான். அவ
னுக்குப் பாணத்தையும் விடவில்லை. 14

வதை செய்வதி னின்று திரும்பிய ப்ருதுபுத்ராணை மறுபடி அத்ரி முனிவர்
இந்திரனைக்கொல்ல ப்ரேரணை செய்தார். என்னப்பனே தேவர்களுக்குள்ளதம
னும் யாகத்தைக் கெடுப்பவனுமாகிய மஹேந்திரனை வதைசெய் (என்றார்.) 15

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட ப்ருதுகுமாரன் மிகுந்த கோபமடைந்த, ஆகா
யத்தில் ஓடும் இந்திரனை சிங்கம் யானையைத் தூத்துவதுபோலத் தூத்தினான்.
ஸ்வர்க்கலோகராஜனாகிய இந்திரன் குதிரையையும் ரூபத்தையும் ப்ருது
புத்ரனுக்காக விட்டு மறைந்திருந்தான். வீரனாகிய ராஜ புத்ரன் தன் பசுவைக்
கிரஹித்துக்கொண்டு பிதாவினிடம் வந்தான். 17

ஏ ப்ரபுவாகிய விதூ! ரிஷிச்ரேஷ்டர்கள் ப்ருது புத்ரனுடைய அற்புதமான
அந்தச் செய்கையைப் பார்த்து அந்த ப்ருதுகுமாரனுக்கு விஜிதாச்வன் என்
னும் பெயர் கொடுத்தார்கள். 18

வ்யாபகனாகிய இந்திரன் மிகுந்த இருளை உண்டு பண்ணி மறைந்திருந்த.
நுனியில் கடகத்துடன் கூடிய யூபஸ்சம்பத்தி னின்று ஸ்வர்ணமயமான ரசனை
(கயிறு) யுடைய குதிரையை மறுபடியும் அபஹரித்தான். 19

- சுக்ரிஸ்துஸபுயாஜாஸ சுவரஜாணம் விஹாயஸா |
கவாதுவடாம்பயரம் வீரொ மெநநவையத || 20
- சுக்ரிணா வொழிதஸுலெஸ ஸநயெ விஸிவம் ருஷா |
ஸொஹ்யம் ருவிவம் வ தஜிசுவா தஸூவனஹிபுதஃ ஸுராபி || 21
- வீரஃ ஸாஸஜாபாஜாய விதூயபுஜிதயாவ்ரஜசு |
தடிவடிந் ஹரொருவிவம் ஜமுஹுஜிதூபாநுபுதூ || 22
- யாநி ருவிவாணி ஜமுஹு ஸுஹொ ஹயஜிஹ்ஷயா |
தாநி வாவஸு ஷாஜாநி ஸிம்ஸ ஷாஜிஹொவ்ரதே || 23
- ஸவதிஹொ ஹரதூயம் வெநயஜிதஜிவாஸயா |
தஜிஹ் தவிஸுஹொஷா வாவஹொஷா தஜிநுபுணாடி || 24
- யதூ இதூவயதெஷா நநுரதூவாபிஷா |
பூயெண ஸஜதே ஸூரணூ வெஸயெஷா வ வாயிஷா || 25
- ஹொஸதூரஸநாஸஹிதஜெவொஜுதூபவிவாபூநீதவாநிதூயபுவிஸு
ஸூயபுஃ||நக||உ|| வீரஜதி || சுவடிநிதிதம் ருவிவம் ஷுஹுஜிதஃ ஜமுஹுஃ
உஉ|| தடிவ வாவஹொநாஜிநிஸுதூரஸபுதிபாநீதிவஹுவதெநய
சுநூநுவி முஹ் தாநீதூதூ||உ|| தசுபுஹி வாவஹொபூபூஃ பூபு
தூஜூஹ—வஸவிதி தெநமுஹ்தெஷா வுநவிபுஸுஹொஷா || உச ||

ஆகாயமார்க்கமாக ஓடும் இந்திரனை அத்ரிமுனிவர் காட்டினார். வீரனாகிய விஜிதாச்வன் கபாலத்தையும் கட்வாங்கத்தையும் தரித்த இந்திரனை உபதரிக்க வில்லை. 20

அத்ரிமஹாமுனிவரால் ப்ரோணை செய்யப்பட்டுத்தேவராஜன்மேல் கோபத்துடன் பாணத்தை ஸந்தானம் செய்தான். அந்த தேவாதிபன் விஜிதாச்வனுக்கு குதிரையையும் ரூபத்தையும் விட்டு மறைந்திருந்தான். 21

வீரனாகிய விஜிதாச்வன் தன் குதிரையை க்ரஹித்துக்கொண்டு பிதாவின் யாகத்தைக் குறித்து வந்தான். ஞானக்குறைவுள்ளவர்கள் இந்திரனுடைய இழிவான அந்த ரூபத்தை க்ரஹித்தார்கள். 22

இந்திரன் குதிரையைக் க்ரஹிக்க விருப்பத்துடன் எவ்வளவு உருவங்களை அடைகிறானோ அவ்வுருவங்கள் பாபத்தின் குவிபல்கள். வீங்கம் என்பது ஷண்டமென்று சொல்லப்படுகிறது. 23

இவ்விதம் வேனன் குமாரனாகிய ப்ருதஸின் யாகத்தைக்கெடுக்க இந்திரன் குதிரையை அபஹரிக்கும்போது அவனால் க்ரஹித்து விடப்பட்டவர்களும் ஹனார் பௌத்தர் முதலியவர்களும் மனோஞ்ஞர்களும் வாக்மிகளும் உபதர்மமானவர்களுமாகிய பாஷண்டர்க்கிடம் இதுவே தர்மம் என்று ப்ரமத்தரால் மாபிடர்களின் மதியானது பற்றுதலடைகிறது. 24—25

கடிவிஜிதாய ஹவாஹுரயா: வரயாவராசுரே: |

ஹோரய காவிதொ வாணராயதொடிதகாபுரக: ||

26

தஜேக்சிஜஸூக வயாவிஸம்யிதம்

விவக்ஷு டுமெஸூக்ஷுலெஹுரம்ஹஸ்ட |

நிவாரயாரஸாரஹை ! ஹோரதெ

நயாஜுதெஹுதாநுவய: ப்ரவொழிதாசு ||

27

வயம் உரஸவஜிஹாஸாபநாஸகம்

ஹயாஹை கவ'வவஸா ஹதவிஷ்ட |

சுபாதயாரொவஹுமெதஸைமயெ

ப்ரவஹு ராஜந ஜஹவார தெஹித |

28

ஹதாரேஹு க்ருதுவதிம் விஹாராஸூகிபுஜோ ருஷா |

ஹுஹுதாநு ஜஹுதெஹுதஸுஹயம்ஹ: ப்ரதூஷெயத ||

29

யபிபுதகி நநா: மெஜநா: ரகூபடா: வளஜா: சூழிஸஸெந காவாலிகாடி
ய: தெஷு உவபரெபுஷு யபிபு வளவாயிதி ஸஜதததி ஸ்பொரொகாநய:
வெஸமெஷு சுவாததொரெபுஷு வாழிஷு ஹைதகுதிவதாரெஷு ||
உ. ௩ || உக || தரிதி ஸகூவபெ கவிஸம்யிதம் க்ருதாவிப்ராபம் ப்ரவொழிதாது
ஸொவபாடிநுஸூவப: தவநயாஜுதெஹுத || உ || தஹுபனுவபம்சுரிஷுரஜிதூ
ஹ:—வபரிதி: வபரிஹபஜெக சுஸாபுஸாநாஸபகீத்யபுநாஸகம் யஜெ
நாஸகம்சுபகீதெத்யபவஹதபுஹிபுஜோஹுபரிஹை மெக: சுபாதயாரெ:
சுமதவீமெபு: உவஹுமெத: சூஹாநாரெத: சுநனாரெதவகஹிதம்
ஜஹவாரிஹாஷுரஜி || உ || உதிதி || ஸஸுபுயொ: ஸுஹுமெஸுபெஷா
நாங || உக || மெதி || யரிபு யஜெக ஜிவாஸய யஜெக சுஷாஸுபெஷு

மிகுந்த பராக்ரமமுடைய பசவானகிய ப்ருது இதை அறிந்து கோபமடை
ந்து வில்லை எடுத்து இந்திரனைக் குறித்து பாணத்தைச்சேர்த்தான். 26

இந்திரனை வதைசெய்ய அபிப்பிராயம் கொண்டவனும் பார்க்க முடியாத
வனும் ஸஹிதமுடியாத வேகமுள்ளவனுமாகிய ப்ருதுவை ரித்விக்குகள் பார்த்
துத் தடை செய்தார்கள். ஆச்சர்யம்! ஓ மஹாபுத்திசாலியே! இந்த யாகத்தில்
ஏற்பட்ட பசுவதையைத்தவிர மற்றவதை தகுதியில்ல. 27

ஓ ராஜனே! யாகத்தைக் கெடுத்தவனும் உம்முடைய கீர்த்தியால் காந்தி
குறைந்தவனுமாகிய இந்திரனை நான்கள் இங்கு அழைக்கிறோம்.

உம்முடைய சத்ருவாகிய அவ்விந்திரனை வீர்யம் போகாத மந்திரங்களால்
பலாத் காரமாக அக்னியில் ஹோமம் செய்கிறோம். 28

ஓவிதா ! ப்ருதுவிச் ரித்விக்குகள் இவ்வாறு கூறிக் கோபத்துடன்
யாக பதிபாகிய இந்திரனைப் பற்றி ஹோமஞ்செய்யும்போது ஸ்ருக்கைக்
கையிற் கொண்ட அந்த ரித்விக்குகளை பிரமதேவர் வந்து தடுத்தார். 29

ந வஸ்யோ ஹவதாஸிஞ்சோ யஜுஜேதா ஹவதூதூ: |

யம் ஜீவ்யாஸ்ய யஜேத ந யஸ்யேஷ்டாஸநவஸு: ||

30

தழிதம் வஸ்யுத உஹேதேஷுதிகரம் விஜா: |

ஸஞ்சேணாநுஷிதம் ராஜே: கமெதேதவிஜீவ்யாஸதா ||

31

வ்யுயூக்தே: வ்யுயோஸ்யுயாதஹேஷுகொநஸதகூதூ: |

சுறுகெ சு துவி:ஸிஜெஷ்டயுஷ்ட வாநொக்ஷயதேவிசு ||

32

மெவாதூநா உஹேதூய ரொஷொஹதூஉஹேஷு |

உஹாவவி ஹி ஹேஷ உதேயொகவிமுஹ ||

33

ரா: யஸ்ய தநவ: ஸ: ஐ: ஹவதாஸேபு: வ்யாஹேதூநவதா யசுபஸாசு

யஜேதாநாபி: ஹவதஸூதூ: சுவதார: || ஸபாஜாஜெஷுஸுரமெண

ரவாசு ஸாபம்வா தாரிசு || ௩௦ || சுதொவதேஸாதெந ஸயு

லேவ கதேஷு சுந்யாஹுபவாஷம் ஸகூ: த்யாஸயெநாஹ—தழிதி ||

தழிதிஜேணாநுஷிதம் உஹேதூயாவஸ்யுதததிதிவேக்ஷயாஹ—யதே

ஸயுதிகரம் விபபயாவாஷம் || ௩௧ || தவி: கிதேயுததிதகூஹ—

வ்யொநிதி || ஹகெந உநஸதம் யஸிவ தாடிஸ: சு தூ: வ்யொம:

வ்யொஹுபாசு வ்யொநிதிவாஹெக்ஷொநஸதகூ தவொயஸு

தாடிஸொவி வ்யு: ஜெஹேதூசு வ்யு: திதேஷுபாதிதூ: | தஜே

வம் ஸ்விஜ: வ தூ: வ்யு: வ தெவாஹாவிதி || ௩௨ || நெதி: சுதூ

நெவ சுதூநே ஐ: ரொஷம் சுதூம் நாஹேஷி ததூஹேதூ: உஹ

வதி: || ௩௩ || தயாவி சு துஸொஷிஜெவயூயதூ வ தூஹ—ஜாஸிதிதி |

சுவிவ யஜேஷிஜெவிதா ஜாஸகூதா: யசுபஸாசு ஜெவஹதம் ஸயபூதி

யாகத்தால் எந்த இந்திரனைக் கொல்ல விரும்புகிறீர்களோ பூஜிக்கப்படும் தேவர்கள் எந்த தேவகுலராஜனுக்குச் சரீரமாகியவர்களோ அந்த சத்க்ரதுவை நீங்கள்வதை செய்யவேண்டாம். ஏனெனில் இந்த இந்திரன் பகவானுடைய அவதாரமாகிறான். 30

ஓ ப்ராம்மணர்களே! ப்ருதவின் இந்த யாகத்தைக் கெடுக்கவிரும்பிய இந்திரன் செய்த இந்தப்பாஷண்டமார்க்க ரூபமான கார்யத்தைப் பார்த்தீர்களா? 31

ஆனால் மிகுந்தகீர்த்தியுடைய ப்ருத மஹாராஜனுக்குத்தொண்ணூற்றொன்பது அச்வமேதயாகங்க ளிருக்கட்டும்.

ஓ ராஜனே! நன்றாய் பூஜித்தயாகங்கள் போதுமானது. நீர் மோக்ஷதர்மத்தை அறிந்தவ ரல்லவா? 32

நீர் இந்திரனை உத்தேசித்துக் கோப மடையவேண்டாம். உமகருமங்கள் முண்டாகும். நீங்களிருவரும். உத்தமச்சீலாகருடைய சரீரமுள்ளவர்கள். 33

உாவிநஹாலாஹ க்யாஃ வ வினாஃ

நிஸாஸயாஸவ சூடிதாதா ।

யஜ்ராயதொ லெடிவஹதஹ கதஃ

உனொஃகிராஷ்டம் விஸதெ தனொஃகஸ்டு ॥

34

சூதுவிபுரததாஸெஷ லெடிவஷ்டம் ஸுரவமுஹம் ।

யுடிவஸ்திகரொ யசூ வாஷ்டம்பெரிண்டி நிபிபுதெஃ ॥

35

வ்விஸிண்டெராவஸஸ்டெஷ்டம் வாஷ்டம்பெஹாஸிஸிஜபுமஸ்டு ।

ஹீயஜாணம் விவகெஷ்டம் யஸெ யஜ்ரஹுமஸுஜுடீ ॥

36

வவாஸுரிசூரதாஸிஸாவதீனொஃ

யுடிஷ்டம் நாநாஸயாநாஸுபு ।

வெநாவவாராஸவஹுஷ்டம்

தெடிஹதொ விஷ்டம்சுநாவி வெநு ॥

37

காபபுகதஃயுரபதஃ 3ம் நஸுநிஸிதஸவதி சுதிருஷ்டம் ஸகஸ்யந்த
3ம் நொஹாவிஸதி ந துஸாஸி வஸதெஃ || 3 || சூதுரிதி | சுதவஸதவசூ
துவிபுரததம் நநம் உண்டி | கிரிதி நநிவாயுதெ சுதசுஹயதஃ லெடிவ
ஷ்டம் ஸுரவமுஹம் ஸுரவமுஹாவதீதி யசூசுதா || 3 || உண்டிஸுரா
முஹசூதா சுநயபு வஸெசூதாஹ—வ்விஸிஸி | வ்விஸிண்டெரண உவஸா
ஸ்டெஷ்டம் சுயிஷ்டெஃ ஹாஸிஸிஸிதாஸுஷ்டெஃ யு உண்டிசெசுஸம்
3ம் ஹாஸிதி தயா யஜ்ரஹுமஸுஜுடீதி தயா தெந ஸஸுஷ்டெஃ || 3 ||

ஓ மஹாபாக்யசாலியே! யாகத்திற்கு இடையூறுவந்த விஷயத்தில் கவலை
யடையவேண்டாம். எங்களுடைய சொல்லை ஆதரவுள்ள மனதுடன் கேட்கவேண்
டும். தெய்வத்தால் கெடுதியடைந்த காரிபத்தைச் செய்ய யோசிப்பவனுடைய
மனம் மிகக் கோபமடைந்து மோஹத்தை அடைகிறது. 34

தேவர்களிடம் கெட்ட ஆக்ரஹமுள்ள இந்த யாகமானது ஒழிவடையட்
டும். இந்திரனால் ஏற்பட்ட பாஷண்டர்களால் இந்த யாகத்தில் தர்மமில்லாமை
யுண்டாகிறது. 35

எந்தத் தேவாதிபன் உன்னுடைய யாகத்திற்கு த்ரோஹம்செய்த குதி
ரையைத் திருடினானோ அந்த இந்திரனால் உண்டானவைகளும் மனதைக்
கவருவனவுமாகிய இந்தப் பாஷண்டமார்க்கங்களில் உழுவும் இந்த ஜனங்களைப்
பாரும். 36

ஓ வேனபுத்ர! வேனனுடைய அபசாரத்தால் லோபித்ததும் பலவிதஸித்தந்
தங்களுக்கு ஒத்ததுமாகிய தர்மத்தை இங்குக்காப்பதற்கு அந்த வேனனுடைய
தேஹத்தினின்று விஷ்ணுவின் அம்சமாகிய நீர் இப்பொழுது அவதாரஞ் செய்
தவராகிறீர். 37

॥ விபூரஃ ॥

ஸ்வயாடிதா ஹோவாஹோ! ஸவபு ணவ ஸஜாமதாஃ ।

வகுஜிதா டாநகாநாஸூம் விதூஷிவஷிபூநவாஃ ॥

42

ஐதி ஸ்ரீ ஜோமவதெ வதுயுஸ்யெ ஸகோநவிஸோய்யாயஃ

விஸாய்யா ய பூராமஃ.

॥ ரெஜெதூயஃ ॥

ஹவாநவி வெகூம்ஸாகம் ஜவவதா விஸூஃ ।

யஜெதூயபூஜிதவதிஃ விஷ்டா யஜிதஸ்கஜலாஷதஃ ॥

1

ஐஹி॥ ௩ அ॥ ஐஸூரிதி॥ தயா க்ஷார யஜோ மு ஹதூக்ஷாஹிக்ஷாவாதஸூஸெ
ஹவ க்ஷார ஐபஜெண ஸஹஸ்யாநா க்ஷதவாநி॥ ௩ க॥ க்ஷதெதி॥ க்ஷதம்
ஸவஹஸ்யஸிஸூநம் பெந தஸூஸிசரிசக॥ ததஸூயூநாம் வாக்ஷத
பெதி॥ ௪ ॥

ஐதி ஹவாபூஜிவிக்ஷாரம் ஸகோநவிஸாய்யாயபூராமஃ.

விஸெ து விஷுணா ஸாக்ஷாஷ பூயெயபூஜெநுஸாஸமூ!

வாடிநப ஸம்மெந ஸூகிஸூநொநூபீபுதெ ।

ஹவாநிதி ॥ ஜவவதா ஸாகம் ஐஜெண ஸஹ வதூராமஃ ॥ ௧ ॥ ஸஷ

ஐதி॥ சூதூநஞ்ஞாங்கூராவயதஃ க்ஷூரூராயதஃ ஸஜுஷூ ॥ ௨ ॥ ஸூயிபஐதி॥

பிராமணர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ மஹாபாஹுஸே! வந்தவர்களாகிய பிதிர்க்கள் தேவர்கள் ரிஷிகள்மானி
டர்கள் யாவரும் தானத்தாலும் மானத்தாலும் உம்மால் பூஜிக்கப்பட்டு ஆதரவு
பெற்றார்கள்.

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

முற் ற் று.

20 - வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

யாகங்களால் நன்றும் பூஜிக்கப்பட்டவரும் யாகங்களுக்குப் பதியும் யாகங்
களைப் புசித்தவரும் வியாபகரும் பகவானுமாகிய நாராயணன் இந்திரனுடன்
(வந்து) ப்ருதுசக்ரவர்த்தியிடம் சொல்லுகிறார்

1

|| ஸ்ரீஹவாநு ||

- னாஷ தென்காஸிஷ்டஜம் ஹயமெயஸதஸு ஹ |
 க்ஷோவயத சூதாபகஜேஷு க்ஷனூஉஹபுஸி || 2
 ஸுயியஸாயவொ நொகெ நாரெடிவ நரொதூதா: |
 நாலிசூஹுனி ஹுதெஸூர யஹிபு நாதா கஹெஸாடி || 3
 வுரூஷா யபி உஹுனி சுவாஹாஸா வெடிசாயயா |
 ஸு உனவ வரம் ஜாதொ ஐவபுயா வுடிஸெவயா || 4
 சத: காயபி: விவாநவிடிநாகாகஜபுஸி: |
 சூரஸு உதி நெவாஸிநு ப்ரதிஸுனொகாநுஷஜதெ || 5
 சஸாஸகஸுநீரெவஸிஸுமொநாதாபிதெ ஸுஹெ |
 சவதெநு ஓவினெ வரவி க: சுயபுநதொம் ஸுய: || 6

யஹிபு யஸாசு கஹெஸரம் சூதாநஹதி சதஸூஷிஜாதெந ஹுதாநிநாலி
 சூஹுனி||௩|| சதஹதி|| சவிடிஸுரபுவாஜாநம் தத:கா: தத:கடி,
 தெராரஸுததி விஸாநு சதவனவ ப்ரதிஸு: சூதஜ: சவநெஸவாநு
 ஷ்டெ||௩|| தயாவி வுதாபிஸாஸகஸு ஜேஹுதெநொஹெண வ ஸா
 மொவதெநுதாஹ--சஸாஸகஸுததி||௩|| ப்ரதிஸொயக: விவுணநு டெ
 ஹெநுஷாஸாவரொஹாஸா|| வனகஹதி சுஸாவாதா சுநாதந: டெஹாசு

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே ! இந்தத் தேவரானுன் உம்முடைய நூறுவது அஸ்வமேதயாகத்
 திற்கு பங்கம் செய்தான். இவன் உம்மை மன்னிப்புக்கேட்டுக் கொள்வதால் இவ
 னை மன்னிக்கவேண்டும். 2

ஓ நரதேவ! மானிடர்களுள் உத்தமர்களும் நல்லபுத்தியுடையவர்களுமாகிய
 ஸாதகன் உலகத்தில் பிராணிகளுக்குத் தீரோஹம்செய்ப்பார்கள். ஏனெனில் சரீ
 ரமானது ஆத்மாவாகாது. 3

உம்மைப்போன்ற புருஷர்கள் தேவமாயையால் மோகமடைவார்களானால்
 நீண்டகாலம் பெரியோர்களை ஸேவித்ததாலுண்டான சிரமம் மிகவும் வீணாம்.

ஆகையால் இந்தத் தேஹத்தைப்பற்றி ஸ்வரூபஞானத்தாலும் காமத்தா
 லும் கர்மத்தாலும் ஏற்பட்டதென்று வித்வானும் ஆத்மஸ்வரூபமறிந்தவனுமா
 பேவன் இந்தத் தேஹத்தில் பற்றுதலையடையான். 5

இந்தத் தேஹத்தில் பற்றுதலில்லாத எந்தப்பண்டிதன் இந்த தேஹத்தால்
 உண்டான கருஹம் புதான் பொருள் இவைகளில் என்னுடையது என்றதன்மை
 யைப் பாராட்டுவான்? 6

ஸகஸ்ரு^ஸஜ^ஜஷ்ய^யம் ஜெ^ஜநா^நதி^{தி}நி^{நி}கு^{கு}ம^மபு^{பு}னொ^{னொ}ஊ^ஊஸ^ஸள^ள ம^மணா^ணஸ^ஸய^ய |
 ஸ^ஸவ^வபு^{பு}மொ^{மொ}ஊ^ஊஸ^ஸம்^{ம்}பு^{பு}த^தஸ^ஸா[ா]க்ஷீ^{க்ஷீ} நி^{நி}ரா^{ரா}தா^{தா}தா^{தா}த^தந^ந |
 ஸ^ஸ

ய னவம் ஸக்தாத்நாதஸம் வெடி வநிநாஷம் |
நாஜ்யதெ ப்ரக்யதிஸ்யாதவி ததாணஸம் உயி ஸ்ரிதம் || 8

யஸ்யயஜேஷா 20 மித்யம் நிராஸீ: ஸ்ர ஐயாநித: |
ஹஜதெ ஸதகெஷஸ்ய ஜெநா ராஜநு ப்ரவீடிதி || 9

வளித_தக_கமு_{மு}ண_ணவ_வஜ_ஜமு_{மு}ச_சந_ந வி_{வி}ச_சஜ_ஜச_சய_ய? |
 ச_சர_ரஜ_ஜஇ_இம் ஜெ_{ஜெ} வ_வஜ_ஜவ_வச_சந_நம் வ_வ ஓ_ஓ கெ_{கெ}வ_வறு_{று}ஜ_ஜச_சந_நத_த || 10

உதாரணீ நதிவாயுக்ஷம் பூவுஜிதாநநி யாதநாடி |
கடுடவஸிஜிதாநம் யொ வெதாபொதி ஸொஹவடி || 11

[illegible]

இந்த ஆத்மா ஒன்று. சுத்தம். ஸ்வயஞ்ஜீவி. நிர்க்குணம். குணங்களுக் கு ஆச்ரயம். எங்குமிருப்பது. ஆவரணமில்லாதது. சாக்ஷியாகியது. தேஹியில் லாதது. ஆகையால் இந்த ஆத்மா தேஹத்திற்குப் பரமாகிறது. 7

இவ்வித மிருப்பதும் தன்னிடமுள்ளதுமாகிய ஆத்மாவை எந்தப் புருஷனறிகிறானோ அவன் தன் தேஹத்திலிருப்பவனாயினும் அதன் குணங்களின் ஸம்பந்தமடையான். அவன் பிரம்மாகிய என்னிடமிருக்கிறான். 8

ஓ ராஜனே ! எவன் பலனில் அபேகைகூழியின்றி சீர்த்தையுடன் தனக்குரிய தர்மத்தால் என்னை எப்போதும் பறிக்கிறானோ அவனுடைய மனம் மெதுவாகப் ப்ரஸன்னமாகிறது.

மனத் தெளிவடைந்தவன் குணங்களிலிருந்து விடுபட்டுச் சிறந்த ஞான முடையவனாகி ஒழிவடைகிறான். என்னைச் சார்ந்ததும் (உதாஸீனமாக) இருப்பதுமான பிரம்மமாகிய கைவல்யத்தை யடைகிறான்.

10

தேஹம் ஞானேந்திரியங்கள் கர்மேந்திரியங்கள் இவைகளுக்குப் பிரப்பு
போன்றவனும் உதரஸீனனும் கூடஸ்தனுமாகிய இந்த ஆத்மாவை எவன் அறி
கிறானோ அவன் மோக்ஷமடைவான்,

விநவஸு விம்மஸு முணபுவாவொ
 ஓவுகி யாகாரகவெதநாதம் |
 ஞ்ஷடாஸு ஸம்பதம் விவதம் ஸுரயொ
 ந விக்ரியகெத உயி வவஸளஹ்ஜாஃ ||

12

ஸதஸஸதமாதததததததத
 ஸுமெவ உஃமெ வ ஜிதெநி யாஸயஃ |
 உயொவகளாபாவிமுதொகஸம்யுதொ
 விபக்ஸு விராவிமுதொகரக்ஷண ||

13

ஸ்ரீயஃ ப்ரஜாவாயுநமெவ ராஜேதா
 யதூராவராயெ ஸாகுதாசு ஷஷஜம்ஸ ||

ஸுமகெ ஸஜிஸுநமெவாஹ—உதால்கிதி, ஷெஹஜாநகெடுநி யமந
 ஸாயிபுக்ஷிவஸிதகாநம்பொவெ || ஸம்ஸாரிண்குடிஸுக்ஸயகிதக்ஷ
 விநஸுஜி|| விநஸு விம்மஸு ஷெஹஸு முணபுவாஹஸம்ஸாரிவிநகெ
 மெதம் ஷுரஜாதகஸு தகெதநாவிதாலாஸம் சுதம் ஷுஷடாஸுபு
 பாலுஸம்பதவிவதம் ஹஷுஸொகாதிவிநடவிக்ரியம் தெ விகாரம் ந
 ப்ராவுஹி||தஉ||ஸஜி||கஸம் ஸுரரி|| சுதஸுமெவ உஃமெவ ஸஜிஸு
 ஸஜாநம் உததபுஜாயஜம் யஸு ஜிதாநிநி யாணி குஸயஸு பெந ஸகஜிவி
 மெதொகரக்ஷணம் விபக்ஸுக்ஸயகெதெந யா ரக்ஷணம் சுதம் ஸகஜிதாஹ
 யா ஸம்ஸாரெண உவகபாலுஸாபாதிதாம் சுவிமெதொகாம் சுஜாதாஹம்மெத
 ஸம்யுதம் || தக || நநாரக்ஷணம் உவாதிஸாவெக்ஷம் சுதஸுமெவ சுநுஜாவுணம்
 கரிஷ்யாதிதெதக்ஷஹ—ஸ்ரீ யதக || யக்ஸுஸாசு ஸம்வராயெ வரமொ
 கெ ப்ரஜாவி|| குதாசு ஸாகுதாசு ஷஷஜம்ஸ ஹததாஹரிஷிதி சுரக்ஷ

தரவ்யம் கிரியை காரகம் சிதாபாஸன் இவைகளின் ஸ்வரூபமுள்ளதும்
 பேதமுடையதுமாகிய தேஹத்திற்கு ஸம்ஸாரமுண்டாகிறது. ஆகையால்
 என்னிடம் அன்புடைய ஞானிகள் காணப்படும் ஸம்பத்துக்களிலும் விபத்துக்
 களிலும் விகாரமடையார்கள்.

12

ஓ வீர! உத்தமன் மத்பமன் அதமன் இவர்களிடம் ஸமகூக இருப்பவரும்
 இந்திரியங்களையும் மனதையும் ஜயித்தவருமாகிய நீர் ஸுகத்திலும் துக்கத்தி
 லும் ஸமமாக இருந்து என்னால் ஏற்படுத்தப்பட்ட (மந்திரிகள் முதலிய) யாவ
 ருடனும் ஜனங்கள் யாவரையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

13

அரசனுக்கு ப்ரஜைகளைப்பரிபாலிப்பதே நன்மையாகும். ஏனெனில் பர
 லோகத்தில் (ப்ரஜைகளின்) புன்மத்தில் ஆறிலொன்றை அடைகிறான் (ப்ரஜை

ஹதாந்யா ஹதவாணஃப்ரஜாநா
உரக்ஷிதா கரஹாரொவதீ யசு ||

14

வனவம் விஜாநுநாநுதாநுவத
யதேவ்யாநொநுதொவிதாஸுநா |

ஹவெந காநெந மூஹொவயாதாந
ஐஷ்டாவி விபாநநாநுதொகா ||

15

வரம் வ உதவந் தாமவெநு
வருணீஷ்டெதஹம் முணஸீயயந்திதா
நாஹம் உவெவெவெ வுமவவவெவாவி
யெபாமெந வா யதேவிதவதீ ||

16

நெ ஷோஷாஹ சந்யபா ப்ரஜாலிஹதூதம் வாணம் யஸுஸஃப்ரஜாநா
பிவதிதிவாவம்மொஷு சந்யபெத்யஸு விவரண்கரஹாரஸுந் கரக்ஷிதாவெசு ||
கசா|| வனவம் வ ரொக்ஷொவநாயாஸெந ஹிஷுதீத்யாஹ—வனவதிதி || விஜா
நுநாணாநிநுநிதீ கநுவதூத வரம்பராபாநொயொயதேஸ வனவ
வயாநம் சபதகாநி து ப்ராஸாநிகள யஸு சந்யதபி: சதிஸபெநாநு:
யதேபிஷ்டநாஸகூத்யதே: நெகவதொவாநெ து யதே வயாநாவநுத
நி சபதகாநி யஸுத்யதே: கஸுநா: வ்யபிவா: சவிதாஸந் கவெந
காநெந மூஹாநாமதாந ஸநகாநி ஐஷ்டாவி ஐக்ஷுவி கநாநு: நொ
கொபஸிந் || கரு || வரதிதி || உபதேஸகாஸாசு காலிஉரம்புணீஷ்டபத: முணா:
ஸபிபாநி: ஸீயம் நிபேதூகாபிஸுநாவ: நெதாஹம் யந்தித: வஸீக்யத:
ததேஹிநெதூஸபிவாநிநிநாஹம் ஸாமவ: யதூஸபிநிதூ யெஷாநெவெ

களிடம்) கப்பம் வாங்கிக்கொண்டு அவர்களைக் காப்பாற்றாதவன் புண்யத்தைப்
பறிகொடுத்து ப்ராஜைகளின் பாபத்தைப் புசிக்கிறான். 14

இவ்வாறு ப்ராம்மணச் சேஷ்டர்களுக்கு ஸம்மதமும் பரம்பரையாக வந்
வதுமான தர்மத்தையே முக்யமாகக்கொண்டவனும் மிகவும் சிறந்தவனுமாகிய
நீ இந்தப்பூமிபை ரக்ஷித்துக்கொண்டு அன்புபாராட்டும் ஜனங்களுடன் சிலகாலத்
தில் இருஹத்திற்கு வரும் வித்தர்களைப் பார்க்கப்போகிறாய். 15

ஓ மானிடச் சேஷ்டனே! என்னிடம் ஏதேனும் வரனைக்கேட்டுக்கொள். நான்
உன்னுடைய குணங்களாலும் சிலத்தாலும் வசமானேன். நான் யாகங்களாலா
வதுதவங்களாலாவது யாகத்தாலாவது ஸுஸ்பமாகக் கூடிப்பயன் ல்லன். ஸமமான
மனமுடையவர்களிடமிருப்பவன். 16

|| செனெதுய: ||

வல ஐயலம் மொகமுரூணா விஷ்ணுகெநந விஸ்வஜிஸு |
சுமஸாஸித சூடுஸம் ஸிரஸா ஜமுஹெ ஹரெ: || 17

ஸ்ரீஸனம் வாக்யொ: வெண ஸீவிதம் வெண கக்டுணா |
ஸதகூதம் வரிஷஜ்ஜி விஷ்ணு விலவஜக ஹ || 18

ஸமவாநவி விஸ்வதா வ்யயுநெநாவஸுதாஹ்டுண: |
ஸஜுஜிஹாநயா ஹதூ மூஹீதவரணாஹுஜ: || 19

ஸ்ரீஸாநாவிஜுவொவெநகநமுஹவிமலித: |
வஸூநு வடிவயாஸாகெஷா ந வுதவெஸு ஸுஹுதூதாடி || 20

வல சூழிராஜொ ரவிதாஸுவிஹ்டுரி

வியொகிதம் நாஸகடிஸு மொவந: |

வவதிட்தம் ஸீலம்பஸுஸொஹ||கச||கன|| ஸுஸனஜி.கி|| க்ஷிராவயிதம் வா
டியொஸுஸனம் வெணகக்டுணா சுஸாவஹாரணெந ஸீவிதம் வெண வரி
ஷஜி||கஅ|| ஸமவாநிதி|| ஸொகடிபகெகாநயம் ஸமவாநுப ஸுநாவிஜுவொவி
கநமுஹெண விமலிதஸுந ந வுதவெஸுயாணம் ந கூதவாந கயம்
ஹுத: உவஹுதவிட்தகெஹ்டுணம் யவெஸு ஸஜுஜிஹாநயாஸஜுஜு
வடிவாநயாவதூமூஹீதவரணாஹுஜெயஸு வடிவயாஸவடிஷ்ணீயஸு
தயாவடுதஸுந ஸநம் வ்யயும் வஸூநு ||உ|| ஸமவதஸுதூவாதிருகெ
காதஸுஹதூமெககொஹ—வாஸூம் ஸஜி || வாவ்லிஹெகெந து

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

லோக குருவாகிய மஹாவிஷ்ணுவால் இவ்வாறு போதிக்கப்பட்ட ப்ருத
மஹாராஜன் விஷ்ணுவின் ஆளுகையைத் தலையால் தாங்கினான். 17

பாதங்களில் வணங்கியவனும் தான் செய்தகார்யத்தால் வெட்கமடைந்த
வனுமாகிய இந்திரனை அன்புடன் அணைத்துத் தவேஷத்தை விட்டான். 18

ப்ருதவால் கொடுக்கப்பட்ட பூஜையை உடையவரும் பெருகும் பக்தி
யுடன் கிரஹிக்கப்பட்ட பாதாம்புஜங்களுடையவரும் ப்ரயாணத்தில் நோக்க
முள்ளவராயினும் அதுகூறும் செய்யவேண்டுமென்று தாமதிப்பவரும் ஸாது
க்களுக்கு ஸுஹிருத்தும் தாமரைதளம்போன்ற நேத்திரமுடையவரும் ஸர்
வஸ்வரூபருமாகிய பகவான் இந்த ப்ருதனைப் பார்த்துக்கொண்டு ப்ரயாண
மில்லாமல் இருந்தார். 19—20

ஆதிராஜனாகிய ப்ருத அஞ்ஜலிசெய்த கண்ணீர் பெருகும் கண்களுடன்
விஷ்ணுவைப்பார்ப்பதற்கு முடியாமலிருந்தான். பாஷ்பத்தால் தளர்ந்து எதை

ந கிவ்வெனாவா வ வாஷுவிகுவொ

ஹுஜொவமஉஹுஜொயாடிவஹிதஃ ||

21

சுயாவஜஜொஸு ஸுசுராம் விஹொகய

ஹதஜவடிஜொவரஜாஹ வஹுஸுடி |

வஜா ஸுஸுநி க்ஷிதிஜெஹ உஹதெ

விநுஸுஹஸுரமுஜொம்மவிநிஷஃ ||

22

|| வுயுஃ ||

வராஷிஹொ சுவரஜெஸுராஜுயஃ

கயம் வுணீதெ முணவிக்ரியாத்நாடி |

யெ நாரகாணாஜவி ஸனி ஜெஹிநாம்

தாஸீஸ செகவயுவதெ வுணொ ந வ ||

23

ஷ்ஷிவஸிதஸுங் கஜம் ஸ்ரீ ஹரிம் ஹுஜா உவமஹுஜொ சுபாசு யுதவாந் ||
உக் || சுயெதி || சுதஜபொஃ ஜுஸொஃ மொவரம் விஷயஹுதம் வஜாக்ஷித்ம்
ஸுஸுநிதி சுபஹாவம் நவயுஜெவாஃ வஜாஹுவம் ஸுஸுநி சுதஃ க்ஷவாவ
ரவஸொநஹுதம் ஹரிராஜதாம் விஷுதவாநிவெதி சுதவனவ ஸுமநவரிஹா
ராய மரூவஸு உநதெஸுநெவிநுஸுஹஸுரமுயெநதம் || உஉ || வரம்வுணீ
ஜெஷிதி || யஜுக் || தடிஸஹொநசுஹ வராநிதி || ஹெவிஹொ வரஜாநாம் ஸுஹா
ஜீநாஸீஸராஜவடிஜாசு சுசுசுதஸுசுராசு வுயுஃ கயம் வராந் வுணீத
கீஜுஸாந் முஹெணவிநுசுயதஜி முணவிக்ரியஃ சுஹொகாரம் ஸவனவாதா

யும் பேசவில்லை. பேசாமலிருந்து மனதால் இந்த விஷ்ணுவை அணைத்துத்
தரித்தான். 21

பிறகு இவ்வரசன் கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டு திருப்தியடையாத
கண்களுக்கு விஷயமாகியவரும் * பூமியைப்பாதத்தால் தொடுகிறவரும் கரு
டனுடைய உன்னதமான புஜத்தில் நுனிக்கையை வைத்திருப்பவருமாகிய நா
ராயணரைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார். 22

ப்ருது கூறுகிறார்.

ஏ பிரபுவே! வரம் கொடுக்கும் (பிரமன் முதலிய) தேவர்களுக்கும் ஈசனா
கிய உம்மிடம் தேஹாபிமானிகள் அனுபவிப்பதற்குரிய வரன்களைப் பண்டிதன்
எவ்விதம் கேட்டுக்கொள்ளுவான். கைவல்யத்திற்குப் பதியாகிய ஏ ஈசா! நாகத்
திலுள்ள மானிடர்களுக்கும் வேண்டுவதான அந்த வரன்களை நான் கேட்டுக்
கொள்ள வில்லை. 23

* பூமியை என்பதிலுள்ள கருத்தாவது— தேவர்கள் பூமியைத் தொடார்கள். இந்த
விஷ்ணுகிருபையால் பரவசமாகிமறத்தவர்போல்பூமியைப்பாதத்தால் தொட்டார். அதைப்
பரிஹரித்துக்கொள்ள கருடன் புஜத்தில் கையைவைத்திருக்கிறார் என்பது கருத்து.

க காஜபெ நாப தடிவடுஹம் சூவி

நயத்ரு யுஷ்ஜுரணாம்வஜாவஸவம் |

ஜஹதஜாஹை புரடியாநுபவபுதொ

விபக்ஷஸ கணபூயுதஜேஷ ஜெ வரம் ||

24

ஸ உதஜெஸாக ஜஹநுபவபுதொ

ஹவக்ஷபஜாம்ஹஜஸுயாகணாநியம் |

ஸூரதிம் வுநவிபுஸூததத்வதூநாம்

கூயொயிநாம் மொ விதரதூயம் வரெரம் ||

25

யெஷாம் தெஷாம் ஸ்ரஹாஜீநாம் ஸம்ஸாநிந்ஜெஹாலிநிநிநாம் ஹொயூநிதி
வா தயா யெஷுயவணவநஹவீத்யுடும் ஜொமூஸிதக்ஷாடித்யூஹ—யஜதி
ஸுயவணவாஹஜெதொந வுணஜதி ஸஜெயூபாயகாரம் || ௨௩ || கெவயூவத
ஜதி || ஸொஸொயநாசு கெவயூம் வாரிஷுதிதி ஜொஸ்கீரித்யூஹ—நெதி
ஜஹதஜாநாஜெஹபூடியாசு ஜொவஜாரெண நிமடதம் ஹவக்ஷ வஜாம்ஸஜ
ஜெரம்ஜம் யஸம் ஸூவணாடிஸுவம் பத்ருநாவிதாடிஸம் யெக்ஷ கெவயூம்
தஹிபு தக்ஷக்ஷிசு கஜாவிடிவி நகாஜபெ தஹிபு கிம் காஜபெஸெதஜாஹ யஸ
ஸூவணாய கணபூநாஜெயுதம் விபக்ஷஸநநுக்ஷபநம் கொவெயுவம் நவ்யதவா
யிதி யெக்திநூலிந்தபெத்யூஹ—ஹஷஜெவரம் || ௨௪ || நநு தஹிபு கெவ
யூஹாவெராமஜெஷாடிநாமாநாம் ஹகிஸுவஜெவி டஸூரதித்யூஸம்கூரஹ
ஸஜதி | ஹவக்ஷபஜாம்ஹஜஸுயாகணாநியம் கணொயெஸம் தஹ்வஸ்யம் சுநிதஸ
வணவபூரடிவி கிவிடிஸம் ஸூவணாதித்யூடும் | விஸூதம் தத்வதூ
பெம் கூயொயிம் தெஷாஜெவி வுநம் ஸூரதித்யூஜாந்விதரதிசுதொந
வஹதூநாம் ராமாடிஸாவம் சுதம் நொஸூகம் ஸாரயூஹிணாம் சுநெநூ
வூரெரஹவக்ஷாடிஸுவபூஸுவாம்தஹ்வாடிதி ஹவம் || ௨௫ ||
நநுஹதி ஜெக்திஹவெவ சுதம்ஹம் விஹாயஸாயநெஹவதம் கொயஜொஹ
ஜத்யூஸாகூஹ—யஸஜதி | ஹஸுஸூ வம் ஜெமஜெதேதூரிவாயஸம் ஸதாம்

ஓ நாத! பெரிபோர்களின் ஹிநதயத்திற்குள்ளிருந்து முகத்தின் வழியா
கப்பெருகும் தங்களுடைய பாதாரவிந்த மகரந்தமானது எதில் இல்லையோ
அதையும் எப்போதும் நான் விரும்பவில்லை. (தங்களுடைய கீர்த்தியை சீரவணம்
செய்ய) அநேக செவிகளைத் தாவேண்டும். இதுதான் எனக்குவேண்டும் வரம்.

ஓ உத்தமஸ்ஸோக! பெரிபோர்களின் முகத்திலிருந்து நழுவின தமது பாதா
ரவிந்தத்தின் அமுதத்தித்தவலையைச்சாரந்த வாயுவானது தத்வமார்க்கத்தை
மறந்த குற்சிதையோகிகளுக்கு ஆத்மஞ்ஞானத்தைக் கொடுக்கிறது. ஆன்மீயால்
(மற்றும் உள்ள) வான்கள் தேவையில்லை.

25

யஸஸ்ரீவம் ஸுஸுருவ சூயபுஸம்மஜெ

யஜுஹ்யா வொவஸுரணொதி தெ வஸுசு |

கயம்மாணஜெதா விரஜெதெ வஸம்

ஸ்ரீயபுசு பூவவெயு மாணஸம்மஜெஹ்யா ||

26

சுயாவஜம் சவாவியுவொருஷொதஜெ

மாணாயம் வடிகரெவ மாயஸம் |

சுபூவபொரெகவ திஹ்யொஃகவி

நபுஸுநாதுதகவஹுரெணெகதாநயொஃ ||

27

ஜமஜநநுரம் ஜமஜீஸ வெஸஸஸம்

ஸூரெவ யதுஜெணி நஸுஜீஹித |

ஸம்மஜெபஸு க்ருஷி யஜுஹ்யா உவஸுரணொதி மாணஜெதெஸுசு ஸம் வஸம்
விநாகநுஃ கயம்விரஜெசு மாணாதிஸபம் ஸநுயபதி ஸ்ரீயபுசுபஸவனவ புக
ஜெபுண வபூபுதவதீ மாணாநாம் ஸவபுஸுரொஷொயபூநாம் ஸம்மஜெஹம்
ஸுஷிவ ஸஜாஹாரம் தஜிஹ்யா || 2. சு || சுதம் உகூரீவாநுபவரிதூமொகூ
ஜெவாஹம் ஹஜெதூஹ—சயெதி : மாயஸம் உஸுசுஸுத கஜெகூயஜெணெ
யபாஜெஜெண ஸஹகவிஃ வனவஹகூவவிகிமகூஜாஸஹகமஹொநஸூரஜிதி
விதகூபதி வனகஷிவ பதூளகூயிவிஷெபெஜியஃஸுபூரநயொராவபொரவி
கிமகூநபுஸூரஜிதி காகூவிதகூபு நமுவபூபெண ஸவாபாம் ஸூரக
ஜெவெகூதம் கவஹுரணபொரெவனகதாநம் ஜெநாவிஸூரொயாஹொகூயொஃ ||
உள || ஹதகூஹம் தயாவி ஹஜெபஜெவெதூஹ—ஜமஜிதி | ஜமஜநநுரம்
வெஸஸஸம்விரொயம் ஸூரெவ ததுஹெதம் யஸூரம் கஜெணிநஸுஜீஹிதம்
ஹவஹகிதயாவி ஹஜெவிரொபெஜெகூபாதவசு சுதாவி தவவகூபாத
வனவஸூரஜிதூஹ—மஹுதமூஜிவி உரவஹுகரொஷிபதொஜெநஷொ

சிறந்த கீர்த்தி வாய்ந்த ஏப்ரபுவே! பெரிபோர்களின் சேர்க்கையில் தற்
செயலாக உம்முடைய மங்களமான யசஸ்ஸை ஒருதடவை ச்ரவணம் செய்வா
னாகில் குணமறிந்தவன் எவன் பசுவைத்தவிர ஒழிவடைவான். லக்ஷ்மீதேவி
அந்த யசஸ்ஸைபே புருஷார்த்தங்கள் யாவையும் விரும்பி விரித்தாள். 26

ஆகையால் புருஷர்களுள் உத்தமரும் குணங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய
வருமான உம்மை லக்ஷ்மீதேவிபோல நான் ஆவலுடன் அடைகிறேன். ஒரோபதி
யாகிய உம்மிடம் போட்டிபோடுகிறவர்களும் உம்முடைய பாதங்களிலேயே
மனதைவைத்தவர்களுமாகிய எங்களிருவருக்கும் கலஹம் உண்டாகாமலிருக்
குமா? 27

ஓ ஜகதீச! லோகஜனனியாகிய லக்ஷ்மியிடம்விரோதமுண்டாகும். ஏனெனில்
அந்தத் தேவியின் செய்கையில் நமக்கு விருப்பமுண்டாகிறது. தங்களுடைய

யயாவரெஹோயுஹிதம் விதா வஸம்

தயா சுவரெவாஹுஸி நஸூஹிதம் ||

31

|| நெநெத்யு ||

ஐதூரிராஜே ந மூதஸ விஸுபுக்

தராஹ ராஜநயி ஹகிரஸு தெ

பிஷ்டுபுரீ யீத்யு தெ சுதா யயா

தாயா மீயா தாதி ஸ ஐஸுஜா ||

32

ஸ கூம் கூரூ யாபிஷ்டுபுரீதூ புஜாவதே |

தாரெஸகரோ யொகஸுவதாரெவாதி ஸோஹம் ||

33

ஸாயம் தெவஸிதம் ராஜநாஸாவஸு து சூரிஷி |

ஸுமூகாவஸு நரகாநு வஸம் வஸுநி துராம் ||

34

புரெதாஸம் தெ தஹாராஜ ரொஷம் ஐஸுஜதூஜி |

ஸுபுயாநொ தாரெஸம் தநுஷம் வாரெஹுணம் ||

35

ந கத்யு கிஹுஹிதம் யெஷிதயூரிதூஹக்ஷநாயபா கீதாபாதம்

கத்யுபாதிதம் புயக்யுதம் யுதம் சுநுக் வுதூபிகரோஸாஸு சதஸப

யிஷ்டாவிதவஸஸூஹிதம் யெஷிதம் சுஹுஸி யயாவாஹிதம் விதா

தகப்பன் சிறுவனுக்குத் தானே நன்மையைச் செய்வதுபோலத்தாங்களே எங்க
ளுக்கு நன்மையில் ப்ரவ்ருத்தியுண்டாகும்படி செய்யவேண்டும். 31

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் ஆகிராஜனாகிய ப்ருதுவால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்ட வரும்
எல்லாவற்றையும் நோக்குகிறவருமாகிய பகவான் அந்த ப்ருதுவைக்குறித்துச்
சொல்லுகிறார். ஓ ராஜனே! என்னிடம் உமக்கு பக்தியுண்டாகட்டும். நீர் என்
னிடம் இம்மாதிரிபுத்தியைச் செலுத்தியது பாக்யமே. இதனால் மற்றவர்களால்
சிரமப்பட்டும் விலக்கமுடியாத என்னைச்சார்ந்த மாயையைக் கடக்கின்றான். 32

ப்ரஜைகளுக்குப் பதியாகிப் பூ ராஜனே! நீர் ஸாவதானமாக நான் கட்டளை
யிட்டபடி செய்யும். என்னுஞ்ஞாப்படிசெய்பவன் நன்மையாவற்றையும் அடை
கிறான். 33

ஓ ராஜனே! உம்முடைய நிச்சயம் சிஹிஷ்டமானது. மதமுடையவன் நன்
மைகளை விரும்புகிறான். என்னிடம் பக்தியுடையவர்கள் ஸவர்க்கம் மோக்யம்
நரகம் இவைகளை ஸமமாகப் பார்க்கிறார்கள். 34

ஓ மஹாராஜனே! நான் உம்மிடம் ஸந்தோஷித்தேன். என்னுத்தரவை வச்
வஸித்துத் தள்ளமுடியாத கோபத்தை விட்டால்லவா? அது எனக்குச் சிறந்த
பூஜையாகிறது. 35

|| மெமெதுய: ||

- உதிவெந்நுஷ் ராஜஷெடாவிநந்நாஸுபவவ: |
 வுதிவெதாநுமரூஷெசெவநம் மனம் வகெ, உஷுதொ உதி|| 36
- பெவவழி விக்ர மஸவபு வில வாரண வநமா: |
 கிணராஸுரவெலா உதுபா: வமா வுதிதாநுமெகஸ: || 37
- யஜெஞ்ஞரயியா ராஜீதா வாகிதாஜிவிவகிவி: |
 ஸலாபிதா யயுஸுவெபு வெகாணாநுமதாஸுத: || 38
- லமவாநவி ராஜஷெடாஸுபவாபுயயவ் வாவுத: |
 ஸாநிவ உநொஉஷு ஸுபாஉ ப்ரதாமிவ: || 39
- சுபுஷாப நஷுதா நுபவஸுபுரிபுதாத்ந |
 வாவுஷெவாய பெவாநா பெவாய ஸவாநம் யயள || 40

உதி ஸ்ரீ ஜோமவதே வதுயுவுந் வின்ஸொய்யாய:

ஸபவேகரொதி தவசுநகந || யஜெஞ்ஞதி || வாகிதாஜிவிவகிவி: ஸவபு
 விதாஸுந: வெகாணாநுமதா: வாஷுபாஸுந அநக || சுபுஷாபெதி ||
 சுபுஷாபவொவநபயஜிதாநாப ஸஷுபுரிபுத: சூதாபெந தவெஸுசொ ||
 உதி வாவாயுபிவிகாயா வின்ஸாபுயயவாபு.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

அச்சுதன் இவ்விதம் வேனகுமாரனாகிய ப்ருதராஜரிஷியின் பொருளடங்
 கிய சொற்களைக்கொண்டாடி இவரிடம் பூஜைபெற்று இவருக்கு அநுக்ரஹித்துச்
 சொல்ல எண்ணினார். 36

தேவர்கள் ரிஷிகள் பித்ரிக்கள் கந்தர்வர்கள் வித்தர்கள் சாரணர்கள் பன்
 னகர்கள் கின்னர்கள் அப்ஸரஸ்கள் மானிடர்கள் பக்ஷிகள் பூதங்கள் அநேக
 பார்ஷதர்கள் இவர்களையாவரும் ப்ருதமஹாராஜனால் யஞ்ஞேச்வரர் என்றபுத்தி
 யால் வாக்கினாலும் மனதாலும் அஞ்ஞலியாலும் பக்தியாலும் ஸ்தோத்திரஞ்
 செய்யப்பட்டுச் சென்றார்கள். 37—38

பாபுவும் பகவானுமாகிய அச்சுதர் உபாத்தியாயர்களுடன் கூடிய இந்த
 ப்ருதராஜரிஷியின் மனதைக் கவர்ந்தவர்போலத் தமது ஸ்தானம் சென்றார். 39

ஸ்வரூபத்தைக் காட்டியவரும் (இப்போது) மறைந்தவரும் தேவதேவரு
 மாகிய வாஸுதேவருக்கு ப்ருதமஹாராஜன் நமஸ்கரித்துத் தன்னகரம்
 சென்றார். 40

20 - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

|| ஜெனெரேசியன் ||

வந்நாமரஹ்தையாஜிபுரய்யாவசுவரஜாமபுவக |

வலம்புதம் சுடிவீவூம்ஹை வடமவாஹை வரிஷுதழ் |

புராணம் தீவன மிலிஷன்ஸ்தாசொஷ்ஹெஸெ: |

[illegible]

விவெச லவநம் வீரஸூரியோநோ மதஸுய: || 5

சிறுநீரில் கலந்து உண்ணும்போது உணவு உறிஞ்சுவதில் உதவி செய்கிறது.

வாரம்பாவிதற்குத் தாரமுவண்டியதி துளி-ளேகிகெரிதி||௧||
 உந்நெதி || உந்நாமராய்கெடுவோயெம் சூழ-பா: ரய்யாடிய: தகுத
 னொகெம் ஹரிதயவெழு சாகுரெரிதி வா சுவிபுனிபுபுவெம்||௨||
 ௩|| பூஜாதி|| ஸம்ஸுதாநி சுஸெஷாணி பிமஷாநிடியாதிநிதெஸுஹஸவி

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

முத்துக்கள் புஷ்பங்கள் மாலைகள் பட்டாடைகள் ஸ்வர்ணதோரணங்கள் மிகுந்த வாஸனையுள்ள தூபங்கள் இவைகளால் அந்நகரம் ஆங்காங்கு அலங்காரம் பெற்றது. சந்தனம் அகில்களுடன் கூடிய நீர் தெளிக்கப்பட்ட கடைத் தெருநாற்சந்தி மார்க்கம் இவைகளுடையது. புஷ்பங்கள் அக்ஷதைகள் பலன்கள் மஞ்சள் நிறமுள்ள யவங்கள் பாகாசமுள்ள பொரிகள் இவைகளால் பூஜிக்கப்பட்டது. வாழைமரங்கள் சூழப்பெற்றது. பாக்குக்கன்றுகள் நிறையப்பெற்றது. விருகூழ்க்களாலும் தளிர்க்களாலும் மாலைகளாலும் எங்கும் அலங்கரிக்கப்பட்டது.

ப்ரஜைகளும் ஜவலிக்கும் குண்டலமணிந்த ப்ரகாசமுள்ள கண்ணிகைகளும், மங்களவஸ்துக்களுடனும் தீபங்களுடனும் பவிகளுடனும் ப்ருதுமஹாராஜனை எதிர்கொண்டு வந்தார்கள்.

வீரனாகிய ப்ருதராஜன் சங்கு நாதத்தாலும் துந்துபிகோஷத்தாலும் ரித்
விக்குகளின் வேதகோஷத்தாலும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பெற்று அஹங்கார
மின்றி அரண்மனை சென்றான்.

கொநவஸு கீதிடும் மஸுநொநாதுவிஜெதா
யங்குஜொஹிஷ்டஉஸெஷஹிவா: |

மொகாஸவாபா உவஜீவனி காஉ—

உஜாவி தநெ வடி கடி மூடி ||

10

|| மெமெதுய: ||

மம்மாயமம்மயொமடிஜெநாரணார கெஷுதுஜாவஸநு |

புராரஸாநெவ வுமுகெஜெ மொமாநு வுணுஜிஹாவயா || 11

ஸவபுதுவஸுவிதாபெஸஸவஜீவெகடிம்பயசு |

கூநுது வுரஹணகூராதநுதுவமூதமொதுத: || 12

வனகடாஸீநஹாவதுஜீகஷா தது லிவளகஸாடி |

ஸஜாஜொ வ ஹஷ்டுணாணு டெவஷ்டுணாம் வ ஸது: || 13

பெநஸ: கிபிகரொபிதி ஸெஷ: || கூ || மூவணஸதுகூஜாவிஷுவபுங் புராய-
யதெ—கொநிதி||யஸுவிசு: பூயிவீடொஹம் தஸுஉஹிஷ்டதுமுகாபி
ததஸு கடிவபு||க|| மம்மெதி|| புராய்ககிபி: புராரஸாநு புராவாநெவ
வுமுகெஜெநதுமொமாதாராதுடும் கடிபாணிகரொதி தடிவி மொமெந
வுணுகூவணெயாநதுஸுபாஸதெதுதுயுபி||க|| ஸவபுதெதி|| கூஸ
வித: கூபுதிஹத: கூபெஸ: கூஜாயஸுஸபஸுஜீவெஷுவனகவனவடிண
யாரயதீதி தயா கிம் ஸவபுது நெதுராவாஹணகூராதவூத்ரெகெண
கூயுமொதும புவதபுநதுமும் பெஷாம் வெவஷுவாநாம் ததுதிரு
கெண உ||கஉ|| வனகடி|| வனகடா தஸு ஜஹாகுதுஜீகஷா குவீசு ததெது

யாதொரு ப்ருதுவின் விக்ரமத்தின் உச்சிஷ்டத்திற்குச் சமமாகியதை
(அடைந்து) அரசர்களனைவரும் லோகபாலர்களும் ஜனங்களும் ஜீவிக்கிறார்களோ அவருடைய கீர்த்தியை அறிவுள்ள எவன் ச்ரவணம்செய்யாமலிருப்பான்? ஆகையால் இன்னும் அவருடைய பரிசுத்தமானசெய்கையை நன்றாய் எனக்குச் சொல்லவேண்டும்.

10

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

கங்கை யமுனை இவ்விரு நதிகளுக்கு மத்தியில் உள்ள க்ஷேத்ரத்தில் ப்ருது மஹாராஜன் வஸித்துக்கொண்டு புண்யத்தை த்யாகம் செய்யவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் ப்ராப்தபோகங்களையே அனுபவித்தான்.

11

ஏழு தீவுகளிலும் ஒருவனாகவே செங்கோல் செலுத்தி வேதியர்களையும் விஷ்ணு பக்தர்களையுந்தவிர எங்கும் தடைபடாத ஆஞ்ஞையைச் செய்து வந்தான்.

12

ஒ ச்ரேஷ்டராகிய விதர! ஒரு ஸமயம் ப்ருது மஹாராஜன் மஹாஸத்ரம் செய்ய தீக்ஷையடைந்தான். அந்த மஹாஸத்ரத்தில் தேவர்கள் பிரம்ரிஷிகள் தேவரிஷிகள் இவர்களுடைய சேர்க்கையுண்டாயிற்று.

13

வழிதாசெஷ மாசுசுநீ நியுமெ நுஷுலுஷண: |
 சுஷுநாஜி நயா: சூநாநு சுநாபாணி: சுநொமித: ||

18

ஸ்ரீஸ்ரீரவி மதாராக்ஷஸெக்சுத ஸௌது: |

உளவிவாநிதிகளால் புறவழியை உறுதுறுப்பாக்கியிருக்கிறார்.

மாறு விசுவம். ஸம் உஷம் மகிஷகஸ்ய ||

19

॥ साक्षात् ॥

ஸஹ்யாஸுரணுத ஹஜ்ம் வஸ்யாயவொ ய ஹமா மதா: |

ஸ்து நிஜதாஸுவிபுஜாபெஷ்டம் ஸஜநீஷிதம் ||

20

சுஹ்ரணயரொ யாதா ப்ரஜாநாதிஹ யொஜித: |

மகாவிதா வ்யாதிஃ ஸௌஷு ஸௌதூஷு ஸாவிதா வ்யாதிஃ || 21

21

ஹரிஷ்ணா நியெநஸு: சுதவணவதெநாநாவு தகூாசுவுஜ்ஜி தாசுஸெஷமாடுத்ரு
ஷு ஸ்ரீ: ஸ்ராவாவிக்கீஸொஹாபெந க்ருதாந்ருவிதாநி ககிபூணி பெநா||௨௮||
ஸிஸிரெகி|| ஸிஸிரெஸணாவஹரெஸிஸ்துதாரெபபொஸ்து சுக்ஷீணீயஸு
ஹ்ருஷ்ருஷாணம் வாக்ருஷுக்ருவாந் வாருஸொத்ருவியம் வித்ராணி வதாநி
யஸிந் ஸக்ருஷுஸ்தநம் ஶ்ருஷுஸுஷம் மருஷா மஹ்ராயுஷம் சுவித்ருஷம் சுஷு
சும||௧௯|| ஸஸுறாஹி|| ஹாஷனெஹெதம்: யகிபூ ஜித்ராஸுஸி: வம்ஸி:
ஸ்துஸுஷிந்விதம் சுஷெஷம் வக்ருஷம் சுதம்: ப்ருஜாநுஸாஸநிஷெண
ஜித்ராஸெவ க்ருதெநத்ருயுஷாந் ப்ருதிபகிபூவநிதிஹாவ: || ௨௦||
ஹ்ருஷாந் ப்ருஜாஸிஷ்யிஷ்யந் ப்ருஜாஸிஷ்ணாஹிகம்: ஜிவஸுக்ருதித்ராஹி:—
சுஹிதி: ப்ருயுக்ருஸெஷம் ஸெதம்: ஸ்ராவிதாஸாவயிதா||௨௧|| தஸ்துதி

தோலைத் தரித்தவன். ஸ்ரீமான் தர்ப்பங்களைக் கையிலுடையவன். உசிதகர்மங்களைச் செய்தவன். தாபத்தைப் போக்குவனவும் விச்வஸிப்பதற் குரியனவுமாகிய நேத்திரங்களுடையவன். இந்தப் பூபாலனாகிய ப்ருது மஹாராஜன் நான்கு பக்கத்திலும் பார்த்தான். ஸபையைச் சந்தோஷப்படுத்துகிறவன் போல மனோஞ்ஞமும் விசித்திரபதங்களுடையதும் ப்ரஸன்னமும் சுத்தமும் கம்பீரமான அர்த்தமுடையதும் வியாகுலத்தன்மையிலாத துமாகிய ஒரு வாக் கியம் சொல்லுற்றான்.

15—19

15—19

ப்ருதுமஹாராஜன் கூறுகிறான்.

இங்கு வந்த ஸாதுக்களாகிய ஸபையோர்களைச் சேருங்கள்; உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகுக; தர்மத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறவர்கள் ஸாதுக்களிடம் தன்னபிப்ராயத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

20

20

நான் ப்ரஜைகளைச் சீர்திருத்துகிறவனாகவும் அவர்களை மகிழ்ப்பவனாகவும்
வ்ருத்தியைக் கொடுப்பவனாகவும் அவரவர் மரிப்பதை ஸ்தானங்களில் தனியே
ஸ்தாபிப்பவனாகவும் பசவானால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறேன். 21

21

தவறு தெ தடி நடுஷ ர நாடி ர நா ஹு ஸு பு ஹ வ றி நஃ ।

ஹெராக்லஸ்: காலெண்டெர்ஹா யஸு துஷுதி ழிஷுஜுக் || 22

ய உலக மொத்தம் ஈராஜா பூஜா யெடுக்கிறார்கள்.

പ്രജാപതി ശാമനം ഹവൈ ശമം ഹവൈ ച ജഹ്വതി ഹവഃ || 23

தகப் பூஜா ஹத்யுவினாஸாம் ஸாஸ்யுஜேவாநஸூயவஃ |

കുരുംതാലോഷ്ഠിയിലെ ഹരി - മേൽനൂറുമ്പു കുരുതം || 24

யுயம் தநுநொடியும் விந்நெவஷயொ஽஽நாஃ ।

கதகுபரஸுரநாஜோதஸுமயிம் யக் ஷெது ததமடி || 25

[illegible]

முந்தியகர்மங்களுக்கு ஸாஷிபாகிய பகவான் எவனிடம் ஸந்தோஷிக்கிறாரோ அவனுக்கு வேதவித்பன்னர்கள் எந்த உலகங்களைக் கூறுகிறார்களோ அந்த மனோரதங்கள் நிறைவேறச்செய்யும் உலகங்கள் ப்ரஜைகளை ரக்ஷிப்பதால் எனக்குண்டாகவேண்டும்.

22

எந்த அரசன் பரஜைகளை தர்மங்களில் சித்திக்காமல் கப்பம் வாங்குகிற
னோ அவன் பரஜைகளின் பாபத்தைப் புசிக்கிறான். தன் புண்யத்தையும் இழக்
கிறான்.

ஏ ப்ரஜைகளே! ஆகையால் ராஜாவாகிய நான் நற்கதியையடைய நீங்கள் அஸூபையின்றி அநோக்ஷஜரிடம் புத்தியைச்செலுத்தி உங்களுக்குரிய தர்மத்தை யே செய்யுங்கள். அவ்விதமானால் எனக்கு அநுக்ரஹம் செய்ததாகும். 24

நிர்மலர்களாகிய ஓ பிதிர்க்களே! தேவர்களே! ரிஷிக் ள! நீங்களும் அனுமோதிக்கவேண்டும். (தர்மத்தை) செய்தவன் செய்யும்படி சிஷித்தவன் ஆளுஞ் செய்தவன் இவர்களுக்குப் பரலோகத்தில் பலன் ஸமமாகிறது. 25

சுவாமி யஜ்ஞவதிகுடா கெஷாந்திஹுபஸ்தகா: |

உலமாபுத் த டுரஸ்ஸுனெ ஜெராசுவாவது: கூவிழுவ: || 26

[illegible]

வி யபு தவ் ராஜெஷ்டரம்வஸ்தாஸக வி து:வி து: || 27

பாண்டியநாட்டினுள்ளுள்ளு உலகவல்லு உ |

புறநாடு வந்தவன் கந்தகாரி மறந்ததா || 28

பள்ளி தூடி நூதெ உதெதுஸோவாது யடிவிரோஹிதாது ।

வழுவலமுகாவலமுகாணாம் பூரயெனெகாத்நெஹதம். நா || 29

[illegible]

யோக்யர்களுஞ்ஞள் மிகச்சிறந்த ஸாதுக்களே! சிலர் மதத்தில் நாராயணன் என்ற ஈசன் உண்டு. இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் காந்தியுடைய போக பூமி களும் காணப்படுகின்றன.

26

மனு, உத்தானபாதர், த்ருவர் ப்ரியவ்ருக மஹாராஜன் எங்களுடைய பிதா மஹாராக்ய அங்கராஜிஷி இவர்கள் போன்ற மற்றுமுள்ளவர்கள் பிர்மா ருத் ரர் ப்ரஹ்லாதர் பவி இவர்களுக்கும், துக்கிப்பதற் குரியவர்களும் தப்ரக்தில் மோஹமுடையவர்களுமாகிய மிருத்புஷின் தெளஹித்ரனா (பெண்வயற்றுப் பிள்ளை) கிய வேனன் முதலியவர்களை சதநிர, தர்மார்த்த காமங்களுக்கும் ஸ்வர்க் சுத்திற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் ஏகாருட் ஹேதுவான நாராயணன் கர்மபலனைக் கொடுத்திறவரென்புதே ஸம்மதமானது.

27—29

யசுபாடிஸெவாவிராவிஸவவ்விநா—

உசெஷஜெநாபவிதம் உறும் யியு |

ஸடிந் சுஷிணொதந்நஹெயதீ ஸதீ

யமா வடாங்குஷ வி நிஸுதா ஸரிசு ||

30

வி நிபுதாஸெஷஜெநாஉறும் வுசா

நஸம்மவிஜிதாநவிஸெஷவீயபுவாநு |

யடிமவிஉறியெ கூரதகெதநம் வுந

நடிஸம்வரதிம் கெஸவஹம் புவடிதெ ||

21

தெவெ யதியம் ஹஜதாதவரதிவி

உடிநொவவம் காயமுணெண் ஸகஉடிவி |

டிம் வாரெஸெரொநாராபணவனவநாவபுடெவதாஃ தாலாபிவி ஜீவகூபாவீஸெ
ஷாநித்யாஸபெநாஹ திவிஃ—படிதி || யஸ்யவாடியொஸ்வாபாடிநிர்வாஃ
தவவ்விநாம் ஸம்ஸாரதவாநாம் சுஸெரெஷம்ஜநநிர்வாபவிதம்ஸம்வரதிம்யிபம்
உமஸடிந் சுஷபதி தெவெஹஜெததி துதீயெநாநயம் சுயம்மதிதா சுஹநு
ஹநிவபபுடாநாஸதீஸாதிசு சுஷ்யவிநாரிணீ ஹதிஃ தசுவாடிஸம்வாநெஸெ
ரெவெஷஜெநிநெதி ஸடிஷாநாஹ—பயெதி || ௩௦ || விநிபுதெதி || விநி
யபுதாஃ சுஸெஷாஃ உநொபிவாஃ யஸ்ய சுஸாம்மெவராநிநெந விஜிதாந
ஸ்ய விஸெஷம் ஸாக்ஷாதாரஃ தெவெவீபம் பஸ்ய யஸ்யாஹி உறியெ கூரதா
ஸ்யஸு || ௩௧ || ததிதி || சூதவ்யதிவிஃ சுபுபநாயுபநாடிநிஃ நொவவம்
காயநாம்முணெண் யுநஸுதிவரிவபுதாவிஃ ஸகஉடிவிஃ சுராயிநம் நிஷ
வாஸுஃ நம்ஸுஹாநிவிஸெவெ கிஸெஉக்யா ஹிஷ்யதி ததாஹ

தபஸ்விதரின் அநேக ஜன்மங்களில் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட புத்தியின் மலத்
தை, அந்தப் பாமேச்வரனுடைய பாதஸேவைநி லேற்பட்ட மிதந்த ஆவலா
னது தினந்தோறும் விருத்தியடைந்துகொண்டு கால் பெரு விரவிருந்துண்டான
கங்கைபோல உடனே போக்குகிறது. 30

பகவானுடைய பாதங்களினருகில் இருப்பவன் மனதிலுள்ள மலம் யாவும்
நீங்கப்பெற்று வைராக்யத்தாலேற்பட்ட விஞ்ஞான விசேஷமாகிய வீர்ய
முடையவனுக்கே கிலேசத்தைத் தரும் ஸம்ஸாரத்தை மறுபடி அடைய
மாட்டான். 31

நீங்கள் கபடமற்றவர்களும் அதிகாரத்திற்குத்தக்கபடி நிச்சயித்த அர்த்த
ஸித்தியுடையவர்களுமாகி உங்கள் விருத்திகளாகிய அத்யயனம் முதலியவற்றா
லும் மனம் வாக்குக் காயம் இவைகளின் குணங்களாகிய த்யானம் ஸ்தோத்திரம்

சூரியாஸ்யஸெவந விஸுவாவிபுஸாவ்யுதே
யயாநநெனா ஞாநஸூத் ததூணாதகம் ||

34

கவெஹா ஜாஜீ விதரணநுமுமுஹம்
ஹரிம் மாரும் யஜேஹுஜாஜயீஸ்வரடி |
ஸபஜயொமெந யஜனி ஜாகா
நிரகதாம் கெஷாணிதயெ ஞபவதாஃ ||

35

ஜாஜாது தெஜஃ ப்ரஹவெநஹபிபுவி—
ஹிதிஷ்யா தவஸா விப்யா வ |
நெஜீப்யஜாமெநஜிதநெவதாமா
காமெ ஸபம் ராஜகாமாஜிஜாமாடி ||

36

ஸ்வஹணநெவஃ பாரஸூஷஃ பாராதமெநா
நிதூம் ஹரியபுஸ்ரணாவிவநநாச |

ரெ ப்ரயாநபேஷுக் காலஃ ததெதாஹகஃ சூஸயஃ வாஸநாயஜெடா த்ராஜ்யஷ்டம்
நெஸுமபுஹுதெ ஜநுதததி தயா தஸிவ நெஹெநசா || தநெவ பேஷு
தாந் ஹவஜெநெ ப்ரவத்யு ஸ்தகஃ ப்ரவதாநாம் ப்ரவததிநிநநெந
நபதி—கஹொஜதிவிதரணி காவகணி || நு || ஜாநம் ஹரிஸகிதாப்யாய
ப்ராஹணஸகிம் விபதெ கஷடலிம்—நெஜி || பஹத்யுஸதாஃ பீஷ்பஸ்தாநிப்யப்யா
ஜகாமஸ்ய தெஜஃ தஸாதகாஸாச விஜாநாஜாமெ கவிதஃஹரிஃ நெவதாமெ
ஷாநெஷாம் நெவஸவாநாஜாமெ ராஜாதவ ஹவசு கதாவிபிவி தத
ப்ரஹாந க காயாசு கயம் ஹநெத ஸபேஷிவிவிபநாவி ஸபநெவதி
கிஷாபிவிபெபீஷ்யோமெந || நசா || ப்ராஹணாநெவஸுவஸாஹ ஸ்வஹணெதி
யஸ்ரணாவிவநநாச ஹரிஸகிம்பஸ்தாநாபயதெவபாபாரஸூஷஃ துஷ்யதி

அந்தத்தாருயின் குணமயமாக ஆவதுபோல க்ரியாபல ரூபியாகுறார். 34

அழுத்தமான வ்ருதமுடையவர்களும் உன்னைச் சார்ந்தவர்களுமாகிய
இந்த ஸாதுக்கள் தங்களுக்குரிய தர்மத்தின் உபாயத்தால் யாகத்தைப் புசிப்
பவர்களுக்கு ஈச்வரரும் குருவுமாகிய ஹரியை இடைவிடாமல் பூமியில் பூஜிக்
கிறார்கள். இவர்கள் எனக்கு அதுகரஹத்தைக் கொடுக்கின்றார்கள். ஆச்சர்யம்!

பெரும் ஐச்வர்யமுடைய அரசர்களின் தேஜஸானது, திதிசுஷ்யாலும்
தவத்தாலும் வித்தையாலும் தானே ப்ராசமுடைய நாராயணனைத் தெய்வ
மாகக் கொண்ட வேதியர்களின் பரம்பரையில் எப்போதும் திறமையைக்
காட்டாது.

36

ப்ரம்மண்ய தேவரும், புராண புருஷரும், மஹான்களுக்குள் ச்ரேஷ்டரு
மாகிய விஷ்ணு, எப்பொழுதும் எந்த வேதியர்களின் பாதங்களைப் பணிந்த

சுவாவ மக்ஷீ உதவாயிமீ யஸொ

ஜமசுவவித்ரும் வ உஹதூதாசுணீஃ ||

37

யதெவயாஸெஷமஹாஸயஸ்வரா—

வீபுலி யஸுஷுதி காரஜீஸாரஃ |

ததெவ தஸுஷுவரெவி புநீதெஃ

ஸவபூதநா ஸ ஹகூமம் நிஷெவ்யதாடி ||

38

புஜாநு மலெதா நிதிவெருதாதநஃ

புலீதெதா துஜாஸம் வுதஃ ஸயடி |

யநித்யஸம்ஸநிஷெவயா ததஃ

பாஸிதூதாவி உபம் ஹவிஸுஜாடி ||

39

சுஸாதநுநஃ ப்ரு தசவகொவிதெஃ

ஸுபாஹுதம் யநுப ஹஜநாஜீஃ |

ததெவஸ ஹகூமம் நிஷெவ்யதாதிதி உயொரநுயஃ || ௩௭ || யதிதி தஸுஹரெ
மெபாகஸம்புஹாருவொபொயபுஸுதெரெஃ || ௩௮ || நநு ஸுஹகூம
ஸவநித்யம் ஸெவ்யாரெந ஸவபுதெவதாரிபவருதெதூளயஜாடிநுஷாநம்
நஸுராக் நயதெந விநாவித்யுஷிநயதபாவிநாரொக்ஷஸுராதிராஸங்குரஹ
பாஹாரம்—புஜாநிதி | யஸு ஸுஹகூமஸு நித்யஸம்ஸநிஷெவயா
புஜாநு ஸபதெவ ஜாநாஹுஸாடிகம் விநாவி சுத்யுஜாஸம்மொக்ஷம்வதெ
கூதஃ யதெவபாஸுதஸவ சுநதிவெயா ஸீஸுப் புலீததஃ ஸுஷுதஃ சூத்
நஸுரிதாசு ததஃபாஸம் ஸுஸெஷம் தெவாநாம் கிா உபவஸி ஸுபாஹுணஸெவ
மெயவபஜாடிமம் ஜாநமமம்வ ஸவபும் ஹவீத்யுடி || ௩௯ || ஹரெரவி
ததெவ பாஸிவதிதாஹ—சுஸாதீதி ஹஜாநாம்புஜாநாம்பு ஜாநாம்பு

தால் பிரிவினையிலில்லாத லக்ஷம் தேவியையும் உலகில் பரிசுத்தமான யசஸ்
ஸையும் அடைந்தாரோ, எல்லோருடைய ஹிருதய குறைவி லிருப்பவரும்
ஸ்வராட்டும் ப்ராம்மணப்ரியருமாகிய ஈசுவரன் எந்த அந்தணர்களை ஸேவிப்
பதால் மிகவும் ஸந்தோஷமடைகிறாரோ, அந்த ப்ராம்மண குலத்தையே விஷ்
ணுவின் தர்மத்தில் ஆவலுடையவர்களும் விரயமுள்ளவர்களுமாகிய நீங்கள்
எந்த விதத்தாலும் ஸேவிக்கவேண்டும். 37—38

பிரமகுலத்தை எப்போதும் பற்றுதலுடன் ஸேவிப்பதால் புருஷன் தானே
வீராவில் தெளிவாகும் மனதால் ஞானப்பாஸ மின்றி மோக்ஷத்தை அடை
கிறான். இதைவிடத்தேவர்களுக்கு முகம் யாதாம்? 39

உபனிஷத்து வாக்குகளை உடையவராகிய அநந்தர் பூஜிப்பதற்குரிய (இந்
தான் முதலிய) வர்களின் பெயர்களால் தத்வமறிந்தவர்கள் வேதிபர்களின்

ந வெ தயா வெதநயா வணிஷ்டுதெ
ஹுதாஸநெ வராஹெஸ்து வயபுமூ ||

படிவம் ரிதும் விரஜம் ஸநாதம்

ஸ்ரீகாதவொ ஊழைள நலையெழெ :
 ஸரையிநா லிஸ்ர ஹிஹாய குடிஷெயெ
 யெத்ரு டிபாடிஸ குளவாவலாஸெத ||

தெஷாஜிஹம் வாஜிஸரொஜரெணம் —
உயபூ வஹையாபிசீடீடயம் :

நாசிலி: யஸுரீம்பெஸு உபாஹுதம் ஹவி: சுநனொயயாஸூதி தயாவெத
நபா வஹிஷ்டுதெரஹிதெஹுதாஸநெஹுதம் நாஸூதி கெஹுத
ஸூதி தக்ஷகொவிஹெ: ஸவபுஷெவபெஸெதநுஜேடுதிபூநனெதி தக்ஷ
விதி: ஸவபுஷொமஸு விபவஸாநக்ஷம் பஸுஜிரிதிவா! கம்தவனவம் ஹடுதொ
ஸெள தத்ராஹ பாரபெஹுஸ்யம் யஜ்ஜோநனெதராமஹுனி சுயிகுவபு
னீதி பாரபெஹுஸ்யபபுனா: உவநிஷடி: தா: மாவொவொயஸூதி உவ
நிஷடி: ஜோநவநகெநொகூதத்யபு: யஜ்ஜோ வாரபெஹுஸாநா: ஜோநநிஷா
நாமஜி: வாரபெஹுஸ்ய: வரித: சுபநி மஹி மாவ: ஹிபாணி யஸூதவ
பபும: ஹிபநிபனா ஸவாஸள ஸவபாரபெஹுஸ்யபபும: ஜோநரூ
வஸூவபூனபபூயேத்யபு: ||ச|| நகெவஹெதநகெந ஹுதாஸநாதி
ஸெஷ: கிஹு ஷெஷஜோநாடிதூஹ—பதிதி | யதிதூய்யம் யெ வ்ருஷ்
வெஹ் நிதூஸிவ்ருதி தெஷாரிதூதரெணாநய: | மஹெநாபி ப்ரஸஸூ
யரணம் நிதூபேஸஸஸு வஜேடபு! வநதஜிபேஷெம் வெபூதம் மூநிவிஸக்ஷ
டிஸிபுவிநிதீளநபியநவிவொயிவாதூதூம:ஸரோயிநாவிதெகூமெ
ண சுபபுஷடிபெவெஷாபபுபி விவாரயிதூதித்யபு: | யத்ரு வெஷெ ஹம்
விஸூ||ச|| தெஷாரிதி: ஹெ சூபபூ: யாவஜீவா சுயிகிரீடம் பிகூபுஸூ

முகத்தில் சிரத்தையுடன் கொடுப்பதைப் புசிப்பதுபோல சேதனையில்லாத அக்
னியில் ஹோமம் செய்வதைப் புசிப்பதில்லை. 40

எந்த வேதத்தில் இந்த ப்ரபஞ்சம் கன்னாடி போல ப்ரகாசிக்கிறதோ அந்த நித்யமும் ஸநாதனமும் தோஷமில்லாததுமாகிய வேதத்தின் அர்த்தத்தை விசாரிக்க எந்த வேதிபர்கள் ச்ரத்தையாலும் தவத்தாலும் மங்களத்தாலும் * மௌனத்தாலும் அடக்கத்தாலும் ஸமாதியாலும் தரிக்கிறார்களோ அந்த வேதிபர்களின் பாதாவிந்த தூளியை ஆயுளுள்ளவரையில் கிரீடத்தின் மீது நான் தரிக்கவேண்டும். ஒ ச்ரேஷ்டர்களை! அந்தப் பாததூளியை எப்போ

* மௌனம் என்பது வேதாத்தயனத்தைத் தவிர வேளையற்றில் மௌனமாம்.

42

43

44

45

46

47

தும் தரிப்பவனுக்குப் பாபமானது ஸினாவில் போடுதது. அவனைக் குணங்கள் யாவும் அடைகின்றன.

41—42

குணங்களுக் கிருப்பிடமாகியவனும் சீலத்தைப் பொருளாக அடைந்தவ
னும் நன்றியறிந்தவனும் சரத்தைபை ஆசரித்தவனுமாகிய புருஷனை விர்பத்
துக்கள் அநுஸரிக்கின்றன. பிரம்மஞ்ஞமும் சோக்களர் பக்தர்களுடன் கூடிய
ஜனோத்தனரும் எனக்கு அநுக்ரஹம் செய்யவேண்டும்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு கூறும் ப்ருது மஹாராஜனை ஸாதுக்களாகிய பிதாக்கள் தேவர்கள் வேதிபர்கள் யாவரும் ஸந்தோஷமடைந்த மனதுடன் நல்லது என்று கூறிக்கொண்டாடினார்கள்.

44

“புத்ரனால் உலகங்களை ஜயிக்கிறான்” என்ற சுருதி ஸத்யமாயிற்று. ஏனெனில் ப்ராம்மண சாரத்தால் கெட்டவனும் பாசியுமாகிப் வேணன் நாகத்தைத் தாண்டினால்வா? 45

பகவானை நித்தனை செப்ததால் நரகத்திற் ப்ரவேசிக்கக்கூடிய ஹிரண்ய
கசிபுவும் புத்ரனாகிய ப்ரஹ்மாதனுடைய மஹிமையால் ஈடேறினான். 46

ஒ வீர சீரேஷ்ட! நீர் பூமிக்குப் பதிபாக அநேகவருஷம் வரையில் ஜீவித்
தி நக்கவேண்டும். உமக்கு உலகம் யாவற்றுக்கும் ஒரே ப்ரபுவாகிய அசுபுத்
னிடம் அவ்வளவு பக்தியுண்டா யிருக்கிறது.

சுவிஹா வயம் ஹேடிவவி து கீதேது

சுவியெவ நாயெந உகூநு நாயா: |

ய உததெஸாகுதவஸு விஷொ

வபுஷணுநெவஸு கயாங்குமதி ||

48

நாதநுதலிதா நாய தவ ஜீவநாமவாயமது |

புஜாநாராமொ உஹதாம் புகுதி: கருணாதநாது ||

49

சுடிநவஸவஸு வாரஸயொவாவாழித: புவொ |

ஸாடிதா நவடிநாடிதா கடிவிநெடுவஸுஜி தெ: ||

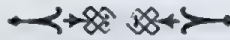
50

நவொ விவருவ வஸவாய வாருஷாய உஹ்யவெ |

யொ வு ஹ சுதுகூவிஸு விஸதீது வுதெஜவா ||

51

உதி ஸ்ரீ ஜோமவதே வதூயபுஷ்பகம் ஸகவிஸொயாய:

உதி || உகூநு நாயா: ஸ: சுநாயகுவெவ உகூநு நாயகுவெவபுஷ்பகவித
திதூய: ததுவெக: யஉதி||சஅ|| நெதி|| ஜீவநாமவெவகாநாதிநுஸா
ஸநம் ப் ஜாஸு சுநாராம: ப் குகி: ஸ்வாவ: || சக || சுடிநி உவாஸா
தித: ஸீவாபுராவித: கடிவிநுதாதிதா||ரு|| நதி|| ஸாஸாடிதா
விபுராடிபொவி ப்ருணணி ப்ருவாவிஸு ப்ருவாணஜாகிதியிஷாயகூத
கூதி யாந விஸதி||கூத||வாவிஸு ப்ருவாவிஸதி துமபவாவிஸு
ஊவிஸாவிஸதி||ரு||

உதி ஸாவாயபுஷ்பகாயா ஸகவிஸொயாயவாபுரா.

மனேஞ்ஞமும் பரிசத்தமுமான கீர்த்தியை யுடைய ஓ ராஜனே! நீர் உத்
தமச் சலோகனம் ப்ரம்மண்பதேவருமாகிய விஷ்ணுவின் சரித்திரத்தை ப்ரா
சம்மித்தினீர். ஆச்சரியம். நாதனாகிய உம்மாலேபே நாதர்கள் முகுந்தனை நாத
னாகக் கொண்டவர்களானோம்.

48

ஏ நாத! ஸேஸிப் பவர்களைச் சீர்திருத்துவது உமக்கு ஆச்சரியமல்ல. கருணை
கூர்ந்த மனமுடைய பெரிபோர்களுக்கு ப்ரஜைகளிடம் அன்பு பாராட்டுவது
ஸ்வபாவமாகிறது.

49

ப்ரபுவே! தேவஸம்ஞ்ஞபைய யடைந்த கர்மங்களால் ப்ரமிப்பவர்களும்
ஞானமில்லாதவர்களுமாகிய நாதர்கள் உம்மால் அஞ்ஞானத்தினின்று கரையேற்
றப்பட்டோம்.

50

எவர் ப்ரம்மணர்களிடம் அநுப்ரவேசித்து கூத்திரியர்களையும், கூத்திரி
யர்களிடம் அநுப்ரவேசித்து ப்ரம்மணர்களையும், ப்ரம்மணர்களிடத்திலும்
கூத்திரியர்களிடத்திலும் அநுப்ரவேசித்து நன் தேஜஸால் இந்த ப்ரபஞ்சத்
தையும் பரிபாலிக்கின்றாரோ அந்த ஸத்வகுணம் மிகுந்தவரும் சிறந்தவருமாகிய
புருஷனுக்கு நமஸ்காரம்.

51

21-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

அவிர்ஸாய்யபுராணம்.

|| நெருதுய: ||

ஜநெஷு ப்ரமுணநெதுவம் ப்ரயுமம் ப்ரயுமவிசுர்டு |

தநெதுவஜமுமதுநயஸுசுவாஸுமியபுவபுவஸு || 1

தாண்டு விலெஸுராநாஜா வெநாஜாநவதாநொழிஷா |

மொகாநவாவாநு குவடுகுவாநுமொழிஷா நுசஷிதாநு || 2

தநுபுநொழிதாநு ப்ராணாநு ப்ரதூலிதூரிவொதித: |

வ ஸடிஸுநாமொ வெநு ஐநி யெஸொ மூணாநிவ || 3

அவிர்ஸெ து ப்ரதூநம் ப்ரயுவெ ஹரிஸாஸநாசு |

ஸநதூரொ ஹவாநுவாஸிஷிதீயபுதெ ||

க|| தாநிதி||கவிஷாயகூசி தாநு.ஸநகாடிய வநதஹி ஜூவிதாநுசுவஷு

சுபஸு || ௨ || திதி|| தெஷாந் டிஸுபுநெநொஜதாநு ப்ராணாநுபுரவ

ஜிஸுரிவ சுபஹாவ: ௨௪புபு ப்ராணாஹுதகினி யநுநுஸுவிசுரதெ

பு தூநாவிவாஜாஹாநுபுநஸுநுபு திவடிதெ'ஹிஷுதெ:ப்ராணா

ஸாவததெஜஸாகூசிதா: தாநுபு தூஜி நிசுதஸுபுநுஜ த:ப்ராணிஹாநி

ஸுஜிதி ஹபாஸிவஸஸாஸு ௨ ப்ரதூஜிவகாரொகி ஸஹஸுமெஸுரநு

மெஸு வதூரந: ஐநி யெஸொஜீவ: மூணாநு மூலாஜிநுபு தியயொடித:கீ

தூஸுதெஷுஷாநு||௩|| மூலவாஜிதி||யநி தொ வஸ்குத: மூல்தியு

22- வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

மிருந்த பாக்ரமமுடைய ப்ருதமஹாராஜனைப்பற்றி ஜனங்கள் இவ்விதம்
கூறும்போது அங்கு ஸூர்யன் போன்ற காந்தியுடைய நான்கு முனிவர்கள்
வந்தார்கள். 1

ஜனங்களைப் பாபமற்றவர்களாகச் செய்பவர்களும் ஆகாயத்தி னின்று
இறங்குகிறவர்களும் தேஜஸால் (ஸநகாதிகள் என) காணப்படுகிறவர்களும்
ஸித்தேசுவர்களுமாகிய அவர்களை ப்ருதமஹாராஜன் பரிவாரங்களுடன்
பார்த்தான். 2

ஜீவன் குணங்களைப்பற்றிக் கிளம்புவதுபோல அம்முனிவர்களின் தர்சனத்
தால் கிளம்பிய ப்ராணன்களை க்ரஹிந் விருப்பங்கொண்டவன் போன்ற வேன
புத்ரன் ஸபையோர்களுடனும் பரிவாரங்களுடனும் எழுந்தான். 3

மளரவாடிந்தி தஸ்ஸு: ப்ருயாநதகஸுநா: |
வியிவதூதிஜயாங்கெ ம்ரஹீதாடிஹுணாஸநாநு || 4

தகூரடிஸளவஸுவிமெடிஜிபுதாறுகஸுநம்: |

தகூரீயுவதாம் வுதூராவநாநயநிவ || 5

ஹாடகாஸநசூவீநாநு வஸிஷ்டுஷிவ வாவகாநு |

ஸ்ரீதாஸாயஸஸ்யுத: ஸ்ரீத: ப்ராஹ ஸவாமிஜாநு || 6

|| வ்யயம்: ||

கூஹா சூவரிதம் கிம் மெ ஜ்ஜஸம் ஜ்ஜஸாயநா: |

யஸு வொ டுஸுடம் ஹுரவீஜுடிஸுடாநாம் உ யொயிவி: || 7

கிதஸு டுமுடிவதாஜிஹ யொகெ வரகூ வ |

யஸு விப்ரா: ப்ரவீஜினி ஸிவொவிஸுஸு ஸாநாம: || 8

ஹுணஸுடிஸாஸநம்வயெ: தாநு ||ச|| ததிதி|| ஜாஜிபுதம்கூநாஜிதலெகஸுநம்

நம்செஸஸுநம் யஸுஜாநயநிவஸுபவ்வார||ரு|| ஹாடகாஸநஜதி|| ஹவஸுஜா

புடிஜிஸெநஜாநாநு||ச|| ஸ்ரீத: ப்ராஹுதூகம் தலெவ ஸ்ரீதிவருவடி

கம் வயநஜாஹுஸுவி:—கூஹாஜதி||ஹெமெமஜாயநா: மெமஜபநம் யெஷாம்

பா கிம் மெமஜாநாநிதம் யஸு ஜெயொயிவிநவி டுடிஸுடாநாம் || எ || அ ||

கௌரவத்தால் வசமானவனும் ஸபைக்குரியவனும் விநயத்தால் வணங்கிய கழுத்துடையவனுமாகிய ப்ருது மஹாராஜன் (தான் கொடுத்த) அர்க்யம் ஆஸனம் இவைகளைப் பெற்ற ஸநகாதிகளை விதிப்படி பூஜித்தான். 4

அந்த ரிஷிகளின் பாதப்ரகூளான ஜலத்தால் சிரஸில் ப்ரோக்ஷணம் செய்துகொண்டு அப்பொழுது சீலமுடையோர்களின் சரித்திரத்தை வெகுமானிப்பவன் போல அனுஷ்டித்தான். 5

ஸுவர்ணஸனத்தி லிருப்பவர்களும் தத்தம் ஸ்தானத்திலுள்ள அக்னிகள் போன்றவர்களும் ருத்ரானுக்கு முன்னுண்டானவர்களுமாகிய ஸநகாதிகளைக் குறித்து ச்ரத்தையுடனும் நியமத்துடனும் கூடிய ப்ருது அன்புடன் சொல்லுகிறார். 6

ப்ருது கூறுகிறார்.

ஆச்சர்யம்! மங்களங்களுக் கிருப்பிடமாகிய ஓ முனிவர்களே! நான் என்ன புண்யத்தைச் செய்தேன். யோகிகளால் தரிசிக்கமுடியாத உங்களுடைய தரிசனம் எனக்கு முண்டாயிற்று. 7

வேதியர்கள் பரிவாரங்களுடன் கூடிய சிவன் விஷ்ணு இவர்கள் எவனிடம் ப்ரஸ்ன்னமாகிறார்களோ அவனுக்கு இவ்வுலகிலும் அவ்வுலகிலும் எது துர் லபமாகும்? 8

நெவ மகச்யதெ மொகொ மொகாநு வயபுடதொவி யாநு |
யயா வவபுஷுஸம் வவபுசூதாநம் யஸு ஹெதவஃ || 9
சுயநா சுவி தெ யநுராஸூயவொ மூஹமெயிநஃ |
யபுஷுஹா ஹுஹபுவயபுஅம்ஸுதுணஹிஸீஸுராவராஃ || 10
வூரூரூயபுஷுரூ வனதெதவூரிசூவிருஸம்வபுஃ |
யபுஷுஹாஸீஸபுவாபீயவாபிசீஸபுவிவஜிபுதாஃ || 11
வூரூமதா வொ விஜஸு ஷோ யபுதாநி உஉசுஷவஃ |
வரணி ஸு டயா யீரா வாரூ வனவ ஷுஹணி வெ || 12

உபபுஷபுஷுரூஹ—நெவெதி|| ஸவபுஷுஸரூதாநம்யயாஸவெபுஷுஸூந
மகச்யதெ சுஸு விஸுஸு ஹெதவொஹொபுஷுரூபொ வா யபூ கயம்
ஹிதாநு யெ சுஸுஸவபுஷுமாதபுஷுபுஷு ஹெதவஸூந|| கூ|| சுயநாஹி
யெஷாம் ஸாயபுநாம் மூஹாஃ சுஹபூணாம் வசிஜூநாம் வபுபூஃ வரணீயாஃ
வூகாரூஹபூஃ சுஸூபுஷுபுஷுபுஷு தாபுஷுரூஃ சூபுஷுதுணம்வ ஹிஸீஸு
ரூரூரூரூமூஹஸூரூவ சுஸுரூஹுதூபுஷு|| கூ|| வூரூஹெதி|| வூரூநாநூரூ
யபுஷுரூவனவதெ சூரிசூஃ வபுணபூஃ சூவிவாஸம்வெஷுபெஷு தாபு
ஸூசுவியெமூஹாஃ தீபுபுவாபீயாவெஷுவாவெஷு வாபிசீயெபுந விவ
ஜிபுதாஃ|| கூ|| ஸூரூமதிதி|| ஸூரூமதம் ஹுரூமதிநம்ஜாதம் யபுஷுஸூசுவாரூவனவ
ஹெதொஷுஹணி வுதாநிவரணி யபூ யெஷாம் வொவுதாநிசூநெஷுவாரூ
ஸூரூணி|| கூ|| சுவிதிதி|| ஹி யாபுபுஷுவாயபு வாரூஷாயபு யெ விந்நி

இந்த ப்ரபஞ்சம் யாவற்றுக்கும் காரணமாகிய மஹத்தத்வம் முதலிய
யாவும் ஸர்வத்ரஷ்டாவாகிய ஆத்மாவை எவ்வாறு பார்க்கவில்லையோ அவ்வாறு
உலகங்களில் ஸஞ்சரிக்கும் உங்களை ஜனங்கள் பார்க்கிறார்களில்லை. 9

எந்த ஸாதுக்களின் கிருஹங்கள் பெரியோர்களால் ஸ்வீகரிப்பதற்குரிய
ஜலம் த்ருணம் பூமி இவைகளுடனும் யஜமானன் ப்ருத்யன் இவர்களுடனும்
சூடியவைகளே அந்தஸாதுக்களாகிய கிருஹந்தர்கள் பொருளில்லாதவர்க
ளாயினும் கிருதார்த்தர்களே. 10

எவர்களுடைய கிருஹங்கள், பூர்ணமான ஸம்பத்து முதலிய யாவமுடைய
வைகளாயினும் விஷ்ணுபக்தர்களைச் சார்ந்த பாததீர்த்தங்களில்லா தொழிகின்ற
னவோ அவை துஷ்ட ஜந்துக்களுக்கு வசிக்கு மிடமான மரங்களேயாம். 11

மோக்ஷவிருப்பமுள்ள ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டர்களே! உங்கள் வரவு நல் வர
வாகுக. நீங்கள் சிறுவர்களாயினும் தைர்யமுடையவர்களாகி ச்ரத்தையுடன்
பெரும் விருதங்களைச் செப்கின்றீர்கள். 12

கழிவம் கௌரவம் நாயா ஹி யாஸகாஸகுவெழிநாடி |

வெவநாவாபனதவிறு வதிதாநா ஸகஜேவி: ||

13

லவதௌ கௌரவபுர சூதாராஜேஷு நெஷுதே |

கௌரவாகௌரவ யசு ந ஸனி உதிவருதய: ||

14

தடிவம் கருதவிவரலவஸுஹரஜொசு தவவிறுநாடி |

லவபுரெ லவனதவிறு செஷ: கௌரவா லவெசு ||

15

வருககருதவதாரதார லவவநாதலாவந: |

லவநாதகருதவாரயெஜா லவிறுநாடி வரதஜ: ||

16

|| நெஷுதய: ||

வருககருதவதாரதார லவநாதகருதவாரயெஜா லவிறுநாடி வரதஜ: ||

லவநாதகருதவாரயெஜா லவிறுநாடி வரதஜ: ||

17

தேஷாந் ம: வுஸநாநுபுஜெயலித் தலித் ஸஸாரெ ||கரு|| நருஜா

மகாநாந் கௌரவம் வுஸுதே நகாதுஸுதாஹ—லவசுலிதி||கச||தலிதி||

ததலாது தவிபாஸஸுத் தவவிறுநா ஸுதவஸாஸுஹுஜொயுஷாந்

வுஸாதி||கரு|| நருஜாநுயொமிதுயாபுயம் கிஷு ஸாஷாடி மவாமெவெ

தூஹ வுசுலிதி வுசு நிரிதம் சூதவதாந் சூதகௌந வு கௌரவாந்: சூதா

ந் லாவபதி வு கௌரவதீதி தயா ஹேம் வுயிலீயாதி||கச||வுயொரிதி

ஸுருதம் ஸொஹம் வவநம் ஸாராநுயாபு ஸுஷுமலீயாபு ரிதஜே

ஷாந் ரிபுஸுராதூவி யம்ஸுஸுஷாஸுயரோநவ வு தீயரோந் || கரு ||

ஓ நாதாக்களே! நாங்கள் செய்த கர்மங்களால் துக்கங்களின் மிகுதியுடைய இந்த ஸம்ஸாரத்தில் விழுந்தவர்களும் விஷய ஸுகங்களையே புருஷார்த்தங்களாக அடைந்தவர்களுமாகிய எங்களுக்கு நன்மையுண்டாகுமா?

13

ஆத்மா மாமர்களாகிய உங்களிடம் குசலப்ரசன் மென்பது தகாது. உங்களிடம் மங்களமும் அமங்களமுமான புத்திவ்ருத்திகளில்லை.

14

ஆகையால் நான் விச்வாஸமடைந்தேன். உங்களைக் கேட்கிறேன். நீங்கள் தவமுடையோர்களுக்கு ஸுஹிருத்திகள். இந்த ஸம்ஸாரத்தில்கூடம் எவ்விதம் விரைவிலுண்டாகும்.

15

ஆத்மஸ்வரூபமுடையோர்களுக்கு ஆத்மவாகிபவரும் ஆத்மவை ப்ரகாசிக்கச் செய்பவரும் ஜன்மமில்லாதவருமாகிய பகவான் பக்தர்களுக்கு கருகரஹம் செய்ய இந்த இடத்தில் வித்தருபத்துடன் ஸஞ்சரிக்கிறார். நிச்சயம்.

16

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஸாரமும் கம்பீரமும் மிதமும் மதுரமுமான ப்ருதுவின் சோபன வார்த்தையைக் கேட்டு ஸநத்துமாரர் மந்தஹாஸம் செய்தவர் போல அன்புடன் சொல்லுகிறார்.

17

|| ஸநததுராரஃ ||

ஸாயு வுஷ்டம் உஹாராஜ ஸவபுலுதஹிதாதநா |

ஸவதா விஹுஷா உாவிஸாயுதநாம் மதிஸீஹிஸீ ||

18

ஸஸ்துஃ வஸு ஸாயுதநாமுஸ்யெஷாம் உ ஸஸ்துஃ |

யஸுஹாஷணஸம்ப்ரஸுஸ்யவெஷாம் விதநொதி ஸத் ||

19

சுஸெஸு வ ராஜநு ஸவதொ உயுஸிஷுஃ

வாஹாரவிஹுஷு மூணாநுவாஹெந |

ராதிஸுஷா யா வியுதொதி நெஷிசீ

காஃ கஷாயம் உயுஷாராதநுஃ ||

20

ஸாஸெஸுஷியாநெவ ஸுநிஸ்திதொ நுணாம்

செஷுஷு ஸயுஷிஹிஸெஷு ஹெதுஃ |

கஅ|| ஸபஸிவி வுயொஸுமஸிஸிநந் தி—ஸாமஸிஸி|| உயெஷாம்வகூணாம்
உ ஸெஸுதூணாம் உ பெஷாம் ஸம்ஹாஷணஸஹிதஸுஸ்ப்ரஸுஃ ஸவெஷாம்
ஸம்ஸுஸம் விஸாரயதி||கக|| தஷெவம் ஸாமஸிம் ப்ரஸுஸுஸாஸிஸிநந் ராநுவாஹி
வெநெவ ரொக்ஷஸாயநஸுவஸிஸி சுஸெஸுஸெதி மூணாநாஸிநுவாஹெந
ப்ரஸுஸுஸெணாநுவாஹிம் ப்ரவததெ ஸுவணஸ்துயுஸிம் | சுதநொஸிஸி
சுஷுஃ சுஷுஸாகாஸிதகம் உயுவியுதொதி கஷாயம்யாதுராஸவநிவதயு||
உ.ய|| விதஸுஸெஷுஸஹிஸெஷுராஸிஸிதநிஸிஸிஸவதி நவததொயிகம்

ஸநத்தமாஸர் சுமகிஸுர்.

ஓ மஹாராஜனே! ப்ராணிகளெல்லாவற்றிற்கும் ஹிதம் செய்வதில் மன
முடையவனும் வித்வானுமாகிய நீ நன்றாய் வினவினாய். ஸாதுக்களின் நடை
இவ்விதமானது.

18

கேட்பவர்களுக்கும் சொல்பவர்களுக்கும் மற்றும் எல்லாருக்கும் ஸாது
சங்கஸம்பாஷணையுடன் கூடிய கேள்வியானது ஸுகத்தை விஸ்தாரப்
படுத்துகிறது.

19

ஓ ராஜனே! உமக்கு மதுஸுதனருடைய பாதாஸிந்தத்தின் குணங்க
ளைக் கீர்த்தனம் செய்வதில் எப்பொழுதும் நிகரற்ற அன்பு இருக்கின்றது. அஸை
வற்ற அந்த அன்பானது மனதுக்குள்ளிருக்கும் தாதுராகம் போன்ற காமருப
மான மலத்தைப் போக்குகிறது.

20

சாஸ்திரங்களை நன்றாய் விசாரிக்குமளவில் மானிடர்களின் கேஷமத்திற்குக்
காரணம் இவ்வளவென்றே நன்றாய் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (அதாவது) ஆத்

சுலம் சூதவந்திரிசூதவந்திரி

ஹாரதிவ புஷ்பணி நிமபுணை வயா ||

21

லா ஸு ஹா ஹவந்திவயபுயா

விஜ்ஞாஸயாஸாதி கயொமநிஷயா |

யொமெஸரொவாஸநயா வ நிதும்

புண்ணுஸ வஃகயயா புண்ணுயா வ ||

22

சுலபுஷ்பி யாராஸமொஷுதூஷா

ததூதாநாஸவரிமுஷெணை வ |

விவிசுராவா வரிதொஷுசூத

நிநாஸரொமபுணைவியபுஷ்வாநாசு ||

23

ஸாயநதேஸிஸாஸெஷுஷு தயொரொவொகூஷெ துஸநிஸுபாதிதூஹ—
ஸாஸெஷுஷிதி ஸபுக் விஜுஸெஷு ஸபுக் விவாரவ துக்ஷெஸு ஹெ
துரொதாவாநெவ ஸுநிஸிதம் கொஸள சூதவந்திரிகெ டேஹாடிள சுலம்
யொவெஸாஸு ஆதநிரதிஸு சூதெநாவிஸெஷெணம் நிமபுணைவபுஷுணீ
ணீதி||உ|| உநெதெஷ்வாதி ஹுஷுஷிதூஸங்கொதூயிகாரிணம் ஸுஷுண
கொகூஷெணவதி சுநுஸுதவதிதூஸாநுஸாரெண ஸாயநதாரதஜி
தொவபுஷாநபாஸகெஷுஷிஸெ தூஹ வதுவிடெஸெதி|| ஸாஸுஷுணீ
நகிரஸம்ஸுஸுஷாதிவி ஸுஷிதி வதுயெபுநாநுயம் ஜிஜ்ஞாஸயாததூதிஸெ
ஷெஷுஷுபா புண்ணுஸுயொபஸொபஸுதஸுஹரெம் புண்ணுயாகயா
தயாவி||உ|| சுயெபுதி சுயபுராஜா சுயபுஷுஷாஸாஸாஃ ஹிபாராஜாஃ காஜி
நிஷாராஜாஸாஃ மெதம் ஸஹயாமொஷு தஸுஜிதூஷயா தெஷா வ யெஸஜி
தா சுயபுஃ காஜிஸுதெஷாஜிவரிமுஷெண விவிசெவிஜெநயாஸுவிஸுபா
சூதெநு வரிதொஷெவஜிஃ ஸுஷா கிணுஹரொமபுணைவீயபுஷ்வா
நாவிநாதஸிவ ஸதிவிவிசுராவரிநபுசாயபுநவாதூமி வரிதொஷம் காயபு

மாவதத் தவிர தேஹம் முதலியவற்றில் வைராக்கியமும் நிர்க்குண ப்ரமத்தி
னிடம் அழுத்தமான அன்பும் என்பனவே.

21

சாத்தை, பகவானைப்பற்றிய தர்மங்களை அனுஷ்டித்தல், அறியவேண்டு
மென்ற விருப்பம், ஆத்யாத்மிக யோகசிஷ்டை, எப்போதும் யோகேச்வரர்க
ளின் உபாஸனை புண்யமான கீர்த்தியுடைய புருஷோத்தமனுடைய புண்ய
கதை, பொருளில் விருப்பமுள்ளவர்களும் விஷய ஸுகங்களில் விருப்பமுள்ள
வர்களுமாகிய ஜனங்களை உடைய ஸபையில் ஆசையில்லாமை, அந்த ஜனங்க
ளுக்கு ஸம்மதமான அர்த்த காமங்களைக் கொள்ளாதிருத்தல், விஷ்ணுவின்
குணங்களாகிய அமுதத்தைப் பானம் செய்வதால் ஏகாந்தமாக இருப்பதில்

கூஹிம்ஸயா வாரஜஹம்ஸௌ வயபுயா
 ஸ்ரீதூர உகூநா வரிதா ஸ்ரீவீயுநா ।
 யஜெரகாஜெநிபுயஜெரநிந்யா
 நிஸீஹயா அம்அதிதிஶ்யா வ ॥

24

ஹரெகேஷு ஹ்ருக்ஷக்ஷவரகணபுவதி
 மூணாவிடாநெந விஜ்ஜம்ஹாணயா |
 ஹக்ஷா ஹ்ருவம்மஹாஹதூநாத்நி
 ஸ்ராத்நிமகூமணை ஸ்ரு ஹணி வானுஸா ரதிஃ ||
 யதா ரதிஸ்ருபுஹணி நெஹிசீபுமார
 நாவாயபுவாநு ஜீதாமவிநாமரம்ஹஸா |

25

[illegible]

ஆவல், மனதிலேயே ஸந்தோஷம், அஹிம்ஸை, பரமஹம்ஸர்களின் அநுஷ்டானம், ஹிதஸ்மரணம், விஷ்ணு சரித்திரமாகிய உயர்ந்த அமுதம், யமங்கள், காமனையில்லாத வ்ருதங்கள், நிந்தையில்லாமை, சேஷ்டையில்லாமை, (சிதம் உஷ்ணம் முதலிய) க்வந்தவங்களைப் பொறுப்பது, விஷ்ணுபக்தர்களின் செவிகளுக்கு அலங்காரமாகிய விஷ்ணு குணங்களை அடிக்கடி கீர்த்தனம் செய்வதால் வ்ருத்தியடையும் பக்தி இவைகளால் கார்ய காரண ரூபமும் பரமாத்மாவாகிய நிர்த்துண பரம்மத்தினிடம் (முன்கூறிய) வைராக்யமும் அந்த அன்பும் விரைவிலுண்டாகின்றன.

23--25

22.-25

எப்பொழுது பிரபத்தினிடம் அசைவற்ற அன்புண்டாகிறதோ அப்பொழுது புருஷன் ஆசிரியனுடையவனாகி ஞானம், வைராக்யம், இவைகளின் வேகத்தால் பஞ்சபூதஸ்வரூபமும் ஜீவனுக்கு மறப்பை உண்டிபண்ணும் அவ்வந்

ஐஹத்யுலீயம் ஹுத்யம் ஜீவகொஸம்

வணாதகம் யொநிநிவொகிதொழி ||

26

ஐயாஸயொ உகவஸததூனொ

நெவாததெநா வஹிரந்தவிபுவஷெ |

வராததெநாயபுஷ்வயாமம் வாரவாசு

வஸெயயொ வாரவாசுஷவநாஸெ ||

27

சூதாமநிநியாஸம் உ வரம் யதூவயொரவி |

வத்யாஸயவயாள வெ வுஜாநு வஸுதி நாமுயா ||

28

வஹிஹாஹு தவ்யாமம்ப அ சலிஜ்ஜாலிதாராமெ அஷாவிநிவெஸாஃவஹ
ததாதகம் உதித? வ ஜிதொத? யொநிநிவெஸாஃவ யஜாயதாரதிராயபு
நுமுஹு ததா சூதூதாமநிராமயொபெயொமெநாதித: ஸாக்ஷாதார:
சலீயம்வம் ப்ரொஹாக்ஷம்யயாநவவதெய்வம் ஹுத்யம் ஐஹதிஸெஷம்
ஸிநாநா||உச|| தத: கிதேதகூஹ—ஐயாஸயததி||ஐய: சூஸயொஹுத்யம்வாயி
யபுஷு சதவவஸுதா: ஸிஸாஸுதூணா: சுதபுக்ஷாபெயொந சூதூநஸு
காஸாடி ஹிவபுடாதி சுத: ஸவவொவொநெந விவஷெந வஸுதெய்வ
கூதததெவெக்ஷாயாம் ஐஷுபுஷுபுதீதெநாந: கரணஹெதுக்ஷாதி
தூஹ வரொபுஷு: சூதூபுஷுதயொயபுஅவயாநவெதகம் வடுவ
சிவீச தவ்ய விநாஸெஸதி யயாவ்வாவஸாநாஸெநவஸுதி த அச ||உஎ||
ஐஷுபுஷுபுஷுதீதெநாந: கரணஹெதுக்ஷிநயவ்யுதிநெகாஜாஃ
வவாபதி-சூதாமநிதி || சூதாமஐஷுதாரம் ஐநிபாயம் ஐயுஸம் உவயொ
ஸயொ: வரம்ஸம்வஸுதெதுகூஹாஸு சூஸயெத: கரணெஸதெய்வ
ஜாபுசுஸுஸயொ: வஸுதி சுந்யாஸம்வஸுதூள ததூதம் “ஐயுஸாநாஜி
த ஐஷுபுஷுபுஷுபுஷுதீதெநாந: | சுஹவதெதூஸம் ரகூதநாஸெ
தெ அதரோதந”உதி||உஅ||வகஸிநாதநி ஐயுஸாநெதீதீதிரளவாயிகீதி

காரமும் வாஸனையுமற்றதாகிய ஹிருதயத்தை, அக்னியானது தான் உண்டா
கக் காரணமான அரணிக்கட்டையைப்போல் பொசுக்கிவிடுகிறான். 26

ஹிருதயேயாதியைப் பொசுக்கியவனும் அதன் குணங்கள் யாவற்றாலும்
விபட்டவனுமாகிய புருஷன் தனக்கு வெளியிலும் உள்ளும் இருக்கிறவை
களைப் பார்ப்பதே இல்லை. திருச்சயம் (பார்க்கக்கூடியது) த்ரஷ்டா (பார்க்கிறவன்)
இவைகளின் பேதமானது முந்தி இருந்தது. அவை நாசமானவுடன் ஸ்வப்னத்
தில்உள்ளதைப் பிறகு பார்க்காததுபோலப் பார்ப்பதில்லை. 27

த்ரஷ்டா திருச்சயன் இவ்விரண்டுக்கும் பரமான அஹங்காரம் இவைகளை
உபாதிதாகிய அந்தக்காண மிருக்கும்போது புருஷன் பார்க்கிறான். ஸுஷுப்தி
யில் பார்ப்பதில்லை. 28

நிலிதெ ஸநி ஸவபுத்ரு ஜயாடாவவி வபுரூஷி |
சுதூநஸு வபஸூவி லிதாம் வபஸூதி நாமஸ்யா || 29

ஐஸ்ரீ யெயவி புஷ்யாகுரெஷுநாக்ஷிபம் யூயதாம் உந |
வெதநாம் ஹரதெ வுஷ்டி ஸ்வஸூயலிவ ஹ டாக் || 30

ஐஸூதூ நுஷூதிஸூதம் ஜீதா.நஸூ ஸூ ஷூதிஷ்யெ |
தஷூயம் கவயி ப்ராஹுராதாவஸவதாத் || 31

நாத் வரதரொ ஹாகெ வுஸூ ஸூயபுஷூதிசூ ||
யபயூ நுஷூ யெயஸூதாத் ஸவூதிசூ || 32

புஷூநெந ஸூயபதி.நிதிதூகிஹொகெ2விவ ஸவபுத்ரு ஜெஷபுணாடா
மெநிதிதெஸுத்ருவசூதெநாவிஸவநுதஸூவரஸூ ப்ரிஸிஸவஸூ வ
மெஸவஸூதிநதூஜூயாபுலாவெஹுதெஷூயதூலிபு: கஸாமாதூரதூர
தெபூகூஷெதூகூபூகூ, ஐதாநீநாதூரதெ: ஸஸூரதெதூகூபூஹ—
ஐஸ்ரீ யெயவி.பூயதாம். நுணாரொவெண ஸூரதாம் வுஸூலிஸ்ரீ யாணி
ஸூதெ: விஷயெஸூகூஷூதெ விஷயஸூகூ ப்ராபூதெதெஸூ உந
சூஷூபூதெ தூ வுஷூகூஸூராக் வெதநாம் விவாரஸூயபூ ஹூதி
வனதூவிவெநிநா நுஷூதூதூதூஷூதெநாஹூஜி: கஸூலிஸூவொ
யபூதெதெதெஸூபம் ஹ டாஷூவஹூதி தூகூஹூ ஐஸூதூதி. விதூவெத
நாநுதஸூபூதூயாம் ஷூதி: வபூவபூவராமுஸ்யாமு ஐஸூதி
வனவகெதூபாம் ஜீதா.நஸூ ஸூதூநவஸூதெதூகூதூநாவஹூ நாமம்
ப்ராஹூ: || ௩௧ || வனவா வபூதெநாஸூவதூதூதூ கிதிதூதூகூஹ—
நெதி. யபயிபயிசூதூ சுநூஸூ விஷயஸூ ப்ரி யதூகூதூதூஸூகூய
ஸவபூ வ்ரிபம் ஹவூதி ஸூதெ: தஸூதூதூ: ஸூதெவயாவூதிசூதூ

எங்கும் புருஷன் ஜலம் முதலிய நிமித்தங்களில் தனக்கும் பாதிரிப்பத்
திற்கும் பேதத்தைப்பார்க்கிறான். ஜலம் முதலியவையில்லாவிடில் பார்ப்பதில்லை.

த்யானம் செய்பவர்களின் மனம் விஷயங்களால் இழுக்கப்பட்ட இந்திரியங்
களால் இழுக்கப்பட்டுப் புத்தியினிடமிருந்து சேதனையைக் கவருகிறது. நானல்
முதலியவை மடுவிலிருந்து ஜலத்தைக்கிரகிப்பதுபோலக் கிரஹிக்கிறது. 30

சேதனை சென்றவுடன் ஸ்மரணம் எழுந்து போகின்றது. ஸ்மிருதி நாசமா
னால் ஞானப்ரம்சமுண்டாகிறது. பண்டிதர்கள் அந்த ஞானப்ரம்சத்தை தங்க
ளுக்காகவே ஆத்மஸ்வரூபநாசமென் றுரைக்கின்றனர். 31

எந்த ஆத்மாவைப்பற்றி மற்றவை ப்ரியமாகிறதோ அந்த ஆத்மாவுக்குந்
தன்னாலேயே நாசமேற்படுவதால் புருஷனுக்குத்தான் ப்ரியோஜனம் நாசமாகிந்
றது. உலகத்தில் இதைவிட மேலானதெது வேறில்லை. 32

கவையுந்ரீ யாஸயூலியூநா ஸவயூஸயூவஹ்வொ நுணாடி
ஸ்ரீரிகொ ஜீரநவிஜீரநாநெநாவிஸதி உபுதாடி || 23

ந கயபுதெந விதும்மனநீவ்ருநிதீஷுமுகு :
யபுபலபுகாநெரகாணா யததூவிவாதுகடி || 34

ததூவி நெகாந வவாஸயூ சூதூநிகதயெஷுதெ |
நெருவநெயூபாநெயூ யதொநிதூ: கரதானவயஸயுதூ: || 35

வரொநவரொ வ யெ லாவா முணவூநிகரநாநு |
ந தெஷாந விநுதெ செஷந ஂரஸவிபூவிதாஸிஷாடி || 36

தகவ நரெநு ஜமதாநயிதவூஷாந வ

நெருவநெயூ யாஸயூவிஷணாதூலிராவூதாநாடி |

வஹவ: தஸாந ய: ஸாபுநாஸ: சுதவரதர: ஸாபுநாஸொநாஸி||௩௨.
கூ.கடதூ கருஹ—கயெபுகி|| விஷயஸூ சுயபுஸூலியூநிநி யாபு:
காநெஸூலியூநா ஸவயூபுநாஸ: ஜூநா விஜூநா வரொகாநவரொ
காந பெநயூநெந உபுதாந ஸாவரதா||௩௩||கூநாதரதெரயபுநெகூ
கூபுதூ ஸம்ஸூலியூஹ—நெதி|| பபுஸூபபுநாநிவாதுககூலிந
ஸம்ஸூலிஸாரா || ௩௪ || துயுவநிநெபுஸூ துயுஷாயபுஸூலியூநி
வாஸபுகி—தெருதி|| ததூவி கரதான: கா||௩௫|| ஂரஸ: கா|| தெந
விபூவிதா: சூஸிஷொபெஷா||௩௬|| தகூலிதி|| யஸூநாநூநிநயபுநெ
தூ: ததூலிதூநா ஜம்மோநானவூஷா ஸாவராணாந நெருவநெயூலிராவூ

விஷய ரூபமான கர்மத்தைத் திபானித்தல் மானிடர்களுக்கு தன் ப்ரயோ
ஜனத்தின் நாசத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. அதனால்: பரோகூஞானத்தையும்
அபரோகூஞானத்தையுமீழ்ந்து ஸ்தாவரத்தன்மையை அடைகிறான். 33

கடுமையான ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டவிரும்பியவன் ஏது தர்மார்த்த காம
மோகங்களுக்கு மிகவும் கெடுதியானதோ அதனுடன் சேர்க்கையை அடை
யக் கூடாது. 34

நான்கு புருஷார்த்தங்களில் மோகமானது முக்யமாகிறது. தர்மார்த்த
காமங்கள் அனித்யம். காலபயத்துடன் கூடியவை. 35

குணங்கள் கேஷாபமடைந்த பின்பு உயர்ந்தவர்களும் தாழ்ந்தவர்களு
மாக ஏற்பட்டவர்கள் எவர்களோ, காலத்தால் கெடுதியடைந்த நன்மைகளை
யுடைய அவர்களுக்கு கேஷமயில்லை. 36

ஓ ராஜனே! ஆசையால் நீர் தேஹம் இந்திரியம் ப்ராணன்கள் புத்தி அஹ
ங்காரம் இவைகளால் சூழப்பட்ட ஜங்கம்ஸ்தாவரங்களுடைய ஹிருதயத்தில்

ய:க்ஷெத்ருவிதவதயா ஹுதி விஷ்ணுமாவி:

புத்தூதகாஸி ஹவாநு ததெவஹி ஸொஹி ||

37

யஸிநிதம் ஸதஸதாததயா விஹதி

தாயாவிகெவியுதி ஸஜிவாஹிஸுவி:

தம் நிதூகூதவரிஸுஹிஸுஹிதசவம்

புத்தூதககூதகிஸுபுத்தூதி ஸுபதே ||

38

நாஹுகாரெண வ சூக்யதாநாம் ஹுதியஸுதாஸி புகாஸதெ ததெவஹி
கயம் ஸொஹிதி ஸொஹிதிவாஹெ ஸவனவ வஸகொஸிததொநுதஸதித்ய
யுதி: நநுஜீவொஹுதிவகாஸிநாநுஸுதாஹ க்ஷெத்ருவிதம் ஜீவகெவதிநிபதி
யதிதி க்ஷெத்ருவிதவ: தஸுதாஹவஸுதயா கஸ்யபூரீர-குபெணயஹுக்ஷெத்ரு
விதெ கஹம் திதாஸுதெவாதீதி க்ஷெத்ருவிதவ: தெநா-குபெண ஜீவஸு
வாரதஸுதாஹவாதி நநு கதிஜீவநியஸுதி ந சூவி: புத்தூத: தஹி-
ஸுவி: ந புத்தூத: புதிதொதெஹகாஸி ஸுஹிஸுபராதிஷயகாரெண
தஹி-ஹுகார: ந விஷுக் யூதகெந ஸதஸுபரிஸுதி: வஸவ ஹதொ
பொஹவாநு ததெவஹிதி||௩௭|| ஸாவரஜம்மோதீநாம் ஹுதிவகாஸிதூதெதெ
ஷாம் ஸதம் ததஸுதாஹிஸுதாஸி தாதிநுய புஸதம் நிராகுதஸுதாஸி
ஹதூதம் புணதிதி-யஸிநிதி: யஸிநிதம் விஸம்ஸதஸதாததயா உதூஷதி
கூஷதாஹெந காயகூதகாரணஹெந வா தாபெவ விஹதி தஸுபதெ
தாபாகெஹெத: விவெகெந வியுதி: நிராகுதியஸுதா தசு ஸஜிவெதி
வாஸவொதூஷதாஹெ நிதூகூதம் யத: வரிஸுஹி ததூத: விஸுஹி
ததஸுதம் கதவனவ புத்தூதா கஸிஸுதா கதிவி: கஸிஸுதாநா பு
கூதியெததத||௩௮|| ததெவஹிதி தூதா ததெவஹிதம் தஸு தூதாநஸு ததூ
தகெநஹிதூதாஸி திதாஸுதா-யதிதி: யஸுதாஸிவாஸகஜியொ: வஸாஸாநி
கஸுமஸ: தெஷாம் விஸாஸ: கானி: தஸு ஹதூதாஸுதாஸிதூதாஸயஸுஹம்

ஜீவனையடக்குந் தன்மையுடன் ப்ரத்யக்ஷரும் ப்ரத்யக்ஸ்வரூபரும் வ்யாபகருமா
கிய எந்தப் பகவான் ப்ரகாசிக்கின்றாரோ அந்தப் பகவானை * அவர் இருக்கிறார்
என்று தெரிந்துகொள்ளும்.

37

விவேகத்தால் நிராகரிக்கக்கூடிய இந்த ப்ரபஞ்சமானது கார்ய காரண
பாவத்தால் பகவானிடம் ப்ரகாசிக்கிறது. புஷ்பமாலையில் ஸர்ப்பம் என்ற புத்தி
போல் மாயை தான் ப்ரகாசிக்கிறது. நித்ய முக்தரும் பரிசுத்தரும் ஸ்த்யரும்
அவமதிப்படைந்த கர்மங்களால் மெலிந்த ப்ரகிருதி யுடையவருமாகிய அந்தப்
பகவானைச் சரணமடைகின்றேன்.

38

* அவர் இருக்கிறார் என்பது மற்றது இல்ல என்ற பொருளைக்காட்டுவதாம்.

॥ सुप्रभा ॥

சுரதொ றெந்நுழ றஃ பவிவடும் ஹரிணாத்நாநுகவிறா |

தராவாடியிதும் ஸுஹநிவநு யதியஜாமதாஃ ||

42

நிவாரிதனா காதெனா ஓக ஹமவஜ்ஜயபுணாஸஸி: |

ஸாஸ்திரிஷ்டம் ஹி ஸ்வயம் ஜெ சூதநா ஸ்வஸிம் டிஜெ ||

43

பூணா ஞானாஸுதா ஸ்ரீ ஹ்ருதஹாஸ் ஸவரிவதா: |

ராஜம் வறும் உயர் கொழுதி ஸவடிம் நிவெழித்து ||

44

வெநாவதுனு ராஜனு டிணமெதுகுவேவ உ |

ஸவபுரொகாயிவதும் உ வெடிஸாஹி விடிஹதி ||

45

யமெவ்வெல்லாம் || சக || கருதத்தி || ஐ ஹந்திதி ஸம்வொயநா ப்ராயாந்யாடெகஸ்ய
யநுயதித்யுக்திஃ ஸவபூந ப்ரதி || சஉ || நிஷாதிதிரிதி || சூதநாடெஹநஸஹ
ஸவபூம் ராஜ்யாதிசம் சீயம் ஸாயநுவிஷ்டம் ஸாயபூநிஃ ஸ்விபாஸநஹம் ப்ரஸா
தரபிவெணதத் சுதஸ்ய சூரேஸ்காநாவாஸ மாராடிக்ஷீணாயபூம் கிஃடிநே,
நஹிவிசூரதத் கொடிகாதிதெஸ்டாநரபிவெண ப்ரத்யுபுத்தெ || சங ||
நிவெதநதத் தீயமெஸ்யவ ஸபேபுணம் யயாஹுத்யாராஜெஸெவாரபி
வெணதாம் வபுநாதிசபேபுயதி தயாபீயாவி ஸவபூம் நிவெதிதம் ஸ்விசூரம்
தெத்யாஹ—ப்ராணாஹதி || சச || சூதநம் ஸ்காநாவம் ப்ரவஹ்யதி ஸெநா
வத்யுஹேதி ஆஹாரம் || சரு || ஸ்விதி || வஸெவரிதெத சுஹோத்யு கெவமம்

புருதுமஹாராஜன் கூறுகிறான்.

ஓ பிரம்ரிஷியே! ஆர்த்தர்களிடம் அன்புடைய அகிலசன் முந்தி எனக்கு அநுகரணம் செய்தார். ஓ பகவானே! அதை எனக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய நீங்கள் வந்தீர்கள்.

42

42

கருணை யுடையோர்களும் மஹிமையுள்ளவர்களுமாகிய நீங்கள் அந்த அநுகரஹத்தைப் பூர்ணமாகச் சேர்த்தீர்கள். என்னுடைய இந்தத் தேஹம் ராஜ்யம் முதலியவை யாவும் * ஸாதுக்களின் உச்சிஷ்டம். நான் (கரு தகணினையாக) எதைக் கொடுப்பேன்.

43

43

ஓ பிர்மரிஷியே ! ப்ராணன்கள் தாரம் புத்ரர்கள் உபகாணங்களுடைய
கிருஹங்கள் ராஜ்யம் பலம் பூமி கோசம் இவைகள் யாவையும் தெரியப்படுத்தி
னேன்.

41

வேலைபதியாக இருப்பது, ராஜ்யம், தண்டனேதாவாக இருப்பது, உலகம் யாவற்றுக்கும் அதிபதியாக இருப்பது, இவைகளை வேதசாஸ்திரங்களை யறிந்தவர்கள் அடையத் தகுதியுள்ளவர்கள். ப்ராம்மணன் தன்னைச் சார்ந்ததை

* என தேஹம் முதலியவை யாவும் ஸாதுக்களைச் சார்ந்தன. அவர்கள் எனக்கு ப்ரஸாதமாகக் கொடுத்தார்கள். அதனால் அவை அவர்களின் உச்சிஷ்டமேயாம்.

வெவெவ ஸ்ராவணொ ஸுஜெ ஸம் வஸெ ஸம் ஐதாதி வ |
தவெஸுவா மூமு ஹெணாநம் ஸுஜதெ க்ஷத்ரி யாடியம் || 46

மெயீ ஐயீ ஹவதொ மதிராதுவாடி

வனகாநதொ நிமலிவி: ப்ரதிவாபிதா நம் |

தாஷ்ட ஸ்ரீ ஐயு கரூணா: ஸ்ரீ க்ரெதந நிதூம்

கொ நாடி தத்ரூ திகரொதி விநொடிவா த்ரூ || 47

|| மெமெதூயம் ||

த சூத்யொ மவதய சூபிராஜெந வாலிதா: |

ஸ்ரீ மூ த்ரீயம் ஸம்ஸந்: வெவெவநிஷதாம் நுணாடி || 48

மெவெநூடி யாயெடி ஐஹதாம் ஸம்ஸிதூயூதூபரிஷ்யா |

சூவகாஜிவாதாம் மெந சூதநூவஸிதம் || 49

ஸுஜதெந து ஐரமெஸ்தனூம் || சக || ஸதூவிஸ்கெஸவபுஸெநாவிந
மூரொ: ப்ரதூவகதூம்ஸகூரிதூஹ—மெயிரிதி: சூதவாடி சுடிதா
விவாரொ வனகாநக: நிஸுமெந நிமலிவி: வெடிவி: தெநிசூடிஹகரூ
ணா: ஸ்ரீ க்ரெதெநவநிநொடிரணகடிணா தாஷ்டம் து கொநாடிதத்ரூ
மூவகாரம் ப்ரதிஸுபமூகரொதி உடிவாத்ரூயிம் விநாடிபா சுஜலிரெவதெ
ஹோஸவதூயடி: | யா விநொடிவாதம் சவஹாஸாஸடிம் ப்ரதூவ
காரொ ப்ரவதொஜிநாநாடிவஹாவாஸடிம் வெடிதூயடி: || ச || ததூகி வெ
வெவெவ சூகாஸாடிமெ-டிதா: || ச || மெவநூயதி: யாயெடிமூவடி: சுடிதா

யே புசிக்கிறான். தன்னுடையதை யுடுக்கின்றான். தன்னுடையதைக் கொடுக்கி
றான். அவருடைய அநுக்ரஹத்தாலேயே க்ஷத்திரியர் முதலியவர்கள்
அன்னத்தைப் புசிக்கிறார்கள். 45—46

அத்பாத்ம விசாரத்தில் நிச்சயமாக வேதமறிந்த நீங்கள் எங்களுக்கு இப்
படிப்பட்ட பகவானுடைய கதியை ப்ரதிபாதனம் செய்தீர்கள். மிகுந்த கரு
ணையுடைய முனிவர்களே! நீங்கள் உங்களுடைய செய்கையாலேயே எப்போ
தும் ஸந்தோஷமடையவேண்டும். அஞ்சலி செய்வதைத் தவிர எவன் ப்ரத்யுப
காரம் செய்வான். 47

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஆத்ம யோகத்திற்குப் பதிகளாகிய ஸகாதிகள் ஆதிராஜனாகிய ப்ருது
வால் சூஜிக்கப்பட்டு அவ்வாசனாடைய சீலத்தைக் கொண்டாடிக்கொண்டு மானி
டர்கள் பார்த்திருக்கும் போதே ஆகாயத்தில் சென்றார்கள். 48

மஹான்களுக்குள் முக்யனாகிய ப்ருது மகாராஜனும் அத்பாத்ம சிகை
யால் ஏற்பட்ட ஏகாக்ரத் தன்மையால் ஆத்மஸ்வரூபத்தி விருந்து தன்னை
ஆப்தகாமனைப்போ லெண்ணினான். 49

கடோணி வ யயோஷெஸம் யயாகாஸம் யயாவது |

யயோவிதம் யயோவிதகரொடி ஹவாதுத | 50

ஹமா ஸ ஹணி வஸுஸு நிவிபுஷம் மஸுபாணித |

கடோயுக்ஷம் உநாந சூதாநம் பாகுதெஃ பரது | 51

முகெஹஷம் வதுபாநொரவி வ வாகுஜஸுரி யாநித |

நாவஜதெந்ரி யாயெபுஷம் பிரஹுந்திரகபுஷ | 52

வவபுராத்யொமெந கடோணு நாவபாஹந |

புதூநுதூயாபாஸ வணாவிபுஷுரதஸந்தாந | 53

விஜிதாஸம் யதிபுசெஸம் ஹயபுஸம் பூவிணம் வாகு |

வவெபுஷம் தொகவாநாநாயாரெகஃ பூயாமபுணாந | 54

மொபீயாய ஜமதுஷெஃ காமெ வெ வெபுஷுதாதக |

ஸிக்ஷபாஸம்ஸிதி ரெகாமுதாதபாகுதநுபஸிதஸுந் தெநெஸக||கடோணி
தி|| ஸ ஹவாதுதம் ஸ ஹணுவிபுதம் யயாவவகிதயா||ரு||ஹமதிதி||நிவிபு
ஷம்|| கடோஸநாவகஃ கடோயுக்ஷம் கடோஸாக்ஷிணபாஸிதம் உநாநஃ கக
ரொடிதி வகுவெபுநெணவாநயம் நாவஜதெதுதரெண வா ||ருக||ருஉ||

தேசம் காலம் பலம் உசிதத்தன்மை பொருள் இவை தவறாமல் கர்மங்
களை பிர்மார்ப்பணமாகும்படி செய்தான். 50

கர்மங்களில் பற்றுதலில்லாதவனும் ஏகாத்ரனுமாகிய இவ்வரசன் பிர்மத்தி
டம் பலனை அர்ப்பணம் செய்து பரமாத்மா ப்ரக்ருத்திப் பரமாகியவர் கர்ம
ஸாக்ஷியாகியவர் என்றெண்ணிக் கர்மங்களைச்செய்தான். 51

ஸாம்ராஜ்யலக்ஷியியுடன் கூடிய ப்ருது மஹாராஜன் கிருஹங்களில் இருப்
பவனாயினும் அஹங்காரமில்லாத புத்தியுடையவனாக இருந்து விஷய ஸுகங்க
ளில் ஸூர்யனைப் போல பற்றுதலடையவில்லை. 52

இவ்விதம் அத்யாத்மயோகத்தால் கர்மங்களைச் செய்யும் ப்ருது மஹா
ராஜன் தனக்குச் சமானர்களாகிய ஐந்து குமாரர்களை அர்ச்சிஸ் என்ற மனைவி
யிடம் உண்டுபண்ணினான். 53

அவ்வைந்து குமாரர்கள் விஜிதாச்வன், தாம்ரகேசன், ஹர்யச்வன், த்ரவி
ணன், வ்ருகன் என்ற பெயருடையவர்கள். ப்ருது மஹாராஜன் ஒருவனாயினும்
விஷ்ணு ஸ்வருபனாகையால் அந்தர்த்தக்காலத்தில் உலக ஸிருஷ்டியைக் காப்பாற்
றுவதற்காக லோகபாலர்கள் எல்லோருடைய குணங்களை யுங்கொண்டான். மனம்
வாக்கு காயம் இவைகளாலும் ப்ரஸன்ன குணங்களாலும் ப்ரஜைகளை ஸந்தோ
ஷிக்கச்செய்து மற்றொரு ஸோமராஜன்போல் ராஜாவென்றபெயரைத்தரித்தான்.

உமெநாவாழ்வுதிபுலிஸ்ஸளமெஜெமுகுமெணெஸ்ஸாஜயநு ப்ரஜா: || 55

நாஜெத்யாநாஜெயம் ஸொஜாஜ இவாவர: |

ஸுமபுஷ்பிஸ்ஸஜந்நஸ்ஸநு ப்ரதவம்ஸு ஸுவொ வஸு || 56

ஓயபுஷ்புஸ்ஸஜஸைவாழிபுஷ்பெந்ந இவ ஓஜபுய: |

திதிக்கயா யரித்ரீவ ஓளரிவாலீஷ்டொ ந்ரணாடி || 57

வஷபுதி ஸ யயாகாஜெ வஜபுந்ந இவ தவபுயநு |

ஸஜெந்ந இவ ஓஸெபுயஸுஸ்கெநாவநுராவிவ || 58

யபுநாவிவ பரிக்கயாஜெஸமெபு உவவாநிவ |

குவெந இவ கொஸாஜெஸ்ஸ மூபாஜெபு வரூணொ யயா || 59

உாதரிஸெவ ஸவபுதா ஸமெந உஹஸளஜஸா |

சுவிஷ்ணுதயா ஜெவொ ஹவாநு ஸுதராவிவ || 60

கந்தவபு இவ ஸளாஜெயபு உநஸ்ஸீ ஜமராவிவ |

வாதுமெந்ந உநாவஸ்ஸணா ப்ரஸுஸெவ ஹவாநஜ: || 61

ஸவிரிதி|| சுவிபுஷ்பிஸாபுபா||௫௩||௫௫|| நாஜெதி|| ஸொஜஸாஸள நாஜாய
ஸஸவ ஸுவொவஸுமநம் மூஸஸவ விஸ்ஸஜெஸாஸள ஸுமபுஷ்பு நாஜெப்ர
தவந்நாஜெகரணம்||௫௬|| ஓயபுஷ்புஉதி சுந்ரிவஓயபுஷ்பு: ஓளஸ்ஸமபு
இவ||௫௭|| வஷபு தீதி|| ஸஜெந்நா யயா மாலீயெபுமெண்தாவாநிதி ந ஸு
யுதெ தயா சுஸாவஸிப்ராபதொ ஓஸெபுயபு: சுயமராடி ஜெஸுரிவ||
௫௮||௫௯|| உாதரிஸெதி||ஸவபுதா ஸவபுத ஸுஸாரஸகிவதாழிவி: ஸவபு
தாஜாதரிஸெவஸுதராடிஸ்ரீ ருஜு:||௬௦|| கந்நவபுஉதி|| சுஜெஸெவெவ

ஸுரிபன்போல் பூமியினின்று பொருளைக் காணித்தும் தானம் செய்தும் (சத்ருக்
களைத்) தபிக்கச் செய்தும் பரிபாலனம் செய்தான். 54--56

இவ்வரசன் தேஜஸ்ஸால் அக்னிபோல் அணுக முடியாதவன். இந்திரன்
போல் ஜயிக்க முடியாதவன். பொறுமையில் பூமி போன்றவன். ஸ்வர்க்கம்
போல் மானிடர்களுக்கு அபீஷ்டம் கொடுப்பவன். மேகம்போல் திருப்தியை
யுண்டாக்கி இஷ்டப்படி பொழிகின்றவன். ஸமுத்திரம் போல் அறியமுடியாத
வன். தைர்யத்தால் மேருபர்வதம் போன்றவன். சிக்ஷிப்பதில் தர்மராஜன்
போன்றவன். ஐசுவர்யத்தில் தேவராஜன் போன்றவன். குபேரன் போல்
கோசம் கிறைந்தவன். வருணன் போல் இரகசியமான விஷயங்க ளுடையவன்
வலுவாலும் காந்தியாலும் ப்ரகாசத்தாலும் ஸர்வ ஸ்வரூபனாகிய வாயு போன்ற
வன். ஸஹிசு முடியாமையால் பகவானும் தேவனுமாகிய பரமசிவன் போன்ற
வன். ஸௌந்தர்யத்தில் மன்மதன் போன்றவன். ஸிம்மம் போல் மனமுடைய
வன். வாத்ஸல்யத்தில் மனு போன்றவன். மானிடர்களுக்கு ப்ரபுவாக விருப்ப

ஸ்ரஹஸ்திஸு புஹவாடி சூதவகெவ ஸயம் ஹரிஃ |
 லக்ஷ்மா மொமாரூவிபெஷு விஷ்ணுநாமவதிபுஷு ||
 ஹியா ப்ரஸ்யயஸீதாஸூதாதுதூயுஃ வரொடிநெ || 62

கீதெபூரூமீதயா வுமலிவெஷ்ணொகெ தசு தசு ஹ |
 ப்ரவிஷ்டுஃ கணபூரூயெஷு ஹ்ரீணாம் ராஜஸ்தாபிவ || 63

ஐதி ஸ்ரீஉக்ளாமவதெ வதூயபுஷுநெ அவிம்ஸொய்யாயஃ,

||கூத|| ஸ்ரஹஸ்திரிதி || சூதவகெவ ஜிதெந்ரி யகெவகூதாபிவி வராயெபூ
 டிநெய சூதெநெவ தூயுஃ நிரூபஜி||கூத|| கீதெபூதி||புமலிஃ ஸகபு
 ரூமெஷுஃ ராஜிஃ ஸீதாவதியபூயாஸ்தாங்கணபூரூயெஷு ப்ரவிஷ்டு||கூத||

ஐதி ஹாவாயபுஜீவிகாபாம் அவிம்ஸாய்யாயபய்யாவூ.

தில் பகவானுடைய சீர்மனேவர் போன்றவன். வேத வாதத்தில் ப்ருஹஸ்பதி
 போன்றவன். ஹிதேந்திரியனாக விருக்குந் தன்மையில் விஷ்ணுவாகவே இருப்ப
 வன். கோக்கள் ஆசிரிப்பர்கள் வேதிப்பர்கள் நாராயணரை அநுஸரித்தவர்கள்.
 இவர்களிடம் பக்தியிலும் லஜைஜயிலும் வணக்கத்திலும் சீலத்திலும் பிற
 ருக்காக முயற்சிப்பதிலும் தனக்குத்தானே சமமானவன். மூவுலகங்களிலும்
 அங்கங்கு பெரியோர்களால் கீர்த்தனம் செய்யப்படும் கீர்த்தியால் ஸாதுக்க
 ிரின் செவிகளில் ப்ரவேசமடைந்த ராமன்போல ஸ்திரீகளின் செவி த்வாரங்
 களிற் ப்ரவேசித்தவன். 57-63

22- வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

கததேஞ்ஞவொஹாரஸுணவணபாஸநஃ க்விசு |
 சுஸுக்ஷுஃ சுதிவிநாஸாநு வாயுஸக்ஷஸ்து வரட | 5
 ஸ்ரீஷ்ட வங்தவா வீரொ வஷபாஸாஸாரஷாணாநி |
 சூகணாஜஸுரிந உதகெ ஸ்லாவிஸெஸய | 6
 திதிக்குபயபுதவாநாஜ உளபுரெதா ஜிதாநி |
 சூரிநாயயிஷுஃ க்ருஷ்டவரதவ உதத | 7
 தெந க்ருபாநுஸிஷெந யஸகஜாஜஜொஸய |
 ப்ராணாயாஜெஸநிராஜஷபுமபுஸிஸவஸந | 8
 ஸநதுஜாரொ ஹவாநு யபாஹாயாதிசு வரட |
 யொமனெநெவ வுருஷஜெஜசு வுருஷஷபுல | 9

உமேசவஸி சூரஸுஃ ப்ரவதுஃ சுதபிரிசுஃ ஸஸுயராஜேணஸு விஜயெ
 வஞவபு யபாஜஹதாயதெந ப்ரவதுஃ தவசு ||ச|| உமேனெவாபுஸபுயதி
 திவிஃ-கூபி-ஞெதி || க்விசு கபாலிசு || 10 || ஸ்ரீஷ்ட திவதாதிபுக்ஷபகூரொ
 புயஃ உவரிஸஞபுயதி வணாநா தவதாஜவஃ ஸனாவொயஸுபஹத
 வாஃ சூலாரா ஸஹதஜி சூலாரஷாடீஸிஸிரெ ஃதள ஸ்லாஸிஸெஸய
 ஸஞரிஸயநஃ ஸவபுரா ||சு||எ || தெதெதி || தெந தவஸா க்ருபாநுஸிஷெந
 ஸெநெஃ ப்ராபெந யஸாநி நிரஸாநி சுபாணி யஸு சுதவஸ சுபிலு சூஸ

சில ஸமயம் கந்தமுல பலன்களை ஆஹாரம் செய்தும், சில ஸமயம் த்ருண
 ங்களையும் இலைகளையும் புசித்தும், சில மாஸங்களில் ஜலத்தைப் பானம் செய்
 தும் அதன் பிறகு வாயு பக்ஷணம் செய்தும் தவம் புரிந்தான். 5

வீரனாகிய ப்ருது முனிவராக விருந்து க்ரீஷ்ம காலத்தில் * பஞ்சாக்னி
 மத்தியிலும் வர்ஷா காலத்தில் மழையைப் பொறுத்தும் சிசிரகாலத்தில் ஜலத்
 தில் கழுத்து வரையில் முழுகியு மிருந்து (மற்ற ஸமயத்தில்) பூமியில் இருந்
 தும் தவம் செய்தான். 6

நாராயணனைப் பூஜிக்க விரும்பிய இவ்வரசன் பொறுமை, அடக்கமான
 வாக்கு, இந்திரிய நிக்ரஹம் இவைகளை புடையவனாக ஊர்தவரேதஸ்ஸும்
 வாயு நிரோதமும் செய்து உத்தமமான தவம் புரிந்து வந்தான். 7

கர்மப்படி லித்தியடைந்த அந்தத் தத்வத்தினால் கர்மங்கள் நாசமடையப்
 பெற்றான். மனம் நிர்மலமாகிற்று. ப்ராணாயாமங்களால் அறுவகைச் சத்ருக்களு
 முறியடிக்கப்பட்டார்கள். பந்தம் நீங்கியவனானான். 8

புருஷ ச்ரேஷ்டராகிய ப்ருது ராஜன் தனக்கு பகவானாகிய ஸரத்ருமாரர்
 எந்த ஆத்யாத்மிக யோகத்தைக் கூறினாரோ அந்த உபாயத்தாலேயே புருஷ
 னைப் பஜித்தான். 9

* பஞ்சாக்னிமத்தி- எனது திசைகளிலும் அக்னி மேலே ஸூர்யன் ஆக இவ்வைங்
 திற்கு நடுவு.

ஹமவதபிபுணஸாயொஃ ஸ்ர ஹ்யாயததஸுதா |

ஹநிலபுமவதி ஸ்ர ஸ்ரணநநநுவிஷயா஽ஸவசு ||

10

தஸுதாமயா ஹமவதஃ பாரிகஜஸுஸு

ஸதா தததஸுதாமுஸம்ஸுரணாமாவததபுரா |

ஜோரமம் விநாநிஜதஸுதாநிஸிதெந யெந

விஜெத ஸம்ஸயபதம் நிஜஜீவகொஸு ||

11

விநாநநுபீரயிமதாததமதிநிபுரீஸம்—

ஸதா நுஜெதவிநிபிதம் வயுநெந யெந |

தாவத யொமமதிலியபுதிருவூதெதா

யாவததாநுஜகயாஸம் ரதிம் ந காமபாசு ||

12

யொயஸுஸிணாநி ஸாஸநாநி வாஸநாயஸு || 21 || தஸுதி || பாரிகஜ
ணா பாரியபபுபாஸுஸுதஃ ஸுதாஜெநாயஸு ஜாமஜேதசு கீஷுஸம்பெந
நிஜேவாயிம் ஜீவகொஸம் ஹுதய மாயிம் ஸம்ஸயாநாம் சுஸம்ஸவாஜீநாம்வடி
ஜோஸுபா விஜெத பீஷுஸெந சுதயா ஹதூரா நிஸிதெந சுயம்ஸுதபாதஸு
ஹமவதஃ ஸாஸுரணெநாமாவததிபுஃ ஸம்ஸுததிபுஃ யஸுதஃ தயாநிஸிதெ
நா|| 22 || விஜெத || கிம்ஸம்ஸா சுதயீஷெதஹாஜேவாபுபுஸு யதொயிமதா
தமதிஃ சுதவநவ நிபுரீஸம் ப்ராஸாஸுஸிபிஷு நிஸுஹம் யெந வயுநெந
ஜோநெந ஹம்ஸம்ஸயபதம்விஜெதசுததஜெததகவாந தசுப்யதாடிவ்யு
பாராநெத்யபுஃ தஸுயொமஸிபிஷுவி நிஸுஹம் யுதஜெவெதாஹ
தாவதபுதஃ கிணு ப்ராஜெதாவததி தஸு ஸுக்ஷகயாரதகவாநதாவஸம்

பகவானைச் சார்ந்த தத்துவங்களை யனுஷ்டிப்பவனும் ஸாதுவும் சரத்தை
யுடன் முயற்சிப்பவனுமாகிய இவ்வரசனுக்கு மஹிமை பொருந்திய பிரமத்தி
னிடம் பக்தியானது எப்போதுமுண்டாயிற்று. விஷயங்களில் பற்றுதலற்றது. 10

பகவானே ஸேவித்ததால் மனம் பரிசுத்தி யடைந்த இந்த ப்ருதுவுக்கு,
அந்த ரசனை ஸ்மரித்தாலும் பூர்ணமான இந்த பக்திசெய்தமையாலும் வைராக்
யத்துடன் ஞானமுண்டாயிற்று. திக்குணமாகிய இந்த ஞானத்தால் ஸந்தேஹங்க
ளுக்கு ஸ்தானமாகிய தன்னஹங்காரத்தைச் சேதித்தான். 11

மற்றவைகளில் புத்தியைச் சேதித்தவனும் ஆத்ம தத்வ மடைந்தவனும்
ஆசையற்றவனுமாகிய இவ்வரசன் எந்த ஞானத்தால் அஹங்காரத்தைச் சேதித்
தானோ அந்த ஞானத்தால் அந்த அஹங்காரத்தை த்யாகம் செய்தான். துறவி
யாக இருப்பவன் எதுவரையில் பகவானுடைய கதைகளில் நிகரற்ற அன்
பைச் செலுத்தவில்லையோ அதுவரையில் போக மார்க்கங்களில் தவறுதலடை
யாதவனாக விருக்கமாட்டான். தவறுதலடைவான். 12

னாவம் ஸவீரபுரவரஸ்யொயொஜ்ஜாதாநதாதநி |
 ஸ்ரஹஸ்திதொ டுபுலம் காமெய ததூஜ ஸ்கஸெவரடி || 13
 ஸம்வீய வாயம் வாஷி டுஷாரம் வாயம் தூரயநு ஸமெம: |
 நாலுரம் கொஷெஸவஸூரவ ஹுரூர: கணாஸீஷ்டுணி || 14
 உது வபுயஸவஸ்திநத்யுபு க்ருணெணாவெஸு நிஸூரஹ: |
 வாயம் வாயள க்ஷிதள காயம் தெஜஸெஸுஜஸுயயிபுஜஸ || 15
 வானூகாஸெ டுவதெனாயெ யயாவூரம் விஹாமஸ: |
 க்ஷிதிஸெஸவஸி ததெஜஸுஜெர வாயள நஸஸுமே || 16

மொஹொஜாயததத்யுபு: || ௧௨ || ௧௩ || டெஹதூரமபு காரஜாஹவஹஸி:—
 ஸம்வீயெதி || வாயம் மும்ஸம்வீயெதி மூகூஸம் ஸஞ்விதம்: ஸம்வீய
 ஸ்வம் ஸஞ்விதம் மும்ஸெ நெவதமபு த: || ஸவெடிக்கிணமும்ஸெ நமூகூஸ
 நதிதீநித"ரிதி || மூவாயாராஅயம் மூகூரயநு உளபுடும்பநநாலூரெவஸூ
 புதத: கொஷெ ஸவஸூரவ சுயயிபுஜிதூ துரெணாவெ: கொஷா நெ
 வஹ ஹுரூர: அம்ஸெ அகூம் ஸீஷ்டம் ஸுஞ்விதஸு || ௧௪ || உதுவபு
 யநிதி || தவாயம் வாஹுரெவஸவஸெநு புரணாமூ தவபுயநுக்ருணெ
 மூயுபுஸ ஹுரம்ஸெ வாவெஸு ததொ டெஹாரம்ஸவஹஸ்திதாநிஸிஷி
 ஸஞ்விதெஷம் விவாஸிதவாந தஜாஹ வாயம் வாவஸூவாயள சுயயிபுஜஸ
 ஸஸீகூதவாந காயம் டெஹமதம் சுரிநாம்ஸம்ஸுதள || ௧௫ || வானூகாஸெ விஹாமஸ
 ஹிதூரணி டுவாமும்ஸெநாயெ ததெவம் டெஹம் புவிவாஸு சுவிதீயாதபுதி
 வத்யுபு: மூஹஸ்திதாநாஸிவியபாஹ க்ஷிதிம் ஸம்ஸவஸி வஸீகூதவாநதஸ
 ஸம்ஸம் சுடிஸெஜி: சுமும்வாயம் || ௧௬ || ததெவம் தாஸாவம் காரகாயபுஸூர

வீரச்ரேஷ்டனாகிய ப்ருது இவ்வாறு மனதை ஆத்மஸ்வரூபத்தில் த்ரு
 டமாகச் சேர்த்து ப்ரம்மஸ்வரூபனாகிக் காலத்தில் தன் சரீரத்தை விட்டான். 13

கால் கரடுகளால் பாயுவைத் தாங்கி வாயுவைக் கிளப்பி மெதுவாக நாபிக்
 குக் கொண்டிபோய் அப்பால் வயிற்றுக்கு மத்தியப் பரதேசங்களாகிய ஹ்ரு
 தயம் மார்பு இவைகளிலும் கழுத்து புருவத்தின் மத்தி இவைகளிலும் சேர்த்து
 ப்ராண வாயுக்களைக் கிளப்பி கிரமமாக ப்ரம்மரந்தரத்தில் வைத்து வாயுவை
 (வெளி) வாயுவினும் தேஹத்தைப் பூமியிலும் தேஜஸ்ஸைத் தேஜஸிலும் பொ
 ருத்தினான். 14

இந்திரியங்களை ஆகாயத்திலும் த்ரவ அம்சத்தை ஜலத்திலும் வேறுபாட்டின்
 படி ஸ்தானம் தவறாமல் பொருத்தினான். 15

பூமியை ஜலத்திலும் ஜலத்தைத் தேஜஸ்ஸிலும் தேஜஸ்ஸை வாயுவினும்
 வாயுவை ஆகாயத்திலும் லயப்படுத்தினான். 16

ஐழியெஷு உநவாநி தநாடுகுஷு யயொடிவடி |
ஹிதாதிநாடிநாடுகுஷு உஹதூதாநி ஸந்தியெ ||

17

தம் ஸவபுமுணவி நூலம் ஜீவெ உயாபெய நூலாக் |
தம் வரநுஸயபேதாஷுஸவாநுஸயீ வுபாநு |

ஜோ.நவெராநுலீயெபுண ஸுரபெஷுஜஹாக் பூலம் || 18

காஸவபுஷஸு அபரே காஸாதி சுராஜஸாஹாசுராசுபுராணா அபரேஹ-
ஐழியெஷுகி || ஐழியெஷு உநவதி டெவாநாபெஷுவகஷணம் ஸ விகஷு க
ஜோமெநெஸம் ஐழியெராகஷபுணாடுஷு அபாலியாநம் ந து காயபு
கூலக் ததூகம் தீதாஸம் 'ஐழியாணாஹி அரதாம் யநநொநுவியீயத'
ஐழியெஷுலீயெஷுபா க்ஷெஷுராசுஷிஷுயாபதாம் உநவதி ஐழியெ
ஷு நவவதிபாடு வுபபெஷாபுஷுஷுநாபெதநஸுராசுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
விநாநஸம் சுநாபாசிக்ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஸஷு: ஸ்ரோசுதாஹு: சுதஹிபுதாஹுசுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
தரிதி தாநீயாணி யயொடிவம் உஷ்வொதபுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஐதி ஸ்ரோசுதாநாம் விஷயெஷு ஸஷாதிஷு அப: யபா தநா சூகாயபு
ஷெஷு
கூலாவிபாநம் ததயீநகவலிவகஷயெதூவிரொய: ஹிதாதிநா ஹாசுரேண
புராவஸிஷு நவஸுஷிதாநீயாணி உஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
சுஷு
முணாநாம் காயபுராணாம் விநூலம் ஸ்ரீகீ: யஷுஷு தம்ஹாஷா உயாபெயே
பொவாயிபுயாநெ ஜீவெ தம் வரநுஸயபெயாயிம் ய: வலிவபுநுஸாயீ
வுபாநு ஜீவம் சுஸாவுயம் ஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
வ ஸெஸாராஷுராஜுரா: சுயாபாஹ வதூலிபு: சுவிபுநுபெகி: சுநுமதா
சுநுபிபாசு சுததெஷுஷு ததவிநாஹுதி யாகிவஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு

மனதை இந்திரியங்களிலும் இந்திரியங்களை அவைகளுண்டாகியபடி தன்
மாத்திரங்களிலும் ஒன்று படுத்தி (முன்மீதி யுள்ள) ஆகாயத்தையும் இந்திரியங்
களையும் அப்புறப்படுத்தி அவைகளை அஹங்காரத்துடன் மஹத்தத்வத்தில்
சேர்த்தான். ஆசைபற்றவனும் ப்ரபுவும் (முந்தி இவைகளை) அநுசரித்து வந்த
வனும் புருஷனுமாகிய ப்ருது சகல காரியங்களின் நிலைமையினை யு முடைய
அந்த மஹத்தத்வத்தை மாயாமயனாகிய ஜீவனிடம் சேர்த்தான். 17½

இந்த ப்ருது ஸ்வரூபத்திலிருந்து தன்னிடம் உள்ள உபாதியாகிய அந்த
ஜீவனை ஞானம் வைராக்கியம் இவைகளின் கிரீயத்தால் விட்டான். 18½

சுவிபுநபாஜ உஹாராஜீ தசுவதூநுமதா வநடி ।

ஸுகுமாரயபுதஹபா வ யசு வஹீரம் ஸுஸபுநம் ஸுவஃ ॥

19

சுதீவ ஹதபுவபுதயபுநிஷயா

ஸுஸுபுஷயா வரஷபுஷெஹயாகுயா ।

நாவிநதாதிபும பாரிகஸிபுதாவி ஸா

புரையஃகரஸுஸபுநபாமநிவபுதிஃ ॥

20

பெஹம் விவநாவிநுதவதநாடிகம்

வதூம் ப்யயிஷா டயிதஸு வாதூநஃ ।

சூருக்ஷி கிணிவ விருவந ஸா ஸதீ

விதாஜாரொராவயபுஜிஸாமுநி ॥

21

விபாய சுபதூம் ஹபிநீஜநாபுதா

சுபசுவாடிகம் ஹதபுரூபாரகபுணஃ ।

யசுதகா|| சுதீவெதி|| ஹதபுவபுதம் யபுநிஸபநாடிதவ்விநயபெபுபாநிஷா
தயா கிஷ்ணாரிபபாஷீபு பெஹபாத்ராகுமபிநுமபி வபுதிஸுபா வ சூதிபுதஃ
பம் ந ப்ராவதபுஹதஃ பெயவஃ கரெணஸுஸபுநம் ஜாநஸுதாஸுமாம்
நிவபுதிபபுஸ்யாம்||உ|| பெஹபிதி|| ப்யயிஷா|| வதூம்|| டுஹிதூகா து
தஸுபுஷெவதாரபுபெண விவநம் நஷபிவநுதநாடிகம் யவ்விந தயா
ஹபுதம் பெஹபாஷி தபெஹவிதாஜாரொ யசு||உ|| விபாயெதி|| சுபதூ
தூதாரொவிதம் விபாயஹாபிநா|| ஜபெ சூபுதாஸுதாஸதீ ஹதபுரூ

மஹாரஞ்ஞையும் ஸுகு மாரியும் பாதக்களால் பூமியை ஸ்பரிசிப்பதற்
கும் தகுதியற்றவளும் அர்ச்சிஸ் என்ற பெயருடையவளுமாகிய ப்ருதுவின்
பத்தினி கணவனுடன் வனம் சென்றாள். 19

அந்த அர்ச்சிஸ் பர்த்தாவின் விருதமாகிய தர்மத்தின் டியதமான ஸ்திதி
யாலும் பணிவிடை செய்வதாலும் ரிஷிகளுக்குரிய கந்த மூலம் முதலியவற்
றைப்புசிப்பதாலும் மிகுந்த சிரமத்தை அடைந்தனளாயினும் கணவனுடைய
கை படுவதாலும் அவர் அபிமானிப்பதாலும் ஸுகு மடைந்து துன்ப மடைய
வில்லை. 20

பூமிக்குப் பதியும் தனக்குப் ப்ராண நாதனுமாகிய ப்ருதுவின் தேஹத்தில்
ப்ராஞ்ஞைமுகலியை நீங்கியதெனக் கண்டு சிறிது விசனமுற்றுப்புலம்பி அப்பால்
தேஹத்தை, மலையின் தாழ்வியையில் சிதையேற்படுத்தி அதில் ஏற்றினாள் அந்தப்
பதிவிரதை. 21

அப்பொழுது செய்பவேண்டியதைச் செய்தாள். பிறகு நதியில் முழிக் கம்பீர
மான செய்கையுடைய பர்த்தாவுக்குத் தர்ப்பணம்செய்து அந்தரிக்கூத்தி லிருக்

தெஷாம் ஞாராவம் கிம் வாநுநததுபாநாம் ஹமவதது |
ஹமி யொநாயுஷொ யெ வெ நெஷதேஷம் ஸாயயதது | 27

வீ வன்திதொ வதாதூபுக்ருவெண னெறதா லுமி |
 மூவூவவமூகம் னாமூஷும் விஷயொஷு விஷஜெத || 28

॥ ஜெனெரல் ॥

ஸுவந்தீஷு ஸுராஸ்ரீஷு பதினொகம் மதா வயதி: ।
யா வாசுதவிதாம் யுயெபா வெவ.நூ: ப்ராவாஸுதாஸு யடி || 29

ஐசுவரஹிதாநுஹாவொழவள வ்யயுவ ஹவதஃ |
கீதிபுதனவ்ய வரிதஃபரிதவ்ய தெ || 30

ய ிதம் ஸுஜெஹது ணம் ஸு கயாவஹிதம் வடுக |
 ஸு ரவயெஹு ணுயாஅவி ஸ ப்ரஹ்மஃ வதஹீயாசு || 31

வாழிவடிவம் கிம் ஐயுடனும் ந கிம்விதித்யுட்கு||௨௭|| ஸுத்தி || சுஷுத் து சொவந்தி
ஸ வம்விதத்தி யதஞ்ஞநெஞ்ஞாஹுதி சுவவமடஸாயநம் ஜாநுஷ்ஞம் ஓஷா
வி விஷயெஷாஸகிம் யாதி ||௨௮||௩௩|| ஸ்ராஹணத்தி || விஸாம்பஸாநீநாம்

பூமியில் சஞ்சலமான ஆபுளை உடையவர்களில் எவர்கள் பகவானை அடையக் கூடிய ஞானத்தை ஸாதிக்கின்றார்களோ, அந்த மானிடர்களுக்கு அடையக் கூடாதது யாதாம்?

27

மிருந்த. ச்ரமத்தால் மோக்சசாதனமாகிய மானிடதேஹத்தை இப்புவிபில் அடைந்து எவன் விஷயங்களில் பற்றுதலடைகிறானோ அவன் மோசம் போனவன். ஆத்மத்ரோஹி. கஷ்டம் !

28

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு தேவ ஸ்திரீகள் ஸ்தோத்திரஞ் செய்ய, அர்ச்சிஸ்ஸானவள் ஆத்ம ஞானிகளுக்குள் முக்கியனாகிய ப்ருது அச்சுதரைச்சார்ந்த எந்த ஸ்தான மடைந்தானோ பதிலோகமாயே அதை யடைந்தாள்.

29

மஹிமைபுள்ளவர்களுக்குள் சிறந்த அந்தப் ப்ருது இவ்வாறான மஹிமைபுடையவன். சிறந்த சரித்திரமுடைய அந்தப் ப்ருதுவின் சரித்திரத்தை உமக்குக் கூறினேன்.

மிகவும் சிறந்ததும் புண்பழுமான இந்தச் சரித்திரத்தை ஸாவதானமாக எவன் படிக்கிறானோ, எவன் கேட்கிறானோ, கேட்கும்படி எவன் செய்கிறானோ அவன் ப்ருதுவின் மார்க்கத்தை அடைவான்.

31

வெவ்விசூவீயபூவிதம் உஹநாஹாதுஸூவகடி ||
 ஸ்ரீமதேதிதேதுடி வாதிபூவீ மதிபாபுயாசு ||

38

சுநாழிநதிதேரொண ஸுணநு

வ்யயவரிதம் வ்யயயஸு உகவம் ||

வவதி வவவிசூவொதவாடி

வ வ நிபுணா மவதெ உதிம் உநுஷு ||

39

உதி ஸ்ரீ உதாமவதெ வதுசூபுஷுநெ

சூயொவிஸொய்யாயி.

வதொஹாதுஸூ ஸூவகம் வாதிபூவீ வ்யயஸுஸவநிநீ வாதிபூவா
 ரிதி வா வாஸிநா|| சுநாழிநதிதி|| வ்யயயநு கீதபுயநு வவவிஸுஸவொதவா
 வாடிள யஸு||நக||

உதி வாவாயுதீவிகாயா சூயொவிஸொய்யாயவ்யாவ்யா.

ப்ருதுவின் சரித்திரத்தைக் கேட்க வேண்டும். கேட்கும்படி செய்யவேண்டும்.
 ஒவிதர! சரித்திரத்தில் புத்தியைச் செலுத்திய மானிடன் ப்ருதுவைச் சார்ந்த
 கதியை அடைகின்றான். 33—38

பற்றுத லற்ற மானிடன் இந்த ப்ருது சரித்திரத்தை ஆதரவுடன் தினந்
 தோறும் ச்ரவணம் செய்தாலும் கீர்த்தனம் செய்தாலும் ஸம்ஸாரக் கடலிற்
 குத் தெப்பம் போலாகும் பாதங்களுடைய பகவானிடம் மிகுந்த மதியைச்செலு
 த்துவான். 39

23-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

வதுவிடும்பாயபுராஹம்.

|| நெடுநெடு ||

விஜிதாஸ்யா஽யிராஜோ஽ஸீத்யஸ்யோ வுத்ரு: வ்யயஸுவா: |
வீயெஸ்யோ஽ஹிதாஸ்யா லாத்யஸ்யோ லாத்யவஸ்து: || 1
ஹயபுஸ்யா஽யிஸக ப்ராஹீம் யதி஽ கௌய டக்ஷிணாடி |
புத்ரீம் வ்யகஸம்ஜீதாய துயபூம் ஐவிணஸௌ விஹ: || 2
சுத்ய பூநமதிம் ஸக்யாஸுஸ்யாஸுத்யபூநஸம்ஜீத: |
சுவத்யுத்ருயபாயத ஸிவம்விநம் ஸுஸத்ய || 3
பாவக: பவதாநஸு ஸுவிநித்யுத்ய: வுரா |
வவிஷ்ணாபாஹுத்யா: வுநயெபூநமதிம் மதா: || 4
வனகாஸலிரய்யாஸ்யெ: வ்யொஸுநிதீநித்ய |
வ்யெதஸாஸிபாஷ்டாஸிஸுந்யெ வஸுவி: விதா: ||
வதுவிடும்பெ ப்ரவஸ்துதாது வ்யொ: ப்ராஹ்நவஹிதா: |
வ்யெதஸாம் ஜிநிஸ்யெஸ்யா ரு஽த்யுத்ய வஸுபுதெ ||
விஜிதாஸ்யா஽யி|| சுயிராஜி சுவீதித்யுத்ய: யவீபெஸ்ய: சுநிஸ்யெஸ்ய: காஸ்யா:
ஹி: || ௧ || ஹயபுஸ்யாபெதி|| துயபூம்வதுவிடும்பிஸம் || ௨ || சுத்யபூநெதி||
ஸக்யாஸுஸ்யா வ்யொஸுஸ்யெஸ்யெ சுஸ்வீபாவஸரெ || ௩ || சுவத்யுத்யெ
வாஹ-வாவகதி|| வுராபஸ்யாவ: தஸ்யாஸுநுஸ்யெஸ்யெ துநாஸ்யா: யொம
மதிம் சுத்யுத்யம் ப்ராஹ: || ௪ || சுத்யபூநெதி || நவஸுத்யாம் சுநுஸ்யாம்

24-வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

மிதந்த கீர்த்தி வாய்ந்தவனும் ப்ருதுவுக்குப் புத்ரனுமாகிய விஜிதாச்வன் ராஜாவாக இருந்தான். ப்ராதாக்களிதம் வாத்ஸல்யமுள்ள விஜிதாச்வன் திசைகளை இடையவர்களாகிய ப்ராதாக்களிதம் கொடுத்தான். 1

ப்ரபுவாகிய விஜிதாச்வன் ஹர்யச்வனுக்குக் கீழ்த்திசையையும், துய்ரகேசனுக்குத் தென்திசையும், வ்ருகனுக்கு மேல் திசையையும், த்ரவிணஸுக்கு வடதிசையையும் கொடுத்தான். 2

அந்த விஜிதாச்வன் இந்திரனிடம் அந்தர்த்தான சக்தியை யடைந்து அந்தர்த்தானன் என்ற பெயருடையவனுக்கிச் சிகண்டியினிடம் ஸமமான மூன்று குமாரர்களைப் பெற்றான். 3

அவர்கள் பாவகன், பவமானன், சுசி என்ற பெயருடையவர்கள். இம்மூவரும் முந்தி அக்னிகளாக இருந்தார்கள். வஸிஷ்டமுனிவரின் சாபத்தால்(மானிடர்களாக) உண்டாகி மறுபடியும் அக்னித் தன்மையை அடைந்தார்கள். 4

† சுங்கம்—என்பது சாவடி (சுங்கம்) தோணிதள்ளுவது முதலியவற்றில் அரசனைச் சாவேண்டிய பொருள்.

யவஸூரீம் டெவயஜநகநுயஜீகும் விதநதஃ ।

புரளிநாடு: கூடுதலான அமைதி உறுதிப்படுத்தும் நடவடிக்கை || 10

ஸரஜுஜீ, டெவடெவாகூஜுபயெஜெ ஸதயுதிடி !

யார் வீசுது வாராஸவடாழிம் கிசெரார்ம் ஸுவதுஞ்சுதாடி !

വനികുഭക്തോഽഹമേവ ചകരേ_{കൃ}ഗൃഹ_{ഗൃ}കീവ || 11

வினா: ஸார், உங்கள் மகனின் படிப்பைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்கிறீர்களா?

விஜி_தாஸை_மயபுரத்திலிருந்து_கூண்டி_வென்று_வந்த_புறமுகம் || 12

மிஷா தகவரோஹ || யஸேஷி || உறம் வஸுயாததம் டெவபஜிதம் யஜ்ஞவாடவித
 நுதம் உதெத்யகொய்ஜுக்ஞதம் தஸ்தீவ வனவயஜ்ஞானாம் கௌபுதஸ்தம் சுத
 வனவ ப்ராஜீந வஹிபுரித்யுயுதெ || ௧௦ || ஸாஜேந்த்ரிதி || ஸஜேந்த்ரஸு கந்யாம்
 டெவபெவெந ப்ரஹ்ணா உபஹிஷாம் சதயுதிம் நாஜிகிஸாஸீவ்வாதாம்
 வரிக்ராஜீனம் ப்ரஹ்ணீணம் மஹத் சமீகீரீவெதி வனவஹ்யாப்யாதெ ஸப்த
 டீபுணாம் வதெத்யத்யாயபூபுசுபுநெநாந்தி காரிஸக்தவொஹநிசு தம்வதஸா
 யபூ ஸாஹாநாஜிஸவஹிபுயாயபூரநுவயாரிணீஸதீரஜியாஜிஸ ரஜியிக்ரா
 வததெத்யதம் சமீகீரநுவெணஸரஸஸ்வெநியாயாமஹிசு தாம் யபூ ஸவஹிபு
 ஹாயபூம் ப்ராஜ்யாந்தி காரிதவாந தஹிதி ஸமீகீரீவெதி வாமெஸ்தாஸகஸ்தா
 கஸ்யதயாராஜீவெத்யபூம் || ௧௧ || விஸுயாஹதி || ஸநுயபூயாநவொஹயெவ
 விஸுயாஹிபொவிஜிதா சுவிஸநுதாம் தஹநநுவொரெம் வாஹி சுணய
 டெஜ்ஞவபூநிஜாதெனெத்யபூம் || ௧௨ || ப்ராஜீநவஹிபுஷஹதி || தஹம் நாஜி

இந்த பர்ஹிஷத் இந்தப் பூமியை யாகசாலையாகக்கொண்டு யாகஞ்செய்து
மறு யாகஞ் செய்யும் போது பூமண்டலமானது கிழக்கில் நுனியாகப்போடப்
பட்ட தர்ப்பங்கள் நிறைந்ததாயிற்று. 10

பீர்மதேவரால் உபதேசிக்கப்பட்டவரும் ஸமுத்திர ராஜன் குமாரியுமாகிய சத்திருதி என்பவளை பர்ஹிஷ்மத் மணம் புரிந்தான். மனோஞ்ஞமான அவ யவங்க ளெல்லாவற்றையு முடையவரும் நன்றாய் அலங்காரஞ் செய்துகொண்ட வரும் விவாஹ ஸமயத்தில் வலம் வருகிறவரும் பாஸ்யுமாகிய அந்த சத்திருதி யை பர்ஹிஷ்மத் பார்த்து ௩ அக்ஷி பெண்கிளியைக் கண்டு விரும்பியதுபோல விரும்பினான்.

விவாஹம் செய்துகொண்ட அந்த சததிருதி தண்டைகளைச் சத்தம் செய்யும் போதே தேவர்கள், தைத்யர்கள், கந்தர்வர்கள், முனிவர்கள், ஸித்தர்கள், மானிடர்கள், உரகர்களயாவரும் திசைகளில் உள்ளவர்களும் அவமதிப்படைந்தார்கள்.

S அக்னி பெண்ணினையப்போல்- என்பது ஸப்த (ஏழு) ரிஷிகள் செய்த யாகத்தில் அக்னி அந்த ரிஷிகளின் பத்தினிகளைக் கண்டு காமதாபமடைந்தார். அப்பொழுது அக்னியின் பத்தினியாகிய ஸ்வாகாதேவி ஏழு ரிஷிகளின் பத்தினிகளின் ரூபத்தைத் தரித்து அக்னியைச் சுத்தோஷப்படுத்தினாள். பிறகு அந்த இந்திரியத்தை பெண்ணி லருவத்துடன் எணற்பொய்கையில் வைத்துச் சென்ருள் என்பதாம்.

பூரீ நவஹிஷ்டி வுத்ராஸ்தயததூம் ஷராலவநு |
தூயநாஷுதாஸுவெயு யஜுஸாதா பூவெதவா || 13

வித்ராஹிஷ்டி பூஜாவமெயு தவவெ வநாவிஸநு |
ஷவஷுஷவஹஸாணி தவஸாவயுஷவஸுதி || 14

யஜுத் வயி ஷுஷுந மிரிஸெந பூவீதா |
தஜுராயனொ ஜவனஸு வகுஜயனஸு ஸம்பதா || 15

|| விஜுர ||

பூவெதவா மிரிசெந யயாவீசு வயி ஸம்பதா |
யஜுஸாஹ ஹா பூதவஸுனொ ஸுஹநுதாயுவுசு || 16

ஸம்பதா வயு விபூஷெயு மிரிவெநெஹ மரீரிணா ||
ஷுயுஸொ ஷுமயொ ஷுயுஸாஸம்பாஷுஷுதி || 17

வூதஜாவாஸுயெஷா யஜுஸாதா யஜுவாஸா || 18 || விதெதி ||
தவஸா தவஸாம்பதி ஹரி சுயுயாஜாஸா || 19 || ஸம்பதா ||
யொவி ஸம்பதாமெநாஸுதிஷு யஜுயுரெவ கெவம நது பூவா ||
தெந மிரிவெந || 20 || நமஸுநீநாகிஷுஷுரெநமெவாஸுஷுதி ||

* ப்ராசீன பர்ஹிஸ்ஸுக்கு சததிருதியிடம் பத்துப் புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். அவர்கள் யாவரும் ஒரே பெயரும் வருதமுமுடையவர்கள். தர்மத்தின் கரை கண்டவர்கள். ப்ரசேதஸ்கள் என்ற பெயருள்ளவர்கள். 13

தந்தையாகிய ப்ராசீன பர்ஹிஸ்ஸால் ப்ராஜகளைச் சிருஷ்டிக்கக்கட்டளையிடப்பட்டப்ரசேதஸ்கள் தவம் செய்ய வனம்சென்றார்கள். தவங்களுக்குப் பதியாகிய விஷ்ணுவைப் பதினாயிரம் வருஷம் வரையில் தவத்தால் பூஜித்தார்கள். 14

பரமசிவன் மார்க்கத்தில் கண்டு ப்ராஸன்னராகி எதைக் கூறினாரோ அதை த்யானம் செய்துகொண்டும் ஜபம் செய்துகொண்டும் பூஜித்துக்கொண்டும் இந்திரிய நிக்ரஹம் செய்துகொண்டுமிருந்தார்கள். 15

விதுரர் வினவுகிறார்.

ஓ மைத்ரேயரே! ப்ரசேதஸ்களுக்குப் பரமசிவனுடன் மார்க்கத்தில் எவ்விதம் சேர்க்கை உண்டாயிற்று. சிவன் அன்புகூர்ந்து எதைக் கூறினாரோ பொருளடங்கிய அகை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 16

ஓ ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டரே! சரீரமுடையோர்களுக்கு சிவனுடன் சேர்க்கையானது ஹ்ரல்பமாகிறது. முனிவர்களும் வைராக்யத்தால் அடையவேண்டிய அந்தச் சிவனை த்யானம் செய்கிறார்கள். 17

* ப்ராசீனபர்ஹிஸ்- என்பது பர்ஹிஷ்மத் என்பவருக்கே மற்றொரு பெயர்

சூதாராஜோ2வி யஸஸு தொகுகுஸு ராயஸெ |
ஸகூர யுகொ விவரகி வொரயா ஹவாநு ஹரஃ ||

18

|| மெமெதூயஃ ||

புரெதஸஃ விதுவபாகுந் ஸிரஸாநாய ஸாயவஃ |

பிஸம் புதீவீம் புயயுஸுபஸுநாநுதவெதஸஃ ||

19

ஸஜுபுஜுபவிஸீணபுஜபஸுநு ஸுஜஹதூரஃ |

ஜஹநந ஸவ ஸுஹம் புஸஸுஸலிஸாஸயபு ||

20

நீமுகொகூபயுராமொஜகஸு ரொநீவராகாடபு |

ஹம்ஸ ஸாரஸ வகூராம காரணாவ பிகுகிஜிதபு ||

21

ஜதஸுஜர ஸளஸுபபு ஹுஷுரொஜதாஹி வபு |

வபுகொஸாரஜொ பிகுஷு விகுபிவசு வவநொதவபு ||

22

சூதாராஜி2கி|| சூதாராஜொதொகூரவநாயாஃ ராயஸெ வாயநாய || கஅ ||

முவபுஜூகாஸிணாம் ஸிவபுஸபுநம் ஸுதவஸவ ஹதீதூஸபெநாஹ—

புரெதஸஹி || கக || ஸஜுபுரிதி || ஸஜுபுஜுபஸுஜுபுதிநிநிநுநம்

உவொயிகெயெகி கபு புவஹீயஃ புஸநாஸலிஸாஸயாஃ ஜதூபுபொ

யஸுபிந || உ|| நீமெகி|| நீமொதூதாஜீநாஜாகாரம் ஜநஸூநம் உதூதாமொஜ

கஸுராராணி ராசுபிநஸுபுராவிகாஸீநி ஹீவரம் நீமொதூதஹஸுபுந

ஸுதிஃ ப்ராயுபுஜூவநாயபு ஹம்ஸாபிநிநிபுகுகிஜிதம் || உக || ஜதெகி||

ஜதூநாம் ஸுஜிராணாம் ஸளஸுபபுணஹுஷுரொஜொணா வதாஹிவாஃ

யஸுபிந வபுகொஸாரஜொபிகுஷு விகுபிவதாவவநெ நொதவொ யஸுபிந || உஉ ||

பவானாகிய சங்கரன் ஆத்மாராமராயினும் இந்த உலக அமைப்பைப் பரி
பாஸிப்பதற்கு பயங்கமான சக்தியுடன் கூடியவராகி ஸஞ்சரிக்கிறார். 18

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஸாதுக்களாகிய ப்ரசேதஸ்கள் பிதாவின் வாக்யத்தைத் தலையால் தாங்கித்
தவம் செய்வதில் ஆதரவடைந்த மனமுடையவர்களாகி மேற்றிகைசென்றார்கள்.

ஸமுத்திரத்திற்குக் கொஞ்சம் குறைவாக விஸ்தாரமும் மிக ச்ரேஷ்டமு
மாகிய ஸாஸஸைக் கண்டார்கள். அந்த ஸாஸ் மஹான்களின் மனம்போல் நிர்
மலமானது. ப்ரஸ்ன்னமான (மத்ஸ்யம் முதலிய) ஜந்துக்களுடையது. கரு
நெய்தல், செந்நெய்தல், தாமரை, கல்ஹாரம், கருநெய்தல் இவைகளுக்கிருப்பிட
மானது. ஹம்ஸம், ஸாரஸம், சக்ரவாஹம், காரண்டவம் இவைகளின் சத்தமுடை
யது. மதங்கொண்ட வண்டுகளின் இனிமையான ஸ்வரத்தால் மயிர்க்கூச்சலடை
ந்த கொடிகளையும் விருகூழ்க்களையும் உடையது. தாமரை மொக்குகளுக்குள்
ளிருக்கும் பராகத்தைத்திசைகளில்பரவச் செய்யும் வாயுவால் உற்சவமுடையது.

; கருநெய்தல்-என்ற மறுபடியும் வர்ணித்ததுமிகுதியைக் காட்டவேயாம்.

தது மாகவபுராகணபு ழிவபுரமபுரநொஹரபு |
விவிவபுரிராஜபு துரவெபுரமபுரவணவாபுரம || 23
தவெபுரவ வரவவவவா நிவாபுரம் வவவாபுரம ||
உவபுரமபுரவவவாபுரம் விவபுரமபுரம || 24

தவவெபுரமபுரவவவாபுரம் நிவாபுரம் துரவெபுரம ||
புரவாபுரமபுரமபுரம் வீகபுர புரவெபுரமபுரவாபுரமபுரம || 25
வ தாபு புரவவாபுரம் நிவாபுரம் வவவாபுரம் யபுரவவவாபுரம் ||
யபுரவவவாபுரம் நிவாபுரம் வவவாபுரம் புரவ: புரவாபுரமபுரவவவாபுரம் || 26

|| ஸ்ரீராமபுரமபுரவாபுரம் ||

|| ஸ்ரீராமபுரம் ||

யபுரம் வெபுரவ: வபுரவாபுரம் விவவாபுரம் வபுரவாபுரம் ||
வபுரவாபுரம் வபுரவாபுரம் வபுரவாபுரம் வபுரவாபுரம் || 27
தவெபுரம் || தது புரவமபுரவாபுரம் வபுரவாபுரம் வபுரவாபுரம்
வெபுரவாபுரம் வபுரவாபுரம் வபுரவாபுரம் வபுரவாபுரம்
வபுரவாபுரம் வபுரவாபுரம் வபுரவாபுரம் வபுரவாபுரம்
யபுரம் || உப || தவபுரம் || தவபுரம் வபுரவாபுரம்
புரவாபுரம் வபுரவாபுரம் வபுரவாபுரம் வபுரவாபுரம்
யபுரம் || உப || தவபுரம் || தவபுரம் வபுரவாபுரம்
யபுரம் || உப || தவபுரம் || தவபுரம் வபுரவாபுரம்
யபுரம் || உப || தவபுரம் || தவபுரம் வபுரவாபுரம்

வாத்தியகோஷத்தைக் கேட்டுப் பிறகு திவ்யமான மார்க்க பேதங்களால்
மனோஞ்ஞமான கானத்தைக்கேட்டு ஆச்சர்ப மடைந்தார்கள். 23

அப்பொழுது அந்த ஸரஸ்வினின்று வெளிப்புறப்படும் முக்கண்ணைக்
கண்டு ஆச்சரியங்கொண்டு நமஸ்கரித்தார்கள். அந்த மஹாதேவர் பரிவாரங்க
ளுடன் கூடியவர். தேவர்களுக்குள் சிறந்தவர். தேவர்களாலும் தம்மைச் சார்ந்
தவர்களாலும் கானம் செய்யப்படுகிறவர். உருக்கிய தங்கத்திற்குச் சமமான
காந்தியுடையவர். நீலகண்டர். அறுகூறும் செய்வதில் ஸுமுகர். 24—25

கைலாஸவாலியும் தர்மத்தில் வாத்தியமுடையவரும் பகவானுமாகிய
அந்த சங்கரன் அன்புகூர்ந்து தம்மிடம் சரணம் புகுந்தவர்களும் சிலம் நிறை
ந்தவர்களும் தர்மங்களை யறிந்தவர்களும் ப்ரீதியுடையவர்களுமாகிய ப்ரசேதஸ்
களைப் பார்த்துரைக்கின்றார். 26

ஸ்ரீ ருத்ரகீதாப்ராரம்பம் .

ஸ்ரீ ருத்ரர் கூறுகிறார்.

நீங்கள் பர்ஹிஷ்மத்தின் புத்திரர்கள். நீங்கள் விரும்பியதை அறிந்தேன்.
உங்களுக்கு அறுகூறும் செய்வதற்காக நான் தர்சனம் கொடுத்தேன். உங்க
ளுக்கு மங்களமுண்டாகுக. 27

ய: பரம் ரம்ஹஸஸாஷாஸத்ரி முணாஜீவஸம்ஜிதாஸ |
ஹமவதம் வாஸுதேவம் ப்ரவணஸ வி யொ ஹி ரெ ||

28

ஸயதே நிஷ்ஸுதஜந்வி: வுரோ

நிரிம்விதாநெதி தத: வரம் ஹி ரோ |

சுவ்ராக்ரதம் ஹமவதேதாய வெஷ்வம்

வதம் யயாஹம் விஸுயா: சுயாத்யயெ ||

29

சுய ஹமவதா யத்யம் வி யா: ஸ ஹவாநு யயா |

ந ரெ ஹமவதாநாஹ ப்ரெயாநநெந்ராவ்நி சுஹிபு விச ||

30

ஹம் விவிதம் ஜஷ்வநம் வவித்ரம் ரம்ஹம் வரோ |

நிஸ்யஸகரம் வரவி ஸ்ரூயதாம் யதேவாதி வ: ||

31

விஷிபுதம் ஹமவதாராபநம்விதிதம் || ௨௭ || சுநுமு ஹகாரணரோஹ—யததி ||
ய: ஸாக்ஷாஸாஸுதேவம் ப்ரவத: ஸஹி ரெ வி ய: சுயம்ஹதாரம்ஹஸம்
ஸநிஷ்ஸாஸத்ரி முணாஸ ப்ரபாநாஸ ஜீவஸம்ஜிதாஸ வுரோஷாஸ வரம்
ப்ரக்யதி வுரோஷயொநிபுயனார தித்யத: || ௨௮ || தகிணஸுஜிதேதக்யா
நித்யாஹ—ஸெதி || ஸபதேநிஷ: வுரோநு வஹுஜந்வி: விரிணதாம் ப்ரா
ஸோதி ததொவி வுணாநிஸயெநரோநெதி ஹமவதஸு சுயதேஹாநெ
சுவ்ராக்ரதம் ப்ரவணாதீதம் வெஷ்வம்வதெதி யயாஹம்ரோஷாஹதிக்யா
குபிகாரிக ஹவததோநம் விஸுயாஷெவாஸுயிகாரிகா: சுயாத்யயெ சுயி
காராநெவிம்ஹம்மெ ஸநெஷ்ஷணி || ௨௯ || சுயெதி || சுயஹமவதக்யாஸ யத
யம் ரெஷ்யயா:ஸ ஹவநிவிரிபிஷ்யதிசுயெத்யாஸயெநாஹ ரெஷ்யாஹாஸ
தாநாஹ ப்ரெயாஹாஸி || ௩௦ || ஹதிகி || சுதஹம்ஜிஷ்வம் ஸ்ரூயதாரிதிவிவி

ஸநிஷ்மமாயி ப்ரதானத்தையும் புருஷனையும் விட மேலாகிய பகவான்
வாஸுதேவரை, எவன் ஸாக்ஷாத்நாஸச் சரணமடைந்தவனோ அவன் எனக்கு
ஸமானமாவன்.

28

தனக்குரிய தர்மத்திலிருக்கும் புருஷன் நூறு ஜன்மங்களால் பீர்மதேவ
ரின் தன்மைபை யடைகிறான். அதன்பிறகு என்னை அடைகிறான். விஷ்ணுபத்
தன் தேஹாவஸானத்தில் அவ்யாகிருதமான விஷ்ணு பதத்தை யடைகிறான்.
என்னைப் போல் தேவர்களும் அதிகாரம் முடிந்தவுடன் அந்தப் பதத்தை யடை
வார்கள்.

29

ஆகையால் பாகவதர்களாகிய நீங்கள் பகவானைப்போல ப்ரியமுள்ளவர்கள்.
பாகவதர்களுக்கு என்னை விட மற்றவன் எப்பொழுதும் ப்ரியமுள்ளவனல்லன்.

நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். இதை நன்றிப் ஜபம்
செப்பவேண்டும். இது பவித்ரமானது. மங்களமானது. உயர்ந்தது. நன்மைபைச்
செய்யக்கூடியது.

31

|| செவெதுய: ||

உது நுகெசுராமஹுடியொ ஹவாநாஹ தாநு ஸிவ: |

வஜ்ஜயீநுஜவாநுநாராயணவரொ வவ: ||

32

|| ஸ்ரீ ருடி: ||

ஜிதன் சூதவிழ்யபு ஸஸ்யெ ஸஸிரஸு செ |

ஹவதா ராயஸா ராடி ஸவபுஸாசூதநெ நடி: ||

33

நடி: வாகஜநாலாய ஹிதவசிசெஷ்நி யாத்நெ |

வாஸுடெவாய ஸாநாய சுதிடஸூய ஸுரொவிஷெ ||

34

சூஸ்கீணடும் யபாஹவதிதயா || ௩௧ || ௩௨ || ஸுஷுஷுடா ஸுஹாணாஸுஷா
வெதுஹ: ப்ரோகூதிஷ்டடி | ஸோதும்பாஹ ப்ரெவெதொஹ: க்ரவ
யாஹவாஹ ஸிவ: || ஸ்ரீ யரீயொயம் ஸ்ரோக: || ஜிததிதி || தெஜிதனவொதஷ்ட:
சூதவிழ்யபுராணாம் ஸஸ்யெஸொஹநஸதாயெ ஸாநநுநாஹபெத்யடி:
சுதெஜெஸஸி: ஸாநநுஸதாஸு . நநு ஜெரோதஷ்டா ஜெடி: ஸவ கி
நஸூதத்ராஹ ஹவதா ராயஸாஸாநநுரூபெண ராஜம்ஸிஹம் க்ஸந்திரகி
ஸய வரஜாநநுரூபெனெணவ நிதும்ஸிததத்யடி: சுதவனவம்ஹிதா
யாத்நெதஹும் நடி: ஸவபுஸெஸ ஸவபுரூபாய || ௩௩ || ஸவபுரூப
க்ஸம் ப்ரவஸ்யஹ ப்ரணஜிதிஸாபெடிடிஸா:—நஜிதி || வம்சஜெனொகாத்
க்ஸம் வஜம் நாஹ யஸு தெஸெகாரணாத்நெநடி: காரணக்ஷாடெவ ஸு
ஜாநாம் ப்ராணிநாம் யெ உவாயய: ஹிதாநி ஸூசிவாநி ஸூகூணி
தநாத்ராணி உஜிபாணிவ தெஷாஜாத்நெநிபெனெ சுஜெகாரணவதஹுயா
யிஷாதுகெந ப்ரணஜிதி வதஹி: ஸ்ரோகாபெடி: வாஸுடெவாயவிதா

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் கருணைகூர்ந்த மனமுடையவரும் நாராயணரைச் சார்ந்தவரும்
பகவானுமாகிய சிவன் அஞ்சலிசெய்தவர்களும் ராஜகுமாரர்களுமாகிய அந்த
ப்ரசேதஸ்களைக் குறித்து வார்த்தை சொல்லுற்றார்.

32

ஸ்ரீ ருத்ரர் கூறுகிறார்.

ஓ பகவானே! உம்முடைய பெருமையானது ஆத்ம ஸ்வரூபமறிந்தவர்க
ளின் ஆனந்த லாபத்தின் பொருட்டாகிறது. எனக்கு ஆனந்த லாபமுண்டாக
வேண்டும். ஆனந்த ரூபமாகிய நீர் வித்தர். ஸர்வஸ்வரூபரும் ஆத்மாவுமாகிய
உமக்கு நமஸ்காரம்.

33

பத்மநாபரும் ஸ்தூலங்கள் ஸூக்ஷ்மங்கள் இந்திரியங்கள் இவைகளுக்கு
நியந்தாவும் வாஸுதேவரும் சாந்தரும் கூடஸ்தரும் ஸ்வப்ரகாசருமாகிய உம
க்கு நமஸ்காரம்.

34

ஸவபுஸ்தரததேஹாய விஸௌஷாய ஸவீயஸௌ |
நமஸௌக்ரொக்யவாயாய ஸஹஜௌஸயாய வ ||

39

சுமடும்பாய நலவெ நமொ஽தவ஽ஹிராதநெ |
நமஃ பண்ணாய யொகாய வா஽வெஷ ஸுரிஸீவ஽பவெ ||

40

புவுதூய நிவுதூய விதுடிவாய சுடுணை ।
நமோ஽புவிவாகாய ஐது வெ ழுவையிநெ ॥

41

நடவடிக்கை சூப்பிஷாஜிஸ் உதவியை காரணமாகக் கொண்டு |
 நடவடிக்கை யதார்த்தம் வகுப்புகள் கருவியாகக் கொண்டு ||

42

கெடுநெய்தெஜெஸுமேதும் ஜெகத்காஹ ஸவபுரஸாததெ ஜெராத்வாய||௩௮||
 ஸவெபுதி|| விசெஷாயப்யயிவீரநுவாய ஸவெபுஷாம் ஸக்தாநாம் பூரணி
 நாம் யெ சூதாநம் தெஷாம் ஷெஹாய ஸ்வீயஸெவிநாஷெஹாயய தெது
 மொக்யவாஸாயவாயவெ ஸஹ சூதிரநுவாய பூரண நநிவெண தெது
 மொக்யம் வாயயதெ ஸஹசூதிரபி-தாய || ௨௯ || சப்யபுலிமாயெதி | நவஸெ
 சூகாஸாய சப்யபுநாம் மிமாயஜ்ஜாவகாய சஸ்துமணகக்யாசு சஹவபுஹி
 ராததெ சஹவபுஹிபுபவஹா ராமஸநாய வஸவிகாஸாதிஷெஹாயநித
 ரநிவக்யமேதும் சுமெஷெஸ்துமாய ஹநிரிவயபுஸெ “வஸஷெவெஜெயாதி
 ஷெணம்வாணம் மொகம் யாதீ”தி மூமெதெ||௪௦||பூவ்யதூயெதி||பூவ்யதூய
 நிவ்யதூயயகபிஷெண வித்யுஷெவாய யயாகூபிம் வித்யுஷெவ பூவதிமவாய
 சப்யபிமவராத்வாயய பித்யுஷெ ||௪௧|| நஜெதி || ஷெராமஸகூஸிஷாம் கார
 ணாததெ ஸவபுகபிமவராதெ பிமவெஸவபுஜ்ஜாய பித்யாதகாயெதி வா
 விஷெகெந பூணபிஷெஹதெ யபிதாய வரபிபிதாததெக்யஷாய||௪௨||

பூமிருபரும் ப்ராணிகள் எல்லாவற்றி னுடைய ஆத்மாக்களுக்குத் தேஹமாகிய வரும் விராட்டும் முவுலகையும் பரிபாவிப்பவரும் (சரீர) பலம், தேஜஸ், (மானஸிக) பலம் இவைகளின் ரூபருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 39

39

ஆகாசரூபநம் அந்தத்தங்களுக்கு ஞாபகநம் உ ள் ளு ம் வெளியும் வ்யாபித்திருப்பவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; மிகுந்த கார்தியுடையதும் புண்யமுமான ஸ்வர்க்கலோகரூபநமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 40

40

பாவ்ருத்திரிவிருத்தி இந்தக் கர்மங்களின் ரூபமும் பிதிருதேவரும் அதர்ம பலரூபனும் துக்கங்கொடுப்பவனுமாகிய மிருத்யுவின் ரூபருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்.

41

41

ஓ ஈச! கர்மங்களின் பலனைக் கொடுப்பவரும் ஸர்வஞ்ஞரும் மிகுந்த தர்மத்தின் ஸ்வரூபரும் கிருஷ்ணரும் தடைபடாத ஞானமுடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்.

42

42

வாரூஷாய வாராணாய ஸாம்புயொமேஸ்வராய தெ ।

ஸதீத்ருயஸமேதாய ஜீவஷெஹம்சுரதாத்மே ॥

வெதஸுக்ரதிரஸுவாய நமோ வாவொ விஸுதயே ॥

43

ஐஸுபநம் நொ ஐஐசுக்ஷுணாம் ஐஹி லாமவதாவிபுதல் ।

ஸுவிவம் ப்ரியதமம் ஸுரநாம் ஸவெபுத்ரி யமுணாஜநல் ॥

44

ஸுமித்ராவ்ரஹ்நஸுராம் ஸவபுஸளந்ரயபுஸம்ரஹ்நல் ।

வாவபுயதவதூஸபுஹம் ஸுஜாதாஸுமிராமநல் ॥

45

வாஐகொஸவயாஸாஷம் ஸுந்தரஸு ஸுநாஸிகல் ।

ஸுமிஜா ஸுசுவொயாஸம் ஸகணபுவிஸுஷணல் ॥

46

வாரூஷாயெதிராஐரஸுபெண ப்ருணஜிஜீவஷெ ருபுய ஸஹம்
க்ருகஜீஹம்சாரம் தராத்தமே ஸவக்ருபுக்ருணக்ருபுஸதீத்ருய ஸமேதம்
தமேஸ்வர ஸஹக்ருவ ப்ருணஜிஜீவதஹி வெதொஜ்ஜநம் சூக்ருகி க்ரியாத
ஐரஸுவாய வாவொவிவியாஸுதி க்ரியாஷி யஸுதமேஸ்வரம் சஉ ॥ ஸஹம் நரி
ஸுபுக்ருபுஸபுநம் ப்ருயபுயதவதூஸபுநிதி லாமவதெதம் ஸுபுதம்
ஐஸுபநம் ஐஹித்ருய விவரணம் ருபுவிதாஐ ப்ருபுயபுயதூகம் ஸுரநாம்
ஹ்நாமம் ப்ரியதமம் ருபுவிதாஐ ப்ருபுயபுயதி நவநேநாநயம் ஸவெபுஷாரிஐ
யாணாம் யெமுணாவிஷயம் தெஷாஜீநம் ப்ருஜீகம் ஸவெபுபுயிவிஷயி
ருபுவிதூயபுமி ஸவெபுபுயாணி ஸுமுனெஸ்வரநக்ருஜயகீதி வா ॥ சச ॥
ஸுமித்ரேதி ஸுமித்ரே ப்ருவாஷுஷிபொவநம் தஹி ஸுராம் ஸவெபுஷாம் ஸளந்ர
யபுணாம் ஸம்ரஹொயஸிவ வாரவ சூபதாஸுக்ராரொ வாவொவொ யஸிவ
ஸுஜாதம் யயொவிதஸவபுயவவாஸுமிராமநம் யஸிவ ॥ சரு ॥ வதேஷுதி ॥

புராணபுருஷரும் ஸாங்க்யத்திற்கும் யோகத்திற்கும் ஈச்வரரும் அஹங்
காரஸ்வருபரும் (கர்த்தா கரணம் கர்மம் இந்த) மூன்று சக்திகளுடன் கூடிய
வரும் ருத்ரரும் ஞானக்ரியாருபரும் வாக்கினுடைய பலவித விருஷ்டியுடைய
வருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 43

பார்க்க விருப்பமுள்ள எங்களுக்கு பாகவதர்களால் பூஜிக்கப்படும் தர்சன
த்தைக் கொடுக்கவேண்டும். தங்களுடைய ரூபமானது பக்தர்களுக்கு மிகுந்த
பிரியமுள்ளது. குணங்களால் இந்திரியங்களெல்லாவற்றையும் இனிக்கச்செய்
வது. வர்ஷாகாலத்தில் நிபிடமான மேகம்போல் ச்யாமளமானது. ஸௌந்தர்ய
ங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் இருப்பிடமானது. அழகியவைகளும் நீண்டவைகளு
மாகிய நான்கு கைகளுடையது. சுந்தரமான அவயவங்களெல்லாவற்றையு
முடையது. மனோஞ்ஞமான முகமுடையது. தாமரைமலரின் மத்தியில் உள்ள
இலைகளைப்போன்ற நேத்திரங்களுடையது. ஸுந்தரமான புருவங்களுடையது.
சோபனமான நாசியுடையது. அழகிய பற்களுடையது. சிறந்த கன்னங்களு

ஸ்ரீ திவ்ய ஹ்மிதாவாம் மஹாகெருவஸோவிதம் ।

மஹத் கஜகிஷ்டுஷுகலிமம் ஜெஷ்டகூணயம் ॥

47

ஹ்ருதிநீடவமயஹார நடுவாரநெவயம் ।

ஸம்வக்ய மஹாவஜ்ஜாராணஸு துஜிபுசு ॥

48

ஹிம்ஹஸுக்ஷிஷ்டா விஸ்துத ளஹ மஹீ வசுளஹுமம் ।

ஸ்ரியாநவாயிநா க்ஷிபுநிக்ஷாஸோரஸோஹுஸு ॥

49

வரிர ரெவக ஸம்விதவனிவதூஜெஹாநம் ।

புதிஸங்காஜயகிஸம் நாவ்நாவதமஹீரயா ॥

50

வஜ்ஜஸுக்ஷெஸெய்யாநி வஸாநாநி த அக்ஷிணீ யஸிந் ஸுந்ரெ ஸு
வந யஸிந் ஸுகபொவஜாஸ்யம் யஸிந் ஸஜைகண்டா வ்விமகுஷணம் யஸ்ய
கும்பமபொருமேவக்ஷுஜாணகூசகம் ॥ ஸ்ரீ தீதி ॥ ஸ்ரீ தூ ப்ரஹ்மிதாவ
வாம்மஹ யஸிந் ॥ சள ॥ ஸுநாநி ॥ ஸுநாநி கிரீடாநீநி யஸிந் ஸம்வாஜீநாஜ
கூஜிபுசு ॥ க்ஷுபுசு ॥ யஜா வஸதெருதஜாஜிவிருதஷெடாயஸ்யாவிதசு ॥ ச அ
ஹிம்ஹேதி ॥ ஸளஹயுகாநீவாயெந ஹிம்ஹஸ்யஸுஸெவரிதஃ ப்ரஸுரணஃ
கெஸுராவநவக்ஷிஷ்டஃ தாஜுஸீஃ ஸவபுதஃ க்ஷிஷ்டஃ விஸ்துஜாஸள ஸளஹமஹீ
வஃ களஹுமஹாயஸிந் ஹிம்ஹஸ்யெவயஸுள ஸுள தடோஃ க்ஷிஷ்டஃ கும்பம
ஹாராநிஜீவீஸிஷ்டி ப்ரயஸுஸெஷணம் ஸளஹயுகாநீவாயெந ஸுகள
ஸுமஹாயஸிந் ஸ்ரியாஹேதமஹிதயாக்ஷிஷ்டவிஸுதஃ நிக்ஷாஸாஸுணபு
ரெவாநிகிதொநிக்ஷவாஷாணொயெந தாஜுஸெநொரஸா உஹுஸெஹ
ஜாநம் ॥ சக ॥ வரிரெதி ॥ ஸாவொஹாஸாஹாம் ஸம்விதாஸுஸுஹாவயஸு
வதூஜெஹாநம் வஜ்ஜஸுசுவதூவஜ்ஜஸுசுவதூவஜ்ஜஸுசுவதூவஜ்ஜஸுசுவதூவ
விநிமுகதெநெநவ ஆரெண வுநஃ ப்ரவெஸயகிஸம் ॥ ஸுரஜெதி ॥ ஸுரஜ

டைய முகமுள்ளது. ஸமங்களாகிய செவிகளையே ஆபரணமாக வுடையது. அன்
பினஸ்மிகுந்த ஹாஸ்யங்கொண்ட கடைக்கண்களுடையது. அளகங்களால் விளங்
குவது. விளங்கும் தாமரைமலரின் பராகம்போன்ற வட்டங்களுடையது. கல்
மஷ்டமில்லாத குண்டலங்களுடையது. பிரகாசிக்கும் கிரீடங்கள் கங்கணங்கள்
ஹாரங்கள் தண்டைகள் அறைநூல்மலை இவைகளுடையது. சங்கு சக்ரம்
கதை பத்மம் வனமலை மணி இவைகளால் மிகப்பெருமைபெற்றது. வம்மத்
தின் பிடரியில் உள்ள கார்திகளைத்தரித்ததும் அழகிய கழுத்துடையதுமாகிய
கௌஸ்துபமுள்ளது. எப்போதும் நிலைபெற்றிருக்கும் லக்ஷ்மீதேவியால் திரஸ்
கரிக்கப்பட்ட உறைகல்லைப்போன்ற மார்பினால் விளங்குவது. பூரகம்ரேசகம்
இவைகளால் அசைந்த மடிப்புகளால் சுந்தரமும் அரசின் இலைபோன்றதுமாகிய
வயிறுடையது. சுழல்போல் கம்பீரமான நாபியால் பிரபஞ்சத்தை உட்கொள்
வதுபோன்றது. ச்யாமளவர்ணமான பின்பாகத்தால் மிகவும் விளங்குவதாகிய

கம் ஔராராயுராராயு வதாவி ஔராவயா |
 வனகாஹதூர கொ வாமெதூரதேயம் விநா வஹி: || 55

யசு நிவிபுஷ்டரணம் க்ரதானொ நானிநநுதெ |
 விஸ்ரம் விபுஸ்யநிபுஸ்யபுவிஸுவிஜிபுதஸுவா || 56

க்ஷணாபெபுநாவி துமயெ ந ஸமபு நாவாநலபுவு |
 ஹவததுமிஸம்மஸு ததூபாநா கிஔதாஸிஷ: || 57

க்யாநவாமெவ வு வகீதிபுதீஸபுயொ—

நானவபுஹி: ஸாநவியதிதவாபுநாடி |

வாஹ ஸமெபுராஜிம் யஸு தஸுராவூலித: ஸுஹண்பகிஹ வனகாதெந
 யம் சூதவிசு தஸுராவிமதிமபு: || ௫௪ || சுதஸுஹிதிருகெணந கிஹிஹாமா
 தீதூஹ-திரிதி|| தகூரெகாஹதூரகூராயு வஹிபுஸுபாடிஸுபொ|| ௫௫ ||
 யதெதி || தத ஹெதம்: யசுபாடிதிருமெஸரணம் ப்ரவிஷம் க்ரதான:
 காலொரோயம் யஸு ஐதி நானிநநுதெ கலிராநம் நகரொதி கிஹுபுந்
 வீபம் ப்ரஹாவ: ஸளயபுஔதாஹம் தாஹாம் விஸுவிஜிபுதயாக்ஷாவிதயா
 ஸுவா விஸ்ரம் விபுஸ்யநிபு || ௫௬ || ஸுதாடிதிருமெ ப்ரவிஷஸு க்ரதான்த
 ஹபாஹாவ: கிபாநயம் ஹாவ: யத: க்ஷகூஸம்மஹவ ஸகமவாஸுஷாயபு
 மெஸுணி ஸிரஸி நஸீநதீபுதூஹ—க்ஷணாபெபுநெதி || ஹவதஸுஹம்மி
 நாம் ஸம்மஸுக்ஷணாபெபுநாவி நஸுமபுஹுமெய ஸம்நமண்பாடி நவா
 வாமநலபுவம் ரொக்ஷா திபுநாநாஸிஷொராராஜிபு: கிஔத|| ௫௭ || சுயெதி||
 சுயசுதொஹெதொ: சுநவளசுவஹாஸ கஸ்மீயஸுதஸு தவகீதிபு: யஸ:

மற்றவர்களால் பூஜிக்கமுடியாதவராகிய அந்தப்பகவானை சாதகங்களுக்கும்
 கிடைத்தற்கரிய ஏகாந்த பக்தியால்பூஜித்த எவன் அவருடைய பாதாவிந்தசமீபத்
 தைத்தவிர ஸ்வர்க்கம் முதலிய சுகத்தை விரும்புவான். 55

வீர்யத்தாலும் செளர்யத்தாலும் கலங்கிய புருஷத்தால் காலன் உலகத்தை
 த்வம்சம் செய்கிறவனாயினும் பகவானுடைய பாதமுலத்தில் சரணம்புகுந்தவனை
 அபிமானிக்கமாட்டான். 56

பகவானாகிய உம்முடைய சேர்க்கையுடையவர்களாகிய பாகவதர்களின்
 சேர்க்கை அரைக்ஷணமாயினும் அதற்கு ஸ்வர்க்கத்தையும் நிகராக எண்ண
 வில்லை. மோக்ஷத்தையும் நிகராக நினைக்கவில்லை. மானிடர்களின் ராஜ்யம் முதலி
 வைகளைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டுமா? 57

ஆகையால் பாபங்களைப் போக்கும் திருவடியுடைய தங்களுடைய கீர்த்
 தியில் உள்ளே ஸ்நானம் செய்வதாலும் வெளியில் கங்கையில் ஸ்நானம் செய்வ

ஹுதேஷ்டநுகுரஸஸுஸ்தஸ்ரீவிநா

ஸூராதம்மஜோதநுமுஹ வளஷ நஸுவ ||

58

ந யஸுஸுஸ்தம் வஹிரயபுவிஸுரம்.

தஜோ முஹாயாம் உ விஸுஸுஸுஸுஸுஸு |

யஜுஸ்யோமாமுமுஹீதஜஸுஸு

ஜுநிவிபுஷ்டெ நநு துதே மதி ||

59

யதேஷ்டா வுஜுதே விஸு விஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு |

தது ஸுஸு வரம் ஜெஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

60

யொ ஜாயயெஜம் வுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு—

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு |

தீயபுமம்மா தயொ: சூரெணானபுஷ்டி: ஸூநாஸூரம் வியுதம்: வாஷா
பெஷாம் சுதவனவ ஹுதேஷ்டநுகுரஸ: சூவாதெந ஸுஸுஸுஸு ராமாதி
ரஹிதம் ஸுஸுஸுஸுஸு ஸீஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸூகஸுஸுஸு வளஷநஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௫௮ || தகஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு—நயஸுஸுஸு || யெஷாம்ஸதாம் ஹுதேஷ்டநுகுரஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸு ஸுஸு யஸு
யாம் முஹாயாஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௫௯ || கீஷுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு—யதேஷ்ட || ௬௦ || ஜமத
உவாஷாநஸு
யதே || யதேஸு

தாலும் பாபங்கள் நீங்கப்பெற்றவர்களும் ப்ராணிகளிடம் கருணை பரிசுத்த
மனம் சிலம் இவைகளுடையவர்களுமான ஸாதுக்களின் சேர்க்கையுண்டாக
வேண்டும். இது எங்களுக்கு நீர் செய்யும் அநுக்ரஹம். 58

ஸாதுக்களின் பக்தியோகத்தால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டதும் பரிசுத்தமு
மாகிய எவனுடைய மனம் சப்தம் முதலியவைகளில்ப்ரமமடையாமலும் தமோ
ஸுபமான குஹையிற் ப்ரவேசிக்காமலுமிருக்கிறதோ அப்பொழுது அந்த முனி
உம்முடைய தத்வத்தைப் பார்க்கிறான். 59

எதில் இந்த ப்ரபஞ்சம் வ்யக்தமாகிறதோ எது ப்ரபஞ்சத்தில் ப்ரகாசிக்
கிறதோ அது ப்ரஞ்ஜோதியும் பிர்மமுமாகிய தத்வம். ஆகாயம் போல் விரி
வாகியது. 60

ஓ பகவானே! எந்த மாயையால் பிறருக்குப் பேதபுத்தி யுண்டாகிறதோ
அந்த, உம்மிடம் தன் கார்பத்தைக் காட்டச் சக்தியற்றவளும் பலவித ரூப

யஜ்ஞ ஸுக்லிஷாதிவாதஜஸ்யா

தோதுதம் தும் ஹவநு டு.கீஹீ ||

61

கி. யாகநாடுவெரிடிமெவ யொறிந:

ஸ்ரீ காளிதாஸாயு மஜனி விரிசெய |

ஹிதெத் துயாஜு; கரணாவயுகஷணம்

வெடி உ துஞ் டு உ த னவ கொவிடா: ||

62

சுவடுக குறிப்பு: வாராஷுவாபாதி

ஸபா ராஜஸகவதெர விவிதிதெ ।

உறுநகரம் வம் தோட்டிவாய்ப்பா—

ஸுபாஷுத்யோ ஹிதமணா ஐஹம் யதஃ ||

63

யடா ஹேஷுஷுரெநுஷா ஹதி தயாகுதுநி கூயி ஷுஸுபாஸுகாயபு
கதபுஸிஸிபு தாசுரா நிரஸுஷெதம் ப்ரதீஹிஜாநீரீம் || சுக || யஷுவி
கூபெவ நிஷெஷு ப்ரஹ் தயாவிபு ராமகூஸாகாரம் தவரூபம் பெயஜினி
தவனவெஷாமரி தகூஜூ ஹதூஹ—கியெதி||கியாகூராவெஃ ஸுகபிஷி
யெயொமிநம் ப்ரஜிபினி தவனவகூவிஷாஃ நகூததநாஷுதகூவெயஜூநெ
ப்ரஹ் தாஃ தகூ சூமரி கயூஹபதிஷி ஹபெதம்ஷி யாஹஃ கூரணேர
ஸதகெஷு யபுஷுவெகூத நிபஜூரூபம் தசு||சுப|| நஹிநெயிஷெஷம்
கூவபுதஸுதஃ கயூதெகூவிஷாஃ நஹிநெதெஷுஷி கியதெ கிந்தாசு
பெயவகூயாபுஷு வெதநாவெதநாதகூ ஹேஷி கூதஹதூஹ || கூரிதி ||
சூஷுஷெகூவ ஸுபாராயாஷுரூகியபுஷு ப்ரஹ் தயாசுதூ ரஜிஸு
தரிஸா ஹெஷுஷு யதொரஜி சூஷிஷுஹநஹகூரம் வஹிஷுஷு
ராயபாஃ உஷு ஸுராயுஷுபுஷுஹபுதமணாயு வஹிஷிஷுஷு
தஹிஷிஷுஷு தஹ்நபம் ||சுக|| வஹதபுஷுபாஷுதி—ஸுஷுஷி || ஜராயு

முடையவளுமாகிய மாயையைக் கொண்டு விகாரமடையாத எந்தப்பகவான் இந் த் ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்த்யமானதென ஸ்ருஷ்டிக்கிறாரோ மறுபடி ஸம்ஹரிக்கிறாரோ ஆந்த ஸ்வதந்திரராகிய உம்மைச் சரணமடைகிறோம். 61

எந்த யோகிகள் ச்ரத்தையுடன் வித்தி பெறுவதற்காகக் கர்மங்களால் பூதங்கள் இந்திரியங்கள் அந்தக்கரணம் இவைகளுடன் கூடிய இந்தப் பிரம்மத் தையே நன்றாய்ப் பூஜிக்கின்றார்களோ அந்த யோகிகளே வேதத்திலும் ஆகமத் திலும் பண்டிதர்களாவர்.

62

நீர் ஒருவராகியவர். ஆதியிலிருப்பவர். புருஷர். ஒடுக்கியிருக்கும் சக்தியுடையவர். அந்த மாயையால் ரஜஸ், தமஸ், ஸத்வம் இவைகள் பிரிகின்றன. அவைகளினின்று மஹத்தத்துவம், அஹங்காரம், வாயு, அக்னி, ஜலம், பூமி இவைகள் எண்டாகின்றன. தேவரீஷிகளும் பூதகணங்களும் உண்டாகின்றனர். 63

கவரபுரதஸஹஸாவிவடிஸெ
கூயுயெயிஹாநொஹிரிவாவஹைகஃ || 66

கவஸவபாஸம் விஜஹாதி வஸ்தொ
யஸெவபாநவ்யபாநகெதமஃ |
விஸங்கயாஸஹாராஸபுதி ஸய—
விநொவபதிம் உநவஸுதாபுஸ || 67

கய கவஸி நொ ஸ ஹநு வரபாதநிவஸிதாடி |
விஸம் ராஹயஸுஸகௌதஸிடியா மதிஃ || 68

உஹ ஜவத ஹஹம் வொ விஸஸா நுபநடிநாஃ |
ஸயபுஹௌதிஷுஹொ ஹவதஸுவிபுதாஸயாஃ || 69

பு வுபுஹொஹம் சுதகஸுபிவிவடிஸெ சூகூபஸி கூயாஹொஹைஃ ஜிஹ
யஸஹபுராதஸ ஸுஸஸவ ஸபெபாபெஷகரிவ || கூகூ || கூஉதி || கூதஃ கஸு
வபாஹாஸுதாஸெகி பணிதஸெகி கயஹபுதஃ பஸுவாவபாநம் சுநாஹிஃ தெ
நவ்யபாநம் கெதமம் ஸரீரம் பஸுஸுபடிஸாஹம் மஹாஸுபுஹாவபுதி
ஸெகி ஸபெபுஷாஹம் ஸுதாஸுணாஹம் வாக்யம் விஸங்கயா விநாஸங்கயா விநொ
வபதிநிதி புபவிஸாஸெந உநவஸுதாபுஸாஸுபுதிஸு || கூகூ || உபஸஹ
ராதி-கயெகி-ராஹயஸுஸகௌதஸிடியாஸுபுதி தாடிஸுமதி

ராகிய நீர் ஜாகருகாகி “பசியால் உதடுகளின் நுனியை நானினால் நக்கும்
ஸர்ப்பம் எலியை ஆக்ரமிப்பதுபோல விரைவில் ஆக்ரமித்தார். 66

உம்மை அவமதிப்பதால் நாசமடையும் சரீரம் பெற்றவன். பண்டித
னாகில் எவன் உம்முடைய பாதாஸிந்தத்தை விடுவான். † நம்முடைய குருவா
கிய பிரம்மதேவர் அந்தப் பாதாஸிந்தத்தைப் பூஜிக்கிறார். பதினான்கு மனுக்கள்
ஸந்தேகமின்றி அழுத்தமான விஸ்வாஸத்துடன் பூஜிக்கின்றார்களல்லவா? 67

உலகமானது ருத்ரரிடம் பயத்தால் ஒடுங்கியிருக்கிறது. ஆகையால் ஒ
பிரம்மே! பரமாத்மாவே! வித்வான்களாகிய எங்களுக்கு நீர் எங்கும் பயமேற்
படாத கதியாகிறீர். 68

ஓ ராஜகுமாரர்களே! நீங்கள் விச்வாஸ முடையவர்களாய் உங்களுக்குரிய
தர்மத்தை யனுஷ்டித்தும் பகவானிடம் மனதைக் கொடுத்தும் இதை ஜபம்
செய்யுங்கள். உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகும். 69

† நம்முடைய குருவாகிய பிரம்மதேவரும் அந்தப் பாதாஸிந்தத்தைப் பூஜிக்கிறார்
என்பது ஸ்தோத்திரம் செய்யும் எல்லோருடைய சொல்லுமென்றிக.

தனெவாதூநதாதுலம் ஸவபுலுதிதெவ்வணிதடி |
வதிஜயபு மூணனது யுரயனதுரலாகுடிநிடி || 70

யொமாபெஸுமொவாஸாடி யாரயனொ மூநிவதா: |
ஸதாஹிதயியஸவபுலு தடிஸுஸதாடிதா: || 71

ஜடிஜாஹ வுராவாசு கம் ஹவாநிஸுஸுடிதி: |
ஹுஹிடிநாஜாதுஜாநா வலிஸுஸுசுஸுஸுஸுஸுசுசுதாடி || 72

தெ வயம் வொழிதாஸுஸுவெபு புஜாஸுஸுவெபு புஜெஸுஸுரா: |
சுமெந யுஸுதலெஸுஸுஸுஸுசு விவியா: புஜா: || 73

சுமெடிம் நித்யுயுகொ யொ ஜவஸுவஹித: வுஜாது |
சுமிராஹெய சூவொதி வாவுபெவவராயண: || 74

ஸெயஸாஸிஹ ஸவெபுஷா ஜோநா நிஸுயஸம் ஸுதடி |
ஸுஸம் தரதி டுஸுஸாரம் ஜோநாஸவபுஸுஸுஸுதாடி || 75

ரஸி || சுஅ|| எ|| யொமெதி || யொமாபெஸம் நாமெதெசுஸுஸுதாதுமொவாஸாடி
வாந்த: ப்ராபுநெஸா யாரயந்த: சுஸுஸுவெஸுஸுஸுத || எ|| ஜடிதி || விஸு
ஸுஸுஸு வதிஸுபுஸு || எ|| தஜதி || வலிஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
யுத: ஸஸுஸுஸுஸு || எ|| ஸெயஸாஸிதி || ஜோநெவஸுஸுஸு || எ||

மனதிலும் ஸர்வபூதங்களிலு மிருப்பவருமாகிய அந்த ஹரியாகிய பரமாத்
மாவையே கீர்த்தனம் செய்து த்யானம் செய்து பூஜிடுங்கள். 70

முனிவர்களின் வ்ருதமுடைய நீங்கள்யாவரும் யோகாதேசம் என்னும்
இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படித்து மனதில் நிலை நிறுத்தி ஏகாக்ரமான புத்தி
யுடன் ஆதரவுள்ளவர்களாக ஜபத்தால் அப்பாஸம் செய்யுங்கள். 71

ப்ராஜாபதிகளுக்குப் பதியாகிய பிரமதேவர் விருஷ்டிசெய்ய வேண்டுமெ
ன்று விரும்பி விருஷ்டிக்க விருப்பமுள்ள ப்ருகுமுதலிய குமாரர்களுக்கும்
எங்களுக்கும் முந்தி இந்த யோகாதேசத்தைக் கூறினார். 72

ப்ராஜைகளை விருஷ்டிப்பதில் ப்ரோணையடைந்த ப்ராஜைகளுக்குப் பதிக
ளாகிய அந்த நாயக்கள் இந்த யோகாதேசத்தால் அஞ்ஞானம் நீங்கியவர்களாகிப்
பலவித ப்ராஜைகளை விருஷ்டித்தோம். 73

ஆகையால் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை எப்போதும் ஏகாக்ரமான மனமுடையவனும்
ஸாவதானனும் வாஸுதேவரைப் பராயணமாகடையவனுமாகிய ப்ரு
ஷன் ஜபஞ்செய்து விரைவில் நன்மை அடைகிறான். 74

ச்ரேயஸ் எல்லாவற்றுள்ளும் ஞானமே மிகுந்த ச்ரேயஸ் என்று கூறுகிறார்
கள். ஞானத்தையே கப்பமாகக் கொண்டவன் கரைகாண முடியாத ஸம்ஸாரக்
கடலைச் சுமராத தாண்டுகிறான். 75

வணுவியாயுயவாரணம்.

|| மெதெதுய: ||

- உதி ஸம்பிஸு ஹவாநு வாஹிடுஷெரவிவதிஜித: |
 வஸுதாம் ராஜவஸுதாணாம் தமெதுவாஹிடுயெ ஹா: || 1
 ருபுரீதம் ஹவத: ஸோதும் ஸவெடு புவெதஸ: |
 ஜவஹெ தவஸெவஸுஷுடாணாயுதம் ஜமெ || 2
 பூரீநவஹிடுஷம் சுஷுத: சுஷுஸாஸகுவெதஸ: |
 நாரபொயுதததஜி: சுபவாஸ: பூதவெயயசு || 3
 ஸெயஸம் சுதஜொஜநுடாணாதந ஂஹஸெ |
 ஂவஹாநிஸுவாவாஷி: ஸெயஸநெஹ வெஷுதெ || 4

புவெதஸுதவஸுததசுவிதெ நாரபொவுணீ |
 பூரீநவஹிடுஷெயுதம் வரொகெணாஹவஹி: ||
 வாரணமகயாபூஜிசு வஹிஸெதநாரபு: |

சுதநொவஸிஸமெந விவியாரிஹஸஸ்தி ||

புவெதஸுதவஸுதததசுவிதெ நாரபு: | வாரணமகயா
 சுதிடம் பூரஹபூரீநவஹிடுஷெ||௨|| பூரீநவஹிடுஷிதி||புவெத
 ஸுதவஸுததநாரபு: பூரீநவஹிடுஷம் வெயிதவாங் சுத: புவெ
 தஸாம் சுயாஸிஸாரிஸெவதசு விதவயுததாரஹ பூரீநவஹிடுஷிதி||
 ந||ஸெயஸதி||பூரஹபூரீநவஹிடுஷம் சுதசுஸெயஸம் ஂஹஸெஹஸிநநொ
 சுஷுதநெததாரஹ--ஂவஹாநிஸிதிஸெஷு:வநிவதிநிபூரகிஸயாந
 நாவாவிஸெதிசு தஂவயம் நொஷாஸும் ஸெயஸம் ஹகெடணி தஂவயம்

25-வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பகவானுகிய பரமசிவன் இவ்வாறு கட்டளையிட்டு ப்ராசின பர்ஹிஸஸின்
 குமாரர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு ராஜகுமாரர்கள் பார்த்திருக்கும்போதே அங்கே
 யே அந்தர்த்தானமடைந்தார். 1

ப்ராசேதஸ்கள் யாவரும் பகவானுடைய ஸ்தோத்திரமாகிய ருக்மகிதையை
 ஜபம் செய்துகொண்டு ஜலத்தில் பதினாயிரம் வருஷம் தவம் செய்தார்கள். 2

ஓ விதர! கர்மங்களில் பற்றுதலுடைய மனமுள்ள ப்ராசின பர்ஹிஸை
 அத்யாத்ம தத்வமறிந்தவரும் கிருபையுள்ளவருமாகிய நாரதர் தெரிவிக்கிறார். 3

ஓ ராஜனே! கர்மத்தால் நீர் உமக்கு எந்தவிதமான ச்ரேயஸை விரும்பு
 கிறீர். துக்க நிமிருத்தி ஸுகப்ராப்தி என்ற மோக்ஷரூபமான ச்ரேயஸ்ஸானது
 இந்தக் கர்மத்தில் கிட்டாது. 4

|| ராஜா ||

ந ஜாநாநி ஸ்ஹாலாந வரம் சுஜாவவியயீ |

வ்ருஹி ரெ விஜயம் ஜோநம் யெந ஸ்வெய சுஜவி: || 5

ஸ்ரெஹஷு சுதிடயரெஷு வ்ருத்யாரயநாயுயீ |

ந வரம் விந்நெ ஸ்வெ ஸ்ரெஷு ஸ்வஸாரவத்யுஷம் || 6

—||—
வ்ருஜநெநாவாஷ்நாநஸ்ராரம்ஸ:

|| ஸ்ரீநாநடி: ||

ஹெ ஹெ ஸ்ரஜாவநெ ராஜநஸுதிநஸு சவயாயுரெ |

ஸ்வஜோவிதாநு ஜீவஸம்வாநிவ்யுரணெ ந ஸ்வஸுஸு: || 7

வ்ருநெ சவம் ஸ்வபுதீக்ஷநெ ஸ்ரெநெ வெஸஸம் தவ |

ஸ்வவரெதய: சுதிடெஸ்ரிஷ்நு சுதிதநயுவ: || 8

தெநெஷுநெ விவாரநெக்ஷ||ச|| நெதி||வரம்ஸு ய: ரெக்ஷ: சுஜேவிரவவி
ஜாக்ஷீவாய்புஷு ||ரு|| ஸ்ரெஷுதி || கிம்வ ஸ்ரெஷு ஸ்ரீதி: வ்ருதாதி
ஸ்ரெஷுஸம்வாஷாயுயீ || சு || சுஜேவெஷு வெஸாஸ்ரெஷு
ஸ்ரெஷுவிஷ்நுஸ்வெஷு யொநாநஸ்வெந யஜுஸுஸுதி வ்ருதூக்ஷம்
வ்ருஸுஸுபநாஹ-ஹெஹெதி || ஸ்வஜோவிதாநு ராரிதாநு||எ|| வ்ருதூதி||
வ்ருநெசவம் ஸ்வவரெதம் ஸ்ரெதம் ஸ்வபுதீக்ஷநெ வெஸஸம்ஸ்வதூதம்

அரசன் வினவுகிறான்.

ஓ மஹாபாக்யசாலியே! கர்மங்களால் கெடுதியடைந்த புத்தியுள்ள நான்
மோக்ஷத்தை அறியேன். கர்மங்களால் எவ்வாறு நான் விடுபடுவேனோ தீர்மான
மான அந்த ஞானத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 5

பொய்யான தர்மங்களுடைய கிருகஸ்தாச்சரமங்களி லிருப்பவனும் மங்கள்
மனை, பொருள் இவைகளில் புத்தியுடையவனும் ஸம்ஸாரமார்க்கங்களில் சுழலு
கிறவனுமாகிய முடன் மோக்ஷத்தை அடையான். 6

பு ர ஞ் ஜ ளே பா க் கி யா ன ம் .

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ ப்ரஜைகளுக்குப் பதியாகிய ராஜனே! ‡ நீர் கருணையின்றி யாகத்
தில் ஆயிரக்கணக்காகக் கொன்ற ஜீவக் கூட்டங்களான பசுக்களைப் பாரும். 7

இந்தப் பசுக்கள் நீர் செய்த பீடையை ஸ்மரித்துக்கொண்டு மரணமடைந்த
உம்மை எதிர்பார்க்கின்றன. இவைகள் கோபங்கொண்டு இரும்பு மயமும் யக்
திர மயமுமான கொம்புகளால் உம்மைச் சேதிக்கப்போகின்றன. 8

‡ இந்த ஏழாவது ச்லோகம் கர்ம பலத்தில் வைராக்யத்தை யுண்டுபண்ணி யோகமா
யையால் யாகப்பசுக்களைக் காட்டி பீர்மலித்தையை உபதேசிக்க நாரதர் முயன்றிருப்பதை
விளக்குவதாம்.

சுருதெ சுயயிஷ்ஷேஜஜிதிஹாஸம் வுராதமடி |

வாரஜநஸ்ய வரிதம் நிவைய மடிதொ 22 ||

9

சூயீதுரஜநொ நாஜ ராஜா ராஜநு வுஹஜ்வா: |

தஸ்யாவிஜாதநாஜாவீதவாZவிஜாதவெஷிதம் ||

10

வெயZநெஷாணஸுரணம் வஸுரெ வுயிவீம் பூஸம் |

நாநாரூபம் யயாவிநுடிவதித் விஜநா நவ ||

11

ந ஸாயு நெநெ தாஸவபு ஹதிதெ யாவதீ: வுர: |

காஜநாஜபஜநொZவள தஸ்ய தஸ்யாவவதயெ ||

12

வீயாஸுரம்தம் ததஸ்யாய்குருமெ: மொஹபஞ்சுமெ: மூம்மெ:

வரிநு வரி, மெஹும்தி||அ|| சுருதி || சுருதாவீநு ஸங்கடெ நிஸாரகஜி: ரிதி

ஹாஸம் சுயயிஷ்ஷாரீ||க|| சுருதீவஸ்ய விஷபாஸதூரஸம்ஸார: ஸவெஸுரா

நுபு, ஹெண விவத, தஹதிவதம் விவயபுபமுவீதஸ்ய ஸாக்ஷாஜெயயி

தூசெ: ராஜிஷுதானெவாஹ-சூயீதி|| வுரஜநாஜீநு ஸுபநெவெத:

வநுஜெய்யாயெ வுராவாஸுதி தயாவிஸவபு, ஹணாய யயோவயொமம்

கிவிஷுராவாஸுஜி: ததஸுசுடிவி: வுரஜநயதீதி வுரஜநொஜீவ:

ந விஜாதம் நாஜபஸ்ய ந வ விஜாதம் வெஷிதம் யஸ்ய ஸாரம்ஸார: தஸ்ய

ஸவாயபூ விஜாதம் வெஷிதம் ஜீவபெரணாஜிவக்ஷணம் யஸ்ய ஜீவபாரதம்

சூராவூநுமவஸிவிக்ஷாக்||ஸஜதி|| மரணம்ஹாமாயதநெஹெவ்யுயி

ரீம் ஸுஜாணம் ||க|| நெதி || யாவத: வுரஜா: தஸ்ய தஸ்ய காரிஸுரா

வவதயெ பூபுயெ ஸாயு நநெநெ மவாஜிஹொநாநெஹிகவாரயள

கிக்ஷொமபொமுகூலாவாச, தயா வ மூதீ: தாவொமாரிநயதாசுபு

வநெவெநொயிஜிதி தாவொஸூரிநயதாசுபு வநெவெநொயிஜிதி||தி||

இங்கு உமக்கு முன் ஏற்பட்ட இந்த இதிறு ஸத்தைக்கூறுகின்றேன். புரஞ்
சனன் சரித்திரத்தை நான் சொல்லக் கேளும்.

9

ஓ ராஜனே ! † புரஞ்சனன் என்று ஒரு அரசனிருந்தான். அவ்வரசன்
மிருத்த கிர்த்தி வாய்ந்தவன். அவ்வரசனுக்கு ‡ நண்பனொருவனிருந்தான்.
அவன் அறியமுடியாத பெயருடையவன். அறியமுடியாத விர்த்தியுடையவன்.

அந்தப் பிரபுவாகிய புரஞ்சனன் நகரத்தை அபேக்ஷித்து பூமியில் சுற்றி
ஞன். தனக்குத் தகுதியான நகரத்தை யடைபவிலலை. மனம்முந்தவன் போலா
யினன்.

11

விரும்பியதை அடையக் கருதிய இந்த அரசன் அவைகளை யடையும்
பொருட்டு பூமியில் உள்ள ¶ நகரங்களை நன்றெனக்கருதவில்லை.

12

† புரஞ்சனன்- என்பவன் ஜீவன். ‡ நண்பன்- என்பவன் ஈசுவரன்.

¶ இந்த 11, 12, 13 ச்லோகங்களில் நகரம் என்பதைத் தேஹமென்றும்; ஒன்பதுவாயில்
என்பதைச் சண் முதலியவை எனவும் பொருள்படுத்த வேண்டும். இந்த உபாக்யானத்தில்
கக்குதிவாரூன் கருத்தேயமையும்.

வ ள ன க ள ற ஹிவதொ டிசுஷிணெஷ்ட ஸாநுஷு |
 டிசுஷு நவவி அபாவி டு வாரம் முசுஷணயசுஷித | 13
 ப்ரகாரொவவநாடாநுவரிவெரகஷுதொரெணை | வெஹை ||
 ஸ்ணாபாநிவ்யாயவெஸை ஸுரெஹை வாகுமாரம் ஸவபுதொ மு
 நீயஸ்பிகவெவலியபுஜகாரகதாராநெணை |
 களவெஹைபுஜபுஷ்யீ டீவார ஸி யா ஹொமவதீதிவ || 15
 வஹாவகாராநயாராவிநாகீயாயதநாவநெணை |
 வெத்யுஜவதாகாலியபுதா விகுபுஜவெலிவி || 16
 கஉ || ஸஜதி || ஹிவதொடிசுஷிணெஷு ஸாநுஷு கபுசுஷெத்ரவாரத
 வவெஷுபுமாரம் கீநுஷுஸரீரம் உசுஷிதாநி டிஷுஷாநி ஸவபுரணி உசுஷணாநி
 யஸுரம் சுயபவமுகாதி ஹொஷாஹிதாதித்யபு || கங || தாநுமணபுபதி
 திவி—ப்ரகாரெதி || சுத கிவிதாடிஸுஷிவமஷு சுபாஸளநபுபாய ப்ரா
 காராடிநி வண்புநெ வரிவெரிநி வுமஸுபாஷு சுசுஷாணிவாகுஷா
 சுபாடியம் ஸரீராவபவா ப்ராகாராதி வுராவபவகெந நிரபுஷுநெ
 ஸ்ணாபாநிஸுமெமே ஸிவநெயபுதாயே முஹாநெஸுஷுமாரிதிசுபா
 ராதிவகூணி முஹா ஸுமாரணி வ ராஜஸாதி ஸ்வாவாவிகுஷிதா || கச ||
 நீயெதி || நீயாதிவி || சூவாஹபுஷ்யீ யஸுரம் காரணம்நாணிகு வுஷீஹுடி
 யம் நாவொநீயாதிவாவெந நிரபுஷுநெ ததூதிஷுபவாஸநா வா ஹொமவ
 தீம் நாமாநாம் வுரீதிவ || கரு || ஸவெதிஸ்வாவாஜஸுரம் உகூரணுதவஷு
 யம் ரயுரம் ராஜாமுரம் சூகீயாயதநநுபுதாதிஸுரம் சுவணொஹை
 வெத்யுஜநாநாம் விஸுஷுஸுரம் யுஜெஷு வதாகா தாலிஸுயுதா சுதய

பிறகு அந்தப் புராஞ்சனன் ஒருமைபம் இமபமஸையின் தென்பாகத்தில்
 ஒன்பது வாயில்களையுடையதும் லக்ஷணங்களமைபப் பெற்றதுமாகிய நகரத்
 தைக்கண்டான். 13

அந்நகரம் ப்ராகாரங்களாலும் உபவனங்களாலும் ப்ராகாரங்களின் மீது
 ள்ள மண்டபங்களாலும் அகழிகளாலும் கவாகுஷங்களாலும் வெளிவாசல்களா
 லும் ஸ்வர்ணம் வெள்ளி இரும்பு இவைகள் மயமான சிகரங்களுடைய கிரு
 ஹங்களாலும் எங்கும் நிறைந்து விளங்கிற்று. 14

இந்திர நீலம் ஸ்படிகம் வைடூர்யம் முத்து மரகதம் மாணிக்கம் இவைக
 ளால் அமைந்த உப்பரிதைக ளுடையது அந்நகரம். அழகினால் ப்ரகாச முள்ளது.
 போகவதி என்ற நகரம் போன்றது. 15

ராஜவீதி ஸபைகள் நாற்சந்திகள் கரீடா கிருஹங்கள் கடைத் தெருக்கள்
 சைத்யங்கள் த்வஜங்கள் பதாகைகள் பவள மயமான வேதிதைகள் இவைக
 ளுடன் கூடியது. 16

- பொய்புரா ஸாஹெஸ்ராவவதே லிஷுஜுமதாசுமெ |
மடிவிஹம்மாவிசுமுகொயாஹயஜயாஸயெ || 17
- ஹிஜெரிசுபுரவிபுஷுதுஸுஜாகரவாயுநா |
வயசுபுரவாஷவிடபநநிநீதபஸம்பலி || 18
- நாநாரணுஜமபுரதெரநாவாயெ ஜமந்வுதெதெ: |
சுருஹதிகா ஜநுதெத வாயெயா யசு கொகிகுகலிஜிதெதெ: || 19
- யடிஜயா மதாதசு தடிஸுபு பூஜெஜாதாடி |
ஸஜெதெதடிஸுபுலிராயானீஜெதெதெதகஸதநாயகெகெ: || 20
- விஷயபுசுஸாஸியொமெந லீவஸு ஜெஹஸம்பஸுஜி விவசுபா விஷயவ
மும் பொஹெஸ்ராவவதெந ருருவயகி தஜிஸெஷாநு ஸுதுநாநீநு லிஷு
ஜுமதாஜிவாவெநகிஸெஷ: கயாலுக்கார: || கசு || பொய்புரஜி || பொஹெஸ்ர
வவதெ பூஜெஜாதெஸுபுஜி வதூயபுநாநாய: லிஷுஜுமெஜெ: மதாஜிவிஸு
கமெயுரெபநுதா: விஹம்மாவிசுமுகொயாஹயொநாஜெயெஷு
தெஜிவாஸயாஸிவ || கசு || ஹிஜெரி || ஹிஜெரிசுபுரவிபுஷுவிந்நவ: தஜதா
கஸுஜாகரவாஸுபுநாவாயுநா வயசு: பூவாஜா: விடவா: ஸாஸாஸு
மெஷாஜெஜெ: வுஜெஜெ: நலிநீநா: ஸரவீநாஜெஜெ: ஸம்பஸுஜெஜெ
ஸிவ || கசு || நாமெநி || சநாவாயெதததவாயாரஹிதெ ஜமந்வுதெரஹி
மெஸுராதாமஜாஹதிகா ஜநுதெதயசு || கசு || யடிஜயெதி || தசு பூஜெஜ
தஜா: பூசுஜெஜெ: வுரூஷ: ஜெயநீதி பூஜா: தாஸா: ஜெயெ உதஜா:
விவசுபுசுஸாஸுபு: லிஷுஜுமதாஜிவிதெதயா: ஸம்பஸுஜெஜெ
ருருவகம் லிஷுபுஜி தாஜெநுவணபுஜி ஸாஸுபுஸுதாஸி: லிஷுஜு
நகஜெஜெ: வுஜெஜெ: வுஜெஜெ: ஸதம் சுநதாஸுதய: தாஸா:
நாயகெகெ: வகிவிஸுஹ வாராஜெரநாயிகா: ஹிஜெ: யெஷாஜெஜெ: || 20 ||

அந்த நகரத்திற்கு வெளியில் உள்ளதும், தேவர்களுக்குரிய விருகூழங்கள்
நிறைந்ததும், கொடிகளுடையதும், சத்தமிடும் பக்ஷிகள் வண்டுக் கூட்ட
ங்கள் இவைகளின் கோலாஹஸமுடைய தடாகங்களுடையதும், சீதளமான
ஜல பித்த வஸந்தம் இவற்றின் ஸம்பந்தமுள்ள வாயுவால் அசையும் தளிர்களை
யும் கிளைகளையும் உடைய விருகூழங்கள் நிறைந்த தாமரை ஓடைகளின்
கரைகளின் பெருமை யுடையதும், முனிவர்களின் வீரதங்க ளுடைய பல
வித வனமிருகக் கூட்டங்களால் உபத்திரவ மில்லாததும், குயில் சத்
தங்களால் வழி நடப்பவன் தன்னை யழைப்பதாக எண்ணும் நிலைமையுடையது
மான தோட்டத்தில் தற்செயலாக வந்த உத்தமஸ்திரீயைக் கண்டான். 17-19½

அந்த ஸ்திரீ பத்து பிருத்தியர்களுடனிருந்தாள். அந்த பிருத்தியர்கள் ஒவ்
வொருவருக்கும் வெகு நாயகர்களிருந்தனர். ஐந்து விர்த்திகளுடன் கூடிய ஸர்ப்

பனசுரீஷ்டாஹிநா மூபா_{க்}ம் ப்ரதிஹாரொண ஸவக்தகீ |

சுடுநவராணாபூஷலமௌரி காரைவிணி || 21

ஸுநாவலாம் ஸுதீதீம் ஸாஸூம் ஸுகுவைவாஸாந்நாடி |

வாழ்வி நகுலசுணாபாஸூரம் விவந்தம் கும்பமுஸ்ரியடி || 22

விசும்பநீலம் வஸுதெரணம் சூரமாம் கமகதெவயாடி ।

வடி_{ஸ்}ரம் சுணடி_{ஸ்}ரம் மமதீம் நதிவா_{ஸ்}ரெடி_{ஸ்}வதா_{ஸ்}லிவ || 23

ஸ்ரீநள வுஜிதகெகெராள ஸ்ரீவ்ருத்ந ஸ்ரீரஞ்ரள ।

வழுந்தென நிறுவினனீர் வீயா மஜமாநீடி || 24

தா2ாஹ ஹயிதாஹ வீரஸவீ ஃவஹிதஸௌநாழ !

வினா 25. நாவாம்பாடுவரு ஸ்ரீராம ஸ்ரீராமா || 25

[illegible]

பமாகிய பாலகனூல் எங்கும் ரக்ஷிக்கப்படுகின்றாள் அவள். சிரேஷ்டனைத் தேடுகின்றாள். ப்ரௌடத்தன்மையை அடைந்திலள். இஷ்டமான உருவமுடையவள். அழகிய மூக்குடையவள். சோபனமான பற்களை யுடையவள். பாலை; அழகிய கன்னங்களையும் சிறந்த முகத்தையு முடையவள். ஸமமாக அமைந்த செவிகளில் குண்டலங்களின் சோபையைத் தரித்தவள். மஞ்சள் பட்டாடையுடுத்தவள். அழகிய பின்பாக முடையவள். யௌவனத்தின் மத்திம பருவத்தினள். ஸ்வர்ண மயமான மேகலை யுடையவள். தண்டைகள் சத்தமிடும் பாதங்களால் நடப்பவள். தேவதை போன்றவள். யௌவனப் பருவத்தின் ஆரம்பத்தைப் ப்ரகாசப் படுத்துவனவும் ஸமமும் வர்த்துளமும் நெருங்கியுள்ளனவுமாகிய ஸ்தனங்களை வஸ்திரத்தின் தலைப்பினால் வெட்கத்துடன் மூடிக்கொண்டிருக்கிறவள். யானைபோல் நடப்பவள்.

20-24

அன்புடன் சுழலும் புருவ முடையதும் ஆசிக்கத் தக்கது மான கடக்கண்
பார்வையாகிய பாணத்தின் கணுவால் வெட்கத்துடன் கூடிய புன்முறுவலோடு
சோபனை யாகிய அந்த ஸ்திரீயைப்பார்த்து மனோஞ்ஞமாகச்சொல்லு கிறான். 25

சுஹஸுரமுகதபுஷ்பகபுணா

தொகம் வரம் ஸ்ரீ ரிவ யஜிசுவாஸா ||

29

யஜிஷ ஜாஹாஸாவிவந்திதேநி யம்

ஸஹிவலாவஸிதவிஸுஜஸுவா |

சுவயொபஸுஜெஷா ஸாவாநநொலவ:

புரவாயதெயாநாமுஜஹாண சொலதெ ||

30

சுவாநநம் ஸுஸு ஸுதாரதொவநம்

வூராமவிநீராமுகஸுஜஸுவத ||

உநீய ஜெ ஸுபுய வஸுவாவகம்

யஸீ யயாநாவிஜுவம் ஸுவிவிதெ ||

31

ஐசுவ வுரம்ஜநம் நானீ யாவஜாநயீரவச |

சுஹநதததம் வீரம் ஹஸனி வீர ஜொஹிதா ||

32

வெகும்||உக|| யதிதி||புஷ்பா தவாவாமெந விவந்திதேநி யம் ஜெநொயஸு
தம் ஜா, ஜாஜெநொவொவொயதெ சுயதஸுஜநாமுஜஹாணஸுஸீ யம் யஜாவெ
ந ப்ரெஜாஸிதம் தெந விஸுஜிதீயாஸு-ம் தயா உவஸுஷ: ப்ரெநிதம்||
ந|| சுதிதி|| யஸீ யயாஸுஜுவம் நவவசி ததூதாநநஜுநீயஜெஸுபுயஸொஹ
நெஸுவன யஸிநி ஸுதாரெ சொஹநகநீநிசெ, தொவதெ ட்ஷிநி
வூராமவிநொஜீயபெநீராமுகாஸுஷாஸு வுஜெந ஸவ்யதா வஸு-நி
வாவகாநி வாகூநி யஸிநி || நக || உதூதிதி|| ஹெவீர வீரம் ப்ரதூமாதாநம்
ஜொஹிதம் ஸீரம் யஸுஜா: ஸாவிகம் புஷ்பா ஜொஹிதாஸதீதஜாஹ||நஉ||

னுமாகிய என்னுடன் இந்த நகரத்தை இலக்தம் தேவி நாராயணனுடனிருந்து
வைகுண்டத்தை பலங்கரிப்பது போல் அலங்காரம் செய்வதற்குரியவளாகிராய்.

வெட்கத்துடன் கூடிய அன்புள்ள புன்முறுவலால் சுழலும் புருவமுடைய
உன்னால் எவப்பட்டவனும் காமமுடையவனுமாகிய இந்த மன்மதன்உன்கடைக்
கண்பார்வையால் கண்டிதமான மனமுடைய என்னை மிகவும் துன்பப் படுத்து
கிறான்..ஓ சோபன குணமுடையவனே! ஆகையால் என்னை அநுகரஹிக்க
வேண்டும். 30

பரிசுத்தமான மந்தஹாச முடையவனே! அழகிய புருவ முடையதும்
சோபனமான கரு விழிக ளுள்ள கண்களுடையதும் நீண்டதும் நீலமுமான
அளக பாரங்கள் சூழ்ந்ததும் இனிமையான சொற்க ளுடையதுமாகிய உன்
முதத்தைத் தூக்கி எனக்குக் காண்பிப்பாயாக. உன்முகம் வெட்கத்தால் எனக்
கெதிராகவில்லை. 31

ஓ வீரனே! இவ்விதம் தைரிய பின்றி யாசிப்பவனும் வீரனுமாகிய அந்தப்
புரஞ்சனனே மோஹ மடைந்தவளும் நகைப்புள்ளவளுமாகிய அந்த ஸ்திரீ
கொண்டாடினாள். 32

|| பூரோத்தர ||

- ந விதாப வயம் ஸஜுகததாரம் வுருஷஷ்டல |
 சூதநஸ வரஸூரவி மொதும் நாப வ யதூதத || 33
- ஊஹாநி ஸஜதாதாரம் ந விதாப ததஃ வரட |
 பெநெயா நிபிதூதா வீர வுரீ ஸரணாததம் || 34
- ஊதெ ஸவாயஸூரெ நர நாயபுஸூராத |
 ஸுபாயம் உயி ஜாமதிபு நாமொயம் வாயுயநு வுரீ || 35
- பிஷ்டுராமதொவலி ஹொ தெ மூரூரூ காபாமலீஸூலி |
 உஹிஷ்டாபி சுவா ஹெஹம் ஸவாயுபிராபித || 36
- ஊரம் சுவயிதிஷ்டு வுரீ நவஜுலீ விஹா |
 உபொவரீதாநு மூரூரம் காபொமாயு ஸதம் ஸபா || 37

யசுபுஷ்டம் கஸூரலீதூநெந கஸூவூதூமொதஜெதி காசுலீதி வ கிம்
 நாரிலீதி வ ததூஹ—நெதி || சூதநொ பி வரஸூதவாவி சுததாரம்
 ஸஜுக நலிபி மொதும் நாரிவயதூதம் ஹதிதம் உநலிபி || ௩௩ || தஹிபு கிம்
 வெதிதூஹ—ஹெதி || சூதநொ பி ஸரணம் உயம் வுரீயெந நிபிதூதா
 தயநலிபி || ௩௪ || யசுபுஷ்டம் ஊதெ சுநுவயாஹதி ததூஹ—ஹதஹதி ||
 ௩௫ || பிஷ்டு || சூலாஹாவநூரமொதூபி யதூராமதொலி ஹதலிஷ்டூ
 ஹொஜாதம் மூரூரூ ஹிபுமூரூஹதூ உஹிஷ்டாபி ஸவாயுபி
 ஷ்டாபி ஸவாயுபிஸூலிஸூ || ௩௬ || ஊரிலீதி || ஸபா ஸவதூரூபி பிநுஷ்டு
 ஹெவூவெஸாஹ திதூகா || ௩௭ || ஸவாயுபிஸூலிஸூ பூபுதிஸூலாவ

உத்தம ஸ்திரீ கூறுகிறாள்.

ஓ புருஷ ச்ரேஷ்ட! என்னையும் உம்மையும் விருஷ்டித்தவனை நாங்கள் அறி
 யோம். கோதரமும்பெயரும் எவனால் ஏற்பட்டதோ அவனையும் அறியோம்.

ஓ வீர! இப்பொழுது இங்கிருப்பவரையும் அறியோம். பிறகு எனக்கு ஆச்
 ரயமாகிப் இந்த நகரத்தைப் படைத்தவனையும் அறியோம். 34

மனதிற்கு உயர்வைக்கொடுக்கும் புருஷசிரேஷ்ட! இந்தப்புருஷர்கள் எனக்கு
 நண்பர்கள். இந்த ஸ்திரீகள் ஸகிகள். இந்த ஸர்ப்பம் நான் நித்திரை செய்யும்
 போது நகரத்தைப் பாலித்து விழித்துக்கொண்டிருக்கும். 35

நீர் இங்கு வந்ததால் ஸந்தோஷமடைந்தேன். உமக்கு மங்கள் முண்டாகுக
 இந்திரிபங்களைச் சார்ந்தமனோரதங்களை அடைவீராக. சத்ருக்களை தவம்ஸம்செய்
 யும் புருஷனை! அன்புடன் உம்மைப் பந்துக்களுடன் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஓ ப்ரபுவே! என்னால் கொடுக்கப்பட்ட காமபோகங்களை அனுபவித்துக்
 கொண்டு ஒன்பது தராவங்க ளுடைய இந்த நகரத்தில் நீர் வாஸம் செய்யும். 37

கம் நம் சுவரநம் ரத்யெ ஹ்ரதிஜகொகொவிடி |
சுஸராவராயாவிஜுவஜநவிடிம் பஸுடி || 38

யஜெபா ஹ்ரதாசுபகாஜை வ ப்ராஜாநஜெஜதம் யஸு |
மொகா விஸொகா விரஜா யாநகெவவிநொ விடிம் || 39

வித்யஜெவவிடிதபாநா ஹ்ரதாநாநாநாநா ஹ |
கெஷஜம் வஜனி ஸாரணம் ஹவெஜவிநா யஜெஹாஸுஜை || 40

கா நாஜ வீர விஸுநாதம் வஜாநம் வி யஜஸுபகடி |
ந வுணீத வதிம் ப்ராஜம் ஜாஜஸீ சுவாஜஸம் ஸுயடி || 41

கஸுநா ஜை ஸுநாதவ ஹொயிஹொயெயை
ஹ்ரெயொ ந ஸஜெக ஹஜயொஜெஹாஹஜ |

கூகா நிவ்ருதிநிநாபவபுகம் ததாமஜெவிநநதிவநாவி-கதிதி||கூதொநம்
கம்நம்ரத்யெ சுரதிஜகம் நெநவிகம் சுகொவிடிம் சுநிவிகஸுவத்யாமிநம்
ஸாவராயொ ஜெத்யுஸுநவிஜுவம் வரொகவிநாஸநுநம் சுஸுஸநவிடிம்
ஸுஜை உடிம் கதபுஜிதிஹ்ரெகவிநாஸநுநம் வஸுதமும் ||௩௮|| யஜெ
உதி|| தத்யுமஹுஸுஜெபாநாநம் வுத்யுஸுவம் சுஜெதம்ஜெகெஷ கெவ
விநொயதபம்||௩௯|| வித்யஜெவவிதி|| யஜெஹாஸுஜை யஜெதக கெஷாஹுடி
ஸாரணாஸுயம் வஜனி||௪௦||சக||கஸுநாஜை|| ஹொயிஹொயெயை|| ஸவபுஜெஹா
காரயொ|| தவஹஜெயொ|| யநுஸஜெத வநவம் ஹ்ரதம் கஸுநா|| ஹ்ரெயை|| ஜை
ஸுநா|| ந கஸுநாவி பொஹவாந் சுநாயவமடி|| ஜெநெஸாஜெஸுஷாஜாயி

உம்மையல்லாமல் நைஷ்டிகனும், ஸுகத்தை விட்டவனும், மிருத்யு
வில் நோக்கமில்லாதவனும் நானே செய்ய வேண்டியது இது என்ற கவலை
லாதவனும் பசவுக்குச் சமானனுமாகிய வேறு எவனை நான் விரும்புவேன். 38

இந்த கிருஹஸ்தாச்சரமத்தில், தர்மம், அர்த்தம், காமம், புத்ரஸுகம், மோ
கூஷம், கிர்த்தி, சோகம், தோஷமில்லாதனவாகிய உலகங்கள் இவைகளுண்டா
கின்றன. இவைகளைத் துறவிகள் அறியார்கள். 39

இந்த ஸம்ஸாரத்தில் கிருஹஸ்தாச்சரம மென்பது பிதிர்க்கள், தேவர்கள்,
மானிடர்கள், ரிஷிகள், பூதங்கள், தான். இவர்களுக்கு ஆச்ரயமென்றும் கேஷ
மத்திற்குரியதென்றும் பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். 40

ஓ வீர! மிகுந்தபிரலித்திபெற்றவனும், கொடுப்பதில் திறமையுள்ளவனும்,
பிரியப்படுவதற்குரிய உருவமுள்ளவனும், உம்மைப்போன்றவனுமாகிய, பதிவந்
திருக்க, என்னைப்போன்ற எந்த ஸ்திரீ அடையாமலிருப்பாள். 41

கிறந்த புஜங்களுடையவரே! ஸம்பத்தின் உடலுக்குச்சமமான உம்முடைய
புஜங்களில், பற்றுதலடையாமல் எந்தஸ்திரீயின்மனம் இருக்கும். மிகுந்தகருணை

வனூ ஞாரஸூ வளரஸூ ஞகூழிணைகா தயோதரா |

வஸூஜெ ஷே ஸஜேஷாணே மாஜாநி நரவ வணாயெ ||

46

வஜேஜாதாவிஜுஷீ வ ப்ராஜாராவெகது நிஜிபுதெ |

விஸூஜிதம் ஜகவஜம் யாதி தாலூம் ஜுஜீதவஃ ||

47

நஸிநீ நானிநீ வ ப்ராஜாராவெகது நிஜிபுதெ |

ஸவயுதஸவஸூஸூம் விஷயம் யாதி ஸளரஸூ ||

48

ஜுஜுஜா மாஜ வுரஸூஜாவயாவணவஹகுஜநா |

விஷயள யாதி வுரஸூஜுஜுவிவணாநிதஃ ||

49

சக || வஜேஜாதெதி || வஜேஜாதவஜு ப்ராஜாராவாஜெநதராவாகுவி ||
கூடும்ஜுஜு யஸூஸூ ஹஸூ ப்ராஜாஜகூஜிணநெதுகூஜணா தஸூஜகூஜிணா
யு சூதநொவியபாவதரஜி குஜிஃ ஸாமுஹவாஜுதது ப்ராஜாராயிகு
வணகது நிஜிபுதெ ஸாமுஜெவிஸூஜிதாராவும் ஜுஜீதவஃ வகூஸூஸூவிதஃ
வுரஸூஜுஜுஜிசெஷஃ || ச || நஸிநீதி || நஸுநாஸஸுள வஜிபுதவநா தஜ
நஸிநீ நானிநீவவாஜகூஜிணநாவிகெ சுதாவி ஸுஜாவெஜாஜெவகாயு
நுபுநாயிகு வுபுதவசுஜெயம் ஸவபுதெதாவாயுவிஜிதெவாணஸுள
ரஸுமஸு || ச || ஜுஜுஜு || ஜுஜுஜா, ப்ராஜாராவு சூவணாவாஷண

ஐந்து த்வாரங்கள் கீழ்ப்பக்கத்திலுண்டானவை. ஒன்று தென் பக்கத்
திலுண்டானது. மற்றொரு த்வாரம் வடபக்கத்தி லுண்டானது. இரண்டு த்வார
ங்களும் மேல்பக்கத்திலுண்டானவைகள். ஓ ராஜனே ! இவைகளின் பெயர்
களை உமக்கு வர்ணிக்கிறேன். 46

கீழ்த்வாரங்கள் இரண்டும் சுத்யோதை ஆவிர்ப்புகி என்ற பெயருள்ளவை.
இவ்விரண்டும் ஒரே இடத்தில் ஸம்பந்தமுள்ளவைகள். இந்த இருத்வாரங்க
ளுடன் புரஞ்சனன் தபுமான் என்ற நண்பனுடன் விப்ராஜிதம் என்னும் தேசம்
செல்லுகிறான். 47

நளினி நளினி என்னும் பெயருள்ள இரண்டு கீழ்த்துவாரங்களும் ஒரே
இடத்தில் சம்பந்தமுள்ளவைகள். இந்த இரண்டு த்வாரங்களுடன் புரஞ்சனன்
அவதூதன் என்ற நண்பனுடன் ஸௌரபம் என்னும் தேசத்தையடைகிறான்.

(மற்றொரு) கீழ்த்வாரம் முக்யை என்ற பெயருடையது. அந்தத் துவாரத்
துடன் புரஞ்சனன் ரஸஞ்ஞன் விபணன் என்னும் இருநண்பர்களுடன் ஆப
ணம் பகதனம் என்ற தேசங்களை அடைகிறான். 49

†. ஜீவன், இடதுகண், வலதுகண், தேரேந்திரியம் ரூபகுணம் இவைகளாம்.

* ஜீவன், இடதுமூக்கு வலதுமூக்கு வாயு க்ரானேந்திரியம் கந்தம் என்ற குணம் இவை
களாம். 1 ஜீவன், முகம் ஸம்பாஷணை விசித்திரமான அன்னம், ரஸனேந்திரியம் வாசித்
திரியம் இவைகளாம்.

சூலஸ் நாடி வஸாஹஸ்யா யாதி வஸாஜம் |

சுராகம் நாத விஷயம் ஈழபுறந ஷடநிதம் || 52

நிர்ஃதிந்நாஃ பஸாஹஸ்யா யாதி பஸாஃஜநஃ ।

பெவரலம் நாள விஷயம் முடிக்கென வந்திது: || 53

சுபாவஜீஷாம் பௌராணாம் நிவடூதேஸஸ்துதாவுலுள |

சுக்ஷணதாழியதிவ்ரூஹம் யாதி கரோதி ட || 54

ஸ யஹ்யுகூ:புரா மதொ விஷுவீ நஸநித: |

செோஹம் ப்ரஸாஹம் ஹஷ்டம் வா யாதி ஜாயாதஜொடி வடி || 55

[illegible]

மேல்பக்கத்துத் துவாரம் ஆஸூரி என்ற பெயருடையது. புரஞ்சனன் 1
அந்தத்வாரத்துடனும் தூர்மதன் என்றநண்பனுடனும் க்ராமகம்என்னும்தேசத்
தை அடைகிறான். 52

(மற்றொரு) மேல்பக்கத்து த்வாரம் நிருநதி என்ற பெயருடையது ? புரஞ்சனன் அத்தத்வாரத்துடன் லுப்தகன் என்பவனுடன் கூடி வைசஸம் என்னும் தேசத்தை அடைகிறான். 53

இந்தத்வாரங்களுக்கு மத்தியில் நிர்வாகக்(கால்) பேசஸ்கிருத்(கை)என்னும் இரண்டும் அந்தத் தன்மையுடையவை. இந்திரியங்களையுடைய தேஹங்களுக்கு அதிபதியாகிய புராஞ்சனன் செல்லுகிறான்; செய்கிறான்.

அந்தப் புரஞ்சனன் எப்பொழுது அந்தப்புரமடைகிறானோ விஷ்ணுசினுடன் கூடுகிறானோ? அப்பொழுது ஸ்திரீ புத்திரர் இவர்களாலுண்டான மோஹத்தையும் ப்ரஸாதத்தையும் ஸந்தோஷத்தையும் அடைகிறான். 55

1 ஜீவன் ஆண்டுறி உபஸ்தம் மைதுனம் இவைகளாம்.

2 ஸீவன் அபானத்வாரம் பாபு என்னும் இந்திரியம் மலவிஸர்ஜனம் இவைகளாம்.

3 ஜீவன் ஹிருதயத்தை அடைந்து மனதுடன்கூடி புத்தி இந்திரியவிர்த்திகள் இவை ஞானஸூண்டான மோகம் முதலியவற்றை அடைகிறனென்பதாம்.

- வொவம் கஜேஸு வஸ்யுக் காராதா வஸ்தொ2ஸுயம் |
 உமிஷீ யடிநீஹே த ததுஷேவாநவததுத || 56
- கவிபிஸந்தூம் விவதி உபிராம் உவிஹயம் |
 சுஸந்தூம் கவிபிராதி ஜக்ஷாதூம் ஸஹ ஜக்ஷதி || 57
- கவிபிராயதி மாயந்தூம் ருஹந்தூம் ரொபிதி கவிசு |
 கவிஸஸந்தூம் ஸஹதி ஜயந்தூம் உநுஜயதி || 58
- கவிஸாவதி யாவந்தூம் திஷு நூரஉநுதிஷுதி |
 சுநுஸெதே ஸயாநாயாநுஸெ கவிபிராவதீ || 59
- கவிபிரணொதி ஸுணுநூம் வஸந்தூம் உநுவஸுதி |
 கவிபிஷுதி ஜிஷுந்தூம் ஸுஸந்தூம் ஸுஸதி கவிசு || 60
- கவிபிஷுதி ஸுஸந்தூம் ஜாயாநுஸொதி திநவசு |
 சுநுஸுஷுதி ஸுஸந்தூம் உபிதாநுஸொதி || 61
- காயபூணி ஜாயாஸுஹி: சூதஜா: உம் ஹி யவரிணாஜா: ததுஷு வம் || 66 || 67 || 68 ||
 கவிபிதி || ஜக்ஷதூம் ஹக்ஷதூம் || 69 || 70 || கவிபிதி || சூஸதீம் சூஸநாம் ||
 71 || 72 || விவ யஸுதி || ஸவபூ சுஸந்தூம் உபிதாநுஸொதி || 73 || 74 ||

இவ்விதம் கர்மங்களில் கலந்தவனும் காமத்தில் கருத்துக்கொண்டவனுடைய
 கிய புரஞ்சனன் வஞ்சிக்கப்பட்டு அறிவில்லாதவனாக * மனைவி எதெதை விரும்
 புகிறாளோ அதைத அதுஸரிக்கிறான். 56

சில சமயம் மனைவி மதுவை உண்ணும்போது தான் மதத்தால் தளர்ச்சி
 யடைந்து மதுவைப்பானம் செய்கிறான். சிலசமயம் புகிக்கும்போது தான்
 புகிக்கிறான். சிலசமயம் பக்ஷிக்கும்போது தான் பக்ஷிக்கிறான். சிலசமயம்
 பாடும்போது தான்பாடுகிறான். சிலசமயம் ரோதனம்செய்யும்போது தான்ரோ
 தனம் செய்கிறான். சிலசமயம் சிரிக்கும்போது தான்சிரிக்கிறான். பேசும்போது
 தான் பேசுகிறான். சிலசமயம் ஓடும்போது தான் ஓடுகிறான். சிலசமயம் அவள்
 நிற்கும்போது தான் நிற்கிறான். அவள் படுக்கும்போது தான் படுக்கிறான். உட்
 காரும்போது உட்காருகிறான். சிலசமயம் கேட்கும்போது தான் கேட்கிறான்.
 பார்க்கும்போது தான் பார்க்கிறான். சிலசமயம் மோர்ந்து பார்க்கும்போது தான்
 மோர்ந்து பார்க்கிறான். சிலசமயம் தொடும்போது தொடுகிறான். சிலசமயம்
 அவள் துக்கிக்கும்போது தான் தினனைப்போல் துக்கிக்கிறான். அவள் ஸந்தோ
 ஷிக்கும்போது தான் ஸந்தோஷமடைகிறான். அவள் ஆனந்தமடையும்போது

* மனைவி என்பதை புத்தி என்று கொள்ளவும்.

விபுரவெஷா உஹிவெஷுவம் ஸவபுபுக்ருதிவம்விதஃ |

உ.நஹநாகுரொதஜைஃ கெகுவாசுக்ரீபாஜமொயயா ||

62

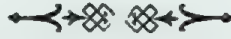
ஐதி ஸ்ரீ உஜாமவதெ வதுஸபுஷஸெ

வணுவிம்ஸொய்யாயஃ.

வம்விதொயஸு ஸவபுபா ப்ருக்ருதாவம்விதஐதி வானெஹந சுநிஹந கெகுவாசுக்ரீபாஜமொயயா ||

ஐதி ஸாவாபுஷீவிகாபாம் வணுவிம்ஸொய்யாயவ்யாவ்யா.

தான் ஆனந்தமடைகிறான். இவ்விதம் மனைவியால் ஏமாற்றப்பட்டு ஸ்வபாவம் யாவற்றாலும் மோசமடைந்து அறியாதவனாகி விருப்பமில்லாமலே மூடத்தனத்தால் வினையாடுவதற்குரிய மிருகம்போல் அநுசரிக்கிறான். 57-62

25- வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஷபிஸாய்யாபுராநஹி.

॥ ஸ்ரீநாரதஃ ॥

வனகரா ஸ உஹைஷாஸொ ரயம் வணாஸுபாஸுமடி |
 ஸீஷம் விவக்யுதெகாஷம் த்ரி வெணாம் வணுவஸுமடி || 1

வனகரஸுபுக்ஷதநதெகநீலம் விகதிவரடி |
 வணுபுஹாணம் ஸவ்வரதியம் வணுவிசுதடி || 2

ஷபிஸொ சிமயா வ்யாஜாஷ ஸவஜாமரணோகிஷி ||
 ஸபுஷி த்யாயொமாஷ்யாம் ஸஸ்யதிஸூ புவம்யுதெ ||

ததெவரோதந உபாயிகுதாம் ஸவஷுபுவஸ்யாம் ஜாமுஷுவஸ்யாம்வொகூ
 உதாநீம் ஸவ்வாவஸ்யாரோஹ டிஸாஹி—வனகதெதி || சிஹாநிஷாஸொபநாம்
 சுத்யுக்ஷவொகூக்ஷாடிநிநிவெஸொபயஸு ஸரயரோஸுஹு வம்வபுஸ்யவ
 நசிமாடிநி த்யுத்யெநாநபம் ததாநீரெவ வித்யுதம் ஸவதெஹம் ஜாமுதெஹ
 ஸுஸாதஸவகரொவஹொயு வாரகெநொகூக்ஷாஷ வம்வஜூதெநித்யா
 ணுஸாஃயஸு சூஸாமஸீவ்யுமதிம் தெ சுஹஹாசிதெ ஂரம்ஷெடிவிகெ
 யஸு ஸ்வேபுணு வாவதெயஸு வனகம் ப்ரயாதெக்ஷாயஸு த்யொ
 மாணாம் வெணவொயுஜாயஸு வம்வபுராணாவஸுராணி வாயநாநி யஸு ||
 க || வனகெதி || வனகம் சிநொரஸிஃ ப்ரமுஹொயஸு வனகாஸுஷிடிநிஸூதி
 தொயஸு வனகம் ஹுடிபம் நீயாரயிந உவவெஸஸ்யாம் யஸிநி அளஸொக
 ரொஹுள சுதிவரள யுமவாஸஸ்யாம் யஸு வம்வஸவாடியொ விஷயாம்
 ப்ரஹீபகெ ப்ரக்ஷிபுதெ யஸிநி சுஸுய்யாபுராநம் ஹிஷிதி வம்வெநி
 யாடி ப்ரகெஷவததி ஸவ்யாதவொ வரதியாம் ரக்ஷாடிம் உதிடாடியாவா
 ணாநி யஸு வம்வகதெநித்யாணி விகுராம் மதிபுக்ஷாராயஸு || உ || ஹெ

26-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

உயர்ந்த வில்லையுடைய அந்தப் புரஞ்சனன் ஒருசமயம் 1. ஐந்து குதிரைக
 ளுடையதும் விரைவில் செல்லுவதும் 2. இரண்டு ஏர்க்கால்களுடையதும் 3.
 இரண்டு சகடைகளுடையதும், 4. ஒரு ரதக்கண்ணுடையதும், 5. மூன்று த்வஜ
 ங்களுடையதும், 6. ஐந்து பந்தனங்களுடையதும், 7. ஒரு கடிவாளமுடையதும்

1 ஐந்துகுதிரைகள், ஞானேந்திரயங்களைத்த. 2. இரண்டு ஏர்க்கால்கள், அஹங்காரம்
 மமகாரம். 3. இரண்டசகடைங்கள், புண்யபாபங்கள். 4. ஒருரதக்கண், ப்ரதானம். 5. மூன்று
 த்வஜங்கள், தைவரஜஸ்தமோகுணங்கள். 6. ஐந்து பந்தனங்கள், ஐந்து ப்ராணங்கள்.

ஹெரோவஸூரோஹு ஸ்ணபுவஜாஷ்யெஷுயி: |

வனகாடிஸவஜெநாய: வாவபுஸுஜோடிநடி ||

3

வவார ஜமயா தகு ஜபு சூதெஷுகாஜுகு: |

விஹாய ஜாயாததஹபா ஜமவஸுநவாருவ: ||

4

சூஸூரீ வரதிராஸிரிதூ வொராரதூ நிரமுகுஹ: |

நுஹநநிஸிதெவபாநெனவபுநெஷு வநமொவராரது ||

5

பெதி|| ஹெரோவஸூரம் ஸ்ணவணபூஹரணம் ஸ்ணபு வபுகவயம் ரஜோமஸூராவூத: சக்ஷயெஷுயிநிபுஷம்: சநதவாஸநாஹகாரொராவாயி: வனகாடிஸொ ரெநாரபுஸுஜெநாய: ஸெநாவதியபுஸு வாஸநாஜபஸுநஸ: ப்ரபுஹக்ஷாஸ ஸ்கல விக்ஷாநகஸு வபுஹஸு உக்ஷெந வக்ஷாநாணஸு வஜெநாயகஸிநிவாவ: வாவஸஸாடிபொ விஷயா: ப்ரஸூரீஸாநவொயஸிநி தஜநஹஜநீயம் ஜெஸஜோஸிநி || வவாரெதி || சூதா: ப்ரஹீதா: ஹஷ்வொராரம ஜெஷாடிஸூரபொ: காஜுகுஹவொமொடிநிநிவொராரபொ யெந ஜாயாம் விவெகவதீம் வுஹி விஹாய சுதஹபூஹூராமநஹபூராதாமெஹதம்: ஜமுகுஹதி ஜமாம் விஷயா: தெஷுபுஸநம் வொமாலகி: தெநவாருவா சுகிஸுபுஹாயஸு || ச || சூஸூரீதி || வொநென: ராமாநிநி: வநெஷுஹஜநீய ஜெஸெஷு வநமொவராரது ஹஜநீயவிஷபாது .நுஹநசு சூதஸூதபுதவாரது

8. ஒரு ஸாரதியுடையதும், 9. ஸாரதியின் பீடமொன்றுடையதும், 10. இரண்டு துகத்தடி கட்டும் ஸ்தானமுடையதும், 11. ஏழுபோர்வைகளுடையதும், 12. ஐந்துகதிபேதங்களுடையதும் ஸ்வர்ணமயமான உபகரணங்க ளுடையதுமாகிய தேரின்மீது ஏறிக்கொண்டு 13. ஸ்வர்ணகவசம்பூண்டு 14. அழிவில்லாத அம்பு றையைத்தரித்து 15. பதினொரு சமுவுக்குப் பதியாகி, 16. ஐந்து மலைத்தாழ் வரைகளுடைய வனம் வந்தான். 1-3

அந்த வனத்தில் கர்வமுள்ளவனும் பாணங்களையும் வில்லையுமுடையவனும் மிருகவிஷயமான வியஸனத்தில் ஆவல்கொண்டவனுமாகிய புரஞ்சனன் பிரிவினை க்குத் தகுதியில்லாத மனைவியைவிட்டு வேட்டையாடினான். 4

கடுமையான மனமுடையவனும் அதுக்காஹமில்லாதவனுமாகிய புரஞ்சனன் அஸூரவிர்த்தியை ஆச்ரயித்து வனங்களில் மிருகங்களை தீக்ஷணமான பாணங்களால் ஸம்ஹரித்தான். 5

7. ஒரு கடிவாளம்-மனது, 8. ஒரு ஸாரதி-புத்தி, 9. ஒரு ஸாரதியுட்காருமிடம்-தநிரு தயம், 10. இரண்டு துகத்தடி கட்டும் ஸ்தானம்-சோகம் மோஹங்கள், 11. ஏழுபோர்வை கள்-ஏழு தாதுக்கள், 12. ஐந்துகதி பேதங்கள்-கர்மேந்திரியங்களைந்து, 13. ஸ்வர்ணகவசம்- ரஜோகுணவிர்த்தி, 14. அழிவில்லாத அம்புஹை-அஹங்காரம், 15. பதினொருசமு-பதினொன் றுவது மனம், 16. ஐந்துமலைத் தாழ்வரை-சப்தம், ஸபர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் இவைக ளாம். இவ்விதம் இந்த உபாக்யானத்தில் அங்கங்கு ஊகித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஸஸா நரஹாநஹிஷாநவயாநு நுநுஸஞ்சுநாநு |
 ஜெயநாநநாநஜெயநாநா விநிவநு ஸ ஜெஹாநாசு ||

ததஸூரூ வரிஸூ ருந்தொ ஸிவூதொ ஸுஹஜெயிவாநு ।
 சுதஸூரூ நரிதா ஹாரஸூவ்விவெஸு மதகஜஃ ॥

சூதாநகஹபுயாங்கெசு யதிவாநெபஸு மாழிவி : |
ஸாயுனாகுதஸிவபுாநெ மா ஹிஷ்நாஜாடியெ உந : || 12

தஞ்சை ஹவுஸுக்கு வந்து கருவடாகுடி ஊர்தலம் :
நவநாடி வாராரொஹம் மூலினிணீ மூலமெயிநீ || 13

[illegible]

முயல்கள், வராஹங்கள், எருமைகள், கவயங்கள், நுருக்கள், சல்பகங்கள் பரிசுத்தங்களும் அபரிசுத்தங்களுமான மற்றுமுள்ள மிருகங்கள் இவைகளாகக் கொண்டு சிரமமடைந்தான்.

10

பிறகு மிகவும் சிரமமடைந்து திரும்பி கிருஷ்ணம் வந்தான். ஸ்னானத்தையும் உசிதமான ஆஹாரத்தையும் செய்து சிரமம் நீங்கியவனாகி சுயனத்திற்கு வந்தான்.

தூபம், சந்தனம், புஷ்பம் இவை முதலியவைகளால் தான் அலங்காரம் செய்துகொண்ட சரீரம் யாவற்றையுமுடையவனாகி மனைவியிடம் மனதைச் செலுத்தினான்.

12

திருப்தி யடைந்தவனும் ஸந்தோஷங்கொண்டவனும் மிகுந்த கர்வமுடைய வனும் காமஞல் இழுக்கப்பட்ட மனமுடையவனுமாகிய புரஞ்சனன் கிறந்த ஜகண்பரவேசங்களுடையவளும் கிருகஸ்த தர்மங்களுடையவளுமாகிய பத்தினி யைப் பார்க்கவில்லை.

13

கனகோபார ஓழியொழுவது ஊகநா ஊவ வெழிஷுது ।

கனக வஃ காமதம் நாராலெஸ்ஸரீணாம் யயா வாரா ||

14

ந தகமெவ ஹி ரொவந்தெ மூஹெஷு மூஹவம்படி ।

யதி ந ஸ்ரோஷுஹெ ஜாதா வதீ வா வதிஷெவதா ||

வ்யுமெ ரய உவ பூரஜிது கொ நாராவீத தீநவசு ||

15

க வதபுதெ ஸா மமநா ஜஜுதம் வுஸநாணபுவெ ।

யா ஜாமுரதி பூரஜிதா ஸொயயனீ வபெ வபெ ||

16

|| ராரா ||

நரநாய ந ஜாநீஷெசுவி யா யபுவஸுதி ।

லுதகமெ நிரவஸாரெ ஸயாநா வஸு ஸகுஹது ||

17

வாராஜமஃ ஸ்ரேணிஷீம் நிரீக்ஷாவயுதாம் ஸாவி ।

ததூமொநயிதஜிதாநொ வெவகஸு வரஜம் யயள ||

18

வார ஓழிபஃ துதவீஃ ஸெஸ்ஸரீணாம் ஸாரீநீஸஹிதாநாம் யயாவாரெதூழி

வ்யுஸாக்யு||கச|| நெகி|| வ்யுமெவகூழிஹீநெ||கரு|| கெகி || வபெவபெசு

ஸெஷ்டெண சுதபூவொகூஸாவடிஃவயொரிதி பூரஜிதஸுஸாரவம்புர

யனீபாராமுரதி||கச|| நரநாயெகி|| நிரவஸாரெ சூஸாரணாஹிதெ||கஎ||

ஓ ப்ராசீன பர்ஹிஸ்ஸே! புரஞ்சனன் மனமிழந்தவன் போல் அந்தப்புர
த்து ஸ்திரீகளாகிய ஸகிகளைக் கேட்டான். ஓ ஸகிகளே! எஜமானியுடன் கூடிய
நீங்கள் கேடமமா? கிருகங்களில் உள்ள ஸம்பத்துக்கள் கிருகத்தில் முன்
போல் விளங்கவில்லை. விட்டில் தாயோ அல்லது பதிபைத் தெய்வமாகக் கொ
ண்ட பத்தினியோ இல்லாவிட்டால் “சகடைஇல்லாத ரதத்தைப்போல்” எந்த
ப்ராஞ்ஞன் தினனாயிருப்பான். 14-15

மிகுந்த அறிவுடைய எந்த மனைவி வியஸனக் கடலில் மூழ்கிய எனக்கு
அடிக்கடி போதனை செய்து கடைத்தேறச் செய்வாளோ அந்த மனைவி எங்கே
இருக்கின்றாள். 16

ஸ்திரீகள் கூறுகின்றார்கள்.

ஓ ராஜனே! உம்முடைய மனைவி நிச்சயித்திருப்பதை நாங்கள் அறியோம்.
சத்ருக்களை நாசஞ் செய்யும் ப்ராபுவே! விரிப்பில்லாத பூமியில் படுத்திருக்கும்
பத்தினியைப் பாரும். 17

புரஞ்சனன் தேஹத்தில் ஆதரவின்றி இருக்கும் தன் பட்டமகிஷியை
பூமியில் பார்த்து அவளுடைய சேர்க்கையால் வியாகுலமான அறிவுடையவனாகி
மிகுந்த தளர்ச்சியை அடைந்தான். 18

ஸாங்க்யநு ஸூக்ஷ்ம^ய வா^யவா ஹ்ரு^யத்யெ^யந வி^யதி^யதா |
 ஸ்ரெய^யஸூ^ய: ஸ்ரெ^யஸா^யம்^யஹி^யம்^யதா^யநி^யவா^யய^யமா^ய || 19

சுநாநிநெயுயு ஸநகெகீரொநுநயகொவிடிஃ |
 வஸுஸு வாடியுமஹாஹ மொதும்மராயிதாடி || 20

நடிகம் சுகுதபுண்ணாஸெ ஹதூா யெவீஸுராஸுலெ !
சுகுதாஸெஸுராதஸுராதசுர சிகுதாஸெஸு ந யுஸெஜதெ || 21

வரஜோ2நுமு ஹோ ஂவொ ஸுதெஷுஷு பூஸுணாவிடது: |
வாரொ ந வெடி துதநிவம்யுக்ருது22ஷுடண: || 22

வர சுவம் ஜெபம் ஸுடிதி ஸுலூகூராபுலார
வீ பாவின்ஸவிருவஸிவிதாவயொகடி ।

புரண்புறத்தி னவையுதாந் துக்கெஹாஈராமு ததும்பெநொநுயிதம் வுராகு
மும் ஜோநம் பவ்யுகமு ஸாங்கயநிதி னெவ்ஸெரம்ஃ ப்ருணயகொவவ்ஸு
யிம்மம் குடிமடிவடிவாழி சூதநிவ்ஸிவ் வவ்வாங்ககம் சுநுநிநுயிதி உத
ஐகோரொவ்யுராவிதாண்டம் நடுநிதி க்ருதகாமு சவராயொமெயெவ்
வொ சூதஸாஹுதகா சவ்ஸுயெநொயிதி உகா ஸிக்ஷாயுதம் ஐணம் நகுவடிகி
தெஹுதூம் நெஹாதும் || உக || வரஜிதி || யதம் வரஜொநுயுஹொஐணம்
யவ்ஸுஐயிதொ விஷ்டிதி ஸொஜ்ஜுதூஹவாமுதி || வ்ஸுயுதம் ஸிக்ஷா
காரணம் சுஜெஹுணம் க்ருயி || உக || ஸெதி || ஹெஸுஐதி ஹெஸுயுஹெ
நெஸிநி ஸாங்கஸ்கா ஸாநிந் சதம் ஸாநாம் நம்ஐவம் ப்ருதஸுயுதம்

மதுரமானவாக்கினால் நல்வார்த்தைகளைச் சொல்லி மிகுந்த வருத்தமுற்ற மனதுடன் தன்னிடம் ப்ராணநாயகிக்கு ப்ரணயகோபமிருக்கும் அடையாளத்தைக் கண்டான் .

19

பிறகு நல்வாத்தை கூறுவதில் ஸாமர்த்தியமுள்ள வீரனாகிய புரஞ்சனன் மெதுவாக நயந்து பேசினான். (அவளுடைய) இருபாதத்தையும் தொட்டான். மடியிலிட்டு லாலனை செய்யப்படும் மனைவியிடம் சொல்லுகிறான். 20

மங்கள் ஸ்வபாவமுடையவளே! ப்ரபுக்கள் குற்றம் செய்த எந்தப்பிரத்யர்
களிடம் தன்னைச் சாரந்தவனென்று சிக்ஷாருபமான தண்டத்தை ஏற்படுத்த
வில்லையோ அந்த ப்ரத்யர்கள் புண்யம் செய்யாதவர்கள். 22

அழகிய பல்வரிசைகளுடையதும் சோபனமான புருவமுள்ளவளும் சிறந்த மனமுடையவளுமாகிய ஓ ஸ்திரீயே! மிகுந்த அநுராகத்தாலும் வெட்கத்தாலும் உண்டான சுந்தரத்தன்மையால் விளங்கும் மந்தகாஸமுள்ள பார்வை

நீ யாறுகாவிவிருவவ்வுதமுளுவம் நம்

ஹாநாம் ப்ரஹ்மய உநவநிநி வதுவாக்யம் ||

23

தவநிநி டயெ டதேஹம் தவ வீரவதி

யொநநுத ஹிஸுரகூயாதகுதகிவிஷ்ணு ||

வஸுத வீதவயமுநுதிதம் திரொக்யம்

கூலவ்ய ரெ உராரிவொரிதாநு டாலாக் ||

24

வகூ ந தெ வி திரகம் உயிநம் வி ஹஷ்டம்

ஸாரம்ஹிதேவிஷ்ணுஉவெதராமம் |

ஸம் சுநுராமஹாரெண ஸ்ரீயபாயபொவிஸம்ஃ ஐராமதெந விஸவ்
ஸஹிநாவொகொயஸிவ தக்||உந|| தவநிநிதி || ஹேவீரவதி வீரஸு ரெ
ஹபெயு யஸெக்யகாவராயஸஹிவ சுஹம் ப்ராஹ்ணகூயாதநுத சுநு
ஸிவ ருராரிவொடிஸாக் ஹவகூகக் உதாநுதேநுதெ டம்ஃகரொரி கிம்
தம் தம் விதவயம் உஹேஷ்டுதிதம் திரொக்யநுதொக்யயாஹி
வி ந வஸுரி ஐயாஷெவஸொவி ரெஷி தீத்யபு||உச|| வகூதிதி||தெவகூ
ரிதம் வகுவயம் சுநாதிஷி விதிவகம் ந வஸுரி ஸாரம்ஹெண கொவாவெ
ஸெநவீரம் ஹம்ஹம் சுவிஷ்ணுநுஜம் உவெதராமம் ஸெஹஸுநுதம்
தயாதெஸுஜாத்ள ஸொஹந்ள ஸுநாவவி ஸொகாஸுவிருவஹதள ந
வஸுரி தயா ஹிஸவஹகாரபாரம் விததம் கும்ஃகரவம்ஹம்
வகுயராமொயஸுதாடிஸம் ந வஸுரி உடிநம் காதவஹம்ஜாதிரிதி ஸெ
ஷ்டம் வாராஹெ வஹம் ஹிதம் ருஹம்ஹம் உ வஸுந் ஸம்நவிநாதித்யு
யம் விததம் கும்ஃகரவம்ஹம்ஹொயாஸுரிதிஸுநயொவிபுஸெஷணம் வா||உந||
ததிதி||ததஸுத்யுதம் கிவிஷ்ணவராமொயெநதஸுதிவி ஷெஷெவஹெஸுரம்

யுடையதும் நீலவர்ணமான கூந்தல் வரிசைகளால் அலங்காரம் பெற்றதும்,
சிறந்த நாகையுடையதும் மனோஞ்ஞமான மோழிகளுடையதுமாகிய முகத்
தை நீ உன்னைச் சார்ந்த எங்களுக்குக் காண்பிக்கவேண்டும். 23

ஓ வீரபத்தினியே! வேதியர்குலத்தையும் விஷ்ணுதாஸனையுந் தவிர எவன்
உனக்கு அபராதம் செய்கிறானோ அவனிடம் நான் சிகைையை ஏற்படுத்து
கிறேன். நான் கோபங்கொண்டதால் சிகைை யடைந்தவன் மூவுலகங்களிலும்
பயமற்று மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடனிருப்பவனாகப் பார்க்கவில்லை. 24

திலகமில்லாததும், மலினமும், ஸந்தோஷமில்லாததும் கோபவேகத்தால்
பயங்கரமும் ப்ரகாசமில்லாததும் ஸ்னேஹமில்லாததுமான உன் முகத்தை நான்

வென்று ஷநாவதி ஸுபொபஹதள ஸுஜாதள
ஸிம்ஸாயாஹம் விமதகும்ஸுஹவஹாமி ||

25

தநெந் பூவீழி ஸுஹரடி: சுதகி ஸ்ரிஷ்ஷு
 வெஷுரம் மதுஷு ஜெய்யாம் வுஷநாதாஸு |
 கா டெவரம் வஸமதம் சுஸுஜாஸு வெம
 விஸு ஸுஷளம்ஸுஜாதீ ந ஸஜெத சுதெது ||

26

ஐதிஸ்ரீ ஜெராமவதெ வதுசுபுஷ்கொ
ஷவினொய்யாயம்.

ஸாத்வித்ருணகாபிஷ்டாபீமபாம் மதஸுஜிவொஷ்வம் ஸாகீயாதாந்தாதி
 ஷாத்தி ஷேவாஃ காஞ் தங்காபிவெமந விஸுஸாமதம் பௌஸஸௌஸுஷ
 வெபபும்பஸுதம் உஸகீகாபீயாநா க்ருதேசுசுதும் யொமேசு கமேசுகாந
 ஸவெசு||௨௬||

உதி ஹவாபுஜீவிகாயாம் ஷுவிம்ஸாய்யாயவ்யா.

முன் பார்க்கவில்லை. ஸ்ரீராமான ஸ்தனங்களையும் துக்கத்தால் கெடுத்த
யடைந்தவைகளாகப் பார்க்கவில்லை. கொள்வைக்கனியோன்ற அதரத்தையும்
தாம்பூலத்தின் சிவப்பில்லாததாகப் பார்க்கவில்லை. 25

25

ஆகையால் ஸுஹிருத்தும் அபராதம் செய்தவனும் இஷ்டப்படி வேட்
டைக்குச் சென்றவனும் வியஸனத்தால் துன்பமடைந்தவனுமாகிய எனக்கு
அநுகூஹம் செய்யவேண்டும். க்ரீடையைக்கொடுப்பவனும் வசமானவனும்
மன்மதபாணங்களின் வேகத்தால் எழுந்த புருஷத்தன்மை யுடையவனுமாகிய
கணவனை விருப்பமுள்ள எந்த ஸ்திரீ கார்யத்தில் அடையாமலிருப்பாள். 26

26

26- வது அத்தியாயம்

முற்றிற் று.

ஸவ்வீம்ஸாயுராயவாரம்ஃ.

॥ ஸீ நாரஃ ॥

உசுலம் வாரம்ஜகம் ஸயுஸ்ஸுஸாநீய விஸுஸெஃ ।

வாரம்ஜநீ உஹாராஜீ ரெநெ ரயதீ வதிடி ॥

1

ஸ ராஜா உஹிஷீம் ராஜநு ஸுஸூரதாம் ருவிராம்வராடி ।

கூதஸஸுயநாஜுசூரஜை நடிஃவாமதாடி ॥

2

ஸவ்வீம்ஸெ ஸி யாவு தூரூஸகூர விஸுதாதநஃ ।

காமகநூரூபாவூரெநெஜுராரொமாஜுஃபுதெ ॥

தடுவம் ஸீவஸூரநம் நயாடிகயாஸநுயெடணாதும் தஃவாயிவஸூகூ
ஸகூ தநிரிதாம் ஸஸாரவரவாரம் நிரடுவயிதும்ஜாஹ—உசுலிதி ॥
கூது வ பூதிவஃ கயநிடியூதவகூரவி யொஜிதம் ஸகூடுவஸ்
நாரடுந தம் ஸீவஸு ஹீவம்ஸவாஸநாடாஜுடந விவிதூஸஸுதி
ஸுததெகூதாவடுவகயாதாயுடம் ஸிதும்ஜாநு கவிவஹீகவி
ஹோமபிஃபுடி டேவோநுஷுஸிபுடாயகாடிமுணம் ஸவதி வததா
ததூரன் வம்ஸெந ஸஸுதிரயூபதயெணாகூததெஸுகெநாயூ
பெந ஹீகெந ஸஸுதிம் பூடிஸுட ரம்ஸாரவஸாடிவஸுஜாநெந
டுகூடிதும் ததஸடுவ யயொவயொம் வூவூதரிதி வஹூயூ
யாடிஃ பூதியதெ பூதிவடியூதயொஜநா துஃவடூநிவ்யொஜநா
வெதி ஸுபூளவிபு வூவநநிநா டுத்யயொவயொடுவ வூவூஸூரிஃ
ஸயூக்ஸூகூவிதாஸெஃ॥க॥ ஸவதி॥ கூதம் ஸஸுயநம்ஜெஃகூ
ஸூநிநுரூபிபுஸூரி॥உ॥ தயெதி॥ உவமடுஃ வரிஸுஃ வரிஸுஃ
யராதஸூபெந ரஹம் வனகாநெ சுநுஃஸெஃ சுநுஸெஃ

27-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் புஞ்சனன் மனைவியைப் மஹாராஞ்ஞியானவன் விலாஸங்க
ளால் புஞ்சனை நன்றாய் வசப்படுத்திக்கொண்டு அவரைமகிழ்வித்து க்ரீடித்
தான். 1

ஓ ராஜனே ! அந்தப் புஞ்சனராஜன் ஸ்னானம் செய்தவனும் மனோஞ்
ஞமான வஸ்திரமுடையவனும் மங்களமுடையவனும் திருப்தியுடையவனும்
அருகில் வந்தவளுமாகிய மனைவியைப்பற்றி ஸந்தோஷமடைந்தான். 2

தயோவமதுஃ வரிநஸுகூரொ
 ரஹொ஽நுஹெஶ்ராவக்யஷ்டௌநஃ ।
 ந காமுறாஹொ ஸுஸுபே உரத்யம்
 ஜிவா நிசெதி ப்ராஜாவரிமுஃ ॥

ஸயாந உந்ஜஜெஹ ஜஹாஜநா
 ஜஹாஹுதஜெஹ ஜஹிஷீஸுஜொவயி: |
 தாஜெவ வீரொஜநுத வுவாயத—
 ஸஜொஜலிஸதிதொ ந நிஜம் வரம் யக் ||

தனியெவம் ஈரஜாணவஸு காகைபுறுவெதவம் |
கூணாபுலிவ நாஜெஞ்சு வுதிசூரனும் நவம் வயம் || 5

தவிரஜீஜநதூ தூநு வுரூஜநூ வுரூஜநூ |
 ஸதாமெநுகாடிஸ விராபாயுஷொஹ்யுஹ்யுதூ மாக் || 6

ஶாஷ்டெணஃ சுவக்யஷ்டாமெதநா விவெகொபஸ்ய காமுரஹஃ சூபுவ்யுபயஃ
 ப்ரஸிஷெஷவபரிமுஹொஜ்ஞாநஸாயநம் பஸ்ய ॥ ௩ ॥ ஸபாநஹதி ॥ ஶீஹாஹ-
 தவெ உக்யுஷ்டஸ்யுபாயம் ஸபாநஃ ஶீஹிஷ்டாமுஜீவயிரூபயாநம் உஷ்ந
 கம்பஸ்ய சவிஸமதுபாஹெ ஸயநக்யுபாவிஸெஷணம் தாஹிஷ்டீவெவ வரம்
 வுரூஷாயுபிஷேதநதம்பந்நிஜைரூபம் ஸ்ரஹதக் தஸீஸா சுஜ்ஞாநெநா
 லிஹருதொபதம்॥௪॥ தமெதி॥நவாவபஃ வரிஸம்ஷ்ஞாநாநந்ஸுரூபவ்யுதி

அந்த மனைவியால் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டவனும் அனைத்த கழுத்தை யுடையவனும், தனிமையில் அனுகூல வார்த்தைகளால் இழுக்கப்பட்ட அறிவை யுடையவனும், ஸ்திரீயை ஞானத்திற்கு ஸாதனமாகக் கொண்டவனுமாகிய புரஞ்சனன் பகல் இரவு என்னுந் தாண்டமுடிபாத காலத்தின் வேகத்தை அறிய வில்லை.

சிறந்த படுக்கையில் சயனம் செய்தவனும், மிகுந்த மதங்கொண்டவனும், உயர்ந்த மனமுள்ளவனும் மனைவியின் புஜத்தைத் தலையிணையாகக் கொண்டவனும் அஞ்ஞானத்தால் அவமதிப்படைந்தவனும் வீரனுமாகிய புரஞ்சனன் அந்த மனைவியையே கரீடையால் (புருஷார்த்தமென்று) எண்ணினான்; நிஜமான பிரீமத்தை நினைக்கவில்லை.

ஓ ராஜசுரேஷ்டனே! இவ்வாறு அந்த மனைவிபுடன் கீழிப்பவனும் காடித் தால் கெடுதியடைந்த கருத்துடையவனுமாகிய புராஞ்சனனுக்கு நூதனமான வயது அரைக்கணம் போல் சென்றது. 5

ஸம்ராட்டாகிய புரஞ்சனன் அந்தப்புரஞ்சனியிடம் ஆயிரத்தாறு புத்தி
ரர்களைப் பெற்றான். அப்பொழுது அவனுக்கு ஆயுளில் பாதி சென்றது. (1)

ஐஹித்ருடிசொதூரஸதம் வித்ருஜாத்யஸஸுநீ : |

ஸ்ரீமௌராயமுண்ணாவெதா: பளரஜநு: ப்ரஜாவதெ || 7

ஸ பாவாவதவதி: பஸுத்ராநு வித்ருவஸவிவயமுநாநு |

ஐரெஸ்ஸெயொஜயாஜாவ ஐஹித்ருஸ்ஸுடிசெவயுரெ: || 8

பஸுத்ராணாம் வாலவநு பஸுத்ரா ணகெகஸு ஸதம் ஸதத் |

யெயெவயு பளரஜநொ வஸு: பாவாவெஷு வஸெயித: || 9

தெஷு தஜித்ருஹாரெஷு ம்ரஹகொஸாநுஜீவிஷு |

நிரூயெந ஜெகெவந விஷயெஸுநஸயுத || 10

ராமஜெ வ சுத்ருஸிவெயுரெடிசுஷித: பஸுஜாரகெ: |

ஐவாநு வித்ருநு ஹிதவதீநாநாகாரொ ஹவாநு யயா || 11

சுத்ரா.தம் மதபுராயஸீஸு||௧௫|| தஸுரீதி|| பஸுத்ராநு உந்ரீயவரிணாரீநு||

சு|| ஐஹித்ருரிதி|| ஐஹித்ரு: தஜநஹஸுவிவயுதீ: பஸுத்ருஸஸுஜாவா

ஸுஸுஜாத்ருவிவக்ஷபா ஐஹித்ருஸஸுஜாதுபஸுத்ருஸ்ஸுரநுநுமகெவந

மாமுஸுஸுஸுநயயுயும விராட ஸுரீட சுபுஷொயுதித்ராடிவி

கயா ஸுநயயுயுயெவ பாராஜநகநூகவாச பளரஜநு: ஹெ ப்ரஜா

வதெ||௭|| ஸஹி|| ஐரெ: வரிணாரீநஹாம் ஹிதாஹிதவிநாவி: வரெ

ரூவிதவிஷயஹொமெ: || ௮ || பஸுத்ராணாரீதி|| பஸுத்ராணாம் பஸுத்ரா:

கரீடாணி பாஹாவெஷு ஸஸாஹிவிஷயெஷு||௯|| தெஷிதி || தெஷு பஸு

த்ராடிஷு தெஷாவி யெரிசுஹாரா: பஸுத்ராஸெஷு ஹி||௧௦|| யுதெ

ப்ரஜைகளுக்குப்பதியாகிய ஓராஜனே! தந்தைக்கும் ப்ரதாவுக்கும் கீர்த்
தியைச் செய்யும் நூற்றுப்பத்துப் பெண்களைப் பெற்றான். அந்தப் புரஞ்சனன்
குமாரிகள் சீலம், உதாரம் முதலிய குணங்களுடையவர்களாயிருந்தனர். 7

பாஞ்சாலதேசத்திற்குப் பதியாகிய அந்தப் புரஞ்சனன் தந்தையின் வம்சத்
தை விர்த்தி செய்யும் புத்ரர்களைத் தாரங்களுடன் ஸேர்த்துவைத்தான். பெண்
களைத் தகுதியான புருஷர்களுடன் சேர்த்து வைத்தான். 8

புத்ரர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நூறு நூறு புத்ரர்கள் உண்டானார்கள்.
அவர்களால் புரஞ்சனைச் சார்ந்த வம்சம் பாஞ்சால தேசங்களில் விர்த்தி
யடைந்தது. 9

கிருஹங்களையும் கோசத்தையும் அநுஸரித்து ஜீவிப்பவர்களாகிய அந்தப்
புத்ரர்களிடத்திலும் அந்தப் புத்ரர்களின் புத்ரர்களிடத்திலும் பற்றுதலடைந்து
என்னுடையது என்ற தன்மையால் விஷயங்களில் கட்டுப்பட்டான். 10

புரஞ்சனன் தீகைபை அடைந்து உன்னைப்போல் பலவித விருப்பங்
கொண்டு பசுக்கள் மரணமடையக்கூடியதும் பயங்கரமுமான யாகங்களால்
தேவர்களையும் பிதிர்க்களையும் பூதபதிகளையும் பூஜித்தான். 11

யுக்தேஷ்வம் ப்ரததஸு கூடும்பாவசுதவதஸு |
சூஸஸாடி ஸ வெவ காரொ யொழி யு வி யயொஷிதாடி || 12

அம்பவெம உதி வுரொதொ மஸவடாயிவதிநகூவ |
மஸவடாஸஸு வயி நஷஷுத்ரஸதசூயடி || 13

மஸவடாஸாடிஸீரஸு நெயுநு வுரிதாவிதா: |
வரிவரதூ விமுஜனி வவடகாவிநிதிதாடி || 14

தெ அம்பவெமாநுஅரா: வுரஜநவாஸீ யடி |
ஹதகூரொவிநெ தசூ ப்ரததேயசு ப்ரஜாமா: || 15

ஸ ஸவஸிஸுநெநெகொ விஸதூ அஸதம் ஸா: |
வுரஜநவாஸுநெஷா மஸவெடயடூயுயெ வடி || 16

விதி|| யுக்தேஷு சூதஹிதேஷு கபேஸு சநவஹிதஸு யு காமு: சுவி
பொஹதி கெஷா ஸுயா: யொஷிதொயெஷாநெஷா காரிநாரித்யடூ:
ஸவெகாமு: ஜிராஸபி: || ௧௨ || அம்பவெமஉதி || அம்பவெம: ஸவதரெணா
வதகூரொநெ நொவகூதி: மஸவடாஸிவஸா: || ௧௩ || மஸவடூஉதி || மஸவெடூ
ராசூயு: தாடிஸீ: தாடிஸு: நெயுநு: லிவெஸெரொவதிமுநிவகுயஸு
தா: வரிதாஸாஸிதாஸுஸுதூஷபகூயா: வரிஸுநெநெவ ஸவெடூ:
காரெஸுஹவிநிதிதா வுரீ: சுபஹாநி || ௧௪ || தஉதி || ப்ரஜாமா: ப்ர
ண: || ௧௫ || ஸஉதி || விஸதூஅஸஹ || ௧௬ || கூபிபாணஉதி || ஸஸாஸ்யெஸுஸா

உசிதமான கார்பங்களில் இவ்வாறு தவறுதலடைந்தவனும் குடும்பத்தில்
பற்றுதலடைந்த மனமுள்ளவனுமாகிய இந்தப்புரஞ்சனனுக்கு ஸ்திரீகளிடம்
விருப்பமுள்ள காமிகளுக்கு ப்ரியமில்லாதகாலம் வந்தது. 12

ஓ அரசனே ! சண்டவேகன் என்னும் கந்தர்வராஜன் மிகப் பிரஸித்தி
பெற்றவன்; அவனுக்கு பலசாலிகளான கந்தர்வ பரிவாரங்கள் முன்னூற்று
அறுபது பேருண்டு. 13

அப்படிப்பட்டவர்களும், இரண்டு பிரிவினையாகவிருப்பவர்களும் வெண்மை
கறுப்புநிறமுள்ளவர்களுமாகிய கந்தர்வஸ்திரீகள் சுற்றுவதால் ஆசிக்கத்தக்க
வஸ்துக்களெல்லாம் நிறைந்த நகரத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுகிறார்கள். 14

சண்டவேகனைச் சார்ந்த அவர்கள் எப்பொழுது புரஞ்சனனுடையபுரியைக்
கவரயத்தனிப்பார்களோ, அப்பொழுது, ப்ரஜாகான் தடைசெய்வான். 15

புரஞ்சனன் புரிக்கி ப்ரபுவாகிய அந்த ப்ரஜாகான் ஒருவனாக இருந்து எழு
நூற்றிருபது கந்தர்வர்களுடனும் கந்தர்வஸ்திரீகளுடனும், நூறுவருஷம் வரை
யில் வலுவுடன் யுத்தம் செய்தான். 16

காத்யாயனோ ஸ்வஸம்ஸம்ஸனகவ்விதஹுஸ்யியபுயி |

விந்நம் பராம் ஜமாதபுஷ்யராஷ்டு வாரவாஸவஃ || 17

ஸ நாவ பாயபுரம் உயாஹுதாராவாதெஷு ஸ்வாஷ்டுரெஷு |

உபாபிதம் வலிம் மூஸுநு ஹீஜிதொ நாவிடிபு || 18

காமஸு ஓஹிதா காவிக்ருதொகீம் வரஜிஹீ |

வயபுதாம் ந வஹிபுஷ்டு பூதநத கஸுந || 19

ஓஸ்டுமெநாதநா நொகெ விஸுதா ஓஸ்டுமெதி ஸா |

யா நுஷ்டா ராஜீஷ்யெ வுதாடாசு வாரவெ வரபு || 20

ஸாயிநிபுரணெ||கௌஸஜி||ஸவனவ உயாஹுதாராவாதெஷு ஸ்வாஷ்டுரெஷு
ஷ்டுரெஷு||யெ: நாவிடிநாதொவிதவாந || 21 || காமஸுதி|| காமஸு
ஓஹிதாஜிராஹீதாம் ந பூதநதசு நெஷு வஹிபுஷ்டு நெஷு
ஸவபிடி || 22 || ஓஸ்டுமெநெதி|| வாரவெயபாதிவாதுதாய தெந வுதா
ஸ வரஜிதாசு யடாதி: ஸாக்ஸாவாஜிராம் பூவஸுதாநுவாவ ஜிாம்
ஓஸ்டுமெதி தாம் ஜெஷ்டாஸுக்வாரொநஜிமூஹம் வாரவாஜிமூஹெ
தெநாபபாதி: கௌஸராஜிம் ஓடாவிதி ஜெரெவாடாதிதூக|| 23 || 24 || பூ

புஞ்சனன் தன்னைச் சார்ந்த ஒருவனாகிய ப்ராஜாகான், யுத்தத்தில் எங்கு
பலரால் நாசமடையும்போது ராஜ்யம் நகரம் பந்துஜனங்கள் இவர்களுடன் தன்
பழுற்று மிகுந்த கவலை கொண்டான். 17

மதுவைப் பானஞ்செய்யும் அந்தப் புஞ்சனன் பாஞ்சால நகரத்தில் தன்
பார்ஷதர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட பஸையை காணித்து ஸ்திரீயால் ஜயிக்கப்
பட்டவனாகப் பயத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வில்லை. 18

ஓ ப்ராசினபர்ஹிஸ்ஸே! காலனுக்குக் கன்னிகையாகிய ஒரு ஸ்திரீபுருஷனை
விரும்கி முவுலகிலும் ஸஞ்சரித்தாள். எவனும் அவளைவிரும்பவில்லை. 19

பாக்யமில்லாத சரீரம் படைத்த அவள் உலகத்தில் துர்ப்பகை என்று ப்ரா
ஸீத்தியடைந்தாள். அந்த துர்ப்பகை * (பூருவால்) வரிக்கப்பட்டு ஸந்தோஷித்து
அந்த ராஜஸ்தோஷ்டனாகிய பூருவுக்கு வாணக்கொடுத்தாள். 20

* பூருவால் என்பதை இவ்வாறு ஊஹிக்கவும்.

யயாதி மஹாபாரதக் க்ரானுடைய சாபத்தால் ஜரையை அடைந்து புத்ரர்களைக்கூட
இந்த ஜரையைக்கொடியுக்கொன்றான். மூத்தவர்களாகிய நான்குபுத்ரர்களும் இரஹிக்கவ
ில்லை. பூரு மாத்திரம் கொறித்தான். பிறகு யயாதி பூருவுக்கு ராஜ்யத்தைக்கொடுத்தான்
அதை ஜரா கொடுத்தான் என்று வர்ணித்ததாகும்.

கடாவிடிடாநா ஸா ஸு ஹயொகாநஹீம் மதடி |
வவெ ஸுஹயுதம் ஜாநதீ காஜொஹிதா || 21

புதூபூதா யா ஸா து கரமுகநூ விஸாம்வதெ |
யி ஸாஸு விபுயஜாஹாவம் ஸுஹயுதா |
ஸூதாஹயுவி நெகசு து ஜூதாவாவிஜுவொ ஜுநெ || 22

ததொ விஹதஸ்கஹா கநுகா யவநெஸுதா |
ஜொவபிஷ்டாஸாஜு வவெ நாஜா ஹயம் வதிடி || 23

ஃஷஹம் யவநாநாம் சவாம் வுரணெ வீரெஹிதம் வதிடி |
ஸ்கஹஸுயி ஹிதாநாம் சுததஃ கிய ந ரிஷுதி || 24

அவிஜாவநுஸொவனி வாயாவஸதவமு ஹள |
யயொகவெஜொவநதம் ஜாதி ந தஜிஹதி || 25

தூபூதவதீ யி ஸாஸுகொயம் சுக்ஷா நெகசு ஸூதாஹயுவிதி
ஸாவஜாஸு||உஉ|| ததஜி|| சுபயொபூயயஸு யவநாஸெஷாஜீஸாம் ஹயநா
ஜாநம் வவெ||உஉ|| ஃஷஹிதி|| ஹெவீரகூஜீஹிதம் வதிவுரணெநரிஷுதி
நநஸுதி||உச|| அவிதி|| யொகதெதாவெதஸு யஜெயகெநமுஹுகெநய
உவநதம் பூதம் தஜூயுஜாநம் யொநஜாதி யஸுஜீயஜாநம் நெஹிதிநமு
ஹாதி ஜஜே அளகஜீஹிதள சுநுஸொவனி ஸஹம் ||உரு|| சுதஜி|| வு

ஒரு ஸமயம் அந்தஜரை ஸஞ்சரிக்கும்போது பிர்ம்மலோகத்திலிருந்து
பூமியை அடைந்திருக்கும் என்னைமிகுந்த வருதமுடையவனென்று அறிந்தும்
காமத்தால் மோஹமடைந்து வரித்தாள். 21

ஓ ராஜனே! நான் அந்தஜரையைத்திரஸ்காரஞ் செய்தேன். அவள் என்னி
டம் மிகுந்த கோபங்கொண்டு “ஓமுனிவரே! என் வேண்டுகோளில் கவனிப்பில்
லாத நீர் ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கவேண்டாம்” என்று தடைசெய்யமுடியாத
சாபங்கொடுத்தாள். 22

பிறகு கோரிக்கைகிறவேறாத கன்னிகை யவனர்களுக்கு ப்ரபுவாகிய ப்ய
னென்பவனை நான்சொல்லிப் பதியாக வரித்தாள். 23

யவனர்களுக்குள் சிரேஷ்டராகிய உம்மை இஷ்டநாயகனாக வரித்தேன்;
ப்ராணிகள் உம்மிடம் கொண்ட சங்கற்பமானது நாசமடையாதல்லவா? 24

சாஸ்திரத்தாலும் வேதத்தாலும் கிடைத்ததைவன்கொடுக்கவில்லையோ,
எவன்கிரஹிக்கவில்லையோ, அவ்விருவரும் கெட்டவிஷயத்தை க்ரஹிப்பவர்கள்.
சிறுவர்கள். இவர்களைப்பற்றி ஸாதுக்கள் துக்கிக்கிறார்கள். 25

சுதொ ஹஜஸு ஶா ஹஜ ஹஜாதூ ரெ ஶயா காரா |
 னதாவாநு வளரூஷொ யஜெடா யதாதூநநுகுவதெ || 26

காருகநெநாதிதவவொ நிஸஜ யவநெஸுரஃ |
 லிக்ஷுதீம் றெவமுஹ்யம் ஸவ்விதம் தாஜஹாஷத || 27

ஜயா நிரவிதஸுஹ்யம் வதிராதஸுஜாயிநா |
 நாலிநடிதி மொகொஜயம் சுவாஜெஜாஜஸுதஜாடி || 28

சுவஜெஜுதமதிஸுஜாஜ்ஜு மொகம் கஜெவிநிஜிதடி |
 யா ஹி ரெ வுதநாயுதூ ப்ராஜாநாஸம் ப்ராணெஷுதி || 29

ரூஷெண சுதஜெஜாபஜு வளரூஷு||உசு|| காருகநெநி|| றெவமுஹ்யம்
 ரேணம் தஜிபுராணிநா மெவராஜாநுஜயாபஜெமெமெடாவுதெ || 2௭ ||
 ரெபெதி|| துஹ்யம் தவ சூதஸுஜாயிநா ஜூநஜுஷுஜா டாஜுஜாநெயம் மொகம்
 சுவா நெஹதி||உடி|| சுவிரிதி|| சுதொ சுஜுதமதிஃ காத்ப்ராஜெத்யுக்ஷிதமதி
 ஸுதீ மொககாக்ரஜேஹுஜ்ஜுஹவம் ஸவெடாவி மொகஸுவவதிமதிஸுஸுஜா
 லித்யுபஜு நெஹவம் சுவா ஸங்கநீபம் ஜா ப்ரதிகுமொ மொகொஹநிஷு
 தீதி யஸுதஜெவ ப்ராஜாநாஸங்கரிஷுலீதூஹயாஹிதி || யாஜிஜாயவந
 வுதநாதயாயுதூ||உசு|| கிம்வ ப்ராஜாஜதி|| ப்ராஜாஜதி ஜாநகொமெவெஷு

ஓ மங்களஸ்வபாவமுள்ளவரே! ஆகையால் என்னை நீர் அடையவேண்டும்,
 உம்மை அடையும் எனக்குத் தயைசெய்ய வேண்டும். துன்பமுடையோர்க
 ளிடம் தயைசெய்கிறான். என்னும் இதுதான் புருஷனால் செய்யவேண்டியதர்ம
 மாகின்றது. 26

யவனராஜன் காலகன்னிகை சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டு தேவரஹஸ்
 யத்தைச் செய்யவிருப்பங்கொண்ட அந்த ஜரையைப்பார்த்துப் புன்னகையுடன்
 கூறுகின்றான். 27

உன்னுடைய பர்த்தாவைப்பற்றி நான் என்னுடைய மனதில் தனியே கவ
 னித்தேன். அமங்களையும் மிகவும் கெட்டவளுமாகிய உன்னிடம் இந்த ஜனங்கள்
 ஸந்தோஷங்கொள்வதில்லை. 28

நீ எவர்களாலும் அறிய முடியாத கதியுடையவளாகிக் கர்மங்களால் ஏற்ப
 பட்ட உலகத்தை ஆக்ரமித்து அனுபவிப்பாயாக; நீ என்னுடைய ஸேனையுடன்
 கூடி ப்ராஜைகளுக்கு நசேத்தைச் செய்வாய். 29

புஜாரொதயம் 22 ஸ்ராதா சுவம் உ மெ ஹிநீ ஹவ ।

வராஜுஹாஸ்யம் மொகொதவ்விஹவ்யகொ ஹீமெஸநிகஃ || 30

ஐதி ஸ்ரீ ஜோமவதெ உதஸுபுஸ்யஸெ
ஸவ்வமிம்ஸொதய்யாயஃ.

வொஜாரஃ 3ஹெஸ்யாஸ்ய வ்யாயுநஃ வாகிக்ஷாக ஹீமஃ வொராஃ மெஸநி
காயஸ்ய 150||

ஐதி ஹாவாயுஜீவிக்ஷாயம் ஸவ்வமிம்ஸொதய்யவ்யாயு.

இந்த ப்ரஜீவாரன் எனக்கு ப்ராதாவாகிறான். நீ எனக்கு ஸஹோதரியாக
வேண்டும். நான் இருவருடனும் பயங்கமான ஸேனைகளுடனும் யாருமறியாமல்
இவ்வுலகில் ஸஞ்சரிக்கிறேன். 31

27- வது அத்தியாயம்

முற்றிற்ற.

சுஷ்டிவிம்ஸாயுய ப்ராஸம்ஹி.

॥ ஸ்ரீநாரதஃ ॥

ஸெநிகா ஹநாஜோ யெ வஹிஷ்ணு ஷிஷ்டகாரிணஃ ।

ப்ராஜாநகாகந்நாஸ்யாம் விவெருநவநீரிதாடி ॥

1

த னாகரா து ரஹஸாஃ வுரம்ஜநவாஸீம் நரவ ।

ருருயுலபுளஜஹொமாஜ்யாம் ஜாஸவஹமவாவிதாடி ॥

2

காடுகந்நாவி வுலுஜெ வுரம்ஜநவாஸம்வதாஸி ।

யயாலிலுதஃ வுருஷஸ்டெநா நிஸாரதாலியாஸி ॥

3

தயெவலுஜ்யாநாம் வெ யவநாஸவபுதொலிஸடி ।

ஹ்மிஷ்டி ப்ராவிஸ்ய ஸுஸ்யம் ப்ராபுயநு ஸகலாம் வுரீடி ॥

4

சுஷ்டாலிஸெ து வெஷ்டபுராபுரெநந ஹ்மிவிவிந்யா ।

ஹ்மிஸம் ப்ராபுஸ்ய ஹெவெந க்ராவிநுக்ரிருஷுதெ ॥

உதாரணம் வுரம்ஜநஸ்ய வுஷ்டஹத்யாமவ காரவபுவகம் ஹ்மிஸம்
ப்ராஜாநகாகந்நாஸ்யாம் விவெருநவநீரிதாடி ॥ ராஜஸிஹஸ்ய வெஸ்ட்நுதெந ஷிஷ்டம்
ஹெவம் குவபுஷ்டி தயாபுதெநாபுரெஸகாரிணஸி வாஹி தஹி ॥ ப்ரா
நஸ்யகபுஷ்டயெ ஸெநிகாஹநாயு ருருயுஃ ஹஜஹொமாஜ்யாம் வுஷ்டம்
வாநாபிநாஸ்யுதாம் யவநஸிஸெஷ்டம் ஜாஸவஹமவாவிதாடி ॥ ஜீண்டவ்ராஸெந
வாவிதாம் ॥ ௨ ॥ காடுகந்நாவி யவநாஸவபுதொலிஸடி ॥ தயெ
வி ॥ ஜாபுரவாம் தநுயவநாஃ வுரயுயஃ ஹ்மிஷ்டி ॥ வக்ஷுராவிஸி ॥ ரொம

28-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ நாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ ப்ராசீனபர்ஹிஸ்ஸே! பயன் என்ற பெயருடையவனுக்கு ஸேனைகளாகிய
சேடர்கள் ப்ராஜ்வானுடனும் காலகன்னிகைபுடனும் இந்தப் பூமியில் ஸஞ்சரித்
தார்கள். 1

ஓ அரகே! ஒருசமயம் அந்த ஸேனைகள் வேகங்கொண்டு பூமியில் உள்ள
போகங்களால் சிறைந்ததும் கிழட்டு ஸர்ப்பத்தால் ரக்ஷிக்கப் பட்டதுமாகிய புர
ஞ்சனன் புரியைத் தாக்கின. 2

காலகன்னிகையாகிய ஜகை வலுவுடன் புரஞ்சனன் புரியை அனுபவித்தாள்.
அந்தக்காலகன்னிகையால் அவமதிப்படைந்தபுருஷன் உடனே ஸாரமில்லாமையை
அடைவான். 3

எல்லாத்திசைகளிலும் ஜகையால் அனுபவிக்கப்படும் அந்தநகரமுழுதும்,
யவனர்கள் வாயில்களின் வழியே ப்ராவேசித்து மிகவும் பிடித்தார்கள். 4

தஸ்யாஃ ப்ரவிஸ்யோநாயாஜஸிவாநீ வுரஃஜநஃ |
 சுவாவொரஃவிடாஃஸ்வாவாநுடஃஸ்வரஃதாசுமஃ || 5

கநெந்யாவமௌஸிவா நஷ்டஸி : க்ரவெணா விஷயாதகஃ |
 நஷ்டபுஷ்டிஃ ஹுதெஸ்யெபா மஸுவயவநெஸ்யுதாசு || 6

விஸீணாஃ ஸ்வபுரீ வீக்ஷ்ய ப்ரதிகுலாநநாடிதாநு |
 வுத்ருவளத்ராநுமாதாநு ஜாயா வ மதஸளஹுதாடி || 7

சூத்ராந கநுக்ரஃ ஸ்வ வரஃவாநாநரிடிவிதாநு |
 ஸ்வரஃவிணாநிவநெநா ந நெஸெ தசுப்ரதிக்ரயாடி || 8

காநாநவிநுஷ்ட ஃநெநா யாதயாநாஸு கநுயா |
 வி மதாத்மதி : ஸ்வஹாசு வுத்ராநாஸு நாமயநு || 9

ராடுவெண ப்ரவிஸ்ய||ச||ந|| கநெநி || கநுபாஜிபொவமௌஸிவ தததி
 க்ரபா நநெஸெ ஹித்யதீயெநாநுய : ஹுதெஸ்யபு : உதாநாடிஸுதஃ ||
 சு || விஸீணாநி || ப்ரதிகுலாந சநவெக்ஷிதவிஷயபாபணாந சநா
 டுதாநாடிநிசுமபாணாந ஸ்வயநக்வாஹாசு சநுமாத்ரி யாணிசரிதாநு
 ஹி யநெஸதா : மதஸளஹுதா க்ரவஸாபாஹாசு || ௭ || சூத்ராநி || சுரி
 ஸி : விஸாநிவிடி-விதாநு || ௮ || காநாநி || காகநுபா நெஸுதாவிதபா
 யாதயாநாநி நிஸாராநவி காநாநவிநுஷ்ட விமதா சூத்ரநாமதி : வாரஃ
 கிசீ வெஸஹிசு : வுத்ராநிஸுஹு யஸு ஸ்வஹாநி வா வாரஃ || ௯ || மஸு
 வெடிதி || ஸ்வாஜி வுரஃஜநெநா ஹாதஃ ப்ரவக்ருதே உவக்ருதாநி

குடும்பத்தில் என்னுடையது என்னும் தன்மையால் வியாகுலமடைந்த
 புரஞ்சனன் ஜரைநுழைந்தவுடன் அபிமானங்கொண்டு பலவாறான தாபங்களை
 யடைந்தான். 5

மனைவியால் அணைக்கப்பட்டவனும் பொருளை இழந்தவனும் கிருபணத்த
 ன்மையுள்ளவனும் விஷயங்களில் புத்தியுடையவனும் அறிவை இழந்தவனும்
 ப்ரபுத்தனமற்றவனுமாகிய புரஞ்சனன் கந்தர்வர்களாலும் யவனர்களாலும் மிகு
 தியுஞ்சிதறுண்ட தன்னுடைய நகரத்தையும், ப்ரதிசூலர்களும் ஆதரவில்லாதவர்
 களுமாகிய புத்ரர்களையும், பௌத்ரர்களையும், பரிவாரங்களையும், மந்திரிகளையும்
 அன்பற்றமனைவியையும், காலகன்னியால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டதன்னையும், சத்ருக்க
 ளால் கெடுதியடைந்த பாஞ்சாலதேசத்தவரையும்பார்த்துமுடிவற்றவிசாரத்தால்
 அடைந்து அதற்குப் பதில் செய்யும் உபாயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. 6-3

தீனனும் ஆத்மகதி யில்லாதவனுமாகிய புரஞ்சனன் மனைவியால் ஸாரம்ஸ்
 லாத காமங்களை விரும்பி ஸ்னேஹத்தால் புத்ரர்களையும் தாரங்களையும் லாஸனை

- மகாவயுயவநாக்ரானாம் காலகமெநாவஜிததாடி |
 ஹாதும் ப்ருவக்யஜெ ராஜா தாம் வுநீநிகாஜதம் || 10
- லயநாஜெரஜஜெ ஸ்ராதா ப்ருஜாரம் ப்ருதூவஹிதம் |
 டிஹா தாம் வுநீ க்ருகஸ்யாம் ஸ்ராதம் வி யநிக்ஷயா || 11
- தஸ்யாம் ஸந்ஹஜாநாயாம் ஸவளந ஸவரீஷம் |
 களடும்ஸிக் கும்டும்ஸிந்ரா உவதவூத ஸாநயம் || 12
- யவநெநாவரூபாயதநெ ம்ருஷாயாம் காலகமயா |
 வுயடும் ப்ருஜாரஸம்ஸ்யஷம் வுரவாஜெநதவூத || 13
- ந ஸஸாகெகாஷிதம் தக்ய வுரூ க்ருஜெ ரூவெவயம் |
 யாதும்ஜெவததெ வ்ருகக்ஷகொடராஜிவஸொஜ்ஹிராடி || 14

உயொரநயம் கமிகாஜதம் கமிய பாவிக்ஷம் தஸ்யாஜிதி ஸ வரீஷம் ஹ
 த்யவமயுஸஹிதம் கும்டும்ஸெந டீஷுதீதி களடும்ஸிக் கும்டும்ஸிந்ராஸ
 ஹிதபா ஸநிந்ரா த்விவக்ஷிதம் ஸாநயம் வுத்ராஜிஸஹிதம் கம் யவநெதி |
 யவநெநாவரூபாயதநாநிபஸ்யஸம் வுரவாஜம் கம் நெதி | வு
 ரூவஹுகூஷம் தெந உரூவெவயம்யுஷ்ய வ்ருகக்ஷகொடராஜஸவ
 ஹ || கச || ஸியிவெதி || கணெ உவரூஜெரூரொடவரூவரூயநிவ

செய்து, கந்தர்வர்களாலும் யவனர்களாலும் ஆக்ரமிக்கப்பட்டதும் காலகன்
 னிகையால் த்வம்ஸம் செய்யப்பட்டதுமாகிய அந்த நகரத்தை விருப்பமில்லா
 மலே விடுவதற்கு யத்தனித்தான். 9—10

பயனுக்கு முன்னுண்டான ப்ராதாவாகிய ப்ராஜ்வாரன் அருகில் வந்து ப்ரா
 தாவுக்கு ப்ரியத்தைச் செய்ய விரும்பி அந்த நகரமுழுவதையும் தணித்தான்.

அந்தநகரம் தணிக்கப்படும்போது புரஞ்சனன் மனைவியுடனும் நகரத்தார்க
 ளுடனும் பரிவாரங்களுடனும் புத்ரர்கள் முகவியவர்களுடனும் தாபமடைந்
 தான். 12

காலகன்னிகையால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட நகரத்தில் யவனர்களால் முற்றுகை
 போடப்பட்ட கிருஹங்களுடைய நகரபாலன் ப்ராஜ்வாரனால் ஸ்பர்சிக்கப்பட்டுத்
 தாபமடைந்தான். 13

வெகு ப்ரபாஸத்தால் மிகுந்த நடுக்கமுடைய அந்தப் புரஞ்சனன் அந்த
 நகரத்தில் வசிப்பதற்கு சக்தி மெயில்லை. மாப்பொந்திவிருந்துசெல்லும் ஸர்ப்
 பம்போல அந்த நகரத்திலிருந்து செல்ல விரும்பினான். 14

ஸ்ரீசிவாவயவொ யதறி-கு மூலவெ-குஹு-குதவளர ஁ஷஃ ।

யவநெய் புலிவீரரான் உவருகொரு நொடி ஹ || 15

உணிகு: வுதுவளதுாஸு ஜாஜாஜாதுவாஷ-பாது ।

வகுவாவஸிஷ்டம் யத்நிதிபுஹை கொஸவாஸிஷ்டம் || 16

சுஹ்ரம் உதேதி வ்ஸாதுக்சா மௌஹஷு கௌதி மௌஹீ |

ஐயுள் பூதையா ஓநொ விபூயொ மஉவவ்விதெ || 17

மெளகானூரம் முதவதி ஐயநாயா குடும்பினி |

வதிபூஷ்ண தெ கயம் செவகா வாங்காநநுஸோவதீ || 18

ந டய நாயிதெ ஸுஷி நாவாநெ ஸாதி உதரா |

ജയി അറുപ്തെട്ടു വൺ വൺ തൂക്കം ഇതിലൂടെ യതവാചിയാകും || 19

காராகடு|| உஹித்யுரிதி|| உஹிதூதீந் உயூரவித்யுதரெணாநயஜாபியோ

தருஷாஃ ஸக்யோதௌவஸரிஷ்டம் ஹோமஸூப்ராமேவகூணீஃககூ||கஅ||

யூதநலவாஹ—நெதி॥ சுநாஸரிதெ சுலொஜிதெ ஹதிபுதெ ஹதபுநெசுபுதெ

யதவாழ்வதிகுக் கூப் பொய்யதீதி । சுவீஜம் சுவீவெகிநம் ஜாங் வுபுஷிதெ

பெயரானும் மதெ முஹமெய்யேயம் வதகுமுஹமெய்யேயம் சுவி கிம் நெஷ்டிசுநம்

வத்யுயிஷ்டி யுக்தேதசு யதொவீரஸம் வுத்ருவத் கிம் வா ரீரஹஸ

எப்பொழுது. கார்த்தர்வர்களால் பெளருஷம் இழந்து வண்மைகுறைந்த
அவயவங்களுடம் கூடியவனாக ஏற்பட்டானே அப்பொழுது வலுவுடைய
யவனர்களால் எதிர்க்கப்பட்டு ரோதனம் செய்தான்.

குற்சிதமான புத்தி யுடையவனும் தீனனும் கிருஹஸ்தனுமாகிய புரஞ்ச
னன் ஸ்திரீயிடம் வியோகம் தோந்தவுடன் கிருஹங்களில் பெண்கள் புத்ரர்கள்
பௌத்ரர்கள் மருகிகள் மருகர்கள் இவர்களையும் தன்னுடையது என்று கொண்ட
மற்றும் வீட்டிலுள்ள கோசம் உபகரணங்கள் இவைகளையும் நான் என்னுடை
யது என்று எண்ணிக்கொண்டான்.

16—17

நான் பரலோகஞ் சென்றால் நாதனற்ற ஒருத்தியாகிய இந்த ஸ்திரீ சிறுவர்
களைப் பற்றி துக்கத்துக் கொண்டு எவ்வித மிரட்ப்பாள். 18

நாம் புதிக்காங்கில் போஜனம் செய்யாள்; நான் ஸ்னானம் செய்யாங்கில் ஸ்னானம் செய்யாள்; என்னிடம் பற்றுதலுடைய ஆவள் நான் கோபங்கொண்டால் மிகுந்த நடுக்கத்துடன் இருப்பாள். தூரத்தினால் பயத்தால் மௌனமாக

- வ்ருவொயயதி ஜாவிஜ்ஞம் வ்ருஷிதெ ஸொககஸரிபுதா |
வதெதூததூஜஹதெயீயம் வீரஸூரவி நெஷுதி || 20
- கமம் நம் ஞானகா ஞீநா ஞானிகா வா2வராயணாஃ |
வதிபுஷுனெ உயி மதெ விநநாவ உவொடியள || 21
- வாவா க்ருவணயா வுயூர ஸொவனெததஹபுணடி |
மூலந்தம் க்ருதயீரெநம் ஹயநாஜாஸுபுடித || 22
- வஸுவடிவநெநரெவம் நீயஜாநஃ ஸூகம் க்ஷயடி |
கூருடிவநநுவயாஸூராவனொ ஹஸஜாதாராஃ || 23
- வாஸீம் விஹாயாவமத உவரூவொ ஹஜஜைஃ |
யஜா ததெவாநுவாஸீ விஸீணாபா வ்ருகூதி மதா || 24

ஹஜாநாஸீரெஷுதெதூவெதூயடிஃ || 20 || கயூதிதி | நவிடிதெ வரஜயநஜாஸூ
யொயெஷானெ கவராயணாஃ வுதூஃ கநூஸூ யஜா வராயுயாஃகநூஃ
விநாநளயெபுஷா||21|| வனவரிதி||கூததஹபுணம் வஸூதஸுஸூபுஹகாசு||
22 || வஸுவடிதி | வனஷயஜாக்ஷயம் ஸூநம் நீயஜாநஃ தஜா கமுவயாஃ
வ்ராணாஃ உஜீயாணி ய தயா யஸூதிஃ ‘‘தஜோகூரூஜைவ்ராணொநதிசு
கூரூதி வ்ராணநதிசுகூரூஜை வவெபுவ்ராணாசுநதிசுகூரூஜை’’தி||23||
வாஸீதி || யவநெருவரூவொஹஜைமஜைஃ யஜாவாரம் விஹாயாவமதஃ

விருப்பாள். விவேகமில்லாத என்னை அறிவிப்பாள். வீரனாகிய புத்ராஜைப் பெற்ற
இவள் நான் பரலோகஞ் சென்ற பின்பு துக்கத்தால் கிருசத் தன்மையை
யடைந்து இந்த கிருஹ தர்மத்தை அனுஸரிப்பாளா? 19—20

முக்யமான ஆச்ரய மில்லாதவர்களும் தீனர்களுமாகிய புத்ரர்களும் பெண்
களும் கடலில் பேதமடைந்த ஓட முடையவர்கள் போல நான் சென்றால் எவ்
வித மிருப்பார்கள். 21

இவ்விதம் கிருபணத் தன்மையுள்ள புத்தியால் துக்கிப்பவனும் இதற்குத்
தகாதவனுமாகிய இந்தப் புரஞ்சனனைக் கிரஹிக்க புத்தியுடைய பயன் என்
பவன் வந்தான். 22

யவனர்களால் இவ்விதம் பசுவைப்போல் தன்னிருப்பிடத்திற் கழைக்கப்
படுகிறான். இவனுடைய வழியை அனுஸரித்தவர்களும் மிகவுந் துன்பமடைந்த
வர்களுமாகிய பந்து ஜனங்கள் துக்கமடைந்து அனுஸரிக்கிறார்கள். 23

எப்பொழுது ஸர்ப்பம் தகையப்பட்டு நகரத்தை விட்டுச் சென்றதோ அப்
பொழுது நகரமானது அந்த ஸர்ப்பத்தையே அனுசரித்துச் சிதறிப் பரிக்ருதி
யை அடைந்தது. 24

விக்ரஷ்ணாண: ப்ரஸஹம் யவநௌ ந ஸமீயஸா |
நாவிந்ருதௌ சூவிஷ்டஸவாயம் ஸுஹ்ரதம் பூநா || 25

தம் யஜ்ஞவஸவொநெந வஸஜ்ஞவா யெழயாஸுநா |
கூாரொரெஸிவிஷு: கூலா: வாரஞ்சாழீவஜஸு யசு || 26

சுகனவாரொ தலெஸி உமெநா நஷ்டவுதிஸுதா: ।
 ஸாஸ்திரநுலுயாதிடும் ப்ரஜாஸம்மதிஷித: ॥

தானேவ உதவா முஹநவூவ ப்ரஜோதா |
 சுகஞாஃ விதிகுஸு ராஜவஹஸு வெஸுநி || 23

ததாந்நெவ ப்ராணநமவாஸ்விஸீண்டாபுக்ருதிம் நஹாஹநதாநி மதாவம்
 உஹநதெஷ்யாஸீ உதூநாஃ வம்உஹநதாதூதாம் மதெத்யுயுஃ ப்ருக்ருதிம்
 நஹாஹநதாதூதாம் || ௨௪ || விக்ருஷ்யோணஹதி || ஈவிநிசு நஸஸூர வுரா
 வநுவயம் ஸவாயம் ஸஹஸீஸூரம் || ௨௫ || தரிதி || சுபயாஹநா காரிகேபுஸு
 யெ ஸம்ஜக்தவாஹதாஃ சுஸீவம் வாவம் ச்ருளயபும் வா || ௨௬ || சுமநெதி || ஸாஸுத்
 ஸுஸீஃ சூதிபுநமஹநய || ௨௭ || தாதிதி || சுஹகாவெ தாம் ஹாயபாநெவ நமஸூ
 ம்ருஹந வுஸூந் சுமநாரம் விதஹபுஸ்யு வெஸூநி ப்ருநெஷாதார வஹநுவ சுதஃ
 பாரஸீஸிந் ப்ருக்ருணெ வஹதாவநெவப்ருக்ருதாவயொநிவிவக்ஷிதம் ஹூயூ
 நெந ஹூக்ஷப்ராஹாவவிவதி ப்ருதாயூநெநவநுவபாடிஷெநயாரிபுக்ரு
 திதஹபாஜநாஹநிசு யாரிபுக்ருஸம்நெந வ விஸூபஸ்யுஹமவநெந நெயபுஜெந
 ஸம்நொஹநிசு தநெதா விஷூஹதிஃ தநெதாவெரூமாம் ததஸூநெவ ஹத்யு
 ரநுவம்மாரம் வாகிப்ருத்யுயநெபுண ஹஜெதா ஹமவசுப்ருஸாடிஷெஜூநெ
 நெஷூஹதி சுந்யுதூக்ருயாமகாராரிசூம் தயாவி கிம்வி ஆதிஸூநெநெஹ
 யொஜயிஷ்யாஸீ விதஹபுஸ்யு விஸிஷ்டெஷெபாவயக்ஷிதஸ்யு சுபுஸ்யு ராஜஸிம்

வலுவுடைய பவனனால் வலுவாக இழுக்கப்படும் புரஞ்சனன் இருநீ
யுடைந்து ஸுஹிருத்தாகிய நண்பனைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. 25

தையயில்லாத இந்தப் புரஞ்சனனால் முன் உயிரை இழந்த யாகப்பசுக்கள் இவனுடைய க்ரூரத் தன்மையை நினைத்து இவனைக்கோடாரிகளால் சேதித்தன.

முடிவில்லாத கரையுடைய இருளில் மூழ்கியவனும் ஸ்மரணையிழந்தவனுமாகிய புராஞ்சனன் ஸ்திரீயின் சேர்க்கையால் கெடுதியடைந்து அநேகவருஷம் வரையில் துன்பத்தை அனுபவித்து அந்த ஸ்திரீயையே மனதால் நினைத்துப் பிறகு ராஜச் சேஷ்டனாகிய * விதர்ப்பனுடைய கிருஹத்தில் உத்தம ஸ்திரீயாகப் பிறந்தான்.

27—28

* விதர்ப்பன்—சர்மானுஷ்டானம் செய்பவன் என்பது இதன் தத்வஞானப்பொருள்.

உறகெகவுலவம்வெஷா஁ ராஜஸவகுடிஸகுடி.

ஹெரிக்ஷிதெ யலம்யதெஜெஜஹீ ஜநஹாம் வரடி || 31

சுமஸு: ப்ரா₂முஹிதா₂உபயெ₂யெ₂யுதவ்யுதா₂ |

யஸ்ஸாம் ஸுஜயம் தொ ஜாதயவாஹாதஜா உநி: || 32

விவஜ் தகயெஹு: கூதா ராஜவிபுபுயபஜஜ: ।

சூரிநாயகியிஷு: சுருஷு ஸ ஜமாதி காமாமிது || 33

ஹிசுபா முஹாது ஸுதாநெநாமாநெநடிஸ் டுஜிபொக்ஷணா |

சுந மஹத் வாமபூஸா ஜோதெவ ரஜநீகரடி || 34

ஐயெனும் ஸத்யமொகாபிஷோமெனொவி ஐயுதவ்ஹிதம் க்ஷுபுரதள
 ஸத்யாதி ஹாஜுத்ருவனொமவிராமொஜாததத்யயுடம் | ஸ வனவொபஸோதக
 க்ஷாநுமிஃ க்யம்வருதம் ஐயுவாஹம்சு த்ஜெஜாயஸ்யஸம் 'தவிஜ்ஜாநாயுடஸதூ
 ருமெவாஸிமவெததிதாணிஃ ஸ்ரோத்ரியம் ஸ்ரஹநிஷ்'ரித்யாதிஸுமிஃ ஸ்
 ஸிஜா ஸதி அஹநொபவக்ஷீதாமுரருவஸதிஃ வெவராஜாடிஹருதித்யயுடம்
 நஹுவிருதஸ்யுமாரூபவஸதிஸம்வதி க்யாவகக்ஷயயாஸுமதமேவ || ௩௨ ||
 விஹஜேதி க்ஷாஸ்விஹஜி தத்ருஸ்ரவணாதிஹதிஹம் வ்யவஸ்யாபு || ௩௩ || ஐஜா
 நீம் வாஸாஜிநஸ்ய ஹிஹாவா ப்ராஹஸ்ய ஸவருதொவிருதஸ்ய வத்ரொவமு
 ருமஃ ஹிணாதி வயநாஹதிஸெவபாமுரூஸுமருருவா வ காரம் ஐஸரு
 யிதமோஹ ஹிஹெத்யாதிநாஜெநாடியத்யுமெதந மும்பெந தீயதீ தி திபிரம்
 ருமக்ஷணம் யஸ்யா || ௩௪ || தமெத்ருதி || தத்ருவம்ஐஸாஜாநடிஃ வ ஸிஜாஃ
 தாஸாம்வாமெனும் ஸவிமெம் உயத்யாநவபுஹிஸா த்ஜெநாஜெம்க்ஷாஸ

ஓ ராஜனே! அந்தப் புத்ரர்களுக்குள் ஒவ்வொருவனுக்கும் அற்புதம் அற்புதம் என்ற கணக்காகப் புத்ரர்களுண்டானார்கள். அந்தப் புத்திரர்களின்வம்ச தர்மங்களால் மன்வந்தரம் வரையிலும் அதற்கு மேலும் பூமியானது அனுபவிக்கப்படுகிறது.

31

இதம்வாஹுனை பிள்ளையாக உடைய அகஸ்தியர், முதலாவ துண்டான வளும் வீரதங்களுடையவளுமாகிய பொண்ணை விவாஹம் செய்து கொண்டார். அவளிடம் த்ருடச்யுதன் பிறந்தான். 32

ராஜ சீரேஷ்டனாகிய மலயத்வஜன் புத்ரர்களுக்குப்பூமியைப்பிரித்து கிருஷ்ணனைப் பூமிக்க விரும்பி குலபர்வதம் சென்றான்.

33

மதத்தை யுண்டாக்கும் நேத்திரங்களுடைய வைதர்ப்பையானவள்கிருஹக்
களையும் போகங்களையும் புத்ரர்களையும் விட்டு சிலவு சந்திரனைப் போல் பாண்
டிய ராஜனை அநுஸரித்தாள்.

- தஞ் வஞ்சுலொ நாஜ தா ஜவணீய மவொடகா |
தஞ் ணுலவிலெமெநிதஞ் ஜலயத்ராத்தொ ஜஜந் || 35
- கநாஷிலிஜெயுலவெமெநி வுஷ்வவெணெயுஷ்வணொடிகெஃ |
வத்யுஜாநஸுமெநமயா துக்ஸுமனவ சூஷ்விதம் || 36
- ஸ்ரீதொஷ்வ வாதவஷ்டாணி க்ஷுத்திவாலெ வி யாவி யெ |
ஸுஷ்வஜம்வெ ஐதி ஜ்ஜாந் ஜயத் ஜஸுமம் || 37
- தவஸா விஜ்யா வக்ஷுஷாயொ நியமெய்யுமெஃ |
யுயுமெஜ ஸ்ரஹணாத்நம் விஜிதாக்ஷாநிவாஸயம் || 38
- சூஷ்வ ஸ்ரணாரிவெகத்ரு லிஷம் வஷ்டுஸ்தம் ஸ்ரீரம் |
வாஸுமெவெ ஹவநி நாமநுஜெஜெஹந் ரகிடி || 39

யங் தவசூஷ்விதஜ்ஞுத்ரொணாநயம் || ௩௫ || கநெதிரி சுஷுதெவலிளக்ஷீயு
தஜ்ஞுஷ்விஸீயுஜம் || ௩௬ || தவஸெகி || விஜ்யா உவாஸநயா வக்ஷுஷாயம்
ஜ்ஞுக்ஷாரிவாஸநம் யுயுமெஜ சூத்ரொ ஸ்ரஹதாம் ஹவயாரிஸ சுக்ஷாணீநி
யாணி சுநிதம்ப்ராணம் சூஸம் விதம் விஜிதா க்ஷுஷாயொயெந || ௩௮ || சூஷ்வ
ஐகி || சூஷ்வஸவஷ்டுஸ்திகி ஜ்ஞாமஸு ஜ்ஞாஸாயநதாம் ஜஸுயதி சுதவஸ
ஹாஸ ஐகி || சுதவாநித்ராஹ வாஸுமெவெ ரகிஜ்ஜஹந் சுநுஜெஹாடிகம்
நவெஜ || ௩௯ || ஸஐகி || ஸ வஸவம் வத்யுஜாநஸுந் சூத்ரொத்நாம் விஜாந் சுநு
ஷ்ரஜ்ஞவாராரி சுயம் விஜாந் வுதிரிசுதபா ஜெஹாடிகுதிரிசுதெந சுதம்

அந்த மலயத்வஜன் அங்குள்ள சந்திரமஸை தாம்ரபர்ணி நவோதகை
முதலிய நதிகளின் புண்ய ஜலங்களால் எப்பொழுதும் மனதையும் சரீரத்தையு
ம் பரிசுத்தஞ் செய்தகொண்டு காய்களாலும் விதைகளாலும் முலங்களாலும்
பலன்களாலும் புஷ்பங்களாலும் இலைகளாலும் புற்களாலும் ஜலத்தாலும்மெது
வாக ஜீவித்துச் சரீரம் இளைக்கும்படியான தவத்திலிருந்தான். 35—36

ஸமமான ஞானமுடைய மலயத்வஜன் சீதம் உஷ்ணம் காற்று மழை பசி
தாகம் ப்ரியம் அப்ரியம் ஸுகம் துக்கம் என்னும் இவைகளை ஜயித்தான். 37

தவத்தாலும் வித்தையாலும் நியமங்களாலும் யமங்களாலும் தவறிக்கப்
பட்ட காமம் முதலியவைக ஞுடையவனும் இந்திரியங்கள் ப்ராணன் மனம்
இவைகளை ஜயித்தவனுமாகிய மலயத்வஜன் மனதை பிர்ஹ்மத்துடன் சேர்த்
தான். 38

தேவ வருடங்களில் நான்கு வருடம் வரையில் ஸ்திரானை ஒரே இடத்தில்
மரம்போல் இருந்தான். பகவானாகிய வாஸுதேவனிடம் நிகரற்ற விச்வாஸம்
வைத்து மற்றதை அறியவில்லை. 39

ஸ வ்யாவகதயாதூநம் வ்யுதிரிசுதயாதூநி |

விஷ்ணு ஸ்வபவவாஸ்யஸூக்ஷிணம் விராஜாஹ || 40

ஸூக்ஷ்மாஹி மவதொக்தேந மூரூணா ஹாரிணா நயவ |

விஸூக்ஷிணாநதீவெந ஸூரதா விஸ்தொஜுவடி || 41

வரொ ஸ்ரஹணி வாதூநம் வரம் ஸ்ரஹ தயாதூநி |

வீக்ஷுஜாணொ விஹாயெக்ஷாஜஸூகூவரராஹ || 42

வதிம் வரஜயஜுஜூ வெவதீபுஜயயஜுஜு |

வெஜா வயபுவரவிசுவா ஹொமாநு ஸா வதிதெவதா || 43

வ்யாவகதபா ஹேஹாஹிவ காஸகக்ஷேந நநுஹேஹாஹாரகார விஸூக்ஷணவ

ணதக்ஷவ காஸகதி ந து நிராகாரம் சூதா கதக்ஷஹ சூஸூக்ஷிணாவி ஸா

க்ஷிணம் சூபலாவம் சூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

ஸூஸூக்ஷிணாநாரிணாகூரணவ்யுதிஃ ஸாவஜயகூடாஹிவ கா

அந்த மலயத்வஜன் (தேஹம் முதலியவற்றை விட) வேறு பட்டிருப்பதாலும் வியாபகமாக இருப்பதாலும் அந்தக் கரணவிர்த்திக்கு ஸாக்ஷியாகிய ஆத்மாவைத் தன்னிடம் அறிந்தவனாகி ஸ்வப்னத்திற் போல (மற்றவைகளிலிருந்து) ஒழிவடைந்தான். 40

பிரத்யக்ஷரும் பகவானுமான ஹரியாகிய குருவால் உபதேசிக்கப்பட்டதும் எங்கும் பிரகாசிப்பதுமான பரிசுத்த ஞானமாகிய தீபத்தால் தன்னிடம் பிரஹ்மத்தி னிடத்திலும் பிரஹ்மத்தைத் தன்னிடத்திலும் பார்க்கிறவனாகி நோக்கத்தைவிட்டு இந்த ஸம்ஸாரத்தி னின்று ஒழிவடைந்தான். 41—12

சிறந்த தர்மங்களை யறிந்தவனும் பதியைத் தெய்வமாகக் கொண்டவனுமாகிய அந்த வைதர்ப்பியானவன் ஸுகங்களை விட்டுப் பதிபாகிய மலயத்வஜனுக்கு அன்புடன் பணிவிடை செய்தான். 43

நீரவாஸா வுதக்ஷாஜா வெணீலுதஸிரொரூஹா |

வலாஸுபபதிம் ஸாணஸிவா ஸாணலிவாமயு ||

44

சுஜாமதீ ஹி யதம் யஸோவரதம்மதா |

ஸுஹிராஸநகாஸாடி யயா வசிவபூவாஹரக ||

45

யதா மொவயுலெதாஸு ரவலிஷாணம் வதூரவபுதீ |

சூஸீதம்விமஹபயா யதியலு ஷா ஜஸீ யயா ||

46

சூதூநம் சொவதீ தீநமவஸும் விசுவாஸுமி ||

ஸநாவாஸிஷு விவிநெ ஸுஸுரம் பூரூரொடி ஹ ||

47

உதிஷொதிஷு ராஜஷு! ஐஜாஜயிநெவயாடி |

டிஸுஸுஹிஃ சுஷுதஸம்யஸுஸுர விஸுதீ வாதுமஹபுமி ||

48

வெகி சுடி ப்ர வநீயம்' தஜோமெலிதீயா ஸாணமாராவஸுமமநியபுதி
ஜாஸாஸுஸுஜாஜாபயாஹவதி தவசு||சச|| சுஜாமதீதி|| ததாநீலவி ஸுஸு
ரஜாஸம் யஸு சுதவஸாஜாநதீ வதூம் கிஹிநாதுஜைலாஸீநம் யயா
தயாபயாவசிவபூஸெவத||சநு|| யஜெதி|| வதூரூவி பிபுயனீ யதாதலி
ஹம்யாவலிஷாணம் நாவஸுசு || சச || சூதூநிதி || சுவஸும்வதிரஹிதம்
சுஸுமிராவியு || சஎ || உதிஷெதி|| சுஷுதஸம்யஸுஸுர சுயாஜிபுசுஷுதி யெ

மரவுரி யுடுத்தவளும் விருதங்களால் இளைத்தவளும் ஒரே பின்னலாகச்
செய்யப்பட்ட கூந்தலுடையவளுமாகிய வைதர்ப்பியானவள் பதிக்குச்சிறிது
குறைந்தவளாகி அடங்கிய அக்னி ஜ்வாலை அடங்கிய அக்னியை யனுகரிப்பது
போல் இருந்து விளங்கினாள்.

44

மிகவும் ஸ்திரமான ஆஸனத்தை அடைந்து கணவனை அறிந்து கொள்
ளாதவளாகிய வைதர்ப்பி, பதியைவிடச் சிறிது உதாஸீனத் தன்மையை அடை
ந்து முன்போலப் பணிவிடை செய்தாள்.

45

பதியின் பாதங்களைப் பூஜிக்கும்போது அந்தப் பாதத்தில் உஷ்ணத்தைக்
காணவில்லை. கூட்டத்தினின்று தவறியபெண் மிருகம்போல அழுத்தங்கொண்ட
மனமுடையவளாக ஆனாள்.

46

தளர்ச்சி யடைந்த வைதர்ப்பி தன்னைப் பற்றி தீனத்தன்மை யுடையவ
ளாகவும் பந்து ஜனங்க ளில்லாதவளாகவும் எண்ணி வருத்தமுற்று ஸ்தனங்கள்
நனையக் கண்ணீர் சொரிந்து அரண்யத்தில் இனிமையான குரலுடன் மிகவும்
ரோதனம் செய்தாள்.

47

ஓ ராஜ சிரேஷ்ட! எழுந்திரும், எழுந்திரும், தஸ்கார்களிடத்திலும் தர்ம
மில்லாத சுஷத்திரியர்களிடத்திலும் பயமடைந்த இந்தப் பூமியைக் காப்பாற்று
வீராக.

48

வனவம் விருவதீ வாநா விவிநெ2.நு.மதா வதிட |
 வதிதா வாடியொலுதகுராமுதகுஸ்துணுவதயசு || 49
 விதிம் ஞாருமீயிசுவா தஸ்யாம் வத்யுஃ கஸெவஸாடி |
 சூதீவ்ய வாநுமரணெ விருவனீ மனொடியெ || 50
 தகு வடுவதாரஃ சுஸிதவா ஸாஹண சூதவாநு |
 ஸாங்கயநு வநுநா ஸாஜா தாஜாஹ ருமீகீம் பூஹொ || 51
 கா சுவம் கஸ்யாவமி கொ வா2யம் ஸயாமொ யஸ்யு ஸொவமி |
 ஜாமாவமி கிம் ஸவாயம் ஜாம் யெநாமெ விவவசுடி ஹ || 52
 சுவி ஸரவமி வாதாநஜவிஜீதாத்ஸவம் ஸபெ |
 ஹிசுவா ஜாம் வஜஜநிவநளஜஹொமரதொ மதஃ || 53

ஹொவி||ச|| வனவதி|| சுவதயசு புவதயாஜாஸ||ச||விகிதி||தஸ்யாம்
 நிபாப சுதிஜாமெநாஜீவ்யா||ரு||தகுதி||வடுவதாரஃ சுநாஜிஸுரஃ சுஸி
 தவா'அாஸுவணபாஸபாஜா'விதிஸுமதஃ| ஸாஜாபி யவாகெநஸம்ஹொ
 யயநா||ரு||கெதி||ஸ்யு யம்ஸொவமி கெடு ஸுஷெஃவடுவடு விவவயடு
 யி ஸுதகெந விவிய ஸவ்யஸுவம் சுநுஹடுதவத்யுமி || ரு2 || சுவீதி||
 யடிவிஜாம்நஜாமாவமி தயாபுரா தாநஜாஜிவிஜீதாத்ஸவம் சுவிஜாதஃ சுஸிநெ
 ஸவா சுவீதிதெய்வம் கிம்ஸரவமி ஸவஜதி வும்ஸுநிமேடிஸம்பூதநவம்ஸு

பதியை அனுஸரித்த பாலைபாகிய வைதர்ப்பியானவள், வனத்தில் இவ்வி
 தம் கூக்குரலிட்டு ரோதனஞ்செய்துகொண்டு பர்த்தாவின் பாதங்களில் விழுந்து
 கண்ணீர் பெருக்கினாள். 49

கட்டைமயமானசிதையை ஏற்படுத்தி அதில் பர்த்தாவின் சரீரத்தை, (அக்
 னிபால்) ஜவலிக்கச்செய்து புலம்பியழுது தானுங்கூட மரணமடைவதில் மனம்
 செலுத்தினாள். 50

ஓ ப்ரபுவே! அப்பொழுது ஆத்மஞான முடையவனும் வேதியனுமாகிய
 ஒரு நண்பன் அவள் முன்வந்து ரோதனம் செய்யும் வைதர்ப்பியை ஸுந்தர
 மான நல்வாதத்தையால் ஸமாதானம் செய்து சொல்லுகிறான். 51

யார்நீ? எவனைச் சார்ந்தவள்? படுத்திருப்பவன்யாவன்? எவனைப்பற்றித்துக்
 கப்படுகிறாய்? என்னை, நண்பனென்று அறிவாயா? என்னால் பலவிதஸூகங்களை
 அனுபவித்திருக்கிறாயல்லவா? 52

1 ஓ நண்ப! அறிந்துகொள்ளமுடியாத ஸ்னைகிதனிருந்தானென்று தெரி
 ந்து கொண்டாயா? பூமியில் உள்ள ஸூகங்களில் விருப்பங்கொண்டு ஸ்தானத்
 தை இச்சித்து என்னைவிட்டுச்சென்றாயல்லவா? 53

1 ஓ. நண்ப என்று புருஷனைப்போல் அழைத்தமையால் பூர்வஜன்ம புருஷத்தன்
 மையை ஞாபகப்படுத்தியதாகவாகிறது.

ஹம்ஸாவஹம் வ சகம் வாயெபு ஸவாயள ஜாதஸாயநள |

சுலகுதாஜனாராவொகஸுஹஸு வரிவஹுராநு ||

54

ஸ சகம் விஹாய ஜா வம்யொ மதொ குரஜேதிஜேஹீ ||

விவரநு பஜஜொகஜீ: கயா விநிஜிபுதம் ஹியா ||

55

பனாராஜம் நவஜாரஜெகவாயம் த்ரி கொஷக்டு |

ஷட்யுமம் பனவிவணம் பனவகூதி ஹீயவட ||

56

பனெந்ரி யாஸடா சூராஜா ஜாரொ வு ரணாஜய: புவொ |

தெஜொவிநாநி கொஷாநி கூமுதிந்ரி யஸம்புஹ: ||

57

ஸுரணாயஸவ்யம் ஸாரயநு ஸவியொமகூதகேதயபுஜாஹ ஸாயெபு: ஷஹி:
பஜம்ஸாநம் || ௫௩ || ஹம்ஸாவிகி || ஹம்ஸள சுகளஜாதஸம்ஹுஜயபியநம்யொபொ:
கயாவகெஷஜாதஸஸுரவி ஸ்ரிதள பகூணாவஹகுதாம் ஜாதள ஜெகொமுஹம்
சுனாராவிநெவ வாஸஸவனவாயெபு ஸஹஸு வரிவஹுராநு ஜஹாவு ஜெயொ
யாவக || ௫௪ || ஸஜகி || ஹெவநொமுரஜெஜெஸெரெ ஸுபெஜகியபுஸுஹி
யாராயயா || ௫௫ || பனாராஜிகி || பனஸஸாஜய: சூராஜா: உவவநாநியஸிநு
நவசாராணி பூரணஜிபூயஸிநு வனகம் பூரண: வாதொயஸிநு த்ரிணி
புயியுஜெஜொஸி கொஷாநி பூகாராயஸிநுஷட்யுஜொதெந்ரி யஜநாஸி
கூமாரி சுஜ்ஷுவிஷயஸஜெபுகா வனிஜொயஸிநுபனவிவணாகடா: கஜெபு
ந்ரி யாணி யஸிநு பனஹகுதாநி புகூதி: உவாஜாநகாரணம் யஸு ஹீ
ஸுஜ்ஜெரெவயவ: பதி: ஸாஜிந் யஸிநு || ௫௬ || ஸுபஜெவெஜெஸாகூவ்யாஜஷெ
பனெந்ரி யாயடாஜகி ஷட்யுமஜிகிஷட்யுபன வனகவாஜிகி உஸுஷகூ
ஹவ்யாபூதா || ௫௭ || விவணஜகி || ஹகுதாநெவ சுவ்யா புகூதிரும்பாஜா

ஓ சிறந்தவனே! நானும் நீயும் மானஸ ஸரஸ்ஸில் வாஸம்செய்யும் பரிசுத் தர்களுநண்பர்களாகி, ஆயிரம்வருடம் வரையில் ஸ்தானமின்றி இருந்தோம்.

ஓ பந்துவே! விஷயஸுகத்தில் எண்ணமுடையநீ என்னைவிட்டுப் பூமியில் ஸஞ் சரித்து ஒருஸ்திரீயால் ஏற்பட்ட ஸ்தானத்தைப் பார்த்தாய்.

55

அந்த ஸ்தானம் ஐந்துதோட்டங்களுடையது. ஒன்பதுத்வாரங்களுள்ளது. பாலனஞ்செய்யும் ஒருவனையுடையது. முன்று ப்ராகாரங்களுடையது. ஆறுகுலங்களுள்ளது. ஐந்துவர்த்தகர்களுடையது. ஐந்துப்ரகிருதியுடையது. ஸ்திரீயைய யஜமானியாகக் கொண்டது.

56

சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் இவ்வைந்தும் தோட்டங்கள். ஓ ப்ர புவேக்ராணம் முதலியவைகள் த்வர்சங்கள். பூமி, அப்பு, தேஜஸ் இவைகள் ப்ராகா ரங்கள். ஐரணேந்திரியங்கள் ஐந்தும் மனமும் குலங்கள். க்ரியாசக்தியானது

விவணஸூ க்ரி யாஸகிலுதவாகுதிரவ்யா |
ஸக்யுயீஸ: வுஜாநகரு வுவிஷ்டா நாவஸுயுதெ || 53

தவ்ஸிஸூ ராஜயா ஸுரஷ்டா ராஜாணொஸூ தவ்யுதி: |
தஸூமாஜீஜஸீம் ப்ராஷ்டா டஸாங் வாவீயவீம் ப்ரஹொ || 59

ந சூம் விஜஸுஜுஹிதா நாயம் வீர வுஹுதவ |
ந வதிஸூ வுரூஜநூ ருஹொ நவஜுவெ யயா || 60

ஜாயா ஹெஷா ஜயா வுரஷ்டா யசு வுஜாஸம் ஹ்ரீயம் வஸீழ் |
ஜநூஸெ நொஸயம் யஜா ஹம்ஸள வஸூரூய நள மதிழ் || 61

சூஹம் லவாஸவாநநூஸூஜொஹம் விவக்ஷ ஹொ |
ந நள வஸூனி கவயஸூஜூம் ஜாதூ ஜநாமவி || 62

நம் யஸூ ஹ்ரீபவதிதூஸூஜூபூதம் ஸகிரயீஸொயஸூ தவஸூநிதூயூ: ||
ருஅ|| தவ்ஸிநிதி|| ஸுரஷ்ட: சூலிவருத: சூதொநவிஜுதெ ஸூதெ வுஹ
கெ ஸூபிபுஸூ||ருகூ||தகூஜுவஜிஸதி வதூஸூ:-நெகி||ஸுஹுஸ்வதி:
நவஜூரெ வுரெயயாரூஷ்டாவிதவ்யூ?||சூய||ஜாமெகி|| வுஜாஸம்வருவ
ஜநூநி யஜிநூயா: ஜஜாநீம் வஸூதீஸூஷாஹம் ஹ்ரீயம் யநூநூஸெ வஹஜா
யாயதவஸூவி வஸூதொநாவி யஸூஜாவாஹம்ஸள ஸூஜூநளகூவயொ:
வக்ஷஜாணாமதிம் வுரூவம்வஸூ ||சூந|| தகூவஜாயூபொஸூரிஜம்ஸொநெ
கூஜாஹ—சூஹி:கி||சூஹெவவவாந் உவவாரம் வாரயதி நவாநூஜி வுதி

வர்த்தகர்களின் கூட்டம். ஐந்துபூதங்களே அழிவற்றப் பரிருதியாகிறது. சக்
தியைப் பரபுவாகக்கொண்ட புருஷன் இங்குப் பரவேசித்து அறிந்து கொள்ளு
வதில்லை. 57—58

அங்கு ஸ்திரீயால் ஸ்பர்சிக்கப் பட்டவனும் க்ரீடிப்பவனும் (ஆகையால்)
பிரம்மத்தன்மையில் ஸ்மரணமில்லாதவனுமாகிய நீ அவளுடைய சேர்க்கையால்
ஓ ப்ரபுவே! கெடுதியான இப்படிப்பட்ட அவஸ்தையை அடைந்திருக்கிறாய். 59

நீ விதர்ப்பராஜனுக்குப் பெண்ணுமல்ல; ஓ வீர, இவன் உனக்கு ஸுஹிருத்
தமல்ல; நீ புரஞ்சனிக்குப் பதியுமல்ல; இவளால் ஒன்பதுத்வாரமுடைய ஸ்தானத்
தில் தகையப்பட்டாய். 60

இது என்னால் ஏற்பட்டமாயை (முன்ஜன்மத்தில்) புருஷனாகவும் (இப்
பொழுது) ஸ்திரீயாகவும் நினைக்கிறாய். இரண்டு மல்ல. நாமிருவரும் பரிசுத்தர்
கள். இனி, நம்முடைய ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கலாம். 61

யயா வுரூஷ சூதாநகெகஜாடிஸுபுஷ்புஷொஃ |

நியாலுதகெவெகெஷுத தமெவாநாராவயொஃ ||

63

வனவம் வ நாமவொ ஹ்வொ ஹ்வொ ந பூதிவொயிதஃ |

வஸவஸ ஆவிவாரொண நஷ்டாவ வுநஃ ஷுதிடி ||

64

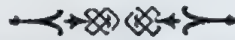
வவறிபுஷுநெதடியூதம் வாரொகெஷண பூடிபிபுதடி |

யசு வாரொகெஷவி யொ டெவொ ஹ்வாநிஸுவாவநஃ ||

65

ஐதி ஸ்ரீ ஜோமவதே உதாசுபுஷ்பம்

சஷ்டாவிம்ஸாயூரயஃ.

ஹாரொவபெஸஃ உகூலிபூரயஃ விஜிஜெஹம் ||சுஉ|| தவறிபு சுயராவயொர
ஜெகவஸவபுஷுக்ஷாபிபிபுஷெஷுதூஹயயெதி || சூதாநம் டெஹம் சூடிஸெபு
நிபிபுதம் ஜெஹம் ஷுரிஹாவெகெஷதவாஸு வகூஷிவததிவரீதம் விஜி
விஜெயாவாயிகுதொயபிபுஷெஷுதூபுஷு ||சுந|| வவறிதி || தபூவிவாரொண
ஹம்ஸாவிவொமெந || சுச || சுயாராதூரிதி வுஹ்வாரயதி-வவறிபுஷுநிதி ||
வாரொகெஷண ராஜகயாரிவெஷண ததூஷெதம் யபூஷாசு ||சுந||

ஐதி ஹாவாபுஷிவிகாபாஃ சஷ்டாவிம்ஸாயூரயவூரயா.

நான் நீயே. நீயும் வேறல்ல. ஓ நண்ப்! நீ அந்தமோஹத்தைப்பார். பண்டி
தர்கள் நம்மிருவருக்கும் பேதத்தை எப்பொழுதும் கொஞ்சமேனும் பார்ப்ப
தில்லை. 62

புருஷன் தன்னையே கண்ணாடியிலும் கண்களிலும் வெவ்வேறுக எவ்வி
தம் பார்க்கிறானோ அவ்விதமே நம்மிருவருக்கும், பேதமேற்படுகிறது. 63

இவ்விதம் மானஸஸரஸ்ஸில் வாஸம் செய்யும் பரிசுத்தனாகிய புருஷன் ஹம்
ஸனால் உபதேசிக்கப்பட்டு ஸ்வஸ்தனாகி அவருடைய பிரிவால் இழந்த ஸ்மாணத்
தை மறுபடி அடைந்தான். 64

ஓ ப்ராசீனபர்ஹிஸ்ஸே ! இந்த அத்யாத்ம ஸ்வரூபத்தைப் ப்ரோக்ஷமாக
(சாஜகதை என்னும் வ்யாக்யத்தால்) காண்பித்தேன்.

ப்ரபஞ்சத்தையுண்டாக்கியவரும் தேவருமாகிய பகவான்ப்ரோக்ஷ விஷயத்
தில் ப்ரியமுள்ளவராகிறார். 65

28 - வது அத்தியாயம்

மு ந் நி ந் த.

ஊனகொநக்திஃஸொய்யாயஃ.

|| ஸ்ராவீநவஹிஃ ||

ஹமவஃஸௌ வவொய்யாவீநக்தி ஸௌமவமௌதெ |
கவயஸவீஜாநக்தி ந வயம் கௌகொஹிதாஃ ||

1

|| ஸ்ரீ நாரதஃ ||

வாரூஷம் வாரூஜநம் விஷ்ணுஷ்ணுநக்திவாதஃ வாரூ |
ஊககித்ரி வதூஷாஃ வஹுவாஷிவாஷி ||

2

யொய்யிஜிதாதாஹுதஸஸு வாரூஷஸு ஸவெஸுராஃ |
யஹ விஜிதாயதெ வஹிநக்திவீவா கியாமஃஸௌ ||

3

ஊநக்திஃஸொ வரொகூய்யூவூவொநெ நொவஸஃஸுத்ய |

ஸ்ரீஸஃஸதொ ஹவஸீஸஸஃமாநுகிரஃய்யுதெ ||

ஹவநிதி || கவயஃ சுயூதவீஷி || வாரூஷிதி || வுநக்திஸிவகிதெத
நீகரொதீத்யஃ ய ஆவூநகிவூக்யதி ததஸு வகௌஷா வாரூஜநய
தீதி வாரூஜநவஃ வூவூதம் ஹகி ஊக ஆஷிஃ வாரூயஸு || 2 || யஹி
கவிஜிதாஸஸெந ஸுஹுதஃ வூஹுதஃ உகூயஃ ஸாரூஸாஃ கவிஜித
நாநிநிஸுதஃ யஷிஸாஹுதஃ விநக்திவீவொயெந ந விஜிதாயதெ || 3 || யஷி ||

29-வது அத்தியாயம்.

ப்ராசீனபர்ஹிஸ்வினவுகீருன்.

ஓ பகவானே! உம்முடையவார்த்தையை நாங்கள் நன்றாய் அறிய முடியவில்லை. அதைப்பண்டிதர்கள் நன்றாய் அறிவார்கள். தர்மத்தால் மோஹமடைந்த நாங்கள் அறியவில்லை.

1

ஸ்ரீ நாரதர் கூறுகிறார்.

புரஞ்சனனைப் புருஷனென்றறியவேண்டும். ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு பாதங்களுடையதும் வெகுபாதங்களுடையதும் பாதங்களில்லாததும் ஆத்மாவுக்குப் பரமமாகியதைச் சேதனமாகச் செய்கிறான்.

2

அந்தப்புருஷனுக்கு அறியமுடியாத நண்பனென்று கூறப்பட்டவன், ஈச்வரனாகிறான். மானிடர்கள் அந்த ஈச்வரனைப் பெயர்களாலும் க்ரியாகுணங்களாலும் தெரிந்துகொள்ளமுடியாது.

3

யதா ஜிவ்யக்ஷணநுருஷ்டி காதெஸ்துபந ப்ரக்யதெமபுணாநு |

நவபூரம் விஹஸாஸ்வினா தூதமத ஸாயிதி || 4

ஸுபிணு ப்ரஜோம் விந்நாந்ஜாஹிதி யக்யதத |

யாஜயிஷாய ஷெஹைஸிபுநாநுஷெஸ்க்ஷிவி மபுணாநு || 5

ஸவாய ஸ்ரீயமுணா ஜோமம் கபு வ யக்யதத |

ஸபுஸ்யதயஃ ப்ராணஃ வணுவத்யபுயொரமஃ || 6

ஸுஹஸ்திமம் ஜெநா விந்நாநுஸ்யெந்ரீயநாயக |

வாணாநாஃ வணவிஷயா யந்யெந் நவவம் வுரத || 7

ஸுக்ஷிணீ நாவிகெ கணபுள ஜுவம் ஸிஸமுஜாவிதி |

ஷெ ஷெ பூரள வஹியபாதி யஸுஜிஜி யஸம்புதஃ || 8

தக்யதெஷு வுரெஷுஜெயெ || 8 || ஸுபிதி || ஸுக்ஷிணிந்ரீயெ || 9 ||

ஸவாயததி || வஹுவதிக்ஷாதுவஸிராஃ ஸவபுஜவபுராணஃ || 10 || வணகாடிஸ

ஸுதத துமெமெகாடிஸாஜிஹாஹடாநாயகதத்யுதம் ஸுடிஸபுயதிஸுஹ

தி || ஸுஹஸ்திமம் யஸு தந்நம் நவவாநிஜாராணி யஸு || 11 || ஜுஜிதவததூ

ஷெயபும ஸுக்ஷெபெணாஹ—ஸுக்ஷிணீ ஸுத்யஸுஜிஜி யஸம்புதஃ ஸு ஸுதூ

தாவிஃ ஜூலிபுபுஹிபபாதி || 12 || ஸுக்ஷிணீ || வுரவபுஜவபுஜாஹெ

புருஷன் எப்பொழுது ப்ரகிருதியின் குணங்களைப் பூர்ணமாகக்கொடுக்க
விருப்பங்கொள்ளுகிறானோ அப்பொழுது அந்த தேஹங்களுக்குள் ஒன்பதுத்
வாரமுள்ளதும் இரண்டுகை இரண்டுகால்களுடையதுமாகியதேஹத்தைச்சிறந்த
தென்னுரினைத்திறன் 4

புத்தியை ஸ்திரீ என்றறியவேண்டும். என்னுடையது நான் என்பது புத்தி
யின்செய்கை. புருஷன் இந்ததேஹத்தில் புத்தியை அதிஷ்டானமாகக்கொண்டு
இந்திரியங்களால் குணங்களை அனுபவிக்கிறான். 5

இந்திரியங்களின் குணங்கள் நட்பைப்பெறுகின்றன. அவைகளின்செய்கை
ஞானமும் தர்மமுமாகும். அவைகளின் விர்த்திகள் ஸகிகளாகின்றன. ஐந்துவிர்த்
திகளுடைய ப்ராணன் (ஐந்துதலைபுள்ள) ஸர்ப்பம்போலாகிறது. 6

மனதை ஞான கர்மேந்திரியங்களுக்கும் ப்ரபுவாகவும் மிகுந்தவலுவுடை
யதாகவும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஐந்துவிஷயங்கள் பாஞ்சாலமாகின்
றன. அதன்மத்தியில் ஒன்பதுத்வாரமுடையது தேஹமென்றறியவேண்டும். 7

தேத்திரங்கள் முக்குத்துவாரங்கள் செவிகள் முகம் ஆண்குறி அபானத்
வாரம், இவைகள் வாசல்கள். இந்திரியங்களுடன் கூடிய ஆத்மா எவனோ அவன்,
இந்தவாசல்களின் வழியே வெளியிற்செல்லுகிறான். 8

சுகஷிணீ நாவிகெ வாஸுலிதி வணு வாஸஸுதா: |

சுகஷிணா சுகஷிண: சுணபு உதூரா வொதூர: ஸுத: |

வபுலெ உதூயொ ஸாரள மஹிஸூரவிஹொழிதள ||

9

வெஜ்ஜாதாவிஜுலீவாசு நெகு நகசு நிரிபுதெ |

ரபுல விஸூரஜிதனாலுலாம் விவெஷு வக்சுஷெஸூர: ||

10

நலிநீ நாலிநீ நாவெ மஸஸுளரலுஉவதெ |

வூரணொவபுதொ உவூரஸூம் விவணொ வாபுஸவிபுஸ: ||

சூவணொ வூவஹாரொசு விசூஉஸூர் ஸஹுபிதம |

விசூஹுபிபுசுகிண: சுணபு உதூரொ லெபவஹு: ஸுத: ||

12

ஸாவதூரஸூலவெம: காரொ யெநொவபுசுகித: |

தஸூஹாரநீஹ மபவபு மபவெஸூரா ராசூய: ஸுத: ||

13

சூதா: || கூ || வஜ்ஜாதெதி || நெகு உதிரபுவிதி வக்சுஷெதி வஜ்ஜாதா

ஜீநாம் வூபூராம் ஸெஷொநுவாடி: ஸாரஸூர் வாராஜநம் || கூ || நலிநீதி ||

நாவெஸுகிவூபூர சுபபுநொதீதூபபுதொவாயு: ததாதகெநொஹா

ஸெந ஸெஹெஸூரநகூர: வூரணொவபுத: சூஸூரிதி வூபூரஸஸூ

விவணாநிததூசூரஸஸூஸூநிபிபுஷுஸூ ரஸவிபிதூநுவாடி: ரஸஸுகி

வூபூரஸஸெநிபிபிதூய: | விவணொவாபுஸ விபுஸ உதூவபா: ||

சூஷுபூரஹெஷொஷொராயிசூ || கூ || சூவணுகி || கூ || சுஹ || கூ || கூ ||

நேத்திரங்கள் நாஸிகைகள் முகம் இவ்வைந்தும் நெழ்க்குப்பாகத்திலேற்பட்ட த்வாரங்கள். வலது செவி தென்பக்கத்து த்வாரமென்று கூறப்படுகின்றது.

கத்யோதை ஆவிர்முகி என்னும் இவ்விரண்டும் ஒருஸ்தானத்திலேற்பட்ட நேத்திரங்களாகின்றன. விப்ராஜிதம் என்பது ரூபமாகிறது. புரஞ்சனன், இவை களுடன் கூடாத்திரிந்திரியத்தால் பார்க்கிறான். 10

நளினி நாலினி என்னும் இவ்விரண்டும் நாஸிகைகளாகின்றன. ஸௌரபம் கந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. அவதூதன் (வாயு) கிரணம் என்றாகின்றான். முக்கியம் என்பது முகமாகிறது. வர்த்தகன் வாக்காகின்றான். புரஸஞ்ஞன் ரஸ நேந்திரியம். 11

ஆபணம் என்பது வியவகாரம். பஹுபுதனம் என்பது சித்திரமான அன்னமாகிறது. பிதிர்ஹு என்பது வலதுசெவி; தேவஹு என்பது இடதுசெவி.

சண்டவேகன் என்றது ஸர்வத்ஸமாகிறது. இதனால் காலம் காணப்படுகிறது. கந்தர்வர்கள் அதன் பால்களே. கந்தர்வஸ்திரீகள் ராத்திரிகளாம்.

- ஹரணாயு: பரீவ்ருதூ ஷஷ்டுதூரஸததூயட |
காமுகநூ ஜரா ஸாக்ஷாதொகஸா நாலிநததி || 14
- ஸுஸாரம் ஜமுஹை ஜதூ: க்ஷயாய யவநெஸூர: |
ஸூயயொ வ்யாயயஸஸு வெஸநிகா யவநாஸூரா: || 15
- ஹிதொவஸமூரஸாய: ப்ரஜாரொ ஐவியொ ஜர: |
ப்ரவ்ருதம் வ நிவ்ருதம் வ ஸாஸூம் வானாருஸஜிதம் || 16
- வித்யயாமம் ஷெவயாமம் ஸ்ரோத்ராஸூதயராஜிஜை |
ஸூஸூரீ ஜெயு சுவயூஸூவ்யவாயொ மூரிணாம் மதி: || 17
- உபஸூர ஓஜு: ப்ரொத்ரா நிரஃஜிதிமூடி உவ்ருதெ |
வெஸஸம் நரகம் வாயுமூஸூகொகாஸுள து ஜெஸூணம் || 18

ஹரணீகி|| பரீவ்ருதூவரிஜுஜெணை||கச|| ஸுஸாரஜிதி|| ஹிநீகெநஜமு
ஹெஹொகாமாம் க்ஷபாயவராஸூவாரிணை||கரு|| ஹிதெதி|| ஹிதாநாஜெவ
ஸமெயூவீயாயாஜாஸம் ஸீவ்ருதூஹைதம்: ரபொவெமொயஸூதிபுஜா
ரஸஸூஸூ வ்யூவ்யாவாநாரெ ஹிதெவ ஹிதக்யதா உபஸமெயூ சூரய:
சுநெந வ சூரிவி: ருஜஜதி வஹ்யூவ்யாதம் ஐவிய: ஸீதொஷ்ஹெஜெந
ப்ரவெஸஹொகா||கச|| விதி||கி||மூரிணீதி||ஸூநாவாடி:மூரிணாம் ரகிரி
தி தஸூவ்யூவ்யவாயுதி||கஎ||கஅ|| ஹஸூதி || விஷ்ருஜீநவொயூநாம்

இந்த இரவுபகல்கள் முந்நூற்று அறுபதும் சுற்றுவதால் ஆயுள் அபஹரிக்
கப்படுகின்றது. காலகன்னிகை என்பவள் ப்ரத்யக்ஷமாகிய ஜரை. ஜனங்கள் அந்த
ஜரையைக் கொண்டாடுவதில்லை. 14

யவனராஜன் மிருத்யுவாகிறுன். அவன் (ஜனங்களை) நாசஞ்செய்வதற்காக
தங்கையாகிய ஜரையைக்கொஹித்தான். யவனர்கள் ஆதிகளும் வியாதிகளுமாகின்
றனர். அவைகள் இந்த மிருத்யுவுக்கு ஸேனைகள். ஜனங்களைநாசம் செய்வதற்
காக ஸஞ்சரிக்கின்றன. 15

ப்ரஜ்வாரன் என்பவன் ப்ராணிகளுக்குப் பீடையைச்செய்வதில் விரைவான
வேகங்கொண்ட இரண்டுவித ஜ்வரமாகிறுன். பாஞ்சாலம் என்னும்பெயருடை
யது ப்ரவிர்த்தி நிவிர்த்தி என்றசாஸ்திரமாம். 16

ச்ருததான் என்பவன் ச்ரோத்ரம். அதனால் தேவயானத்தையும் பிதிர்யா
னத்தையும் அடைகிறுன். ஆஸூரி என்பது மேட்ரம். அது கீழான த்வார
முடையது. விஷயஸூகம் என்பது வ்யவாயமாகிறது. 17

தூர்மதன் உபஸ்தமென்று சொல்லப்படுகிறுன். நிருருதி அபானத்வார
மென்று கூறப்படுகிறுன். வைசஸம் என்பது நரகம். லுப்தகன் என்பவன்
பாயு. குருடர்களைப் பற்றி என்னிடம் கேள். 18

சூலஸ்ரீ விசுரோ வாஹோ ஜமதஜ்ஷாந் ப்ரயாவதி |
 னகாடிஸெந்ரி யவதே: வணஸூநாவிநொடிகுசு ||

23

னவம் வஹுவிஸெடிபு:ஸெவெடிபவஹிதாத்ஸம்ஸெவெ: |
 கீஸூஜாமஸூதம் வஷ்டாநு டெஹி டெஹெ தஜோவ்யத: ||

24

ப்ராணெந்ரி யஜெநாயஜாநாத்ந்யுஷு நிமபுண்ணை |
 செதெ காஜெவாநு ய்யாயநாஹிதி கஜேக்யசு ||

25

யஜாத்நாமவிஜ்ஞாய ஹமவக்ம் வரம்மாஸுடி |

வாஸுஷஸு விஷஜெத மண்ணைஷு ப்ரக்யுதே: ஸ்டிக் ||

26

தி|| பஹெந்ரிஸெய: ஸூநாஹிஸாதபா விஷபஸெவாங்கரோதீதி வம்வ
 ஸூநாவிநொடிகுசு சுநெந,வஹா ஜமயாந் தஜெத்ராஜிவ்யாப்யாதா||2௩||
 னவம்வக்ஷகெந உக்யபு:வ்யாப்யஸவட்க்யாதாத்யபுஜாஹ-ணவரித்ராஜி
 விரக்யஜெணெத்யுதெந னவரிதி சுயிஸெவிகாஜிவிடிபு:ஸெவ: கீஸூ
 ஜாமொ ஜோஹிதி டெஹெஸதா வஷ்டாணி செதெவததஜதி அபொந
 யம்||௨௪|| ப்ராணெதி|| சுஸநா விவாஸாஜீந் ப்ராணயபு:ந் சுப்பக்யாஜீந்
 ட்யபபு:ந் காஜாஜீந் ஜெநாயபு:ஸூ நிமபுண்ணெவ்யாத்ந்யுஷு காஜெ
 வாநு விஷயஸுவஸெஸாந் ய்யாயந் கஜேக்யசு || ௨௫ || தத: கிரிதசூஹ அ
 ஷ்யாந்-யதெதி|| ஸ்டிக் ஸ்ப்ரக்யாஸஸூவாவாவி || ௨௬ || மண்ணை|| ஸூகா

வெளியிலுள்ள கதி பேதம், பதினேரு இந்திரியங்கள் ஸேனை, ஐந்து இந்திரி
 யங்களின் ஹிம்ஸையால் வினோதத்தைச் செய்கிறவனாகிறான். புருஷன் மிரு
 கதிருஷ்ணைபக் குறித்து ஓடுகிறான். 21—23

தேஹமுடையவன், இவ்விதம் ஆதிதைவிகங்களும் ஆதி பெளதிகங்களும்
 ஆத்யாத் மிகங்களுமான பலவித துக்கங்களால் வருத்தமுற்று அஞ்ஞானத்
 தால் சூழ்ந்தவனாகி 1 ப்ராண தர்மங்களையும் 2 இந்திரிய தர்மங்களையும் 3
 மனோ தர்மங்களையும் நிர்க்குணமான ஆத்மாவிடம் ஆரோபணம் செய்து காம
 லேசங்களைத் தியானித்துக் கர்மங்களைச் செய்துகொண்டு என்னுடையது நான்
 என்று தேஹத்தில் தூறு வருஷம் வரையில் இருக்கிறான். 24—25

புருஷன் ஸ்வப்ரகாசனயினும் பகவானும் பரம குருவுமாகிய ஆத்மாவை
 அபிரியமல் எப்போழுது ப்ரகிருதியின் குணங்களில் பற்றுதலடைகிறானோ அப்
 பொழுது அந்தப் புருஷன் குணங்களுக்கு அபிமானியாகி ஸ்வாதீனமின்றிக்

1 ப்ராண தர்மங்கள்—அசனே பிபாஸை முதலியவை

2. இந்திரிய தர்மங்கள்—குருட்டுத் தன்மை முதலியவை.

3. மனோதர்மங்கள்—காமம் முதலியவை.

முணாவிதாநீ ஸ ததா கதாணி காராதேவஸா |
 முகம் க௃ஷம் மொஹிதம் வா யயாகதேவிஜாயதெ || 27
 முகாசு ப்ரகாஸஹயிஷாநு மொகாநு ப்ராஹ்மபாதி கஹிஷு விசு |
 ஁வொதகதாநு க்ரி யாயாஸாஸுஸுஸாகொததாநு க்விசு || 28
 க்விதாநு க்விஷு ஹி க்விஹொஹயஸுஸாயி |
 றெவொ உநுஷுஹியபும யயாகதேமுணம் ஹவ | 29
 க்ஷுதரீதொ யயா ழீ நஸாரதெயொ முஹம் முஹம் |
 வரநிததி யஜிஷு ஁வொதநதெவ வா || 30
 வவம் காராஸயொ ஜீவ உஹிஷவயா ஸுதந |
 உவயபுயொ வா தெயு வா யாதி ஜிஷு வ்ரி யாவி யடி || 31

ஸாதி கம் க௃ஷம் தாஸிஸம் மொஹிதம் ராஜிஸம்யயாகதேவிஜாயதெ || 28 ||
 ததெவாஹ ழாஹ்யாம்-முகாதி || ப்ரகாஸஹயிஷாநுயெஷு ஁வொத
 க்ஷுதரீதாஸம்யெஷு க்ரி யயா ப்ராஹ்மபாதி தாநு மொஹிதாநு தத
 ஸொகாஸுததாநு யெஷுதாநு க்விஷாதி ஜெத்யம் || 29 || க்விஷிதிநொஹம்
 நபுஸகம் யயாகதேமுணம் க்ஷுமுணாவநதி க்ஷு || 30 || தெஷு றெஷு
 வஸொந ஸுஷு஁வெ ப்ராஹ்மபாதி ஸுஷுஷாநொஹ்யாம்-க்ஷுதி
 க்ஷுயாவரீதொயுஷு ஸாரதெயு ஸா஁வம் ஁வொந தாஸம் || 31 || வவ
 திதி || காரிஷாஸு க்ரிஸயொயஸு || 32 || நநு த்விஷு ஸுஷுஸு ஸுஷுஸு

கர்மங்களைச் செய்கிறான். அந்தக் கர்மம் ஸாத்விகமோ தாமஸமோ ராஜஸமோ
 அததனுக்குத் தக்கவாறு உண்டாகிறது. 26—27

ஸாத்விகமான கர்மத்தால் ஒரு ஸமயம் ப்ரகாசம் மிகுந்த உலகங்களை
 அடைகிறது. தாமஸமான கர்மத்தால் துக்கத்தைப் பின்பலனாக உடையனவும்
 க்ரியையால் ஆயாஸ முள்ளவைகளும் அஞ்ஞானம் சோகம் இவைகளை மிகு
 தியாகக் கொண்டவைகளாகிய உலகங்களைச் சில்ஸமயம் அடைகிறது. சில
 ஸமயம் புருஷனாகவும் சில ஸமயம் ஸ்திரீயாகவும் சில ஸமயம் இரண்டு மில்
 லாமலும் மூட புத்தியுடைய இந்த மானிடன் தேவனாகவோ மானிடனாகவோ
 திரியக்காகவோ உண்டாகிறது. கர்மங்களின் குணங்களுக்குத் தகுதியாக ஜன்ம
 மேற்படுகிறது. 28—29

பசியுடையதும் தீனத்தன்மை யுள்ளதுமாகிய நாயானது கிருகந்தோ
 றுஞ் செல்கையில் தடியடியையோ அன்னத்தையோ அடைவதுபோலக் காமங்
 களில் கருத்துக்கொண்ட ஜீவன் உயர்வு தாழ்வு என்ற மார்க்கமாகப் பிரமித்து
 மேலான ஸ்தானத்திலோ கீழான ஸ்தானத்திலோ மத்தியிலோ ப்ரியம் அப்ரி
 யம் என்ற பாக்யத்தை அடைகிறது. 30—31

சுயாதெனாநகல்புலிதவறு யதெனாநகல்புலர்ஊரா |

ஸாஸ்ய^{சுவர்}திஸ்ய^{சுவர்}வவெ^{சுவர்}ஷொ^{சுவர்} ஸக்ய^{சுவர்}ா வரஜயா முநள || 36

வாஸு^மஜெ^{வெ} ஹ^மவ^{தி} ஹ^தயோ^ஸம^ஸநா^ஸஹி^த : |

ഡയ്യീ ഹീനേന വൈരാഗ്യം ജ്ഞാനം ച ജന്മവിമുക്തി || 37

வெள்ளிராசெவ ராஜவெட்ட ஸ்ரீராமபுத்தகமாயம் :

புணர் தம் முடியாநவ் நிதுற வுறையுதம் || 38

யது லாமுவதா ராஜநு ஸாயவொ விஸதாஸயாஃ ।

ஹரிவஜ்ரணாநாகாநாய வணவழி வெதவஃ || 29

தவறு வறுவெனொழுகுமாராடுவெவாஸுறெவென்கெடுவ || நநுஸஸுதி

நிபுத்தி: வெராழிவடுகாடி ஜாநாஷெவ நமஸ்ஸுரா தரகிஸாககிரா

தவிழிதுறாழிமுருகுதவழிதுறாஹ—வாஸுமெடிவழி|| ஸுய்யுநெருந ஸஜீயுநெருந

வ. காரணம் || ௩௭ || நடுவுள்ள ஹோமமொலகியொம் : சுயம்ஸூத தசுஹ—

ஸந்தி|| ஹொராஜிஷெ-ஃ ஸ து சுயு-தஸு சுயாபோஸி து வத-ஃநொவி

ரா.த.ராசு கஸ்துரிசுந்தரன்—முணைத் துய்யாநல்லு மாக அ|| ந.ந.ஸாகயா

கூகுள் தரவுகளைப் பயன்படுத்தி : மாவட்டம் அமைதிப் படைகள் வலுவாக உள்ளன

முண்டகபாறையெதிரேயுள்ளதென || ௩௬ || நநுஸாயுஸம்மவிநாஸபடுவஹரி

கடாவித் தநாழிநாவகிவ்வெடிவெதுராஸஞ்ஞாஹாஅஹாஹா. தவநிநிதி. தவநிநி

ஸாநெஹிஜிபுலரிதாஃ கீதிபுதாஃ பிபுலிபுலரிசுநெவ வ்யகுஷம்

[illegible]

ஆகையால் புருஷார்த்த பூதனாகிய ஆத்மாவுக்கு அஞ்ஞானத்தால் அணர்த்தங்களின் பரம்பரையாகிய ஸம்ஸாரமுண்டாறேது. அந்த ஸம்ஸாரத்திற்கு நிவிர்த்தியானது குருவாகிய வாஸுதேவரிடம் கிறந்த பக்தியால் ஏற்படுகிறது.

36

பகவானுடைய வாஸுதேவரிடம் ஏற்பட்ட பக்தியோகமானது சிறந்த பாகாரத்தால் வைராக்யத்தையும் ஞானத்தையும் உண்டு பண்ணுகிறது. 37

ஓ ராஜ சிரேஷ்டனே! சிரத்தை டுடையவனும் எப்பொழுதும் அத்யயனம் செய்பவனும் சிரவணம் செய்பவனுமாகிய மானிடனுக்குப் பகவானுடையசரீத் திரத்தைச் சார்ந்த அந்தப் பக்தியோகமானது விரைவிலேயே உண்டாகும். 38

ஓ ராஜனே ! நிர்மலமான மனமுடையவர்களும் பகவானுடைய குணங்
களைச் சொல்லுவதிலும் கேட்பதிலும் விரைவுடைய மனமுள்ளவர்களும்
ஸாதூக்களுமாகிய பாகவதர்கள் இருக்குமிடத்தில் பகவானுடைய சரித்திர
மேற்படும்.

39

தவ்விநஹநுபரிதா உயுவிவரிது

விய்யுவிஷஸெஷவரிதஃ வரிதஃ ஸ்வனி ।

கா யெ விஸந்நுவிதூஷொ நூப மலிகெணெ—

ஸாஸஸுஸந்நுஸ நதூஜயஸொ ககொஹாஃ ॥

40

எனதெரூபபூதொ நிதூம் ஜீவயொகஃ ஸ்வாவெஜெ ।

ந கரொதி ஹரெநூநம் கயாஜதநியள ரதிடு ॥

41

பூஜாவதிவதிஸாக்காடி மவாநு மிரிஸொ உநாஃ ।

டிக்காடியஃ பூஜாயுக்கா நெஷிகாஸநகாடியஃ ॥

42

பீரீவிரதூம் மிரவள வாறுஷுஃ வாறுஹஃ சூதாஃ ।

ஹமுவபுவிஷ நதெதெ ஜெந்தா ஸ்வவாழிநஃ ॥

43

உத்யுடிஃ கவிதூஷஃ சுயம்ஸுஸுநூஸுஃ மாஸெஃ ஸாவபாமெஃ
கெணெடிஃ வநகாஸுரிதஃ விஸனி ஸெவந்தெ சுஸநஸஸெந கூஸுஸுதெ
சுஸநாடியஸுநுஸுஸுனி ஹகிரவிகாந ந வாயஹத்யுடிஃ ॥ ௪௦ ॥ ஸ்வத்மஜெ
ரெண ஸுபஸெவ சுஜாமிந்தாஜாவாஸுஜாநா ரஸாவெஸாவாவாஸுஸு
வாவாடிவிஸுதஸு ஹகிநுஸம்ஹதீதூஹ—வநதெரிதி ॥ ஸ்வாவெஜெ
சுபு ராணகெஃ ஷெஹபுயுதெவபூ வநதெரஸநாடிஃ நிதூஸுவ
பூதொயம் ஜீவயொகஃ சுஜெதம் நியுபதெஸுநிதி சுஜெதநியிஃ ஸ்ரீஹரெஃ
கெயெவாடிதநியிஃ தவ்விந ரதிம் ந கரொதி நூநம் நிஸூதம் ॥ ௪௧ ॥ ஹவ
டிநுபூஹிந்தரெண நூ ந கஸுராவி விஜூநஸம்ஹதீ கெஸுதூநூ
யெநாஹ வதாவிடிஃ பூஜாவதீதி பூஜாவதிவதிஃ ஸ்வஹா ॥ ௪௨ ॥ பீரீவி
ரிதி ॥ ஜெந்தாஃ சுஹநாஸுஷொந்தெயெஷொந்தெ ॥ ௪௩ ॥ சுஜெதி ॥ வாவா வத
பொவி தவொவிடி ராஸாயிவிருவொயெஃ வஸுந்தொ விவிநுந்தொவி

அவ்விடத்தில் பெரியோர்களால் கீர்த்தனம் செய்யப்படுகின்ற மாதவ
னுடைய சரிதமாகிய அமுதத்தின் ஸாராம்சமுள்ள நதிகள் நான்குபுறத்திலும்
பெருகுகின்றன. ஓ அரசனே எவர்கள் போதுமென்ற புத்தியில்லாமல் அவை
களை ஸாவதானமான செவிகளால் பானம் செய்கின்றார்களோ அவர்களைப் பசி
தாகம் பயம் சோகம் மோஹம் இவைகள் அணுகா.

40

ஸ்வபாவமாக ஏற்பட்ட இந்தப் பசி முதலியவைகளால் எப்போதும் துன்ப
மடைந்த ஜனங்கள் ஹரியின் கதையாகிய அமுதபாத்திரத்தில் அன்பைச்
செலுத்தார்கள்.

41

பிர்மமீதவர், பாத்யகூநம் பகவானுமாகிய பரமசிவன்; மனு, ப்ராஜைகளுக்
குப் பதிகளாகிய தக்ஷன் முதலியவர்கள், நைஷ்டிகர்களாகிய ஸனகர் முதலிய
வர்கள், மரீசி அத்ரி அங்கிரஸ் புலஸ்தியர் க்ரதா பிருகு வஸிஷ்டர் என (நார
தர்)வரையிலுள்ள பிர்மவாதிகள், வாக்குகளுக்குப் பதிகள் ஆகிய இவர்கள் தவம்

சுஜாவி வாழ்வு தயவுபொவிஜாஸநாயிவி: ।

பயனஞ்சுவிய ந பயனினி பயனும் வரவெய்யாடி ||

44

பாஷ்வஹணி ஐய்யாரெ வரது உராவியுறெ |

உனது இம்மெழவப்பு வலிதான் ஹஜரெனா ந விடினா: வாழ் ||

45

யமுயஜநுமுஜஹாதி ஹவா.நாதலாவிதம் |

ஹ ஜஹாதி உதிம் யொகெ வெஷெ உ வரிநிஷிதாடி ||

46

தவிர தகுபலம் வஹிபுஷ நஜீதாநாடியகாஸிஷம் |

செய்யுதுவெஃ கய்யா: செ ருதுவெஃ வவவவவ || 47

47

[illegible]

வித்தை ஸமாதி இவைகளால் தேடுகிறவர்களாயினும் ஸர்வ ஸாக்ஷிபாகிய பரமேஸ்வரனைப் பார்க்கவில்லை. 42—44

42—44

மிகுந்த விஸ்தாரமுடையதும் (அர்த்தத்தாலும்) கரையில்லாததுமாகிய வேதத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களாகிய மஹான்கள் பலவிததேவதைகளின் ஆடையாளங்களால் பரிச்சேதமடைந்த பகவானைப் பணித்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள். பரமேச்வரனை அறியவில்லை.

45

45

இந்த பகவான் தன்னிடம் (புருஷனிடம்) பாவனையடைந்து எப்பொழுது அநுகரணிக்கிறாரோ அந்தப் புருஷன் அப்பொழுது லோகவ்யவஹாரத்திலும் வேதமார்க்கத்திலும் பற்றிய புத்தியை விடுகிறான். 46

46

ஓ ப்ராசீனபாஹிஸ்ஸே ! ஆகையால் அர்த்தம்போல் விடாங்குவனவும்
செவிக்குப் பிரியமானவைகளுமாயி கர்மங்களில் அஞ்ஞானத்தால் 'புருஷார்த்
தம் என்ற நோக்கம் கொள்ளாதே.

47

உலக மொகம் ந விடிவென வெயது டெவொ ஜநாடிநம் !

சூறையாடாது யியொ வெடும் ஸகட்குததிறிஃ ||

48

ശ്രദ്ധയു ചരൈയുഃ പ്രാഗരൈഃ കാതൈഃ ന ശ്ലിതിരേവമു |

ஹெஸ்டா ஹெஸ்டோயாநாநீ கஜே நாவெவெறி யசு வரடி ||

தகடி ஹரிதொஷம் யதா விடி தததியுயா ||

49

ஹரிஷ்-ஹஸ்தாதா வயம் புகுதிநீயநஃ ।

தகவாபிதிகும் ஸாணம் யது செஷெலா நுணாதிஹ ||

50

வெளியம் வி யதஜாஸு யதொ ந ஹயணைவி |

உதி வெடி ஸ வெ வெ வி அநு யொ வி ழநு ஸ மருஹுரி: || 51

51

[illegible]

மலினமான புத்தியுடையவர்கள் வேதத்தைக் கர்ம பரமென்று கூறுகிறார்கள். வேதமறியாத அவர்கள் ஸ்வரூபமாகிய ஆத்மதத்வத்தை அறியார்கள். வேதத்தில் தேவனாகிய ஜனார்த்தனன் ப்ரகாசிக்கிறான்.

கீழ்க்கு நுனியாகத் தர்ப்பங்களைப் பூமண்டலமெங்கும் பாப்பிப் பசுவதை
செய்து அதனால் அஹங்காரம் கொண்டு வணக்கமற்ற நீ சிறந்த கர்மத்தை
அறிபாய். விஷ்ணுவைச் சந்தோஷப்படுத்துவது கர்மமாகும். எதனால் விஷ்ணு
விடம் புத்தியுண்டாகுமோ அது வித்தையாகும்.

49

விஷ்ணு மானிடர்களுக்கு ஆத்மாவாகியவர். தாமே சாதனமாகியவர். ஈசர் வரர். அவருடைய பாதங்களின் மூலமே ஆச்ரயமாகிறது. இந்தப் பாத மூலத்தில் மானிடர்களுக்கு ஷேதம் முண்டாகிறது.

இத்தப் புருஷனுக்கு அந்த லிஷ்ணு மிகவும் ப்ரியமுள்ளவராகிறார். இவனுக்கு அணுவேனும் பயமில்லை. இவ்விதம் எவன் அறிகிறானோ அவன் வித்வான். எவன் வித்வானோ அவன் புரு. அவன் ஹரியாகிறான்.

51

புழு னாவம் ஹி ஸம்ஹிஞ்நா லவதஃ பரமுஷஷ-ஃ ||
சுத்ரு ஜெ வஜிதொ மஹம் நிஸாஜய வஸுநிஸிதழ் ||

52

கஷ்டமும் உயரம் வஸுதநவஸாம் பரநாணை தீயிசுவா
நாகம் ஷலாஹி மணவஸாஉஸு மஸுஸுணாபுடி |
கஷெபு வரகாநவஸுதபுவாஉவி மணயு யானம்
புரஜெஷு உயம் உயமய மஸுஸுணாணவிஸு ||

53

* (வஸு^{ஸ்}நஸா^{ஸ்}நய^{ஸ்}புணா^{ஸ்}ம் ஹீ^{ஸ்}ணா^{ஸ்}ம் ஸா^{ஸ்}ணா^{ஸ்}ம் சூ^{ஸ்}ஸ்யெ |
வா^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}ய^{ஸ்}ம்^{ஸ்}ய^{ஸ்}வ^{ஸ்}க்^{ஸ்}க்ஷ^{ஸ்}ா^{ஸ்}பு^{ஸ்}த^{ஸ்}ம்^{ஸ்} கா^{ஸ்}ஜ^{ஸ்}க^{ஸ்}பு^{ஸ்}வி^{ஸ்}வா^{ஸ்}க^{ஸ்}ம்^{ஸ்} கா^{ஸ்}ப^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}வ^{ஸ்}ய^{ஸ்}வ^{ஸ்}ம்^{ஸ்}
ஜி^{ஸ்}ஹோ^{ஸ்}வ^{ஸ்}ஸா^{ஸ்}தி^{ஸ்} வி^{ஸ்}வி^{ஸ்}ந^{ஸ்}ந^{ஸ்}ம்^{ஸ்} தி^{ஸ்}ய^{ஸ்}நீ^{ஸ்}ஹ^{ஸ்}தி^{ஸ்}ய^{ஸ்} ர^{ஸ்}க^{ஸ்}ம்^{ஸ்} த^{ஸ்}தி^{ஸ்} நி^{ஸ்}வெ^{ஸ்}சி^{ஸ்}த^{ஸ்}ர^{ஸ்}ா^{ஸ்}ந^{ஸ்}
த^{ஸ்}ம்^{ஸ்}ப^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ஹ^{ஸ்}ய^{ஸ்}ம்^{ஸ்} தெ^{ஸ்}த^{ஸ்}ரா^{ஸ்}ஹ^{ஸ்}—ஸ^{ஸ்}த^{ஸ்}தி^{ஸ்}|| ஸ^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}ப^{ஸ்}ம்^{ஸ்}ஸ^{ஸ்} ஸோ^{ஸ்}ய^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ஸ்ரீ^{ஸ்}ஹ^{ஸ்}ரி^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ப்ரி^{ஸ்}ய^{ஸ்}
த^{ஸ்}தி^{ஸ்} ஸ^{ஸ்}வெ^{ஸ்} சூ^{ஸ்}த^{ஸ்}க்ஷ^{ஸ்}ா^{ஸ்}க்^{ஸ்} ரா^{ஸ்}ஜ^{ஸ்}ா^{ஸ்}தி^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}பு^{ஸ்}பு^{ஸ்}வ^{ஸ்}ா^{ஸ்}யி^{ஸ்}நா^{ஸ்} ப்ரி^{ஸ்}ய^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ய^{ஸ்}த^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ஸ்ரீ^{ஸ்}ஹ^{ஸ்}
ரி^{ஸ்}ந^{ஸ்}ர^{ஸ்}ண^{ஸ்}ஸா^{ஸ்}ண^{ஸ்}ஸு^{ஸ்} ச^{ஸ்}ண^{ஸ்}வி^{ஸ்}ந^{ஸ்}ய^{ஸ்}ம்^{ஸ்} சு^{ஸ்}த^{ஸ்}ஸ^{ஸ்}த^{ஸ்}ா^{ஸ்}தி^{ஸ்}—^{ஸ்}த^{ஸ்}ய^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ஸா^{ஸ்}ண^{ஸ்}தி^{ஸ்}த^{ஸ்}ந^{ஸ்} ஸ^{ஸ்}ம்^{ஸ்}
வ^{ஸ்}ய^{ஸ்}ு^{ஸ்}தெ^{ஸ்}|| உ^{ஸ்}த^{ஸ்}ா^{ஸ்}நீ^{ஸ்}செ^{ஸ்}வ^{ஸ்}ம்^{ஸ்} வி^{ஸ்}ய^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ஸு^{ஸ்}ள^{ஸ்}தி^{ஸ்}|| உ^{ஸ்}தி^{ஸ்} ப^{ஸ்}ொ^{ஸ்} வெ^{ஸ்}டி^{ஸ்} ஸ^{ஸ்} வ^{ஸ்}ன^{ஸ்}வ^{ஸ்} வி^{ஸ்} த^{ஸ்}ா^{ஸ்}ங்^{ஸ்} ஸ^{ஸ்}ம^{ஸ்}
ர^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ஸ^{ஸ்} வ^{ஸ்}ன^{ஸ்}வ^{ஸ்} ஹ^{ஸ்}ரி^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}|| ௩ || உ^{ஸ்}க^{ஸ்}ப^{ஸ்}ம்^{ஸ்}வ^{ஸ்}ஸ^{ஸ்}ம்^{ஸ்}ஹ^{ஸ்}ர^{ஸ்}தி^{ஸ்}|| ப்ர^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}த^{ஸ்}தி^{ஸ்}|| வ^{ஸ்}ன^{ஸ்}வ^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ஹ^{ஸ்}வ^{ஸ்}த^{ஸ்}ம்^{ஸ்}
ப்ர^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ஸ^{ஸ்}ம்^{ஸ்}மி^{ஸ்}ந^{ஸ்}ம்^{ஸ்} வ^{ஸ்}ரி^{ஸ்}ஹ^{ஸ்}ு^{ஸ்}த^{ஸ்}ம்^{ஸ்} த^{ஸ்}தெ^{ஸ்}வ^{ஸ்}ர^{ஸ்}ா^{ஸ்}த^{ஸ்}ந^{ஸ்}ா^{ஸ்} வ^{ஸ்}ம்^{ஸ்}ய^{ஸ்}தெ^{ஸ்}ரி^{ஸ்}க்ஷ^{ஸ்}வ்ரு^{ஸ்}க^{ஸ்}ாரெ^{ஸ்} க^{ஸ்}ய^{ஸ்}ா^{ஸ்}
ர^{ஸ்}தி^{ஸ்}வெ^{ஸ்}ண^{ஸ்} க^{ஸ்}யி^{ஸ்}தெ^{ஸ்}வி^{ஸ்} ந^{ஸ்}ா^{ஸ்}த்^{ஸ்}நி^{ஸ்}வி^{ஸ்}பு^{ஸ்}ண^{ஸ்}வி^{ஸ்}த^{ஸ்}ம்^{ஸ்} வ^{ஸ்}ு^{ஸ்}த^{ஸ்}ா^{ஸ்}ம^{ஸ்}தி^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ப்ர^{ஸ்}தீ^{ஸ்}க்ஷ^{ஸ்}ா^{ஸ்}ண^{ஸ்}ம்^{ஸ்}
ஸ^{ஸ்}த^{ஸ்}ம்^{ஸ்} த^{ஸ்}த^{ஸ்}ண^{ஸ்}தெ^{ஸ்}வ^{ஸ்} தீ^{ஸ்}ஹ^{ஸ்}ா^{ஸ்}ய^{ஸ்}க^{ஸ்}ம்^{ஸ்}வி^{ஸ்}த^{ஸ்}ஸ^{ஸ்}க^{ஸ்}ய^{ஸ்}மா^{ஸ்}த^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ம^{ஸ்}ு^{ஸ்}ஹ^{ஸ்}ா^{ஸ்}நி^{ஸ்}வ^{ஸ்}பு^{ஸ்}ா^{ஸ்}ஸ^{ஸ்}யி^{ஸ்}த^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ஹ^{ஸ்}
ரி^{ஸ்}ண^{ஸ்}ர^{ஸ்}—^{ஸ்}ரு^{ஸ்}வ^{ஸ்}க^{ஸ்}ர^{ஸ்}ா^{ஸ்}ஹ^{ஸ்}—^{ஸ்}சு^{ஸ்}தெ^{ஸ்}தி^{ஸ்}|| வ^{ஸ்}டி^{ஸ்}தெ^{ஸ்}ா^{ஸ்} தெ^{ஸ்} வ^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ஸு^{ஸ்}ண^{ஸ்}ம்^{ஸ்}|| ௩ || க்ஷ^{ஸ்}ா^{ஸ்}பு^{ஸ்}தி^{ஸ்}தி^{ஸ்}||
க்ஷ^{ஸ்}ா^{ஸ்}பு^{ஸ்}தி^{ஸ்}பு^{ஸ்} ன்ர^{ஸ்}ா^{ஸ்}தீ^{ஸ்}தி^{ஸ்} த^{ஸ்}ய^{ஸ்}ா^{ஸ்} த^{ஸ்}ம்^{ஸ்} சு^{ஸ்}ம^{ஸ்}க்^{ஸ்}ஸ^{ஸ்}ம்^{ஸ்}ந^{ஸ்}ஸ^{ஸ்}ம்^{ஸ்} வ^{ஸ்}ு^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}ா^{ஸ்}ண^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ஸா^{ஸ்}ர^{ஸ்}ணெ^{ஸ்}
சூ^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}தெ^{ஸ்} வ^{ஸ்}ா^{ஸ்}பி^{ஸ்}க^{ஸ்}ா^{ஸ்}ய^{ஸ்}ம்^{ஸ்} தி^{ஸ்}யி^{ஸ்}க்ஷ^{ஸ்}ா^{ஸ்} தி^{ஸ்}ய^{ஸ்}ம்^{ஸ்} வ^{ஸ்}ா^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}ர^{ஸ்}ம்^{ஸ்} ஹி^{ஸ்}ய^{ஸ்}ா^{ஸ்}ஸ^{ஸ்}ஹ^{ஸ்} தி^{ஸ்}வி^{ஸ்}க்ஷ^{ஸ்}ா^{ஸ்} த^{ஸ்}தெ^{ஸ்}—^{ஸ்}த^{ஸ்}
வ^{ஸ்}ா^{ஸ்}க^{ஸ்}ர^{ஸ்}ா^{ஸ்}ஸ^{ஸ்}க^{ஸ்}ம்^{ஸ்}ஷ^{ஸ்}ய^{ஸ்}ா^{ஸ்}பு^{ஸ்}தெ^{ஸ்}ா^{ஸ்}பு^{ஸ்}தெ^{ஸ்}ா^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}ஷ^{ஸ்}ா^{ஸ்}ம்^{ஸ்}ண^{ஸ்}ா^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}ஷ^{ஸ்}ா^{ஸ்}ம்^{ஸ்}ஸ^{ஸ்}ா^{ஸ்}தி^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}த^{ஸ்}தெ^{ஸ்}ஷ^{ஸ்}ம்^{ஸ்}
ம்^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}ள^{ஸ்} க^{ஸ்}ண^{ஸ்}—^{ஸ்}ப^{ஸ்}ஸு^{ஸ்} த^{ஸ்}ம்^{ஸ்} வ^{ஸ்}ரெ^{ஸ்}ஷ^{ஸ்}ா^{ஸ்}தி^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}ா^{ஸ்}தி^{ஸ்} ஹ^{ஸ்}ு^{ஸ்}தெ^{ஸ்}தெ^{ஸ்} ஹி^{ஸ்}ய^{ஸ்}ா^{ஸ்}ந^{ஸ்}ஸ^{ஸ்}—^{ஸ்}ம்^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}
வ^{ஸ்}ய^{ஸ்}ு^{ஸ்}நி^{ஸ்}தி^{ஸ்}ஸு^{ஸ்}த^{ஸ்}வ^{ஸ்}ம்^{ஸ்} த^{ஸ்}

ஒ புருஷசிரேஷ்ட! உன்னுடைய கேள்வி இவ்வாறு பரிஹரிக்கப்பட்டது.
நன்றாய் நிச்சயிக்கப்பட்ட ரஹஸ்யத்தை நான் சொல்லக்கேள். 52

52

அற்பமாக ஸஞ்சரிப்பதும் புஷ்பவாசனையால் (ஸ்திரீயுடன்) சேர்ந்து (அங்கேயே) ஆவல்கொண்டதும் ப்ரமரங்களின் கானங்களில் செவிகொடுத்ததும் ப்ராணன்களைத் திருப்தி செய்து கொள்ளும் செந்நாய்களை முன் பக்கத்தில் மதிக்காமல் செல்லுகிறதும் பின்பக்கத்தில் வேடனுடைய பாணங்களால் பேதிக்கப்பட்ட துமாகிய மிருகத்தைத் தேடுவாயாக. 53

53

புஷ்பங்களுக்கு நிகரான தர்மமுடைய ஸ்திரீகளுக்கு ஆச்ரயமாகியதில் புஷ்பங்களின் மகாந்த வாடையைப்போல் காம்மகர்மங்களின் பரிபக்வம் மிகவும்

ஸம் ஷண்மூரீ மணலாஜமீ துவதிதெநாஹரவநிதாஜநாறாவெஷதி
தாராம் பூயொஸிதகணடும் சுமே வுசயதியவதாதந சூயம்ஹபுர
தொஹொராசூரபிகாநு காயுவிஸெஷாமவி மணயு மூஹெஷு
விஹரநம் பூஷதம் வரொக்ஷமஹபூவூதொ மூஸூகம் சுதாதெந
சூதூஸரொஹயலிஹ பாராவியூகீதி தலிஜாதாமஹொ ராஜநிலிபு
ஹெஷுபம் பூஷுமஹபூவீதி யமா ஜமயம்ஹதம் ஜமலிதி || 54)

ஸ சம் விவக்ஷு ஜமவெஷிதாதெநாதந—

ஸ்ரீதம் நியம ஹபி கண்டயமநீம் வ விதே |

ஜஹம்மநாஸூ ஜஹதூயதியமயம்

பூணீஹி ஹம்ஸஸரணம் விரத சூ ஜெண ||

55

ஸுமெநாஹி ஸோமொயபுஃ வரிணாஃ விரஸகம் யாஸாம் ஹீணாம்
ரீயிகெதூஸூபூபூரீயம்நீயதியஹீஹி ஸஹெதிஸெஷம், ரகூதிதூஸூ
பூபூர தாஸூலிநிவெஸிதம் மெநாயெந கஸுதூவஜதூஸூபூரூயம்
ஹபுரதஜதி பானூதிதூஸூ பூபூர விஹரநிதி சுஹநபூயிகாயாம் மூவெ
ந ஸரெண வராவியூதி டூரொஹெவதாயதி || ௫௪ உவஹெஸஸாரோஹ—
ஸகூலிதி || விவக்ஷு விவாயு சுஹஹபூபி விதம் கண்டயெம் யமநீம் நபீரீவ
வஹிவபூதம் பூரதஸூதபூபூரூயம் கபூவவிதேநியமவ தஸூஸவெஃ
பூயொவஹகணடும் சுமநாஸூம் மூஹாஸூம்வ ஜஹி கீபூஸம் கஸுத
ரோநாம் சுதிகாரோகாநாம் யாநி யூயாநி தெஷாம் மாயாவாதபூயஸூநி ஹம்
ஸாநாம் ஸீவாநாம் வரபஹம்ஸாநாம் வா ஸரணஸூரம் பூணீஹிபூணய

அற்பமானது. காமஸுதலேசம் உள்ளது என்பது ஜிஹ்வை. உபஸ்தம் முத
லியவைகளைத் தேடுகிறவன். ஸ்திரீயுடன் சேர்ந்தஆவலுடையது என்பது ஸ்திரீ
ரீயிடம் அபினிவேசம் கொண்ட மனமுடையவன். வண்டுக் கூட்டங்களின்
கானம்போல் மிகுந்த மனோஞ்ஞமான ஸ்திரீகளின் ஸம்பாஷணைகளில் மிக
வும் ஆவலடைந்த செவிகளுடையவன். முந்திச் செந்நாய்க் கூட்டத்தைப்போல்
தன்னுடைய ஆயுளைக் கவரும் இரவுபகல் முதலிய கால விசேஷங்களைக் கவனி
யாமல் கிருஹங்களில் கிரீடிப்பவன். பின்பக்கத்தில் கண்ணுக்குத் தெரியாமல்
அனுஸரிக்கும் வேடன் என்பவன் யமன். அவன்பாணமெடுத்து தூரத்திலிருந்தே
அடிக்கிறான். ஓ ராஜனே! மிகவும் பேதிக்கப்பட்ட ஹிருதயமுடைய உன்னைப்
பற்றி, வேடனாக அடிபட்ட மிருகத்தைப்போல், பார்ப்பாயாக. ஆச்சர்யம். 54

அந்த நீ மிருகத்தின் நடத்தைபை விசாரித்து ஹிருதயத்திற்குள்
சித்தத்தைச் செவிகளில் நதியைப்போல, அடக்குவாயாக. சித்தத்தில் கர்மத்தை
யடக்குவாயாக. காமுகர்களின் வார்த்தைகளுடைய கிருஹஸ்தாசிரமத்தை
ஹிடு. பாபஹம்ஸர்களுக்கு ஆச்சர்யராகிய பகவானைத் திருப்திசெய்வித்துச்
சிரமமாக ஒழிவடைவாயாக.

55

|| ராஜா ||

ஸ்ரீமதஸ்ரீக்ஷிதம் ஸ்ரீஹநமவாநுடிவாஷத |

நெதஜாநமதுவாய்யாயா கிம் ந ஸ்ரீயுவிபுயபுதி || 56

ஸம்ஸயொஹு து நெ விபு ஸம்ஹிஹஸ்துதொ ஹொநு |

ஃஷயொஹி விஹுஹுனி யது நெந்ரீயவதய: || 57

கஃபாணாரஹதெ யெந வுஹாநிஹ விஹாய தது |

கஃபுத்ராநெந ஹெஹந ஜுஷ்டாநுஸக்யதஸுதெ || 58

தஸிந் ஸ்ரீஹந விஸாஸகணா ஹிம் கவிபுத்யபு: வஸம் க்ரெண
ஸவபுதொவிபி || 56 || கயபாணா வுஷ்டம் வபுஷ்டாநுஸக்யதஸுதெ
ஸ்ரீமதஸ்ரீக்ஷிதம் விபாநிதம் வ ஹெ ஸ்ரீஹந நாரடிஹததஸுத
ஸிதததம் உவாய்யாய: யெ ஃபி கஃபாஹெஷ்டாந: சூயாயபாஸெந ஜாந
கி|| 57 || ஸம்ஸயததி || கதஸ்துதத: உவாய்யாயகத: தகாசுவிஹொயெ
நாதததெ கஸம்ஹாவநாரபுஷ்டாஹாநு ஸம்ஸய: ஸம்ஹிஹஸ்துத
கஸிதம்ஸயொவததெ யதெந்ரீயவததநாஃபு வுதெஃபுஹுனி|| 58 || ஸம்
ஸயபாஹுஹுயா-கஃபாணா|| கஃபாணி யெந ஹெஹந கஹொகி தஃபெதெவ
விஹாய கஃபுத்ரொகாஹொ கஃபாஹுஸாவிதெநாநெந ஹெஹந
ஜுஷ்டாநி உவஹுதாநி ஜீவொஸுதெ ப்ராஹ்மகி|| 59 || ஹதி|| ஹதிவாடி:
ஸ்ரீயதெ ப்ராஹ்மக்யதாஹொகாநிதி|| ஸ்ரீயதெஃபுஷ்டாஹெஷ்ட
யபாதிஸாவதாந் நர'ஹி க்வபாஹொகா ஸாஸ்தீரநுஹொயாதிபுதிதிஹத
ஹ கதபுஷ்டாஹெஷ்டெஹெஷ்டெந க்ருதநாஸாக்யதாஹொஃபுஸம் ஹஸம்
ஹ தஹதிவாஃ ஸம்ஸயாஹொஃபுஷ்டாஹெஷ்டெஹெஷ்டெந கஃபுத்யதெஹெஷ்டெந:

ராஜா வினவுகிறார்.

ஓ நாரதமுனிவரே! பகவானாகிய நீர் கூறியதைக் கேட்டேன். விசாரித்
தேன். இதைக்(கர்மத்தை உபதேசிக்கும்) குருமார் அறியார். அறிந்திருந்தால்
ஏன் சொல்லவில்லை. 56

ஓ வேதியரே! அந்த குருமார்களால் ஏற்பட்ட ஏன் பெரும் ஸந்தேஹம்
நிவிர்த்தியாயிற்று. இவ்விஷயத்தில் ரிஷிகளும் மிகுதியாக மோஹமடைகிறார்
கள். 57

புருஷன் எந்த தேஹத்தால் கர்மங்களைச் செய்கிறானோ அந்த தேஹத்தை
இவ்வுலகில் விட்டுப் பரலோகத்தில் மற்றொரு தேஹத்தால் ஸுகங்களை அடை
கிறான் என்னும் வேதமறிந்தவர்களின் சொல்லானது அங்கங்கு கேட்கப்படுகி

உமேதி உமஸா யஜுஷாவஹஸிதி ஸுவஸு ।

மூஷ்யாதுக்ஷ வுஜாநூலம் கடு யெந வுநஸுவுஃ ॥ 62

யயா உபீபதெ விதுஹஸெயரிநி யெஹிதெஃ ।

ஹவம் ப்ரஹ்மஹஜம் கடு யுக்யதெ விதுவ்யுதிஸிஃ ॥ 63

நாநுஸுதம் சு வாமெந ந ஷெஹெநாடிஷ்டுஸுதம் ।

கடாவிஷுவஸுத யஜுஸுவம் யாடிமாத்மி ॥ 64

யஜுஷேஹம் மூஷ்யாதுக்ஷ ததொ ஷேஹாஜாஹம் ஸிஹம் கடு வுஜாநு மூஷ்ய
யாதுக்ஷ பெந கடுணா ஹவஸேஹம் காரமூஷ்யதெந வுநஸுவுவொஹவதிசுந்யா
ஜநாநுஸுவதம் சுதொஸிநி துடிமெந விஸிஷ்டெஸ்யெவ சுத்யுக்ஷம் சுஸி
நிநிவிஷ்டபஸ்ய து ஷேஹஸ்ய வுஜாநிஷேஹஸு வாராதித்ரிநிவாஸம் ॥ சு ॥
யஜுக்ஷம் கடுணா நஸுக்ஷாநாதுத்வொமஹி தத்ராஹபயெதி ॥ உஹயொஃ
ஜொநகடுரடுமெவஃ உநி யாணாஸீஹிதெஃ கடாவிதுடிவ வுதிஸிஸித
உநஸீபதெ ஸத்யவிஸவெநி யவிஷ்டபஸம்ஸெநெ யுஸவசுஜொநாநுஸு
வதெஃ ததுகடுக்ஷவாடிந யுஸவசுஜொநாநுஸுவதிடுநஸொஸிமதி
ஹவம்விதுவ்யுதிஸிரவி வடுவடுஷேஹஜம் கடுயுக்யதெ தாஸாஸி யுஸவடி
நுஸவதெஃ ॥ சு ॥ உதொவி கடுயுக்யதெத்ராஹ வாராஹம் நாநுஸுத
திநி சுமெந வதுஜாமெந ஷெஹெந க்ஷுக்ஷுத்ரிவிஸநாநுஸுதம் சுநு
வஸுக்ஷம் சுடிஷ்டம் வாராஸுதம் வ யஜுஸுவம் யாதுக்ஷம் யாதுக்ஷயசு ப்ர
ஸுவ தத்ராஸிஸு ஸவஸிமெநாடிஷ்டுஸு சுதநிநிஸிஸவஸ்யதெ ॥ சு ॥ தெந
ஷெ துநா சுஸ்யஸிமெநாஸநாஸுயஸு ஜீவஸு தாடிஸுதநுஸவாடி
யுக்ஷம் வடுவடுஷேஹஸம்ஸவம் ஸுக்ஷஸுநிஸுயெநடிஸுநுஸுதநுஸுதெதொ

இந்தப்புருஷன் என்னுடைய தென்றும் நானென்றும் சொல்லுகொண்டு
மனத்தால் எந்த எந்த தெஹத்தைக் கிரஹிக்கிறேனோ அந்த அந்த தேஹத்தால்
ஸித்தமான கர்மத்தைக் கிரஹிக்கிறேன். இந்தக் கர்மத்தால் மறுபடி ஜன்மமேற்
படுகிறது. 62

ஞானகர்ம ரூபங்களான இந்திரியங்களின் கர்மப்ரவீர்த்திகளால் எவ்விதம்
சித்தமானது அனுமானிக்கப் படுகிறதோ அவ்விதமே சித்தவீர்த்திகளால்
முன்தேஹத்திலுண்டான கர்மமானது காணப்படுகிறது. 63

இந்தத்தேஹத்தால் எப்பொழுதும் அனுபவிக்கப்படாததும் காணப்படாத
தும் கேட்கப்படாததும் எந்த ஸ்வரூபமோ எந்தப் பிரகாரமுடையதோ அது
ஒரு ஸமயம் மனத்தில் காணப்படுகிறது. 64

தெநாவஸு தாடிசம் ராஜந் திம்மிமொ டெஹவம்வவு |
 ஸ்ர லக்ஷ்மீநமநுலகுதொசெயுநம உநஸுஷ்ட-ஹேதி || 65

உந னவ உநுஷ்டஸு வசிவபுரவிவாணி ஸம்வதி |
 லவிஷ்டதஸ் லபுத் தெ தமெவ ந லவிஷ்டதம் || 66

சுடிஷ்டபுரமும் வாசு க்விந்நமவி டுரஸுதெ |
 யயா தயாநுமேதவம் டெஸகாமுகியாஸ் யடி || 67

ஸவெபுசுரமரொயெந உநவீழி யமொவரா: |
 சூபானி ஸவபுரொ யானி ஸவெபு ஸஉநவொ ஜ.நா: || 68

யெபுரமேஸுஷ்டம்உநவீஸுரிதும்புதி || சுரு || கிம் உநொவுதெய
 வடுவபுரவராணி ஸம்ஸாஸம்வதிரிதாநி ஸரீராணி விஜ்ஞாயநைத்யாஹ-ம
 னவெகி || ஹ்ருதையி ஸப்யமவபாநாயபுராரிஷாநிநடி லவிஷ்டதம்உஷ்ட
 ப்ராஸுதம் உலவிஷ்டதம் நீயகா ப்ராபுதொவி ஹவீநிரடுவாணி ஸம்
 வதி உநவநவளபாயபுகாவபுணாபிவ்யுதிவி: வசிவபுரெபுவ டெவாவீசு
 வஸாபுரெபுவெவ லவிஷ்டதீதி ஜ்வாபதீத்யபு: || சுச || நமுகுடாவிஷ்ட
 நாநஹபுரவி ஸுஷ்டபுர தீபதெ யயா வவபுதாமெ ஸபுஷ்ட: டிவாநக்ஷ
 தூடிகம் டிவா சுஷ்டமாபிகியாஸ்ரயம் ஸுரிநஸுஷ்டநாஸ்ரயம் நிஜாபிஷ்ட
 ஷெண ப்ர தீபத உத்யந்மேஷம் வரஸுரவி தடிநுவவதெஸுஸுக்ஷாபி
 கிவாவீ || சுச || நமுகுடாவிஷ்ட: க்விதாநம் உஹாராஜம் வஸுதி உஹாராஜஸ்
 டிரிபுராதாநம் வஸுதி தத்யபிஸாவலிதம் ஸம்மெததூஹ ஸவபுதயி
 சூபானிமொயுகெந ப்ராபுவனி யானிவமொமாநநாரம் யபிகுடாபிஷ்டநாவ
 வெசு தஹேபுலம் நஸுரக நகெதடிவீத்யாஹ ஸவெபுஸபிநஸைகி சுதம்
 ஸவெபுஷ்டம் ஸபிநஸகாசு உநவியஸவபுராயபுநாம் சூரெண ப்ரவெஸாநா

ஆகையால் வீங்கசரீர முடைய இந்த ஜீவனுக்கு அப்படிப்பட்ட தேஹத்
 தின் உற்பத்தியை நம்பவேண்டும். அனுபவிக்கப்படாத அர்த்தமானது மனத்
 தைத் தொடத்தகுதியாகாது. 65

ஓ அரசனே! உமக்கு மங்களமுண்டாகுக. தேஹத்தை அடையப்போகிறவ
 னும் அவ்விதமே நீசத்தன்மையை அடையப்போகிறவனுமாகிய மானிடனுக்கு
 மனமே முன் ரூபங்களைச் சொல்லுகிறது. 66

சிலஸமயம் காணப்படாததும் கேட்கப்படாததுமாகியது மனத்தில் காண
 ப்படுகிறது. அதுபோலவே, தேசம் காலம் க்ரியை இவைகளைச் சார்ந்ததுமென்
 றாகிக்கவேண்டும். 67

இந்திரியங்களுக்கு விஷயமானவையெல்லாம் க்ரமத்தையனுசரித்து மனத்
 தில் வருகின்றன. போகின்றன. எங்கும் ஜனங்கள் யாவரும் மனத்துடன்கூடிய
 வர்களல்லவா? 68

ஸஸெக்சுகநிஷெ உநஸி ஹமவதூஸ்டவதிபுநி |

ததெஸ்டு உஸீவெடிஉபரஜூவஹஸதெ ||

69

நாஹம் உதெதி ஹாவொயம் பொருஷெ வ்யவயீயதெ |

யாவபூலிஉநெநாக்ஷாயபுமணவ்யுதிஹொ ஹநாஹிபாநு ||

70

ஸஸூதிஹெபூபதாவெஷு ப்ராணாயநவிவாததஃ |

நெஹதெஹிதி ஜோநம் உததூபுஜாரயொரவி ||

71

தூம் தாடிஷ்டயாஃ கஸுராவி கஸுரிடியெபூவநீத்யபுஃ || சு.அ || ததெவம்
ஸஸெபூரவி ஸஸெபூபுரஃ சூரெணே புஸுநுததூதூம் உதாநீம் யும
வடிவி ஸவபூபுரமும் கதாலிஷ்டதீதூஹ-ஸஸெக்சுகநிஷெ ஸகூ
தேவ ணகாநிஷ்டா சூலம்பநம் யஸு தலிந ஹமவதூஸ்டவதிபுநி ஹமவதூரந
வரெதிநஸி உதம் விஸுபூவரஜூ ஸஸெபூமதிவ ப்ராபூவஹஸதெ ப்ரதீதூ
நஹபூஸூரவி கதாலிஷ்டதீதள புஷ்டாநஃ உதூபூஸூவரஜூ ததிராஹு
ரிவ ததிதம்ஸம் உதிநஸி ஸவபூபுஷ்டபஸுரணம் யொமிவ துக்ஷிதிபுஸிபு
சுசு || ததெவாஸுதிஹெஹ நாஸெவி விம்மதெஹஸூநாஸாடிநுஃ சுதூபூநூ
ஹொக்தூதி ஷொஷொநாஹீதூதூம் ததெதூவம்ஸங்கதெ நநு விம்மதெஹஸூ
ஸூதிஹ அாரெஸெணவ சுதூபூகஹொக்தூகெந து கெவவஸு ததூகதாலிஷ
ஸூதிஹதெஹாஹாவெ ஜீவஸு சுதூபூகஹொக்தூகஹவாநுதிஃ ப்ராஸஜேத
ததூஹ நாஹிதி || சுஹிதெதிஹாவஃ ஸூதிஹதெஹஸம்பநம் பொருஷெ
ஜீவெந வ்யவயீயதெந விஹிநொஹவதி கிம்பயபுநம் வுபூரீநாம் வுதிஹஃ
வரிணாரொவிம்மம் யாவபூலி சுநாஹிபாநு சுநாஹிஸுந || ௭௦ || ஸாவாடிவஹுங்கா
ராடிவாவாசு ததிஷெடிபாஸங்கூஹ அாஹு—ஸஸூதிதி || ஸஸூராவிஷு
உவதாவயிஷு வியொமாவிஷு உவம் தெஷு சுஹிதி ஜோநதெஹுங்காரஃ நெ
ஹதெ ந ப்ரகாஸதெ ப்ராணாயநா நாதிநி யாணாம் விவாதாசுஉநி யெஃ

ஸத்வகுணத்தை முக்கியமான பிடிப்பாக உடையதும் பகவானுக்கருகில்
இருப்பதுமாகிய மனத்தில் இந்தப் பிரபஞ்சமானது சந்திரனிடம் ராகுபோல்
சேர்க்கையடைந்து விளங்குகிறது. 69

புத்தி மனம் இந்திரியார்த்தங்கள் குணங்கள் இவைகளின் பரிணாமமாகிய
லிங்கதேஹமானது அனாதியாக இருந்துகொண்டு எதுவரையிலுமிருக்கிறதோ
அதுவரையில் புருஷனிடம் நான் என்னுடையது என்ற பாவனையானது பிரி
வை அடைகிறதுதல்லை. 70

சித்திரை முர்ச்சை தாபம் மிருத்யு ப்ரஜ்வாரம் இவைகளில் இந்திரியங்க
ளின் கெடுதியால் நான் என்ற அறிவு விளங்குவதில்லை. 71

- மலையு வாமெய்யுவுவளவு நூரெகாடிசாவிபனையா |
 மீம் ம ந டுசுநுதெ யுநஃ கூஹா மொடிமெலா யயா || 72
- சுசெயு ஹுவிநுநாமெநவி ஸம்ஸுதிநகு நிவதகுதெ |
 யுநயதொ விஷயநஸு ஸுமெநகசுயா மொ யயா || 73
- னவம் பாவவிபம் மீம் ம தி வுதெநாபுசாவிஸுநா |
 னாஷ வெதநயா யுகொ ஜீவ உதநுவிபயதெ || 74
- சுமெநக பாராஷா டெஹாநுபாடிதெ விமும்பதி |
 ஹஷ்டம் ஸொகம் லயம் டுமபா ஸுபனாநெந விநதி || 75
- பாரமெநெஹி டுடிஹாஹாஸுடிவஸும ஹனெஹுஹாஹா ஸுநாதிநா
 நுபெத்யுயு || எஃ || மஹுஹி || சுபளஷுநாசு சுஸம்வகுணபுக்ஷாசு ப்ரா
 ணாயதநாநாதிதி ஸெஷ்டம் யுகநஃ தரூணஸு படுகாடிசாவிபநெகாடிஸம்
 டுபெயம் ஸுடம் மீம் மஹாஹாஹாஹாணம் தஹுஸுதெ மஹாடிஸிதி
 ஸெஷ்டம் ஸுதொபுநவிவுக்ஷா டுடிஷ்டம் தஃ கூஹாடிஸாஸுயாபாம் உநுடி
 ஸொ மீம் மஹாஹி || எஃ || தஸாடிஹாஹாஸுடிவஸும டுபெடிஹாஸுயாவெ
 டுடிஷ்டம் ஹகுதாயுபாஸாவெவி ஸம்ஸுதி நிவுதிநகுநுதாஹா—சுமெயு
 ஹி || எஃ || யாவ மீம் மஸுமெடிஹாவெடிஷ்டம் தஸாடிஸாஸுடிவஸும டுபெடி
 ஹி || எஃ || ஸாபெடிஷ்டம் ஹி || வனவிதி || வம்வவிபம்வம்வதநாதா தகம் திவுசு
 தி மூணாதகம் ஷொபுசாவிசாராத் தாவிஷ்டம் || எஃ || எஃ || நெநெகொடிஹா
 விஷ்டம் டெஹாஹாபுபெஸாசு வகுடிஷ்டெஹாஸுயாடிவெதெத குஹ
 யமெதி || நாவயாதி வகுடிஷ்டுணஸுயாதாபாசு சுபபாதிவதுணாஹா

யுவாவாகிய புருஷனுக்கு கர்ப்பத்திலும் சிறுவயதிலும் (இந்திரியங்களின்)
 பூர்ணத்தன்மையில்லாமையால் அமாவாசையில் சந்திரனுடைய ரூபம் காணப்
 படாததுபோல் பதினொரு இந்திரியங்களால் பிரகாசிக்கும் அஹங்காரகாரண
 மானது காணப்படவில்லை. 72

விஷயங்களைத் திபானிக்கும் இந்தப் புருஷனுக்கு அர்த்தமில்லாவிட்டா
 லும் ஸ்வப்னத்தில் அனர்த்தத்தின் ப்ராப்திபோல் ஸம்ஸாரமானது திரும்பு
 வதில்லை. 73

லிங்கதேஹமானது இவ்வாறு ஐந்து தன் மாதங்களாயிற்று. அதுமுன்று
 குணங்களுடையது. பதினாறு விகாரங்களால் விஸ்தாரமுள்ளது. சேதனையுடன்
 கூடிய இவன் ஜீவனென்று சொல்லப்படுகிறான். 74

புருஷன் இதனால் தேஹங்களைக் கிரஹிக்கிறான். விடுகிறான். இதனால் ஸந்
 தோஷம் துக்கம் ஸுக்ம் இவைகளையும் அடைகிறான். 75

யயா துணைஜயுகொயம் நாவயாதுவயாதி வ |
ந துஜெநியபாணொவி பூரெஹாலிததி ஜநம் |

யாவதநம் ந விஜெத வுவயாமெந கடுணாடி || 76

உந வனவ உமுவெஹொ ஹிதாநாம் ஹவலாவதம் |
யடிசெஷுஸரிதம் யூயநதபாணி காராதெவகூச || 77

வந்தி கடுணாவிஜ்யாயம் வநம் கடுணாநாதம் |
சுதவதவவெயாபாசொபா ஹஜ வவபாதநா ஹரிடி || 78

வஸுஹதாதகம் விஸம் வ்விதூததவ்யா யதம் |
வந்தி கடுஷ யயா ஜ்வெஷகூஹிதாநாதநி || 79

யாரணம் தயாஜநம் தியபாணொவிபூரெஹாலிததி வவபுஷெஹாலி
தாம் ந துஜெசு சுநம் ஷெஹ கடுணாம் பூரெஹாரஹகாணாம் வுவயா
நெநவிவெஷெந வஸிபூரெஹ || என || பூரணாயபுஹவஸஹாதி உநவனவெதி
ஹவலாவநம் ஸஸாரஹதம் சுபரிதி தபாஹததி வரிதாந் உவஹகூந்
யதம் கடுணிஸதி || என || நநஸாமஸுகுதம் கடுததாஹஸதி || சவிஜ்யா
யாம் வத்யாம் சுநாதநொஷெஹாஷெம் கடுணி வ்யொவவதி தெஷாவிஜ்யா
தீநாம் நாஸவனவ சுயொபா யஸு தயா வந் விஸஸித்யாபொயதொஹொ

1 திருணஜனுகமானது போகிறதில்லை. போகவும் போகிறது. அது
போல் ஜனங்கள் மரணமடையப் போகிறவர்களாயினும் கர்மங்களின் முடிவால்
மற்றொரு தேஹத்தை எதுவரையில் அடையவில்லையோ அதுவரையில் முன்
தேஹத்திலுள்ள அபிமானத்தை விடுகிறதில்லை. 76

ஓ மானிடசிரேஷ்டனே! பிராணிகளுக்கு மனமே ஜனனமரணங்களுக்குக்
காரணமாகிறது. ஏனெனில் இந்திரியங்களால் சரித்திரத்தைத்தியானித்து அடிக்
கடி கர்மங்களைச் செய்கிறான். 77

கர்மமிருக்கும்பொழுது அவித்தையுண்டாகிறது. அவித்தை இருக்கும்
போது தேஹம் முதலியவற்றிற்குக் கர்மத்தில் பந்தமுண்டாகிறது. ஆகை
யால் அந்த அவித்தை முதலியவைகள் நாசமடைவதைப் பிரயோஜனமாகவுடை
யவனாகி எந்த விதத்தாலும் ஹரியை பஜிக்கவேண்டும். 78

எந்த பகவானிடம் விருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரம்இவைகளுண்டாகின்றனவோ
அந்தப் பகவானுடைய ஸ்வரூபமாக இந்தப் ப்ரபஞ்சத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு
ஹரியை பஜனம் செய்யவேண்டும். கிருஷ்ணனிடம் பக்தியும் தன்னிடம்போல்

1 திருணஜனுகம்—அட்டை. மற்றொரு திருணத்தை அடையும்போது முன்னிருந்த
திருணத்தை விடாமல் அதனைப் பற்று மென்பதாம்.

யஹிபு ஸ்ரோதாததமோ ஹியாடிவவமபுஷம் ஸம்ஸுதே |

சுரோஷம் டுஷுவஸஷம் ஹிதம் ஸவ்வடிநயா ||

ஹிதம் ஹவடி விஷ்ஷுஷ ஸம்ஸம் ஸவபுஷெஹா ரஹம் ||

80

சுஹபயா ஸஜுஜிநா வுவிவாயபுத்ர ஸம்மஜ |

தத்ர ஸாரீர சூமடி சூகாஸம் வுரம்ஷொ஽நயாசு ||

81

|| நெனெதுயம் ||

ஹாமவதஜெஷ்வா ஹவாஹாரஜா ஹம்ஸயொமபுதிடி |

புடிஸபு நயவஜாஜநு விகிவொகன்தொ஽மஜ ||

82

புரமீநவஹீபுராஜவிபு: புஜாஸமபுலிரகூணடி |

சூபிஸபு வுத்ராநமஜதவஸெ கவிதாஸு டடி ||

83

தகெதுகாமுஜநா யீரொ மொவிநிவரணாம்வஜடி |

விஜுகஸம்மொநுலஜநகூர ததஜதாமாசு ||

84

ஹுவஹி||எ||அ||அ|| ஹாமவதேதி|| ஹம்ஸயொம் ஜீவெஸுரயொம் || அஉ || புர
ஜீவஹிபுரிதிபு ஜாஸமபு: வுத்ராஹாநம் ஜிமடிவிரகூணம் வெதி ஹ
நெஷ்குமபுத்ராநாடிஸெஷிவுத்ராணாஜாஷெஸாஜிநிணாஜிமெக்யயிக்ஷா
அந||அச|| வநததிதி|| ஹிமெந விஜுஷுதே விஷெஹகெவயும் புரவொதி||

ஜீவன்களிடம் அழுத்தமான ஞானமும் எப்பொழுது உண்டாகின்றனவோ அப்பொழுது ஜீவனுக்கு ஸம்ஸாரத்தினின்று விடுதலை ஏற்படும். பார்க்கப்படாதது பார்க்கப்படுவதுபோல நாமடைகிறது. அனுபவிக்கப்பட்டது ஸ்வப்னம்போல் வேறுவிதமாகிறது. சென்றது நடப்பது நடக்கப்போவது யாவும் தனிமையிலே அடங்கியிருக்கின்றன. ஆச்சர்யம்.

79—81

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பாகவதர்களுக்குள் முக்யராகிய நாரதர் அரசனுக்கு ஜீவேச்வரர்களின் ஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்து அவ்வரசனிடம் சொல்லிக்கொண்டு பிறகு வீத்தலோகஞ் சென்றார்.

82

ராஜச் சேஷ்டராகிய ப்ராசீனபர்ஹிஸ் புத்ரர்களுக்குப் புத்ரர்களை உண்டு பண்ணுவதையும் ப்ராஜைகளைக் காப்பாற்றுவதையும் கட்டளையிட்டுத் தவம் செய்யக் கபிலருடைய ஆச்ரமம் சென்றார்.

83

அந்தக் கபிலாச்ரமத்தில் தீராக இருந்து ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் கோவிந்தருடைய பாதாவிந்தத்தை பக்தியாக பஜித்துப் பற்றுதலேவிட்டு அந்த விஷ்ணுவுக்குச் சமமாகிய தன்மையை அடைந்தான்.

84

ஊதடிபூதவாரொக்ஷம் ஸீதம் ஷெவஷிபுணாமவ |
யஸூவயெஷுஸூணுயாது விம்மெந விஜுவுதெ ||

85

ஊதநுகுகுநயஸவா ஹுவநம் வுநாமம்
ஷெவஷிபுவயபூவநிஸுதராதூஸளவடி |
ய: கீதபூதாமவிமஹதி வாராஷெஷு
நாவிநவெ ஸூததி உதவஸவஸவஸ: ||

86

ஊதடிபூதவாரொக்ஷஜிம் உயாலிஹிதஜுதடி |
ஊவம் ஹியாஸு உ: வுமஸுரினொஉசு வ ஸம்ஸய: ||
ஊதி ஸீ உஜாமவதெ வதுஸபூஸுஸெ
ஊகொநதி மஸாஉயூய:.

87

அடு|| ஊதஜிதி|| ஊதடிபூதவாரொக்ஷம் சூதூஸளவம்மஸூயகம் வார
ஷெஷு ஸவெபூதூஷமவபூஜம் || அசு || ஊபூதெதி || ஹீஸுசிஸு
தஹிதஸூஸு ரொஹம்காஸூரினொவதி சுஜுதூகஜிமவமொம: சுயஜிதி
ஸம்ஸயஸுஹி: || அஎ||

ஊதி ஹாவபூஜிவிகாயாம் ஊகொநதி மஸாயூயவூவூ.

தோஷமற்ற ஓ விதா! நாரதர் கூறிய இந்த அத்யாத்மஸ்வரூபத்தை எவன்
கேட்கும்படி செய்கிறானோ எவன் கேட்கிறானோ அவன் விதேஹமுக்தியை
அடைகிறான். 85

முகுந்தனுடைய கீர்த்தியால் உலகத்தைப் பரிசுத்திசெய்வதும் தேவரிஷி
களுக்குள் சிரேஷ்டராகியநாரதருடைய முகத்தினின்றுவெளிப்பட்டதும் மனத்
தைப் பரிசுத்தப்படுத்துவதும் உயர்ந்த பலனைக்கொடுப்பதும் (நாரதரால்) கீர்த்த
னம் செய்யப்பட்டதுமாகிய இந்த அத்யாத்மஸ்வரூபத்தை எவன் அறிகிறானோ
அவன் பந்தங்களினின்று விடுபட்டு இந்த ஸம்ஸாரத்தில் பிரமிப்பதில்லை. 86

அற்புதமாகிய இந்த அத்யாத்மஸ்வரூபத்தை நான் உனக்குக் கூறினேன்.
இவ்வாறு ஸ்திரீயுடன் புருஷனுக்கு அஹங்காரம் இல்லாமற்போகிறது. பரலோ
கத்திலும் கர்மபலபோகமும் நிவிர்த்தியாகிறது. ஸந்தேகமும் நீங்குகிறது. 87

29 - வது அத்தியாயம்

முற்றிற் ற.

தி ஸ்ராய்யபுராணம்.

|| விஷ்ணு ||

யெ சுவயாலிஹிதா ஸ ஹநு ஸுதா: புராணீ நவஹிபுஷ: |

தெ ருஜு மீதெக ஹரி: விவிஜாவா: புரதொஷு காட ||

1

கிம் வாஹபுஷுதெஹ வரகு வா மஹம்

கெவறுநாயபு யவாஸபுவதிபுந: |

சுலாபு ஷெவம் மிரிஸம் யபுஸ்யா

புராவா: வரம் நகுநய புரெதஸ: ||

2

பு ஸம்மாதுவஹி: புராகு வுதம் புராணீ நவஹிபுஷ: |

வணபுதெவ வுநடிபாஸா: புஸுதாவ புரெதஸாட ||

தகு தி ஸெ தவஸுஷாஷெவாஸவராஸத: |

சுமது வாக்:புஸுஷாஸா ராஜிம் வகுரித்யபுதெ ||

யதகி || ஹரி: புரதொஷுகாஹிவிஜாவா: ||க|| கிரிதி || ஹெவாஹபு

ஸுதுகஸ்யாஸிபிபுயாம் ஸுஹஸுதெ: கெதெய: ஸிஷு உதி ஜாதவம்

தெயபுஸ்யாமிரிஸம் புராவுதஸெவ கெவறுநாய புயஸுமிரிஸஸு

வாஸபுவதிபுநஸுநுமபுஷி.தாஸுத: நகுநம் வரம்ஜோக்ஷம் புராவுரெவ

தத: வகுவகுஹம் உஹ சுயவாவரகுதிம் புராவா: || உ || புரெதஸஉதி ||

30-வது அத்தியாயம்.

விதூர்வினவுகிருர்.

ஓ பிராம்மணசிரேஷ்டே! ப்ராசின பர்ஹிஸ்ஸின் எந்தக் குமாரர்களைப்பற்றி நீர் கூறுவீரோ அவர்கள் ருத்ரகேதபால் ஹரிமைச் சந்தோஷப்படுத்தி என்ன வித்திபெற்றார்கள்.

1

பிரஹஸ்பதிக்குச் சிஷ்யராகிய ஓ விதூ!ப்ராசேதஸ்கள் தற்செயலாக தேவரும் கைலாஸவாஸியுமாகிய சிவனை அடைந்து மோக்ஷப்புவாகிய முகுந்தனுக்குப் பிரியராகிய ருத்ரனுடைய பக்தியிலிருந்துகொண்டு நிச்சயமாக மோக்ஷத்தை யடைந்தார்கள். (அதற்குமுன்) இந்த உலகிலாவது அல்லது பரலோகத்திலாவது எதை அடைந்தார்கள்.

2

3

4

5

6

கிளரஃ தெநவக்ஷஸ்யமெநஃ ஸ்தாசீதிபுபுஸ்ய || கூ || வீநெதி||வீநாஸுதெ

மேகமானது மஹாமேருவின் சிகரத்தைப்போல் கருடனுடைய தோளின் மீதேறிக்கொண்டவரும் மஞ்சள் பட்டாடை யுடுத்தவரும் கௌஸ்துபத்தைக் கழுத்திலணிந்தவரும் திசைகளை இருளில்லாதனவாகச் செய்பவரும் ப்ரகாச முடைய ஸ்வர்ணமயமான ஆபரணத்தால் விளங்கும் கன்னத்தையும் முகத் தையுமுடையவரும் ப்ரகாசிக்கும் கிரீடமுடையவரும் எட்டு ஆயுதங்களா லும், கூட ஸஞ்சரிப்பவர்களாகிய முனிவர்களாலும், தேவசிரேஷ்டர்களாலும் ஸேவிக்கப்பட்டவரும் கருடராகிய கின்னரனால் கானம்செய்யப்பட்ட கீர்த்தி யுடையவரும் பருத்து நீண்ட எட்டுக்கைகளின் மத்தியில் இருக்கும் லட்சுமீ

வீநாயகாஷ்டலுஜஜேவமுயுக்தா
 ஸுயபுஸ்ரி யா வாரிவ்யுதொ வநஜாமயாடிஃ |
 வஸிஷ்டாதிஃ வாரூஷ சூஹ ஸுதாநு ப்ரபநா—
 நஜகநு நாடிருதயா ஸவ்யணாவயொகஃ ||

7

|| ஸ்ரீஹவாநு ||

வரம் வுணீயம் ஹிம் வொ யதியம் ஜெ நுபநநாஃ |
 ஸளஹாஜெபுநாவ்யுஜேவாஷ்டாஹம் ஸளஹுஜெந வஃ || 8
 யொஹ்நுஷாதி ஸயூயாம் யுஷ்டாநநுதிதம் நரஃ |
 தவ்யு ஸ்ராத்ருஷ்டாதுஸாஜிம் தயா வுதிதெஷு ஸளஹுஜெ || 9
 யெ வ ஜாம் ருபுநீதெந ஸாயம் ப்ராதஸ்தாஹிதாஃ |
 ஸுவஸ்துஹம் காஜவராதா டாவஸ்யு ப்ரஜிதாம் வ ஸொஹநாடி || 10

சூபதாஃ சுஷ்ளஹுஜிஷ்டாஷாம் ஜேவம் ஸஜிதஹம் தந்யுஷ்டிதயாமுஷ்டா
 ஸுபுஜாநா ஸ்ரீஃ ஸொஹபஸ்யாஃ தயாவநஜாமயாவரிவ்யுதஃ சூடிஃவாரூ
 ஷஃ வஜேபுஷ்டாநாடிஹம் தநாஜொ யஸ்யாஃ தயாவாஜா சூஹஸவ்யுணொ
 வயொகொபஸ்யு ||௭|| வரஜிதி || ய-குபம் ஜெஜெதொவரம்வுணீயம் ஸளஹாஜெபு
 நஹேதூநா சுப்யுயகீ யஜெபு யெஷாம் ஸ்வொயநம் வஃவரஸ்யாம்
 ஸளஹுஜெநதூஷ்டாஹம் ||௮|| யஜதி ஸ்ராத்ருஷ்டாதுஸாஜிம் வுதிதெஷு
 ஸளஹுஜெம் ஹிஷ்டி ||௯|| யஜதி || தெஷ்யாஜாவஸ்யு கிம் வுநயபுஷ்டுஷு
 ஜிதி ஸொஷஃ || 10 || யஜதி || சுபுஷ்டிஷ்டுஷிதவஃ சுயொஜதி ஹேதள

தேவியுடன் அஸுதபகொள்ளும் காந்தியுடைய வனமாலையால் சூழ்ந்த
 வரும் ஆதிபுருஷருமாகிய பகவான் சரணம்பு தந்த ப்ராஜீனபர்ஹிஸ்ஸின் குமா
 ரர்களாகிய ப்ராஜேதஸ்களைப்பார்த்துக் கருணைகூர்ந்த பார்வையுடன் மேகச்சத்
 தம்போன்ற சத்தமுடைய வாக்கினால் சொல்லுகிறார். 5—7

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜகுமாரர்களே! உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகுக. நீங்கள் என்னிடம்
 வரம்பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஸுஹிநுத்துக்களின் தன்மையால் ஒன்றுபட்ட
 தன்மையுடைய ஒபக்தர்களே! உங்களுடைய (ஒருவருக்கொருவருண்டான)
 ஸ்நேஹத்தால் நான் ஸந்தோஷமடைந்தேன். 8

எந்த மானிடன் தினந்தோறும் சயனத்தில் உங்களை ஸ்மரிக்கிறானோ அவ
 னுக்கு ப்ராதாக்களுக்குள் சமமாக இருக்கும் தன்மையும் அந்நிதமே ப்ரா
 ணிகளிடம் அன்பும் உண்டாகும். 9

எவர்கள் காலையிலும் மாலையிலும் ஸாவதானமாக இருந்து ருத்ரகீதை
 யால் என்னை ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நான் வேண்டிய
 வரங்களையும் சிறந்த அறிவையும் கொடுக்கிறேன். 10

யடிஞ்ஞம் விதுராபெஸஜெஹ்ஷி ஸுதாநிதா: |
 ஸயொ வ உஸதீ கீதிபுஞெபாகாநநுஸவிஷ்ணுதி || 11

ஹவிதா விஸுத: வுஞெத்ராநவநொ ஸ ஹணொ முஞெணொ: |
 ய னதாநாதவீயெபுண துஞெயாகீம் வுஞெயிஷ்ணுதி || 12

கும்பொ: ப்ருஜொயயா மஸூ கநூ கஜெயொவநா |
 தானூவவிவா ஜமுஹுஸபுஞெருஹா நபவநநா: || 13

க்ஷுதாநாயா ஸுபெ ராஜா ஸொந: வியுஞெஷவஷிபுணீடி |
 ஷெஸிநீம் ரொநிநாயா நிபெயெ ஸ டயாநிதா: || 14

தொகாநநு தொகெஷு ஹவிஷ்ணுதி யஜ்ஜா தொகாநநு ஹவிஷ்ணுதி ப்ருக்ஷு
 திஷ்ராஷ்ணுதீத்யபு: || 15 || ஹவிதெதி || சுநவந: ஸநபுந: ஸுஹபுத்ரா
 ணாம் பியெ சுநவநொநிஷ்ணு உதி வா சூதநொ வீயெபுண ஸதொநெந || 16 ||
 வுத்ராபுஜொள ஹபுடாம்ஸவாடியதி ஹி—கும்பொரிதி || தவொநாஸா
 யபிநுபெஷிதபா ப்ருஜொயயா கும்புநபுஜிஷி: ஸஹுகாம ரெநெ
 ஸாய தத: ஸுபுமபுஷ்ணிகும்பொஜபாதம் மபும வுக்ஷெஷு துக்ஷா ஜமாநி
 தபெதபுக்ஷம் கவவிஜா துக்ஷாம் ஹுஞெருஹா: வுக்ஷா: ஹெநபவநநா: ||
 17 || க்ஷுதி || ஸப ஸிஷ்ராஹநஸூதீநாம் ராஜா ஸொந: சுபிதஸூரவிணீம்
 ஷெஸிநீம் தஜபுநீம் ருநிஷ்ராஸூஸூர ஸுபெ நிபெயெ சுநெநாவரொபபு
 ஸம்ஹவெநாபிதாஹாரெணய தஸூராவண்யம் க்ஷிஷ்ணெநிஷ்ணுதபுமபுஜிஷி
 ஹித்யம் யொகூம் || 18 || ப்ருஜெதி || பிபிநுவதபுஜிஷிஷி விதூ நிபுக்ஷா:

நீங்கள் பிதாவின் உத்தரவை ஸந்தோஷத்துடன் கிரஹித்தீர்களல்லவா?
 உங்களுக்கு மனோஞ்ஞமான கிர்த்தியானது உலகங்களி லுண்டாகப்போகிறது.

குணங்களால் பிரமதேவருக்குக் குறைவுறாதவனும் பிரஸித்தியுள்ளவனு
 மாகிய, புத்ரன் உண்டாகப்போகிறான். அவன் தன்னுடைய ஸந்தி'மூவுலகமும்
 பரவும்படி செய்யப் போகிறான். 12

கண்டு என்ற மஹாமுனிவருக்கு 1 ப்ரம்லோசை என்ற ஸதிரீயால் கமல
 மலர்போன்ற கண்களுடைய கன்னிகை கிடைத்தாள். ஓ ராஜகுமாரர்களே! தள்
 ளப்பட்ட அந்தக்கன்னிகையை விருக்ஷங்கள் கிரஹித்தன. 13

ஸோமராஜன் (கொடி விசேஷம்) பசியால் இளைத்தவனும் ரோதனம் செய்
 பவளுமாகிய அப்பெண்ணின் முகத்தில் அமுதத்தைப்பொழியும் தர்ஜனியை
 (ஆள்காட்டிவிரல்) தபையுடன் வைத்தான். 14

1 ப்ரம்லோசை என்ற அப்ஸரஸ்திரீயைத் தேவேந்திரன் கண்டு மஹாமுனிவரின் தவத்
 தை நாசஞ்செய்ய அனுப்பினான். கண்டு முனிவர் அந்த ப்ரம்லோசையுடன் வெகுகாலம்
 ரயித்தார். அந்த ஸ்திரீ பிறகு ஸவர்க்கம் செல்லும்பொழுது கண்டவினிடம் உண்டான கர்ப்
 பத்தை விருக்ஷங்களிடம் விட்டுச்சென்றாள்.

வ்ருஜாவிஸமபு குழிஷ்டா: வித்ரா ஜாஜநுவதபுதா |
தத்ரு கந்நாம் வராரொஹாணாஜுஅஹத ஜா விரடி || 15

சுவரயஸ்துஜேஸ்ரீமாதாம் ஸவெபுஷ்டாம் வஸுஜயஜா |
சுவரயஸ்துஜேஸ்ரீமெயம் ஹியாசு பத்யுவிபுதாஸயா || 16

பிவ்ருவஷ்டுஹஹஸுராணாம் ஸஹஸுஜைதளஜஸ: |
ஹஜாதொகஷ்டுய ஹொமாதொ பிவ்ருஸுராநுமுஹாநஜ || 17

சய ஜயநவாயிந்நா ஹக்ஷா வகமுணாஸயா: |
உவாயாஸுய ஜஜாநிவிபுஷ்டு நிரயாபத: || 18

ஸஹ: தத்ருவ்ருஜாஸமெபுநிரிதெ தாஜுஜஹத || கரு || நநுவஹகுநாம் சய
ஜெகாஹாயபுராஸுாபிதி ஹொகஸாஸுவிரொயாதத்ராஹ— சப்யயமிதி ||
கப்யயக் யபி: ஸீவஹ பெஷாதெஷாம் வ: பத்யுஹகுபாசு சவிபுதொ
ஹதூ சூஸயொயபா யபி: ஸீவயொரொக்யாசு ஜெக்யாஜ ந புஷ்டாபுஷ்டு
விரொயபதி ஹாவ: || கரு || சுநுஜவிஜாராயநஹதா முஹீதெத்யுதகூஹ—
பிவ்ருகி || சஹதளஜஸ: சப்யஹதஸயாஸஹ: || தள || சயெகி || பகமுண:
புஹகாரிபித சூஸயொ யெஷாம் சுத: ஹொகபுப ஹொமாதிரயபுராயாநிவிபு
பு ஜெக்யாநம் பூரஸுய || கரு || நநுமுஹஷு பூவிஷ்டாநாஜெஸாகம் தஜா
ஸக்யாஸாஸ வஸவஸுாசு காத: சுவகி: நிவெபுஷொவாதத்ராஹ—முஹ
ஷிதி || காமம் ஜயுவிபுதம் ஸவபு: கஜெயெஷாம் ஜெகத்யுயாபாதொயாபி:

என்னை அநுஸரித்திருந்த (உங்களுடைய) தந்தையால் புத்ரர்களை யுண்டு
பண்ணுவதில் நீங்கள் கட்டளையிடப்பட்டீர்கள். அதற்காகச் சிறந்த ஜகனப்ர
தேசமுடைய அப்பெண்ணை விவாஹம் செய்துகொள்ளுங்கள். தாமதம்
வேண்டாம். 15

வேறுபடாத தர்மத்தையும் சீலத்தையும் உடைய உலகங்களெல்லோருக்
கும் வேறுபடாத தர்மத்தையும் சீலத்தையுமுடையவரும் அழகிய இடையுள்ள
வரும் (உங்களிடம்) மனத்தைக் கொடுத்தவளுமாகிய இந்தக்கன்னிகை பத்தினி
யாக ஆகட்டும். 16

தேவவருஷங்களில் அநேகமாயிரம் வருஷம் வரையில் கெடுதியடையாத
வலுவுடையவர்களாகி நீங்கள் என் அநுகூலத்தால் பூமியிலுள்ளவைகளும்
ஸ்வர்க்கத்திற் குரியவைகளுமாகிய ஸுகங்களைப் புசியுங்கள். 17

பிறகு என்னிடம் குறைவுறாத பக்தியால் பொசுங்கிய காமம் முதலிய
வைகளுடைய கருத்துள்ளவர்களாகி இந்த 1 நாகத்தினின்று வெறுப்படைந்து
என்னிருப்பிடமடைவீர்கள். 18

1 நாகம் என்பதை இவ்வுலகிலும் பாலோகத்திலும் உள்ள ஸுகம் என்று கொள்க.

அஹெஷாவஸ்தானாவி வும்ஸாம் கௌமகதூணாடி |

ஜெராத்ராயாதயாரோநாம் ந ஸ்யாய மூஹா ஜதா: || 19

நவ்வுவ்வுடியெ யந்நெஞ்சா ன், நெஞ்சுதடி ஹவாழிணி: |

ந ஶுஹி நஸாஹி ந ஶுஷி யதொமதா: || 20

॥ ஜெனெத்ரயஃ ॥

ഖരവം ബ്രഹ്മവാണം പൗരപുഷ്പാധിപരാജനം

ஜநாதி-கம் பூரணமயம் பூசெதஸம் ।

தமிழ் நயவிரஜவெனொழை

பிராமண நடித்யா ஸஹயதே || 21

காரொ பெஷாம் || கக || க்ஷாத்தாஸ்யோத்யுணாம் மூஹெந்நஸ்யந்தி
கூதஸ்தாஹ-நவ்யவதி || யஜ்ஞஸாத்யாஸ்யவணாஸ ஜ்ஞஸவயஜ்ஞாஹீஸ்யாம்
ஐ ஹவாஜிவிஃ தீத்யாப வக்யூனிநிபுரிதவகுதெஃ ஸ்யோத்யுணாம் ஹுஸ
ஹுடிபம் நவ்யவஸ ப்ரதிவஹந்திதநவஸ சுபெப்யாஹ்வாரி தீநஸ்யலிவ்யுத்யோ
ஹ்வாரி ஐ ஹஸாக்ஷாதாரொ ஹவதீத்யுடிஃ நநாக்ஷத்யாஸ்யவணை சுயம்
ஐ ஹஸாக்ஷாதாரஸ்தாஹ யொஹந்தெததெவ ஐ ஹ தத்யுஹந்தம் யதொ
மதாஃ யந்தாம் ப்ராதாஸ்யுணம் தோஹஸொக ஹஷ்டாஹ்ப்ராதாஸ்யவணை சுதொ
தீத்யாஸ்யவணைநநவ்யவந்தீஹுடிவாவீத்யாவாடிஸ்யுடிவ ஐ ஹஸாக்ஷாதார
க்ஷாத்தாஸ்யோத்யுணம் வஸதாதிநஸ்யந்தியுடிஃ || ௨௦ || ணவதி || பவ்யாஷா
யுடிஃ ஹாஜிபதி ப்ராவயதீதி த்யா தம் || ௨௧ || நதீதி || வெஹெஃ வகயஸ்ய ய
ஸ்யாயநக்வந நிரகுவிதாஃ உதாரமணாஃ குஹபாநாநிவயஸ்ய தீநொ

கிருஹங்களில் இருப்பவர்களாயினும் என்னிடம் அர்ப்பணஞ்செய்த தர்மங்களுடையவர்களும் என்வரலாற்றால் சென்றகாலமுடையவர்களுமாகிய மானிடர்களுக்கு கிருஹங்கள் பந்தத்தின் பொருட்டாகா.

என் கதையைக் கேட்பதால் ஈஸ்வரனாகிய நான் பிர்மசொருபமடைந்தவர் களைக்கொண்டு ஹிருதயத்தைப் புதுவதுபோல் அடைகிறேன். (யாதொருநாளே என்ற) இது பிர்மம். இந்த பகவானே அடைந்தவர். மோஹமடையார். துக்க மடையார். ஸந்தோஷமடையார்.

20

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் பேசுகிறவரும் புருஷார்த்தங்களை அடையும்படி செய்பவரும் மிகவும் ஸுஹிருத்துமாகிய ஜநார்த்தனரை அவருடைய தர்சனத்தால் நாச மடைந்த ரஜோகுண தமோகுண மலங்களுடையவர்களாகிய ப்ரசேதஸ்கள் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு தளர்ச்சியடைந்த சொற்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள்.

21

|| புவேதஸு ||

நஜோ நஜு கௌவி நாஸநாய
 நிரவிதொதாரமுணாஹயாய |
 ஜெநாவவொவெமபுரொஜவாய
 ஸவபுரக்ஷோமெபுரமதாயுநெ.நஜு ||

22

ஸுலாய ஸானாய நஜு ஸநிஷயா
 ஜெநவபுரமபுர விநுஷயாய |
 நஜோ ஜமக்ஷாநயுயொடியெஷு
 மூஹீதாயாமுணவிமுஹாய ||

23

நஜோ விஸுலவதாய ஹாயெ ஹரிநெயெவெ |
 வாமுநெவாய கௌஷாய பூவெ ஸவபுலாதூதாடி ||

24

நஜு கஜமநாலாய நஜு கஜமநாலிநெ |

நஜு கஜமநெதூய நஜெஷு கஜமாவ்யுயெ ||

25

வவெவெபுமாதவி வுரொமுதொஜவொ வெமொயஸு ஜெநா வவெவொ
 ரமொவராயெத்யுபுர சுதவவவெவெபுஷாஜெநாநாநிநிபாணா ஜாமெபு
 ரமதே சுநவமதொய்யாயஸு தநெஷுநஜு || ௨௨ || ஸுலாயெதி || ஸநிஷயா
 ஸுரவிவஸுதூ ஸுலாயசுதேஸானாய ஜெநவநிநிநெதஸதிசுவாயபுஷ்யுபு
 ஜெவவிவஸு விஸுநிதம் ஸுலாயவம் யவநிவ மூஹீதா ஜாயாமுநெண
 விமுஹா ஸு ஹாஜிதெதூபொயெந || ௨௩ || நஜெதி || ஸதஸுவிஸுலவத
 ரவிவாய ஸஸாரம்ஹானீஜெபாஜூநம் யஸு தநெஷு || ௨௪ || ௨௫ || நஜெதி ||

ப்ரசேதஸ்கள் கூறுகிறார்கள்.

கலைசத்தைப்போக்கியவரும், நிருபிக்கப்பட்ட உதாரமான குணங்களை
 யும் பெயர்களையு முடையவரும், மனம் வாக்கு இவைகளின் வேகத்திற்கு
 முன்னுள்ள வேகமுடையவரும் இந்திரியங்களின் மார்க்கங்களால் அறியமுடி
 யாத மார்க்கமுடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். 22

ஸ்வரூபநிலையால் சுத்தரும் சாந்தரும் மனத்தில் ப்ரயோஜனமின்றி பிரகா
 சிக்கும் இரண்டு ரூபமுடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். பிரபஞ்சத்தின்
 பரிபாலனம் பிரளயம் விரும்பி இவைகளில் கிரஹிக்கப்பட்ட மாயாகுண்மய
 மான சீரமுடையவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 23

பரிசுத்த ஸத்வஸ்வரூபரும் (ஸம்ஸாரத்தைப்)போக்கும் ஞானமுடைய
 வரும் வாஸுதேவரும் கிருஷ்ணரும் பக்தர்கள் யாவருக்கும் ப்ரபுமாகிய
 உமக்கு நமஸ்காரம். 24

பத்மநாபராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். கமலமாலையணிந்த உமக்கு நமஸ்கா
 ரம். புண்டரீகாக்ஷராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். பங்கஜபாதராகிய உமக்கு
 நமஸ்காரம். 25

கூடு: கூடுகிண்புவிசாம்பாடுவாஸஸெ

ஸவபுலகுதநிவாஸாய நமோஸ்யம்ஸுஹி ஸாக்ஷிணே || 26

நாடுவம் ஹமவதா செவதடிசொஷதெயாஸம்சுதயடி ।

சூவிஷ்டம் ந: கிஷ்டாநாம் கிஷ்டம் நுகுவித்யு || 27

ஊதாவதம் ஹி விஸுவிஸுபாவம் ிநெஷு வதுநெயு |

யடிநுஷயுக்தே காரெவ வஸுஜாஹாரஸுந || 28

யெநெநாவரானிலுஞ்சுதாநாம் சுஷ்ருகாநாஜீஹதாடி |

சுனாஹிபுதொ஽ஹபுரடியெ சுலாஹாவெடிநாபரிஷு: || 29

கடும்கிண்புவிசும்பம் சுதிமனா வாஸொயஸுதஸெஸு சுபம். சுஷுஹிசுதவனொ
வயம் ||2சு|| யடிசு வரம் வுண்புதிதி தநநலிநியாயாஹம்—நடுவரிதி ||

ஸரிஸாநாம் கௌரநாம் ஸாக்ஷியோயஸாதக் நம் சூவிஷ்டம் ப்ருக்ஷித்ம்
கதோந்நிஷ்டாதிநுகுவித் சுநுகு வாய்வோஸாக்வரோநுகுவெ

த்யாய-ஃ||௨||௭|| கூதறுத்யுதகூஹம்-ஹதாவத்யூதிதி! ஹைகஹஜ்ஜாராயநகரீம்ஹ
நாஸக ஸகம் வ த்யுபொது நவிவக்ஷீதஃ ஹதாவதெவஜீநெஷு வகமெஃ

புலுவிலாவுக்காய்-ஓ கிண்ததாஹ—யதிசி,சஸ்தீயாவனதெகிவையூ
உறிதெகாமெ சுநுஸ்யபுகெ சுநுஸாரண்கியதெகியக் கூயாதாநுவ

கிஷ்கிந்திரிதிநாவம் || ௨௮ || யெநெதி || யெநாநுஸூரணெந ஸுபுதாநாம்
 தெஷாஸேபஸாணிஸூபம் ஹவதி கிம் வ க்ஷுபுகாநாபிவஹுதாநா ஂகதௌ

ஹபுஜியெ சுதாஹிபுத் சுதாபுரிசெநஸிதெதாஹவாந் ஸாஹதாஹிஹாநா
நாபிததாஹவாஸகாநாநெநாஸகாஸிஷம் காஹிந் கஸாஹெதாநபு

வெடிநாடுதெய்யுடும் || ௨௯ || சுலாவதி || தயாவி வக்யுமெதனி

பத்மத்தின் கிஞ்சற்கம்பீபால் கோரோசனைவர்ணமும் கிர்மலமுமான வஸ்திரமணிந்தவரும் பூதங்களெல்லாவற்றிலு மிருப்பவரும் ஸாக்ஷியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம் செய்தோம்.

26

கிலேசமடைந்த எங்களுக்கு பகவானாகிய நீர் கிலேசம் யாவற்றையும் போக்கும் இந்த ரூபத்தை வெளியிட்டீர். தயை செய்யத்தக்கது யாதாம்? 27

அமங்களங்களைப் போக்கும் பிரபுவே! தீனர்களிடம் வாத்ஸல்யமுடைய
பரபுக்களால் காலத்தில் தங்களுடைய புத்தியைக்கொண்டு நினைப்பது என்பது
மாத்கிரம் ஏற்படும். நீர் (ரூபத்தையும் காண்பித்தீர்). 28

தாங்கள் நினைப்பதால் ப்ராணிகளுக்கு ஸுகமுண்டாகிறது. அற்பர்களாயினும் விருப்பமுள்ளவர்களின் மனத்துக்குள் நீர் மறைந்திருக்கிறீர். எங்களுடைய மனோரதங்களை நீங்கள் ஏன் அறியமாட்டீர்கள்.

29

துமயாஜெவெநாவி ந ஸ்ரீமதும் நாவும் நவபுஷ்பம் |
ஹவஸ்துமியம்மஸ்ய ஜெத்யாநாம் கிஜுதாஸிஷி || 34

யதெதுஷ்டமெத கயா ஜெஷ்டாஷ்டாஷ்டாயா: ப்ராஸஜோ யத: |
நிவெஷ்டம் யதூ ஹிதெஷ்டம் நொஷ்டமொ யதூ கஸ்தம் || 35

யதூ நாராயணஸாஷ்டாஷ்டமவாஸ்டாஸிநாம் மதி: |
ப்ரஹ்மயதெ ஸ்துத்யாஸம் ஜுதவம்மெம: வம்ம: வம்ம: || 36

தெஷ்டம் விவரதாம் வஜ்ஜாஸ்டாஷ்டம் வாவநெஷ்டயா |
லீதஸ்ய கிம் ந ரொஷெத தாவகாநாம் ஸஜாமஜ: || 37

வயனூஸாஷ்டாஷ்டமவநவஸ்ய
ப்ரியஸ்ய ஸவஸ்ய: க்ஷணஸம்மஜெந |
ஸுஜுஸிசிதஸ்ய ஹவஸ்ய ஜெத்யா—
லிபுஷிதம் க்வாஜம் மதிம் மதா: ஸ: || 38

ஹொமாந் ஸ்ரீமதாவவமபுஷ்பவிஹாயகிரிஜம் ப்ராஸிபுதெததூஹம் துமயா
ஜெகிஹவதம்மிநாம் ஸம்மஸ்யுவெநாஸுவி|| ஸ்தம்மஸ்யுஸெஸ்ய ஷ்டம் ப்ரவஹ
யகிசுரிபுதூகியதூபெஷ்டம் யத்யாஷ்டம் கயாஷ்டம் நிவெஷ்டம்வொரா
ஹவஜெஷ்டம் ஹபம்புதூகி|| ந்யாஸிநாம் ஸந்யாஸிநாம் மதிரிஷ்டாஸாயம்||
நக|| தெஷ்டாஷ்டி|| வஜ்ஜாம் வாவநெஷ்டயா ஸம்ஸாராஷ்டி தஸ்ய || ந|| ஸ்தம்ம
ஹவஸ்யாவிவொவாநுஹிதிரித்யாஹம்|| வம்மவிதி|| தவயம் ப்ரியஸ்யா தஸ்ய
ஹவஸ்ய க்ஷுத்திரிசிதஸ்ய ஹவஸ்ய ஜநநொஜெத்யாஸு ஹிஷ்க்ஷஜம் ஸ
வெஷ்டம் க்வாஸம்மதிம் ப்ராஸ்டம்|| ந|| வராஜாம் வுணீதெ அஹாம் யந

பகவானிடம் பற்றுதலுடையவர்களின் சேர்க்கையின் லேசத்திற்கு ஸ்வர்
க்கத்தையும் ஒப்பிடமாட்டோம். மோக்ஷத்தையும் ஒப்பிடோம். மானிடர்களின்
காமங்களைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டுமா? 34

ஸாதுக்களின் சேர்க்கையில் அநேகம் கதைகள் ஸ்துதிக்கப்படுகின்றன.
அந்தச் சரித்திரங்களால் ஆசை நிவர்த்தியாகிறது. அதனால் ப்ராணிகளிடம்
விரோதமில்லாமை ஏற்படுகிறது. அதனால் பயமுண்டாவதில்லை. பற்றுதலொழி
ந்தவர்கள் துறவிகளுக்கு வேண்டியவரும் பகவானும் ப்ரத்யக்ஷருமாகிய நாராய
ணரை சிரேஷ்ட சரித்திரங்களில் அடிக்கடி ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள்.
க்ஷேத்திரங்களைப்பரிசுத்தஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் விருப்பத்துடன் சஞ்ச
ரிக்கும் உம்மைச் சார்ந்த பந்தர்களின் சேர்க்கையானது (ஸம்ஸாரத்தில்) பயம
டைந்தவனுக்கு ஏன் திருப்தியைக்கொடுக்காது. 35-37

ஓ பகவானே! (உமக்கு) வேண்டிய ஸ்னேஹிதராகிய சிவனுடைய க்ஷண
நோ சேர்க்கையால் மிகவும் சிகிதையை செய்யமுடியாத ஸம்ஸாரத்திற்கும்
மிருத்யுவுக்கும் சிறந்த வையத்யராகிய உம்மை நான் இப்பொழுது கதியாக
அடைந்தோம். 38

யநஸூயீதம் மூரவஃ பூஸாழிதாஃ

விபூரஸூ ஸிபாஸூ ஸஜாமுவதூர |

சூயபூ நதாஸூஹுஜெஹ லாதாஸூ

ஸவபூணி ஹிதாமூநஸூயயெவ ||

39

யநஸூதவம் தவனாதீஸ

நிரம்யஸாம் காமஜெஹ ஜஸூ |

ஸவபூ தஜெதஸு பூரூஷஸூ ஹிஜெஹ

பூணீஜெஹ தெ பரிதொஷணாய ||

40

ஜநூஃ ஸ்யம்ஹிஹுமவாநவஸூ

யெஜெநூதபொஜீசூ நவிஸூகஸூதாஃ |

சுஜூஷபாரா சுவியநூஹிஜெஃ

ஸூவஸூய சவாதூஸஜம் மூணீஜெஃ ||

41

நஜஸூஜாய ஸூஜாய பூரூஷாய வராய வ |

வாஸூஜெவாயஸூதாய தூஸூம் ஹமவதே நஜஃ ||

42

உதி | நதாஃ நஜஸூதாஃ || ௩௯ || யஜிதி || நிரம்யஸாம் நிரநூநாம் சுஜஹம்வஹூ
காலம் தெ பரிதொஷணாய ஹக்ஷிதி பூணீஜெஹ || ௪௦ || சுஜாநதாஜெஷூ
கம் சுசுஸூகிநபூயுகூதூஹூஃ-ஜநூநிதி || யஸூ தவ ஜெஹிஜெஹநஜூஷம்
வாரம் ஜெபஃ தெவிசூம் சூதூஸஜம் ஸஜிதூநூரூபம் யயா தயா ஸூவஹி
சுயா சுதஃ யஜிவி மூணீஜெஃ || ௪௧ || நஜிதி || ஸஜாயஜெஷூஜிஹீநாய ஸூஜா
யராஜாஜிஹிதாய பநூணபூயுகூதூஷாய ஸதஜிநூதூயெ வாஸூஜெவாய ||
௪௨ || உதி || யாநம் ஸூபூயாணம் சுநிவதாஜிவி ஸதாம்ஸூயாஜியயஸ் சுநவவமூ

நாங்கள் நன்றாய் அக்யயனம் செய்தோம். ஆசிரியர்கள் வேதியர்கள் வித்
தர்கள் இவர்களை எப்பொழுதும் அனுஸரிப்பதால் ப்ரஸன்னர்களாகும்படி
செய்தோம். பெரியோர்கள் ஸூஹிருத்துக்கள் ப்ராதாக்கள் ஸகலப்ரானிகள்
இவர்களை அஸூபை யின்றி வணங்கினோம். ஓ ஈச ! வெகுகாலம் வரையில்
ஐலத்தில் நன்றாய்த் தவம் செய்தோம். அன்னமில்லாத எங்களுடையவை
பெல்லாம் மஹிமைபுள்ளவரும் புருஷருமாகிய உம்முடைய ஸந்தோஷத்தின்
பொருட்டாகவேண்டும்.

39-40

மனு, பிர்மதேவர், சிவன் இவர்களும், தவத்தாலும் ஞானத்தாலும் பரிசுத்த
மான ஸத்வமுடைய மற்றுமுள்ளவர்களும் உம்முடைய மஹிமையின் கரை
காணாதவர்களாயினும் தங்களுக்குத் தக்கபடி ஸ்தோத்திரம் செங்குறர்கள்,
ஆகையால் நாங்கள் ஸ்துதிக்கின்றோம்.

41

ஸமமானவரும் சுத்தரும் பாருமாகிய புருஷருக்கு நமஸ்காரம். வாஸூ
தேவரும் ஸத்வஸ்வரூபருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்.

42

|| நெடுஞ்சூய: ||

ஐதி ப்ருவெதொலிரலிஷுதொ ஹரி:

வீ தவ்யெதூஹ ஸரணுவதூய: |

சுநிவதா யாநதேதுவவக்ஷுஷா

யயள வ்யாஜாநவவமடவீயபு: ||

43

சுய நியபாய வலிவாசு ப்ருவெதவ உதநத: |

வீக்ஷாகுபுநு ஓருநெஹுநா மா மாரொஜுரிவொலிநெத: ||44

ததொ2லிஜாருதள ராஜநுநுநுநுவதொருஷா |

உஹீ நியபாயம் சுதபு மவவதபுக் ஐவாவ்யெ ||

45

ஹவ்வா தியபாணாஸூநு ஓராநீக்ஷு விதாஉஹ: |

சுமதஸூயாஜாவ வுதூநுஹிபுஷுதொ நயெ: ||

46

வீயபு: சுசுணீதபூவாவ: || சந || சுயெதி|| உதநத: வலிவா: வலிவாஹி
யபாயநிமபு துமாஸுமபுரொஜுரிவ உஹி நெதபுமெநெ:மாநிஹீமநா
வீக்ஷுஓருநெஹுநா குபுநு தயாஹிபூவீநவஹிபுஷு: ப்ருவஜி தகூபாரா
ஜகெ சுஷபுணாஜுலாவாசு ஓருநெஹபுநி: மநூவநி || சச || ததஐதி||
நிரவாவீரூயொயஸூ: தயாஹிபூவீநவஹிபுஷு: சுதபு மவவதபுக் காவாநீரூ
ஓரு சுப்யெ ப்ருவெய||சந|| ஹவ்வாதி|| நயெயபுமகிவி||சச||ததெதி||

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

சரணம் புகுந்தவர்களிடம் வாத்ஸல்யமுடைய விஷ்ணு இவ்விதம் ப்ரசே
தஸ்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டு ப்ரீதியுடன் அவ்விதமே என்றுரைத்
தார். திருப்திபடையாத நேத்திரமுடைய ப்ரசேதஸ்கள் (தாம்) செல்லுவதை
விரும்பாதவர்களானும் தீக்ஷணமான வீர்யமுடைய பகவான் தம்மிருப்பிடம்
சென்றார். 43

பிறகு ப்ரசேதஸ்கள் ஸமுத்திர ஜலத்தினின்று வெளிப்பட்டு ஸ்வர்க்கத்
தை எதிர்க்கக் கிளம்பியவைகள் போன்ற விருக்ஷங்களால் மறைந்த பூமியைப்
பார்த்துக் கோபங்கொண்டார்கள். 44

பிறகு பூமியைக் கொடி விருக்ஷங்களில்லாமல் செய்வதற்கு பிரளய
காலாக்கி நுதரன் போல் கோபத்தால் முகத்தினின்று அக்னியையும்
வாயுவையும் விட்டார்கள். 45

சாம்பலாகச் செய்யப்படும் அந்த விருக்ஷங்களை வந்த பிரமதேவர் பார்த்து
ப்ராசீன ப்ரஹிஸ்ஸின் குமாரர்களாகிய ப்ரசேதஸ்களை யுத்திகளால் தேக்கினார்.

அங்கு மீதியுள்ள விருக்ஷங்கள் பயந்து பிரமதேவரால் கட்டளையிடப்பட்டு
அப்பொழுது பெண்ணைப் ப்ரசேதஸ்களுக்குக் கொடுத்தன. 46

- தஞ்ராவஸிஷ்டா யெ வுக்ஷா லீதா ஐஹிதாரம் ததா |
 உஜ்ஜுஸுஸெ ப்ருவெதொஸு உவாழிஷ்டா: ஸ்யம்ஸுவா || 47
- தெ வ ஸ்ர ஹண் சூரெஸாநாஸிஷ்டாஐவயெயிரெ |
 யஸுநாஐஹிஷ்டாநாஐஜ நூஜி நயொநிஜ: || 48
- வாக்ஷுஸெக்ஷாஸ்தரெ ப்ராஸெ ப்ராஸுமெயு காலுவிஜுதெ |
 யஸுஸஜயு ப்ராஜா ஐஷ்டாஸு ஐக்ஷா ரெஹவொயித: || 49
- யொ ஜாயதாநஸுவெஷ்டாஐ தெஜஸெஜஸிநாஐ ராஸா |
 ஸ்யொயாபாஐதா ஐக்ஷாஸு கஜுணா ஐக்ஷஜஸுவது || 50
- தம் ப்ராஜாஸமயுரக்ஷாயாஐநாஸிஸுரதஷ்டல |
 யுயொஜ யுயுஜெநூஸெ ஸ வெ ஸவபுப்ராஜாவதீது || 51

உதி ஸ்ரீ ஐராவதெ வதுஸ்யஸுதம்

த்ரிஸாஸ்யாய:.

உஜ்ஜுஸு: ஸபெயுபாஸிஸு: ||சஎ|| ததாதி|| ராஸிஷ்டாஐவாஷ்டு: சுஜிநயொநி:
 ஸ்ர ஹா தஸுஜாஐதொஐக்ஷ: ஐஹத: ஐஹாஐஹவஸுஸுதாநாதுநுவபுஐயொநி
 ரொ ஸ்ர ஹவுதொவிலந் சுத்தியஜாதள யஸுரஜிநி ஜாத: ||சஅ|| வாக்ஷு
 ஷதாதி||ப்ராஸுமெயு வநுவபுஐஹ காலெநவிஜுதெமதெஸதி ரெஹெ
 நெஸரெண யொஐதஸுந் ஐஷ்டா: ப்ராஜா: ஸஸஜயு ஸகக்ஷததி ப்ரஸிஸ: ||
 சக|| யதாதி|| ஸ்யாராஸா ப்ரஸா தெஜ உவாஐத சூவாஐதவாந் யம்வ கஜு
 ஐக்ஷாஐக்ஷஜஸுவது ||ரு௦|| ததிதி|| தஜிவிஷிதா சநாஸி: ப்ராஜாஸமயு
 ரக்ஷாயாஐ யுயொஜ ஸ வ ஐக்ஷ: கநாஸு ரீஸுயாஸித ததாஸுயாரெஷு
 கிடுதவாந்||ரு௧||

உதி ஹவாயுஐவிசுபாஐத்ரிஸாஸ்யாயஸுதா.

அந்த ப்ரசேதஸ்களும் நான்முகனுடைய உத்தரவால் அந்தப்பெண்ணை
 விவாகம் செய்துகொண்டார்கள். அவளிடம் பிர்மாவின் குமாரனாகிய தக்ஷன்
 மஹான்களை அவமதித்ததால் பிறந்தான். 47

முன் தேஹமானது காலத்தால் சென்றபின்பு சாக்ஷுஷ மன்வந்தரம்
 வந்தவுடன் அந்த தக்ஷன் ஈசுவானுல் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டு வேண்டிய பிர
 ணைகளை விரிஷ்டித்தான். 48

அந்தத் தக்ஷன் பிறக்கும்போது தேஜஸுள்ள எல்லோருடைய தேஜஸை
 யும் தன் கார்தியால் ஐஹித்தான். அதனாலும் செய்கையாலேற்பட்ட திறமை
 யாலும் அவனைத் தக்ஷனென்று கூறினார்கள். 50

ஓ விதா! அனாதியாகிய பிர்மதேவர் பிரணைகளை விரிஷ்டிக்கத்தக்ஷனுக்குக்
 கட்டினையிட்டார். அந்தத் தக்ஷனும் மற்றுமுள்ள (மரீசி முதலிய) ப்ராஜாபதிக
 னெல்லோருக்கும் கட்டினையிட்டான். 51

30-வது அத்தியாயம்

முந்நிந்நு.

வனகத்ரிஞ்சொழாயி.

|| மெடுகுய ||

தத உசுவஹவிஜ்ஞாநா சூஸ்யொக்ஷஜலாவிதம் |
ஸூரண சூதஜெ ஹாயுடா விவ்ஜெ ப்ராவுஜதூஹாசு || 1

ஃக்ஷிதா ஸ ஹஸதெகுண ஸவபுலுதாததெயஸா |
ப்ரதீவ்நா ஃபரி வெவாயா ஸிவொஃஸதெகு ஜாவமி: || 2

தாநிஜிதபுராணவவொஃநாஃபுஸொ
ஜிதாவநாநு ஸாந்தவஃநவிமு ஹாநு |
வரெஃஃவெ ஸ ஹணி யொஜிதாதந—
ஸூராஸூரெவொ ஃபுஸொ ஸ நாரஃ || 3

வனகத்ரிஞ்சொ ஸுதெ ஃகெஷ யூரம் நுஸ்ய ப்ரெதஸ: |

நாரஃபெகெந ஃமெஃகெ மதா ஃகிஜிதீயதெ ||

ததஃ || தத: ஃபுவஷபுலஹஸூரணா ஸஹஸ்யூரென உசுவஹ
விவெகஜ்ஞாநாஸெ || உபயாஸ்யபிஜாநி நிவிஃபுநிரயாஃத உத்யொக்ஷஜ
லாவிதம் ஸூரண சூஸ்யபுரவ ஜெ || ௧ || ஃக்ஷிதாஃ || ஸ ஹஸதெகுண சூத
விஃஸெபுந ஃக்ஷிதா: க்யதஸங்குபா: ஸவபுலுதெவொதெகு
நெயாஜ்ஞாநம் யவ்நிந தெந க வெவாயா ஸஃபுதெ ஜாவமிநபுரஃபிவ்நி:
௨ || தாநிதி || நிஜிதா: ப்ராணஃநொவவொ ஃபுஸொ யெஸூநு ஸாநா:
உபரதா: ஸஃநா: பிவ்யாபாராஃபாஸு பிவொவிமுஹா: யெஷா ஸ ஹ
ணிபொஜிதம் சூதா யெ: ஸூராஸூரெ ஃபுஸொ ஃபுஷபுலாநு || ௩ || ததி ||

31 - வது அத்தியாயம்

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பிறகு அறிவுண்டானவர்களாகிய ப்ரசேதஸ்கள் அதோக்ஷஜருடைய
சொல்லை நினைத்து புத்ரனிடம் மனைவியைவிட்டுக் கிருஹத்தினின்று விரைவில்
ஸந்தியாசியானார்கள். 1

மேற்றிசையில் ஸமுத்திரக்கரையில் எந்தவிடத்தில் ஐயபாவி வித்திபெற்
றாரோ அந்தவிடத்தில் இந்த ப்ரசேதஸ்கள் ஸர்வபூதங்களிலும் ஆத்மா என்ற
அறிவுடைய பிரம்ஸ்வருபவிசாரத்தால் தீக்ஷை பெற்றார்கள். 2

ப்ராணன் மனம் வார்த்தை மனம் இவைகளை ஜயித்தவர்களும், ஆஸனத்
தை ஜயித்தவர்களும், சாந்தமும் ருஜுவாகியதுமாகிய சரீரமுடையவர்
களும், நிர்மலமான பாப்பிரம்த்தினிடம் மனதைச் செலுத்தியவர்களுமாகிய
அந்த ப்ரசேதஸ்களைத் தேவர்களாலும் தைத்யர்களாலும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்
யப்படும் நாரத முனிவர் கண்டார். 3

தலோமதம் த உஸாய ப்ரணீவதூலிவாடி வ |
வகுஜயிசுவா யயாரொஸம் ஸுவாவீநயோஸுவநு ||

4

|| ப்ரவெதஸம் ||

ஸூரமதம் தெ ஸுரஜீஷெ ஹிஷ்டா மொ டஸ்யுநம் மதம் |

தவ வங்குணைம் ஸ ஹஸஸயாய யயாரவெம் ||

5

யராஹிஷ்டம் ஹவதா ஸிவெநாயொக்ஷஜெந வ |

தஜீஷெஷெ ப்ரவதூநாம் ப்ராயொ நம் க்ஷவிதம் ப்ரவொ ||

6

தநம் ப்ரஹீதாயாயூதஜீதூநம் ததூஸ்யுடஸ்யுமடி |

யெநாஜஸா தரிஷ்டாரொ டுஷூரம் ஹவஸாமரடி ||

7

|| நெதெசுயம் ||

உதி ப்ரவெதஸா வுரஷ்டா ஹவாநாரொ டுநிம் |

ஹவதூதஜீஸூக சூவிஷ்டாதூஸு வீஷுவாநு ||

8

உதூபதம் ப்ரணீவதூ யயாரொஸம் யயாவியி வகுஜயிசுவா ||ச||ரு|| யதிகி ||

சூஹிஷ்டுஸுவஹிஷ்டம் யராத்ததம் க்ஷவிதம் விஸ்யுதம் || சு || ததிகி || ப்ரஹீதா

தய ப்ரகாஸயஸுநாவஹெஸெந ததூ ப்ரஹுக்ஷணயெடம் டஸ்யுயதீதி

ததூயுடஸ்யுமடி || எ' || உதீதி || ப்ரவெதஸாவுஷ்டுஉதி ப்ராயாநூரொக்ஷ

ஸூநிஷ்டுஸு ப்ரவெதொவிம் ப்ரவுஷ்டுயுடம் ||அ|| சுஹொயுஹவ ஸதூர

அந்த ப்ரசேதஸ்கள் எழுந்து வந்த நாரதரை வணங்கி நமஸ்கரித்து ஸுக
மாக வீற்றிருக்கும் அவரை விதிப்படி பூஜித்துப் பிறகு சொல்லுகிறார்கள். 4

ப்ரசேதஸ்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ தேவரிஷியே! உம்முடைய வரவு நல்வரவாகுக. எங்களுக்குத் தர்சனம்
தந்தீர். பாக்யம். ஓ பிரமரிஷியே! ஸூர்யனுடைய ஸஞ்சாரம்போல் உம்முடைய
சஞ்சாரமானது பயமில்லாமையின் பொருட்டாகிறது. 5

ஓ பிரபுவே! பகவானாகிய சிவனாலும் அதோக்ஷஜாலும் உபதேசிக்கப்பட்ட
ஆத்ம தத்வமானது கிருஹங்களில் பற்றுதலடைந்த எங்களுக்கு பெரும்பா
லும் மறந்துவிட்டது. 6

ஆகையால் தத்வார்த்தத்தை விளக்கும் அந்த அத்யாத்மஸ்வரூப ஞானத்
தை எங்களுக்கு ப்ரகாசப்படுத்தவேண்டும். அதனால் தாண்டமுடியாத ஸம்ஸா
ரக்கடலை ஸுகமாகத் தாண்டுகிறோம். 7

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ப்ரசேதஸ்களால் இவ்விதம் கேட்கப்பட்டவரும் பகவானுமாகிய நாரத
முனிவர் பகவானாகிய உத்தமச்சீலாகரிடம் மனமுடையவராகி அரசர்களிடம்
(ப்ரசேதஸ்களிடம்) சொல்லுகிறார். 8

|| ஸ்ரீநாரத: ||

தஜந் தாந் கஜாணீ தஜாயுஸந்நொ வவ: |

நுணாந் யெந ஹி விஸூதா ஸெவ்யுதெ ஹரிஸீஸூர: || 9

கிம் ஜந்நவி ஹி விவெபுஹ ஸளகூஸாவி சூயாஜிசு கெசு: |

கஜவிவபா சூயீபுராகெசு: பூம்ஸொரவி விஸுயாயாஷா || 10

ஸூதெந தவஸா வா கிம் வஜொவிஸிதவ்யுதிஸி: |

ஸூபூ வா கிம் நிஸுணயா வஜெநெந்ரீ யராயஸா || 11

கிம் வா யொமெந ஸாஸெந்ந நூஸஸாயூயயொரவி |

கிம் வா ஸ்ரெயொவிரநெந்ரீ ந யசூதவ்யுதொ ஹரி: || 12

ஹரிஸெவாந் விநாஸவ்யுஜ்நகஜாஹிகவ்யுப்யு க்யுதரிதி தாந் ஸொவஹா
 ஹ உதூவிபு:—தஜநெதி || 1. தொஜநாஜெஹபூரிஸெவெவஹம் சுத:
 தஜிஹ்நம் ஸவ்யு வ்யுப்யுதித்யுப்யு: || 2. கிதிதி || ஸூகூஸம்வஸீஜந் விஸூப
 ராதாவிசூஷாரிபூததி: ஸாவிசூபூவநயநெந யாஜிகம் தீக்ஷயா விஸுயா
 நாரிவஜீவ்யபூபுஷாவிதி || 3. || ஸூதெநெதி || வஜொவி: வாஸிதாஸெசு:
 விதவ்யுதிஸி: நாநாவபாந ஸாஸெயெப்யு: ஹி யாணாநாயஸாவாபுவெந ||
 கிதிதி || யொமெந பூரணாயாரிபூநா ஸாஸெந்ந ஜெஹாஹிவ்யுதிசூதஜ்நாந
 ராதெண ஸநூஸஸெவாயூயநாஜாரிவி சுநெந்ரவி வுதவெராமூரி
 ஸ்ரெயஸாயகெசு: || 4. || நெந்ரொந்நாநாவஸாயநாநாந் ஹரிஸெவா

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

மானிடர்கள் ஈசுவரனாகியவரும் ப்ரபஞ்சஸ்வரூப னாகியவருமாய ஹரி
 யை எதனால் ஸேவிக்கிறார்களோ அது ஜன்மம் அவை கர்மங்கள் அது ஆயுள்
 அது மனம் அது வாக்கு எனவாம். 9

மானிடனுக்கு 1 செளக்லம் 2 ஸாவித்ரம் 3 யாஞ்ஞிகம் என்னும் இம் மூ
 ன்று ஜன்மங்களால் என்னபயன்? வேதத்திற்கூறிய கர்மங்களால் என்னபயன்?
 தேவர்களைப்போல் ஆயுளால் என்ன பயன்? 10

ஆத்மஞானத்தைக்கொடுக்கும் ஹரி எங்கு இல்லையோ அங்கு சாஸ்திர
 ச்ராவணத்தாலும் தவத்தாலும் வாக்விலாஸங்களாலும் மனத்தின் விர்த்திகளா
 லும் என்னபயன்? திறமையுடைய புத்தியாலும் வன்மையாலும் இந்திரியங்க
 ளின் திறமையாலும் என்னபயன்? யோகத்தாலும் ஸாங்கியத்தாலும் ஸன்யா
 ஸத்தாலும் அத்யயனத்தாலும் என்னபயன்? மற்றுமுள்ள சிரேயஸ்களாலும்
 என்னபயன்? 11—12

1 செளக்லம்- பரிசுத்தர்களான தாய்நந்தையரிடம் பிறத்தல்.

2 ஸாவித்ரம்- உபநயனம். 3. யாஞ்ஞிகம்-திசை.

ஸ்ரீ யஸாஜி வஸவெஷாஜாதா ஹவயிரசயுக்தம் |
வஸவெஷாஜி வகுதாநாம் ஹரிநாதாத்மம் வி யம் ||

13

யயாதரொஜுகுநிநிஷெவநெந

தூப்யுனி தக்ஷஸ்யஸுஜோபஸாவா |

பூரணாவஹாராஹு யயெழி யாணாம்

தயெவ வஸபாஹபுணஜெயுதெஜா ||

14

யயெவ வஸுயபாதுவஸந்தி வாரம்

வாமஸு தஸிநு ப்ரவிஸுனி காமெ |

ஹாவிரோக்துண குகுதொவெய்யுபுகுதாஹ—ஸ்ரீ யஸாஜி || ஸ்ரீ யஸாம்
வஸாநாம் சுகுதெவாவயி வராகாஷா சயுக்தம் வராயுக்தம் சுகுதாயுக்தம்
கெவெநவாநெஷாம் வியகூபித்யுக்தம் ஹவாநெவாவயி ஹரோ கிபி
யாதகூதாஹ வஸவெஷாஜீதிசுகுதபுஷு சுவீஷாநிராஸெநஸுரகுபா
விஷுஜிக்ஷெவெஸுபெயுணாதிரகுபெண வலிபுஷுதிஷு உவாதபுஷு
வியஸுபரோநநுரகுபகூசம் || ௧௩ || கிணநாநாகபிஷுததெவதா ஸ்ரீ
நிரிதாநுவி வஸாநி ஹரிவீ தூவவனி கெவவகூததெவதாராயநெந து
நகிணிதி ஸபுஷாநாஹ—யயெதி || ௧௪ || திவாநுயபிஷாநாம் ஸுஸாம் ததி
ஹாமாஹாம் தெஷாஜி ஹாமாஸாவாம் தாஸாஜி ஹாம் உவஸாவாம்
வஸதபுவகூஷணம் வது வுஷாபெயாவிதூபுனி நதூபுகுதெவகூவிநா
ஸுஸநிஷெவநெந பூரணஸுபாவஹாரோ ஹோஜநகூஷாநெவெஷுபா
ணாணுவி நதூதததிஷுபெஷு வ்யுபுஷுயமநெவநெந தயா சுஷு
தாராயநெவவகூஷெவதாராயநம் நவ்யுயித்யுக்தம் || ௧௫ || காதஸுபு
புகுதகூபிதி புஷாநாநாஹ—யயெதி || யயெவவாரம் ஜோநிவஷுபா
காமெஸுயபாதுவஸந்தி ஸ்ரீஷெதஸிநெவ ப்ரவிஸுனி சஸுபாவி ப்ரவிஸு

சிரேயஸ்கள் யாவற்றுக்கும் உண்மையில் ஆத்மாவே மரியாதையாக உள்
ளது. பூதங்கள் யாவற்றுக்கும் விஷ்ணு ஆத்மாவாகியவர். ஆத்மஸ்வரூபத்
தைக்கொடுப்பவர். ப்ரியர்.

13

விருக்ஷத்தின் மூலத்தில் ஜலமுற்றுவதால் அந்த விருக்ஷத்தின் கீளை
களும் அவைகளின் பிரிவுகளாகிய கீளைகளும் அவைகளின் பிரிவுகளாகிய கீளை
களும் திருப்தியடைகின்றன. போஜனம் செய்வதால் இந்திரியங்கள் திருப்தி
யடைகின்றன. இவைபோல் எல்லோரைப் பூஜிப்பதும் விஷ்ணுவைப் பூஜிப்ப
தாகும்.

14

ஸூர்யனிடம் ஜலம் எவ்விதம் உண்டாகின்றதோ அது மறுபடியும் எவ்

தெநெககோதூ நசெஷஷெடிஹிநாம்

காலம் ப்ரயாநம் வுருஷம் வரெஸ்டு |

ஸதெஜஸா யுஸமுணபுவாஹ

ஜாதெகலாவெந ஹஜயஜா ||

18

நிரஸஸாகஸு விகஸுஜயம்

ஹயாவவாஜாவஸஜாதமலக்டு |

சுநாஜிஜயாணஜஸ நிரஸுதிம்

ஸஜிசுஷிஜாதம் ஹஜதாமயா ஹஸா ||

19

ஹயா ஸவபுலதெஷு ஸஸுஷுஜா யெந கெந விசு |

ஸவெபுஜி யெவஸாஜா வ துஷுஜாஸ ஜநாடிநம் ||

20

சுபஹதஸகதெஷுணாஜாத

நுவிநதஜெயிதலாவநாவஹதி |

ஸஃ சுஜிஸுதபஃ ப்ரஹ்மணி உதபுஜெந ஹ்மணி லீபஜெதி ஸ்வஸிபஜமக்
ப்ரஹ்மஃ || ௧௭ || தெநெகி தெநஸவபுகாரணகெந ஹெதுநா காதொ
நிதிதம் ப்ரயாநமுவாஜாநம் வுருஷம் சுதபா ஸ்வாதி தபாதகஸாதவபு
காரணா வரெஸுஜாநம் சுஜாஸாஷாஜிபு கயா சூதநா ஸ்வகலாவெந || ௧௮ ||
சுசு || சுஜகெநஸாயநஜாஹ—ஹயெதி || ஹபாஜிஹி || ஸீயுஷுதி || ௨௦ ||
ததொநகஜாவிதிஜீதிஜாஹ—சுபஹதெதி || சுபஹதாஃ நிரஸாஃ ஸகலாஃ
ஸவஷணாஃ காரிபஸா தவாஸாவரிமஃ சூதாநம் தஸிந ஸதாநிநஸி நிர
ஸாஜெயிதபாலாவநபா உபஹதிதஃ ஸநிபாவிதஸுந சுசுரொஹரிஃமிபு

ஆகையால் ஒன்றாகியவரும் ப்ராணிகள் யாவருக்கும் பூக்மாவும் காலரும்
ப்ரதானரும் புருஷரும் ப்ரமேச்வரரும் தம்முடைய தேஜஸால் குணங்களின்
ப்ரவாஹங்களை நாசஞ்செய்தவருமாகிய பகவானே ஆத்மபுடன் ஒன்றுபட்ட
பாவனையுடன் ப்ரத்பக்ஷமாக பஜனை செய்யுங்கள். 18

ஸங்கற்பவிகற்பமற்றவரும் இரண்டற்றவரும் த்வதமாகிய அபவாதத்தின்
நிவிர்த்தியில் ஆக்ம்ஸ்வரூபத்தின் ப்ராப்தியுடையவரும் ஆதிமத்தி அந்தம் இவை
களில்லாதவரும் நித்யானந்தரும் ஜடத்தன்மையில்லாத ரூபமுடையவருமாய்
பகவானே இந்த நோக்கத்துடன் பஜனம் செய்யுங்கள். 19

பூதங்களிடத்தில் தயையாலும் அவற்றை எந்த வஸ்துவாலாவது ஸந்தோ
ஷிப்பதாலும் இந்திரியங்களின் உபசார்தியாலும் நாராயணன் விசுவில் ஸந்
தோஷமடைகிறான். 20

அக்ஷாராகிய பகவான் காமங்கள் யாவும்ற்றதும் நிர்மலமுமான ஸாதுக்களி
ன்மனதில் எப்பொழுதும் வீர்த்தி யடைந்த பாவனையால் ஸான்னித்யத்தை

நிஜஜ நவஸமகவராதநாழய

ஹஸரதி ஹிஜுவடிஷாஸ்தாம் ஹி ||

21

ந ஹஜதி கூஜநீஷிணாம் ஸ ஜஜாம்

ஹாரியநாதயநவி யொ ரஸஜிதம் |

ஸ்ரூதயநகூயலிபுணாம் ஜெஜெயெபு

விடியதி வாவஜசிங்ஹநஷு ஸதம் ||

22

ஸ்ரீயஜநுஹரதீஜாக்ஷிபுநஸு

விவடிவதீநிஸுயாஸு யஃ ஸ்வபுணைபு: |

ந ஹஜதி நிஜஸுதயவமபுரதூ

கயஜஜஜஜிஸுஜெதுஜாநு ரஸஜிதம் ||

23

ஹவதாம் வஸயயெபுஜஹிபு வஸித்ராயஃ ஸுராடீ |

மூரூஜாரவவொவொணெ நிபுலிபுஹஸுஜெயொஜஹிபு: ||

24

வக் ததூதூகாஸவக் ததொநஸரதிநாவயாகிஹி கிங்குவபுந் சூதூநொ
நிஜஜநவஸமகம் ஸஹகாயீநகம் சுபந் சுவமஹ் || ௨௧ || ஸதாரெவ்வஸுஜா
ஸள சுஸதாம் துபஞ்ஜாரிவி நமஸுஹரதீதூஹ—நெதி || கூஜநீஷிணாம்
கூதிததீநாம் சுயநாஸுதெ சூதயநாஸுஹமவநா: தெவி யா: யஸு ரஸ
ஜிதம் ஹகிஸுவஜிதம் கெகூஜநீஷிணஸுநாஹ—ஸ்ரூதாநிநிநெதூபுஜெ
பெபுஸதூவாவொதிரஸாரங்குவபுனி || ௨௨ || ஹகாயீநகம் ப்ர வஸுயநாஹ
ஸ்ரீயதிதி || சுநுவதூரநாரிவிஸ்ரீயம் தடியிபுந: ஸகாரிபு விவடிவதீந்

தை யடைந்து “தான் தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஸ்வாதீனமாகியவர்” என்ற
தன்மைபை யறிந்து ஆகாயம்போல் செல்லுவதில்லை. 21

சரிஸ்திர ச்ரவணம், வம்சம், பொருள், கர்மம் இவைகளுடையவர்களைச் சார்
ந்த மதங்களால் எவர்கள் ஏழைகளாகிய ஸாதுக்களிடம் திரஸ்காரத்தைச் செய்
கிறார்களோ குற்சிதமான அந்த புத்தியுடைய துஷ்டர்களின் பூஜையை, பொரு
ளில்லாதவர்களும் பகவானைப் பொருளாகக்கொண்டவர்களுமாகிய ஸாதுக்களி
டம் ப்ரியமுள்ளவரும் ரஸமறிந்தவருமாகிய விஷ்ணு கிரஹிக்கிறதில்லை. 22

பரிபூர்ணரும் தம்மைச் சார்ந்த பக்தர்களிடம் ஆசைகொண்டவருமாகிய
முகுந்தன் (தம்மை) அநுஸரித்த லக்ஷ்மிபையும் அந்த லக்ஷ்மிபை விரும்பிய
அரசர்களையும் தேவர்களையும் அநுஸரிப்பதில்லை. இந்த ஈசனை ரஸமறிந்த
எந்தப் புருஷன் சிறிதாவது விடுவான். 23

உங்களுடைய வம்சத்தில் சிறந்தவனாகிய த்ருவனென்பவன் இருந்தான்.
அவன் சித்ரமான ரதமுடையவன். ஸ்வராட், சிறுவனாகிய த்ருவன் குருவின்

25

26

27

28

29

26

27

29

இவ்வாறு நாரதமுனிவரின் வாக்கிலிருந்து வெளிவந்ததும் ஜனங்களின் கெடுதியைப்போக்குவதுமாகிய விஷ்ணுவின் யசஸை ப்ரசேதஸ் கேட்டு அந்த பகவானுடைய பாதத்தை த்யாவித்து அவருடைய கதியை அடைந்தார்கள்.

வனததெதுவிஹிதம் க்ஷத்தயபுநாம் சவம் வாரிவரஷ்டவாநு |
பூவெதஸாம் நாரதஸ்ய ஸ்வாவொஹ ஹரிஃதபுநம் ||

30

|| ஸ்ரீ ஸுகம் ||

ய வனஷ உதூநவபொ ராமவஸூராமவணிபுதம் |
வம்ஸம் வி யவதஸூரவி நிவொய நரவஸுதம் ||

31

யொ நாரதாரதாதுவிஜாஜயிமஜ வாமஜபுஹீ |
லுக்ஷா விஹஜ வுஞ்சுலு னெஸூரம் ஸஜமாசு வபி ||

32

உசூம் ஸ களஷாரவினொவவணிபுதம்

க்ஷத்தா நிஸஜாஜிதநாமஸுதயாம் |

பூவரவலாவொஸூராமகாமுராமுராமு

புயார உத்யுதா வரணம் ஹஜா ஹரெம் ||

33

|| வீஜுரம் ||

லொயயனாது ஜஹொயொநிவதா கரணாதுநா |

புரிபுதவஜை வாரொய யுதாசினவமொ ஹரிம் ||

34

~~~~~
நாரதஸ்ய உ ஸ்வாஜாதிவஜேதஜாவூரம் தெவிஹிதம் ஹரெம் ஃதபுநம்
யவ்விந தக்ஷ||௩௦|| யஜதி|| யவனஷ வம்ஸம் லொநுவணிபுதம் ||௩௧|| யஜதி || யம்

ஓ விஹர! ப்ரஸேதஸ்களக்கும் நாரதருக்கும் ஏற்பட்ட ஸம்வாதருபமும்
விஷ்ணுவின் கீர்த்தனத்தை உடையதுமாகிய இந்தச்சரித்திரத்தை நீர் என்னைக்
கேட்டவண்ணம் நான் கூறினேன்.

30

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜசிரேஷ்ட! மனுவின் மைந்தனாகிய உத்தான பாதராஜனுடைய வம்
சத்தை வர்ணித்தேன். ப்ரியவ்ருதருடைய வம்சத்தையும் தெரிந்துகொள்ளும்.

ப்ரியவ்ருதன் நாரதரிடம் ஆத்மவித்தியை அடைந்து மறுபடி பூமியை
அதுபவித்து புத்ரர்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுத்து ஈசுவரனைச் சார்ந்த ஸ்தான
மடைந்தான்.

32

இவ்விதம் விதுரர் மைத்ரேயரால் வர்ணிக்கப்பட்ட நாராயணனுடைய
சிரேஷ்டகதைகளைக்கேட்டு, பெருகிய பக்தியும் ஆனந்தபாஷ்பத்தால் வியா
சூலமு மடைந்து மைத்ரேயமுனிவரின் பாதத்தைச் சிரஸிலும் விஷ்ணுவின்
பாதத்தை மனதிலும் தரித்தார்.

33

விதுரர் கூறுகிறார்.

மஹாயோகியாகிய ஓ மைத்ரேயரே! கருணைகூர்ந்த மனமுடைய நீர் அஞ்
ஞானத்திற்கு முடிவைக்காட்டினீர். இதில் தீனதயாளுவாகிய பகவான் ப்ர
ஸன்னராகிறார்.

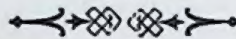
34

|| ஸ்ரீ ஸுக் ||

உதாபுஷ தராபுஷ விஷுரொ மஜலாஹ்யடி |
 ஸ்ராமா ஶீராக்ஷு: ப்ரயயள ஜீதாதீநாம் நிஸுதாஸய: || 35
 ஸதாபுஷுணுயாபுஷாஜநு ராஜீதாம் ஹயபுஷிபுதாத்நாடி |
 ப்ரயபுஷம் யஸ: ஸ்ரீ மதிஸெஸ்யபுஷாபுஷாசு || 36

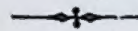
உதி ஸ்ரீ ஶீராமவதெ உஹாபுஷாஸெ
 வாரஹம்ஸு: ஸம்ஹிதாயாம் உதாபுஷஸு
 ஸக்திம்ஸொபுஷாய:

உதாபுஷஸுநஸாபு:

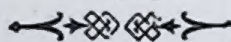
ப்ரயபு: || ௩௨ || ௩௪ || உதீதி || ஸ்ரீதாதி விஷுக்ஷு: || ௩௫ || ஸதாபுதி ||
 ராஜீதாம் வரிதரிதி ஸெஷ: || ௩௬ ||

உதி ஸ்ரீ ஶீராமவதெ உதாபுஷஸு வுராவாயாம்
 ஸ்ரீ யராவாபுஷபு விரவிதாயாம் ஹாவாபு ஶீவிகாயாம்
 ஸக்திம்ஸாயுராய வுராவா.

உதாபுஷஸு மருவாயு வஹாவாயுஶீவிகா ||
 ஸ்ரீராவெஷுதாபெஷா யதிஸ்ரீயராகிபுதா ||

உதாபுஷஸுநஸாபு:

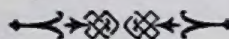
ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

விதார் இவ்விதமுரைத்து வணங்கி அந்த மைத்ரேயரிடம் சொல்லிக்கொ
 ண்டு அடங்கிய மனமுள்ளவராகித் தம்மைச் சார்ந்தபந்து ஜனங்களைப்பார்க்க
 விரும்பி ஹஸ்திபுரி சென்றார். 35

ஓ பரிக்ஷித்தராஜனே! விஷ்ணுவிடம் செலுத்திய மனமுள்ளவர்களாகிய
 ப்ரசேதஸ்களின் இந்தச் சரித்திரத்தைக் கேட்பவன் ஆயுள் பொருள் கீர்த்தி
 மங்களம் கதி ஐஸ்வர்யம் இவைகளை அடைகிறான். 36

31-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

நான்காவது ஸ்கந்தம்
 முற்றப்பெற்றது.
 கபம். கபம். கபம்.

